

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرەى رۆشنیبری

*

خاوەنى ئیمتیاز: شوکەت شیخ یەزەین

سەرئۆسەر: بەدران ئەھمەد ھەیب

** *

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولیتیر

س. پ. ژمارە: ١

www.araspublisher.com

نیکۆس کازانتزاکیس

پەيام بۆ گریکستان

تەرجومەى ئەم پەيامە پېشكەشە بەھەوار

نيكۆس كازانتزاكيس

پەيام بو گريگستان

يادەوهرى

وهرگيرانى له فارسىيەوه: دلاوهر قهرەداغى

ناوى كتيب: پەيام بو گريگستان- يادەوهرى

نووسىنى: نيكۆس كازانتزاكيس

وهرگيرانى له فارسىيەوه: دلاوهر قهرەداغى

بلاوكرادى ئاراس- ژماره: ۲۰۲

دەرهينانى هونەرى: بەدران ئەحمەد حەبيب

دەرهينانى بەرگ: ئاراس ئەكرەم

خۆشنووسىيى بەرگ: هونەرمەند محەمەد زاده

هەلەگرى: دلاوهر صادق ئەمىن + شىرزاد فەقى ئىسماعىل

سەرپەرشتىيى چاپ: ئاورەحمان مەحمود

چاپى بەكم - چاپخانەى وەزارەتى پەروردە، هەولتير- ۲۰۰۳

له كتيبخانەى بەرپەرەرايەتیی گشتیيى رۆشنبیری و هونەر له هەولتير ژماره (۲۸۳) ی سالی

۲۰۰۳ ی دراوهرتى

سى جۆر پۇچ، سى نزا

خودايە، من كەوانىكىم وام لە دەستتا

پامكىشە ئەگىنا دەرزىم

خودايە، زۆرم رامە كىشە

ئەگىنا دەپچرىم

زۆر زۆرم راكىشە خودايە،

دە لى گەپى با بېچرىم!

نىكۆس كازانتزاكىس لە خودا دەپاراپەو كە ۱۰ سالى تىرش مۆلەتى بدات تا كارەكانى تەواكات. لەو كارانەدا ھەموو ئەو شتەنە بەلنى كە پىنوستە بىنانلى و ئىدى پشوو بدات، كازانتزاكىس لەخوداى داوا دەكرد كاتى مردن دەگاتە سەرى، مشتى چلوجىتوى لى مابىتەو، (دە) سالى بۆ ئەو بەس بو، يان خۆى وای مەزەندە دەكرد كە دە سال بۆ ئەو بەسە.

بەلام كازانتزاكىس لەو جۆرە كەسانە نەبو بىر پشوو بدات، لە تەمەنى ھەفتا و چوار سالىدا ھەستى بەپىرىتى و ماندووبى نەدەكرد و تەنەت پاش دوایىن پروداو و دواى واكسنە كارەساتاوبىيەكە، ھەردو تايبەتەندى گەردى خوتىن، (ھلېمېر) و (كراوس) ى ھات بەخەيالىدا خۆى پىشانىيان بدات.

بەدرىزايى مانگەكانى دواتر، پروفېسۆر ھېلمېر دواى ھەر سەردانى ھاواری دەكرد: "پىتان دەلېم ئەم پىاوه چاك بۆتەو، خوتنەكەى ساخ و سەلىمە وەك خوتنى من."

ھەمىشە لە نىكۆس توورە دەبووم: "بۆچى ئاوا ۱۰ كەيت؟" دەترسام لەسەر ەردە چىمەنتۆكە بىكەوى و ئىسكىكى بشكىت. وەلامى دەداپەو: "لېنوتسكا نىگەران مەبە، من بالە ھەبە!" بونىادەم دەپتوانى ھەست بەو باوەر بەخۆبوونە بكات كە لە پىكھاتە و لە رۆحيدا قولپى دەدا، باوەر بەخۆبوونىك كە دەستەمۆيون زەفەرى پى نەدەبرد. ھەندى جار بەھەناسە ھەلگىشانەو دەپگوت: "گەر تەنھا بىتوانىيە بۆم بىخوتىدبايتايەو!" پاشان ھەولتى دەدا بنووسى، قەلەمەكەى بەدەستە چەپ دەگرت.

- "پەلەى چىتە؟ كى راوتدەنى؟ وا خەرىكە چاك دەبىتەو. لەمىيانەى چەند رۆژىكى كەمدا دەتوانىت بەئارەزووى دلنى خۆت بنووسىت!"

سەرى وەردەگىرا و قەبرىك بەبىدەنگى لىم رادەما، پاشان بەھەناسە ھەلگىشانەو دەپگوت: "شتم زۆر زۆرە كە پىنوستە بىنانلىم! جارىكى تر سى بابەت وروژاندوويانم، سى رۆمانى تازە، بەلام پىنوستە بەكەم جار پەيام بۆ گرىكستان تەواوكەم."

- "تەواوى دەكەيت... نىگەران مەبە!"

- "لە بەرنامەمدايە گۆرانكارى تىدا بىكەم، بى زەحمەت قاقز و قەلەمىك دەدەبىتى؟ بزاتم دەتوانىن پىكەو كار بىكەن؟"

بەلام كاركردەمان بەپەكەو پىنچ دەقىقە زىاترى نەدەخاياندا!

- "مەخالە! ناتوانم بىخوتىنمەو و تۆ بنووسىت، قەلەم بەدەستەو نەبىت ناتوانم بىرىكەمەو."

پىشىنان، باوان، تافى منالى، ئەسبنا، كرىت، گەشتەكان، سىكبانوس، قىنا، بەرلېن، برىفياكىس، مۆسكۆ...

ئەلەن ساتەوختىكى وردى تىر زىانى خۆمانم وەبىردىتەو. لە نەخۆشخانەپەكى تر و ئەمجارەيان لە پارىس، نىكۆس زۆر نەخۆش و پەلەى گەرمای لەشى بى ئەندازە بەرزىو، پزىشكەكان شپىزە بسون، ھەمووان ئومىدىان بەچاكبوونەو بەرېبو، كەچى نىكۆس ھەر خۆراگرېبو. گوتى:

- "لېنوتسكا، قەلەمىك دەدەبىتى؟"

بەدەنگىكى پىچرىچىر و نوقووم لە خەون، ئەو وشانەى قەدىس (فرانسىسكۆس) ى پى نووسىم: "بەداربادام گوت: خوشكى لەبارەى خوداوە بۆم بدوى، كەوام گوت، درەختى بايام شكۆفەى كرد و پشكوت!"

بەرلەو بەرىكەوین بەرەو چىن، (پەيام بۆ گرىكستان) ى لای وینەكىشكى جىتلى جىتلىشت، ئەو جىتلى ناناووبو داپەنى ئەو كىتەب، لەبەرئەو ھەر لەسپىدەو دەھات و بەشپىزەبى و كىشەى گەورەو لەبارەى خودا و خەلك و ھونەرەو، خۆى دەكرد بەكتىبىخانەكەى نىكۆسدا، دەكەوتە پىرسىيارە بىن كۆتايىبەكانى لەبارەى (كەى) و (ئەگەر) و (چۆن) ەو، نىكۆس پىش دۆشداما و پىدەكەنى و سەرسام بو بەگەرم و گورى ئەو كورە گەنجە و خۆشەووستى بەلرفەى بۆ ھونەرەكەى. گەنجىك بو كە راشكاوانە بىرو خەيالىتەكانى خۆى دەردەبىر و بارى شانى خۆى سووك دەكرد. نىكۆس پى گوت: "رەنگە تا دىمەو مەلەكە بسوتى، لەبەرئەو دەسنووسى (پەيام) ت لەلا جىدىلەم، ئاخىر گەر لەم قۇناغەيدا بسوتى، ئەوا جارىكى تر ناتوانم بىنوسمەو، زۆر شەرمەزارم كە تا ئىستا نەمتوانىو تەواوى بىكەم."

بەلام چ شتىك ھەبوو كە دەبوو تەواوى بكات؟ لەمىيانەى ئەو چەند مانگە كەمەى بەر لە سەفەرەكەدا، چ شتىك مابوو كە تەواوى نەكردبىت؟ پايىزى سالى ۱۹۵۶ و دواى گەرانەو ھەمان لە قىنا، كەوتە نووسىنى (پەيام). كاتى پىنوستى بەجەو گۆرىنىكبا، ئەوا ئۆدىسەى ھۆمىرۆسى دەگرت بەدەستەو كە بەھاوكارى پروفېسۆر كاكرىدىس كارى تىدا دەكرد.

- "پىنوستە لەسەرمان لەكاتى خۆيدا تەواوىكەن، بەرلەو بەشەلەشەل بۆ ھادىس دا بەزم (*):"

ئەمە ئەو وتەبە بوو كە راھاتىبو بەشتىك لەسوعبەت و بەشتىكىش لەترسەو دەپگوتەو. ھەر لەمىيانەى ئەو مانگانەدا و لەوەرگىرانە ئىنگلىزىبەكەى ئۆدىسەدا توانى برىك لا پەردى تەرجمەكات كە گەلنى وشەى قورسىان لەخۆ گرتىبو، ئاى چ كات و چ ھەولتىكى سەرلەنۆى لەئۆدىسەدا سەرف كرد! ئەمە جگە لەچاپى جۆراوچۆرى كارە گرىكەكانى تىر. دەقگەلىك ھەبوون كە پىنوستىيان بەپىداچوونەو بۆ زىادكردن بوو. جگە لە ئىشكردنى لە (روسىا) دا. روسىا ئەو دەسنووسە بوو كەدواتر بزىبوو. (بىرسىبىر) ش لەئىزگەى فەرەنسە بەتووتىزەكانى ماندووى كردبوو. فىلم و ئەو سەفەرەى ھىندوستان كە

(*) شوتنى مردووان لە ئەفسانەكانى گرىكدا.

نه هرو بوی بانگهیشت کردبووین و خوومان بو ناماده کردبوو، بهلام نه چووین، چونکه ترساین لهو شریققانهی که دهبوو له خویمانان بدهین .

نه خیر نهو نه دیده ویست په یام بو گریکستان له کاتی دیاریکراودا ته واوکات، وهک نه دگاری خوئی نه دیده توانی نووسینه که بو دووهم جار پاکنووس کات، بهلکو دهیویست هه موو بهشی یه کهم و یه کن له برکه کانی کوتایی که ناوی (کاتی تووی ئودیسسه له ناوه ده مرا چروی کرد) ی لینابوو، بنووسیتته وه که پیش مردنی ناردی تا له گزقاری وهرزیی نیانیستیا Neaestia دا بلاویته وه. جگه له ودهش مه بهستی بوو له خویندنه وهی ده سنووسه که ییته وه و به قه له م هندی شتی لئ کهم و زیادکات.

هه نووکه کاتیک به ته نی دهم، نهو سپیده پاییزیهم بیردیتته وه که به وپه ری ئارامیی و میهره بانیه وه وهک منالیکتی چکۆله به بهشی یه کهمی کتیبه که یه وه هات بو لام.

- "لینوتسکا کهم، بیخوینته وه، بیخوینته وه و با گویم لیت بی."

(ئه شیاکانم کو ده که مه وه: ئه شیای بینین، بۆن، له مس، تام، بیستان و ئه قل، تاریکیی داهاتوه و کاری رۆژانه ئه نجام دراوه، وهک کوپره مشکیک ده گه ریمه وه کونجه کهی خویم، ده گه ریمه وه نیو عهرد، نهک له بهر نه وهی ماندوووم و ناتوانم کاریکه م، من ماندووونیم، بهلام خویر رۆنیشتوه...)

نه مستوانی له خویندنه وه بهرده وام بم، دلیم پرپوو، نه وه یه کهم جار بوو که نیکۆس له باره ی مه رگه وه دده و، به نا ئومیدیه کی راسته قینه وه هاوارم کرد:

- "بو دهنووسیت؟ وهک نه وهی ناماده ی مه رگ بیت؟"

پاشان له دلی خویدا گوتم: "چما بو ئه مرۆ ته سلیمی مه رگ بووه؟"

بی هیچ دوو دلپیه ک وهلامی دایه وه:

- "لینوتسکا نیگه ران مه به، من نامرم، نه مگوت (ده) سالی تر ده ژیم؟" هه نووکه دهنگی نزمتر بوو، پاشان دهستی رایهل کرد و خستیه سه ر نه ژنۆم، گوئی:

- "دهی بیخوینته وه، با بزانی چیم نووسیوه!"

له لای من نکولی له وه کرد که بمریت، بهلام ده شی له ناخیدا هه موو شتیکی لا یه کلابی بوویته وه. هه مان شه و نهو به شه ی له زه رفیتک نا و بو (بانتدیلیس بریفیلاکیس) ی هاویتی نارد، لیتی نووسی: "هیلین ناتوانیت بومی بخوینتته وه، به خویندنه وهی کولی گریانی بهر ده بی، بهلام بو خوئی و بو منیش و اباشره راییت."

وی ده چی شه ی تانه که ی ناخی هانی داین ده سبهرداری (فاوست - بهشی سیتیهم) بوویت، نه مه نهو کتیبه بوو که مه بهستی بوو بینووسی و له بری نهو ناو نیشانه، ناوی (یاده وه ریبه کانی خوئی) لئ بی.

په یام بو گریکستان تیکه له یه که له واقیع و نه ندیشه، بریکی زوره له حه قیقته و لانی که مه له نه ندیشه، چند میژوو به کی تیدا ده سکاری کراوه، کاتیکیش له باره ی خه لکانی تره وه دده وی، نه وه حه قیقته به بی چ گۆرانکاریه ک، نه وه نه وه یه که وی به ته واوی بینویه تی و به ته واوی بیستویه تی. کاتیک له باره ی سه رکیشیه شه خسیبه کانی خو یه وه دده وی هندی گۆرانکاری تیدا کردوون. بهلام شتیکی هیه دلتیام لیتی، نهویش نه وه یه که گه ر بیتوانیا سه ره نوئی نه م په یامه بنووسیتته وه، نهوا دهیگۆری...

بهلام چۆن؟ نه مه نهو شته یه که نایزانی... به نووسینه وهی با به ته که ی ده و له مه ندرت ده کرد، له بهر نه وهی هه موو رۆژتیک رووداوی نوئی بیر ده که وه ته وه که بیری چوو بوونه وه، هه مدیس نهو رووداوانه ی - وهک بزانه - له قالبی حه قیقته تدا داده رشتنه وه، ناخر ژیا نی پرپوو له ماتریال و نازار و شادی و ژان. به یه ک وشه ژیا نی پرپوو له عزیزت. باشه ئیدی بوچی ژیا نی خوئی ده گۆری؟ نهک له بهر ساته وه خته سه خته کانی لاوازی و لادان و عه زاب، بهلکو به پیچه وانه وه، خودی نهو ساته وه خته سه ختانه لای نهو ده بوونه پله ی نوئی که یارمه تیا نی ددها بو هه لگزان به ره و ژوو رتر، هه لگزان تا گه یشتن به ترۆپک، نهو ترۆپکه ی که کازانتراکیس به لینی به خوئی دابوو به ره له وهی شه و دای و ده سبهرداری که ره سته کانی ئیشکردن بی، پیایدا هه لگۆری. تیکۆسه ریکی تر لیم پارایه وه و گوئی: "به ئیشه کا مفا حوکم به سه را مه دهن، له روانگه ی مرۆقیشه وه حوکم به سه را مه دهن، به لکو له روانگه ی خودا وه حوکم به سه را بدهن."

- "له نامنجی کورتکراوی نه و دیو کاره کا مفا وه حوکم به سه ردا بدهن!"

ده بوو ناوا له کازانتراکیس بنۆرین. نهک له وهی کردویه تی و چما لهو کارانه شدا به های بالا هه ن یان نا، به لکو پیوسته بهو کارانه حوکمی به سه را بدهین که ده یویست نه نجامیان دا، به وه دا حوکمی به سه را بدهین که چما نهو کارانه ی ده یویست نه نجامیان دا خاوه ن به هایه کی بالا بوون بو خوئی و بو ئیمه یان نا! پیتم وایه کاره کانی وی خاوه ن نه م به هایه ن.

لهو سی و سی ساله ی له گه لیدا ژیا م، بیرم نایه ت له هه لسو که و تیکی شه رمه زار بویم، له راده به ده پاکژ و بی فیل و دلپاک و بی نه ندازه میهره بان بوو له گه ل خه لکیی، ته نها به رامبه ر خوئی توندوتیژ بوو، کاتی ده چوه گۆشه گیریه وه، له گه ل خویدا توندوتیژ ده بوو، له بهر نه وهی هه سستی ده کرد نهو کارانه ی پیوسته نه نجامیان دا زه حمه تن و سه عاته کانی ژیا نی نه میش دیاریکراوه. وا راهاتبوو هه میشه به چاوه ره شه باز نه ییبه کانییه وه، که نووووم بوون له تاریکیی و لیوپیژبوون له فرمی سک، پیتم بلتی: "وا هه ست ده که م خه ریکم ده که ومه پراکتیزه کردنی نه وهی که برگسون باسی ده کرد، واته چوونه سه ر جادده و ده ست پانکردنه وه له ریواران: خیریک براده رینه، له ته مه نی هه ریبه که تان چاره که سه عاتیکم بده نی، ئای بو توژیکی عومر، توژیکی عومر بو ته و او کردنی کاره که م، ئیدی دوا ی نهو با چیرون charon بیت و مبا! (*)"

دوا جار چیرۆن هات - نه فرته ی لئ بی - هات و نیکۆسی له هه ره تی لاویدا برد، به لئ خوینته ری به رتیز، پیتمه که نه. نیکۆس له وه ختی کدا جیی هیشته ن که کاتیک گونجاو بوو بو گه شان وه ی به ری هه موو نه وهی که نهو پیماوه ده سستی پئ کردبوو، نهو پیماوهی که خو شم ده ویست و که توژی خو شده ویست، نهو (نیکۆس کازانتراکیس) ی هاو ریت بوو.

هیلین. ن کازانتراکیس

ژنیف ۱۵ ی حوزه برانی ۱۹۶۱

(*) چیرۆن یان شیرۆن، گۆزده وه ی رۆح بو هادیس.

بهەر له پيشه‌کي

په يامه‌که‌م بۆ گريکستان ژياننامه نيبه. ژيانى شه‌خسيم هه‌ندى به‌هاى هه‌يه، به‌هايه‌کي پيژدهي، نه‌وه‌ش بۆ خۆم نه‌ک بۆ هه‌يچ که‌سيکي تر. ته‌نها به‌هايه‌ک گهر هه‌يبه‌ت له‌وه‌ولانه‌دايه که بۆ هه‌لگه‌زان له پله‌يه‌که‌وه بۆ پله‌يه‌کي تر داومن بۆ گه‌يشتا به‌بالا ترين خاليک که ده‌شى پراوپري ئيراده و سه‌ره‌کيشيى به‌ت، واته‌ نه‌وه‌ لوتکه‌يه‌ي که خواراسان ناوم ناوه (پوانگه‌ي کريتي). له‌به‌ر نه‌وه‌ خويته‌ري نازيز تو له‌م لاپه‌رانه‌دا ناسه‌واري سوور ده‌بينى که به‌دلته‌يه‌ خويته‌ي من ته‌ر بوون، ناسه‌وارتيک که سه‌فه‌ري من له‌نيو ئينسانه‌کان و هه‌ست و سۆز و فيکر دا ديارى ده‌کات. ئاخه‌ر هه‌موو ئينسانتيک که شاياني نه‌وه‌به‌ت به‌کوري خواوند ناوزه‌د کړي، پتويسته له‌سه‌ري خاچي خۆي له‌کوژ ني و به‌جه‌له‌تاي خۆيدا هه‌لگه‌ژي. زۆريتيکيان، له‌پراستيدا زۆريه‌ي زۆريان، ده‌گه‌نه مه‌نزلگه‌ي به‌که‌م يان دووه‌م، پاشان له‌نيوه‌پتي نه‌وه سه‌فه‌رده‌ها هه‌ناسه برکيتيان پي ده‌که‌وي و له‌ پي ده‌که‌ون، ناگه‌نه ترۆپيکي جه‌له‌تا، به‌واتايه‌کي تر ناگه‌نه ترۆپيکي فه‌رمان، واته‌ ناگه‌نه له‌خاچدان و هه‌ستانه‌وه و رزگاربووني رۆح، ترسي له‌خاچدان دلبيان پي ده‌دۆپيني، نه‌وانه نازانن که‌خاچ ته‌نها ريگه‌ي هه‌ستانه‌ويه، جگه له‌وه ريگه‌يه‌کي تر نيبه.

چوار پتيليه‌کي يه‌کلاکه‌روه هه‌يه له هه‌لگه‌ژانما و هه‌ريه‌که‌يان ناوتيکي پيروزي هه‌لگه‌رتوه: نه‌وانيش (مه‌سيح و بووزا و لينين و ئوليسوس). سه‌فه‌ره خويته‌ويه‌که‌شم به‌نيو نه‌م هه‌موو رۆحه مه‌زنه‌دا نه‌ويه که دواي نه‌وه‌ي خه‌ريکه خۆرئاوا ده‌بي، به‌وپه‌ري توانا هه‌ولده‌م روخسار و تايبه‌تمه‌نديه‌کانی نه‌وه رۆحه مه‌زانه له‌م ياده‌وه‌رينامه‌يه‌دا ويناکه‌م. نه‌مه سه‌فه‌ري ئينسانتيکه که دلي وا له‌نيو له‌پي ده‌ستيا و به‌سه‌ر شاخي قه‌ده‌ره سه‌خت و تووره‌که‌يدا هه‌لده‌گه‌ژي، ئاخه‌ر رۆحه‌م هه‌ر هه‌مووي هاوار بووه و کاره‌کانم هه‌ر هه‌موويان شويني هه‌لگه‌رتني نه‌وه هاواره بوون.

به‌دريژايي ژيانم وشه‌يه‌ک هه‌بووه که هه‌ميشه عه‌زايي داوم و تازه‌ي کردوومه‌ته‌وه، نه‌ويش وشه‌ي (هه‌لگه‌زان) بووه، نه‌م هه‌لگه‌زانه ده‌خمه‌ه روو. ليته‌دا واقيع ناوتيته‌ي خه‌يال ده‌که‌م، له‌گه‌ل نه‌وه شوين پي سوورانه‌دا که له‌کاتي سه‌ره‌که‌وتن له‌دواي خۆمه‌وه جيم هيشتوون، سوورم له‌سه‌ر نه‌وه‌ي که به‌زويي کوته‌ي به‌وه سه‌فه‌ره بيتم و به‌ر له‌وه‌ي (کلاوه ئاسنینه ره‌شه‌که‌م) له‌سه‌ر بيتم و بگه‌رتمه‌وه بۆ خۆل. له‌به‌ر نه‌وه‌ي نه‌م ناسه‌واره خويته‌ويه‌ تاقه نيشانه‌يه که له تپه‌ر بووما به‌سه‌ر عه‌رددا ده‌مينيته‌وه، هه‌موو نه‌وه‌ي که نووسيومه و کردوومه، له‌سه‌ر ئاو نووسراوه ياخود له‌سه‌ر رووي ئاو نه‌نجام دراوه، چتاقيان ديار نه‌ماوه.

من زه‌ينم وه‌خه‌به‌ر ديم تا شته‌کانم بيريته‌وه، وه‌ک سه‌ريازتيک ده‌جمه به‌رده‌مي ژه‌نه‌پاله‌که‌م، تا په‌يامه‌که‌م بۆ گريکستان بنووسم، له‌به‌ر نه‌وه‌ي گريکستان تيکه‌له‌يه‌که له‌ خاک و خۆلي کريت، هه‌مان نه‌وه تيکه‌له‌يه‌ي که مني له‌ خولقاوم. هه‌ر بۆيه نه‌وه ده‌تواني له هه‌موو تيکه‌شه‌راني ئيستا و پاره‌دووم زياتر تيم بگات.

چما نه‌وانه هه‌مان شوين پي خويته‌ويه‌ي نين که به‌سه‌ر گاشه به‌رده‌که‌نه‌وه جي ماون؟

سي جوړ رۆح، سي نزا:

خودايه، من که‌واتيکم وام له ده‌ستا

رامکيشه نه‌گينا ده‌رزيتم.

خودايه، زۆرم رامه‌کيشه

نه‌گينا ده‌پچريم.

زۆر زۆرم راکيشه خودايه،

ده‌لي گه‌ري با بپچريم!

پيشه‌کي

ئەشیاکانم كۆدەكەمەو، هەستی بېنېن، پۆن، لەمس، تام، بېستەن، ئەقل... شەو داھاتوو، ئېش و كاری رۆژانە ئەنجام دراوه، وەك كۆپرە مشكێك دەگەریمەو نیتو عەرد، دەگەریمەو كۆنچەكەى خۆم، ئەك لەبەرئەوێ ماندوو و ناتوانم كاربەكەم، ماندوو نیم، بەلام ئاخر ئیدی خۆر رۆنیشتوو .

خۆر رۆنیشتوو، تەپۆلكەكان تارىك دەنۆتین، زنجیرە چىای زەبىم هېشتاكە رۆشناپىیەكى چكۆلەى بەبەرزابى تروپكەكانیانەو لە خۆیدا پاراستوو، بەلام شەوى پېرۆز كېشیتىكى قورسى وا بەسەر سەرەمەو، لەسەر عەردەو هەلدەگۆزى و لەناسمانەو دادەچى. رۆوناكیى پرارى داوه خۆى نەدا بەدەستەو، بەلام دەشرانێ شتى نىیە ناوی رەھایی بى، رۆوناكیى خۆى نادات بەدەستەو، بەلام بەرەو موھاق (*) دەكەوێتە رى، دوا سەرنج دەدەم لە دەوربەر، مالتاواى لە كى بەكەم؟ بەچى مالتاواى بەكەم؟ مالتاواى لە چىا و زەریا و كەپرى تىبى بەرتى بەرەھەوانى مالتەكەم؟ مالتاواى لە چاكە.. لە گوناھ؟ مالتاواى لە ناوی سازگار؟ بى ھوودە، بى ھوودە... ئەوانە ھەمووى لەگەلمانا دەخرتە گۆرەو.

بەكێى بسپێرم؟ سنووقى چكۆلەنى نەھتیبى شادى و خەمەكانم بەكێ بسپێرم؟ سنووقى پر لەسەرچلېى دۆنكیشۆتانە و عارىفانەى جىھىلى و پاشان رۆوبەررۆوبوونەو سەختەم لەگەل خواوند و ئىنسانەكاندا بەكێ بسپێرم؟ ئەو سنووقە بەكێ بسپێرم كە لە دوا غروروى درىدانەى تافى پىرىدا هېشتا ھەر دەسووتى، كەچى مل نادات بۆ ئەوێ بىتە خۆلەمىش؟ قەسە و باسى ھەلخلىسكان و گلان و خلۆرېوونەو بەك لەدوايەكەكانم بۆ كى بگێریمەو؟ ھەلنوتان و بەرېوونەو بە كاتى كەوتنە رى بەرەو ھەلگۆزانى سەخت و ناھەموارى خواوند و دووبارە و دووبارە ھەستانەو و سەرلەنوێ دەستپىكردنەو بەجەستەيەكى شەلال لەخۆى، بۆ كى بگێریمەو؟ لەكوێى بتوانم رۆچىكى دەستەمۆ نەبوو بەجىنەشەنى ھەزاران برىنەو، رۆچىك وەك رۆچى خۆم بدۆزمەو تا گوێ لە ددانپانانەكانم رادىرئ؟

بەسوۆ و مېھرەبانىيەو مەشتى لە خاكى (كرىت) ھەلدەگرم و لەنیتو دەستما دەى و لم، بەدرىژابى رۆژانى ئاوارەبىم ئەو مەشتە خاكەم لای خۆم پاراستوو، لەساتەوختى شپەزى و تەنگەتاویيە گەورەكانا بەھەلگۆلۆفېنى ئەو خاكە لەنیتو دەستما ھېز و ئىرادەم تى ھاتۆتەو، رېك وەك گوشىنى دەستى يارىكى ئازىز.

بەلام ئەلعان خۆر رۆنیشتوو و كاری رۆژانە ئەنجام دراوه، ئیدی چىی لە ھېز و توانا بەكەم؟ ئیدی پىتۆستەم بەو ھېز و توانايە نىيە. ئەم خاكەى (كرىت) لە نیتو دەستما دەھىتەمەو و بەشادى و مېھر و شوكرانەبژىرېيەو ھەلى دەگۆلۆم، تەواو پىك وەك گوشىنى مەمكى ئەو ژنەى رۆژانېك خۆشم دەوىست، ھەلى دەگۆلۆم و خوداحافىزى لى دەكەم، من بووم ئەو خاكى نەمرىيە، ئەو خاكى نەمرىيە من دەبم. ئەى خاكى زىرى كرىت، ئەو كاتەى تۆ لە شىووى ئىنسانىكى جەنگاورددا خولتقاي، وەك بلىي بەخىرایی

(*) كۆتايى مانگى قەمەرى، دواىن سى شەوى مانگى قەمەرى كە مانگ نابىندىرئ.

نەيزەكېكىش ئاوا بووت!

چ جەنگى لەنیتو ئەو مەشتە خاكەدا ھەلایسا؟ چ ئاشوتىك، چ ھەولېك بۆ وەگىرھىنانى دەعبايەكى ئەفسانەى مرۆخۆر؟ چ ئاھورا و ئەھرىمەنى ھېزە خەتەرناكەكان! ئەو خاكە بوو تىكەلەبەك لە خۆىن و ئارەقە و فرمىسك، ئەو خاكە بوو قور، بوو ئىنسان و ھەلگۆزانى بەرەو گەيشتن دەس پى كرد، بەرەو گەيشتن بەچى؟ بەھەناسەپرکىتو لەقەوارەى تارىكى خواوندەو ھەلگشا، قۆلى لى ھەلمالى و كەوتە گەران بەدواى دۆزىنەو ھى رۆخسارى خواونددا.

لەھەمان ئەو سالانەى دوايىدا، كاتىك ئەو پىاوە ھەستى بەناتۆمىدى كرد لەو ھى قەوارەى تارىك چ سىمايەكى نىيە، ئیدی جەنگى تازەى لىوانلىوى لە تازايەتیی و ترس دەست پى كرد تا ئەو دوندە بى رۆخسارە داتاشى و سىمايەكى پى بىخسى، سىماى خۆى.

بەلام ھالى حازر كاری رۆژانە ئەنجام دراوه، ئەشیاكانم كۆدەكەمەو، دەى .. با مەشتە خاكەكانى تىش بىن و درىژە بەجەنگ و زۆران بەدەن، ئىمە مردووانى لەشكرى كاری جاويدانەبىن، خۆىنى ئىمە مەرجانى سوورە و دوورگەبەك بەسەر گەرداوى نەھىيەو ھەلگۆزى.

خواوند سەرگەرمى خولقاندەن، منىش دەنكە چەو سەورەكەم، دلۆپە خۆىن، بەكاردەھىتم تا گورى ئەو ھى پى بىخسىم ھەرس نەھىنى، تا ئەو ھى گورى ئەو ھى پى بىخسىم ھەرس نەھىتم، ئیدی من كاری خۆم گەياندۆتە كۆتايى.

خوداحافىز!

دەست رايەل دەكەم، دەسكى دەرگای دۇنيا دەگرم تا دەرگاگە بەكەمەو و بۆم، بەلام تۆزىكى تر لەبەر دەركى رۆوناكدا خۆم تاخىر دەخەم، چاوانم، گوتم، ناخم، دابرايان لە بەرد و سەوزايىيەكانى دۇنيا پى ئەغزە، ئىنسان دەتوانى بەخۆى بسەلمىنى ئەو دابرايە ھەمان بەختەو دەرى و رزگارېوونە، دەتوانى بەخۆى بسەلمىنى ئیدی چ مەبەستىكى تری لە پىش نىيە، دەتوانى بەخۆى بسەلمىنى كاری خۆى ئەنجام داوه و ئامادەى ئۆغركردنە، بەلام دل نايەوى پروات، چنگ لە بەرد و سەوزايىيەكان گىر دەكا و دەپارېتەو: تاوېك بىنەو! تەواوى ھەولم بۆ ئەو بوو تەسەللای دل بەدەمەو و قاىلى كەم ئازادانە وشەى (بەلئى) بەھىتە سەر زویان، ئىمە نای وەك كۆیلەيەكى زەلىلى بەر رەحمەتى قامچى، بەگريانەو ھەرد جى بىلئى، بەلكو دەبى وەك ئەو پاشايانە ئۆغركەين كە دواى تىرخوردن و تىرخواردنەو، دەست لەسەر سفرە ھەلدەگرم. بەلام وا دل ھىشتا لە قەفسى سىنەدا لى دەدا و ھاوار دەكات: "تاوېكى تر بىنەو!" ئاخر دل نايەوى پروات.

منىش دەمىنەو و دوا سەرنج لەرۆوناكى دەدەم، رۆوناكىيىش وەك دلئى مرۆفېك پى دادەگرم و دەجەنگى، ھەر ئاسمانى تەنپو، ئەم ئە بارانىكى گەرم دەپرېتە سەر لىوم، خاك بۆنېكى خۆى گرتو، دەنگىكى شىرېن و ئەفسووناوى لەخاكەو بەرز دەبىتەو و دىبئى: "وەرە، وەرە، وەرە.."

باران بەلېزمە دەبارى، يەكەمىن بەلندەى شەو ھەناسە ھەلدەكېشەت، ئازارى ئەو تەپرە لەو ھەوا شىدارەدا، بەو پەرى چۆتەو لەچلئى بەشەو تەربووى درەختەو دەتكن، ئارامىي، چىزىكى قوول، كەس

له ماله وه نيبه، له دهره وه چيمه نزاری تينوو به شوکرانه بژيری و دلتيکی خوشه وه له يه که مين بارانی پایيز ده خواته وه، عهد وک ساوايهک خوی هه لده بری تا مه مکي ناسمان بژي.

له کاتیکدا وهک هميشه مشتني خاکی کریم له نيو له پی ده ستابوو، چوانم ليک نا و نووستم، نووستم و خه ونم بينی، وا پچ ده چوو خۆر هه لاتنج، نه ستيره ی به يان به ژووو سه رمه وه هه لو اسرابوو، له بهر نه وه ی دلنيا بووم ده که وی به سه ر سه رمد، بۆه ترسام و بی یار و یاوه به نيو چيا قاقر و رووته نه کانداندا هه له تاتم، خۆر له خۆر هه لاته وه وه دیار که وت، خۆر نه بوو، به لکو ناگردانتيکی برۆنزي پر له پشکۆی هه لایساو بوو، هه وا که م که م گه رم ده بوو، که ويکی بۆر له ته په که يه که وه هاته دهری، باله کانی ليک ددها و به قاسپه قاسپی خوی گالته ی پی ده کردم، قزقره يه که به بينی من له دامینی کيوه که وه به ره وه سه ری هه لقری، هه له به ت چاوه رپی ده که وتنی من بووه تا به پیکه نينه وه دوام که وی، له رقا دانه ويه وه، به رديکم هه لگرت تبي بگرم، به لام قزقره که بووه پيره مي رديکی چکۆله و زه رده خه نه ی هاتي.

به واق ورمایي که وه ته وه راکردن، چياکان ده سوورانه وه و منيش له گه ليانا باوه خولیم پی که وتبوو، نه لقه کان ورده ورده ده هاتنه وه يه که، سه رم گيژی خوارد، چياکان به ده ورمدان سه مایان ده کرد، کوتوپر هه ستم کرد نه وانه چيا نه بوون، به لکو ناسه واری که له سه ريکی به له رميژوو بوون، له لای راستيه شه وه و به ژووو سه رمه وه خاچيکی گه وره له سه ر گاشه به رديک، ماريکی زه به لاحی برۆنزي له سه ر له خاچ درابوو.

پشتوتینی برووسکه يه که له زه ينمه وه نالوو چياکانی ده وروبه رمی رووناک کرده وه، خۆم بينی له زناريکی ته نگ و پیچا و پیچ و ترسانکا گيرم خواردوو، زناريک که هه زاران سال له مه ويه به نی ئيسراييل به سه رکرايه تی (به هووه) له کاتی هه لاتن له سه ر زه مینی به پيتی فيرعه ون، له ويه تپه رپوون. نه و زناره ته نگه کوره يه کی تاقیگه يی بوو که تيايدا قه ومی به نی ئيسرائيل له برسيتی و تينو تیبی و کوفرا خارا بوون.

ترس، ترس و شادومانيه کی قول سه راپای بوونی له خۆه پیچا، پالم دا به به رديکه وه تا سه ره گيژيه که م هتور بيته وه، چوانم ليک نا و ده سویرد هه موو شته کانی ده وروبه رم مه حف بوون و هيلتيک له که ناری گريکستانه وه دريژ بۆه، زه رپای ره شیی مه يله و شين، گاشه به ردي سوور، به نيو نه و گاشه به رده اندا باریکه رپيه که ده چۆه سه ر نه شکه و تپيکی ره شی شه به ق رنگ، ده ستیک په رده ی هه وای لادا و مه شخه لتيکی نايه ده ستم، فه رمانه که م وه رگرت، خاچم کيشا و چومه ناو نه شکه وته که وه.

گيژوو پيژ، به نيو ناوی ره شی شه خته به نندا، به له ترده وه ده رويشتم، هه ر چراوگی شینی بلوورين بوو به ژووو سه رمه وه شوژ بيوونه وه، گاشه به رديک که له به ر روشنایی مه شخه له که دا پرشنگی ددها و پیده که نی، له عه رده وه سه ری هه لبري، نه و نه شکه وته منالذانی رووباريکی گه وره بووه و دوی چه ندين سه ده ره وتی خوی گۆرپوه و نه شکه وته که ی جن هيشتوه.

ساره برۆنزيه که له تووره ييدا ده فيشکاند، چوانم کرده وه و هه مديس چيا و زناری ته نگ و هه لديره کانم بينی، سه ره گيژيه که م نيشتووه، هه موو شتيک بيده نگ و تژی بوو له رووناکي، حالی

بووم له وه ی که (به هووه) يش به هه مان شيوه له ناخی چياکانی ده وروبه رمدان تونيلتيکی ليداوه، ئیدی من چوو بوومه نيو روحی ترسناکی خوداوه و جيبی نه و هه لده گرت و له دوايه وه هه نگاوم دهنان.

له خه ونه که مدا هاوارم کرد: "مه يه، ريگه ی ئينسان نه مه يه، نه مه تنه ا ريگه يه که هه بی!" هه ر که نه و وشانه بی په روا له زارمه وه هاتنه دهر، گيژدلوو که يه که له خۆيه وه پیچام، بايه کی توند له ره گه وه هه لی کيشام، کوتوپر خۆم له سه ر لوتکه ی چياي سينا بينی، هه وا بۆنی گوگردی لی ده هات، ليوم که وته برژانه وه وه که نه وه ی ليکدا ليکدا پریشکی ناگريکی ناديار ی به رکه وی، له سه ره ودم روانی، چ کاتي چاو و ناخم تامی له زه ته دیه نيکی نائينسانیی له و جوژه و ناوها هاوئا هه نگیان له گه ل دلمدا نه کردبوو، دیه نيکی بی ناو، بی دره خت، بی ئينسان و بی نوميد. روحي ئينسانتيکی له خۆيايی یان ناوميد ده يتوانی ليتره به خته وه ريی په ا بدۆزيتته وه.

له گاشه به رده که ی ژير پيم روانی، دوو چالی قول له سه ر به رده که بوون، نه و دوو چاله بی شک جی پي پیغه مبه ريکی قوچدار بوون که چاوه رپی ده که وتنی شيري برسبی کرده وه، چما مه گه ر هه ر نه و شيره نه بوو که فه رماني دابوه پیغه مبه ر تا له وی له سه ر نه و ترۆپکه چاوه رپی بکات؟ ده ی نه ویش چاوه رپی ده کرد.

منيش چاوه ري بووم، پالم دا به هه لديره که وه و په وردی گویم هه لختست، له ناکا و پکرا گرمه ی کپي هه نگاوانانی که ستيکم له دووره وه ژنه فت که نزیک ده بۆه، چياکان له رزين، په ري که بووم که وته له رين، هه وای ده وروبه ر بونی که له بزنی لی ده هات، له به ر خۆمه وه گوتم: "نه و خه ريکه دی... خه ريکه ده گاته ئيره!" پشتينه که م لی توند کرد، خۆم ناماده ی جه نگ کرد. نای چه ند ناره زوی نه و ساته وه خته بووم که له گه ل ده عبای برسی دارستانی ناسماندا بکه ومه زۆران، به بی نه وه ی دونه ی به تال و ديار بيته به ربه سستی ريگه م و به لاري مدا به ريت، چاوه رپی نه و ساته وه خته بووم که له گه ل نه و باوکه ناديار و هه ميشه برسی و دلپاکه دا روويه روو بيمه وه که فره زنده کانی ده کاته پرپۆله و له ليو و ريش و نينو که کانيه وه خوین ده چۆری، که ديت نازايانه له گه ليدا ده اختم، له باره ی عه زابی ئينسان و ته ير و دره خت و به رده وه قسانی بۆ ده که م، پي پی ده ليم برياری ئيمه نه ويه که نه مرين، نه و يادا شتانه مه يه ی ته سلیم ده که م که ئيمزای ته وای دره خت و ته ير و گيانه وه ر و ئينسانه کانی له سه ره، يادا شتیک که ليی نوو سراوه: (باوکه ئيمه نامانه وی بمانخويت!) يادا شتنامه که ی ده ده می، ده يده می و هيچ ناشترسم!

وام ده گوت و ده پارامه وه و به رده و اميش پشتينه که م لی توند ده کرده وه و ده له رزيم، له و کاته ی که له ويدا چاوه ريم ده کرد، وا پی ده چوو به رده کان جيتگۆرکی بکه ن، ده نگي هه ناسه برکيه کی توندم بيست، له به ر خۆه گوتم: "نه وه... خۆيه تی... هاتوه!"

هاتمه وه سه رخۆ، به لام يه هووه نه بوو، يه هووه نه بوو، نه وه تۆ بوويت باپيره گه وره، نه وه تۆ بوويت خولقاو له خاکو خۆلی نازيزی کریت. له به ر ده ما توی نه جيبزاده گرژ و مؤن راوه ستابوويت، به ريشه سپيه به فرينه که ته وه، به لچولوی وشکه له نه ی نه ستوورته وه، به نيگای به رینی پر له بلتيسه و بالته وه، ره گی گياي شيوه ران به تاله موه کانی قزته وه لکابوو.

لیم خورد دهبویتهوه و له نیگاتا هستم دهکرد ئم دونیایه ههوریکه ئاوس بهتزره و با، رۆجی ئینسان ههوریکه ئاوس بهتزره و با، خواوهندیش لهسهروه فوو بهه هوره دا دهکا و چ رپیکه بۆ رزگار بوون نبیه.

بۆ سهڕۆ روانیم و تۆم بینی، ویستم بپرسم: "باپیره گهوره، چما راسته چ ریکه یهک نییه بۆ رزگار بوون؟" بهلام زوبانم بهستراوو، ویستم لیت نزیك بيمهوه، بهلام قاجم له دووم نهدهات.

لهم کهین و بهینه دا دستت رایه ل کرد، وهک بلتی من خه ریک بی بخنکیم و تۆیش بتهوئ رزگارم کهیت، بهوپه ری په رۆشییه وه به دهستته وه نووسام، پهنگی جوړاو جوړ له سه ر دهستت بلاووونه وه، وهک بلتی هیشتا له ساته وه ختی پهنگرتنا بیت، دهستت دهسووتا، به دهستدان له دهستته وه هیزم تی هاته وه و توانای قسه کردنم په یاد کرده وه.

- "باپیره گه وهی تازین، ئه مرکه!"

به زه رده خه نه یه که وه دهستت به سه رمدا هینا، ئه وه دهست نه بوو، به لکو ئاگریکه په نگا و په رنگ بوو، بلتیه رۆچوو مۆخمه وه.

- "گوره کهم، بگه ره ئه وهی که ده توانیت پیتی بگهیت!"

دهنگت جیددی و خه مین بوو، وهک بلتی له گه رووی قوولی ئه رزه وه هه لقوقلی، دهنگت هه تا بنی مۆخم رۆچوو، بهلام کاری له دلیم نه کرد.

هه مدیسانگم کردیت و ئه مجاره بان به رزتر: "باپیره گه وه، فه رمانیکه قورستر، فه رمانیکه کرتیبانه ترم پی بسپیره!" قسه کهم ته واو نه کردبوو که یه کسه ر بلتیه یه کی به لرفه هه وای شه ق کرد، باپیره گه وهی هه رگیز ته سلیم نه بوو، به په گو ریشالی شیوه رانی نووسا و به تاله مووه کانی قژییه وه له بهرچاوانما مه حف بوو، هاواریکه له سه ر ترۆپکی کتیبی سینا جی هیشت، هاواریکه فه رمانده رانه، فهزا هاته له رزه.

- "بگه ره ئه وهی که ناتوانی پیتی بگهیت!"

پاچله کیم و وه ناگابوومه وه، خوژ هه لانبوو، هه ستام، به ره وه ده رگا که رۆیشتم و چومه هه یوان، که پری شه لال به بۆله ترئ هینامیه وه سه رخو، باران هتور ببۆه، به رده کان ده ره وشانه وه و پیده که نین، فرمیسک شانی گه لیکانی قورس کردبوو.

- "بگه ره ئه وهی که ناتوانی پیتی بگهیت!"

ئه وه دهنگی تۆ بوو باپیره گه وه، که سی تر شیاوی ده کردنی ناوا ئه مریکه جوامیرانه ی نه بوو، چما ئه دی تۆ ژه نه رالی نا ئومیتد و ته سلیم نه بووی نه سلی جه نگا وه رانه ی من نیت؟ ئه دی ئیمه ئه وه قه ومه بریندار و نه هاتیی دیوه نین، ئه وه قه ومه ئه قل سووک و گیله نین که چاومان له فه ره حیی و یه قین پۆشیی تا به سه رکرا دیه تی تۆ هیش به ره سنوره کان به رین و تیکو پیکیان بشکینین؟

خواوه ند دره وشا وه ترین روخساری نا ئومیدی و دره وشا وه ترین روخساری ئومیدیه، باپیره گه وه .. تۆ من به ره ئه وه ساری ئومیتد و نا ئومیدی به ری ده کهیت، به ره ئه وه ساری سنوره دیرینه کان، به ره کوئ؟

له ده وره به رم ورد ده به وه، له ناخم ورد ده به وه، چا که خوازیی چه په ساوه، ئه ندازه و ماده چه ساون، زهینی یاساسان، ده بی هه مدیس ته شریف بینی تا سیستم و یاسای نوئ داریژی، ده بی دونیا به یه کپار چه بییه کی شیاوتر بگات.

ئمه ئه وه یه که تۆ ده تهوئ، ئمه ئه شوئنه یه که منی بۆ په وانه ده کهیت، ئه شوئنه یه که هه میشه منی بۆ به ری ده کهیت، شه و و رۆژ گوئ قولای فیه رمانت بووم، بی ئه ندازه جه نگیم تا دهستم بگاته مه حال، ئه وه م به ئه رکی سه رشانم داده نا. تۆ ده بی سه رکه وتن و شکسته کانم پی بلتیت، ئاماده باش له به رده مه تا راده وهستم و چا وه ریم.

ئه ی ژه نه رال، وا جهنگ له ته وا بووندا یه و منیش پا پۆرتی خو م ده نیرم، گو په پانی جهنگ و چۆنیتیی به رنه نگار بوونه وه ئا و هایییه، بریندار بووم، نا ئومیتد بووم، به لام رام نه کرد، گه رچی له ترسا دانه چۆقه م پی که وتیوو، به لام به ده سه سه رکی سوور، توند توند نیوچه وانم به ست تاخوتنه که بشارمه وه و هه مدیس بگه ریمه وه گو په پانی جهنگ.

له خزور تا یه که یه که په ره گرانه هاکانی خه سلته تی قه له ره شانه ی رۆح هه لده کیشم تا ئه و مشته خا که ی تیکه ل به خوین و ئاره قه و فرمیسک بووه له شوینی خویدا بئینیته وه، قسه و باسی جهنگه کانت بۆ ده گیتیه وه تا باری شانی خو م سووک کهم، فه زیله ت و شه رم و حه قیقه ت وه لا ده نیم تا باری شانی خو م سووک کهم، رۆجی من له مه خلو قه که ی تۆ (تۆ لیدۆ له تۆ فان) دا ده چیت، که به ته رزه و هه وری ره ش گه مارۆ درا، دژی روونایی و تاریکیی ده جه نگیتم، جهنگیکی نا ئومیتدانه و چالاکانه، تۆ رۆح ده بینی و به برۆ چو و په رکه کاته وه دادیتیه وه و رۆح کیشانه ده کهیت و ده که ویته داوهری. چما ئه وه په نده جوانه کرتیبیه ت له بیره که ده لی: (بگه رپیره وه ئه و جتییه ی که تیایدا شکست هینا، ئه و جتییه جی بیله که تیایدا سه رکه وتیت!) گه ر دۆرام ئه وا ده گه ریمه وه مهیدانی شه ر ته نانه ت گه ر زیاتر له سه عاتیک عومریشم نه مابن، گه ر بر دیشمه وه، ئه وا ده رکی عه رد و لئ ده که م تا بیم له لاته وه به ویمه وه.

بۆیه ئه ی ژه نه رال، گوئ له په یامه که م را دپیره و خو ت حوکم ده. باپیره گه وه، گوئ له قسه و باسی ژبانم را دپیره. گه ر له ریزی تۆ دا جه نگییم، گه ر بریندار بووم و نه مه هیشته بی که سی له سوئی برینه که م وه نا گابن، ئه گه ر ه یچ کاتی پالم به دو ژمنه وه نه دا بیت، ئه وا له دوعای خیری خو تم بی به ش مه که.

باپیران

له ناخم ده نۆرم و هه لده له رزم، باپیرانم له با و که وه له ئاودا چه ته ی زه ریا بوون، له سه ر وشکانیش جهنگا وه، نه ترسیان له خودا هه بوو نه له ئینسان، له دا یکی شه وه باپیرانم جوتیارانی دل و ده روون پاک بوون که به دیرژیی رۆژ بهوپه ری راستگویییه وه له سه ر عه رد ده چه مینه وه، عه ردیان تۆ ده کرد، به دلنایییه وه چا وه رپی باران و خوژ ده بوون. دره ویان ده کرد، ده مه و عه سرانیش له سه ر سه کۆی به رده می ماله کانیان داده نیشتن، باسکیان له نیو باسک دنا و ئومیدیان به خودا ده به ست. ئاگر و خاک، چۆن ده مستوانی ئه و دوو باپیره جهنگا وه ره له ناوه وه مرا یه کانگیر که م، ههستم ده کرد یه که مین وه زیفم ئه وه یه

په یمانی ناشتیبيان له گهڼل مورکه م تا تاریکایی چریان له خاچه کم بینمه دهره وه و رۆشنایی پښ به خشم،
 ئه می مه گهر پوخساری خواوه ندیش ناوهایی نبیبه؟ ئه می مه گهر وه زیفه ی ئیمه ش ئه وه نبیبه که به هله گرتنی
 جڼ پښکانی وی، ئه م شیتوازه به کار به رڼ؟ ئاخر ته مه نی ئیمه له نیگایه ک زیاتر نبیبه. دهی ئه وه ش به سه.
 ته وای دونیا، پښ ئه وه ی خوی پښ بزانی، ئه م شیتوازه په پیره ده کات، ههر مه خلوقیتک بۆ خوی
 کارگه یه که و تیایدا خواوه ند به نهینتی خۆل ناماده ده کات و رۆحی خوی نامیتته ی ده کات، به و هه نجته یه
 که دره خته کان چرۆ ده کن، که ئاژه له کان زاووزی ده کن، ههر به م هه نجته شه که مه یون پیتی له که وشی
 چاره نووسی خوی ناو توانی له سه ر دوو پی پراوه ستی. له مپژووی دروست بوونی دونیاوه تا ئه مپرو، بۆ
 یه که مین جار، ئینسان توانی بچیتته کارگه ی خواوه ندوه و شان به شانی ئه م کار بکات، ههر چی زیاتر
 گوشتی جهسته بگوژپیت به نه قین و نازادی، زیاتر کوری خواوه ندبوون وه دی دیت.

ناو ها وه زیفه یه که سخت و بڼ کوژتاییبه، من سه راپای عومرم جه نگیوم و هیشتا که ش ههر ده جه نغم،
 به لام ئاسه واریک تاریکایی له دلندا ماوه، جار جاره سه رله نوئ زۆرانگرتن ده ست پښ ده کاتوه. با پیرانم
 له باوکه وه زۆر به توندی په گیان له منددا دا کو تیه، به رده وام شیتوه یان ده گوردری، بویه زه حمه ته بتوانم
 له تاریکایی په هادا پوخساریان له یه کتر جیاوه کم، له گه راندا به وای دۆزینه وه ی یه که مین با پیره ی
 ترسناک له ناخمدا، ههر چی زیاتر بجمه پښتی و به نپو چینه کانی عه ردی رۆحمدا - تاک، نه ته وه،
 ئینسان نیسه ت - رۆچم، ترسی پیرۆز زیاتر به سه رما زال ده بڼ و داگیرم ده کات، سه ره تا پوخساره کان
 له شیتوه ی پوخساری برا یان بایدا دره ده کن، پاشان که زیاتر بۆ نیو قولایی داده به زم، له که له که مه وه،
 با پیره یه کی کولکنی شه ویله زل دره ده په ری.

برسی و تینو، هاوار ده کا و خوین به ری چاوانی گرتوه، ئه م با پیره یه ده عبایه کی زه به لاج و ناقولایه و
 دراوه ته من تا بیکه مه ئینسان، له و مؤله ته دا که بۆم ته رخان کراوه هه ول ده دم بیکه مه مه خلوقیتکی
 بالاتریش له ئینسان. چهن سامناکه! له مه یونه وه بوون به ئینسان و له ئینسانه وه بوون به خواوه ند!

شه ویکیان له گهڼل هاوړپیه کدا به سه ر شاخیتکی به رزه وه بوین، به فرتکی زۆر باری بو، ریمان ویتل
 کرد، تاریکی گه مارۆی داین، هه وری به ئاسمانه وه نه بوو، مانگی چوارده به خاموشی به ژوور سه رمانه وه
 شوړ پیووه، له به رزایی شاخه که وه تا پښده شت، به فر به رن گیتکی شینی کال دره وه وشایه وه، بیده نگیبه کی
 ترسناک و شیرزه و تاقه ت پرووکین بالی کیشابوو، هه لبه ت هه زاران ملیون سال له مه وه به ریش، شه وانی
 به مانگ شوړاو هه روه ک ئه مشه و بوون، به رله وه خواوه ند بیده نگیبه کی ناو ها تاقه ت پرووکینی په یدا کرد
 و قوری گرت به ده سه ته وه تا ئینسان دروست بکات.

چهن ده نگاوتیک پښ هاوړپیکه که و تم، زه ینم سه ره سووړپیه کی سه یری پښ که و تبوو، وه ک
 سه رخشیک له ترم ده دا، وا پښ ده چو له سه ر رووی مانگ بۆم یان به سه ر عه ردیک دیرین و چۆل، به لام
 زۆر ناشناوه بم، عه ردیک به رله وه ی ئینسان پتی بخته سه ر. کو توپر له پچیتکی دوری پښده شته که ی
 نزیک کوژتایی دۆله که وه، رۆشنایی چرامان بینی، هه لبه ت ئه و گونديکی چکو له بوو که هیشتا
 خه لکه که ی نه نو ستبوون. له و ساته دا حاله تیکي سه یر گرمی، حاله تی که تا ئیستاش له وه یاده تپانه وه یدا

له رز دام ده گری. پراوه ستام، مشتم هیتنا یه وه یه ک و به ره و رووی پښده شته که گوړم دایه خو م،
 به توړه بیبه کی شیتانه وه هاوارم کرد: "هه مو تان ده کوژم!"

ئو دهنگه وشک و شکاوه دهنگی من نه بوو، به بیستنی ئو دهنگه هه موو نازای جه سه تم له ترسا
 که و ته هه لله رزین، هاوړپیکه به ره و لام رای کرد، به نیگه رانیبه وه ده ستی گرم و پرسی: "چیت ده و؟"
 ده ته وئ کڼ بکوژیت؟" ئه ژنوم سه ر بسوو، کو توپر هه سه تم به ماندووی بیبه کی زۆر کرد، به لام به بیینی
 هاوړپیکه هاته مه وه سه ر خو، له ژیر لپوهه گوتم: "من نه بووم، من نه بووم، که سیکی تر بو!"

که سیکی تر بو! به لام ئاخر کڼ بوو؟ هیچ کاتڼ ناخم ناو ها قول و ئاشکرا نه که و تبووه روو، له و
 شه وه به دوا، مه زنده ی سالانی له وه وه به م بووه یه قین: ناخی ئیمه، چین به چینی ناخی ئیمه پره
 له تاریکایی، پره له دهنگی وشک و شکاو، پر له ده عبایه کی کولکنی برسیی. که واته به م شیتوه یه، هیچ
 شتی له به ین ناچی؟ چما ناشی له م دونیا به دا هیچ شتیک له به ین نه چی؟

برسیتی، تینوتی و یه که مین عه زاب، ته وای شه وان و مانگانی به ر له هاتنی ئینسان، مادامه کی
 زیندوین، هاوشانی ئیمه درپه به ژیان و برسیتی ده دن و شان به شانی ئیمه نامیز بۆ تینوتی و
 عه زاب ده گرنه وه، به بیستنی هاوړپیکي سامناک که له هه نامدا هه لم گرتوه، ترسیکی گه ورم لڼ
 دهنیش، مانای وایه هه رگیز رزگارم نابڼ؟ چما نایا ناخم پاکژ نابیتته وه؟

ناو په ناو بانگیتکی شیرین له قولایی دل مه وه به رز ده بیتته وه، پښم ده لڼ: (مه ترسه من یاسا داده پښم و
 نه زم به رقه رار ده کم، من خواوه ند، ئیمانته ه بڼ!) به لام یه که سه ر له قولی بی بوغه وه گرمه یه کی قایم
 هه لده ستی و ئو بانگه له گو تدا شیرینه ده شارتته وه: (ئه ی خو په رست، من یاساکانت به تال ده که مه وه،
 نه زم و نیزامت به یه کدا ده دم و تویش نابوت ده کم، من بی سه روه به یم!)

ده لڼ: جارتکیان خوړ له کاتی رۆیشتنیدا راده وه ستی تا گوئ له دهنگی گورانی چرینی کیژوله یه ک
 پادیرئ، خوژیا ئه م قسه یه راست ده بوو، چ ده بوو گه ر زه روورته به سیحری کیژوله یه کی گورانی پیژوتی
 پیژوتنی خوی گوړیا؟ چ ده بوو گه ر بمانتوانیبا به گریان و پیکه نڼ و گورانی یاسا یه کمان خولقاندا تا
 نه زم میکان له سه ر رووی بی سه روه به یی به رقه رار کردبا! چ ده بوو گه ر بانگی له گو تدا شیرینی ناخی ئیمه
 بیتوانیبا هه راو هورای دا پو شیا! کاتڼ سه ر خو ش سه ر خو ش یان تووړم، یاخو د کاتڼ ده ست به جه سه ته ی
 ئو ژنه دا ده ه ینم که خو شم ده وئ، یاخو د که ناعه داله تیبی ده ست دهنپته گه رووم و له یاخیبوون له خواوه ند و
 ئه ه ریمه ن و خه لیفه کانی خواوه ند و ئه ه ریمه ن کۆل ده دم، له سه ر رووی عه رد هاواری ئو په یکه رانه
 ده بیسه تم که به ره و ده رگا که هوروژم دین و ده یانه وئ بیسه کین، ده یانه وئ هه مدیس به ره و رووناکیی
 بکه ونه خو و جارتکی تر چه ک هه لگر نه وه، هه رچو ئی بیت، من ئاخرین و نازیزترین نه سلم و ئه وانیش
 جگه له من چ ئومیتد و په ناگه یه کی دی شک ناهن، ته نها له رتگه ی منه وه یه که ده توانن تۆله بکه نه وه
 یان له زه ت وه رگرن یاخو د بره نجین، گه ر من تیاچم، ئه وا ئه وانیش له گهڼل مندا تیا ده چن. کاتڼ ده خریمه
 گوړه وه، سوپایه ک په یکه ری کولکن و خه لکی رهنجیده ش له گهڼل مندا ده خرینه گوړه وه، په نکه له به ر
 ئه وه بی که ناو ها نازارم ده دن و ناو ها ش به په لهن، ده شتی له به ر ئه وه بی که جحیلیم به و شیتوه یه نا نارام و

نیگه‌ران و سرک بووه.

ناخر ئه‌وان بئ ئه‌وی نرخ بۆ رۆحی خۆیان یان ئه‌وانی تر دانئین، کوشتوکوشتاریان کرد و کوشتوکوشتاریان لئ کرا. به‌همان بئزایی له‌پاره‌به‌ده‌ره‌وه رقیبان له مردن و ژانیان خۆشده‌ویست، وهک دئو ده‌یانخوارد و وهک وشتر ده‌یانخواردوه، کاتیکیش مه‌سه‌له مه‌سه‌له‌ی جه‌نگبا، ئه‌وا جه‌سته‌ی خۆیان له‌ژن نئیزیک نه‌ده‌خسته‌وه.

هاوینان هه‌یچیان نه‌ده‌پۆشی و زستانانیش فه‌ره‌نجیبیان له‌به‌رده‌کرد، هاوین و زستان بۆنی نئیره ناژه‌لیان لئ ده‌هات. هه‌شتا هه‌ست ده‌که‌م خۆینی باپیره‌م به‌شاده‌مارما ده‌گه‌رئ، پروام وایه له‌ناو هه‌موویاندا، وی له‌هه‌موویان زیاتر ئاماده‌یی له ده‌ماره‌کانما هه‌یه. باپیره‌م نئوه‌پراستی سه‌ری ده‌تاشیی، په‌رۆیه‌کی چنراوی له‌پشتی سه‌ره‌وه ده‌پئچا، ده‌ستی تئیکه‌لاو کوردبوو له‌گه‌ل چه‌ته‌ی زه‌ریایی دوورگه‌کان و هه‌ترشی بۆ زه‌ریا ناژاده‌کان ده‌برد، ئه‌وان مۆلگه‌ی خۆیان له دوورگه لاکه‌وته‌کانی (گراپۆسا)، له‌گۆشه‌ی خۆژئاوای کریت دامه‌زراندبوو، له‌وتوه چارۆکه‌یان هه‌لده‌دا و هه‌ترشیان ده‌کرده سه‌ر ئه‌و که‌شتیانیه‌ی که به‌زه‌ریادا رهدت ده‌بوون، هه‌ندئ له‌و که‌شتیانیه‌ی هه‌لکانی موسولمانیان به‌ره‌وه مه‌که‌که ده‌برد، هه‌ندیکی تر مه‌سیحیه‌کانیان به‌ره‌وه مه‌رقه‌دی موته‌هه‌ر، ده‌زکانی زه‌ریا، نه‌عه‌ره‌ته‌یان ده‌کئیشا و خۆیان ده‌گه‌یانه‌ده‌که‌شتییه‌که، روحمیان به‌موسولمان و مه‌سیحیه‌کان نه‌ده‌کرد، به‌شیشی ئاسن پیره‌مئیرده‌کانیان ده‌کوشت، جه‌تله‌کانیان به‌دیل ده‌گرت، سواری ژنه‌کانیش ده‌بوون و ئه‌وجا هه‌مدیس بۆ په‌ناگه‌کانیان ده‌گه‌رانه‌وه. که ده‌گه‌رانه‌وه سمئیلیان بۆنی ژنی لئ ده‌هات و خۆین له سمئیلیانه‌وه ده‌چۆرا، زوریه‌ی کات هه‌ترشیان ده‌برده سه‌ر ئه‌و که‌شتیانیه‌ی که له‌خۆره‌ه‌لاته‌وه ده‌هاتن و باره‌کانیان داووده‌رمان و عه‌تر بوو، پیره‌مئیردان هه‌شتا چیرۆکیکیان له‌یاده که جارئیکیان سه‌راپای دوورگه‌ی کریت بۆنی دارچین و میسکی گرتبوو، له‌به‌ره‌وه‌ی باپیره‌م که‌شتییه‌کی پڕ داووده‌رمانی به‌تالان برده‌بوو، کاتئ چ ئیستیفاده‌یه‌کی لئ نه‌کردبوو، ئه‌وسا هه‌مووی به‌ناوی دیاری بۆ کچه‌زا و کوپه‌زاکانی له ئاوابیه‌کانی کریت هه‌ناردبوو.

ماوه‌یه‌ک له‌وه‌به‌ر، کاتئ پیره‌مئیردئیکي سه‌د سه‌له‌ی خه‌لکی کریت ئه‌و رووداوه‌ی بۆ گه‌یامه‌وه، بئ ئه‌ندازه ورووژام، ناخر من بئ ئه‌وی بزائم بۆچی، به‌رده‌وام حه‌زم کردوه له سه‌فه‌ره‌کانما شووشه‌یه‌ک دارچین و چه‌ند ده‌نکه میسکئیک له‌گه‌ل خۆمدا بیه‌م و له‌سه‌ر مئیری نووسین له‌به‌رده‌می خۆمدا دایانئیم.

به‌گوێرادیان بۆ ده‌نگه په‌نه‌نه‌کانی ناخ، ده‌متوانی له بری زه‌ین جئ پئیی خۆین هه‌لگرم، به‌یه‌قینئیکي عاریفانه‌وه ده‌گه‌یشتمه دوورترین سه‌ره‌تای باپیرانم، دواتر ئه‌م یه‌قینه نه‌ئینی نامئیزه له‌شۆینی خۆیدا و به‌نیشانه‌ی به‌لگه‌دار، له‌ژانی رۆژانه‌دا رهنگی دایه‌وه، گه‌رچی سه‌ره‌تا ئه‌و نیشانانم به‌شستی رتیکه‌وت ده‌زانی و گرنگیم پئ نه‌ده‌دان، به‌لام دواتر به‌ئاوئیتسه‌کردنی ده‌نگه ئاشکرانانی دونیا و ده‌نگه نااشکرانانی ناخم توانیم رۆ بچمه قولایی تاریکی زه‌ینمه‌وه، ده‌رگا که بکه‌مه‌وه و بنۆرم.

له‌و له‌حه‌زه‌یه‌وه که ببینیم، رۆحم پئیی گرت، ئیدی وهک ئاوه‌لنه‌ده‌کشا و دانه‌ده‌چوو، به‌لکو به‌ده‌وری ناوکیکی ته‌نکه‌دا روخسارئیک ده‌نه‌خشی، روخساری رۆحم.

به‌دئزایی رتیکه هه‌میشه گۆراوه‌کان، له‌بری ئه‌وی به‌که‌م جار به‌راست و دواتر به‌چه‌پیدا برۆم، تا بۆم

ده‌رکه‌وی که نه‌وه‌ی کام ناژه‌لی دئنده‌م، به‌دئنیاییه‌وه چومه پیش، له‌به‌ره‌وه‌ی روخساری راسته‌قینه‌ی خۆم ده‌ناسی و ده‌شمزانی تاکه وه‌زیفه‌م چیه‌ی. تاکه وه‌زیفه‌م ئه‌وه‌بوو ئه‌و روخساره به‌ته‌واوی هه‌سه‌له و ئه‌قین و سه‌لیقه‌یه‌که‌وه که له توانامدا هه‌بوو بدۆزمه‌وه، بیدۆزمه‌وه یانی چیی؟ واته بیکه‌مه بلئسه و به‌ر له‌مردن فرسه‌ته‌ی بۆزمه‌وه و ئه‌و بلئسه‌یه بکه‌مه رووناکیی، تا که مردم شتئیکم لئ نه‌مئیتتیه‌وه بۆ ئیزراییل بیبات، له‌به‌ره‌وه‌ی گه‌وره‌ترین ئامانج ئه‌وه‌بوو جگه له‌چهند پارچه ئئسکئ شتئیکي تر بۆ مه‌رگ جئ نه‌هئلم. تاقه شتئ که به‌زۆریی بۆ گه‌یشتنه ئه‌و یه‌قینه یارمه‌تی دام، خاکئ بوو که باپیرانی بایم له‌ویدا له‌دایک ببوون.

نه‌سه‌بی بایم ده‌چئته‌وه سه‌ر گوندئیک به‌ناوی (به‌ره‌ری) که دوو سه‌عاتئیک له (میگالۆ کاسترۆ) وه دووره، کاتئ له‌سه‌ده‌ی ده‌یه‌مدا (نیفوروس فۆکاس) ئیمبراتۆری بیزانس، (کریت) ی له‌عه‌ره‌به‌کان پاک کرده‌وه، ئه‌و عاره‌بانه‌ی که له‌چهند گوندئیکدا له‌کوشتن رزگاریان ببوو، له زیندانی ئاخین و ئیدی ئه‌و گوندانه ناوئران (به‌ره‌ری)، له گوندئیکي وهک ئه‌و گوندانه‌دا بوو که باپیرانی بایم ریشه‌یان داکوتی. هه‌موو ئه‌وانه سروشتی عاره‌بانیان هه‌یه، ئه‌وان وهک عاره‌بان له خۆیایی، که‌له ره‌ق، که‌م دوو، زاهید و گۆشه‌گیرن.

سالانئیکي دئیز رق و ئه‌قین له‌دلیاندا ده‌هئنه‌وه و دم هه‌لئا هئینه‌وه، کوتوپریش شه‌یتان ده‌چئته بن کلئیشه‌یان و له‌توره‌بیه‌کی شئیتانه‌دا ده‌ته‌قنه‌وه، نئعمه‌تی گه‌وره لای ئه‌وان ژبان نییه، به‌لکو ئاشووب و شه‌ره، ئه‌وانه خه‌لکانی باش و میه‌ره‌بان نین. تۆماریان پره له‌شه‌ر و ئاشووب، نه‌ک بۆ خه‌لک به‌لکو بۆ خۆیان، دئوتیک له‌ناوه‌وه‌را ده‌ستی ناوه‌ته بینه‌قاییان، له پیناوی رزگاریی و پاکردن له ده‌ستی تاسان و ئارامی ده‌بنه چه‌ته‌ی زه‌ریا، یان له‌وپه‌ری سه‌رخۆشیدا ده‌مارئیکي خۆیان ده‌برن، یاخود ئه‌و ژنه ده‌کوژن که خۆشیانده‌وئ، نه‌با بینه دیل و کۆیله‌ی، یان وهک من، منی نه‌وه‌ی بئ جه‌وه‌ریان هه‌ول ده‌دن تاریکیی بکه‌نه رۆح. ئه‌ری چما من ده‌مه‌وی باپیره دئنده‌کانم بکه‌مه رۆح؟ واته راکرتنیان له‌به‌رده‌م ئه‌و ئه‌زمونه دژوار و بالا‌یه‌دا، واته مه‌حفبوون و نابووتکردنیان.

هه‌شتا ده‌نگی نه‌ئینی تر، به‌ره‌و لای باپیرانم ده‌مه‌بن، هه‌ر کاتئ به‌دارخورمایه‌ک ده‌گه‌م له‌شادیدا دلم راده‌چله‌کئ، وهک بلئیی دلم به‌ره‌و زیدی خۆی بکه‌رئته‌وه، زئدئیکي قاقرو خۆلای قه‌راخ بیابان که خورما تاکه زه‌نه‌تی به‌نرخیه‌تی. جارئیک که به‌سواری حوشتره‌وه چووومه بیابانی عاره‌بستان، وردبوومه‌وه له شه‌پۆلی لمی بئ سنوور و ناوئمئیدی به‌رده‌مم. لمی زه‌رد و خاکی وه‌نه‌وشه‌یی له‌کاتی ده‌مه‌و عه‌سراندا و بئ ئاسه‌وار له شه‌ودا، سه‌رمه‌ستیه‌کی سه‌یر له‌خۆیه‌وه پئچام، دلم ده‌تگوت مئیه شه‌هئیکه که به‌ره‌و هئیلانه‌که‌ی خۆی ده‌گه‌رئته‌وه، هئیلانه‌به‌ک که هه‌زاران سال له‌وه‌به‌ر جئیی هه‌شتوه، دلم که‌وته هاوار.

سه‌رده‌مئیک تاک و ته‌نها له کوختئیکي لاکه‌وته‌ی نزیک گوندئیکي گریکستاندا رۆژگارم ده‌گوزه‌راند، به‌قه‌ولی زاهیدئیکي بئزانسیی (شوانی با) بووم، به‌مانایه‌کی تر واته خه‌ریکی شیعیر نووسین بووم، ئه‌و کوخته چکۆله‌یه به‌دره‌ختی زه‌یتون و کاج شاردرابۆوه، زه‌ریای بئ سنوور و شینی (ئیشه) له‌نئوان په‌لکی

مه‌کنه‌ب، ئەم شمشیرە بەدەرێ تا وەک قەڵەمدایان بە‌کاری بێنێ!

بیرم نایەت قەشە‌یەکی خۆشم لە بایم بیستیت، تەن‌ها یەک جار نە‌بێ. ئەو کات گەرمە‌ی شۆرش بوو، لە (ناکسۆس) بووین و لە‌قوتابخانە‌یەکی فەرە‌نسایە دە‌مخوێند کە قەشە‌گە‌لی کاسۆلیک مە‌زەب بە‌رێویان دە‌برد، من لە‌و قوتابخانە‌یەدا خە‌ڵاتی زۆرم وەر‌گرتبوو، خە‌ڵاتە‌کان کتیبی ئە‌ستور بوون بە‌هەرگی تە‌جلیدکراوی ئال‌تونیی رە‌نگە‌وه، لە‌بەرئە‌وه‌ی نە‌م‌ده‌توانی هە‌موو کتیبە‌کان هە‌ل‌گرم بایم نی‌وه‌ی لە‌گە‌ڵدا بۆ هە‌ل‌گرتبووم، هە‌ولێ دە‌دا ئە‌و لە‌زە‌تە‌ بشارتێ‌وه‌ کە هە‌ستی پێ‌ دە‌کرد، لە‌زە‌تی ئە‌وه‌ی کە کورە‌کە‌ی سەر‌شۆری نە‌کردوو، کاتێ‌ گە‌یشتینە‌وه‌ م‌ال، زاری هە‌ل‌هێنا‌یه‌وه‌، بە‌دە‌نگێ‌کی نە‌وازشامیز و لە‌ کاتی‌کدا کە سە‌یری نە‌دە‌کردم گوتی: "نافە‌رین، کریتت سەر‌شۆر نە‌کرد!"

بە‌لام هەر زوو بە‌خۆیدا هاتە‌وه‌، پێ‌ دە‌چوو دەر‌پێنی ئە‌و هە‌ستی می‌هەرە‌یانییە فریوی دا‌بێ، بۆ‌یه‌ تە‌واوی ئە‌و رۆژە مۆنی کرد و تە‌ماشای نە‌کردم.

کاتێ‌ خزم و هاوسێ‌یان هاتیان بۆ م‌المان و دە‌ستیان بە‌پێ‌کە‌نین و قسان کردبا، زۆر خە‌تەر بوو گەر لە‌و کاتە‌دا دەرگا کرابا‌یه‌وه‌ و بایم خۆی کردبا بە‌ژووردا، ئیدی یە‌کسەر قە‌سه‌ و پێ‌کە‌نین نە‌دە‌ما و بێ‌دە‌نگییە‌کی قورس ب‌الی بە‌سەر ژوورە‌کە‌دا دە‌کێشا، س‌لاویکی س‌اردوسری دە‌کرد و لە‌ جێ‌گا هە‌میشە‌ بێ‌یه‌کی خۆی، لە‌ گۆشە‌یە‌کی قە‌نە‌فە‌کە‌ و لە‌بەر پە‌نجەرە‌ی بە‌ر هە‌یوانە‌کە‌دا دادە‌نێشت، چ‌اوانی دە‌رپێ‌یه‌ عەر‌دە‌کە‌، کێ‌سه‌ تووتنە‌کە‌ی دە‌کردوو و سی‌غاری‌کی دە‌پێ‌چا‌یه‌وه‌ و یە‌ک حە‌رفی لە‌ زار نە‌دە‌هاتە‌ دەر، می‌وانە‌کانیش دە‌کە‌وتنە‌ ئ‌حم ئ‌حم کردن و پاک‌کردنە‌وه‌ی قورگیان، بە‌دزی‌یه‌وه‌ تە‌ماشای یە‌کتربان دە‌کرد و د‌وا‌ی تاوی هە‌ل‌دە‌ستان و خۆیان دە‌گە‌یان‌ده‌ دەرگا‌کە‌ و ئ‌اودبو دە‌بوون.

بایم رقی لە‌ قە‌شە‌گە‌ل بوو، هە‌رکاتێ‌ قە‌شە‌یە‌کی لە‌ کۆ‌لان دیا، نیشانە‌ی خاچی دە‌کێشا تا ج‌اد‌و‌وی ئە‌و رێ‌کە‌وتە‌ شوومە‌ بە‌ت‌ال کاتە‌وه‌، خۆ گەر قە‌شە‌ی بە‌ستە‌زمان لە‌ ر‌و‌وی ئە‌دە‌به‌وه‌ گوتبا‌ی:

(بە‌یانیت باش قارە‌مان می‌خایل!) ئە‌وا بایم لە‌ وە‌لام‌دا دە‌ی‌گوت: (بە‌نە‌فرە‌تم کە!) بۆ ئە‌وه‌ی خۆی لە‌ شە‌ری بێ‌نیی قە‌شە‌گە‌ل بە‌دوو‌ر ب‌گرێ، هەرگیز بە‌شداری لە‌ ر‌ی‌و‌ه‌سمی ش‌ی‌وی رە‌ب‌انیدا نە‌دە‌کرد، بە‌لام رۆژانی یە‌کشە‌موان، د‌وا‌ی تە‌وا‌بوونی نوێژ و پ‌اش ئە‌وه‌ی هە‌مووان ک‌ل‌ت‌س‌ایان ج‌ی‌ دە‌ه‌یشت، ئە‌وجا دە‌چوو ژوورێ و بە‌رامبەر یە‌یکە‌رە‌کە‌ی قە‌دیس (م‌یناس)، مۆ‌م‌ی‌کی دادە‌گیرساند. ئ‌اخر بایم قە‌دیس (م‌یناس)ی لە‌ هەر مە‌سیح و مە‌ریە‌م‌ی‌کی پاک‌ی‌ژێ‌ی تر زی‌اتر دە‌پەرست، چونکە‌ قە‌دیس (م‌یناس) قارە‌مانی (می‌گ‌الۆ‌ ک‌اس‌ترۆ) بوو.

قورسای سەر د‌لی ل‌انە‌دە‌چوو، باشە‌ بۆ‌جی؟ ئ‌اخر بایم تۆ‌کمە‌ و لە‌ش‌س‌اخ بوو، کاروبارە‌کانی بە‌باشی بە‌رێ‌وه‌ دە‌چوون، چ‌ شکا‌یه‌ت و گ‌له‌یی لە‌ ژن و م‌نالە‌کانی نە‌بوو، خە‌ل‌کی ر‌ی‌زبان دە‌گرت، خە‌ل‌کانی دە‌ست‌کورت لە‌کاتێ‌ ر‌ه‌ت‌بوونیدا، لە‌بە‌ری هە‌ل‌دە‌سانە‌ سەر‌پێ‌ و دە‌ستیان بۆ بە‌س‌ینگە‌وه‌ دە‌گرت و بە‌ (قارە‌مان می‌خایل) بانگیان دە‌کرد، رۆژی جە‌ژنی پاک، مە‌تران بۆ کۆ‌ش‌کی ئە‌سقە‌فی دا‌وه‌تی دە‌کرد و پ‌اش ر‌ی‌و‌ه‌سمی زیندوو بوونە‌وه‌ و شان بە‌شانی ر‌یش سپیانی شار، قاوه‌ و ک‌ی‌کی ت‌ای‌بە‌ت بە‌جە‌ژنی بۆ دادە‌نرا و ه‌یل‌کە‌ی ر‌ه‌نگ‌کراوی پ‌ی‌ش‌کە‌ش دە‌کرا، رۆژی ی‌ان‌زە‌ی نۆ‌قه‌مبە‌ریش، رۆژی قە‌دیس (م‌یناس)،

لە‌بەر دەرگای م‌الە‌وه‌ ر‌ادە‌وه‌ستا و کاتێ‌ کە‌ژاوه‌کە‌ بە‌بەر‌ده‌میدا تێ‌دە‌پە‌ری، د‌و‌ع‌ای دە‌خوێند، بە‌لام ه‌یشتا هەر د‌لی بە‌ه‌ی‌ج نە‌دە‌کرایە‌وه‌.

رۆژێ‌کیان قارە‌مان (ئە‌لیاس)ی خە‌ل‌کی (م‌یس‌ارا)، ئ‌ازا‌یه‌ت‌یی دا‌یه‌ بە‌ر خۆی و ل‌تی‌ پ‌رسی: "ئە‌رێ قارە‌مان، بۆ‌جی هەرگیز خە‌ندە‌ بە‌سەر ل‌ی‌وتە‌وه‌ ن‌اب‌ین‌رێ؟" ب‌ای‌ش‌م کە‌ ف‌یل‌تە‌ری سی‌غ‌ارە‌کە‌ی لە‌دە‌م‌یدا دە‌جوو، ت‌ف‌ کردە‌وه‌ و گوتی: "قارە‌مان ئە‌لیاس، ئە‌دی تۆ‌ش پ‌ی‌م ب‌ل‌ێ بۆ‌جی قۆ‌ق‌رە‌ ر‌ه‌نگی ر‌ه‌شە؟"

ب‌ی‌ستم رۆژێ‌کی تر بە‌خە‌زمە‌ت‌کارە‌کە‌ی قە‌دیس م‌یناسی گوتبوو: "تۆ دە‌با باوک‌مت ب‌ین‌یا. باوک‌م د‌ی‌وت‌یک بوو بۆ‌ خۆی، من لە‌ چ‌او ئە‌ودا چ‌یم؟ م‌شتی‌ پ‌وش و پ‌ه‌لا‌شم!" ئ‌اخر ب‌ای‌رە‌م بە‌پ‌یری و ک‌و‌تر‌ی‌شە‌وه‌ چ‌ە‌کی هە‌ل‌گرت و بە‌شداری لە‌ شۆ‌رش‌ی س‌الی ۱۸۷۸دا کرد، دا‌یه‌ شاخ تا ب‌جە‌نگ‌تی، بە‌لام ت‌ورک گە‌مارۆ‌یان دا‌بوو، بە‌ئە‌لقە‌ی گ‌ور‌یس گ‌رت‌بو‌یان و ئە‌وجا لە‌ دەرە‌وه‌ی د‌یری (سا‌وا ت‌ی‌سانا)دا سەر‌یان ر‌ی‌بوو. ر‌ه‌ب‌انە‌کان کە‌ل‌لە‌سەرە‌کە‌یان لە‌م‌ی‌ح‌رابە‌کە‌دا دا‌نا‌بوو، رۆژێ‌کیان لە‌م‌یانە‌ی پە‌نجەرە‌ ب‌چ‌و‌کە‌کە‌ی ک‌ل‌ت‌س‌اوه‌ کە‌ل‌لە‌سەرە‌کە‌م ب‌ینی، د‌ه‌ر‌ی‌س‌ک‌ایە‌وه‌ و بە‌زە‌یتی پ‌ی‌رۆ‌زی چ‌رای نە‌ز‌کر‌او چ‌ە‌ور‌ک‌رابوو. ت‌ی‌غ‌ی ش‌م‌ش‌ی‌ر بە‌ق‌و‌لا‌یی ر‌ی‌بووی!

لە‌ دا‌یک‌م پ‌رسی: "دا‌یک‌ه‌، ب‌ای‌رە‌م ش‌ی‌وه‌ی چۆن بوو؟"

- "هەر عە‌ینە‌ن ب‌ابت.. نە‌خت‌یک ئە‌سمە‌رت‌ر!"

- "ئ‌ی‌شی چ‌ بوو؟"

- "جە‌نگ‌!"

- "ئە‌ی لە‌ ن‌اش‌ت‌یدا خۆی بە‌چ‌یب‌ه‌وه‌ خە‌ریک دە‌کرد؟"

- "سە‌ب‌یل‌کی د‌ر‌ی‌زی ق‌ان‌گ دە‌دا و لە‌ ک‌ی‌وه‌کانی دە‌نۆ‌ری!"

سە‌بارە‌ت بە‌ع‌ی‌بادە‌تی ت‌افی ج‌ح‌ی‌لی پ‌رسیار‌کی ت‌رم کرد: "ئە‌دی ه‌ام‌وشۆ‌ی ک‌ل‌ت‌س‌ای دە‌کرد؟"

- "نا. بە‌لام سەر‌ه‌ت‌ای هە‌موو مان‌گ‌یک قە‌شە‌یە‌کی لە‌گە‌ڵ خۆیدا دە‌ه‌ین‌ایە‌وه‌ م‌الە‌وه‌ و دا‌وا‌ی ل‌ێ دە‌کرد ب‌پ‌ار‌ت‌ه‌وه‌ کە‌ کریت هە‌م‌دیس دە‌س با‌ت‌ه‌وه‌ چ‌ە‌ک، کە‌ ب‌ێ ئ‌یش دە‌بوو دە‌کە‌وتە‌ ب‌یان‌و‌گ‌رتن، کاتێ‌ هە‌م‌دیس چ‌ە‌کی هە‌ل‌گرتە‌وه‌، ل‌ی‌م پ‌رسی: (باوک‌ه‌، لە‌ م‌ردن ن‌ات‌رسی؟) بە‌لام ئە‌و نە‌ک وە‌لامی نە‌دامە‌وه‌، بە‌ل‌کو هەر ئ‌اور‌ی‌شی ل‌ێ نە‌دامە‌وه‌.

کە‌ گە‌ورە‌تر بووم، و‌ی‌ستم لە‌ دا‌یک‌م ب‌پ‌رس‌م: "دا‌یک‌ه‌.. ب‌ای‌رە‌م چ‌ ژن‌ی‌کی خۆ‌ش‌دە‌و‌یست؟" بە‌لام ش‌ە‌رم کرد ئە‌و پ‌رسیارە‌ ب‌کە‌م و ئ‌یدی قە‌ت پ‌ه‌یم بە‌وه‌ نە‌برد. بە‌لام هە‌ل‌بە‌ت زۆر ژنی خۆ‌ش‌و‌یست‌وو، لە‌بەر ئە‌وه‌ی کاتێ‌ ت‌ورک ک‌وش‌تیان و کە‌س‌و‌کارە‌کە‌ی با‌ولە‌کە‌یان کرد‌بو‌وه‌، سەر‌ن‌ی‌کیان ت‌یدا د‌ۆ‌ز‌ب‌ی‌و‌وه‌ کە‌ پ‌ری ب‌بوو لە‌ ت‌الە‌ پ‌رچی ر‌ه‌ش و زە‌رد.

دا‌یک

دا‌یک‌م ژن‌ی‌کی ئ‌ی‌مان‌دار بوو، سە‌ب‌ی‌م ل‌ێ د‌ی چۆن ت‌وان‌ی‌وه‌تی ب‌ێ ئە‌وه‌ی د‌لی پ‌ر‌ه‌نج‌ی ما‌وه‌ی پە‌نج‌ا س‌ال لە

پال شيرتيدكا بنوي، دايكم وهك خاك به حوسه له و نارام و ميهره بان بوو، باو و باپيرانم له دايكه وه خه لكانى جوتيار بوون، له سهر رووى خاك دهنووشتانه وه، به خاكه وه لكابوون، دهستويى و زهينيان ليوتريتژ بوو له خاك، عاشقى عهرد بوون و ئوميديان به عهرده وه گريئ دابوو، نه وه به نه وه ئه وان و عهرد ببوونه يهك. له رۆژانى وشكه سالييدا ئه وانيش وهك عهرد له تينوواندا رهش داده گه ران، ههر كه په له شى ددها، ئيسكيان دهكه وته گوراني و وهك نهى دئاوسا، كاتى به گاسن زهوييان دهكيلا، له سهر سينگ و رانبان ههمديس شوى عهروسيان ته جروبه دهكرده وه.

سالى دووجار، له جهزنى پاك و كريسميسدا، باپيرهم له گونده كهى خو بانه وه كه زور دوور بوو، به رهو ميگالوكاسترو دهات تا كچ و كچه زاكاني ببيني، پيشتر حيسابى نه وهى دهكرده كهى بيت و له دهركا بدات كه زاو ديوه كهى له ما له نه يى. باپيرهم پيره ميترديكى چوست و چالاك و توكمه بوو، قهت نه چوو بووه لاي سهر تاش، چوانى شين و دم به پيكنه نين و دهسته كاني زل و زبر، كاتيك دهستى به سهر سهر و به جهسته مدا دهينا، پيستی له شم وه خووروو دهكهوت، دايه ي خواهش پوتيني رهش له پي دهكرده و جلكه شينه تايه تيبه كهى رۆژانى يهك شه موانى ده پوشي، ده سه سرپيكي سپيشى هه بوو كه خالى شيني تيدابوو، به رده و اميش هه مان ديارى له گه ل خويدا دهينا، نه ويش به چكه به رازتيكى برژاوى پيچراو بوو له توپكله ليمووه، كاتيك سه ره كهى لاده برد، بونتيكى خوش به هه موو ماله كه دا بلاو ده بووه، باپيرهم به جوزيك به چكه به رازه برژاوه كه و توپكللى ليموكهى ئاويتته يهك دهكرده، كه دواتر به بونكردي به چكه به رازى برژاو و چوونه نيو باخى ليمووه نه مده توانى نه ساتانه وه ياد نه هينمه وه، يادى پيكنه نينه خو شه كهى و به چكه به رازه برژاوه كهى دهستى. من به و ياده وه ريبه دلخوشم. چونكه مادامه كى زيندووم، نه وا نه ويش به زيندووى له ياده وه ريمدا ده مينيتته وه، گهرچى ئيستتا كه سى له م دونيا يه دا نه و به ياد ناهيتيتته وه، به لام نييمه به يه كه وه دهرين. نه و باپيرهم به يه كه مين كه سى بوو هانى دام ناره زوى مهرگ نه كه م تا مردووه كاني ناخم نه مرن، له و رۆژانه به دواوه زور له نازيزان هه لخران، نهك بو ناو گوز، به لكو بو ناو ياده وه ريم. من ئيستتا ده زانم كه مادامه كى زيندووم، نه وا نه وانيش به زيندووى له ياده وه ريمدا ده مينتته وه.

كه باپيرهم وه ياد دئيمه وه پروام به خو زياتر ده بى و دلنيا ده يم له وهى كه دلتم ده توانى به سهر مهرگدا زال بى، له ته مه نما كه ستيكى ترم نه ببينوه روخسارى هينده ي روخسارى وى نورانيى و ميهره بان بى، پي ده چوو روخسارى رۆشايى چراى شوكرانه بژيرى بى، يه كه م جار كه هاته ماله وه و بينيم، ههر له خو مه وه هاوارپكم كرد. به و جلكه تايه تيبه ي يه كشه موان و پشتينه سووره كه يه وه، به سيمامى ناسك و تريفه تاميزى و رهوتارى شاد و شهنگيه وه، له رۆحى ناو ده چوو، يان رۆحى عهرد كه له و كاته دا له باخه كان هاتيتته در، ناخر باپيرهم بونى گژوگياى ته پرى له ده هات.

كيسه توتنه كهى درده هينا و سيغارتيكى ده پيچايه وه و پيى ده كرد و دواى مژتيك به خو شحاليى و ئاسوده ييبه وه له كچ و كچه زا و ماله كهى دهنووى، ناوبه ناو ويش زارى هه لده هينا يه وه و له باره ي مايينه كه يه وه ددهوا كه جوانوويه كى هينا وه ته دونيا، له باره ي باران و ته رزه وه، له باره ي

كه روپيشكه كانيبه وه ددهوا كه زوو زوو زازووى دهكهن و زيان له بيستانه كهى ددهن. من له سهر راني داده نيشتم، دهستم له پشتيبه وه ده ئالان و گويم راده ديرا، دونيا يه كى نه ناسراو له زه نيمدا راده خرا، كي تلگه كان، شهسته باران، كه روپيشكه كان. له خه يالندا ده بوومه كه روپيشكيك و دزه م دهكرده بيستانه كه يه وه و شيلمه كانيم ده كرؤوت.

دايكم حالته حوالى خه لكى گوندى له ده پرسى، چما گوزه رانبان چونه و ژيان چون به سهر ده بن، ئايا هيشتا زيندوون؟ باپيرهم هه ندئ جار وه لامى دده ايه وه: زيندوون، منالبان خستوتته وه و به خو شيبى ژيان ده گوزه رين. هه ندئ جار به باره ي مهرگى خه لكانتيكى تره وه ددهوا: فلان كوچى كردوه، عه مرى بو نيوه جى هيشتبي! وهك نه وهى له باره ي له دايكبوونه وه بئاخقى، نارام و به هه مان سوز له باره ي مهرگه وه ددهوا، پي ده چوو باسى سه وزايى و كه روپيشك بكات. ده يگوت: "كه نيشكم.. نه ويش كوچى كرد، به خاكمان سپارد، پرته قاليكيكيشمان نايه دهستى تا بيداته ئيزراييل، راسپارده شمان بو خزمانان له هاديس (*). پيدا نارد، سوپاس بو خدا، هه موو شتى به باشى به رپتوه چوو." پاشان مژتيكى له سيغاره كهى دده ايه وه، دوكل له كه پويوه ده هاته ده رى و زه رده خه نهى ده هاتى.

سالانتيك له وه ويهر ژنه كهى مردبوو، ههر كاتى باپيره بهاتبا بو مالم، ژنه كهى وه ياد ده هينا يه وه و چوانى پر ده بوون له فرميسك، ژنه كهى له كي تلگه كهى و مايينه كهى خو شتر ده ويست و ريزى له دنا. گهرچى به هه ژارايى ژنى هينا بوو، به لام به هيممهت و هه ول و كار توانيبوى ژيانى دامه زرينى، باپيرهم ده يگوت: "نه گهر ژنيكى باشت هه بى، هه ژارايى و رووت و ره جاليى چ نين!" نه و رۆژانه به پيى دابونه رپته ديرينه كان، له گونده كاني كريت عادهت و ابوو كاتتيك پياو له كي تلگه ده گه رايه وه، ژنه كهى ئاوى بو گهرم ده كرد و پيويلى ميترده كهى دهشت، ده مه وه عه سرپك كاتى باپيرهم شه كهت و ماندوو ده گه رپتته وه، له حوشه داده نيشى و ژنه كهى به له گه نى ئاوى گهرمه وه ديت له به رده ميذا له سهر نه ژنو داده نيشى تا پيويلى خو لاوى باپيرهم بشوات، باپيرهم تاوى لتي ورد ببوزه و سه رنجى دابوو دهستويلي ژنه كهى به هوى نيشه وه قليشاوه و سه ريشى خه ريكه سپى ده بى، له ژير ليوه وه گوتبوى: "نه م ژنه م پير بووه و پرچه كاني له مالى مندا سپيى بوون!" ئيدى هه ستى دل سو زيبى به ران به ر ژنه كهى هانى ددها له گه نه ئاوده كه بنيتته نه و لاه و بلت: "ژنه كه، ئيستر تو له م سه عاته وه پيويلم ناشوت، خو تو كو يله ي من نيت، تو ژنى من و خانى منيت!"

گويم له بوو رۆژتيكيان گوتى: "هه رگيز ژنه كه م دلى عاجز نه كردووم، تنه ا يهك جار نه بى. هيوادارم خودا رۆحى غه رقى ره حمهت كات." هه ناسه يه كى هه لكيشا و بى دهنگ بوو، دواى ساتى له سهر قسه كاني به رده وام بوو: "هه موو رۆژ ده مه وه سه ران له بهر ده رگاي ماله وه ده وه ستا و چا وه پيى ده كردم تا له كي تلگه ده گه رايه وه، كه ده ببينيم راي ده كرد، نه شي اكاني له و درده گرتم و پاشان پيكنه وه ده چوو يه وه ماله وه. به لام عه سرپكيان بيري چوو، راي نه كرد به پيرمه وه، نه و مه سه له يه دلى ئيشاندم." خاچى كيشا

(* هاديس: شوتنى مردووان له نه فسانه كاني گريكدا.

و له ژبیر لیټووه گوتی: "خودا گه وره یه، من هیوام به خودایه ده بیسه خشخس". ټو جا به چاوانیټکی دره وشاوه وه سه یرټکی دایکمی کرد و زه رده خه نه یه کی هاتې.

جارتیکیان لیم پرسې: "باپییره، مه گهر له کوشتنی به چکه بهراز بیتزار نه بویت؟ کاتې ده بانخوټ هیچ به زه بیت پیا یاندا نایه ته وه؟"

له کاتیکدا که له پټکه نینا خه ریک بوو ده که وت به پشستا، وه لامي دایه وه: "ته دی کوره کهم چوڼ، خودا ده زانې به زه بییم پیا یاندا دیته وه، به لام چ بکه م، گوشتی ټو به چکه به رازه نارسه نانه زور خوښ و به تامه!" هر کاتې ټو جو تیاره گونا سووره پیره وه یادی خو دینمه وه، باوهرم به خاک و ره نجی ټینسان له سهر خاک زیاتر ده بې، ناخر ټو به کټیکه له و پایانه ی که شانیا ن اوته بهر دنیا و ناهیلن بنه وې.

بايم تاقه که سینک بوو خوښی به و باپییره بهم نه دهات، کاتیک باپییره دهات بو مالمان و له گهل مندا ده و، بايم بیتزار ده بوو، وهک ټو وه ی بترسې که نه با خوټیم تالووه بیت، کاتیکیش سفره ی کریسمیس و جیژنی پاک راده خرا، ده می له گوشتی به چکه به رازی برژاوه وه نه ده دا، وای پيشان ده دا به بونه که ی دلې تیکه لډې، له سهر سفره که دهکشایه وه و سیغارتیکي پیده کرد تا ټو بونه ناخوښه له که پوویدا پره وینټه ته وه، هر گیز قسه شی نه ده کرد، ته نه جا رټیکیان نه بې دوی رږیشتنی باپییره بری گړ کرد و به توره بیسه وه له بهر خوږه گوتی: "وای له چاوی شین!" دواتر تیکه یشتم که بايم زیاتر له هر شتیکی تر له دونیادا، رقی له چاوی شین بوو، ده یگوت: "شهیتان چاوشین و قژی زه رده!"

کاتې بايم له مال نه ده بوو، مال که له وپه ری نارامی و هیمنیدا بوو، زه من چنه خیرا و به چ خوښ حالیه که وه به نیو باخچه ی حه وشه که ماندا رت ده بوو. که پری میو، گولی ټه کاکایا بهرز و بوڼخوښ له گوښه ی حه وشه دا، ټینجانه ی ریحان و مه عده نووس، گوله یاسه مینی عاره بی له گوښه ی ټینجانه کانا، دایکم له بهر په نجهره که دا داده نیشت و گوره ی ده چنی، سه وزه ی پاک ده کرد، قژی خوشکه چکوله که می داده پینا یان له سهر رانی رایدن، منیش له سهر چهریا کهم داده نیشتم و له دایکم دنوړی، که دهنگی پیی رټیوارنم له ده روه ده ټنه فت و بوئی خاکی شیدار و گوله یاسه مینه کانم هله ده مژت، ټیسکی سهرم هاواری ده کرد و ده که وته سهر پشت تا پیشوازی له و دونیا به بکات که هاتبووه نیو جهسته مه وه.

ټو ساتانه ی له گهل دایکما دمیرنه سهر، تژی بوون له رهمز و راز، وی له سهر کورسییه که له بهر په نجهره که دا و منیش له سهر چهریا کهم به رامبه ری یه که داده نیشتین، ههستم ده کرد سینگم له میانه ی بیده نگیدا، لیټوټر ده بې له دلټیای، وهک بلټی فهزای نیوانمان شیر بې و من مه مک بم.

به ژور سهرمانه وه، دار ټه کاکیا هله کشابوو، کاتې ټو دره خته گولی ده گرت، حه وشه ی مال که مان پر ده بوو له بوئیکی خوښ، وای که خوڼچه زهرد و بوڼ خوښه کانیم خوښده ویست! دایکم خوڼچه کانی له نیو باول و جلی ژبیره وه و کراسه کانا دنا، ټیدی ته وای تافی مندالیم بوئی ټه کاکایا گرتوو.

قساغانم ده کرد و ماو به کی درټر له گهل یه کدیدا ده واین، گا دایکم له باره ی باوکی و گونده که یه وه ده و، گا منیش چیروکی ټو قه دیسانم بو ده گټرا یه وه که خوټندبو ومنه وه، له زهینی خوډا تشتی زیاده م به و حه کایه تانه وه دنا، ټه زمونی شه هیده کانم پین زور نه بوو، بویه ټه زمونی ترم پیوه ده لکاندن، کاتې

دایکم ده دایه پر مه ی گریان، به زه بییم پییدا ده هاته وه، له سهر رانی داده نیشتم و دهستم به سهریدا ده پینا و دلته واییم ده کرد.

- "دایکه، ټوان چوون بو به هشت، خه فته مه خو، ټه لعان له ژبیر دره خته گله ی پر له خوڼچه دا پیاسه ده که ن، له گهل فریشتاندا ده ناخفن، نازاره کانیان بیروته وه، یه کشه مووان جلکی تالوونیی ده پوښن، کلاوی سووری گولنه که دار ده که نه سهر و بو دیداری خواهه ند ده رږن."

دایکم فرمیسه که کانی ده سهری، ته ماشای ده کردم و زه رده خه نه ی ده هاتې، وهک ټو وه ی پسرې: "به راست... وایه؟" ده تگوت که ناربی ناو قه فسه که گوتی له دهنگمان بووه، بویه گهرووی درټر ده کرد و به نه شوه یه کی مه ستانه ده یچریکاند، وهک بلټی له به هه شته وه دابه زبې، بو چنه ساتیک قه دیسه کانی ته نه جی هیشتی و بو شاد و مان کردنی خه لکی سهر عهرد بو ټیره دابه زبې.

دایکم و ټه کاکایا و که ناربی له زهیندا به جوړیکي توکمه و نه مر پیکه وه گری دراون، هر گیز ټه کاکایه کم بوڼ نه کردوه، یان چریکه ی که ناربی کم نه ژنه فتوه بې ټو وه ی ههست به و نه که م که دایکم له گوره که یدا - له ناخما - راده بیته وه و له گهل بوئی عهتر و ناواری که ناریدا یه کانگیر ده بې.

قهت نه مینیبوو دایکم پیکه نی، ناخر ټو ته نه زه رده خه نه له سهر لیټوی دهنه خشی، به چاوانیټکی نارام و میهره بانه وه ده پروانیبه هه مووان. له مال وه وهک رږحیکي میهره بان دهات و ده چوو، بیده نگ هه مو خواسته کانی جیبه جی ده کرد، پچ ده چوو ره حمت و توانا یه کی ټه فسانه بی له دهسته کانیدا بیت که ناوا خیر خوا یانه ویسته رږژانه بیسه کانی به ټه انجام ده که یاند، کاتې به هیمینی دیقه تیم ده دا، به خوډ ده گوت رهنگی ټم دایکه ی من (نه ری دی) (*) یه ک بې که له ټه فسانه ی په ریبه کانا هه به، ټیدی ټه ندیشه له زهینی منالیمدا ده که وته جووله:

گویه بايم شه وټیکیان به که ناری روواریکدا رت ده بې، دایکم ده پینی له ژبیر تریفه ی مانگدا سه ما ده کات، شالوی بو ده بات و ده ستماله که ی ده فرټن، ټیدی ده پینټه مال وه و ده یکات به ژنی خو ی. وا هه نوو که ش دایکم به درټرای رږژ له مال که دا دی و ده جی تا ده سماله که ی بدوژټته وه و بیکاته وه سهری و هه مدیس بیسته وه به نه ری دی و ټوغر کاته وه. من له هاتوچوونی دایکم له مال که دا ورد ده بو مه وه، له کردنه وه ی سنووک و باوه لی جلکه کان، له به تال کردنی سه تله کان، له چه مینه وه بو سه یر کردنی ژبیر ته خته نوین، کوتوپر ده ترسام نه با ده ستماله ټه فسانه بیسه که ی بدوژټته وه و جیمان بیت، ټو ترسه سالانیک درټره ی کیشا و برینیکي قولی له سهر رږحی تازه زاوم جی هیشت، ته نانه ت ټه لعان ټو برینه له جارن به سوټره، من به هه مان دل راوکی و عهزابه وه له ته وای خه لکی و ټو ټه ندیشانه ده نورم که خوښم ده وین، چونکه ده زانم ټه وانه به دوی ده سماله کانیاندا ده گره پین تا هه مدیس ټوغر که نه وه و برږن.

ته نی یه که جارم له بیره که دایکم پیکه نیبې و چاوانی بهرووناکیه کی سه یر پرشنگی دابیت، ټو جار

(*) نه ری دی Nereid هه ریک له په نجا جوړیه زه ریایه که، کیشانی (نیرس) خواهه ندی زه ری.

دایکم وهک پوژانی ده‌ستگیرانیی یان تافی کچینییی له‌زەت له روخساریدا رەنگی دایه‌وه، ئەو‌ه‌ش له یه‌که‌م‌ین رۆژی مانگی مایسدا بو، چوو‌بو‌وین بۆ گوندی (فودلی)، ئەو گونده گوندیکی پر له‌ ئاو و پر له‌ دارپو‌ته‌قال بو، رۆژبە‌رۆژی بو‌ئە‌و‌ی تا بایم شاهیدی غوسلی منالیک بیت، له‌پرا زبانیکی به‌هێز هەلی کرد، ئاسمان بو‌وه‌ ئاو و ده‌رژایه‌ سەر‌عه‌رد، عه‌ردیش دهم به‌پێکه‌نین و خو‌ش‌حال جیتی ناوی له‌ سینه‌یدا ده‌کرده‌وه، زبانه‌که‌ ریش سپییانی گوند و ژنان و کچانیانی راونا‌یه‌ ژووریکی گه‌وره‌ی مالی خاوه‌ن ئاهه‌نگه‌که‌وه، باران و هه‌وره‌ برووسکه‌ له‌په‌نجه‌ره‌ و له‌درزی ده‌رگا‌که‌وه‌ ده‌یان ده‌کرده‌ ژوورئ، هه‌وا بۆنی خاک و نارنجی لئ ده‌هات، هه‌ر شه‌راب و عاره‌ق و مه‌زه‌ش بو‌و په‌یتا په‌یتا ده‌هه‌ترانه‌ ژوورئ و ده‌برانه‌ ده‌رئ، خه‌ریک بو‌و شه‌و داده‌هات، چراکان پێکران، پیاوان زه‌وق گرتنی، ژنان چاوانی سه‌ره‌وه‌ژێریان هه‌ل‌سێری و وه‌ک که‌وه‌وتنه‌ قاسپه‌قاسپ، له‌ ده‌ره‌وه‌ش خواوه‌ند له‌ گرمه‌ گرمی خۆی به‌رده‌وام بو، تا ده‌هات گرمی هه‌ور قایمتر ده‌بوو.

کۆلانه‌ باریکه‌کانی گوند ببوونه‌ جوگه‌، به‌رد به‌نیو‌ئە‌و‌ جوگانه‌دا تلی دده‌ا و درنده‌ پێده‌که‌نی، خواوه‌ند ببووه‌ زریان و عه‌ردی له‌ نامیز ده‌گرت، ئاو‌دێری ده‌کرد و تول بریی ده‌کرد.

بایم رووی کرده‌ دایکم، یه‌که‌م جار بو‌و ببینم بایم ئاوها به‌سو‌ز و میه‌ره‌بانیه‌وه‌ له‌ دایکم بنۆرئ، یه‌که‌م جار بو‌و جو‌ره‌ چێژئ له‌ده‌نگی با‌مدا ببیهم. به‌دایکمی گوت: "مارگی... گۆرانیی بێ‌هه‌!"

مۆله‌تی دایه‌ دایکم گۆرانی بلئ! له‌کو‌ئیش؟ له‌به‌رده‌م نامه‌حه‌مدا، من نازانم بۆچی له‌ خو‌مه‌وه‌ رقم هه‌ستا، شپه‌زه‌ هه‌ستام و به‌ره‌و لای دایکم رام کرد، وه‌ک بلئیی به‌و‌ی له‌ شتیکی بیاریزم، به‌لام بایم په‌نجه‌ی نایه‌ سه‌ر شانم و داینشانم. ئیدی روخساری دایکم ده‌ره‌وشایه‌وه‌، وه‌ک بلئیی هه‌موو ئە‌و‌ باران و هه‌وره‌ برووسکه‌یه‌ ئه‌ویان له‌ نامیز گرتیی، سه‌ری هه‌ینایه‌وه‌ دوا، یادم دئ که‌زیه‌ شه‌به‌قه‌رنگه‌که‌ی کوتوپر لێک جوئ بو‌ونه‌وه‌ و به‌سه‌ر شانیدا بۆ سه‌ر سمتی په‌خش بوون.

ده‌ستی کرد به‌گۆرانیی چرین، خودایه‌... چ گۆرانییه‌ک؟ قوول، شیرین، پۆشراو به‌سایه‌یه‌ک له‌ خه‌م، تژیی له‌ سو‌ز، هه‌روا که‌ چاوه‌ نیوه‌کراوه‌کانیشی له‌سه‌ر بایم بو، گۆرانییه‌کی چرپی که‌ هه‌رگیز یادم ناچێته‌وه‌، ئە‌و‌ کات تینه‌گه‌یشتم ئە‌و‌ گۆرانییه‌ بۆچی و بۆ کئ ده‌لئ، به‌لام که‌ گه‌وره‌ بووم له‌وه‌ گه‌یشتم. وای که‌ ده‌نگه‌ خو‌شه‌که‌ی لیوریز بو له‌ چ خرۆشانیک:

کاتئ تو‌ پیاسه‌ ده‌که‌یت

سه‌یرم لئ دیت چۆن شه‌قامه‌کان نا‌پۆشترین به‌خونچه‌ و

تو‌ئیش نابینه‌ هه‌ل‌ئیه‌کی بال‌ زێرین!

بۆ خۆ دوور راگرتن له‌ سه‌یرکردنی بایم، بۆ خۆ پاراستن له‌ببینی دایکم، له‌ شو‌ئیتیکی ترم ده‌نۆری، به‌ره‌و لای په‌نجه‌ره‌که‌ رۆبشتم و نیوچه‌وانم نووساند به‌شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ و سه‌یری ئە‌و‌ شه‌سته‌ بارانه‌م ده‌کرد که‌ خاک ده‌ینووشیی. زریان به‌دریژایی ئە‌و‌ رۆژه‌ وچانی نه‌دا، شه‌و بالئ به‌سه‌ردا کیشابووین، دونیای ده‌ره‌وه‌ تاریک دا‌هات، ئاسمان و عه‌رد تیکه‌لاوی به‌کدی بوون، هه‌رده‌وکیان ببوونه‌ قور، چرای زیاتر پێکران، هه‌مووان به‌ره‌و لای دیواره‌کان هاتن، میز و کورسییه‌کان هه‌ترانه‌ لاوه‌ تا جیگه‌ بێته‌وه‌،

جحیل و پیر ده‌یانویست سه‌ما بکه‌ن، که‌مانچه‌ژە‌ن له‌ناوه‌راستی ژووره‌که‌دا له‌سه‌ر چوارپایه‌یه‌کی بلند دانیشتیوو، که‌مانچه‌که‌ی وه‌ک شمشیریک به‌ده‌سته‌وه‌ گرت، له‌ژێر لێوه‌وه‌ به‌تییکی چرپی و پاشان ده‌ستی به‌ژه‌نین کرد، ئیدی پێکان و هه‌خووروو که‌وتن و ناوچه‌ده‌کانیش که‌وته‌ جووله‌، ژنان و پیاوان سه‌یری یه‌که‌تریان کرد و هه‌ستانه‌ سه‌رپن. یه‌که‌مین که‌سه‌ی هاته‌ مه‌یدانی سه‌ما، ژنیکی رەنگ په‌ریو و باریکه‌له‌ بوو که‌ ته‌مه‌نی چل سالیک ده‌بوو، لێوه‌ نارنجیه‌که‌ی بریقه‌ی ده‌دایه‌وه‌ به‌ره‌نگی تو‌یکله‌ گوێز و پرچه‌ شه‌به‌قه‌رنگه‌که‌شی ده‌ره‌وشایه‌وه‌ به‌زه‌یتی گه‌لای داردیمشت. هه‌ر که‌ ئاووم دایه‌وه‌ و ئە‌و‌ ژنه‌م ببینی، ترس دایگرتم، نووریکی خه‌مین و شین له‌ژێر چاوانیدا ده‌واری هه‌لدابوو، کوتوپر ره‌شایی چاوانی پرشنگی دا، یان با بلئیم: هه‌لایسا، وا‌هات به‌خه‌یال‌مدا ته‌ماشای من ده‌کات، له‌ ترسانا چمکی کراسه‌که‌ی دایکم گرت. هه‌ستم کرد ئە‌و‌ ژنه‌ ده‌یه‌وئ قۆلم بگرئ و له‌گه‌ل‌ خو‌یم به‌رئ.

پیره‌مێردیکی که‌ته‌ و پش بزنیی، هاواری کرد: "باره‌که‌للا سورمیلینا!" وای گوت و ئیدی چووه‌ به‌رده‌م سورمیلینا، ده‌سته‌سه‌ره‌ شه‌که‌ی ده‌ره‌ینا، چمکیکی دایه‌ ده‌ستی وی و چمکه‌که‌ی تری به‌ده‌ستی خو‌یه‌وه‌ گرت، پاشان دوو‌قۆلی که‌وته‌ سه‌ما، سه‌ریان بۆ سه‌ره‌وه‌ و جه‌سته‌یان وه‌ک دوو مؤم قیت و قینج راگرتوو. ئیدی ئاوها خو‌یان به‌ده‌ستی سه‌ما سپارد.

سورمیلینا قاپقاپی ته‌خته‌یی له‌پیدا بوو، به‌هه‌موو هه‌یزی خۆی، پاژنه‌ی قاپقاپه‌که‌ی دده‌ا به‌ئه‌رزى ژووره‌که‌دا و ته‌واوی ماله‌که‌ی هه‌ینابوو له‌ره‌، گرتی سه‌ره‌پۆشه‌ سپیکه‌ی کرایه‌وه‌ و ملوانکه‌ لیره‌که‌ی، که‌ گه‌ردن و سه‌رسینگی رازاندبۆوه‌ وه‌دیاره‌که‌وت، په‌ره‌ی که‌پووی داده‌خرا و ده‌کرایه‌وه‌ و بۆنی هه‌وای هه‌ل‌ده‌مژت، هه‌لاوی هه‌ناسه‌ی پیاوان گه‌مارۆی داو به‌ده‌ویدا شه‌پۆلیان دده‌ا، ئە‌ژنۆکانی نوشتانه‌وه‌، سوورپایه‌وه‌، خه‌ریک بو‌و بکه‌وئ به‌سه‌ر ئە‌و‌ پیره‌مێرده‌دا که‌ له‌به‌رده‌میدا سه‌مای ده‌کرد، به‌لام یه‌کسه‌ر به‌پێچدانی سمتی له‌به‌رده‌میدا بزبوو، پیره‌مێردی سه‌ماکه‌ریش وه‌ک ئە‌سپ ده‌یحیلاند، هه‌ر به‌حه‌واوه‌ ژنه‌ی ده‌گرتوه‌، به‌لام ئە‌و‌ هه‌مدیس له‌ باوه‌شی هه‌ل‌ده‌خزایه‌وه‌، ژنه‌ و پیره‌مێرد گه‌مه‌یان ده‌کرد، یه‌کدییان راوه‌نا، هه‌وره‌ گرمه‌ و باران نه‌مان، دونیا بارگه‌ و بنه‌ی پێچایه‌وه‌ و جگه‌ له‌و‌ ژنه‌ (سورمیلینا) که‌ سه‌مای ده‌کرد، چ شتیکی تر به‌سه‌ر هه‌ل‌دیره‌وه‌ نه‌ما. ئیدی که‌مانچه‌ژە‌ن خۆی به‌سه‌ر چوارپایه‌که‌وه‌ بۆ رانه‌ده‌گیرا و هه‌ستایه‌ سه‌رپن، که‌مانچه‌که‌ی وه‌ک بونیاده‌م هه‌ناسه‌ی هه‌ل‌ده‌کیشا و هاواری ده‌کرد، خۆی له‌گه‌ل‌ سوورپایه‌وه‌ی پتی سورمیلینادا یه‌کانگیرکرد، روخساری پیره‌مێرد رەنگی درنده‌ی لئ نیشتیوو، تا بناگوێی سوور هه‌ل‌گه‌راپوو، لێوه‌له‌ره‌ی پئ که‌وتبوو، له‌ژێر چاوه‌وه‌ له‌ژنه‌که‌ی ده‌نۆری، هه‌ستم ده‌کرد که‌ هه‌ر ئە‌لعان هه‌ل‌ده‌کو‌تیتته‌ سه‌ر ژنه‌ و له‌تو‌یه‌تی ده‌کات، پیم و ابوو کابرای که‌مانچه‌ژە‌نیش هه‌مان هه‌ستی هه‌یه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی یه‌کسه‌ر مۆسیقا‌که‌ی بری، سه‌ما ته‌واوو، هه‌ردوو سه‌ماکه‌ره‌که‌ له‌جووله‌ که‌وتن، ئاره‌قه‌ له‌ته‌واوی جه‌سته‌یان‌ه‌وه‌ ده‌چۆرا، پیاوان به‌ره‌و لای پیره‌مێرد رایان کرد، بردیانه‌ ئە‌ولاوه‌ و به‌عه‌ره‌ق که‌وته‌ شیلانی، ژنه‌کانیش ده‌وری سورمیلینایان دا تا پیاوان نه‌بیین، منیش که‌ هه‌شتا مندال بووم، له‌نیو‌ژنه‌کانا شو‌ئینیکم بۆ خۆم کرده‌وه‌، ژنه‌کان پێیان دام سه‌یرکه‌م، سوخمه‌که‌یان له‌ مه‌مکۆلانی کردبۆوه‌، ئاوی نارنجیان به‌مل و ژێر بال و هه‌نییه‌یدا ده‌پژاند، ئە‌و‌یش چاوانی لێکنا‌بوو، زرده‌خه‌نه‌ی ده‌هاتئ.

ئەمە ئەو كاتە بوو كە سەما و سورمىلىنا و ترس، ياخود سەما و ژن و مەرگ لە ناخدا نامىتە و يەكانگىرى يەكدىي بوون، چل سال دواتر، لە بانىژەي بەرزى ھۆتېلى (ئۆرىنت) لە (تفليس)، ژنىكى ھىندوستانىي سەماي دەکرد، ئەستىرەكان بەژوور سەريەو دەدرەوشانەو، بانىژەكە تارىك و چرايەكى لى ھەلنەكرابوو، دە دواترە كەسى بەدەورى ئەو ژنەدا راوستابوون، جگە لە رووناكىي كزى سىگارەكانىيان ھىچى تر ديارنەبوو، ژنە ھىندوستانىيەكە لەژىر قورسايى زىر و زبو و گوارە و خالخالى زىرپىندا، بەترسىكى پەنھان و لەسەرخۆ سەماي دەکرد، وەك بلىي بەلتيوارى ھەلديرتكەو لەگەل خواوئەندا سەما بكا و گەمانى لەگەلدا بكا، دەھاتە پىشەو، دەكشايەو، سەرى دەكردە سەرى و لە تەواوى ئەو ماويەشدا ھەموو گىيانى لە ترسا ھەلدەلەرزى تا نەبا ھەلديرتى. ناو بەناو بى جوولە لەجىي خۆيدا راوئەوستا. قوئل و باسكى وەك مار لەبەك دەئالاند و دەكرانەو و لەھەوادا لەگەل يەكديدا جووت دەبوون، رووناكىي سىگارەكان كوژانەو و لەپانتايى شەودا جگە لەو سەماكەرە و ئەستىرەكانى ژوور سەرى شتىكى تر ديارنەما، ئەستىرەكانىي بى جوولە كەوتنە سەما، ئىمە ھەناسەمان لەخۆ پىبوو. كوتوپى ترسىك داگرتم، چما ئايا ئەو ژنىك بوو كە لەسەر لتيوارى ھەلديرت سەماي دەکرد؟ نا، ئەو رۆحى خودى ئىمە بوو كە گەمەي ئەقىنى بەمەرگ دەدۆران!

كوپ

ھەر شتى بەھاتبايە زەينى مناليمەو، ھىند بەتاسەو ئەمىزم بۆ دەكردەو و ھىند بەقولىي لە زەيندا تۆمار دەبوو، كە ئەلعانىش لە تافىي پىرىدا لە دەيادھىتەنەو ماندوو نابم، يەكەمىن ئاشايەتيم لەگەل زەريا و ژن و رەنگ و بۆنى دونيادا بەبەج كەم و زىاد و ياد دىنمەو.

دوورترين يادەودى ژيانم ئەمەيە: ھىشتا بەتەواوى نەمدەتوانى بەپتوہ خۆراگرم، بەگاگۆلكى بەرەو دەرگاي ھەوشە دەرويشتم و لە ترس و پەروشىيەو سەرم بۆ فەزاي كراوى ھەوشە دريژ دەکرد، تا ئەو كاتە تەنھا لە شووشەي پەنجەرەو تەماشاي دەروەم كەردبوو، شتىكى وام نەديتوو، بەلكو تەنھا سەرنجم داوو. بەلام ئىدى و بۆ يەكەمىن جار دونيام دەبىنى، خودايە چ ديمەنىكى سەرسورھىن بوو! باخچەي ھەوشەكەمانم بى سنوور دەھاتە پيش چاو، ويزە ويزى ھەزاران ميتشەنگى نەبىنراو لە فەزادا دەھاتە گوئ، بۆنىكى سەرخۆشكەر دەگەيشتە لووت و گەرمای خۆريش چەر ھەر وەكى ھەنگوين بوو، دەتگوت فەزا تزيبە لەشمشپىر و لەنيو شمشپىرەكانا دەعباگەلى دريژ و فرىشتەئاسا، بەبالە رەنگاوپرەنگ و بى جوولەكانىانەو بەرەو لام دىن. لەترسا ھاوارىكم كرد، چاوانم پى بوون لە فرمىسك و دونيا لەبەر چاواندا بزىر بوو.

رۆژنىكى تر دىنمەو ياد كە پىياويكى ريش قرژ بوو لە باوہشى گرم و بردمى بۆ بەندەر، كە نزىك بووئەو دەنگى ئاھونالەي بووئەو رىكى درندەم ژنەفت، پىن دەچوو برىندارىي، يان بىەوئى بمانتوقىنئ، بەترسەو خۆم راپسكان و لەباوہشى پىاوہكە خۆم خستە خوارەو و وەك مەلپىك زىكاندم، دەمويست بگەرپتمەو، كوتوپى بۆنى تىزى خرنوك و قىر و لىمۆي گەنيو گەبىيە كەپووم.

ناخم بۆ ھەلمرتنى ئەو بۆنە كرايەو، لەنيو باسكى تووكنى پىاوہكەدا كەوتە خۆراپسكان، تا لەپتچى شەقامىكدا ھەموو زەرياي كەفچىرپىن رژايە ناخەو، زەريايەكى شىن، پىر لە ھاوار و بۆن (چ بوونەو رىكى سەبىر بوو! چ تەر و تازەبىيەك بوو! چ ديمەنىكى بى سنوور بوو!) سەرم تزيى بوو لە پىكەن و خۆئ و ترس.

ژنىكى ھاوسىمان بەياد دىنمەو كە ناوى (ئانىكا) بوو، تازە بووك و تازە دايك، ژنىكى شوخ و نازدار، كەزىي كال و دريژ و چاو گەورە، رۆژنىكىان دەمەو عەسر لەھەوشە يارىم دەکرد، وا بزائم تەمەنم سى سالان بوو، باخچە بۆنى ھاوينى لى دەھات، ئانىكا نوشتايەو و لەباوہشى گرم و لە نامىزىدا دىنام، منيش پىلئووم لىكنا و سەرم لەنيو مەمكۆلانى نا و بۆنى جەستەيم ھەلمرت: ھاواوى بۆنىكى گەرم و چرى شپىر و ئاوتتە بەئارەقە لەجەستەي نۆبوو كەو ھەلدەسا، بەنەشوہەكى ھاوانمىزىيەو ئەو ھاواوہم رژانە ناخەو، كوتوپى سەرم گىزى خوارد و لەھۆش خۆ چووم، ئانىكا لەشەرمدا سوور ھەلگەرا، لەنيوان دوو ئىنجانەي گولە رىچاندا دىنام، ئىدى لەو بەدوا ھەرگىز لە باوہشىدا دىنەدەنیشانم، بەلكو تەنھا بەچاوہ گەورەكانى سەرنجى نەوازشامىزى لى دەدام و زەردەخەنەي دەھاتى.

شەويكىان ھاوين لەھەوشە لەسەر كورسىيە چكۆلەكەم دانىشتبووم، بىرم دى كاتى سەرم ھەلپىي، بۆ يەكەمىن جار ئەستىرەكانم بىنى، ھەستامە سەرىي و لە ترسا ھاوارم كرد: "بلىسە... بلىسە...!" دەتگوت ئاگر لە ئاسمان ھەلايساو و جەستەي چكۆلەم كەوتۆتە بەر مەترسىي شالاوى ئاگرەو.

ئاوا بوو يەكەمىن رووبەروو بوونەو دەم لەگەل عەرد و زەريا و ژن و ئاسمانى پىر لە ئەستىران، ئەلعانىش لەقوولترين ساتەكانى ژياندا، ئەم چوار توخمە ترسناكە بەھەمان تاسەي تافى مندالبەو تەجروہە دەكەم، لە خواستى ھەمدىس تەجروہەكردنى ئەم توخمە ترسناكە (بەھەمان ترس و سەرسورمان و پەروشىي تافى منداليم) ھەويە كە ئەورۆ ديسان ئەوانە بەقولى لەجەستە و رۆحمدا ھەست پىن دەكەم، لەبەرئەوئەي ئەوانە يەكەمىن ھىزىك بوون كە ھۆشبارانە تۆماربوونىانم لە رۆحمدا پىن زانى و ئىدى بەتەرزىكى لىك نەپچراو، گرئى دران و يەكانگىرى يەكدى بوون، بەروخسارىك دەچوون كە ھەمىشە لە شپوگۆر كىندا بن، كاتى تەماشاي ئاسمانى پىر لە ئەستىران دەكەم، ھەندى جار مەزەندە دەكەم باخىكى پىر لە گول بى، يان زەريايەكى تارىك و خەتەر، ھەندى جارى تريش لەوئەي روخسارىكدا بە غەرق لە فرمىسك، لەگەل ئەو شەودا ھەريەك لەسۆز و خەيالاتم، تەننەت رووتەنترىنيان، لەم چوار پىكەتە سەرتايىيە دروست بوون. لەناخدا فەلسەفەيترين مەسەلە، شپوہى جەستەيەكى گەرم و دونيايى بەخۆو دەگرئ و شەلال دەبىت لەبۆنى زەريا و خاك و ئارەقە، ئاخىر وشە بۆئەوئەي بتوانىت دەستم تىوہ بدا، پىويستە بىيەتە جەستەيەكى گەرم، كاتى دەتوانم پەي بەدونيا بىم كە بتوانم بۆن بىكەم، بىبىنم و لەمس كەم.

جگە لەو چوار ھەستە، رۆحم بەقولىي لە رووداوہ رىكەوتەكان راپلەكى. رووداوى رىكەوت؟ چ دەكەيت كاتى زەينى ترسۆك لەراقەكردنى شتىكدا دۆش دادەمىنئ و ئىدى لە ھەژمەتا پەنا دەباتە بەر گوزارشتى ناجوامىرانە و ناراستەووخۆ، تا نەبا قسەكانى بىنە چەنەبازى و شكۆي برىنداركات. وا بزائم

ته مهنم چوار سالان بوو که بایم به بونهی سالی نوټوه که ناربییهک و توټیټکی وهک جه ژئانه، یان نه وهی که له (کریټ) پیټی ده لټین (ته به پروک) بو هیتام، ده رگا و په نجه ره ی ژوروه کهم داده خست، ده رگای قه فسه کهم ده کرده وه و که ناربییه کهم نازاد ده کرد، که ناربییه که راهاتبوو له سهر توټه که بنیشیتته وه و چند سه عاتیک له سهریهک بخوټنټی، منیش به دیاربییه وه هه ناسه م له خوټه بیری و گوټم راده دټیرا.

پټ ده چټی نه م رووداوه زور ساکاره، له هه موو کتیبیه کان زیاتر و لهو که سانهش زیاتر که دواتر ناسیمن، کاریگه ری له سهر ژیانم، له هه لټسوکوه ته کانی سالانی دواتر له سهر عهرد، له سلاو و مالتاوا بییه کانا هه بوو بی، هه ستم کرد سهرم نهو توټه به و که ناربییه که له کاتی گورانی چرینا ده یکاته هیلانه.

رافه کردنی یهک به یه کی یاده وه ریبه کانی منالیم له بهر نهو هییه که خاوه ن سبهرتیکی گهورن، به لکو له بهر نهو هییه که لهو سهر ده مه دا، هه روه کو خه ون، رووداویټکی به رواله ت گچکه، روخساری راسته قینه ی نه قینی ناشکرا ده کرد، زیاتر له وهی رامان و راقه ی دهروونی ناشکرای ده کات، هه کاری گوزار شتر کردن له مندالیدا یان له خه ون دا زور ساکاره، هه ر بوټه جوانترین لایه نی دهروونی به بی زور پیته ونان نالوگور دهکا و ته نها جه هه ره که ی ده مینیتته وه.

زهینی مندال بټی گهرد و جه سته شی نهرم و نیانه، خوټر و مانگ و با و باران، به بیته نگی به سهریدا ده رژین، مندال هه ویریټکه و نه وانه هه لټی دټن. مندال به ئیشته یه اوه دونیا قوت ددها، گه ده ی هه رسی دهکا، هه رسی دهکا و ده یکاته مندال.

کاتی هه تاو هه وای گهرم ده کرد، له خانوه گه وره که ی دراوسټیکه ماندا، ترټی ده گوشرا و دونیا ترټی ده بوو له بوټی شیله ی ترټی. زیاتر له سهر سه کوټی ماله که مان داده نیشتم، چاوانم به خوټه حال بییه وه لیټکه دنا، ده سته کانم رایهل ده کرد و چاوه رتی شتیکم ده کرد. هه میشه خاوه نند له شتیه ی مندالیټکی وهک خوټمدا ده هات و یارییه منالانه کانی - خوټر و مانگ و با - ی ده دایه ده ستم و ده یگوت: "نه مانه دیاری من، یارییان پټی بکه، یاری منالانه ی تریشم هه ن!" ئیدی من چاوانم ده کرده وه و خاوه نند دیار نه دهما، به للام هیشته یارییه منالانه کانیم هه ر به ده سته وه بوو.

قودره تی ره های خاوه ندم له بهر ده ستا بوو (نه وه م نه ده زانی، له بهر نه وه ی ته جروه به م ده کرد) دونیام بهو جوټه ده خوټلقاند که خوټم ده موست، ناخر من هه ویر بووم، دونیاش هه روا. بیرم دئ له تافی مندالیدا نالوالو و گیتاسم له هه ر میوه به کی تر خوټتر ده ویست، قاپټیکم له بیبه که پر ده کرد له ناو، ده نکه گیتاس و نالبالوه کانم تی ده کرد، ده نوشتامه وه و ته ماشای بریقه دانه وه یانم ده کرد. به په ر وشه وه لټیم ده نوټین، به للام کاتی له ناوه که درم ده هیتان، بهو پیری ناو میټدییه وه له ژاکانیان ورد ده بوومه وه. چاوانم ده نوټقاند تا ژاکانیان نه بییم، هه ر به چاوی نوټقاده وه ده مهاویشتنه زارم.

نه م رووداوه ها که زایبییه، به گشتیټی نهو ریټگه به روشن ده کاته وه که تا ئیستا به پیریش روو به رووی واقعی پی بوومه ته وه. من واقعییه ت، رووناکتر، باشتر و گونجاوتر به م به ستم ده خوټلقیمه وه. زهین هاوار ده کات، راقه ده کات، ریټوټینی دهکا، به رهنگار ده بیته وه، به للام نه غمه یهک له ناخمه وه به رز ده بیته وه و هاوار دهکا: "نه ی زهین، بی دهنگ به! و باشتره گوټی له دهنگی دل رادیرین!" نه دی کام دل؟

شیتیی: جه وهه ری ژیان. ئیدی دلش ده که وټته گورانی چرین.

یه کی له عاریفه بیزانسییه کان ده لټی: "هه نه وه که ناتوانین واقعی بگورین، باشتره نهو چاوه بگورین که واقعی ده بیټی!" (*) له تافی منالیدا وام کرد، نه لعانییش له لیوانلیوټرین ساته کانی ژیاندا به به خشش، هه ر وا ده که م.

به راستی زهین و چاو و گوټی مندال موجیزه ن! به په ر وشیه کی بی نه دنازه وه نه م دونیا به قوت ده دن و لیټی تیټر ده بن. دونیا مه لیټکه به په ری سوور و سهوز و زه رده وه، ده ی مندال نهو مه له راو ده کات.

له چاوانی خاوه نده وه شتییکی تر نییه له چاوانی مندال بټی، دونیا بوټه کهم جار ده بیټی و ده ی خوټلقینټی، بهر له وه دونیا بی سهرویه به، ته وای مه خوټلقاته کان (ناژهل، درخت، ئینسان و بهرد) ته وای شته کان (شټیوه، رهنگ، دهنگ، بوټن، تیشکی برووسکه) له پیټش چاوی مندالدا به ته رزتیکی گوزار شت نه کراو رهت ده بن - له پیټش چاویدا نا، به لکو له ناوه وه پیرا - مندال ناتوانی پیټکیانه وه گریټ دا و نه زمټ له مابه نیانا پټیک بټی، دونیای مندال له گل نه خوټلقاوه تا به رگه بگری، به لکو له هه ور دروست بووه، نه سیمیټکی فیټیک به سهر لاجانگه کانیدا هه لده کاو دونیا له بهریهک ده په وټنیته وه و دیار نامیټی.

بیټ شک، بهر له خه لټیقه ت، بیسه رویه ری بهو شتیه به به برده م خاوه نندا رهت بووه.

کاتی مندال بووم، له گهلټ ناسمان، میټرو، زه ریا و با دا، واته له گهلټ هه موو نهو شتانه دا که ده مینی یا ده ستم تیته ده دان یه کانگیر ده بووم، (با سینیگی هه بوو، دهستی هه بوو، نه وازشی ده کردم، هه ندی جار توټره ده بوو، به روومدا هه لده شاخا و نه یده هیشت پرټم، هه ندی جار ده یخستم به عهردا، گهلټ میته کانی ده وهراند، قژی تیټک ده دامه وه که دایکم جوان بوټی شانه کرد بووم، کلاوه که ی سهری (ده پیټروټس) ی ده رفاند و داوټی کراسه که ی (پنلوټ) خانی ژنی وی هه لده دایه وه.

هیشته من و دونیا له یهک جوټی نه بسووینه وه، به للام ورده ورده خوټم له نامیزی وه ددرنا، نهو له که نارټیکدا راوه ستا و منیش له که نارټیکی تر، ئیدی هه مدیس شه ره لایسایه وه.

نهو مندالی که ناوها له سهر سه کوټی به رده م ماله که یاندا داده نیشته و په ی به زریانی چر و رهشی دونیا ده برد، روټیټکیان کوتوپر چاوانی کرانه وه و دونیای بینی، هه ر پټنج هه سته که که و تنه خوټ، هه ریه که یان ریټی بوټی کرده وه و به شی خوټی له دونیا وه رگرت، بیرم دئ هه سستی بوټنکردن بهر له هه سته کانی تر له مندا وروټا، یه که مین هه ست بوو که که و ته به رقه رارکردنی نه زم و یاسا به سهر ناژاوه و بی سهرویه ریدا.

دوو سالان بووم، هه ر که سیټک له لام بوټیټکی تاییه تیټی خوټی هه بوو، بهر له وه ی سهر هه لټیرم و نهو که سه بسیم، به بوټیدا ده مزانی کټیه. دایکم، بایم، خاله کانم، ژنه کانی دراوسټیمان، هه ریه که یان بوټی تاییه تی خوټیان هه بوو، کاتی که سیټک له باوه شی ده گرتم، به بوټیدا نهو که سه م خوټشده ویست یان ده که و تمه لنگه فرتی تا له باوه شیم داگری. له گهلټ سالاندا نهو توانایه له بووندا بارگه و بنه ی پیټچا به وه و بوټی

(*) ده بیټ چاوه کان بشوټردینه وه. ده بیټ جوټیټکی تر بیټری (سهرابی سوټهټری).

جۆراوجۆز تىنكەلاوى يەكدى بوون.

يەكەندەردو بەبۇندا مەسحى و توركم دەناسىيەو. مالىكى مېهرەبانى تورك دراوسيمان بو، كاتى ژنەكەيان دەهات بۇ مالمان بەبۇنەكەي دلم تىنكەل دەهات، ناچار چلنى رېخانەم لى دەكردهو و دەكەتمە بۇنكردى، يان گولتىكى ئەكاكىام دەترنجانە كونه لووتمەو.

بەلام ئەو ژنە توركە، كە ناوى فاتىمە بو، كچىكى چكۆلەي چوار سالانى ھەبوو ناوى (نامىنە) بوو - وا بزانم ئەو كاتە من تەمەنم سى سالان بو- ئەو كچە چكۆلەيە بۇنىكى سەبىرى لى دەهات كە نە توركىيى بوو نە گرىكىي. بۇنىكى خۇش بو!

نامىنە پىست سىبى و خەپان، دەست و پىن خەناوبى، لەپرچىيەو سەدەف يان موور و شوپر بېۋو. نامىنە بۇنى مىسكى لى دەهات.

دەمزانى كەنگى دايكى لە مالمەوە نابى، دەچومە دەرى و نامىنەم دەبىنى لەبەر دەرگا دانىشتو و بىنىشت دەجوئ، بپارم دەدا بچم بۇ لاي، بونىادەم بەسى پىپلىكانە بۇ مالمەكەيان سەر دەكەوت، ئەو سى پىپلىكانە يەم بەلاو زۆر بەرز بو، بىرم دەكردهو چۆن بتوانم لەو پىپلىكانانەو سەرگەم؟ ھەرچۇنىك با خەن لەپىپلىكانەي يەكەم سەردەكەوتم، ئەنجا ھولم دەدا دوو مېش بېرم، تۆزى بۇي رادەو سىتام تا ھەناسە يەك تى بىتەو، سەرم ھەلدەبىر تا سەبىرىكى نامىنە بکەم، دەمىبىنى بىن باك لەبەر دەرگا دانىشتو، لەبرى ئەو دەستى راپەلگا و يارمە تىم بدات، كەچى سەبىرى دەكرم و جوولەي لەخۇي بپىبو، وەك ئەو دەي بلتى: "كاتى بەسەر كۆسپەكاندا زال دەبىت، ئەوجا ھەموو شتىك بەدلى خۆت دەبىن، ئىدى ئەو كات دەگەيتە لام و بەيەكەو يارى دەكەين، خۆ گەر نايشتوانى ئەو بگەر پتو!" بەلام من نەدەگەر پامەو، دواي ھەولتىكى زۆر بەسەر پىپلىكانەكانا سەر دەكەوتم و دەگەيشتمە لاي نامىنە، كە دەگەيشتمە لاي ھەلدەسايە سەر پىن، دەستى دەگرتم و دەبىردمە ژوورەو، دايكى تا نىوەرۇ نەدەھاتەو، جلىشۇرى دەكرم، بىن ئەو تەنھا ساتىك بەھەدەر بەدەين، گۆرەويىە كانمان دادەكەند، رادەكشايىن و پاژنەي پىمان دەنووساند بەيەكەو، ورتەمان لىو نەدەھات. چاوانم لىك دەنا و ھەستم دەكرم گەرماي لەشى نامىنە لەپاژنەي پىيەو بۇ پاژنەي پىم رەت دەبىن، ھىدى ھىدى بەرەو ئەرتۇم، زگم، سىنگم، ھەلدەچىن و تەواي بوونم لە خۆ دەگرئ (*).

ئەو لەزەتە ھىند قوول بوو كە ھەستم دەكرم لە ھۆش خۆ چوم. بەدەرتىايى تەمەنم ھىچ ژنىن لەزەتتىكى ترسناكتىرى لەو لەزەتەي نامىنە پىن نەبەخشىوم و ھەرگىز گەرمايى لەشى ژنم بەو قوولپىيە ھەست پىنەكردو، ئەلەنشى دواي ھەفتا سال، چاوانم لىك دەنېم و گەرمايى لەشى نامىنە ھەست پىن دەكەم كە لەپاژنەي پىيەو ھەلدەكشى و بەسەرپاي رۆج و جەستەمدا پەخش دەبىن.

ورده ورده لە سەرکەوتن و دابەزىن ترسم شكا، دەچومە مالى دراوسىكانمانەو و لەگەل مالمەكانيانا گەمەم دەكرم، ھىور ھىور دونيا فراوانتر دەبوو.

(* تەواي ئەم دېنە، بىن كە و زىاد لە رۇمانى (دوا وەسەسەي مەسح) دا ھەبە.

تەمەنم پىنچ سالان بو، ژنە مامۇستايەكەيان بۇگرتم تا لەسەر تەختە فىرى كىشانى ھىل و بازنەم بكات، ئەو كارە دەستى رادەھىنام تا دواتر نووسىنى پىتەكان فىرىم. مامۇستاكەم ژنىكى ساكار و لادىيى بو، ناوى خاتوو (نارت) بو، كورته بالا، قەلەو و تۆزى كۆم، بالوكەيەك بەلاي راستى چەناگەيەو بو، خاتوو (نارت) دەستى دەگرتم و فىرى دەكرم چۇناوچۇنىي تەباشىر بەدەستەو بگرم و بەنچەكانم بچوولپىنم. خاتوو نارت ھەمىشە دەمى بۇنى قاودى لى دەھات.

يەكەم جار چ ھەق بەسەرييەو نەبوو، نە خۇشېم بەبۇنى دەمى دەھات و نە بەكۆمىكەي، بەلام دواتر نازانم چۆن بوو كە ھىدى ھىدى شىوئى لەبەر چاوم گۆرا، بالوكەكەي سەر چەناگەي نەما، كۆمىكەي رىك بوو، قەلەوييەكەي نىشتەو و جەستەي بارىك و جوان بوو، لەماوئى چەند ھەفتەيەكدا بوو فرىشتەيەك بۇ خۇي، فرىشتەيەكى بارىكەلە بەكراسىكى سىبى ئاودامان بەرەنگى بەفرەو، شەپپوورىكى بۇرۇنئىي گەرەي بەدەستەو، بىن شك من ئەو فرىشتەيەم لەنئو يەكەي لە نىگارەكانى كلتساي قەدىس (مىناس) دا بىنىبو، جارىكى تر چاوانى منالىي موجىزەي خولقاند و فرىشتە و خاتوونى مامۇستاي يەكانگىر كرم.

سالان تىپەرىن، من چوم بۇ دەروەي ولات و ھەمدىس گەرماو، بەدواي مامۇستاكەمدا گەرما، پىرئىتىكى چكۆلە لەبەر دەركى مالمەكەياندا خۇي دابوو بەر ھەتاو، بەبالوكەكەي سەر چەناگەيدا ناسىمەو. خۇي بو، لىيى نىك بوومەو و خۆم پىن ناساند، لە خۇشىدا دەستى كرم بەگرىان، ديارىم لەگەل خۆم بۇ ھىنايو: قاو و شەكر و پاكەتتىك رەحەتەلقوم، سەرەتا شەرمم كرم پىسارى لى بکەم، بەلام وىنەي فرىشتەي شەپپوور بەدەست، ھىند لەناخما بنجى داکوتىبوو كە نەمتوانى ددان بەخۇدا بگرم. لىم پىسى: "ئەرى خاتوو نارت، تۆقەت كراسى دىرئى سىپىت لەبەر كروو و شەپپوورىكى بۇرۇنئىي گەرەشت بەدەستەو بووبى؟"

پىرئىتى بەستەزمان نىشانەي خاچى كىشا و ھاواری كرم: "خودا بۇ خۇي روم كات، من و كراسى سىبى؟ من و شەپپوور؟ خودايە تۆبە.. من و گۆرانى گوتن؟"

ھەموو شتى موجىزە ئاسا لەزەبى منالىمدا دروست دەبوو، لەسنورى ماقوولتى تىدەپەراند و لە شىتتى نىزىك دەبوو، بەلام ئەو شىتتىيە چۆرە خوتىيەكە دەكرت بەسەر ئەقلى ساختا تا بۇگەن نەكا. لە دونىاي ئەفسانەي پەرياندا دەژيام و دەدوام و دەبزوام و رىگەم بۇ خۆم دەكردهو و بەنىوانياندا رەت دەبووم، چ شتىكم دووجار نەدەبىنى، لەبەرئەوئى ھەر جارەي سىمايەكى نويم پىن دەبەخشى. ئىدى بەو چۆرە بەردەوام پاكىزەيى دونيا تازە دەبوو.

چەند مېوئەكى تاييەتى سىحرىكى پەنھانىان تىدا دەوروزاندم، بەتاييەتى گىلاس و ھەنجىر، بەگەلاو بۇنى گەلاي ھەنجىر ھەر وەك خواردىنان، ئەفسوون دەبووم. چاوانم لىك دەنا و بۇنى گەلاي ھەنجىرم ھەلدەمژت، لە خۇشىيەكى ترسناكدا غەرق دەبووم و رەنگم دەپەرى: خۇشى نا، بەلكو خۇشان، ترس، ھەللەرزىن، وەك بلتى چووبىتمە ناو دارستانىكى تارىك و خەتەرناكەو.

رۇزىكىيان دايكەم لەگەل خۇيدا بردىم بۇكەنار زەربايەكى چۇلى دەروەي مىگالۆكاسترۇ، ئەو

جینگیه شوتینی مەلەى ژنان بوو، زەینم پریو لە زەریای بێ سنوور و هەلچوو، پێ دەچوو لە میانەى ئەو فەزا شینەوه قلاقەتى پەنگیەریو و لاواز و سەیر بێنە دەری، وەک بەلبی نەخۆش بن، دەیانزریکاند و شەرەئاویان دەکرد، تا ناو قەدیان لە ئاودا بوو، بەخۆم گوت: "دەشى لە ناو قەد بەرەو خوار ماسیى بن، هەمان ئەو کێژانەى زەریا بن که خەلکى لە بارەیانەوه دەناخفن!"

حەکایەتیکى نەنکم بێرھاتەوه لەبارەى کچیکى زەریاوه که خوشکى ئەسکەندەرى گەورە بوو، هەموو زەریاکان بەدوای براکەیدا تەى دەکا، هەر بەلەمیک بەلایدا ڕەت دەبێ لە سەرنشینەکانى دەپرسى: "تەرى شا ئەسکەندەر زیندوو؟" بەلەمەوانەکەیش وەلام دەداتەوه: "بەلێ خانەکەم، شا ئەسکەندەر خوشحال و زیندوو!" وای بەحالى ئەوئى گوتبای: "شا ئەسکەندەر مردوو!" ئیدی کێژەکە کلکى دەکیشا بەزەریادا و زریان هەل دەسا و هەموو بەلەمەکانى تەفرو توننا دەکرد.

یەکیەک لەو کێژانەى زەریا بەسەر شەپۆلێکى بەرزەوه بەرەو لام هات، شتیکى لێ پرسیم، بەلام هازەى زەریا هیند بەرز بوو که لەپرسیارەکەى حالى نەبووم، پیشتر تیکەلێ دۆنیای ئەفسانە ببووم و وام زانى پرسى براکەم لێ دەکات، بۆیە بەترس و لەرزەوه هاوارم کرد: "شا ئەسکەندەر زیندوو، خوشحال و زیندوو!" وام گوت و کوتوپر سەرجم کێژانى زەریا داىانە قاقای پیکەن.

بەشەرمیکى تیکەل بەتورپەبى رام کرد. لەبەرخۆه گوتم: "نەفرەتبان لێ بێ، ئەوانە ژن بوون، کێژانى زەریا نەبوون!" ئیدی لەسەر بەردیکى چکۆلە دانیشتم و لە رقا پشتم کردە زەریا.

سوپاسى خودا دەکەم که هینشتا ئەو خەونە خوشانەى مندالیى بەتەواوى ڕەنگ و دەنگیانەوه لەگەلمدان، هەر ئەوئەوه زەینم لەجنگى ئافات قوتار دەکات و لە ژاکان و وشکەلاتن دەپیارێزێ، ئەوه ئەو قەترەى پیرزى ئاوى حەیاتەیه که لەجنگى مەرگم دەردێنێ، هەر کاتێ بمەوێ لە نووسینەکانما لەبارەى زەریا و ژن و خواوەندەوه بدویم، چاو دەبرمە دلم، گوێ بۆ منالەکەى ناخم ڕادەدێرم و ئیدی ئەو شتەکانم پێ دەنووسیتەوه، گەر من توانیبیتم جارێک لەجاران لەهێزە گەورەکانى ژن و زەریا و خواوەند نزیك بووبیتەوه و لەرپێ وشەوه گوزارشتم لێ کردین، ئەوا بۆ ئەوه خۆم بەقەرزابارى منالێی دەزانم که هینشتا هەر لەگەلمدايه. سەرلەنوێ دەبەوه بەمندال تا بتوانم هەمیشە دۆنیا بۆ یەکەم جار و بەچاوانیکى پاکیزەوه ببینم.

دایک و بابم لە دەسارەکانمدا دێن و دەچن، یەکیکیان بەزەبر و زەنگ، توندوتیژ و مۆن، ئەوى تریشیان: ناسک و میهرەبان و ئیماندار، بەردەوام ئەو دوو کەسەم لەگەلدا بوون، هیچ کامیان نەمردن، مادامەکى من زیندووم، ئەوانیش لە ناخمدادا هەر زیندوو دەبن و بۆ حوکمکردن بەسەر ڕەوتار و کردارما لەگەل یەکتەر دەجەنگین، مەدەلەومەر هەول دەدەم ئەو دوانە لەخۆمدا ئاشت کەمەوه تا یەکیکیان قودرەتى خۆى و ئەوى تریان میهرەبانىی خۆیم پێ ببەخشێ، تا پیکەوه نەگۆنجانیان که بێ و چان لە ناووهامرا درێژەى هەیه، لە دلێ کورەکیانا هاوئاھەنگ کەم.

نامادەبى دایک و بابم بەئاشکرا بەدەستەکانمەوه ديارە، دەستى راستم بەهیتزترە، بێ هەست و تەواویک پیاوانەیه، بەلام دەستى چهیم زۆر هەستیارە. بەوئەبەدەیانەوهى مەمکى ژنیک که خۆشم

دەویست، دەستى چهیم دەپەشى و وەخوورو دەکەوێ. لەنازادا شین هەل دەگەڕێ و هیندەى نامینى بێتە برین. لەخەلەوتى تەنھایی خۆدا، کاتیک لەفرینى مەلێک دەنۆرم، گەرماى ژیر زگی لە لەپى دەستى چهپمدا هەست پێ دەکەم، لە دەستەکانمدايه، تەنها و تەنها لە دەستەکانمدايه که دایک و بابم شوتین پێیان ديارە، بابم دەستى راست و دایکیشم دەستى چهپمى بۆخۆى هەلگرتوو.

هەر لێرەدا ئەوئەوش بلێم که ڕووداویک کاربگەریبەکى قوولێ لەسەر ژبانم جێ هینشت، ئەوه یەکەمین برینیک بوو کهوتە ڕۆجم، وا پیر بووم و کەچى ئەو برینە هەر بەسوێبەو هینشتا ساریژ نەبووه.

وا بزاتم تەمەنم چوار سالان بوو، ڕۆژتیکیان یەکیک لە خالۆکانم دەستى گرتم تا بچین بۆ دیدەنى گۆرى هاوسییەکمان لەگۆرستانە چکۆلەکەى کلێسای قەدىس ماتیۆ.

وهرز وهرزى بەهار بوو، گولە بەیبوون ڕەشمالى بەسەر گۆرەکانا هەلدابوو، تەلانیك گولێ سوور لەقوژبێتیکدا تژی ببوو بەخونچەى چکۆلەى بەھاریى، کات نیوهرۆ بوو، هەتاو عەردى گەرم دەکردهو و گژوگياش تەر و بۆندار، دەرگای کلێساکە کرابۆوه، قەشە بخوورى خستبووه بخووردانەکەوه و پشتوتینى بەستبوو، لەدەركى کلێسا هاتە دەرەوه و ڕووهو لای گۆرەکان چوو. من لەو کاتەدا که بۆنى بخوور و خاکم هەل دەمژت، لەخالۆم پرسى: "ئەوه بۆچى بخووردانەکە دەگەرپێت؟" بۆنەکە گەرم و کەمى ناخوشیش بوو، بۆنى ئەو حەمامە تورکیبەى وەباد هینامەوه که شەمەى ڕابردوو لەگەل دایکما خۆمان لێ شتبوو.

خالۆم بەبێدەنگیى بەنیو گۆرەکانا دەپۆشیت. هەمدیس لێم پرسى: "ئەوه بۆچى بخووردانەکە دەگەرپێت؟"

خالم وەلامى دايهوه: "وس بە.. ئەلعان دەبینى، بەدواما وەرە!"
که لەپشتى کلێساکەوه داگەراين، دەنگە دەنگیکمان هاتە گوێ، پینچ شەش ژنى ڕەشپۆش لەمبەر و ئەوبەرى گۆرێکدا ڕاوەستابوون، دوو پیاویش کێلێ گۆرەکەیان لادەبرد، پاشان یەکیکیان چووه نیو گۆرەکە و کەوتە هەلگەندن، من و خالۆم نزیکیان بووینەوه و لە لیواری چالەکەدا ڕاوەستاین.

پرسیم: "ئەوه خەریکی چین؟"
خالۆم وەلامى دايهوه: "ئیسکوپرووسک لەژیر خۆلدا دەر دەهین!"

پرسیم: "ئیسکوپرووسکی چیبی؟"
وەلامى دايهوه: "راوہستە، ئیستا خۆت دەبینى."

قەشە بەسەر گۆرەکەوه ڕاوەستابوو، بخووردانەکەى بەرز و نرم دەکردهو و لەژیر لێوہوه دوعای دەخوتند، بەسەر خۆلە تازە دەر دراوہکەدا دانەویمەوه، بۆنیکى ناخۆش دەهات، کەپووم گرت، گەرچى دلم تیکەل دەهات بەلام نەکشامە دواوه، چاوهرێ بووم و لیکدا لیکداس لەخۆم دەپرسى: "ئیسکوپرووسک؟ ئیسکوپرووسکی چیبی؟"

چاوهرێ بووم، کوتوپر ئەو پیاوہى خۆلەکەى دەر دەدا، خۆى راست کردەوه، کەللەسەرێکى بەدەستەوهبوو، خۆلەکەى لێ پاک کردەوه، پەنجەى بەچالێ چاوہکەیدا کرد و خۆلێ لێ دەرھیتنا، پاشان کەللەسەرەکەى لەسەر لیواری گۆرەکەدا دانا، دانەوتیوه و هەمدیس کەوتەوه خۆل دەر دان.

له ترسا هه‌لده‌له‌رزیم، له خالۆم پرسی: "چییه؟"

- "ئە ئایینی.. کەلله سەری مردوو، کەلله‌سەرە!"

- "کەلله سەری کییه؟"

- "بیرت نایه، کەلله سەری (ئانیکا) ی دراوسێمانە!"

- "کەلله سەری ئانیکا؟"

دامە خورە گریان و کەوتە قیژە و هاوار، هاوارم کرد: "کەلله سەری ئانیکا؟ کەلله سەری ئانیکا؟" وام گوت و بۆ ئەرزە کە دانەویمەوه و هەر بەردێکم بەدەستەوه هاتبا دەمگرتە گۆرەه‌ل‌کە‌نە‌کە، بە‌گریان و هاوارەوه دەمگوت: "ئانیکا چ شوخ بوو؟ چ بۆنیکی خوشی لێ دەهات!"

ئانیکا دەهات بۆ مائمان. له‌باوه‌شیا دا‌یده‌نیشاندم و به‌شانه‌که‌ی نێو پرچی قژی بۆ داده‌هینام، ختووکه‌ی ژێر بالی دەدام و پێده‌که‌نیم، وه‌ک مه‌لیک دەمدا له‌چریکه‌.

خالۆم گرمیه‌ باوه‌شی و برده‌مییه‌ ئە‌ولاوه، به‌توو‌ریه‌ی گوتی: "بۆچی ده‌گرت؟ وا ده‌زانی چییه؟ مردوو، هه‌موومان ده‌مرین!"

به‌لام من بیرم لای قژە زه‌رده‌ کاله‌که‌ی ئانیکا، خه‌یاڵم لای چاوه‌ درشته‌کانی بوو. بیرم لای ئە‌و لێوه‌ سوورە‌ی بوو که‌ ماچی پێ ده‌کردم، که‌چی ئێستا...

قیژاندم: "قژی، لێوی، چاوانی؟"

- "له‌به‌ین چوون... خاک لووشی دان!"

- "بۆچی؟ بۆچی؟ نامه‌وی خه‌لک بمرن!"

خالۆم شانیکه‌ی هه‌لته‌کاند و گوتی: "کاتێ گه‌وره‌ ده‌بی، وه‌لامی ئە‌و بۆچییه‌ت ده‌ست ده‌که‌ویت!"

ده‌ستم نه‌که‌وت، گه‌وره‌ بووم، پیریوم، به‌لام وه‌لامی ئە‌و بۆچییه‌م هەر ده‌ست نه‌که‌وت!

قۆناغی خۆبندنی سەرەتایی

به‌چاوانی هه‌میشه‌ ئە‌فسووناویمه‌وه، زه‌ینی لیوانلیتو له‌هه‌نگوین و ویزه‌ویزی هه‌نگ، کلاویکی تیسکن له‌سه‌را و جووتیک پیتلاوی گلۆنکه‌دار له‌پیدا، به‌ره‌به‌یانیه‌ک، نیوه‌ی به‌خواست و نیوه‌که‌ی تری به‌ناه‌دلیی به‌ره‌و قوتابخانه‌ به‌رێ که‌وتم، با‌م ده‌ستی گرتم، دا‌یکم چلێ پیتخانه‌ی دامێ، گوايه‌ بۆنکردنی شه‌هامه‌تم پێ ده‌به‌خشێ، خاچی ئالتونوبی پتوپه‌سمی غوسل‌دانه‌که‌می کرده‌ مالم و به‌شانا‌زییه‌وه‌ سه‌یری کردم و له‌ژێر لیوه‌وه‌ گوتی: "خودا نا‌گادارت بێ و به‌دوعای خیری منت له‌گه‌ل بکات."

به‌قۆچی قوربانیه‌کی چکۆله‌ ده‌چووم که‌ زه‌نگۆله‌که‌ی، قورسای خستبێته‌ سه‌ر گه‌ردنی، له‌ناوه‌وه‌م‌را هه‌ستم به‌شانا‌زی و ترس ده‌کرد، به‌لام ده‌ستم نوقووم له‌ده‌ستی پیاوانه‌ی با‌مدا و ئازایانه‌ پتم ده‌کرد، به‌کۆلانه‌ باریکه‌کاندا ر‌ه‌ت بووین، گه‌یشته‌ینه‌ کلێسای قه‌دیس میناس، له‌ویوه‌ دا‌گه‌راین و چووبه‌

ساختمانیکه‌ی کۆنه‌وه‌ که‌ هه‌وشیکه‌ی به‌ره‌راوانی هه‌بوو، چوار هۆده‌ی گه‌وره‌ له‌هه‌ر چوارلای هه‌وشه‌که‌دا، دارچناریکی قژ خۆلایی له‌ناوه‌راستا، ترسام و له‌رۆش‌ن سل‌ه‌میوه‌، ده‌ستم له‌نیوه‌ ده‌ستی زل و گه‌رمی با‌مدا ده‌له‌رزى.

با‌م سه‌ری نه‌وی کرد و ده‌ستی به‌سه‌رمدا هینا، را‌چله‌کیم. چونکه‌ وا بزاتم ئە‌وه‌ یه‌که‌م جار بوو نه‌وازشم کا، سه‌رم هه‌لبه‌ری و به‌ترسه‌وه‌ دیقه‌تیم دا، با‌م سه‌رنجی ترسه‌که‌می دا و ده‌ستی کیشایه‌وه‌ و گوتی: "لبه‌ره‌ بۆ خۆت خۆبندنه‌وه‌ و نووسین فیت‌ده‌بیت، تا بۆ خۆت ببسته‌ پیاو.. ده‌ی خاچ بکیشه!"

مامۆستا له‌به‌ر ده‌رگاوه‌ ده‌رکه‌وت، داریکه‌ی درێژی به‌ده‌سته‌وه‌ و له‌ ئاژه‌لیکی لمۆز زل ده‌چوو، له‌ته‌وقی سه‌ری ورد بوومه‌وه‌ تا به‌لکو قۆچیک ببینم، به‌لام له‌به‌ر ئە‌وه‌ی کلاوی له‌سه‌ردا بوو نه‌مبینی.

با‌م گوتی: "ئه‌مه‌ کورێ منه!" وای گوت و ده‌ستی له‌نیوه‌ ده‌ستم ده‌ره‌ینا و منی به‌مامۆستا سپارد، پاشان گوتی: "ئیسقانی بۆ من و گوشتی بۆ ئیوه، به‌زه‌بیتان پیا‌یدا نه‌یه‌ته‌وه‌، دارکاری که‌ن و بیکه‌نه‌ ئینسان!"

مامۆستا ئیشاره‌تی بۆ داره‌که‌ی ده‌ستی کرد و گوتی: "قاره‌مان میخایل، نیگه‌ران مه‌به! ئە‌م داره‌ هۆکاریکه‌ بۆ دروستکردنی ئینسان!"

له‌و رۆژانه‌ی قۆناغی خۆبندنی سه‌ره‌تایی‌دا، کۆمه‌له‌ روخساریک له‌یاده‌وه‌ریمدا ماون، کۆمه‌لێ سه‌ری مندالانه‌ که‌ وه‌ک کە‌لله‌سه‌ر به‌یه‌که‌وه‌ نووساون، ئە‌لعان زۆریه‌ی ئە‌و سه‌رانه‌ بوونه‌ته‌ کە‌لله‌سه‌ر، به‌لام به‌رزتر له‌و سه‌رانه‌ - چوار مامۆستا که‌م له‌ زه‌ینمدا نه‌مرن.

له‌پۆلی یه‌ک، (پاترۆ پۆلۆس)، پیره‌مێردیکه‌ی بچکۆلانه‌ و کورته‌بالا به‌چاوانیکه‌ی درندانه‌ و سمیلێکی شۆره‌وه‌، هه‌یج کات داره‌که‌ی ده‌ستی دانده‌نا، به‌ئیشاره‌تیکه‌ی داره‌که‌ هه‌موومانێ کۆده‌کرده‌وه‌، پاشان ریزی ده‌کردین، وه‌ک ئە‌وه‌ی مراوی بێن و بمانبا بۆ بازار بمانفروشی، هه‌موو باوکیک به‌سه‌پاردنی مناله‌که‌ی به‌ (پۆلۆس)، پیتی ده‌گوت: "مامۆستا، گوشتی بۆ من و ئیسقانی بۆ تو، دارکاری که‌ تا بۆ خۆی ببسته‌ پیاو!" ئیدی ئە‌ویش بێ روحمانه‌ دارکاری ده‌کردین. هه‌موومان، هەر له‌مامۆستاوه‌ تا قوتابی، چاوه‌رتی ئە‌و رۆژه‌ بووین که‌ ئە‌و دارانه‌ بمانکاته‌ ئینسان، که‌ گه‌وره‌ بووم و تیۆره‌کانی مرۆقدۆستی زه‌ینمی به‌ره‌و گومرایی را‌پینجا، بۆم ساخ بۆوه‌ که‌ ئە‌و جۆره‌ فیت‌کردنه‌ فیت‌کردنیکه‌ی درندانه‌ بووه‌، به‌لام بۆ باشتر ناسینی ماهیه‌تی ئینسان، له‌وه‌ی‌اندا دوعا بۆ داره‌که‌ی پاترۆ پۆلۆس ده‌که‌م، هەر ئە‌و داره‌ بوو فیت‌ری کردین که‌ عه‌زاب گه‌وره‌ترین مورشیده‌ بۆ هه‌ل‌زینی ئاژه‌ل به‌ره‌و ئینسانبوون.

(تیتیرۆس) - چ جۆره‌ په‌نیر- له‌سه‌ر عه‌رشێ پۆلی دووه‌مدا فه‌رمانه‌وه‌ای ده‌کرد، فه‌قیره‌ ته‌نها ده‌سه‌لاتداری ده‌کرد نه‌ک حوکمه‌ت، پیاویک بوو چاویلکه‌ له‌ چاو و ر‌ه‌نگ په‌ریو، کراسی یه‌خه‌ ره‌قی له‌به‌را و پیتلاوی پاژنه‌ زمی نووک باریکی له‌پیدا، خاوه‌ن که‌پوویه‌کی زل و تووکن، دوکه‌لی جگه‌ره‌ په‌نجه‌ لاوازه‌کانی زه‌رد هه‌ل‌گه‌رانده‌بوو، ناوه‌ ئە‌سه‌لییه‌که‌ی (چ جۆره‌ په‌نیر) نه‌بوو، به‌لکو ناوی پاپا داکیس بوو، به‌لام رۆژیکیان بابی که‌ قه‌شه‌ی گوند بوو، ده‌چێ بۆ شار و په‌نیری به‌دیاری بۆ ده‌هینت، کورپه‌که‌ی ده‌لێ: "باوکه‌.. چ جۆریکی په‌نیره‌؟" به‌رێکه‌وت دراوسێیه‌کیان گوتی له‌و قسه‌یه‌ ده‌بی و

دەكەوئیتە بلاوكردنهو، ئیدی مامۆستای بەستەزمان ئەو نازناوێ بەسەردا دادەبرێ. مامۆستا (پەنیر) داری نەدەوشاند، بەلام هەرەشە دەکرد، (رۆبسنۆن كرۆزۆ) ی بۆ دەخوئیندینهو و وشە بەوشە راڤهشی دەکرد، ئیدی بەمبەرەبانی و دلەراوكتیو دیکهتی دەدا، وەك بلیتی تكامان لی بکات تیبی بگهین، وەلی ئیمە سەرقالی هەلدانەوێ پەرەکانی كتیبەكە بووین، لەژێرەو سەرنجمان دەدا لە وینە ی جەنگەلە گەرمەسێرەكان، لە درەختە گەلی پان و ئەستورەكان، سەرنجمان دەدا لە (رۆبسنۆن كرۆزۆ) بەكلاوێ حەسیرییە پانەكە و لەپانتایی ئۆقیانوسە لاکەوتەكە ی چوار دەوری. مامۆستا (پەنیر) ی داماو لەزەنگی حەوانەودا کیسە تووتەكە ی دەردەهینا و سیغارتیکی دەپیتچایەو، بەپارێنەوێ سەیری دەکردین و مات و حەپەساو دوکەلی سیغارەكە ی هەلدەمژت.

رۆژیکیان (میترووی پیرۆز) مان دەخوئیند، ناوی (عیسو) (*مان بەرگوئی كەوت، ئەوێ بەخاتری شۆربای نېسك كە یاقویی برای لیبی نابوو، مافی (سەر بەمۆربوون) ی خۆی فرۆشت. ئیتوارە كە گەرامەوێ مالهەو، مانای (مافی سەر بەمۆربوون) م، لە بابم پرسی، بابم تۆزئ سەری خوراند و بەكۆكە كۆكەوێ گوتی: "ئەو لە خالۆ (نیکۆلاکی) ت پیرسە!"

خالۆ نیکۆلاکی قونای خوئیندنی سەرەتایی تەواوكردیو، بەخوئیندەوارترین پیاوی بنەمالهكە دەژمێردا، خالۆ نیکۆلاکی كورتەبنە و قەلەو و كەچەل، خاوێن چاوانیکی گەورە و ترسنۆكانە، دەستی زل و تووكن. لەژێریناندا پیتی بەقەدەر بەرەكە ی خۆی رانەكیشابوو، پاروویەکی زلتەر لە دەمی خۆی قووتدابوو، ببوو مەسخەرە ی ژنە نالەبار و بەخیلەكە ی، هەموو شەوێ ژنەكە ی قاجی خالۆمی بەتەختە نوئینەكە یانەوێ دەبەستەو، نەبادا بچئ لەگەل كارەكەرە قەلەو و مەمك مەشكەییەكە یاندا بنوئ، بەیانینیش پیتی لە تەختەنوئینەكە دەكردهو. ئەو خالۆ داماوێ بۆ ماوێ پینچ سال ئاوا ژیانێ لەگەل ژنەكە یدا گۆزەران، بەلام دواتر ئیرادە ی خودا وای وێست كە ئەو ژنە نارەسەنە بچئ، ئاخەر هەر لەبەر ئەمەشە كە ناوی خودامان ناوێ مېهرەبانی رەها.

ئەم جارەیان خالۆم كچتیکي لادیبی مېهرەبان و لەش ساغ و دەم نوقلیبی هینا، ئەم ژنە ی ترشەوانە قاجی خالۆمی نەدەبەستەو، ئیدی بەسەر فرازیبەوێ دەهات بۆ مالممان و سەردانی خوشكەكە ی دەکرد. دایكە لیبی دەپرسی: "نیکۆلاکی، لەگەل ژنە تازەكە تا چوئیت؟"

- "مارگی، هەر مەپرسە چەند بەختەوێرم... ئاخەر ئەو نامبەستیتەو!"

خالۆم لە بابم دەترسا و هەرگیز نەیدەوئیرا لەحاستیا سەر بەرزكاتەوێ و لەروخساری بنۆزئ، بەلكو كاتئ دادەنیشت بەردەوام دەستە تووكنەكانی بەیەكدا دەهینا و سەرنجی دەپریبە دەرگا. ئەو رۆژە هەر كە بیستی قارەمان میخایل كاری پیتیەتی، یەكسەر لەسەر سفرە راپەری و هیتشتا پارووكە لە دەمییدا

(*) لەبەر ئەوێ بەهۆی ئەو شۆربای نېسكەوێ كە یاقویی برای لیبی نابوو (مافی سەر مۆربوون) ی خوش فرۆشت، لەبەر ئەوێ و لەبەر سووری رەنگی روخساری ناویان ناو (عیسو)، نازناوێكە ی (نادوم)، واتە سوور و نېسك رەنگ (فەرەنگی كتیبی پیرۆز).

بوو، بەرەو مالى ئیمە بەرئ كەوت، بە دەم رێوێ پارووكە ی ناو دەمی دەجوبی و بەتوورەییبەوێ بەخۆی دەگوت:

- "بلیتی جەنابی دیوچ ئیشیکي پیم بئ وا لەم كاتەدا ناردووبەتی بەدواما؟ ئەرئ ئەو خوشكە داماوێم چۆن لەگەل ئەو دیوێدا هەلدەكا؟" بەلام بەوێ یادەهینانەوێ ژنی یەكەمی، سەرتیکي رەزامەندی لەقاند و بەزەردەخەنە یەكەوێ بەخۆی گوت: "سوپاس بۆ خودا كە من دواجار رزگارم بو!"

هەر كە بابم خالۆمی بینی، گوتی: "ئا وەرە ئیرە، تۆ خوئیندەواریت، وەرە ئەمە لیک بەدەرەو!" ئەوسا هەردوو بەجووتە سەریان بەسەر كتیبەكەدا شۆركردهو.

بابم دوا ی رمانتیکي درێژ گوتی: "بەعنی جلكی راو!"

خالۆم رەتی دا یەو و گوتی: "وا بزەم بەعنی تەفەنگ!"

كە وای گوت دەنگی لەزری.

بابم نەپاندی: "گوتم بەعنی جلكی راو!" كە وای گوت، برۆی گزئ كرد و خالۆم داچلەكی.

رۆژی دواتر، مامۆستا پرسی: "مافی سەر بەمۆربوون یانی چی؟" منیش یەكسەر هەستامە سەری و گوتم: "بەعنی جلكی راو."

- "ناماقولیت كردد... چ وەلاخئ ئەوێ پئ گوتیت؟"

- "بابم!"

مامۆستا ساكا، ئاخەر ئویش وەك هەر كەسێكی تر لە بابم دەترسا، چۆن دەبوئرا قسە لە قسە یدا بکات؟ مامۆستا بەزەحمەت تفتیکي قووت دا و گوتی: "بەلئ... بەلئ... هەلبەتە یانی جلكی راو، بەلام زۆر بەدەگمەن یانی جلكی راو، بەلام لیرەدا..."

دەرسی میترووی پیرۆز، دەرسێكی خوش بوو لەلام، حەكایەتی سەیری پەرییان بوو، پڕ لە سەرگۆزەشتنە ی ئەو مارانە ی دەئاخفن، حەكایەتی زریان و پەلكە رەنگینە، حەكایەتی دز و بكوژان، لەو حەكایەتانەدا برا برای دەكوشت، باوك دەبوست كورە تاقانەكە ی سەر بچئ، خواوێند هەر دوو دەقیقە جارئ دەخالەتی دەكرد و بەشی خۆی لە كوشت و كوشتار ئەنجام دەدا، خەلكی بئ ئەوێ قوولە پایان تەربئ بەزەریادا دەپەربنەو.

لەوانە نەدەگەیشتن، لەو بارە یەوێ پرسیارمان لە مامۆستا دەكرد، ئەویش كۆكە یەكی بۆ دەكرد و بەتوورەیی دارەكە ی هەلدەبیری و دەینە راند: "فزوولیبیەت بەسە، چەند جار پیم گوتن بئ قسە!"

ئیمەش دەمانگوت: "ئاخەر تیناگە یین؟"

مامۆستا وەلامی دەدا یەو: "ئەوانە هەمووی ئیشی خودان، ئیمە بۆمان نیبە تیبیان بگهین، گوناھه!"

گوناھه! ئەو وشە ترسناكە مان دەژنەفت و لە حەژمەتا بەملاولادا دەمانزوانی، ئەو وشە نەبوو، بەلكو مار بوو، هەمان ئەو مارە بوو كە حەوای فریو دا و ئەلعانییش لە شوئینەكە ی مامۆستاوێ دەهاتە خوارەو، دەمی دەكردهو تا قووتمان بدا، ئیدی لە جیگەكانمانا دادەنیشتن و ورتەمان لەخۆ دەبیری.

وشه یه کی تر که بۆ یه کهم جار بهر گوتم کهوت و توکاندمی، وشه ی (ئیبیراهیم) بوو: (ناھ) و (ئای) ئەم وشه یه له ناوه ده مرا دهنگی دده ایه وه، پێ ده چوو له دووری دووره وه، له ناو چالێکی قوول و تاریک و خه تهر ناگه وه بپت. به نه پێنی له بهر خۆمه وه ده مگوت: "ئیبیراهیم.. ئیبیراهیم!" ... ئیدی دهنگی ته په ی پێ و هه ناسه برکیم له دوای خۆمه وه ده ژنه فت. هه ستم ده کرد که سه ی به یا زبه لاج و په تیه که کانیسه وه به دوامه وه یه، کاتێ زانیم ئیبیراهیم روژێ له روژان کوره که ی خۆی بر دبوو سه ری بپری، ئیدی به یه که جاری زهنده قم چوو، بێ شک ئەم هه مان ئەم که سه بووه که منالانی چکۆله ی سه ره برپوه، ئیدی له پشت میزه که مه وه خۆم قایم ده کرد نه با مبینی و له گه ل خۆیم به ری. کاتێ مامۆستا پێی گوتم گهر ئەم که سه ی ملکه چی فه رمانه کانی خودا بێ ئەم دواجار ده چیته سینگی ئیبیراهیمه وه، ئیدی من له وه به دوا سویندم خوارد که سه ره پێچی هه موو فه رمانه کانی خودا بکه م تا خۆم له چوونه نێو سینگی ئیبیراهیم رزگار که م.

که بۆ یه کهم جار واژه ی (حه به قوق) (*یشم بهر گوتم کهوت، هه مان شپوه خروشم،

ئەم واژه یه ش له لام بێ ئەندازه تاریک بوو، ناخر (حه به قوق) خپوئ بوو که هه ر دونیا تاریک داده ات، له حه وشه که ماندا خۆی دهنایه وه، باش دهمزانی له کویتدا خۆی دهنیته وه، له ودیو بیره که وه! جارتیکیان جوړئه تم دایه بهر خۆم و به ته نها چومه حه وشه، له ودیو بیره که وه ده رکه وت، ده سستی رایه ل کرد و هاواری کرد: "حه به قوق... واته "خۆت بگره، هه ر ئەلعان دپم و ده تخۆم!"

ئەم وشانه به تابه ته ی وشه عیبیرییه کان ده یان خروشاندم، ئەم خروشانه ش له ترسه وه بوو نه ک له شادومانی، با پیره م ده یگوت: "روژانی هه یینی پاک، یه هودیه کان منالانی مه سیحییان ده گرت، ده یان خسته نێو ته شتیک نوکه بزماره وه و خوینبان ده مژین!" زیاتر وا پێ ده چوو که واژه عیبیرییه کانی ته ورات و - واژه ی یه هو له هه موویان زیاتر ته شتیک نوکه بزمار بێ و که سه ی بیه وئ بمخاته ناوییه وه. (پریاندهر کراساکیس) ناوی مامۆستای پۆلی سییه مان بوو، کام باوه پیا ره ی دلره ق، ناوی ئەم ده عبا بێ روحمه (کوئرس) ییه ی له م کوتره برینداره له بونیا ده م چوه نابوو؟ کراسیکی یه خه ده لپی له به رده کرد تا غوده کانی ملی دا پۆشی، قاچی ده تگوت قاچی کولله یه، دایه ی خواش ده سته سه ریکی دهنه به ده مه وه و تفی روژه کرد، وه ک بلتی دوا نه فه سی گیان ده رچوون بدا، ئەم مامۆستایه شیتی پاک و ته میزی بوو، هه موو روژتیک گویتچکه و لووت و ددان و نینۆکه کائمانی ده پیشکنی، لپی نه دده این، هه ره شه شی نه ده کرد، به لکو ته نها که لله زل و ناقۆلاو پپ زیه که ی ته کان دده ا و هاواری ده کرد: "تاژد لینه! به رازینه! گهر هه موو روژتێ ده ست و ده موچاوتان به سا بوون نه شوون نابنه ئینسان! ده زانن ئینسان بوون یانی چی؟ یانی ده ست و ده موچاوتان به سا بوون، منالینه ته نها میتشک به س نییه، به لکو سا بوونیش پیتو یسته، ئەدی چۆن ده تانه وئ به ده سته تانه وه له به رده م خراوه نندا ده رکه ون؟ ده ی.. یالا ده ی برۆنه حه وشه و ده سته تان به سا بوون بشوون!"

بۆ ماوه ی چن ده سعاتییک باسی ئەوه ی ده کرد که کام پیتی ده نگدار به رزه یان نزم، کامیان ناسکه و کامیان گری. ئییه له و باسانه دا خه یالمان ده رویشته، له کاتییکدا که وی سه ره گه رمی ئەم باسانه بوو، ئییه

(* حه به قوق Habakkuk: حه به قوق یان ها با کوک، یه کیکه له پیغه مبه ره کانی به نی ئیسراییل.

گوتمان راده دتیرا بۆ ئەم دهنگانه ی له کۆلانه وه ده هاته نه گوتم، دهنگی سه وه فره و شان، دهنگی منالانی کولیه چه فره و ش، زه پینی کهر، پیکه نینی ژنان، گوتمان راده دتیرا و چاوه روانی لیدانی زهنگ ده بووین تا بچینه ده ری، ته ماشای مامۆستاکه مان ده کرد که هینده قسانی کردبوو ئاره قه ی ده ردا بوو، ته واوی هه ولی بۆ ئەم وه بوو ده رسه که له زه یماندا بچه سپینتی، به لام خه یالی ئییه له شوینیکی تر بوو، خه یالی ئییه له بهر هه تاو و لای شه ره به رد بوو. ناخر زۆر حه زمان به و یارییه ده کرد و زۆریه ی جار به سه ری شکا وه وه له قوتابخانه وه خۆمان به مالدا ده کرده وه.

روژتیک به هار، په نجهره کان کرابوونه وه، له کۆلانه که ی ئەو دیو قوتابخانه وه ده رختیکی نارنج خونچه ی کردبوو، بۆنی خونچه ی ده رخته که ده رژایه پۆله وه، زه نی ئییه ببوو دار نارنج به خونچه رازا وه که، ئیتر حه وسه له ی گویتگرتمان له مامۆستا و تاقه تی دهنگی به رز و نزم، ناسک و گرمان نه ما بوو، ریک له و له حزه یه دا مه لیک هات و له سه ر چلی دار چناره که ی حه وشی مه کته ب نه شته وه و که وته چریکه. قوتابییه کی ره نگ په رپو و سه ر سوور که ئەم سه له له گونده وه هاتبوو، ناوی (نیکۆلۆس) بوو، نه یه توانی ددان به خۆیدا بگری، په نجه ی هه لپری و هاواری کرد: "مامۆستا بێ دهنگ به و لیکه ری با گوتمان له جریوه ی ئەم مه له بپت!"

ئای (پریاندهر کراساکیس) ی داماو، ئای له و روژه ی به خاکمان سپارد، ئییه مرده که یشیمان بینی، به ئارامی سه ری نابوو سه ر میزه که ی، له حزه یه ک وه ک ماسی خۆی راپسکاند و ئیدی گیانی سپارد. له دیداری مه رگ زهنده قمان چوو، به قیژه قیژ و هاوارها واره وه رامانک رده حه وشه. روژتێ دواتر، جلکی تابه ته یی یه ک شه مومان پۆشی، جوان جوان ده سته مان شت، ناخر ده مانویست نامۆژگارییه کانی وی له گوتم بگرین، به ره و گوستانیکی دتیرینی که نار زه ریامان برد، کات به هار بوو، ئاسمان ده ترقیایه وه، عه رد بۆنی گوئه به ییونی لێ ده هات، سه ری تابوو ته که هه لدرابوو، روخساری مر دو وه که، پپ له زپیکه، رهنگی سه وز و زه رد هه لگه رابوو، کاتێ قوتابییه کان یه که یه که نوشتانه وه تا ماچی که ن و دوا مالئاوایی لێ بکه ن، ئیدی به هار بۆنی گوئه به ییونی لێ نه ده هات، به لکو بۆنی گوشتی گه نیوی لێ ده هات.

***

له پۆلی چوارم، مامۆستاکه مان به رتیه به ری قوتابخانه که بوو، که هه م فه رمانه وه اپتیبی ده کرد و هه م حوکمه ت، کورته بنه و خریلانه بوو، قه له و وه ک کو په له، ریشیکی ته نکی هیشته ووه، رهنگی چاوانی خۆله میشی و هه میشه تووره، قاچی گپری، به جوړتیک که گوئی لیتمان نه بێ ده که وته یه چه چپ. ده مانگوت: "ده توخوا سه ر، قاچی جوانه، سه ر چۆن له یه کتره وه ده ئالین، چاوه له و کۆکه یه. ئەم کارایه کرتی نییه!" ئەم مامۆستایه له ئەسیناوه هاتبوو، مامۆستایه کی تازه ده رچوو بوو، لای خۆی (پیداگوژی نوئ) (*ی له گه ل خۆیدا بۆ هینا بووین، وامان ده زانی رهنگه (پیداگوژی) ناوی خانمیک (**)) بێ، به لام که یه که م جار ئەم مامۆستایه مان بینی ته نها بوو، (پیداگوژی) له گه ل نه بوو، وامان زه ن کرد که چ شکی

(* پیداکوژی Pedagogie وشه یه کی فه ره نسییه، واته په ره رده و فیکردنی منالان، هونه ری مامۆستایه تی.

(**) وشه ی نوئ له زوبانی گریکییدا واتای خانمی جیحیل ده گه یه نن.

تیدانیه خاتوو پیداکوژی له ماله وهیه. ئەو مامۆستایه قامچییهکی کۆلی به دهستهوه بوو که له پێستی گا چنرابوو، ریزی کردین و دهستی به قسان کردن، گوتی: "هەر چیهک فێردهین، دهین بیبینین و دهستی تێوه دهین، ئەوجا به خال له سەر قافز رهسمی کهین، پێویسته تهواویک هۆشمان لای دهرسه که بیت!" ئەو مامۆستایه ههوسه لهی گوێگرتنی له قسهی زیاده نه بوو، تهنا ته نه مانده و تیرا له زهنگی ههوانه وهشدا پێبکه نین و هاوار کهین، ده بوو دهستان به نیشانهی خاچ له سەر یهک دانا، ده بوو هەر کاتێ قه شه یهک ده بین، دهستی ماچ کهین، ده بگوت: "منالینه، تهواویک هۆشمان لای خۆتان بیت، ئەگینا - ناماژهی بۆ قامچی کهی ده کرد - خۆ ده بین، من ته نه قسان ناکم، به لکو جیه جیهی ده کم!" به راستیش هەر وابوو، گهر هاریمان کردبا، یان وه زعی خۆی باش نه با، ئەوا پانتۆله کهی له پێ دانه که نین و دهر پێکه مانی راده کێشایه خوار، ئەوجا به قامچی ده بیره و انده قوونی رووتمان. خۆ گهر ههوسه لهی داکه ندنی پانتۆله کامفانی نه با، ئەوا هیندهی دهره و انده په نا گوتمان تاخوین فیجقهی ده کرد.

رۆژتیکیان و تیرام په نجه هه لبرم و بپرسم: "مامۆستا، ئەدی خاتوو پیداکوژی له کۆتیه؟ ئەرئ ئەوه بۆچی نایهت بۆ مه کته ب؟"

له سەر کورسیه کهی ههستا و قامچی به کهی له قولایی سهر دیواره که کردهوه و هاواری کرد: "هه ی بئ ئەدهب، وهره ئیره. پانتۆله کهت داکه نه!" خۆی ههوسه لهی نه بوو پانتۆله کهم داکه نئ، ئەوجا که وهت قامچی تیسره و اندم، به دهم قامچی وه شانده وه هاواری ده کرد: "وهره، وهره، وهره!" دهموچا و روخساری شه لالی ئاره قه بیوو، که ماندوو بوو، ئەوجا دهستی له لیدانم هه لگرت و گوتی: "خاتوو پیداکوژی لیره دایه، ئەمجاره بیده نگ بیت!"

ئەو مامۆستایه، میرده کهی (پیداکوژی خانم) شه ی تانیکه فیل باز بوو، رۆژتیکیان پیتی گوتین: "سه بینین دهمه وئ له باره ی کربستۆقهر کۆلومپس و چۆنیتیی دۆزینه وهی کیشوهری ئەمریکاه قسانتان بۆ بکه م، ئەمجا بۆ ئەوهی باشتر له وه بگهن، دهمه وئ سه بینئ هه ر یه که تان هیلکه یه که له گه ل خۆی بیئئ، هه ر که سیکیش له ماله وه هیلکه یان نه بوو، وا باشتره که مێک که ره بیئئ."

کچیکه هه بوو به ناوی (ترپسیکۆر) که وهختی شوی بوو، کورته بالا به لام شوخ، خوازی بێنیکه ریکه زۆری هه بوو، به لام بابی نه یده ویست بیدا به شوو، ده بگوت: "رێگه به کاریکه ئاوها ئاپرووبه رانه له ماله که ما نادم!" سه رتهای زستانانیش کاتێ پشیله نیره کان ده هاتنه دهرئ و ده که وتنه میاو میاو، ئەم په یژهی دهنه به دیواره وه و ده چوه سه ریان و راوی دهنان و له بهر خۆبه وه ده بگوت: "نه فرته له سروشت که نازانی ئەخلاق چیه!"

رۆژانی (ههینی پاک) ده بیردین بۆ کلتیسا تا له بهر امبهر مه سیحدا کپنۆش به رین، دواي ئەوه ده به تینا په وه مه کته ب تا له باره ی ئەوهی بینومه انه وه و ئەوهی کپنۆشمان بۆ بردوه بۆمان بدوئ و باسی مانای له خاچدافمان بۆ بکا، ئیمهش هیلاک و ماندوو له جیه که کامفان دانه نیشتهین، له بهر خاتری چه شتهنی عه زابی مه سیح، جگه له لیمۆ و سرکه هیهی ترمان نه خواردبوو، بهو برسیتتی و شه که تیبیه وه، میرده کهی (پیداکوژی خانم) به دهنه گیکه شکۆدار ده که وهت باسکردنی چۆنیتیی دابه زینی خوا وه ند بۆ سه ر عه رد و

باسی مه سیحبوونی، باسی عه زاب و مردنی له پینا و رزگار بوونی ئیمه له گوناها، به جوانیی له ماهیه تی ئەو گوناها نه ده گه یشتهین، به لام دلنیا بووین له وهی مه سیح دوانزه هاواری هه بووه و یه کن له و هاواریانه ی ناوی (یههوزا) بووه و خیا نه تی لئ کردوه.

- "یههوزا.. له کئ.. له کئ.. ده چوو؟"

مامۆستا له جیه کهی ههستا و هینواش و هه ره شه ئامیز له ریحله یه که وه چوو بۆ لای ریحله یه کی تر، چاوی به یه که به یه که ماندا گبیرا.

- "یههوزا.. وه کو.. وه کو..."

په نجه ی شایه قمانی درێژ کرد، به سه ر یه ک به یه کی قوتابێکاندا گبیرا، هه وئێ دا بزانی کامان له یههوزا ده چین، هه موممان له ترسا خۆمان ته ر کردبوو، زنده قمان چوو بوو نه با ئەو په نجه ترسناکه له سه ر یه کێکمان بگیره سیتته وه، کوتوپر هاواریکی کرد و گوتی: "دۆزیه وه...!" وای گوت و په نجه ی له سه ر منالیکه ی رهنگه یه و هه ژار دانا. ئەو مناله (نیکۆلیۆس) بوو، هه مان ئەو مناله ی که سالی پێشوو له پۆلی سییه مدا به مامۆستای گوت: مامۆستا بئ دهنگ به، لیکه رێ با گوتمان له چریکه ی ئەو مه له بیت. مامۆستا هاواری کرد: "خۆیه تی.. کوتومت وه ک نیکۆلیۆس، به مومو فه رقیان نییه، هه مان رهنگ په ریبوی، هه مان جلیک.. یههوزاش هه ر وه ک ئەم سوورفل بوو، سوورفلیکه تیوخ.. وه ک بلتیه سیه دۆزه خ!"

نیکۆلیۆسی داماو که ئەوهی بیست دایه پر مه ی گریان، ئەوانی ترمان که له خه ته ریات رزگارمان ببوو، نیگای درنده و دۆزمنکارانه مان پر ییه نیکۆلیۆس، به نه نیتیی ریکه که وتین له سه ر ئەوهی که هه ر ئیزن بووین، نیکۆلیۆس ته مبه کی کهین، ئاخو چۆن ده بوو خیا نه ت له مه سیح بکات؟

مامۆستا که به په یه و کردنی شتوازی (پیداکوژی) له نیشاندانی شتیه و روخساری (یههوزا) رازی و خۆش حال بوو، ئیزنی داین. هه ر که گه یشتهینه دهره وه، گه مارۆی نیکۆلیۆسمان دا و که وتینه لیدان و تف لئ کردنی، نیکۆلیۆس به چاوانیکه فرمیتسک تی زاوه وه رای کرد، به لام ئیمه له کۆلی نه بووینه وه، به به رد هه لمانبیری، تا گه یشته مالن و خۆی کرد به ژووردا، هه ر به رد مان تی ده گرت و هاوارمان ده کرد: "یههوزا.. یههوزا!"

ئیدی نیکۆلیۆس پیتی نه خسته وه مه کته ب، دواي سی سال که له ئەوروپا گه رامه وه کريت، له دهرگای ماله وه درا، شه مبه ی پیروژ بوو، بام به بۆنه ی جه ژنی پاکه وه راپسپارد بوو پیتلاوی تازه مان بۆ بکدرئ. بینیم پیاویکی رهنگ په ریبو و لاواز، قژی سه ر و مووی ریشی سوور، له بهر دهرگاکه راوه ستاوه، پیتلاوه کامفانی له قوماشیکه رهنگاو رهنگه وه پیتچاو و دای پتیم، به شه رمه وه له بهر دهرگای هه وشه راوه ستابوو، سه ر پیکه کردم و سه ری له قاند.

- "نامناسیتته وه؟ بیرت چومه ته وه؟"

که وای گوت ده سو برد ناسیمه وه.

با وه شم پیا کرد و هاوارم کرد: "نیکۆلیۆس!"

گوتی: "یه هووزا..!"

وای گوت و زده‌خه‌نیه‌کی تال له‌سهر لیتیو نه‌خشی.

زور جارن هاوسیتکانمان له‌پیوا و ژن وه‌یاد دینمه‌وه، له‌و کاتانه‌دا ترسم لی دهنیشین، زیاتر نه‌وانه خه‌لکانی حولولی و نیوه گیل بوون، له‌بهر نه‌وه‌ی لیبیان ده‌ترسام، به‌په‌له به‌بهردهم ماله‌کانیاندا پرت ده‌بووم، باله‌خانه‌کانیان دابوه کرئ، په‌نگه له‌بهر نه‌وه بووبت که به‌دریژیایی سال له‌نیو چوار دیواری مالی خوینا زیندانیی بوون و له‌خه‌لکانی تر داپرابوون، په‌نگیشسه به‌هوی ترسیانه‌وه بووبت له‌تورک و پایه‌ندیان به‌ژیان و شهره‌ف و سامانه‌وه که به‌رده‌وام له‌بهر هه‌په‌شهی خه‌ته‌ردا بوو، نه‌وانه هه‌مدیس باسی قه‌تلوعام و جه‌نگه‌کان، نه‌زمونی دژواری مه‌سیحیه‌کانیان له‌زاری پیره‌میردانه‌وه ده‌ژنه‌فت و مووی جه‌سته‌یان راست ده‌بووه، گهر که‌سخت هاتبا و له‌بهر ده‌رگاکه‌یان راه‌ستابا، نه‌وا نه‌مان له‌ترسا راه‌چله‌کین و شپزه ده‌بوون، نه‌دی شه‌وانه چون ده‌یانتوانی بنوون؟ به‌چاوانیکی ده‌پزقیو و گوئی له‌زه‌نگی ده‌رگا، چاوه‌پتی نه‌و ساته‌وه‌خته شوومه بوون که تیا‌ده‌چن.

به‌ترسه‌وه پیوا و ژنانی هاوسیتمان وه‌یاد دینمه‌وه، خاتوو (فیکتوریا)، ماله‌که‌ی که‌میک له‌خوار مالی نیمه‌وه بوو، هه‌ندی جار زور به‌گهرمی چاکوچونیی له‌گه‌ل خه‌لکا ده‌کرد، ده‌که‌ته چه‌نه‌بازیه‌ک وینه‌ی نه‌بوو، هه‌ندی جاری تریش ده‌رگای به‌رووتدا داده‌خست و له‌ودیه‌وه ده‌که‌وته جنی‌پیتدانت.

مالی خاتوو (پنلۆب) به‌رامبه‌ریان بوو، پنلۆب ژنیکی قه‌له‌و و چه‌ور و چلیک بوو، دایه‌ی خوا شه‌وه‌ری ده‌خوارد تا گوايه بوئی ده‌می خوش کات، به‌رده‌وام پینه‌که‌نی، پینه‌چوو خوتوکه‌ی بدن، میرده‌که‌ی ناوی (دیمیتروس) بوو، که‌سیکی عاشق و که‌م دوو بوو، زوریه‌ی جارن چه‌تره‌که‌ی هه‌لده‌گرت و ده‌یدایه‌ شاخ، دواي دوو سخت مانگ به‌جلکی شروپه‌وه ده‌گه‌راپه‌وه، گیسرفانی پانتۆله‌که‌ی به‌تال و له‌برسا قوژه‌ی زگی ده‌هات، هه‌ر که‌سه‌رو که‌له‌ی له‌دوره‌وه وه‌دیار ده‌که‌وت، خاتوو پنلۆب ده‌یدایه قاقای پیکه‌نین، به‌ده‌نگی به‌رز به‌ده‌رو دراوسیتی ده‌گوت: "نه‌ه‌تا، بۆم هاته‌وه تا پانتۆله‌که‌ی پرکاته‌وه!" نه‌وانیش به‌دوایدا ده‌یاندایه قاقای پیکه‌نین.

له‌خواری کۆلیندا، (مانوسوس) ده‌ژیا، مانوسوس بازرگانیکی به‌شانس بوو، به‌لام نه‌ویی که‌میک ناته‌واو بوو، به‌یانیان که‌ له‌مال ده‌چوه‌وه ده‌ری، به‌پارچه‌گه‌چن خاچیکی له‌سهر ده‌رگاکه‌یان په‌سم ده‌کرد، نیوه‌روانیش که‌ بۆ نان‌خواردن ده‌گه‌راپه‌وه مال، له‌سهری سه‌عاتیکی دیاری کراودا ده‌که‌وته لیدانی خوشکه‌که‌ی، کاتییک هاوار و قیژه‌ی خوشکه‌که‌یمان ده‌ژنه‌فت، ئیدی ده‌مانزانی کاتی نانی نیوه‌پوژه‌ی و له‌سهر سفره‌ داده‌نیشتین، قه‌ت بۆ به‌یانیی باشکردن لیتیو هه‌لته‌ده‌هینایه‌وه، ته‌نه‌ها به‌درنده‌یی و ترسیکه‌وه سه‌یری ده‌کرد.

(نه‌ندریاس)ی پاسه‌وان که‌میک له‌سه‌رو مالی نیمه‌وه بوو، له‌سه‌ری کۆلاند له‌خانویه‌کی گه‌وره‌دا ده‌ژیا، نه‌ندریاس ده‌له‌م‌مند و ده‌موچاوی ناواری بوو، که‌په‌ویکه‌ی زل و دوو کونه‌ لووتی فراوان که‌ به‌هی گویره‌که‌ ده‌چوون، هه‌رکاتێ ده‌رگای حه‌وشه‌ی ماله‌که‌ی داده‌خست، بۆ ماوه‌ی یه‌ک سه‌عات ده‌ستی به‌ده‌رگاکه‌دا ده‌هینا تا دلنیاي له‌وه‌ی ناگریته‌وه، به‌رده‌وام دوعای ده‌خویند تا دز و ناگر و نه‌خوشیی له‌

ماله‌که‌ی به‌دوور بیت، دوا جار سخت که‌رته‌ خاچی ده‌کیشا و نه‌وجا ده‌که‌وته ری، جارن‌جاریش ناوری له‌دواوه ده‌دایه‌وه، منالانی دراوسن بۆیان ده‌رکه‌وتبوو که‌ نه‌ندریاس به‌سه‌ر چه‌ند به‌ردیکی دیاری‌کراودا ده‌روا، نه‌نجا بۆنه‌وه‌ی سه‌ر بکه‌نه‌ سه‌ری، خوئی یان ته‌رسی نه‌سیبان ده‌خسته‌ سه‌ر نه‌و به‌ردانه، به‌لام نه‌و به‌گوچه‌که‌ی گل و ته‌رسه‌که‌ی له‌سهر به‌رده‌کان لاده‌برد و به‌ریتی خویدا ده‌ریشت.

دکتور (پریکلیم)یش هاوسیتمان بوو، په‌مزی شانازی گه‌ره‌ک بوو، پزیشکی بوو تازه‌کیی دواي وه‌رگرتی برونامه‌ی دکتورا، له‌پاریس گه‌راپه‌وه، موو زه‌رد و قوز، چاویلکه‌ی ئالتونیی له‌چاو ده‌کرد، کلاویکی له‌گه‌نیه‌ی له‌سه‌ر ده‌نا - نه‌وه یه‌که‌مین کلاویک بوو هاتبووه میگالۆ کاسترۆوه - به‌نه‌عه‌وه ده‌چوو بۆ سه‌ردانی نه‌خۆشه‌کانی، له‌بهرته‌وه‌ی به‌قه‌ولی خوئی گوايه پیی برینداره. خوشکه‌ قه‌یره‌که‌ی نه‌و نه‌علانه‌ی بۆ گولچینی کردبوو، دکتور پریکلیم به‌پاره‌ی جازبی نه‌و خوشکه‌ی خویندنی ته‌واو کردبوو، وی دختوری مالی نیمه‌ش بوو، کاتی ده‌هات بۆ مالمان داده‌نه‌ویه‌وه و به‌تاسه‌وه سه‌یری گوله‌کانی نه‌عه‌که‌یم ده‌کرد، گولی سووری ناوریشمی له‌ناوه‌ندی گه‌لای سه‌وزدا. جارتیکیان (تا)م لی هاتبوو، دختوریان هینایه‌ سه‌رم، به‌پارانه‌وه‌وه پییم گوت: "گهر ده‌ته‌وی چاک بیمه‌وه، نه‌وا پییوسته‌ نه‌عه‌که‌کانتم بده‌یتی!" نه‌ویش هه‌ر به‌راستی نه‌عه‌که‌کانی خوئی له‌پی کردم تا بزانی به‌پییم ده‌بی یان نا، به‌لام زور به‌پییم گه‌وره‌بوو، ناچار بۆ نه‌وه‌ی تاسه‌ی خویم بشکینم، لووتم نا به‌گولی سه‌ر نه‌عه‌که‌وه تا بۆنی که‌م، بۆنی لی ده‌هات.. به‌لام بۆنی گول نا.

به‌رده‌وام به‌پییکه‌نینیکی ئاویتته به‌فرمیسه‌که‌وه، هاوسیتکانم وه‌یاد دینمه‌وه، نه‌و رۆژانه خه‌لکی له‌یه‌ک قالیدا دانه‌پزیرابوون، هه‌ره‌که‌ه و بۆخوئی دونه‌بایه‌کی جودا و تاییه‌تی خوئی هه‌بوو، پیکه‌نین و قسه‌ی له‌گه‌ل پیکه‌نین و قسه‌ی هاوسیتکه‌یدا جوئی بوو، ده‌رگای به‌رووی خویدا داده‌خست و له‌شه‌رم یان له‌ترسا ئاره‌زوه به‌نه‌انه‌کانی لای خوئی ده‌هیشته‌وه و ده‌یپاراست، تا ئیدی نه‌و ئاره‌زووانه له‌ناوه‌هیرا په‌لک و چل و گه‌لایان لی ده‌بووه و ده‌یانتاساند، به‌لام ده‌می هه‌لته‌ده‌هینایه‌وه و ژبانی و یقاریکی شاهانه‌ی له‌خوگرته‌بوو. هه‌ژاری ده‌ردی سه‌ریاری ده‌ردان بوو، عیزه‌تی نه‌فس ریته‌ نه‌ده‌دا هیچ که‌س له‌وه‌ژارییه‌ ناگاداری، خه‌لکی نان و زه‌یتون و چله‌ خه‌رده‌لیان ده‌خوارد تا به‌جلکی پینه‌کراوه‌وه نه‌چنه‌ ده‌ری. جارتیکیان گویم لی بوو، دراوسیتیه‌کمان گوتی: "هه‌ژار که‌سیکه‌ که‌ له‌هه‌ژاری ده‌ترستی، ده‌ی من له‌هه‌ژاری ناترسم!"

مردنی باپیره‌م

وايزنم قونای خویندنی سه‌ره‌تاییم ته‌واو نه‌کردبوو که‌ رۆژیکیان شوانتیک له‌گونده‌وه به‌شپزه‌یی هات تا بۆ لای باپیره‌م به‌ریت، دیاریبوو باپیره‌م گیانی ده‌دا، ناردبووی به‌دواما تا به‌ره‌که‌تم دا. بیرم دی مانگی ئاب بوو، دونه‌یا گه‌رم، من سواره و شوانه‌یش پیاده له‌دوامه‌وه هه‌نگاوی ده‌نا، به‌داره‌ دوولاکه‌ی که‌ بزمارتیک به‌نووکه‌که‌یه‌وه بوو، په‌یتا په‌یتا نه‌قیزه‌ی له‌گویدریژه‌که‌ ده‌ژهند، خوین فیچقه‌ی ده‌کرد و ئازه‌لی داماو له‌تاو بازار هه‌لی ده‌تیزان و به‌له‌سه‌ ده‌بوو. ئاورم دایه‌وه و له‌شوانه‌که‌ پارامه‌وه: "روحتم هه‌بن،

مه‌گه‌ر به‌زه‌بیت به‌و بی‌ زمانه‌دا نایه‌ته‌وه؟ خه‌ریکیت برینداری ده‌که‌یت!"

وه‌لامی دامه‌وه: "ته‌نهما بونیاده‌م هه‌ست به‌ئازار ده‌کات. کهر، کهره!" به‌لام که‌ه‌یشتینه‌ ره‌ز و دار زه‌یتونه‌کان، نازاری (گوئدریژ)ه‌که‌م له‌بیر خو‌ برده‌وه، ژنان ه‌یشتا ترییان ده‌رنی و له‌جیگه‌یه‌کی وشکدا و له‌سه‌ر قومانشیک هه‌لینده‌خست تا بیته‌ میوژ. هه‌وا بوئتیکی خو‌شی گرتبوو، وه‌ی کولله‌ گوئی بونیاده‌می که‌ر ده‌کرد، یه‌کیک له‌ ترترنه‌کان ئیمه‌ی بینی و دایه‌ قاقای پیکه‌نین.

له‌ شوانه‌که‌م پرسی: "گریاکۆس - تا ئیستا ناوه‌که‌یم له‌ یادماوه - ئه‌وه به‌چی پیده‌که‌نی؟"

وه‌لامی دامه‌وه: "ختوکه‌ی ده‌ده‌ن و ئیدی پیده‌که‌نی!"

وای گوت و تفتیکی رۆکرد.

- "ختوکه‌ی ده‌ده‌ن؟ گریاکۆس، کی‌ ختوکه‌ی ده‌دا؟"

- "شه‌یتان!"

حالیی نه‌بووم، به‌لام ترس دایگرتم، بو‌ نه‌وه‌ی شه‌یتان نه‌بینم به‌مشت که‌وتمه‌ لیدانی گوئدریژه‌که‌ تا خیراتر له‌و جیگه‌یه‌ دوورم خاته‌وه.

له‌یه‌کی له‌و گوندانه‌وه که‌ رت بووین خه‌لکانی کولکن و که‌ته، تا ناو قه‌د رووت، ترییان ده‌فلیقاندوه، له‌ناو ته‌شتیکی گه‌وره‌دا سه‌مایان ده‌کرد و گالته‌ی بی‌ مانایان له‌گه‌ل یه‌کدی ده‌کرد و وه‌خته بوو له‌تاو پیکه‌نین به‌پشتا بکه‌ون.

عه‌رد بوئی شیله‌ی تریی گرتبوو، ژنان نانی برژاویان له‌ ته‌نوور ده‌رده‌هیتا، حه‌په‌ی سه‌گ، ویزه‌ی هه‌نگ، خو‌ر مه‌ست و روخساری سووری به‌ره‌و خو‌رئاوا لار کردبووه، وه‌ک بلتی ئه‌ویش کفت بوویی و به‌دریژی رۆژ شان به‌شانی خه‌لکه‌که‌ تریی فلیقاندیته‌وه. منیش دامه‌ قاقای پیکه‌نین، به‌فیکه‌لیدانه‌وه داره‌که‌م له‌ کابرای شوان وه‌رگرت و که‌وتمه‌ نه‌قیزه‌ تیه‌وه‌نینی گوئدریژه‌که‌.

کاتی گه‌یشتینه‌ مالی باپیره‌م، له‌تاو ماندوویی و خو‌ر و کولله‌ وروکاس ببووم، کاتی گه‌یشتین، باپیره‌م بینی له‌ ناوه‌راستی حه‌وشه‌که‌ پالخواه و که‌ه‌زا و کوره‌زاکانی ده‌وره‌یان لی‌ دابوو. هه‌ناسه‌یه‌کی ئیسراحه‌تم هه‌لکیشا، شه‌و پاشه‌کشیتی به‌گه‌رما کردبوو، باپیره‌م چاوانی لیک نابوو، چ ناگای له‌ئاماده‌بوونی من نه‌بوو، ئیتر به‌و جوژه‌ له‌شه‌ری باپیره‌م رزگارم بوو که‌ هه‌ر جاریک ده‌ستی تیه‌وه‌ده‌دام، پیستم وه‌خوروو ده‌کوت و له‌حه‌بوته‌ تا تیم ده‌ته‌قاند.

به‌و ژنه‌م گوت که‌ کردمبه‌ باوه‌ش و له‌ گوئدریژه‌که‌ دایگرتم:

- "ماندووم!"

وه‌لامی دامه‌وه: "نارامت هه‌بی، باپیره‌ت له‌ نان و له‌حزایه‌. باشتره‌ له‌ لای بیت تا یه‌که‌م که‌س بیت به‌ره‌که‌ت بدرتیت!"

ئه‌و به‌ره‌که‌ته‌ی که‌ ئه‌و هه‌موو ریگه‌یه‌م بو‌ بریبوو، به‌دیارییه‌کی ئه‌فسووناویی، یان یارییه‌کی منالانه‌ی گرانبه‌ها، یاخود به‌مووی ئه‌ژدیها ده‌چوو که‌ له‌ئه‌فسانه‌ی په‌رباندا باس کراوه، ئه‌و مووه‌ت وه‌ک جادوو

لای خو‌ت ده‌پاراست و له‌کاتی خه‌ته‌ردا ده‌تسووتاند و ئیدی ئه‌ژدیها به‌هاناته‌وه‌ ده‌هات، ده‌ی له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو چاوه‌ری بووم تا باپیره‌م چاوانی بکاته‌وه و مووی ئه‌ژدیهاکه‌م بداتی.

باپیره‌م هه‌ر عه‌ینه‌ن له‌و کاته‌دا هاوارتیکی لی‌ هه‌ستا و کوور و گرمۆله‌ راست بووه و له‌سه‌ر ئه‌و فه‌رووه‌ مه‌ره‌ دانیشته‌ که‌ له‌ژیریدا راخراوو.

پیریژنیک گوتی: "ئه‌وه مه‌لایکه‌ته‌که‌ی خو‌ی بینی، ئیتر له‌هه‌ر له‌حه‌یه‌که‌دا بی‌ رۆحی ده‌رده‌چیت!" پیریژنه‌که‌ به‌ده‌م گوتنی ئه‌و قسانه‌وه‌ خاچی کیشا و پارچه‌یه‌ک مووی هه‌لگرت، به‌هالاوی هه‌ناسه‌ی که‌وته‌ گه‌رمکردنی و به‌په‌نجه‌شی نه‌رمی ده‌کرد، شیوه‌ی خاچیکی لی‌ دروست کرد تا لیتی مردوه‌که‌ی بی‌ کلۆم دا.

یه‌کی له‌کوره‌کان له‌جیتی خو‌ی هه‌ستا، ریشیکی ره‌شی شه‌به‌قه‌نگ و زبری هه‌بوو، چوه‌ ژووری، هه‌ناریکی هیتا و خستیه‌ نیو له‌پی بابیه‌وه‌ تا له‌گه‌ل خویدا بو‌ (هادیس)ی به‌ریت.

هه‌مووان لیتی نزیک بووینه‌وه‌ و دیقه‌تیمان دا، ژنیک که‌وته‌ لاوانه‌وه‌، به‌لام ئه‌و کوره‌ی که‌ ریشیکی زبری هه‌بوو ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ده‌می ژنه‌که‌ و گوتی: "بیده‌نگ!"

له‌و کاته‌دا باپیره‌م چاوانی کردنه‌وه‌ و ناماژه‌ی بو‌ خه‌لکه‌که‌ی ده‌روبه‌ی کرد نزیکی ببه‌وه‌، خه‌لکه‌که‌ چونه‌ پیش و کوره‌کانی بازنه‌ی یه‌که‌میان به‌ده‌وریدا دروست کرد، کوره‌زا و که‌ه‌زا کوره‌کانی له‌دوای ئه‌وانه‌وه‌ دانیشتن و پاشان که‌نیشک و بووکه‌کانی.

باپیره‌م ده‌ستی هه‌لینا، پیریژنیک سه‌رینیکی نایه‌ ژیر سه‌ری. ده‌نگیمان هاته‌ گوئی، گوتی: "منالینه، خوداحافیز، من به‌شی خو‌م نانم خواردوو، ئیتر وا ئه‌لعانیش ده‌روم، حه‌وشی ماله‌که‌م پر کردوو له‌ منال و نه‌وه، کویه‌له‌کانم پرن له‌ زه‌یت و هه‌نگوین و به‌رمیله‌کانم پر له‌ شه‌راب کردوون، چ گله‌ییم نییه، ئیدی خوداحافیز."

ده‌ستی به‌نیشانه‌ی مالئاواییکردن ته‌کان دا، له‌سه‌رخۆ به‌ملاولای خویدا ناوری دایه‌وه‌ و سه‌رنجی له‌ یه‌که‌ به‌یه‌که‌مان دا، من ئیدی ته‌واوتیک مه‌سه‌له‌ی به‌ره‌که‌تانه‌که‌م بیرچوووه، له‌ پشت سه‌ری دوو سنی خالۆزومه‌وه‌ خو‌م شارده‌بووه‌ و باپیره‌م منی نه‌ده‌بینی، که‌س ورته‌ی لیه‌ نه‌ده‌هات، باپیره‌م هه‌مدیس زاری هه‌لینایه‌وه‌:

- "منالینه، گوئی بو‌ دواوین وه‌سیتیم رادیرن، ناگاتان له‌ نازه‌لان بی‌، له‌ گا و مه‌ر و گوئدریژان، خو‌تان فریو مه‌دن، ئاخه‌ر ئه‌وانیش وه‌ک ئیمه‌ رۆحیان هه‌یه، ئه‌وانیش وه‌ک ئیمه‌ بونیاده‌من، ته‌نهما هیتنه‌ هه‌یه ئه‌وان کلکیان هه‌یه و ناشتوانن بشاخن. نه‌سه‌بی ئه‌وانیش ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر ئاده‌م، خواردنی ته‌واویان بده‌نی. ناگاتان له‌ دار زه‌تیون و ره‌زه‌کان بی‌، گه‌ر ده‌تانه‌وی میوه‌تان بده‌نی ئه‌وا له‌ په‌ین و ناو و قه‌له‌مکردنیان ته‌قسیری مه‌کن. نه‌سه‌بی ئه‌وانیش ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر ئاده‌م، به‌لام له‌به‌رته‌وه‌ی زۆر ده‌میته‌که‌، بیران نایه‌ت، به‌لام ئینسان بیری دیت، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ که‌ ئیمه‌ بونیاده‌مین. گوئتان لیمه‌ یان بو‌ که‌رولاان ده‌ناخقم؟"

هه‌مووان به‌یه‌که‌ ده‌نگ گوتیان: "گوئمان لیتنه، گوئمان لیتنه."

باپیرهم دهسته زهبله لاهه کی تهکان دا و کوره گه وره که ی بانگ کرد: "کوستاندیس، وهره بۆ ئیره."
کوستاندیس ناکه سبه چه یه کی قز بژ بو، خاوهن ریشتیکی بۆر و دوچاوی گه وره بوو وهک چاوی گا،
کوستاندیس دهستی بابی گرت.

- "قوربان، ئەمه تام، ئەم بفرموی."

- "بریک گهفی دهستچنم له گۆزه یه کی بچووکدا هه لگرتوه، ماوه یه کی زۆره ئەو گه ئەم بۆ رپوره سمی
خه تم داناه، نۆیه م رۆژ بیکولینه، بیرت نه چیت بایامی زۆر تیکهیت - سوپاس بۆ خودا بایه مان زۆره -
بۆ شه کریش ره زیلی نه کهیت، گویت لیمه؟ تۆ بونیا ده میکی به دخوویت و چ متمانم پیت نییه!"
کوره گه وره دواي ئەوهی سه ری به نیشانه ی ره زامه ندی له قاند، له وه لامدا گوئی: "پێژ له وه سیته که تان
ده گرم، به لام وا چاکتره هه موان له خه رجی و مه سه رفدا شه ربک ببن، به و جۆره هه موو شتیکی
به پتکویکی به پتوه ده چیت، مه سه له مه سه له ی رپوره سمی خه تم، گالته نییه، پول و پاره ی ده وئ، مۆمی
ده وئ، کرپی قه شه و گۆره له که نی ده وئ، ئەمه جگه له پاره ی شیرینی دواي رپوره سمی به خاک سپاردن و
پول و پاره ی شه راب و مه زه ی دواي خه تم و پاره ی قساره خوارده وه ی ژنان، ئەو هه موو مه سه رف و
خه رجی ده وئ. گالته نییه، ده بی هه مووان له و مه سه رف و خه رجی ده شه ربک ببن!"

ئو جوا رووی کرده براکانی و له سه ر قسه کانی به رده وام بوو: "گویتان لیمه؟ ده بی هه موومان له و
خه رجی و مه سه رفه دا شه ربک ببن، وا چاکتره ئەم مه سه له یه یه کلا کریته وه!"
کوره کان ددانه جیره بان پێ کهوت، یه کتیکیان به ده نگیککی به رز گوئی: "زۆر باشه کۆستاندیس، له سه ر
مه سه له یه کی ئاوا نایکه یه نه قه!"

خۆم خزنده یه که مین باز نه وه، پیتشانیس گوتم که مه رگ هه میشه نه نییه کی سه ر سوپه تهر بووه و
ئه فسوونی کردووم، بۆیه نزیکتر بوومه وه، تا به باشی مردنی باپیرهم (بابی دایکم) ببینم.
باپیرهم چاوی پیم کهوت.

- "ئیی به خیری بۆ کوره چکۆله که مان له میگالۆ کاسترۆوه، دانه وه تا به ره که تت بدهم."

ئو پیریتنه ی که مۆمی نه رم ده کرد، سه ری چه مانه وه، باپیرهم دهستی زه به لاه و قورسی هینا
به سه رمدا، گوئی:

- "نه وه ی میگالۆ کاسترۆییم، دۆعای بۆ ده که م و به ره که تی ده ده م و ئومیده وارم رۆژتیک له رۆژان بیته
پیاو."

لینوی بۆ گوئی شتی تریش جولاند، به لام ئیدی رۆح له جهسته یدا نه مابوو، چاوانی لیک نا.

به ده نگیککی بیگیان گوئی: "به ئاراسته ی ئاوابوونی خۆر پالم خه ن!"

دوان له کوره کانی به ئاراسته ی خۆر ئاوابوون پالیان خست. ئه و جوا له به رخۆیه وه گوئی: "خودا حافیژ..
ئیت من ده رۆم!"

هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، پیکانی له یه که وه ئالاند، سه ری له سه ر سه ری نه که لار بۆوه و به ر ورده

به رد و زیخی هه وشه کهوت.

له یه کینک له خالۆزا چکۆله کانم پرسی: "باپیرهم.. مرد؟"

وه لامی دامه وه: "شه رابی مه رگی نۆشی، خۆمان خۆش، باشتره پڕۆین شتیکی بخۆین!"

کریت له به رامبه ر تورکیادا

شتیکی که زیاتر له مه کته ب و مامۆستا و قوولتر له ئەوه وه لێن شادیی و ترسه کانم له کاتی روانینه دونیا
کاربگه ربی له سه ر ژبانم دانا، تیکۆشانی کریت بوو دژی تورک، ئەو به ره نگار بوونه وه یه کی که به ره و تاقه
ریتگه یه ک په لی گرتم، گه ر ئەو رو به رو بوونه وه یه نه با، ئەوا ژبانم ریتگه یه کی تری ده گرت به ر و
خواه ندیش روخساریکی تری ده پۆشی. له یه که مین رۆژی له دابکبوونه وه په یم به و شه ره ئاشکرا و
نه نییه ترسناکه بر دبوو که خۆی له هه ناسه دامدا هه شار دابوو.

مه سیحی و تورکم ده بیینی مۆریان له یه کدی ده کرد و له توره ییدا سمیلیان باده دا، ئەو ده مه ی
سه ربا زانی تفه نگ به شانی هیزی داگیر که ر کۆلانه کانیان ته حه ری ده کرد، مه سیحیه کانم ده بیینی له و دیو
ده رگای ماله کانیا نه وه سه نگه ربان لیده دا، پیره میردان چیرۆک و داستانیان له پاره ی قه تلوعام و نازایه تی
و نازادیی و گریکستانه وه ده گپرا یه وه و من گوتم راده دتیرا، قوول و بیده نگ له نیو هه موو ئەو شتانه دا
ده ژبام، چاوه ربی ئەو رۆزه بووم گه وره بم و له مانای هه موو ئەوانه تن بگه م، تا منیش قوولی لێ هه لمالم
و به ره و جه نگ بچم. دواتر له هه موو شتیکی گه یشتم. کریت و تورکیا سه نگه ربان له یه کدی گرتوه،
کریت بۆ وه ده سه پینانی نازادیی ده جه نگ و تورکیش دهستی نابوو بینی و لینی نه ده گه ران نازاد بژی.

ئیدی دواي ئەوه شته کانی ده وره به رم روخساریکیان به خۆوه گرت، روخساری کریت و تورکیا. له
ئه ندیشه و جه سه تمدا هه موو شتیکی بووه روخساریک که ئەو جه نگه ترسناکی وه بیره ده هینامه وه.

رۆژتیکي هاوین، شازده یه می مانگی ئاب، ئەیکۆنی (دابه زینی روحو لقوقدس له مه ریهمی پاکیزه دا) یان
هینا بۆ کلتیسا و له سه ر کورسی عیبادت دایانا، دایکی مه سیح ئارام و دهستی به شیوه ی خاچ لیک
نابوو، مه لایکه تیک لای راسته وه و شه ی تانیس لای چه پ، هه ردوو کیان بۆ وه ده سه پینانی رۆحی وی،
به ربیونه گیانی به کتر، مه لایکه ته که شمشی ره که ی راکیشا و هه ردوو دهستی شه ی تانی له ئانیسکا بریوو،
ده سه قرتاوه کان به حه واه مابوونه وه و خۆنیان لێ ده چۆرا، له ئایکونه که ورد ده بوومه وه و دلیم لیتوولیتو
ببوو له خۆشحالی، به خۆم گوتم: "مه ریهم: کریت، شه ی تانه ره شه که: تورکه، فریسته سپیبه به فرینه که ش:
پادشای گریکستانه. رۆژتیک دێ پادشای گریکستان دهستی تورک ده قرتینی. که نگی؟" به خۆم گوتم:
"که گه وره بووم!" وام گوتم و سینه ی منالانه م پرپوو له شانازی.

ئیدی ئەو سینگه ناسکه منالانه یه، لیتوانلیو ده بوو له رق و نا ئارامی، منیش ناماده بۆ چوونه مه یدان
نه به رد، مسسته چکۆله کانم ده هینا یه وه یه ک، باش ده مزانی وه زیفه م ده رگیربوون له گه ل کام لایه نی ئەو
جه نگه دایه، په له م بوو گه وره بم تا بتوانم بجه نگم و درتزه به ریتگه ی باب و باپیرهم بدهم.

ئوه تۆوه که بوو، نه مامی دره ختی ژبانم له و تۆوه وه سه وز بوو، خونه چه ی کرد، گولی گرت و پشکوت و

به‌ری هیتنا. ناخر سه‌رته‌تا ترس یان عه‌زاب نه‌بوو که رۆحمیان پاجله‌کاند، له‌زه‌ت و گه‌مه‌ش نه‌بوون، به‌لکو په‌رۆشی بوو بۆ نازادی، ده‌بوو نازادی وه‌ده‌س بێنم. به‌لام له‌چی و له‌کێ؟ هیتدی هیتدی و به‌مروری زهم‌ن به‌پیتلیکانه‌ی قۆقز و سه‌ختی نازادیدا سه‌رکه‌وتم، به‌که‌مین پیتلیکانه‌ی وه‌ده‌سه‌هیتانی نازادیی بوو له‌تورک، پاشان شه‌ریکی نوێ هه‌لایسا، وه‌ده‌سه‌هیتانی نازادی له‌تورکی ناخ، واته‌ له‌ جه‌هل، له‌شه‌رانگیزی و حه‌سه‌د، له‌ترس و ته‌مه‌لی، له‌مه‌زنه‌ده‌ درۆبینه‌کان، دواتر وه‌ده‌سه‌هیتانی نازادی له‌بته‌کان، له‌ته‌واوی بته‌کان، ته‌نانه‌ت له‌به‌رێزترین و شکۆدارترین بتیان.

گه‌وره‌ بووم و زه‌ینم زیاتر کرایه‌وه، پانتایی شه‌ره‌که‌ش به‌رفراوانتر بوو، له‌سنووری کریت و گریکستانی تیتیه‌په‌راند، ته‌واوی زهم‌ن و شوپنه‌کانی ته‌ی کرد و میژووی به‌شه‌رییه‌تی خسته‌ ژێر نقیحه‌که‌ی خۆیه‌وه، ناخر هیتشتا کریت و تورک ده‌ستیان نه‌دا‌بوو به‌خه‌ی یه‌کتر خه‌یر و شه‌ره‌بوون، پروناکی و تاریکی هه‌بوون، خواوه‌ند و شه‌یتان هه‌بوون، به‌رده‌وام هه‌مان جه‌نگ هه‌بوو، جه‌نگی هه‌میشه‌یی. به‌رده‌وامیش کریت لایه‌نگیری خه‌یر و پروناکی و خواوه‌ند بوو، تورکی لایه‌نگیری تاریکی و شه‌یتان، قیسه‌تم بوو که له‌ساته‌وه‌ختی قه‌یرانویی شه‌ری کریت بۆ وه‌ده‌سه‌هیتانی نازادیدا، له‌م نیشته‌یماندا له‌دایک بم، قیسه‌تم بوو له‌تافی مندالیه‌یه‌وه‌ حالی بم له‌وه‌ی دونه‌یا خواوه‌نی نیعمه‌تیکه‌ نازیزتر له‌گریکستان، شیرینتر له‌ به‌خته‌وه‌ری. ئەو نیعمه‌ته‌ش نازادی بوو.

قاره‌مانیکی پیر و به‌سالاجووی هاو‌پیتی بایم هه‌بوو ناسراو بوو به‌ (پۆلی مانتلیاس)، واته‌ چهند ده‌سه‌سێ، نازناوی - چهند ده‌سه‌سێ- له‌وه‌وه‌ به‌سه‌را دا‌په‌را‌بوو که هه‌میشه‌ چهند ده‌سه‌سێکی پێ بوو، به‌کیکیان بۆ قۆژی، به‌کیکیان بۆ ژێر بالی چه‌پی، دوو ده‌سه‌سێ بۆ به‌ر پشتینه‌ ئاوریشمینه‌که‌ی، ده‌سه‌سێکی به‌ده‌سته‌یه‌وه‌ بۆ سیرینی ئاره‌قه‌ی نیوچه‌وانی، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌رده‌وام ئاره‌قه‌ له‌نیوچه‌وانیه‌وه‌ ده‌چۆرا. دوو‌کانه‌که‌ی بایم ببوه‌ جیتی هه‌موو کاته‌ی ئەو، بایم نێرگه‌له‌یه‌ک و فنجانیک قاوه‌ی بۆ بانگ ده‌کرد. هاوته‌مه‌نه‌کانی بایم له‌و دوو‌کانه‌دا کۆده‌بوونه‌وه، قاره‌مان مانتلیاس کیسه‌ تووتنه‌که‌ی ده‌کرده‌وه، نه‌ختیکی ده‌ترنجانده‌ که‌په‌وه‌یه‌وه، ده‌پژمی و ئەوجا سه‌ری قسه‌ی داده‌مه‌زراند.

منیش له‌ قوژنیکدا راده‌وه‌ستام و گوێم راده‌دێرا، جه‌نگ و ده‌سدزێژی و کوشنار و میگالۆکاسترۆ دیار نه‌ده‌مان و چیاکانی کریت له‌به‌رده‌مدا سه‌ریان قیت ده‌کرده‌وه، هه‌وا تژیی ده‌بوو له‌نه‌عه‌ته‌، نه‌عه‌ته‌ی مه‌سیحیه‌کان، نه‌عه‌ته‌ی تورک، تفه‌نگی قو‌ناغ زوبین بره‌قه‌ی ده‌دایه‌وه، ناخر ئەوه‌ کریت و تورک بوون، له‌شه‌ردا بوون، به‌کیکیان هاواری ده‌کرد: نازادی و ئەوی تریان هاواری ده‌کرد: مه‌رگ (*). ئیدی زه‌ینم تژیی ده‌بوو له‌خوین.

رۆژیکیان قاره‌مانی پیر، به‌وردی دیقه‌تی دام، هه‌لبه‌سه‌نگاندم و گوئی: "گه‌نم له‌گه‌نم ده‌رووی و جۆ له‌ جۆ (**). پالیکار (***) ی چکۆله، تیده‌گه‌یت؟"

(*) ناو‌نیشانی یه‌کیک له‌ رۆمانه‌کانی کازانتزاکیس به‌ناوی (نازادی یان مه‌رگ).

(**) له‌ده‌قه‌ ئه‌سلییه‌که‌دا: (کۆتر له‌هیلکه‌ی ریشۆله‌ ده‌جووێ).

(***) Pallikari: واته‌ ئینسانی حیسابی، که‌ مه‌به‌ست لێی ئینسانی نازا و به‌هێزه.

سوور هه‌لگه‌پام و وه‌لام دایه‌وه: "نه‌خه‌یر قاره‌مان!"

- "تۆ بابت پالیکاره، تۆیش بته‌وی و نه‌ته‌وی ده‌بیته‌ یه‌ک پالیکار!"

(بته‌وی و نه‌ته‌وی!)... ئەو وشه‌ قورسانه‌ له‌ زه‌ینمدا رۆنیشتا، کریت له‌ زوبانی ئەو قاره‌مانه‌ پیره‌وه‌ ده‌دا، ئەو کات من له‌ قسه‌که‌ی قاره‌مان مانتلیاس نه‌گه‌یشتم، دواتر سه‌رنج‌م دا خواوه‌نی هیتزیکێ زیاترم، ئەو هیتزه‌ له‌ منه‌وه‌ نه‌بوو که حوکمی به‌سه‌ر بووندا ده‌کرد، ناخر چهند جارن ده‌مویست خۆم ده‌س پێ بکه‌م. به‌لام ئەو هیتزه‌ نه‌یده‌هیتشت.. کام هیتزه‌؟ کریت!

که‌ منالیش بووم، له‌ هه‌ولێ زالبووندا بووم به‌سه‌ر ترسدا، له‌لایه‌ک به‌خاتری عه‌یزه‌تی نه‌فسی کریتی بووم و له‌ لایه‌کی تر له‌ترسی بایم. یه‌که‌م جار نه‌مه‌ده‌وترا شه‌وانه‌ بچمه‌ حه‌وشه، هه‌ستم ده‌کرد، شه‌یتانیکێ گرگ به‌چاوانیکێ زه‌ته‌وه‌ له‌سووج و قوژنه‌کاندا، له‌ودیه‌ ئینجان‌ه‌کانه‌وه، له‌ لیواری بیره‌که‌دا به‌دزێوه‌ تێم ده‌روانیت، به‌لام بایم له‌سه‌ر ئەوه‌ قسه‌ی ره‌قی پێ ده‌گوتم، ده‌یکرده‌مه‌ حه‌وشه‌ و ده‌رگاکه‌ی له‌و دیوه‌وه‌ له‌سه‌ر کلێل ده‌دام.

تا ئەو کاته‌ نه‌متوانیوو ترسی خۆم له‌ بومه‌له‌رزه‌ بشکینم، زۆر جارن میگالۆ کاسترۆ ده‌له‌رزی، ده‌نگی گرمه‌ و نه‌عه‌ره‌ له‌گه‌نجینه‌کانی دونه‌یاوه‌ ده‌نگی ده‌دایه‌وه، عه‌رد کاژی فری ده‌دا و خه‌لکی داموا له‌تاوا شیت ده‌بوون، که‌ (با) له‌ناکاوتکرا ده‌یخست، گه‌لایه‌ک چیه‌ نه‌ده‌جوولاو بیده‌نگیه‌کی ترسناک بالی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ده‌کیشا، دانیشتوانی میگالۆ کاسترۆ له‌ مال یان له‌دوو‌کان ده‌هاتنه‌ ده‌ری و یه‌که‌م جار له‌ ئاسمان پاشان له‌ عه‌ردیان ده‌نۆزی، بیده‌نگ.. وه‌ک ئەوه‌ی حه‌بی بیده‌نگیان قووت دابیت، ناخر نه‌با شه‌ر گوئی لێ بیت و بیت. به‌لام به‌ترسه‌وه‌ به‌خۆیان ده‌گوت: "ته‌لعان بومه‌له‌رزه‌ رووده‌دا!" وایان ده‌گوت و خاچیان ده‌کیشا.

رۆژیکیان مامۆستا که‌مان، (پاترۆپۆلس) ی پیره‌مێرد، هه‌ولێ دا ترسمان له‌ بومه‌له‌رزه‌ بشکینیت. ئاوها که‌وته‌ قسان: "بومه‌له‌رزه‌ چ نییه، لێی مه‌ترسن، گایه‌ک له‌ ژێر عه‌ردایه، ئەو گایه‌ ده‌بۆرینتی و قۆچ له‌ عه‌رد ده‌دا و ئیدی ده‌له‌رزی. گریکییه‌ دێرینه‌کان پێیان گووتوه: مینۆتور (*). باوه‌رم پێکه‌ن، بومه‌له‌رزه‌ هه‌ر هه‌یج نییه!"

دوای ئەو دلنه‌وا یه‌یه‌ی مامۆستا، هه‌ستمان کرد ترسمان له‌بومه‌له‌رزه‌ زیاتر بووه، ناخر مامۆستا بومه‌له‌رزه‌ لێ کردینه‌ مه‌خلوقیکێ زیندوو، لێی کردینه‌ ده‌عبایه‌کی شاخدار که‌ له‌ژێر پیماندا ده‌بیۆراندو ده‌له‌رزی و ئینسانی ده‌خوارد."

(ستراتیس) ی چکۆله‌ و ته‌پۆ، کوری زێوانی کلێسا، له‌ مامۆستای پرسی: "ئه‌دی باشه‌ بۆچی قه‌دیس میناس نایکوژیت؟"

مامۆستا توو‌ره‌ بوو، هاواری کرد: "قسه‌ی قۆر مه‌که!" ئەوجا یه‌کسه‌ر له‌سه‌ر مێزه‌که‌ی هه‌ستا و زلله‌یه‌کی توندی له‌ بنا گوئی ستراتیس سه‌رواند.

رۆژیکیان - له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌بۆنی جه‌سته‌ی تورک سه‌خه‌ت ده‌بووم - به‌په‌له‌ له‌ گه‌ره‌کی تورکانه‌وه‌ رهد

(*) Minotaur ئینسانی گا.

بووم، لهو کاته پيدا عهرد سه رله نوږ له رزی، ده رگا و په نجه ره کان به په کدا دران، گرمه یهک هاته گوټم وهک بلټی خانوه کان هه ره سیان هینا بیت، ترس سه راپای بوومی له خوگرت. له کوټا نیتکی باریکدا راوه ستام و چاوم بریبه عه رده که، چاوه ری بووم عهرد بقلیشی و (گا) که بیته ده ری و بمخوات، له نا کاو ده رگا یه کی تاقدار که باغیتکی لیوه دیار بوو، کرایه وه و سنی کیژی تورکی پی په تیی، پرچ ژاکا و بی سه ریویش رایان کرده ده روه، ساکاو به هه ر لایه کدا رایان ده کرد و وهک په ره سیلکه ده یانزیقاند، کوټان بوئی میسکی گرت، لهو ساته وه به دوا، چیدی بومه له رزه روخساریکی تری پوئی، روخساریک که مه ده لومر له گه لندا مایه وه، چیدی روخساری ترسناکی گا نه بوو، به لکو له نه عه رته کهوت و وهک مه ل کهوته جریوه جریو. بومه له رزه و کچه تور که کان یه کانگیری یه کدی بوون، نه وه یه که مین جار بوو بیبیم که هیزی تاریک له گه ل روټناییدا دیته ده ری و ناسک و نه رم و نیان خو ده نوټن.

زور جارن له ژیاغدا، گا ناگا و گا ناگا، بهو شپوه به روپوئی گونجاوم داوه به سه ر ترس و نه قین و چاکه و ناخوشیدا. ناخر نه ز بهو جوړه به رگه ی ژیانم گرتوه.

نه فسانه ی قه دیسان

نازادی یه که مین ناره زوی گه وره م بوو، دووه مین ناره زوو که تا نه مرږ له بوونما شاراوه یه و نازارم ددها، ناره زوی قه دیس بوونه. قاره مان و قه دیس به یه که وه: نمونه ی بالای به شه ریه ت ناو هایه. ته نانه ت له تافی منالیمدا نهو نمونه یه م به زوور سه ر و له ناسمانی شیندا تو مار کردبوو.

نهو روژگار له میگا لو کاسترو، هه موو که سیک ره گیتی له قولای عهرد و ناسماندا دا کو تیبوو، هه ر بویه دوا ی فیروونی حو نجه و پیکه وه نانی وشه، یه که مین شتیک داوام کرد له دایکم بو م بکری ت کتیبی نه فسانه بوو: کتیبی چیروکی پیغه مبه ران. (جیلوه ی خودا موجب زه یه کی سه رسوره یته ره، به ردیک له ناسمانه وه بهر عهرد کهوت.. و نهو به رده شکا، له ناو به رده که نوو سرا بوو: وای به حالی نهو که سه ی که روژانی چوار شه م یان ههینی روژن به کار دینن یاخود شه راب ده نوټن!)

کتیبی پیروزم ده گرت به ده سته وه، وهک نالا به رزم ده کرده وه و هه موو روژانی چوار شه م یه هه یبیه ک له ده رکی مالانم ددها. مالی خاتوو پنلوپ، مالی خاتوو فیکتوریا، مالی خاتوو کاترینا دلیقاسیلانای پیروژن. سه راپا غه رب ده چوومه حه وشه کانیانه وه، یه کراست ده چوومه مویه ق و بوئم ده کرد، نای لهو روژوه گه ر بوئی گوشت یان ماسیم کردبا، به هه ره شه وه کتیبی پیروزم را ده وه شاند و هاوارم ده کرد: " وای به حالتان، وای به حالتان!" نیدی ده سو برد چند دراوسیه که زه نده قیان چوو بوو، ده که وتنه دلته وای بی کردنم و لیم ده پارانه وه بیتدنگ بم.

روژتیکیان له میانه ی پرساریکدا له دایکم، کاتیک حالی بووم له وه ی که به منالی له روژانی چوار شه م یه هه یبیدا مه مکیم مژیوه و لهو روژه پیروژانه دا شیرم خواردوه، دامه قولپی گریان و که و تمه شیوه.

ته وای یاریبه منالینه کانم فروشت به هاوړیکانم، به پار هه کی کتیب و ژیانامه ی قه دیسانم کری، چاپی

ناسایی و به شپوه ی زنجیره، عه سران له سه ر چه ریا چکو له که م له مابه ینی ریحانه و گولی هه میسه به هاریی حه وشه که مان داده نیستم و به ده نگی به رز نه زمونی جوړارو جوړ و سه ختی قه دیسانم موتالا ده کرد، نه زمونی نهو قه دیسانه ی که ریگه ی پژگاریی رو حیان گرتبوه بهر. دهرو دراوسی ورده ورده لیم کوډه بوونه وه، هه ندیکیان گوړه ییان ده چنی و نه وانی تریش یان قاوه یان ده کوتی یاخود په لکه خه رده لیان چاک ده کرد، نه وانه به دم کاری خو یانه وه گوټیان را ده دیرا و هپور هپور دنگی گریان و شیوه له حه وشه که مانه وه به رز ده بووه، گریان و شیوه ن بوړ پنج و عه زایی قه دیسان. که ناریه که، که قه فه سه که ی له ژیر دره ختیکی نه کاکیادا هه لواسرابوو، به بیستنی نهو گریانه، مه ستانه گه رووی بو داوه ده کشانه وه و ده که وته خویندن، باخچه به بوئی عه تر و که پری میتوه که ی ژوور سه ریه وه، له مه زاری گوټبارانی مه سیح و که ژاوه ی عه زاهو ده چوو که ژنان به ده وریدا بگرین و بلاوینه وه.

پتپواران که لهو کاته دا به لای ماله که ماندا تیده په رین، نیستیکیان ده کرد و به یه کترین ده گوت: " هه بی و نه بی یه کیک لهو ماله دا مردوه!" نه و جا به هه لده داوان خو یان ده گه یانده لای بابم تا نهو هه واله دلته زینه ی بده نی، به لام وی سه ری را ده وه شاند و ده یگوت: "چ نیسه، نهو که کوه که ی منه ده یه وئ دهرو دراوسی به لاریدا به ری ت!"

زه ریا دووره کان له نه ندیسه ی مندالیمدا ده کشان، به له مه کان هه پروون ده بوون، له نیو هه لدره کانه وه دهیره کان ده رده وشانه وه، شیره کان ناویان بو زاهیدان ده برد، زه نیم لیواو لیو ده بوو له خورما و وشتر، سوژانیسه کان پاله په ستویان ده کرد و په له ی چونه کلتیسیان بوو. گالیسه کی ناگرین به ره و ناسمان هه لده گزا، جیره ی پینلاو و پیکه نینی ژنان له بیابانه کانداه نگی ددهایه وه، شه یان وهک بابه نوټلیکی میه ره بان ده هات و خوړاک و ژن و نالتسونی وهک دیاریی بو زاهیدان ده برد، به لام نه وان هه ر له خوا وه ندیان ده نوړی و نیدی شه یان دیار نه ده ما.

- "به هپز و نارام به، به خته وه ری به هپچ بزانه، له مه رگ مه ترسه، له م دیو نه م دونیا یه وه له نیعمه تی بالا بنوره!" نه مه نهو نه غمه یه بوو که لهو کتیبانه وه به رز ده بووه و دلی منالیمی درس داده دا. تینوو یتیبیه کی ناگرین بو هیجره تی شاراوه و سه فه ره دوورو دریزه کان، بو ناواره بوونه ترژی له شه هاده ته کان، پی به پی نهو نه غمه یه هه لی ده کرد.

نه فسانه ی قه دیسانم موتالا ده کرد، گوټم بو نه فسانه ی په رییان را ده دیرا، گوټم له قسان ده گرت، نهو هه موو شته له ناوه وه مری له شپوه ی درو یه کی جواندا وه دیار ده که وتن. هاوپوله کانم، یاخود منالانی ده رود راوسیم کوډه کرده وه و نهو درو یانم بو ده گیترا نه وه وهک نه وه ی به سه ر خو مدا هاتن. پیم ده گوتن، تازه کی له بیابان گه راومه ته وه، له وئ شیری کم له گه ل بوو، دوو مه شکم لئ بار کردبوو، چوو بووم ناو له کانیسه که به یم، یاخود ده مگوت: چند روژتیک له مه وه بهر فریشته یه کم له ده روه ی ماله که مان بیبی، نهو فریشته یه یه کیک له په ره کانی خو ی هه لکیشا و دای به من، که نه وه م ده گوت، ته نانه ت په ره که شم گرتبوو به ده سته وه تا پیشانیان دم. - نهو په ره هی که له شیره سپیه که مان بوو که چند روژتیک له وه بهر سه رمان بریوو، منیش په ریکی دریزیم لئ هه لکیشا بوو! - دریزم به قسه کانم ددها و ده مگوت: بریارم

داوه ئه و په پره بکه مه په پرموچ و ئیتر به وه بنوسم.

- "بنوسیت؟ چ بنوسیت؟"

- "ژیانی قه دیسان... ژبانامه ی باپیره م!"

- "مه گهر باپیره ت قه دیس بوو؟ ئه دی تو پیت نه گوتیوین که ئه و له گه ل تورکدا ده جه نگی؟"

به دهم داتاشینی نوکی په پره که وه، وه لالم دده انه وه: "جا فرقی چپیه؟"

له قوتابخانه ی سهره تایی رۆژیکیان له کتیبی ئه لفویدا ئه وه مان خوینده وه مندالیک ده که ویتته بیترکه وه، له و بیرده ا شاریکی سهرسوره یته وه، شاریک به کلئیسای ئالتونی، باغی پر له گول و پتخانه وه، به دوکان و مه غازی پر له کتیک و نقل و شیرینی و تفه نگی مندالانه وه، که ئه وه م بیست زه نیم ناگری گرت، به هله داوان خۆم که یانده وه ماله وه، جانناکه م هله دایه حه وشه و چومه قه راح بیره که ی حه وشه تا شو ربیمه وه ناوی و خۆم بگه یه نه ئه و شاره ئه فسانه ییبه . دایکم له بهر په نجهری رووه و حه وشه دا دانیشتیو، قژی خوشکه چکوله که می شانه ده کرد، ههر که چاری به من که وت، قیزاندی و په کسه له و کاته دا که خه ریک بوو خۆم هله دده دایه بیره که وه ناو قه دی گرت (*).

په کسه موان که ده چوم بۆ کلئیسای، په یکه ریکم ده بینی، په یکه ری مه سیح له کاتی رابونه وه و پیاسه کردن له فه زادا، ئالایه کی سپی به ده سه وه بوو، له به رده می په یکه ره که دا پاسه وانه کان ده بیزان که وتیوون به پشتا و به ترسه وه له مه سیحیان ده نۆزی، من ئه و دمه حه کایه تی زۆرم له باره ی راپه رینی خه لکی کریت و جه نکه وه بیستیوو. ده مزانی باپیره م راپه ریکی سه ربازی گه وری ئه و راپه ریته بووه، کاتیک له په یکه ره که م ده نۆزی، ورده ورده باوه رم به خو ده هیتنا که مه سیح ههر به راستی باپیره م بووه، دواتر هاوړتیکانم له دهری په یکه ره که کوډه کردنه وه و پیم ده گوتن: "ته ماشای باپیره م که ن، سه یری که ن چۆن ئالاکه ی به ده سه وه گرتوه و ده چیت بۆ شه ر، ئه وانه یش که له بهر پتی په یکه ره که دان، تورکن!"

ئه وه دی دهمگوت نه راست بوو نه درۆ، له سنوره کانی مه نیتق و ئه خلاق تیده په ری تا له هه وایه کی سووکه له تر و نازادتردا بفری. گهر به درۆ به خرامایه وه، ئه و له شه رمدا ده ستم به گریان ده کرد. ئیدی ئه و په ری به ده سه مه وه بوو په ری که له شیر نه بوو، به لکو فریشته دابوی پیم. من درۆم نه ده کرد، به ته وای دلتیا بووم له وه دی مه سیحی ئالا به دس، ریک باپیره مه و پاسه وانه زنده قچوه کانی به رده میشی تورکن. ماوه یه ک دواتر، کاتیک ده ستم کرد به شیعر و رۆمانوسین، بۆم ده رکه وت ئه وه ی من له منالیدا کردومه، به زاراه دی (خولتاندن) ناوزده کراوه.

رۆژیکیان ئه فسانه ی قه دیس (ژان) م ده خوینده وه، هه ستامه سه ر پین و پرپارم دا بچم بۆ سه ر چپای ئاتوس و له وئ بۆ خۆم بسمه قه دیس! بئ ئه وه ی ئاوړ بده مه وه و ته ماشای دایکم بکه م - ئاخه قه دیس (ژان) یش ههر وای کردبوو- له مال چومه دهری و له ترسی ئه وه نه با په کتیک له خالوکانم مبینی و بگه رپتیتته وه ماله وه، رتی کولانه چه په که کانم گرتبه ر و له ته واری رتگه دا ههر رام ده کرد. گه یستمه

(*) هاوشیوهی ئه م رووداوه له رۆمانی (نازادی بان مردن) دا هیه.

به ندر، به ره لای که شتییه ک چوم که ئاماده ی حه ره که ت بوو، که شتییه وانیتیکی هه تاو بردوو له سه ر تارمه ی که شتییه که نوشتا بۆ وه و له هه ولی کرنه وه ی گورسه که دا بوو، له کاتیکدا له په رۆشیدا هه لده له رزیم، چوم بۆ لای که شتییه وانه که .

- "کاپتن.. له گه ل خۆت ده مه یه ت؟"

- "ده ته وئ بۆ کوئ برۆیت؟"

- "چپای ئاتوس!"

- "کوئ؟ چپای ئاتوس؟ ئه دی له وئ چ ده که یه ت؟"

- "ده مه قه دیس!"

کابرای که شتییه وان دایه قاقای پیکه نین، ده سته به یه که دا مالی، وه ک بلتی کسه له مریشک بکات، هاواری کرد: "یا لالا، بگه رپوه!"

به شه رمه زارپییه وه گه رامه وه ماله وه، چومه نیتو جتگه که مه وه و ئیدی هه رگیز ئه و نه ییتییه م لای که س نه درکاند.

ئه مرۆ یه که م جاره ئه و نه ییتییه ددرکتیم، هه ولی یه که مم بۆ بوون به قه دیس به (با) چوو. سالانیک ئه و ئاومیدییه م، ره نکه تا ئه مرۆ، به رده وام بوو، ئاخه ر من رۆژی هه یی، هه ژده ی شوپات، رۆژی رۆحه کان، رۆژی سه ختی پیروژ له دایک بووم، مامانه به ساللا چوه که م، به دوو ده ست هه لی گرتبووم و له بهر رووناکیدا به وردی دقه ته دیابوم، وه ک بلتی سه رنجی چه ند نیشانه یه کی نه ییتی له جه سه مده ا داپیت. گوتیوی: "باوه ر بکه ن، رۆژیک ئه م کوړه ده بیته ئه سه فه!"

له گه ل رۆژگارا، که په یم به و پیشبینییه ی مامانه که م برد، باوه رم کرد. ئاخه ر ئه و پیشبینییه له گه ل ئاره زوه شاراهه کاغدا دهاته وه، ئیدی به رپرسیار تیتییه کی گه وریه که وته سه ر شانم، کاریک نه ما بوو ئه سه فه کان کردبیتیان و من نه مکردبیت، دواتر کاتیک به چاوی خۆم کاروباری ئه سه فه که کانم بینی، قه ناعه تم گۆری. له وه به دوا، له بهر خاتری پاراستنی حورمه تی عیبادت که به دل و گیان ده مخواست، حاشام له هه موو ئه و شتانه کرد، که ئه سه فه کان ده یانکرد.

تاسه ی هه له اتن

ئه و رۆژگاره، زه مه ن خاو و یه کتا ره ت ده بوو، خه لکی رۆژنامه یان نه ده خوینده وه، هیتشتا رادیو و ته له فیزۆن و سینهما دانه اتیوون، ژبان بئ قره، جیددی و بیده نگ به رپوه ده چوو. هه رکه سیک بۆ خزی دونیایه ک بوو داخراو، ده رگای خانوه کان ئه لقه ریز کرابوون، سه ره ک خیزانه کان رۆژ به رۆژ پیرتر ده بوون، به چریه دده وان نه با ده نگیان بیستیرو، به نه ییتی دوژمنایه تی به کترین ده کرد، یاخو بیده نگ نه خویش ده که وتن و دهمردن، پاشان بۆ هیتانه دهره وه ی ته رمه که دهرکی حه وشه کانیان ده کرایه وه و بۆ ساتیک نه ییتی نیتو چوار دیواری ماله کانیان ده که وته روو، به لام هه مدیس دهرکی حه وشه داده خرایه وه و ژبان سه رله نوئ به ییده نگی ده که وته وه جوینی عومر.

خەلکی له کاتی پشوری سالانه، له دایکبوون، مردن، یاخود رابوونهوهی مهسیحدا، جلکیان دهپۆشی، زێر و زیوهکانیان لهخۆ ددا، له مال دههاتنه دهڕۆ و دهپژانه کۆلانهکانهوه، پێگهی کلێسیایان دهگرته بهر و دهراگی کلێسا بۆ پیتشوازییان دهکوته سهر پشت. چرا و مۆمهکان دادهگیرسان، مهینه و خاوهن مال، واته قهدهیس میناس، له بهر دهراگه رادهوستا تا پیتشوازی له هاوڕێ خۆشهویستهکانی، له دانیشتیوانی میگالۆ کاسترۆ بکات. ئیدی دلتهکان دهکرانهوه، داماواییهکان له بیره دهکران، ناوکان یاد دهچوونهوه، هه مسووان دهبوونه یهک، ئهوانه ئیدی له کۆلیایهتی دهردهچوون، ئیدی شهڕ و تورک بوونیان نه دهما. ههروهها مهزگیش نه دهما. له ناو کلێسادا به پیتشه وایه تیبی قارهمان میناسی ئهسپ سوار، هه که سیتک خۆی به جهنگاوهری سوپای نه مریی دهزانی.

ئهو رۆژگاره، ژبان قوول و بیدهنگ بوو، ئهو رۆژگاره له میگالۆ کاسترۆ، پێکه نین که م بوو، بهلام گریان زۆر، وتووێژی دلێ ناشکران نه کراو زۆرتر. شارنشینانی پهسهن، خه لکانی جیددی بوون و سهزگه رمی کاری خۆ، خه لکه که ی تریش گوپرایه ل و ناماده، هه کاتیک سهروه ته مندیک به لایاندا رته ده بوو، ئه مان به پیره وه له بهری هه لده سان، به لام ئه قینیک هه وه ش هه موانی به یه که وه گری ددا و ده بووه هۆی ئه وهی هه مسووان نازار و میحنه ت و گه نجینه ی نه ئینیه کانیا ن له بیره کن و برابانه پێکه وه هه لکه ن. به لێ، ئهو ئه قینه یان نه ده درکاند، چونکه له تورک ده ترسان.

وای له و رۆژێ ئاوه مه نکه کان جووله یان ته کوه ت و به ره به یانییه که شتییه کی بوخاریی رازاوه به ئالا گه شته به ندر، ئهو خه لکانه ی میگالۆ کاسترۆ که به ریکه وت له وه یانییه دا له له نگه رگه ی به ندر بوون، کاتیک که شتییه که یان بینی، داچله کین و حه په سان.

ئه دی ئهو که شتییه پر زێر و زیو و رازاوه به ئالا یه چ بوو که له نیوان دوو بورجه قینیه سیاییه که ی کلکه ی به ندره که دا هیتور هیتور دهاته پیتش؟ که شتییه که نزیک بۆوه، یه کتیک گوتی:

- " په نا به خودا، پۆلیک مه ل!" یه کتیک تر گوتی: " تیبی ره قس و سه مان!" هه ندیک تر گوتیان: " باغیک نیو زه ریا یه، له و باغانه یه که سه ندیاد له زه ریا گه رم و دووره کانا بینیویه تی!" له و بینه و به رده یه دا، چه ند ده نگیک نی نامۆ و وه حشی له چاخانه که ی به ندره وه هاتنه گوی: " ده سه سر له ملان! سه فاتان هیتا!"

ته ماشاچییان هه ناسه ی قوولیا ن هه لکیتشا، مه سه له که یان بۆ یه کلایی بۆوه، له و کاته دا که شتییه که نزیکتر ببۆوه، ئیدی ناشکرابوو باره که ی چییه: باره که ی ژنانی جوونه پۆش به کللا و په ر و ده سه سری ره نگا و ره نگی مل و گۆنای سووره وه، پیره میرده کریتییه کان به بینی نی ئهو ژنانه خاچیا ن کیتشا و به ده م تفکر دنه سینگ و مه مکیا نه وه له به رخوا ه گوتیان:

- " شه یتان کوپه به، شه یتان دوور که وه!"

ئه دی باشه بۆچی قه حبه کان هاتبوون بۆ ئیره؟ ئاخه ئیره میگالۆ کاسترۆ نه زر کردو بوو، ریسوایییه کی ئاوه ی پین قووت نه ده چوو! سه عاتییک دواتر دیواره کان پر کران به بانگه وازی سوور، خه لکی ئاگادار کران که ئه وانه تیبیک نیواندنی ژنان و پیاوان، هاتوون تا خه لکی میگالۆ کاسترۆ

دلخۆش که ن. تا ئه مری نه متوانیوه حالێ به له وهی ئهو موجیزه یه چۆن رووی دا، با به دهستی گه رم و گوتی: " با برۆین بۆ شانۆ و بزاین ئه وانه چ چرو جانه وه ریکن!"

شه وه لکشابوو، دهستی گه رم و پتی به ندره مان گه رته بهر، به ره وه گه ره کتیک هه ژارنشین که به من نا ئاشابوو که وتینه ی، هه موو ناوچه که پر بوو له پشتیری مه ر، تاک و ته را خانوو ده بینرا، له یه کت له و پشتیرانه وه روونای پرشنگی ددا، ده نگه ته پل و جووزله ده هاته گوی و په رده یه که به ده رگای ده ره وه کرابوو، با به په رده که ی لادا و خۆی کرد به ژووردا. که چوینه ژووره وه، میتز و چه ریا و کورسی سه رنجیا ن راکیتشاین، هه ر ژن و پیاو بوو له سه ر کورسییه کان دانیشتیوون چاوه رتی لاهردنی په رده که ی به رامبه ریا ن بوون. شه یه کی فینک له زه ریا وه هه لێ کرد، هه وا بۆنی عه تری گرتبوو، پیاوان و ژنان به یه که وه ده دان، پیده که نین و فستق و ناوکه کووله که یان ده خوارد.

با به که هه ر وه ک من یه که م جاری بوو پین بنیته ئهو جو ره شو ئنانه وه، پرسی: " ته ی شانۆکه کوانی؟" په رده که یان نیشان دا، ئیدی ئیمه یش دانیشتین و چاومان بریبه په رده که.

له ژوور په رده که وه به پیتی گه وره نوسرابوو: (چه ته کان... نووسینی: شیلله ر، سه رگه رم که ترین نمایش.) له ژیریشیدا نوسرابوو: (مه ترسن له وهی ده بیین، ئه وهی ده بیین شتیکی فانتاسییه!)

له با به پرسی: " ته ری فانتاسی یه عه نی چی؟"

وه لامی دامه وه: " یه عه نی هه وای گه رم!"

با بيشم پرسیا ری تابه تی خۆی هه بوو، لای کرده وه تا له و که سه ی لایه وه بپرسیت ئهو چه تانه کین، به لام ئیدی کات درهنگ بوو، سێ زه ربه لیدرا و په رده کرایه وه. به سه رسورمانه وه سه رنجم دا، به هه شتییک له به رده مدا راخرا، ژنان و پیاوانی فریشته، جوان پۆش به په ر و زێر، گۆنا ره نگ کردو و به ره نگی سپی و نارنجی، ده هاتن و ده چوون. ده نگیا ن هه لده بری و هاواریا ن ده کرد، به لام من تینه ده که ی شتم، تووره ده بوون، به لام من نه مه دزانی بۆ؟ پاشان دوو زه لامی که ته و نامۆ هاتنه ژوورئ که له برا ده چوون، ده ستیا ن کرد به شه رو ده مه قالی و به مه به سته کوشتن که وتنه را وه دووانی یه کتر.

با به به وردی گوتی رادیرابوو، له نار هزایه تیدا بۆله بۆلی پین که وتبوو، خۆی به سه ر کورسییه که یه وه نه ده گرت، ده تگوت له سه ر پشکۆی هه لایسا و دانیشتیوه، ده سه سه ر که ی ده ره ئینا و ئاره قه ی نیچه وانی سری، به لام کاتیک سه رنجی دا که ئهو دوو برا حوشتره له گه ل یه ک به شه ر هاتوون، به و په ری تووره یی هه ستایه سه ری.

به ده نگیک ی به رز گوتی: " ئه مه چ مه هزه له یه که، یا لالا با برۆینه وه ماله وه!" دهستی گه رم و هاتینه ده ره وه، له په له په لیدا دوو سێ کورسی هه لگپرایه وه.

به توندی شانی را وه شاندم و گوتی: " ئیتر نه بینم پین بخه یته شانۆ. گوتیت ئیمه؟ گه ر پین بخه یته شانۆ ئهو ئه ژنۆی قاچت ده شکینم!"

ئهو به که مین ئاشنایی من بوو له گه ل شانۆ.

***

شنه یه کی گهرم هه لئ ده کرد، گژو گیا له زهینمدا سهوز ده بوو، ناخم پر ده بوو له گولاله سووره، به هار له گه ل قه دیس (جیورج)ی ده سگیرانیدا، به سواری گالیسکه یه کی سپیبه وه دهات، به هار تیده په پری، هارین دهات، هارین دهات و پاکیزه ی بیروزیب بهرگرتوو راده کشا، تا ئه ویش دواى هینانه دونیای ئاوها کورپیک، بۆ خۆی بجه ویتته وه، قه دیس (دیتریس) به نیتو باراندا به سواری ئه سپه شتیه ده گه یشت، پاییزی به دواى خۆدا ده هینا و گه لا مپه کانی ده ژاکاند، زستان به سه رمانا رۆده نیشت، له ماله وه - کاتیک باهم له وئ نه بوو - دایکم و خوشکه که م و من ئاگردانه که مان گر ده دا، له به ریدا داده نیشتین و گوێز یان نۆکمان ده برژاند، له چاوه رتی له دایکبونی مه سیحدا داده نیشتین، تا باپیره ناو له پ قوراویکهم به خۆی و به چکه به رازی پیچراو له توپکلی لیمۆه بیت. زستان له مه زنده ی نیمه دا ریک ئاوها یی بوو: ته واویک وه ک باپیره م، به پۆتینی رهش و سمیلی سپی و به چکه به رازی برژاو به دهسته وه.

زه من تیده په پری و من گه وره تر بووم، له نیتو حه وشه گوله ریحانه و گولئ هه میسه به هار ده ژاکان، پیپلیکه یه ک به پیپلیکانه کانی مالی نامینه دا ده چومه سه ری. گه وره تر بووم و ئاره زوی دیرینیش له ناوه مه مپرا گه وره تر ده بوو، وه ک بلتی ئاره زوی نوئ له پال ئه واندا چرۆیان کردیی، ئیدی ئه فسانه ی قه دیسان رقیان هه لده سانم، من باوه ریم له دس نه دابوو، باوه ریم هه بوو، به لام ئه وه قه دیسانم له لا بیونه خه لکانی داماو، ئه وانه ناو به ناو له به رامبه ر خواوه نندا سه ریان شو ر ده کرد و به لئ قوربانیان ده گوت، خوتینی کریت له ناوه مه مپرا وه ناگا بیۆه، بی ئه وه ی ئه مانایه له زهینمدا راقه که م، هه سته شه شه مم بۆ ساخ بیۆه که ئینسانی واقیعی که سیکه بتوانی مقاومه ت کات، بتوانی بجه نگئی. له کاتی وه دیهینانی خواستی گه وره دا نه ترسیت له وه ی به خواوه ند بلتی (نا).

نهمده توانی ئه وه خرۆشانه نوبیه به رستیک وشه ده بریم، له وه قوناغه ی ژیاغدا پیوستیم به وشه نه بوو، بی کۆمه کی ئه قل یان وشه، تیده گه یشتیم، تیگه یشتیم کامل بوو، کاتیک ده مینی قه دیسان ده سته وه ئه ژۆ له بهر ده رکی به هه شتا دانیشتون و زه لیانه چاوه رتی کردنه وه ی ده رگا که ن، خه م سه راپای بووغی داگیرده گرد، ئه وه گه روه گولانه یان ده هینامه وه یاد که له کاتی چوونه نیتو باغدا ده مینین. ئه وانه له ده ره وه ی ده روازه ی شار، به که پوری شو ر و ده ست و په نجه ی له رزۆک و لچ و لئوی کیمایه وه داده نیشتن و له پی ده ستيان بۆ رپسواران پان ده کرده وه و داواى سه ده قه یان لئ ده کردن. یه ک زه پره به زه بیم پیا یاندا نه ده هاته وه، به بیینیان په ست ده بووم، هه میسه سه رم ورده چه رخان و به وه پری خیرایی ره ت ده بووم، قه دیسانیش تا ئه و راده یه له زهینی منالیمدا نزم بیونه وه. ئاخه چما جگه له وه چ رتگه یه کی تر نه بوو بۆ چوونه به هه شت؟ به تپه راندنی ئه ژدیه ا و شازاده خانم کانی ئه فسانه ی په رییان، له گه ل قه دیسانی په سیار که ردا چووومه بیابانی تیس و ئه لغانیش ده بوو لئیان هه لیم.

دایکم له جیژنه گرنه کاند شیرینی دروست ده کرد، هه ندیک جار کولپچه ی شه کر، هه ندیک جاری تر ره حه ته لقوم، له جه ژنی (پاک) یشدا کیک تاییه ت به و جیژنه ی دروست ده کرد، منیش جوانترین جلکه کانم ده پۆشی و وه ک نیشانه ی خۆشه و یستی، شیرینیبه کانم بۆ مالی بوور و خالۆکانم ده برد، ئه وانیش هه ر یه ک لای خۆبه وه شتیک پاره ی ده دامی تا شوکولاته و وینه چه سپی پی بکرم، به لام من وام نه ده کرد،

به لکو رۆژی دواتر خۆم ده گه یانده کتیبخانه چکۆله که ی جه نابی (لوکاس)، به و پارهی زنجیره چیرۆکی تاییه ت به ولاتانی دوور و گه ریده گه وره کانم ده کری. خه یالی (رۆنسۆن کرۆزۆ) دابوویه که لله م، ئه وه خه یاله ورده ورده گه لاو په لکی ده رده کرد.

زۆر سه رم له و ئه فسانه نوئییه قه دیسان ده رنه ده چوو، به لام جه وه هری ئه وه ئه فسانه له قولایی رۆحمدا رۆده نیشت، ده ریچه ی زهینم که وتبووه سه رپشت و لئواولئو ده بوو له بورجگه لی سه ده کانی ناوه راست، له ناوچه نامۆکان، له و دوورگه نهیته نامیزانه ی که بۆنی شه ور و دارچینیان لئ ده هات، درنده کان، به په پری سووره وه له ناوه مه مپرا هه نگاویان ده نا، سه مایان ده کرد، ئاگریان ده کرده وه و ئاده میزادیان ده برژان، دوورگه کانی ده وره بریان بۆنی ساواى تازه له دایکبویان لئ ده هات. ئه وه قه دیسه نوئیانه سوالیان نه ده کرد، هه رچیبه کیان ویستبا به زه بری شمشیر به ده ستيان ده هینا، به خۆم ده گوت: "چ ده بوو بونیاده م بیتوانیبا به و شپه وه، به سواری ئه سپه وه، ته واویک وه ک ئه و پیاوه ئازایانه چووبا یه ته به هه شت! قاره مان و قه دیس پیکه وه: ئاده میزادی کامل ئاوها یه!"

هیدی هیدی مالی باهم ته نگ ده بوو، هه روه ها میگالۆ کاسترۆش، عه رد به دارستانیکی ئیستوایی ده چوو پر له مه ل و ئاژله ی ره نگا و ره نگ، پر له مه یه گه یسو، میوه ی شیرین وه کی هه نگوین، منیش ده مریست - مه زنده م وا ده کرد - ته واوی ئه وه دارستانه ته ی که م تا ئه و کیژۆله ره نگ په رپو و خه مینه پیا رتزم، ئه و کیژۆله یه ی که رۆژیکیان لای قاوه خانه یه که وه ره ت بووم و روخساریم بینی، ناوی (جینیقیقی) بوو.

قه دیس و قاره مانان له ئه ندیشه مدا یه کانگیر ده بوون، ئه وانه له پیناوی رزگاریی دنیا - مه رقه دی موته هه ر - باخود له پیناوی رزگارکردنی کیژۆله یه کدا ده که وتنه خۆ، قه دیس و قاره مان له گه ل گه ریده گه وره کانا نامیته ده بوون، که شتیبه کانی (کرستۆف کولۆمبس) که له به نده رتکی چکۆله ی ئیسپانیاه که وتبوونه ری، هه مان ئه وه که شتیبه کانه بوون و هه مان ئه و (با) یانه ش بوو چارۆکه کانیانی وه جووله ده خست، هه مان شپه وه که شتیبه ره وانه کراوه کان به ره و بیابان له ناوه مه مپرا تا ئه و کات تژی بوون له قه دیسان.

دواتر که (سیرفانتیس)م خوتنده وه، پالنه وانه که ی وی، (دۆنکیشۆت) له لام وه ک قه دیس و شه هیدیکی گه وره خۆی نواند که له میانه ی ته نز و خه نده وه سه ری هه لدا بوو، تا له و دیو شته رۆژانه بییه کانه وه، ئه و شته جه وه ره بیانه که شف کات که له و دیو شته بینراوه کانه وه شارداونه ته وه، کام جه وه هه ر؟ ئه و کات نه مده زانی، دواتر تیگه یشتیم. ته نها یه ک جه وه هه ر هیه و هه میسه ش هه ر ئه وه یه، به و جۆره ئاده میزاد جگه له نامیته کردنی ماده و ته سلیمی رۆح به مه به ستيک مایه ی بالا بوونی تاک ده بی، با ئه و مه به سته ش ئه فسانه یی بیت، جگه له وه رتگه یه کی تری نه دۆزبوته وه. کاتیک دل باوه ر ده هیتنی و خۆشه ویستی ده کات، ئیدی چ ئه فسانه یه ک بوونی نییه، شتیکی تر جگه له غیره ت و پشت به خۆبه ستن و کاری به سه مه ر، چ شتیکی تر بوونی نییه.

سالان تپه پین، هه ولیم دا پردیک به سه ر هه راو هوریا ی ئه ندیشه مدا راکیشم، به لام ئه وه جه وه هه ر، ئه و

شانازییه و سهرسهختیییه و نازاییه تی. هاوشانی ئهوانهش شتیکی تری بهیاننهکراو و بهدهر لهئیدراک، شتیکی که تۆ لهوهی ئینسانیت، دهتخرۆشیتیت و لهههمان کاتیشدا جهستهت دپیتته ههلهزرین. که مندال بووم، ههوا کریت، بۆنی ههناسهی تورک، بۆنی ههناسهی دهعبایهکی وهحشی لئ دههات، خهنجهریکی تورکی بهژوور سهرمهوه ههلواسرابوو، سالانیک دواتر، بهبیینی (تۆلیدۆ له تۆفان)دا زانیم له تافی مندالیمدا چ جۆره ههوایهکم ههلمرتوو و کام فریشتهی لهنهیزهک چوویمان بهژوور سهری کریتهوه ههلواسیوه.

***

له تافی مندالیدا، مانگی (ئاب)م له ههموو مانگهکانی تر خۆشتر دهویست، هیشتا کهش ههراوهام، بیرمان نهجیت که له مانگهدا تری و ههنجیر و کالهک پیدهگهن.

ئهو مانگه ناوانابوو ئابی قهدهیس، بهخۆم دهگوت: "پشت و پهناى من لیرهیه، پوهو قیبله ی وی نوێژ دادهبهستم، خواست و ئارزووهکانم بهئابی قهدهیس دهلیم، ئهویش ئهو خواستانم دهگهیهنیتته خودا و خوداش جیبهجیبیان دهکات."

جاریکیان بهبۆیهی ئابیی وینهیم کیشا. شیوهی باپیره گوندنشینهکهمی بهخۆه گرت، بهههمان گۆنای گۆشتن و زهردهخه نهی بهرین، بهلام پین خاوس، لهنیو تهشتیکی گهورهدا تری دهفلیقاندوه، قاجیم تا ئهژنۆ بهلکو تا ران، بهشیلهی تری رهنگاندا، تاجیکیشم له گهلامیو لهسهری کرد. لهگهله ئهوهشدا، وینهکه له شتیکی کهم بوو.. لهچی؟ که لیبی وردبوومهوه، لهنیوان گهلامیوهکانهوه دوو قۆچم بۆ دوست کرد، لهبهرئهوهی ئهوه دهسهسهری که باپیره سهری پین دهبهست، دوو گرتی پتیهبوو له قۆچ دهچوون، بهکیکیان لای راست و ئهوی تریشیان لای چهپ.

ئهو ساتهی (ئاب)م وینه دهکیشا و شیوه و نیشانهم دهنهخشاندا، باوهرم بهو مانگه لهناوهوهمرا دهچهسپی، ههموو سالتیک چاوهرم دهکرد تا بیت و لهرهزهکانی کریتدا تری برنی و تری بقلیقینیتتهوه و موجیزهی خۆی لهگۆرینی تری بۆ شهراب بنوین. بیرم دئ ئهوه نهینیییه بی ئهندازه نازاری دهدام، ئهوی چۆن دهبی تری بیته شهراب؟ ئاوها موجیزهیهک تهنها له قودرهتی ئابی قهدهیس دهوشایهوه. خۆزگهه دهخواست رۆژتیک بهرتکهوت بمتوانیبا ویم لهو رهزهی لهدهرهوهی میگالۆ کاسترۆ ههمانیو، بینیا و ئهوه نهینیییه لئ پرسیب!

سهرم لهو موجیزهیه دهنهدهچوو، چۆناوچۆنی بهرسیله دهبیته تری و تری دهبیته شهراب، چۆن خه لکی شهراب دهخۆنهوه و سهرخۆش دهن، بۆچی؟ بۆچی سهرخۆش دهن؟ ئهوه شتانه، نهینیییهکی ترسانکیان لهلام خولقاندبوو. جاریکیان که لهو بارهیهوه پرسیارم لهبابم کرد، نیتوجهوانی گرژ کرد و وهلامی دامهوه: "ههی فزولیبی نه دیو بدی!"

ههر لهمانگی ئابدا بوو تلپهی تری ههلهدخرا تا وشک بیتهوه و بیته مینۆ، سالتیکیان چوو بووبینه باغهکهمان و لهخانوی ناو باغهکه مابووینهوه، ههوا بۆنی شیلهی تری گرتیوو، عهرد دهسووتا و

ههروهها کوللهکانیش، وهک بلتی لهسهر پشکۆی سوور دانیشتن.

رۆژی شانزهی ئاب بوو، رۆژی (رۆچونی رولقودس بۆ مهریه می پاکیزه)، کریکارهکان مۆلهت درابوون، بابم لهژیر دار زهیتونیکدا دانیشتبوو سیگاری دهکیشا، هاوسیکانیش تریان ههلهختیبوو، لهپالیدا دانیشتیوون و سیگاریان دهکیشا، خهمبر دهیانواندا، چاوانیان بریبوو پهله هههریکی تاریک که له ئاسۆه دیار و پترۆیشتنی خۆی دهس پین کردبوو، وهک ئهوانی تر، لهنزیک باههوه دانیشتم و تهماشای پهله ههورهکهم دهکرد، خۆشیم پین دههات، وهک قوماشی مهلهل رهنگیکی خۆله میشی و مهیله و ردهشی ههبوو جار ناجار گهورهتر دهبوو، بهردهوام روخسار و بهدهنی دهگۆری، ههندئ جار له مهشکهی دم بهسراو دهچوو، ههندئ جاری تر لهداله کهرخۆریهکی رهش، جاریکی تر لهو فیله دهچوو که لهوینهدا بینیبووم، کهپووی بهرز و نزم دهکردهوه و ههولئ دهدا عهرد بدۆزیتتهوه و لهمسی کات، بایهکی گهرم ههلی کرد، گهلاکانی دار زهیتونهکهی هینایه لهره، یهکیک له دراوسیکان ههستایه سهه پین و دهستی بهرهو پووی ههورهکه رایهه کرد.

لهبهرخۆه گوتی: "نهفرهت له شهیتان، فلان نههم گهر ئهوه ههوره بهسهرماندا نهیکاته رههیله و زریان!" پیره مینداریکی ئیماندار وهلامیدایهوه: "کوره ناگات له دهمت بیت، ئاخ چۆن مهریه می پاکیزه مۆله تی شتیکی لهو جۆره بهو ههوره دهدا، ئاخ ئهمرۆ رۆژی مهریه می پاکیزه به!"

بابم مریه مینداریکی کرد، بهلام چ وشهیهکی نههینایه سهه زوبان، باوهری بهمهریه می پاکیزه ههبوو، بهلام سهبارت بهتوانای مهریه م بۆ ئهمرکردن بهسهه ههورهکانا دوودل بوو.

لهکاتی قسهکردنی ئهواندا، هههر سهراپای ئاسمانی داپۆشی، یهکهمین دلۆیه گهرم و درشتهکان کهوتنه بارین، هههر لهعهرد نزیک بۆه، قامچی بروسکه خۆی بهئاسماندا دهدا، هاوسیکان هاواریان لئ ههستا: "وهی پاکیزه ی پیرۆز.. هاوار!"

ههستانه سهه پین و بهههموو لایهکدا بلاو بوونهوه، بهپهله پوهو رهزهکانیان رایان کرد، بۆ ئهوه شوینهی بهرهه می سالانهی مینۆریان لئ ههلهختیبوو، ورده ورده دنیا تاریکتر دادههات، قهلهزه ی رهش بههه وردا شوو بۆوه و کردیبه ته رزه، ئاو دپراوهکانی داپۆشی، شهقامهکان بوونه پووبار، دهنگی گریان و شیوهن له رهزهکانهوه بهرز بۆوه، ژمارهیهک جنیویان دهدا، ههندیکی تر لهمهریه می پاکیزه دهپارانوه بهزیی بهحالیاندا بیتهوه و ناویژییهک بکات، دواچار هاوار و گریان و شیوهن و زاری لهودیو دار زهیتونهکانهوه بهرز بۆوه. لهخانوهکهی باخ هاتینه دهری و لهژیر تاوه ته رزهدا لهکاتیکدا پهروشییهکی مهستانه ی سههیر لهخۆه ی پینچابووم، رام کرد و تیم قوچاند، بۆ یهکهمین جار ئهوه م لهخۆمدا پین سهما بهوهی ههر که موسیبهته گهورهکان دین، پهروشییهکی بهیاننهکراو و نا ئینسانی، بوونم له خۆ دهگری. یهکهم جار که ئاگریکم بینی، ئهوه کاتهی مائی پوره (کالیوپ)م سووتا لهبهردهم بلتیهکانا کهوتمه سهما، تا ئهوه کاتهی کهسیک ملی گرتم و لهناگرهکه دوری خستهوه، کاتیکیش (کراساکیس)ی مامۆستامان مرد، بهزهحمهت توانیم جلّهوی پینکه نینم بگرم، وهک بلتی مامۆستاکم و مائی پورم ئهلقه بووین له گهردما و ئهلعان ئهوه تهوقانه شکابن و ئیدی دهتوانم ههناسهیهکی ئاسوده ههلمرم.

ناگر و توفان و مهرگ به لاسوه وهک تارمایی ئهفین خویمان ده نواند، ههستم دهکرد به بنه ماله ی تارماییه وه په یوهستم، ئاخ هه موو ئیمه تارمایی بووین و له هه وئی رزگار کردنی عهرددا بووین له شه ری مال و خه لکه کانی ناویان.

گه یستمه سه ر جادده، به لالم لافاو هه ستا بوو، نه متوانی به پهمه وه، له هه مان شویندا راوه ستام و که و تمه سه برکردن، تری نیوه وشکه وه بوو، به ری ره نجی یهک سال، به دهم ناوه وه رووه زه ریا ده ریوشت، شیوه ن و گریان به رزتریووه، ژماره یهک له ژنان تا ئه ژنو له ئاودا، چه میبوونه وه و له هه وئی گرتنه وه ی چنگیک میوژدا بوون، ژماره یهکی تر که له چکیان به سه ره وه نه مابوو، له قه راغ جادده که وه ستابوون و قژی خویمان ده رنی.

به په له، وهکی مشکی ته ر، له کاتیکیدا هه وئم ده دا شادومانیی خو م وه شام، گه رامه وه ماله وه تا بزنام چما کاردانه وه ی باهم چونه . بلتی بگری؟ بلتی جنیو بد؟ یا ن که وتبیته هاوار هاوار؟ ئاخ باران ته واوی تریکه مانی به تالان بردبوو. بینیم بی جووله له بهر ده رگای هه وشه راوه ستاوه و سمیلی ده جوئی و دایکیشم له دواپه وه راوه ستاوه و ده گری.

هاوارم کرد: "باوکه .. تریکه مان فه و تا!"

وهلامی دامه وه: "بیده نگ به، خو خو مان نه فه و تاوین!"

چ کاتیکی ئه و له حزه یه م له یاد ناچیتته وه، مه زنده ده که م له قه برانه کانی ژباندا ده رسیکی گه وره م لی وه رگرتبیت، به رده وام باهم به یاد دینمه وه که ئارام و بی جووله له بهر ده رکی هه وشه راوه ستاوه، بی ئه وه ی جنیو بدات، یا ن هه ره شه بکات، یا خود بگری، بی جووله له کاره سات ده نوژی و له نیو گشت هاوسیگاندا به ته نها غروری ئینسانیی خوی پاراستوه.

کوشتار

له کریت په ندیکمان هه یه ده لیت: "کاتیکی به ده ختی خوی به ته نها هات، بلتی با به خیر بی!" ئه و په نده راسته، له بهر ئه وه ی به ده گمه ن به ده ختی به ته نها هه ر خوی دئ. روژی دواتر ئاسمان سامال بوو، روژی پیشتر زه هری خوی روژاندبوو، ئه مرۆش پیده که نی، خاوه ن باغه کان، به ره زه کانی خو یاندا ده گه ران، هه موو تریکان له به ی ن چوو بوون، هیتشتا بو ل بو ل تری غه رقبوو له قور و لی تاودا ده بینرا، نیوه رو باهم به په له له میگالو کاسترووه گه راپه وه، به کیکی له ره فیقه کانی به ره به یان شتیکی به گویتیدا چریاند و ئه ویش رویشت، وا بلاو بیووه که مه سیحیه کان ئاغایه کی به ناویانگیان له گوند کوشتوه، تورکه کان قوشقی بوون و خویمان چه کدار کردبوو، چاوه دتی په لاماریکی تر بووین، تورک روژابوونه میگالو کاسترو تا له پال دیواره قینیسیه کاندا خویمان بنیتنه وه.

من و دایکم و خوشکه که م ئه و دوا بو له تریانه مان لی ده کرده وه که به میوه که وه مابوونه وه، گه رما تاوی سه ندبوو، هه وا پو نگی خواردیووه، کوتوپر ده نگی هاواری بونیاده م و بو ره بو ری و لاخ له جادده که وه گه یشته گویمان، هه شاماتیکی زور به هه راو زه ناوه ره ت ده بوون، ته شت و کتری و ژنه تورک به سواری

گویتدیووه، له پشته وه پیوانی میزه ره به سه ر، ژماره یه کیان پی خاوس، هه ندیکیان جزمه له پییدا و به نیو قور و لی تاودا هه نگاویان ده نا.

به هاوار هاوار و بی قسه به ره و میگالو کاسترو ده هاتن. دایکم له به رخویه وه گوتی: "تورکه سه گه باه کان!" وای گوت و باوه شی پیدا کردین و به ره و خانوه که ی ناو باغ چووین.

به ئه ژنویه وه نووسام و پرسیم: "دایه بو و ا به په له ری ده که ن؟ چیان ده وی؟ بوچی هه لده له رزیت؟" ده ستی به قژمدا هیتا و وهلامی داپه وه: "کوره که م، هیتشتا له کوتیمان! ئاخ به کریتی له دایکیوون شتیکی ترسناکه!"

له درزی په نجه ره که وه له ده ره وه مان ده نوژی، هه شاماته که دوور که وتبوونه وه، له و دیو دار زه یتوونه کانه وه دیارنه مان. بیده نگی بالی به سه ر ریگه که دا کیشا.

باهم گوتی: "یاللا په له که ن، ده بی بهر له خوژئاو ابوون بگه ینه وه ماله وه!"

دایکم ده ستی گرتین، باهم ده مانچه که ی له بهر باخه لییدا ده رهینا، تاقی کرده وه، پر بوو، له کاتیکیدا که ده مانچه که ی نا به وه گیران له دوا ی ئیمه وه که و ته ری.

خه ریک بوو خوژئاو ده بوو که به ده روازه که ی شاردا چووینه ژوو ری، ده تگوت شه ر له کو لانه کانا بارگه و بنه ی خستوه، خه لکی به په له ده ریوشتن، ده رگاکیان له و دیو خو بانه وه کلیل ده دا، دایکان ماله کانی خویمان له کو لان بانگ ده کرده وه، فاتیمه، هاوسی تورکه که مان، ئیمه ی بینی و چاک و چونی له گه ل نه کردین.

باهم له جیگه هه میسه بیبه که ی خزیدا، له سه ر قه نه فه که له بهر په نجه ره ی رووه و هه وشه دانیشت، دایکم گوئی له مستی فه رمان و له به رامبه ریدا کروشکه ی کرد، ده یزانی باهم ناماده ی فه رماندانه، باهم کیسه تووتنه که ی ده رهینا، له سه رخو سیغاریکی پیچاپه وه، پاشان سه ری هه لپری و گوتی:

- "نای بیچ که سیکی پی له مال بنیتنه ده ر!"

ئه و جا به توورپه یی لای بو من کرده وه و پرسى: "ده ترسیت؟"

وهلامی داپه وه: "نه خیر!"

- "ئدی ئه گه ر تورک ده رگاکیان شکاند، هه ر ناترسیت؟ گه ر هاتنه ژوو ری و تویمان کوشت چو ن؟"

که ئه و دم بیست له رز دایگرتم، تیغی رمم به سه ر گه ردمه وه هه ست پی کرد، ویستم هاوار که م: "به لئى ده ترسم!" به لام له نیگای باهم سه میمه وه، کوتوپر سینگم پرپوو له هه وا، هه ستم کرد دلم پر بووه له غیره ت و پیاره تی. گوتم: "گه ر بشمکوژن، هه ر ناترسم!"

باهم گوتی: "باشه!" و ئیدی سیغاره که ی پی کرد.

هاوینی رابردوو که چوو بوومه گوند تا شاهیدی مردنی باپیره م بم، له گه ل یه کیکی له خالو کانا له بیستان نوستم، خو م به ده ستی خه و سپاردبوو، کوتوپر ده نگی قرچه قرچیکم بیست، زه نده قم له و ده نگه چوو، خو م به ره و لای خالو م ته کان دا، پرسیم: "ئه و ده نگه ده نگه چییه؟ من ده ترسم!" خالو م توورده بوو

له تاو ئه وهی که خه بهرم کردۆته وه، پشتی تنی کردم و گوتی: "کورپه شاری بنو، مه گهر تا ئه لعان ناوها دهنگیت نه بیستوه؟ ئه وه کاله که کانن گه وره ده بن!" ئه و رۆژهش که بایم ناوها دیکه تی ده دام، ههستم ده کرد دلم گه وره ده بی و دهنگدانه وهی ئه و گه وره بوونه ده بیبهم.

میگا لۆکا سترۆ چوار ده روزهی هه بو، هه موو رۆژیک له کاتی خۆرئاوا بووندا، تورک ئه و ده روزانه یان داده خستن و له گه ل هه لها تنی خۆردا ده یان کردنه وه، به درێژایی شه و کهس نهیده توانی بیته ئه مدیو بۆ ناو شار، یا خود له شار بیجیته ده ر، به و جۆره مه سیحیه کان ده بوون به ته له وه، مادامه کی ده روزا زه کان داخرا بوون، ئیدی تورک ده یان توانی شه وانه ده ست بده نه قه تلوعام، له بهر ئه وهی هه م ژماره یان زیاتر بو، هه م باره گیان هه بو. یه که مین جار بو من قه تلوعام بیبم، چه ند رۆژی ئه وه وه به ر، زهینی منالیم روخساری راسته قینه ی ژبانی له ودیو ده مامکه جوانه کانی زه ریا، دارمیوی پر له ترئ و نانی گه م و زه رده خه نه ی دایکی که وه ده بیی. به لئ، روخساری راسته قینه ی ژبان: (که لله سه ر!)

هه ر له و سه رده مه دا بوو توو یک له ناخمدای چینرا، ده بوو ئه و تووه ماوه یه ک دواتر گو ل بکا و به ره که ی له شتیه ی چاوی سییه مدا، له شتیه ی چاوی ناوه مه دا دروست بیته، چاویکی سازگار که شه و و رۆژ کراوه بی و ترس و خۆف نه ناسی.

دایکم و خوشکه که م و من له ماله وه پالمان دابوو به یه که وه و خۆمان مات دابوو، له ده ره وه دهنگی جنیو و هه ره شه ی تورکه شیتنه کا مان دهاته گو ئ، دهنگی شکاندنی ده رگا کان و قه تلوعامی مه سیحیه کانمان ده ژنه فت، دهنگی قروسکه ی سه گ و هاواری گیانکیشانی برینداران. هه راو هۆریا یه ک فه زای گرتبووه نه بیته وه، ده تگوت بومه له رزه رووی داوه. بایم له مدیو ده رگا که وه به تفه نگه وه، ئاماده باش له که میندا بو، بیرم دئ به ردیکی شتیه لاکیشه یی به ده سته وه بوو که به ردی چه قۆ تیز که ره وه یان پئ ده گوت، چه قۆ به کی درێژی ده سک ره شی پئ تیز ده کرده وه، ئیمه ش چاوه رێ بووین، ئاخه ر بایم گوتبووی: "گه ر تورک ده رگا که یان شکاند و ها تنه ژوورئ، بریارم داوه به ره له وهی بکه ونه به ر ده ستیان خۆم بتانکوژم!" ئیدی دایکم و من و خوشکه که شم رازی بووین، بۆیه هه نوو که ش چاوه رێ بووین.

***

له و ساته وه ختانه دا، گه ر که سییک ده رکه وتیا، ره نگ بوو رۆحم کامل با، ههستم ده کرد له ماوه ی چه ند سه عاتی که دا کوتوپر له منالیکه وه بوومه ته پیاو.

شه و به و شتیه یه ره ت بوو، رۆژ بۆوه، هه راو هۆریا که نه ما، سوپای مه رگ پاشه کشتی کرد، به وریایی ده رگا کا مان کرده وه و سه رمان برده ده رئ، هه ندئ له ژنه دراوسیکان، به دزی و ترس و له رزه وه په نجه رده ی ماله کانیان کردبووه، دیکه تی کۆلانیان ده دا، له و کاته دا تورکه کولیچه فروشه که ده رکه وت، ریشی نه بوو، دهنگی به رز، کولیچه ی دارچین و په لکه خه شخاشی له سه ر سینیه ک نابوو، به گۆرانی چرینه وه هاواری بۆ فروشتنی کولیچه و په لکه خه شخاشه کانی ده کرد، چ که یفیکه هه بوو! وا پیتده چوو هه موو شتییک سه ره له نو ئ له دایک بوو بیته وه، ده تگوت یه که م جاره ئاسمان و هه ور و سینیه کی پر له کولیچه ی بۆن دار

ده بیین، دایکم کولیچه یه کی بۆ کریم، ئیدی به و په ری که یفه وه که و تمه خواردنی.

پرسیم: "دایکه، کوشتار ته و او؟"

به ترسه وه وه لامی دامه وه: "کورپه که م بیته ده نگ به، ناوی کوشتار مه هیته، ئاخه ره نگه گو ئی له ده نگت بی و هه مدیس بگه رپته وه!"

ئه لعان که وشه ی (کوشتار) م له سه ر قافز نووسی، مووی سه رم راست بۆوه، ئاخه ر کاتییک منال بووم، ئه و وشه یه ته نه ا پینچ پیت له پیته کانی ئه لف و بی نه بوو، به لکو هه راو زه نایه کی گه وره بوو، پیتی هه بوو ده رگا کانی به له قه ده شکاند، روخساریکی تو قینهر و چه قۆ به ک له ما به ینی ددانه کانی بوو، قیژه و هاواری ژنانی ده رو دراوسی بوو، پیاوانیک بوو که له مدیو ده رگا وه خۆیان نابۆوه و فیشه کیان داده گرته وه.

بۆ ئیمه که له و سه رده مه دا منال بووین و له کریت ده ژباین، وشه ی تریش هه بوون که فرمی سک و خوتیان لیه ده چۆرا، ئه و وشانه ی که بیوونه هۆی له سیتداره دانی خه لکانیک، ئه وانه ش وشه گه لی: نازادی، قه دیس میناس، مه سیح و شو ئیش بوون.

نووسه ر، قه ده ریکی زالمانه و تالی هه یه، له بهر ئه وه ی ماهیه ته ی کاره که ی وشه ی پئ به کار ده هیته تا کولی ناخی بۆ بیته نگه بگۆرئ، هه ر وشه یه ک بۆ خۆی سه ده فیکه ره قه و هیزیکی گه وره و ته قینه وه یی له خۆیدا هه شارداوه، بۆ دزینه وه ی مانا که ی، ده بی ریکه بدا له ناخیدا وه ک بۆ مبینک به ته قیتته وه. به و جۆره یه که ئه و رۆحه ی زیندانی کراوه نازاد ده بی.

جاریکیان حاخامیک که هه میشه به ر له چوون بۆ کلێسا بۆ دو عاکردن، وه سیه تی ده کرد و به چاوانی پر له فرمی سک وه خودا حافیزی له ژن و مناله کانی ده کرد، ئاخه ر ئه و دلنیا نه بوو له وهی که چما دوا ی دو عاکردن ده مرئ، یا خود به زیندووی ده مینئ. ده یگوت:

- "کاتییک وشه به کی وه ک وشه ی خودا ده هیتمه سه ر زوبان، ئه و وشه یه دلم هه پروون به هه پروون ده کات، زه نده قم ده چئ و نازانم ده توانم وشه کانی دواتر (روحم پئ بکه) بلیم یان نا!"

چ ده بوو گه ر که سییک توانیبای به و جۆره شیعریک بخوتینیتته وه، یان وشه ی (قه تلوعام) نوتق کات، یا خود نامه ی ئه و ژنه بخوتینیتته وه که خۆشی ده وئ، یان به و جۆره ئه م په یامه بخوتینیتته وه که شه رخی حالی ئینسانیکه زۆر له ژبانیاندا جهنگی و شتیکی که می ده سه که وت.

***

رۆژی دواتر، سوپای سالخان، بایم دهستی گرم و گوتی:

- "وه ره!"

دایکم به ترسه وه گوتی: "ئه ری ئه و تولفه بۆ کو ئی ده بهیت؟ ته نانه ت مه سیحیه ک له مال نه ها تو ته ده ری!"

بایم دووباره ی کرده وه: "وه ره!" وای گوت و ئیدی ده رگا که ی کرده وه و چوینه ده ری.

لیم پرسى: "بۆ کو ئی ده چین؟" و ام گوت و دهستم له نیو دهستی پیاوانه ییدا ده له رزی.

سه بیرتکی خواروو ژووری کۆلانی کرد، کەس بەدەرەو نەبوو، جگە لە دوو ژنی تورک نەبێ کە لە سووچی کۆلانی و لەبەر بەلوعەدا خەریکی شت شتن بوون، رەنگی ئاوەکە سوور بوو.

- "دەترسیت؟"

- "بەلێ؟"

- "قەیناکا، رادبیت!"

لەسووچی کۆلانی کەوێ داگەراین و بەرەو دەروازی بەندەر کەوتینە رێ، لای دەرگای مالتیکەوێ رەتبوون کە هیشتا دوکەلی لێ هەڵدەسا. لای مائی زۆرەو رەت بوون کە دەرگاکانیان شکاو و هیشتا خۆپنەکە ی سەریان وشک نەبێو، کاتیەک گەشتینە گۆرەپانی شار بەئەستێرکی پەیکەری شیر و دارچنارە دێرینە گەورەکە ی لێوارەکە یهوه. بابم راووستا.

بەدەم ئیشارەتکردنەو گوتی: "بنۆرە!"

سەیری دار چنارەکەم کرد و لە حەبوو تا قیژەیهکم لێ هەستا، سێ کەس لە پالێ یە کدا لە دار درابوون، پێشان پەتی و جلکی نوسستیان لەبەردا بوو، زوبانیان بەرەنگی سەوزی تۆخ لە دەمیانەو هاتبوو دەرێ. ئاخر ئەو دیەنە زیاد لە وزە ی من بوو، سەرم وەرچەرخان و باوێشم کرد بەئەژنوی باجدا، بەلام ئەو بەدەست سەری گرتم و بەرەو چنارەکە وەری چەرخاند.

هەمدیس ئەمری پێ کردمەو: "بنۆرە!"

پانتایی چاوانم پێبوون لە خەلکانی لەسێدارە دراو.

- "ئومیدەوارم بەدرێژیی تەمەنت، دیەنی ئەم لەسێدارە دراوانە لە پێش چاوانت نەسپردیتەو!"

- "کێ ئەوانە ی کوشتوو؟"

- "تازادی، تا خودا لێمانی پێرۆزکات!"

من لەو قەسە ی نەگەیشتم، بەچاوانیکی دەریۆقیوێو لەو سێ جەنازە یه ورد دەبوومەو کە لە مابەینی گەلا زەرەدەکانی دارچنارەکەو بەئەسپایی دەلەرینەو.

بابم چاوی بەملاولادا گبیرا و گویی رادبیرا، کۆلانی کە بێدەنگ بوون، رووی تێ کردم و گوتی:

"دەتوانیت دەستیان تێو بەهیت؟"

بەترسەو وەلامیم دایهوه: "نا!"

- "چۆن؟ دەتوانیت... وەرە!"

نزیك بووینەو، بابم بەپەلە چاچی کیشا، ئەمری کرد:

- "دە دەست لە پایانەو بەدە!" دەستی گرتم، پێستی سارد و وشکی جەنازەکانم لەسەر پەنجەکانم هەست پێ کرد، هیشتا شەوئیمان لەسەر بوو.

بابم ئەمری کردەو: "ماچیان کە، رێوڕەسمی دۆعاکردن بەجێ بێنە!"

کاتیەک سەرنجی دا دەمەوئێ برۆم، ژێر بالی گرتم، بەرزی کردمەو، سەری چەماندمەو و لێومی

بە پایانەو نووساند، پاشان دایگرتە سەر عەرەدەکە، لەشم لەسەر پام قورس بوو، بابم نوشتایهوه و سەیری کردم. گوتی: "تەمە بۆ ئەو بوو تا لەسەر مەرگ رادبیت!"

جاریکی تر دەستی گرتم و گەراینەو مالت، دایکم بەنیگەرانییهوه لەودیبو دەرگاوه چاوپرێی دەکرد، بەدەم باوێش پێداکردن و ماچکردنەو گوتی: "تو خودا، ئەو تۆلفەت بۆ کوێ برد؟"

بابم وەلامی دایهوه: "چووین بۆ دۆعا کردن!" وای گوت و سەرنجیکی پێ لە باوێ بەخۆبوونی لێ دام.

***

بۆ ماوهی سێ رۆژ دەروازەکان بەداخراوی مانەو و لەرۆژی چوارەمدا کرانەو، بەلام تورک بەکۆلانی کانا دەگەرپان، چاخانهکانیان تەحەری دەکرد، لە مزگەوتەکان کۆدەبوونەو، هیشتا کە فوکولی دەروونیان نەنیشتبوو، چاوانیان پێ بوو لەقەتلوعام، کریت بەلێواری تەقینەو بوو، تەنها پزسیکیک بەس بوو بۆ ئەو تەقینەو، ئەو مەسیحییانە ی منالیان هەبوو، سواری بەلەم و کەشتی بوخاری بوون و بەرەو گریکستانی نازاد کەوتنە رێ. بەلام ئەوانە ی منالیان نەبوو، میگالتو کاسترۆیان جێ هیشتا و دایانە شاخ.

ئێمە لەو کەسانە بووین کە بەنبازی سەفەر چووین بۆ بەندەر، بابم لە پێشەو دەریۆشت و من لەدواوه و دایکم و خوشکەکەم لەدوای باجەو هەنگاویان دەنا.

بابم گوتی: "ئێمە ی پیاوان دەبێ ناگاداری ژنان بین ئاخر هیشتا تەمەنم نەگەیبوو هەشت سالان من لە پێشەو دەرۆم و تۆ لە دواوه بە، زۆر وریابە!"

لای مائی سووتاوی هاوسیکانمانەو رەت بووین، هیشتا ژمارەیهک لە جەنازەکانیان بەخاک نەسپاردبوو، لاشەکان بۆنیان کردبوو، بابم لەبەر دەرگا یە کدا نوشتایهوه و بەردێکی بەخۆین سووری هەلگرتەو. بەرەدەکی دامی و گوتی:

- "ئەمە بۆ تۆ، هەلی گره!"

سەرەنجام پەیم بەرەوتاری توند و وشکی بابم برد، ئاخر وی شتیوازی (پیداگۆژی نوێ) ی پەیرهو نەدەکرد، ئەو پەیرهوکاری شتیوازیکی دێرین و بێروحمانه بوو، تەنها شتیوازیکی کە دەیتوانی پارێزگاری لەنەژاد بکات. ئاخر گورگ یە کەمێن بەچکە ی خۆی فێری راو و کوشتن دەکات، فێری دەکات چۆن بەفیل یان نازایەتی، خۆی لە تەلە رزگارکات. حەوسەلەو سەرەختیم کە هەمیشە لەهەلومەرجی خەتەرناکدا لەگەڵم بوون، بەقەرزارباری (پیداگۆژی) یه زبیر و وشکەکە ی باجیان دەزانم، هەرەو ها ئەو ئەندێشە دەستەمۆ نەبووانە ی کە هەر ئەلعان لە کۆتایی عومرمدا حوکمرانیم دەکەن و نامادە ی قەبوولکردنی تەسەلای من لە خواوەند و شەیتان نین، بەقەرزارباری ئەو رەوتارە وشک و زبیری باجیان دەزانم.

***

بەر لەوێ مالت جێ بێلین، بابم پێی گوتم: "وا باشترە بجینە ژوورەکە ی تۆ و بریار بەدین بۆ کوێ بجین!"

له‌ناوه‌راستی ژووره‌که‌دا وه‌ستا و ئیشاره‌تی بۆ نه‌خشه‌ی گریگستان کرد که به‌دیواره‌که‌وه هه‌ل‌واسرابوو.

- "پیرایۆس یان ئەسینام ناوی، هه‌مووان له‌وئ کۆده‌بنه‌وه، دواتریش ده‌که‌ونه ه‌وارهاوار که شتی‌ک شک نایه‌ن بیه‌خۆن و پاشان ده‌که‌ونه ده‌ستی سوآل پانکردنه‌وه. ئەو جوۆره کارانه په‌ست و توورده‌م ده‌که‌ن، دوورگه‌یه‌کی تر هه‌لبێژیره."

- "هه‌ر کامی‌ک خۆم به‌وئ؟"

- "به‌لئ، هه‌ر کامی‌ک خۆت به‌توئیت."

له‌سه‌ر کورسییه‌که هه‌ستام و له‌ ته‌واوی دوورگه‌کانی (ئیه‌ژه) - خالچینی سه‌وز له‌سه‌ر زه‌ریای شین - وردبوومه‌وه، پاشان له‌ (سانتۆزینی) یه‌وه ده‌ستم پێ کرد و په‌نجه‌م به‌ (میلۆس) و (سیپنۆس) و (میکنۆس) و (پارۆس) داگیرا و له‌سه‌ر (ناکسۆس) پام گرت.

گوتم: "ناکسۆس!"

شیتوه و ناوه‌که‌یه‌م پێ خۆش بوو، له‌و ساته‌وه‌خته‌دا چۆن ده‌متوانی پێشبینی ئه‌وه بکه‌م که ئه‌و هه‌لبێژاردنه‌ رێکه‌وت و خه‌ته‌رناکه‌ چ کاربگه‌رییه‌ک له‌سه‌ر ته‌واوی ژبانم جێ دێلێ.

سه‌یری بابم کرد و هه‌مدیس گوتم: "ناکسۆس!"

وه‌لامی دامه‌وه: "زۆر باشه، ده‌چین بۆ ناکسۆس."

ناکسۆس

ئهم دوورگه‌یه‌ له‌ نیو رووناکی و ئارامییه‌کی چر‌دا نوقووم بوو، له‌ هه‌موو لایه‌ک کاله‌ک و هه‌لووژه و هه‌نجیر هه‌لدرابوونه‌وه، زه‌ریایه‌کی ئارام ده‌وری دابوو، له‌ خه‌لکی ئه‌و دوورگه‌یه‌م ده‌نۆری، روخساریان میه‌ره‌بان و هه‌رگیز له‌ هه‌ژمه‌ت تورک یان بوومه‌له‌رزه هه‌لنه‌له‌رزببون و روویه‌رووی مه‌ترسی نه‌بوونه‌وه، لی‌ره‌ نازادی، په‌رۆشبوونی بۆ نازادی خامۆش کردبوو، ژبان وه‌ک گه‌لایه‌کی ناو ئاو به‌بێ جووڵه‌ ده‌پۆشت، گه‌رچی ناو به‌ناو ده‌خروشا به‌لام هه‌رگیز لافاوێکی لێ نه‌ده‌که‌وته‌وه. کاتی‌ک له‌و ناوه‌دا پیاسه‌م ده‌کرد، به‌که‌مین نیعه‌مه‌تێک که سه‌رنجی راکیشام، ئاسایش بوو: ئاسایش و چه‌ند رۆژتیک دواتریش بێزاری.

پیاوی‌کمان ناسی ناوی (لازارۆس) بوو، ئه‌و پیاوه ناکسۆسییه‌ ده‌وله‌مه‌ندیکی خه‌لکی (ئینگاریس) بوو. ئه‌و ناوچه‌یه‌ یه‌ک سه‌عات له‌شاره‌وه دوور بوو، لازارۆس باخێکی گه‌وره‌ی هه‌بوو، ئیهمه‌ی بۆ ئه‌وئ ده‌عه‌ت کرد و دوو هه‌فته‌یه‌ک له‌لای مایه‌وه. خودایه‌ چ فه‌ره‌حییه‌ک و چ جوانییه‌ک و چ دره‌خته‌گه‌لێکی به‌به‌ر، ئیدی کریت له‌ لامان ببوه ئه‌فسانه‌ی په‌رییان، هه‌وری هه‌ره‌شه‌که‌ر له‌و دووره‌وه چ خه‌ته‌ری بۆ سه‌ر ئیتمه‌ نه‌بوو، نه‌ له‌خوێنپێژی هه‌والێک هه‌بوو، نه‌ له‌ جه‌نگین بۆ نازادی، ئه‌وانه هه‌موو توایوونه‌وه و له‌ نیعه‌مه‌ته‌کانی ناکسۆسدا بزر ببوون.

چه‌ند کتییێکی له‌ گه‌نجینه‌ی خانووی باخه‌که‌دا دۆزییه‌وه، رۆژگار په‌ره‌کانی زه‌ر هه‌لگه‌راندبوون،

کتیبه‌کانم هه‌لگرتن و رۆژانه له‌ژێر دار زه‌یتوونیکدا داده‌نیشتم و به‌په‌رۆشه‌وه ده‌که‌وته هه‌لدانه‌وه‌ی په‌ره‌کانیان، له‌ وێنه‌ی کۆن و بێهه‌نگی قاره‌مانان و خانمان، له‌ئاژه‌لانی درنده و مۆزی دارستان ورد ده‌بوومه‌وه، له‌ کتییێکی تردا، وێنه‌ی زه‌ریای شه‌خته‌به‌ند و که‌شتیی له‌ناو سه‌هۆلدا گیرخواردوو، وێنه‌ی بێچووه‌ و رچ که وه‌ک تۆیه‌له‌ لۆکه له‌سه‌ر رووی به‌فر تلیان ده‌دا. له‌ کتییێکی تردا وێنه‌ی شاره‌ دووره‌کان، دوکه‌لکیشگه‌لی به‌رز، کرێکاران و ئاگری گه‌وره‌.

زه‌ینم ده‌کشا و دونیاش له‌گه‌لیدا به‌رفه‌راوان ده‌بوو، ئه‌ندیشه‌م پێ ده‌بوو له‌ دره‌خته‌ گه‌وره‌کان، له‌ گیانه‌وه‌ره سه‌یره‌کان، له‌ خه‌لکانی ره‌ش و زه‌رد. له‌ به‌کێک له‌و کتیبانه‌دا ئه‌م وشانه‌م هاتنه‌ به‌رچاو: چه‌ند به‌خته‌وه‌ره ئه‌و که‌سه‌ی که زۆرت‌رین زه‌ریا و کیشوهره‌کانی بینیوه! له‌ کتییێکی تردا ئه‌م رسته‌یه سه‌رنجی راکیشام: گا- بوون به‌رۆژتیک باشتره‌ له‌ - مانگا بوون- به‌سالتیک! باش له‌ رسته‌یه‌ حالی نه‌بووم، به‌لام ده‌مزانێ نامه‌وئ بیه‌ مانگا، به‌داخستنی کتیب و سه‌یرکردنی داربه‌هێ و داره‌له‌وژه‌ی گه‌ییو و ئاودار، هه‌وای گه‌رم و بۆنخۆشم هه‌لده‌مژت، به‌میتروویه‌ک ده‌چووم که هیشتا باله‌کانی ته‌واو کامل نه‌بوون و یا چکۆله‌کانی به‌عه‌رددا بدا تا به‌لکو پال بگرێ و بفرێ، گه‌رچی ده‌شترسێ له‌وه‌ی چما سه‌رده‌که‌وئ یان شکست دێنێ؟ ئاخ‌ر ئه‌مه‌ بوو وای لێ کرد عاده‌ت به‌تۆزێکی تر ئارامییه‌وه بگرێ.

من عاده‌تم به‌ئارامییه‌وه گرت، بێ ئه‌وه‌ی چ زانیارییه‌کم هه‌بێ، به‌نه‌هینی خۆم بۆ رۆژتیک ئاماده‌ ده‌کرد که باله‌کانم ئاماده‌ی فرین ده‌بن و ئیتر بۆ خۆم ده‌رۆم.

به‌لام خوشکه‌زاکه‌ی لازارۆس، که کچیتکی بزێوی دوانزه‌ سالان و ناوی (ستیلیا) بوو، به‌دار زه‌یتوونه‌که‌ی ئه‌و لاهه‌وه‌ جوڵانه‌ی ده‌کرد و گۆرانیی ده‌چری. له‌کاتی جوڵانه‌کردنا کراسه‌که‌ی هه‌لده‌درايه‌وه و پێپووه‌ خه‌ی وه‌ک به‌فر سپییه‌که‌ی له‌به‌ر رۆشایی هه‌تاو‌دا ده‌بریسکایه‌وه. هه‌وسه‌له‌ی بیستنی گۆرانییه‌که‌ی، یاخود بینیی پێپووزیم نه‌بوو، رۆژتیکیان به‌تووره‌ی کتیبه‌کانم کیشا به‌عه‌رددا، ئه‌ویش به‌ده‌م بنیشت جوینه‌وه سه‌یری کردم و دایه‌ قاقای پێکه‌نێن، له‌و هه‌موو گۆرانییه‌ی ستیلیا ته‌نها په‌کێکیانم بێرامه‌وه که ده‌یگوت:

ئه‌و چاوه‌ ره‌شانه‌ داگره‌ که ته‌ماشای منیان پێ ده‌که‌ی

زێر و زیوه‌که‌م دایانگره‌، وا خه‌ریکه‌ ئاگرم تێ به‌رده‌ده‌ن.

هه‌ستامه سه‌ر پێ و هاوارم کرد: "ستیلیا، یا تۆ برۆ یاخود من ده‌رۆم!"

له‌ جوڵانه‌که‌ دابه‌زی و ئیتر بێ ئه‌وه‌ی پێکه‌نێ، وه‌لامی دامه‌وه:

- "وه‌ره‌ با هه‌ردووکه‌مان برۆین!" پاشان ده‌نگی نزم کرده‌وه و له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: "هاوړتی داماو، باشتره‌ پێکه‌وه برۆین، چونکه‌ رۆژی دووشه‌مه‌ له‌ قوتابخانه‌یه‌کی کاسۆلیکه‌کاندا زیندایی ده‌کرتی. گوتم لێ بوو باوکت له‌و باره‌یه‌وه قسه‌ی بۆ خالۆم ده‌کرد!"

له‌ناو قه‌لاکه‌ی ناکسۆسدا، که ته‌رمی داگیرکه‌ره فه‌ره‌نگییه‌کانی تیدا به‌خاک سپێردرابوون، قوتابخانه‌یه‌کی به‌نیوانگی فه‌ره‌نسابی هه‌بوو که قه‌شه‌ی کاسۆلیک مه‌زب به‌رپه‌دیان ده‌برد. من و بابم رۆژتیکیان بۆ ئه‌وئ چووین، بابم بۆ ماوه‌یه‌ک سه‌یری کرد و پاشان سه‌رتیکی له‌قاند و گوتی:

- "ئېرە بۇ فېئېر بون قەيدى ناکا، بەلام مامۇستاكانى قەشەى كاسۇلىيكن، نەفرەتبان لى بى. دەشىن بىتكەنە كاسۇلىيكن!"

گەرچى دووبارە ناوى ئەو قوتابخانەيە نەھىتبايەو، بەلام دەمزانى كە بېرىكى لەو جۆرە گېنگلى يى دەدا و نازانى چ بېرىيىك بەدا. شەوى ھەمان ئەو رۆژەى كە ستىيلا لەو بارەيەو قەسنى بۇ كەردم، دواى شىو باىم لەگەل خۇيدا بۇ پىياسە بەرەو باغەكەى بېردم. مانگ تريفەى دەدا، ھەموو شىيىك نارام و بۇنىكى خۇشى لى دەھات. ماوئەك زارى ھەلنەھىتبايەو، لەكاتى گەرەنەو، راوئەستا و گوتى: "لە كرىت شۆرش ھەلايساوەتەو و ئىدى من دەگەرئەمەو بۇ ئەو، ئاخىر رەواى حەق نىيە برا مەسىحىيەكەنم لەوئى بىجەنگن و منىش لىرە لەباغەكاندا پىياسە بىكەم، دەبى بېرۇم. تۇيش نابى ھەل لەدەس بەدەيت، دەمەوئى بۇ خۆت بىيىتە پىياو!"

ھەمدىس بېدەنگ بۆو، چەند ھەنگاوتىكى نا و جارىكى تر راوئەستا.

- "تىگەبىشتىت؟ بون بەپىياو واتە بەكەلكى ولات ھاتن، حەيفىك ناوكىان بۇ دەرس و دەور بېرېوت نەك بۇ چەك ھەلگرتن، داخەكەم تازە چ شىيىك ناكىر. ئىتر رىگەى تۆ ئەو، ئەو رىگەيە بىگەرەبەر. تىدەگەيت؟ دەرس بخوتىنە تا لە رېئى و دەسھىتبانى نازادىدا يارمەتى كرىت بەدەيت، دەبى ئامانجى تۆ ئەو بى، ئەگەر نا ئەو خوتىدن و خوتىدەوارى بەجەھەنەم، من نامەوئى بىيىتە مامۇستا و قەشە و سولەيمانى حەكىم، تىدەگەيت؟ من بېرىارى خۆم داو، ئەلەان تۇيش بېرىارى خۆت بەدە! گەر لە رېئى قەلەم يان تەنگەو نەتوانىت يارمەتى كرىت بەدەيت، ئەو وا باشتە بۇ خۆت پالەكەويت و بىرەت!"

گوتىم: "ئاخىر من لە قەشە كاسۇلىيەكەن دەترسم!"

- "ھەررەو مەنىش لىيان دەترسم، پىياوى حىسابى دەترسى، بەلام بەسەر ترسەكە بەدا زال دەبى، من ئىمانم پىت ھەيە."

ساتىك بېرى كەدەو و ئەو جا ئاوا قەسەكانى راست كەدەو:

- "نا، ئىمانم بەتۇ نىيە، بەلكو ئىمانم بەو خوتىنە ھەيە كە لەدەمارەكانتا دى و دەچى، ئىمانم بەخوتىنى كرىتىيە ھەيە، دەى نىشانەى خاچ بىكىشە، گور بەدە خۆت و بەئومىدى خودا رۆژى دووشەمە دەچىن ناوئوست دەكەين."

ئەو رۆژەى من و باىم بەو تەپۇلكەيەدا سەر دەكەوتىن كە لەبەردەم قەلاكەدا بو، باران دەبارى، ئە بارانىكى پەراگەندەى پىيىزى رىگەكانى تارىك دەكرد، زەريا لەدوامانەو ھەناسەى ھەلدەكيشا، شەبەكى فېنىك گەلەى درەختەكانى شەن دەكرد، تاك تاك گەلاكان، بەرەنگى زەرد و قاوئەبى دەپۇرئانە سەر عەرد و سەرى تەرى درەختەكانىان دەپازاندەو، بايەكى توند كە بېگومان لەو سەرى سەرەو ھەلى كەردبو، پەلە ھەررەكانى راودەنا، سەرم ھەلېرى و سەرنجىكى قوولم لە پەلە ھەررەكان دا، راپان دەكرد، بەكىان دەگرتەو، جوى دەبوئەو و ھەندىكىان قەلبەزەى بەرزى رەنگ خۆلەمىشيان لەدواى خۇيانەو جى دەھىشت تا بەشكەم عەرد لەمس كەن.

لە تافى مناليمەو بەدوا، حەزم دەكرد لە حەوشە لەسەر پىشت پاكشيم و لە ھەر بىرۇم، زۆرەى كات

مەلىك، رېشۇلەيەك يان پەرىسەيلەكەيەك ياخود كۆتۈرىك دەفرى و بەشىوئەك لەگەلئىدا يەكانگىر دەبووم كە گەرماى سىنگىم لەسەر لەپى دەستەم ھەست پىن دەكرد. خاتو (پنلوپ)ى ھاوسىيمان رۆژىك بەدايىكىم گوتىو: "مارگى، مەزەندە دەكەم كورەكەت بونىادەمىكى دەسگرەو يان فالچى لى دەرچى. ئاخىر دايمەى خوا تەماشاش ھەر دەكات."

دايىم وەلامى داوئە: "پنلوپ خەفەت مەخۇ، شەقى زەمانە ناچارى دەكات سەرنجى بۇ خوارەو نەوى كات!"

بەلام ھىشتا زەمانە شەقى خۆى نەوئەشانىبو، ئەو رۆژەى بەرەو قەلاكە سەردەكەوتىم، ھەورم ستايش دەكرد، جار ناچار ھەلدەنووتام و پام دەخزا، باىم شانى گرتىم و گوتى:

- "ھەر لەبىرەك، تەماشاش بەردەكانى ژىر پىت كە تا نەكەويت و ھەلنەدېرىت!"

كىژۇلەيەكى جىتلى و مەلوول لەخانويەكى نىو وىران ھاتە دەرى، ئەوئىش لە ناسمانى دەنۆرى، كىژۇلەكە زەرد و لاواز بو، لەروخسارىدا نىشانەى وىقار و نەجابت دەبىنرا، شالىكى كۆنى لەخۇيەو پىچابو، ھەلەلەرزى، دواتر زانىم ئەو كىژۇلەيە سەر بەيەكىك لەبنەمالە بەناوبانگە كاسۇلىيەكەكان بو، ھەموو ئەندامانى ئەو خىزانە كۆنت و ژنە كۆنت بوون و چەند سەدەيەك لەووبەر ناكسۇسىيان داگىر كەردبو، ئەو قەلايەيان بۇ نىشتەجىبوونى خۇيان رۇنابو، قەلاكە كەوتىو ھەررەتەن شوتىنى شارەو، لەوئە دەيانتوانى رەشە خەلكە ئەرتەدۆكسىيەكە بخەنە ژىر چاودىرىيەو و لە بەندەرەو تا عەردە تەختانىيەكانى پىشتەو، لەرەنج و ھەلپىروكان و بېگارى پىكردىيان بىزىن. بەلام ئەلەان ئىدى كەوتىوئە سەر بەرەى خالى و لەو پەرى زەلبىلىدا دەئىيان، كۆشكەكانىيان داروخواو نەو بەئەسل و فەسلەكانىيان برسى و رەنگىپەبو بوون. كىژانى ئەو بنەمالەيە بەدلى خۇيان مېردىكىان نەدېبۇو، لەبەرئەوئە پىياوانى ھاوسىنى ئەو كىژانە پىياوئەتسىيان لەدەس دابو، ئەو پىياوانە يان ئارەزووى ژن ھىتانبان نەبو، ياخود دەرەقەتى ژيانى ژن و منال خىستەو نەدەھاتن، لەلايەكى تر ئەو خانمانە پىيان شورەبى بوو شو بەئەرتەدۆكسىيەكى ھەزار بىكەن. ئەوانە لەكەلى خۇيەشتزانى و شكۆى خۇيان نەھاتىوئە خوارەو. لەبەرئەوئە تەنھا خۇيەشتزانى و شانازىيان شك دەبرد.

كىژۇلەكە بۇ ساتىك لە ناسمانى نۆرى، سەرىكى بادا و ھەمدىس چۆو ژوورەو.

تەواى رۇوداوەكانى ئەو رۆژە موو بەموو وەياد دىنمەو، ئەو رۆژە دەلېم كە بەقەلاكەدا سەركەوتىم تا لە قوتابخانەى كاسۇلىيەكان خۆم ناوئوست كەم. ھىشتا دەتوانم ئەو پىشەلەيە بىيىم كە لەسەر سەكۆيەك لە بەر باراندا وىستابو، سەگىكى سىپى بەپەلەى نارنجىيەو، كىژۇلەيەكى پىن خاوس مەقەلېيەكى پىر لەپشكۆى سوورى بەدەستەو و راي دەكرد، روخسارى بەتىنى ئاگرەكە ھەلايسابو.

باىم گوتى: "ئەو گەبىشتىن!" ئىدى دەستى برد و لە ئەلقەى دەرگا گەرەكەى دا.

لە ژيانى فېكىرەدا، ئەو يەكەمىن و رەنگە گىرنگىر پالچەكەن بو، دەرگا يەكى ئەفسوونايى لەزەنمدا كەوتە سەرىشت و بەرەو دۇنيايەكى سەير رانومايى كەردم. تا ئەو دەمە رۇم لەدۇنيايى داخراوى كرىت و گىرېكستاندا دىل بو، بەلام ھەنووكە دۇنيا بەر فراوان دەبو، دابەشكارى گرووپە بەشەرىيەكان

زیاتر دهبوو، ئیسیکی سینهی هه‌رزه‌کاریم بۆ له‌خۆگرتنی هه‌موو ئه‌و شتانه‌هاواری ده‌کرد. به‌ر له‌و ساته‌، نه‌گه‌یشتبوومه‌ ئه‌و یه‌قینه‌ی که‌ دونیا زۆر گه‌وره‌یه‌ و په‌نج و هه‌ول تهنه‌ لای جه‌نگاوه‌رانی کریت نییه‌، به‌لکو لای هه‌موو ئینساننیک هه‌یه‌. له‌وه‌ش زیاتر، له‌پێی شیعروه‌ ده‌توانی تهاواری ئه‌و ژان و هه‌ولانه‌ بکریته‌ خه‌ون، جیلوه‌ی بوون به‌هه‌ر راده‌یه‌کیش زوو گوزه‌ر بێ، شیعره‌ ده‌توانی وه‌ک گۆزانی نه‌مری کات.

تا ئه‌و دهمه‌ تهنه‌ دوو یان سه‌ ئه‌قینی سه‌حرای حوکمرانییان به‌سه‌ر بووندا کردبوو: ئه‌وانیش ترس، جه‌نگ بۆ زالیبون به‌سه‌ر ترسدا و په‌رۆشیی نازادیی بوون. به‌لام حالێ حازر دوو ئه‌قینی تازه‌ له‌ ناخدا بلتیه‌یان دده‌دا، ئه‌وانیش جوانی و ئه‌قینی فیتره‌بون بوون. ده‌مویست بخوینم و فیتره‌م، سه‌ر زه‌مینه‌ دووره‌کان ببینم، ئه‌زموونی شه‌خسیم له‌باره‌ی په‌نج و شادییه‌وه‌ هه‌بێ، ناخه‌ر دونیا له‌ گریکستان به‌رفراوانتر بوو، په‌نجی دونیا له‌ره‌نجی ئیمه‌ گه‌وره‌تر بوو، په‌رۆشبوون بۆ نازادی، مولکی ره‌های کریت نه‌بوو، به‌لکو جه‌نگی هه‌میشه‌یی ته‌واوی به‌شه‌رییه‌ت بوو. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، کریت له‌ پانتایی پۆحمدا نه‌سه‌ردرایه‌وه‌، به‌لکو ته‌واوی دونیا له‌ناخدا بووه‌ کریتیکی گه‌وره‌ که‌ گیرۆده‌ی زولمی جو‌راوجو‌ری تورکان ببوو، به‌لام جارناجار هه‌لده‌سایه‌ سه‌ر پێ و داوای نازادیی ده‌کرد.

له‌و رێگه‌یه‌وه‌، له‌ پێی گۆرینی ته‌واوی دونیا به‌کریت، له‌ساله‌کانی یه‌که‌می هه‌رزه‌کاریدا توانای ئه‌وهم په‌یدا کرد که‌ په‌نج و عه‌زایی ته‌واوی به‌شه‌رییه‌ت هه‌ست پێ بکه‌م.

له‌ ته‌واوی گریکستانه‌وه‌ قوتابیان بۆ ئه‌و قوتابخانه‌ فه‌ره‌نساویه‌ ده‌هاتن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من کریتیکی بووم و کریت له‌و رۆژگاردا دژی تورک ده‌جه‌نگی، به‌وه‌زیفه‌ی خۆم ده‌زانی نه‌بمه‌ مایه‌ی سه‌ره‌شۆری زێده‌که‌م، به‌ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆم داده‌نا به‌یه‌که‌م ده‌رجم، ئه‌وه‌ باوه‌رپێک بوو که‌ پێم وابوو له‌ شانازی شه‌خسیمه‌وه‌ هه‌له‌قه‌ولا بوو، به‌لکو له‌ وه‌زیفه‌ی نه‌ته‌وه‌یییه‌وه‌ نه‌شه‌ونومای کردبوو. ئه‌و مه‌یله‌ توانای ئه‌وه‌ی پێ دام پیشی هه‌موو هاوپۆله‌کانم بده‌مه‌وه‌ - نا، من نا... به‌لکو کریت- به‌و جو‌ره‌ چهند مانگیکی له‌سه‌رمه‌ستییه‌کی ده‌گه‌مه‌ندا رته‌ت بوو: ئاره‌زوویه‌کی مه‌ستانه‌ بۆ فیتره‌بون و پێشکه‌وتن و شوێن باله‌ه‌لگرتنی مه‌لی رۆح.

زه‌ینم نازایه‌تییه‌کی وای په‌یدا کردبوو که‌ رۆژیکیان بپارم دا به‌رامبه‌ر هه‌ر وشه‌یه‌کی فه‌ره‌نسی له‌ فه‌ره‌ه‌نگدا، مانا گریکییه‌که‌ی بنوسم، چهند مانگیکی به‌و کاره‌وه‌ خه‌ریک بووم، سووڤم له‌چهند فه‌ره‌ه‌نگیکی جو‌راو جو‌ری زوبان وه‌رگرت، کاتیکی ته‌واوم کرد، به‌شانازییه‌وه‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌م پیشانی (پییتر لورن)ی به‌رپه‌یه‌ری قوتابخانه‌ دا. ئه‌و پیاوه‌ قه‌شه‌یه‌کی بیربار و که‌مدوو بوو، چاوانی په‌نگ خۆله‌میشی و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی تالی له‌سه‌ر لێو، ریشیکی پانی ماش و برنجی هه‌بوو.

فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌می گرت به‌ده‌سته‌وه‌، په‌ر په‌ر هه‌لی دایه‌وه‌، به‌ستایشه‌وه‌ سه‌یری کردم و ده‌ستی به‌نیشانه‌ی پیروزیایی به‌سه‌رمدا هینا. گوتی: "کریتیکی جحیل، ئه‌و کاره‌ی تۆ کردووته‌ نیشانی دده‌دا که‌ تۆ رۆژیکی له‌رۆژان ده‌بسته‌ شت، تۆ بووناده‌میکی به‌خته‌وه‌ریت که‌ له‌م عومره‌دا رێگه‌ی خۆت دۆزیوه‌ته‌وه‌، رێگه‌ی گه‌ران. خودا ناگای لیت بێ."

تژی له‌ شانازی به‌دوای (پییتر لاوریت)ی یاریده‌ده‌ریدا گه‌رام، پییتر لاوریت قه‌شه‌یه‌کی نه‌وسن و

قۆز و چاو باشقال بوو، پێده‌که‌نی و نوکته‌ی ده‌گێڕایه‌وه‌ و له‌ گه‌لمانا گه‌مانی ده‌کرد، پشوری هه‌فتان به‌ره‌و یه‌کتیک له‌ باغه‌کانی ده‌رویه‌ری قوتابخانه‌ بۆ پیاسه‌ی ده‌بردین، له‌وی ده‌که‌وتینه‌ زۆران، پێده‌که‌نین، میوه‌مان ده‌خوارد، له‌نیو چیمه‌نه‌که‌دا ده‌گه‌زاین و ماندوویی ئه‌و هه‌فته‌یه‌مان له‌جه‌سته‌ ده‌چوو ده‌ر.

به‌په‌له‌ به‌شوین (پییتر لاوریت)دا گه‌رام تا شاکاره‌که‌می پیشان دهم، له‌ حه‌وشی قوتابخانه‌ ببینم، گوڵه‌ سۆسه‌نه‌کانی ناو دده‌دا، فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌ی لێ وه‌رگرتم و په‌ر په‌ر سه‌یری کرد، هه‌رچی زیاتر په‌ره‌کانی هه‌لده‌دایه‌وه‌، زیاتر رۆخساری داده‌گیرسا، کوتوپر فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه‌ و کیشای به‌ده‌موجاوما.

هاواری کرد: "شه‌رم ناکه‌یت؟ تۆ مندالیت یان پیه‌رمیتردیکی سه‌ر له‌ گوتی قه‌بر له‌رزبو؟ ئه‌م کاره‌ پیه‌رمیتردانه‌یه‌ چیه‌ که‌ وه‌ختی خۆت پێوه‌ به‌فرۆ داوه‌؟ له‌باتی پێکه‌نین و گه‌مه‌ و میبازی، وه‌ک پیه‌رمیتردیکی خه‌له‌فاو دانیشتیوت و فه‌ره‌ه‌نگی زوبانت ته‌رجومه‌ کردووه‌! ده‌ی بۆ ون به‌ و ئیدی سه‌رو فه‌سالت نه‌بینمه‌وه‌، گوێ بگره‌.. گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م رێگه‌یه‌ به‌رده‌وام بیت، ئه‌وا هه‌رگیز هیچ ناکه‌یت به‌هیچ، ده‌بیسته‌ مامۆستا یه‌کی داماوای پشت کۆماوه‌ی عه‌ینه‌ک له‌چاو، گه‌ر تۆ به‌راستی کریتیت، ئه‌وا ئه‌م فه‌ره‌ه‌نگه‌ بسووتینه‌ و خۆله‌میشه‌که‌یم بۆ بینه‌، ئه‌وسا به‌ره‌که‌تت ده‌ده‌م، باش بیخه‌ میتشکته‌وه‌، ده‌ی ئیستا بۆ له‌به‌ر چاوم مه‌مینه‌!"

سه‌راپا گێژو ور گه‌رامه‌وه‌، ئه‌دی کامیان له‌سه‌ر حه‌ق بوون؟ چیم کردبا؟ کام رێگه‌ له‌و دوو رێگه‌یه‌ راست بوو؟ سالانیکی ئه‌و پرسیاره‌ نازاری دام، کاتیکی وه‌لامه‌که‌یم ده‌سکه‌وت ئیدی سه‌رم سپی ببوو، رۆحم له‌ مابه‌ینی پییتر لورن و پییتر لاوریتدا ده‌هات و ده‌چوو، سه‌یری فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌م ده‌کرد که‌ وشه‌ گریکییه‌کان به‌خته‌ی سووری ورد له‌ په‌راویزدا نووسرابوون، به‌وه‌بیهره‌ینانه‌وه‌ی ئامۆزگارییه‌که‌ی پییتر لاوریتیش دلم ده‌شکا، نا... من نازایه‌تی سووتاندنی فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌ و بردنی خۆله‌میشه‌که‌یم بۆ پییتر لاوریت نه‌بوو، سالانیکی دواتر، کاتیکی په‌یم به‌مه‌سه‌له‌که‌ برد، فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌م خسته‌ نیو ئاگره‌وه‌، به‌لام خۆله‌میشه‌که‌یم کۆنه‌کرده‌وه‌، چونکه‌ ئیدی پییتر لاوریت مردبوو.

باجم هه‌ر یه‌کسه‌ر دوای ئه‌وه‌ی خستیمه‌ قوتابخانه‌ و له‌و باره‌یه‌وه‌ دلنیابوو، خۆشی له‌ نیو به‌له‌میتکدا دانیشتم و به‌نه‌ینی خۆی کرده‌وه‌ به‌کریتدا تا له‌وی بجه‌نگی، جارنیک چهند دیرپکی کورتی له‌سه‌ر قافزکی بارووتایی بۆ ناردم:

من وه‌زیفه‌ی خۆم ئه‌نجام ده‌ده‌م، دژی تورک ده‌جه‌نگم، تۆیش بجه‌نگه‌، جێ خالیی مه‌که‌ و مه‌هیله‌ ئه‌و کاسۆلیکانه‌ میتشکت تینکده‌ن، ئه‌وانه‌ سه‌گن، ته‌واو وه‌ک تورک وه‌هان، بیتر نه‌چیت تۆ خه‌لکی کریتیت. ئه‌قلت مولکی خۆت نییه‌، به‌لکو هی کریته‌، تا ده‌توانیت قالی که‌، تا رۆژیکی بتوانیت له‌ پێنای نازادیی کریتدا به‌کاری ببنیت، حالێ حازر که‌ ناتوانیت به‌چه‌ک یارمه‌تی کریت بده‌یت، بۆچی به‌قه‌له‌م ئه‌و کاره‌ ناکه‌یت؟ قه‌له‌میش وه‌ک تفه‌نگ وایه‌، تیتگه‌یشتیت من چیم لیت ده‌وی؟ بلتی به‌لێ، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌مۆ و سه‌ینێ و بۆ هه‌میشه‌ سه‌رو زیاده‌. ها... روم ره‌ش نه‌که‌یت!"

ته‌واوی قورسایی کریتم له‌سه‌ر شانم هه‌ست پێ ده‌کرد، گه‌ر به‌باشی له‌ ده‌رسه‌کان نه‌گه‌یشتبام، ئه‌گه‌ر

پرسیاریکی بیرکاریم بۆ حەل نەکرابا، گەر لە تاقیکردنەوەدا بەیەکەم دەرنەچووایم، ئەوا هەستم دەکرد کربت سەرشتۆر بوو، من لە تافی هەرزەکاریدا شەرە شەق و بزێوی و شتی لەو جۆرەم نەدەزانای، کاتیک دەمدی هاوێژەکانم پێدەکەنن و گەمە دەکەن، ئافەڕینم دەکردن، منیش وەک ئەوان حەزم لە یاری و پێکەنین بوو، بەلام ناخر کربت دەجەنگی و لە خەتەردا بوو، لەوەش ترسناکتر ئەو بوو کە سەرجهەم مامۆستا و قوتابییەکان بەناوی خۆمەوه بانگیان نەدەکردم، بەلکو بە (کرتییی) بانگیان دەکردم، ئەمەش وەبیرھێنانەوی ئەو ئەرکە بوو کە کەوتبوو سەر شانم.

بەلام سەبارەت بە کاسۆلیکبوون، چ ترستیکم نەبوو، نەک لەبەر ئەوەی دەمزانای کام مەزەب لەسەر حەقە، بەلکو ھۆبەکی تری ھەبوو کە لەگەڵ ڕووکەشییە بێ باوەخەیدا، قوولتر ڕۆحی ھەرزەکاریی لەھەر ئایین و مەزەبێک خستە ژێر کاریگەری خۆیەوه.

بەیانسانی ھەموو ڕۆژیک لەقوتابخانە، ڕۆپۆرەسمی نوێژکردنی ئیجباری بەرپۆ دەبرا، شۆینی نوێژ، ھۆدەبەکی چکۆلە و ھاکەزایی بوو، کەوتبوو ناوەراستی قوتابخانە، ئەو ژوورە ھاوینان ترسناک و گەرم و زستانانیش ترسناک و سارد، دوو پەیکەری لەگەج دروستکراوی لێ دانرابوو، یەکیکیان ھی مەسیح و ئەوی تریشیان ھی مەریەمی پاکیزە، لە گۆلدانە شوشەییە بەرزەکانی سەر میحرابی پیرۆزدا، چەپک چەپک گۆلە سۆسەنی سپی ھەبوون، گرنگیبەکی ئەوتۆ بەو گۆلانە نەدەدرا، بۆ ماوەی چەندین ڕۆژ ئاوی گۆلدانەکانیان نەدەگۆزی، سەرەنجام دەرزین و بەیانیان کە دەچومە ژووری نوێژ، بۆزیو ھیتلنجی یێ دەدام، بیریە جاریک بەبۆنی ئەو گۆلانە بوورامەوه. بەو جۆرە وردە وردە کلێسای کاسۆلیک و گۆلە سۆسەنە رزبۆدەکان لە ناوەوەمرا ئاوتیە یەکدی بوون، ئیتر لەوساوە مەسەلە ی بوون بە کاسۆلیک وەپرسی دەکردم.

لەگەڵ ئەو ھەشدا، ساتەوختیک پیتشەھات کە تیایدا بەلیواری ھەلدیزی خیاڵە تکرەن لە ئیمانمەوه گیرسامەوه – تا ئەمڕۆش بەشەرمەوه ئەو ساتە وەختە وەباد دینمەوه – بۆچی؟ ئەدی کام شەیتان چوو بن کلێشەمەوه؟ دەبێ ئەو شەیتانە چەند فیلباز و ئارام بێ کە ئاوا لەو دیو چاکەخواریبەکانی ئیمەوه دەچیتە بۆسەوه و خۆبشی جلکی فەزەلەت دەپۆشن! دلنیا شە لەوادی کە درەنگ یان زوو بەلام بێ سێ و دوو نیچیرە کە دەکەوتیتە بۆسە کەبەوه!

لەراستیدا ئەو ساتەوختە ھات، بەیانیی ڕۆژیکیان کاردینالێک کە قوتابخانە کاسۆلیکەکانی خۆزھەلاتی بەسەر دەکردەوه، خۆی کرد بەقوتابخانە کە ئیمەدا، جبەبەکی رەشی ئاوریشمینی بە داوینی سوورەوه پۆشیبوو، کلاویکی سووری گەورە لەسەردا و گۆرەوی سووری لە پێیدا، ئەنگوستیلەبەکی گەورە یاقیقی لە پەنجەدا، فەزای دەورەبەری پرشنگی دەدا و تژیی لەبۆنی عەتر بوو. ئەو ساتە ھاتە قوتابخانە کەمانەوه، یەکسەر لەبەردەمی ئیمەدا قووت بۆوه، گومانمان نەکرد لەوادی بونیادەمیکی بیگانەبە و ھەر ئەلەمان لە بەھەشتەوه داھەزبوو، دەستە سپی و قەلەو کەھی – ھەمان ئەو دەستە ئێنگوستیلە یاقیقیبە کە لە پەنجە کەیدا بوو – ھەلپری و بەرکەتی دا، ھەمووان ھەستمان کرد ھێزیکێ شاراو لە تەوقی سەرمانەوه دەرژیتە جەستەمانەوه و تا نووکە پیمان دەچی، پێ دەچوو شەرابی تریمان نۆشیبێ و

مۆخمان بەوینە ی سووری چربی خۆینی لێ ھاتبێ.

گومانم لەو نەبوو کە پیتر لورن باسی منی بۆ کردبوو، لەبەر ئەوەی کاتیک ڕۆیشت، ئیشارەتی بۆ کردم بەدوایدا بچم، چوینە ژوورە کەھی، لەسەر کورسیبە کەھی بەردەمیدا مۆلەتی دامی دانیشم.

بەنەغمەبەکی شیرین، شیرین وەکی ھەنگوین گوتی: "حەز دەکەیت لەگەڵ مندا بییت؟"

بەسەر سوورمانەوه پرسیم: "بۆ کوێ؟ ناخر من کریتیم!"

کاردینال پێکەنی، پاکەتیکێ کردەوه، چکلێتیکێ دەرھینا و نایە دەم، دەمی کاردینال چکۆلە و ورد و پاکژ، لیتی ئەستور، رەنگی لیتی سووریکێ تۆخ بوو، ھەر کاتیک دەستی دەجوولان، بۆنی عەتر ئەو ناوادی دەرھەنێ.

گوتی: "دەزانم، ھەموو شتیک لەبارە ی تۆو دەزانم، تۆ کریتیت، بەمانایەکی تر تۆ بزە کیتوت. بەلام ئارام بە و گویم بۆ رادیرە، ئیمە دەچین بۆ ڕۆما، بۆ شارێ پیرۆز، بۆ تەواوکردنی خۆتندن دەچیتە قوتابخانەبەکی گەورە تا بەناوبانگ بیت، کێ چوزانی، رەنگە ڕۆژیک جلکێکی وەک ئەم جلکانە ی من بپۆشیت، لە بیرت نەچی کاتیک کریتیبە ک دەبیتە پا، واتە دەبیتە رابەری ھەموو مەسیحییەکانی دنیا، گەورەتر لە ئیمپراتۆر، ئەوکات تۆ دەتوانیت بییتە مەیدان و کریت ئازاد کەیت. گویت لێ بوو گوتم چی؟"

بەچرە گوتم: "بەلێ... بەلێ!" سەرم ھەلپری و بەپەرۆشەوه گویم رادیرا.

- "کۆرە کەم، تەواو لەم لەحزەبەوه، ژیانەت لە خەتەردایە، گەر وەلام بەبەلێ بەیتەوه، ئەوا رزگار دەبیت، ئەگەر نا، ئەوا بۆ خۆت زایە دەبیت، ئەدی گەر لێرە بێتیت دەبیت بەچی؟ باشە بابت ئیشی چیبە؟"

- "بازرگان."

- "کەواتە تۆیش دەبیتە بازرگان، ئەو پەرە کەھی دەبیتە قازیبی یان پزیشک، بەواتایەکی تر دەبیتە بەتالە، گریکستان لە کوپرە دێبە ک زباتر نیبە. کۆرە کەم، لەو کوپرە دێبە وەرە دەری، زۆر شتم لەبارە ی تۆو بیستووه، نامەوی لێرە زایە بیت!"

دلم بەتوندی کەوتبوو تەپە تەپ، جارتیکێ تر دوو رینگە لەبەر دەما راخاران، دەبوو کام رینگە یان ھەلپێترم؟ دەستی داوای یارمەتیم بۆ کێ رایەل کردبا؟ پیتر لۆرن بۆ رینگەبەکی دەبردم و پیتر لاورتنتیش بۆ رینگەبەکی تر. ئەدی کام رینگە یان راست بوو؟ چۆنە لە با م پرسیبیا؟

کە با م بیرکەوتەوه زەندەقم چوو، جلک و سەر و گوتلاک بارووتاوی، تازە لە کریت گەرابۆوه و قۆلی بەقورسی پیکرابوو، ھەنووکە تەنگەکان کربوون، داوی چەند سەدەبەک خۆین و خۆین رێژی، بووکی ئازادیی پیتی نابوو خاکی کریتەوه، بەو زوانە شازادە جۆرجی ھیلینیبەکان دەگەشت و رێک لەو کاتەدا کە کریت و گریکستان بۆ ھەمیشە دەبوونە یەک، ئەویش ئەلقە ی لە پەنجە ی دولبەرە کەھی دەکرد.

با م لەگەر ئەو یدیدا یەکسەر ھات بۆ بینیم، یەکەم جار نەمناسیبوو، رەنگی پیستی لە جارێ رەشتر و زەردەخەنەبەکیش لەسەر لێوانی نەخشیبوو. ئەو یەکەمین زەردەخەنە بوو بەروخساری با مەوه بینیبیتیم،

به پیتکه نینه وه لئی پرسیم: "حال و نهحوالت چۆنه؟ خو نه چوو بته ته سهر ئایینی تازه؟" له شه رما سوور هه لگه رام، دهسته زله که ی هینا به سه رما و گوتی: "گالته ده که م، متمانم پیتته!"

ئه لعان که له حزووری کار دینالدا، بیرم له قسه کانی بابم کرده وه، شین و مو ر هه لگه رام، کار دینال دهسته زله که ی به میهره وه نایه سه ر سه رم و پرسی: "بیر له چ ده که بته وه؟"

به چریه گوتم: "بیر له وه ده که مه وه، چی جوابی بابم بده مه وه؟"

- "نایچ ئه و به م مه سه له یه بزانی. نه ئه و نه هیچ که سیتیکی تر، ئیمه شه وان به نه پیتی لیره ده رۆین!"

- "ئه ی دایکم چۆن؟ ئاخو دوایی دایکم ده گری؟"

- "مه گه ر ئه و ته به ی عیسات نه ژنه فتووه که ده لئی: هه ر که سی حاشا له دایک و بابی خو ی نه کات، ناتوانی شوین پیتی من هه لگه ر!"

بێدهنگی لێوه کانی دروو، له رۆژانی منالیمه وه به ره و ژوور، روخساری عیسا ئه فسوونی کرد بووم، له سه ر رووی تابلۆکان هه نگاو به هه نگاو که وتبوومه شوین چیرۆکی ژبانی وی: له دایک بوون، گه یشتن به ته مه نی دوانزه سالی، راوه ستان له نیو به له مه که دا و ده س رایه لکردن بۆ هیور کردنه وه ی زه ریا، پاشان قامچی لێدان و له خاچدان، هاواری وی له سه ر خاچ که گوتبووی: خودایه، خودایه، بۆچی به ته نه ا جیت هیتشم؟ دواتر ئه و به یانییه دلر فینیه که له نیو گو ر وه هاته ده رۆی و به به یداختیکی سپییه وه به ره و ئاسمان هه لگه ر. به بیینی وی، منیش به ر قامچی ده درام، له خاچ ده درام، راده بوومه وه، ئه و سه ر ده مه ی (کتیبی پیرۆزم ده خوینده وه، داستانه کو نه کانم له لا ده ژبانه وه، رۆحی بونیاده م له مه خلرۆقیکی کتیبی و نوستوو ده چوو که له خه وندا هاواری ده کرد، کو توپر ده روازه ی ئاسمانه کان ده کرانه وه و مه سیح داده به زی، ئه و مه خلرۆقه که ی ماچ ده کرد و ئه میش به که سه ر هه ناسه یه کی خو شی هه لده مژت و وه ناگا ده بو وه، ئیدی ده بو وه به وینه هه میشه بییه که ی خو ی، ده بو وه به شازاده خانمێکی زۆر ناسک و نازدار.

دهستی کار دینالم ماچ کرد و گوتم: "زۆر باشه، من حاشا له دایک و بابم ده که م!"

کار دینال گوتی: "کو ری خو م، هه ر ئه لعان رو حلقودسم بینی که به سه ر تو دا دابه زی، تو ئیدی پرگارت بوو."

وای گوت و ئه نگوستیله یاقیقیکه ی بۆ راگرتم تا ماچی که م.

بریار بوو دوای سێ رۆژی تر برۆین، من ده مویست بێ ئه وه ی ئه و نه پیتییه بدرکتیم دایک و بابم بیین و له دلای خو دا، خودا حافیزیان لێ که م. به لام کار دینال قایل نه بوو. گوتی: "بونیاده می حیسابی که سیکه که بێ خودا حافیزی، نازبزانی خو ی جێ دیلێ!"

ئاخر له به ره وه ی منیش ده مویست بیه بونیاده میکی حیسابی، پیم به دلای خو دا نا و هیچم نه گوت، چه ند جار تیک له ئه فسانه کاندای خو یند بوومه وه که کاتیک قه له نده ران ده ده نه بیابان، هه مان شت ده که ن، ته نانه ت بۆ بیینی دایکیشیان ناو ر ناده نه وه، خودا حافیزی لێ ناکه ن. ده منیش ده بوو هه مان شت بکه م.

چه ند کتیبیکی قه به و به رگ ئالتونیان دامێ سه به ارت به شاری رۆمای نهر و باوکی پیرۆز و پایا.

کتیبه کانم ده خو ینده وه، له وینه ی کلتیسای قه دیس په ترۆس و فاتیکان ورد ده بوومه وه، له نیگار و په یکه ره کانم ده نۆری و سه رمه ست ده بووم.

هه موو شتیکی به باشی ده چوو پیتش، له خه یالی خو دا له زه ریا ده په ریمه وه و ده گه یشتمه شاری پیرۆز، خو یندنم ته واو ده کرد، جبه یه کی سووری داوین ناو ریشمینم ده پۆشی. هه ر که ته ماشای په نجه گه وره ی دهستی راستم ده کرد، ئه نگوستیله یه کی یاقیقیم تیدا ده بیینی که له نیو تاریکیدا ده دره وشایه وه. به لام به که سه ر دهستی قه ده ر که وته جووله و ریگه ی لێ گرتم، که سیک دابووی به گو یی باجدا: "وا کاسۆلیکه کان خه ربکن کوره که ت ده بن!"

شه و بوو، بابم، ئه و کریتییه گرژ و مۆنه، له سه ر قه ره ویله که ی راده په رۆی و ژماره یه ک به له مه وان و ماسیگری ره فیقی خه به ر ده کاته وه، مه شخه ل گر ده دن، ته نه که یه ک نه وت و گوریس و تیشه له گه ل خو یان ده هیتن و به قه لاکه دا سه ر ده که ون، له ده رگای قوتابخانه ده دن و هاوار ده که ن: ده مانه و ئی قوتابخانه که ناگر تیبه ر ده بن! قه شه کان ده چه په سین. پیری لورن ئه ره قچه که ی له سه ر ده نی، سه ر له په نجه ره وه ده با ته ده رۆی و نیوه ی به فه ره نسایی و نیوه شی به گریکی ده که ویتته هاوارهاوار و پارانه وه.

بابم به دم راوه شانندی مه شخه له که ی ده ستییه وه هاوار ده کات:

- "کوره که م ده ویتته وه، ئه ی سه گانی لایه نگیری پایا کوره که م ده ویتته وه، ئه گه ر نا، ئه وا به ناگر و تیشه ده تانه پتیمه ژیر بار!"

منیان خه به ر کرده وه، به په له جلکه کانم پۆشی، خستمیانه سه به ته یه که وه و له په نجه ره یه که وه شو ریان کردمه خواره وه و که وتمه نیو باوه شی بامه وه، بابم ملی گرتم و سێ جار سه رمی به عه رده که دا کیشا، ئه و جا رووی کرده هاو روپکانی و گوتی: "مه شخه له کان بکو ژیتنه وه، ده ی یاللا با بگه ر پیتنه وه!"

بابم سێ رۆژ قسه ی له گه ل نه کردم، چه مامی بۆ گه رم کردم و جلکی پاکی بۆ ئاماده کردم، سه ریان به زه یتی چرای نه زری پاکیزه بۆ چه ور کردم، چوون به دوای قه شه دا تا بیت و ناوی پیرۆزم پیدا بپیرۆزین و به خو یندی دۆعا، جادووی بیسی کاسۆلیک له رۆحمدا پووجه ل کاته وه. پاشان رووی تی کردم و به ددانه جیرپوه گوتی: "یه هووزا!" وای گوت و سێ تفی کرد.

به لام خودا میهره بانه، چه ند هه فته دواتر مژده یه ک هات که شازاده جیو رچ به رپوه یه بگاته کریت و ئیدی جلوه ی ده سه لات بگریته ده ست. بابم راپه ری، سێ جار سوژده ی برد، خاچی کیشا و چوو بۆ لای سه رتاش. ریش و قژی بابم هه رگیز گو ترانیان به خو وه نه بیینیبوو، ریشی تا سه ر سینگی هاتبوو، له به ره وه ی خو ی به تازه بهار ده زانی، تازه باری کریت. ئاخو کاتیک کریت ژبانی له دیلیدا ده گوزه راند، بابم نه ک هه ر ئیتر پیتنه که نیبوو، به لکو به و مه سیحییانه ش تو وره و قه لس ده بوو که پیتنه که نین. به لای ئه وه وه پیتکه نین کارتیکی نا نیشتیمان په روه ری بوو. به لام ئه لعان که کریت نازاد ببوو، یه کراست چوو بۆ لای سه رتاش، کاتیک گه راپه وه مال، روخساری ده دره وشایه وه و ماله که پرپوو له بۆنی ئه و عه تره ی که سه رتاشه که به سه رو ریش و روخساریدا پرژاند بوو.

پاشان رووی کرده دایکم و ئیشاره تیکی بۆ من کرد و پیتکه نی:

- 'کريت تازاد بووه. ئەو هی چوو چوو، وا باشتەر تەنەت لە یەهوزاش بیورین!

دوای چەند رۆژتیک پێگە ی گەرانە وەمان بەرەو کريت گرتە بەر، خودایە ج سەفەریکی تژی بەشانازی و سەرفرازی بوو! خودایە چۆن هەتاو لەو رۆژە پازیبەدا بەقولایی دلدا رۆ دەچوو! پەڕینەوێ کەشتی بەزەربای ئیژەدا چەند درێژە کیشا! بەرەبەیان بایم لەسەر رووی کەشتیبە کە نوشتایەو، روووە باشوور دەینۆزی، گەر چاوی بونیادەم توانیبای چیاکان لە شویتنی خۆیان هەلکەن، ئەوا کريتمان دەبینی وەک کەشتیبەکی چارۆکەدار روووە ئیچە دەهاتە پێش.

تازادی

دوای تێپەربوونی ئەو هەموو سالانە، هیشتا بەو بەیادەتێنەوێ ئەو رۆژە، چاوانم پێ دەبن لە فرمیسک، ئەو رۆژە کە شازادە (جیۆرج) ی هیلینیبەکان بەدروشمی تازادییەو، پیتی نایە خاکی کريتەو، هەر بەراستی بەرخۆدانێ ئینسان عیبادەتیکێ لێک نەپچراوە. ئەم کاسەو گۆزە لەتوێت بووانە چیبە کە بونیادەم، ئەو مشەخۆزە قورای و قەوزاویبە، دەبێ لە ساتەوختی گەران بەدوای تازادیی خۆیدا لەسەری هەلخلیسکێ؟ چەند راجلە کیتەرە تەماشاکردنی گریکیبەکان لە ترۆپکی سوپادا، ئەو ساتە کە بەدوونێ بلندی تازادیدا سەردەهەون و بەقەلغان و نیتزەو، یان بەتفەنگەگەلی سالی ۱۸۲۱و، یاخود بەشەرۆالی دەلبی کريتیبەو پیتی چوونە پێش دەکەنەو.

قارەمانیکێ کريتیبی دیتەو یادم، ئەو قارەمانە شوان بوو، بۆنی پشقلی نێرە بزنی لێ دەهات، تازەکی لە جەنگ گەرابۆو، وەک شیر جەنگی بوو، رۆژتیک پاش نیوەرۆ لە پشستیری مەرەکانیدا لەگەلی بووم، لە کۆمەلە (برایەتیی کريت) لە ئەسیناوە نامەبەکی پێ گەبشتبوو کە بەپیتی درشتی سوور و پەش نووسرابوو. کۆمەلە کە لە نامەبەیدا بەسەر قارەمانیتیبی ویدا هەلی دابوو، لە نامەبەیدا بەقارەمان ناوی بردبوو.

بەتوورەیی لە هەلگری نامە پرسی: "ئەو چیبە؟ ناشن هەمدیس مەرەکانم چووبیتنەو ناو دەغەلە کە؟ چیبە، داوای غەرامەم لێ دەکەن؟"

هەلگری نامە بەشادومانیبەو نامەبە کە کردەو و بەدەنگی بەرز بۆی خۆیندەو.

- "خۆمانە بدوێ تا لە مەسەلە کە بەگەم! ئەدی مەبەستیان چیبە؟"

- "مەبەستیان ئەوێ تۆ قارەمانیت، گەل ئەم نامەبەیی بۆ ناردوویت تا بۆ مندالەکانتی لە چوارچێوە بگريت."

قارەمان دەستە زلەکە ی راگرت و گوتی: "ئادە ی بمرەئ!" نامەبەکی وەرگرت، ورد وردی کرد و خستیبە نیو ئاگرە کەو کە قابله مەبەکی شیری لەسەر بوو.

- "بۆ پیتیان بێژە من لەبەر خاتری ئەم کۆتە قاقزانە خەباتم نەکردوو، من بۆیە خەباتم کردوو تا میژوو رۆبیتیم!"

تا میژوو رۆبیتیم! شوانە ی نەخویندەوار باش دەیزانی دەیهوێ ج بلێ، بەلام نەیدەزانی چۆن گوزارشت

لەو بەکات، خۆ رەنگیشە بەباشترین شیو مەبەستە کە ی پیکایی.

گەیهنەری نامە، بەبیینی نامە ی وردکراوی لەناو ئاگردا تووردراو، نیگەرانی بوو، قارەمان هەستایە سەر پێ، کاسەبەک شیر و برێک پەنیر و دوو نانی جۆی هیتا، پاشان رووی کردە گەیهنەری نامە و گوتی: "برادەر، وەرە ئێرە، توورە مەبە، هانێ وەرە بۆ خۆت بخۆ و بخۆرەو، هەرچی نامە و سوپاسنامە هەبە بەجەهەنەم، پیتیان بێژە من پادا شتم گەرە ک نیبە، من شەر دەکەم لەبەر ئەوێ حەزم لە شەرە، ئەو یان پێ بێژە. دە یاللا وەرە و تشتیک بخۆ!"

لەژباندا دوو رۆژی شکۆدار هەن، یە کەمیان ئەو رۆژەبە کە شازادە جیۆرج پیتی نایە خاکی کريتەو، دوو مین رۆژیش سالانیک دواتر، رۆژی ناھەنگی دەبەمین سالوگەری شۆرشێ ئۆکتۆبەر بوو. لەو دوو رۆژەدا هەستەم کرد جەستە و مۆخ و رۆحی ئینسان توانای ویرانبوونی هەبە و مۆرفایەتی دوای سەرگەردانیبەکی ترسناک و خۆناویی، هەمدیس دەتوانی یەکانگیریبە خۆرسک و خواوەندیبە کە ی خۆی بەدەس بپیتتەو، لە ئاوا هەلومەرجیکدا، ئیدی (من) و (تۆ) و (ئەو) بارگە و بنەیان دەپیتتەو و هەموو شتیک یەکانگیریبە، ئەو یەکانگیریبوونە سەرمەستیبەکی عاریفانە و قولی وەها دەخولقیتنی کە ئیدی مەرگ داسە کە ی دەدەست دەکەوتتە خوارەو و لەبووندا نامیتن. جیا جیا لە بەکدی، ئیچە بەکە یە کە دەمرین، بەلام لە پەییەندیانا بەبە کترەو نەمر دەبین، هەرە ک کورانی ئەهلی عەیش و نوش (*)، دوای برستیی و تینویتی و یاخیبوونیکێ سەخت، ئامیز و الا دەکەین و باب و دایکمان، ئاسمان و عەرد لەباوێش دەگرین.

قارەمانانی کريت، کە فرمیسک زەنگۆل زەنگۆل بەریشباندا دەهاتە خوارەو، دەسەسەرەکانیان لە هەوادا بادەدا، دایکان ساواکانیان لەسەر دەستیان هەلدەبێ تا بتوانن ئەو غەولە موو زەرە، ئەو شازادە ئەفسانەیبی پەرییان ببینن، ئەو شازادەبە کە چەند سەدەبەک لەمەوبەر دەنگی نالە و شیوێ کريتێ ژنەفتبوو، وەک قەدیس جیۆرج بەسواری ئەسپەو بۆ وەدەسەتانی تازادیی دوورگە هاتبوو، کريتیبەکان هیندە لەزەریایان روانیبوو، رۆشنایی لە چاوانیاندا نەمابوو، بنۆرن .. وا هات! نا، هیشتا وەدیارنە کەوتوو، بەلام هەر لەحزەبەک بۆی هەبە وەدیارکەوئ. ناو بەناو هەوریکێ بەهاری یان چارۆکەبەکی سبێ ئەو خەلکە ی بەهەلەدا دەبرد، هەندێ جاری تریش تاریکە شەو، بەلام هەمیشە هەرە کە دەرەبیبەو، چارۆکە کە دیار نەدەما، خەونە کەش کۆتایی دەهات و جاریکی تر کريتیبەکان لە باکور، لەگربکستان و لە مۆسکۆفی، لە خواوەندی بچ روحم و نارامیان دەنۆزی.

هەنووکەش بنۆرە! تەوای کريت لەریبەو، قەبرەکانی دەمیان کردەو، هاواریک لە ترۆپکی (پسیلۆرتی) یەو هەستا: "ئەو هات، گەبشت، بنۆرن!" قارەمانە پیرەکان بەجێزای جەستە و تەفەنگە زیوینەکانیانەو لەچیاکانەو دابەزین، جحیلان بەچەقۆی دەسک رەش و کەمانچە کۆک کراوەکانیانەو هاتن، زەنگەکان لیدران، گەلای دارخورما و دارمۆرت شاریان رازاندەو، قەدیس جیۆرجی قۆزەر دیش لە

(* ناماژە بەئینجیلی لۆقا، دەروازی پانزەهەم.

که ژاوه‌ی رازاوه به‌گه‌لای دره‌ختی دیمشتدا راوه‌ستا بوو، زه‌ریای کریتیش له‌ودیبوه‌ده‌دره‌وشایه‌وه.

کریتییه‌کان له‌مه‌یخانه‌کانا گۆزانییان ده‌چری و سه‌مایان ده‌کرد، ده‌یان‌خوارده‌وه و که‌مانچه‌یان ده‌ژه‌ند، نا‌ارام و بی‌نؤقره، له‌ پیستی خۆبایندا دانه‌ده‌سه‌کنان، ناچار ده‌ستیان ده‌دایه‌خه‌نجر و رۆیان ده‌برد به‌قۆل و رانی خۆبایندا، تا خۆین فیچقه‌بکا و له‌وه‌سته‌پۆنگ‌خوارده‌وه‌ی ناوه‌دیان به‌تال‌بینه‌وه. مه‌ترانی بیی ده‌سته‌کانی بۆ ژیر گومبه‌زی کلّیسا که‌ه‌لبری و دیقه‌تی په‌یکه‌ری قودره‌تی بی‌هاوتا (*)‌ی دا، ده‌یویست نوتق‌بدا، به‌لام‌گه‌رووی نووسابوو، هه‌ر که‌زاری هه‌لبینایه‌وه، هاواری کرد: "رۆله‌کانم، مه‌سیح هه‌ستاوه‌ته‌وه!" جگه‌له‌وه‌ نه‌یتوانی هیچی تر بیژیت، ده‌نگه‌کان تیکه‌لاوی په‌کدی بیوون، هه‌ر به‌راست مه‌سیح هه‌ستاوه‌ته‌وه؟ چلچرا گه‌وره‌کانی کلّیسا ده‌له‌ربینه‌وه، ده‌تگوت بوومه‌له‌رزه‌رووی داوه.

من ئەو کات گه‌نج و بی‌ئەزمون بووم، ئەم سەر مه‌ستییه‌ پیرۆزه‌ تا ماوه‌یه‌کی درێژ له‌بوونما مایه‌وه - په‌نگه‌ تا ئیستاش هه‌ر ئاسه‌واری ماب، ته‌نانه‌ت له‌قوولترین ساته‌کانی شادومانییدا - کاتیک له‌زه‌ریا، له‌ناسمانی پر‌ئه‌ستیره، یان له‌دره‌ختیکی بایامی چرۆکردوو ده‌نۆرم، یاخود ئەو ده‌مه‌ی په‌که‌مین ئەزمونی خۆشه‌ویستیم وه‌بیردینمه‌وه - نۆی دیسه‌مه‌بری ساڵی ۱۸۹۸، ئەو رۆژه‌ی که‌ ده‌سگیرانی کریت (شازاده‌ی گریکستان) پیی نایه‌خاکی کریته‌وه، له‌ناخدا چه‌خماخه‌ده‌دا و دل‌م هه‌روه‌ک ئەو رۆژه‌ی کریت، به‌دارمۆرت و گه‌لپتی داردیمشت ده‌پراژته‌وه.

ده‌مه‌وه‌عه‌سر، له‌کاتیکدا که‌خه‌لکی میگاڵۆ کاسترۆ له‌شادومانییدا هاواریان ده‌کرد، بابم ده‌ستی گرتم و به‌دریژی شه‌قامه‌سه‌ره‌کیه‌که‌که‌وتینه‌پیاسه، سه‌راپای شه‌قام به‌گه‌لای دارمۆرت و دار دیمشت پۆشرا بوو، پاشان له‌ده‌روازه‌ی شاره‌وه‌رته‌بووین و له‌کیلگه‌کانه‌وه‌سه‌رمان هه‌تایه‌ده‌رئ. وه‌رز وهرزی زستان بوو، به‌لام‌ه‌ه‌وا گه‌رماییه‌کی نه‌شه‌به‌خشی هه‌بوو، دره‌ختیکی بایام له‌ودبو په‌رژینه‌که‌وه‌په‌که‌مین خونه‌ی خۆی کردبووه، کیلگه‌کان به‌هۆی ساته‌وه‌خته‌دل‌رفینه‌کانی فینکایی هه‌واوه، مه‌یله‌وه‌سه‌وز ده‌یانواند، له‌لای چه‌په‌وه، شاخه‌کانی (سپیلنا) ئه‌ره‌قجنی به‌فریان له‌سه‌رنابوو، گه‌رچی دارمیته‌وه‌کان له‌په‌لکه‌داری وشک زیاتر نه‌بوون، به‌لام‌خونه‌ی داربادامه‌که، هاتنی وه‌رزی به‌هاری راده‌گه‌یاند، هه‌ر بۆیه‌په‌لکی دارمیته‌وه‌که‌جاریکی تر خونه‌ی ده‌کرد، تا ترئ سپی و په‌شه‌کانی ناو ناخی نازادکات. پیاویکی که‌ته‌به‌باوه‌شیک گه‌لای داردیمشته‌وه‌به‌ره‌لامان هات، که‌بایمی بینی، له‌شوینی خۆیدا وه‌ستا و گوتی:

- "قاره‌مان میخاییل، مه‌سیح هه‌ستاوه‌ته‌وه!"

بابم ده‌ستی بۆ به‌سینگه‌وه‌گرت و وه‌لامی دایه‌وه: "مه‌سیح هه‌ستاوه‌ته‌وه!"

به‌ریگه‌ی خۆماندا که‌وتینه‌وه‌رئ، بابم په‌له‌ی بوو، ده‌بوو منیش راکه‌م تا پیی بگه‌مه‌وه.

به‌هه‌ناسه‌برکتیه‌ پرسیم: "باوک، بۆ کوئ ده‌چین؟"

- "بۆ بینی باپیره‌ت! ده‌ی بی به‌ریتوه!"

گه‌یشتینه‌قه‌برسان، بابم به‌شان ده‌رگه‌که‌ی کرده‌وه، به‌ژوور ده‌رگه‌که‌وه، که‌لله‌سه‌ریک له‌سه‌ر دوو ئیسک وینه‌کیشرا بوو، ئیسکه‌کان له‌شپوه‌ی نیشانه‌ی زه‌رب (X) دابوون - شپوه‌ی په‌که‌مین پیستی ناوی مه‌سیح له‌گریکیدا، ئاخ‌ناوی مه‌سیح به‌پیستی (X) ده‌س پی ده‌کات - به‌ژیر دار سه‌روه‌کانا و له‌لای راسته‌وه‌به‌سه‌ر گۆزه‌له‌بیرکراوه‌خاچ شکاوه‌کاندا چوینه‌پیش، له‌مردووه‌کان ده‌ترسام و به‌ده‌م هه‌لتوتانه‌وه، چمکی چاکه‌ته‌که‌ی بابم گرتبوو، له‌دواپه‌وه‌هه‌نگام ده‌نا.

بابم له‌لای په‌کتی له‌گۆزه‌لاکه‌وته‌کاندا راوه‌ستا، گۆزه‌که‌له‌ته‌پکه‌په‌کی چکۆلانه‌و خپ‌ده‌چوو، خاچیکی ته‌خته‌بی له‌سه‌ربوو، زه‌مانه‌ ناوی مردووه‌که‌ی له‌سه‌ر سربووه، بابم ده‌سه‌سه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ری کرده‌وه و ده‌موچاوی به‌عه‌رده‌که‌وه‌لکاند، پاشان به‌نینۆک که‌وته‌لابردنی خۆلی سه‌ر گۆزه‌که‌و کونیککی بچوویکی تی کرد، ده‌می نا به‌کونه‌که‌وه‌و سی جار به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: "باوک، ئەو هات! باوک، ئەو هات! باوک، ئەو هات!" ده‌نگی به‌رز و به‌رزتر بۆوه‌و بووه‌نه‌عه‌رته، دواپی بوتلیکی بچکۆله‌ی پر شرابی له‌گیرفانی ده‌ره‌ینا و دل‌پ دل‌پ رۆی کرده‌کونه‌که‌وه‌تا خاک بینوشیت. ئیدی هه‌ستاوه‌وه‌سه‌رین، خاچی کیشا و سه‌یریکی منی کرد. چاوانی پرشنگیان ده‌دا.

پرسی: "گویت لئ بوو؟" ده‌نگی بابم له‌خروشاندا گرتی. "گویت لئ بوو؟"

بێده‌نگ بووم، ئاخ‌هیچ ده‌نگیکم گوئ لئ نه‌بوو.

بابم به‌توره‌پی گوتی: "گویت لئ نه‌بوو؟ ده‌نگی قرجه‌ی ئیسکه‌کانی هات!"

***

هه‌ر کاتیک ئەو رۆژه‌وه‌یاد دینمه‌وه، سوپاسی خودا ده‌که‌م که‌منی دروست کردوو، زیاتریش له‌به‌ر ئەوه‌ سوپاسی ده‌که‌م که‌به‌کریتی دروستی کردووم، ئەوه‌ش له‌سه‌رده‌میکدا که‌به‌هه‌رتک چاوی خۆم شاهیدی په‌توونی نازادی بووم به‌سه‌ر گه‌لای داردیمشت و پیتشه‌پیی ئەو له‌ده‌روازه‌ی به‌نده‌روه‌به‌ره‌و پیتشه‌ی قه‌دیس میناس. چهند شه‌رمه‌زارییه‌چاوانی له‌قو‌دروستبووی بونیادم نه‌توانن نادیار ببینن، گه‌ر چاوانای بینی نادیار هه‌با، ئەوا من له‌و رۆژه‌دا (قه‌دیس میناس)م ده‌بینی که‌له‌په‌یکه‌ره‌که‌یه‌وه‌هاته‌ده‌رئ، له‌به‌رده‌م کلّیسادا به‌سواری ئه‌سه‌په‌که‌یه‌وه‌راوه‌ستا، له‌چاوه‌ریتی شازاده‌ی گریکستاندا، فرمیسک به‌گۆنای خۆبردووی و ریشه‌ماش و برنجیه‌که‌بدا ده‌هاته‌خوار.

سه‌ره‌نجام دوا‌نیشتنه‌وه‌ی شه‌پۆلی شادومانیی و دوا‌ی چهند رۆژتیک، پاش هه‌لکردنی بایه‌کی به‌هیز که‌گه‌لای داردیمشتی له‌کۆلان و جاده‌کان کۆکرده‌وه، دوا‌ی بارینی بارانیکی تازه‌که‌شهرابی پزّاوی سه‌ر شوسته‌کانی شوسته‌وه، ژیان هه‌مدیس بێدار بۆوه‌و زه‌ینمان گه‌راپه‌وه‌هه‌رمی سنوره‌کانی خۆی، سه‌ر‌تاشه‌کان تۆپه‌له‌مووی قژ و ریشیان له‌دوکانه‌کانیان گسک دا، ریشی تاشراوی مه‌سیحیه‌کان بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، تاو ناتاوکیش ده‌نگی تیژ و قه‌به‌له‌مه‌یخانه‌کانه‌وه‌ده‌گه‌یشته‌گوئ.

من به‌و کۆلانه‌دا پیاسه‌م ده‌کرد که‌ته‌ر بیوون به‌باران، هه‌ر کاتیک سه‌رنجی چۆله‌هۆلی کۆلانه‌کانم دابا، ده‌مقیژاند و هاوارم ده‌کرد تا هیتور بیمه‌وه، هه‌زاران نه‌وه‌له‌ناخدا ده‌یانقیژاند و هاواریان ده‌کرد تا

(*) Pantocrator وەرگرتی فەرهنسایی رۆمانی (مه‌سیح هه‌مدیس له‌خاچ ده‌دریتته‌وه)، ناماژه‌ی به‌وه‌داوه‌که‌له‌کلّیساکانی گریکستاندا وینه‌په‌کی گه‌وره‌ی مه‌سیح به‌ناوی پانتوکراتۆر له‌ژیر گومبه‌زه‌که‌بدا وینه‌کیشراوه.

هیتور ببنه‌وه.

هیچ کاتیک ناواها بقوولی ههستم نه‌کردبوو که باپیرانی ئیمه نه‌مردوون، له ساته‌وخته قهیراناوییه‌کانا هاوار ده‌کهن، قه‌له‌مباز ده‌دهن و چاو و ده‌ست و زه‌ینی ئیمه ده‌خه‌نه ژئیر رکیتی خۆبانه‌وه، له‌میان‌ه‌ی ئه‌و رۆژانه‌دا هه‌ر کاتیک کۆلان چۆل با و که‌س ئیمه‌ی نه‌بینیبا، ئه‌وا ته‌واوی باپیره کوزراوه‌کانم به‌ده‌ستی تورک، ته‌واوی نه‌نکه ئه‌شکه‌نجه دراوه‌کانم به‌ده‌ستی تورک، له خۆشیدا هاواریان ده‌کرد و ده‌بانقیرواند، منیش خۆش‌حال بووم و پیتشینی ئه‌وه‌م ده‌کرد که منیش وه‌ک ئه‌وان وام و نامرم، ته‌نانه‌ت دوای مردنیش توانای بپیرکردنه‌وه و بینیم ده‌بی. ته‌نها بوونی به‌رده‌وامیی دل‌ه‌کان به‌س بوو تا له یاده‌وه‌رییدا بچینه‌وه.

***

له‌میان‌ه‌ی ئه‌و ده‌روازه‌یه‌وه، له‌میان‌ه‌ی ئه‌و تاقی سه‌ره‌رازییه‌ی که به‌گه‌لای دارمۆرت و ئیسک و پروسکی باپیران پازابۆوه، خۆم کرد به‌نیو ساله‌کانی هه‌رزه‌کاریدا. ئاخ‌ر من ئیدی منال نه‌بووم.

گرفته‌کانی هه‌رزه‌کاری

سالانی هه‌رزه‌کاریم به‌کیشه و گرفته ناساییه‌کانی تافی جحیل‌ییه‌وه به‌رئ کرد، دوو ده‌عبای زل و زه‌لاح له‌ناخما وه‌ئاگا بوونه‌وه، یه‌کیکیان: جه‌سته، واته پلنگ، ئه‌وی تریشیان: زه‌ین، واته ئه‌و بازه تیرنه‌خۆره‌ی که ناوه‌ی ئینسان ده‌خوا و هه‌رچی زیاتریش ببخوا، برسیت ده‌بی.

سێ چوار سالان بووم، له‌ژئیر زه‌بری ده‌سه‌لانی هه‌ستی زیته‌له‌بیدا بۆ پرسیارکردن، که‌وتمه سه‌ر که‌ل‌گه‌له‌ی ئه‌وه‌ی له‌نه‌هتییی له‌دایکبوون بگه‌م، له‌دایک و پوره‌کانم ده‌رسی: "ته‌رئ منالان چۆن له‌دایک ده‌بن؟ چۆناوچۆنی ناواها کوتوپر خۆیان ده‌کهن به‌مالدا؟ له‌کوتوه دین؟" ده‌مویست به‌به‌ل‌گه‌وه پیتیان به‌سه‌لمینم که ده‌ش و لا‌نتیکی پر خیر و به‌ره‌که‌ت هه‌بی، ده‌شی ئه‌و شوینه به‌هه‌شت بی، له‌وئ منالان به‌چه‌شنی گولاله سووره ده‌روین، هه‌ر جارئ باوکتیک پی ده‌نینه به‌هه‌شت، گولاله سووره‌یه‌ک لیده‌کاته‌وه و له‌گه‌ل خۆی بۆ مالبیی دینته‌وه. بی ئه‌وه‌ی باه‌خیککی زۆر به‌وه بده‌م، چه‌ندین جار له‌زه‌ینی خۆمدا ده‌مه‌ینا و ده‌میرد، دایکم و پوره‌کانم یان نه‌یانده‌توانی وه‌لامتیکم بده‌نه‌وه، یاخود هه‌کایه‌تی په‌ریانیان بۆ ده‌گتیرامه‌وه، به‌لام زباتر له‌وه‌ی خۆم و ئه‌وان بۆ مه‌سه‌له‌که ده‌چووین، من تیده‌گه‌یشتم و هه‌کایه‌تی په‌رییه‌کانی ئه‌وان نه‌ده‌چوو به‌ئه‌قل‌مدا.

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، رۆژتیکیان خانوو (کاتینا)ی هاوسیمان مرد، کاتینا ژنتیکی جحیل بوو، کاتنی ته‌رمه‌که‌یان له‌مال هینایه‌ ده‌رئ و ژماره‌یه‌کی زۆر خه‌لک به‌هه‌له‌داوان که‌وتنه‌ دوای تابوته‌که‌ی و له‌پیتی کۆلانه‌که‌دا بز بوون، ئیدی ترس سه‌راپای بوونی له‌خۆ گرت. پرسیم: "چما بۆ کوتیان برد؟ بۆچی بردیان؟" وه‌لامیان دامه‌وه: "مرد!" پرسیم: "مرد؟ یه‌عنی چی؟" گوتیان: "مرد و ته‌واو!" ئیدی له‌ودیو قه‌نه‌فه‌که‌وه هه‌لترووشکام، به‌ده‌ست روخسارم شارده‌وه و دامه‌ پرمه‌ی گریان، ئه‌و گریانم له‌دلته‌نگیی یان ترسه‌وه نه‌بوو، به‌لکو بۆ ئه‌وه‌بوو له‌مانای مردن حالی نه‌ده‌بووم. به‌لام چه‌ند سال دواتر کاتنی

(کراساکیس)ی مامۆستامان مرد، ئیدی مه‌رگ سه‌رسامی نه‌ده‌کردم، به‌لکو هه‌ستم ده‌کرد په‌ی به‌مردن ده‌به‌م و ئیتیر له‌ هیچ نه‌ده‌رسی.

مه‌رگ و له‌دایکبوون، ئه‌وه‌لین نه‌هتیییه‌ک بوون که رۆحی منالانه‌میان هینایه‌ گپروگاز، مشتیی چکۆلانم به‌ده‌رگای داخراوی ئه‌و دوو نه‌هتیییه‌دا ده‌کوتا بۆ ئه‌وه‌ی بیانخه‌مه سه‌ر پشت، سه‌رنج دا که نابی بۆ وه‌ده‌هتینانی ئه‌وها ئه‌رکینک چاوه‌رپی یارمه‌تیی بم له‌ هیچ که‌س، خه‌لکی یان قوروقه‌پیان لی ده‌کرد یاخود پیم پیده‌که‌نین، ئاخ‌ر ده‌بوو خۆم فیتیریم. هیتور هیتور جه‌سته‌ش وه‌ئاگا ده‌بۆوه، مه‌ودای حوکمدارنیتیم که له‌ هه‌ور و که‌شفکردن پیکهاتبوو، قالی جه‌سته‌ی خۆی دۆزییه‌وه. قسه و باسی کۆلان و بازار ده‌که‌وتنه به‌ر گوتم، گه‌رچی به‌باشی له‌و قسه و باسانه حالی نه‌ده‌بووم، به‌لام هه‌ندئ له‌و قسانه به‌لامه‌وه نه‌هتیی نامیز و گوناها‌رانه بوون. به‌و جو‌ره ریتوشوتینی ئه‌و قسانم له‌زه‌ینمدا دیاری ده‌کرد و له‌گه‌ل خۆمدا ده‌مگوتنه‌وه تا بیرم نه‌چنه‌وه. به‌لام رۆژتیکیان یه‌کن له‌و قسه قه‌ده‌غانم به‌زاردا هات. له‌ به‌رده‌می دایکمدا و به‌ده‌نگتیککی به‌رزیش! دایکم قیژاندی به‌سه‌رما: "کتی ئه‌و قسه ناشیرینه‌ی فیتیرکدیت؟ گوتم لی نه‌بی جارکی تر دووباره‌ی که‌یته‌وه!" ئه‌وجا چوو بۆ موبه‌ق و برتک ورده بیبه‌ری تیرتی هینا و ترنجانییه‌ ده‌م، که‌وتمه قیژوه هاوارهاوار، ده‌م ناگری گرتبوو، له‌ رقا به‌لینم به‌خۆم دا به‌رده‌وام ئه‌و وشانه له‌به‌رخۆمه‌وه بلتیمه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌گوتنیان هه‌ستم به‌له‌زه‌ت و خۆشیی ده‌کرد.

به‌لام، له‌و وه‌خته‌وه به‌دوا تا ئه‌لعان، ته‌نانه‌ت دوای تپه‌په‌ریوونی سالانیتیکی زۆر و ناشنایی به‌گوناھی بی شومار، هه‌ر وشه‌یه‌کی قه‌ده‌غه‌هاتیی به‌زارما، لیتی سووتاندووم و ده‌م بۆنی بیبه‌ری تیرتی گرتوه.

***

له‌و سه‌رده‌مه‌ دوورانه‌دا له‌ کریت، زۆر دره‌نگ بالقبوون خۆی ده‌رده‌خست، له‌تاو شه‌رم و شووره‌یی هه‌ولتی ده‌دا خۆی له‌ودیو ده‌مامکه جزواو جزوه‌کانه‌وه هه‌شاردا، ئه‌وه‌لین جار هاورییه‌تیی بۆ من، یه‌کتیک له‌و ده‌مامکانه‌ بوو، ئه‌و هاورییه‌تییبه‌ش ئه‌قینتی بوو که به‌رامبه‌ر یه‌کت له‌ هاویله‌کانم هه‌مبوو. ئه‌و هاویله‌م هه‌ر به‌ناو بونیاده‌م بوو، منالیککی کورته‌بهنه و خه‌پان، قاچ گیتیر و جه‌سته‌ی تۆکمه، به‌لام خالی له‌ زیته‌له‌یی و ئه‌قل. هه‌موو رۆژتیک نامه‌ی گه‌رم و گوپمان بۆ یه‌ک ده‌نارد، گه‌ر رۆژتیک به‌هاتنا نامه‌یه‌کیم به‌ده‌ست نه‌گه‌یبیا، ئه‌وا هه‌ستم به‌نوقسانیی ده‌کرد و زۆر جاریش ده‌مدایه‌ پرمه‌ی گریان، ده‌ورو خولی ماله‌که‌یانم ده‌دا و چاوه‌رپیم ده‌کرد بزانه‌م که‌ی دیتته‌ ده‌رئ، کاتنی له‌نیو ده‌رگا‌که‌وه ده‌رده‌که‌وت، ئیدی دل‌م بۆ له‌حه‌یه‌ک له‌جووله‌ ده‌که‌وت.

جه‌سته‌م بیدار ببۆوه، به‌لام هیتستا نه‌یده‌زانی چ سیمایه‌ک به‌خواسته‌کانی به‌خشش و به‌چاکی نه‌یده‌توانی ره‌گه‌زی نیر له‌ منی جیاکاته‌وه. له‌ لایه‌کی دییه‌وه هاورییه‌تی به‌ساق له‌گه‌ل کوردا که‌م خه‌ته‌تر و بی سه‌ر ئیشه‌تر بوو. کاتنی به‌ژنتیک ده‌گه‌یشتم، له‌ ناخما هه‌ستم به‌نه‌فره‌تیککی ئاوتته‌ به‌ترس ده‌کرد، کاتیک (با) هه‌لی ده‌کرد و داوتینی کراسه‌که‌ی هه‌لده‌دایه‌وه، یه‌که‌نده‌ردوو رووم وه‌رده‌گتیرا و له‌شه‌رم و نه‌فره‌تا تا بناگوئی سوور هه‌لده‌گه‌رام.

رۆژتیکیان - وا بزائم نیوه رۆ بوو، له بهرتهوهی ههتاو وهک ته نوور هه لایسابوو - له پێی گه رانه وه مدا بۆ ماله وه، به کۆلانیکی باریک و سه ر به چینی کۆ گیراودا ده هاته وه: کۆتوپر ژنیکی تورک له بهری کۆلانه که وه ده رکه وت، کاتیکی به بهرده مئا رهت بوو، تۆزی سنگی کرده وه و مه م کۆلانی وه ديارخست، که ئه وه م بینی ئه ژنۆکانم سست بوون، هه ر چۆنیک بوو به هه له داوان خۆم گه یانده ماله وه و له سه ر ده ستشۆره که چه مبه وه و رشامه وه.

سالانیکی دواتر، کاتی نامه کانی هاو پیکه م له نێو گه نجینه تۆز لێ نیشته وه که ماندا دۆزیبه وه، راجله کیم. خودای گه وره، چ په رۆشیه ک و چ دلپاکیه ک! بێ ئه وه ی خۆم و بستبیتم، یان ئاگام لێ بووی، ئه و هاو پۆله ده عجانم ببوه ده مامک و تا چه ندین سال ژنی لێ هه شاردا بووم. به دلنیا بیبه وه گه ر تۆزی ئه و له زه ته مه رگه یته، واته هه لخلیسکانی ویم بۆ بۆسه ی تۆقینه ری ژن تاخیر کردبا، ئه وای منیش بۆ ئه و ده بوومه هه مان ده مامک.

هه وائم پێ گه یشت که ئه و دوا جار که وتۆته بۆسه وه، که وتۆته بۆسه ی ژنه وه و ئیدی بۆ خۆی زایه بووه! پشوو ی هاوینیکیان، من و ئه و هاو پیه و هاو پۆلیکی تر، (ئه نجومه نی هاو پیمان) (*ی نویمان دامه زاندا، به نه یینی کۆده بووینه وه و سویندی وه فاداریمان بۆ به کتر تازه ده کرده وه. ئامانجیکمان بۆ ژانیان دیاری کرده بوو، ئه و ئامانجه ش ئه وه بوو تا ماوین، جه نگیکی درێژ خایه ن دژی درۆ و کۆیله یی و ناعه داله تیی به رپاکه ی، پیمان و ابوو دونیا له سه ر بناغه ی درۆ و ناعه داله تی و فرتوفیل رۆنراوه، به رپر سیاریتی رزگار کردنی دونیا مان خستبووه ئه ستۆی خۆمان، ئیمه یه کیتیبه کمان له نیوان خۆمانا رۆنا بوو، خۆمان له هاو پۆله کانی ترمان دا پر ببوو، بۆ گه یشته ئامانج نه خشه و پلانمان داده رشت. وه زیفه ی من له وه جه نگه دا بریتی بوو له نووسینی نمایشنامه و وه زیفه ی هاو پیکه شم ته مسیلکردن بوو له وه ده قانه دا، هاو پیه سیبه میش که شیت و شه یدا ی بیرکاری بوو، داماننا بوو بیسته ئه ندازیار و داهینانیکی گه وره ئه نجام دا، تا به پاره ی مۆلی ئه و داهینانه کۆمه کی هه ژار و زۆر لیکراوان بکه ین. په له مان بوو تا هه رچی زووتر بگه ینه ئه و ساته وه خته مه زنه، ته وای هه و له کافان بۆ ئه وه بوو له سویند و به لینه کافان لانه ده ین، هه رگیز درۆمان به ده مدا نه ده ات، که له کۆلانه کاندایه ممالانی تورک ده گه یشتین ده که وتینه بیرا زکردنیان، فالینه کانی ژیره وه مان به رهنگی سپی و شین بوو، رهنگی ئالای گریکستان.

ده مه و ئیواره ی رۆژیکی زستان، له سه ر شوسته ی به نده ر، هه مالیکی تورکی پیرمان بینی که له قوژنیکیدا هه لته رووشکا بوو، هه لده له رزی، دونیا تاریک دا هاتبوو، که س به ده ره وه نه بوو، یه کیکیان فالینه که ی، ئه و ی ترمان کراسه که ی، سیبه مان هیله که که ی له به ری خۆی دا که ند و به و هه ماله مان به خشی، ته نانه ت ده مانویست بیکه یه کۆل، به لام نه مانویرا، شه ره زار و په ریشان له وه ی که نه مان تنواییبوو ئه رکه که مان به ته وای به ئه نجام بگه یه نین له و ناوه دوور که وتینه وه.

هاو پیکه م پشینیاری کرد: "باشتره بگه رپینه وه و ئه و پیره مێرده بدۆزینه وه!"

(* ئه نجومه نی هاو پیمان له سالی ۱۸۲۱دا نه خشه ی شوژی گریکستانی دارشت.

- "زۆر باشه، با بگه رپینه وه!"

به هه له داوان که وتینه سۆراخی هه مالی پیر تا له کۆلی که ین، به لام له وێ نه ما بوو. رۆژیکی تر، بیستمان قازیبه کی به نیوانگی خه لکی میگالۆکاسترۆ، که خانگی جحیل و ده و له مه ندی نیشانه کردبوو، برپاروو زه ماوه نده که یان له هه مان ئه و به کشه مه یه دا سازده ن، له و که ین و به یه نا خانگی جحیلی تر له ئه سینا وه هاتبوو، ئه و خانمه ش جوانکیله بوو به لام هه ژار، هاو پیه که ی قازی بووه له زانکۆ و کاتی خۆی قازی به لینی پێ داوه به یه ینی، به لام هه نووکه ده بووست ئه و خانمه ده و له مه نده به ینی. به بیستی هه واله که، ئه ندامانی (ئه نجومه نی هاو پیمان) م بۆ کۆیونه وه بانگ کرد، هه رسیکمان له تووره ییدا قولپمان ددا، له ژوره که ی من کۆیوینه وه، به پیتی رپوره سمی ریکخواه ییمان نه ده بوو ئاوا ناعه داله تیه ک قه بوول که ین، دوا ی چه ند سه عاتیکی و توویژ له باره ی رپوشوینی جیه جیکردنی برپاره کان، ده ره ئه نجام له سه ر ئه وه ریکه وتین هه رسیکمان بچینه لای مه تران و ئیدانه ی ئه و کاره نائه خلاقیه بکه ین، نامه یه کیشمان به ئیمزای ئه نجومه نی هاو پیمان بۆ قازی په وانه کرد که ئه گه ر دورۆتی - ناوی خانمه ئه سینا بیبه که بوو- نه یین، ئه وای ده بی حیسابی خۆی له گه ل ئیمه و خوا وه نندا یه کلایی کاته وه. جلکی پاک و ته میزی رپوره سمی کلێسامان پۆشی و بۆ جزووری مه تران چووین.

مه تران پیره مێردیکی لاواز و سیلاوی و له هه مان کاتیشا فیلپاز بوو، گه رچی به زه حمه ت قسه ی بۆ ده کرا و خیرا خیرا ته نگه نه فه س ده بوو، به لام چاوانی وه ک پشکۆی هه لایسا و ده ره وشایه وه، په یکه ریک به دیواری پشت مێزه که یه وه هه لواسرابوو، په یکه ری مه سیحیکی سوورفل و باشخۆر و قژ به ملا ولادا شانه کراو.

وتنه یه کی به ردینی گه وه ری قه دیس (سۆفیا) ش به دیواره که ی به رامبه ره وه کرابوو.

مه تران به واقور ماویبه وه دیقه تی دا ین، پرسی:

- "منالینه چیتان ده وێ؟"

هه رسیکمان به یه که وه گوتمان: "قوربان، ناعه داله تیه کی گه وره به رپوه یه بقه ومی!"

مه تران کۆکی، به لغه میکی له نێو ده سه سه رکه ی کرد و به ده نگیکی فیلپازانه گوتی: "ناعه داله تی گه وره؟ باشه ئه و مه سه له یه چ په یوه ندیبه کی به ئیوه وه هه یه؟ ئیوه ته له به ی مه کته ین. هه ر به راست وا باشتره ئیوه خه ریکی ده رس و ده وری خۆتان بن!"

هاو پیکه مان که گو تار بێژیکی چاپوکی ریکخوا وه که مان بوو، وه لای دایه وه: "قوربان... ئیدی مه سه له که ی له سه یه ره تا پیا ز بۆ گتیا یه وه، له کۆتایی قسه کانیدا گوتی: "قوربان، تا ئه م ناعه داله تیه ره گه یی، ئیمه ناتوانین هتور بینه وه، پتویسته قازی خاتوو دورۆتی بینی!"

مه تران هه مدیس کۆکی، چاویلکه که ی داگرت و ماوه یه کی درێژ دیقه تی دا ین، پێ ده چو سیبه ری خه میکی سه یر له سه ر روخساری نیشته یی. هه رسیکمان به شپه زه بیبه وه له به رده میدا را وه ستا بووین، دوا جار زاری هه لته ینا یه وه و گوتی: "ئیه جحیلن، هیشتا مانن، نازانم خودا هینده ته مه نم ده داتێ تا ببینم دوا ی پانزه بیست سالی تر چۆن چۆنی له ناعه داله تیه وه ده گلین!" ماوه یه کی که م بیده نگ بوو،

پاشان به چرپه، وهك ئه وهى له گهه له خۆیدا بدوئ، گوتهى: "ئيمه هه موومان ئاوها ده ستمان پي كرد!"

هر كه زانيم دهيه وهى با به ته كه بگوئى، يه كسه ر گوتم: "قوربان، چ كه مين بۆ ئه وهى به ر له ناعه داله تهى بگرين؟ له پيناو چه سپاندى عه داله تدا، فه رموو ئيوه ئه مر بكن و ئيمه ش ئاماده ين خو مان فرى بده ينه ناو ته نوورى هه لايساو وه!"

مه تران هه ستايه سه رپى، له كاتى كدا ده ستى بۆ ما چكر دن به ره لا مان رايه له كرد، گوتهى: "ئيوه برۆن، دو عاى خي رى منتان له گه له بى، ئيوه ئه ركى خو تان به ئه نجام گه ياند، ئه وه ش به سه، ئه وهى ما وه په يوه ندى به من هه هيه!"

خه نى و خو شحاله گه راي نه وه، له رتي گه ها ور تي كه مان كه له نا وه راس ته وه ده روي شت، ده ستى نايه سه ر شانى من و ها ور تي كهى تر و گوتهى: "ئافه رين هه ي ئه نجومه نى ها ور تيان!"

هه مان ئه و يه كشه ميه ميه، قازى خانم ده وله مه نده كهى هينا، دواتر زانيمان مه تران رووداوى ديداره كهى ئيمه ي به قاقاى پي كه نه ينه وه بۆ ها ور تي كانى گي را وه ته وه!

***

هه ر چ رو مان يكي مان به ده ست گه ييبا ده مان خو ين ده وه، زه ينمان ئا گرى گرتبو، سنووره كانى نيوان واقيع و ئه ندي شه، حه قيقه ت و شيعر له به ين چو بوون و پي ده چو رو و پي ده چو رو و پي ده چو رو و پي ده چو رو و كارا بى هه موو شتي كى هه بى.

به لام چه ند زه ينم كرا بايه وه و له سنووره كانى حه قيقه ته تى تپه ران دبا، به هه مان پي تو دانگ دل م پر ده بوو له خه م، ژيان به لامه وه بى ئه ندازه ته نگ ده هاته به رچاوم، ئاره زوى مه رگم ده كرد، له به ر ئه وهى نه مده توانى له گه له ژياندا هه له كم، ئاخه ر ته نها مه رگ بوو كه رو به ري كى به رفراوان و بى سنوورى وه اى هه بوو كه ده متوانى تيايدا جي گه م بي ته وه.

روژتيكيان - بيرم دى - خو ر ده ره وشايه وه و هه ستم به له شساغى و دل نيا بى ده كرد، پيشنيارم بۆ ها ور تي كه م كرد خو مان بكوژين، پيشتر نامه به كى دريژى خه مينم نووسيبوو، وه سي تنامه يه ك بوو كه تيايدا ماله ئاواييم له دونيا ده كرد، به لام ها ور تي كه م قايل نه بوو، منيش هيج هه زم نه ده كرد به ته نها خو م بكوژم.

ئو خه مه به يانه نه كرا و په ي پى نه برا وه، هيند ده ستى روژر دبو وه بو ئه وه، كه ئيدى هه زم به يي نى ها ور تي كه شم نه ده كرد، ئيواران ده چوومه ده رى و به تاقى ته نها به دريژا بى ديواره قينيسيا ييبه كه به سه روو شه پۆله كانه وه پياسم ده كرد.

خودايه هه وا چ موجيزاوى بوو! چ شنه به كى خو ش له زه ربا وه هه لى ده كرد! كيژان به قرديله ي ئاوريشمى كه زى و پرچه په خشه كانيانه وه ده هاتن و ده چوون، مناله تور كه چكو له كان، به پي تى په تى و به ده نگ و نه غمه ي كچانه يان ياسه مين و ناو كه كووله كه يان ده فرۆشت، (بار بالا ريس) له قاوه خانه كهى، مي تر و كورسيه كانى رتي كه ده خست تا پياوان له گه له ها وسه ره كانيانا، كوران له گه له ده سگيرانه كانيانا بچه نه وهى و قاوه و شه ربه ت و مره با داوا كهن و به دلتي كى ئاسو ده وه له ئاوا بوونى خو ر بنوړن، به لام من هيجم

نه ده بينى: نه زه ربا ي بى سنوور و ئارام، نه ته نگه ي بلن د و سيحراوى (ئاجيا پلاجيا)، نه چياى (ئه سترومي سولاس) شيوه قوچه كى به نو ئرخانه ي له خا چدرا و و هيل كه چكو له و سي بي هه كهى سه ر ترۆپ كه كه يه وه، نه كوران له گه له ده سگيرانه كانيانا، هيجيانم نه ده بينى، فرميسك به رچاوى تاريخ كردبووم. دوو نه ينى گه وه ره رۆحميان هينا بو وه گيرو گاز، دوو نه ينى كه ساليكيان ماموستاى فيزيا ئا وه لاي كردبوون. مه زنده ده كم ئه و برينانه ي ئه و ماموستايه كردنييه روحم، تا هه نو كه ش سارپيژ نه بوين!

يه كه مين نه ينى، نه ينييه كى له حه قيقه تا ترسناك ئه وه بوو، كه عه رد پيچه وان هى با وه رى ئيمه، نا وه ندى كه ون نييه و خو ر و مه داره پر ئه ستي ره كان به ده ورى عه ردا ناسوور پي نه وه، به لكو هه ساره كهى ئيمه له ئه ستي ره يه كى چكو له زياتر نييه كه به خه مساردى فرى درا وه ته كو نه ستي ره وه و به ده ورى خو ردا ده سوور پي نه وه، به و پييه تاجى پادشايه تى له ته وقى سه رى (عه رداى دا يكي مان كه و تيو وه خواره وه.

سه راپا ي بوونم تزي ببو له خه م و دلته نكي، ئاخه ر ئيمه ش له گه له دا يكي مانا له سه ر عه رشى پادشايه تى دا گيرا بوو ين، به وا تايه كى تر، عه رده كهى ئيمه وه ك خانم يكي بى حه ره كه ت له نا وه ندى مه داره كانا، له گه له ئه ستي ره كانى چو ار ده وري دا رانه وه ستا وه، به لكو ئه م خانم له نيو بلي سه مه زنه كان و له نيو بى سه رو به ري دا وپله و له چاوشا ركيه يه كى هه تا هه تاييدا يه. ئه دى به ره و كو ئى ده چى؟ بۆ ئه و شو ئينه ي بۆ ده ستنيشان كرا وه، به پي تى خو رى سه رو ره ييه وه به ستر او وه و به دو اى ئه ودا رى ده كات، ئيمه ش هه ره و ك ئه و به ستر او ينه وه، ئيمه يش كو ئه لين و پاشكو، خو ريش به هه مان شيوه. كه وا ته ئه و هه كا يه ته ي په رييان چييه كه ماموستا كانمان تا ئه لعان به يى شه رمى بو مانى ده گي نه وه؟ چي رو كى ئه وهى گوايه خودا خو ر و مانگى وه ك زي ر و زبو بۆ عه رد خو لقا ن دو وه و مه دارى پر ئه ستي ره ي وه ك چرا به ژوور سه رمانه وه هه لواسيه و تا رو شنا ييمان بى به خشى!

ئو هه يه كه مين زام بوو، زامى دو وه ئه و بوو كه ئينسان مه خلوقى ئازيز و هه لبيژ ترا وى خودا نييه، به لكو ئه و يش وه ك مه خلوقه كانى تر، با زنه يه كى چكو له ي نيو با زنه ي بى كو تايى ئاژه لان و نه وهى مه يونه، ئاخه ر پشتمان بگه رپين، روحمان بگه رپين، له ژي ر دا پيره گه وه رمانا هه ر مه يموون ده بينين!

خه م و دلته نكي م له وه دا نه بوو، ته نها ي ته نها به دريژا بى رو خى زه ربا، يا به نيو كي له گه كانا ده روي شتم، يا خو د به په له هه نكاوم ده نا تا ماندوويم و ئه و خه م و دلته نكيه به لير كه م. به لام ئه دى چو ن ده متوانى ئه و خه مه فه راموش كه م؟ به سه رى رووت ده روي شتم و هه ر ده روي شتم، ته وا وى قو يچه كانى كراسه كه م ده ترا زند تا نه خنكي م، هه نكاوم ده نا و له خو م ده پرسى: "ئه دى بو چى ئه و هه موو سالانه فرېومان خو ارد؟ بو چى ئه و تاجى پادشايه تيه ي كه له سه ر ئيمه ي ئينسان و عه ردى دا يكي مان نرابو كه وه ته خو اره وه؟ وا ته ئيدى عه رد هيج! ئيمه ي ئينسانه كان بى با يه خ بوو ين، روژتيكيش دى هه مو مان تيا چين؟" له به ر خو مه وه ها وارم ده كرد: "نا.. نا.. من سه ر بۆ قه ناعه تى كى له و جو ره نه وى ناكه م، ئيمه پيويسته هيند ته قولباب له ده ركى چاره نو سمان بدين، تا ئه و ده ركه ده كر تي ته وه و خو مان رزگار ده كه ين!"

روژتيكيان عه سر، كه ئي تر نه مده توانى به رگه ي ئه و بارو دو خه بگرم، چووم بۆ لاي ماموستاى فيزيا، ئه و

مامۆستایه که سینیکی زرده دل، که مدوو، قسهی ده بیژا، نهوجا ده بیژا، همیشه قسه کانی رهق و کینایه تئامیر بوون، زیرهکی و فیلبازی له چوانی سارد و لیوانی ناسکی ده باری، نیوچه واتیکی چکۆله و تا برۆکانی ههر قژ بوو، له راستیدا به مههموونیکی نهخۆش دهچوو، ببینیم له سهر کورسییه کهی دانیشتیبوو دهیخوتندهوه، دیقه تی دام و به ناشکرا سهرنجی شیرزهییمی دا، زرده خه نهیه کی ته شه راوی هاتن. پرسى:

"ئهوه چۆن بوو؟ دیاره دهیی بۆ شتیکی گزنگ هاتبیت؟"

- "بمبوره ناوهخت هاتم، بهلام دهمهوی حهقیقهت بزائم!"

بهگالته پیکردنهوه وهلامی دامهوه: "ههر ئهوه! داواکه تان داوایه کی مهحاله، کام حهقیقهت؟"

- "ئهوه حهقیقهتهی که (ئهوه) چنگی کرد به خاکدا و له ههناسه..."

- "کئی؟"

- "خواوهندا!"

پیکه نییتیکی وشک و پرنده له لینه ناسکه کانیهوه قولپی دا.

چاوه پیتی وهلامییک بووم، بهلام مامۆستا پاکه تیکی چکۆلهی کردهوه، چوکلیتیکی ئاوی نهواتی ده رهتینا و کهوته جوبینی.

غیره تم دایه بهر خۆم و پرسیم: "قوربان، ناتانهوی وهلامم بده نهوه؟"

بهدهم ئهملاولا پیکردنی چوکلیته که له ده میدا گوتی: "با... با!"

دوای ماویهک، سه ره نووی پرسیم: "کهی؟"

- "ده سال، رهنگه بیست سالی تر، ئهوه کاتهی زهینی چکۆلهت ده بیته زهینیکی کامل و حیسایی، ئیستا بۆ وهلامدانه وهت زوه، فهرموو بگه پتیه مالتی!"

دهموسیت به گریانهوه بلتیم: "قوربان، روحم پت بکه، حهقیقه تم پت بلتی، هه موو حهقیقهت!" بهلام قورگم گیرابوو. هه مدیس گوتی: "بگه پتیه مالتی!" وای گوت و ئیدی ده رگاکهی نیشاندام.

له ریتی گه رانه وهدا، مامۆستای (ئایین) (*مانم، بینی. ئهوه مامۆستایه بونیاده میکی ساکار و ئیماندار بوو، گوئی قورس و کورته بنه، پیریژنه کهی دایکی تا رادهی عیشق ده په رست، دایکی له گوندیکی چکۆلهی دوور له میگالۆکاسترۆ ده ژیا، زوریهی جارن ئهوه مامۆستایه به چوانی فرمیسکاوییه وه پتی ده گوتین که خهونی به دایکییه وه بینیوه. وی هیند داوینپاک بوو که ئیدی سه ره نجام له پیاوه تی که وتبوو، کاتی زهنگی پشوو لیتی ده داو دهرس ته واو ده بوو، بۆ له حزه یهک له بهر ده رگاکه راده وه ستا و پاشان ئاوری ده دا به وه، به نه غمه یه کی گریاناوییه وه پتی ده گوتین: "رۆله کانم، بۆ زۆرکردنی نه سل تیبیکۆشن!" ئیتمه ییش که خه ربکبوو له پیکه نینا ژانمان ده کرد، هاوارمان ده کرد: "خه مت نه بی، قوربان خه مت نه بی!"

من هیچ ئهوه مامۆستایه م خوش نه ده ویست، ئهقلی هیندهی ئهقلی مه رتیک بوو که به رده وام ده ییا عاند و نه ییده توانی وهلام به هیچ یه کی له دلته راوکیکمان بداته وه. رۆژیکیان بنه ماکانی ئایینی بۆ باس

(* ئهسلتی ئه م واژه یه archimandrite لیک دراوه له archos واته سه رۆک و mandrita واته شوان.

ده کردین، په نجهی به نیشانهی پیرۆزی بۆ سه ره وه هه لپری و گوتی: "خودا یه که، یه ک ک! بنه مای ئایین ده لتی، من پروام به خودا یه که هیه، گهر دوو خودا هه بان، ئهوا بنه ماکانی ئایین ده یانگوت، من پروام به دوو خواوه ند هیه... دوو... دوو...." که ئه وه مان بیست، دلمان بۆی سووتا، هیچ کاممان به ربه وای حه قی نه زانی به ربه رچی بداته وه.

بهلام رۆژیکیان ئیدی نه مستوانی ددان به خۆدا بگرم، باسی قودرتهی ربه های خودای بۆ ده کردین، قه له مه که م هه لپری و پرسیم: "قوربان، خودا ده توانی واقیعه تی بوونی ئه م قه له مه رته کاته وه؟"

مامۆستای فه قیری ئایین سوور هه لگه را، بۆ ساتیک تیفرکی و هه ولی دا وه لامییک بدۆزیته وه. کاتی چ وه لامیکی بۆ نه هات، ته خته سه ره کهی تی گرم و کیشای به ده موچاوما، منیش هه ستامه سه ری و به وپه ری شانازییه وه گوتم: "جا ئه وه که ی وهلام بوو!"

سۆ رۆژ له قوتابه خانه ده ری کردم و عه سری هه مان رۆژ چوو بووه لای بابم و پتی گوتبوو: "کورکه ت ئاژاوه گپری و هاروهاجه، پاشه رۆژیکی خه راپ چاوه روانیتی، باشتره توند جله وی بگریت!"

- "چی کرده وه؟"

مامۆستای ئایین ته واوی رووداوه که ی له نووکه وه بۆ گتیرابۆوه. بابم به شان هه لته کاندنه وه وه لامی دابۆوه: "کاتیک مه سه له یه کی ئه وها په یوه ندی به مننه وه هیه که کورکه کم درۆ بکا یان دارکاری بکری، پیچه وانیه ئه وه په یوه ندی به مننه وه نییه، ئه و ئیدی پیاویکه بۆ خۆی، لینگه ری با هه رچی پت خۆشه ئه وه بکات!"

ئه لعانییش که مامۆستای ئایینم بینی، رووم وه رگه راند تا ناچار نه م سلاری لئ بکه م، له و ساته وه خته دا زۆر داخ له دل بووم، بۆم ساخ ببۆوه که سالانیکه ئه و و هاوکاره کانی فریویان داوین، ئاخه له و به شه ی تایبه ت به پیرۆزترین هه ولی به شه ربیه تدا، گالته و سووکایه تییان پت کردبووین.

وای له و رۆژانه ی دوو بلتیه سی برووسکه، ئه لقاو ئه لقا له زه ینمه وه ئالان! وای چ شه وانیک بوون ئه و شه وانیه ی خه و نه ده چوووه چوانم، نیوه شه وان له سه ر ته خته نوینه کم راده په ریم، هیتر هیتر نه با بانگم که ن و ئاشکرابم، له سه ر نوکی پت به پیلیکانه کاند ده ها تمه خوار، وه ک دز ده رگاکه م ده کرده وه و ده چوو مه کۆلان، هه موو شوینی چۆل و بیده نگ، ده رگاکان داخراو، چراکان خامۆش. به کۆلانه ته نگه به ره کانی میگالۆکاسترۆدا ده که و تمه پیاسه، به وردی گویم بۆ هه ناسه دانی ئارامی شاری نوستوو راده دیترا، جارنا جاریک دهنگی ژنانیکی عاشقم ده ژنه فت که له ودیو په نجه ره داخراوه کانه وه، به گیتار و عود گۆرانییه کی عاشقانه ی خه مینیان ده چری، گۆرانییه کی به شکۆ و گریانایی که له ساپسته کانه وه به رز ده بۆوه و هه لده فری. سه گه کانی ده روجیران گۆرانییه که یان ده بیست، وه ناگا ده بوونه وه و ده یانقرو سکاند.

بهلام من له ئه قین و له ژن بیزار بووم، لیکدا لیکدا له خۆم ده پرسى: "خه لکیی چۆن ده توان گۆرانی بلتی؟ چۆن دلیمان رانچله کی بۆ تیگه یشتن له ما هییه تی خودا و بۆ حالیبوون له وه ی له کوپه هاتووین و بۆ کوئی ده رۆین؟ به خیرایی له و ناوه رته ده بووم، ده گه یشتمه دیواره کانی که نار و له وی هه ناسه یه کی ئیسراحه تم هه لده مرث، زه ریای قیر رهنگ له و خواره وه نه عره ته ی ده کیشا، هوروزمی بۆ دیواره کان ده برد و

دەپرووشاندن، کەفی ئاو بەدیوارەکاندا سەری دەکرد و بەسەر نیوچەوان و لێو و دەستەدا دەپڕزا و فیتکی دەکردمەوه، چەند سەعاتیک بەسەر رووی ئاوهوه دەمامەوه، هەستم دەکرد زەریا دایکمە نەک عەرد، تەنھا زەریا بوو نینگەرانیسی پەی پێ دەبرد، پێدەچوو ئەویش لەو نینگەرانیسیەدا شەریکم بێ، هەر بۆیە ئەویش چاوانی نەدەچوونە خو، بەسینگی خۆیدا دەکشیا، هورۆژی بۆ کەنار دەبرد و ئەویش بەشی خۆی گورزی بەردەکەوت. ئاخر ئەوەتا ئەویش لە گەرانییدا بەدوای ئازادیدا، هەولێ دەدا دیوارەکانی کەنار رامالێ و لەو سنوورانەوه بەرەو دیوی ئەودیبو رەتیب. وشکایی ئارام و دلنیا و سادە دل و بەهەولە، شکۆفە دەکات، میوه دەدا و دەژاکێ، بەلام نایەلێ ترس دزە بکاتە دلنیا، بەلەرئەوهی دلنیا بەهەولێ و نەپەوێ بەهار جارێکی تر لە خاکەوه سەر دەردینێ، بەلام زەریای دایکم، ئارام نییە، شکۆفە ناکات، مەبە نادات، لەباتی ئەوه نەعەرەتە دەکشێ و شەو و رۆژ لە جەنگدا بە. من گویم بۆ ئەو رادەدێرا و ئەویش گویتی بۆ من رادەدێرا و تا کارزێوی دەدا دلێ یەکترمان دەدایەوه، پاشان لە خۆفی ئەوهی نەبا خەلکی پێکەوه بمانبین، بەپەلە دەگەرمانەوه مالهوه و لەسەر قەرەوێلەکم رادەکشام، دلنیا بیهیەکی تال و سوێر لە جەستەمدا دەبزووت، خۆشحال بووم لە ئاوی زەریا خولقاوم نەک لە خاک.

یەکنێ لە هاوسێکانمان مەپوونێکی هەبوو، مەخلوقێکی بێ شەرم و گەلوقوون سوور و خاوەن چاوانێکی بونیادەمانە، ئەو هاوسێیەمان هاوڕیتی پیرەمێردێکی خەلکی ئەسکەندەریەیی ئەو مەپوونەیی داوویی، هەر کاتی لەوێوە رەت دەبووم، لەسەر سەکۆکەیی بەر دەرگا دەمیینی، بەردەوام بەستەیی دەکرانند دەبخوارد، هەمیشەش خۆی دەخورد تا لە گۆلمەزی ریشک و ئەسپێکانی لەشی رزگار بێ. زیاتر تەماشای جوولە و پێکەنینەکم دەکرد، وەک کاریکاتیرێکی بونیادەمانە دەهاتە بەرچاوم، مەخلوقێکی عەبیبار و بێ حەیا و خالی لە نەیتینی بوو، دەکرا خەلکی بێ باوەخانە لێی بنۆن، بەلام من ئەمجارە کە بینیم زەندەقم چوو، بۆ ئەوهی سەر و فەسالی نەبینم رێگەکم گوێری، بەخۆم گوت: "بەلێ ئەوه نەنکم بێ؟ ئەمە ئیدی سووکایەتیە بۆ ئینسان!" شەرمەزار و توورە هەستم دەکرد دەسلاتی ناوهوم هەرەس دیتن. ئایا نەنکی ئەوه لێنم ئەم مەپوونە بوو؟ بەواتایەکی تر ئایا راستە دەستکردی خودا نیم و رۆحی خۆی لە مندا نەچاندوو؟ ئایا من لە نێرە مەپوونێک کەوتوو مەتەوه کە تۆوهکەیی لە من مەپوونێکەوه بۆ من مەپوونێکی تر گوێزراوه تەوه؟ بەکورتی ئایا من کورێ خواوەند نیم و کورێ مەپوونم؟

چەندین مانگ ئەو سەرە گێژی و توورە بیهیم درێژەیی کیشیا، کێ چوزانی! رەنگە تا هەنووکەش بەردەوام بێ، لە بەرێکی ئەو گەرداوه نەیتنی ئامێزەدا مەپوون راوهستا بوو، لەوبەریشەوه مامۆستای ئایین، لەنێوان ئەمبەر و ئەوبەردا، بەژور ئەو فەوزا و بێ سەرورەییەوه، بەسەر داوه دەزوویەکەوه بووم، بەوێوه هاوسەنگی خۆم پاراستبوو، بەترسەوه هەنگاوم دەنا و رۆژگارێکی ناخۆش دەگوزەراند.

کاتی پشوو قوتابخانە بوو، بەباوەشێک کتیبەوه لەبارە ئازەل و گزۆگیا و ئەستیرەوه دەرگام لەخۆ کلێل دا، بەپیاویک دەچوم کە لە تینواندا خەریک بێ لە پەلویۆ بکەوێ، تا ئەو کاتەیی لە رۆخی روویاریکدا بەدەما دەکەوێ تا ئاو بنۆشێ. شەو و رۆژ سەرم بەسەر ئەو کتیبانەدا شوێرکردبوو، نەدەچوو مە دەری، بەدەستی ئەنقەست نیوهی سەرم سفر کردبوو، کاتی هاوڕێکانم دەهاتن بەدواما تا لەگەڵیان بەچم

بۆ پیاوسە، سەرم لە پەنجەرەکەوه دەبرده دەری و ئامازەم بۆ سەرە نیوه سفرکراوهکم دەکرد و دەمگوت: "چما نابین؟ چۆن بەم وەزەوه دەتوانم بێمە دەری؟" ئەوجا هەمدیس سەرم بەسەر کتیبەکانا شوێر دەکردوه و بەئارامی گویم بۆ پێکەنینی گالته ئامیزێ هاوڕێکانم رادەدێرا کە دوور دەکەوتنەوه. هەرچی زانیارییەکانم زیاتر دەبوون، دلێم زیاتر تژی دەبوو لە دلتهنگی و گومان، سەرم هەلدەبێری و گویم بۆ قریشکە و هاواری مەپوونەکەیی دراوسێم رادەدێرا. رۆژێکیان پەتەکەیی پچراند، هاتە حەوشە و بەسەر درەختی ئەکاکیاکەدا هەلگێزا، کاتی سەرم هەلبێری سەرنج دا لەنێو پەلکەکانی درەختەکەوه دیکەتم دەدا، رۆح چوو، بەهەموو ژبانم ئاوا چاوانێکی بونیادەمانە نەبینیبوو، دووچاوی بازنەیی، دووچاوی رەش و بێ جوولە، دووچاوی پڕ لە فیل و گالته جارێی دیکەتیان دەدام.

هەستام و کتیبەکانم لەولاوه دانا، بەدەنگی بەرز گوتم: "ئاوهايي نابي، من پيچەوانەیی ماهییه تی ئینسان هەلسوکەوت دەنوینم، لەپیناوی سێبەر دا چاوه جەستە دەقوچینم، ژبان لەگۆشت و جەستە پێکەتوو و منیش برسیم!"

لە پەنجەرەکەوه دانەویمەوه و گوێزێکم بۆ مەپوونەکە هەلدا، گوێزەکەیی بەحەواوه گرتەوه، لەنێو ددانەکانیدا شکاندی، توێکلەکەیی لێکردهوه و بەدەم جویی ناوکەکەییەوه بەگالته جارێیەوه سەبیری دەکردم. فێری خواردنەوهی شەرابیان کردبوو، رام کردە ژێر زەمینەکە و پیاڵەیک شەرابم هینا و لەسەر لیواری پەنجەرەکە بۆم دانا، بەئیشتیهاوه پەری کەپووی بۆ لراندهوه، قەلەمبازێکی دا و خۆی گەیانده سەر لیواری پەنجەرەکە، لمۆزی نایە نێو پیاڵەکە و کەوتە خواردنەوهی شەراب، هیند بەکەیف و لەزەتەوه شەرابەکەیی دەخواردوه کە بەزوبان تەقەیی لەنێو زاری هەلدەسان، پاشان دەستی کردە مەلم، وەک بەلێی ئیدی نەپەوێ جێم بێلێ، بۆنی شەراب و چلکی لێ دەهات، گەرماي جەستەم لەسەر مەلم هەست پین کرد، مووی سمیلێ دەچوو بەنێو کەپووما، ختوکەیدەدام و دەبخستم پێکەنین، بەهەموو جەستەیی ئامیزێ پێداکردبووم و وەک بونیادەم هەناسەیی دەدا، گەرماي جەستەمان ئاوتنەیی یەکدی بوو، هەناسەیی مەپوونەکە لەدووی هەناسەکانی منەوه دەهات، پێکەوه ببوینە هاوڕێ. کاتییک جیتی هیشتم، هەستم کرد، ئەو لەئامیزگرتنە بەجێزنی تەبشیری شووم دەچێ، مەلایکەتێکی تاریک، پەيامهینیی خواوەندێکی کولکن و چوار بێ، لە پەنجەرەیی ژوورەکەمەوه دەچوو دەر.

رۆژی دواتر، دەمەو ئیوارە چووم بۆ بەندەر، وەک بەلێی لەوهوبەر وها پلانیکم دانەرشتی، خۆم کرد بەمەیخانەیکەدا، مەیخانەیکە کە ماسیگران تیایدا دەیانخواردوه. داوای شەرابم کرد، نەمدەزانی خەمین و توورەم یان خۆشحال، هەموو شتی - مەپوون، ئاسمانی ئەستیرەباران، خواوەند و پلەیی ئادەمی - هەموو شتی لە ناخمدای بووه گرێکۆتەر، پێدەچوو ئومێدم لەسەر ئەلکول هەلچنێبی تا ئەو گرێکۆتەرەیی پێ بکەمەوه.

چەند ماسیگر و حەمالێک کە هەموویان ئارەقخۆری حیسایی بوون لە گۆشەیکەدا دانیشتبوون، پێک پێک شەرابیان هەلدهدا، هەرکە منیان بینی، دایانە قاقای پێکەنین.

یەکیکیان گوتی: "ههشتا دەمی بۆنی شیری خاوی لێ دێ و دەبەوێ لاسایی پیاوان بکاتەوه!"

ئەوى تىرپان گوتى: "لاساىى بابى دەكاتهو، بەلام پىپەكى دىرتىزى لە پىپشە!"

بەبىستىنى ئەو وشانە لە توورەبىيدا قولنەم دەدا، ھاوارم كرد: "ھىتى ھاوپىيان، وەرەنە ئىسرە، تا سەرخۇشتان كەم!" ئەوانىش بەقافاي پىنكەنەنەو ھاتنە سەر مېزەكەم، خىرا خىرا پەرداخەكانمان پىر دەكرد و چۆر برمان دەكرد، ئەوان بەتوورەبىي دىقەتەيان دەدام، نە قسەمان دەكرد و نە گۆرانىمان دەچرى، تەنھا پەرداخە پىرەكانمان بەرز دەكردەو و سەيرى يەكتىرمان دەكرد تا ببىنن كامان گروەكە دەباتەو، عىزەتى نەفسى كرېتىبى بوونىيان تاوى دابوون. ئەو ئارەقخۆرە بەئەزمونانە شەرمىيان دەكرد لەوھى مېردمنالېك لىيان بەرپىتەو. بەوجۆرە يەكە يەكە تەختى عەرد بوون و من تا ئەخېر بەئاگا مامەو، پىدەچوو عەزابم ھىند قورس بووبىن كە ئەوھا شەراپەكە چ سەرخۇشى نەكردبووم.

شەوى دواتر و شەوانى تىرش، ھەمان بەزم دووبارە بۆو، چىرۆكى شەونشېنېم لەگەل ماسىگر و ھەمالەكانى بەندەردا كەوتە سەر زارى خەلكى و لە سەراپاي مىگالۆكاسترۆدا وەك ئارەقخۆرېكى بەد مەست ناوبانگم دەرەكرد.

ھاوپىكانم بەو ھەلخلىسكانەم خۇشحال بوون، ناخر نەياندەتوانى پروا بەو واقىعەتە بېنن كە من رەقم لە ھاوپىتەتى ئەوان دەبېتەو و دەرگا بەرووياندا دادەخەم و دەخۆنمەو، يان باوەر بەوھى كە بەو دواىبىھە كىتېپىك بنىمە گىرفان و بەتاقى تەنھا بچم بۆ پىياسە. ئەو ھاوپىيانە بەنىگاي نەفەتاوى و بەتانە و تەشەروە گوتبوويان: "تاخرىبەكە سەرى بەر ئەستىران دەكەوئ و ھەپروون بەھەپروون دەبى!" بەلام ھەنووكە كە دەيانىبىنى لەگەل خەلكانى ھەرچى و پەرچى مىگالۆكاسترۆدا دەخۆمەو و باجى روورەشىي خۆم دەدەم خۇشحال بوون، ھەوالىيان دەپرسىم، خۆ دەشە لە رووى مېھرەبانىشەو سۆراخيان كرىم.

شەوىكى شەمە، بەپىي بەلېن و برىارىكى نەپىنى، بۆ باشترین مەلھاي شارىيان برەم، مەلھاكە ناوى مەلھاي (جەنگاوارانى ۱۸۲۱) بو، ماوھىك لەووبەر تىمىكى نوتى نمايشكار، كە پىكھاتبوو لەژنانى شۆخ و شەنگى رۆمانى و فەرەنساىي ھاتبونە مىگالۆكاسترۆ، ئەو ژنانە بەرادەبەك شۆخ بوون كە ئەقلىيان لەسەرى پىاوماقوولانى شادا نەھىشتىبوو. عەسرانى شەمە ئەو پىاوانە، بەو پەرى حىرسەو لەمال دەھاتنە دەر و وەك دز پىيان دەنايە ئەو بەھەشتە قەدەغە و نىوہ تارىكەو، بەترس و لەرزەو لەسەر مېزەكانى ئەوپەردا دادەنېشتن، بەملاولاي خۇياندا دەيانروانى تا دلنباين لەوھى ناسىاوتىك نەيدىون، ئەوجا دەستىيان دەدا بەبەكدا تا ژنە گۆرانىبېرېتېكى بۆنخۆش و ئارايشتىكراو بېت و لە نىو نامىزباندا دانىشىن، پىاوە ھاوشارىبە ماقولەكان بەو جۆرە چەند ساتەوختىكى شەرمەزارانە پىر شەرو شۆرپان لەبىر خۆ دەپرەدەو، ساتەوختەگەلېك كە پەيوەست بوو لەگەل ژيانىكى ھاوجووت لەگەل فەزىلەتدا.

ھاوپىكانم منىيان بۆئەوئ برد و داواى شەرابىيان كرد، ژنىكى رۆمانىي خرو خەپان ھاتە سەر مېزەكەمان، مەمكە ئارەقاوىبەكانى ھىتابووە دەرى، بەو تەمەن و ئەزمونەى كە ھەبىو، بەتەواوى كارى خۆى دەزانى. ھاوپىكانم پىك دواى پىك بۆيان تىن دەكردم و منىش دەمخواردەو، سەرم گەرم بوو، بەبۆنكردى رەگەزى مې ھەستەم دەكرد مەمىونەكەى ناخم وە ئاگا دېتەو، تاكى پاپووجى ژنە

گۆرانىبېرېتەكەم ھەلگرت، خىرا خىرا شەمپانىام تىن دەكرد و دەمخواردەو.

رۆژى دواتر، چىرۆكى رىسواى گەورە لە مىگالۆكاسترۆدا دەنگى داىوہ. قەدىس، سولەيمانى ھەكىم، شەوى لەقەچەخانەبەكا رۆژ كەردۆتەوہو لە پاپووجى ژنە گۆرانىبېرېتېكدا شەمپانىاي خواردۆتەوہ! قىامەتېن ھەستابو نەبېتەوہ! يەكى لە مامەكانم، توورە لەپىتەلخلىسكانى ئاپرووبەرەنەى برازاكەى چووہ لاي بابم و ھەوالەكەى پىن گەياند، بەلام بابم بەدەم شان ھەلئەكاندەنەو ھەلامى دابۆو: "ئەلغان ئىستر ئەو بۆ خۆى بوو تە پىاو، يان دەپەوئ بېتە پىاو، تاقە ئىشى بىكات ئەوہى، جووتىك پاپووج بۆ ئەو ژنە گۆرانىبېرېتە بكرى!" بەلام من، لە دلئەو خۇشحال بووم، لەبەر ئەوہى سەرپىنچى ياسام كرىبوو، خۆم لەشەرى مامۆستاي ئايىن و دىوى (دە فەرمان)كە رىزگار كرىبوو، شۆين پىي جىگىر و تۆكەى پاپىرە كۆلئەكەكانم ھەلگرتبوو، ھەلخلىسكا بوومە نىو نىشوتىكەو و ئەو ھەلخلىسكانەم پىن خۆش بوو.

دوا سالى قۇناغى خۆندىنى ناوئەندىم بوو، بەرقەوہ لەمامۆستاي ئايىنم دەنۆرى كە لەپال چاكە خوازەكانىدا، بەئارامى زەرەخەنەى دەھاتىن، ئەو پىاوە مەرە، ئاسوودە خەيال لە دنوبا و قىامەت، بەمىھەرەبانىبەوہ لە ئىمەى گورگى دەنۆرى، منىش بەرگەى ئەوہم نەدەگرت، دەبو ئارامى و ئاسوودەبىبەكەى تىكوتىك بشكىنم، دەبو تۆفانېك لە دەمارەكانىا بەرپاكەم و ئەو زەرەدەخەنە گىلانەبەى پانتايى روخسارى بسرمەوہ. ھەر بۆبە بەيانىبەكىان، كارىكى شەيتانانەم بەرامبەرى لىوہشايەو، چووم نامەبەكى كورتم بەم ناوەرۆكە بۆ نووسى: "تەندروستى داىكت زۆر خەراپە، وا ئەلغان گيان دەدا و ئىتر لەمردنايە، خىرا وەرە بۆ لاي تا لەدوعاى خىرى مەرووم نەبىت!"

نامەكەم بۆ پۆست كرد، ئەوسا چووم بۆ قوتابخانە و چاوەرپىم كرد، ئەو رۆژە مامۆستاي ئايىن نەھاتە پۆلەو، رۆژى دووم و رۆژى سىبەمىش ھەر نەھات، دواى پىنچ رۆژ گەراپەو، بەزەحمەت دەناسراپەو، بەھۆى نەخۆشى ئاگىسماوہ دەموچاوى ئاوسابوو، رەنگى بونىادەمى پىتوہ نەمابوو، تا مل و ژىر بالى ھەمووى ببوہ لىر، لېكدا لېكدا خۆى دەخورد، پىستى سوور ھەلدەگەرا، لەقسان دەكەوت و بەر لەوہى زەنگ لىبدا لەپۆل چووہ دەرى، سى مانگ لەجىگەدا كەوت، پاشان بەيانىبەكىان ھاتەو، ئاوساوىبەكەى نىشتىبۆو، بەلام ھىشتا كارىگەرى نەخۆشىكە بەروخسارىبەوہ ھەر دياربوو، بەمىھەرەبانىبەوہ تەماشاي كردين، جارىكى تر زەرەدەخەنە سىماى پۆشىبەو، يەكەمىن قسەى گوتى: "رۆلەكانم، سوپاسى خودا دەكەم ئاوا دەستىكى راسپارد نامەم بۆ بنووسى كە تەندروستىي داىكم خەراپە، بەو جۆرە دەرفەتى بۆ رەخساندم تا بەشى خۆم تىبىكۆشم بۆ بەرز و بەرپىز راگرتنى بەشەرىبەت: واتە بەشى خۆم عەزاب بچىئىم." ئەو وشانە لەرزيان لى ھىتام، چما زالبوون بەسەر چاكەخوازىدا ھىند كىشە بوو؟ بۆ ساتى وىستم لە جىگەى خۆم ھەستم و ھاواركەم: "مبىورە لەبەر ئەو گوناھى كردم!" بەلام خىرا دەنگىكى تر لەناخەوہ بەرز بۆو، دەنگىك تىزى لە لۆمە و شەپەنگىزى گوتى: "تۆ سەگىت، سەگى مامۆستاي ئايىن، قامچىت لىدراوہ و تۆش ئەو دەستە ماچ دەكەيت كە قامچىكەى تى سەرەواندووت!" نا، كارەكەم راست بوو، نەدەبوو داواى لىبوردن بكەم!

***

رۆژی دواتر، ئەندامانی (ئەنجومەنی ھاوڕێیان)م کوکردووه و پێم گوتن: "ئەلەان ئیدی زەینمان رۆشن بۆتەوه، پیتویستە هەول بەدین زەینی خەلکانی تریش رۆشن کەینەوه، دەبێ ئەرکی مەزنی ئەنجومەنی ھاوڕێیان ئەوەبێ بۆ هەر شوێنێ سەفەرکەین، لەهەر جێگایەک لابدەین، پیتویستە کار و قسەمان بۆ یەک نامانج بیت: نامانجی رۆشنگەری!"

ئەرکی رۆشنگەری دەستی پێ کرد، ناوەندیان تەواو کردبوو، هەنووکه نازادبووین، بابم کە دەبووست بچمە ناو سیاسەتەوه، بۆ گوندێکی ناردم تا شاھیدی رێپورەسمی غوسلی منالیک بم، دوو ھاوڕێکەشم لەگەڵ خۆم برد، ئەوه هەلێکی دەگمەن بوو تا تەواوی خەلکی ئەو گوندە بەرۆشنگەری تاشناکەین. دواي تەواو بوونی رێپورەسمی غوسل، کاتێ لەسەر سفەرە دانیشتین و دەملەوهران دەستی پێ کرد، ھاوڕێ گیانی بەگیانییەکم، بەوپەری گەرم و گورییەوه کەوتە وەعزدان و باسکردنی رۆشنگەری. بەر لەهەر شتێ، سەرەتا لەبارەي خولقاندنی مرۆقەوه قسانی کرد و گوتی: "ئەو لەین باپیرەمان مەمیوونە و ئێمە نابێ لافی ئەوه لێ بەدین کە شەرافەتمەندترین مەخلوقی خوداین!"

لەتەواوی ئەو ماوەیەدا کە ھاوڕێکەم سەرگەرمی نوتقەکەي بوو، قەشەي گوند بەچاوانیکی زەقەوه دیقەتی وی دەدا و چ زاری هەلنەهینا یەوه، کاتیک باسی رۆشنگەری تەواو بوو، قەشە بەمبەرەبانێ سەری تەکان دا و گوتی: "کۆرەکەم بموورە لەکاتی نوتقەکەتدا دیقەتم دەدا، بەقسەي تو، دەشێ نەسەبی بونیادەم بچیتەوه سەر مەمیوون، هیوادارم لێم بیووریت، بەلام من پیتوایە کە نەسەبی راستەقینەي تو دەچیتەوه سەر ولێخ!"

لەرژیک رۆچووه گیانەوه، لە ھاوڕێکەم روانی، وەک بلێی یەکەم جار بێ ببینم، بەدەم و قەپۆزی پان و شوێیەوه، بەگوتی قەرنابیتیانە و چاوانی نارام و ڕەنگ مەخمەلییەوه، هەر بەراستی لە و لاخ دەچوو. ئەدی باشە بۆچی تا ئەو کاتە سەرئەنجی ئەوهم نەدابوو؟ تالە داوتیک لەناخما پچرا و ئیدی لەو رۆژەوه بەدوا، نامەم بۆ نەنارد و چ بەخیلیشم پێ نەدەبرد.

رۆژانی دواتریش، مېگالۆکاسترۆمان تەي دەکرد و گوندەکان دەگەراين، لە هەولەکانماندا بۆ رۆشنبیرکردنی خەلک، بەرگەي دەردی سەری و نازاریکی زۆرمان گرت، ناخر ئێمەیان بەکافر و فەرەمسۆن و بەکرێگیراو مەزەندە دەکرد، پاش ماوەیەک بۆ هەر شوێنێک دەچووین، خەلکی دێکەوتنە هوها لیکتیشمان و توێکلە لیمۆیان تێ دەگرتین، بەلام ئێمە بەشانازییەوه گوتیمان بەوانە نەدەدا و سەبەرزانە لەتانه و تەشەر و توێکلە لیمۆمان تێدەپەراند، مایەي دلخۆشیی ئێمە ئەوہوو لە پیتاوی (حەقیقەت)دا شەھید بین و شەھیدبوون بەگیان بکړین، بۆ دلدانەوهي یەکتەر بەیەکدیمان دەگوت: "ئەي مەگەر هەمیشە هەر ئاوا نەبووه؟ چەند خۆشە مردن لەپیتاوی فیکری گەورەدا!"

جارێکیان، سێ قوڵی چووین بۆ شارۆچکەيەک، ئەو شارۆچکەيە دوو سەعات لە مېگالۆکاسترۆوه دووربوو، کەوتبوو دامتینی چپای (یۆکتاس)وہ و بەرەز و مێوہکانی بەناویانگ بوو، دەیانگوت: (زیۆس باوکی خواوەندەکان و مرۆقەکان لەو چیا پیرۆزە نیتزراوه، بەلام ئەو خواوەند مردووه کە ئەمیتستا لەژێر بەردەکانا بەئارامی راکشاوه، هیشتا توانای ئەوهي هەبە ئەو چیايە سەرلەنوێ داتاشیتەوه، بۆیە

شوێنکەي بەردەکانی ئالوگۆر پێ کردووه و شکلی کەللەسەریکی هەلاوگیتراو و زەبەلاحی پیتاوه. دەتوانا بەئاشکرا ئەوه ببینم کە دار گوتیز و دار زەیتونەکان لەشیتوہی برۆ و کەپوویدا بوون و ریشە درێژەکەي تا رێکی پیتەشتەکە درێژ ببۆه.

ئەو ھاوڕێیەمان کە مەزەندەمان کردبوو بپیتە داھینەر و (ئەنجومەنی ھاوڕێیان) دەولەمەندکات گوتی: "تەنانەت خواوەندەکانیش دەمرن!" وەلامیم دا یەوه: "خوداکان دەمرن، بەلام خواھەتی نەمرە!"

گوتی: "مەبەستت لەچیە؟ تێ ناگەین!"
بەپیتەنێنەوه وەلامیم دا یەوه: "خۆشیم بەتەواوی تیناگەم!"

گەرچی هەستم دەکرد قسەکانم راستن، بەلام نەمەدەتوانی مەبەستەکەم بەرۆشنی دەبرم، دەردەنجام دەمامیکم لەپیتەنێن دەکرد و خۆم لەژێر باری وەلامدانەوه پێ رزگار دەکرد. ناخر من بەردەوام لە هەلومەرجە خەتەرناکەکاندا، پیتەنێنم وەک رێگەيەک بۆ هەلاتن هەلبێژاردووه.

گەشتینە شارۆچکەکە، هەوا بۆنی ئەلکول و شیلەي تری لێ دەهات، خەلکی شارۆچکەکە لەکاری تری رێن بسوونەوه، ئاوی ترییان کردبوو تەنەکەوه و تەلپەکەشیان کردبوو ئارەق. ئیدی هەنووکه لەبارەکان دانیشتبوون و ئارەقیان دەخواردووه، یان لەدەرەوه لەسەر سەکۆیەکی بەردین یاری قاقزیتیان دەکرد، یاخود لەژێر سیبەری سپیدارەکانا دانیشتبوون و ماندوویی خۆیان لەجەستە دەردەکرد.

چەند کەسیک بەرێژەوه لەبەرمان هەستان، لەسەر مێزەکەي خۆیان دایاننیشان دین و ئاوی ئالوالبان بۆ بانگ کردین. سەری قسانمان دامەزراند، ئێمە هەرسیتکمان لەسەر خالیک بۆ دەسپێکردنی قسەکانمان رێکەوتبوون، وردە وردە لێزانانە بابەتی قسەکانمان هینایە سەر باسی مोजیزەکانی زانست.

پرسیمان: "دەتوانن مەزەندەکەن کە چۆن قاقز دروست دەکړی و رۆژنامە چاپ دەکړی؟ چ مोजیزەيەکی گەورەيە! درەختەکانی دارستانیک دەپرێنەوه، کۆتەرە دارەکان دەخړتە ئامپێرکەوه، لەو ئامپێردا دەکړتە هەویر، ئەو هەویرە دەکړتە قاقز. لەدەرگایەکەوه دەبێتە چاپخانە و لەدەرگایەکی ترەوه رۆژنامە دیتە دەری!" خەلکەکە بەدیقەتەوه گوتیان بۆ رادپراوین، ئەوانەیشی کە لەسەر مێزەکانی دەورویەر دانیشتبوون، هاتنە سەر مێزەکەي ئێمە.

بەخۆمان گوت: "زۆر چاکە، وا خەریکە تەسقیفیان دەکەین!" بەلام پیاویکی کەتە و زل کە هیندەي باری ولاخیک داری هەلگرتبوو لەبەر دەرگاوه دەرکەوت، هاتە ژوورێ و قیت لەبەردەمانا راوہستا بۆ ئەوهي گوتی: "ئەو قسەکانمان رادپێرێ. یەکیک پیتی گوت: "هیی دیمترۆس، ئەو دارانە بۆ کوێ دەبەیت؟"

وہلامی دا یەوه: "دەچم رۆژنامەیان پێ دروست دەکەم!"
بەو قسەيە، هەموو خەلکەکە، تەنانەت ئەوانەشی کە لەرووی ئەدەبەوه گوتیان بۆ رادپراوین، دایانە قاقای پیتەنێن.

بەچرپە بەھاوڕێکانم گوت: "باشترە لێرە پڕوتین، هەست دەکەم هەر ئەلەان بەر توێکلە لیمۆ دەدرتین!"
خەلکەکە کە لەپیتەنێندا ژانیان کردبوو، ھاواریان کرد: "بۆ کوێ منالینە؟ لەلامان بپیتنەوه و زباتر قسەمان بۆ بکەن، ناخر ئێمە دەمانەوێ پیتەنێن!" ئەوجا کەوتنە دوامان و ھاواریان دەکرد:

به دزبیه وه لهو کیژه ئایرله ندیبه گه بیبوه ده نۆزی و له ئەندیشهی خۆدا وهک هه نجیر له په لک و لقه کانیم ده کرده وه.

پۆژیکی مانگی سیتیمبه، بریاری خۆم دا، لیم پرسی: "حه ز ده کهیت پیکه وه بچین بۆ چیا ی پسیلۆزیتی؟ تهوای کریت له ترۆپکی ئەو چیا به وه دیاره، ژوورێکی نوێژی لیبه که ده توانین شهو لهوێ ژۆژ کهینه وه و منیش ده توانم لهوێ خواحافیزیت لێ کهم!"

گوێچکه ی سوور هه لگه را، به داواکه م قایل بوو، ئای.. چ نه ئیبیه که لهو گه شته دا خۆی هه شاردا بوو! چ تام و چیتیک، چ چاوه پروانیه کی پر له دلە راوکی! تهوای ویک وهک مانگی هه نگوینی! شهو بهوێ کهوتین، له مانگه وه هه نگوین ده چۆرا، هه چ کات له ژیا ئندا مانگم بهو شپوه نه ببینیوو، روخساری مانگ که هه میشه له لام وهک روخساریکی خه مین خۆی نواندوه، که چی هه نوکه پیده که نی و به هه مان پیکه نینه وه له گه لماندا، له خۆره له توه بۆ خۆرئاوا کهوتیوه و پێبکا نه ته ماشای ده کردین، له به خه ی کراوه ی کراسه کانا نه وه خۆی ده کرد به ژووردا و ده گه ی شته گه روومان و لهو پشه وه بۆ سینگ و زگمان به ره و خوار ده بووه، به پیده نگه ی ده پویشتن و زارمان هه لته ده هینا یه وه، ده ترساین نه با وشه، لیک حالیبوونی تهوای جه سته مان که له پال یکه دا هه نگاویان ده نا تیکو پیک دات. کاتێ له توله ریبه که وه رهت ده بووین، هه ندێ جار را ئمان بهر رانی به کدی ده کهوت، به لام کوتوپر هه ربه که مان دوور ده کهوته وه و ده چوه قه راغی ریکه که، پیده چوه نه مانه وێ ئاره زووه ئاگرینه کانا له له زه تی هه چ و پووچدا سه رف که ی. ده بوو ئەو ئاره زووانه ده ست لێ نه ده ی و بۆ ساته وه خته مه زنه کان هه لبا نگرین. به په له ده پویشتن، وهک دوو هاو پێ نا، به لکو وهک دوو دوژمنی به خۆینی سه ری به کتر تینوو، به ره و جه نگیک هه نگاومان ده نا که تیا یدا ده سته و یه خه ده که وتینه گیانی یه کتر.

گه رچی تا ئەو ساته وه خته قسه یه کی عاشقانه مان له گه ل یه ک نه کردبوو، چ بریار و به لئیکیشمان بۆ ئەو گه شته نه بوو، به لام هه ردوو کمان به باشی ده مانزانی بۆ کوێ ده چین و بۆچی ده پوین. نیگه رانی گه یشتن بووین، هه ستم ده کرد نیگه رانی به که ی ئەو بۆ گه یشتن له من زباتره.

به یانی له گه ل کازبوودا خۆمان له گوندیکی بناری پسیلۆزیتی ببینیوه، شه کهت و ماندوو بووین و له مائی قه شه ی گوند دامه زراین، له باره ی هاو ریکه مه وه بۆ قه شه دوام، که کیژی قه شه یه کی خه لکی دوورگه یه کی دوور و پر پیت و به ره که ته و ده خوازێ له ترۆپکی چیا که وه بروانیتته کریت. ژنی قه شه سفه ری راخست، فه رامینمان کرد، پاشان له سه ر قه نه فه دانیشتن و سه ری قسه مان دامه زراند، سه ره تا له باره ی هه ژه گه وره کان - ئینگلیز، فه ره نسه، ئەمه ریکا و مۆسکۆ - وه دوا ی، پاشان له باره ی ترێ و زه یتو نه وه، دواتریش قه شه له باره ی مه سیحه وه قسانی کرد که گوا یه مه سیح ئه رته دۆکسه و هه رچیه کی لێ بکه ن نابیتته پڕۆتستانت، گره ویشی کرد که ئەگه ر با بی ئەو که چه مان له گه لبا، ئەوا به یه ک شه و ده یکرده کاسۆلیک، به لام که چه چا و شینه که ی هاو ریم خه ی ده هات، قه شه به ژنه که ی گوت: "برۆ جینگه ی بۆ داخه تا ئیسراحت کات، هه رچیه که بی ژنه و ماندوو!" پاشان رووی کرده من و گوتی: "به لام تۆ پیاویکی به هه یزی کریتیت، نوسان له رۆژدا مایه ی سه رشۆری به بۆ کریت، وه ره تا ره زه کانت پيشاندم،

هه شتا مپوه کان تر ییان پپوه ماوه، ده ی با بچین پیکه وه تر ی بخوین."

له ماندووی و خه و الویدا توانای هه چم نه بوو، به لام ئە ی ناخر چیم کردبا؟ کریتی بووم و نه ده بوو کریت سه ر شۆرکه م. وه حال چووین بۆ ره زه کان، له بهر ماوه ی تر ی کانا خوار و پیا سه یه کمان به نا واییدا کرد، تلپه ی تر ی له حه وشه کانا ده پشا و ده بووه ئاره ق، بریکه ی باش ئاره قی گه رمان خوار ده وه و قو ل له قو لی یه کدا و لو ژ لو ژ گه را یه وه مال. خه ریک بوو خۆر ئاوا ده بوو، کیژه ئایرله ندی خه به ری ببۆوه و ژنی قه شه ش مریشکیکی سه ر بریوو، هه مدیس که وتینه وه ناخواردن.

قه شه گوتی: "ئه مشه و بی قره بخه ون، نیوه شه و خه به رتان ده که مه وه و شوانه که م وهک رینۆین له گه لمان ده نیرم تا ریکه ون نه که ن."

ئه و جا چوه حه وشه و وهک ئە سته ره ناسیک چاویکی به ناسماندا گیرا، پاشان به روویه کی خۆشه وه ها ته وه ژوور ی و گوتی: "به ختتا نه یه، هه وای سه ی گه رمه وهک هه وای شه ر، هه موو شتی بسپیرن به خوادا، شه و باش!"

لای نیوه شه و، قه شه به پیدای کیشام و خه به ری کرد مه وه، به لیدانی مه نجه لیکه مس، کیژه که ی هاو ریشمی خه بهر کرده وه، کوره شوانیک، به گوێ پان و روانینی وه حشیا نه یه وه له حه وشه چاوه رپێ ده کردین، بۆنی نیره بز و هه لاله ی کیوی لێ ده هات.

له گه ل هه لپینی داره که یدا گوتی: "یا لالا ئاماده، با پرۆین. ده بی له گه ل خۆر هه لاتندا بگه یه لوتکه." مانگ هه شتا شاد و شه نگ به ئاسۆ وه بوو، هه وای ده ره وه سارد، خۆمان له پالتۆ وه پیتجا، که پووی کیژه ئایرله ندی سه ی هه لگه را بوو، به لام لئوی سوور بوو وه کی خوین، له حه یو تا رووم وه رگیرا تا ئەو دم و لپوه نه بینم.

چیا یه کی کوور بوو. له ره ز و باخی زه یتو نه کان رهت بووین، گه یشتینه دارگوێز و سه رووه کتوبیه کان، گه یشتینه گردۆلکه به ردینی رووته ن، بنی پتلا وه کانا خلیسک بوو، به ره وه ام هه لده خلیسکاین، کیژه ئایرله ندی دوو سێ جار کهوت، به لام بی ده سگرتن هه لده سایه وه. ئیدی سه رامان نه بوو، ئاره قه مان کردبووه، به توندی زارمان لیکنا بوو تا له هه ناسه نه کهوین، به پیده نگه ریمان ده کرد، شوانه که له پیتشه وه، کیژه ئایرله ندی له ناوه راسته وه و منیش له دوا وه.

بناری ئاسۆ زبوین، گاشه به رده کان وه دیار که وتن، شه هینه کانی سه حه ر له هه وایه کی شیندا پیا سه یان ده کرد و به دووی نیچیردا ده گه ران، کاتێ گه یشتینه لوتکه، خۆره لات رهنگی گولی پۆشی، به لام نه مانده توانی لهو مه ودا یه دا شتی ببینن، ته میتکی چه ره مارۆی دا بووین، ته میت که عه رد و زه ربای حه شاردا بوو، ته وای کریتی پۆشانده بوو، له کاتیکدا که له حه ژمهت سه رما هه لده ره زین، ده رگا چکۆله که ی ژووری نوێژمان کرده وه و چووینه ژوور ی، لهو که ی و به یه نه دا کوره شوان به دوا ی چیلکه و چوێلی ده گه را تا ناگریک پیکات.

ژووری نوێژ له به رد رۆنرا بوو، چه مه نتۆی تیدا به کار نه هینرا بوو، من و که چه ئایرله ندی ته نها مایه وه، مه سیح و پاکیزه له میحراهه په رپو ته که یانه وه سه ریران ده کردین، به لام ئیمه سه ریرمان نه ده کرد،

شەيتانگەلىنكى ياخى لەمەسىيەك و پاكىيە، لە دژە مەسىيەكان، لە دژە پاكىيەكان لە ناخمانا سەريان هەيتابوو دەر، دەستەم راپەل كرد و گەردنى كىيەم گرت، بى چ بەرگريهەك خۆى دا بەدەستەوه و ئەمەش هەمان ئەو شتە بوو كە چاوه پىتە دەكرد. ئىدى هەردووكمەن لەسەر وردە بەردەكە راکشايەن.

دەرگاىهەكى رەش بۆ لووشدانم كەوتە سەر پشت و من لەناويدا مەحف بووم، هەر كە پىتلوم كردهوه، سەرنجەم دا عيسا لەنيو پەيكەرەكەيدا بەتوورەبى سەيرم دەكات، ئەو تۆپە سەوزە بەدەستى راستىيەوه بوو دەلەريهەوه، پىتەچوو مەسىيەك بىهوى ئەو تۆپەم تى بگرى. ترسام، بەلام باسكى ژن لەخۆيهوه پىچامەوه و هەمدىس لە تىكەل پىكەلدا غەرق بوومەوه.

كاتى دەرگاىهەمان كردهوه بچىنە دەرى، ئەژنۆكانم لەرزىن، كاتى دەستەم داىه دەسكى دەرگاىهە، دەستەكانم لەرزىن، كوتوپ ترسىكى دىرىن بالى بەسەر بوغدا كىشا، ترسى ئەوهى كە هەر ئەلعان خودا برووسكەيەك نازل دەكات و هەردووكمەن، كىيە ئايرلەندى و من -حەوا و ئادەم- دەكاتە قەرەبرووت، هەر بەرپاست بى حورمەتى كردن بەمەلى خودا و بەبەرچاوى پاكىيەوه، بى سزا بەسەر كەسەوه ناچى. هەيتىكەم داىه بەر خۆم، دەرگاىهە كرايهوه و پەريە دەرەوه، بەخۆم گوت، هەرچى دەبى با زوو بى.

بەلام كاتى چوومە دەرەوه، خوداىه چىم بىنى؟ واى لەو شادومانىيە مەزنە! چ بوو ئەو موجىزەبەى كە لەبەرەمەردا راکرايو! خۆر وەديار كەوتبوو، تەمەكە رەويىووه و تەواوى دوورگەى كرىت لەو سەرەوه بۆ ئەمسەر، بەرەنگى سىپى و سەوز و سوور دەدرەوشاىهوه و وەك نىگىن لە مەبەبى چوار زەرياكەيدا دانرايو، كرىت بەسە تروپىكە بەرزەكەيهوه - تروپىكى كىتو سىپى، تروپىكى پسىلورىتى و تروپىكى دەيكىتى - كەشتىبەكى سى ستون لەنيوان شەپۆلەكانا چارۆكەى هەلدايو، هەيلايهەكى زەرباى بوو، (گورگون) (*) كىك بوو بەمەمەكە بى شومارەكانىيەوه لەسەر شەپۆلەكان راکشاو و خۆى بەهەتاو دەدا، لە خۆرى ئەو بەيانىيەدا بەتاشكرا، روخسار و دەست و پى و كلک و مەمەكە هەلتۆقيەوه كانىم دەبىنى، لە تەمەمە زۆر لەزەتم چەشتووه، شكات و گلەبىيەكم نىيە، بەلام بىبىنى دوورگەى كرىت بەسەر شەپۆلەكانەوه، گەورەترىن لەزەتە بىبىنىيەم. گەرەمەوه تا لە كىيە ئايرلەندى بئۆرم، پالى بەديوارى كلىسا چكۆلەكەوه دابوو، دەكىك شكولاتەكەى لە دەمدا بوو، ئارام و خەمسارد لىوى دەلىتساىهوه، لىوتىك كە بەماچى من تەنرايوو.

گەرەنەوه بۆ مەگالو كاسترۆ، خەمىن و دلتهنگى ورووژىن بوو، هەرچىن بوو گەيشتىنەوه، ديوارى قىنسىياى بەشپىرە بەردىنە بالدەرەكانىيەوه وەديار كەوت، كىيە ئايرلەندى لەتاو ماندووبى و شەكەتى،

(*) Gorgon: گورگونەكان سىيان بوون لەنيو ئەو سىانەدا تەنھا (مەدوز) نەمر بوو، ناوئىشانى (گورگون) تەنھا بە (مەدوز) دەدا و ئەويان بەگورگونى ئەسلى دەزانى، ژمارەبە مار چوارەورى سەريانى دابوو، خاوەن ددانى گەورە وەك ددانى بەزار و دەستى برۆنىزى و بالى زىزىن، بەهۆى ئەو بالانەوه دەيانتوانى بفرىن، چاويان زۆر تەنك و نىگايان بەئەندازەبەك بەرنە بوو كە هەر كەسى لەو نىگايەى روانىيا، دەبوو گاشە بەرد. فەرەنگى ئەفسانەكانى يۆنان و رۆم، ترجمە (احمد بەمنش).

نزىكم بۆوه تا خۆى بەياسكەكانەوه بگرى، بەلام نەمتوانى بەرگەى بۆن و بەرگەى چاوه بى رەنگەكانى بگرم، ئاخىر وى سىوتىكى دەرخوارد دابووم كە لىو و ناودەمى كرىبوومە خۆلەمىش، خىرا چوومە ئەولاه، ئەويش بى ئەوهى تەنھا وشەبەك بلت، هەنگاوتىك لىم دووركەوتەوه. قولپە قولپى گريانىم ژنەفت، ويستم بگەرپمەوه، تا لە نامىزى بگرم و قسەيهەكى خۆشى لەگەل بكەم، بەلام لە برى ئەوه هەنگاوهكانم خىراکرد و بىدەنگ مامەوه. ئاخريهەكى گەيشتىنە بەردەمى مالهەكى، كلىلەكەى لە گىرفانى دەرەينا و دەرگاىهە كردهوه، پاشان لە بەر دەرگا چاوه پى بوو، بەسەرىكى شۆرەوه چاوه پى بوو، بچوومە مە ژوورى يا نا؟ مەهرەبانىيەكى زىاد لە وزه و وشەگەلى شادى ورووژىن و خەمەين لەناخەمەوه هەلتۆلى و تا گەرەوم هات، بەلام لىوم لىك نا و هىچم نەگوت، تۆقەم لەگەل كرد، لەيهەك جىا بوينهوه. رۆزى دواتر چووم بۆ ئەسینا، مەيوونىك نەبوو بەديارى بىدەمى، بەلام لە پىيەكەى لە قوتابىيەكانىيەوه، توولە سەگىكەم بۆ نارد، توولە سەگىكەم خۆشم دەويست و حەزى لە گازگرتن بوو. ئەو توولە سەگە ناوى (كارمەن) (*) بوو.

ئەسینا

جەئىلى گىبانەوه رىكى كوتىر و گۆشەگىرە، خواردنى دەوى، بەلام ناىخوا، شەرم دەكا بىخوا، بەختەوه رى لە كۆلان پىاسە دەكات و هەيتە بەسە سەرىكى بۆ بلەقەنى و بەپىر داواكەيهوه بى، بەلام سەرى بۆ نالەقەنى، بەلوعەى ئاو دەكاتەوه و لىدەگەرى زەمەن بى سوود لى وەرگرتن برۆى و سەر كات، وەك بلتى زەمەن ئاو بى. جەئىلى ئاواىه: ئاژەلپىكە بى ئەوهى خۆى پەى بەئاژەلپىتى خۆى بەرى.

بەوبەرىهەيتانەوهى رۆژانى زانكۆم لە ئەسینا، دلتم تەنگ دەبى، هەرچەند دىقەتم دەدا هىچم نەدەبىنى، دونىا لە تەمىكى چرى رەوشت و فىكرى وەهمامىز و پىروپوچىيەوه پۆشرايوو، دونىا لەچاوانى من شاراوه بوو، ئاخىر جەئىلى شتىكى تال و نەفرەتاويىه، لە هىچ حالى نابى، تا زىاتر خۆت راپسكىنى، ئەو زىاتر بەهەدر دەچى. ئەو حەكىمە چىنپىهەى كە بەسەر و پىشى سىپى و چاوانى پىر لە فرمىسكەوه لەدايك بوو، لەگەل رۆژاندا وردە وردە سەرو پىشى رەش بۆوه، پىكەنەن لەنيو چاوانىدا بارگە و بنەى خست، بارى دللى سووك بوو، دواجار كە مەرگ لىي نىزىك بۆوه، تازەكى گۆناكانى وەك گۆناى گەنجىك گەندەمووى لى دەروا، گەر خودا روحمى بەبەشەرىيەت كرىدا، دەبوو عومرى ئىمە بەو جۆرە تىپەرىبا!

لە كرىت، دژى چارەنووسم ياخى بىووم، دەمىك دەستەم بەداوئىنى شەراب و دەمىكى تر خۆم هاويشتبوو نامىزى كىيە ئايرلەندىيەكەوه، بەلام ئەوه رىگەى من نەبوو، هەستەم دەكرد گوناھم كردهوه.

ئىدى شەرمەزار و ژىوان بۆ كىتب و تەنىياى دەگەرەمەوه.

لەجەئىلىيەوه تا پىرى، هەر گوشتار يان رەوتارىك منى لە رەوتى چارەنووسم لادابى، ئەو گوشتار و رەوتارەم بەگوناھ داناه، ئەدى چارەنووسم چ بوو؟ بۆ كوتى كىش دەكردم؟ تا ئەو جىگەبەى ئەقلم پەى

(*) كارمەن واتە دەنگى ساحىران.

به جه وههري نه پتهني نده بورد، برپاره كه م به دل ده سپارد، ده يگوت: "نمه بكه، نه وه بيان مه كه، برؤ پيشه وه، بوهسته و هاوار مه كه، تهنيا نه ركيتك له نه ستويه و نه وپش گه بيشتنه به كو تايي!" ده مپرسی: "كام كو تايي؟" ده يگوت: "مه پرسه و به ره و پيش برؤ!"

كاتي له تهنيا بييدا گويم راده تيرا بو ناموژگاراي گيلانه و پر ده عواي دلّم، خواسته كام بهر فراوان ده بوون، نه وه له شاري نه سيناي به نيويانگدا ده ميني و ده مبيست، نه يده تواني تينوويتيم بشكيني. وانه كاني كو ليژي مافناسي، ناره زوه رّوحيه كاني ميان تير نه ده كرد، قه ناعه تيشيان به زيته له يي فيكريم نه ده هينا، هيچ چيژيكيشم له و كوژ و كوژونه وانه نه ده ميني كه هاوريكاني له گه ل كيژه قوتابيهه كاني هاوپولياندا كوژه كرده وه، ناخر نه و سيوهي كيژه نايرلندي ده خوردي دابووم، هيشتا ناسه واره كه به سه ر ليومه وه بوو. ناو به ناو بو شانويان كو نسيرتيك ده چووم و چيژم لي وهرده گرت، به لام چيژيكي روو كه ش كه ناوه وه مي نده ورووژاندا، كه ده گه بيشتمه وه مال، نه و له زه تهم بيروده چوه.

به رده و ام بووم له سه ر فيربووني زوبانه بيانويه كان، هو شيار بوون به رامبه ر به به رفراواني فيكر، زور خوشحالي ده كردم، به لام زوو به زوو (با) ي نه پتهني ناميژ و گه رمي جحيلي هه لي ده كرد و گولي نه و شادومانيه يي ده ژاكاند. شتيكي ترم ده خواست، شتيك له وديوي ژن، له وديوي فيربوون، له وديوي جواني. چما نه و شته چ بوو؟ نه و دوو زامه ي تافي هه رزه كاريم ناو به ناو ده هاتنه وه سوئ، هه موو شتي بئ هووده و بئ به ها خوي دنواند، له به ره نه وه هه موو شتي زوو به زوو تينده پيري و له گه رداويكي نه پتهني ناميژدا غه رق ده بوو، ده ستيكي شاره و بئ روح نه وه وه ك گالته يه كي بئ مانا ده ورووژاندا، ده سامكي روخساري شادومانايه ي كيژوله كاني هه لده گرت و له و ديوه وه پيريژني ثايندم ده ميني، ئيدي گول ده ژاكا، له وديوي زاري پيئكه نينا ويانه وه ماسولكه ي شه ويلاگه كانيانم ده ميني، دنيا له پيش چاواندا نه غمه يه كي ره ق و زري له خوده گرت و به ره و نابوتي ملي دنا. ناخر جحيلي له گه راندايه به دواي نه مريدا، به لام ده ستي ناكه وي، ناماده ي چ جوژه سازتيكيش نييه، به و پييه له رووي خويه زلزانويه وه ته واي دنيا ره تده كاته وه. نه م مه سه له يه گه واهي راستگو ييه كي سه راپاگيري نييه، وه ختي حه قيقه تتيكي سووتينه ر ده خاته وه، نه و كات نه م مه سه له يه ده پيته حه قيقه ت.

به كشه موان، به تهنيا ده چومه ده ره وه. هه ستم ده كرد چونه ده ره وه له گه ل هاوريپاندا، قسه و سوعبه ت و پيئكه نينه كانيان بيده نكيي پيروژ له كه دار ده كات. هه نگوين و داراچه كان، كيپه كانيان كرديوه عه ترستان، ده چومه نيو دار زه يتونه كانه وه و چوانم پر ده بوون له تهر و بريي، گه ر بو نمونه جوتيارتيكي ئالبانيايي به نيپچه واني چكو له و كلاوه ره ش و چلكنه كه يه وه كه بوني شير و سيري لي ده هات، به ريكه وت به لامدا رت بووايه، دوو سئ قسه مان ئالوگور ده كرد، گوته كاني عوامانه و قورس و ئالوز و پر له زيه تليي پرسيار كردن بوون، نه و جوتيارانه به تيله ي چواني فيلبازانه و ورديان ليتيان ده توپيم، مي شكي چكو له يان ده گوشي تا ناو و ناو نيشانم بزنان و به لگه يه ك بو نه م گه شت و هاتوچويه م له چيكاندا بدژنه وه! بلتي سيخو بئ بئ بلتي شيت و چه رچي بئ؟ درندانه له كو له پشته كه م ورد ده بوونه وه، ده يانپرسی: "هاوري چ ده رفوشيت؟ كتيبي پيروژ؟ ناشي فره مه سون بيت؟"

رؤژتيكيان ده نكي جريوه جريوكم ژنه فت و مه ليتي شينم له كاتي هه لفرينيا بيئي، جوتيارتيك به لامدا رت بوو، ليتيم پرسى:

"- هاوريتم، نه ري نه وه چ جوژه تهر يكه؟ ناوي چيه؟" به دهم شان هه لته كاننده وه وه لامي دامه وه:
"قه قير خوشيت لي نه يه، گوشتي نه و تهره ناخوري!"

كاتي سپيده ي دا وه ناگابوومه وه، نه ستيه ري سه حه ر رؤشايي به سه ر عه ردا ده پرژاندا، ته ميكي سوو كه له به سه ر به زرايي چي اي (هيمتوس) دا پياسه ي ده كرد، شنه يه كي سارد پروشه به فري به ده موچاومدا ده دا، كلاو كوره كان به دهم خوتندنه وه به ره و سه ري هه لده فرين و به نيو رؤشايي به رز ده بوونه وه. بيرم دي رؤژتيكي به كشه مهي به هار، دوو سئ دره ختي پر له شكزه ي ئالويالوم له باغيكي تازه كي تراودا بيئي، دلّم ليتوا ليتو بوو له به خسته و هري، له هه مان له حزه دا خور هه لات، خور ده تگوت هه ر هه مان نه و روزه له كارگه ي خواهند هاتو ته ده ره وه، كه نداوي (سارونيك) ده ره و شاهه وه، (نه جينا) له دووري دووره وه له نيو رؤشايي به ره به ياندا، پر له گولي سوور بوو، دوو قزقره كه باله كانيان وه ك ژيي كه مان ده له ريبه وه، له لاي راسته وه به ره و لاي من هه لفرين، من نه وم به شانسي باش ليتكدا يه وه - له لايه ك، شه پولي يال سپي وه كه نه سپه كاني هو مه ر، وه ك شيعره تيژرؤ و تهر و پاراوه كاني هو مه ر، له لايه كي تريش، زه يتووني پر له رؤن و رؤشايي (ناتينا) و دارديمشتي (ئاپولو) و تريي موجيزاويي (ديونيزيوس) ي پر له شه راب و گوژاني، عه ردي هيشك و له خوگره وه كه به رده كاني له ژير هه تاودا به رنه نكي گولي سوور ده ركه وتن، چيكان به رنه نكي شين له ميان هه وادا هه لواسران، له ژير رؤشايي خويان ده شت و رووت و قوت وه ك پاله وانان به ئارامي له ژير رؤشايي هه تاودا راده كشان.

ده چومه پيش، كه ده چومه پيش هه ستم ده كرد ته واي عه رد و ناسمان له گه لما سه فهر ده كهن، هه موو موجيزه كاني ده ورو به رم روده چونه ناخمه وه، شكزه م ده كرد، پيئده كه نيم و منيش هه روه ك ژيي كه مان ده له ريمه وه. واي له و رؤژي به كشه مهي كه چوناوچوني رّوح ديارنه ما و وه ك پاساري به جريوه جريو له رؤشايي به ره به يانويه كدا بزر بوو. به گردؤلكه يه كدا سه ركه وتم و وردبوومه وه له كه ناره تنه گه به ر و گولرهنه گه كان، له زه ربا، له دوورگه نيوه دياره كان، واي خودايه چ له زه تي له و روانينه دا هه بوو، خودايه چؤن گريكستان به جه سته ي پاكيژه به وه له نيو شه پوله كانا مه لي ده كرد و به سه ر شه پوله كانه وه قه دي راست ده كرده وه، خوزيش وه ك زاوايه ك، به سه ريديا پرسنگي ده دا، چؤن گريكستان ناو و به رده كاني كه وي كر دووه و خوي له چه سپاوي و گرژيي ماده رزگار كر دووه و ماهيه يه تي خوي پاراستوه.

من ده گه رام تا بيمه ناشاي ناتيكا - يان وا مه زنده م ده كرد ده كارم بيمه ناشاي - به لام له راستيدا ده گه رام تا بيمه ناشاي رّوح خوم، ده مويست بيرومه وه و له دره خته كان و له چيكان و له تهنيا بييدا به شانازي ناسيني بگه م، به لام بئ هووده بوو، له شادومانيدا دلّم له ليتان كه وتبوو، نه مه ش نيشانه يه كي دلتيكاهه وه بوو بو نه وه ي نه و شته ي كه من به دوايدا ده گه ريم هيشتا نه مدؤزبوه ته وه.

تهنها جاريكيان نه بيت، رؤژتيك ده مه ونيوهرؤ، له و قه ناعه ته دا بووم دؤزبومه ته وه. به تاقى تهنيا سه فهرم كرديو بو (سونيون)، هاوين بوو، كه تيره له درزي قه دي داراچه كانه وه هاتبووه ده ري، كولله يه ك

دابه‌زی و له‌سەر شام نیشته‌وه، ماوه‌یه‌ک به‌یه‌که‌وه رۆڤشتین، ته‌واوی جه‌سته‌م بۆنی کاجی لی ده‌هات، ئاخ‌ر من بی‌سومه کاج، پاشان که له دارستانی کاج هاته‌م ده‌ری، ستوونه سپی‌یه‌کانی په‌رستگای (پوسیدون)م بینی و له‌میان‌ه‌ی په‌رستگاکانی‌شدا زه‌ریای شینی پی‌رۆزه‌یی که‌وتبووه له‌ره، ئەژنۆم سست بوو، له‌جیتی خۆدا راوه‌ستام، به‌خۆم گوت: ئیدی ئەمه‌یه جوانی، ئەمه‌یه فرین به‌بی‌ن بال، ئەمه‌یه ترۆپکی شادومانی، ئینسان ناتوانی له‌مه زیاتر ئەولاده‌تر بچێ، ئەمه‌یه گریکستان. روانین له‌ جوانی گریکستان بۆ له‌حزیه‌ک وه‌ها شادومانی‌یه‌کی رۆژانده‌ گیانمه‌وه که ئیدی باوه‌رم هینا به‌وه‌ی هه‌ردوو برینه‌که‌م ساپیژ بوون و ئەم دونیایه‌ش له‌گه‌ڵ زوو به‌سه‌ر چوونه‌که‌شیدا - ریک به‌هۆی ئەو زوو به‌سه‌ر چوونه‌شیییه‌وه - خاوه‌نی به‌ها و نرخه، ئیدی باوه‌رم هینا به‌وه‌ی هه‌له‌بووم که هه‌ولم داوه له‌ودیو روخساری گه‌نجانه‌ی کیژۆله‌وه، پی‌رێژنی ئاینده‌ بی‌نم، ئاخ‌ر خۆی ده‌بوو له‌ روخساری پی‌رێژندا، ته‌رو بری گه‌نجی کیژیک بخوێتیم و زیندووی که‌مه‌وه، کیژۆله‌یه‌ک که هیشتا له‌دایک نه‌بووه.

دیمه‌نی (ئاتیکا) سی‌حریکی به‌یاننه‌کراو و پرنده‌ی هه‌یه، هه‌ست ده‌که‌یت هه‌ر شتی پاشکۆی گۆزانی‌یه‌کی ساکار و دل‌نیا و هاوسه‌نگه‌. لیره هه‌موو شتی خاوه‌نی شکۆ و ئارامی‌یه‌کی نه‌جی‌زادانه‌یه: عه‌ردی له‌خۆگه‌روه و هیشک، چه‌مینه‌وه‌ی فریوه‌رانه‌ی (هیمتۆس) و (پنتلیکوس)، ده‌ختانی گه‌لی زبونی زه‌یتوون، دار سه‌رووی باریک ئەندام و خه‌لوت نشین، ده‌وشانه‌وه‌ی گه‌مه‌ئاسای به‌رده‌کان له‌ژیر هه‌تاودا، له‌سه‌روو هه‌موو ئەمانه‌شه‌وه، رۆشنا‌یی‌یه‌کی سوکه‌له‌ و ته‌نکی مه‌له‌کو‌تی که جلی ده‌کرده به‌ری شته‌کان، دیمه‌نی ئاتی‌کا پۆرتی‌تی روخساری مرۆقی‌کی خاوه‌ن ئامانج ده‌کیشی: مرۆقی‌کی سه‌رو ریش ته‌راشکراو، که‌مدوو، ره‌ها له‌ ناز و نیعمه‌ت، به‌ده‌سه‌لات، به‌لام له‌هه‌مان کاتی‌شدا مرۆقی‌کی خاوه‌ن توانا له‌جله‌وه‌کردنی هیز و ده‌ست‌نیشان‌کردنی سنوره‌کانی فیکردا. هه‌ندێ جار دیمه‌نی ئاتی‌کا وشک و بی‌روخسار خۆ ده‌نوێتی، به‌لام له‌وه زیاتر ئەولاده‌تر ناچی، له‌تۆکه‌یه‌یه‌کی شه‌وقدار و پر لوتفدا ده‌مینتیه‌وه، دل‌ر‌فیتی‌یه‌که‌ی له‌زه‌ل‌کاو‌ی بی‌تین و تاوی و نا‌ئارامیدا رۆناچی و هیز و گو‌ری بۆ توندو تیژی و زه‌بروزه‌نگ هه‌ل‌ناگه‌ریتیه‌وه.

هه‌موو شتی هاوسه‌نگ و پێوانه‌کراو، ته‌نانه‌ت چاکه‌ خاوه‌نی‌یه‌کانی‌شی ریکه‌ی زیاده‌رۆیی ناگه‌رنه‌به‌ر، له‌ سنووری گو‌ر و بینی ئینسان ئەولاده‌تر ناچن، به‌ل‌کو له‌جی‌گه‌یه‌که‌دا ده‌مینتیه‌وه که له‌کاتی چوونه‌ ئەو دیویدا، یان زالمانه و نا‌ئینسانی، یاخود مه‌له‌کو‌تی ده‌رده‌که‌ون. دیمه‌نی (ئاتیکا) ناز ناکات، ده‌سه‌ودامینی خاوه‌ن نا‌بی، خۆی فه‌قیر ده‌رناخا و نا‌پارێتیه‌وه، به‌ل‌کو به‌پیدا‌گر‌تی‌کی ئارام و جوامی‌رانه، وێژدانی خۆی ده‌خاته روو. به‌ساکارترین شتی هه‌له‌ سه‌ره‌کی‌یه‌کان وێنا ده‌کات.

به‌لام جارن‌اجار له‌ماه‌بینی ئەم تۆکه‌یه‌ی و توندوتۆڵی‌یه‌دا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک هه‌یه. دوو سه‌ دره‌ختی په‌ل‌ک زبونی زه‌یتوون له‌داوینی چیا‌یه‌کی رووتنه‌ و بی‌پیتدا، تاک و ته‌را دار‌دیمشت، گول‌اله‌سووره‌ی که‌نار روویاریکی هیشک و سپی، چه‌پکی وه‌نوشه‌ی کیتی له‌ماه‌بینی به‌ردی ده‌وشاوه و شیندا. لیره دژ‌ه‌کان به‌یه‌ک ده‌گه‌ن، به‌کانگیر ده‌بن و سازش بۆ یه‌کدی ده‌که‌ن، هاو‌ناهه‌نگی وه‌دی دین، هاو‌ناهه‌نگی‌یه‌ک که ئەوه ئیدی بالاترین موجیزه‌یه.

ئەدی چۆن ئەو موجیزه‌یه رووی دا؟ له‌کو‌تیوه دل‌ر‌فیتی به‌و هه‌موو تۆکه‌یه‌یه‌ گه‌یی و له‌کو‌تیوه تۆکه‌یه‌ی ئەو هه‌موو دل‌ر‌فیتی‌یه‌ی وه‌ده‌ست هینا؟ ده‌سه‌لات چۆن توانی له‌ به‌د سوود وه‌رگرتنه‌وه ئاماده‌باش بی؟ ئەمانه هه‌مووی موجیزه‌ی گریکستان پینک دین، ئەو کاته‌ی که هه‌ر وا له‌ ئەتیکادا ده‌گه‌رام، چه‌ند ساتی له‌ بی‌ری ئەوه‌دا بووم که ئەم سه‌رزه‌مینه له‌ شارستانی‌یه‌ت و په‌سه‌نی و هیزدا، ده‌توانی بیته‌ وانه‌یه‌کی نموونه‌یی. هه‌ر جاریک دای گه‌ران و پیاسه‌یه‌ک له‌ده‌روویه‌ری ئەتیکا، ده‌چووم بۆ (ئا‌کر‌وپلیس) تاکو دووباره و دووباره سه‌یری (پارتنون) بکه‌م، ئەو په‌رستگایه به‌لامه‌وه نه‌یتی نامی‌ز بوو. نه‌مه‌ده‌توانی دووجار وه‌ک یه‌ک ئەو په‌رستگایه بی‌نم، پیده‌چوو به‌رده‌وام له‌خۆگۆرینا بی، جاریک ژبانی تی‌ بیته‌وه و جاریکی تریش بی‌ده‌نگی، پیده‌چوو یاری به‌رۆشایی و چاوی ئاده‌میزاد بکات، به‌لام کاتی دای ئاره‌زوویه‌کی درێژ بۆ زیاره‌تی ئەو په‌رستگایه، که بۆ یه‌که‌م جار بی‌نم، وه‌ک په‌یکه‌ری ئی‌سکی‌ی ئازله‌تیکی کیتی بی جووله‌ هاته به‌رچاوم و دل‌م وه‌ک گۆل‌کی راجله‌کی، (ئاخ‌ر له‌سه‌راپای ژباغدا، ئەم راجله‌کی‌نی دل‌م، وه‌ک ئاماره‌یه‌کی هه‌له‌ قه‌بوولنه‌که‌ر بووه، هه‌ر کاتی له‌گه‌ڵ هه‌لاتنی خۆردا، له‌گه‌ڵ نیگاریکدا، له‌گه‌ڵ ژنی‌ک یاخود فیکریکدا روویه‌روو بوومه‌ته‌وه، دل‌م وه‌ک گۆل‌کی راجه‌نیوه، ئیدی زانیومه به‌خته‌وه‌ری‌یه‌ک رووم تیده‌کات.) به‌لام کاتی بۆ یه‌که‌م جار به‌رامبه‌ر (پارتنون) راوه‌ستام، دل‌م رانه‌چه‌نی، ساختمان، شاکاری ئەقل - ژماره‌کان، ئەندازه - فیکری بی‌خه‌وشی مه‌رهمه‌رین، وه‌به‌رها‌تووی بالای زه‌بن و هه‌موو جوژه‌ باشی‌یه‌کیان تیدا‌بوو، ته‌نها یه‌کی‌ک نه‌بی، به‌به‌ها‌ترین و ئازیزترینیان، ئەویش ئەوه‌بوو که (پارتنون) دل‌ی بونیاده‌می رانه‌ده‌چله‌کاند.

هه‌ستم کرد پارتنون پینکها‌توه له‌ ژماره‌ی جووت، وه‌ک دوو، چوار. ئاخ‌ر ژماره‌ی جووت پی‌چه‌وانه‌ی دل‌ی من، دل‌م به‌ینی له‌گه‌لیانا خۆش نیی، ژبانی ئەو ژمارانه زۆر ساکار ریک‌خراوه، زۆر تۆکه‌ له‌سه‌ر دوو قساق وه‌ستاون و چکۆله‌ترین ئاره‌زوویان نییبه بۆ گو‌رینی شوینه‌کانیان، ژبانیکی قساق، کۆن‌سیر‌فاتی‌فانه و بی‌دل‌ه‌راوکی، هه‌ر پرس‌یاریک حه‌ل بکه‌ن، ئاره‌زوویان به‌واقعی‌ت ئالوگۆر پیده‌که‌ن و ئارامی وه‌ده‌ست دین، ژماره‌ی تاک له‌گه‌ڵ ریتمی دل‌مدا هاوده‌مه. ژبانی ژماره‌ی تاک، ساکارانه ریک‌خراوه، ژماره‌ی تاک، ژبانی به‌و ته‌رزه‌ خۆش ناوی که هه‌یه، به‌ل‌کو هه‌ولنی گو‌رینی ده‌دا، هه‌ول ده‌دا لیتی زیاد بکا و به‌ره‌و پی‌ش‌ی به‌ری، له‌سه‌ر یه‌ک قساق راده‌وه‌ستی، قساقه‌که‌ی تری ئاماده‌باش له‌ هه‌وادا راده‌گرێ و له‌ خواستی حه‌ره‌که‌تدایه، بۆ کو‌ی؟ به‌ره‌و ژماره‌ی جووتی دوا‌یی، تا ساتی‌ک ئی‌ستی‌ک بکات، هه‌ناسه‌یه‌ک وه‌رگرێ و هیزی تی‌ بیته‌وه.

ئەم ئەقل‌گه‌را‌یی‌یه‌ هۆشیار و مه‌رهمه‌ری‌یه، له‌گه‌ڵ چینی دل‌ی یاخی‌بووی جحیلی نابه‌ته‌وه، ئەم دل‌م ده‌به‌وی ر‌اخه‌ری کۆنه‌یی بی‌پ‌چیتیه‌وه و دونیایه‌کی تازه ر‌اخات، پارتنون به‌په‌ر‌مه‌تر‌دی‌کی چه‌نه‌باز و دوور ئەندیش ده‌چی که بی‌ه‌وی به‌په‌ند و حی‌که‌مت، لی‌و‌ر‌یژ بوونی دل‌جله‌وکات، له‌گه‌ڵ پشت‌کردنه‌ پارتنون، له‌دیمه‌نیکی دل‌ر‌فیندا غه‌رق بووم که تا زه‌ریا درێژ ده‌بۆوه، خۆر له‌نیوه‌ی ر‌یدا بوو، نه‌س‌به‌ری بارگه‌ و بنه‌ی له‌سه‌ر عه‌رد خستبوو، نه‌ رۆشنا‌یی‌یه‌ک گه‌مه‌ی ده‌کرد. خوادا چه‌ ساکاری و بالایی و کامل‌یی‌یه‌ک! له‌ شارم روانی که له‌ژیر تینی هه‌تاودا به‌ره‌نگی‌کی سپی ده‌ده‌ره‌وشایه‌وه، زه‌ریای پی‌رۆز به‌نه‌لقاوه‌نه‌ل‌فی

(سالامیس) بریسکه‌ی ده‌دایه‌وه، شاخه‌کانی ده‌روبه‌ر پروت و قسوت و قاییل له‌زێتر هه‌تاودا پاکشاپوون. غه‌رق له‌و دیمه‌ندا، (پارتنون)م له‌یادی خۆ برده‌وه که وه‌ک جاران له‌ پشتمه‌وه راوه‌ستاوون. به‌لام له‌گه‌ل هه‌ر گه‌رانه‌وه‌یه‌کی تازه له‌ زه‌یتوونستانه‌کانی ئاتیکا و که‌نداوی ساروونیک، هاوئاوه‌نگییه‌کی شاراوه، یه‌که یه‌که رووپۆشه‌کانی لاده‌دا و ورده‌ ورده و هیدی هیدی خۆی له‌زه‌ینمدا وه‌دیار ده‌خست، هه‌ر جارێک که هه‌مدیس ده‌چووم بۆ (ئاگروپلیس)، وام هه‌ست ده‌کرد پارتنون به‌حاله‌تی وه‌ک سه‌مایه‌کی بێ جووله، راده‌چهنی و هه‌ناسه هه‌لده‌کێشی.

مانگێک، رهنگه سالانێک، ئەم نه‌ینیی فێربوونه درێژهی هه‌بوو، تا ئەو کاته‌ی له‌گه‌ل رازێکی ته‌واو ئاشنادا له‌به‌رده‌م پارتنوندا راوه‌ستام، به‌وردی بیرم نییه‌ چ رۆژێک بوو، دل‌م وه‌ک گۆلکی راجهنی، ئەم په‌رستگه‌یه‌ی له‌به‌ر ده‌ما قه‌دی به‌رز کردبووه، سه‌رسامیی یاده‌وه‌رییه‌ک بوو، به‌ری هاوکاری نیتوان عه‌قل و دل و میوه‌ی گه‌ییوه هه‌ولنی به‌شهریی بوو. فه‌زا گۆراو و جیاوازی نیتوان گه‌وره و گچکه مه‌حف ببوو، بێ سنوورییه‌ک چووبوه نیتو ئەم لاتهرییه باریک و ئەفسانه‌یییه‌وه و له‌ویدا پاکشاپوون. زه‌مه‌نیش گۆزراو، ساته‌وه‌ختی بالا به‌ئه‌به‌دییه‌ت گۆزراو، نیگام له‌سه‌ر مه‌رمه‌ری گه‌رم وه‌رچه‌رخاند، ئەو مه‌رمه‌ری که خۆراکی خۆی له‌هه‌تاو وه‌رده‌گرت، ده‌ستی له‌به‌رده‌کانه‌وه ده‌دا. پیده‌چوو ده‌ستی له‌ ناخیا ناخیا بگه‌رێ و نه‌ینیییه شاراوه‌کانیان ئاشکراکات، به‌به‌رده‌کانه‌وه ده‌نووسا و پیتی له‌سه‌ر مانه‌وه داده‌گرت، ئەستونگه به‌روکه‌ش ته‌ریبه‌کانم بینی که سه‌ریان به‌سه‌ر یه‌کتهدا چه‌ماندبووه تا له‌کوومه‌له‌یه‌کی هاوئاوه‌نگدا، به‌لوتف و هه‌تفه‌وه، باری ئەمانه‌تی وینه‌ی هه‌لکۆلراو و پیرۆزی سه‌ر به‌رده‌کان هه‌لگرن، جووله‌ی شه‌پۆله‌کان هیچ کات وه‌ها هه‌تلی راستیان نه‌خولقاندبوو، هیچ کات ژماره و مۆسیک به‌ئاوها نه‌فین و لێک حالییوونیکه‌وه، ئاویتنه‌ی یه‌کدی نه‌بوون.

***

وا بزانه‌م ئەوه گه‌وره‌ترین له‌زه‌تیک بوو که له‌ چوار سالی خۆیندنی زانکۆمدا له‌ ئەسینا ته‌جربه‌م کردبێ، هه‌ناسه‌م تیکه‌لی هه‌ناسه‌یه‌ک نه‌بیسو بۆنی ژنی لێ بێ، به‌لام چه‌ند هاوڕێیه‌کم هه‌بوون که له‌گه‌لیاندا ده‌چووم بۆ شاخ و هاوینان به‌یه‌که‌وه له‌ زه‌ریادا مه‌له‌مان ده‌کرد. له‌باره‌ی رووداوه هه‌نوکه‌یییه‌کانه‌وه ده‌واوین و جارناجار کۆر و کۆبوونه‌ومان ریکده‌خست که هه‌ندیک له‌ براده‌ران، کچه‌ هاوڕێکانیان له‌گه‌ل خۆیاندا ده‌هه‌تینا، به‌بێ هۆ پیده‌که‌نین له‌به‌رئه‌وه‌ی گه‌نج بووین، بێ هۆ خه‌مان ده‌خوارد، له‌به‌رئه‌وه‌ی گه‌نج بووین، به‌گۆلکێک ده‌چووین له‌ کاتی بۆراندنا، له‌به‌رئه‌وه‌ی توانا و هه‌یز تاساندبووین.

هه‌لی زۆر له‌ رێگه‌مانا هه‌بوو، له‌چاوانی یه‌ک به‌یه‌کی هاوڕێکانم ورد ده‌بوومه‌وه و هه‌ولم ده‌دا مه‌زه‌نده بکه‌م هه‌یز و توانایان چ رێچکه‌یه‌ک ده‌گرێته‌به‌ر. یه‌کێ له‌و هاوڕێیانهم، کاتی زاری هه‌لده‌هه‌تیایه‌وه تا له‌باره‌ی فیکرێک یاخود ئەفینیکه‌وه بدوێ، یه‌کسه‌ر ناگری ده‌گرت، وه‌ک بولبول گوزارشتی له‌بیر و نه‌ندیشه‌کانی خۆی ده‌کرد، گوتراوێران بۆ قسه‌کانی له‌زه‌تیک زۆری ده‌هه‌خشی. به‌خه‌لیلم پیتی ده‌برد، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر کاتی من زارم بۆ قسه‌کردن هه‌لده‌هه‌تیایه‌وه، یه‌کسه‌ر ژێوان ده‌بوومه‌وه، وشه‌کان به‌دژواری

ده‌هاتنه‌ زه‌ینمه‌وه، ئەگه‌ر به‌رێکه‌وت بۆ سه‌لماندنی قسه‌یه‌ک به‌لگه‌یه‌کم هه‌تیاپایه‌وه، ئەوا به‌لگه‌یه‌کی پێچه‌وانه که به‌هه‌مان راده راست بوو، به‌زه‌ینمدا ده‌هات، شه‌رمه‌زار له‌و قسه درۆیه بیده‌نگ ده‌بووم. هاوڕێیه‌کی تر، که‌مدوو به‌لام ده‌م و له‌پز شیرین، هه‌رگیز لێوی هه‌لنه‌ده‌هه‌تیاپایه‌وه، مه‌گه‌ر کاتی مه‌سه‌له‌یه‌کی مافناسی کۆلێژی مافی باس کردبا، به‌ده‌ستی ئەنقه‌ست کیشه مافناسییه‌کانی ده‌کرده‌ گریکۆتیره و پاشان لێزانانه ده‌کوته‌ کردنه‌وه‌یان، مامۆستا و قوتابی به‌ستايشه‌وه گوتیمان بۆی راده‌دێرا. یه‌کێکی ترمان سیاسیییه‌کی گه‌وره بوو، به‌سه‌ر خه‌لکیدا فه‌رمانه‌وه‌یای ده‌کرد، خۆی تیکه‌لی سیاسه‌ت ده‌کرد، خۆی‌شاناندانی ریکده‌خست، نوتقی ده‌دا، زیندانی ده‌کرا، نازاد ده‌بوو، هه‌مدیس درێژهی به‌تیکۆشان ده‌دایه‌وه، هه‌مووان پیمان وابوو وی رۆژێک له‌ رۆژان ده‌بیته‌ ده‌سه‌لاتداریکی گه‌وره. یه‌کێکی تر، رووه‌کییه‌کی رهنگ په‌ریو و ده‌نگ ناسک، چاوانی شین و رهنگ په‌ریو و خاوه‌ن ده‌ست و پلێکی ژنانه، به‌هه‌ولتیک زۆر توانیبوی یانه‌یه‌ک بکاته‌وه که سیمبوله‌که‌ی گۆله‌ سۆسه‌نیک سپی بوو، له‌ژوور ئەو سیمبوله‌وه نووسیوی: (پێکان پاکۆترن له‌ده‌سته‌کان). مانگی خۆشه‌ویست، ده‌یگوت: "مانگ ته‌نها ژنیکه که ئازیزه له‌لام." هاوڕێیه‌کی تر، به‌سۆسه‌نیک ده‌ست لینه‌دراو ده‌چوو، رهنگ په‌ریو، په‌ریشان، چاوانی شین و گه‌وره و قامکی درێژ، شیعری ده‌نووسی، له‌ دوو سێ به‌یت زیاتر له‌ شیعره‌کانیم له‌ یاد نه‌ماوه، هه‌ر کاتی له‌ ته‌نهایدا ئەو شیعره له‌به‌رخۆوه ده‌لیمه‌وه، چاوانم پر ده‌بن له‌ فرمیتسک، له‌به‌رئه‌وه‌ی شه‌ویکیان ئەو گه‌نج له‌ ده‌ره‌وه‌ی په‌رستگه‌ی (کایسیاریانی) ده‌دۆزنه‌وه خۆی به‌په‌لکی دار زه‌یتوونیکدا هه‌لئواسیوه.

زۆر هاوڕێی تریش هه‌بوون، هه‌ر یه‌کێ به‌رۆحی ئیندیقی‌دوالیی خۆیه‌وه، پر له‌ خونه‌ی شکۆفه نه‌کردو، له‌خۆم ده‌پرسی: "چما که‌ی ئەو خونه‌ی شکۆفه ده‌کهن و به‌رده‌گرن؟" له‌ خودا ده‌پارامه‌وه هه‌تند ده‌رفه‌تم بداتی تا ئەوانه بیینمه‌وه، بیانیینمه‌وه و بزانه‌م کام خونه‌چیان له‌ناخی مندا شکۆفه‌ی کردووه و چ به‌رێکی داوه. به‌دلله‌راوکی و خه‌میکی به‌پانه‌که‌راوه‌وه له‌ هاوڕێکانم ورد ده‌بوومه‌وه، وه‌ک بلتی به‌وی ماله‌واوییان لێ بکه‌م، ده‌ترسام زه‌من (با) یه‌کی توند بێ و له‌کاتی شکۆفه‌کردنی سروشتدا هه‌لبکات، ده‌ترسام ئەو (با) یه‌ بپروحمانه هه‌لکا و ئەم رۆحانه وشک هه‌لگه‌رپێتی.

***

کاتی ئۆغهرکردن له‌ ئەسینا، دوو تاجی گه‌وره‌ی داردیمشتم جێ هه‌شت که تاکه خه‌لاتی رۆژانی ژبانم بوون، یه‌که‌میانم به‌بۆنه‌ی شمشی‌ریازیه‌وه وه‌رم گرتبوو، تاجیکی قورس بوو، تان و پۆی به‌رستی سپی و شین پۆشراو، له‌ گه‌لای داردیمشتم دروست کرابوو، گوايه ئەو گه‌لایانه له‌ زناری په‌رستگه‌ی (دلفی) لیکرابوونه‌وه. ده‌مزانێ ئەوه درۆیه، هه‌موو که‌سێ ده‌بزانێ درۆیه، به‌لام ئەو درۆیه گه‌لاکانی غه‌رقی شکۆ کردبوو. دووه‌مین خه‌لات، له‌پیشبرکیتی شانۆنامه نووسیدا وه‌رم گرتبوو. نه‌مزانێ بۆچی رۆژتیکیان هه‌ستم وروژا و شانۆنامه‌یه‌کی پر تین و تاوم نووسی، شانۆنامه‌که له‌باره‌ی ئەفینه‌وه بوو، به‌ناو‌نیشانی (گزنک ده‌دا). وام هه‌ست ده‌کرد، ره‌وشتیکێ بالاتر، نازادیه‌کی گه‌وره‌تر، رۆشنا‌یییه‌کی تازه‌م به‌دیاری به‌خشیه‌وه‌ دونه‌یا. یه‌کێ له‌مامۆستاکان که که‌سیکی جیددی بوو، کراسیکی یه‌خه‌ زلی ده‌پۆشی، وه‌ک

ليژنه‌ی هه‌لسه‌نگاندن، شانۆنامه‌که‌ی منی به‌یه‌که‌م ده‌رچوواند، به‌لام به‌ده‌نگیگی به‌ئه‌ده‌بانه و په‌سمی، خه‌وشه‌کانی شانۆنامه‌که‌ی ژماردن و ئه‌وها ئه‌نجام‌گیریه‌که‌ی کرد: "تاجی گه‌لای داردیمشت ده‌دینه شاعیر، به‌لام له‌م ناوچه‌ پیرۆزه‌ وه‌ده‌ری ده‌نێین!" وای گوت و منیش، منی قوتابی بی‌ئه‌زمون و مووی ریش نه‌هاتوو، له‌وئ، له‌هۆلی گه‌وره‌ی زانکۆ گۆیم رادێرا بوو، له‌کاتیگدا که‌هه‌تا بناگۆی سوور هه‌لگه‌رابووم، له‌جیگه‌که‌م هه‌ستام، تاجه‌که‌م له‌سه‌ر میتری لیژنه‌ی هه‌لسه‌نگاندن دانایه‌وه و چوومه‌ ده‌ری. هاورپیه‌که‌م هه‌بوو له‌وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌روه، دواجار به‌لێنمان دابوو پیه‌که‌وه سه‌فه‌ر بو ئه‌وروپای خۆراوا بکه‌ین، رۆژتیکیان پیتی گوتم: "وا باشته‌ خه‌لاتی شمشیربازیه‌که‌ت له‌گه‌ل خۆت به‌ینیت، له‌ئه‌وروپا گه‌لای داردیمشتمان ده‌ست ناکه‌وئ، بو‌خواردن پیتوستان پیتی ده‌بی!"

تاجه‌که‌م به‌دیواره‌که‌وه هه‌لواسی و نه‌مه‌فوتاند، سالان تپیه‌رین، کاتێ بریاری من و ئه‌و هاورپیه‌م هاته‌ دی و به‌ره‌و ئه‌لمانیا رۆیشته‌ین، من تاجه‌که‌م له‌گه‌ل خۆم برد، له‌ماوه‌ی دوو سالدا، ته‌واوی گه‌لاکافان کرد به‌چیتشت.

گه‌رانه‌وه‌ بو‌کریت... کۆسۆس

بو‌گوزهراندنی دوا پشوو‌ی هاوینه‌ی قۆناغی خۆتندنی زانکۆ، گه‌رامه‌وه‌ کریت. دایکم له‌جیگا هه‌میشه‌بیه‌یه‌که‌ی خۆیدا، له‌پال په‌نجه‌ره‌ی به‌رحه‌وشه‌دا دانیشته‌بوو گۆزه‌ی ده‌جی، کات عه‌سر بوو، خوشکه‌که‌م ئینجان‌ه‌ی گوله‌ ریحان و شیوه‌رانه‌کانی ناوده‌دا، دارمیتو به‌ژووور بیره‌که‌وه پر له‌هیتشووه‌ تری ناودار و نه‌گه‌ییو بوو. هه‌موو شتیکی ماله‌که‌ له‌جی خۆیدا بوو، هیچ شتی ئالوگۆری پین نه‌کرابوو، ئاوینه، چرا و وینه‌ی قاره‌مانانی شو‌شی سالی ۱۸۲۱ به‌سمیلتی ئه‌ستوو، به‌سینگێ تووکن، حه‌وت تیر به‌به‌ر پشتوین، درنده و عاشق، کرده به‌باش و خه‌راپ، به‌دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو.

(کارباساکایس) بو‌قاره‌مان (ستورناراس)ی نووسیوو: "قاره‌مان نیکۆلاس، برای دلیرم، نامه‌که‌ت گه‌یشت، ئه‌وه‌ی نووسیوته خۆتدمه‌وه، زه‌ینم هه‌م شه‌پووور ده‌ژهنئ و هه‌م توولیکیا، هه‌ر کامیان عه‌شقم بکوژئ، من ئه‌وه‌یان ده‌ژهنم!" توولیکیا ئامیتریکێ موسیقایی تورکییه و شه‌پوووریش گریکستانی. ئه‌و قاره‌مانانه‌ خاوه‌ن رۆحی مه‌زن بوون، ئاخ‌ر رۆحی مه‌زن هه‌میشه‌ خه‌ته‌رناکه‌.

زوریه‌ی کات له‌زه‌ریای ئه‌و نه‌هینیه‌دا عه‌رق ده‌بم که‌ چۆن له‌ وه‌ها زه‌لکاویکدا - زه‌لکاوی نه‌فه‌رت، خیانه‌ت، دوو روویی، ئازایه‌تی، ئه‌قینی ئاگرین بو‌زیدی باوان و سه‌ما له‌ زالونگون(*)- گۆلی شینی ئازادیی ئاودراوه و شکۆفه‌ی کردوه!

(*) زالونگون Zalongon هه‌لدیریکه‌ له‌ ئه‌په‌رۆس، له‌ میژووی گریکستاندا بناویانگه، له...ی دیسامبه‌ری Z-دا، له‌م هه‌لدیره‌وه بوو که‌ په‌نج و حه‌وت ژنی گریکستانی مه‌رگیان له‌ که‌وته‌ به‌رده‌ستی تورک به‌باشتر زانی، ئه‌و ژنانه‌ دای ئه‌وه‌ی مه‌ناله‌کانیان له‌و هه‌لدیره‌وه فریاده‌ خواره‌وه، بازه‌یه‌کیان پیک هیناوه و هینده سه‌مایان کرد تا خوشیان هه‌لدیران و گیانیان له‌ ده‌ست دا.

رۆژی دواتر، به‌ره‌به‌یان که‌وته‌ سو‌راخی دوو هاورپیکه‌ی قۆناغی خۆتندنی ئاماده‌بیم، چوار سال بوو نه‌مدیوون. نه‌مه‌ده‌توانی به‌هاسانی بیاناسمه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ژیر دار و په‌ردووی ژباندا نوشتابوونه‌وه، کاتێ له‌باره‌ی (ئه‌نجومه‌نی هاورپیان) وه‌ دوان، دایانه‌ قاقای پیکه‌نین. یه‌کیکیان ده‌نگیکی خوشی پیتووه‌بوو، بو‌هه‌موو ئاهه‌نگ و غوسل و جیژنه‌کان ده‌عوات ده‌کرا، ده‌یخوارد و ده‌یخواره‌وه و گۆزانی ده‌گوت، خه‌لکی بو‌ئو ده‌نگه‌ خوشه‌ی ئافه‌رینیان ده‌کرد، ئه‌ویش نازی ده‌کرد، پتی هه‌لخلیسکانی گرتبووه‌به‌ر، به‌هۆی خواره‌نه‌وه‌ی زۆره‌وه ده‌سته‌کانی ده‌له‌رزین. هاورپیکه‌ی تریش فیری گیتار ژه‌نین بوو، له‌گه‌ل هاورپیکانیا ئاوازی خۆش و عاشقانه‌ی ده‌ژهند.

ئه‌و دوو هاورپیه‌م خوشحال و که‌یفه‌ساز، له‌کارگه‌یه‌کی سابوون سازیدا ئیشیان ده‌کرد، تامی ژبانیان ده‌کرد و له‌ داغی ژنه‌تیناندا بوون.

لییان ورد بوومه‌وه، گۆیم بو‌قسه‌کانیان رادێرا، به‌لام هیچم نه‌گوت، قورگم گیرابوو، بلتی بلتسه‌ بتوانی ئاوها به‌و خیراییه‌ به‌یته‌ خۆله‌میش؟ ئایا رۆح له‌وه‌ها په‌یوه‌ندییه‌ کدا له‌ جه‌سته‌وه‌ نیک بوو؟ ئه‌وان ده‌یانزانی جازی کچان چه‌نده، ئیدی چۆن ره‌حه‌ته‌لقومیکی ئاوهایان پین قووت ده‌چوو، ئیدی له‌کوئ ده‌یانزانی باشترین شه‌راب له‌کامه‌ مه‌یخانه‌ هه‌یه!

به‌دلی شکاوه‌وه جیم هیتستن، پیده‌چوو تازه‌کی له‌رپه‌رهمی به‌خاکسپاردنی ته‌رمیک گه‌رابیتمه‌وه، بیرم کرده‌وه که‌ چاکه‌خوازییه‌ چکۆله‌کان له‌ خه‌راپیه‌ چکۆله‌کان خه‌ته‌رناکترن، ئاخ‌ر گه‌ر ئه‌وان باش گۆزانیان نه‌گوتبا و باش موسیقیان نه‌ژهندبا، ئه‌وا بو‌ ئاهه‌نگ و شایی ده‌عوات نه‌ده‌کران، سه‌رخۆش نه‌ده‌بوون، کاتیان به‌بی ئیشی نه‌ده‌برده‌ سه‌ر و قوتاریان ده‌بوو، به‌لام له‌ حال و وه‌زعیکی ئاوهایدا، به‌ده‌نگی خۆش و ژه‌نینی گیتار، پتی هه‌لخلیسکانیان گرتبووه‌به‌ر.

رۆژی دواتر، کاتێ له‌ دووره‌وه بینیم، رووم وه‌رچه‌رخاند و رینگه‌یه‌کی ترم گرتبه‌ه‌ر، شه‌رمه‌زار بووم له‌وه‌ی که‌ ئه‌و هه‌موو هاورپیه‌تی و په‌رۆشبوونه‌ به‌ئاوها خیراییه‌که‌ له‌ناخدا کال ببۆوه و ئه‌و هه‌موو نه‌خشه‌ گه‌وره‌به‌ بو‌رگاریی دونه‌یا به‌با چوو بوو، ئاخ‌ر (با) یه‌که‌ هه‌لی کردبوو، دره‌ختی جحیلێ له‌ په‌لک و گه‌لا رووت کردبووه، چما ئایا ئیدی ئه‌و دره‌خته‌ به‌ری نه‌ده‌گرت؟ ئایا ئاوها نه‌بوو کاتێ زۆر که‌شتی چارۆکه‌یان هه‌لده‌دا تا به‌سه‌ر ئوقیانوسه‌کانا زال بن؟ به‌لام سه‌ره‌نجام خۆیان له‌ زه‌لکاویکی چکۆله‌دا ده‌بینیه‌وه.

ته‌نه‌ی ته‌نها به‌کۆلانه‌ باریکه‌کاندا ده‌رۆیشتم و دووباره و دووباره ده‌گه‌رامه‌وه به‌نده‌ر تا سه‌ره‌له‌نوئ بو‌نی خوشی خرنوکی شامی و لیمۆی گه‌نیو بکه‌م، به‌رده‌وام کتیییکم به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، گا دانتي و گا هۆمه‌ر، به‌خۆتنده‌وه‌ی ئه‌و شیعره‌ نه‌مرانه‌ هه‌ستم ده‌کرد ئینسان ده‌توانی نه‌مرین و روخساری ناهاوره‌نگی خانوه‌کان، خه‌لک، شادومانیه‌کان، سووکایه‌تیه‌کانی دونه‌یا، بی سه‌رویه‌ریه‌که‌ که‌ ناومان ناوه‌ ژبان، هاوئاهاه‌نگ کات.

رۆژتیکیان چووم بۆلای کیژه‌ ئیرله‌ندییه‌که‌، له‌وئ نه‌بوو، رۆیشته‌بوو، جارتیکی تریش چووم بۆلای، له‌وه‌ی کردبووم و نه‌مکردبوو هه‌ستی ژوانیه‌یه‌کی سه‌یر و رۆح برینداریه‌که‌ دایگرتبووم، وه‌ک بلتی

تاوانتیکم کردی و له نیتو باز نه یه کی ته نگ و ترووسکا به ره لای قوربانیه که م کیش کریم، خو له چوانم تواریو، شه و تیکیان له گه ره کی تورکانه وه رت ده بووم، گوتم له گورانییه که بو، ژنیک به دهننگیکه خه مین گورانیی (نامان نامان) ی ده چری، دهننگیکه وشک و له تویهت له قولایی بوونی ئه و ژنه وه هه لده گوزرا و شه وی تژیی ده کرد له ناومیدی و مه لولو.

گوری چونه پیشم لی سه نرابژوه، راهه ستام، سه رم نا به دیواره که وه و گوتم رادیرا، ته نگه نه فهس بیوم، ئیدی مه لی رۆم له قه فه سی جهسته مده هه لی نه ده کرد، ده بوست هه لفری. ئه و گورانییه ی له سینه ی پر تازاری ئه و ژنه وه بهرز ده بووه له ئه قینه وه نه بو، له هاو تاملیزیه وه نه بو، له شادی و ئومید به ستیشه وه نه بو به پیاو، به لکو هاواریک ئه و سینه یه ی دهرزی تازن ده کرد، هاواریکه فه رمانده رانه بۆ پچراندنی کۆته کانی زبندانی ئه خلایق، زبندانی شه رم و ئومید و سپاردنی بریاری خوئی به دهستی (عاشق) ی ترسناک و گومانکار، تا له ودا بزربین و له گه لیدا بینه به ک، عاشقیک که له تاریکیدا خوئی له بۆسه ناوه و ناومان ناوه خواوند.

ئه و شه وه به گوتره ادیران بۆ گورانیی خه مینی ئه و ژنه، ههستم کرد عیشق و مهرگ و خواوند یه کیتکن، به تیه پهرینی زه من، قولوتر له و سێ کوچکه خه ته رناکه حالی بووم که له زه لکاو ی تیکه لپیکه لیبی - زه لکاو ی دلمان - خوئی له بۆسه ناوه، سێ کوچکه نه بو، به لکو به قه ولی عاریفیکه بیزانسی (جه وه هری تاکی جه نگا ور) (*). بوو. دهنگی ژنه گورانییه ته که نه ما، سه رم له سه ر دیواره که هه لگرت، دونیا هه م دیس سه ری له تیکه لپیکه لی هینا یه وه دهر، خانووه کان راست بوونه وه، کۆلانه کان جاریکه تر ئامیزیان بۆ هه نگا وه کانم کرده وه و توانیم ریکه م. شه و، ته وای شه وم به ریکه سپارد، زه نیم هه روا لال، چ بیریک به زه نیمدا نه هات تا شپزه بیم دامرکینیته وه یاخود شیه ی بگورئ، له کاتیکدا که بریارم دابوو ده ست جهسته م، تا بۆ هه ر کوئی گه ره که مبا. به دیرتازی دیواره قینسییه کانا پیا سه م کرد، ناسمان برووسکه ی ددها، هه موو شتی رووناک بیووه، وینه ی فه له کی جینگۆرکییان ده کرد، به ره و خوژئاوا هه لده خزین و مه حف ده بوون، رۆحی منیش له گه ل ئه واندا مه حف ده بوو. شنه یه کی فینک له چیا کانه وه هه لی کرد و له درزی په نجه ره کانه وه دزه ده کرده ماله کان، خه لکانی نوشتوو و تاره قه کردوو ی ئه و مالانه ی فینک ده کرده وه، دهنگی هه ناسه دانی شارم له بیده نگیه کی قولدا ده ژنه فت.

ئه و شه وه هه م دیس لای مالی کیژه ئایرله ندییه وه رت بووم، چهنده سه عاتیک گه رام و بی ئه وه ی به وئ یان ناگام له خوین، له باز نه ته نگ و ترووسکه کانا به ره و ناوهند، به ره و مالی وی کیش ده کرام، وه ک بلتی هاواریک له و ماله وه هه ستی، هاواریک فه رمانده رانه و سه رزه نشته که به بانگی ده کردم و نه مده توانی خوئی له به را راگرم. به لام به ره به یان، که جاریکه تر له هه ولی خوگه یانندن بۆ به رده م په نجه ره و دهرگای داخراوی ماله که ی ویدا بووم، پشتوینی برووسکه یه ک له زه نیمه وه نالا و زه نیمی رووناک کرده وه، هاوار نه بو، به لکو گورانیی ژنه که بو، ئه و گورانییه وشک و شکاو و گیان سووتینه ره بو که

ئیواره ی ئه و رۆژه له گه ره کی تورکان بیسته بووم. ده شی ئیدی ئه و گورانییه له ناخمداروخساری خوئی گورایی، بوو بیته لووه ی تازهلکی ته نها و بی جوت و دهرکراو.

گورانیی، لووه ی تازهل و هاواری ناومیدانه ی کیژه ئایرله ندیی، وه ک ملوانکه یه ک کرابوونه ملم و ته نگه نه فه سیان ده کردم. قسه ی پیره میتردیکی موسولمانم بیرکه وه ته وه که جاریکیان گوئی: "گه ر ژنیک داوات لی بکات له گه لیدا بنوویت و قایل نه بیت، ئیدی بهر له عه نه ده که ویت، خودا له کاریکه له و جوژه نابووئ، له بنی دۆزه خ له گه ل په هوزادا داده نیشیت!" که ئه و قسه یه م وه بیرهاته وه زهنده قم چوو، جهسته م که وه ته سه ر تاره قه یه کی سارد، له کاتیکدا که وه ک تازهلکی پیکراو له ترم ددها، به په له پتی ماله وه م گرت به ر.

هیشا هیشا به پیلکی کانه کانا سه رکه وتم، گوتم نه با بانگم که ن و با م وه ناگا بیته وه، چومه نیو جیکه که مه وه، هه لده له رزیم، بۆ ساتیک ههستم به گه رماییه کی سووتینه ر ده کرد و بۆ ساتیکه تریش له رز رۆده چوو جهسته مه وه. تام هه بوو، خو وه ک جالجالۆکه یه کی ژه هراوی هات و داوه کانی به دهورمدا ته نی، رۆژی داوتر که دهوره یی نیوه رۆ وه ناگا بوومه وه، هیشتا هه ر هه لده له رزیم، سێ رۆژ ئه و ناارامییه به ری نه دام، ناارامییه نه بو، به لکو گریه کی گه وه بوو له دللم دا، ده م وه ک ژه ر تال بوو. کاتی له په نجه ره ی ژووره که مه وه له دره ختی ئه کاکای ناوه راستی هه وشه م دهنۆری، له که پری پر له میتو و تری و خوشکه که م دهنۆری که سه رگه رمی چین بوو، له دایکم دهنۆری که به زنجیری کۆبلیه تی پیرۆزی خیزانییه وه به بیده نگه ده هات و ده چوو، گریکه به ره و گه رووم ده هات و ته نگه نه فه سی ده کردم، ههستم ده کرد له به هه شت دهرکراوم، نا، دهرنه کرابووم، به لکو به خواستی خویم له په رژی باخی به هه شته وه بازم دابوو ئه م دیو و هه لاتبووم، هه نووکه ش ناارام و نیگه ران له و دیو دهرگا داخراوه کانه وه ده هاتم و ده چووم، له و کاره ی کردبووم ژنیان بووم.

چوارم رۆژ به ره به یان له جیکه که م راپه ریم و بی ئه وه ی چ مه به ستیکه دیاریکراوم له زه پندا هه بی یان بزائم چ ده که م، قه له مم گرت به دهسته وه و که وتمه نووسین.

ئه م بریار و پرکیشییه، له ژیاغدا بووه ساته وه ختیکی چاره نووسناز. ده شی له و به یانییه دا ناارامییه دهروونیم له و ریکه یه وه ویستیتی دهرگایه ک بکاته وه و هه لیب، ده شی به به رجه سه کردنی ئه و ناارامییه به هوئی قه له مه وه، بتوانم روخساری بیسم و ئیدی لیبی نه ترسیم. ئاخو من له گونا هتیکه گه وره وه گلا بووم، گه ر ددانم به و گونا هدا نابا، ئه و نارام ده بوومه وه.

هه ربۆیه، شیعر، ئه فسانه ی قه دیسان و ئه و رۆمانانم هه له یانییه وه که خویندبوومه وه، که وتمه هه لژاندنی وشه کان، له کاتیکدا که شتیک له و و شتیک له م وه رده گرت، که وتمه نووسین، به لام یه که مین وشه که له سه ر په ره قاقزه که نووسیم، سه رسامی کردم. بۆچی ئه ودم نووسی؟ وه ک بلتی بۆ هه میشه له یه که مین هاو ئامیزیم قوتار نه بویم (گه رچی دلنیا بووم قوتار بیوم) چیرۆکیکی پر له ئه قین و خه یالییم له باره ی کیژه ئایرله ندییه که وه خو لقا ند، قه تاو قه ت و هه ا وشه گه لیکه ی جوان و شیام به و کیژه نه گوئیوو، له میانه ی به ریه که وتنی جهسته ماندا قه تاو قه ت ههستم به ئاوها جه زه یه ک نه کردبوو که ئه مجاره له

کاتی نووسیندا تیسامدا وروژابوو. ئەوانه هه‌م‌و‌ی درۆ بوون، به‌لام به‌نووسینی ئەو درۆبانه، به‌سه‌رسامییەکی زۆره‌وه بۆم ده‌رک‌ه‌وت که له‌راستیدا له‌زه‌تیکی گه‌وره‌م له‌گه‌ڵ ئەو کیه‌ه ئایرله‌ندییه‌دا چه‌شت‌ه‌وه! که‌واته ئایا ئەو هه‌موو درۆیه، له واقیعدا راست بوون؟ بۆچی له‌کاتی ته‌ج‌روه‌کردنی ئەو له‌زه‌ته‌دا، لێی به‌ئاگانه‌بووم؟ ئەلعانی‌ش که وه‌سفی ئەو له‌زه‌ته ده‌خه‌مه سه‌ر قاقز، بۆچی بۆ یه‌که‌م جار لێی به‌خه‌به‌ر ده‌بم؟

له کاتی نووسیندا، پڕ ده‌بووم له هه‌وای شانازی، چما ئایا من هه‌ت‌دار نه‌بووم که به‌پیتی مه‌یلی خۆم کارم ده‌کرد و واقیعه‌یه‌م به‌و ته‌رزه ده‌گۆری که ده‌بوو بێ، یان به‌و جۆره‌ی که خۆم پێم خۆش بوو وایه‌؟ درۆ و راستییم پێکه‌وه ده‌چنی، نا، ئییدی شتێ نه‌بوو ناوی راست و درۆ بێ، به‌لکه‌ هه‌موو شتێ هه‌وینییکی نه‌رم بوو که به‌پیتی ده‌ستوری خه‌یال ده‌مشیتلا و بێ ئەوه‌ی مۆله‌ت له که‌س وه‌رگرم به‌تیرۆک پانم ده‌کرده‌وه. ناخه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی گومان‌ناوی هه‌یه‌ که له خودی به‌قین، یه‌قیندارتره، به‌لام ده‌بێ یه‌کێ له‌وانه چیرۆکیکی بالاتر له بونیادی نزمی چیرۆکی به‌شه‌ری بدۆزیت‌ه‌وه که ناوی حه‌قیقه‌ته.

ئەو کیه‌ه ئایرله‌ندییه تووره‌هات و پڕی کۆمه، له چیرۆکه‌که‌ما نه‌ده‌ناسرایه‌وه، خۆیشم که‌له‌شیرتیکی په‌رن بووم، په‌ری رهنگا‌ورده‌نگ و زلم به‌خۆوه کردبوو که هه‌یی خۆم نه‌بوو.

به‌چه‌ند رۆژتیک نووسینه‌که‌م ته‌واو‌کرد، ده‌ست‌نووسه‌که‌م کۆکرده‌وه و به‌پیتی گه‌وره له‌سه‌ره‌وه نووسیم: (مارو گۆله سۆسه‌ن) (*) ئەوجا هه‌ستام و به‌ره‌و لای په‌نجه‌ره‌که رۆیشتم تا هه‌ناسه‌یه‌کی قوول هه‌لم‌رم، ئیدی کیه‌ه ئایرله‌ندیی ئازاری نه‌ده‌دام، وازی لێ هه‌ت‌نا‌بووم، چو بوو تا له‌سه‌ر قاقزه‌که راکشێ و قه‌تاو قه‌ت لێی جیا نه‌بیت‌ه‌وه. من ئیدی قوتار ب‌بووم.

هه‌ور ئاسمانی پۆش‌بوو، دونه‌یا تاریک و باران ده‌باری، گه‌لای پانی مێوه‌کان بریقه‌یان ده‌هات و ده‌نکه‌ ترئ گه‌وره‌کان ده‌ره‌وشانه‌وه، بۆنی خاکی شیندارم بۆ ناو سییه‌کانم هه‌ل‌ده‌م‌رت، به‌رده‌وام ئەو بۆنه‌ گۆری تازه له‌که‌نراوی له یاده‌وه‌رمیدا ده‌ور‌و‌ژاند، به‌لام ئەورۆ هه‌لا‌وی مه‌رگ نه‌فسووناوی و زه‌ینم تژی ب‌بوو له بۆنی خۆش، پاساریه‌که ته‌رته‌ر به‌باران دابه‌زی و له‌پال په‌نجه‌ره‌که‌دا په‌نا‌گه‌یه‌کی دۆزیه‌وه، له‌سه‌ربانه‌وه ئا و وه‌ک پۆله کۆتر ده‌یگماند.

جوان نووسینه‌که‌م هه‌ل‌گرت، وه‌ک ب‌لێی مه‌خلۆتیکی وردیله‌ بێ و نه‌مه‌وئ له ده‌ستم هه‌ل‌بێ، پێده‌چوو پاساریه‌ ته‌ره‌که له‌نبو ده‌ستما بگوشم. یاخود ده‌تگوت له‌گه‌ڵ کیه‌ه ئایرله‌ندییه‌که‌دا ناشت بووینتمه‌وه: ده‌تگوت خۆله‌میش بووه‌ته‌ سێو و من ئەو سێوهم به‌ده‌سته‌وه‌یه.

چوومه‌ حه‌وشه و له‌نیوان ئینجانه‌کانا و به‌ژێر باراندا که‌ومه‌ پیا‌سه، هه‌ستم به‌له‌زه‌تیک ده‌کرد، وه‌ک ئەو له‌زه‌ته‌ی که دره‌ختیکی تۆز و خۆلایی و تینوو هه‌ستی پێده‌هات کاتی ئاسمان به‌زیی پیا‌یدا دیت‌ه‌وه و بارانیکی ره‌حمه‌تی به‌سه‌را ده‌بارتێ. به‌رده‌وام باران له‌زه‌تیکی راقه‌نه‌کراوی پێ به‌خشیم، گه‌ر شه‌رمم نه‌کردبا، ده‌مگوت باران به‌رده‌وام چیرۆکی سیکسوالی پێ داوم، هه‌ست ده‌که‌م له‌عه‌رد، له‌عه‌ردیکی

تینوو ده‌چم، توخمی ژنانه‌ی بووم، ژتیکی که له ناخدا شاراده‌یه، وه‌ئاگا دیت‌ه‌وه و ئاسمان له‌ ئامیز ده‌گرێ، ته‌واو وه‌ک له‌ ئامیزگرتنی پیا‌ویک. په‌رۆش و شه‌یدا به‌ژێر باراندا پیا‌سه‌م ده‌کرد، قورسایی سه‌ر دلم لاچوو بوو، ئییدی خه‌یال‌م لای کیه‌ه ئایرله‌ندییه‌که نه‌بوو، ئەوه نه‌بێ که هه‌مدیس ئەوم به‌وشه‌ خولقاندبۆوه، وی ئەمجاره له‌سه‌ر رووی قاقز راکشایوو. ئەو حه‌قیقه‌ته‌ی که رۆژانیکی درێژ نا‌ارامی ده‌رژانده‌ گیانه‌وه، حه‌قیقه‌تیکی واقیعی نه‌بوو، حه‌قیقه‌تی واقیعی ئەم مه‌لۆت‌که‌ی ئەندیسه‌یه بوو، ناخه‌ له‌پتی ئەندیسه‌وه واقیعم مه‌حف کردبۆوه و ئییدی هه‌ستم به‌ئارامی ده‌کرد.

جه‌نگ له‌نیوان واقیع و خه‌یال، جه‌نگی نیوان خواوه‌ندی خولقینه‌ر و ئینسانی خولقینه‌ر، بۆ ساتیکی مه‌ستی شرابی رژاندبوه‌ گیانه‌وه، له‌کاتی‌که‌دا له‌ حه‌وشه، به‌ژێر باراندا ده‌هاتم و ده‌چووم، هاوارم کرد: "رێگه‌که ئەمه‌یه، وه‌زێفهم ئەمه‌یه!" هه‌ر مرۆفیک له‌شه‌ری خۆیدا له‌گه‌ڵ دوزمن، قیافه‌تی وی به‌خۆوه ده‌گرێ، جه‌نگ له‌گه‌ڵ خواوه‌نددا، ته‌نانه‌ت گه‌ر به‌به‌های نابوو تینوو له‌سه‌رم که‌وتبێ، منی شادمان و خۆش‌حال کردوه. ناخه‌ وی بۆ خولقاندنی دونه‌یا، قویری گرت به‌ده‌سته‌وه، من وشه‌م به‌کاره‌ینا، ئەو ئاده‌میزادی دروست کرد که ده‌بینین له‌سه‌ر عه‌رد هه‌ل‌ده‌خلیسکێ، منیش له‌ه‌وا و ئەندیسه، مادده‌ی بونیاتنه‌ری خه‌ون، ئاده‌میزادیت‌ر به‌رۆحیکی زیاتره‌وه ده‌خولقینم، ئاده‌میزادیک که له به‌رامبه‌ر په‌لاماری زه‌مه‌ندا به‌رهنگار ده‌بیت‌ه‌وه، ئاده‌میزاده‌کانی خواوه‌ند ده‌مرن، به‌لام ئینسانه‌کانی من به‌زیندوو‌یی ده‌میت‌نه‌وه.

ئەلعان به‌وه‌بیره‌یتانه‌وه‌ی ئەو شانازییه‌ شه‌یتانییه، هه‌ستی شه‌رمه‌زاری دهم‌ده‌گرێ، به‌لام ئەوکات من جحیل بووم و جحیل‌یش یه‌عنی ویران‌کردنی دونه‌یا و دا‌رشتنی پلان و نه‌خشه‌ی نوێ.

سینه‌م تژی ببوو له نا‌ارامی، نا‌ارامییه‌ دیرینه‌کان هه‌ت‌وره‌یتور له‌ قوژنی‌که‌دا هه‌ل‌ترووشکان، نا‌ارامی نوێ سه‌ریان ده‌ره‌ینا، رێگه‌یه‌ک که له‌به‌رده‌مدا ده‌ره‌وشایه‌وه، رێگه‌یه‌ک بوو سه‌خت و پڕ له‌ نشیو، رێگه‌یه‌ک که قه‌تاو‌قه‌ت تا هه‌نوکه‌ روخساری پێشان نه‌داوم، ئەدی چۆن کوتوپر وه‌دیاره‌که‌وت؟ کێ ئەم ده‌رگایه‌ ناوه‌وه‌ی کرده‌وه و به‌ئیشاره‌ت تکای کرد ژوو‌رکه‌وم؟ ب‌لێی ئەوه ده‌رگایه‌ک بووبێ بۆ رزگار‌بوون؟ ئایا ئەمه‌ ئیشتی ئەقینی پێوانه‌ نه‌کراو بوو، یاخود ئەو قه‌دیسانه ئەم ده‌رگایه‌یان خست‌بووه سه‌ر‌بشت که به‌منالی ئەفسانه‌کانیانم موتالا کردبوو؟ یاخود ناز و عی‌شوه‌ی کریت بوو که ده‌بینی نا‌توانم له‌ شه‌ردا کۆمه‌کی بکه‌م، له‌بری ئەوه‌ چه‌کی تری ده‌دایه‌ ده‌ستم؟

***

له‌ پێناو گۆزینی رسته‌ی بێر و ئەندیسه‌م، سه‌ر له‌به‌یانی رۆژی دواتر، کاتی زه‌نگه‌کان لێ‌دران و مه‌سیحییه‌کان بۆ رت‌وره‌سمی نوێ به‌ره‌و کلتی‌سای قه‌دیس میناس که‌وته‌ن‌رێ. من پتی زیاره‌ت‌گه‌یه‌کی ترم گرت‌ه‌به‌ر، رۆیشتم تا سه‌ر به‌ده‌رگای قه‌دیس (کریت) دا بمالم که له‌م سالانه‌ی دواییدا له‌ژێر خاکی دیرینی کنۆسۆسه‌وه سه‌ری هه‌ت‌نا‌بووه‌ درێ.

کریت خاوه‌ن نه‌پینییه‌کی گه‌لیک قووله، هه‌رکه‌سه‌ی پێ ده‌نیت‌ه‌ ئەم دوورگه‌یه‌وه، هه‌ست ده‌کات هه‌ت‌نیک

نهینی نامیزی گرم و میهره بان له ده ماره کانیسا ده که ویتته گهر، ههست ده کات رۆحی ده که ویتته خۆزگارکردن، به لām لهو کاته و هی ئه م شارستانیتیییه خاوهن هونه ر و هنگا وره نگه ی ژیر خاک که شف کراوه، که لیواو لیو له په سه نایه تی و شادی جحیلیییه، ئه م نهیتهیه قولتر بووه.

شارم جی هیشت و شه قامیکی ئه فسووناویم گرتته بهر که به قه برسانیتیکی نوێ کۆتایی ده هات، به بیستنی شیوه و گریان و هاوار، ههنگاوه کانم خیرا کرد، دوو رۆژ له وه بهر بازگانیتیکی به ته سل و نه سه بی هاوستیمان مردبوو، به کیتک بوو له گه وره که سیتیییه کانی میگالۆ کاسترۆ، و ئه مرۆ لهو گۆرستانه نوێیه دا به خاک ده سپێردرا، ژنه که ی خۆی دابوو به سه ر تابوته که دا و نهیده هیشت هاوړیکانی تهرمی مێرده که ی به خاک بسپێرن، من لهو له حزیه دا بوو له وپوه رته بووم، رووم وه رچه رخاندا تا تابوته که نه بینم. بۆم باس کردن که من چوار سالان بووم بینیم ئیسک و پروسکی (ئانیکا) ی هاوستیمان له گۆر ده هیتنه ده روه، لهو رۆژه ده تا ئه مرۆ نه متوانیوه له مردوو بنۆرم، ترس سه راپای بووم داده گری، (ئانیکا) ی بێ که زی و پرچ، بێ چاو و بێ لیو له به رامبه رمدا ده رده که وئ و دیتته پیشی تا بگری و له سه ر رانی دامنیشتی. هه لته ده زانم که وه ها شتیکی حه قیه ته نییه، به لām ئه وه ش ده زانم شتیکی هه یه له خودی حه قیه ته راسته قینه تره، بۆیه هه ر کاتی تهرمیکی ده بینم، ترس دامده گری و له حه یوه تا ههنگاوه کانم خیرا تر ده که م.

دوره به رم هه ر هه مووی ره ز و باخی زه یتهوون بوو، هیشتا تریری دهستی پێ نه کردبوو، هیشتوه ترئ سه ریان به خاکه وه نابوو، هه وا بۆنی گه لا هه نجیری لێ ده هات، پیریزتیکی چکۆله هاته پیشی، راوهستا، دوو سی گه لا هه نجیری له سه ر زه مبه له که ی دهستی لادا، دوو هه نجیری هه لگرت و دای پیم، پرسیم: "دایره ده مناسیت؟" به سه رسورمانه وه سه یری کردم و گوتی: "نه. کورده که م، چما ده بێ بتناسم ئه و جا ده توانم شتیکی به ش به م؟ تو بونیاده میت و منیش بونیاده م. ئه دی ئه وه به س نییه؟" وای گوت و به ده م پیکه نیتیکی کچانه وه شه له شه ل ریگه ی خۆی به ره و میگالۆ کاسترۆ گرتته به ر.

ههنگوین له هه نجیره کانه وه ده چۆرا، و بزانه ئه وه به تامترین هه نجیری بووه له ته مه نما خوار دبیتم، به ده م خوار دنیانه وه قسه کانی دایره ته رو برییان پێ ده به خشیتم: "تو بونیاده میت و منیش بونیاده م، ده ی ئه وه ش به سه!"

سبیه ریک له پال سبیه ره که ما که وت، ئاووم دایه وه و قه شه به کی کاسۆلیکم بینی، سه یری کردم و زه رده خه نه یه کی هاتی، دهستی هینایه پیش و گوتی: "ئابه موونیه (*). حه ز ده که یه پیکه وه پیاسه یه ک بکه ین؟ من زویانی نوێی گریکی نازانم، گریکی کۆن به له دم، ئه ی خواوه ند، سرودی توو ری مه رگاری ئه خیلۆسی فرزند ی پلاتۆس بچه ..."

منیش بۆم ته واو کرد: "... که هه زاران ده رد و خه می بۆ گریکییه کان هینا (**)..."

IAbbe Mugnier (*)

(**) یه که مین به یتی ئه لیازه، شاکاری هۆمه ر.

به ده م رۆیشتنه وه پێده که نین و شیعه نه مه رکه کانیان بۆ یه کدی ده خۆیتنه وه، دواتر سه رنجم دا ئه م قه شه به ی که له کاتی پیکه نین و شیعه خۆیتنه وه دا چه پکی قژی ماش و برنجی به سه ر نیوچه وانیدا ده که وئ، ناوبانگی به پیرۆزی و هۆشیاری ده رکردوه، له پاریس خه لکانیتیکی زۆری بێ ئیمانی هینا بووه سه ر رێ، به زه ینتیکی پر له هۆشه وه دونیای ته ی ده کرد، له گه ل ژنه قه یره کانا ده دا و نوکته ی بۆ ده گپه رانه وه، به لām له و دیو ئه م روخساره بزێو و به که یف و پر جووله یه وه، مه سیحیتیکی له خاچدراو، وه ک گاشه به رد پیک بێ جووله و پته و قه دی راست کردبووه. نا، مه سیحیتیکی له خاچدراو نا، به لکو مه سیحیتیکی زیندوو بووه.

پاسه وانی کنوسوس، بۆ به خیره نینان و رانوما یی کردمان هاته پیش، ئه و پاسه وانه، کریتییه کی ساکار و خۆش مه شره ب بوو، شه روا لیتیکی ده لپی کریتیکی له پیدا و گۆچانیتیکی دریزی به ده سه ته وه، ناوی (داود) بوو، وه ک پاسه وان و رینۆن له کنوسوس شتی زۆر فیر بسوو، به جوړ پیک له به اری ئه و کۆشکه وه ده دا وه ک ئه وه ی کۆشکی خۆی بێ. وه ک خانه خۆی پیشوازی لێ کردین. له پیتشمانه وه ده رۆیشت و به ئیشاره تی گۆچانه که ی به شه جیا جیا کانی خه لوه تگه که ی پیشان ده داین:

"- ئه وه ی به رامبه رتان، حه وشه ی گه وره ی پادشایه، شه ست مه تر به بیست و نو مه تره، ئیره ئه مباره به کوپه له گه وره نه خشیتره وه کانییه وه، (شا) دانه و پله که ی لیره ئه مباره ده کرد تا ده ستوپه ونده کانی خۆی پێ تیرکات." له بنی کوپه له کانا تلپه ی شه راب و رۆن زه یتهوون، ده نکه خورما، گه نم و جو و نیسکمان بینی، که وتنه وه ی ناگره مه زنه کان هه موو شتیکی کردبووه خه لۆوز.

چوینه نه مۆمی سه رووتر، له هه موو لایه که وه ئه ستونگه ی کورت و ئه ستوور به رهنگی ره ش و وه نه وشه یی، له راپه وه کانا نیگاری قه لغان و گامان بینی که له سه ر دیواره گلینه کان کیشرابوون، گه یشتینه هه یوانه به رزه که، دیه نی ناشنا به چواره ده ورمانا را خرابوو، له ناوه ندی ئاسۆی یوکتاسدا سه ری نوستوی زیۆس دانرابوو. کۆشک نیوه ویران، نیوه ده س پیا هینراو، دوا ی هه زاران سال جاریتیکی تر له ژیر هه تاوی پیا وانه ی کریتدا، به و په ری شکۆه ده ره وشایه وه.

له م کۆشکه دا بیناسازی هاوسه نگی گریکستان نابینی، لیره نه ندیشه و دل فیتی و گه مه ی نازادی، قودره تی داهینه رانه ی به شه ر حوکمرانی ده کرد.

ئه م کۆشکه، ورده ورده وه ک ئه ندامیتیکی زیندوو، وه ک دره خت گه شه ی کرد و ره ونه قی په دا کرد، به نه خشه به کی چه سپاو و پششوه خت دار پتر او رۆنه نرا، به به رفرا وان کردنی گه مه و ها ونا هه نگ کردنی خواسته هه میشه تازه بووه کانی زه من نه شه ونوما ی کرد، لیره لۆژیکی وشک و بێ ئه فسوون رینۆنی بونیاده م نه بوو، ئه قل به بایه خ بوو، به لām وه ک خزه تگوزار، نه ک وه ک سه ره ر. سه ره ر شتیکی تر، یاخود که سیکی تر بوو. چ ناویک له و سه ره ره بنیین؟

به زه رده خه نه یه که وه وه لامي دایه وه: "ده ته وئ بزانیته سه ره ره کی بوو؟ چاوه رپیت قه شه چ وه لامي کت بداته وه جگه له وه ی بلتی: سه ره ره خودا بوو؟ خودای کریت سه ره ره بوو. ئه وه ده ست و ئه قلی ئه وانی رانوما یی کرد و ئه وانیش که وتنه خولقاندن، خواوه ند ئوستادی بینا که بوو، ئه م خواوه نده ی کریت وه ک

زهریایهک دوررگهکە ی له ئامیز گرتین، چوست و چالاک و زیتەلە و کەیفەساز بوو، هەر لەبەر ئەمەش کە دیهن، کۆشک، نیگار و زهرا، وەها هاوئاھەنگی و یەکانگیرییەکی بێ خەوشیان هەیە!

له پێیلیکانە بەردینهکانەوه هاتینه خوار و بەبێدەنگی کەوتینه تەماشای نیگاری سەر دیوارەکان: گا، گوڵە سۆسەن، ماسی له زهرای شیندا، ماسییە بالدارەکان کە بالەکانیان کردبوو و بەسەر تروپکی شەپۆلەکاندا بازیان دەدا، وەک بلێی ناو - توخمی دایکانەیان - دەستی نابیتە بینیان و ئەمانیش بیانەوی لەفەزایەکی ناسکتردا هەناسە بدن. لەبەر دەرکی تەماشاخانەکەدا راوەستاین، لێرەدا کابرای ریتونین ناگری گرت و پرووسکەپەک لەشانازی بەروخساریهوه رەنگی دایهوه. گوئی: "لەم شوێنەدا شەرە گا ئەنجام دەر، بەلام شەرەگای کریت وەک شەرەگای ئیسپانیا درندانە نهبوو، وەک بیستووومە له ئیسپانیا، گاکان دەیانکوشت و ریخۆلە ی ئەسپەکانیان دەهینایە دەر، بەلام لێرە شەرەگا پیشبیرکیبەک بوو خۆینی تێدا نەدەرژا، بەلکو مرۆف و گا گەمەیان لەگەڵ یەکیدیدا دەرکرد، پالەوانی شەرەگا، شاخی گاکە ی دەگرت، گا توورە دەبوو، سەری بەرەو ژوور تەکان دەدا، ئەمەش دەبوو هۆی ئەو ی پالەوانی شەرەگا بەیەک باز خۆی هەلبداتە سەر پشتی گا، پاشان بازتکی تری دەدا و لەودیو گاکەوه لەسەر عەرد خۆی دەگرتەوه، ئیدی لەویانەدا کیژۆلەپەک چاوەرپتی دەرکرد تا له ئامیزی بگری!"

قەشە له سەکۆی بەردینی شوینی دانیشتنی تەماشاخانەکە وردبوو، پێدەچوو له هەولێ ئەو دەابن نەهینی شارەوی پیشبیرکی ئیلاهی ئاشکراکات، قەسەکانی کابرای پاسەوانم بو تەرجومه کرد. باسکیم گرت و درێژەمان بەگەڕانە کەمان دا، لەبەر خۆیەوه گوئی: "گەمەکردن لەگەڵ خاوەند، بێ ئەو ی خۆینی تێدا برێژێ، بێ ئەندازە سەخت و دژوارە!"

لەپالە عامودیکێ بازنەیبدا وەستاین، له ژوور عامودەکەوه وینە ی پیرۆزی تەوری دوو دەم هەلکۆلرا بوو. قەشە دەستەکانی نایە نیو یەکدی، لەسەر ئەژنۆ چەمییەوه و وەک دۆعا بخۆینی لێوکانی جولاند، بەسەر سوورمانەوه پرسیم: "دووعا دەخۆینی؟" وەلامی دامەوه: "هاورپتی جحیلتم، هەلبەت دۆعا دەخۆینم، هەر نەژادیک و هەر نەو یەک دەمامکی تاییه تی خۆی دەداتە خاوەند، بەلام لەودیو هەموو دەمامکەکانەوه، هەمیشە هەمان خودای نەگۆر هەیه!"

ساتیک بێ دەنگ بوو، پاشان لەسەر قەسەکانی بەردەوام بوو: "میدالی پیرۆزی ئیمە خاچە، باو و باپیرانی تۆ تەوری دوو دەم میدالیای پیرۆزیان بوو، بەلام من ئاماژە رۆتیبینیەکان دەنێمە لاوه و له پشت خاچ و تەوری دوو دەمەوه خودای یەکتا دەبینم، دەبینم و دەکەومە پەرستنی!"

من ئەو دەمە زۆر جحیل بووم، لەوه حالی نەبووم، بەلام سالانیک دواتر زەینم توانی ئەو وشانە بگری و تەولیریان کات، منیش روخساری نەمری و نەگۆری خاوەندەم لەودیو رەمزه مەزەبیبیەکانەوه بینی، لەو کاتەوه بەدوا، کاتی زەینم بەرفراوانتر و دلم نازاتر بوو، لەودیو روخساری خاوەندەوه شتیکی تریشم بینی - بێ سەرۆبەری، تاریکییەکی ترسناک و بزۆز - ئەو رۆژە له کنۆسۆس، ئەو قەشە پیرۆزە، بێ ئەو ی وەها مەبەستیکی هەبێ، رینگەپەکی بۆ کردمەوه، ئەو رینگەپەم گرتەبەر، بەلام له ویستگەکە ی ئەودا رانەوهستام. بەلکو لەژێر دەسلاتی زیتەلەبیبیەکی شەیتانانەدا، بەرەو پیشتر رۆیشتم و گەرداوی نەهینی

ئامیزم کەشف کرد.

لەنیوان دوو عاموددا لەسەر عەردەکە دانیشتم، ناسمان ناگرین و هەرودەکی پۆلا برووسکە ی دەدا. لەباخی زەیتونەکانی چوار دەوری کۆشکەوه، دەنگی سیسەرک گوئی بونیادەمی کە ی دەرکرد، پاسەوان پالی دا بەعامودەکەوه، کیسە تووتنەکە ی لەبەر پشتینەکە ی دەرھینا و سیغارتکی پێچایهوه. هیچ کامان قەسەمان نەدەکرد، هەستمان بەپیرۆزی کات و شوێنەکە دەرکرد و دەمانزانی کە تەنێ بێدەنگی جوانە. دوو کۆتر بەژوور سەرمانەوه هەلگەڕین و لەسەر یەکی له عامودەکان نیشتنەوه، ئەوانە مەلی پیرۆزی خاوەندی مەزنی کریتیەکان بوون، گا بەسەر عامودیکەوه دەنیشتنەوه و گا خاوەند لەنیوان مەمەکە پر شیرەکانیدا دەنیشاندنەوه.

بەهێواشی گوتم: "کۆترەکان...!" وەک بلێی بترسم لەو ی لەدەنگم بسلەمنەوه و هەلگەڕن.

قەشە پەنجە ی نایە سەر لیتی و بەچریه گوئی: "بێدەنگ!"

گەرچی زەینم لێواولتیو بوو له پرسسار، بەلام هیچم نەگوت. هەمدیس نیگاری سەر دیوارەکان بەبەرچاواندا رەت بوون: چاوانی گەورە ی بایامی، هالە ی پەرچەمی رەش، خافانی دەسلەتدار بەسینگ و مەمکی رووت و لێوانی هەوه سبازیبیانەوه، مەلەکان - کەلەشیری بیابان و کەو - مەمیونی شین، شازادەکان بەپەری تاوس بەسەرەوه، گای پیرۆزی کیوی، کیژۆلە ی رۆحانی بەماری پیرۆزی شوێبوو بەپاسەکەکانیانەوه، کورانی تازه بالقبوو لەباخچە پر شکۆفەکاندا، شادی، دەسلەت، توانا، دونیایەکی پر له نەهینی، ئاتلاتنیس (*)یک بوو کە لەقولایی خاکی کریتەوه سەری هینابوو دەرئ. ئەم دونیایە بەچاوانی رەش و گەورە یهوه سەیری دەرکردین، بەلام هیشتا لێوکانی داخرا بوون.

لەخۆم پرسی: "چما ئەمە چ جۆرە دونیایەکە؟ کە ی دەم بۆ قەسە هەلدەهینیتەوه؟ لێرە، بەسەر ئەم خاکەوه کە ئەمیستا پیتی لەسەر دادەنێن، ئەو باو و باپیرانە چ کارێکی ئاشکرایان ئەنجام داوه؟"

کریت یەکەمین پردی نیوان ئەوروپا، ئاسیا و ئەفریقا بوو، کریت له ئەوروپای تاریکی ئەو کاتدا یەکەمین شوینی بوو روناکیی شارستانیتی تێدا پرشنگی دا، هەر لێرەش بوو رۆحی گریکی ئەرکی لەچارەنووسراوی خۆی ئەنجام دا: خاوەندی بەپێوانە ی ئینسان هینایە خوارەوه. لێرە له کریت، پەیکەرە زل و زەبەلاح و بێجۆلەکانی میسر و ئاشوور، چکۆلە و دلرفین بوون، بەو جەستانەوه کە دەجولان، بەو دەمانەوه کە پێدەکەن، شیتو و قامەتی خاوەند، شیتو و قامەتی ئینسانیان بەخۆدەگرت. مرۆفایەتیبەکی نوێ و رەسەن، پر له چالاک، دلرفینی و جوانیی خۆرەلاتیی لەسەر خاکی کریت هەناسە ی دەدا و گەمە ی دەرکرد، مرۆفایەتیبەکی کە جیاوازی لەگەڵ گریکییە رەسەنەکانا هەبوو.

هەروا سەیری چوار دەوری خۆم دەرکرد، له گردۆلکە بچوو کەکان، له دار زەیتونیی نیمچە رووتەن، له دار سەرووی باریکەلەم دەنۆری کە لەنیوان گاشە بەردەکانەوه قەدیان هینابوو دەرئ و تۆزیک دەشنانەوه، هەروا کە گویم بۆ دەنگی خۆش و گوئی ئەوازی زەنگۆلە ی گەلەبزیکی نادیار رادپرا و شە ی عەتراوی

(* Atlantis) دوورگەپەک کە دەلێن پیشتر لەخۆرناوای جەبەل تاریق هەبوو و له ئنجامی بوومەلەرزه پۆچۆتە زەریا.

زهریام هه‌لمرثت که بانی به‌سەر ته‌پۆلکه‌کانا ده‌کیشا، رازی دیرینی کریت قوولتر له‌جاران دزه‌ی کرده ناخمه‌وه و ئالۆزییه‌که‌ی که‌متر و که‌متر بۆوه، ئه‌م رازه‌ سه‌روکاری له‌گه‌ڵ مه‌سه‌له‌ سه‌روو رۆژانه‌بیبه‌کانا نیسه، به‌لکو ده‌رگیره‌ له‌گه‌ڵ مه‌سه‌له‌ رۆژانییه‌کانا به‌ته‌واوی ورده‌کاریه‌کانیانه‌وه، به‌ته‌واوی ورده‌کاری مه‌سه‌له‌گه‌لی په‌یوه‌ست به‌تازه‌بوونه‌وه‌ی ژبانی ئینسانه‌وه له‌سه‌ر عه‌رد.

قه‌شه‌ پرسی: "بیر له‌ چ ده‌که‌یته‌وه؟"

- "له‌ کریت."

- "منیش بیرم له‌ کریت ده‌کرده‌وه، له‌ کریت و له‌ رۆحم. گه‌ر هه‌مدیس له‌ دایک بيمه‌وه، ئه‌وا هه‌زده‌که‌م هه‌مدیس رۆشنایی لێره، له‌سه‌ر ئه‌م خاکه‌ ببنیم، جۆره‌ سیحریکی شاراوه‌ لێره هه‌یه، وهره، باشتره‌ بگه‌رێینه‌وه."

هه‌ستاین و دوا نیگامان به‌رامانه‌وه له‌و دیمه‌نه‌ سه‌یر و ئاساییه‌ دا، من هه‌مدیس ئه‌و دیمه‌نم ده‌بیبینه‌وه، به‌لام قه‌شه‌ به‌هه‌ناسه‌ هه‌لکیشانه‌وه له‌به‌رخۆیه‌وه گوتی: "خوداحافیز، بۆ دواچار خوداحافیز!" وای گوت و ده‌ستی بۆ عامود و هه‌وشه‌ و نیگاری سه‌ر دیواره‌کان ته‌که‌ن دا و له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: "خوداحافیز، قه‌شه‌یه‌کی کاسۆلیک له‌وپه‌ری دویاوه‌ بۆ دوعا خۆتندن بۆ دیدنه‌ی ئیوه‌ هات، دوعای خۆتند و وا هه‌نوکه‌ش خوداحافیزی ده‌کات!"

پێی گه‌رانه‌وه‌مان گرت‌ه‌به‌ر، پێی گه‌رم و ته‌پوتۆزای قه‌شه‌یان ماندوو کرد، له‌ خانه‌قابه‌کی بچووکه‌ لامان دا که له‌و رۆژانی هه‌ینییه‌کان ده‌رویشه‌کان سه‌ما و زبکریان تیدا ده‌کرد، ده‌رگا که‌هوانه‌یی و په‌نگی سه‌وز بوو، له‌ ژوو ده‌رگا که‌شه‌وه‌ ده‌ستیکی پڕۆژی به‌نیشانه‌ی پیرۆزی ئیسلام هه‌لئوسرابوو، چوینه‌ هه‌وشه‌ ساکاره‌که‌ی خانه‌قاوه‌ که‌ به‌خره‌ به‌ردی سه‌پی به‌ردرێژ کرابوو، له‌ هه‌ر چوار لای هه‌وشه‌دا ئینجانه‌ و لا‌ولا، له‌ناوه‌راستیها داردیمشستی تژی به‌میوه، له‌ژێر سه‌یبه‌ری ئه‌و دره‌خته‌دا راوه‌ستاین، تا هه‌ناسه‌یه‌ک وهرگیرین، ده‌رویشتیکی له‌ژوو ده‌که‌یه‌وه ئیمه‌ی بینی، نزیک بۆوه و به‌ئاماره‌ی سلاو، ده‌ستی نایه‌ سه‌ر سینگ و لێو و ناچه‌وانی، جبه‌یه‌کی شینی له‌به‌را و کلاویکی خوری سه‌پی له‌سه‌ردا، پشی درێژ و شه‌به‌قه‌نگ، گواره‌یه‌کی زوبین له‌ گوتی راستیدا بوو، ده‌ستی به‌یه‌کدا مالتی، مالتیکی قه‌له‌و و پێی په‌تی کورسی بۆ هیناین، دانیشستین. ده‌رویش له‌باره‌ی گوتی ئینجانه‌کان و له‌باره‌ی زه‌رباوه، که له‌نیوان گه‌لا‌ی داردیمشسته‌که‌وه ده‌ده‌وشایه‌وه سه‌ری قسه‌ی دامه‌زراند، دواچار له‌باره‌ی سه‌ماوه‌ که‌وته‌ قسان:

- "گه‌ر که‌سه‌ی سه‌ما نه‌زانێ، ئه‌وا ناشتوانی نوێژ بکات، مه‌لایکه‌ته‌کان ده‌میان هه‌یه‌ به‌لام ناتوان بناخشن، ئه‌وانه‌ به‌زوبانی سه‌ما له‌گه‌ڵ خاوه‌نددا ده‌دوین."

قه‌شه‌ پرسی: "مورشید... چ ناویک له‌ خاوه‌ند ده‌نیی؟"

ده‌رویش وه‌لامی دایه‌وه: "خاوه‌ند ناوی نیسه، خاوه‌ند له‌جوارچێوه‌ی ناودا جیبی نایسته‌وه، ناو زیندانه، به‌لام خاوه‌ند نازاده."

قه‌شه‌ پێی داگرت: "باشه، گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ پێوستی به‌ناوانی خاوه‌ندبێ و تۆ به‌وه‌ی ناویکی لێ

بنیی، ناوی چی لێ ده‌نیی؟" ده‌رویش سه‌ری داگرت و له‌ فیکه‌ره‌وه‌ چوو، دواچار گوتی: "هوه‌وه، ناوی ده‌نییم هوه‌وه، نه‌ک ئه‌للا..."

قه‌شه‌ به‌شپه‌زه‌بیبه‌وه له‌به‌رخۆوه‌ گوتی: "راست ده‌کات!"

مناله‌که‌ هه‌مدیس ده‌رکه‌وته‌وه، ئه‌مجاره‌یان له‌سه‌ر سه‌ینییه‌ک قاوه و ئاوی سارد و دوو بۆلی گه‌وره‌ تری هینا، جووتیک کۆتر له‌سه‌ریان عه‌شقبازییان ده‌کرد و ده‌یانگماند، ئایا ئه‌م جووته‌ کۆتره، هه‌مان ئه‌و جووته‌ کۆتره‌ نه‌بوون که له‌ کنۆسۆس ببنیبووومان؟ ساتیک بێ ده‌نگ بووین، هه‌واى خانه‌قا پڕبوو له‌ هه‌ناسه‌برکیی ئاه‌ی عاشقانه، سه‌یری قه‌شه‌م کرد، چاوی له‌ کۆتر و ئاسمانی ئه‌و دیوانه‌وه‌ پرسیوو، فرمیسک له‌ چاوانیا قه‌تیس مابوو.

که‌ زانی ته‌ماشای ده‌که‌م، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتی و گوتی: "دویا جوانه، به‌لێ، دویا له‌سه‌ر زه‌میینه‌ هه‌تاوییه‌کانا، له‌هه‌ر شوینی ئاسمانی شین و کۆتر و تری هه‌بی دویا جوانه، به‌لام به‌مه‌رجی داردیمشستیکیش به‌ژوو سه‌رته‌وه‌ بێ!"

به‌وپه‌ری دلنیا بیه‌وه ده‌نک ده‌نک تری ده‌خوارد، هه‌ستت ده‌کرد هه‌ز ناکات ئه‌و له‌هه‌زه‌یه‌ کۆتایی بێ. گوتی: "گه‌ر دلنیا بام ده‌چمه‌ به‌هه‌شت، ئه‌وا داوام له‌ خاوه‌ند ده‌کرد مۆله‌تم دا به‌دریژترین رێگه‌دا بچمه‌ به‌هه‌شت!"

له‌هوشی خانه‌قادا، هینده‌ هه‌ستمان به‌هه‌خته‌وه‌ری کرد، که ئیدی نه‌مانده‌توانی پڕۆین، ده‌رویشه‌کانی تر له‌ژوو ده‌که‌نه‌وه‌ هاتنه‌ ده‌ری. ده‌رویشه‌ جحیله‌کان په‌نگ په‌پوو و چاوانیان ناگراوی، ناخر ئه‌وان له‌ هه‌ولێ و ده‌سه‌پینانی ناومیدانه‌ی خاوه‌نددا بوون، به‌لام ده‌رویشه‌ پیره‌کان که هه‌لبه‌ت خاوه‌ندیان دۆزیوه‌وه، روخساریان نورانی و چاوانیان پڕ بوو له‌ نور، به‌چیچکانه‌وه‌ به‌چار ده‌ورمانا دانیشتن، هه‌ندیکیان ته‌سه‌بیحه‌کانیان ده‌رهینا و به‌ئارامی که‌وته‌ ته‌سه‌بیحات و به‌چاوانیکی تژی له‌پرسیار له‌ قه‌شه‌ی مه‌سیحیان ده‌نۆری. هه‌ندیکی تریان سه‌بیله‌ درێژه‌کانیان ده‌رهینا، چاویان تا نیوه‌ لیک نا و خۆش‌حال و ئاسوده‌ که‌وته‌ کیشانی سه‌بیله‌کانیان. قه‌شه‌ له‌به‌رخۆیه‌وه‌ گوتی: "چ له‌زه‌تیکه‌! روخساری خاوه‌ند لێره‌ش، له‌ودیو ته‌واوی ئه‌م روخسارانه‌وه، چ رۆشن ده‌ده‌وشیتته‌وه!"

ده‌ستی به‌شانم دادا و به‌تکاوه‌ گوتی: "ده‌رویشه‌کان له‌ تاقم و فیرقه‌ی مه‌زه‌بین، تکا ده‌که‌م لێیان پیرسه‌ سه‌ر به‌کام ته‌ریقه‌تن!"

پیرترین ده‌رویش، که ریشیکی درێژ و سه‌پی هه‌بوو، سه‌بیله‌که‌ی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی دانا و وه‌لامی دایه‌وه: "هه‌ژاری، نه‌داری و نه‌بونی ته‌واوته‌ی و ریشتن به‌ره‌و لای خاوه‌ند به‌رێگه‌یه‌کی به‌گول پۆشراودا، پیکه‌ن و سه‌ما و شادی، ئه‌و فریشتانه‌ن که ده‌ستی ئیمه‌ ده‌گرن و پێنۆنیمان ده‌که‌ن."

قه‌شه‌ هه‌مدیس رووی تی کردم: "لێیان پیرسه‌ چۆن خۆیان بۆ به‌رده‌م خاوه‌ند ناماده‌ ده‌که‌ن؟ له‌ پێی رۆژوه‌وه؟"

ده‌رویشیکی جحیل به‌پیکه‌نینه‌وه‌ گوتی: "نا، نا، ئیمه‌ ده‌خۆین و ده‌خۆینه‌وه‌ و سوپاسی خوداش ده‌که‌ین که ئاو و خۆزاک‌ی به‌ئینسان عه‌تا فه‌رمووه."

قهشه پرسى: "باشه چۆن؟"

دهرويشى ريش سىپى وهلامى دايهوه: "بهسهما!"

قهشه گوتى: "سهما؟ چۆن؟!"

- "لهبهرئوهى سهما نهفس دهكوژئ، كاتئ نهفسيش دهكوژئ، ئيدى هيچ كوسپى ناميتئ لهبهردهم پهپوهنديكرنا بهخواوهندهوه."

چاوانى قهشه برووسكهى دا، بهحهپهساوى دهستى دهرويشى پيرى گوشى و گوتى: "فيريقي مهزهبى قهديس فرانسيسكويس(*)! قهديس فرانسيسكويسيش ههر واى دهكرد، بهسهما لهسهه عهدهوه يو ئاسمان ههنگزا، دهگوت: (ئيمه جگه له مهبوهنهكاني خواوهند هيچى تر نين، يو ئهوه لهدايك بووين تا دلى ئينسان ساپژيگهين و بيخهينه وهجد.) بهم جوژه هاوړي جحيلم، جارتيكى تر دهبينى كه ههمان خواوهندى نهگور لهميانايه!"

نازايهتي پهتكردهوى ئهوه قسهبهيم دايه بهرخوم و گوتم: "گهر وايه، ئهوى بوچى موبهشيرانى مهزهبى بهههموو لايهكى دونيادا دهگهريتن و ههول دهدهن خهلكى قهناعت پى بيتن دهمامكى خواوهندهكاني خويان بدرين و لهجيتى ئهوه، دهمامكى بيتگانه، دهمامكى خواوهندى ئيمه دانين؟"

قهشه له جيتى خوئى ههستا و گوتى: "وهلامى ئهه پرسيساره زور قورسه، بهئوميدى خودا، گهر يو تهواوكردى خويندن هاتيت يو پارس، وهره يو لام!" پاشان بهزهدهدهنهيهكى فيلبازانهوه گوتى: "دهشى تا ئهوه كاته وهلاميكم پهيدا كرديت!" خواحافيزيمان له دهرويشهكان كرد، بهزهدهدهنه و ريزهوه بهرپيان كردين، كه گهيشتينه بهردهرگا، قهشه گوتى: "تكا دهكهه پييان بلتئ ئيمه ههموومان خودايهكى يهكتا دهپرستين، پييان بلتئ منيش دهرويشيكم بهلام بهجبهى رهشوه!"

زيارهتكردى گريكستان

بام بهليني دابوو گهر نرهيهكى بهرز بيتنم، خهرجيبى سهفهريكى بهكسالهه بكيشت، ئهوه خهلاتيكي گهوره بوو، ههربوئه بهدل و گيان لهههولئ وهدهسهپنانى ئهوه نامانجهدا بووم. يهكئ له هاوړئ كريتييهكانم كه ئهقلتيكى شهيتاناناي ههبوو، لهگهه منا ئيمتيحانئ ددها، ههردووكانم بهنيگهراى و ترسهوه رتي زانكوومان گرتهبهه، ههرجيبهك فيربووم بيرم چووبووه، زهينم بهتال، ترس بالئ بهسهرا كيشابووم.

هاوړيگهه پرسى: "هيچت بيرماوه؟"

- "هيچ شتى!"

- "منيش ههروا، دهلتي چى بچين يو مهبخانهيهك و بهر لهئيمتيحان خومان سهرخوش كهين، باوكيشم ههر بهسهرخوشي دهچوو يو جهنگ!"

- "دهى بابروين!"

(*) يهكيت لهرومانهكاني كازانتزاكيس بهناونيشانى (فرانسيسكويس قهديسى من) كه ئهوشمان كردوته كوردى.

تير تير خواردمانهوه و نهشوه گرتينى.

هاوړيگهه پرسى: "دونيا چۆن دهبينى؟"

- "به دووان دهبيينم!"

- "منيش بهدووان دهبيينم، دهتوانيت برؤيت؟"

ههستام و چهند ههنگاوئكم نا، وهلاميم دايهوه: "بهلتئ!"

- [كهواته باشتهه برؤين، ئهوى ياساى رومي بلهرزه!]

يهكهه جار قوئل له قوئلى يهكدا كهوتينه رئ، بهلام پاشان ههر يهكههمان نازايهتي دايه بهرخو و لهسهه قاچى خومان لهسهه رويشتن بهردهوام بووين.

هاوارم كرد: "هيتى باخوس(*)، ئهوى جهنگاوهرى من! چهكوشئ بماله بهسههري (ژوستينين) (***) و ياساكانيدا، ساردى كهوه و تهختى عهردى كه!"

هاوړيگهه گوتى: "بوچى داواى يارمهتى له باخوس دهكيت، خو ئيمه بيرههمان خواردوتهوه نهك شهاب!"

- "دلنيايت؟"

- "گهر باوهرناكهيت فهرموو با بگهريينهوه و بيرسين!"

گهراينهوه.

بيره فرؤشهكه كه خهريك بوو له بيتكههنيئا ژانى دهكرد، گوتى: "بيره، بيره، بيرهتان خواردوهوه! ئهوى ئهلعان يو كوئ تهشريف دههه؟"

وهلامان دايهوه: "دهچين ئيمتيحانئ مافناسى بدهين."

گوتى: "راوهستن، منيش ههر يو بيتكههين ديم!"

بهركوشهكهى لهناوقهدى كردهوه و بهدوامانا كهوته رئ. ماموستاكان چاوهرئيمان بوون، بهريز له چيگهكاني خويانا دانيشتوبون، له ميش و مهگهز دهچوون، له مؤخى ئيمهيشهوه ناگر دهچؤزا، ههر بهحهواوه پرسيسارهكانيانمان دهگرتهوه و بهخهمساردييهكى ئاويتته بهنازايهتي وهلامان ددهانهوه، ههر يو مهزههش چهند زاراوهيهكى لاتينيمان تيكهلاوى وهلامهكانمان دهكرد، زوبانمان ليتكدا ليتكدا له دهمانا دههات و دهچوو. دواچار من و هاوړيگهه بهنومرهيهكى بهرز لهو ئيمتيحانهدا دهروچووين.

خوشحالييمان وهسف نهدهكرا، هاوړيگهه بيرى لهوه كردهوه نووسينگهيهك لهكريت بكاتهوه و خوو بداته سياسهت، منيش خوشحال بووم بهوهى كه دواچار، دهركاى سهفههه بهروودا والاكرا، ئاخريهكئ له گهورهترين خواستهكاني ژيانم سهفههه بووه: بينين و دهستليداني ولاتانى دوور، مهلهكردن له زهريا دوورهكانا، گهراي بهدونيادا، بينينى عهردهكان، بينينى زهريكان، بينينى خهلكان و فيكرى نوئ،

(*) باخوس Bacchus يان ديونيزيوس، خواوهندى شهاب له ئهفسانهكاني گريكدا.

(**) Justoan دواين ئيمپراتورى گهوردى ميتزووى روما، ناوبانگى وى بهياساياهوهيه كه دايرشتوه.

بینینی هموو شتی بۆ یهکه مین جار و دوایه مین جار، رامانیککی له سه رخۆ و تولانی، پاشان پیتلوی لیکنان و ههستکردن بهم که مکه سهروه تهی که نارام یاخود به خوێ ده پزیتنه ناخمه وه، تا سه ره نجام زه مه ن ده پیلانی و شیلهی خه م و شادومانیه که ده گری. پیم وایه ئه م کیمیای دله له زه تیککی مه زنه که شایسته ی هه موو ئینسانیکه .

که ناری، هه مان ئه و مه له ئه فسانه یییه ی باه م وه ک دیاری سالی تازه پیتی به خشیبووم، سالانیک له وه بهر مردار ببۆه، نا، مردار نه ببۆه، شه رمه زارم وام گوت، به لکو وه ک بونیاده م، گیانی ته سلیم به کردگار کردبۆه، یان چا تر بلتیم، نه غمه ی خۆی سپارد بۆه به خودا، له باخچه ی حه وشه به خاکمان سپارد، خوشکه که م گریا، به لام من نارام بووم، له بهر ئه وه ی ده مزانی مادامه کی زیندوو م نا هیتلم له به ی ن بچی، بۆیه کاتێ گلم ده کرد به سه ریدا، له بهر خۆمه وه گوتم: " نا هیتلم له به ی ن بچیت. ئیمه به یه که وه ده ژین و پیکشیه وه سه فەر ده که ی ن!"

که گه وره تر بووم و کریم جی هیت و که و تمه گه ران به دونیادا، هه میشه ههستم ده کرد ئه و که نارییه له سه ر ته و قی سه رم هه لئیشته وه و گۆرانی ده چری، ته رجیح به ندیی گۆرانییه که شی هه ره که ی بوو:

ههسته با برۆین

بۆچی لیره دانیشتهوین؟

ئیمه مه لێن نه ک هیتکه شه بتانۆکه

ده ی ههسته، با برۆین!

سه رم ببوه گۆیه کی خاکی، که نارییه که به سه ر ته وه ره که یه وه هه لئیشته بو، گه رووی گه رمی به ره و ئاسمان رایه ل ده کرد و گۆرانی ده چری.

ده گپینه وه له سه رده مانی زودا، ژنانی سیغه یی حه ره مه سه رایه ک، ئیواران دوا ی حه مام کردن و عه تر له خۆدان، له باخی حه ره مه سه را که دا به ریز ده وه ستان، سولتان ده هاته خوارێ تا یه کیکیان هه لئیشتری، دهسته سپیککی چکۆله ی به دهسته وه ده گرت و ده یخسته بن بالی ژنه کانه وه و پاشان بۆنی ده کرد، ژنیککی هه لده بژارد که ئه و شه وه بۆنی عه تره که ی له که پوویدا له ژنه کانی تر خۆشتر بووی.

منیش ولاتانی جوړاوجۆر، وه ک ژنانی سیغه یی له به رامه ره ما ریزیان به ستبو، به په له و په رۆشیه وه چاوم به نه خشه که دا ده گپرا، بۆ کوێ رۆشیتام؟ یه که م جار کام ولات، کام ئۆقیانوسم بینیا؟ ته واوی ولاتان ده ستیان راگرتبو، بانگیان ده کردم، سوپاس بۆ خودا که دنیا به رفراوان و ته مهنی مرۆقیش درێژ، ئه وانه ی پیشه یان خه وش دۆزینه وه یشه هه رچی ده لێن با بیلین، ده رفه تم هه یه ته واوی ولاتان بینم.

ئهدی بۆچی له گریکستانه وه ده ست پینه که م!

***

سه ردانه که م بۆ گریکستان سنج مانگی خایاند، هه نوکه ش دوا ی په تسوونی ئه و هه موو سالانه، به وه یاد هیتانه وه ی چیا و دوورگه و ئاوا یی و ده ییر و هیتله کانی که نار، دلم له نا ئارامی و خوشحالیدا

پاده چله کنی.

سه فەرکردن بۆ گریکستان و بینینی، چیتیککی مه زنی هه یه، چیتزی مه زن و عه زاب.

گریکستان گه رام و هیتور هیتور هه موو شتیکم به چاوانم بینی و به ده سه کانم له مسم کرد که فیکری رووت توانای بینین و له مسکردنی وه ها شتیککی نیسه: شیتوازی یه کانگیه یوونی نیوان قودره ت و دلرفیتی. پیم وایه ئه م دوو هه وینیی کاملییه، ئارس (*) و ئه فرۆدیت (**)، له هیچ جینگه یه کی تر وه ک سه ر زه مینی بچ روو پۆش و هه میشه ده م به پیکه نینی گریکستان، ئاوا سازگار یه کانگیه یوونیتن. هه ندی له ناوچه کانی گریکستان مۆن و لووتبه رزن، هه ندیککی تریان تژی له ناسکیه کی ژنانه ن، هه ندی ناوچه ی تریش جیددی و له هه مان کاتیشا ده م به پیکه نین و میه ره بان، به لام به رۆح فوودراون و له رتی په رستگه و ئه فسانه وه، یان له رتی قاره مانه وه، رۆحیککی گونجا و به هه ریه ک له وانه سپیتردراوه، له بهر ئه م هۆیه یه گه ر گه شتیاریککی گریکی چاوی بینین و زهینی بیکر نه وه ی هه ی، ئه و له زنجیره یه کی نه پچراو و سیه راویدا، له سه رکه و تئیککی رۆحیه وه بۆ سه رکه و تئیککی رۆحیه تر سه فەر ده کات. له گریکستان بونیاده م باوه ده هینتی به وه ی که رۆح به رده وامی و نۆیه وه ی مادده یه و ئه فسانه ش گوزار شتیککی ساده و یه کانگیه له واقیعی هه ستیکراو، ئاخه سالانیککی زۆر درێژه رۆح پیتی ناوه ته سه ر به رده کانی گریکستان و بۆ هه ر کوپیه ک برۆی جینگه یه مه له کوپیه کانی ده دۆزیه وه.

زۆر ناوچه ی گریکستان ماهیه تیککی دووانه یی هه یه و ئه و سۆزه ش که لیتی به رز ده بیته وه، به هه مان شیوه ماهیه تیککی دووانه یی هه یه. گرزی و هاوگونجایی له پال یه کدا راوه ستان، ته واو که ری یه کدین و وه ک ژن و میترد یه کانگیه یه کتروون، (ئه سپارتا) یه کی له سه رچاوه کانی ئه م گرزی و هاوگونجاییه یه، (تایژتوس) له به رامه رتایه، یاسا دارپژه ری رق و نه فره تتامیز، پر له گاشه به ردو خه رند، به لام له خواره وه له ژیر پیتدا، ده شتیککی به به ره که ت و گومانایی، وه ک ژنیککی عاشق دامینی راخستوه، له لایه ک (تایژتوس) هه یه، چیا ی (تور) ی گریکستان، ئه و جیه یی که خوا وه ندی بیروحمی قه وم، یاسا ره ق و ته ق و توندوتیژه کانی تیدا ده خوینیته وه: (ژیان جه نگه، دونیا گۆره پانی جه نگ و وه زیفه ی تۆش سه رکه و تنه، مه خه وه، مه په ر ژیره سه رخۆت، پیمه که نه، قسه مه که، ته نها ئامانجی ژبانی تۆ جه نگینه، که واته ده ی بجه نگه!" له لایه کیتر له خوار تایژتوسه وه (هیلین) ریک ئه و کاته ی ده ته ویت بیته قه له نده رو روو له خۆشیی و شیرینی عه رد وه رگپیت، کوتوپر هه ناسه ی هیلین وه ک دار لیمۆیه کی به گۆلپۆشراو ئه فسونت ده کات.

سه رسامم له وه ی چما ئه م ده شته ی ئه سپارتا خۆی ئاوا ناسک و ته ر و هه وه سبازه؟ چما بۆنی گولاله سووره کانی ئاوا سه رخۆشکه رن، یان ده شی ئه م سیه ره له جه سه ته ی ماچکراو و سه ر به ده ره وه بووی هیلینه وه به رز بیته وه؟ به دلنیا یییه وه (ئیروتاس) شوخی و نازداریی ئه مرۆی نه ده بوو گه ر له ئه فسانه ی

(*) ئارس Ares خوا وه ندی جه نگ.

(**) ئه فرودیت Aphrodite خوا وه ندی ئه فین.

نەمەری ھیتلیندا خورەى نەھاتبا. لای ھىچكەس شاراوە نىبە كە سەرزەمىنەكان، زەريا و پرووبارەكان بەناوى گەورە و خۆشەويست پىكەو ھەگرى دەدرين و لە دلماندا خورەيان دى، بەدرىژايى كەنارە ناچيزەكانى ئىروتاس پىاسە بكە، ھەست دەكەيت دەست و بىرت لەبۆنى ژنىكى خەيالى دەتالى، كە واقىعەت و ھەستىپىكراترە لەو ژنەى خۆشت دەوى. ئەمرو وا خەرىكە دونيا لە خوتندا غەرق دەبى، لە دۆزخى پىر لە بى سەرورەبى ئىستادا، خروشانەكان ھاتوونەتە جۆش، كەچى لەگەل ئەوھشدا، ھىلین لە گۆرەپانى شىعەرە بەرز و بلندەكانيدا، نەمر و دەست لىنەدراو و بى جوولە لەجىتى خۆى راوہستاو و زەمەن بەبەردەمىدا پەتدەبى.

خاك بۆندار، دلۆبە شەونم بەگولئى دار لىمۆكانەو شۆر بىوۆە و لەبەر رۆشناى ھەتاودا سەماى دەكرد، كوتوپر شەبەكى فىنك ھەلى كرد، گولە لىمۆبەك بەر تەوولم كەوت و شەونم لە روخسارى دام، لەرزى رۆچووہ گىاغەو، وەك بلتې دەستىكى ناديار لەمەسى كرديتەم، تەواوى عەرد لە ھىلېنىكى تازە ھەمامكردوو، دەم بەپىكەنەن و دەم بەگرىان دەچوو، رووپۆشەكەى كە بەگولئى لىمۆ چنرابوو، لە روخسارى بىوۆە و ئەمىش دەستى بەدەمىبەوہ گرتوو، لەكاتىكدا سات بەسات پاكىژەبى تازە دەبۆو، كەوتووہ دواى بەھىزترىن پىاو، ھەر كە قاچى ھەلدەبى، قولەپى وەك بەفر سەبىبەكەى وەدياردەكەوت، پاژنە خرەكانى لەخوتندا برىقەيان دەدايوہ.

چ بەسەر ھىلېندا دەھات گەر بەھەناسەى ھۆمەر نەخەملىبا؟ ھەمان شتى بەسەر دەھات كە بەسەر ھەزاران ھەزار شۆخە ژنى تردا ھاتوو، دەھاتە دونيا و لە بەين دەچوو، دەرفىنرا، ھەر بەو شىوہەبى تا ئەلەنەش كىژانى شۆخ لە ئاوابىبە كوئىستانىبەكانى ئىمەدا دەرفىنرەن. تەنەت گەر ئەو رىفاندنەش جەنگى لى كەوتبايوہ، ئەوا جەنگ و ژن و كوشتار، گەر شاعىر دەستى بەرژگاركرديان رانەگەبىبا، ئەوا لە بەين دەچوون. شاعىر ھىلېنى رزگار كرد، ئىروتاس، ئەم رووبارە، نەمرىبەكەى قەرزبارى ھۆمەرە، زەردەخەنەى ھىلېن تەواوى فەزاي ئەسپارتاى تەنبوہ، زىاتر لەمەش پىبى لى ھەلبىوہ و رۆچۆتە نىو ھاموشۆى خوتنمانەوہ، ھەر پىاوئىك وەك گۆشتى قوربانى بەشكى لەو نازايەتبىبە بۆ خۆى بردووہ. ھەتا ئەمرو ھەموو ژنىك شكۆ و گەورەبى وى لەخۆدا دەنوئى، ھىلېن بۆتە ھاوارى ئەقەن، سەدەكان تەى دەكات، لەھەر پىاوئىكدا ئارەزووى ماچ و نەمەرى بىدار دەكاتەوہ، ھەر ژنىك لەئامىز دەگرىن، تەنەت ساكارترىن ژن، دەبىتە ھىلېنىك بۆ خۆى!

بەبەرەكەتى بوونى ئەم شارژنە ئەسپارتىبە، ھەوہسى سىكسوالى، پىنناسەى بەرزى نەجابت لە خۆ دەگرى، ھەسەرەتى شاراوہ بۆ ھاوئامىزىبەكى بىزوو، ئاژەلئى درندەى ناخمان رام دەكات، كاتى دەگرىن ياخود ھاوار دەكەين، ھىلېن شەھدىكى ئەفسوونابوى دەرژىتە ئەو جامە پىر لە ئاوى گىاي شىكرانە ژەھراوبىبەى كە دەبخۆبەوہ. ئىدى نازارى خۆ لەبىر دەكەين، ئاخى وى گولئىكى بەدەستەوہ مەردوو دەخاتەوہ، منالائى ناشىرىن جوان دەكاتەوہ. سووارەى سەر بزنى رىپورەسى دىرىنى باخۆس، لنگەفرتى دەكات و ئىدى تەواوى دونيا دەبىتە پەزستان. رۆژىكىان كاتى (ستىزىكوزوس) شاعىرى دىرىن، لە بەكەى لە غەزەلەكانيدا قەسەبەكى ناشايستەى بەوى گوت، بەكەسەر كوئىرابى داھات، پاشان لەرزۆك و

ژىوان عودەكەى ھەلگرت، لە جىژنە گەورەكانا بەرامبەر گرېكىبەكان راوہستا و تۆبەنامە بەناوبانگەكەى خۆى بىژا:

ھىلېن... ئەوہى لەبارەى تۆوہ گوتەم، راست نىبە
تۆ قەتاوقات لە كەشتىبە تىژرۆكانا دانەنىشتووئى و
ھەرگىزاو ھەرگىز نەگەبىبوئە قەلاى تەروا.

دەگرىا و دەستى بۆ يارمەتى رايەل دەكرد، ئىدى بەكەسەر رۆشناى لەنىو فرمىسكەكانيا ھاتە دەر و لە گۆشەى چاوانيدا قەتەس ما.

باو و باپىرانمان، بەشانازى ھىلېنەوہ، پىشېركىتى جوانى (ھىلېنيا)يان رىكدەخست، ھەرچۆن بى، عەرد گۆرەپانىكى پىشېركىبە (ھىلېن)ىش سەرگەوتنىكە كەس تىبايدا براوہ نابى، ئاخى ئەو لەودىو ژيانەوہ، دەشى لە بنەرەتدا لە تارمايىبەك زىاتر نەبى، لە بەكەى لە سوننەتە رەمزىبەكانا، بەوودووكەوتووئى نەپتى دەگوترا (ناكايىبەكان) لە تەروا لە پىناوى ھىلېنى راستەقەنەدا نەجەنگىون، ئاخى لە تەروا تەنھا تارمايىبەكەى دۆزرايوہ، ھىلېنى راستەقەنە لە پەرسنگەبەكى پىرۆزى مىسردا خۆى شارەبۆوہ، لە ھەناسەى پىسى بونىدەم پارىژراو بوو، كى چوانى، دەشى ئىمەيش لەسەر ئەم عەردە تەنيا لەپىناوى تارمايى ھىلېندا بچەنگىن و بگرىن و بەكەسەرى بكوژىن، چوزانم، دەشى تارمايى ھىلېن بەخوتنىك كە لەمیانەى چەندىن سەدەوہ نۆشبوہەتى، بتوانى ھەمدىس بۆ ژيان بگەرئىتەوہ، ئەى مەگەر تارمايىبەكان بەنۆشنى خوتنى بونىدەمى زىندوو لە ھادىس بۆ ژيان نەگەرآونەتەوہ؟ دەشى دواچار تارمايى ھىلېن رۆچىتەوہ جەستەى و ئىمەيش رۆژى لە رۆژان بتوانىن جەستەى واقىعەى و گەرم و گورى ھىلېن لە ئامىز بگرىن، دەشى.

(تايژتۆس)ى جەنگاوہرى درندە و ھىلېنى ژنى، بۆنكردى عەترى ھىلېن لەنىو گولالە سوورەكانى ئىروتاسەوہ، ھۆشى بەخۆ نەھىشتبووم. ھەستەم بەشەرمەزارى دەكرد، رۆژىكىان بەرەبەيان چووم بۆ چىاي تايژتۆس تا ھەواپەكى ناسكتر ھەلمژم.

پاقژى چىا، بۆنى داركاج، گاشەبەردى ئاگرىن، ئەو شەھىتانەى بەژووور سەرمەوہ پىاسەبان دەكرد، تەنھايى خەلۆتتىكى بى سنوور، ھەمووان پۆل پۆل دەھاتن و نازايەتبان بى دەبەخشىم، چەند سەعاتىك بەشادومانى بەكىئەكەدا ھەلژنىم، بەلام دەمەو نىوہرۆ، ھەورى رەش بەئاسمانەوہ وەدياركەوت، نەغەمەى خنكىئەرى ھەورەگرمە ھاتە گوئى، بەپەلە رىبى گەرانەوہم گرتەبەر، ھەستەم دەكرد زىيان لەدوامەوہ ھەنگاو دەنى، لە بەردىكەوہ دەپەرىكە سەر بەردىكى تر، پىدەچوو لەگەل زىياندا لە پىشېركىدا بىم، ھەولم دەدا پىشى بەدەمەوہ. كوتوپر، داركاجەكان لەرزىن، دونيا تارىك و پىشتىنى برووسكە گەمارۆى دام، ببومە دىلى گەردەللوول، بەدەمدا خۆم دا بەعەرددا تا نەكەوم، چاوانم لىك نا و چاوہرئى بووم. كوتوپر زىيانەكە ھىتور بۆوہ، (با)كە خستى و ئاويژەى گەورەى ئاو لە ئاسمانەوہ رژا، بۆنى عەترى شىوہران و پونگە و رىحان لەھەوادا بلاو بۆوہ، ھەلم لە تەواوى چىاكەوہ ھەستا، منىش ھەستامەوہ و كەوتەوہ دابەزىن، باران قامچى بەروخسار و قژ و سەر و دەستەدا دەكىشا و منىش لە خۆشيدا ختوكەم دەھات، زىوس بەھەموو

هیتزییهوه بهسەر ژنهکهدا، واته عهرددا، دادهبزی و عهردیش بهقاقای پتیکه نینهوه خۆی دهکردهوه و ئاوی نێرهی لهخۆدا جێگه دهکردهوه.

بهزویی ئاسمان بووه سامال، زریان، دابه زینی توندوتیژی روحلقودس بوو، هه نووکه کوکوختی هه والی خوشکردنهوهی بارانی رادهگه یاند، له هه مان له حزه دا خۆرتاوا بوو، لهو دوری دوروهوه، له ژیر پتیمدا، وێرانه کانی قه لای (فرانک رابر) م بهسەر گردۆلکه یه کهوه له (میسسترا) بیی که باران شتبوویهوه. ته وای ئاسمان به رهنگیکی ئالتونی و سهوز ده دره وشایه وه.

***

رۆژی دواتر، به نێو باخ و سهروستانه کاندای چووم بۆ دیدهنی میسترا، بۆ دیدهنی (بۆمی) گریکستان، ئهم گردۆلکه پیرۆزه، زیدی گریکستانی نوێ، به سیحره شاراوه و په نهانه که یه وه، سه رچلترین رۆح ده خاته داوه وه، دار لیمو و پرته قال، کۆلانی باریک و پتچاوپتچ، منالانی نیوه رووت که له شه قامه کاندای گه مان ده کن، ژنگه لیک که ده چن بۆ جهنگ، کچگه لیک که له ژیر دره ختی پر شکۆفه دا دانیشتون و خه ریکی چینی، ژبان هه مدیس چنگ به خاکدا ده کاته وه و هه ول ده دا سه رله نوێ به گردۆلکه ی باپیراندا هه لگرتی. ئهم ناوچه سهوز و ئاوه دانه، به که مین ناحیه ی میسترا، گه ر به جسته پتیشتر، ناوچه یه کی قاقی و بێ دره خت و ته مومزآویت دیتته ری، به رته بون به نێو دار و په ردووی خانووی دارووخاودا ده گه یته کلێسای ئه فسونایی و هه تاو بردووی بیزانسی، ده گه یته کلێساکانی پرپولپتوس، متیرۆپلی، ئاجیۆتیزدوری، ئاپنیدیکۆ پانداناسا، ئیدی ئیره دووه مین ناحیه ی میسترا.

تینووم بوو، چووم بۆ کلێسای پانداناسا تا راهیبه کان قومنی ئاوم بده نی، هه وشێ کلێساکه بریقه ی ده دا یه وه، هۆده گه لی ساکار سپیکاریکراو، به تانیی چنراو له سه ر قه نه فه کان راخرا بوو، ژنه راهیبه کان به یه له به پیرمه وه هاتن، هه ندیکیان جحیل و ژماره یه کی تریان به هۆی رۆماتیزمه وه وه ک ته خته وشکه ه لگه رابوون. هه موویان رهنگه پریو، له به رته وه ی بۆ گوزه راندنی ژبان ده بوو له کارکردن نه وه ستن، شه وانیش نه ده نوست و خه ریکی عیبادت ده بوون، قه تاوقه ت تیر به زگی خۆیان نه یانده خوارد، هه رکاتی ده ستیشیان به تال با، ئه وا سه ریان به سه ر کاره ده ستیه کانیا نا شۆر ده کرده وه و ده که وتنه چینی کاری: گولی سووری ورد به ده زووی سووری ئاوریشمین، خاچ، سه ومه عه، ئینجانه ی پر له میخه ک، دار سه رووی گچکه، پنده چو به شانازیه وه جازیه کانیا نت پیشان بدن، ئیدی خه م دات ده گرتی، ناخر ئه وان ته نها زه رده خه نه ده یانگرتی، چ نالین، به لام ده زانیت چ زاویه ک له گۆری نییه!

دروشه انه وه ی پانداناسا له هه وای بوومه لیتدا، به جامی عاجی بیزانسیی ده چوو، جامیک به ری هه وسه له و ئه قین، تا له په نای هه ناسه ی پیرۆزی مه ربه می پاکیزده دا به وه یته وه. ئهم کلێسایه، له به ردی بناغه وه تا چه مینه وه ی گومبه زه که ی، خاوه ن چ یه کانگیری و دلرپینی و مه رکه زیه تیکه! سه رپای ئهم په رسته گه سیحراوییه، وه ک په یکه ریکی زیندوو و گه رم هه ناسه ده دا، سه رجه م به رده کان، ویتنه و راهیبه کان، وه ک به شی پتیکه یته ری ئهم کلێسایه پتیکداچوون، وه ک بلتی هه موویان پتیکه وه

له نیوه رۆیه کدا هاتبیتنه دونیا.

وه ها هاوگوفجان و لیکه لالیوونیککی گه رمیی ئینسانی له ویتنه بیزانسییه کانا، دور له چاوه روانیم بوو، پتیشتر، ته نها شیه ی زاهیدانه و زیرم بیینیۆه که تۆماری به ییتی سوور نووسراو به ده سه ته وه، بانگیان ده کردین تا له سه روشت ببیزرتین و بده یه بیابان، مری تا رزگارمان بچ. به لام لیره رهنگی به شکۆ و ویتنه ی دلرپین هه بوو. مه سیح، به سوار ئاژه لیتی لاوازه وه، میه ره بان و زه رده خه نه له سه ر لیتو خۆی ده کرد به ئۆرشه لیمدا، هاوه لانی به چله دارخورماوه له دوایه وه ده رۆیشتن، خه لکی به چاوانی تژی له بیینییه وه سه ریان ده کرد، وه ک بلتی له هه وریتک بنۆرن که به ئاسماندا رت ده بی و پاشان ده رپه یته وه، ئه و فریسته یه ش که له (ئافندیکو) بیینیووم، جه نگاوه ریتکی جوان بوو به رهنگی سهوز، قژه لوله که ی به په رۆیه کی پان به سه تیبوو، به هه نگاوی خیرا و ئه ژنوی تۆکمه یه وه به زاویه ک ده چوو بۆ... پروا، هه ر به راست به ئاواها په رۆشی و خیراییه ک بۆ کوئی ده رۆیشتن؟

له هه مان وه ختدا زه نگه که به نه غمه ی نهرم و گوتنه وازی، ساته وه ختی هاتنی شه وی (هه یی پاک) ی راگه یاند، چومه ناو کلێساکه وه، له ناوه راستدا مه زاری گولبارانی مه سیح، پۆشراو به گوله لیمو، ئه وه ی که به رده وام ده مرئ و هه میشه هه لده سیته وه، له سه ر گوله لیمو راکشایوو، زه مانج (ئه و) یان به ئه دۆنیس بانگ ده کرد و هه نووکه ش ناویان ناوه مه سیح، ژنای رهنگه پریو و ره شپۆش بازنه یه کیان به ده وریدا دروست کردبوو، به سه ریدا چه مابوونه وه و شیوه یان بۆ ده کرد، ته وای کلێسا وه ک شانه ی هه نگوین بوئی مێوی لێ ده هات، ژنه کاهینه کانی تر، (ملیسا) (*کانی ترم هاتنه وه یاد له په رسته گه ی (ئارتیس) له (ئیفس) (**)) و په رسته گه ی ئه پۆلۆ له دیلفی که له مێوو په ر رۆنرابوون.

کو توپر شیوه نی ژنان به رز بۆوه، نه مزانی عه زاب هیتزیکه خواوند هه لده سینیتته وه، به لام لیره له فه رمانه ریه وه تی هیتلیندا، دلتم ئاره زووی شیوه نی نه بوو. هیتشتا تاریک دانه هاتبوو، هه ستام و که وتمه وه سه رکه وتن به سه ر ئهم گرده دا، ده رگای گه وره کرابۆوه و هه وشه کان چۆل و هۆل، به پتیلیکانه دارووخواه کانا چومه سه ری و گه یشته مه بورج و هه ساره کان، پۆلیک قژقه سه رسام به بیینی من، دایان له شه قه ی بال و فرین، ته ماشای ده شته به پیته که ی خواریم کرد و له و دووکه له ورد بوومه وه که له دووکه لکیشی کوخته کلۆله کانه وه هه لده سا، وره وری گالیسه که یه ک هاته گویم و گۆرانییه کی پر جۆش و خروش، فه زای ده وره به رم ده یانلاند، هه وا پر ببوو له تارمایی، کیژۆلانی که زی و پرچ خورمایی، سینییۆراگه لی فرانکیی له گۆر هاتنه ده ر، شوالیه گه لی زرتپۆش، شوالیه گه لیک که له رۆلی رزگارکه ردا له (پلۆپۆنز) وه بۆ ئیره هاتن و کیژانی گریکیان کرده ژنی خۆیان، خوتنی گریکیی له ده ماره کانیا ندا که وته

(*) Melissa: چند خانگی قاره مان به ناوی میایسا به ناویانگ بوون. له وانه: ملیسا، خوشکی ئامالته که به مندالی

خۆراکی داوه ته زیۆس. ملیسا: یه ئی له پیرۆژنه کاهینه کانی دیمتر. ملیسا واته ههنگ. (فه رهنگی ئه فسانه کانی گریک

و پۆم).

(**) Ephese: شاریکه له ناسیای گچکه.

گهړ و زیدى خوږيان له ياد چووه، له ساي ژناني نه سمه و قتر رهش و چاوه گه شى گريکييه وه بوونه سهرکه و توانى د وړاو.

***

چهند روتيتک دواتر، ديمه نيکى تر شاگه شکهى کردم، له شيو نيکى وشک و برينگه وه ردت دهبيت که دار چنار سببه رى به سهردا کردوه و قه وزه گولبارانى کردوه، به چپايه کى رووته ندا هله دگرتيى که بونى پونگه و شيوهرانى گرتوه، چپايه ک چول له ناوايى، چول له خه لک و مهر و بز، که داده گه ريتيت، له و ديو پيچنيکه وه، کوتوپر له دلنى پلپونزدا پرستگهى نه پوئلؤ دهبيت له بهر دهمندا قهدى راست کردوتوه، بهردى بناغه که هى هر هه مان بهردى خوله ميتشيبى رهنکى کيتوه که يه، نه و له حزه بهى له بهرام به ريدا راده وه ستيت، په يوه ندی نيوان پرستگه و خه لوه تگه که هه ست پچ ده که يت، به شپک له چپاکه دهميتى که به گاشه به رده کانى خوږيه وه هاتوتته سهرى و بو خوږيشى يه ک گاشه بهردى گوره يه، به لام گاشه بهردى که رچ له بهر زايييه که يه وه په ريوه ته وه. جوړى داتاشين و دانانى عامودى نه پرستگه يه، گوزارشته له جه وه هرى نه وه مسو پچ په رده يى و لاکه وتييه، و پچ ده چچ پرستگه که، که لله سهرى ديمه نه کهى ده ورو به رى پچ. ليره، هونه رمندى پيشينان که به رده و اميى به خش و راقه که رى ديمه نه که يه به کاملتى، له سهر ساميدا ته نگه نه فست ناکات، به لکو به درتيايى رتگه يه کى به شيرى، هيتند نارام و ليتزانان به ره و تر و پکت په لکيتش ده کات که له کاتى هه لگرتانا ته نگه نه فست ناييت، وه ک بلتتى ته و او ي چپاکه له ناخى قه واره ي تاريخى خوږدا، مليونه ها سال بيت هاتبيتته زوبان و له ناره زوى دهر پرينى هه ستى نيو قولايى ناخيدا بو پچ.

نيدى نه و ساته وده خته ي نه پرستگه يه بووه هى خوږى، نارام بووه، هه ستى به نارامى کرد، به و اتايه کى تر، مانايه کى دوزييه وه، ماناي خوږى و نيدي خه نى بو.

گه شت و گه رانى هه روتيتى به سهر زه مينى گريکستاندا، زياتر له جاران سهرنجى راده کيشام بو نه وه ي که شارستانيتيى گريکستان، نه ستيره ي تابانى هه لو اسراوى نيوان نيوه رتگه ي عهرد و ناسمان نه بووه، به لکو دره ختيتک بووه ره گى به قولايى خاکدا روتچوه، خورا کى له خاکه وه وهر گرتوه و کردويه به گول، هه رچى زياتر خوږى له خاک تير کردوه، رهنگى گولتى گه شتر و بونى گولتى خو شتر بووه، ساكارى و هاوسه ننگى و نارامى به شکوى پيشينان، به رى چاکه خوازى سروشتى و دلپاکيى نه زادى ساکار و هاوسه ننگ نه بوون، به لکو نه وانه به رى زورانبازييه کى سه خت بوون و ده ستکه وتى شه رتکى خويناوى و خه ته رناک بوون. نارامى گريکستان، پر له رهمز و نه پينى و خه مه، هاوسه ننگيى نيوان هتزه توپره و ناکو که کانه که دواى زورانبازييه کى درتيايى نه پر له عه زاب، مليان بو ناشتى دا و گه يشتنه چتبه ک که نيدي رتگه بو هه ول نه ما بو، و اته گه يشتبوونه تر و پکى هه ول.

رؤشنايى هه وينيکه چپا و ناوايى خا کى گريکستانى له فه زادا راگرتوه و نامادى کردوه. له ئيتاليا رووناکى نهرم و ژنانه يه، له يونيا فينک و پر له نانارامى خوږه لاتيبيانه يه، له ميسر چى و هه وه سناکه،

به لام له گريکستان رؤشنايى مه له کوتيتکه بو خوږى. له تينى نه رؤشناييه دا، بونيا دم توانى ياسا به سهر تيتکه لپتیکه ليدا به رقراراکات و يه ک جيهان بدوتيته وه، ناخر جيهانيش يه عنى ها ونا هه ننگى.

پيرتيتکى چکوله له کوختى پاسه وانى ته نيشت پرستگه که هاته دهره وه، دوو دهنک هه نجير و بوله تريتبه کى به دهسته وه بو، ميوه کان نويه ره بوون و پيرتيتن حزه ي دهره وه وک ديارى به منى بهه خشى. پيرتيتکى ميه ره بان و رووخوش بو، هه لبت له جيتلدا ژنيکى خو پنگه رم بووه.

پرسيم: "ناوت چييه؟"

- "ماريا!"

که خه ريك بووم ناوه که ي ياداشت کم، دهسته چرچه وه بووه که ي هينا يه پيش و به ناز و عيشه وه کى کچانه وه گوتى: "ماريتسا! ماريتسا!"

به وه هويه کى که ناوه که ي له رتگه ي نووسينه وه نهر ده بو، حزه ي دهره د ناوه خو مالتيه که شى به رتيتى. نه مانا وه، ساته وده خته شيرينه کانى ژيانى له ياده وه ريدا ده ژيانه وه.

ترسا و له وه ي نه بادا گويم له ناوه که ي نه بو پچ، هه مديس گوتى: "ناوم ماريتسايه!"

خوشحال بووم که دهميني هيتا هتزي ژنانه ته نانه ت له م جهسته داکه و تووه شدا ره گى هه يه.

پرسيم: "نه رى نه م همکه شته ي دهوره برمان چين؟"

- "مه گه ر نابينى؟ مشتى به ردن!"

- "نه ي بوچى خه لکى له وپه رى دونيا وه ديتن نه م به ردانه بيبين؟"

پيرتيتن بو ساتيتک دوودل بو، پاشان دهنگى نرم کرده وه و پرسى:

- "تو غه ريبه يت؟"

- "نا، گريکيم!"

شانى هه لته کاند و به پتیکه نينه وه گوتى: "غه ربه گيله کان!"

نه وه به کم جار نه بو نه م پيرتيتنگه لى پاسه وانى پرستگه دتيرنانه، يا پيرتيتنگه لى پاسه وانى کلتياسى به نا و بانگى خاوه ن په يکه رى موجيزه نامتيزم ده بينى که له رووى پچ حورمه تييه وه به قه ديسان يا خود به خوا وه ند مه رمه رينه دتيرينه کان پتيدکه نين، هه رچوتى پچ ها وده مى نه وانه ن، له کونيشه وه گوترا وه: دوورى و دوستيى (*). هه روا که بوله تريت ترش و شيرينه کم تام کرد، ماريتسياسى به ساللاچوو به شادومانييه وه سه يرى دهره م. ويستم سهر بخه مه سهرى، ليم پرسى: "نه ي له باره ي سياسه ته وه چ ده ليتى؟"

به شانبازييه کى چاوه روان نه کراوه وه وه لامى دايه وه: "کورکه م، چ بلتيم! تيمه له سهر نه م تر و پکه له دونيا داپراوين، قيل و قالى نه وانه نابينه ين!" مه به ستى له (تيمه) خوږى و پرستگه که بو،

(*) له ده قه که دا: ناشنايى ماهى نه فرته ته.

(دابلراوین) یشی به نه غمه یهک دهر پری که مانای (باشتر) ی ده گه یاند. خوشحال بووم، قسه که ی پیرتیزن زیاتر له پهرستگه که دلمی پر کرد له شادومانی.

به ژیر عاموده کانا سهر ده که وقته سهری و ده هاتمه وه خوار، دوو رۆژ له وهه ویر باران باریبوو، هینشتا پاشماوه ی ناوی باران، بچ جووله و سازگار، له چاله مه مره پره شکاوه کاندایا جی ما بوو. چه میمه وه و هوری سپیم بینی که وهک تارمایی به سهر رووی ناودا تیده پری. له شونیکدا خوتیدبوومه وه که له خوره لاتنی دووردا، به هه مان شپوه خواوه ندیان له چالی پر له ناودا که هور به سهر یانا رت بووه، پهرستوه. کاتیک ده گه رامه وه دهشت، پیره میتر دیکم بینی له سهر به رده کان که وه تیووه سهر نه ژنو، به سهر چالیکدا چه میبووه و له تیپه ریوونی ناوی دنوری، نه شوه یه کی به یاننه کراو روخساری داپوشیبوو، پیده چوو لووت و دم و گونای مه حف بووین، جگه له دوو چاوه هیج شتیکی تر به روخساری وه نه ما بوو، نه دوو چاوه شونینیتی ناویان هه لگرتبوو که به نیو گاشه به رده کاندایا رت ده بوو. به ره لای رۆشتم و پرسیم: "پیره میتر، نه ری له ویدا چ ده بینیت؟" نه ویش بچ نه وهی سهری به رزکاته وه یا خود چاوی له ناوه که وه رگرتی، وه لای دامه وه: "تیپه ریوونی عومرم!"

***

له گریکستان، چیا و روویار و زه ریا و دۆله کان (ئینسانیی) ن، به زویانیکی نزیک به زویانی ئینسان له گه له بونیاده مدها ده ناخشن، بونیاده م پهریشان و بیزار ناکه ن، به لکو ده بنه هاوری و هاوکاری. هاواری تووره و ناارامی خوره لات، به ره تیوون به رۆشنایی گریکستاندا ناسک ده بیته وه، کاتیک ئینسانیی ده بی، ده بیته - لۆگوس - نه قل. گریکستان به هه ولی زۆر، هه موو شتی له بیته نگی خوی ده دا، ناژه له به ئینسان، کۆله یی خوره لاتنی به نا زادی، مه سستی درندانه به عه قلگه رای و هوشیاری، به خششی روخسار به بی روخساری و پیوانه به نا پیوانه، هاوسه نگ کردنیش به هیزی نابینا له کاتی شه ردا. ناوه یه مه ئموریه تی نه زه ریا و عه رده زۆر گورز چه شتوهی که ناوی گریکستانه.

گه شت و گه ران به گریکستاندا، چیرتیکی واقعی و سهر وه تیکی گه وره یه، خاکی گریکستان هیند به خوتن و ناره قه و فرمیسک ناویته بووه و چیاکانی گریکستان هیند شاهیدی هه لگرتانی ئینسان بوون، که ئیدی بیر کردنه وه له وه حقیقه ته نه ژنو ت سست ده کات که لیره، له سهر نه م چیا و له م که نارانه دا، چاره نووسی نه ژادی سپی، چاره نووسی ته واوی به شه ریبه ت له خه ته ردا بووه. هه له بت له یه کن له م که نارانه دا بووه که گواسته وهی موجیزه ئاسای له ناژه له وه بۆ به ئینسان بوون رووی داوه. بیگومان له وه ها جیگه به کدا، (ئه شتارت) ی هه زار مه مک له ئاسیای گچکه له نگه ری گرت و گریکیه کان، نه م په یکه ره دارینه درنده یه یان هه لگرت و روخساره ناژه لیه که یان لئ سربیه وه و ته نها دوو مه مک یان لئ هینسته وه و جه سته یه کی ئینسانیی شکۆداریان بی به خششی. گریکیه کان له ئاسیای گچکه، نه شتارتیان هه لگرت، نه شتارت: غه ریزه ی کتوی، مه سستی زۆر بلتی، هاواری درندانه، غه ریزه یان گۆری به نه فین، قه پالیان گۆری به ماچ، زۆر بلتیان گۆری بۆ ویرد و دوعای مه زه بی، هاواریان گۆری به گۆرانی ژیر لیتی عاشق، نه شتارتیان کرد به نه فرودیت.

سروشتی مه له کوتی و جوگرافیای گریکستان، نه رک و به رپر سیاریه کی عاریفانه ی له نه ستویه. دوو رووداوی کاریگه ره میسه له عه رد و زه ریاکانیدا پیک ده گن. هه میسه دوو سروشتی مه له کوتی و جوگرافیایی له به رده می گه رده لوولدا بوون، نه م سروشته چاره نووسا زه، کاریگه ریبه کی بونیادی به سهر چاره نووسی گریکستان و چاره نووسی سه راپای دونیا وه جی هینسته وه.

ته نه ای ته نها، به گۆچانیکی له دارزه یتون دروستکراو و کۆله پشتیکه وه سه راپای گریکستان گه رام و ته ماشام کرد، بۆنم کرد و ده ستم لیه دا، هه روا که گریکستان له ناخدا ته شه نه ی ده کرد، هه ستم ده کرد جه وهه ری عیرفانی عه رد و زه ریاکه ی ریتیمیکه، دیمه نی گریکستان له هه ره له حزه یه کدا له گۆراندایه و له هه مان کاتیشدا چه سپاوه، جوانیه که ی ده بزوی و تازه ده بیته وه.

یه کانگیریه کی پته و و له هه مان کاتیشدا گۆرانکاریه که ی به رده وام له نویتیوونه وه دایه. سه رسام له وه ی چما هه مان نه غمه به سهر هونه ری گریکیه دیرینه کانه وه فه رمانه وا نه بووه؟ نه م هونه ره له تیشکی نیگا و نه فین و لیکه حالیبوون و به خشینی گوزارشتیکی هه سته پیکراو به دونیای بینه رای ده وره یه، پتی ناوه ته گۆره پانی بوونه وه. له په یکه رتیکی قوناعی گه وره ی کلاسیک ورد به ره وه: بی جووله نییه، له ره ی هه سته پیکراوی ژبان له خوی گرتوه، وهک نه شه هینه ی که له ترۆیکی فرینی خۆیدا بۆ ساتیک راده وه سستی، بال لیک ده دا و که چی له به رچاوی ئیمه دا بی جووله خۆ ده نوینتی. په یکه ره دیرینه کان به ترزیکی هه ست پین کراو ده جوولین و ده ژین، له ساته وه ختیکی نه به دیدا، گا به رده وامی ده به خشنه سوننه تی هونه ری و گا ئاراسته ی ناینده ی هونه ره ناماده ده کهن، سوورانه وه ی سی لایه نه ی زه من له هاوسه نگیی ته واودا ده پارین.

گریکیه کان به هوی جه نگینه وه، هه ره ناوچه یه کیان پیرۆز کرد و هه ره که یان هینایه ژیر فه رمانی مانایه کی والا وه که جه وهه ری پیکهاته یان بوو، له ریگه ی جوانی و نه فینی دیسپلینکراوه، ماهیه تی فیزیایی هه ره ناوچه یه کیان کرده جه وهه رتیکی میتافیزیکی، گیا و خاک و به ردیان وه لانا و گیانی فینکی هه ره ناوچه یه کیان له قولایی خاکیا که شف کرد، نه م گیانه یان گا له په رستگه یه کی دلرفیندا، گا له نه فسانه یه کدا، هه ندی جاری تریش له خواوه ندیه کی دم به پیکه نین و سروشتیدا به رجه سته کرد.

به درتیایی چه ندین سه عات له دیمه نی پیرۆزی ئۆلۆمپ ورد بوومه وه، له ئارامیه شه رافه تمه ندانه و فانتاسیه که ی، له زاری خوشحال و میواندۆست که بناری چیاکانی ده وره یه له به لای وشکه (با) ی باکوور و بای قامچی وه شینی باشوور پاراستوویانه و ته نها لای خۆرناووه رووه ناو دایانناوه، جیبه ک که شه نی فینکی زه ریای لیه هه لده کا و به ئاراسته ی (تالیفوس) دا به ره وه سه ره وه ده چی. چ خه لوه تگه یه کی تر له گریکستان، به ناوها هاوگونجان و توپزیه که وه هه سستی ئارامی و هاوئا هه نگی ناو رووژینتی. گریکیه دیرینه کان به روانیتیکی پته وه وه نه م خه لوه تگه یه یان کرده جیگه یه ک تا گه لانی گریکستان هه ره چوار سال جاریک برایانه دیدنه ی بکن، به وه ها مه به سستیکی لیوولتیویان کرد له مانا و ئارامی و قودره تیان زیده کرد تا بتوانی هه ره جوژه سازشیک رت کاته وه.

ده مارگیری و رق و شه ری ناوخۆ گریکستانی له به ره یه ک هه لوه شاندا، دیوکراته کان، ئاریستۆکراسه کان،

زالمه‌كان يەكتىريان لەناو برد. كۆپترە پێكان، دوورگە جوێ بوو وەكان، هێتلی لاکەوتەى كەنار و شارۆچكە سەرەخۆكان، جەستە يەكی چەند سەريان خولقاند كە نەفرەتى دوو لایەنە، شىرازەى ئەم ولیاتەى پىچراند، سینه لە توورە پىیدا قوڵپ یدەدا. كوتوپر، هەر چوار سال جارێك سەر قافلە چىبانی گول بەسەر، هەر كە ھاوین دادەهات، لەم زنارە پىرۆزە دەكەوتنە رۆ و بەپەلە تا ئەوپەرى سنوورى گرىكستان دەرۆشتن. لە مانگی پىرۆزدا پىشپىر كىبىيان رادەگەياندا، بانگەشەى ناگرېرى گشتىيان دەدا، دۆست و دوژمنيان بانگهێشت دەكرد بۆ ئۆلۆمپ بێن تا بەشدارى لەو پىشپىر كىبىيانەدا بكەن.

لە تەواوى پلۆپونز و گرىكستان، لە مەكەدۆنیا، تسالی، ئىپىرۆس و تراسەو، لە كەنارەكانى زەرباى رەش، ناسىاى گچكە، مىسر و قەیرەوانەو، لە ماكناراسيا و سىسىلەو، پالەوانان و بىنەران دەهاتن و تەماشای پىشپىر كىبەيان دەكرد، پێگە بەكۆپەلە و تاوانبار و غەربى و ژن نەدەدا، تەنها گرىكىگەلى ئازاد ماساى هاتنە ژوورەو هەبوو. چ خەلكىك ئاواها كەمەل لە بەهاى ئاشكرا و شاراوەى وەرزش حالى نەبىو، لە كاتىكدا ژيان لەگەل قىيل و قالى هەولەكانى رۆژانە بۆ زالبوون بەسەر دوژمنانى دەورە پىیدا بەكانگىر دەبێن - هیتى سەروشتى، ئازەلانى كىتوى، برستى، تىنوتى، نەخۆشى - خۆشەختانە هەندى جار گورپىكى زۆرى لى دەمىنەتەو و هەول دەدا ئەم گورپە لە وەرزشدا سەرفكات. ئاخىر شارستانىتى لە ساتەوختى دەستپىكردنى وەرزشەو دەست پىدەكات، مادامەكى ژيان لە هەولدا بە بۆمانەو تا خۆى لە ئازارى دوژمن پىارێزى و لەسەر عەرد بىنەتەو - شارستانىتى لە داىكانا، شارستانىتى كاتى لە داىكەبى كە ژيان لە خواستە سەرەتایىەكان بوو پىتەو و لە هەولى سەر پەرژان بەتۆزى دەسبەتالیدا بىت، ئەدى چۆناوچۆنى ئەو دەسبەتالىیە بەكاربىرێ؟ چۆناوچۆنى لە نىوان چىن و تۆزە كۆمەلەى تىبە جۆراو جۆرەكانا دا بەشكرى؟ چۆناوچۆنى تا رادەى كۆتایى بۆ زىادبكرى و لە بىژەنگ بەدى؟ لەسەر بناغەى بەكلا كەردنەو ئەم جۆرە مەسەلە، دەتوانى بەهاو جەو هەرى شارستانىتى هەر نەژاد و قۇناغىك بنرخێزى!

بەنىو وىزانەكانى ئالىتسدا سەر دەكەوتم و دەهاتمە خوارى و بەچىزەو لەو بەردە سەدەفیبانەم دەنۆزى كە بىناى پەرستگە كەيان پىرۆنرابوو، مەسىحىبەكان ئەم بەردانەيان شكاندبوو، بومەلەرەكانىش وىزانىان كەردبوون، باران و لافاوى ئالفى درەوشانەو سەر سوپهتەره كەيان لەبەبىنردبوو، بەيكەرەكان سووتابوون و تەنى گەچەكەيان ما بۆو، چەند دانە يەك ما بوونەو، ئەو ژمارەبەش بۆ سەبورى دلمان بەس بوون. دووسى چلە رىحان لە درزىكەو سەريان هینابوو دەرى، ئەو جىگە يە مەزلى پەيكەرى لە ئالتون و عاج دروستكاراوى فیدياس بوو، چلە رىحانە يە كم لىكردەو و پەنجەكانم تىزى بوون لە بۆى نەمرى.

ئەم شوینە عىرفانىیە گۆرپانى زۆرانبازی ئىنسان بوو، بەلام بەر لەو خواوهندەكان زۆرانبازی خۆيان لى كەردبوو، زىوس لەگەل (كروئوس) ی باوكیدا جەنگى تا قودرەت و دەسەلاتەكانى وى بۆخۆى كۆنترۆل كات، ئاپۆلۆ خواوهندى رووناكى لە پىشپىر كىبى راکردن و بۆكسىتدا لە (هورمز) ی بردەو - ئىدى بىر بەسەر زوبان و رووناكى بەسەر هیتى تارىك و فریودەر و توند و تىژدا سەر كەوت. دواى خواوهندەكان، قارەمانان بۆ زۆرانبازی هاتنە ئىیرە، (پلۆپس) لە ئاسىاوە هات و (ئۆنومۆس) ی خویخۆز و دىندەى

تەختى عەرد كەرد، پاشان (هېپودامىا) ی كىژە ئەسپ رامكەرى كەردە ژنى خۆى، شارستانىتى پىشكەو تووى (ئۆنيان) (**) ی پشكۆ و دلرفىن، شكستى بەخەلكانى بىكلتورى ئەم ناوچە يە هیتا. ئەسپى خستە خزمەتى ئىنسانەو و قودرەتى مرۆفى توندوتۆل كەرد، (هېراكلىس) قارەمانىكى تر، دواى پاك كەردنەو تەوبەلەكانى (ئۆزىاس) (***) هات بۆ ئىیرە تا بەشانازى (زىوس) ی خواوهندى نۆتە، قوربانى گەورە بۆ بكاتە ديارى. لە خۆلەمىشى قوربانىیەكان مىحرابىكى رۆنا و بەكەمىن پىشپىر كىبى (ئۆلۆمپ) ی راگەياندا. ئەم مىحرابە پىرۆزە بەخۆلەمىشى قوربانى نۆى بەرزتر بۆو و ئۆلۆمپىا بوو كورە يەك كە تىايدا نەژادە جۆرە جۆرەكانى گرىكستان، جەستە برۆنزىبەكانى خۆيان خارا كەرد.

ئەوانە ئەم كارەيان لە پىناو لەش جوانیدا نەدەكرد، گرىكىبەكان هەرگىز هونەريان لە پىناو هونەردا بەكار نەهیتا، هەمىشە مەبەستىك لەو دىو جوانىبەو بوو: مەبەستى خزمەت كەردنى ژيان. جەستەى بەهتیز و جوانيان بۆ ئەو دەوىست تا بىتە قالى ئەقلىكى هاوسەنگ و ساخ، ئامانجى گەورەش لەو دىو ئەم ئامانجەو، بەرگرىكردن بوو لە پۆلىس، واتە لە (شار).

لاى گرىكىبەكان، وەرزش بۆ ژيانى هەر شارنشىنىك وەك ئەندامىكى كۆمەلگە، پىتوبست بوو. شارنشىنى حىسابى كەستىك بوو كە بە ئامادەبوونى بەردەوام لە وەرزشگەكاندا دەیتوانى جەستەى بەهتیز و هاوئاھەنگ كات، بەواتا يەكى دى دەیتوانى جەستەى جوان كا و بۆ بەرگرىكردن لە هاوڕەگەزى خۆى ئامادەى كات. بەوردبوونەو لە پەيكەرىكى سەردەمى كلاسىك، يەكسەر بۆت درەدەكەوئ ئەو ئىنسانەى پەيكەرەكەى بۆ رۆنراو ئازاد بوو يان كۆپەلە، جەستەى گوزارشتكەرى ئەو، نىشانەكانى ئىنسانى ئازاد ئەمانەن: ئارامى، عەشقىكى تەواو دىسپلینكراو، جەستەى جوان و بەهتیز. ئاخىر كۆپەلە هەمىشە بەجولەى شپرزە و شىرازە پىچراو و جەستەى قەلەو يان خەمبار و پىنا دەكرى، دىۆنیزىوس خواوهندى مەستى، ئارام لە جىگە يە كەدا راوەستا، (سىلین) (***) و (ساتىرەكان) (***) مەست و وىزان دەوربان

(*) Ionin.

(**) ئۆزىاش Augias: گوێ نەدەدا يە پاك كەردنەو تەوبەلەكان لە پاشەرۆ و پىسایى ئازەلان، ئۆرستە بۆ تەحقىر كەردنى هواكلىس، ئەو كارەى بەو سپارد، (هېراكلىس) يش بەگۆرپى ئاراستەى رووبارى ئالفى بەرەو تەوبەلەكان، بەلینى خۆى بەئەنجام گەياندا، بەلام ئۆزىاش كە قەولى دابوو بەشنى لەولاتەكەى خۆى بەهراكلىس بسپىرئ، ئەو قەولەى شكاند. (بەكورتى لە قەرەنگى ئەفسانەكانى یۆنان و رۆم) هەو.

(***) سىلین Silene ناوى سەرجم ئەو ساتىرانە يە كە دەگەنە تەمەنى پىرى، بەلام لە ساتىرەكان كە بە پىرى رىوايەتە دىرینەكان دىۆنیزىوس پەرودە كەرد، ناوى سىلېس بوو. ئەم سىلېنە زۆر ئاشىرین بوو، كە پوو كۆل و پىن، لىتوى ئەستور و چاوانى وەك چاوى گا، دەوربان داو، زل، سىلېن هەمىشە سەرخۆش بوو، بەزەحەمت دەیتوانى هاوسەنگى خۆى بەسەر گوێدریژەو راگرئ.

(****) ساتىرەكان Satyrs ھاوړپىيان و لایەنگىرانی دىۆنیزىوس، دەمى زل و كۆلكنى وەك دەمى ئەسپىان هەبوو، وایان دەنواند كە هەمىشە لەھاوینە ھاوڕەكانا سەرگەرمى سەمان.

داوه، واته كۆيله و خزمه تكاره كانى، به خه مساردى سهرگه رمى سه ما ناجوره كانى خويانن. نامانجى بالاى گريكييه كان، هاوئاهاهنگ كردنى ئه قىل و جهسته بووه، گه شهى نابه جيتى يه كى له و دووانه يان به وه لىك ده دابه وه كه ئه وه گه شه كردنه له سهر حيسابى نابووت كردنى ئه وى تر يانه. كاتى گريكستان به ره و نشيوى تياچوون هه لدير، جهستهى قاره مانيش گه شهى نابه جيتى خوى ده ست پى كرد و ئه قىلى له ناو برد، (يۆرييد) (*). يه كه مين كه سى بوو دهنگى ناره زابى هه لپى. وى رايگه ياند: رۆح به ده سستى قاره مانبازيه وه له خه ته ردايه، (گالن) (**). يش دواى ئه وه هه جو ناهه كهى خوى هونيه وه: ئه وانه ده خۆن، ده خۆنه وه، ده خه ون، پيسابى نيو و رگيان خالى ده كه نه وه و له خۆل و زه لكا ودا تل ده ده ن - بئوره، چۆن قاره مانان رۆزگار ده گوزر يتن! هيراكليسى شه هيدى گه وره، ئه وهى له سالانى پر شانازيدا له قوناعه جو واره جوره كانى تيبه ياند و ئه قىل و به ده نى گه يانده هاوئاهاهنگيه كى كامل، ورده ورده بووه مه خلو قىكى ناو زگ بۆگه ن و به دمه ست و گاخورى چه كل، هونه رمه ندانيش كه له قوناعه مزه نا كانا، نمونه ي نامانجى شيوه جحيلىيان خولفاندبوو، هه نوو كه به واقيعه راييه كى ناكامل، كه وتبوونه نمايش كردنى جهسته ي ته مه ل و كيتوى.

له گريكستان، وهك هه ر جيتگه يه كى تر، هه ر كه واقيعه رايى له زه يندا رۆنيشت، ئيدى شارستانيتى رووه و لىك به ره له و ه شان چوو. به م جو ره، ده گه ينه قوناعى واقيعه راي، قوناعى زۆر بلتیی و بى ئيمانى هيلينستى كه له نامانجه سهر وو ئينسانيه كان دامالراوه. له بى سهر و به ريه وه بو پارتنۆن، دوو باره له پارتنۆنه بو بى سهر و به ريه - نه غمه ي مه زن و بى روم، شيرازى هه ست و سۆزه كان ده پچرئ، ئينسانى نازاد هيز و توانا ديسپلينكراوه كانى خوى له ده ست ده دا و جله وى غه ريزه ي له ده ست به رده بى. خرۆشان، هه ست، واقيعه رايى، جو رىك ناتارامى عاريفانه و هيسترىيى رومسار داده پۆش، خه ونه ترسانكه ئه فسانه بيه كان ده بنه شتگه لى زينه تى، ئه فرۆد پت و هك ژنىكى ئاسابى جل و به رگ له به ر خوى داده مالى، زيو س مه كر و ناسكى له خۆ ده گرى، هيراكليس بو ئاستىكى نزمى ئاژه لانه داده به زى. دواى جهنگى پلپونز، له توپه تى بوونى گريكستان ده سستى پى كرد، ئيمان به سهر زه ميني باوان له به ين چوو، خۆ به زلزانيى فه ردى زال بوو، له ديمه نى شانۆ نامه كانا ئيدى كه سى تى يه كه م خوا وه ند يان جحيلىكى خوا وه ن نامانج نه بوو، به لكو شارنشينىكى ده و له مه ند و پارده دار بوو به له زه ت و هه وا و هه وه سه شه هوا نيه كانيه وه، واته پولپه رستىكى به دگومان و هه وه سباز. پيشتر ناماده گى جيتى كاملى بو خوى گرتبوو، به لام هه نوو كه خو ش سه ليقه يى جيتى به ناماده گى چۆل كرديوو، هونه ر بسووه هه مانه ي منالان و ژيانى به عيشو وه و ديمه نى واقيعه راي. ئينسانيش ببووه درنده يا خود دانا. به و گرده دا سهر ده كه وتم كه به مۆزه خانه يه ك كۆتابى ده هات، په له م بوو په يكه رى (هورمز) شاكارى (پراكسىست) (***) و دو انزه

(*) Euripid.

(**) Galen.

(***) Praxiteles به ناوبانگترين په يكه رسازى ئه تىكى.

قوناعى (*) هيراكليس و دوو نىگارى ده گمه نى جىماوى سهرديواره كه بيمين. په له م بوو، وهك بلتیی بترسم له وهى به ر له گه يشتم، هه رد ئه م شاكاره جىماوانه ش قووت بدا. ئه رى بۆجى؟ ده شق له به ر ئه وه بى كه هه ولى به رزى ئينسان، سهر پىچى له ياسا ئاينسانيه كانى ئه به دييه ت ده كات، (به م پىيه، ژيان و هه ولى ئيمه، رهنكى خه م و قاره مانيتى له خۆ ده گرى، ساته وه ختىكى زياترمان له به رده مدا نيه، باشتره ئه و ساته وه خته بو ئه به دييه ت بگۆرين، ئاخىر شيويه كى ترى ئه به دييه ت بوونى نيه!) هه ر كه گه يشتمه هۆلى گه وره ي مۆزه خانه كه دل ئارام بووه، ئه پۆلۆ، هيراكليس، نايك، سانتوره كان، لاپيته كان به ئارامى له رۆشنايى به ره به ياندا ده دره وشانه وه و هيشتا گيانيان تيدا ما بوو. خرۆشال بووم كه دونياى ئيمه يابه ندى ياساى سهر وو ئينسانيه، له م سهر ده مه مه رگا و بيه انه دا كه به حوكمى چاره نووس تيايدا ژيان به سهر ده به ين، هه ست ده كه ين له هه ر ساتىكدا بوى هه به بومى بكه و يتته خو ارئ و نازيز ترين ياده و ره يى ئينسان بكاته قه ره بر ووت. هه نوو كه به بيمينى شاكارىكى هونه رى هه ستنى چيژ وه رگرتنمان له گه ل مه تر سى دا يرانى هه ميشه ييدا يه كانگير ده بى، مه تر سيبه ك كه بالى به سهر كاره هونه ريه كه دا كيشاوه.

به ته ماشا كردنى دوو نىگاره گه وره كهى سهر ديواره كه، بى سى و دوو په ي به گوته ي حه كيمي تى خۆ ره لاتى دوور ده به يت كه ده پيژئ: "هونه ر نمايش كردنى جهسته نيه، به لكو وه ديار خستنى هيزه كانى خولقينه رى جهسته يه!" ليره له ژيتر ئاستىكى ته نكدا، به تاييه تى له نىگاره كهى خۆرنا وادا، ئه و هيزه خولقينه رانه ده بينئ. تازه ميانداريه كه ته وا بووه، سانتوره مه سته كان سهر يان خستۆته سهر ژنه لاپيته كان، يه كى كان دپته پيش و ژنىك له باوه ش ده گرى، له هه مان كاتيشدا به ده سته زله كانى مه مكى ده گوشت، پپده چى ژنه كه به هۆى نازار و هه ره ها به هۆى له زه تىكى شاراو وه و له وه سفبه ده ره وه له هۆش خوى چو بى. له شو تىكى تر دا، جهنگا وه ران قه پال له يه ك ده رگن، يان چه قۆ له يه كتر ده دن، له ژيتر كار يه رى زالىوونى هه ستنى زه بروزه نگدا، گبانه وه ر له ديلى نازاد ده بى، گوڤه پانى جهنگه دپيره كان، له نيو ان ئاده ميزاد و بونى داده مى له مه يمون چو ودا، له به رچا ومانا زين دوو ده پيسته وه. به لام ناراميه كى عاريفانه بال به سهر ئه م هه موو شه يدا بيه سهر سو ره ينه ر و كيتوبه دا ده كيش، له به ر ئه وهى له نيو خه لكى خرۆشا و دوور له چاوى جهنگا وه راندا، ئاپۆلۆ به و په رى نارامى را وه ستا وه و ده ستنى راستى به شيويه كى ئاسۆبى رايه ل كر دووه، گه رچى خولقينه رى ئه م ديمه نه گه و ره به له بى ته جرو به يى هونه رمه ندى كو نى تيبه ران دووه، به لام هيشتا به كاملى هونه رى كلاسيك نه گه يشتووه. وى هيشتا گرفتارى جهنگه، نه گه ييه وه ته ترۆپىك و بو له ئامبىزگرتنى سهر كه وتن له ئاره زوويه كى ناگرين و نا ئارامدا قو لپ ده دا،

(*) دو انزه قوناع: راقه ي فه رمانى كه كه هيراكليس به پى ريارى ئوستيه ي نامۆزاي ئه نجامى داوه، له روانگه ي عيرفانيه وه، كاره كانى ئه و بو پيشاندانى (تاقىكرده وه كانى رۆح) بووه، كه ورده ورده له كۆيله جه سته و هه رس نازاد ده بى و خوى به قوناعى خوا وه ندى ده گه يه نى. ناوى لاپتبه كان به كورتى: شيرى فه، ئه ژديه اى لورن، به رازى ئه ريمان، ئاسكه ميبى سرنى، مه لانى ده رياچه ي ئيستمفال، ته ويله كانى ئۆزباس، گاي كريت، ماينه كانى ديومد، كه مه ربه ندى شازنه هيبۆليته، گاوانى گريون، سه گى سهر به ر، سبوى زپرينى هه سپرده كان. (فه ره نكي ئه فسانه كانى گريك و رۆم).

تایه کی هاوسه نگیبیه که ی شکاندووه، به لّام دهستی نه گه بیوده ته تا که ی تر و به ناراسته ی دوا نامانج به ره و پیش ده چن. گهر ئەم نیگاری سهر دیواره به قوولی رامانچله کیتنی، له بهر ئەوه به که هیشتا به ترۆیکی به رزی به شه ری، ترۆیکی کاملی نه گه یشتووه، هیشتا ده توانی پالنه وانی ره نمجیده و جهنگاوه ر بناسریتته وه. لیتره له زه تیکی تریش هیه، له سهر ئەم نیگاری سهر به رده، زنجیره ی پله و پایه کان ده ناسریتته وه: خواوند، ئینسانی نازاد، ژن، کۆیله، ئاژهل. خواوند له ناوه راستا، ریتک و نارام، باوه ره به خو راوه ستاوه، وه حشه تی ده ور به ری خو ی ده بینن، به لّام هیچی به خه یالدا نایه ت، له هه مان کاتیشدا به رامبه ر قین و ئەقینی خو ی خه مسارد نییه، به نارامیی ده ست رایهل ده کات و سه رکه وتن ده کاته خه لات، پیوانی نازاد - لاپیته کان - یش نیشانه ی ئینسانیان به رو خساره وه به، نایکه نه هه را، ناخروشین، به لّام هه رچیبه ک بن ئینسان و خواوند نین، لیته له ره و لوچی برۆ نازاریان وه دیار ده خا. ژنان نازاریکی زیاتر ده چیژن، به لّام نازاره کانیان له گهل هه وه سیک ی تاریکدا یه کانگیر ده بی، له که وتنه نیو جهنگی نیتره دیویتیکی ترسناک خو شحالن، شادومانن له وه ی خوین له پیناوی ئەماندا ده ریتژی، له لایه کی تر کۆیله کان ده سوو ریتته وه و سه بری خه لکانی تر ده که ن، نا نارام و خو یان پی کۆنترۆل ناکری. زه مانن که ئەم نیگاری سه ره رده نه خشیترا، شیوه راکشاوه کانی په راویز نه یده توانی نمایشگه ری خواوند ده کان بن. دوا جار ساتوره کامان هیه، ئاژهلگه لی به رلا و مه ست، به قیژه قیژ و هاوار هاوار وه خو یان ده دن به سه ر ژنان و کوپاندا، ئەقلیان له دهس داو و به م پیته هیتزیک نییه گوو و قودره تیان به نه زم جله وکات، یاخود گه وره یی بداته هه ست و سو زیان. ساته وه ختیکی سه رسور هین و ده گمه نه، ته واوی یه قینه کانی ژیان، تایبه تمه ندییه کانی خو یان ده ست لینه دراو پاراستووه، له م ساته مه رمه ریبه دا، ته واوی توخمه کان له پیکه وه ژیانیک ی ناشتییه نه دان: باوه ر به خو یونی خواوندی، زه بت و ره بتی ئینسانی نازاد، سه رکیشیی ئاژهل، نیشاندانی واقیعه گه رایانه ی کۆیله. چهنده نه وه دواتر، دوو توخمی تر، له توخمه ناچیره کان، هاتنه مه یدان، خو رۆشانی واقیعه گه رای کامل، هه م ئینسانی نازاد و هه م خواونده کانی شی مه سخ ده کرد، ئیدی جله وی هونه ر پچرا، گوو ده دایه خو و هه مدیس ده که وته وه.

ئەم نیگاری سهر دیواره له زه تیکی ترمان پی ده به خشن، له کاتی ته ماشا کردنیدا، پرسباری زۆر به زه نماندا ره ت ده بی. دوا ی ئەوه ی هیزی گریکستان ئیترانییه کانی شکست پی هینا و شه پۆلیکی نارامی و شانازی و قودره ت بالی به سه ر زه مینی گریکستاندا کیتشا، ئەم نیگاری سهر به رده کیتشرا، گریکستان ههستی به قودره تی خو ی کرد، دونیای ده ور به ر و ناخی تازه بوونه وه، رووناکییه کی نو ی خواوند و ئینسانه کانی رووناک کرده وه، هه نووکه ده بو هه موو شته کانی تریش نو ی بینه وه: کلنسا، په یکه ره کان، تابلوکان، شیعه ره کان، ده بو به شانازی سه رکه وتنی گریکستان به سه ر درنده کانا، یاده وره ییه کی نهر بخولقتیترن، ده بو ئەم یاده وره ییه چ روخساریک پیوشن؟

هونه رمه ندی گه وره له ودیو رووداوه واقیعی و رۆژانه ییبه کان ده نو پۆ و ره مزه نهر و نه گۆره کان ده بینن، له ودیو چالاکیه بی سه رو به ر و زۆر جار بی بناغه ی ئینسانه کانه وه، رووداوی گه وره ده ناسریتته وه که رۆحی ئینسان به دهستی شه پۆله کانی خو ی ده سپیترن. رووداوه تپه ره کان له نیو فه زایه کی ئەبه دیی

ده نی. ئەم هونه رمه ندی گه وره یه، نمایشی واقیعه گه رایانه وه ک مه سخ و کاریکاتیتری نه مره یی ده بینن. به م به لگه یه، نه ک ته نها په یکه رسازان، به لکو ته واوی گه وره هونه رمه ندانی کلاسیکی گریکستان، له پیناوه زمانه تی نه مره یی و یاده وره یی سه رکه وتندا، مپژوو یان له پانتایییه کی بالا و ناماژدی میتۆلوژیادا ره نگ پیدایه وه، له بری پیناندانی گریکیکی گه لی هاوچه رخ له شه ری دژ به ئیترانییه کانا، هاتن لاپیت و ساتۆره کانیان بو نمایش کردین، له ودیو لاپیت و ساتۆره کانه وه دوو دوژمنی گه وره و ئەزله ی ده بینن: ئەقل و ئاژهل، شارستانیته ی و درنده یی. به م جوړه، رووداوی مپژوو یی که له سه رده مانیک ی دیاریکراودا روودهدا، له چنگی زه مهن هه لدی و ده لکی به ته واوی نه ژاد و خه ونه دپینه کانی ئەو نه ژاده وه، دوا جار له دهستی نه ژادیش هه لدی و ده بیته یاده وره ییه کی نهر و ئینسانی. له ریتگی به رز و گه وره راگرتنی ره مزه وه، شانازییه کانی گریکستان، ده بیته شانازی بو هه موو مرۆقایه تی. ئەم مه سه له یه سه به ارت به دوانزه (میتۆپ) (*یش، که په رستگه ی زیوسیان رازاندۆته وه راسته. (میتۆپ) ده کان نیشانداری دوانزه قوناغه که ی هیراکلیسن، ته نانه ت بهو حال و وه زعه تیشکاوو له به ینجووه ی ئیستایانه وه به دیواری مۆزه خانه که وه، به قوولی ئاده میزاد راده چله کیتن و زه ین ده گه به نه ترۆیکی شانازی. (ئاتینا) ئەقلی ئینسانیی، جحیل و به هینز له پال (هیراکلیس) ی پالنه واندا راوه ستاوه و یارمه تیده دات، هه لته ت له حزه یه ک له وه به ر، له (ئکرۆپولیس) ده قه له مباتیکی بو (ماراتۆن) و (سیلامیس) داوه تا به هانای گریکییه کانه وه یچی، دوو تر له (میتۆپ) ده کان، له سه ر گاشه به ردیک دانیشتووه، هه وله کانی توژی ماندوو یان کرده وه، به لّام هیشتا هه ر له خو یاییه، بنۆره چۆن چاوی بریوه ته پالنه وان که به سه رکه وتنه وه ده گه ریتته وه و مه له کانی (ئیستمفالوس) (**ی وه ک غه نیمه ت بو ده کاته دیاری. که میتک دوو تر، بنۆره چۆن به خو شحالییه وه ده ست رایهل ده کا و هه روا که له پشت قاره مانه وه راوه ستاوه، کۆمه کی ده کات بو له کۆلگرتنی دونیا. گه رچی هونه رمه ند خوازباری ریزان بووه له گریکییه کانی سه رده می خو ی، به لّام ئەم ریز و گه وره یییه ی پيشکەشی هیراکلیس، باپیره ی مه زن و سه ردار ی میلیه ت کرد. گوایه سه رگوزه شته ی ئەم ریز و گه وره یییه ی ئاوه یه: نه وه ی ئیمه سه رکه وتنی به ده ست نه هینا، به لکو هۆشباری و زرنگی میلیه ت به دهستی هینا، باپیره ی سه رسه خت و خاوه ن ئیراده به دهستی هینا. به م جوړه، به ته رزیک ی ره مز، ئەم ریز و گه وره یییه به رفراوانتر ده بی، ته واوی جوړه کانی ئینسانی نازاد ده گرتته وه. ده لئ: ئیمه ی گریکییه کان ئەم سه رکه وتنه مان به ده ست نه هینا، ته نها نه ژادی ئیمه نه بو ئەم سه رکه وتنه ی به ده ست هینا، به لکو سه رکه وتن مولکی هه ر ئاده میزادیکه که به تپه راندنی قوناغه جوړه جوړه کانی، هه ولی دا له ئاژهلان و درنده کان و مه رگ به ریتته وه.

(*) دوانزه میتۆپ، کیژانی نازوپوس Asopps.

(**) مه لانی ئیستمفالوس (مه لانس دریاچه ی ئیستمفال) له یکن له دارستانه چیره کانی ئیستمفال ده یان، میوه ی باخه کانیان ده خوارد و زه ردر و زانیکی گه وره شیان له به رو بو مه کانی تر ده دا، هه ر بۆیه ئۆریسته، هیراکلیس بو له ناو بردنیان پاسپارد و ئەویش هه مو یانی به تپه ر قه تلوعام کرد. (فه ره نگی ئەفسانه ی گریه ت و رۆم).

له موزه‌خانه‌که هاتمه ده‌رئ و چوممه هه‌یوان، فهرشی سیبهری دارکاجی لئ ږاخرايوو، دلته‌نگیبه‌کی ناکاو چنگی له رۆحم گیرکرد، بیرم کرده‌وه: چما ئیمه‌ی ئاده‌میزادی نوئ ده‌توانین ده‌ستمان به‌خه‌ونی قاره‌مانیی هاسه‌نگ و نارامی گریکبیبه دیرینه‌کانا ږاگا؟ هه‌ر گه‌شتیاریک، دوا‌ی رزگارکردنی خوئی له ده‌ستی ئهم خه‌ونه، دوا‌ی هاتنه‌ ده‌روه‌ی له موزه‌خانه‌که و پرووه‌پرووه‌ونه‌وی له‌گه‌ل هه‌تا‌وادا، ده‌بن به‌دلته‌راوکیتوه ئهم پرسیاره سه‌ره‌کیبه له‌خوئی بکات. به‌لام بۆ ئیمه‌ی گریکبی، ئهم خه‌مه دوو جه‌مسهریبه، له‌به‌رئه‌وه‌ی خو‌مان به‌نه‌وه‌ی گریکبیبه دیرینه‌کان ده‌زانین، لهم رووه‌وه، بمانه‌وئ و نه‌مانه‌وئ ئه‌و ئه‌رکه له‌سه‌ر شامان هه‌ست پئ ده‌که‌ین که وه‌کی باپی‌ره مه‌زنه‌کامان بین - ته‌نانه‌ت زیاتریش له‌وه- ئه‌رکی هه‌ر کورپک بۆ تپیه‌راندن له باوانی.

***

چهند خو‌ش بوو گه‌ر گریکی بیتوانیبا ولانه‌که‌ی گه‌ر ږابا و گوئی له ده‌نگی تیزو توورپی ژیر خاک نه‌با، به‌لام گه‌شت و گه‌ران بۆ گریکبیبه‌ک به‌گریکستاندا ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی ئه‌فسوونایی و پرست لیبیره. له‌سه‌ر خالیک له‌سه‌ر عه‌ردی گریکستان راده‌وه‌ستیت و هه‌ست ده‌که‌یت که دلته‌راوکئ ته‌واوی بوونت له‌ خو ده‌گرئ، ئهم خاله، گۆرپکی قولله و تهرم له پال تهرمدا ده‌نگی جو‌را‌وجۆریان لئ به‌رز ده‌بیته‌وه و بانگت ده‌کن. له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌نگ تاقه به‌شیکي جه‌سته‌یه که به‌نه‌مری ده‌میتیته‌وه (*). له نیو ئه‌وه ده‌نگانه‌دا ده‌بی کامیان هه‌ل‌ب‌تیریت؟ هه‌ر کامه‌یان رۆحیکه بۆ خوئی. هه‌ر رۆحیکیش په‌رۆشی قالی جه‌سته‌ی خوئی‌تی، دلته به‌شپه‌رزه‌ییبه‌کی زۆره‌وه گوئ راده‌دیرئ، دوولله له ب‌یارداندا، له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر جار نازیزترین رۆح، شایسته‌ترینیان نیبه.

بیرم دئ نیوه‌رۆیه‌کیان له‌ژیر دره‌ختیکدا به‌دریژایی که‌ناری ئیروتاس، له‌ماه‌ینی ئه‌سپارت و میسترادا ږاوه‌ستا‌بووم، هه‌ستم به‌و زۆرانبا‌زیبه دیرینه‌ی نیوان ئه‌قل و دل کرد، دل‌م هه‌وسار پچراو، بۆ پیتشه‌وه غاری ده‌دا تا (کوستانین پالوبولگ) ئیمپراتۆری بیزانسی بۆ ژیان بگه‌رپیتیته‌وه، پیتچکه‌ی زه‌مه‌ن بۆ شه‌شی ژانویه‌ی سالی ۱۴۴۹ بگه‌رپیتیته‌وه، بۆ ئه‌و رۆزه‌ی لیره، له به‌رزاییبه‌کانی میسترادا تاجی ته‌مه‌ن کورت و به‌خوئین سووری بیزانسی قه‌بوول کرد، تین و تاوی باپی‌ره‌گه‌لیکی بئ شومار، نا‌نارامیی نه‌ژادگه‌لیکی بئ شومار، هاتمانده‌ده‌ن تا دوا‌ی ئاره‌زووه‌کانی دل که‌وین، به‌لام ئه‌قلی دل‌به‌رد خۆی ږاده‌پسکینئ، هه‌ر وا که به‌توورپی له ئه‌سپارت ده‌نۆرئ، ده‌یه‌وئ ئیمپراتۆر به‌ده‌ستی غاره‌تی زه‌مه‌ن بسپیرئ و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل لاوانی دل وه‌ک به‌ردی ئه‌سپارتیدا دامه‌زینئ، چونکه ئاره‌زووی ئه‌قل ریک شتیکه که داوا‌ی ئهم ساته‌وه‌خته ترسناکه‌مان لئ ده‌کات. ساته‌وه‌ختیکي ترسناک که به‌حوکمی چاره‌نووس تیا‌یدا له‌دایک بووین. گه‌ر خوا‌زیاری ئه‌وه‌ین ژیا‌مان به‌سه‌مه‌ر بئ، ئه‌وا ده‌بن ب‌ریارئ ب‌ده‌ین له‌گه‌ل نه‌غمه‌ی خه‌ته‌رناکی سه‌رده‌مه‌که‌ماندا ها‌ونا‌ه‌نگ بئ.

کاتئ گریکبیبه‌ک، به‌گریکستاندا ده‌گه‌رئ، سه‌فه‌ره‌که‌ی وی ده‌بیته‌ گه‌رانیکی تاقه‌ت پرووکین بۆ

(*) ناو‌نیشانی شیعریکی فروغ فروخزاد (ته‌نها ده‌نگ ده‌میتیته‌وه).

بینینه‌وه‌ی وه‌زیفه، ئه‌ی چۆن خوئی به‌شایانی باپی‌رمانان بزانی؟ چۆنا‌و‌چۆنی بتوانئ داب و نه‌رتی میلی، بئ ئه‌وه‌ی بیسته‌ ماه‌ی رووره‌شی بۆ، درتیره پئ بدات؟ هه‌ست به‌قورسایی به‌رپرسیاریبه‌کی گران و نا‌نارام ده‌کات به‌کوئلیبه‌وه، هه‌ر گریکبیبه‌کی زیندوو هه‌ست به‌و قورساییبه‌ ده‌کات، خودی ئهم ناوه هیتزیکي دوور له‌ شکان و ئه‌فسووناوی هه‌یه، هه‌ر که‌سئ له گریکستاندا هاتبیته‌ دنیا، هه‌ست ده‌کات که ئه‌رکی درتیره‌پیتانی ئه‌فسانه‌ی نه‌مری گریکستانی له‌سه‌ر شانه.

هیچ نا‌و‌چه‌یه‌ک له‌ نیشتمانی وی له گریکستانی ئه‌م‌رۆدا نیبه هه‌ستی بئ لایه‌نی له‌ناسینی جوانیدا بوورووتینئ، هه‌ر نا‌و‌چه‌یه‌ک ناویکی هه‌یه: ماراتۆن، سالامیس، ترموپیلا، میسترا. هه‌ر ناویک به‌یاده‌وه‌ریبه‌که‌وه گریک دوور له‌ لیره دۆراین، له‌وئ سه‌رکه‌وتین. کورپ هه‌ر نا‌و‌چه‌یه‌ک بۆ رووداوی به‌رینی خه‌مناکی میتروو ده‌گۆردئ و سه‌راپای گیانی زیاره‌تکاری گریکبی ده‌خاته زاری و فیغان. هه‌ر نا‌و‌چه‌یه‌کی گریکستان، به‌هۆی ئامیتنه‌بوونی به‌سه‌رکه‌وتن و شکست و تژی بوونی به‌زۆرانبا‌زی به‌شه‌ری، ده‌گاته ترۆپکی به‌رزی وانه‌یه‌کی ده‌ورتیشانه که بۆ ئیمه هه‌لاتن لئ شتیکی مه‌حاله، ده‌بیته هاواریک و بیستنی ئه‌و هاواره‌ش ئه‌رکی ئیمه‌یه.

له راستیدا، بارودۆخی گریکستان خه‌مگینه، ئه‌رکیک ده‌خاته سه‌ر شانی هه‌ر گریکبیبه‌ک که هه‌ل‌گرتنی ئه‌و ئه‌رکه هه‌م خه‌ته‌رناک و هه‌م بئ ئه‌ندازه‌یش کیتشه‌یه. ئیمه به‌رپرسیاریبه‌کی زۆر سه‌ختمان له‌ئه‌سته‌ویه، ئاخ هیزی نوئ له‌خۆزنا‌واوه راست ده‌بیته‌وه، گریکستانیش له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌رده‌وام له‌نیوان ئه‌و دوو هه‌ولته به‌رامبه‌ردا بووه، جاریکی تر ده‌بیته‌وه به‌گه‌ردا‌و: خو‌را‌وا، به‌په‌یره‌وکردنی سونه‌تی ئه‌قل و گه‌رانی ئه‌زمونی، به‌ره‌و پیتش دئ تا دنیا داگیرکات، خۆره‌ه‌لاتیش که هیتزی خه‌ته‌رناک و نیوه ئاگا تپوه‌ی ده‌ژهن، به‌ره‌و پیتش دئ تا دنیا داگیرکات، گریکستانیش له‌ناوه‌راستدا، ئاخ تیره دوورپیتانی جوگرافیا‌یی و مه‌له‌کوئیی دنیا‌یه، جاریکی تر وه‌زیفه‌ی ئاشتکرده‌وه‌ی ئهم دوو دیوه‌ی ده‌که‌ویتنه ئه‌ستوو ئیدی لیره‌وه ده‌که‌ویتنه دۆزینه‌وه‌ی پتگی خوئی.

ئهمه چاره‌نووسیکي پیرۆز و زۆر تاله، له‌کوئایی زیاره‌ته‌که‌ما، زه‌نیم تژی بوو له‌پرسیاری غه‌مگین و چاوه‌رئ نه‌کراو، له‌جوانیبه‌وه ده‌ستمان پئ کردبوو، گه‌یشتبوینه ئازاره‌کانی سه‌رده‌م و ئه‌رکی ئه‌م‌رۆی هه‌ر گریکبیبه‌ک. ئه‌ورۆ، هه‌ر ئینسانیک که زیندوووه، هه‌ر ئینسانیک که بیر ده‌کاته‌وه، که خو‌شه‌یستی ده‌کا و ده‌جه‌نگئ، ئیدی ناتوانئ به‌لارو له‌نجه‌وه هه‌نگاو هه‌ل‌پینئ و بیسه‌رژیته سه‌ر ستایشکردنی جوانی. جه‌نگین وه‌ک بلیسه‌یه‌کی سووتینەر ئاگر ده‌خاته‌وه و ئیدی شتی نیبه ناوی ناسایش و دلارامی بئ. هه‌رکه‌سئ هاوشان له‌گه‌ل مرۆفایه‌تیدا بجه‌نگئ و بسووتئ گه‌لی گریکیش که زیاتر له‌ هه‌مووان جه‌نگیوه و سووتاوه-چاره‌نووسی ئه‌مه‌یه.

گه‌شته‌که‌م کوئایی هات، چاوانم لیورپۆر بوو له گریکستان، پیتده‌چوو له‌و سئ مانگه‌دا زه‌نیم پتگیه‌یی، پتیم وایه به‌نرخترین غه‌نیمه‌تی ئهم جه‌نگه‌ فیکریبه ئه‌مانه بوون:

ناشکراتر له‌ په‌یامی میتروویی گریکستان گه‌یشتم و حالی بووم له‌وه‌ی ده‌سکه‌وتی بالایی گریکستان جوانی نیبه، به‌لکو جه‌نگه له‌پیتناو ئازادی، قوولتر هه‌ستم کرد به‌چاره‌نووسی خه‌مگینی گریکستان و ئه‌و

ئەركە قورسەى كە بەكۆلى ھەر گرىكئىيەكەوھىە . پىم وايە دوا بەدوای زيارەتكردنم لە گرىكئستان، بۆ چوونە ژوورەوئى تافى كاملبوون، زەينم تارادەى پىتوست پىنگەبىبىبو، ئەوە جوانى نەبوو كە بەرەو دەروازەى كاملبوون پىنۆئى دەكردم، بەلكو بەرپرسىارى بوو. دواى گەرانەوھەم لەسەفەرە سى مانگىيەكەم، كاتى خۆم كەدوھ بەمالى باجدا، ئەمە ئەو ميوە تالە بوو كە لەگەل خۆم ھىتابوومەوھ.

ئىتالىا

گەرامەوھە مالى بابم، لەنىو بىدەنگىيە تەرپوربى داىكم و لەژىر سەرنجى گرز و مۆنى باجدا، رووداوھەكانى گەشتەكەم وەبىر خۆ دەھىنايەوھ و شادى و خەمەكانىم پىكەوھە گرى دەدا. ئىدى نەمدەتوانى گوى لەبەرپرسىارىتتىم بخەوئىم، دەنگى لەناخمەوھ بەرز دەبۆھ. عەرد ھاتىبوھ قەسە، مردوھەكان زىندوو بىوونەوھ و گرىكئستانىان لەشيوئى كرىتتىكى مەزندا لەلام خولقاندىبوو. گرىكئستانىش بەرەدوام لەپىناوى نازادىدا جەنگىوھ (ئاخر قەدەرى وا بوھ جەنگى) ئەدى لەھەلومەرجىكى ئاھادا وەزىفەى من چ بو؟ وەزىفەم ئەوھ بوو ھاوكارى بم و لەپالىدا بەدل و بەگىان بجەنگم.

بەلام نازادىم لەكى و لەچى سەندبا؟ ئەوھ پرسىارىكى قورس بوو، نەمدەتوانى وەلامى بدەمەوھ، بەلام بەچاكى ھەستەم بەشتىك دەكرد، ئەوئىش ئەوھبوو كە كارم ئەوھ نەبوو بدەمە شاخ، چەك ھەلگرم و دژى تورك بجەنگم. ئاخر چەكى من شتىكى تر بوو، بى لەوھ، ھىشتا نەمدەتوانى شوناسى دوژمنەكانم بەكەم، بەلام زۆر بەچاكى شتىكم لا روون بوو: ئەوئىش ئەوھ بوو كە ھەر پرپارىكم دابا، شەرافەتمەندانە جىبەجىم دەكرد، لەئىرادە و غىرەتى خۆم دلئىابووم.

ئەو رووداوھەتان لەبادە كە مامۆستاي ئابىن لای بابم شكاتى لى كردم، خۆم لەوئى بووم و گوئىم لى بوو، بابم وەلامى داىوھ: "تەنھا لەدوو حالەتدا مەسەلەكە پەيوەندى بەمەنەوھە ھەيە، گەر درۆ بكا ياخود داركارى بكرى، تەنھا ئەو دووھ و ھىچى تر. جگە لەوھ، ھەنووكە ئەو ئىدى پىياوئىكە بۆ خۆى، لى گەرى با ھەرچى پىن خۆشە ئەو بكات!" ئەو وشانە بەقولى لەزەينمدا روچوون، گەر ئەو وشانەم نەزەفتىبان، وا بزەنم ژيانم پىگەيەكى ترى دەگرتەبەر، چما ھىزىكى تارىك و غەربزەيەكى لەھىچ نەچوو، غەربزەى گورگى بۆ تەربىەتدانى بىچوھەكەى، بابمى بۆ پەروەردەكردنى كورەكەى رانومابى دەكرد!

پىم لەمال ئەدەنايە دەر، ھەنووكە بىن ھاورى بووم، (ئەنجومەنى ھاورىبان) ىش كۆلارەيەك بوو (با) بردبووى، بەوھەلانى ھەوا ھەوھەسى نوئى كە دواى گەرانەوھەم لەسەفەرەكەى گرىكئستان نازارىان دەدام، خۆم بەخوئىندەوئى پىنسىناسى ئىتالىا و ئەو روچە مەزنانەوھە سەرقال كە ئەو پىنسىناسە خولقاندىبوونى، لەبەرئەوھ پرپارم دا بچم بۆ ئىتالىا و لەوئى باقى ئەو پارەيە خەرج كەم كە بابم وەك خەلاتىك بۆ سەفەرىكى يەكسالە دابووى پىم.

بەجوئە، ھەمدىس بەيانىيەك خۆم لەئامبىزى مالىوھە ھىنايە دەر، داىكم بەگىرانەوھە پرسى: "تا كەنگى كۆل لەسەفەر نادەيت.. ئاخر تا كەى؟" دەموست وەلامى بدەمەوھ: "تا ئەو كاتەى زىندوووم. داىە، تا ئەو كاتەى زىندوووم!" بەلام خۆم گرت. دەستىم ماچ كرد و خۆم بەفەراروانى زەريا سپارد.

جھىلتىكى بىست و پىنج سالان بىت و لەو پەرى لەشساغىشدا بىت، كەسىكى تايبەت، چ پىاو و چ ژن خۆش نەوئى، بەپىي پىادە و تەنھەى تەنھا بەكۆلەپشتىكەوھ ئەمسەر تا ئەوسەرى ئىتالىا بگەرى، بەھار بى و پاشان ھاوین و ئەوكات پابىز و زستانى لىواولتو لەباران و ميوە، ئارەزووى بەختەوھەربىيەكى لەمە گورەتر، ئارەزووىيەكى بى ئەدەبانەيە.

***

وا بزەنم لەھىچم كەم نەبوو، ھەر سى ئازەلى درندە - جەستە، زەين و روچ - وەك يەك چىنئىان وەردەگرت، ھەرسىكىان رازى بوون و برسىتئىان دامركابۆھ. لەماوھى ئەو مانگى ھەنگوئىيەدا لەگەل روچم، ھەستەم دەكرد جەستە و زەين و روچ لەيەك قور شىلراون، تەنھا كاتىك كە بونىادەم پىر دەبىن، ياخود گىرژدەى نەخۆشى يا نەگبەتسىيەك دەبىن، ئەوسا ئەو سىيە لىك دەترازىن و دەكەونە دوژمنايەتتىكردنى يەكدى. گا جەستە دەيوئى فەرمانرەوايى بكا، گا روچ ئالاي ياخىبوون بەرز دەكاتوھ و ھەولئى خۆدەريازكردن دەدا. (زەين) ىش فەقىرانە لەقورئىنكىدا رادەوھەستى، ددان بەخۆيدا دەگرئى و دەكەوئىتە تۆماركردنى ئەو لىكبەرھەلەشەنە. وەختى جھىل و بەھىزىت، ئەو توخمە سىيەنەيە، برايانە يەكانگىرى يەكدى دەبن و لە يەك مەمك شىر دەمژن.

چاوانم لىكەدەنىم، جھىلتى دەگەرىتەوھ، ھاوتاهەنگى لەناخمدا دەئىتەوھ، كەنار و چىكان لەو پەرى تەرۆ تازەبىياندا بەبەرچاواندا رەت دەبن، ھەروا ئاوايىيەكانىش بەبورجى بارىكى كلىسا و گۆرپەئى چكۆلەى سبەردارىان، دارچنار، فوارە، سەكۆى بەردىن و پىرەمىرەگەللىك كە دەمەو خۆرنشىنان دەست بەگۆچان دادەنىشتن، بەھىمنى دەوئىن، ھەواى دەوروبەر و ژوور سەريان ھىندەى زەمەن دىزىن. خودايە وەختى بۆ يەكەم جار، تابلۆ بەناوایانگەكانم بىنى، دلئى تىنووم كەوتە چ تەپە تەپىن! بەئەزۆى چەماوھە، ھىند لەبەر دەروازەكەدا راوھەستام، كە ئىدى دلئى داخورياوم لەلەرزىن كەوت و توانىم بەرگەى ئەو ھەموو جوانىيە بگرم. ھەمان جۆر بەزىرەكىيى خۆم پەيم بەوھەرد كە جوانى بى روحمە. تۆ سەبرى ناكەيت، كەچى ئەو سەيرت دەكا و ھىچت بەش نادات.

بەپەلە لەشارىكەوھ دەچووم بۆ شارىكى تر، ھەموو جىگەيەك ھەر تابلۆ و پەيكەر و كلىسا و كۆشك بوو، واى لەو ھەموو تامەزرۆبى و پەرۆشبوونە! برسىتى و تىنووتىم دانەدەمركابەوھ، شەنەكى عاشقانە خۆى ھەلدەسوو لەلاجانگەكانم، ئىدى چ كاتى لەئىامدا وھا چىزىكى جەستەبىم سەراپاگىرتر لەچىزىكى لەگەل ژندا جووتىبون، لەلەزەتى بىرکردنەوھ، ياخود لەلەزەتى بەخواوھەندەوھ پەيوەستىبون، ھەست پى نەكردبوو. ھىشتا پەيوەندىيە ئىننىزاعىيەكان بۆژۆيان نەكردبووم، لەزەتم لەبىنەن و بىستان و دەست تىوھەدان وەردەگرت، دونىاي ناوھە لەگەل دونىاي دەروھەدا بىوھە يەك، دەستەم تىوھەدا، گەرم بوو، بۆنى جەستەمى لى دەھات. گەر لەو دەور و زەمانەدا، دروستكردنى پەيكەرىكىيان بەمن سپاردا، ئەوا وىم بەبەدەئىكى گەنجانەى تازە شكۆفەوھ دەخولقاندا - وەك پەيكەرى دىزىنى كۆرۆس(*) - كچىنسىيەكى چى

(*) Kouros پەيكەرى كورىكى جھىل بەراوھەستانەوھ.

لهسهه گوناکانی، ئەژنۆی توندوتۆل و تۆکمە، کەمەری باریک و دەتگوت دونیا گۆلکینیکە بەسەر شانییەوه.

لێره لەئیتالیا سیوی ژبان کرمی نهبوو، گریکستان ته‌واو جیاواز بوو، دیدەنیم بۆ گریکستان زۆرجار بەسۆی بوو، لەبەرئەوه‌ی ئەو خاکە زیاد لەپیتوبست لەمنه‌وه نزیک بوو، ناخر خاکی من بوو، چاک بەعەزابه‌کانی ئاشنا بووم، ئەو ئازارانەم لەودیه‌و روخساره قەشەنگەکەیه‌وه دەبینی و ئازارم بەئازاره‌کانیه‌وه دەچەشت. بەلام ئیتالیا، خاکیکی بیگانه بوو، خاوه‌ن عەزایی تایبەتی خۆی بوو، بەلام من لێی بەناگا نه‌بووم، خۆگەر لێشی بەناگابام، وه‌ک ئازاره‌کانی گریکستان په‌رتیشانی نه‌ده‌کردم. ئێره بریتیک بەسەر روخساره جوانه‌که‌یه‌وه نه‌بوو، نازانم خۆی وابوو یاخود من وام هه‌ست ده‌کرد که ئاوه‌ایه.

من کوره‌ی لادیییه‌کی ساکار و تازه‌هه‌لچوو‌بووم که بۆ یه‌که‌م جار، ته‌نها و ئازاد، پێم دنایه‌ی ولاتیکی غه‌ریبه‌وه، هێند شادومانیم مەزن بوو، که هه‌ندێ جار هه‌ستی ترسم تێدا ده‌ورووژا. لەبەرئەوه‌ی چاک دەزمانی خواوه‌نده‌کان مه‌خلوقاتێ به‌خیلن، بۆیه‌ خۆش‌حالی‌بوون و په‌یبردن به‌و خۆش‌حالییه‌ له‌خۆیا‌یی‌بوون بوو، له‌پێتیا و پووچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی کاربگه‌ری چاوی پیسی خواوه‌نده‌کاندا، کاری هه‌زلیانم ده‌کرد تا له‌خۆش‌حالییه‌که‌م که‌م که‌م هه‌و. بیرم دێ له‌فلۆره‌نسا خۆش‌حالیی و شادومانیم به‌را‌ده‌یه‌ک بوو که سه‌رنج دا مافی به‌خشر او به‌ئینسان له‌را‌ده‌به‌ده‌ره، هه‌ر بۆیه‌ جووتی پێتلاوی زۆر ته‌سکم کړی، بۆ به‌یانی له‌پێم کردن و هێند ئەزیه‌تی پێیمان ده‌دا که نه‌مه‌ده‌توانی ڕێ بکه‌م - وه‌ک قۆقره‌ هه‌ل‌ده‌قونیمه‌وه - به‌د‌رێژایی ئەو به‌یانیه‌ تا نیوه‌رۆ، له‌عه‌زابدا بووم، بەلام کاتی پێتلاوه‌کانم گۆزی و پاش نیوه‌رۆ بۆ پیاسه‌ چووم، خوادیه هه‌ستم به‌چ له‌زه‌تیک کرد! سووکه‌له‌ پێم ده‌کرد، هه‌ل‌ده‌فریم، هه‌م‌دیس دونیا بۆه‌ به‌به‌هه‌شت، به‌د‌رێژایی که‌ناره‌کانی (ئارنۆ) هه‌نگاوم دنا، له‌په‌رده‌کان په‌ریه‌وه و چووم بۆ (سان مینیا‌تۆ). ده‌مه‌وه‌ عه‌سر، شنه‌به‌کی فیتیک هه‌لی کرد، له‌ژێر دوا تیشکه‌کانی خۆردا جلکی به‌ری خه‌لکی، به‌پۆشاکي ئال‌توونیی ده‌چوو، بۆ سه‌بینی به‌یانی، پێتلاوه‌ ته‌سکه‌کانم له‌پێم کرده‌وه و جارێکی تر له‌گه‌ل‌ عه‌زابدا ئاو‌یتته‌ بوومه‌وه، ئیدی خواوه‌نده‌کان بیانویه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نه‌ما بۆ ده‌ستپوه‌ردان، ئیدی پاک له‌پاک بووین.

هه‌موو شتی ساکارییه‌کی منالانه‌ی هه‌بوو، چ کیشه‌ و گه‌رتیک نازاری نه‌ده‌دام، سیوی ژبان زه‌ریه‌یه‌ک کرمی نه‌بوو، ئاماره‌کان ته‌واو بوون، له‌هه‌ولێ گه‌ران به‌دوای شتی‌کدا نه‌بووم له‌ودیه‌و ئاماره‌کانه‌وه، هونه‌رمه‌ندی‌ک له‌گریکستانێ دێریندا، نیگارێکی له‌سه‌ر په‌رده‌یه‌ک کیشا و وینه‌کیشی‌کی رکه‌به‌ری خۆی داوه‌ت کرد تا حوکم به‌سه‌ر نیگاره‌که‌یدا بدا.

- "په‌رده‌که‌ لاده‌ تا تابلۆکه‌ بیینم!"

هونه‌رمه‌نده‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه: "په‌رده‌که‌ خودی تابلۆکه‌یه!"

منیش په‌رده‌ی چپاکان، دره‌خته‌کان، ئۆقیانووسه‌کان و خه‌لک، که هه‌نووک له‌به‌رده‌ما ده‌مبین، تابلۆ بوون و به‌چێژتیکی پاکیزه‌ و تیر نه‌بووه‌وه له‌زه‌تم لێ وه‌رده‌گرتن.

یاخییوونی ئەووه‌لێن ساله‌کانی هه‌رزه‌کاریم په‌ویبۆوه، مه‌زنده‌ ناچیزه‌کان، ئەوانه‌ی رۆنابوون له‌سه‌ر ئەوه‌ی که عه‌رد ناوه‌ندی که‌ون نییه‌ و بونیاده‌م نه‌وه‌ی ئازله‌له‌ و وی بۆ خۆی ئازله‌لێکی ئاقلتر و نه‌متره

له‌باوانی. له‌هه‌زمی چواره‌م تێپه‌را‌ندبوو، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ (ژن)، ئەوه‌ی هاتبوو بۆ له‌حه‌زه‌یێک دلی راچله‌کاندبووم، هه‌مان ئەو ساته‌ی که ئەوم له‌سه‌ر قاقز نا، ئیدی هه‌مدیس گه‌رابۆوه تا ژبانم لێ تال کات، هه‌ر ئەندازه‌یه‌ک که ئەقلم بکه‌وتته‌ سه‌لماندنێ ئەوه‌ی که ژنان هه‌مان به‌های پیاوانیان هه‌یه‌ و خاوه‌نی یه‌ک رۆجن، دلی دێرینه‌ی ناخ، دلی ئەفریقاییم که ئەقلی به‌ئه‌وروپایی بووی سه‌ره‌نشت ده‌کا و دانووی له‌گه‌ل‌یدا ناکوئێ، پال به‌ژنانه‌وه‌ دهنێ و له‌پشت به‌ستن یاخود مۆله‌تدان پێتیا که به‌قولا‌یی ناخدا رۆجن و بکه‌ونه‌ ژێر ده‌سه‌لات‌تیبه‌وه، به‌ره‌ره‌کانی ده‌نوئێ. ژنان زینه‌تی پیاوانن و زۆریه‌ی جارانیش نه‌خۆشی و پێداویستین.

(کۆستاندیس) دیتته‌وه‌ یادم، ئەو پاسه‌وانه‌ کریتییه‌ کیتییه‌ی سه‌ر زه‌رعات، که وه‌ک ده‌رویش ده‌ژیا و سیتییه‌ری ژنی به‌ر تیر ده‌دا. کوتوپر هه‌وال‌ بلاوبۆوه‌ که کۆستاندیس ده‌یه‌وی ژن بیئێ.

پێم گوت: "کۆستاندیس، چ ده‌بیستم؟ ئەری راسته‌ ده‌ته‌وی ژن بیئێ؟" له‌وه‌لامدا گوتی: "باشه‌ گه‌وره‌م، ئەدی چ بکه‌م؟ بیرم کرده‌وه‌ ئەگه‌ره‌که‌ سه‌رمام بی ئەی کێ که‌له‌شاخیکم لێ بگه‌ی؟" که‌سیکی تر له‌عوامی په‌نجا سالیدا بووه‌ خاوه‌نی ژن و مندال، له‌و باره‌یه‌وه‌ پێی گوتم: "باشه‌ کو‌ری خۆم چیم کردیا؟ عه‌ززی کو‌ری خۆمی بکه‌م که منیش وه‌کی خه‌لکانی تر حه‌ز ده‌که‌م مووی لوولی نه‌رم له‌سه‌ر سه‌ریه‌که‌م هه‌ی!"

هه‌روه‌کو گوتان: گا پێداویستی و گا زینه‌ت.

له‌ ته‌واوی ماوه‌ی مانگی هه‌نگوینی، له‌ئیتالیادا نازاد بووم و چ کیشه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی یاخود نیگه‌رائییه‌کی سۆزداریم نه‌بوو.

له‌گه‌ل‌ ئەوه‌شدا، هه‌نوکه‌ کاتی ده‌مه‌وی دواي ئەو هه‌موو سالانه، ئەو له‌زه‌ته‌ له‌خۆدا بژنمه‌وه، ته‌واویک سه‌رم سو‌رده‌مێنێ، ده‌بینم له‌زه‌تی ئەقلانی تر دزه‌یان کردۆته‌ ناخه‌وه، له‌گه‌لمدا یه‌کانگه‌ر بوون و ئیدی له‌وه‌ ده‌رچوون یادوه‌ریه‌ی بن، له‌زه‌ینمه‌وه‌ چونه‌ته‌ خۆنمه‌وه‌ و له‌وی وه‌ک غه‌ریزه‌ی سه‌روشتی ده‌ست به‌کار بوون، کاتی بریاریک ده‌دم، دواتر دیتته‌وه‌ بیرم که بریارده‌ره‌که‌ من نه‌بووم، به‌لکو کاربگه‌ری فلان تابلۆ، یان فلان بورجی قۆناغی رێنسانس، یاخود فلان شیعی دانتی بووه‌ که له‌یه‌کێ له‌شه‌قامه‌ باریکه‌کانی ناوچه‌یه‌کی قه‌دیمی فلۆره‌نسادا تۆمارکراوه.

ئەوه‌ی به‌سه‌ر ته‌خته‌ره‌شی زه‌ینمه‌وه‌ هه‌ل‌کۆلراوه، چێژێ ئەقلانی نییه‌، به‌لکو چێژێ عه‌ردیتر و نزیکتره‌ له‌گه‌رم و گو‌ریی ئینسانه‌وه، ئەو چێژانه‌ به‌ته‌رو‌په‌ی و خه‌میکی مه‌زنه‌وه‌ لێم ده‌نۆن. له‌وه‌ هه‌موو به‌زم و رووداوه‌ی تافی جحیلێ، جگه‌ له‌ده‌سته‌که‌وتی‌کی که‌م هه‌چی تر نه‌ماوه‌ته‌وه: گولا‌له‌ سووره‌یه‌ک که له‌په‌رژینی باخچه‌یه‌کدا له‌(پالیرمۆ) به‌ژاکاوی بیینم، کچۆله‌یه‌کی پێپه‌تی که له‌کۆلانیکی پیسی ناپۆلیدا مل‌مۆی ده‌کرد، پشیله‌یه‌کی ره‌ش، به‌په‌له‌ی سپی گه‌وره‌وه‌ له‌سه‌ر تاقی په‌نجه‌ریه‌کی به‌سه‌بکی گوتیک رۆنراو له‌(فیرونا) هه‌لترووشکا بوو. چۆنییه‌تی گو‌له‌وه‌چنیکردنی یادوه‌ریه‌یه‌کانی ئاده‌میزاد له‌نیو یادوه‌ریه‌یه‌ جۆراوجۆره‌کانا، له‌شته‌ سه‌یروسه‌مه‌ره‌کانی زه‌مانه‌یه. ئەری ئەو سه‌رکرده‌ گه‌وره‌یه‌ کێ بوو که له‌سه‌ر نوئینی مردن به‌قه‌ه‌روه‌ گوتی:

- "هەر کاتى دڤرکه کان پرازینه وه به گولتى سپى دىم، بنۆره! ههنوکه دڤرکه کان نهمرانه خونچه دههکن و دوو کۆترى خواوه ندىش ههميشه بهئاسمانى (ناسيزى) دا بال لىک دهدهن!"

به شه قسامه بارىکه کانداهه لگه رام، ده رگاگان دهکرانه وه و ژنان دههاتنه دهروه، ژنانى تازه حهمامکردوو، بۆن و کریم لهخۆداو، پرچ و کهزى شانگراو، پهله و خۆشحال بهروه کلئيسا دهڤۆشتم - تا بىين و بىينرتين - کاتى بههار، لهسه زهمینه کانى ههتاودا، کلئيسا ژوورى میوانى خودايه، هاوړتیيانى ئه، ژن و پىاو وهکو يهک، بهروه ئهوى دهڤۆن. لهسه کورسىبه کانى داده نیشن، ساتن لهگه له خواوه ندى دهئاخفن و ساتتیکى تربش لهگه له نهمره کهى پالئاندا سهرى قسه دادهه زرتين. خزمه تکارى خودا، به پىتلوى سپى و جبهى رهبش يان سووره وه دىت و دهچن، زهنگ لىدهدا و به نه غمه يهکى شيرين دهکه و پتته ستايشکردنى قه ديس فرانسيسکۆسى خواوه مال، پاشان میوانه کان ههله ده ساتن، خودا حافىزى دهکه و بهروه ده رگاکه دهچن. ئىدى ئهوان دىدهنى قه ديسيان کردوو و وا ههنوکه ش دىده نىبه که تهواو، ئاسمان بهوپه ڤرى ئاسووده بىبه وه پتده کنه نى و له خواره وهش - له سه رهرد - ده رگای مه يخانه کان ده کرینه وه.

نامه يه کم بۆ (کۆنتيس ئيرىچتا) پىيو، بهو نامه يه ده متوانى له ماله خۆشه که يدا بڤيم، پيشتر باسى خاتو ئيرىچتا يان بۆ کردبووم: خانئیکى نه جىبزاده ي به ته مهن که به تاقى ته نها له گه له کاره که ره وه فاداره کهى (ئيرمىليندا) (*) دا دهژى و له راده به ده ره به ناسىم خۆشحال ده بچ.

خاتو ئيرىچتا که سه رده مانئیک شاجوانى ناسيزى بوو، له بىست و شه ش سالىدا بئوه ژن ده که وئ، له وکاته وه به دوا به پىاو ئیک ناشنا نىبوو، خواوه مولىکىکى ژۆر بوو له زه دىتوون و ره ز، پيشتر به سوارى ماينئیکه وه بۆ سه ردانى زه و یوزاره کهى دهچوو، بهلام ههنوکه پىر و تاقهت و حه وه سه له و ئه وهى نه ما بوو، خه ميار له بهر ناگرده که دا داده نىشت و به ده گمهن قسه له زار دههاته ده ره، وهک بلئى له داو ئىپاکى خۆى ژىوانين. پىيان گوتمووم: به جوړئیک له گه لىدا بدوئ و لئى بنۆره، ههروهک ئه وهى هيشتا ته مهنى بىست و شه ش سالان بچ، خۆشحالى که، گه رچى تازه دره نگىشه!

ڤۆژئىکى خۆشى بههار بوو، په رده سئیکه کان گه راپوونه وه، کئىلگه کان لئىواو لئىو له گوله مروارى چکۆله و سپى بوون، شنه ههم گه رم و ههم بۆنخۆش. بهلام له کۆشکدا هيشتا ناگر هه ر داگىر سابوو، کۆنتيسى پىر له سه ره کورسىبه کهى له پال ناگره که دا دانىشتىبوو، سه رپۆشئىکى شىنى ئاورىشمى دا بوو به سه ره پرچه سپىبه که يدا، نامه کهى له سه ره ئه نۆى دانا، سه رى هه لئىرى تا سه یرم کات، به هۆى سه ره که وتن به سه ره پىپلىکانه کانداهه، شه لال له ئاره قه بووم و قۆچچه کانى کراسه که م تا خواره وه کردبوونه وه، ئه ژنۆکانم - پانتۆلم له پىدا بوو - به هۆى بلئيسه ناگره که وه برووسکهى ده دا، ته مهنم بىست و پىنج سالان بوو.

کۆنتيس، به زه ره ده خه نه وه گوتمى: "هوى..هوى.. کۆتوپر ته واوى گرىکستان هاتۆته ماله که وه، خۆشها تىت!"

ئه رمىليندا که دواجار به خت چوو بووه پىشوازى و جازى له خانمه کهى وه رده گرت، هاته ژوورئ و له سه ره

(*) ئيرمىليندا Ermelinda له رۆمانى) فرانسىکۆس، قه ديسى من) دا، کاره کرى خاتو کلارايه.

سپنىبهک شير و کهره و نان و میوه ی هینا و سپنىبه کهى له سه ره ته پله کئیک دانا.

کۆنتيس گوتمى: "ژۆر خۆشحالم، ئىتر ته نها نىم."

وهلامىم دا په وه: "هه روا منىش، لىره که دانىشتووم، له ماناى نه جابهت و جوانى و میه ره بانى به ده گه م."

گوتمى رهنه گه رپوى کۆنتيس سووره له گه را، بهلام هىچى نه گوت، پرسنگى بلئيسه يه کم له چاوانىدا بىنى، بىگومان له گله يى و تووره بىدا، له دلئى خۆیدا ده لئى: "نه جابهت و جوانى و میه ره بانى به ده ژزه خ! ته نها جئىلئى به عه مه ل دئى و ئىدى هىچى تر نا!"

ژوورئىکى گه وه رى پىدا، که ته خته نوئىکى پانو پۆرى تىدا بوو، چه ره قه فئىکى مه خمه لى درا بوو به سه رىدا، دوو په نجه ره ی گه وه به رووى شه قامدا ده کرانه وه، ده متوانى له وئوه حه وشى ده برى قه دىس کلارای به رامبه رمان بىينم، راهىبه کان به کلاره شۆره کانىانه وه، به پىده نگى دههاتن و دهچوون، بورج، ساپسته و حه وشه ی ده بر پر بوو له کۆتر، ته واوى ده بره که، وهک کۆترئىکى مئى گه وه ره، به نه قىنه وه ده بگماند. ڤۆژئىکان کۆنتيس لئى پرسىم: "راهىبه کان ده يانه وئى له گه له ئه و کۆترانه دا چ بکه ن، شه رم شتئىکى باشه. مه گه ر ئه و کۆترانه نابىن و گمهيان نابىست؟ مه گه ر سه رنج ناده ن چه ندىک حه يابه ره يه؟ پئوىسته ئه و کۆترانه به ره لاکه ن، يان سه ريان بىرن و گوشته که يان بخۆن تا رزگار يان بچ لئىيان و ههروه ها ئيمه يش رزگارمان بچ لئىيان!"

سئى مانگ له ناسيزى مامه وه. قه ديس فرانسىسکۆس و کۆنتيس مۆله تى ڤۆشتميان نه ده دام، ئاخىر بۆ کوئى چووبام؟ گه ر ئامانجى ژيان به ختيارى بچ، ئىتر بۆچى ڤۆشتمام؟ له کوئى ده متوانى هاوده مئىکى ئازىتر و به وه فاتر له قه ديس فرانسىسکۆس په يداکه م که هه موو ڤۆژئى له ماله کهى خۆیدا بۆ دىده نى دهچووم؟ له کوئى ده متوانى هاوړتپه کهى دلڤىنتر له کۆنتيس، ئه و قه ديس کلارا زىندووو بدۆزمه وه؟ به درتڤاى ڤۆژ له (ئامبريا) پىاسه م ده کرد و شوئن پئى قه ديسم له نئىو دار نارنج و ره زه کانا هه لده گرت، بههار له شئوه ی چه پکه گولئى سوور، زه رد و سپى به فرىنى فیرقه ی فرانسىسه کانداههاته به رچاوم: قه ديس فرانسىسکۆس له گه له گوله کانى هاوړتپدا، جارىکى تر له خاکى ناسيزىبه وه هه لده سايه سه ر بچ تا سلاو له (هه تاوى برا) بکا، سلاو له (باى برا) و (خوشکه ناگر) و (ئاوى برا)ى خه نىى و چکۆله شمان بکا. سلاو له کۆنتيس و کوره خۆشحالئى کرىتپه کهى لايه وه بکات.

عه سرانى هه موو ڤۆژئىک خۆشحال و ماندوو، ده گه رامه وه مال، ناگر کرابۆوه، کۆنتيس به جلکئىکى جوانه وه، به روخسارى پۆره کراوه وه، له سه ره کورسىبه نزمه کهى، ده ست له بن هه نگل چاوه رپئى ده کرد. له به ره ئه وهى هه ميشه، خه ميار و بىده نگ به چاوانى داخراوه وه داده نىشت. بهلام ئه و ساته ی که ده نگى ده رگای ده ژنه فت و به ته په ی پئى منى ده زانى، چاوانى ده کرد نه وه، ئىشارته ی بۆ کورسىبه کهى ته نىشتى ده کرد و ده ستى به سه ره ئه ژنۆکاندا ده هئتا.

- "بدوئ، بدوئ، زار هه لئىبه وه و مه وهسته. ئه مه ته نها شادمانىبه که که هه مه!"

منىش زارم هه لده هئتا يه وه و ده که و تمه قسان، قسه له باره ی کرىت، له باره ی باب و دايکم، ژنانى

دراوسې، شهزادگانې کریت له پیناوه ده د سته پینانې نازادې، له باره ی شازاده جیورج ئه کاته ی پتی نایه خاکې کریته وه. ته و او ی کریت، به دار مورت و دار دیمشت نارایشت کرابوو، جه نگاهه ره پیره کان- به ریشی سپی و دریز و به جه سته ی به شمشیر پیکراویانه وه- ده چه مینه وه تا ده سته شازاده ی گریکستان ماچ کن، به سه ره به کدا ده تلپسانه وه، توانای بینینیان نه بو، له به ره ئه وه ی چاوانیان نوقمی فرمیسک ببوو. هه ندی جاریش له باره ی کچه ئیر له ندی به که وه بو کونتیس دده وام، له باره ی چورغان بو (پسیلوریتی)، له باره ی ئه وه وه که له کلپسا چکلنه که ی ئه وئ چیمان کرد و چون له به کتری جیابوینه وه.

کونتیس سه رسورما وانه پرسې: "به لام چون؟ چون؟ مه گهر ئه و کپزه خو شبه ختی نه ده کردیت؟"
- "با!"

- "ئهی که واته بوچی؟"

- "کونتیس، ته و او له به ره ئه مه بوو."

- "تینا گم؟"

- "تاخر ئه و خو شبه ختیبه زیاتر بوو له خواستی کورپکی جحیل، له خه ته ردا بووم."

- "له خه ته ری چیدا؟"

- "خه ته ری به کئ له م دوو: یان خووم به و خو شبه ختیبه وه ده گرت که ئیدی به و شپوه به مه زنی و شکویم له ده دست دده! یا خود خووم پیوه نه ده گرت و هه میسه ده مه پرست، به و شپوه به ش ته و اوئ خووم دده وړاند. جارتیکیان هه نگیکم بینی له ناو هه نگوینه که یدا خنکابوو. تاخر منیش دهرسم له وه وهرگرت!"
کونتیس له فیکره وه چوو. دوا جار گوتی: "تو پیاویت، ته نها ئه و مه سه له به ت له زه دینا نیبه، شتی تریش هه ن، به لام نیمه ی ژنان..."

عه سری ئه و رژه، قسه ی ترمان نه کرد، هه ردوو کمان له بیته دنگیدا تا نیوه شه و چاومان له ناگره که بریبوو.

جارتیک ئه رمیلیندای نارد تا بېرسې: "مؤله ت ده فهرموون پاش نیوه رژی ئه مرؤ کونتیس دیده نیتان بکات؟" چومه ده ری تا گول و شیرینی بکرم، پاشان گه رامه وه و چاوه رپیم کرد، له سه عاتی دیار بکراودا به ترس و له رزه وه له ده رگای دا، ده رگاکه م لئ کرده وه و هاته ژووره وه.

له شه رما تا بنا گوتی سوور هه لگه رابوو، وه ک بلتی کچو له یه کی پانزه سالان بئ و یه که م جار بئ له گه ل کورپکدا بچیته ده ره وه، ماوه به کی دریز له حاله تیکې بیهوشیدا مایه وه و نه بیتوانی قسان بکا، دواتر چاوانی بریبه عه رده که و به وشه ی پچرپچر وه لامی پرسیاره کانی دایه وه، دلم ریشال ریشال بوو، بنوره چون شهرم و کچینی هه مدیس دینه وه و له بوونی ژتیکې راسته قینه دا، به نه رمی ده مینه وه و له وپه ری پیرییدا پرشنکیکې ناومیدانه و تالی بئ ده به خشن.

ئه و رژه ی که ئیدی ده بوو برؤم، کونتیس ده سته ملام و سویندی دام جارتیکې تر سه ره له ناسیزی بده مه وه و وی ببینم. گوتی: "هه رچی زووتر، زووتر.. هه ولی دا پتیکه نن به لام نیتوانی و فرمیسک زایه چاوانی. گوتی: "زوو وهره وه، چونکه ده شت تا ئه و کاته کچم کرد بئ!"

تاخر هه رگیز وشه ی (مردن) ی له زار نه ده هاته ده ر.

سوینده که نه شکاند، چه ند سال دواتر، له (دون دیونیژی) ئیعترافگه ره که ی کونتیس وه برووسکه یه کم به ده س گه یشت، نووسیوی: "وهره، کونتیس له وه دایه کؤچ بکات!"

له ئیسیانیا بووم، برووسکه یه کم کرد و یه کسه ر به ری که و تم.

له کاتیکدا چه پکی گولی سپیم به ده سته وه، به ده سته یکی له رزوک له ده رگای کؤشکه که ییم دا، له دلی خو دا ده مگوت: "بلتی زیندو بئ یا مردبئ؟" ئه رمیلیندا ده رگاکه ی کرده وه، به لام نه مویرا هیچی لئ بېرسم، گوله کانم دا پتی. گوتی: "کونتیس چاوه رپتانه، له سه ر ته خته نوتنه که یه تی، ئیدی له بئ که و توه!"

له سه ر ته خته نوتنه که ی دانیشتبوو، پرچی شان هه کردبوو، زپر و زیوه کانی له خو ی دابوو، که مئ کریم له گوناکانی ساویسو، پارچه یه ک قوماشی سووری بو شارنده ی چرچی و لؤجی به ملیه وه به ستبوو. باوه شی کرده وه، خووم هاویشته نیتو باوه شیبه وه، پاشان له پال سیسه مه که یدا دانیشتم و که و تمه سه برکردنی.

له هه شتا سالیشدا چ جوان بوو، چ شوخی و دلره راوکیه ک له چاوانیدا دده ره وشایه وه!

به ئه سپایی گوتی: "له وه دام کؤچ بکه م!"

ده موسیت زار هه لپینمه وه و قسه که ی نه سه لیم، به لام ئه و دلی دامه وه و ده سته گرتم، وه ک بلتی خودا حافیزیم لئ بکات.

هه مدیس به چره به وه گوتی: "له وه دام کؤچ بکه م!"

شه و داها تیبوو، ئه رمیلیندا هاته ژووری تا چراکان داگیرسینی، به لام کونتیس رینگه ی نه دا، له و تاریک و روونه دا، ده متوانی رؤشایی کزی روخساری ببینم. چاوانی بیونه دوو چالی گهره ی تژی به شه و، هه ر که تاریکی چرپوه، هه ستم کرد کونتیس نارام و ناومیدانه له کؤچ کردنایه.

چه ند سه عاتی دواتر، ده مه و نیوه شه و ئیدی کونتیس کؤچی کرد.

***

هاورپي شاعيره که م...

کیوی ناتوس

چه ند ئه سته مه بو رۆح خو ی له جه سته، دنیا، کیتو، زه ریا، شار و خه لک جیاکاته وه، تاخر رۆح وه ک هه شت پیبه ک وایه و ئه وانه هه موو پیبه کانی ئه ون.

ئیتالیا پری کرد به رۆحمدا و رۆحیشم پری کرد به ئیتالیا دا، هه نوکه ببوینه یه ک و ئه سته م بوو له یه ک جیابینه وه، ته و او پیک یه کانگیر یه کدی ببووین. له راستیدا له سه ر ئه م عه رده چ شتیک نیبه هیتنده ی رۆحی ئینسان داگیر که ر بئ! دنیای ده رخواز ده ئه و جا هه ر تیر نابئ، گا داگیر ده کا و گا داگیر ده کری، هه تا زیاتریش داگیرکا روویه ری ده سه لانه که ی بئ که مه، ته نگه نه فه س ده بئ و هه ناسه ی سوار،

هول ددها دونيا كونترول كا، تا بتوانئ بهكه يفي خوئ و بهنازادى هه ناسه بدات.

ئووه لئىن سه فهرم بئ ئوروپاي خورئاوا ئاوهايى بوو، سنوره كان له ناخمداهه حف دهبون، بوم دهر كهوت دونيا دهوله مه ندرت و بهرفراوانتره له گريستان، دهكرئ جوانى و رهنج و هيزيش خاوهن روخسارتيكى تر بن، جياواز لهو روخسارهى كه كريت و گريستان پوئشيو بوانه.

كه چاوم ده برييه ئو و پهيكه رگه له جوانه هيند تهنك و ناسكهى كه له ناوچوونيان بئ نه بوو، ديسان و ههمديسان پهژاره و تور په برييه كئ ئوقره لئير له ناخمداهه ههژا. تاخر هه موو ئو له شولاره مه له كوتيبان هئى كه پاسا و بوون بئ خولقاندى ئم و ئينه و پهيكه رانه، هه نوو كه گشتيان له ژئير خاكدا رزيبوون و ئاميت هئى خول بوبون، چونكه هه موو جوانى و گهوره يئ نينسان وهك پرشنگيكي روشنايى، هه ساتيكي له بهرام بهر تيشكي خوردا خوئ يئ راده گيرئ و دوايى له ناو ده چئ. دوو برينى قول ههمديس له ناخمداهه ميان كردهوه، دواي ئم سه فهرم هه موو كات جوانى له سه ر لئيوه كانم سوو كه چيژيكي مه رگيشي پئوه بوو، هه ر به و هزيه وه رؤحم به رفهراوانتر بوو، تاخر سه ر چاوه په كئ ترى بئ ياخي سوون چنگ كهوت، چونكه رؤحي كالى گه نجيتي به هاسانى گورينى جوانى به عه ده م يئ قه بول ناكري، ئوه له كاتيتيكا كه خاوه ند له قوژنيكا روه ستاوه و بيري ده چئ دس هه لئيرئ و ئو جوانييه نهر و بئ كوتايى كا. بونياهه مئى گهنج به خوئ ده لئى: "گه ر خاوه ند بام، ئه وا به ده ست و دلئيكى فهراوانه وه نه مرى و ژيانى بئ كوتاييم ده به خشيه وه، قهت لئى نه ده گه رام پهيكه ريكي جوان، يان رؤحيكي جه سوور و ئازا بيته خاك، ئه مه ئيتر چؤن خوايه تيبه كه كه جوان و دزيو، ئازا و خويئرى، وهك بهك ده ته پئيتته چالئيكه وه و دلئيه قانه ژئير پئيان دهنئ و ده يان كاته خاك و خول، دهئ ئم خاوه نده يان خاوه نديكي دادوهر نييه، ياخود قودرته ي رهاى نييه، يان ئه وه ته خاوه نده كه تن ناگات!" بونياهه مئى گهنج زؤر جار بئ ئوه ي به خوئ بزاني به دزييه وه له ناخى خويدا ده كه ويته داتاشينى خاوه نديك كه نابيته هؤى شه رمه زار بونى دلئى.

جارتيكيان له (ئيرنيست رئيان) يان پرسى: "بيرورات چييه سه بارهت به نه مري رؤح؟" ئو په بره مئيرده مهرد و رنده له وه لامدا گوتئ: "چ پاساويك بئ ئوه نابييم كه من ياخود به قالئيك نهر بين، به لام پاسا بئ ئوه ده بينم كه بؤچى نابئ رؤحه لئى مه زن كاتئ له ش جن ده هيلن برن!"

گه رامه وه گريستان. به لام به بريندارى گه رامه وه، له ئاگرئ ئو زه بروزه نگه فيكرئ و ناتاراميه رؤحييه دا ده سوو تام كه هيشتا گومانواي و ناخى ده هه ژاندم، نه مه دزاني له گه ل ژياندا چ بكه م؟ بهر له هه ر شتيك ده مويس و وه لامتيك بئ ئو پرسيا رگه له بئ زه مه نه بدؤزمه وه، دواي ئوه به برم له وه كرده وه كه ده مه وي بيم به چئ. به خؤم ده گوت: تا سه ر دهر نه كه له ئامانجئى مه زنى ژيانى نينسان له سه ر ئم خاكه، ئيدئ چؤناوچؤنى ده توانم له ئامانجئى مؤقهت و هه نو كه بئ ژيانى خؤم تيبگه م؟ تا ئامانجئيك بئ ژيانى خؤم ده ستنيشان نه كه م چؤناوچؤنى ده توانم ده ست پئيكه م؟ زؤريش به دواي ئوه وه نه بووم كه به رژه وه ندييه كئ ئه وتؤ بدؤزمه وه، چونكه پئيم ابوو شتيكى له جوژه مه حال و بيئوه ديه، ته نها به شوئن ئامانجئيكئ واوه بووم كه له گه ل خواسته رؤحي و فيكريه كه مدا بيتته وه، ئو كاتانه زؤريش راستئ و ناراستئ ئو ئامانجه م بئ گرنج نه بوو، به لئكو گرنج ئه وه بوو ئامانجئيكئ هاوئا ههنگ به بوونم بخولقيتم و به م ته رزه

ويست و توانا تايبه تيبه كانم تا ئو جئيه ي كه ده كرئ و دس ددها فهراوان كه م. به م شئويه بوو دواجر ده متوانئ به شئويه كئ هاوئا ههنگ هاريكارئ ته واوه تئ دونيا بكه م.

گه ر بونئ ئم سه ودا فه لسه فيبانه ي تافئ جحبئليئ نه خوئى بئ، دهئ ئه وا من ئو كاته زؤر خه راب نه خوئ بووم.

ئه سينا چؤل و هؤل، فيكر و خه يالئ رؤژانه زه ين و دلئى هاو رپئكانئ وشك هه لگه رانديبوو. يه كئ له و هاو رپئانه ده يگوت: "تيمه دهر فه تئ بير كر دنه وه مان نه ماوه!" يه كئ يكي تريان ده يگوت: "تيمه چ دهر فه تيكمان بؤ خو شه ويستئ نييه!" سئيه ميان به پئيكه نينه وه هه لئى ده دايه و ده يگوت: "كه وا ته تؤ له دووى ئامانجئى ژيانيت؟ فه قير، بؤ ده بئ بؤئ نيگه ران بيت!"

ئو وه لامه م بير كه وته وه كه جوتيارتيك دايه وه كاتئ له باره ي ناوئ ته يرئيكه وه پرسيا رم لئى كر د، جوتياره كه به ته سه وه سه يرئيكئ كر دم و گوتئ: "فه قير، زؤر بؤئ دامه چؤ، گؤشتئ ئو مه له ناخوئ!"

رووناكبير انيش هه ر خه ريكي ده مار گيرئ و مملاتئى تور په هات و له پاشه مله زه مكر دئى به كتر و خؤپه رستئى بوون، من ئو كات ده ستم كر دبووه نووسئ تا رؤچئنى بؤ دهر بار بوونئ هاو اره كانئ ناخم بدؤزمه وه، تا به شك م بتوانم بهر به ته قينه وه ي خؤم بگرم، زه مئى كه سم نه ده كر د، سه رم به مه يخانه دا نه ده كر د، يارى قاقزئىم نه ده كر د، ئيدئ كه س چاره ي نه ده ويستم. سئى تراژيدايئ ئه وه لئيم له ناوه ده مرا قه واره ي خؤيان وه رده دگرت، شيعره كانئ داهاتووم هيشتا مؤسيك بوون، له شه رئى ئه وه دا بوون له سنوورى نه غمه تئيه رپئن و بينه وشه.

سئى كه سئيتئى گه روه: ئوديسه، نيسفؤرس فؤكاس و مه سيح له ناوه ده مرا هه لئيان ددها سيمائى خؤيان بدؤز نه وه و له ناخم بيته دهرئ و خؤ قوتار كه ن. بؤ ئه وه ي هه م خؤيان ئازا كه ن و هه م منيش، تا بتوانم ئازاد بم. سه راپاي ژيانم كه وتبووه ژئير پرشنكى كه سايه تيبئ ئو قاره مانه مه زنا نه وه. ده شئى ئه مه له به ره ئه وه بووبئ كه له منالئيدا به سه ره هاتئى قه ديسه كانم به تاسه و خوليا وه خويئندبووه و هيوا م ئه وه بوو بيمه يه كئ له وان، پاش ئه وه ش به هه مان خوليا و تاسه وه ژيانئى خؤم بؤ خويئندنه وه ي ژيان نامه ي قاره مان گه ل و رزگار كه ران و داهئنه ران و دؤنكيشؤتگه له كان ته رخان كر د، هه ر كاتئ به رتيكه وت كه سئيتيه ك، قاره مانئيتئى تئيكه ل به ده ست و داوئنيپاكئى و پيرؤزييه وه گري دابا، ئيدئ من ئو كه سئيتييه م ده كر ده نمونه ي بالاو هزم دهر دكر د منيش وهك ئو بام، به لام كاتئ بينيم ناتوانم نه بيمه قه ديس و نه به قاره مان، ئيدئ ناچار هه ولتم دا به نووسئ پئيكه بهك بؤ دلئانه وه و ته سه للادانه وه ي خؤم له و شكستانه بدؤزمه وه.

زؤر جار ان به خؤم ده گوت: "تؤ بز نه لائتيكى ده سته مؤيت، هه ول ده ده يت پئيكه نئى، تا من ده ستنه كه مه شيوه ن، به لئى، به لئى ئه ي رؤحي پيرو به سته زمان، تؤ بز نه لائتيكى ده سته مؤيت، برسئته، كه چئ له برئ خوار دنه وه ي شه راب و خوار دئى چيشت و گؤشت، په ره قاقزئيكئ سبئى هه لده گريت و وشه ي شه راب و نان و گؤشتئ له سه ر دهنووسئ و ئه و جا ده كه ويته خوار دئى!"

كوتوپر، رؤژنيكيان رؤشناييه ك له تاريكيدا دره وشايه وه، له (كيفيسيا) له خانويه كدا نيشته جن بووم كه به دار كاج دوره درا بوو، ئه ز هيچ كات دژه كؤمه ل نه بووم، به لئكو له راستئيدا هه ميشه خه لئكم

له دوروه خوښ ويستوه، خو گهر كه سيكيش بو ديدنهيم هاتبا، نهوا ههستي ميوانداريتي كريتيا نهام ده بزا و تا بوم كرابا، ميوانداريي نهوا هاوره گه زه خوم ده كرد، ماو هه يه كي دريژ گوتيم بو قسه كاني راده ديتر، ده چوممه ناو دونباي قسه و باسه كانيسه وه، گهر يارمه تيبه كيشم له دست هاتبا، نهوا به خوښ حاليسه وه له خزمه تيا ده بوم، جا نه گهر وتويژ و په يوه ندييه كه دريژ هې كيشابا، ئيدي ده چوممه وه ناو خوم و بيزوم به ته نهايبه وه ده كرد. خه لكي پييان وابو من پيويستم به وان نيبه و ده توانم بي ده مودو له گه لياندا هه لكه م. نه مهيان به تا وانتيك ده زاني و ليم نه ده بووران، كه متر كه سانتيك شك ده برد بي نه وه ههستي به وه رسي بكه م، بتوانم تا قيامت له گه لياندا بريم.

به لام روژتيكيان روښنايبه ك دره وشايه وه، نهوا روژه له (كيفيسيا) له گه ل كابرايه كي جحيلي هاو ته مهنې خوم يه كترمان بيبي كه زورم خوښده ويست و ريزيكي زوريشم لي دنا، وي له ريزي نهوا كه سانه بوو كه به بينييان خوښ حال ده بوم و به نه بينييان دلته نگ، لهوا كه سانه بوو به په نجهي ده ست ده زميران، بي نه اندازه قوز و ئيسك سووك بوو، خوښي نه مهي ده زاني، ده شيزاني كه شاعيريكي غه زه لبيژي گه وره يه، شيعريكي به رزو مه زني نو سيبوو كه ده يان جار خوښدبوومه وه. له شيوازي نه زم، هه لگوزاني وشه، فه زاي شيعر و هاوئا هه نغي نه فسووناوي نهوا شيعره چيژيكم و ده رگرت هه ر مپرسه. نه سه بي نه م شاعيره ده چوزه سهر هه لو، له نه وه لين بال له يه كد انيدا گه يشتبوه دوندې شيعر، كاتيكيش داوي شيعر دهستي دايه نه سر نو سين، تيگه يشتم كه هه ر به راستي هه لويه كي ره سه نه، چونكه له كاتي نيشته وه و روښان به سهر عه ردا، هه ستم ده كرد له شي قورسه و ده ست و پي روښتن نيبه، وي هه ر به راستي هه لو و جيگه شي هه ر سينگي ناسمان بوو. نهوا شاعيره بالي هه بوو، زه بينيكي وشكه له گه راو و زه ميني نه بوو، نهوا شاعيره جيگه دور و تاريخه كانيشي ده ديته، به (وينه) بيبي ده كرده وه، لاي وي ديمه ني شاعيرانه ي باه ته مه نتيقيبه كان كه مو كورتي نه ده رگرت ه خوي، كاتي پي له كه وشي ته سكي ئيستيدالدا گيري كردبا و نه يتوانيسا خوي ده ربا زكا، نهوا وينه يه كي بريقه دار له سهر په رده ي زه يني ده كه وه ته دره وشانه وه، گهر وايش نه با، نهوا له قاقاي پي كه نيني ددها و به گالته وگه پ خوي لهو ته نگره يه دربا ز ده كرد. به لام هه يبه تيكي شاهانه ي هه بوو، كاتي ده تبيني چون له كاتي ناخواتنا چاوه شينه كاني ده دره وشانه وه به نه شه، يان كاتي گوت ليده بوو كه چون له كاتي خوښدنه وه ي شيعره كانيا په نجه ره كاني ده هيتايه له ره، ئيدي له شاعيره كونه كاني گريكستاني ديترين ده گه يشتيت، نهوا شاعيرانه ي كه به تاجيكي گه لا ميويان گوله و نه وشه وه له كوښكيكه وه خويان ده كرد به كوښكيكي تر دا و گويگره سه ركيښه كاني خويان به شيعره كانيان كه وي ده كرد. هه ر لهو ساته وه ي نه م كورده جحيله م بيبي، هه ستم كرد وي جبي شانازي نه زادي به شه ره.

ده موده ست له گه ل نهوا شاعيره جحيله دا بووينه هاورې، هيتد له يه كتر جياواز بووين كه ئيدي تيگه يشتېن پيويستمان به يه كتره و هه ر دوو پي كه وه ئينسانتيكي كامل پيكي ديترين. من تووره و كه م دوو، زه ينم به ته رزيك ليوريز لهرسيار و ناخم و هه ا ببوه كيشمه كيشي فه لسه فيبي كه ئيدي به روواله ته كان هه لته ده خه له تام، ناخر له وديو هه ر سيمايه كي جوانه وه كه لله سه ريكه م ده ديت، دامالرابوم له سافيلكه يي و

له ج شتي دلنيا نه بوم، به شازاده يي له دا يكي نه ببوم به لام هه ولتم ددها بيمه شازاده. كه چي نهوا هاورې شاعيرده كه يفساز و به رزه فر و پشت نه ستور به خو، پرواي به نه مريي خوي هه بوو، دلنيا بوو له وه ي به شازاده يي له دا يكي بووه و ئيدي مه راقې شازاده بووني نه بوو. چ تامه زروي نه وه ش نه بوو بگاته لووتكه، دلنيا بوو له وه ي زور له وه پيښتر گه ييوه ته نه وي، كه سي له خوي به به رزتر نه ده زاني، قه ت خوښي له گه ل هونه رمنده گه وره كانا (چ زيندو چ مردوو) به راورد نه ده كرد، نه م سافيلكه ييبه پروا به خويون و هيتيكي مه زني پي به خشي بوو.

جاريكيان به سه رهاتي ميتشه نكه كانم بو گيترايه وه كه چون له روژي زه ماو نديانا، شاهه نكي دا يكه هه لده فرې و گرو پيكي هه نكي تي ره يش ده كه ونه داوي، له نه نجامدا يه كي له نيتره كان سهر ده كه وي، ئيدي زاوا له گه ل شاهه نكي دا يكه جوت ده بي و نهواني تريش يه كه يه كه له سهر عه رده كه به لادا ديتر و ده مرن، هه روه ا پيتم گوت: "عاشقان كه به مورا ده گه ن ده مرن، چونكه له زه تي شهي زاوا يه تي ده چيترن، وه ك بلتي لهو كاته دا هه مويان بووينه يه ك!"

به لام هاورپيكم قاقا پيكني و گوتي: "من تينا گه م تو باسي چ ده كيت! زاوا ده بي خوم بم، ته نها خوم و كه سي تر نا!"

به پي كه نينه وه پيتم گوت: "رؤح له وشي (من) دا جتي نابيته وه، رؤح به وشي (نيمه) ده خو تير ته وه. گوت ي عاريفيكم وه بيهر هيتايه وه كه ده لي: كاتي خه لك سه ره كوتني و ده دست ديترن، هه ست ده كم تاج له سه ري من ده نري!"

ورده ورده كه باشر ناسيم، جاريكيان پيتم گوت: "تاجيلوس، ده زانيت گه وره ترين جياوازي نيوان من و تو نه وه يه، تو پيتر وايه ريگه ي رزگاريت دوزيوه ته وه، هه ر نهوا بوچوونه ش رزگار ت ده كات، منيش پيتم وايه چ رزگار بوونيكي له ئارادا نيبه و هه ر نه وه ش ده بيته هوي رزگاريم!"

به لام له گه ل نه مانه شدا، جوړه لاوازيه ك له ناخيدا خوي له بو سه نابوو، بي نه اندازه حزي به وه بوو خه لكي خوښيان بوئ و پييدا هه لبلين، ده مامكيك به روخسار يبه وه بوو، نهوا هه موو سه ركه و توويي و پشت به خو به ستنه ي له ژير ده مامكيكدا حه شاردا بوو، گهر بتوانيسا نهوا ده مامكه ت لا بردبا، نهوا به گزاده يه كي زيز و په شيتوت ده بيني كه ده ستي نيازي بو لاي هه موو كه س دريژ بوو. روژتيكيان يه كن له هاورپيكاني پيتم گوت: "وي پادشا نيبه، به لكو لاسايي پادشا ده كاته وه!"

زور كه س له رووي به خيلي يان له رقيكه وه كه به رامبه ر له خو نايي بوونه كه ي هه يانوو، به نه كتره و ته له كه باز ناويان ده برد. ده يانگوت: "باوه ري به هيچ نيبه و ته واوي گوته و كرده كانيشي درو و روو كه شن، به تاوسيكي ده چي كه په روپو رهن گاوره نكه كاني گيف كرده بيته وه، به لام كاتي په ره كاني هه لده كيشي، ئيدي په له وه رتي هه كه زايي لي ده ميتنيته وه!"

نه خير، نهوا فشه باز و درون نه بوو، روا له تي ژيانې دره وه ي: قسه ي زل، خو هه لكيشان، دلنيا بوون له وه ي كه له دونيادا بي هاوتايه و هه ر كاتي بيه وي ده تواني موجيزه بنوتي، نهوانه هه مووي له گه ل دل سوزي بي سنووري وي به يه قيني قوولي ناوه ويدا دهاته وه.

به بئى ھاوتايى خۆپەوہ خۆى بانەدەدا، بەلگەلەدەوہ باوہرى بەوہ ھەبوو، تەواوتىك دلتىابوو كە ئەگەر دەستىش بىخاتە ناو ئاگرەوہ دەستى ناسوتتى، يان گەر لەگەر مەى شەردا بچىتە مەيدانى جەنگەوہ گوللەيەكى بەرناكەوئ. لەخواردندا زۆرخۆز و شانازىشى بەو زۆرخۆزىيەوہ دەکرد، چونكە پىتى وابوو ئەوہى دەيخوا دەيكاتە رۆح و گيان، بەپىكەنىنەوہ دەيگوت: "بەلام سەبارەت بەخەلكانى تر...."

رۆژتيكيان لەبەرە دىرئەكەى ئەسینا پىياسەمان دەکرد، بەدەم پىياسەوہ گوتى: "ھىند ھەست بەبوونى خواوہند لەناخما دەكەم كە ئەگەر ھەر ئىستا دەستم لى بدەيت، كلىە دەسەنم!"

ھىچم نەگوت، ھەر كە بىدەنگ بىنىمى، گوتى: "چىبە، پروام پىن ناكەيت؟ دەى تاقي كەوہ، دەستم تىوہ دە!" واى گوت و دەستى بۆ راگرتم.

نەمويست تەرىقى كەمەوہ. گوتم: "پروات پىن دەكەم، چ پىويست بەوہ ناكە تاقيت كەمەوہ!"

ناسايى بوو پروام پىن نەكردىن، لەوانەشە لەو كاتەدا پروام پىن كرىدىن! كئى چوزانى، حالى حازر ژىوانم كە تاقيم نەكردەوہ. ئاخىر ئەنجىلۆس و فشه كرىن؟ گەر دەمامكى خاكىتى و خۆنەويستى بەروخسارەوہبا، بەدوووروم دادەنا، بەلام ئەو راستگۆترين مرۆقى دونيا بوو. رۆژتيكيان لەرووداوتىكدا كە لەسنوورى جەفەنگ و پىكەنىنى تىپەپراند و ئاراستەيەكى خەتەرناك و ئاگرين و ديوانەيى وەرگرت، ئەوہم پىن سەلا.

پىكەوہ لەخانويەكى لادىتى قەراخ زەريا كە بەدارسەول گەمارۆ دراوو دەژباين، پىياسەى دوورو درىژمان پىكەوہ دەکرد، دانتي و تەورات و ھۆمەرمان دەخۆيندەوہ، بەدەنگىكى دليرانە شيعرەكانى خۆى بۆ دەخۆيندەمەوہ. يەكەمىن رۆژەكانى ھاوپىيە تىمان بوو، خەنى بووم بەوہى كە سىكەم دۆزىوۆو لەلووتكەى بەرزى ئاواتا نەبى ھەناسە نادات، پىكەوہ دونيامان دەرووخاند و سەرلەنوئى رۆماندەنايەوہ، ھەردووكمان دەمانزاني كە رۆح تاكە ھىزى بىن بەرەنگارە، بەجىياوازى ئەوہوہ كە ئەو تەنھا سەبارەت بەرۆحى خۆى وا بىرى دەكردەوہ و من ھەموو رۆحى ئىنسانم پىن بەوجۆرە بوو.

ئىوارەى درەنگانى رۆژتيكيان ھەر بەدەم پىياسەكردنەوہ لەبەر دەرگاي مالىەوہدا پراوہستابووين و لەزەريامان دەنۆرى. پۆستەچى گوند ھات و نامەيەكى لەجانتاكەى دەرھىنا و داى بەدەست ھاوپىكەمەوہ، پاشان سەرى بردە بنا گوتى و بەترس و شلەژانەوہ گوتى: "بەستەيەكى گەورەشت بۆ ھاتوہ!"

بەلام ھاوپىكەم گوتى لى نەبوو، بەدەم خۆيندەنەوہى نامەكەوہ روخسارى سوورھەلگەرا، پاشان نامەكەى دا بەمن و گوتى: "بىخۆينەوہ!" نامەكەم وەرگرت و خۆيندەمەوہ. نووسرابوو:

"بوزاي چكۆلەى ئازىزم! بەرگدرودەكەى ھاوسىمان مرد، وا بۆت دەنترىم تكايە رۆحى بكەوہ بەبەرا!"

نامەكە ئىمزاي ژنەكەى خۆى پىتوہبوو.

ئانجىلۆس بەترسەوہ سەيرىكى كردم و گوتى: "تۆ پىت وايە من.. بلىتى ئەستەم بىن؟"

بەشان ھەلئەكاندەنەوہ گوتم: "نازانم، بەلام بەھەر حال، بەلئى زۆر ئەستەمە!"

پۆستەچىبەكە پەلەى بوو، گوتى: "ئەدى چى لەو بەستە گەورەيە بكەم؟" ھاوپىكەم وەلامى دايبەوہ:

"بۆم بىنە!" ئاورى دايبەوہ و ھەمدىس سەيرى كردم، پىيم وايە چاوەروانى ئەوہبوو ئافەرىنى كەم، بەلام من

زۆر ھەپەسا بووم و ھىچم پىن نەگوترا.

لەنيو بىدەنگيدا چاوەروانى بەستەكە بووين، خۆز خەرىك بوو دادەچوو، رەنگىكى سوورى تۆخ بەسەر زەريادا پاكشابوو، ھاوپىكەم بەدەم چاوەروانىيەوہ لىوى دەكروژت.

زۆرى پىن نەچوو دوو پىساي لادىتى دەركەوتن، تابوتىكيان بەسەر شانەوہ بوو كە كابراى بەرگدروى تىدابوو. ئانجىلۆس زۆر جوامىترانە گوتى: "ئادەى بۆم بەرنە سەرەوہ!" روخسارە گەشەكەى رەش داگىرسابوو.

جارتىكى تر ئاورى دايبەوہ و سەيرى كردم و بەنىگەرانىيەوہ گوتى: "چ دەلئى؟ بلىتى بتوانم؟ تۆ بلىتى ئەوہم لەدەست بىن؟" وەلامىم دايبەوہ: "تۆ ھەولئى خۆت بدە، من دەچم پىياسەيەك دەكەم!"

درىژبايى قەراخ زەريام گرتەبەر، بۆنى سەول و زەريام ھەلدەمژت و بەخۆم دەگوت: "ئەلەعان ساخ دەبىتەوہ چما ئەو ھاوپىيەم فشهكەر و تەلەكەبازە ياخود رۆحىكى چا و قايمە و دەبىن لەبەرامبەر و دەبىتەننى شتىكى مەحالىدا چى لەدەست بىن؟ بلىتى ھەول بەدا مردووەكە زىندوو بكاتەوہ ياخود لەحەيوەت ئابرووچوون وەك رۆبىيەكى فىلئىباز دەخزىتە نىو جىگەكەى و خۆى دەكا بەنوستوو، ئەمشەو دەبىن!"

دلم كەوتىوہ تەپەتەپ، خىراتر ھەنگاوم دەنا، لەوہى كە رۆحى ھاوپىكەم بەم شىوہىە لەبەرامبەرمدا كەوتىوہ بەر ئەزموون و تاقيكردنەوہوہ، مۆچوركەم پىادەھات. خۆز خۆى كىشابوہ ژىر بالئى ئاسۆ و خۆيندنى خەمىن و ئارامى بايەقوشەكان لەنيو جەنگەلئى سەولەكانەوہ سەرى ھەلدا و دەھاتە گوتى، لووتكەى كىنو دوورەكان وردە وردە لەتارىكىدا بزر دەبوون.

بەئەنقەست درىژم بەپىياسەكەم دا، ئاخىر بىرى گەرانەوہ بۆ مالىەوہ ئازارى دەدام، بەر لەھەر شتى بوونى تەرمىك لەمالەوہ ئەشكەنجەى دەدام.

ھىچ كاتى نەمىتوانىوہ تەرمىك بىنىم و مۆچوركەى ترس و بىزاري لەشم دانەگرئ، دواى ئەوہش ھەزم دەكرد تا ئەو جىگەيەى پىم دەكرئ پەبىردن بەھەلسوكەوتى ھاوپىكەم لەو لەحزە قەيرانايىيەدا دواخەم.

كاتى گەرمامەوہ مالىەوہ، ژوورى ھاوپىكەم كە لەنھۆمى سەرەوہى ژوورەكەى مەنەوہ بوو، لەرووناكىدا پىرنگى دەدا، چونكە ئىشتىھاي ناخواردنم نەبوو، چوومە ناو جىگەكەم، بەلام چما چۆن دەمىتوانى بنووم!

بەدرىژبايى شەو دەنگى نووزەو جىرەجىرى قەرەوتلە لەگوتىمدا دەزرنگايەوہ، پاشان دەنگى تەپەى پىن بەدرىژبايى و پانتايى ژوورەكە، ھەمدىس نووزە و ھاوارھاوار و جىرە جىرى قەرەوتلە، ناويەناو گوتىم لى بوو ھاوپىكەم ھەناسەيەكى قوولئى ھەلدەمژت و پەنجەرەكەى دەكردەوہ، وەك بلىتى خەرىك بىن بىخكئى و پىويستى بەھەوا بىن. تارىك و لىئەى بەرەيان، لەشەكەتئى خۆمدا خەو بردىيەوہ، كە وەناگا بوومەوہ و چوومە خوارەوہ، كات درەنگى كىردبوو، ھاوپىكەم لەسەر مەيزەكە دانىشتىو، بەبىنىنى راجلەكىم، رەنگى مردووى لى نىشتىو، دەم و لىوى رەنگ خۆلەمىشى، دەورى چاوانى شىن ھەلگەراو. ھىچم نەگوت، واق وىرماو لەلايەوہ دانىشتم و چاوەروان بووم.

دواجار هاته زویان: "من ههولتی خۆم دا!" وهک ئهوهی بیهوی دهرهتانیکی بۆ خۆی بکاتهوه. گوتی:
"لهبیرته که (ئهلبهشع) پیغهسههر مردووهکهی زیندوو کردوه(*); لهسههر تهرمهکه راکشا، دهمی لهنیو
دهمی مردووهکه نا، بههوار ههوارهوه ههناسهی خۆی دهکرد بهسینگی مردووهکهدا، دهی منیش ههر وام
کرد!"

بۆ ساتیک بێدنگ بوو، پاشان درێژهی بهقسهکانی دا: "بهدریژیی شهو، بهدریژیی شهو، بهلام
بیهوده بوو!"

بهسهرسورمان و ستایشهوه لههاورپیکهه روانی، ههر بهراستی ئهوی پیتی نابوو گۆرهپانی جهفهنهگهوه،
بهلام لهوهش بهرزهرتر و گهیشتبوه ههریمی دیوانهیی، ئیستایش لاواز و لهپیکهوتوو، گهراپهوه و
لهپالما دانیشتیوو.

له جیتی خۆی ههستا و چوو بۆ لای دهرگاکه، بهدهم سپرنی ئارهقهی نیوجهوانیهوه که وهک دهنکه
مرواری لهسههر تهختی تهویلتی زهنگۆلهی بهستیوو، چاوانی لهزهرا بریبوو.

پرووی کرده من و گوتی: "ئیسنا دهی چ بکهین؟"

وهلام دایهوه: "بهقهسهی گوند راگهینه تا بیت بهخاکی بسپین، خۆشمان دهچین بۆ قهراخ زهرا
پیاسهیهک دهکین!"

دهستم - ههر چهنده که دهلهزی - نایه سهرشانی، کهوش و گۆرهوییهکانمان داکنه و بهدریژیی قهراخ
ئاوهکه خۆمان دا بهدهم زهراوه و ئاهیکمان تی هاتهوه، ههرچهنده ئهوی ههچی نهگوت، بهلام من ههستم
دهکرد فینکایی ئاوهکه و نهوازشی شهپۆلهکان کۆل و کۆیان دادهمرکانه.

دواجار، ورتهیهکی لیوههات و گوتی: "شهرم دهکهه، کهواته رۆح قادیری رهها نییه؟"

وهلامیم دایهوه: "هیشتا نا، بهلام دهبیته قادیری رهها، تۆ بۆ گهیشتن بهئاواتی ئهویهپری سنورهکانی
مرۆقاییهتی، کاریکی زۆر سهركیشانهت لیوهشایهوه. ددانان بهبی ترس و ئاومیدی بهم سنورانهشا
ههر کاریکی سهركیشانهیه. ئیتمه بریارمان داوه بهسههر دیوارهکان برووخینین، بیگومان گهلی سههر له
رێگهیهدا دهشکین، بهلام رۆژیک دئی دیوارهکان دارمیتن."

خره بهردیکی ههنگرت و فری دایه نیو زهرا و گوتی: "ئهو سههری دیوارهکان دهرووخینین، دهبی
سههری من بی! چونکه ئههه ویست و خواستی منه!" ئهوجا بهنهپهروهوه درێژهی بهقسهکانی دا: "تهنها
سههری من، نه سههری ههچ کهسیکی تر!" پیتی پیکههیم، ئهه (هی من، هی من) و (من، من) کردانه
ببوه زیندانی ئهوی برادهه، ببوه چاله قسولکهیهکی بی دهرگا و بی پهنجهره. بهدهم ههولدان بۆ
هیتورکردنهوهیه پرسیم: "دهزانیت بهرزترین لووتکهیهک که ئینسان بتوانی بیگاتی چیه؟ زالبوونه
بهسههر خۆدا، زالبوونه بهسههر (من)دا، ئانجیلۆس بهگهیشتن بهو لووتکهیهیه که رزگار دهبین!"

ههچیه نهگوت، بهلام ههروهک شیت بهپاژنهپی دهیکوتا بهسههر شهپۆلهکاندا.

فهزای نیوانمان سیخناخ بوو.

گوتی: "وا باشتره بگهپینهوه، من ماندوو بووم!"

ماندوو نهبوو، بهلکو تووره بوو.

لهگهراوهدها کهسمان لهگهڵ ئهوی دیان نهوا، بهپهله رێگهمان دهپری، شنهبایهک ههلی کردبوو، زهرا
دهینالاند، ههواش شیدار و سوتر.

له گهراوهدها بۆ مالهوه، ههولم دا ئهوی رووداوه ناموبارهکه ئهفسووناوی کهه، بهرهو کتیبخانه
گهورهکهی ئهوی هاورپیه رۆشتم و گوتم: "چاو دهنوقینم و کتیبیک ههلهدگرم، ههرچی کتیب بیلین
بهقسه دهکین!"

هاورپیکهه بهتورههیهوه گوتی: "کتیب چیمان پی دهلی؟"

- "پیمان دهلی بهیانی چ بکهین!"

چاوم نووقاند و بهپهلهکوتهی کتیبیکم ههنگرت، وی کتیبهکهی لی رفاندم و کردیهوه، ئهلبومیکی
گهورهی پر لهوینه بوو: دهر، قهشهگهه، منارهی کلتیسا، سنۆهر، هۆدهی سهراگهبردهکانی قهراخ
ههلهدیرهکان و زهراوی کهفچرین لهخوارهوه.

هاوارم لی ههستا: "کتیوی ئاتووس!"

پوخساری هاورپیکهه گهشایهوه و هاواری کرد: "رێک ههمان ئهوی شتهی من دهمخواست، سالههای
ساله ئهوهم دهوی، یهلا با برۆین." ئامیزی بۆ گرتوه و توند لهباوهشی گرت و بهخۆیهوه گوشیمی.
پرسی: "ئامادهیت؟ بیت چۆنه پۆستاله قهههکانمان لهپی کهین، ئهوی مهگههر ئیتمه دپو نین؟ با، ئیتمه
دیوبن. کهواته وهره، با ئهوی پۆستالانه لهپی کهین و بهوانهوه پی بنیینه سههر کتیوی پیروژ!"

***

باران دهباری، لووتکهی ئاتووس لهودیو تهتمومانیکی چهوهه خۆی هشاردبوو، زهراش ئارام و لیل،
لهنیوان دار بهرووهکانا که بههۆی بارانهوه رهش دهچوونهوه، کلتیسیایهکی سپی دهرهوشایهوه، ئاسمان تا
سههر پهلهکی درهختهکان نزم ببۆوه، باران بهردهوام و ئارام دهباری، لهو بارانه بوو که عهردی تیر ئاو
دهکرد. پینج شهش قهشه که لهبارانا خوسابوون، وهک دار سنۆهر له لهنگهگرهکه راوهستاوون.

له بهلهمیکا که ئیتمهی بۆ بهندهری دافنه، بهندهره چکۆلهکهی کتیوی پیروژ دهره، دوو راهیب
لهتهنیشتمانوهه دانیشتبوون و قسانیان دهکرد، گهههکهیان ریشیکی تهنکی ههبوو، هههبانهیهکی
قورسی بهسههر شانیدا دابوو، دهیگوت: "لهگهڵ بیستنی سروودی ئهوا، دنیات لهبیر دهچیتتهوه،
نهغمهی ئهوی سرووده لهدایک و باب شیرینتره!"

ئهوی کهیان گوتی: "بهمن دهلی؟ ئیتمه لهکلتیساکه مانا مهلیکی (توکاری) (*مان ههیه که بهسروودی

(*) توکا Toukan بالندهیهکی رهنگاورهنگ و خاوهن دهنوکیکی درێژ و پان، لهناچه گهرمهسپیهکانی ئهمریکا دهژی.

(*) کتیبی ئههدی تهتیق، دهرزهی چوارم، کتیبی دووم، پادشایان.

(ئەي پەرھەردگار، لەبەردەم بارەگاگە تا گریام) و سروودی (مەسیح ھەستاوەتەو) دەتخاتە سەرگەیتزە، بەباوە توکا بانگی دەکەین، لەگەڵمانا دیتە کلێسا و ھەموو رۆژەکانی پارێزیش بەرۆژوو دەبێ!

- "باوە لاڤرێندییۆس، کەواتە ئەو مەلە نابێ مەلی توکا بێ،

نا... ئەو مەلی توکا نییە!"

پێیمان نایە خاکی پیروۆزە، ئەو رەھبانگەلە لەبەندەر وەستاوون، بەچاوانیکی تیزووە ھەلیان دەسەنگاندین، ئەبا ژنیکی بەپۆشاکی پیاوانەو لەنیو موسافیرەکانا خۆی ھەشاردای، لەھەزار ساڵ لەمەو بەرەو، لەوکاتەوێ کێوی پیروۆز وەقفی مەریەمی پاکیزە کرابوو، ھێچ ژنیکی بۆی نەبوو پێ بنیتە سەر ئەم خاکە پیروۆزە، ھەناسە ی ئازان ھەوای ئیرە ی ئالوودە نەکردبوو، تەنانەت دوور لەھەناسە ی ئازەلی مێیینەشەو بوو، ئازەلی وەک مەر، بزن، مریشک و پشیلە.

دوو راھیبی ھاو پێیمان کە وەکی دوو ھێستری بارکراو بەوامانەو بوون، ھەنگاوەکانیان خێراتر کرد تا بەئێمە بگەنەو.

راھیبە گەنجەکیان بەبزووە پرسى: "بۆ تەواف دەچن؟ سۆزی مەریەمی پاکیزە یار و باوەرتان بێ!"

قەلەندەران شیت و شەیدای ئاخافتن، ئەو جووتە بەگەرمی باسی موحیزە، باسی شەمەکە پیروۆزەکان، باسی ئەو پیاوچاگانەیان دەکرد کە بەلیواری گاشە بەردەکانەو دەستی پارانەو یان بۆ ئاسمان ھەلپریو.

گەنجەکیان گوتی: "تا ئەو رۆژە ئەمانە دەستی نزایان روووە ئاسمان بێ، لەرووخانی دونیا مەترسن. ئەوانە ئەم دونیا بەیان راگرتوو و لەرووخان دەپارێزن!"

پرسیم: "ئەری راستە تا ئێستا ھێچ ژنیکی نەیتوانیوە پێ بنیتە ئەم خاکەو؟"

راھیبە پیرەکە بەدەم ھەلدانی تفتیکەو روووە ئاسمان، بەپرتەپرتەو گوتی: "شەیتان دوور گەژا!"

پاشان گوتی: "ھەرگیز، ھەرگیز! ناو بەناو ئەگەر ژنیکی فیتلباز لەپۆشاکی پیاوانەدا بتوانێ تا بەندەریش بێ، ئەوا ئەو پێنج شەش راھیبە ئیشکچییە، خێرا پیتی دەزانن و دەبگەریننەو دا."

ھاو پێکەم بەپێکەنێنەو گوتی: "باشە چۆن دەزانن ئەوانە ژن؟"

راھیبە گەنجەکە وەلامی داہووە: "بەبۆنەکیاندا، لەم باوەیە پەرسە، کاتی خۆی ئەمیش ئیشکچی بوو!"

ھاو پێکەم رووی کردووە راھیبی پیر و گوتی: "بابی پیروۆز، مەگەر بۆنی ژن جیاوازی ھەیە؟ ئەری بۆنیان چۆن؟"

پیرەمێرد وەلامی داہووە: "وەک بۆنی کەلاکی گەنیو!" وایگوت و ھەنگاوەکانی خێراتر کرد.

باران خەریک بوو خۆشی دەکردووە، بێگومان (با) بەک لەبەرزاییەکاندا ھەلی کردبوو، ھەورەکانی راوناوو، خۆر وەدیارکەوت، کوئوپر عەرد کە ھێشتا فرمیتسک لەچاوانیدا قەتیس ماوو، زەرەخەنەبەک لەسەر لیوی نەخشی و پەلکە زێرینەبەکی کە مەرەنگ لەگەڵ خۆرەکەدا بەئاسماندا شوپۆو و پەیمان

براہیتیی نێوان ئاسمان و عەردی بەباران خوساوی مەحکەمتر کرد.

جووتە راھیب بەدەم خاچ لەسەر سینگ کێشانەو، بەسەر سورمانەو گوتیان: "پشتینە مەریەمی پاکیزە!" بەپالێشتی گۆچانە لەداریەروو دروستکراوەکانمان، بەکۆل و باری سەر شانمانەو، بەجادەبەکی بەردپێژ کراو دا کە بەرەو (کاریاس) دەچوو، سەرکەوتین و لەتەواوی رێگەدا بەنیو جەنگەلێکی ئاخراو لەداری نیوہ گەلا وەریوی بەروو و بستە و دارچناری گەلێ پاندا تێپەری. ھەوا بۆنی بخووری دەدا، یا ئێمە لامان وابوو، وامان ھەست دەکرد واین لەنیو کلێسایەکی گەورەدا کە لەزەریا و کویتستان و جەنگەلی داریەروو پێکھاتوو و لەبری گومەزیش ئاسمانی بۆ کراو بەمیچ.

رووم کردە ھاو پێکەم و دەمویست ئەو بێدەنگییە قورسە بەسەر شانەو ھەستم پێ دەکرد بشکێنم.

پێشنیارم کرد: "ئەری بۆ تۆزی نەدوین؟"

ئەویش بەتارامی دای بەسەر شانما و گوتی: "قسان دەکەین، بەلام بەبێدەنگی، بەزو بانی فریشتەکان!" پاشان کوئوپر وەک شیر ھەلچوو. گوتی: "دەتەوی قسە ی بکەین؟ کە جوانە؟ دلمان بالی دەرکردووە و حەزدەکا بفری، ئەو رێگەبە ی گرتوو مانەتە بەر دەچیتەو سەر بەھەشت؟ ھەمیشە قسە.. قسە.. قسە، دە بەسە بێدەنگ بە!"

جووتی مەلی توکا لەسەر دارگۆزێک دەریەری و ھەلفرین، چلە تەرەکان لەرینەو و چەند دلۆپی باران بەروخسارمدا پڑا.

راھیبی پیر گوتی: "دونیا مەلەکانیش راھیبی تاییەتی خویان ھەبە، توکاکان ئەو راھیبانەن، کێوی پیروۆز پرتی لەتوگا."

راھیبە گەنجەکە پرسى: "باوکە لاڤرێندیۆس ئەي ئەستیرەکان چی؟ ئەوانیش راھیبی تاییەت بەخویان ھەبە؟"

- "براگەم، ھەموو ئەم ئەستیرانە رۆژیک لەرۆژان راھیب بوون، ئا لێرە، لەسەر ئەم عەردە لەگەڵ ئاینی مەسیحدا پەیمانان بەستوو، پاشان شەھید بوون و چونەتە ناو سینگی ئیبراھیمەو، بەس بۆ ئەو ی بیرت بکەو پتەو پیت دەلیم ئاسمان سینگی ئیبراھیمە!"

لە ھەمان کاتدا کە گۆیم بۆ قسە ی ئەو جووتە راڤیرابوو، ستایشی رۆحی ئینسانم دەکرد، ھەر ئەو ھیزە ی کە بەھەموو توانای خۆبەو توانیویەتی ھەموو شتی ئالوگۆز پێ بکا و بالی سیحراوی خۆی بکێشی بەسەریدا. ئیمانداران ئاسمان و عەردیان ھان داوہ تاکو بەدەوری ئەستیرەبەکی سەرەکی و ھەمیشەیی - واتە مەسیح- تاقە مرۆفی نەگۆردا بگەرین و لەخزمە تیدا بن.

بۆ ئەوانە مەسیح مەزنتەری وەلامە، ھەموو شتیکی دەر دەکوێ، رووناک دەبیتەو و دیتە ژیر رکینی یاسا و ئیدی رۆح دەحەو پتەو، تەنھا کافران پرسیار دەکەن، ئەوانە ی کە دەجەنگن، ری و ن دەکەن و دەکەونە نیو چالەقولکە ی ناھومییدیەو.

بەلام چەند رۆژ دوا ی گەیشتمان بەکێوی پیروۆز، زاھیدیکی شیتۆکە شتیکی گوت سەرم سورما، بەشێوہ شیتیکی سەرخۆشانە لەئەشکەوتیکدا دەژیا کە بەسەر زەریادا دەپروانی.

خەزم کرد تۆزی سەریکە مە سەری، پێم گوت: "فەقیر، وا دیارە ئەقڵت لەدەست داو!"

پټيکه نې و له و لاملدا گوتې: "راسته من نه قلم له ده دست داوه، به لام له به رامبه ردا خواوه ندنم به دست هيناوه، يان وا باشته بلټم به فلسيکي قه لب و بې به ها به هه شتم کړيوه، تويش پټت وانبييه کارتيکي باشم کړدي؟"

پاش که مې بېده نگی گوتې: "بهس بؤ ناگاداربت، با شتيکي تريش بلټم، پادشايهک هه بوو له نه نده روونه (*که پيدا سي سسد و شهست و پينج ژني هه بوو، خویشی قوز و حزی به خواردن و رابوردن بوو، رۆژتيکيان چو بؤ کليسا يهک و زاهيدتيکي بيني، به به زه بيه وه پټي گوت: (چ خو به خشيه کي گهورت نواندوه!) زاهيد وه لامي دايه وه: (خو به خشيه تو گوره تره!)

- (چون؟)

- (چونکه من وازم له دونيای فاني هيناوه، که چي تو وازت له دونيای نه مري هيناوه!)"

له شويکي که وه، له پشت دار به پروه کانه وه زنگيان ليدا و نوڅي شيوانيان راگه ياند، له کاتيکدا که له که ليک ناوديو بوو، ناوای راهيبه کلمان لي وده درکه وت، هه نگاوه فمان خيتر ترکرد، له به قال و سهوزه فرۆش و چيستلینه روهه بېگه تا چهرچي و که ناس، هه هه موويان راهيب بوون. گونديکي ناخوش و خه مبار که بونيادهم دلتي تيدا ده ته قی، بې ژن، بې منال، بې پټيکه نين، هيچي تيدا نه بوو جگه له ريشي ريش، بؤر، قاوه بي، وهک به فرسي، هه نديک نوک تيش، هه نديک ريشال ريشال وهک په لکي گسک، هه نديک پرو چر، لوول و تيکنالو، وهک که له رميکي پنه و ساخ.

چووينه (پرو تاتون)، جينگي کارگيراني بيست دهيري نه و ناوچه يه. نه وانه ي نه وئ له سهر ته ختي دهسه لاتد ارتيتي خو يانه وه به چاويکي نازارده رانه و گومانا وييه وه، زيت زيت سه يريان ده کردين، خو مان ناساند: "دو مه سيحيي له خواترس که خولياي حه قيقه تين و بؤ عيبادت هاتووين، بهر له جه شتنی نازاري دونيا، بهر له زه ماوه ند، بؤ باغي پاکيژه هاتووين تا عينا به تي خويمان پټ عه تا بفرموئ و ريتونيمن بې، نيمه موحتاجين و به نوميدی عينا به تي نه ووه هاتووين!"

هاورپيکه م که به ده نگیکي له خو ياي و هه ستيکي به رزي شاعيرانه دده و، سات به سات زياتر ناگري ده گرت. راهيبه کان به دهمي داچراوه وه گوتيان بؤ راديرابو، هه نديکيشيان ريشي خو يان هه لده گلؤفت، هه رچي هاورپيکه م زياتر ده ناخفي، زياتر له مبه ستي تيده گه يشتم و باشتر له هو ي سهره کي هاتنمان بؤ کيوي پيرؤز حالي ده بووم. هه لبت هاورپيکه شم له و مانايه نه گه يشتبوو، به لکو له کاتي ناخافتندا په ي به وه ده برد.

راهيبه کان سه يريان برده بنا گوتې به کتر و که و تنه سرته سرت، پاشان هه موو پټيکه وه هه ستان و مؤله تنامه يه کيان پټ داین که به هو يه وه بؤ مان هه بوو سه رداني ته و او ي سه و معه و خه لوه تگا کان بکه ين و تيا ياندا بپار پټينه وه، تا نه و ده مهي مريه مهي پاکيژه به زه ي پيماندا دټيه وه و به نامازه يه ک تيمان ده گه به ني که نياز که مان هاتو ته دي و بؤ مان هه يه له وئ مي نينه وه.

(*) نه نده روون: حه ره مسه را.

سه فره که مان ده ستي پټ کرد، سه رمه ست و خو شحال له م سه و معه وه بؤ نه و سه و معه و له مورجيزه يه که وه بؤ مورجيزه يه کي تر ده چووين، وهک ني مانداراني دټرين به ده نگیکي وهک بلمه بلنم سه باره ت به خواوه ند و چاره نووسي نينسان و نه رکي تاي به تي خو مان دده و اين. من ده فته رتيکي ياداشتم پټ بوو، هه موو رۆژي نيواران رو و داوه کاني نه و رۆژهم تيدا دنووسي، حالي حازر دواي چل سال، زه مهن لاپه ره کاني زرد هه لگه راندوه، به لام کاتي نه و لاپه رانه هه لده ممه وه، نه و رۆژگار هه له کوتي يانه م له لا تازه ده بنه وه که ناچنه نه قلله وه، هه ر وشه يهک، ته نانه ت بې بايه خترين وشه ش ديسان ناوري حه ز و ناوات له ناخدا هه لده گيرسي نينه وه، دلله راوکيکاني تافي لاويم ده بوو ژينينه وه، هه روه ها نه و نه خشه ديوانه يي ناميزانه ش که من و هاورپيکه م بؤ رزگار کردني رۆحمان دامانر شتبوو، هه موو نه و سه رکيشي يانه و نه جابه ت و ره سه نابه تي پاکيژه يي جحيلي.

سه و معه ي نيثيرون Iviron

نوزده هه مې نؤفه مبه ر

به يانيان پياسه له قه راخ زه ریا، کانبييه کي چکوله ي ناوي پيرؤز و نوڅيخانه يه کي بچووکيش له ته نيشتيدا، به وټنه يه کي مبه رمي ي پاکيژه وه که خو تين به گونا کانيا دټيه خوار، له نوڅيخانه که دا وټنه ي دوو راهيبي ماسيگر له کاتي توږ درکيشانا، ماسييه کاني ناو توږه کاش له سه ما و هه لبه زينه وه دا.

گه رانه وه بؤ سه و معه، حه زره تي خاتووني دهر وازه (*)، وای چ مورجيزه يه ک بوو! وای له و چاوه درشت و خه مينانه ي! ده مي چرچ و لؤچ و گردوکؤ، چه ناگه پته و، شادوماني، خه م. هه موو چيژ و نازاري مرؤفايه تي.

شه وانه چ ساتيکي مبه له کوتي به کاتي له زه ریا ده نوږين. زه ریا له ناو سپي تيدا شه پؤلده دا و هه ناسه ي سارد هه لده کيشن، مانگيکي گه وره شي به ژور سه ره وه يه، هاورپيکه م ده لټ، نه مشه و مانگ نه و په ري پياو ته تي ده نوږين، ناخر نه به دي به تي روونا ک کردو ته وه.

پالمان به يه که وه دابو، نارام پټيکه وه دده و اين، ده مانگوت پيوسته برپارتيکي شوږشگي رانه بدين، پيوسته له هه ر ساته وه ختيکا نه به دي به ت ته جروه به کين.

به هه ر لايه کدا ده رويشتين، راهيبيکي ره نگيه ريو، بيده نگ به شوږنمانه وه بوو، مه خلو و قتيکي نه خوش بوو، ده کوکي، تفي ده کرده وه و به رده و ام خو ي ده خوراند، به لام له خو شحالي ييا سيماي پرشنگي دده ا.

هاورپيکه م گوتې: "له وانه يه شيت بې!"

من گوتم: "له وانه يه قه ديس بې، نه ي نابيني چؤن روخساري روونا ک بؤ ته وه؟ هه ر ده لټي خوږ به سه ري دا پرشنگ دده ا!"

جارتیکیان راوهستانین تا ئه ویشمان پێ گه‌یشته‌وه، گوتی: "من پاپا لافریندۆسم، ئه‌و پیاوه‌ چه‌پ و حۆله‌ی که له‌وانه‌یه‌ هه‌ندێ شتتان له‌باره‌یه‌وه‌ بیستی!"
 هاوڕێکه‌م گوتی: "تۆ مرۆڤێکی به‌خته‌وه‌ریت، چونکه‌ هه‌ر له‌م دونیایه‌دا چوویتته‌ته‌ به‌هه‌شت، ئه‌ها چۆن سیما‌ت ده‌ده‌روه‌شیتته‌وه‌!"

راهیب خاچیکی کیشا و گوتی: "سوپاس بۆ خودا، ئه‌وه‌ی خه‌لک به‌حه‌ماقه‌تی ده‌زانن، من به‌به‌هه‌شتم داناوه‌، به‌لام له‌کاتی کردنه‌وه‌ی ده‌رگاکه‌دا تووشی چه‌رمه‌سه‌ری بووم!"
 - "کام ده‌رگا؟"

- "هه‌تی براله‌، ده‌رگای به‌هه‌شت. سه‌ره‌تا که‌ هاتمه‌ ئه‌م سه‌ومه‌عه‌یه‌ هه‌له‌له‌زیم، له‌ترسا گریام، به‌خه‌یالی به‌هه‌شتمه‌وه‌ ده‌گریام، به‌خه‌یالی دۆزه‌خه‌وه‌ ده‌گریام، به‌لام رۆژتیکیان که‌ له‌خه‌و هه‌ستام به‌خۆم گوت: (ئه‌رئ من بۆ بگریم؟ مه‌گه‌ر خواوه‌ند باوکی ئیمه‌ نییه‌؟ مه‌گه‌ر ئیمه‌ رۆله‌ی وی نین؟ ده‌ی باشه‌، ئیتر بۆ ده‌یی بترسم؟) ئیدی له‌و رۆژه‌ به‌دواوه‌ به‌گیله‌ پیاوم ناو ده‌به‌ن!"
 له‌ته‌ی نانه‌ رقه‌ه‌ی له‌گیرفانی کراسه‌که‌ی ده‌ره‌ینا، نانه‌که‌ی دا به‌ئیمه‌ و گوتی: "ئه‌مه‌ نانی فریشته‌کانه‌، ها منالینه‌ بیخۆن، بیخۆن، به‌شکه‌م ئیوه‌ش بال ده‌رکه‌ن!"

سه‌ومه‌عه‌ی ستاڤرۆنیکیتا Stavonikita

بیست و یه‌که‌می نۆڤه‌مه‌یه‌

ئه‌و سه‌ومه‌عه‌یه‌ زۆر له‌ئاستی زه‌ریا به‌رزتره‌، ده‌رگاوانیکی پیری هه‌یه‌ خه‌لکی (کریت)ه‌.

ده‌ستی گرتم و گوتی: "پیم بلتی بزائم تۆ کییت؟"

"-کریتییه‌ک!"

"-وه‌ره‌ ژووره‌وه‌."

له‌ یه‌کیک له‌حوجره‌کانا چه‌ند گه‌نجیکی تازه‌ پینگه‌یشتوو خه‌ریکی فیتربوونی مۆسیکی بیزانسی بوون. له‌سه‌ر قه‌لای سه‌ومه‌عه‌که‌وه‌ که‌ سه‌یری زه‌ریات ده‌کرد وه‌ک که‌وانیکی گه‌وره‌ و مه‌زن ده‌ینواند، که‌وانیکی زۆر زل و گه‌وره‌ که‌ له‌را‌ده‌به‌ده‌ر کشا‌بوو.

هه‌ر له‌و سه‌ومه‌عه‌یه‌دا، تۆزیک ئه‌ولاتر، سه‌ری دوا‌نزه‌ ساله‌یی مه‌سیح، تژی له‌لیک حالیبوون و شکۆی مه‌له‌کو‌تی. بێ په‌روا، به‌نیوچه‌وانی هه‌لایساو، سینگیکی گۆشتن و سپی، چاوانی قوول و پاماو. وی کو‌ره‌ شایسته‌که‌ی (خاتوونی ده‌روازه‌ بوو).
 له‌گه‌ل ده‌رکه‌وانه‌ کریتییه‌که‌دا که‌وتمه‌ وتووێژ.

- "چۆن بوو بووبته‌ راهیب؟"

- "رۆژتیکیان پورم کیتی بیروزی بۆ ده‌خویندمه‌وه‌ و گوتی: دونیا بێ باه‌خه‌."

نای پاپا فیلیمۆنیش له‌بیرکه‌م، له‌سه‌ر سفه‌ره‌که‌ میوانداری ده‌کردین، بالای یاریک وه‌ک شمشیری

دیه‌شقی، وه‌ک فریشته‌ نوور له‌جه‌سته‌یه‌وه‌ هه‌له‌ده‌سا، حه‌زی له‌میوانداری و پێشوازیکردنی خه‌لکی بوو، هه‌تند حه‌زی به‌وه‌بوو که‌ ئیدی نه‌یده‌توانی خۆشحالییه‌که‌ی بشاریته‌وه‌ و هه‌میشه‌ بزه‌ له‌سه‌ر لێوی بوو، لیم پرسی: "که‌نگی نۆره‌ی من دێ خواوه‌ند بیینم؟"
 وه‌لامی دایه‌وه‌: "زۆر هاسانه‌، چاوانت هه‌له‌په‌، ده‌بیینی!"

سه‌ومه‌عه‌ی پانتۆکراتۆرۆس Pantocratoros

به‌ر له‌تاریک و لیلنه‌ی به‌یان نه‌غمه‌یه‌کی سیحراوی له‌حه‌وشی سه‌ومه‌عه‌که‌وه‌ ده‌هاته‌ گۆی، نه‌غمه‌یه‌کی زۆر نه‌رم و نیان، به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ رام کرد، له‌و بوومه‌لیلی به‌ریه‌یانه‌دا راهیبیکم بینی چارشیوکی درێژ و ره‌شی به‌سه‌ریدا دا‌بوو، به‌چه‌کوشیکی بچووک ده‌یکیشا به‌سه‌ر دارنامیر (*)یکدا و ئه‌م ئاوازه‌ خۆشه‌ی ده‌خولقاند، هیوره‌یتر به‌ده‌وری حه‌وشه‌که‌دا ده‌گه‌را، له‌هۆده‌یه‌که‌وه‌ ده‌چوو بۆ هۆده‌یه‌کی تر تا براده‌ره‌کانی بۆ نوێژی به‌یانی خه‌به‌رکاته‌وه‌.

هاوڕێکه‌شم که‌ خه‌به‌ری ببۆه، هاته‌ ته‌نیشته‌ من و له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا تانیشکی دادا، به‌جووته‌ ئه‌فسوون ببوین، گۆتمان بۆ ئاوازی ئه‌و نامیره‌ سه‌نج ئاسایه‌ را‌دیترا بوو. که‌ ئاوازه‌که‌ ته‌واو بوو، خۆمان گۆزی و به‌ره‌و نوێژخانه‌که‌ چوین، ته‌واویک تاریکی بالی کیشابوو، ته‌نیا دوو چرای پیوسۆز به‌رده‌م وینه‌کانی مه‌سیح و مه‌ریه‌می پاکیزه‌ی رووناک ده‌کرده‌وه‌، هه‌وا تژی بوو به‌بۆنی میو و بخووری گوله‌باخ.

وێدی به‌ره‌به‌یان نه‌رم و ئارام وه‌ک خه‌شی گه‌لای دار و هه‌ناسه‌ی زه‌ریا ده‌ستی پێ کرد، عایید به‌مۆمیکه‌وه‌ هه‌موو هۆده‌کانی به‌سه‌ر کرده‌وه‌ تا دلنیا‌بێ له‌وه‌ی هه‌موو براده‌ران هاتوون، پاشان ئاوی پیروزی به‌نیوچه‌وانی راهیبه‌کاندا پرژاند، دوا‌ی ته‌واو‌بوونی رپوره‌سمه‌که‌، من و هاوڕێکه‌م سه‌باره‌ت به‌ژبانی ئه‌م سه‌ومه‌عه‌یه‌ سه‌ری قسه‌مان دامه‌زراند. چ نه‌غمه‌یه‌کی مه‌زنی هه‌بوو، سه‌ده‌فیکی شاراوه‌ بوو، به‌ره‌می چه‌نده‌ها به‌ری پشتا‌و‌پشت، به‌لام ئه‌لعان له‌م بوخچه‌یه‌دا سه‌ده‌فیکه‌ که‌ ئه‌م مروارییه‌ی هه‌ینابووه‌ بوون و را‌زانده‌بوویه‌وه‌ خۆی مرده‌بوو، پێکه‌وه‌ سویندما‌ن خوارد رپوره‌سمیکی نوێ بیه‌خشین به‌ئایینی خواوه‌ند و خودا‌په‌رستی، جارتیکی تر گیانی خولقاندنی به‌به‌ردا بکه‌ین، ئاخ‌ر ئیمه‌ هه‌ر بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ هاتبوین بۆ کیتی پیروژ.

سه‌ومه‌عه‌ی قاتۆییدی

له‌به‌ره‌به‌یاتیکی پر له‌ره‌حه‌مت و ئه‌فینی خوداییدا، له‌به‌ره‌به‌یاتیکی ئاسمانیدا، گه‌یشتینه‌ ئه‌م سه‌ومه‌عه‌یه‌، ده‌تگوت پینجه‌مین رۆژی خولقاندنه‌ و هه‌تشتا خودا ئاده‌می دروست نه‌کرده‌وه‌ تا ده‌ستکرده‌کانی زایه‌کا، خۆره‌لات هه‌یدی هه‌یدی وه‌ک گوله‌باخ ده‌پشکوت، هه‌وره‌ سا‌رۆ‌فیمه‌کان گولئاسا

(*) Sematron نامیتریکه‌ له‌ئاسن یاخود ته‌خته‌ که‌ له‌سه‌رده‌می ئیمپراتۆرانی رۆمی له‌کلتیسا ئه‌رتنه‌دۆکییه‌کاندا له‌بری ناقوس به‌کاره‌یتراوه‌.

وهک فریشتتهی منال له وودیو ناسووه دهرده که و تن و ورده ورده گه ورده دهبوننه و و او پینده چوو خه ریکی نیشتنه و بن له سهر عه رد. مه لیکي توکا له چه قی ریگه دا نیشتبووه و له نیمه ی دهنوری، هیشتا شه ونم به باله کانیه و ده بنرا، به لام ده تگوت مه لی توکا نییه، به لکو رۆحیکي میهره بانه که نیمه بناسی، نه لیتمان ترسا و نه له سهر ریگه که شمان لاچوو. بایه قوشیکي وردیله له سهر تاشه به ردیک هه لکورماوو، رووناکیه که سه رسامی کردبوو، کشومات له جیتی خو ی نده بزوت و چاوه رپی داهاتنی تاریکی ده کرد.

نیمه نه ده دو این، هه ردووک هه ستمان ده کرد دهنگی ئاده میزاد هه ر چنده ناسک و چه نامیزیش بئ، لیره ده نگدانه و په کی ناخو ش و ناله باری هه یه و نه و په رده سیحراوییه ده رپننی که نیمه ی له نامیز گرتووه، له گه ل رۆبیشن و لادانی په لکه شو رده کانی سنو به ردا، دلۆپی شه ونمی به ره به بیان له ده دست و روخسارمان ده پرژا.

له خو ش حالیدا خه نی بیوم، رووم کرده ها ورپکه م و ده مویست پی پی بلیم: "هه ر به راست، که جوانه!" به لام نه مویرا، ده زمانی هه ر که بیمه گو نه و ته لیسمه ده شک.

له بیرمه رۆحیکیان لای ئیوار له تاهه ژتوس رپوییه کم دیت، ملی نابوو به لاره و و خه رامان خه رامان ده رپی، کلکه توکنه که ی قیت راگرتوو، سیبه ره دریژ و نه ر خه وانییه که ده کوه ته سهر به رده کان، مه تم له خو بری نه با هه ستم پی بکا و بره پته ووه، به لام نه متوانی به ر له خو ش حال بوونم بگرم و به ناسته م نووز به کم لیوه هات، رپوی گوپی لیم بوو، تیتی ته قاند و بزبوو، به ره له و ی بزائم له کوپوه بو ی ده رچوو، بو م ده رکه و ت شاد و مانیش هه همیشه له ژبانی مرؤقدا ناو هاییه.

له پر دهنگی گفتوگو و پیکه نین هات، سه ره نجام گه یشتینه ده رده که، دوو راهیبی چاک له و هراو له به رده م ده رگای ده روه له سهر گاشه به ردیک دانیش بوون و سه ریان ده خسته سهر ده رگا وانه که.

هه روه ک مارمان بینیی، له جیتی خو ماندا وشک بووین، ها ورپکه م سه ریری کردم، سه ریکي راوه شان و گوتی: "له خه ون و خه یال زیاتر چ شتیکی تر نه بوو، بو ساتیک و ام ده زانی چ ئاده میزادیک بوونی نییه!" وه لامیم دایه وه: "به هه شتی راسته قینه بوو، له بری ژن و پیوا، دوو ها ورپی له ژیر دره خته کانی خوا وه ندا پیاسه بیان ده کرد و ئیدی سه ریکه ئه لعان له به هه شت ده رکراین، نه ویش نه ک وه ک فریشته په کی شمشیر به ده دست، به لکو وه ک مرؤقیکي چه کدار به چه کی ده نگ!"

راهیبه کان له گه ل را بوارندا به ده رگا وانه که، هه را هه رایان ده هات، وه خت بوو له پیکه نینا ژانیا ن ده کرد، به لام هه ر که نیمه بیان دیت، بئ ده نگ بوون. هه ستان و ده ستیکیان له سهر زگ و ده سه که ی تریشیان بو ماچکردن بو لای نیمه راگرت.

گوتیان: "به خیر بئین، خودا لیتان خو ش بئ!"

ها ورپکه م که سه ریری ورگی زل و روومه ته سوور هه لگه راوه کانیانی کرد، گوتی: "باوکه پیروزه کان، پیده چئ بو خو تان خو ش را بویرن!" ناخر له داخی نه و ی که له و به هه شته بیان ده رکرد بووین، لیبان نه ده بوورا. راهیبیک که ریشیکي بزری هه بوو، هه لی دایه و گوتی: "نیمه چاوپوشیمان له م دونیا درو بیینه و له چپزه کانی کردوو!"

زارمان هه لنه هینا په ووه، به لام راهیبه که ی تر که ریشیکي ره شی پیوه بوو، که و ته قروسکه قروسک و گوتی: "بو وا غه ریب سه ریمان ده کن؟ عیبادت له گوشت وزه به خستره!"

لیتمان نیزی بکتر بوونه ووه، ده میان بو نی سیری لی ده هات. نیمه که ده مانویست نه م دوو راهیبه سیر خو رده مان له کو ل بینه و گومان: "وا باشه بجینه ژوورئ و خه ریکي عیبادت بئین."

خانه خو ی راهیبیکي چاوشین، ریشیکي سپی و ناو ریشمین، پیستیکی سوور به چه شنی گولاله سووره به پیرومانه وه هات، پاش نه و ی به خیری هینا یین، پیتمان که و ت و نیمه ش به داویدا.

ده رپیکي ده و له مه ند بوو، هینده ی شاریک ده بوو، به میوانخانه په ووه، به ده رگا و په نه ره ی تازه ره نگراوییه ووه، به کاره با و باخ و باخاتی روو له زه ریا په ووه. راهیبه کان نانی نیوه رپیان خوارد بوو، له به ر ده رگای هوه کانیانا خو بیان له به ر خو ر هه ل خستبوو تا به شکم خوارد نه که بیان باشتر به گیان بکه وئ، چوینه ناو کلتیساکه و سه ری ریز و نه وازشمان بو وینه ی مه ریه می پاکیزه دانه واند. خانه خو ی قوتو و په کی گرانه های له که لوپه لی پیرو زکراو هینا په به رده ممان و قه پاخه که ی کرده ووه، نیمه بئش هه یاسه ی پیروزی پاکیزه مان ماچ کرد. له بیرمه هیشتا منال بووم، دوو راهیب هه یاسه ی پیرو زیان بو کریت هینا بوو، کلتیسای قه دیس میناس پر بوو له خه لک که بو عیبادت هاتبوون، توره که ی راهیبه کانیش پر بوو له لیره و گواره و نه نگوستیله، من هیچم نه بوو پیشکه شی که م، گیرفانه کانم گه رام، قه له میکم پیبوو ناخیمه تووره که که ووه.

چوینه حه وشه و به و پیلیکانانه دا سه رکه و تین که ده چووه سه ر میوانخانه که، تیشتیکی چه ور و نه رم و پر له نیعمه تی ئیلاهییان بو لینا بووین، ها ورپکه م که حه زی له خواردن بوو، گوتی: "لیره باش بو مان ده چپته سهر، ده لپی راهیبه کانی ده بری فانو بییدین!"

گوتم: "وه ره با له سلامه تی پرؤرؤمؤس (*ی هه ژار بخوینه ووه، نه و برسویه داما و هه ش کاتی خواردنی راهیبی ده رده کانی ده که و ته و یاد، حه سوودی پی ده بردن، له حه ژمه تا ناو ده زایه ده می، ئیدی چ گازنده گه لیکي له نیمیراتوره که ی نه ده کرد! نه و شیعه ره بیت له یاده؟"

- "هه لبه ت له یادمه ."

نیمیراتؤر. کاتی راهیبه کانم ده که و نه بیر

له سه رخو ده چم و هو ش له سه رمدا نامینئ

وا خو بیان چاکترین ماسی ده ته پیننه هه مبانه که ی ورگیانه وه

ماسیه گه نیوتیکیش ده ده نه من

هیند شه راب ده خو نه ووه، ده بنه عاره بانه

که چی نه و ا زگه هه ژاره که ی منیش

(* تیؤرؤر پرؤرؤمؤس Theodore Prodro mos ی ناسراو به پرؤرؤمؤسی هه ژار، شاعیریکي بیتزاسی بوو، سالی

۱۱۶۰ ی زایینی کوچی داویی کردوو.

سرکه هه‌لی ده‌قرچینی!

هاورپیکه‌م دای له‌قاقای پیکه‌نین، به‌لام ده‌سته‌جی هاته‌وه سه‌رخۆ و گوتی: "پیکه‌نین شووره‌یییه، ئەم ده‌یره رقم هه‌لده‌ستی، مه‌گه‌ر راهیبه‌کانت نه‌دیوه؟ هه‌موویان چاک له‌وه‌راون، گه‌ر مه‌سیح بهاتیا‌یه‌وه سه‌ر عه‌رد و پتی بکه‌وتبایه‌ ئیره، ئەوسا ده‌مدی چۆن قامچی به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه هه‌لده‌سه‌ورا، ده‌لیم وا باشتره‌ لیتره‌ برۆین!"

- "بۆ کوێ؟ نه‌ک هه‌ر ئەم ده‌یره، به‌لکو ته‌واوی دونیا رقمان هه‌لده‌ستی، بۆ؟ مه‌گه‌ر هه‌ستی پێ ناکه‌یت؟ له‌هه‌موو شوێنی خه‌لکانیک هه‌ن بێ شێو سه‌ر ده‌نینه‌وه و خه‌لکانیکی تریش ورگیان ناخنیوه و ده‌م و فلقیان ده‌لێسنه‌وه. له‌هه‌موو جێیه‌ک گورگ و مه‌ر هه‌ن، یاسایه‌ک هه‌یه که هه‌شتا له‌ته‌واوی دونیادا وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه، یان ده‌بێ بخۆی یان ده‌بێ بخووری. یاسای جه‌نگه‌ل!"

- "یانی رزگارییه‌ک له‌ئارا دا نییه؟ چما چ گیانه‌وه‌ریک نییه له‌گه‌ل میه‌ره‌بانیدا، هه‌تده‌ش به‌هه‌ت پێ نه‌کیانه‌وه‌ری تر بخوا و نه‌ هی تریش بتوان بیه‌خۆن؟"

- "نا، به‌لام ده‌شی رۆژی‌ک له‌رۆژان، هه‌زاران ساڵ له‌مه‌وه‌یه‌ر، گیانه‌وه‌ریک هه‌ولی نه‌نجامدانی وه‌ها مه‌به‌ستیکی دا، به‌لام تا ئە‌لعان شتی وا نه‌بینراوه."

- "کام گیانه‌وه‌ر؟"

- "مه‌میون، ئیمه‌ هه‌شتا له‌نبه‌وی رێگه‌دا، چاوه‌ری که، په‌له مه‌که!"

- "چاوه‌ری کردن بیه‌شی خواوه‌نده، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌و نه‌مه‌ر، زه‌مه‌ن به‌لای ئە‌وه‌وه چ باه‌خه‌تکی هه‌یه؟ به‌لام ئە‌دی ئینسان؟"

وه‌لامیم دا‌یه‌وه: "مه‌رۆ‌قیش نه‌مه‌ر، به‌لام نه‌ هه‌موو له‌شی، به‌لکو به‌شه نه‌مه‌رکه‌ی، مه‌به‌ستم ناوه‌وه‌یه‌تی، ده‌توانی چاوه‌ری بکات!"

له‌سه‌ر سه‌ره‌هه‌ستاین و چوین بۆ رۆخی زه‌ریا، خۆر به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چوو، زه‌ریا کپ و بیده‌نگ، جووتی نه‌وره‌س به‌سینگی سه‌پی به‌فر ئاسایانه‌وه، له‌سه‌ر سینگی زه‌ریا پیاسه‌یان ده‌کرد، هاو‌ریکه‌م

له‌کاتی‌که‌دا که به‌چاوی رێز و ناهه‌رینه‌وه سه‌یری ده‌کردن، گوتی: "ده‌بێ ژن و میتره‌ بن!"

من گوتم: "یان ده‌شی دوو هاو‌ری بن!"

بۆ ئە‌وه‌ی له‌یه‌کیان هه‌لپه‌م، ده‌نکه زیخه‌یکم له‌سه‌ر عه‌رده‌که هه‌لگرت و تێم گرتن.

***

ئه‌لعان که له‌ته‌مه‌نی پیرییدا به‌سه‌ر ئە‌م یاداشته‌نه‌دا ده‌چمه‌وه و به‌رخۆدانه‌ دۆنکیشۆ‌تییه‌کامان وه‌بیرخۆ دینمه‌وه: رمی زبۆین، قه‌لغانی کرم خواروو، کلاوه‌ ئاسنینی فافۆن، ئە‌قله‌تکی لیتاوالیتو له‌نه‌جابه‌ت و یاخیبوون، کاتێ ئه‌وانه وه‌بیر خۆ دینمه‌وه ناتوانم پینه‌که‌نم، خۆش به‌حالی ئە‌و گه‌نجه‌ی لای وایه‌ رۆنانی دونیایه‌کی نوێ و هه‌رچی زیاتر ریک‌خه‌ستی له‌گه‌ل مه‌زنایه‌تی و یه‌کسانی و ویسته‌کانی دلیدا ئە‌رکی سه‌رشانییه‌تی، حه‌یف و مه‌خابن بۆ ئە‌و که‌سه‌یه‌ش که بێ دیوانه‌یی ده‌ست به‌ژیان ده‌کات.

به‌کیتی پیرۆزدا ده‌گه‌رین، هه‌ر چه‌ند پتر هه‌وای ئە‌ویمان هه‌لده‌مژت، دلمان پتر ناگری ده‌گرت و دلّه خوره‌مان زیاتر ده‌بوو، چ بریاره‌گه‌لێکمان ده‌دا و چ په‌یمانگه‌لێکمان ده‌به‌ست، له‌ده‌یری‌که‌وه ده‌چوین بۆ ده‌یریکی تر، چه‌ند رۆح سووکانه‌ شاخ و داخمان ده‌بری، نه‌وه‌ک هه‌ر به‌خه‌یال، به‌لکو به‌جه‌سته‌یه‌ش، هه‌ستمان ده‌کرد بالی فریشتان یاریده‌ده‌رمانه، له‌راستی‌دا هه‌لومه‌رجه‌یک که گا هانده‌ری شیتی و گا هانده‌ری پیرۆزی و قاره‌مانیتی بێ، ده‌بێ هه‌ر وای. به‌لام دواتر له‌ژێر داروپه‌ردووی سالاندا، نه‌ من و نه‌ هاو‌ریکه‌م ئیتر باسی ئە‌و ساته‌ پیرۆز و دۆنکیشۆ‌تییه‌مان نه‌کرد، هه‌ستمان به‌شه‌رم ده‌کرد، نه‌ک له‌به‌ره‌وه‌ی ئە‌و بلێسه‌یه‌مان تیدا دامرکا‌بۆوه، به‌لکو چونکه‌ بالای ئیمه‌ له‌چا و بالای ناواته‌کامان چه‌ند په‌نجه‌یه‌ک کورتی هه‌تیا‌بوو، ئیمه‌ هه‌شتا ده‌مانویست دونیایه‌کی نوێ رۆینین، به‌لام تینه‌گه‌یشتبوین که ناتوانین، من ددانم به‌و نه‌توانینه‌دا ناوه، به‌لام هاو‌ریکه‌م له‌ته‌واوی ژبانیدا ده‌یشارده‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش له‌ناوه‌ه‌را پتر له‌من عه‌زایی ده‌کیشا و گینگلی ده‌دا.

چه‌ند سالی‌ک دواتر، کاتێ ده‌یری (ئیسپیتساتی)مان جێ هه‌شت، مانگی چوارده‌ به‌په‌ژاره‌وه به‌سه‌ر زه‌ریادا هه‌لته‌ات، روم کرده‌ هاو‌ریکه‌م و گوتم: "ئانجیلۆس، له‌بیرته؟" که وام گوت، په‌نگی په‌ری، زانی مانگی کیتی (ئاتوس)م بێر که‌وتۆته‌وه.

ده‌ستی نایه‌ سه‌ر ده‌م و بێ ده‌نگی کردم، هه‌نگاوه‌کانی خه‌راتر کرد. ئیستا جارێکی تر سه‌ر به‌سه‌ر یادداشته‌ دێرینه‌کاما شۆر ده‌که‌مه‌وه هه‌مدیس خه‌ریکی هه‌لدا‌نه‌ویان ده‌بم!

ده‌یری کاراکالو Karakallou

هه‌ور دوند و داوینی (ئاتۆس)ی داپۆشیوه، ناوچه‌یه‌کی فه‌راوان له‌ناوه‌راستا بێ هه‌ور ماوه‌ته‌وه و به‌فره‌که‌ی وه‌ک ئە‌لماس ده‌ده‌ره‌وشه‌ته‌وه، باران دای کرد، بارانیکی به‌خو‌ر، رینۆتینه‌که‌مان پێش که‌وت و به‌تفه‌نگه‌که‌ی فیشه‌کیکی ته‌قاند، زرنکه‌ی زه‌نگی سه‌ومه‌عه‌که، به‌شادومانی له‌دیو سنۆبه‌ره‌کانه‌وه ده‌بیسترا، زاهیدی‌ک به‌گۆچانیکی درێژه‌وه له‌به‌ر ده‌رگا که ده‌رکه‌وت تا به‌خه‌یرمان بیتی.

چوینه‌ ژووری ناخواردن، ژووری ته‌نگ و درێژکۆله‌ بوو، کۆله‌گه‌کانی به‌ره‌نگی ره‌ش و شین ره‌نگ کرابوون، زاهیده‌که‌ پێشی ره‌ش، ناوچا و ترشاو و که‌مدوو له‌لای سه‌ره‌وه دانیه‌شت، وینه‌یه‌کی مه‌سیح به‌ژوور سه‌ریبه‌وه هه‌لئاسرابوو، مه‌سیحیکی توره و ناوچا و ترشاو، که به‌ره‌نگی ره‌ش و سه‌وز وینه کیشرابوو. له‌سه‌ر مینه‌ریکی بچووک، قاریی که راهیپتی زه‌رده‌ل و که‌م ته‌مه‌ن بوو، به‌سه‌ره‌اتی قه‌دیه‌سه‌کانی ده‌خوتنده‌وه، هه‌مووان به‌سه‌ر قاپی خواردنه‌کانا چه‌مابوونه‌وه، هه‌چ که‌س قسه‌ی نه‌ده‌کرد، زاهیده‌که‌ ده‌می له‌خواردنه‌که نه‌دا، له‌په‌ر سه‌ی جارن له‌زده‌نگیکی بچووک لای راستیه‌وه‌ی دا، راهیبه‌کان به‌پارووی نیوه‌ جووراو له‌ده‌مدا، قنجه‌پێ هه‌ستانه‌ سه‌رپێ، خه‌مه‌تکاره‌که رای کرده‌ پێشه‌وه، له‌به‌رپیتی زاهیددا چۆکی دادا و زاهیدیش ده‌ستی به‌سه‌ریدا هه‌تا و به‌ره‌که‌تی دا. پاشان قارییش هه‌مان شتی کرد و داوای لیبوردنی کرد به‌وه‌ی نه‌یتوانیوه سه‌ربورده‌که به‌باشی بخۆیتنه‌وه، ئینجا پارچه‌یه‌ک نانیان له‌سه‌ر سینیه‌یه‌کی بچووک هه‌تایه‌ ژووره‌وه و هه‌ر کامه‌ له‌په‌هه‌بانه‌کان تۆزیکیان لێ قرتاند و وه‌ک نانی پیرۆز

هه‌لمه‌قووتیان کرد.

ئەو شەو تا بەیانی نەنوستین و قسەمان دەکرد، باسی ئەوەمان دەکرد کە ئیتر کاتی ئەو هاتوو بەشێوەیەکی نوێ مەسیحمان خۆش بو، رۆژی پێشتر راهیبیکمان بینی لەدەرەوێ گۆرستانی دەبرە کە وەستا، کاتی لیمان پرسی: "بۆچی وێنەکانی ناو گۆرستانە کە هەموو مەسیحیان بە لەخاچدراوی پیشان دا، کە خۆی وا پەوایە مەسیح لە کاتی هەستانەو لە گۆردا پیشان بدری؟" کە واما گوت، لیمان توورە بو، گوتی: "مەسیحی ئێمە، مەسیحی لەخاچدراو، قەت لەئینجیلەکانا دیوتانە عیسا پێیکەن؟ ئەو هەمیشە هەناسە ی هەلەدەکیشا و قامچی لێ دەدرا و دەگربا، ئاخووی هەمیشە لەخاچ دەدرا!"

هەنووکەش کە خەومان لێ زرابوو، دەمانگوت: "کاتی ئەو هاتوو مەسیح بەئینینە پێیکەن، تازە ئیدی دەین فاتیحای قامچی و گریان و لەخاچدان بخوینین، پێوستە مەسیح زۆردار و شادمانەکانی گریستان لە ناخی خۆیدا یەکانگیرکات، دەبێت هەموویان لەخۆدا بتوینێتەو، کاتی ئەو هاتوو مەسیحی جوولە کەکان بییتە گریکی!"

هاوڕێکەم دەستی هەلینا وەک ئەوێ سویند بخوا، گوتی: "ئەو ئێمەین کە دەبێت ئەم حەقیقەتە بەئینینە دی!"

منیش بەش بەحالی خۆم گوتم: "واپە، واپە!"

لەو ساتەدا پێم وابوو چ شتێ نێبە بتوانی بەرەنگاری رۆحی ئینسان بییتەو.

هاوڕێکەم نەواندی: "هیچ کەس ناتوانی ئێمە لەبەک جیاکاتەو، وەک دوو گا، گاسن لەخۆمان دەبەستین و عەرد دەکێلین!"

سالانی دواتر تیگەیشتن کە ئێمە وەک گا، گاسمان لەخۆمان بەستبوو، بەلام هەوامان کێلا بو!

دەیری فیلۆسیۆ Philetheou

پیاوەیەکی زۆر خۆش لەتەمومژدا، چنارە ناسک و بالا بەرزەکان، راهیبیکێ یاخی بەنێوی یوانیکێۆس، کە دەمی وەک ئاشە هارە لەکارابوو، هەمیشە لەبارە یەکی لەخوشکەکانیەو دەدوا کە جنۆکە دەستی لێ وەشاندبوو، کەچی پێدەچوو شەیتان چوو بییتە لەشی خۆیەو، نەک دانە یەک بەلێکو دووان، یەکیکیانی ناو نابوو (حیجا) و بەوی تریشیانی دەگوت (ئیسماعیل). ئەم دوو بوونەوەرە نەفرەتلیکراو هەمیشە لەگەڵ خواوەند و یوانیکێۆسدا ریکە بەربیان بوو، ئەوان لەرۆژانی پارتیزدا حەزبان لەگۆشت بوو، نەقیزەبان لەیوانیکێۆسەو دەژەند تا شەوانە بەئەسپایی لەپێپلیکانەکان بچیتە خوار و خۆی کا بەموبەقدا و پاشماوی خواردنی مەراسیمە کە بخوا، سەر و ئەمەش بەیانیان کاتی زرنگی زنگی نوێژ دەهات، حیجا و ئیسماعیل هاواریان لێ هەلەدسا و دەیانگوت: "من نایەم، من نایەم!"

بەرەو حەوشە ی دەبرە کە رۆشستین، لەنێوان خرپە بەردەکانی حەوشەدا، گزۆگیا لەسەر هەلەدانا بوو، دیوارەکانی دەروربەر و هۆدەکانیش بەهۆی شێ و تەر و نیمیەوەرەش داگەرابوون، نوێژخانە کە لەناوەراستا بوو. چووینە نوێژخانە کە و لەبەرامبەر وێنە ی موجیزە ئاسای خاتوونی پاکیزە ی میهرەبانی

ماچدا راز و نیازمان کرد، گۆنای میهرەبانی بەشێوەیەکی لەوەسەف بەدەر نابوو بەگۆنای عیسای کۆرپە ی نوستوووەو و چاو خەمینه‌کانی لەشوتنیکێ نادیار رامابوون، راهیبی کە ریتوینمان بوو، گوتی: "باش سەرنجی چاوەکانی پاکیزە بدەن... چ دەبین؟"

چووینە پێش و دیقەتمان دا.

هەردووک گوتان: "هیچ نابینن!"

راهیب بەمۆنێیە کەو سەیری کردین و گوتی: "هەر کەسێ ئیمانی هەبێ مەسیحی لەخاچدراویان تێدا دەبینی!"

پاشان قەپاخی قوتوویەکی زیوینی ئەشبای پیرۆزکراوی هەلەدایەو کە ئیسقانیکی درێژی تێدا بوو.

- "بکەو نە عیبادهت! باسکی راستی (کریسۆستۆم) (*ه، نیشانە ی خاچ بکێشن!"

دەیری ئاجیا لافراس Aghia Lavras

سەر لەبە یانی بوو کە چووین، دلەراوەکی بینینی (لافراس) ی مەزن و بەناو بانگم هەبوو، دەیریک کە ئیمپراتۆری چارەڕەش (نسیفوس فوکاس) رۆی نابوو، ئەو تامەرزۆ بوو تاجی پادشایەتی فری دا و وەک زاھیدیک لەبەنا ئەم دەبرەدا بژیت، بەلام لەلایەکی تریشەو زۆر حەزی لەژن بوو، هەر ئەوێش بوو هۆی ئەوێ رۆژ بەرۆژ بۆ دەبرچوونە کە ی دوا بکەوێ. تاوێک بەکیک لەئەمە کدارترین هاوڕێکانی خۆی، سەری لەلەشی جیا کردەو.

گەیشتینە دەبرە کە، جووتێ سنۆر لەحەوشە کەدا بوون، یەکیکیان (سان ئاتاناسیۆس) ی گوتیبستی ئیعترافی گوناھەکانی (نسیفوس فوکاس) ناشتووی، ئەوێ تریشیان موریدە کە ی ناشتووی کە ناوی (ئیمیسسیۆس) بوو. (ئاتۆس) قوبە بەفرین، وەک (هیزی بێ هاوتا) بەسەر دەبرە کەدا دەینۆری.

بۆ مۆزەخانە ی بارەگای پیرۆزی کلێسیان بردین و بەشانازییەو گەنجینە گەلی دەبرە کە یان پیشان داین. کاسە سەری (سین بازیل) ی گەورە، شەویلکە ی (تیۆدۆرۆ ستراتیلاتیس)، باسکی چەپی (کریسۆستۆم) و گەلی ئیسکی جۆراوجۆری تر، قوتوویەکی جوانی پر لەخاچیان کردەو، بەبەردی گرانبەها و مرواری رازابوو و هونەری هەلکۆلینی تێدا بەکار هاتبوو، ناو قوتووە کە پارچە یەکی گەورە لەخاچە

(* کریسۆستۆم (Chrysostam) یەکیکە لەقەشە گەورەکانی مەسیحی کە بەباوکی کلێسیای نەرته‌دۆکس ناو بانگی دەرکردوو... لەسالی... زایینی لە ئەنتیکە لەداکیبوو و لەسالی... زایینی کراو بەسەرۆک و قەشە ی کۆستانتینیە. لە کۆستانتینیە بکنەکی خیرخوای دامەزراند و دژایەتی دونیا پەرستی رۆحانییە پایە بەرزەکان و داوین پیسیی ئیمپراتۆری دەرکرد. لەسالی... زایینی دوور خرابەو بۆ قەوقاز و تا ئەوێ بەپێی پیادە رۆشست و لەسالی... زایینی کۆچی دوابی کرد. لەپاش مەرگی نازناوی موقەددەسی پیدراو تا هەنووکەش لەپز شیرینی و قسەرەوانیی وی لەکتیبی مەسیحییەکانا هەر باس دەرکێ و نازناوەکەشی هەر لەوێ هاتوو. وشە ی کریسۆستۆم بەزوابانی گریکی واتە (دەم زێرین). لەسودی دوانزەهەمی (بەهەشت) ی دانئیدا ناوی هاتوو.

راسته‌قینه‌که‌ی مه‌سیحی تیدابوو، راهیب له‌حاست شکۆی ئەم شتانەدا لێوه‌ره‌ی پێ‌که‌وتبوو، و‌ته‌ی مه‌سیحییه‌کی راسته‌قینه‌م وه‌بهره‌اته‌وه‌ که‌ گوتوو‌یه‌تی: "هه‌موو پارچه‌ دارێک (خاچ)ه‌، چونکه‌ ده‌توانی خاچی لێ‌ دروست که‌یت!"^(*) پاشان جلوه‌یه‌گی سه‌ریازی (نیفۆروس فوکاس)یان پیشان دا، ج‌لکه‌کان له‌زێر کرابوون و به‌گۆله‌باخ و سۆسه‌ن مه‌لیله‌ده‌و‌زیی کرابوون، هه‌روه‌ها تاجه‌ زێرینه‌که‌ی به‌زێر و زیوی سه‌وز و سوور رازابۆوه‌ و کتیبه‌ی پیرۆز به‌ده‌سه‌خته‌ی خۆی، برێکی زۆریش ده‌فته‌ری ژمبیرباریی که‌ مۆرکه‌ لێی دا‌بوون.

من و هاو‌پێکه‌م تژی ببوین له‌ستایش، به‌لام ئەمانه‌ش تاری دلمانی نه‌ده‌هینایه‌ خرو‌ش. له‌به‌رده‌م ده‌رگای کتیبه‌خانه‌دا بۆنی دوو داری (گیزگل)ی تازه‌ چرۆ کردووم باشتر له‌هر شتی به‌سه‌یاسیکی فه‌راوانه‌وه‌ وه‌بیردی. ته‌واوی له‌شم هه‌روا بۆنی ئەو دار (گیزگل)ه‌ی که‌ ئەو هه‌مووه‌ خو‌شم ده‌وی- ئەو بۆنه‌ دلگیر و تونده‌ی که‌ مه‌ستی هه‌ینه‌رت‌ر له‌شه‌راب و ژن و شکۆی دونیایه‌- هه‌لده‌مژت، لێواولێبوووم له‌ته‌ر و تازه‌یی.

پۆژی دواتر به‌یانیه‌که‌ی، پێش خۆرکه‌وتن، به‌ره‌و دوندی کیتی ناتوس به‌رێ‌ که‌وتین، هه‌شتا ده‌نگی زه‌نگ نه‌ده‌بیس‌ترا و مه‌له‌کان وه‌خه‌به‌ر نه‌هاتبوون، ئاسمان سامان و شیری ر‌ه‌نگ، ئەستێره‌ی گه‌لاوێژ له‌دوو‌روه‌ وه‌ک سه‌رافیم^(**)یکی شه‌ش بال به‌سه‌ر ئاسۆی خۆر هه‌لیته‌وه‌ ده‌دره‌وشایه‌وه‌.

پاپا لۆکاسی کۆله‌بنه‌ به‌قاچی چه‌ماوه‌وه‌ - پێشمه‌رگه‌ی دێرین- هه‌نوکه‌ پێشمان که‌وتیو تا رێگه‌مان پیشان دا، جارجاره‌ ده‌وه‌ستا تا سه‌بارته‌ به‌زه‌ریا، سه‌بارته‌ به‌شه‌ر و شو‌ر له‌گه‌ل تورکاندا بۆمان بدوێ، ژبانی پێشوی وه‌ک ئەفسانه‌ی دێو و په‌رییان له‌ناخیدا ما‌بۆوه‌، ده‌تگوت له‌هه‌سه‌ره‌یه‌کی فراوانتر و پر مه‌ترسیتر، له‌هه‌سه‌ره‌یه‌کی تژی له‌هاوار و نه‌فرت و ژندا هه‌یلانه‌ی چی کردووه‌.

په‌یتا په‌یتا به‌سه‌ره‌اتی خۆی ده‌گێرایه‌وه‌ و زیندووی ده‌کرده‌وه‌ و هه‌ستی شادومانی دای ده‌گرت، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که‌ وازی له‌ژبانی رابردووی هه‌ینابوو، به‌لام یه‌که‌ به‌یه‌که‌یانی له‌بوخچه‌که‌یدا پێچابۆوه‌ و له‌گه‌ل خۆیدا کۆلکێشی ده‌کردن.

هه‌نوکه‌، له‌ژێر دارسنۆیه‌ریکی گه‌وره‌دا راوه‌ستا، دلێ بۆ قسه‌ و باس که‌وتبووه‌ فرته‌ فرت. - "کۆرینه‌ وا باشتره‌ لێره‌دا پشوو‌یه‌ک به‌دین و تۆژی قسان بکه‌ین، خه‌ریکه‌ دل‌م ده‌ته‌قی!" کیسه‌یه‌ک تووتنی له‌ژێر چاکی که‌واکه‌ی ده‌ره‌ینا و سیگارێکی پێچایه‌وه‌ و سه‌ری قسه‌ی دامه‌زراند:

- "هه‌ر ئەم زه‌لامه‌ی که‌ ئێستا له‌م جبه‌یه‌دا به‌رامبه‌ر خۆتان ده‌بیین، رۆژگارێ به‌لیۆنیداس، به‌پاله‌وان لێونیداس کالیمنۆسی مایه‌ی ترسی تورک، بانگ ده‌کرام. ئەو کات پێشمه‌رگه‌ بووم، به‌لام چما ئە‌ی چۆن جبه‌م پۆشی؟ ئەمه‌یان با بمینی بۆ کاتیکی تر، هه‌ینده‌ به‌سه‌ بلێم که‌ هه‌یج کات پێشمه‌رگه‌که‌ی ناخ‌م بیانوو

(*) ئەمه‌ قسه‌ی فه‌دیس فرانسیکۆسه‌.

(**) سه‌رافیم: بوونه‌وه‌رگه‌لیک به‌شه‌ش بال و ده‌ست و پێ و خاوه‌ن ده‌نگی ئینسانی، (ئه‌شعیا پێغه‌مبه‌ر) له‌ ئەندیشه‌ی خۆدا ئەو بوونه‌وره‌انه‌ی ببینیوه‌ که‌ به‌ده‌وری ته‌ختی خاوه‌نددا پیاسه‌ ده‌که‌ن.

ناگرێ، جیگه‌ی بیانوویش نییه‌، چونکه‌ به‌خواردن و شه‌راب تیری ده‌که‌م، وه‌ک بلێی ده‌ره‌به‌گ بێ. (لۆکاس) له‌گه‌ل راهیبه‌کانی تردا نان و زه‌یتون ده‌خوا، به‌لام کاتی ده‌چیته‌ هۆده‌که‌ی خۆی، ئەوسا ده‌رگا‌که‌ داده‌خا و سفره‌ بۆ لێونیداس راده‌خا و ده‌که‌وێته‌ گوشت خواردن، ببینتان ئێمه‌ یه‌ک که‌س نین، به‌لکه‌ دوو که‌سین، تێگه‌یشتن؟ هه‌ر ده‌مویست ئەمه‌تان پێ بلێم، ئیعتراف به‌تاوان وه‌ک تۆیه‌ وایه‌، من قسه‌ی خۆم کرد و هه‌ست ده‌که‌م باری شانم سووکه‌له‌ بووه‌. ئەلعان وا چاکه‌ به‌رێ که‌وین!"

هاو‌پێکه‌م که‌ له‌پێکه‌نێنا ژانی کردبوو، گوتی: "ئافه‌رین لۆکاسی قاره‌مان، هه‌ر به‌راستی ده‌ستت نه‌رزی، به‌لام پێت وا نبیه‌ ئەمه‌ ئیسی زورپیه‌ت بێ؟"

راهیب به‌سه‌گیتی چاویکی داگرت، گوتی: "بێگومان، بێگومان به‌یانیان ده‌که‌ومه‌ وه‌ها گومانیکه‌وه‌، به‌لام تا شتیوان ئەو گومانم بێر ده‌چیته‌وه‌!"

گوتم: "بۆ ئەوه‌ی بیرت نه‌چی گرێبه‌ک بده‌ له‌ده‌سته‌سه‌که‌ت!"

مژیکی قوولی له‌سیگارگه‌ی دا و دووکه‌له‌که‌ی له‌که‌پوویه‌وه‌ ده‌رکرد و گوتی: "ئاخر ده‌سه‌سرم نبیه‌!" هه‌مدیس ملی رێگه‌مان گرت‌ه‌وه‌به‌ر، سه‌ول، سنۆیه‌ر، خه‌ره‌ندگه‌لی ترسناک، زه‌ریا که‌ ئەمه‌رۆ ئارام و له‌و خواره‌وه‌ له‌ژێر تیشکی هه‌یمنی به‌ره‌به‌یاندا راکشابوو. رووناکی به‌ره‌و زیادبوو ده‌چوو، ده‌مانتوانی دوورگه‌کانی ئیمبرۆس، لیمنۆس و ساموسراس له‌دوو‌روه‌ چاوه‌کین، پێنده‌چوو له‌هه‌وادا مه‌له‌ بکه‌ن و ئاو جورئته‌ نکا توخنیان که‌وێ.

گه‌یشتینه‌ ناو به‌فر، پاپا لۆکاس به‌پارێزه‌وه‌ و به‌هه‌یووشی هه‌نگاوی ده‌نا، ئێمه‌ هه‌لده‌خلیسه‌کاین و ده‌که‌وتین، به‌ئه‌سه‌یایی و ترسه‌وه‌ به‌سه‌ر به‌فر و شه‌خته‌دا ده‌رۆشیتین، کیتو زۆردار و ترسناک و نائینسانی، هاو‌پێکه‌م که‌ له‌پێشمه‌وه‌ ده‌رۆشیت، له‌پر وه‌ستا و دانه‌وێوه‌، سه‌یرێکی هه‌لدێره‌ قوول و بێ‌ بنه‌که‌ی کرد، سه‌ری گێرایه‌وه‌ و رووی کرده‌ من و ورته‌یه‌کی لێوه‌هات:

- "وا باشتره‌ بگه‌رپێنه‌وه‌!" به‌تانه‌وه‌ سه‌یرێکیم کرد و گوتم: "جا عه‌یب نییه‌؟" ئاخ‌ر من زۆر چه‌زم ده‌کرد بگه‌مه‌ ترۆپیک.

به‌سه‌رشۆرپیه‌وه‌ گوتی: "با، با، عه‌یبه‌. ده‌ی بۆ پێشه‌وه‌!"

هه‌مدیسان به‌ره‌و سه‌روه‌ه‌ی رێ که‌وتین، کاتێ پێمان نایه‌ سه‌ر دوندی کیتوه‌که‌، خۆر له‌ئاسۆ هاتبووه‌ ده‌ر، هه‌ردووکه‌مان هه‌ناسه‌برکێمان بوو، به‌لام سیمامان ده‌دره‌وشایه‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئامانجمان ئەنگاو‌تیوو.

بۆ عه‌یبه‌ده‌ت چوینه‌ نوێخانه‌یه‌کی بچووکه‌وه‌ که‌ خه‌لاتی مه‌سیح کرابوو، له‌م ماوه‌یه‌دا باوکه‌ لۆکاس به‌چه‌خماخه‌کی و پووش و په‌لاشتی که‌ له‌سه‌ر رێگه‌که‌ کۆی کردبۆوه‌، ناگری کرده‌وه‌، له‌هه‌گه‌به‌که‌ی تۆزێک قاوه‌ی ده‌ره‌ینا و کولان‌دی، شنه‌بایه‌ک هه‌لی کرد.

له‌تاو سه‌رما، له‌پشت گاشه‌ به‌ردێکی گه‌وره‌ هه‌لکۆرمابووین و سه‌یری زه‌ریای مات و بێ‌ بناری پێشمان و دوورگه‌ سه‌رناو که‌وتوه‌کامان ده‌کرد، هه‌روه‌ها سه‌یری ئەو دوور دوورانه‌ که‌ کیتوه‌ غه‌ریبه‌کان قه‌باره‌یه‌کی قورقوشمییان به‌هه‌وا به‌خشیبوو.

باوکه‌ لۆکاس گوتی: "ده‌لێن له‌م دونده‌ پیرۆزه‌وه‌ ده‌توانیت کۆستانتینییه‌ ببینی!" وای گوت و چاوی

برپيه خۆرهللات تا بهشكهم ئەو پايتهخته پادشايه تيبه بيبين.

- "باوكه لوكاس، تو تا ئيستا ديوتە؟"

راهيپ هەناسە يەكە هەلکيشا و گوتی: "نا، شایانی ئەو نەبووم بيبينم، وەك بلتي تەنيا چاوی لەش بەس نبیە، بەلکو پتيوستە چاویکی ترت هەب، چاوی رۆح! حەيفيک رۆحی من نزیک بینه!"

گوتم: "بەلام تو توانای بيبيني خواوەندت هەيه!"

راهيپ گوتی: "بييني خودا پتيوستی بەچاوی نيبه، ئەو لەجگەر و (سی)ش ليمان نزیکترە." (*)

لە هەموو ئەو ماوەیەدا هاوڕیکەم مات و بێدەنگ بوو، هەلبەت نەیدەتوانی لەجەستە ی خوش بێ کە بۆ ساتيک ترس داگر تيوو، لەو زیاتر نەیتوانی خۆی راگرێ و دەستی هینایه پیشی و بەگور دەستی گرم و گوتی: "تکا دەکەم ببوو، سوتند دەخۆم جارێکی تر دووبارە نابیتەوه."

ئایوسافیۆ Iosaphio

شەشەمی دیسامبەر

ئەورۆمان لەستۆدیۆی شتوێکارێی ئایوسافیۆدا بەسەر برد، (دە) راهیبی وینەکیش لەو ستۆدیۆیەدان، هەر هەفتە یەك، یەکیکیان کاروباری ناوماڵ و گسکدان و شت شۆردن و تیشتلینان دەگریته ئەستۆ و ئەوانی تر خەریکی وینەکیشان.

لەم ستۆدیۆیەدا، مەسیحەلی زولف شانەکراو و تیر و تەسەل، پاکیزەگەلی شوخ و شەنگ و تەرلان، قەدیسێ گۆنا سوور و قانیع و بەتال لەپیرۆزی بەرھەم دین و لەشیوەی وینەدا بۆ ئەو پەری سنوورەکانی دونیای مەسیحییەت بلأو دەبنەوه.

راهيپەکان خەلکانی ساکار و میوان دۆستان، حەزبان بەخواردنی چاک، شەرابی چاک و گوربە ی خەسبە، دوا نانی شتوان چەند سەعاتيک بەدەوری ناگردا دانیشتن و کەوتینە وتووێژ، قەسەکانی ئیمە سەبارەت بەم دونیا بوو، کەچی ئەوان سەبارەت بەم دونیا قسانیان دەکرد. باوکە ئاکاکیوس، راهیبیکی کورتەبنە و قەلەو و قاچ ئاوساوبوو، ئەو رۆژە لەبەیانیبەوه خەریکی کیشانی وینە ی قەدیس ئەنتۆنیۆس بوو، هەنووکەش بەدەم دەستەپێتان بەسەر گوربە رەشە قەلەووەکە ی سەر کۆشیدا، زۆر بەگور باسی ئەو زاهیدە موقەدەسە ی دەکرد:

- "رۆژيک کەنیشکێ دەچی بۆ لای زاهید و پتی دەلی: (هەموو فەرمانەکانی خودام بەجێ هیناوه، هەموو کات پشت بەخودا دەبەستم، چما خودا دەرگاکی بەهەشتم بۆ دەکاتەوه؟) قەدیس ئەنتۆنیۆس لبي دەپرس: ئایا هەژاری بۆتە جی شاناژیت؟

- نا باوکە!

(* ئەو قەسە یە چەند لەم ئایەتە ی قورئان دەچیت: انا اقرب اليکم من جبل الوريد.

- ئە ی ريسواييت بەگەوردی و سەرورە زانیوه؟

- نا باوکە!

- دوژمنت بەدۆست زانیوه؟

- نا باوکە!

- کەواتە کچم بەگەرێرەوه و خەریک بە، چونکە هینشتا خواوەنی هیچ نیت!

هەروا کە لەناکاکيۆس دەنۆری، هەر ئەو ی کە لەبەر زۆرخۆری و تینی ناگرەکە و یادەوهری ئەو زاهیدە ترسناکە ئارەقە ی دەرشت، لەدلی خۆدا گوتم: "بلتي بەدریژی ئەورۆ چ ئانتۆنیۆسیکی سەرگۆنا سووری وینەکیشایی؟"

هەستیکە ئەهەرمەنە هانی دەدام پتی بلیم: "هەستە بەگەرێرەوه و خەریک بە، چونکە هینشتا خواوەنی هیچ نیت!"

بەلام هیچم نەگوت!

ناخر توژئالتیک لەچەوری و راهاتن و ترسنۆکی گەمارۆی رۆحیان دابوو، ئەلعانیش گەر رۆح لەقولایی زیندانەکە یەوه هەر ئارەزوویەکی با، ئەوا چەوری و راهاتن و ترسنۆکی شتیکی تەواو پتیچەوانەیان لەوه ئەنجام دەدا کە رۆحی گەرەکی بوو. هەر بۆیە، لەترسنۆکیبەوه هیچم نەگوت. ئەو شەوه کە چوومه ناو جیگە، مەسەلەکم بۆ هاوڕیکەم گێرایهوه.

ئەو بۆ دلخۆشیدانەوه گوتی: "وايش نيبه، رەنگە لەرووی ریزگرتنەوه بووی نەك ترسنۆکی، یاخود دەشی بەزەیی نەیهیشتی کەسێکی ناسکی وەك ئەو پیاوێ دگێرکەیت، یان رەنگە لەبەر ئەوه هیچم نەگوتوو کە قەسەکە ی تۆ دەوای دەرەکە ناکات!"

بەناڕەزایی دەرپرینەوه گوتم: "نا، نا، خو گەر واشسبێ وەك تو دەیلتي، دەبێ بەسەر ئەو تۆزە چاکەخواییانە ی تۆ باسیان دەکە ی - پێزان، بەزەیی، بەرژەندی - دا سەرکەوین، ناخر ئەو چاکەخواییە چکۆلانا نە زیاتر لەخراپەکاریبە گەرەکان دەمترسین، چونکە بەرپالەت جوان و لەبەردلن و زۆر سانانتر فربوومان دەدەن، دەبێ بلیم لەبەر ترسنۆکی هیچم نەگوت، لەبەر ئەوه ی دەموێ رۆحم شەرمەندە کەم و لەدووبارەبوونەوه ی وەها کاریک پیشی بگرم!"

بۆ رۆژی دوایی، لەهەیوانی شووشەبەندی خەلۆتەگەکەدا، لەنیو قەدیسگەلی رومەت ئال و پاکیزەگەلی خری و خەپانی وینەکیشراودا، لەگەل (دە) هونەرمەندی جەبەپشدا شیرمان خواردەوه و نانی برشتە ی گەنمان خوارد، خۆرەتاوی زستان هیدی هیدی لەگەل بۆنی خوشی سنۆبەردا لەپەنجەرە گەرەکانەوه دەهاتە ژوورەوه، قسانمان دەکرد و پێدەکەن، ئیرە کیتی ئاتوس نەبوو، لیرە مەسیح هەستا بۆوه و پێدەکەنی.

کاتی رەهبانەکان، موحیزەگەلی قەدیسەکانیان دەگێرایهوه و چاوانیان لەئیمان، یان بێ ئیمانیدا دەیدا لەهەیک، رۆخساریان ئازنگی دەدا.

پایا ئاکا پیۆس دەستی رایەل کرد و یەکیک لەوینەکانی پیشان داین کە بەدیوارەکە ی بەرامبەرمانەوه

هه‌ل‌واسرا بو، وی له‌هونه‌رمه‌نده‌کانی تر جحیل‌تر بو، پرسی بریقه‌دار و ر‌ه‌ش و ل‌ئیه‌کانی سوورباو بوون، به‌دهم هه‌ل‌گوتن به‌کار‌ده‌یدا گوتی:

- "ئه‌مه زاهیدی گه‌وره (ئارسنیوس)ه، ئه‌و ژنه‌ی له‌به‌ر پ‌یتیدا چۆکی داداوه بانوویه‌کی قه‌شه‌نگ و به‌گ‌زاده‌ی رۆمه که ده‌شت و کیو و زه‌ریای بریوه تا له‌به‌رده‌م ویدا ک‌ر‌ن‌وش بیات. به‌لام ده‌بین ئه‌و چۆن به‌په‌نجه‌ ئاماژه‌ بۆ زه‌ریا ده‌کا و ناوچه‌وانی ت‌یک‌ناوه- ده‌مه‌وئ ئه‌و په‌شاند‌م که ئه‌و چۆن به‌تووره‌بییه‌وه ئه‌و ژنه له‌خۆی ده‌تاری‌ن‌ئ - پ‌یتی ده‌ل‌ئ: (پ‌رۆ و به‌که‌سیش مه‌ل‌ئ منت بی‌نیوه، چونکه ئ‌یدی زه‌ریا ده‌بیته ر‌یتی کانی و ژنان به‌ل‌یشاو ر‌وو ده‌که‌نه خه‌ل‌وه‌تخانه‌که‌م!) ژنه‌یش به‌تکا و ر‌ه‌جاوه ده‌ل‌ئ: (باوکه دۆعام بۆ بکه!) زاهید له‌وه‌لامدا ده‌ل‌ئ: (ژنه‌که، له‌قاپی خودا ده‌پار‌ت‌مه‌وه که من له‌ده‌ست یادی تۆ ئاسووده کات!)"

ش‌یوه‌کار، ر‌ووی کرده ئ‌یمه و به‌نیگایه‌کی د‌ز‌ت‌وانه‌وه پ‌رسی: "له‌قاپی خودا ده‌پار‌ت‌مه‌وه که من له‌ده‌ست یادی تۆ ئاسووده کات، به‌عنی چی؟"

ئ‌یمه ب‌یت‌ده‌نگ بووین چونکه له‌مه‌به‌ستی ر‌اهیب حال‌ئ نه‌بووین. گوتی: "به‌عنی جوانیی ئه‌و ژنه زاهیدی وروژ‌اند‌بوو، له‌به‌رئ‌ه‌وه له‌خودا ده‌پار‌ایه‌وه له‌یادی ئه‌و ژنه ئاسووده‌ی کات!" هاو‌ر‌پ‌یکه‌م له‌کات‌ت‌یک‌دا که چاو‌پ‌یکی له‌ر‌اهیب داگرت، گوتی: "ئه‌دی باشه له‌بیری کرد؟"

ر‌اهیب گوتی: "شتی وا ده‌ب؟" به‌لام هه‌ر که د‌یتی ها‌با‌کوکی پ‌یر نیگا خه‌نج‌ه‌ ئاسا‌کانی ده‌بر‌ت‌ته چاوانی، له‌قسه‌کانی ژ‌تیوان بۆوه و ل‌ئیه سووره‌کانی ک‌ر‌ژ‌ژ‌ت.

ده‌یری سانت پاولّ Saint Paul

به‌به‌له‌م چوین بۆ ئه‌و ده‌یره، چه‌ند به‌ش‌کۆ بوو! زه‌ریای هه‌زار ر‌ه‌نگ - ش‌ینی کالّ و سه‌وز - له‌گه‌لّ ر‌ه‌نگی پ‌یرۆزه‌بییدا، گاشه‌به‌ردی هه‌ل‌واسرا و ه‌ک پ‌لی خو‌ت‌ن، ئه‌ش‌که‌وتی ر‌ه‌ش، کۆتره‌کیوی و پ‌اشان نا‌کاو لی سپ‌یی ر‌اخراو.

ئه‌مرۆ هاو‌ر‌پ‌یکه‌م سه‌رو دلّ خۆش بوو، به‌قاسای پ‌یکه‌ن‌ین به‌له‌مه‌که‌ی ده‌له‌رانه‌وه، پ‌یم گوت: "ده‌وری چینییه‌کی تووره‌ بیینه!" ئه‌ویش به‌خ‌یراییه‌کی سه‌یره‌وه ر‌یزۆ وشه‌ی به‌خه‌یالّ چینیی له‌زاری هه‌ل‌ر‌شت، وا که‌یفم پ‌یتی ساز بوو که له‌به‌له‌مه‌که‌دا ج‌یم نه‌ده‌بۆوه، پ‌یم گوت: "ئ‌یستا عاره‌بییانه عیشق بکه!" ئه‌ویش به‌خ‌رۆشانه‌وه که‌وته ده‌ر‌پ‌ینی عیشقی خۆی به‌رامبه‌ر ژنه عاره‌ب‌یکی نادیار، به‌م ش‌یوه‌یه به‌خ‌یرایی برووسکه، گه‌یشتینه‌ به‌ند‌ری سه‌ومه‌عه‌که و ملی هه‌روازی سه‌خت و د‌ژوارمان گرت‌ه به‌ر.

ده‌رگا‌وانه‌که خه‌ل‌کی سیفالونیا بوو، پ‌یره‌م‌یرد‌یکی نار‌ه‌سن و تانه‌باز، بۆ کات به‌سه‌ر‌بردن، به‌رۆژ له‌به‌ر ده‌رگا‌که داده‌نیشت و به‌چه‌قۆ ش‌ت‌گه‌ل‌ت‌کی داده‌تاشی که له‌مه‌سیح و قه‌دیس و دیو ده‌چوون. به‌وردی هه‌لی سه‌نگ‌اندین و به‌زه‌وه پ‌رسی: "ب‌ئ ئه‌قل‌ینه، ئه‌وه ل‌یره چ ده‌که‌ن؟"

- "پ‌یره‌م‌یرد، بۆ عیباده‌ت هاتوین!"

- "له‌ کوئ؟ ناشی م‌یش‌کتان کای ت‌یاب‌ئ؟"

- "له‌ ده‌یر!"

- "کام ده‌یر، کام ده‌یر؟ چ ده‌یر‌ت‌ک له‌ئارا‌دا نییه، به‌قسه‌م که‌ن، بگه‌ر‌ت‌نه‌وه باوه‌شی د‌ونیا!"

ده‌مان بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیو و ل‌بی ر‌اماین، به‌راستی دیاریو بو‌مان به‌داخ بوو.

پاش ئه‌وه هه‌ل‌ئ دایه و گوتی: "گالته ده‌که‌م، فه‌رمو ب‌ینه ژووره‌وه، به‌خ‌یر‌ب‌ین!"

چوینه ژووری و له‌هۆده‌کانی چوارده‌وری سه‌وشه‌که‌مان روانی. ر‌اهیب به‌تانه‌وه گوتی: "له‌پووره هه‌نگه‌که‌ی خودا بنۆرن، ته‌ماشای هۆده‌کان بکه‌ن. ر‌ۆژان‌ت‌یک ئ‌یره ج‌یی م‌یش‌هه‌نگ بوو، ج‌یگه‌ی ئه‌و هه‌نگانه‌ی که هه‌نگ‌ر‌ین دروست ده‌که‌ن. وا ئه‌لعانی‌ش بووه‌ته ج‌یگه‌ی ن‌یره هه‌نگان، وای... وای له‌چ‌زووه‌کانیان!"

پاشان به‌پ‌یکه‌ن‌ینه‌وه قسه‌که‌ی ته‌واو‌کرد: "خودا روحم به‌ئ‌یوه بکات!"

ئ‌یمه دوو ل‌ئیه‌مان نه‌کرد، به‌لام له‌ده‌له‌وه زیز بووین، چما ئه‌م ده‌یره مه‌زنه تا ئه‌م ر‌اده‌یه پاک‌یتی و پ‌یرۆزی خۆی له‌ده‌ست داوه؟ چما هه‌ر پ‌یل‌وه به‌تاله‌کان بۆ ر‌اهیبه‌کان ماوه‌ته‌وه و په‌پوله پ‌یرۆزه‌کان پ‌یل‌ویان چۆل‌ کردووه و ف‌ریون؟

به‌پ‌ت‌ویلی شه‌که‌ته‌وه به‌پ‌ت‌لیکانه به‌ردینه‌کانا سه‌رکه‌وت‌ین که ده‌چۆه ژووری م‌یوانخانه، هاو‌ر‌پ‌یکه‌م وه‌ک به‌زه‌بی پ‌یامدا ب‌یت‌ه‌وه، باسکی گرت‌م و گوتی: "په‌له مه‌که، هیوا‌پ‌راو مه‌به، مادامه‌کی وره‌ی ر‌ۆحمان به‌رز و ر‌ت‌گه‌ی ت‌یش‌کانی نه‌گرت‌ب‌یت‌ه‌به‌ر، نیگه‌ران مه‌به. چونکه به‌ت‌یش‌کانی وره‌ی چه‌ند ر‌ۆح‌ت‌یک، د‌ون‌یاش ده‌رووخی، ئه‌مانه کۆله‌که‌ی د‌ون‌یان، هه‌رچه‌ند له‌په‌نج‌ه‌ژ‌م‌یر‌ت‌یک زیات‌ر‌ن‌ین، به‌لام ده‌ی ئه‌وه‌ش که‌یف‌ه‌ته!"

ئ‌ینجا به‌توندی ر‌ایته‌کاندم و به‌پ‌یکه‌ن‌ینه‌وه گوتی: "ه‌یتی مۆسۆل‌ینی داماو، به‌رخۆدانت هه‌ب‌ئ!"

چوینه هۆله‌که، کارگوزاران: پ‌ینج شه‌ش که‌سی که‌ته و چوارشانه ده‌ستیان به‌ش‌یوه‌ی خاچ له‌سه‌ر سینگ دانابوو، به‌ده‌وری زاهیدا دان‌یش‌ت‌بوون.

زاهید له‌سه‌ر ته‌خت‌یک له‌ئ‌یه‌راستیانا دان‌یش‌ت‌بوو، زه‌لام‌ت‌یکی قورس و به‌ر‌ت‌ز بوو به‌ر‌یش‌ت‌یکی لووله‌وه، س‌یمایه‌کی ژنانه، ده‌ست و په‌نج‌ه‌گه‌لی سپ‌ی و کلاو‌ت‌یکی ئاو‌ر‌یش‌م‌ینی ر‌ه‌ش له‌سه‌ر، ده‌ستی به‌نازه‌وه ر‌ایه‌ل‌کرد تا ماچی که‌ین، پ‌اشان سه‌باره‌ت به‌بارود‌ۆخی د‌ون‌یا پ‌رسیاری ل‌ئ کرد‌ین.

یه‌کت له‌کارگوزاران پ‌رسی: "له‌ئ‌ینگلستان چ باسه؟ ئه‌دی له‌ئه‌لمانییا؟ پ‌یتان وایه شه‌ر‌ت‌یکمان له‌پ‌یش ب‌ئ؟"

ئ‌ه‌وی که‌بان له‌کات‌ت‌یک‌دا که‌ چاوی له‌وه‌ی ته‌ن‌یش‌تی ده‌ق‌ر‌ت‌اند گوتی: "ئ‌ینشه‌للا، هیوادارم ئه‌لمانه‌کان ر‌یسواین!"

هه‌ر که ئه‌مه‌ی گوت، یه‌کت‌یکی قه‌له‌و و که‌ته‌یان ت‌یدابوو، قنج‌ه‌پ‌ن هه‌ستا و گوتی: "ئه‌لمانه‌کان، هه‌موو ئ‌ینگلیزه‌کان و فه‌ره‌نسی و رووسه‌کان‌یش وه‌ک پاروو ده‌پ‌یت‌چنه‌وه، گه‌ر درۆم کرد لووتم ب‌یرن، ئاخ‌ر ئه‌لمانییا (مه‌سیح)ی سه‌رده‌مه، د‌ون‌یا ر‌زگار ده‌کات!"

زاهید له‌کات‌ت‌یک‌دا ده‌سته سپ‌یکه‌لانه‌که‌ی به‌ده‌مه‌یه‌وه گرت‌سوو تا به‌ر له‌پ‌یکه‌ن‌ینه‌که‌ی بگ‌ر‌ئ، گوتی:

"جیرمانۆس دانیشه!"

ئىنجىل پىرۆسى كىمە گوتى: "زۆر گوتى مەدەنى، ناوى جىرمانۆسە و ماناى وايە لايەنگى ئالمانە، ئەو برادەران پىتى رادەبوتىن!"

بەلام لەكاتىكىدا وتووئىژكە بەرەو ھىتورىيونەو دەچوو، دەرگاى ژوورەكە كەوتە سەر گازەراى پشت و راھىبىتىكى وشك و رەقەلە و درىژ بەسەرى داتلىشاووە خۆى كرد بەژووردا، خوتىن بەرپىش و جىبە شى و درپاوەكەيدا دەچۆرا.

زاهىد بەرپەنگ ھەلبىزىكاويىبەو ھەستايە سەر پى و نەراندى: "ون بە لەبەر چاوم، مەگەر ناھىنى ميانم ھەيە؟"

راھىب بەنياز نەبو پىچىتە دەرەو، كلاوھەى داگرت، كلاويكى شىتال شىتال كە خوتىنى لى دەتكا. - "دەمەوى بەدەيرەكەى قەدىس پاۋلدا ھەلى واسم تا بزانتى چۆن دەيرەكەى بەرەو دارپوخان و دارپان دەروا!"

كارگوزاران بەپەشۇكاويىبەو ھەستان و ھەرچى سەرزەنشيان كرد سوودى نەبو، تا وردەوردە بەرەو دەرەو رايان كىشا، ئىمەيش لەم بگرە و بەردەيدا، ھەلمان قۆستەو و بەنپو راھىبەكانا خۇمان دەرباز كرد و چووينە دەرەو.

چووينە دالانەكەو بىدەنگ سەرو خوارمان دەكرد و دگەراين، دەرگاوانەكە ھەستى پى كردىن و پىتى زانپن. دەستى لەقەدىس و زورپىتە تاشين ھەلگرت و بەقاقاى پىكەننەو ھات بۆ لامان.

گوتى: "برادەرىنە نىگەران مەبن، خۆ ئىوھش باوكە (ئىنۆسىت) (*تان بىنى، بىنىتان چۆن سەرىم دادىر دادىر كىرەبو! بەلام ھەمدىس چاك دەبىتەو. مەترسن، يەكەم جارى نىبە!"

ھاوپىكەم پىسى: "بۆ لەم دەيرەدا ئەم شتەنە زۆر روودەدەن؟ يان باشتىر بلىم، شەيتان ھاتۆتە ئىرەيش؟"

- "ئەى چۆن كورم، چما ئىوھ چۆن بىر دەكەنەو. ھەرچى بەكەى شەيتان بەجۆرىك خۆبىت پى دەگەيەنى. ھەبو نەبو دەيرىك ھەبو، سىسەد و شەست و پىنج راھىبى تىدابوو، ھەر راھىبى سى دەست جلى شەرى و سى ئەسپى ھەبو، ئەسپى سى، يەكى سوز، يەكى رەش. رۆزى سى كەرەت پاسەوانى دەيرەكەيان دەكرد تا بەر لەھاتەنە ژوورەو شەيتان بگرن، بەيانيان بەئەسپى سىبىبەو، دواى نىوېروان بەئەسپى سوورەو، شەوانەيش بەئەسپى رەشەو.

- "دەى، شەيتان تولى وەرۆور كەوى؟"

راھىبى دىتو پىكەنى، گوتى: "ئەو بەراستتە؟ ھەمان كات كە ئەوان بەسەر ئەسپەو پاسەوانى دەيرەكەيان دەكرد، شەيتان لەژوورەو لەسەر تەختەكەى زاهىد دانىشتىبو، ئاخر شەيتان ھەر زاهىدەكە خۆى بوو!"

(* ئىنۆسنت Innocent واتە مەسوم و دلەساف.

ھاوپىكەم پىسى: "ئەدى تۆ قەدىسى دەرگاوان؟ تا ئىستا شەيتانت بىنىو؟"

- "ھەلبەت كە دىومە!"

- "قەلافەتى چۆن؟"

- "خى و خەيانىكى بىر پىش، جوانكىلە و ناسك، تەمەن دوانزە سالان!"

سەيرىكى ھەردووكمانى كرد، چاوتىكى داگرت و گوتى: "لام وايە زاهىدە موقەدەسەكەى ئىمەتان بىنى، بەراى ئىوھ چۆن زەلامىك بوو؟ لەدوعاى خىرى بى بەرى نەبن!" ئەمەى گوت و لەكاتىكىدا كە خەرىك بو لەپىكەنينا ژانى دەكرد، ھەمدىس لەودىو دەرگاكوە بىزبوو.

ھەنووكە ھەر پىنج شەش راھىبەكە ھاتن و دەورەيان لى داين، بۆ ئەوھى سەرى داقتلىشاوى (ئىنۆسىنت) مان لەبىرەرنەو، بەرەو بارەگاى پىرۆزى دەيرەكەيان بردىن، تا كەلوپەلى پىرۆزمان پىشان بدن، ھەندى ئىسقان و ھەديەى (مۆغەكان) (* - زىر و بخوور و عود و سىسە عومبەر - داوايان لى كردىن بۆنپان كەين. گوتيان گەرچى سەدان سال بەسەر ئەم ھەديانەدا تىدەپەرى، بەلام ھىشتا بۆن و بەرامەى خۆيان لەدەست نەداو و ئەمەش خۆى لەخۆيدا موزىبەكى گەورەپە!

لەوى ھاتىنە دەرەو و چووينەو ھەوشە، دەرکەوانەكە چاوى كردىن و بەئىشارەت بانگى كردىن، بەپىكەننەو گوتى: "بۆنپان خۆش بوو، وايە؟ موزىبەكەلى گەورە! ئەگەر بۆنى (ئۆدكۆن) ي بەسەرا بكن، بۆى ئۆدكۆنى لى دى، نەوتى لى بەدى، بۆنى نەوتى لى دى. ئەى نالىم موزىبەكى گەورە! ئەمۆ بۆنى چىيان لى دەھات؟"

ھاوپىكەم گوتى: "بۆنى سوورە گول!"

- "كەواتە بىگومان گولوايان بەسەرا كىرەون!"

ئەو كوتە دارى نووشتانەو كە خەرىكى ھەلكۆلىنى بوو، ھىند پىكەنى كە ئىدى كەوت بەپشتا.

- "دەى يەللا بقوچىن، ئەگىنا بزانتى لەگەل ئىوھدا دواوم، تووشى گىچەلىك دەكەن، بەشىتم دادەنپن و منپش ئەوان بەفشەكەر، شەيتانىش دار بەرۆحى ھەمومانا دەدات!"

دەيرى ديونىزىو Dionusio

بەرەبەيان بوو بەبەلەم چووين بۆ ئەم دەيرە.

گەمىەوانەكەمان (پاپا پىندىكىت) دەيگوت ئەم دەيرە خەمناكتىر دەيرى كىتوى پىرۆزە، ھەرچەند دلپشت شادى، لىرە ناتوانىت پىبەكەنى، لەم دەيرەدا چەندى شەرابت بخواردايەو، سەرخۆش نەدەبووت، دار دىمشتىكى تىدابوو ئەوئىش لەھەوشە پروا بوو.

(* مۆغەكان: مەبەست لەو سى زەردەشتىبەيە كە كاتى لەدايكىونى ھەزرتى عىسادا، ئەستىرەى ئەويان لەھۆرھەلاتدا

بىنىبوو، ئىدى بۆ پەرستنى وى دەچنە ئۆرشەلىم.

گەر باش سەرنجەت دابا، دەتیبینی مەسیح بەھەموو گەلاکانی ئەو درەختەو لەخاچ دراو، قەشە یە کمان لەگەڵ بوو، دەچوو بۆ (دافنە) و ئیبرەیی جۆ دەهێشت. گوتی: "باوکە (پیتدیکیت) ھەموو ئەم دونیایە خاچیکە مەسیحی لەسەر لەخاچ دراو، نەک ھەر بەگەلائی ئەو دارەو، بەلکو بەمن و بەتۆ و بەتەوای بەردەکانی ئەم عەردەو!"

ئەمە ئیتر لەتوانای من بەدەر بوو!

- "قەشە بھورە، من لەھەموو جیبەک مەسیح لەھەستانەو دەدەینم!"

قەشە سەری راوہشان و گوتی: "کورم تۆ زۆر بەپەلە، ئیمە مەسیحی ھەستاو دەبینن، بەلام دوای مردمان. ئەم گۆزەرگە خاکییە، ئەلعان و مادامەکی زیندووین ھەمووی ھەر لەخاچانە!"

دۆلفینییک بەئارامی لەئاوہکە ھاتە دەرەو، سەر پستی نەرمی لەژێر تیشکی خۆردا بریقە ی دەھات، ھەمدیس خۆی کردووە بەئاوہکەدا، دیسان ھاتەو دەرەو و شادومانانە ھەلەبەزیبەو، زەریای بەرفەرراوان لەژێر ریکتیبابوو، لەناکاو دۆلفینیکی تر لەدوورەو دەرکەوت، ھەر کامەیان پەلە ی بەیەک گەیشتیان بوو، بەدیداری یەکتەر شادبوونەو. ئینجا شان بەشانی یەک بەکلکە لەقەق و سەما سینگی ئاوہکیان شەقار کرد و کەوتنە مەلە.

لەخۆشحالییا رۆح لەلەشما جیبەدەبۆو، دەستم ھەلینا و ئەو جووتە دۆلفینەم پیشاندان و بەسەرەزبیبەو پرسیم: "چما مەسیح لەخاچ دراو یان ھەستاو تەو؟ ئەو جووتە دۆلفینە چیمان پێ دەلین؟"

بەلام تازە گەیشتبووینە دیونیزبۆ و جەنابی قەشە دەرەتی نەبوو وەلام بەداتەو.

کاتی پیمان نایە ھەوشی دەبرەکەو، وەختەبوو لەترسا دلمان بوست، ھەستمان دەکرد بەزیندانی ھەتا ھەتایی ھوکم دراوین و ھاتووینەتە بەندیخانەبەکی تەپ و تووش و تارکەو. کۆلەگەکان کورت و پەش بوون، تاقی بەینەکانیان پرتەقالبیەکی تۆخ.

دیوارەکان بەوینە ی وەرگیراو لە (ئیلھامەکانی بۆحەننا) پۆشراوون، شەیتانەکان، ئاگری دۆزەخ، ئەو قەحپانە ی کە پروباری خۆین بەنیوان مەمکەکانیاندا دەھاتە خوارەو، دێوہ دۆزەخییە شاخدارەکان، ھەوہسی کلێسا بۆ تۆقاندنی خەلک و ھینانیان بۆ بەھەشت، نەک لەرێگی ئەقینەو، بەلکە لەرێگی ترس و تۆقاندنەو.

خانەخوێ ھات، کە ئیمە ی بینی بەحەپەساویبەو چاومان بریوہتە وینەکان، لیتوہ باریک و زەردەکانی کە ئازاوەگتیبیان لێ دەباری، لەیەک ھەلبری - لەدیتنی دوو گەنجی تەپۆش و بەختیار لەتافی لاویدا، ناخی پر بوو لەرق و نەفرەت - گوتی: "جوان چاوتان بکەنەو، عینجە و فینجە مەوینن، باش سەیرکەن، جەستە ی بونادەم لیتوولتو لەئاگر و دێو و سۆزانیبە، ئەو چەپەلیبە ی دەبیین دۆزەخ نیبە، بەلکو گەدە و گیپال و ناو سکی ئینسانە!"

ھاوڕیکەم بەنارەزاییبەو گوتی: "ئینسان لەسەر شتوہ ی جوان خەلق کراو، کەواتە ئەم چەپەلیبە نیبە،

بەلکو شتیکی ترە!"

راھیب بەسەریدا نەراندى: "شتیکی تر بوو، بەلام ئیستا وا نیبە. ئیوہ لەدونیا یە کدا دەژین کە رۆحیش بوو بەجەستە، گوناھ بەبەر مەمکی خۆیەوہ ناوہ و شیرى دەدات!"

پرسیم: "ئەدی چار؟ چما چ دەرگایەک بۆ رزگاربوون نەماوہ تەو؟"

- "با، با، بەلام دەرگایەکی تەنگ و ترووسک، دەرگایەکی تاریک و پرمەترسی، بەھاسانی زەلامی پیدان ناچن!"

- "مەبەستت کام دەرگایە؟"

- "بۆرین!"

دەستی راہەل کرد و دەرگای دەبرەکە ی پیشان دا، ھاوڕیکەم کە رقی لەقەسەکانی راھیب ھەستاو، گوتی: "حالی حازر ئامادەین، مەگەر لەدوا رۆژدا کە پیر و پەککەوتە بووین، ئاخەر جەستەیش دەستکردی خودایە!"

بزیبەکی تال لەسەر لیتو ی راھیب نەخشی و قیراندی: "لەش دەستکردی شەیتانە، کاتی ئەوہ ھاتوہ تیبگەن رۆح دەستکردی خودایە!" بەدەم ئالاندنی جبەکە ی لەخۆیەوہ، لەژێر یەکتیک لەتاقە پرتەقالبیەکاندا بزربوو.

لە ناوہ راستی ھەوشەدا بەتەنیا مایئەو.

ھاوڕیکەم گوتی: "وا چاکە برۆین، دیارە مەسیح لێرە ناژی!"

دەرگای دوو سێ ھۆدە کرانەو، رەھبانگەلی لەپەیکەری ئیسکی چو ھاتنەدەر، سەیریان دەکردین، پرتەو بۆلە یەکیان لیتو ھات و ھەمدیس دەرگاکیان داخستەو.

ھاوڕیکەم دووبارە ی کردەو: "وا چاکە برۆین، ئەقین لێرە بەدی ناکرێ!"

پرسیم: "چۆن؟ مەگەر بۆیان بەداخ نیت؟ پیت چۆنە چەند رۆژیک لێرە مینینەوہ و باسی مەسیحی راستەقینەیان بۆ بکەین؟"

- "بۆ ئەمانە؟ قەت شتی وا نایت. ھەولیک ی بیتوہدە یە!"

- "ھیچ شتی بیتوہدە نیبە، گریمان نەمانتوانی رزگاربان کەین، خۆ کاریک ی قورس و دژوارمان کردوہ!"

ھاوڕیکەم کە بەسەر سورمانەوہ سەیری دەکردم، گوتی: "بەراستتە؟"

من کە دلتەنگیبەکی ناکا و خۆی لەرۆحمەوہ پیتچابوو، لەوہلامدا گوتم: "چ دەبوو گەر بزانیا، چ دەبوو گەر بمتوانیا ئەو کارەم کردبا، دلەم دەلێ گەر بەراستی پیاویت، لێرە مینینەوہ و بجەنگە، بەلام بەداخوہ ئەقل - شەیتان - مۆلەتم نادات!"

دو ھاھیب ددانیان بەجەرگی خۆیاندا نا و لیمان نزیک بوونەو، ئیمەیان بردە ژوورەوہ، بەدەوری دەبرەکەدا گەریانین، وینە ی دیوتیک کە سەری وەک بەراز وابوو، وینە ی قەدیس کربستۆفەرمان بەسەر

دیواره‌کوه بینی، وینه‌ی ددانه‌کانیان پیشان داین که به‌دانی دتو ده‌چوون. پاشان ناچاربان کردین کرنوش بۆ بازۆله‌ی راستی یه‌حیای غوسل‌ده‌ر به‌رین، له‌هۆلی خواردندا، وینه‌ی دوو جنۆکه‌ی سوور و ناگرین، هه‌ر یه‌که‌یان جووتی رم به‌ده‌سته‌وه، قاچه‌سپیکه‌لانه‌کانیان له‌سه‌ر عه‌ردیکی سه‌وز بوو، له‌سه‌ر دیواری لای چه‌ه‌وه وینه‌ی پاکیزه‌ له‌نیوان دوو فریشته‌دا دانیشتبوو، به‌ته‌نیشتیانه‌وه وینه‌ی دره‌ختی سه‌وزی رۆشن کیشرا بوو، ته‌یره‌کان له‌سه‌ر په‌لکی دره‌خته‌کان هه‌لنیشتبوون، له‌پشت هه‌ر کام له‌فریشته‌کانه‌وه دره‌ختیکی سنه‌به‌ر دانرا بوو، وینه‌ی قودره‌تی بی‌هاوتا له‌سه‌ر گومه‌زه‌که کیشرا بوو، شریتیکی به‌به‌رده‌مییه‌وه و چه‌ند پیتی درستی سوور له‌سه‌ر شریته‌که نووسرا بوو.

راهیبه‌کان ئیشاره‌تیان بۆ مه‌سیح کرد و گوتیان: "ده‌توانن ئه‌و پیتانه‌ بخویننه‌وه: (یه‌کترتان خۆش بوئ!) ئه‌م وشانه‌ به‌سه‌ر گۆچانه‌ وشک هه‌لانه‌به‌کیشدا بخوینیت، شبن ده‌بی و چرۆ ده‌کات، هه‌موومان شوینمان دۆزه‌خه!"

گۆرستانه‌که هاکه‌زایی و ئه‌فسووناوی بوو، له‌به‌ره‌یه‌یوانیک ده‌چوو به‌سه‌ر زه‌ریادا بنۆرئ، ته‌نیا پینچ شه‌ش خاچی دارینی تیدا بوو که به‌هۆی با و خۆتو پرتوکا بوون.

ناکاو پۆلی کۆتری سپی به‌سه‌ر سه‌رمانا هه‌لفه‌رین، به‌دووی ئاوه‌وه بوون، یه‌کی له‌راهیبه‌کان، به‌چاوانیکی لیاو لیتو له‌کوشاق و برسیتییه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی بیانگرئ ده‌ستی هه‌لینا. له‌هه‌مان کاتدا که له‌تاو برسیتی ددانه‌ که‌ری پئی که‌وتبوو، له‌به‌ر خۆوه گوتی: "خودایه، چ ده‌بوو گه‌ر تهنه‌نگیتکم هه‌بایه!"

***

دوچار دیدنه‌یه‌که‌مان کۆتایی هات، چه‌ند رۆژ به‌ر له‌گه‌رانه‌وه‌مان، خۆم به‌تاقی ته‌نها به‌ره‌و (کارولیا) سه‌ره‌که‌وتم، کارولیا ئه‌و خه‌له‌تگه‌ کیتییه‌یه‌ که به‌دوو گاشه‌به‌رد دوه‌ره‌ دراوه و به‌سه‌ر زه‌ریادا ده‌نۆرئ، له‌وی له‌و ئه‌شکه‌وتانه‌دا کیتیوترین و موقه‌ده‌ستترین زاهیدگه‌لی کیتی پیرۆز ده‌ژین، هه‌ر یه‌که‌یان دوور له‌وی تر له‌ئشکه‌وتیتکدا نوێژ بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی گونا‌هه‌کانی دونه‌یا ده‌کات، هه‌ل‌ئێ‌اردنی ئه‌و دووری و ته‌نها ییه‌ بۆ ئه‌وه‌بوو نه‌با به‌بینینی ئاده‌میزادیکی تر هه‌ستی نارامی دایانگرئ، هه‌ر کامه‌یان سه‌به‌ته‌یه‌کی چکۆله‌یان له‌ئاوه‌که‌دا داناوه، ئه‌و گه‌میانه‌ی که به‌رپیکه‌وت واوه‌ دین، له‌تئ‌ی نان و چه‌ند ده‌نکئ زه‌یتوون ده‌خه‌نه‌ ناو سه‌به‌ته‌کانه‌وه تاوه‌کو ئه‌م زاهیدانه‌ له‌برسانا نه‌مرن. زۆر له‌م زاهیده‌ کیتیوانه‌ شیت بسوون، پیتیان ابوو باالی چکۆله‌یان لئ‌ی رواوه و به‌هه‌لدی‌ده‌که‌دا ده‌فرن و ده‌که‌ونه‌ خواره‌وه، هه‌ر بۆیه‌ ئه‌و که‌ناره‌ی خواره‌وه پر په‌ له‌ئیسک و پرووسک.

ئه‌و ده‌مه‌، راهیبتیک که ناوی ماکاریوس بوو، له‌نێو ئه‌و زاهیدانه‌دا ده‌ژیا، پیرۆزی و پاکژی ئه‌م راهیبه‌ ده‌نگی دا بۆوه، له‌به‌ر بینینی ئه‌و چوممه‌ کارۆلینا، هه‌ر ئه‌و کاته‌ی پیتم نابوه (کتیوی پیرۆز) هه‌و به‌پاری ئه‌وهم دابوو له‌به‌رده‌م ئه‌م زاته‌ گه‌وره‌یه‌دا سه‌ری کرنوش دانه‌وینم و ده‌ستی ماچ که‌م و لای ئه‌و ددان به‌تاوانه‌کا‌ما بنیتم. نا - به‌تاوانه‌کا‌مدا نا - پیتم و نییه‌ تا ئه‌و کاته‌ تاوانیکی وام کردبئ، به‌لکو ددان بنیتم به‌سه‌ر کیشییه‌کی ئه‌هریمه‌نانه‌دا که گه‌لئ‌ی جار ده‌چوو بن کلتیشم تا سووکایه‌تی به‌ (حه‌وت

فه‌رزه‌ (*ی پیرۆز) و (ده‌ وه‌سیه‌ت) ده‌که‌ بکه‌م و بچم به‌لای کاره‌ تایبه‌تییه‌کانی خۆمه‌وه.

لای نیوه‌رۆ گه‌یشتمه‌ خه‌له‌تگه‌کان، هه‌ریه‌ک له‌و خه‌له‌تگانه‌ کونیک‌ی ره‌ش بوون له‌رۆخی گاشه‌ به‌رده‌کانا و هه‌ریه‌که‌شیان خاچی ئاسنینی خۆی له‌دلی به‌رددا داکوتیبوو، له‌یه‌کئ له‌و خه‌له‌تگانه‌وه په‌یکه‌ریکی ئیسکی هاته‌ ده‌ره‌وه و ترسام، ده‌تگوت قیامه‌ته‌ و ئه‌م په‌یکه‌ره‌ ئیسکییه‌ به‌رله‌وه‌ی جلکی گۆشت بپۆشی، له‌ژێر عه‌رد هاتبووه‌ ده‌ره‌وه، ترس و نه‌فهرت سه‌راپای بوونی داگرتم و له‌هه‌مان کاتیشدا ستایشیکی شاراه‌ و رانه‌گه‌یه‌نراو له‌خۆوه‌ی پیتچام، نه‌موترا قه‌ره‌ی که‌وم، ناچار له‌دووره‌وه‌ پرسپاری رینگام لئ‌ی کرد، بی‌ئوه‌ی دوو لیتوه‌ بکات، ده‌سته‌ وشکه‌ه‌ل‌توو‌ه‌که‌ی رایه‌ل کرد و ئه‌شکه‌وتیکی ره‌شی به‌لیواری گاشه‌ به‌ردیکه‌وه‌ پیشان دام.

دیسان مله‌ی هه‌روازم گرته‌وه‌به‌ر، ته‌له‌زمی به‌رد پیتوبلی بریندار ده‌کردم، که‌ گه‌یشتمه‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌، دانه‌ویم تا سه‌یری ژوووه‌که‌م، تاریکییه‌کی ته‌واو، بۆنی خۆل و بوخور، ورده‌ ورده‌ توانیم گۆزه‌یه‌کی چکۆله‌ له‌قه‌له‌شی به‌ردیکدا له‌لای راسته‌وه‌ به‌دی بکه‌م، جگه‌ له‌وه‌ هیچی ترم نه‌بینی، هاته‌ سه‌رئه‌وه‌ی هاوارکه‌م، به‌لام بیده‌نگی له‌قوولایی ئه‌و تاریکییه‌دا هیند به‌لامه‌وه‌ پیرۆز و ترسیتنه‌ر بوو که‌ نه‌متوانی هاوارکه‌م، هه‌ستم کرد ده‌نگی ئینسان لێ‌ره‌دا، کوفره‌ و تاوان. دوچار چاوم به‌تاریکییه‌که‌ راهات، هه‌روا که‌ به‌نیگای تیزه‌وه‌ چاوم بریبوه‌ ژوووه‌وه، پرشنگیکی فسفۆزیم بینی - روخساریکی ره‌نگه‌په‌و و دوو ده‌ستی لاواز که‌ له‌قوولایی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ده‌جوولانه‌وه، ده‌نگیکی خۆش هاته‌ گوتیم:

- "سلاو!"

غیره‌تم دایه‌ به‌رخۆم، چومه‌ ژوووه‌وه‌ و بۆ لای ده‌نگه‌که‌ چوم، زاهید له‌سه‌ر عه‌رده‌که‌ هه‌لترووشکا بوو، سه‌ری هه‌لینا و له‌و بوومه‌لێ‌له‌دا توانیم روخساری چاوه‌که‌م که‌ له‌قوولایی جوانییه‌کی له‌راده‌به‌ده‌ردا ده‌ره‌وشایه‌وه - سه‌ریکی بئ‌ی قژ، چاوانیکی به‌قوولاچوو - برسیتی و شه‌ونخونی برستیان لئ‌ی بریبوو، هه‌موو قژئ وهریو و سه‌ری وه‌ک که‌له‌سه‌ر ده‌بریسکایه‌وه، له‌کاتیکدا بۆ ماچکردنی ده‌ستی دانه‌ویم، گوتیم:

- "باوکه... به‌ره‌که‌تم ده!"

ماوه‌یه‌کی زۆر هیچ کامان قسه‌مان نه‌کرد، به‌تاسه‌ و تامه‌زرۆیییه‌وه‌ له‌و رۆحه‌م ده‌نۆزی که‌ په‌رده‌ی جه‌سته‌ی دراندیو، ئه‌و جه‌سته‌یه‌ی که‌ باال سست ده‌کا و لئ‌ی ناگه‌رئ رۆح به‌ره‌و ئاسمان بدا له‌شه‌قه‌ی باال و بفرئ، ئاخ‌ر رۆح درنده‌یه‌کی بی‌به‌زه‌یی و مرۆخۆره‌، زاهیدی هه‌ر به‌جاری خواردبوو.

نه‌مده‌زانی چ بلیتم و له‌کوتیه‌ ده‌ست پئی بکه‌م! ئاخ‌ر ئه‌و جه‌سته‌ په‌رپه‌وته‌ی به‌رامبه‌رم له‌گۆره‌پانی جه‌نگ ده‌چوو دوا‌ی کوشناریکی بی‌روحمانه‌، جئ‌ی چنگ و ددانی جنۆکه‌م پتوه‌ ده‌بینی.

(*) ئه‌م فه‌ریزه‌تانه‌، به‌گوتیه‌ی ریوایه‌تیک، له‌سه‌ده‌ی دوانزه‌یه‌مدا له‌لایهن (پسته‌ر لومبارد) هه‌و نووسراون، که‌بریتن له‌: غوسلی ته‌عمید، ته‌سدیق، شیتوه‌ی پیرۆزی ره‌بانی، تۆبیه‌، چه‌ورکردن، نه‌زم، نیکاح.

سەرەنجام ورم بەخۆدا و پرسیم: "باوکە ماکاربۆس، هێشتا لەگەڵ شەیتاندا دەجەنگیت؟"

- "ئێستە نا... ڕۆلە! هەنووکە پیریوم و ئەویش وەک من پیر بوو، چ توانایەکی نەماوە، من ئیدی لەگەڵ خواوەنددا دەجەنگم!"

بەسەر سوڕمانەوه گوتم: "لەگەڵ خواوەند؟ چما بەتەماشیت بیهەیتەوه؟"

- "کورم هیوادارم بدۆریم، هێشتا ئێسقانەکانم وەک خۆیان و خۆبەدەستەوه نادەن!"

- "باوکە، ژبانی توژیانیککی زۆر دژوارە، منیش دەمەوێ رژگاریم، باشە.. چما چ ڕینگەیهکی تر نییه؟"

زاهید بزەیهکی دڵسۆزانە لەسەر لێتوی نەخشی و گوتی: "ڕینگەیهکی دڵپەسەندتر؟"

- "باوکە، ڕینگەیهکی مەرفانەتر!"

- "تەنھا ڕینگەیهک هەیه، یەک ڕینگە!"

- "ئەو ڕینگەیه کامەیه؟"

- "هەلگژان! هەلگژان بەریزی پێسلیکانەدا، لەزگی تێرەوه بۆ برسیتی، لەگەر ووی تەرەوه بۆ تینویتی، لەشادمانییەوه بۆ عەزاب، ئاخر خواوەند لەسەر ترۆیکی برسیتی و تینویتی و عەزاب دانیشتووه، شەیتانیس لەسەر تەختی ئاسوودەیی پالتی لێداوەتەوه، هەلگژێرە!"

- "من هێشتا گەنجم، دونیاش جوانە، دەرفەتی تەواوم هەیه بۆ هەلگژاردن!"

زاهید بەپێنج ئێسکی دەستی ئەژۆمی گوشی و گوتی:

- "کورم هەستە لەخەو! هەستە لەخەو بەرلەوهی مەرگ لەخەوت هەستین!"

پاچڵەکی، بۆ ئەوهی غیرەتم بیتەوه بەر، هەمدیس گوتم:

- "ئاخر من گەنجم!"

- "مەرگ جوانگەلی خۆشەوێ، دۆزەخ گەنجەکانی خۆشەوێ، ژبان مۆمیککی کزەلەیه بەناسانی دەکوژیتهوه، ئاگاداریه، لەخەو پاچەنە!"

ساتیک بێ دەنگ بوو، پاشان گوتی: "ئامادەیت؟" من کە لێوێژ بوم لەرق و لاساری، هاوارم کرد: "نا!"

- "ئەمە خۆپەرستی گەنجیتییە. وا دەلتیت و پێشتوایه بەگێفەگێفەکە ی دەژیت، مەنەرینە، دەترسیت؟"

- "کێ هەیه نەترس؟ بەلێ دەترسم. باوکی پیرۆز ئەدی تو؟ چما ئەدی تو ناترسیت؟ برسیتی و تینویتی و عەزابت چەشتووه، خەریکیت بەبەرزترین پلە دەگەیت، دەرگای بەهەشتت لێ دەرکەوتوو، بەلام چما ئەم دەرگایە دەکریتەوه؟ دەتکەنە ژوورەوه؟ دلتیایت؟"

دوو دۆب فرمیسک لەچاوانییەوه خزینە خوارەوه، هەناسەیهکی هەلکێشا و پاشان دواى توژیک بێدەنگی گوتی: "لەمبەرەبانیی خودا دلتیام، هەر ئەمەشە گوناھەکانی ئێنسان دەبەزینتی و لێیان خۆش

دەبێ!"

- "منیش لەمبەرەبانیی خودا دلتیام، یان باشتەر بلیتم لەوانەیه هەر ئەمەش بێتەهۆی ئەوهی لەخۆپەرستی گەنجان خۆشیی!"

- "هاوار بەمالمان گەر تەنھا پشت بەمبەرەبانیی خودا ببەستین، لەو حالەتەدا چاکە و خەراپە شان بەشانی یەکتەر دەچنە بەهەشتەوه!"

- "باوکە پیتت وانییه مېهەرەبانیی خودا هیندە بەرفەراران بێ کە شتی لەو جۆرەش پتی تێ چن؟"

هەر کە ئەو قسەیه بەزارا هات، تیشکی بېرۆکەیهک (بېرۆکەیهکی موقەدەس، لەوانەشە ناموقەدەس، لەمیشکەدا پەرشگی دا) بېرۆکەیهی ئەوهی کاتی رژگاری تەواوەتی بەرپۆیه، کاتی ئارامیی تەواوەتی بەرپۆیه، کاتی ئاگری دۆزەخ دەکوژیتهوه و شەیتان (کورە لاسارەکە) بەرەو ئاسمان هەلگەژێ، لەوی چاوە فرمیسک دەستی (باب) ی ماچ دەکا و هاوار دەکات:

- "گوناھم کرد!"

ئیدی باوکیشی ئامیزی بۆ دەگرتەوه و دەلێ:

- "سلاو کورەکم! بەخیریتییەوه، بموورە لەو قەدەرەوهم گلاندی و ئازارم دايت!"

نەموترا راستەوخۆ ئەو بېرۆکەیه دەبرم، لەبری ئەوه ڕینگەیهکی پێچاوپێچم بۆ گوتمی گرتەبەر:

- "باوکە.. بیستووومە قەدیسێک - ئەلعان یادم نییه کامیان بوو- لەبەهەشتا ئۆقرە ی لێ هەلگەژێ، خودا گوئی لەناھ و نالە ی دەبێ و بانگی دەکا، لێی دەرسی: "چییە؟ چ باسە؟ ناھ و نالە ی چیتە؟ مەگەر بەختەوەر نیت؟"

قەدیس وەلامی دەداتەوه: "چۆن دەتوانم بەختەوەر بێم لەکاتی کەدا لەناو جەرگە ی بەهەشتا جۆگە ی فرمیسک ببینم!"

- "جۆگە ی چی؟"

- "جۆگە ی فرمیسکی دۆزەخییەکان!"

زاهید بەدەستە لەرۆکەکانی خاچی کیشا و بەدەنگێکی مردوووه پرسى: "تۆکییت؟ شەیتانیت؟ دەک کوتراییتدایە! دوورکەوه لێم!"

سێ جاری تر خاچی کیشا و تفی کردەوه و هەمدیس گوتی: "شەیتان کوتریبیت، دوورکەوه!" ئەمجار دەنگی بەگورتربوو، لەو بومەلێلەدا ئەژۆبم- کە دەدرەوشایەوه - نەوازش کرد، دەستم تەزبوو.

گوتم: "باوکە، من نەهاتووومە تە ئێرە لەخشتەت بەرم، من شەیتان نېم، بەلکو گەنجیک دەمەوێ وەک باپیرە جوتیارەکەم بەسادیی و سافیلکەیی و بەبێ چ پرسبارکردنیک باوەرپیتن، بەلام هەرچەند دەکەم ناتوانم!"

- "هەش بەحالت ڕۆلە ی چارەپەش، ئەقل دەتخوا، (خود) دەتخوا، (من) و (ناووه) دەتخۆن. چما دەزانی هەر ئەو شەیتانە ی بەرگری لێ دەکەیت و دەتەوێ رژگاری کەیت چۆن کەوتە دۆزەخەوه؟ ئەوکاتە

بوو که ئەو فریشتە نزیکه پرووی کرده خواوه‌ند و گوتی: (من!) بەلێ، بەلێ ئەو کورێ گەنج، گوێ بگره و باش لەمیشکتا تۆماری که، تەنها یەک شت لە تاگری نازاری خودادا دەسووتی ئەویش (من)ە. بەلێ من، نەفرەتی خودای لی بێ.

بەلاساڕییەوه سەرم راوه‌شان‌د و گوتم: "بەلام هەر لەرێگای ئەم (من)‌وه بوو، هەر لەرێگای ئەم هوشیاربوونە بە (خود)‌وه بوو که ئینسان خۆی لەناوێک جیا کردوه، باوکه ماکاریوس بەکەمی دامەنی!"

- "ناخ هەر لەرێگای ئەم بەخۆئاگایییەوه بوو که ئینسان لەخواه‌ند جیا بۆوه، سەرەتا هەموو شتی لەگەڵ خودادا یەک بوو، هەموو شتی لەئامبیزی خواوه‌نددا دلتیاو خۆشنوود بوو، شتی وەک (من)، (ئەو)، (هی تو) و (هی من) لەناویدا نەبوو، دووبەرەکی نەبوو، دوو شت نەبوون، بەلکو یەک شت هەبوو، یەک کەون هەبوو، ئەمە هەر ئەو بەهەشتە بوو، ئەمە و هیچی تر. سەرەتای هەموومان لێرەوه بوو، ئەمە شتی که رۆح بیری دێ و ئاواته‌خوازی گەرانه‌وه‌بەتی. پیرۆزیی مەرگ! ئەدی پیت وایه مەرگ چیبیه؟ مەرگ ئیستریکه سواری دەبین و دەرۆین!"

ئەو هەر دەیگوت و هەرچەند زیاتری ده‌گوت، سیمای گەشتەر ده‌بیناند، بزەیه‌کی شیرین لەسەر لیوانی نەخشی و هەموو روخساری گرتەوه، دەتوانی هەست کهیت چۆتە بەهەشت. پرسیم: "باوکه بۆچی، بۆچی بزەت دێ؟"

- "ئەدی چۆن خۆم راگرم و بزەم نەیه‌ت؟ کورم من خۆش‌حال‌م، هەر رۆژ و هەر ساتیک تەپە ی پیتی ئیستره‌که دەبیبه‌م، دەنگی نزیکه‌بوونەوه‌ی مەرگ دەبیبه‌م!"

بەم هەموو شاخ و داخدا هەلگه‌راپووم تا لەبەردەم ئەم زەلامه‌ کیتیبه‌دا ئیعتیراف که‌م، ئەم زەلامه‌ی که ژبانی تەلاقدا بوو. بەلام بۆم دەرکه‌وت هیشتا زوه، هیشتا ژبان لەناخدا نەبووه‌ هەل‌م، ئەم دونیا بێراوه‌م زۆر خۆش‌ده‌ویست، شه‌یتان لەمیشکەدا ورشه‌یه‌کی سەرنج‌راکیتی هەبوو، هیشتا لەپرشنگی ناییناکه‌ری خواوه‌نددا مەحف نەبوو. بەخۆم گوت: "دواتر ئیعتیراف ده‌که‌م، سبه‌ینی که پیر و په‌که‌وته بووم و شه‌یتانی‌ش لەناخدا پیر و په‌که‌وته بوو ئیعتیراف ده‌که‌م!"

هه‌ستم. پیره‌مبێرد سه‌ری هه‌لێنا و پرسی: "ده‌رۆیت به‌خت یاوه‌رت بێ، خودات له‌گه‌ل!"

پاش تۆزیک به‌گالته‌پیکردنه‌وه‌ گوتی: "سلاوم به‌دونیا بگه‌یه‌نه!"

له‌وه‌لامدا گوتم: "سلاوی منیش به‌به‌هشت بگه‌یه‌نه و بلێ: هه‌له‌ له‌ئیمه‌وه‌ نییه، خه‌تای خۆبه‌تی چونکه‌ دونیای جوان خه‌لق کردوه!"

***

بەم حاله‌وه‌ هەموو ره‌هبانه‌کان خۆش‌حال و دلتیا نەبوون، یه‌کیکیانم به‌تایبه‌ت دیته‌وه‌ بێر: باوکه ئیگناتیوس. هەموو شه‌وی دواي ئەوه‌ی ره‌هبانه‌کان دەنوستن و له‌ژووری میوان جیبان ده‌هیشتین، من و هاوڕیکه‌م سه‌ری قسه‌مان داده‌م‌زاند و له‌زۆر شت ده‌دواين: له‌ئاواته‌ به‌رزه‌کانی رۆحمان، له‌و رێگا جۆراوجۆرانه‌ی که ئینسان بۆ گه‌یشتن به‌خواه‌ند ده‌یانگرتیته‌به‌ر، بێ له‌وه‌ش هه‌ولمان ددا ناوه‌رۆکیکی

پاکتر به‌وشه‌ی (خواه‌ند) بیه‌خشین دواي ئەوه‌ی له‌زاری قه‌شه و ره‌هبانه‌کانا بپوهه‌ شتیکی تو‌ره‌هات. جاریکیان له‌گه‌رمه‌ی قسه‌کردنا بووین، هه‌لبه‌ت نبوه‌شه‌ویو، کوتوپر له‌سووچیکێ تاریکه‌وه‌ ده‌نگیک به‌خۆشه‌انه‌وه‌ بالی گرتەوه‌.

- "خودایه، توانای ئەوه‌م بده‌ری لێره‌ بئیمه‌وه‌ و تا ئەبه‌د گویت بۆ رادێرم، جگه‌ لێره‌ به‌هه‌شتیکی ترم ناوێت!"

ئەو ده‌نگه‌ باوکه ئیگناتیوس بوو، له‌تاریکیاییه‌که‌دا به‌کزی کرووشکه‌ی کردبوو، گوئی له‌ئیمه‌ رادێرابوو، بێگومان به‌ته‌واوی له‌قسه‌کا‌مان نه‌ده‌گه‌بشت، به‌لام وشه‌ گه‌لی (خواه‌ند)، (ئەقین)، (ئەرک) که له‌وتووێژه‌کا‌مانا به‌رده‌وام دووباره‌ ده‌بۆوه‌ و هه‌روه‌ها نه‌وا و نه‌غمه‌ی ده‌نگمان، ده‌روونیان هینابوووه‌ جۆش و خۆش. له‌وانه‌شه‌ دیمه‌نی روخساری ره‌نگه‌په‌ریومان له‌به‌ر پرشنگی چراکه‌دا ئەو جۆش و خۆشه‌ی پێ به‌خشیبێت.

پێکه‌وه‌ بووینه‌ براده‌ر، له‌و شه‌وه‌ به‌دواوه‌، لای ئیمه‌ ده‌مایه‌وه‌، دوو لیوه‌ی نه‌ده‌کرد و تەنها گوئی راده‌دێرا. تیگه‌یشتین که چەنده‌ تامه‌زرۆی ژنه‌فتنی گوتنیکه‌ جیاواز له‌گوتنی ره‌هبانه‌کان. شه‌وی گه‌رانه‌وه‌مان بانگی کردمه‌ حوجره‌که‌ی خۆی، دره‌نگانی بوو، براده‌ره‌که‌م له‌به‌ر شه‌که‌تی خه‌وی لێ که‌وتبوو. گوئی:

- "ده‌مه‌وی لای تو ئیعتیراف که‌م، دانیشه!"

ئەسه‌که‌م‌لیکی دامی و دانیشتم، لێم روانی، ریشه‌ ته‌نک و سپیبه‌که‌ی له‌ژێر تریفه‌ی مانگه‌ شه‌ودا پرشنگی ددا، جبه‌ ره‌شه‌که‌ی له‌کۆنیدا سه‌وز ده‌یواند و پرتوکابوو، له‌به‌ر چلک و چه‌وری بریفه‌ی ده‌هات، گوپه‌کانی قوایا و سیمای وەک عه‌ردیکی قاقی پرپوو له‌قه‌له‌ش و چرچ و لۆچ، برۆ پان و نووک باریکه‌کانی وەک خپه‌وتیکی ره‌ش به‌سه‌ر چاوه‌ به‌قوولاچوه‌کانیدا هه‌لدرابوو، بۆنی بخوور و پۆن زه‌یتوونی ترشای لێ ده‌هات، په‌نجه‌ گه‌وره‌ی پیتی راستی له‌پێلاوه‌ دراو و ناقولاکه‌یه‌وه‌ هاتبووه‌ ده‌ره‌وه‌.

بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر ورته‌ی لیوه‌ نه‌هات، وەک ئەوه‌ی له‌و بریاره‌ی دا‌بوی ژتیوان بوویسته‌وه‌، سه‌ره‌نجام گوتی: "توخودا نارام به‌ و گویم بۆ رادێره‌ تا ئیعتیرافه‌که‌م کۆتایی دێ، نه‌ هیچ بلێ و نه‌ جیشم بیلێ، به‌زه‌بیت پیمدا بێته‌وه!"

لیوه‌ له‌ره‌ی پێ که‌وتبوو. پرسی: "قاوه‌ ده‌خۆیته‌وه‌؟"

وه‌ک بلیتی بیه‌وی ئەو ساته‌ دژواره‌ دوا‌بخا، بێ ئەوه‌ی چاوه‌رێی وه‌لامی من بێ، له‌سه‌ر ته‌خته‌نوێنه‌ رووته‌له‌که‌ی دانیشتم و به‌گومان و دوو‌دلییه‌وه‌ که‌وته‌ هه‌لگه‌لۆفتنی ریشی، زۆر دل‌م پیتی سووتا. گوتم:

- "باوکه ئیگناتیوس، دوو‌دل مه‌به‌، من پیاویکی خه‌راپ نیم و شتی‌ک له‌ره‌نج و عه‌زایی ئینسان تیگه‌یشتووم، به‌سه‌ره‌ستی قسه‌ی خۆت بکه‌، باری شانت سووک که!"

گوئی: "قسه‌ له‌باره‌ی ره‌نج و نازاره‌وه‌ نییه‌- له‌پر ده‌نگه‌ قرخه‌که‌ی به‌گور‌ت‌بوو- به‌لکو قسه‌ له‌باره‌ی چیژ و خۆش‌بیه‌وه‌یه، چما له‌زه‌ت به‌نه‌فره‌ت‌کراوه‌ یان پیرۆز؟ سا‌له‌های سا‌له‌ بۆ دیتنه‌وه‌ی ئەم وشه‌یه‌ نازار ده‌چیژم، به‌لام هیچ به‌هیچ نه‌کردوه‌، هەر له‌به‌ر ئەوه‌یه‌ تۆم بانگ کرد، پتیسستم به‌یارمه‌تییه‌.

که ئەم وشانە لە زار هاتنە دەر، سفرە دانی پاشا، ئیدی گومان و دوو دڵییەکی پیشووی پەڕیوه، خاچی کیشا و چاوی پڕیوه چرا خەڵاتیبەهەمی بەرامبەرە که لە پال و تێنە مەسیحدا دەسووتا. گوتی:

- "گورم، سالتەهای سال هه‌ولم دا خواوند ببینم، بەلام شکستم هینا، سالتەها تۆلتی کر نووشم ناو ته سەر عەرد - پڕوانه دەستم چۆن تۆتخی هەلداوه - پاشا ئەوەش سالتەها کر و زامه توه و هاوارم کردووه: ئەری باشه که شایانی ئەوه نیم خواوند ببینم، دەبا هەست بە نامادەگیی نەبێنراوی بکەم تا بۆ ساتیک شادومان بێم و بزنام که منیش مەسیحییەکم و ژبانی رەهبانیم لە دەبیردا بە فیرۆ نەچوو. هاوارم دەکرد، دەگریام، بەرۆژوو دەبووم، بەلام بێ هوووه بوو، دلم نەیدەتوانی دەرگای خۆی والاکا و خواوند بۆ ژوووه به‌خیریستی، شەیتان دەرگای دلمی کلۆم دابوو، کلێله‌کەشی لای خۆی حەشاردا بوو!"

سەری هەلتهینا و سەیری کردم. گوتی:

- "باشه ئەدی من بۆچی ئەم بەسەر هاته بۆ تۆ دەگێرمه‌وه؟"

و هک ئەوهی سەرزەنشتم بکات، گوتی:

- "تۆ کیتیت؟ لە کۆتووه هاتوویت؟ لەم کۆتووه پیرۆزه‌دا چ دەکەیت؟ بۆ دەبێ من متمانه‌ت بێ بکەم و نەینیی خۆم لا بەر هەلداکم؟ نەینییەک که تاوتیکی تر دەینەفیت، نەینییەک که لای ئیعترا فگره‌کی خۆشیم نەمدرکاندوووه و بەسەر شامه‌وه قورساییی دەکا و بەره‌وه دۆزەخم پەلکیش دەکات؟ بۆ؟ بۆ؟"

بەشلەژاوبییوه سەیری کردم و چاوەڕێیی وه‌لام بوو. وه‌لام دا به‌وه:

- "رەنگه‌ ویستی خودایی باوکه ئیگنا تیوس، رەنگه‌ خواوند منی بۆ کۆتووی پیرۆز نارد بێ تا قسه‌کانی تۆ ببیهم، ئەدی چۆن دەتەوێ ئەقلی ئینسان سەر له‌و رێگایانه‌ دەرکات که خواوند هەلیانده‌بژێری بۆ سووک کردنی ئەو باری سەر شانە تۆ لەبارە به‌وه‌ داویت!"

راهییب سەری داخست و بۆ ماوه‌یه‌ک نوقمی زەریای ئەندیشه‌ بوو. پاشان گوتی: "بۆی هه‌یه‌!"

ئەمجار که تۆزێ جورته‌تی په‌یدا کرد، بێ پڕانه‌وه هەلدا به‌وه‌ و گوتی: "و هک دەبینی سالتەهای سال خۆم ئەشکه‌نجە دا و هه‌ستم ده‌کرد ژبانم به‌هه‌در ده‌چێ، عیباده‌ت و رۆژووگرتن و ته‌نیایی گرتکۆتیره‌ی ژبانیان نەکرده‌وه، گومانیکێ خه‌ته‌رناک بالی به‌سەر اکیشام، گومانێ ئەوه‌ی ده‌شێ ئەمه‌ ئەو رێگه‌یه‌ نەبێ که ده‌مباته‌وه لای خواوند. ده‌بێ رێگایه‌کی تر هه‌بێ! بەلام کام رێگا؟ لەم حەیس و به‌یسه‌دا بوو رۆژتیک زاهیدتیک موقه‌ده‌س فەرمانی پێ دام بە ناوی سەر په‌رشتیاری سامانی به‌دەیر به‌خشاوه‌ بچمه‌ (سالونیکا). وەر ز وەرزی هاوین بوو، کات کاتی خەرمان، ده‌بوو له‌وئ بام تا جوتیاره‌کان فیلمان لێ نەکەن."

ببست و یه‌ک سال بوو پێم له‌دەیر نه‌نا بووه‌ دەر وه‌وه، خه‌لکیم له‌گه‌ل مناله‌کانیان نەببیسوو، نه‌ پیکه‌نینی به‌ر گوتیم که‌وتبوو، نه‌ چاوشیم به‌ژنی که‌وتبوو، هه‌وای ده‌شت و دەر قرچەیی ده‌هات، ته‌مه‌نم نزیکه‌ی چل سالتیک ده‌بوو، ببست و یه‌ک سالی زبندانی بووم و هه‌نووه‌که‌ دەرکی زبندانه‌کم کرابوو و هه‌وای تازه‌م هه‌لده‌مژت.

دیتنی منالانم بێر چوو بۆوه که له‌ناو خاک و خۆلدا خۆ ده‌گه‌وزین و گه‌مان ده‌کەن، دیتنی ژنانم بێر چوو بۆوه که گۆزه‌ له‌سەر شان ده‌نێن و به‌ره‌و کانی ده‌چن، دیتنی گه‌نجانم بێر چوو بۆوه که چله‌ ریحانه‌ له‌په‌نا گوتی ده‌نێن و له‌مه‌یخانان شەراب ده‌خۆنه‌وه. ببینم ژنیک له‌بەر دەرگای خانه‌ خه‌لاتیبه‌که‌دا شیر ده‌داته ساواکه‌ی نامیزی، بۆ ساتیک پێم وابوو ئەو ژنه‌ مه‌ریه‌می پاکیزه‌یه‌ - خودایه‌ تۆیه - ده‌مویست کړنۆشی بۆ ببه‌م، ناخر ببست سال ده‌بوو ژنم نه‌دیتوو، و هک پێم گوتیت ئەقلم تیک چوو بوو!

بەلام هه‌رکه‌ ژنه‌که‌ منی دیت، دوگمه‌ی کراسه‌که‌ی داخست و مه‌مکۆلانی حەشار دا، پاشان بۆ ماچکردنی ده‌ستم دانه‌وتوه و گوتی: (باوکه‌ خۆش هاتیت، دۆعای خیرم بۆ بکە!) بەلام من بێته‌وه‌ی بزنام بۆچی، لیبی تووره‌ بووم، ده‌ستم کشانه‌وه و نه‌راندم به‌سەریدا: (له‌هەر شوێنی پیاوان ده‌تبینن، شیر مه‌دەرە مناله‌که‌ت. یاللا بۆ ژوووه‌وه‌!)

له‌ شه‌رما سوور هه‌لگه‌را و له‌چکه‌که‌ی تا سەر ده‌می هینایه‌ خواره‌وه، پاشان به‌ترس و له‌رز و بێ ئەوه‌ی وستە بکات چوه‌ ماله‌وه.

راهییب چاوانی لیک نا. دیار بوو ده‌یوبست به‌ر دەرگا که و ژن و دوگمه‌ی کراوه‌ به‌یتته‌وه‌ پیش چاوی.

دیتم بێده‌نگیبه‌که‌ی زۆری خایاند. گوتم: "ده‌ی، دوایی چی؟"

راهییب وه‌لامی دا به‌وه: "لیره‌ویه هه‌لگزان ده‌ست پێده‌کات، هه‌لگزان بۆ سه‌ره‌وه، مه‌به‌ستم له‌رۆچوونه. پیتشتر له‌سەر ئەوه‌ رێک که‌وتبووین که بێ ئەوه‌ی قسه‌م بێ بېریت یان به‌جیم بیلایت گوتی بده‌یه‌ قسه‌کانم، گوناھی من نه‌بوو، به‌لکو گوناھی شه‌یتان بوو، نا.. گوناھی شه‌یتانیش نه‌بوو، هه‌موو شتیکی کاری خودایه‌. کتیبی پیرۆز ده‌لتی: (کاتی گه‌لایه‌ک له‌دره‌خت ده‌بیتته‌وه، ئەوه‌ کاری خودایه‌ و ئەمری خودای له‌سەر بووه‌!) که ئەمه‌ ده‌لتیم، بۆ ئەوه‌یه‌ و بژدانی خۆم هینورکه‌مه‌وه، به‌لام ئیدی بۆم ژیر نابیتته‌وه، به‌رۆژ هه‌یچ نالی، به‌لام شه‌وانه‌ لیم راست ده‌بیتته‌وه و ده‌که‌وتته‌ هاوارهاوار و ده‌لتی: هه‌مووی خه‌تای تۆیه‌!"

له‌باری ئەو ژنه‌وه‌ قسه‌م بۆ کردیت که له‌بەر دەرگا که‌دا مه‌مکی ده‌دا به‌ ساواکه‌ی، هه‌ر له‌و ساته‌وه‌ی مه‌مکیم دیت، ئیتر ئۆقره‌م لێ هه‌لگیرا، زاهیدتیک گه‌وره‌ که ئەویش قه‌دیس نه‌نتۆنۆس بوو، گوتویه‌تی: (گه‌ر له‌ساته‌وه‌ختی هیمنا به‌تیدا بیت و ده‌نگی په‌ره‌سیلکه‌یه‌کیش ببیته‌یت، ئیدی دلت ناتوانی هه‌مان نارامیی پیشووی خۆی به‌ده‌ست به‌یتته‌وه‌!) ده‌ی که‌واته‌ کاتی ده‌نگی په‌ره‌سیلکه‌یه‌ک دل به‌یتته‌ خورپه‌، ئیدی سنگ و مه‌مکی رووتیبی ژنیک چ ده‌کات؟ ئەوه‌ت له‌بیرین که کاتی چوونم بۆ ده‌یر هیشتا گه‌نج بووم و به‌چ ژنیک ناشنا نه‌ببوم. بۆچی بلتیم ناشنا نه‌ببوم؟ به‌لکو ده‌لتیم ده‌ستم به‌ر ژن نه‌که‌وتبوو.

باشه‌ چیم کردبا؟ چۆناوچۆنی شه‌یتانم له‌خۆم دوورخستبا؟ خۆم هاویشته‌ باوه‌شی عیباده‌ت و رۆژوو، به‌قامچیبه‌ک که هی لیدانی گا بوو له‌کاتی گێره‌کردنا، به‌ر ده‌بوومه‌ جه‌سته‌ی خۆم تا هه‌موو جه‌سته‌م ده‌بووه‌ یه‌ک برینی گه‌وره‌، به‌لام بێهه‌وده‌ بوو، بێهه‌وده‌ بوو. هه‌ر که فتیله‌ی چرا تۆزیک داده‌کشا و کاتی نوستن ده‌هات، ئیدی مه‌مکۆله‌یه‌کی سپی ده‌هاته‌ پیش چاوم که له‌تاریکیدا ئارنگی ده‌هات. شه‌ویکیان

خهویکی ناخوشی وهام دیت که ئیستایش وهبیرهینانهوهی موچرکم پیا دیتین!

کوتوپر زمانی گیرا و دهمی وشک ههلات، بهلام من بیتروحمانه زۆرم لئ کرد خهوهکهیم بۆ بگیتتهوه، وچانیکی دا و ئارهقهی نتیوچهوانی سری:

- "خهونم بهمه مکیکی سپیبهوه دیت، خهونم بهله شیک یان ژنیکهوه نه دیت. شهوه زهنگ، مه مکیکی سپی له ناوه راستا، منیش بهجه و کلاو و ریشهوه بهو مه مکه دا نووسابووم و ده مژت!" وهک گوئیکیک ئاهیکی هه لکیشا و بیدهنگ بوو.

هممدیس بیتروحمانه گوتم: "دهی، دهی، بهردهوام به!" ئاخر ویستی بیستان له مندا بهسه لوتف و مهیره بانیدا زال ببوو، مهسه له که له فزوولیبه تهوه نه بوو، به لکو له دل سۆزیبهوه بوو بۆ ئه و قورپه سه ره ی که له ئاره زووی قسه کردنا ده سووتا و که چی نه یشیده توانی باخقی.

پاهییب که به تکا و لالانه وهوه چاوانی تی بریبووم، پرسی: "بۆ ئه وهنده زۆرم لئ ده که ی؟ مه گهر پوحت نبیه؟"

گوتم: "نا!" بهلام له دل وه شه رم دا بگرتم و گوتم: "با.. با.. دلم بیت ده سووتی، ههر له بهر ئه وه وش زۆرت لئ ده که م، خۆت ده بینی چۆن دوا ی قسه کردن ده حه ویتته وه!"

- "راسته، به لئ، کاتج ده دویم ده حه ویتته وه، که واته گوئ رادیره، ئه م ژنه ی که یه که مین رۆژ له بهر ده رگا که دا بینیم، هه موو ئیوارانیک سینیه که خواردن و پیاله یه که شه رابی بۆ ده هینام، سه ره تا خوارده که م ده خوارد، بهلام دواتر بۆ ماوه ی چهند رۆژیک ده م تیه نه دا. به یانیا ن کاتج بۆ برده وه ی سینیه که ده هات، بۆ ساتیک به گو مانه وه راده وه ستا، وهک ئه وه ی بیه وئ تیبگا له وه ی بۆچی خوارده که ناخۆم، بهلام نه یده وئیرا هیچ بیرسی.

وه لخال شه ویتکیان یه که شه مه بوو، رۆژی پیتشو به کاری مه زراوه هیلاک نه ببوو، سه ر شوړاو و جلکی یه که شه مه له بهر کراو، هه وای ده ره وه گهرم، تۆژیک یه خه ی کراسه که ی کرد بۆوه و که مین گهر دنی وه دیار خستبوو، رۆنی دار دیمشتی له سه ر دابی ژنانی گوند له پرچه کانی ساویبوو، بۆنیکی خۆشی لئ ده هات. نه مده زانی بۆچی ئه و بۆنه کلئسای له رۆزانی جه ژنی پاکدا وه بیرم هینا یه وه، به تابه ته ی که کلئسامان به دارمۆرت ده رازانده وه و گه لای دار دیمشتمان به حه وشه دا بلاو ده کرده وه، ئیدی هه موو شوئینیک، ته نانه ت هه واش بۆنی دار دیمشت و رابو نه وه ی ده دا. سین ی خواردن و شه رابه که ی نایه سه ر میتزه که و جور ئه تی دایه به رخۆ. کئ چور زانی؟ رهنگه به هۆی حه ماکر دووییه که یه وه بووی؟ یان ده شی به هۆی پشو دانه که یه وه بووی؟ ئاخر حه مام و عه تر و کراسی یه خه ئاوه لا، هه موو ده توانن یارمه تی شه یان بدن تا ئینسانیک بخاته ئاگری دۆزه خه وه. وه لخال ئه مجار غیره تی نایه به رخۆ و نه چوه ده ره وه، له جیگه ی خۆیدا وه ستا. پرسی: (باوکه ئیگنا تیوس، ئه م چهند رۆژه بۆ شیوت نه کرده وه؟) ده نگ ی لئو اولئو بوو له سۆز و گرنگی پیدان. راست ده وئ ده تگوت ساواکه ی چهند رۆژیکه شیر ی نه خوارد وه و نیگه رانیی ئه وه یه نه با نه خۆشکه وئ!

وه لام نه دایه وه، که چی ئه و نه رۆیشته. ده زانیته بۆ؟ تۆ هیشته گه نجیت و تینا گه یته. له بهر ئه وه

نه رۆیشته چونکه شه یانی ناو ره حمی ژن ناخه وئ، واز نا هینئ!

گوتی: (باوکه ئیگنا تیوس، ئاگات له ته ندروستی خۆت بیت، ئاخر جه سته ش ده سکردی خودایه و ئیمه ده بی خوار دنی بۆ دا بینکه ی ن!)

له بهر خۆه گوتم: (شه یان دو ورکه وه، کو ئرایت دیت شه یان!) سه ریشم هه لئه هینا سه یری که م، له پر وهک ئا بر دوویه که ها وارم کرد: (دو ورکه وه لیتره!)

ژنه که بزکا و به ره وه ده رگا که رای کرد، ههر که هه ستم کرد له ده رگا که نیتیک ده بیته وه، منیش بزکام، نیگه ران بووم له وه ی جیم بیلی، خۆم گه یاندئ و له دوا وه قژیم گرت، چرا که م کو ژانده وه تا (له خا چدراو) نه مبینئ، رووناکیی ره ویبه وه، ئاخر تاریکی زید و مائی شه یانه. ههر وا که بسک و قژیم له ده سته وه ئالان دبوو، دام به سه ر ته خته نوئنه که دا، وهک گو ئره که ده م مرخاند و ئه و هیچی نه ده گوت، مه مکی م هه لئه گلۆفت و به یه که ته کان چی دو گمه به کراسه که یه وه هه بوو ترا زاندمن.

له و کاته وه چهند سال تیبه ره یه؟ سی سال؟ چل سال؟ نا، چ زه مه نیک تینه به ره یه، کات له جی خۆیدا ویستاه، قهت له ژیا نتا شاهیدی را وه ستانی زه مهن بوویت؟ ده من شاهیدی را وه ستانی زه مهن بووم، سی سالی ره به قه من خه ربکی کرد نه وه ی دو گمه گه لی کراسه که ی ئه وم و ئیستایش کو تایی یه نه ها تو وه، ههر دو گمه ده که مه وه و که چی ده بینم دو گمه یه کی تر ما وه بیترا زینم.

تا کو سپیده ی به یان نه مه یشت بروات، خودای میهره بان چهند به له زه ت بوو! چ هینما یه تیه که! چ هه ستانه وه یه که! به در ئیابی ژبانم له خا چ درابووم، که چی ئه و شه وه رابوومه وه. به لام شتیکی تر هه بوو، به شه تر سنا که ی، ئه و به شه ی که ده مخاته سه ر ئه و پر وایه ی بۆته مایه ی گونا هه که م، ههر بۆیه بان گیشم کردیته حو جره که م تا ئه م گرتی کو ئره یه م بۆ بکه یته وه، ئه و به شه تر سناک و تۆقینه ره ئه مه یه:

بۆ یه که م جار هه ستم کرد خوا وه ند نزیکم بۆته وه، به ئامیژی والا وه نیتیکم بۆته وه، وای چهند هه ستم به سو یا سگوزاریی ده کرد! به در ئیابی ئه و شه وه تا سپیده چ ویر دیکم خوتند و دلم چۆن که وته سه ر گازه رای پشت و خوا وه ندی ها ته ناو! بۆ یه که م جار له ژیا نمدا، بۆ یه که م جار له ژیا نی بیروحم و نائینسانیدا تیبگه یشتم که خودا چهن دیک میهره بانه! که خودا چهن دیک ئینسانی خۆشده وئ و به زه یی پیدای دیتته وه! که ژنی به و هه موو دلغرتیبیه وه بۆ خولقاندو وه تا له دلنیا ترین و نزیکترین ریگه وه رینوما ییمان به ره و به هه شت بکات، ئاخر ژن له نو ئژ و رۆژوو به هیز تره - خودایه تۆیه - ژن ته نانه ت له چا که خوا زیش به هیز تره!"

بیده نگ بوو، به زو بان هینانی ئه و وشانه پرستی لئ بریبوو، هه روا که به تر سه وه سه یری (له خا چدراو) ی ده کرد، دوو دلۆپ فرمیتسک به سه ر گۆنایدا هه لخلیسکا نه خوار.

نه راندی: "مه سیحه که م، مبووره!" وای گوت و چاوی نووقاند تا وینه که نه بینئ. بهلام زوو به خۆیدا ها ته وه، چاوی هه لبری و سه یری کردم، ده مویست شتیکی بلیم، بهلام نه مده زانی چ بلیم، نه شمه دانه ی به رگه ی ئه و بیده نگ یبه بگرم، ئه و فرمیتسکا نه ی له و چاوه پیرانه وه خلۆز ده بوونه وه ئۆقره یان لئ بریبووم.

بهلام پیتش ئه وه ی زار هه لئینه وه و شتیکی به زو بانما یئ، ده ستی رایه ل کرد، وهک ئه وه ی له سه ر لئوم

داینت، گوتی: "پهله مهکه، قسه کانم ته و او نه بوون!"

- "له سپیده بیاندا، ژنه به پهله ههستا، جلکه کانی له بهر کرده، پاشان به ئه سپایی دهرگاکی کرده و رویشته. من له سه پشته پانکه وتم، چوانم لیک نا و کولی گریانم به ربوو، به لام نه و فرمیسکانه له جزئی نه و فرمیسکه تال و دلته زینانه نه بوون که له حورکه مدا رشتبووم، نه و فرمیسکانه هینده شیرین بوون که له باسکردن نایم، چونکه ههستم دهکرد له ژورده که میندایه و خوی داوه به سه سره سرینه که مدا. گهر دهستم بگتیرایه، دلنیام دهستم بهری دهکوت، به لام من وهک (توماس) (*). خانه گومان نه بووم، پیوستم به دهست گتیران نه بوو، ناخر ژنیک، نهک نویتز و رژیوو، به لئی ژنیک..... ی هینا بووه ژورده که مه وه، خودا پاداشتی خیری بداته وه.

له و شه وه، به دریزی سى یان چل سال، هه میسه له بهر خوه ده لیم: "چما ده کرى گونا هیش له خزمته خودا دای؟ نا، ده زانم چ ده لیت! نه وهی که هه مووان ده لیت: (گهر توبهت کردی!) به لام من توبهت نه کرد، ههر به راشکاوای نه مه ده لیم، دبا هه وره برووسکه خودا لیم دا و بمکاته خوله میشت، توبهت نه کردوه و توبهت ناکم، گهر بوم دهست بدا جارتیکی تریش نه و کاره ده که مه وه!"

کلاوه که داگرت و سه ری خوراند، قزه چه رموه که ی رزانه خواره وه و سیمای داپوشی، بۆ چه ند ساتیک که وته زه رای قوولی نه ندیشه وه، مه زندهم کرد که ئیدی دوو دله له وهی زیاتر له وه دریزی بداتی، به لام دوا جار بریاری خوی دا.

گوتی: "ده کرى نه وهی من کردوه مه گونا نه بووین؟ به لام گهر گونا نه بووین نه ی مانای گونا هی بنه رته پییبه؟ مه بهستم له گونا هی مار و سیوی لیکراوه له دره ختی حه رام؟ نازانم، ههر بۆ نه مهش بانگم کردیته ئیره، گوتم به شکم تو بزانیته. به و دوو سئ ئیسکه وه که به له شمه وه ماوه به ژیان وه نووساوم، بهر له مردن ده مه وئ تیبگم، بۆ هیچ نالیتی؟ کورم، ده لیتی توبهت وهک من ری دهرنا بهیت!"

ده متوانی چ بلیم؟ چما گونا له خزمته خودا دایه؟ یه کهم جار بوو نه پرسیاره ده هاته خواره وه تا عه زابم بدات! ئایا هاوشان له گه ل ریگه ی چاکه خوازیدا، ریگه یه کی فهراوانتر و سانتر هه یه که ریگه ی گونا هه و ده توانی به ره و خواره ند ری توبهتیمان کات؟

وه لامیم دایه وه: "باوکه ئیگناتیوس، من هیشته هه رزه کارم و دهره تیکی وام بۆ گونا هکردن و عه زابکیشان نه بووه. که واته ناتوانم وه لامی نه پرسیاره ت بده مه وه، نایشمه وئ ته قلم بکه مه داوه، چونکه بروام پیی نیبه، متمانه به دلشیم ناکم، یه کیان هه میسه تاوانبار دهکا و نه وی تریشیان هه میسه ده بووری، به چیدا بزانه هق به کامیانه؟ نه قل ده لی: (باوکه ئیگناتیوس، نه ریگه ی گونا هه ی که گوتت به ره و خواره ندت دبا و گوایه ریگه یه کی خوش و گونجاوه، من پیتم په سه ند نیبه!) له لایه کی تره وه دل ده لی: (مه حاله شه رانگیزی و زورداری بگاته راده یه که تازاری شه هیدبوون و برسیتی و رووتی و نزمایه تی بۆ ئینسان بخوازی، به واتایه کی تر ئایا ته نها بۆ شیت و که فته گه لان هه یه پی بنینه

(* توماس: Thomas یه کتیک له دونزه حه واریه که ی مه سیح.

ماله که یه وه؟ من نه ریگه یه نه فه رز ده که م!) که واته باوکه ئیگناتیوس، چاوت لینی به چ دهره نجامتیک ده گه ین کاتی باوه بر است و دروستی هه ردوه ریگه که ده هین!"

له گه ل قسه کردنا، بۆ خزم بیرم ده کرده بۆ نه وهی نه و بیره به یتمه سه ر زوبان: (نایینی نو!) نایینی نو!) نه وهی تپی نه ده گه یستم نه وه بوو که نه م نایینه نوئیبه چونا و چونی چاکه و خه راهه خانه به ندی ده کات! جار دوی جار به خزم ده گوت: (نایینی نو!) نایینی نو! شتیکی زور پیوسته. به لام کن نه م نایینه نوئیبه مان پی دهبه خشی؟)

کلاورژنه ی چکوله ی حورکه که به رشنا بیبه کی کز رووناک بوه، له حه وش ی دهره که وه دهنگی ریتمی دارنامیر ده هات که له ژوریکه وه ده چو بۆ ژوریکه تر و راهیبه کانی بۆ نویتی به یان بانگه یشت ده کرد. باوکه ئیگناتیوس به سه رسورمانه وه له کلاورژنه که ی روانی و گوتی: "چ زو رز بوه؟" خوی کیشایه قوژنیک و له کاتیکدا که به هوی پشت ئیشه وه دهنرکاند، دانه و یوه و گزه به کی چکوله ی زه تی هه لگرت و بۆ لای وینه که ی مه سیح چو، توژیک زه تی کرده ناو چرا خه لاتیبه هه لواسراوه که ی به رده م وینه که، چراکه تینیکی تی هاته وه و سیمای مه سیح، نه و سیمای رهنگ زهرده تازار چه شته ی که خوتی تاجی درکاوای به سه ر بۆ و گونا کانی ده هاته خواره وه، رووناک بوه.

راهیب ماوه یه کی درژی له و سیمایه رامای و پاشان رووی کرده من، هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: "که واته وه لامیکت نه بوو پیتم بلتی، ههر هیچ؟" دهنگی لومه نامیتزوو، یان خزم وام هه ست کرد لومه نامیتزه، له سه ر کورسیبه که هه ستام و له پال راهییدا وه ستام و له گه لیدا چاوم بریبه چوانی له خاچدراو.

ماندوو بیووم و حه زم ده کرد بخزیمه ناو جیگه وه، وه لامیم دایه وه: "ههر هیچ!" راهیب گوتی: "باشه قه یدی ناکات!" گزچانه که ی هه لگرت تا بچی بۆ نویتی به یان، که چی جارتیکی تریش بۆ رازو نیاز له به رامبه ر وینه که دا راهه ستایه وه، سیمای تیشکا و په ژمورده ی له ژیر تیشکی چراکه دا نارنگی ده دا، قامکی هه لیتا و نامازه ی بۆ وینه که کرد و گوتی: "نه وه لامی دامه وه!"

ههر له م کاته دا ته قه یه ک له دهرگای حورکه که درا و دهنگیک گوتی: "باوکه ئیگناتیوس!"

راهیب وه لامی دایه وه: "باوکی پیرو زمان نه وای دیم!"

وای گوت و دهسکی دهرگا که ی بادا!

***

هه نوکه کاتی یادداشته کانم هه لده ده مه وه، بوم دهرده که وئ که هیچ له به یان ناچن، به لکو هه موو شتیکی له ناخمدایه وی لیکه وتووه. هه نوکه بنوره چو هه موو شتیکی به خه بهر دئ و له توی توی لاپه ره کون و درواکه نا که به چاکیش ناخوتندرینه وه، سه ر هه لده دهن تا جارتیکی تر لیم بنه وه به ده بر و ره بان، به وینه و زه ریا. هاوریکه یشم هه مان شپوه سه ر له خاک دهر دین و وهک خوی خوش نه ندانم، له هه رته لاییدا، به پیکه نینه هومره یبه که ی و به چاوه شینه هه لئ ناساکانی و به سینگی ناخراو له شیعر، سه ر له توی خاک دهر دین. وی زیاتر له توانای ئینسان بۆ وه رگرتن، دهبه خشی و فره تریش له توانای ئینسان بۆ به خشین داوا

دهکات، ئەو تەنیا و خەمەین مرد و جگە لەخەندەییەکی تالی رۆحیککی بریندار و خاوەن غرور هیچی تری لێ جێ نەما. ئەو وەک نەیزەکیک وەها بوو کە بۆ ساتیک تاریکی تیک شکاند و پاشان خۆشی فەوتا. هەموو ئێمەیش هەر وادەفەوتین و عەردیش هەر بەو جۆرە تیا دەچێ. بەلام ئەم حەقیقەتە هیچ تەسەلایە کمان ناداتەوه، چ بیانویەکیش نابێ بۆ ئەو کە دروستمان دەکا و دەمانفەوتین.

***

ماوەی چل رۆژ بەکۆی پیرۆزا گەرابین، کاتێ گەشتە کەمان کۆتایی هات و ئیوارە جێزنی لەدایکبوون گەرابینەوه دەفە، ئەوئ مोजیزەییەکی سەیر و چاوەروانە کراومان بینی. گەرچی لەجەلە زستاندا بووین، کەچی لەباخچەییەکی چکۆلە و هاگەزاییدا، داربادامیک چرووی کردبوو.

باسکی هاوڕیکەم گرت، ناماژەم بۆ داربادامە کە کردو گوتم: "تانیلیوس! بەدرتیا ئی گەشتە کەمان گەلێ پرسبیری ئالۆز دلێان ئازاردوین، هەنووکە بروانە وەلامەکانیان!"

هاوڕیکەم سەیریککی داربادامە چروکردوو کە کرد و خاچی کیشا، پێدەچوو لەبەر امبەر وینەییەکی مोजیزە نوێندا نوێژ و ستایش کا، ماوەییەکی درێژ هەر وا مایەوه بۆ ئەوئ متهقی لێوه بیت. دواجار زۆر بەهێمنی، وەک ئەوئ لەگەڵ خۆیدا بدوئ، گوتی:

- "وا شیعریک بۆ سەر لێنوم هەلەدەقولێ، پۆستەرە شیعریک!"

بەداربادام گوت: خوشکی، لەبارەیی خوداوه

بۆم بدوئ

کە ئەوئ گوت:

درەختی بايام شکۆفەیی کرد!

نۆرشە لیم

کاتێ سەرلەنوئ بۆ تەنیا ئی گەرامەوه، چاوانم لیک نا و لەخۆم پرسی کە دواجار لەکۆی پیرۆز چیم بۆ ماوەتەوه، لەو هەموو چێژ و ئەزموونە راجلەکینەرە، لەو هەموو پرسبیارەیی من و هاوڕیکەمیان عەزاب دەدا، دواجار چ شتی لەناخما رۆنیشتوو؟ کە چوومە کۆی پیرۆز بەدوای چیدا گەرام و لەوئ چیم دەستکەوت؟

ئەو دوو زامەیی لەتافی مێردەمندا لیم ناسۆر ببوون- واتە ئەو کاتەیی کە مامۆستا کەم دوو نەهینی گەورەیی بۆ ئاشکرا کردم بەوئ عەرد ناوئندی کەون نییە و ئینسانیش مەخلوقی هەلبێتیا و راستەوخۆ نازلیوی خودا نییە- دوو برین بوون کە سالتەها بوو دەمیان لیک نابوو، کەچی لەکۆی پیرۆز سەرلەنوئ هاتنەوه سوئ.

دوو عەزابی فەلسەفی، لەکۆتێوه هاتووین و کۆتێوه دەچین؟ مەسیح وەلامیککی داپۆه، وی هەتوانیککی هیتابوو کە گەلێ برینی ساریژ دەکرد، بەلام چما ئەو هەتوانە دەیتوانی برینەکانی من ساریژکات؟ دارنامیر

و نوێژی بەیانیان و وێرد خویندن- ریتیمی غەیبی ژبانی زاھیدانە- بۆ ماوەییەکی کەم ئازارەکانیان ئارام کردبۆه، بەئاشنا بوونیشم بەبەر خۆدانی مەسیح لەلایەکی ترەوه- هەستم دەرکرد خۆینی ئازایەتی و شیرینی و ئومید لەبەر خۆدانه کەمدا دەجم، بەلام هەر زوو ئەو سبخرە رەواییەوه و سەرلەنوئ رۆح تەنیا و بیکەس کەوتەوه. ئەرئ بۆ؟ مەگەر لەچی کەم بوو؟ غەربیی کۆی دەکرد؟ کاتیک رۆح رۆشیت بۆ کۆی پیرۆز، بەشوین چیدا دەگەرا و لەوئ نەیتوانی چ شتیک بەدەست بێتی؟

بەتیبەرپوونی سالان، هینورھینور تینگەیشتم من بۆ دۆزینەوهی شتیک چووبوم بۆ کۆی پیرۆز کە هەموو تەمەنم بەدوایدا گەراوم، چووبومە ئەوئ تا هاوڕی یان دۆزینیککی گەورە- نەک بەقەد خۆم، بەلکو لەخۆم گەورەتر- بەدۆزەوه تا لەپال مندا بیتە مەیدانی جەنگەوه، ژنیک نا، ئەندیشەییەک نا، بەلکو شتیککی تر، کەسیکی تر. ئاخ رۆحی من لەو کەس و لەو شتەیی کەم بوو، بۆیە هەستم دەرکرد رۆح پشوو سوارە و بێ ئۆقەر!

دواتر- لەکاتی دیدارە کەدا نا- تینگەیشتم کە نەمتوانیوه لەکۆی ئاتوس، ئەو کەسەوه ئەو شتە بەدۆزەوه. پێم سەیرە ئەو بەرئ تەواوی سەفەرە کەم بووین لەکۆی ئاتوس!

لەو کاتەدا کە بەکۆی ئاتوسدا دەگەرام، تاقە دەسکەوتم تیکۆشەرێکی بەئەزمون بوو (یاخود لەسەر تادا پێم وابوو) کە دەستە بریندارەکانی بۆ رەھبانەکان راپەل دەکا، لەپێ خاوسەکانییەوه خۆین دەچۆرا، لەبرسا گۆناکانی قووپیوون، جەستە لاوازە کە لەژێر جەلکە دراوەکانییەوه دیاربوو، بەچاوانیککی فرمیسک تیزاو و لەکاتیکدا کە لەسەر مادا ددانە چۆقەیی پێ کەوتبوو، لەدەرگاگانی دەدا و کەس دەرگای لێ نەدەکردنەوه، لەدەبیریکەوه بۆ دەبیریککی تر راپویان دەنا و سەگەلێش پێی دەورین. دەمەو ئیوارەییەکیان بینیم پالی داوو بەبەردیکەوه و چاوی لەزەریای چۆل بریبوو، لەپشت دار سنۆبەرێکەوه خۆم حەشار دا و چاوەرپێم کرد، ماوەییەکی زۆر بێدەنگ و لەجێی خۆی نەبزووت، بەلام ئیتر گەیبییە تینی و پر بەگەر وو هاواری کرد: (تەنانت ریتویش کونیککی هەبە تیایدا ستار بگرئ، بەلام من هیچ کۆم نییە تیا بسەرەوم!) برووسکەییەک لەمیشکی دام، ناسیمەوه (*)، لێچیچوومە پێشەوه تا دەستی ماچ کەم، لەمنالیمەوه تا ئەلعان خۆشم ویستوو، ئەوا ئیستایش هەموو شۆتینیککی بەدوادا دەگەرپم، بەلام دیارنەما، بەخەم و پەژارەوه لەسەر ئەو بەردە دانیشتم کە ئەوئ لەسەر دانیشتبوو، ئای. . . چ دەبوو گەر بمتوانیبا دەرکی دلئ بۆ کردبایەوه و بەھاتبایە ژوورئ تا ئیدی نە سەرما ی با و نە بێ خانە و لائەش با. (پراکلیوس) ی فەیلەسوفم بێرکەوتەوه، ئاخ ئەو لەسەر دەمیکدا دەژبا کە ئینسانەکان ئیتر برپویان بەخاوەندەکانی ئۆلۆمپ نەماوو، لەخۆیانیان دەتارانن، لەژێر کەپرتیکدا پراکلیوس لەبەرپیتی ئاکرۆیلیسدا نوستوو، لەپەر تەقەیی دەرگا هات، راجەنی، هەستا و دەرگاگەیی کردەوه، (ئەسینا) ی بینی کە بەتەواوی شکۆی خۆیەوه لەبەر دەرگاگەدا راپوستاوه. گوتی:

- "پراکلیوس، بۆ هەر کۆئ دەرۆم دەست بەروومەوه دەنین، هاتووم تا لەناو هەنبییەیی تۆدا پەنا بگرم!"

(* راناو کە بەپیتی گەرەیی HIM نووسرا، ئەمەش واتە مەسیح.

چ دهبو گهر ئهم (مهسیح) ه، هه مان شیوه توانیبای له دلای منا په نای گرتیا؟

که له کیتوی ئاتوس گه رماوه، بۆ یه کهم جار ههستم کرد مهسیح برسی و ئاواره ده سوور پیتیه وه و له خه تهر دایه، ئیدی هه نوکه کاتی رزگار کردنییه تی به دهستی ئینسان. په ژاره و سوژیکی فره کونترۆلیان کردم، بیتزار له ژبانی ئارام و بی خورپه، پتی دهشتوهرم گرت به تره، چه ندین رۆژ گه رام و چیاکانی مه کدۆنیام له پیتیه دا. سه ره نجام گوندیکی تاریک و ویران و نه فره تلپیکراوم دۆزییه وه، کولبه ی پر له په یین، منال و به رازی قور و لیتاوی، پیاوان به مۆره وه سه بریان ده کردم، سلاوم لی کردن، وه لامیان نه دامه وه، ژنان هه ره که منیان بینی ده رگاکیان له وه دیه وه داخست. به خۆم گوت: "ئیره جیگه ی منه. ئه ی رۆحی من، تو ئیره له م گونده ترسناکه و له نیو ئهم خه لکه ترسناکه دا ده توانیت توانای خۆراگری خۆت بسه لیتیت!" تیکۆشه ره زامداره کهم هه ره له خه بالدا بو، له به ر ئه وه دی ده موست جه سته ئه شه که نه بده م، بپارم دا زستان له وه گونده دا بمتنمه وه. دوا ی عه زاب و ماندوو یییه کی زۆر توانیم شوانیکی پیر تیبگه یه نم که پیاو کوژ و سیخو، یا خود شیت نیم، ئه و جا قایل بو له قوژنیکی کولبه که بیدا جیگه م کاته وه و هه مو رۆژیکی شیر و نه ختی نام بداتی. دار له وه گونده دا زۆریو، به ر ده وام له به ر ناگردا داده نیشتم و ده موخوئنده وه، جگه له ئینجیله کان و هۆمه ره، هچی ترم پت نه بو.

هه ندی جار وته کانی مهسیح له بهاری ئه قین و له خۆبوردنه وه ده خوئنده وه و هه ندی جاری تریش شیعره نه مره کانی شیخ و باوکی گریکییه کان(*) . پتیسته ئارام و میهره بان و له خۆبوردوو بیت، که زلله یه کیان له لای راست دا، ئه و لای چه پشیت راگره بو یان، ژبانی ئهم دونیا بی باه خه، ژبانی راسته قینه ئه وه تا له به هه شته - یه که میان ئاوا ئه مری ده کرد. ده بی به هتیز بیت، ژن و جه نگ و شه رابت خۆش بو، ده بی بکوژی و بکوژی تا شکۆ و مه زنا یه تی ئینسان دانه به ژن، ژبانی ئهم دونیات خۆش بو، ژبانی کۆیله یی له ژبانی پادشایه تی له (هادیس) باشته - ئه مه شیان با پیره ی گریکستان پتی ده گوتم.

ناکی (**) یه کان له ملاولای زه نیمه وه راست ده بو نه وه، ناکییه کان به که پووی زل و مه چه ک پتیج و زل و رانی کولکن و پشی نووک درتیز و قژی چه ور و بۆنی شه راب و سیره وه، هیلینیش به سه ره دیواره کانا - نه مر و نه ژاکا - ده گه را، له روو ناکیدا ئارنگی ده دا، په لئه یه ک چیه به له شیه وه نه بوو جگه له پاژنه ی پیکانی که خه لتانی خوین بوون. خوا وه نده کانبش له سه ره ئه سه که مله کانی خزیان له سه ره هه وره کان پالیان دابۆه و ته ماشای خه لکیان ده کرد که یه کتریان سه ره به ری. لیره، له وه خه لوه ته ی خۆمدا، گویم بۆ ئه و دوو ساین (***) ه رادیرابوو، هه ردوو کیان چنگیان له ناخم گیر کردبوو، هه ردوو کیان ئه فسوونیان ده کردم و

(*) مه به ست له هۆمه ره.

(**) مه به ست له خه لکی گریکستانه.

(***) دوو فریشته ی زه ربایین که نیره ی له شیان وه ک ژن و نیوه که ی تریش وه ک له شی بالنده. بۆ یه کهم جار ناویان له ئۆدیه دا ها ته وه که گوا یه دهنگی چه نگ (قیساره) و گۆزانی چرنیان هیند ئه فسوونای بووه که گوئیگی له هۆش خۆ بردوو. فه رهنگی ئه فسانه کانی کریک و رۆم.

نه مده زانی ئیسک و پروسکم به تارمایی کامیان بیه خشم.

ده ره وه به فر بوو، له په نجهره بچوو که که وه سهیری ده ره وه ده کرد و سه رنجم ده دا چۆن کلوه به فر، ناشیرینی گوند داده پۆشی، هه موو به یانییه ک مه رو به رغه ل به لامدا تیده په پرین و له زرنکه ی زه نگۆله کانیان خه به رم ده بۆه.

له ناو جیگه کهم هه لده سام و له رتیگه به به فر پۆشرا وه کانه وه له گه لیا ندا سه رده که وتم و له گه ل شوانه که دا چه ند وشه یه کمان له بهاری هه ژاری و سه رما و ئه و مه رانه ی که ده مرن ئالوگۆر ده کرد، ئاخه به درتیزی ته مه نم گویم لی نه بووه شوانیک له بهاری شتی دلرفینه وه بدوی، به لکو هه میسه له بهاری هه ژاری و سه رما و مه ری مر دووه وه سه ری قسه داده مه زرتنی.

رۆژیکیان به فرتیکی یه کجار زۆر باریبوو، زه نگه کانی ئاوی به نه وایه کی ماته مه وه لیدران، بنگومان که سیک مر دیو، خه لکی گوند خۆیان له ماله وه زیندانی کردبوو، جاروبار زه نگۆله ی هیستریک بیده نگیه که ی ده شله قاند، له په نجهره که وه ریشۆله کانه ده دیت که له تاو برسیتی له ملا بۆ ئه ولا هه لده فرین، ناگرتیم کردبووه، گه رمایی ناگره که وه ک دایکیکی میهره بان له نامیزی گرتبووم، هه ستم به به خته وه ری ده کرد، به لام کوتیر وه ک ئه وه ی به خته وه ری گه وه خبانه ت بی، گریانیکی به کول له ناخمه وه هه لقولی - گریانیکی هتور، هتور و ئارام - ده تگوت دایکیکه و له پرسه ی کوره که بیدا ده لا ویتیته وه.

یه کهم جار نه بوو دهنگی ئهم گریانم له ناوه مه را ده ژنه فت، هه ر کاتی هه ستم به په ژاره کردب، هتورتر ده بۆه و دهنگی به و یزه میشه نگیکی دوور ده چوو، به لام کاتیک شادومان بام، ئه و ناخم ده کولا، له ترسا ها وارم ده کرد: "کتیه له ناخمدا ده گری؟ هۆی چیه؟ ئه دی چ هه لئه یه کم کردوه؟"

شه و داها تیو، منیش له ناگره که رامابووم، دلیم حه زی به تیکه لا بوونی ئه و ناله و گریانه نه ده کرد، بۆچ ده بی شیوه ن کهم و بگریم؟ خۆ خه میکی قورس ده سته نه ناوه ته رۆحم، هیمنایه تی و گه رمام هیه، مالی شوانه پر له بۆن و به رامه ی ژبانی جوتباری و شوانکاره یی، تژییه له بۆنی پونگه و به هین، له به ر ناگردا دانیش تووم و هۆمه ره ده خوئنده وه، شادومان بووم، ها وارم کرد: "من خۆش حالم، ئه دی له چیم که مه؟ له هیچ. ئه ی که واته چیه یان کتیه له ناخمدا ده گری؟ چی ده وی؟ چی لیم ده وی؟"

بۆ له حه زیه ک هه ستم کرد له ده رگا ده درئ، هه ستم کردمه وه، به لام که س نه بوو، ئاسمان سامال، ئه ستیره کان وه ک پشکو ده سووتان، دانه ویم، له ژتیر رۆشنایی ئه ستیراندا رتیگه به به فر پۆشرا وه کهم دایه به ر رتیه ی سه رنج تا به شکم شوین پتییه کهم، به لام هیچم نه بینی. ده ستم خسته په نا گوئ و گویم هه لخت، له ولا گونده وه سه گیک مه لولانه ده یقرووسکاند، ده شی (ئیزائیل) ی بینی که له و پوه به سه ره به فره که دا رۆشستوه، ئاخه دوو رۆژ له وه به ر شوانیکی پیر، به لام که ته و لیتاتوو، به روا له ت نه مر، هه لخلیسکا بووه زنا رتیگه وه، سه رانسه ری ئه مرۆ به گیانه وه بوو، هه موو خه لکی ئاوی له تاو نازاری گیاندانی وی ها واربان بوو، به لام ئیستا ئیتر له ناله که وتبوو، جگه له سه گه که ی که به خه مینی ده یقرووسکاند، چ ده نگیک له و ناوه دا نه ده بیسترا.

موچورکیتکم پیداهات، گوتم ده‌بئی مردبئی، مردن په‌ستی ده‌کردم، هیشتا وشه‌گه‌لی ته‌سه‌للادهره‌وه سه‌بارت به‌ژیانی دووم و سه‌بارت به‌و دونیا نه‌یاندته‌توانی فریوم دن، به‌لام له‌لایه‌کی تریشه‌وه توانای نه‌ووم نه‌بوو بئ ترس له‌گه‌ل مهرگ پروبه‌پروو بيمه‌وه.

جارتیکی تر ده‌سته‌وادویتی هۆمەر بوومه‌وه، گوايه هەر ته‌نها ده‌متوانی له‌سه‌ر رانی ئەم بابە گه‌وره‌ پیره ئۆقره‌ بگرم، شيعرگه‌لی نهمر ههمدیس وه‌ک شه‌پۆل به‌سه‌ر يه‌کدا گلان و به‌هه‌نيه‌مدا هاتنه‌ خواره‌وه. به‌دریژی سه‌ده‌کان، کرچه کرچی شه‌ره‌ نیتزی خواوه‌نده‌کان و ئینسانه‌کانم ده‌ژنه‌فت. (هیلین)م به‌سه‌ر دیواره‌ ته‌رواده‌بیه‌که‌وه ده‌بینی که‌ پياسه‌ی ده‌کرد و پیره‌میردانی شار چواره‌وریان دابوو، به‌دیتنی وی هه‌ولم دا مهرگ له‌بیر خۆم به‌رمه‌وه، به‌لام هۆش و گۆشم لای مهرگ بوو. به‌خۆم گوت " ناخ، چ ده‌بوو گه‌ر دلێ ئاده‌میزاد قادری ره‌ها با و توانیبای له‌گه‌ل مه‌رگدا بجه‌نگی! چ ده‌بوو گه‌ر وه‌ک مه‌ریه‌می مه‌جده‌لییه‌ - مه‌ریه‌می مه‌جده‌لییه‌ی سۆزانی - با و توانیبای ته‌رمی دلداره‌که‌ی راپه‌رینیتته‌وه!"

هه‌ستم به‌په‌ژاره‌یه‌کی گه‌وره‌ کرد له‌سه‌ر دلّم، مه‌خابن، چۆن توانیبام به‌نۆره‌ی خۆم (ئه‌و)م راپه‌راندبايه‌وه و دلّم ئارامی گرتبا! هه‌ستم ده‌کرد (ئه‌و) ته‌نها جه‌نازه‌یه‌که‌ له‌ناوه‌مه‌را پاکشاوه‌ و به‌رده‌وام ده‌گری، (ئه‌و) له‌هه‌ولێ هه‌ستانه‌وه‌دا بوو، به‌لام ئاخ‌ر بئ یارمه‌تی ئاده‌میزاد ناتوانی هه‌ستیتته‌وه، هه‌ر له‌م پرووه‌وه هه‌ستی به‌بیتزاری ده‌کرد به‌رامبه‌رم، ئاخ‌ر چۆن ده‌متوانی رزگارم کردبا و خۆبشم رزگارم با؟

ئه‌گه‌ر با پیره‌م له‌جیتی من با، ئەوا سواری که‌شتیه‌که‌ی ده‌بوو، چارۆکه‌که‌ی هه‌لده‌دا تاكو له‌گه‌رووه‌کاندا که‌شتیه‌ جه‌نگیه‌کانی تورکان تیکویتی بکشینی، ئاخ‌ر با پیره‌م تورک و جووله‌که‌ی وه‌ک يه‌ک به‌به‌ر پرسیاری له‌خاچدانی مه‌سیح ده‌زانی. به‌م شتیه‌یه‌ رقی خۆی داده‌مرکانده‌وه و ئارام ده‌بۆوه. خۆ ئه‌گه‌ر با بيشم له‌جیتی من با، ئەوا سواری ئەسپه‌که‌ی ده‌بوو، هیترشێ ده‌کرده‌ سه‌ر کافران و که‌ شه‌وه‌ له‌شه‌ر ده‌گه‌رايه‌وه مېزه‌ری سپی به‌خوتن سووری دوژمنانی مه‌سیحی له‌گه‌ل خۆ ده‌هتیايه‌وه و به‌ژئیر وینه‌که‌ی مه‌سیحدا هه‌لی ده‌واسین، به‌م جۆره‌ ئه‌ویش سوکنایی ده‌هات و هه‌ستی ده‌کرد مه‌سیح له‌دلێ ویدا راده‌بئ و هه‌لده‌سیتته‌وه. ئاخ‌ر با بيم جه‌نگاوه‌ر بوو، جه‌نگیش بۆ ئه‌و رتبازی رزگارکردن و رزگاربوون بوو، به‌لام من - بنکری بنه‌ماله‌ - چيم کردبا؟

له‌سه‌ر دوندی کویتستانه‌کانی کریت، ناو به‌ناو، هه‌رچه‌نده‌ به‌ده‌گه‌من وا رێ ده‌که‌وئ که‌ له‌بنه‌ماله‌ی زه‌به‌لاحه‌کانا منالیکي سیسه‌له‌ له‌دایک بئ، باوکه‌ پیره‌که‌ی سه‌یریکي ده‌کات به‌لام هیچی لئ تیناگا، جارتیکی تر سه‌یری ده‌کاته‌وه و نازانی ئەم تلپه‌ی ناباره‌ چۆن له‌پشتی ئەمه‌وه هاتوه‌؟ کورپه‌ درنده‌کانی تری بانگ ده‌کا بۆ کۆتوبونه‌وه و راویژ تا به‌شکه‌م ئەوان بزائن سه‌بارت به‌مه‌ شتیک بکه‌ن، پیره‌میترد به‌سه‌ریانا ده‌نه‌رینتی و ده‌لتی:

- "ئه‌مه‌ هۆی ریسوایی بنه‌ماله‌که‌مانه، کورپه‌ پيم بلین چ بکه‌ین؟ ناتوانی بیتته‌ شوان، ئیدی چۆن ده‌توانی خۆی بکا به‌پشتیردا و مه‌ر بدزی؟ ناتوانی بیتته‌ جه‌نگاوه‌ریش، له‌به‌رئه‌وه‌ی کوشتن نازاری ده‌دا، ئەمه‌ ما به‌ی ریسوایی بنه‌ماله‌که‌مانه، ده‌ی با لئ گه‌رین بیتته‌ مامۆستای قوتابخانه!"

مه‌خابن منیش مامۆستای بنه‌ماله‌که‌مان بووم، به‌لام بۆ ده‌بئ پرووی خۆم له‌م چاره‌نوسه‌ وه‌رگێرم؟ پیتوسته‌ شانی بده‌مه‌به‌ر، چه‌ندیک باووباپیرانم زیاده‌رووییان له‌چکۆله‌کردنه‌وه‌مدا کردبئ، خۆ منیش چه‌کی خۆم هه‌بوو، ده‌چووم بۆ شه‌ر.

له‌ ده‌روه‌ به‌فر ده‌باری، خودا به‌به‌خششی فه‌راوانی خۆی، ناشیرینی دونه‌یای به‌به‌فر داده‌پۆشی، شروشیتالی هه‌لواسراو به‌دیواری خانۆچکه‌که‌دا ببونه‌ پیتسته‌ی سپی به‌نرخ و بنه‌درکه‌ نوستوه‌کانیش چرۆیان ده‌کرد.

جارناجاری قیژه‌ی منالیک، وه‌رینی سه‌گیک یان ده‌نگی پیاویکت ده‌ژنه‌فت، به‌لام هه‌مدیس هه‌موو شتیک کپ ده‌بۆوه، جگه‌ له‌بیده‌نگیی، جگه‌ له‌ده‌نگی خواوه‌ند، چ ده‌نگیکي تر نه‌ده‌بیتتارا.

له‌ کاتیکدا که‌ کوته‌ دارتیکم خسته‌ نیتو ئاگره‌که‌وه و باوه‌شیکیش گه‌لای دار دیمشتم بۆ خۆشبۆنکردنی تی هابوشت، دیسان سه‌رم به‌سه‌ر هۆمه‌ردا شۆرکرده‌وه، به‌لام ئیدی بیرم لای ئاکاییه‌کان و ترواییه‌کان و خواوه‌ندانی ئۆلۆمپ نه‌بوو، دیمه‌نی به‌خۆزه‌تاو شۆردراو، وه‌ک په‌پوله‌ له‌پیش چاومدا ده‌که‌وته سه‌ما و بز ده‌بوو، جارتیکی تر ده‌نگی گریانی ناخی خۆم ژنه‌فت.

وی له‌مه‌رقه‌ده‌که‌یدا به‌ئارامی نوستبوو، چاوه‌رپتی حه‌واریه‌کان بوو تا بئین و به‌رده‌که‌ی بۆ لابه‌رن، له‌تاریکیدا دانه‌ون و بانگی که‌ن تا هه‌مدیس له‌سه‌ر عه‌رد هه‌ستیتته‌وه، به‌لام هیچ که‌س نه‌هاتبوو، ئه‌ویش دل‌ه‌نجاو ده‌گریا.

هه‌روا له‌و بلتیسانه‌ رابوووم که‌ به‌ره‌و دامرکانده‌وه ده‌چوون، حه‌واریه‌کانم دیت به‌په‌شوکاوییه‌وه له‌دیوه‌خانیکدا کۆبونه‌وه و ده‌یانگوت: (مه‌ولامان مردووه، به‌لتی مردووه!) چاوه‌رپتی بوون شه‌و دابئ تا ئۆرشه‌لیم جئ بئلتن و هه‌ریه‌که‌ به‌لایه‌کدا بۆن، به‌لام ژنیک هه‌ستایه‌ سه‌رپتی، ته‌نها ئه‌و بوو که‌ مردنی (مه‌ولا)ی بئ نه‌ده‌سه‌لما، چونکه‌ مه‌سیح له‌ناخی دلێ ویدا رابوو، له‌سپێده‌ی به‌یاندای پیتخاوس و قژ ژاکاو و نیوه‌رووت به‌ره‌و قه‌بره‌که‌ رای کرد، دل‌تیاوو که‌ مه‌سیح ده‌بینی و بینیشی، دل‌تیاوو که‌ مه‌سیح راده‌بئ و رایشپه‌ران، هاواری کرد: (مه‌ولا...!) مه‌ولا له‌گۆره‌که‌یدا ده‌نگه‌که‌ی ژنه‌فت، به‌سه‌ر قاچیدا دانه‌وییه‌وه و له‌سپێده‌ی به‌یاندای ئه‌وی بینی که‌ به‌سه‌ر گۆرگیای به‌هاریدا پياسه‌ی ده‌کرد.

***

زه‌ینم تژی بوو له‌و خه‌ونی رابونه، سووکه‌ تایه‌کی زۆر شیرین نیشته‌ سه‌ر پیتلوه‌کانم و خوتین زایه‌ لاجانگه‌کانم. کاتیک ره‌شه‌بايه‌ک هه‌لده‌کات، هه‌وره‌کان ده‌ره‌نوه‌وه، سه‌رله‌نوئ يه‌ک ده‌گرته‌وه، له‌شیتوی ئینسان و ئازهل و که‌شتیدا قه‌باره‌ گۆرکئ ده‌که‌ن. هه‌روا که‌ له‌په‌نا ئاگره‌که‌دا کسکه‌م کردبوو، زه‌ینی منیش وه‌ک ره‌شه‌با خه‌ونه‌کانی ناوه‌وه‌می په‌رته‌وازه‌ ده‌کرد و قه‌باره‌ی ده‌گۆرین و ده‌یکردنه‌ روخساری ئینسانه‌کان. به‌لام ئەم روخسارانه‌ به‌خیرایی له‌سه‌رمدا وه‌ک بازنه‌ی دووکه‌ل ده‌ره‌وینه‌وه. هه‌ر که‌ وشه‌کان - سه‌ره‌تا به‌گومان و ترس و له‌رزوه‌ و پاشان هیتدی هیتدی دل‌نیا تر و بئ په‌رواتر - ده‌هاتن و روخساریان راده‌گرت، تیکه‌یشتم: (با)ی وه‌شتی تۆپه‌رین که‌ له‌ناخمدای هه‌لی کردبوو، تۆویکی پیتاندبوو، ببوه

كۆزپەلە و بەئومىيدى لەدايكېسوون پەلەقاژەى بوو، قەلەمم ھەلگرت و دەستم داىە نووسىن تا لەنازار
رزگاريم، تا بزيم!

لە سەرەتاو دەستم پىنە نەکرد، لەھەمووان پىشتەر مەجدەلبيە بوو كە نىگەرەن و چاۋ بەفرمىسك و سەر
و پرچ ژاكاو دەرپەرى، بەر لەسپىدە راپەنئو و ەخەبەرھاتبوو، دەشى لەخەونىدا (مەولا)ى بىنبىي، ەك
راۋچىبەك كە نىچىرەكەى لەبۆسە بنى كەوتە بانگكردن:

واى چەند سەرسورھىتەرە! ھەوا بۆنى چ عەترىكى لى دى
بەجۆرپىك كە ناتوانم سەرھەلنىم.

دە ھەستەو دڵەكەم، سەرلەنوئى بکەو تریە
تا عەرد شەقار دەكەيت!

شان و ملی خۆلاۋىم ەك بال تەپ و كوتبانە
بەلام سپىدە خاۋ و خلىچكە و
ناخ، كە جەستەش چەند قورس!

ئەى رۆح، بەرلەوہى جلكەكانم بپۆشم و برۆم
پەلە مەكە، سەيرم كە چۆن ەك تازە بووك
خۆم دەرازىنمەو ە دەست و پىم دەگرم لەخەنە
چاوانم بەسورمە دەپۆرم و برۆم بەوسمە دەرەنگىم
چونكە ھەر وا كە ئاسمانى شكۆمەند

بەئارامى لەقەفەسەى سىنەم دەدا
ئەقەن عەرد دىنبىتە جۆش و

منبىش بەكرنۆشەو ە (وشە)م بەشادى و شىبەنەو ە
قەبولە، ھەرەك بلئى ئىنسانىك بى،
كاتىكىش بەرپىگە قوراۋىبەكانا دەگەمە سەر قەبرەكەت
ەك ژنىك كە دلدارەكەى جىبى ھىشتىبى

ئەى مەسىح.. ئەژنۆ رەنگ پەرىوہكانت لەئامىز دەگرم
بۆ ئەوہى ھەرگىز جىم نەھىلئىت

ھەر دەدۆيم و باوہش بەئەژنۆ رەنگپەرىوہكانتا دەكەم
مەسىحەكەم.. با خەلكىش پىشتت بەربدەن

بەلام تۆ ھەرگىز نامرىت

چونكە مەمكەكانم پىن لەئاۋى حەيات

ئەز ئەم ئاوەت پىن دەبەخشم و

جارتىكى تر ھەلدەگىبىتەو ە بۆ سەر عەرد

لەگەل مندا، لەنىو چىمەن و گولاندا پىاسە دەكەيت.

منبىش ەك پاسارىبەكى عاشق

كە بەسەر بەلكە بەفراۋىبەكانى

داربادامەو ە ھەلدەنىشى و

سەرھەستانە دەخوئىنى

منبىش ئاۋھا پروو ە ئاسمان سەر ھەلدەپرەم و

تا شكۆفەكردنى گول ھەر دەخوئىم!

***

نەمدەتوانى بنووم، زۆر پەلەم بوو، چونكە ھەنووكە دەمبىست ئەو روخسارانەى بۆ ساتىك مابوونەو ە-
پىغەمبەرەن، مەجدەلبيە و مەسىح، تەمتومانىك كە دەبىتە وىنە و درۆبەك كە دەبىتە راست، رۆحىك
كە لەھىلانەكەپەو ە لەسەر بەرزترىن چلى ھىوا دەخوئىنى - دەسبەجى بيانگرم و بەوشەگەلى تۆكەم و بەھىز
بۆ ھەمىشە رايانگرم. پاش شەو و رۆژىكى كەم دەسنووسى شانۆنامەكەم لەسەر ران و لەبەردەمى خۆمدا
دەيت، توندوتۆل گرتبووم، لەكۆرپىك دەچوو كە داىكى دواى ھاتنە دونىاى توندوتوند بەباوہشى خۆوہى
گرتىبى.

***

رۆژاننى پارتىز و جەژنى پاك لەمرو و سبەنىدا بوو، بۆ پىاسە چووبوومە مەزراكان، دونىا ببوو بەھەشت:
بەفرى چىاى ئۆلۆمپ لەژىر تىشكى خۆردا دەدرەوشاىو ە و مەزراكان لەرەنگىكى سەوزى كالتا شەپۆلىان
دەدا. پەرسىلكەكان ەك مەكۆى جۆلابى بەھارىان بەھەوادا دەدوورى. وردە گولنى كىتوى بەرەنگى سىى
و زەردەو ە، بەسەرە وردىلەكانىان خۆلىان لەسەر خۆيان لادەبرد، لەژىر تىشكى خۆرەتاودا سەريان قوت
كردبۆو ە و سەبرى دونىايان دەكرد، لەوانەپە كەسىك بەردى قەبرەكەيانى لابرديبى: ئەوانبىش رابوونەو ە.
كى رابووبىتەو ە؟ بىگومان.....، كە تاوئى گولە، تاوئىك پاسارىبە، تاوئىك بەرسىلەى گەبىو ە، تاوئىكى
ترىش گەمە.

ھەرۋا كە بەناۋ مەزراكاندا دەگەرەم سەرەگىژەپەكى خۆش، كات و شوئىنى دەوروبەرى لى تىكدابووم،
ەك ئەو ە وابوۋ لەفەلەستىن پىاسە بەكەم نەك گرىكستان. دەمتوانى جىگەپىن خوتناۋىبەكانى مەسىح
بەسەر خاكخۆلى ئاوساۋى بەھارەو ە بىنىم، چىا پىرۆزەكانى كەرمىل (*)، جىلبوا (***) و تابور (***) لە
دەوروبەرمدا راست ببوونەو ە. ئەم لاسكانەى سەريان لەعەرد ھىتابو ە دەر تا بالاىان بەبالاى ئىنسان
بگەپەن لاسكى گەنم نەبوون، بەلكو ھەمويان مەسىح بوون كە سەريان لەگۆر ھىتابو ە دەرئى، ئەو

(*) Carmed.

(**) Gilboa.

(***) Tabor.

گولانه، گولاله سووره نه بوون، به لکو خوینی پیروزی وی بوون.

جارتیکیان که سیکن له حاخام ناهمەنی پرسى: "مه به سست لهم هه موو مه وعیزه یه چیه به باره ی رۆیشتنه وه بۆ فه له سستین؟ بێگومان فه له سستین تهنه بپروکه به که، ئامانجێکی دووره که ده بی رۆژی له رۆژان رۆحگه لی به هود بیهگه نی!"

ناهمەن تووره بوو، له کاتیکیدا که گۆچانه که ی به عهرددا ده دا نه راندی: "نا، نا، کاتی ده لیم فه له سستین مه به سست له بهرد و سه وزایی و خا که یه تی، فه له سستین ئه ندیشه یه ک نییه، به لکو بهرد و سه وزایی و خا که. پتویسته بچن بۆ ئه وی!"

به خۆم گوت: "پتویسته بچم بۆ ئه وی تا له شی گهرمی فه له سستین بپینم و دهستی تپوه بهدم. به وه دانه سه کتیم که تهنه بهدم پیاسه و گه رانه وه له شاخ و مه زراکانی گریکستاندا له زه تی لێ بکه م، ده مه وی سه ر زه مینی که مه سیح پیتی نا وه ته سه ری و ئه و بهردانه ی دهستی لێ دا ون و هه وایه ک که هه لئێ مژتوه، منیش پێ بنیتمه سه ری و دهستی لێ بهدم و هه واکه ی هه لئێ مژم. شوین پیتی ئه و دلێ به خوینانه هه لگرم که ریتگی ئه وی له نیو ئینسانه کانا دیاری کردوه. به لئێ، ده بی برۆم، رهنگه له وی له فه له سستین ئه و شته بدۆزمه وه که له کتوی پیروزی بپه ووده له دووی گه راوم!"

جارتیکی تر (با) ی سه فه ر له زه نندا هه لئێ کردوه، ئه وی تا که ی ئه و (با) یه هه ر هه لده که؟ ئینشاللا تا مردن. چهند له زه تبه خشه هه لبران له عهردی قاقر و سه فه رکردن! چهند له زه تبه خشه پساندنی ئه و تاله ده زووی له گه ل دلنیا ییدا گریمان ده دا و ئیدی پراری سه فه ر ده ده یین! چهند له زه تبه خشه ته ماشا کردنی دو وه و بیینی ئینسانه کان و ئه و کتوانه ی خۆشمان ده وین کاتی له دوو راییه کانا بز ده یین.

ههفته ی پیروزی هاته پێشی، له سه رتاسه ری دونه ی مه سیحیه تدا مه سیح له خاچ ده درا، ئه و پینج زامه نه مه سه ره له نوێ ده میان کردوه، دلئێ - مه ره می مه حده لیه - ده هاته پێشی تا له گه ل مردندا زۆران بگرئ. چهند به خته وه رانه یه پیاویک دلئێ مندالئیکی هه بی و له ما وه ی ههفته ی پیروزی ئازار بچیتئ: توانای خورد و خه وی نه بی و کاتی له نوێه کانی جیتندا جهسته ی به گولئێ لیمۆ پۆشراوی خوا وه ندیک ده بیینی که له سه ر خاچ ده تویتنه وه، نه توانئ بهر به لا فاوی فرمیتسک بگرئ. خوا وه ن چ خۆشبه ختییه کی له وه گه ورتنه کیژ له یه کی خۆش بوئ و به هاریش له په نجه ره کرا وه کانی که لئێ سا وه بینه ژووری و له نیوه رۆی (هه بی پاک) دا له گه ل ئه و هه لئێ ئه قینیدا بیت بۆ کلئێ سا و به ما چکردنی پیتی (له خاچدارو) بکه ویتته دۆعا و نزا و گه نجیتئ بیهیتئته له رزه. چونکه پیتی وایه تا وان ده کا کاتی له سه ر جهسته ی خوا وه ند لئوی به لئوی ژنیک ده گات.

(هۆمه ر) م داخست و دهستی باپیره ی نه رم ماچ کرد، به لام نه مویترا سه ر هه لپرم و چا و بپرمه چاوانئ، له خزه تیا هه راسان و شه رمه نده بووم، چونکه چاک ده مزانی له و ساته دا، به پشتگۆیخستنی ئه و و بردنی دوژمه گه و ره که ی (واته کتیی پیروزی) له گه ل خۆمدا، خیا نه تی لئێ ده که م.

هیشتا عه رد و ئاسمان له خه ودا بوون، تهنه که له شپیریک له سه ربان ملی به ره و خۆره لات قوت کردبۆ وه و بانگی خۆری ده کرد درێزه ی کیتشا بو!

وه ک دز ده رگا که م کرده وه، وه ک بلئێ بترسم باپیره گوتئ له جیره ی ده رگا که بیت. ئیدی ریتگی به نده رم گرت به ر. کۆمه لئێ ژن و پیا و له گونده کانیانه وه هاتبوون تا وه ک من خۆ ساز که ن بۆ سه فه ری فه له سستین و له سه ر مه زاری پیروزی بکه ونه وێرد و دۆعا و نزا. هه رگیز سه ر له ئیوا ره ی به ریتکه و تنم له بیر ناچیتته وه - هیمنا یه تی و شیرینی و میهره بانیه که ی - ئه ئه باران ده باری، گه ر سه رت به ره و ئاسمان هه لپریبا، روخسارت ده بیینی که به فرمیتسک پۆشرا بوو.

له هه مان که شتیدا لئیفه و به تانیی چه ور و چلکن له سه ر عه رده که ی را خرابوو، کۆمه لئیک پیریتن زه مبیله کانیان ده کرده وه و خه ریکی شت جوین بوون، هه وایه بۆنی ماسی و پیازی لئێ ده هات، له نیوه راستا پیاویکی به رواله ت دانای سه رگۆنا سووری بالا به رزی قژ ماش و برنجیی را وه ستا بوو، به دم له راندنه وه ی جبه که یه وه بۆ پیتش و دو وه، به ده نگیکه ی به رز و به سوۆز داستانی مه سیحی ده خوینده وه - ژبان و ئازاره کانی مه سیح - چۆن زاوا هاتوه بۆ ئۆر شه لیم، پاشان چۆن له گه ل هه واریه کانییدا دوایین شتیوی کردوه، چۆن قوتابیه خایینه که ی به په له رۆیشتوه، پاشان چۆن عیسا به کتوی زهیتووندا هه لئێ نا وه و ئاره قه وه ک (خوینی مه بیو) له هه نیه ی چۆرا وه.

پیریتنه چکۆله و ره شپۆشه کان ئاخیا ن هه لده کیتشا، سه ربان ده له قاند و له هه مان حالدا که وه ک په ز ئارام و بیده نگ کاویتزیا ن ده کرد، به هه سستیکه قوله وه گوتیا ن را دتیرا بوو، خوا وه ند له دله سا کاره کانیانا جارتیکی تر ده بووه جه سته و له خاچ ده درا و ئینسانی رزگاره ده کرد، شوانیکه گه نج پشتی کرد بووه پیریتنه کان و به وردی گوتی را دتیرا بوو، به دم گوتیرا دتیرانه وه دانه و بیو وه و به قه له مبه ره که ی وینه ی سه ری چۆله که یه کی له سه ر ده سکی گۆچانه که ی داده تاشئ.

کو توپر کاتیک گه رووی گراوی مه سیح به جۆرئیکه تاقه تیر تینویتی زۆری بۆ هیتا و هاواری کرد: "تینومه!" ئیدی ژنیکی گه نج و تۆزیک قه له و به جۆرئیک هه ژا که قنجه پێ هه ستایه سه ری و هاواری کرد: "ئوه.. کوره که م!" وای چهند ورووژام به بیستنی هاواری دا یکانه و قوولئێ ئه و ژنه، چهند ورووژام کاتی گوتیم لئێ بوو که به کوری خۆی بانگ کرد.

هه نووکه زه ربای (ئیه ژه) مان جئ هیشتبوو، ده گه یشتینه خۆره لاتئێ نزیک، ئه فریقا له لای راستمانه وه - هه رچه نده نادیا ر - به ئارامی لئێ پاکشابوو، قویروس له به شی راستی ئاسۆه بوو، زه ربای ئاگرین ئارنگی ده هات، دوو په پوله له سه ر چارۆکه ی که شتییه که له فریندا بوون، ته برئیک بچوک و برسی که شویتمان که وتبوو، وه ک فیشه ک ده رپه ری و په پوله یه کیانی گرت و خواردی، کچیکه ناسکی رهنگ بزرا کو که ئه وه ی بیی قیزاندی و که وته زریکه زریک. یه کئ پیتی گوت: "بیر خۆتی به ره وه، ئه مه یاسای سروشته، بۆ پیت وایه کچیکه لاوازی ناسک بی؟"

له سه ر زه مینیکه به هه تا و برژاو نیتزیک ده بوینه وه، سه ر زه مینیک که رۆژئ له رۆژان له وی و له کونجیکه هه ژار و چکۆله دا له (ناسره) ئاگرئیک بلئێسه ی سه ندبوو، ئاگرئیک که دلئێ ئینسانی سوتاند و نوێبکرده وه، ئه مرۆیش ژبان جارتیکی تر، وه ک دوو هه زار سال له مه وه به ره له گه نده لئیدا یه، به لام ئه و گیرو گرافتانه ی که هاوسه نگیی دل و میتشک تیکده دن، گه لئێ ئالۆزترن و چاره سه رکردنیا ن گه لئێ

ئەستەمىترو خوتىناويتىرە، ئەوكات پەيامىكى ساكار و دلپىت سەرى ھەلدا و رىزگارىي ۋەك ۋەرزى بەھار بالى بەسەر عەردا كىتسا، پەيام لەو ھە ساكارتر و دلپىتتەر نەبۆتەو، رەنگە ئىستاستا ئەو پەيامە بتوانى رىزگار كەرمەن بىت. كى چوزانى؟ ھەر بۆيە دەچووين بۆ ئۆرشەلېم تاجارىكى تر گوئى لەكورى مەريەم رادىرېن!

شەو بو، لەسەر (عەرش)ى كەشتىيە كە راکشابووم تا بنووم، بەلام دەمەقەرىەك لەئەمبارەكەو ھەت، دوو گوتم ھەبو، دووانى ترېشم بۆ بېستنى ئەو دەمەقەرىە قەرز كرد، يەككىيان كە ھەر لەچۆنئىيەتى دەنگىرا دەتتوانى مەزەندەى جھىلبوونى بکەيت، بەگورۇ تىنەو ھە گومرايى و زولم و زۆرى ژيانى نابورى و كۆمەلايەتتى ئىستاي رېسو و مەحكوم دەكرد، دەيگوت: "جەماوەر برسى دەبن كەچى بەرپرس و زۆرداران سەرەت و سامان كەلەكە دەكەن!" دەيگوت: "ژنان خۆيان دەفرۆشن، كەچى قەشەگەل باوەرناكەن!" دەيگوت: "بەھەشت و دۆزەخ ھەردووكيان لىرەن لەسەر ئەم عەردە، ژيانىكى تر بوونى نېيە، پىتويستە لىرە دادوهرى و بەختەوهرى بدۆزىنەو!" لەھەموو لايەكەو ھەوار ھەستا: "بەلئى، بەلئى، راست دەكەيت! ئاگر و تەر!" تەنھا يەك كەس ھەولئى دا بەرپەرچى ئەو قسانە بداتەو، كەسىك بەتۆنى دەنگىدا ناسىمەو، ئەوئىش مەجىتورەكەى ھاوسەفەرمان بو، بەلام دەنگى لەنئو ھەوار ھەوار و پىتەكەنىنى خەلەكەدا بزرېو.

بەتاسوق و پەرۆشئىيەو گوتم رادىرايو، ئەمبارى ئەم كەشتىيە لەژىرەمىنىكى تازە دەچو كە جارىكى تر كۆيلەكانى تىدا گرد بوويتنەو- كۆيلەگەلئە مەزىي- تا جارىكى تر سىستىمى دونيا تىكويك بدەنەو! شتىكى ترسناك بو، ئامانچى ئەم سەفەرى ئىمە ستايشى روخسارى خورەم و ئاشناى خواوند بو، روخسارىكى پر مەينەتى و ھىمنايەتى، روخسارىكى پر لەھومىد بۆ ژيانىكى نەمر. پىرئىژنە چكۆلەكان نان و مۆم و فرمىسك و عىبادەتبان بۆ ھىنابو، لەھۆدە نمە يەكەكانىشدا بىن باوەرە بەختەوهرەكان لەسىاسەت دەدان و دەنوسان، كەچى لىرە، لەژىرەو، تۆوى تىورىكى گەردوونىي نوئى و خەتەرتاكان ۋەك دىاربيەكى ترسناك لەگەل خۆدا دەبرد.

دونىايى خۆشەويست و پىرۆز لەمەترسىدا بو، دونىايەكى تر، دونىايەكى لىئاوئىو لەقور و لىتە و پرشنگ، كە لەخاك و دلئى ئىنسانەو سەرى ھەلەدا، لەژىرەمىنى كەشتىيەكەدا خۆى حەشاردايو، ھەر بەلمەمىكى دەسكەوتبا، سەردەكەوت و سەفەرى دەكرد.

بەيانى رۆژى دواتر، وردە وردە سەر زەمىنى مەعوود وەدىار كەوت سەرەتا ھىلتى دوور و نادىار لەئاسۆدا، پاشان چىا نزمەكانى يەھودىە (*)، يەكەم جار بەرەنگى خۆلەمىشى و دوايىش بەشىنىكى كال، تا دواجار تىشكى بەزەبرى خۆر لەخۆدا تىواندئىيەو و دىارنەمان. پىرئىژنە چكۆلەكان ۋەخۆكەوتن، بوخچەكانىيان پىچايەو و لەكاتىكدا كە دەسمالە رەشەكانىيان دەدايەو بەسەرپاندا، خاچيان لەسەر سىنگ دەكىتسا و دەگرىان.

(*)- كم باكورى ياخا. پىشان بە (يەھودىە) دەناسراو دواتر نارنا (عەبەسىيە).

لم، باخ، ژنگەلى رەشتالە و قەلەو و چلكن، درك و دال، دارخورما، رۆبىشت بەرەو شارى پىرۆز بەترومىبلى شى و خەرەكە شكاو، لىدانى كوتوپرى سامناكى دل، دىوارەكان، بانىژەكانى جەنگ، بورج و قەلاگەل، بۆنى پەيىن، بەھارات و ميوەى گەنىو، دزداشە گەل، پرتەو بۆلە و ورتەورت، سىبەرى ھەموو پىغەمبەرە كوژاوەكان لەخاكەو ھەستان، بەردگەلى بەخوتىن شەلال، زىندوو دەبوونەو و ھاوارىيان دەكرد: "تۆرشەلېم!"

***

نامەوئى و جورئەت ناكەم ھەفتەى پىرۆز ۋەبىرخۆ بىنمەو، لەماوەى ئەو حەوت رۆژەدا ھەموو رووداوە دلئەزىنەكانى ئىنسان خۆيان دەنواد-ئومىد و ئەقېن، خىسانەت و لەخۆبردووبى، ھاوارى (خودايە، خودايە، بۆچى بەتەنھا جىت ھىشتم؟) نەك ھەر مەسىح، بەلكو ھەر مەروئىكى پاك و دادپەرەو خىانەتى لى كرېبا، قامچى دەخوارد و لەخاچ دەدرا، بەبى ئەو ھەى خواوند دەستى يارمەتى بۆ رايەل كا. لەپراستىدا ئەگەر دلئى مېھربانى ژن نەبا، ئەوا خودا ھەتا ھەتايە پىاوى لەنئو گوژ دەنا، ئاخى رىزگارىي ئىمە بەتالىك دەزوو ھەندە، رىزگارىي ئىمە بەھاوارى ئەقېنەو بەندە.

شەو لەدواى شەو تىدەپەرى تا سەرەنجام سىپدەى پىرۆزى (جەژنى پاك) ھات. كلئىساي رابوون ۋەك پورە ھەنگىكى زۆر گەورە جەمەى دەھات، بۆنى مئىو و ئارەقەى ئىنسانى لىدەھات، بن باخەلگەلى سىپى، قەوئىي و رەشى ئارەقەردووى ژن و پىساوگەلىك كە ئەو شەو لەژىرە بانىژەى پەرسنگەكەدا نوستىبون و چاودپى ساتى خولقېنەرى كەون بوون كە تىايدا رۆشنايى پىرۆز لەمەرقەدى مەسىحەو دىتەدەر. لەھەموو شوتىنى بۆنى ناخۆشى مئىو و رۆنى ترشاو دەھات، لەژىرە وئىنەگەلى پىرۆزدا، قەو لەقاپى چكۆلەدا دەكولاو ژنان بۆ شىردانى ساواكانىيان مەمكۆلانىيان دەردەھىنا، بىنگومان ژنە زنجىيەكانىش دووگى ئاژەلئىيان لەكەزى و پرچىيان ساويىبو، ھەر بۆيە بۆنى پەزىيان لىدەھات، مېردەكانىشيان بۆنى ناخۆشى بزىيان لىدەھات.

پۆل پۆل زىبارەتكاران دەھاتن، لەپەرسنگەكە رى بەر پىدار نەدەكەوت، ھەندىك بەسەر عامودەكانا ھەلئىببون و ئەوانى ترىش لەسەر كورسىيەكان دانىشتبون، ھەندىكى ترىش چووبونە شوتىنى ژنانەو و لەو گوژە چكۆلەيەيان دەنۆرى كە دەرکەوتنى رۆشنايى پىرۆز تىايدا لەئانوساتدايو، حەبەشى و عارەبە بىبابان نشىنەكان، زنجىيە تەربوش بەسەرەكان بەدزداشەى رەنگاوپەنگ و چاوانى فرمىسك تىزاو و برىسكەدارەو- ھەموو نەژادى ئىنسان - ھاوارىيان دەكرد و پىدەكەن، ھەناسەيان ھەلئەكىتسا. كورپىكى گەنج لەھۆش خۆى چو، لەسەر دەست بردىانە حەوشە، قەشەبەكى پىرو لاواز لەسەر وردە بەردى حەوشە كەوت و كەفى دەچراند.

خەلەكەكە كوتوپر بىدەنگ بوون، ھەوا تىزى بوو لەچاوغەلى ئاگرىن، پەتبارك بەجلكى زىرەفتەو ۋەدىار كەوت، تەنھا و بىدەنگ سەرى داخست و بەژىر (مەرقەدى پاكژادا بەرەو ناوہراستى كلئىسا بەرپى كەوت، جوتىاران بەدەمى داچراو ھەو رادەستان، داىكان مەلئەكانىيان دەنايە سەر شانىيان تا ئەوانىش

بتوان ببینن، هەر چرکه یهک وهک دلۆپتیکی درشت به سهر سه رمانا دهباری، تیشکیک له مه رقه دی پیرۆزه ده دره په پیری و په تریارک به گورزیک مۆمی سپی داگیرساوه ده رکهوت، له چاوترووکا نیکدا کلێسا له خواره ده تا سه رێ نو قمی رووناکي بوو، بینه ران هه موو، هه ربه که بیان مۆمی سپی خۆی به دهسته وهو به رهو لای په تریارک چونه پیش تا به شکم به خششی تیشکیان به رکه ویت، دهستیان ده خسته ناو تیشکه که وه و پاشان له ده موچا و سنگیان هه لده سوو، ژنان ده بانقریشکاند، پیاوان که وتنه سه ما، به و هه را و زه نابه وه هه مووان به رهو ده رگا که شالاویان برد تا بچه ده رێ.

کلێسا چۆل بوو، دهنکه دهنگی سامناک، جه ماوه ری وروژاو، جلو به رگی ره نگا وره نگ- هه موو نه وه له خه ونیکی غه رب ده چوو- به لام که سه یری عه ردی کلێسا که م کرد، دلنیا بووم هه موو نه م خه یالانه راست بوون، چونکه له سه ر سه نگچه که ی به ر پیمان پاشماوه ی حاله تی جه زه م ده بیینی: تو یکلّه پرته قال، ناوکه زه یتوون و شووشه ی شکا و.

چومه حه وشه تا هه وایه کی تازه هه لثم، پر به دل حه زم ده کرد په رسته که جه بیلم و بچه کیوه چۆل و سه رکه شه کانی به رام به رم تا جکه له خۆز و مانگ و به رد هه یج شتیکی تر نه بینم و ئینجا هه ر برۆم و برۆم. له گیتراوی نه وه هه موو سه رمه سستی و له خۆبو نه ودا که ئیمان داران به په له بوون بۆ بانگ کردنی مه سیح- نه مرپیکردنی- که له گۆردا رایی، دلتم لغا و کردبوو، نه مه یشتبوو سه ر خۆش بی، ناخر رۆحیش وهک له ش شه رمی تایبه ت به خۆی هه یه و له پیش چاوان رووت نابیته وه، به لام هه رکه به ته نه ا مامه وه، هاوارم کرد: "بۆ دوور! بۆ بیابان! له وێ وهک (با) یه کی سووتین هه لده کات، له وێ خۆم رووت ده که مه وه و لیده که ڕیم بسووتین!"

خواوه ند ده لێ: "خانمی رۆح، راوه سته، مه رۆ!"

- "خواوه ند، چیت لیم ده وێ?"

- "خانمی رۆح، ده مه وێ خۆت رووت که یته وه!"

- "خواوه ند، چۆن داوای شتی وام لێ ده که یه ت؟ ناخر من شه رم ده که م!"

- "خانمی رۆح، چ په رده یه ک، ته نانه ت ناسکه تو پیکیش نابێ له نیوالمانا بیته. که واته خانمی رۆح، ده بی خۆت رووت که یته وه!"

- "خواوه ند نه و خۆم رووت ده که مه وه، ده ی بیه!"

هه روا به ده م چرینی نه م قسه نه مرانه ی رۆحی عاشقی خواوه ند ده وه، به رهو (به حرله بیته) به رێ که وتم، تامه زرۆی ببینی نه و زرێباره بووم که نه و دوو شاره گونا هه ربه دروستیان کردبوو، گاشه به ردی خۆله میشی، زه رد و سوور، هه لمیان لێ هه لده سا، کاتی خۆی تووره و لینج له ته پلێ سه ری ده دان، جار ناچارێک په ریشکه ی (با) یه کی سووتین هه رم و رۆحی پر ده کردم له لم، به رده کان هه ر نه وه نه بوو کلپه سه نن، نه گو لیک، نه دلۆپه ئاویک، نه بالنده یه کی ده نگ خۆش که به چرینی گۆرانییه ک ریبواران به خیریبینی یان شوپیان که وێ. ته نه ا خواوه ند وهک شمشیرێک به ژوور سه رمه وه هه لواسرا بوو.

له رز دا بگرتم، به خۆم گوت: "نه مه مه سیح نیبه، نه مه کوره میه ره بان و له پز شیرینه که ی مه ری به نیبه، نه مه (یه وه) یه، یه وه ی سامناک و مرۆخۆر، من له دووی نه ویان ده که رام که چی نه میانم دۆزیبه وه، نه دی

چۆن ده متوانی له هه ریمی تاریک و بی ده ره تانی سکوتی وی ده ربا زیم?"

هه رچی زیاتر بیابان قوتی ده دا، سه رم پتر گری ده گرت، هاوارم کرد که خۆم پیشان دا و له گه لم بشاخقی، نه ی مه گه ر خۆی به ئینسانی نه ئه فراندبووم؟ مه گه ر ئینسان ناژه لیک نیبه که په سیار ده وروژین؟ ده ی باشه، من په سیارم هه بوو، نه ویش ده بوو وه لام به تاته وه. له و (با) سووتین هه رده به هیمنی لیم په رسی: "خواوه ند، له ساته وه ختیکی دژوار دام، ده بی چ بکه م؟ بشکۆیه ک به خه ره ده مه وه، وشه یه ک، وشه یه کی ساده که په رگا که رم بیته، له به ر نه مه خزاومه ته نه م بیره قووله وه، نه م بیره ی تیایدا به هۆی رووناکیی زۆره وه به شه واره که وتووم، بۆ نه و دی له گه لت بناخقم، خۆتم پیشانده?"

چاوه رپیم کرد و چاوه رپیم کرد، چ وه لامیک نه بوو!

له تافی منالیم به ملاوه، هه ر کاتی له حه وشه ی مالی خۆمان ژباننامه ی (قه دیسان) م ده خۆتین ده وه، وه خت بوو له تاسه ی دیده نی کردنی نه م عه رده دا بسووتیم، دیده نی نه م عه رده که حالی حازر پیم ناوه ته سه ری، تاسه یه کی سووتین هه ر بۆ پێخستنه سه ر نه و به رد و خا که ی مه سیح پیتی نابوو سه ر، تاسه یه کی سووتین هه ر بۆ بیستنی دهنگی. هه میشه قسه یه کم هه بوو که ده با پیتی بیتۆم. (نه میستاش هه مان قسه م هه یه) دلێ بۆم ده سووتا و به زه یی پیتدا دهاته وه، وه لامی ده دایه وه، په ره وه ی دنیا به ره و پێشوه ده چی، په سیار و ئازار و شه ی تانه کانی خۆی ده گۆرێ، ده شی لای مه سیح وشه یه کی نوێ هه بووی بۆ شیفابه خشین به برینه تازه کان، وشه یه کی نوێ که روخساریکی نوێ و پیاوانه تر به نه قین به خشی.

ئاوها له گه ل خۆمدا ده دوام و ده رۆشتم، هه مان هه وای نه و بیابانه م هه لده مرث که له کلپه و لم پیکهاتوه و پێغه مبه ره کانیش هه لیا مژتوه. کاتی گه یشتمه ناوچه رگه ی زنا ره که، کوتوپر (به حروله بیته) ئارام و خۆله میش ئاسا وهک قورقوشمیکی قالکرا و لیبوریتز له ناوی لیخن و په شدا گیرسا و له به رده مدا ده وشایه وه. رووباری ئوردون به رده نگی سه وز و شین، وهک له قیک له (به حروله بیته) به نیو قامیش و سووره چناره کانا به ره و فه له ستین ده کشا، تا قمیکی پیاوی دزاشه له به ر خاچیان کیشا، له کاتی که ئه وان خۆیان به ناوی موفه رکدا ده کرد و ده بوونه حاجی، قه شه یه ک له که ناری چۆمدا راوه ستا بوو بالۆزه ی ده بیته ا.

له به ری رووباره که وه و له ژیر سا پیته یه کی قامیشیدا، مه یخانه یه ک رۆنرابوو، له کاتی که گرامافۆنیکی زۆر کۆن گۆرانی ئامان ئامانی لیده دا، کابرای مه یخانه چی که پیاویکی قه له و و خریلانه بوو، دزاشه یه کی چه وری له به ردا بوو، جگه ری به رخی ده برژاند و گۆرانیی گرما فۆنه که ی ده گۆته وه.

هه نگا وه کانم خیرا تر کرد، له که ناری (به حروله بیته) دا گه رام و سه ره له نوێ پیتی بیابانم گرته وه به ر، چاوانی نیگه ران و ترس تیزاوم به ربیوه ناوه مه نگه که، وهک نه وه ی چاوانم بیان هه وێ نه و شاره له قه وولا بیبا بیین، هه روا که رامابووم، قامچی برووسکه یه ک کسپه ی له سه ر شانی خه یالیم هه ستاندم. خۆم ببینم، ببینم که پیتی قه ده ر به تووره یه یه وه هه ردوو شاری (سو دووم و گو موره) (*ی پلشاند ه وه و نو قمی زه ربای بی بنی کردن. دلتم له لیدان که وت. ناخر رۆژیک دێ سو دووم و گو موره ی ئیمه ش پیتی به هیتزی قه ده ر

(* سو دووم و گو موره Sodom and Gomorran دوو شاری دیرینی فه له ستین که خه لکه که ی به به ره و شتی و به دکاری به ناو باگ بوون. به گۆره ی ربا یه تی ته ورات برووسکه له م دوو شاره ی دا و ویرانی کردن.

بپیلیشینیتهوه، ئەم دونیایەیی که پێدەهەنێ و دەجەنگێ و خودای لەبیرکردوو، دەبیتە (بەحرولەبیت) ێکی دی. لەکۆتایی هەر سەرەدەمێکدا خودا هەم شارگەلی بەدەرەوشتان و هەم شارگەلی بیریاری پلێشاندۆتەوه. ترسام، ئاخەر جاروبار وا هەست دەکەم ئەم دونیایە سودوم و گۆمۆزەبەکی تره بەرلهوهی خواوند بەسەریدا بروا و بپیلیشینیتهوه، پێم وایه دەکۆئ دەنگی ترسانکی ببیەین که نێزیک دەبیتەوه. لەسەر تەپۆلکەبەکی لم راوهستام و بۆ ماوهبەکی درێژ لهو ناوه نەفرەتکراوه رامام- ئاوتیک که هەولێ دەدا هەردوو شاری ئەفسوونگەر و تاوانبار لەقولایی رەشاییدا هەلکێشێ- حەزم دەکرد بۆ ساتیکیش بێ سەرلهنوێ لەبەر تیشکی خۆردا بیریسکیتەوه. هینده بەس بوو نیگایان کهم، ئیدی پیلووم لێک نابا و سەرلهنوێ دیار نەمابان.

سودوم و گۆمۆزە لەپەنا بەستەری رووباردا وەک دوو سۆزانییە، که خەریکی ماچکردنی بەکترین، لێی راکشایبون، ببیاو لەگەڵ پیاو و ژن لەگەڵ ژن و پیاوان لەگەڵ ماین و ژنان لەگەڵ گا دا ئاویزانی بەکتر دەبوون. هەمووان تا سنووری ئینتەللاکردن لەدەرەختی ژبان و لەدەرەختی ماریفەیان دەخوارد. کاتییک بەیکەرە پیرۆزەکانیان شکاند، ببینیان جگە لەدار و بەرد چیدی که نین، کاتییک ئەندیشەکانیان شکاند، ببینیان پون لەهەوا، که نێزیک و نێزیکتر بوونەوه لەخواوند، گوئیان: (ئەم خواوندە باوکی ترس نبیە، بەلکو رۆلەیی ترسە!) ئیدی ترسیان شکا، لەسەر هەر چوار دەرەختی شار بەپیتی زەرد و درشت نووسییان: (چ خواوندیک لێرە نبیە!) دەستەواژەیی خواوند لێرە نبیە مانای چی؟ مانای ئەوێهە چ سانسۆرتیک لەسەر غەریزەمان نبیە، کاری چاک پاداشت و کاری خەراپ سزای نبیە، نە چاکەخوایی هەیه و نە شەرم هەیه و نە دادپەرەری، بەلکو ئیمە هەموومان گۆلە گورگ و دەلە گورگین لەحالهتی ناوهکووتیدا!*)

خواوند توورە بوو، بانگی ئیبراهیمی کرد: "ئیبراهیم!"

- "پەرەردگار، ئەمرکه!"

- "ئەئى ئیبراهیم، مەر و وشتەر و سەگ و خزمەتکار و کەنیزەک و ژن و کورەکەت ببه و برۆ، برۆ. من گەیشتوومە تە بریاریک!"

- "گەرەم (گەیشتوومە تە بریاریک) لەکەلامی تۆدا یەعنی (بپارم داوه بکۆژم)!"

- "ئاخەر مێشکیان زیاد لەپێویست چەقاوهسوو بووه، دلێان زیاد لەپێویست شادومان بووه، زگیان پتر لەئەندازە هەلاوساوه، قێزەم لیبان دێتەوه. لەئاسن و بەرد خانوو رۆدەنێن وەک بلبی قەت نامرن، کوورە بەکاردههێنن و ئاگری تێدا دەکەنەوه و ئاسن دەتوتنەوه، من ببابانەکەم وەک مەرۆبەکی گەرگول، لەعەرد داپرو، بۆچی؟ چونکە ئیرادەم وای خواستوو، کهچی خەلکەکی سودوم و گۆمۆزە ئاویان بۆ راکیشاوه و کێلاویانە و کردوویانە تە بەهەشت، توخمە نەمرەکانی ئاو و ئاسن و بەرد و ئاگریان خستۆتە ژیر کۆنترۆلی خۆیانەوه. ئیدی من لیبان وەرپس بووم، لەدەرەختی مەعریفەیان خوارد، سێویان رنی، ئیدی مەرگیان

(*) تۆپکی چێژی سیکسالیی لای نازەلی مێ.

شتیکی حەقیقە!"

- "خودایە، دەبێ هەموویان بمرن؟"

- "هەر هەموویان! ئەئى مەگەر من قادری رها نیم؟"

- "خواوند، تۆ قادری رها نیت لەبەرئەوهی دادوەریت. ئاخەر ناعادەلەتی و عەیب و عەبەس لەتۆ ناوهشیتەوه!"

- "ئێوه، ئێوهی کرمگەلی سەر لەژێر خاک دەرھانیو، لەخاک دروستبوو، لەخاک چەقیو، کهئى عەدل و ناعەدل، سەرورەیی و شوورەیی، مەنتیق و نامەنتیق دەفامن؟ حیکمەتی کاملی من کهنگی لەبازنەهی دەرکی ئێوهدا دادەسەکنێ! گەر راستەوخۆ رووبەرۆی ببەوه دەتۆقین!"

- "تۆ خواوەنی عەرد و ئاسمانیت، ژبان و مەرگت لەپال بەیکدا بەدەستتیک راکرتوو و هەلێان دەبژیریت، من هیچم لەکرمیتک زباتر نبیە، من لەئاو و خاکم، بەلام تۆ رۆحی خۆت پێ بەخشیوم و رۆحت کردوو بەبەری ئاو و گلدای. بۆیە جورئەتی ئەوهم هەیه بدویم: هەزاران ئینسان لەسودوم و گۆمۆزە هەن که دەخۆن، دەخۆنەوه، لاف لێدەدەن، پێدەکەن، گالته دەکەن، دەزێن و دەزێن، هەزاران ئەقل هەن که هەرەک مار هەلەدەستەن سەر کلک و بەفیکەبەک ژەهری خۆیان بەرو ئاسمان هەلەدەدەن، بەلام گەر لەنیو ئەو هەموویدا چل رۆحی چاکەخوای هەبێ، گەرەم ئایا ئەوانیش دەسووتینیت؟!"

- "ئاویان بێتە، ئەو چل کەسە کێن؟"

- "پەرەردگاری من، ئەئى گەر بیست کەس بن چی؟ بیست رۆحی چاکەخوای؟"

- "ناوهکانیانم دەوێ، تا جیایانکەمەوه!"

- "پەرەردگاری من، ئەئى ئەگەر (دە) کەس بن؟ (دە) رۆحی چاکەخوای! ئەئى ئەگەر پێنج کەس بن؟"

- "ئیبراهیم، ئەو دەمە چەقاوهسووت داخه!"

- "پەرەردگار بەزەبیت هەبێ، تۆ نەک بەتەنھا دادوەریت، بەلکو میهرەبانیشیت، هاوار بەمالمان گەر تەنھا دادوەربایت! ئەوسا هەموومان تەفروتونا دەبوین! بەلام ئەئى پەرەردگار تۆ میهرەبانیت، هەر بۆیە ئادەمباز هێشتا دەتوانێ لەسەر پێ راوستێ!"

- "کەرۆش مەبە، دەست مەهینە بۆ گرتنی ئەژنۆم، من ئەژنۆم نبیە، بێ هوودەبە، مەکروژتیرەوه و مەنالینە، من دلەم نبیە، من سەر سەختم، لەگاشە بەردیکی خارا دەچم، چ دەستتیک ناتوانی شوینی خۆیم لەسەر جێ بیلێ، من بریاری خۆم داوه، سودوم و گۆمۆزە دەسووتینم!"

- "پەرەردگارم پەلە مەکە، کاتێ مەسەلەکە کوشتن بێ پەلە مەکە، رەوا نبیە، سەبرکە، بەکێکم دۆزبێهوه!"

- "ئەئى کرمی چنگ لەخۆل گیرکردوو، کیت دۆزبێهوه؟"

- "ئینسانیکی پاک!"

- "کێ؟"

- "لوت(*)... کورپه‌کە‌ی هارپوونی برام!"

ه‌روا که بێ جوولە لەسەر تەپۆلکە‌کە‌ پ‌اوه‌ستا‌بووم، ه‌ه‌ستم د‌ه‌کرد ه‌ه‌ن‌ی‌ه‌م خ‌و‌پ‌نی ت‌ی‌د‌ه‌زێ، لە‌نا‌وه‌ه‌م‌را د‌ه‌نگ‌ی خ‌وا‌ه‌ند‌م د‌ه‌ژ‌ن‌ه‌ف‌ت ک‌ه‌ ل‌ه‌گ‌ه‌ژ د‌ه‌نگ‌ی ئ‌ی‌ن‌س‌ان‌دا د‌ه‌ست‌ه‌و ی‌ه‌خ‌ه‌ ل‌ی‌ک ئ‌ال‌اب‌وون، بۆ س‌ا‌ت‌ی‌ک وێ د‌ه‌چ‌و ه‌ه‌وا ق‌ه‌بار‌ه‌ی ب‌ه‌خ‌ۆ‌ه‌گ‌رت‌ی‌ و ئ‌ی‌دی (لوت) پ‌ی‌ت‌خ‌ا‌وس و ت‌و‌ور‌ه، ب‌ه‌ر‌ی‌ش‌ی بۆ و گ‌ر‌ی‌ک ب‌ه‌ه‌ن‌ی‌ه‌وه ل‌ه‌ب‌ه‌رام‌ب‌ه‌ر‌م‌دا پ‌اوه‌ست‌ای‌. ئ‌م (لوت) ه‌، ئ‌ه‌و ک‌ۆ‌ی‌ل‌ه‌ی‌ه‌ ن‌ه‌بو‌و ک‌ه‌ ل‌ه‌ت‌ه‌و‌ر‌ا‌ت‌دا ب‌اس ک‌را‌وه، ب‌ه‌ل‌ک‌و (لوت) ی‌ک‌ی ت‌ا‌ی‌ب‌ه‌ت ب‌ه‌خ‌ۆ‌م بو‌و، س‌ه‌ر‌ک‌ه‌ش‌ی‌ک‌ بو‌و ک‌ه‌ س‌ه‌ر‌پ‌ی‌چ‌ی ف‌ه‌ر‌م‌ان‌ی خ‌ود‌ای د‌ه‌کرد بۆ ه‌ه‌ل‌ا‌ن‌ن و خ‌ۆ‌د‌ه‌ب‌از‌ک‌رد‌ن، ل‌ه‌ب‌ه‌رام‌ب‌ه‌ر‌دا ب‌ه‌ز‌ه‌ی‌ی ب‌ه‌ه‌ر‌د‌وو ش‌اره‌ د‌ل‌ر‌ف‌ی‌ن و ت‌ا‌و‌ا‌ن‌ب‌اره‌ک‌ه‌دا د‌ه‌ه‌ات‌ه‌وه و ب‌ه‌و‌ی‌ست‌ی خ‌ۆ‌ی، خ‌ۆ‌ی ل‌ه‌ن‌ی‌و ئ‌ا‌گ‌ر د‌ه‌نا و ل‌ه‌گ‌ه‌ژ ئ‌ه‌وان‌دا د‌ه‌سو‌وتا.

ب‌ه‌د‌ه‌نگ‌ی ب‌ه‌رز ب‌ان‌گ‌ی ئ‌ی‌ب‌ر‌ا‌ه‌ی‌م‌ی ک‌رد: "ب‌ه‌ (ئ‌ه‌و) ب‌ل‌ی‌ن م‌ن ل‌ی‌ره ن‌ا‌ر‌ۆ‌م، م‌ن سو‌د‌وم و گ‌وم‌ز‌ۆ‌م، ئ‌ه‌م‌ه‌ی پ‌ی‌ن ب‌ل‌ی‌ن و پ‌ی‌ش‌ی ب‌ل‌ی‌ن م‌ن ن‌ا‌ر‌ۆ‌م. چ‌ما ئ‌ه‌ی خ‌ۆ‌ی ن‌ال‌ی‌ و ش‌ان‌از‌ی ب‌ه‌وه‌و ن‌اک‌ات م‌نی (ن‌از‌اد) خ‌ول‌ق‌ان‌د‌وو‌ه؟ ک‌ه‌وات‌ه ه‌ه‌ر‌ج‌ی‌م پ‌ی‌ن خ‌ۆ‌ش ب‌ی‌ ئ‌ه‌وه د‌ه‌ک‌ه‌م. د‌ه‌ی ک‌ه‌وات‌ه م‌ن ن‌ا‌ر‌ۆ‌م!"

- "ئ‌ه‌ی ی‌ا‌خ‌ی‌گ‌ه‌ر، م‌ن ن‌ا‌چ‌مه ژ‌ی‌ر ب‌اری ئ‌ه‌وه‌وه. م‌ال‌ئا‌وا!"

- "م‌ال‌ئا‌وا ئ‌ه‌ی چ‌ا‌و‌گ‌ه‌ی پ‌ی‌ری ف‌ه‌ز‌ی‌ل‌ه‌ت، م‌ال‌ئا‌وا ئ‌ه‌ی ب‌ه‌ر‌خ‌ۆ‌ل‌ه‌ی خ‌وا‌ه‌ند! ب‌ه‌ن‌ا‌غ‌اک‌ه‌ت ب‌ل‌ی‌ن ک‌ه‌ (لوت) ی‌ پ‌ی‌ر س‌لا‌وت ل‌ی د‌ه‌کا، پ‌اوه‌ست‌ه، پ‌ی‌ی ب‌ل‌ی‌ن ک‌ه‌ ئ‌ه‌و د‌اد‌و‌ر ن‌ی‌ی‌ه، م‌ی‌ب‌ه‌ر‌ه‌ب‌ان‌ی‌ش ن‌ی‌ی‌ه، ب‌ه‌ل‌ک‌و ت‌ه‌ن‌ی ق‌اد‌ری ر‌ه‌ه‌ای‌ه، ت‌ه‌ن‌ی ق‌اد‌ری ر‌ه‌ه‌ای‌ه، ئ‌ه‌و ت‌ه‌ن‌ی ب‌ه‌ه‌ی‌ز‌ه و ه‌ی‌چ‌ی ت‌ر!"

ه‌ه‌ن‌و‌و‌ه‌ک‌ه‌ خ‌ۆ‌ر‌ئا‌وا ب‌ی‌وو، ر‌ۆ‌ش‌ن‌ای‌ی د‌ل‌ر‌ف‌ی‌ن‌تر و ل‌اج‌ان‌گ‌ه‌م ه‌ی‌ت‌ور ب‌ی‌ز‌وه، ه‌ه‌ن‌اس‌ه‌ی‌ه‌ک‌م ه‌ه‌ل‌م‌ژ‌ت، و‌ه‌ک ب‌ل‌ی‌ی ت‌از‌ه ل‌ه‌م‌ه‌ی‌دان‌ی ب‌ه‌ر‌خ‌ۆ‌د‌ان‌ی‌ک‌ی س‌ه‌خ‌ت ه‌ات‌ب‌ی‌ت‌م‌ه‌وه، ئ‌ا‌ور‌ی‌ک‌م ل‌ه‌د‌وا‌ه د‌ای‌ه‌وه، چ‌ۆ‌ن ی‌ا‌خ‌ی‌گ‌ه‌ر‌ی‌ک‌ی ئ‌ا‌وا ل‌ه‌ن‌ا‌خ‌م‌دا س‌ه‌ری ه‌ه‌ل‌د‌اب‌وو؟ ت‌رس‌ن‌اک بو‌و، ئ‌م ر‌ۆ‌ح‌ه‌ د‌ر‌ن‌ده و ک‌ۆ‌ل‌ن‌ه‌د‌ه‌ره، ل‌ه‌ود‌ی‌و خ‌وا‌ه‌ند‌ه‌وه ل‌ه‌ک‌ام پ‌ه‌ن‌ه‌ان‌خ‌انه‌ی بو‌وم‌دا خ‌ۆ‌ی ح‌ه‌ش‌ارد‌اب‌وو؟ ل‌ه‌گ‌ه‌ژ ئ‌ی‌ب‌ر‌ا‌ه‌ی‌م، ئ‌ه‌و ب‌ا‌و‌ک‌ه ئ‌ی‌م‌ان‌دار و م‌ل‌ک‌ه‌چ‌ه‌دا بو‌وم، ئ‌ی‌ست‌ا چ‌ۆ‌ن بو‌و د‌ه‌ست‌ب‌ه‌ر‌د‌اری ب‌ی‌وو؟ چ‌ۆ‌ن بو‌و ک‌ت‌ی‌ب‌ی پ‌ی‌ر‌ۆ‌ز‌م ن‌اب‌وو ژ‌ی‌ر‌پ‌ی‌ت‌ تا -لوت- ی‌ک‌ی ت‌ر ب‌خ‌ول‌ق‌ی‌ن‌م و ل‌ه‌گ‌ه‌ژ‌ی‌دا ی‌ه‌ک‌ان‌گ‌ی‌ر‌ی‌م؟

ش‌ه‌ب‌ت‌ان‌ی چ‌ه‌ق‌ا‌وه‌سو ل‌ه‌پ‌ه‌ن‌ه‌ان‌خ‌انه‌ی بو‌وم‌دا ک‌س‌ک‌ه‌ی ک‌رد‌بو‌و، چ‌ا‌وه‌ر‌ی‌ بو‌و س‌ا‌ت‌ی‌ک س‌ه‌رم ل‌ی‌ ب‌ش‌ی‌و‌ی و ک‌ل‌ی‌ل‌ه‌ک‌ان‌م ب‌ی‌ر‌ج‌ی‌ و خ‌ۆ‌ی ه‌ل‌ی‌ان‌گ‌ر‌ی‌ و د‌ه‌ر‌گ‌ای (ت‌ه‌ل‌ه‌) ک‌ه‌ ب‌ک‌ات‌ه‌وه و ب‌از ب‌د‌ات‌ه‌ ر‌و‌ونا‌کی. ر‌ه‌و‌ت‌ار‌ی‌ک‌ی ن‌ه‌ش‌ی‌ا‌وان‌ه ب‌ه‌رام‌ب‌ه‌ر ب‌ه‌خ‌وا‌ه‌ند، ب‌ه‌رام‌ب‌ه‌ر ئ‌ه‌و د‌و‌ژ‌من‌ه ئ‌ه‌ب‌ه‌د‌ی‌ه‌ی‌ خ‌ۆ‌ی ب‌ن‌و‌ی‌ن‌ی‌.

ب‌ه‌پ‌ی‌ت‌ی‌س‌ت‌م د‌ه‌ز‌ان‌ی ن‌ا‌خ‌م پ‌اک‌ژ ک‌ه‌م‌ه‌وه و - گ‌ور‌گ و م‌ه‌ی‌ون و ژ‌ن- ی‌ ل‌ی‌ د‌ه‌ر‌ک‌ه‌م، چ‌اک‌ه‌ چ‌ک‌ۆ‌ل‌ه‌ک‌ان و چ‌ی‌ژ‌ه‌ چ‌ک‌ۆ‌ل‌ه‌ک‌ان و س‌ه‌ر‌ک‌ه‌وت‌ن‌ه‌ک‌ان‌ی ل‌ی‌ د‌ه‌ر‌ک‌ه‌م، ت‌ا و‌ه‌ک ب‌ل‌ی‌س‌ه‌ی‌ه‌ک‌ی ه‌ل‌گ‌ژ‌ا‌و ب‌ه‌ر‌ه‌و ئ‌اس‌مان ب‌ی‌ن‌م‌ه‌وه، ه‌ه‌ن‌و‌و‌ک‌ه‌ش ک‌ه‌ ب‌ی‌وو‌م پ‌ی‌او، چ‌ی‌م ک‌رد‌با ج‌گ‌ه‌ ل‌ه‌وه‌د‌ی‌ه‌ی‌ن‌ان‌ی ئ‌ه‌و ش‌ت‌ه‌ی ب‌ه‌م‌ند‌ال‌ی ل‌ه‌ح‌ه‌وش‌ی م‌ال‌ی خ‌ۆ‌مان‌دا ب‌ه‌ئا‌و‌تم خ‌وا‌ست‌ی‌وو. ئ‌اخ‌ر ب‌ون‌ی‌اد‌م ت‌ه‌ن‌ی ج‌ار‌ی‌ک د‌ی‌ته د‌ون‌ی‌ا‌وه و ه‌ه‌ر‌گ‌ی‌ز ه‌ه‌ل‌ی‌ک‌ی ت‌رم بۆ ن‌ا‌ر‌ه‌خ‌س‌ت‌.

***

ک‌ه‌ گ‌ه‌ر‌ا‌م‌ه‌وه ئ‌ۆ‌ر‌ش‌ه‌ل‌ی‌م، ش‌ه‌و د‌ا‌ه‌ات‌ی‌وو. ئ‌ه‌س‌ت‌ی‌ره‌ک‌ان ل‌ه‌ئ‌ا‌گ‌ر‌ی‌ک د‌ه‌چ‌وون ب‌ه‌ژ‌وو‌ر س‌ه‌ری خ‌ه‌ل‌گ‌ه‌وه ه‌ه‌ل‌ئ‌اس‌را‌ب‌ن. ب‌ه‌لام ه‌ی‌چ ک‌ه‌س ل‌ه‌ئ‌ۆ‌ر‌ش‌ه‌ل‌ی‌م س‌ه‌ری ه‌ه‌ل‌ن‌ه‌د‌ه‌ه‌ی‌نا ت‌ا ب‌ی‌ان‌ب‌ی‌ن‌ی و ل‌ه‌ت‌رس‌ا ب‌ت‌ۆ‌ق‌ی. خ‌ای‌ل‌ه‌گ‌ه‌لی ر‌ۆ‌ژ‌ان‌ه، پ‌ه‌ی‌وه‌ن‌د‌ی‌ی‌ه‌ گ‌چ‌ک‌ه‌ک‌ان، خ‌وار‌د‌ن و ک‌ت‌ی‌ب‌ی گ‌ی‌رف‌ان و ژ‌ن، ب‌ه‌س‌ه‌ر ت‌رس‌ی گ‌ه‌ور‌دا ز‌ال‌ ب‌ی‌وون، ب‌ه‌م ج‌ۆ‌ره خ‌ه‌ل‌ک‌ی ه‌ی‌شت‌ا د‌ه‌یان‌ت‌وان‌ی ل‌ه‌س‌ه‌ر ف‌ه‌ر‌ام‌ۆ‌ش‌ک‌رد‌ن ب‌ه‌ر‌د‌ه‌وام ب‌ن و د‌ر‌ی‌ژ‌ه‌ ب‌ه‌ژ‌بان ب‌د‌ه‌ن.

ه‌ه‌روا ک‌ه‌ ل‌ه‌س‌ه‌ر ق‌ه‌ره‌و‌ی‌ل‌ه‌ک‌ه‌م ت‌لا‌وت‌لم د‌ه‌کرد، ب‌ه‌خ‌ۆ‌م گ‌وت ک‌ات‌ی ئ‌ه‌وه ه‌ات‌وو‌ه ب‌ر‌ی‌ار ب‌د‌ه‌م ت‌ا ئ‌ه‌و ش‌ت‌ه‌ ت‌ه‌وا‌و‌ک‌ه‌م ک‌ه‌ ب‌ه‌م‌نال‌ی ه‌ی‌شت‌ا ش‌ی‌ری خ‌وا‌ه‌ند ب‌ه‌ل‌ی‌وم‌ه‌وه‌بو‌و، پ‌ی‌ش‌ب‌ی‌ن‌ی‌م ک‌رد‌بو‌و.

ک‌ات‌ی ل‌ه‌ک‌ت‌ی‌و ئ‌ات‌و‌وس بو‌وم، ر‌ا‌ه‌ی‌ب‌ی د‌ه‌س‌ت‌ی گ‌رت‌م و ل‌ه‌ ل‌ه‌پ‌ی د‌ه‌س‌ت‌م ر‌ام‌ا. گ‌وت‌ی: "د‌ه‌م‌ه‌و‌ی ب‌ه‌خ‌ت‌ بۆ ب‌گ‌رم‌ه‌وه!"

ر‌وخ‌س‌اری ه‌ه‌ر ل‌ه‌ر‌وخ‌س‌اری ق‌ه‌ره‌ج د‌ه‌چ‌وو، ر‌ه‌ش و پ‌ی‌س‌ت ئ‌ه‌س‌ت‌وو‌ر، د‌ه‌م و ل‌چ‌ی ش‌ۆ‌ر و چ‌ا‌وان‌ی پ‌ر‌ش‌نگ‌ی ئ‌ا‌گ‌ر‌ی‌ان د‌ه‌دا، ب‌ه‌پ‌ی‌ک‌ه‌ن‌ی‌ه‌وه گ‌وت‌م: "ب‌رو‌ام ب‌ه‌س‌ی‌ح‌ر و ج‌اد‌و‌وی تۆ ن‌ی‌ی‌ه!"

وه‌لام‌ی د‌ای‌ه‌وه: "ق‌ه‌ی‌دی ن‌اک‌ات، گ‌ر‌نگ ئ‌ه‌وه‌ی‌ه‌ خ‌ۆ‌م ب‌رو‌ام پ‌ی‌ی‌ه‌ت‌ی!"

ل‌ه‌ه‌ی‌ل‌ و ئ‌ه‌س‌ت‌ی‌ره‌ و خ‌ا‌ج و چ‌ر‌چ‌ول‌ۆ‌چ‌ه‌ک‌ان‌ی ل‌ه‌پ‌ی د‌ه‌س‌ت‌م و‌ر‌د‌ب‌ۆ‌وه، پ‌اش ل‌ی‌و‌ر‌د‌ب‌و‌ن‌ه‌وه‌ی‌ه‌ک‌ی زۆ‌ر، گ‌وت‌ی: "خ‌ۆ‌ت ه‌ه‌ل‌س‌ه‌ق‌و‌ر‌ت‌ی‌ن‌ه‌ نا‌و ئ‌ی‌ش‌و‌ک‌اری خ‌ه‌ل‌ک‌ی‌ی‌ه‌وه، تۆ بۆ ک‌رد‌ه‌وه د‌رو‌س‌ت ن‌ه‌بو‌یت، خ‌ۆ‌ت د‌وو‌ره پ‌ه‌ر‌ی‌ز ر‌ا‌گ‌ره، تۆ ن‌ات‌وان‌ی م‌ل‌م‌لان‌ی‌ی‌ خ‌ه‌ل‌ک‌ی ب‌ک‌ه‌یت، چ‌ون‌ک‌ه ه‌ه‌ر ل‌ه‌ک‌ات‌ی م‌ل‌م‌لان‌ی‌ک‌ه‌دا ب‌ی‌ر ل‌ه‌وه د‌ه‌ک‌ه‌ی‌ت‌ه‌وه ک‌ه‌ ر‌ه‌نگ‌ه‌ ه‌ه‌ق ب‌ه‌د‌و‌ژ‌م‌ن‌ه‌ک‌ه‌ت ب‌ی‌. پ‌اش ئ‌ه‌وه‌ش ه‌ه‌ر ب‌ه‌ل‌ای‌ه‌ک‌ت ب‌ه‌س‌ه‌ر ب‌ی‌ن‌ی د‌ه‌ب‌ی‌ه‌خ‌ش‌یت. ت‌ی‌گ‌ه‌ ب‌ی‌ش‌ت‌یت!"

گ‌وت‌م: "د‌ه‌ی ب‌ه‌ر‌د‌ه‌وام ب‌ه‌!" ق‌س‌ه‌ک‌ان‌ی ت‌ا ر‌اد‌ه‌ی‌ه‌ک ر‌ا‌ب‌ان‌چ‌ل‌ه‌ک‌ان‌د‌م، چ‌ون‌ک‌ه د‌ه‌م‌ب‌ی‌ن‌ی ک‌ه‌ گ‌ه‌ر‌ج‌ی ئ‌ه‌م ر‌ا‌ه‌ی‌ب‌ه‌ ق‌ه‌ت م‌نی ن‌ه‌د‌ی‌بو‌و، ک‌ه‌چ‌ی ر‌اس‌ت‌ی د‌ه‌کرد.

ج‌ار‌ی‌ک‌ی ت‌ر ب‌ه‌و‌رد‌ی ل‌ه‌ل‌ه‌پ‌ی د‌ه‌س‌ت‌ی ر‌وان‌ی‌م:

- "خ‌ای‌ل‌ه‌گ‌ه‌لی ی‌ه‌ک‌ج‌ار زۆ‌ر و‌ه‌ک خ‌ۆ‌ره ک‌ه‌وت‌و‌ن‌ه‌ت‌ه‌ گ‌ی‌ان‌ت، خ‌وا‌س‌ت‌ه‌ک‌ان‌ت زۆ‌رن و زۆ‌ر‌ی‌ش پ‌ر‌س‌ی‌ار د‌ه‌ک‌ه‌یت، تۆ خ‌ه‌ر‌ی‌ک‌ه‌ نا‌و‌ج‌ه‌ر‌گی خ‌ۆ‌ت د‌ه‌خ‌ۆ‌یت، ب‌ه‌لام ئ‌م ئ‌ام‌ۆ‌ژ‌گ‌ار‌ی‌ه‌م ل‌ه‌گ‌و‌ی ب‌گ‌ره: بۆ د‌ۆ‌ز‌ی‌ن‌ه‌وه‌ی و‌ه‌لام زۆ‌ر خ‌ۆ‌ت ت‌وو‌ش‌ی م‌ه‌راق م‌ه‌ک‌ه، پ‌ی‌ت‌و‌ی‌س‌ت‌ه ن‌ه‌چ‌ی‌ت‌ه د‌ه‌ر‌ی بۆ د‌ۆ‌ز‌ی‌ن‌ه‌وه‌ی و‌ه‌لام، ئ‌ه‌و خ‌ۆ‌ی د‌ی‌ بۆ د‌ۆ‌ز‌ی‌ن‌ه‌وه‌ت، ب‌ه‌گ‌و‌ی‌م ک‌ه‌ و ن‌اس‌و‌وده خ‌ه‌ی‌ال‌ ب‌ه‌ د‌ی، ب‌ا ق‌س‌ه‌ی‌ه‌ک‌ی م‌ور‌ش‌ی‌د‌ه‌ک‌ه‌ش‌م‌ت بۆ ب‌گ‌ی‌ر‌م‌ه‌وه: ر‌ا‌ه‌ی‌ب‌ی ب‌ه‌د‌ر‌ی‌ژ‌ای‌ی ت‌ه‌م‌ن‌ه‌ی ب‌ه‌د‌و‌ای خ‌وا‌ه‌ند‌دا د‌ه‌گ‌ه‌را، ل‌ه‌د‌وا ه‌ه‌ن‌اس‌ه‌ک‌ان‌ی گ‌ی‌ان‌د‌ه‌ر‌چ‌و‌نا ت‌ی‌گ‌ه‌ ب‌ی‌ش‌ت ک‌ه‌ ب‌ه‌د‌ر‌ی‌ژ‌ای‌ی ئ‌ه‌و ه‌ه‌م‌وو س‌ال‌ان‌ه، خ‌وا‌ه‌ند ب‌ه‌د‌و‌ای ئ‌م‌دا گ‌ه‌را‌وه!"

ج‌ار‌ی‌ک‌ی ت‌ر بۆ د‌ه‌س‌ت‌م د‌ان‌ه‌و‌ی‌وه و ب‌ه‌د‌وو چ‌ا‌وان‌ی ز‌ه‌ق‌ه‌وه ل‌ی‌م ر‌ام‌ا و گ‌وت‌ی: "ل‌ه‌پ‌ی‌ر‌ی‌دا د‌ه‌ب‌ی‌ت‌ه‌ ر‌ا‌ه‌ی‌ب، پ‌ی‌ت‌ه‌ک‌ه‌ن‌ه، تۆ د‌ه‌ب‌ی‌ت‌ه‌ ر‌ا‌ه‌ی‌ب!"

ه‌ند‌ی‌ ج‌ار پ‌ی‌ش‌ب‌ی‌ن‌ی‌ه‌ی‌ک‌ی د‌رۆ‌ ب‌ه‌ر‌اس‌ت د‌ه‌ر‌د‌ه‌ج‌ی، پ‌ی‌ت‌و‌ی‌س‌ت‌ه ب‌ون‌ی‌اد‌م ب‌ه‌س‌اد‌ه‌ی‌ی ب‌ا‌و‌ه‌ری پ‌ی‌ن‌ی، ئ‌ه‌وه پ‌ی‌ش‌ب‌ی‌ن‌ی‌ه‌ی‌ک‌ی ت‌ری ب‌ی‌ر خ‌س‌ت‌م‌ه‌وه ک‌ه‌ ک‌ات‌ی خ‌ۆ‌ی م‌ام‌ان‌ه‌ک‌ه‌م ل‌ه‌س‌ات‌ی ل‌ه‌د‌ای‌ک‌ی‌بو‌وم‌ا د‌اب‌و‌م‌ی‌ی‌ه‌ ب‌ه‌ر ر‌و‌ونا‌کی و گ‌وت‌بو‌وی: (ئ‌ه‌م م‌ن‌ال‌ه‌ ر‌ۆ‌ژ‌ت‌یک ل‌ه‌ر‌ۆ‌ژ‌ان د‌ه‌ب‌ی‌ت‌ه‌ ر‌ا‌ه‌ی‌ب!)

ت‌رس ب‌ال‌ی ب‌ه‌س‌ه‌را ک‌ی‌ش‌ام و ه‌ا‌وار‌م ک‌رد: "نا، نا، نا، ن‌ام‌ه‌و‌ی ب‌ی‌م‌ه‌ ر‌ا‌ه‌ی‌ب!" و‌ام گ‌وت و د‌ه‌س‌ت‌م ک‌ی‌ش‌ای‌ه‌وه، و‌ه‌ک ئ‌ه‌وه‌ی ه‌ه‌س‌ت‌م ب‌ه‌خ‌ه‌ت‌ر‌ی‌ک ک‌رد‌ی‌.

پیتم و ابو، دواي ئو هه موو سالانه، قسه کانی ئو راهیبهم بیرچۆتهوه، بهلام ئه مشه و کوتوپر قسه کانی له نیتو زهیندا ههلقولانهوه. ههولم دا پیتکه نم، کهچی نهمتوانی، وهک بلتی قسه کانی راهیب بهدریژیایی ئه و ماویه به نهیئنی ئیشیان تیدا کردیتیم و بز شوتیتیکیان بردیتیم که خۆم نهمدهویست بۆی بچم. ناخر نیتر مهسه له که لهوه دهرچوو بوو پیتکه نیناوی بی!

چاوانم لیک نا، گوتم بهشکه م خه و بمباتهوه و رزگاریم، له نا کاو بوومه یاخییه که له شه قامه کانی شاریکی گه ورده راوده نرام، دهسگیریان دهکردم، دادگایییان دهکردم و حوکمی مه رگیان به سه ردا دهدام. جهللا دهیگرتم و پیتش خۆی دهدام. خۆیشی له دوامه وه ته ور به سه ر شانوه دههات. که و تمه راکردن، جهللا دههانکه هانکه وه پرسى: "بۆ را ده که یه ت؟" گوتم: "په له مه!" که قسه که م ته و او کرد، شنه یه کی گهرم هه لئى کرد و جهللا له چاوانم بز بوو. جهللا نه بوو، به لکو په له هه وریکی رهش بوو رهویبۆوه، ده مویست له راکردن به رده وام بم، بهلام نهمتوانی، کیتویک له به رده ما قوت بۆوه و پتی لی گرتم، گاشه به ردیکی تیژ و یهک پارچه چه خماخ، ئالایه کی سوور به ترۆپیکه که یه وه ده شه کایه وه، به خۆم گوت: "نه گهر نیازی پیتشه چوونت هه یه، ده بی بیره دا سه رکه ویت!" که واته دهی، به ناوی خودا، بۆ پیتشه وه، خاچم کیتشا و که و تمه هه لزنه ی به چیا که دا، پۆستاله که م به بزما ری گه وره بزما ر پتیزکرا بوو، که بزما ره کان به ر به رده چه خماخه که ده که و تن، پریشکی ناگریان لی ده بۆوه، سه رکه و تم و هه ر سه رکه و تم، هه لخریم، که و تم، هه مدیس تینم تن هاته وه و نه ختیتکی تر سه رکه و تم، هه ر که له ترۆپیک نیتیک و نیتیکتر بوومه وه، ده مبینی که ئه و ئالایه ئالا نه بوو، به لکو ناگر بوو. له سه رکه و تن به رده وام بووم و چاوم بریوه ترۆپیکه که، نا، ناگریش نه بوو، هه نووکه به پروونی ده مدیت، خوا وه ند بوو. بهلام نهک خوا وه ندی باوک، به لکو خوا وه ندیکی تر. یه هوهی ترسناک له وئى چاوه رپتی ده کردم.

له شم نیشته سه ر ئاره قه یه کی سارد، بۆ ساتیک ویستم بگه رپتمه وه، بهلام پیتم شوو ره یی بوو، به چیه به خۆم گوت: "تازه را وه ستان بی هووده یه، بۆ پیتشه وه!" دهنگیکی ژنانه له نا وه و مه را پرسى: "ده ترسیت؟" نه راندم: "به لئى، ده ترسم!" ها واره که م هیند به رز و به سوئى بوو که ئیدی له خه و راچه نیم.

له سه ر دۆشه کله که م دانیشتم، خه ون هیتشا له نیتوان پیلووه کانه وه بریسکه ی دههات، به خه ونه که م دا چوومه وه، هه مدیس پیتیدا چوومه وه، بهلام نهمتوانی لیتکی بده مه وه. یاخیگه ر بۆ؟ جهللا بۆ؟ بۆ ئالا؟ ئه ی بۆ ناگر و خوا وه ند؟ سه رم را وه شاندا. له به ر خۆه گوتم: "کاتئى له پرسیا رکردن ده وه ستین وه لام خۆی دئى!" هیتور بوومه وه، وه لام کاتئى دئى که پرسیا ر له ئه قلى فره ویتمانه وه بۆ دل و بره ری پشتمان داده بۆ. (ئه ی چا و گه ی گه وارا، دا باره به سه ر تینو وندا، ناوی تو به رووی ئه وانه دا به سترا وه که قسان ده که ن، به رووی ئه وانه شدا کرا وه یه که پارێزگارییان به هیتمنی خۆیا نه وه کردوه، ئه ی کانی، ئه وه ی به ییده نگى بمیتته وه دئى، ده تدۆزیتته وه و ده تخواته وه!) ئه م گوته دیرین و نه مره ئه مرۆ به ستایشه وه به سه ر لیتوانه وه بوو.

فیرقه یه کی مه زه یی به ژیر په نجهره ی ژووره که م دا تیبه رین، هه و تژیی بوو له بۆنی بخوور و گۆزانی، کوتوپر هه ستم به خۆشحالی کرد، پرپاریکی نهیئنی له ناخما، له تاریکیدا دهدرا، هیتشا نهمده توانی

سیمای بنا سمه وه، بهلام نیمانم هه بوو.

هه ستام، جلکه کانم پۆشی و په نجهره که م کرده وه، له ناسمانه وه ناگر ده باری، ریتگه که ی خواره وه جمه ی دههات له خه لکی جو ورا و جۆر و هه مووش په له یان بوو، هه و لیتوا و لیتو بوو له بۆنی بخوور و میوه ی رزیو و چلک و کیمی خه ست و قورسی بونیادهم، ژنتیکی عاره بی قه له و سه به ته یه ک گهرمه کابه (*ی نابوو سه ر سه ر و به ده نگیتکی ناقولا کریاری بانگ ده کرد، ددانه کانی له به ر تیشکی هه تا ودا وهک ئه لئاس ورشه یان دههات، جو و له که کان به ریشی دریتژ و چه وره وه به یه نا دیواری خانوه کاندایا لارکه لارک ده رپۆشتن و له که پوو قۆزده کانیانه وه ژهر ده رژا. قه شه کاسۆلیک و نه رته دۆکس و نه رمه نه کان به لای یه کدیدا ده رپۆشتن و سلاویان له یه کتر نه ده کرد، مه سیح به ده سته ی ئه وانه وه بۆ ئالای رق نزم بیووه.

له کۆلانه که دا به ره خوار بوومه وه و پیاسه یه کم به نا و شاردا کرد، هه موو شتیتیم بۆ دوایین جار سه ریر کرد و مالتا و اییم لی کرد، له جامخانه ی دوو کانتیکا په یکه ریتکی کۆنی کتوی سینام بینی، قه دیس کاترین تاجی پادشایه تی له سه ر، له نا وه راستا وه ستابوو، له مالا و لاشیه وه هه ردوو کتوی سینا و قه دیس ئیسیستم، وهک دوو بالی مه زن له سه ر شان کانی روا بوون، په ریتکی به ده سته ی که وه گرتیوو، به ده سته که ی تریشی شاخیتکی نه وازش ده کرد که بیوه هۆی شه هیدبوونی. له ژیره وه به خه تی گریکی کۆن نوو سرا بوو: (ئیتوه ئه ی کتیه له بن نه هاتوو ده کان، ئیتوه چ با یه خیتکتان هه یه؟ شانازی به چیتانه وه ده که ن؟ به وه وه که به گۆرگیا دا پۆشراون، یان دره ختستان زۆره یاخود پر له شیر؟ ته نها و ته نها کیتویک هه یه که تژیی له دره خت و پۆشراو به ته موژ و پاک و نه ستور و شکۆمه ند و به ئاکار و خا وین و ئاسمانی و مه له کوتی و فریشته ئاسا و خوا وه ندییه: ئه و کیتوه ش کتوی سینایه. ئه و کیتوه ی که خوا وه ند پیتی نایه سه ر!"

تا ما وه یه کی زۆر نهمتوانی چا و له په یکه ره که هه لگرم، تا زیاتر لیتی راده مام، زیاتر دلنیا ده بووم له وه ی که ئه گه ر پتر له و خه ونه م دا خۆم را گرتبا و ها وارم نه کردبا (ده ترسم!) و خه برم نه بایه ته وه، ئه و ئه و کیتوه ی پیایدا سه رده که و تم ده بووه جو و تیک بال، چونکه ئه و کیتوه ی که یه کپارچه به ردی چه خماخ و پریشک بوو، پتی هه لگۆزانه بوو له به ر خۆدانا، به هه لگۆزانه پیتیدا، به ر خۆدانه که م ده بووه دوو بال و له گه ل هه ر شتیتکی سه ر لووتکه: ئالای سوور یان بلتیه، یه کانگیر ده بووم.

خه ون و ئاوانگه لی منالانه و پیتشینییه ته مومژاوییه کان له گه ل واقیعی ئه و وینه یه ی سینای پیتش چاواندا یه کانگیر ده بوون. کوتوپر پرپاره که ی ناخم روخساری ئاشکرا ده بوو. به ده نگى به رز گوتم: ئه مه ریتگه ی منه، ئه وه م دۆزیه وه که پیتویسته بیکه م، ده چم بۆ کتوی سینا، له وئى چاوانم ده کرتینه وه.

(* گهرمه کابه: گهفه شامییه به ساخی، له سه ر مه قه لئى ده بیروژین و له سوئراوی دهنن، تامیکی تاییه ت و خۆشی هه یه.

له بادینان زوورپ و له موکریان سهردارى و ههروها گه رما کابه شى پێ ده گوتیت.

بیابان... کتوی سینا

ساله‌های سال (سینا)، له‌زهنی‌ندا وه‌ک دوندیک‌ی دوره ده‌ست دهره‌وشایه‌وه، به‌ر له‌ده‌یری به‌ناوبانگ - که له‌سه‌ر پنچکه گیایه‌ک له ناگردا سووتا، به‌لام له به‌ین نه‌چوو - بنیات نراوه. زهریای سوور، (نهره‌بیا پیترا) (*) به‌نده‌ری بچووی (رایسو) له ریگه‌مدا بوون، پاشان سه‌فه‌ریکی دریز به‌سواری وشتره‌وه به‌ناو بیابان و کتوی ترسناکی نائینسانیدا، جیگه‌یه‌ک که قه‌ومی به‌نی ئیسراییل سالانئیک‌ی زوریان به‌شکو و گله‌یی و گازنده‌وه تیدا به‌سه‌ر بردبوو.

(نهلجه‌لیل) به‌ئه‌فسوونی ئه‌فسانه‌یییه‌وه، به‌شاخ و هه‌ردی هاوناها‌ه‌نگه‌وه، به‌زه‌ریای شین و دهریایچه‌ی باریک و عیشوه‌گه‌روه، به‌بزه‌وه له پشت (یه‌سوع) وه‌ه راخرابوو. وه‌ک لیک‌چوونی شیوه‌ی دایک‌ی له کوره‌که‌ی، ناوها شیوه‌ی ئه‌ویش له‌یه‌سوع ده‌چوو. لیک‌دانه‌وه‌یه‌کی ساکار و روشن له‌په‌راویزی ئینجیلدا‌یه: له (جه‌لیل) خواوند خوی له شیوه‌ی ئینسانئیک‌ی نارام و بِن به‌هانه و پروخوشدا - وه‌ک ئینسانئیک‌ی جوان - ناشکرکرد.

به‌لام هه‌میشه‌ ته‌وراتم به‌لاوه سازگارتر بووه و جیددیتر وه‌لامی داخواییه‌ه ریجیه‌کانی داومه‌ته‌وه، هه‌ر کات‌ی ئه‌م کتیبه‌ه پیرۆزه‌ه پر له رق و برووسکه‌یهم موتالا‌کردوه - کتیبی‌ی که کاتی ده‌ستی لئوه ده‌ده‌یت هه‌لمی لئ هه‌لدسه‌ی، ته‌واویک وه‌ک ئه‌و شاخه‌ی که خواوند پی‌ی نایه‌سه‌ر - ئاره‌زوویه‌کی به‌تین بۆ رویشتن و بینینی ئه‌و دوندگه‌له نائینسانئیه‌ی که ئه‌م کتیبه‌ی لئ هاوتوته‌ه خواره‌وه، له‌ناوه‌مه‌را چنگه‌کرتی کردوه، تا ئه‌م ترۆپیکانه‌ه بچاو ببینم و ده‌ستیان لئوه بده‌م.

جاریکیان له‌باخچه‌یه‌کدا، کورته‌ه گفتوگۆیه‌کی تژی له‌توره‌ییم له‌گه‌ل کیژیک‌دا بۆ هاته‌ه پیش که هه‌رگیز له‌بیرم ناچیتته‌وه.

من گوتم: "له‌هه‌رچی شیع‌ر و هونه‌ر و کتیبه‌ه بئیرام، هه‌موویان به‌لامه‌وه بِن ناوه‌رۆکن، قه‌باره‌یه‌کی کارتۆن، ته‌واویک وه‌ک ئه‌وه‌ی که تۆ برسیته‌ بِن و له‌بری نان و شه‌راب و گوشت، لیستی خوارده‌مه‌نی بنینه‌ به‌ر ده‌ستت و تۆیش وه‌ک بزق قاقزه‌که بجوویت!"

نه‌مزانی بۆچی تووره‌ بووم، ده‌شی له‌به‌رئه‌وه بووبی که چه‌زم ده‌کرد ده‌ستم بگات به‌و کیژیه‌ی به‌رامبه‌رم، به‌لام نه‌مده‌توانی بیگه‌می!

له‌ کیژیه‌ جوتیارئیک‌ی رووسی ده‌چوو، ره‌نگ بزراکاو و دهم په‌ل و ئیسکی روخساری دهره‌ریو، که سه‌بیریم ده‌کرد، تووره‌بیه‌یهم زیده‌تر ده‌بوو، گوله‌باختیم به‌ده‌سته‌وه بوو، که‌وگه‌ه په‌ریه‌پرکردنی.

- "ناوها وه‌ک بزق رۆحگه‌لی لاوازی ئیمه‌ برسیته‌ی خوی داهه‌مرکیته‌وه!"

کیژۆله‌که زیره‌کانه‌ه چاویکی لئ داگرتم و به‌بزه‌وه وه‌لامی داهه‌وه:

- "به‌توره‌یی له‌گه‌لم ده‌دویی گه‌رچی من له‌ گه‌لیشت کۆکم، ته‌نها کتیبی‌ی راسته‌قینه‌ ته‌وراته، چونکه له‌قاقز دروست نه‌کراوه، هه‌مووی گوشت و ئیسقانه و خوتنی لئ ده‌چووی. به‌رای من ئینجیله‌کان له‌ بیاله‌یه‌ک چای دارچین ده‌چن که بۆ خه‌لکانی سافیلکه‌ه و که‌فته‌کار به‌کاردین، عیسا هه‌ر به‌راستی مه‌ر بوو، له‌رۆژی جیژنی پاکدا له‌سه‌ر چیمه‌نی سه‌وز سه‌ریان بری بِن ئه‌وه‌ی چ به‌رخوئانی بنوتنی، ملکه‌چ و ده‌سته‌مو ته‌نها ده‌بیاران. خواونده‌ی من (یه‌هوه) به‌ه، یه‌هوه‌ی تووره و به‌ردین، پیستی ناژه‌لی وه‌حشی له‌به‌ردا، ناژه‌لیک‌ که خوی کوشتبوی، وه‌ک زه‌لامئیک‌ی وه‌حشی که ته‌شوتی به‌به‌ر پشتوتین و له‌بیابانه‌وه بِن، به‌و ته‌شوتیه‌ه یه‌هوه دل‌م شه‌قار ده‌کا و دیتته ژووره‌وه!"

ساتیک‌ بیده‌نگ بوو، کۆلمه‌کانی هه‌لایسا بوون، به‌لام گر دانه‌مرکابۆوه و درتزه‌ی به‌قسه‌کانی دا: "له‌بیرته‌ه یه‌هوه چۆن له‌گه‌ل ئینسانه‌کاندا ده‌دا؟ ئه‌ی بینیتته‌ه چۆن ئینسان و کیوه‌کان له‌نیو له‌یه‌ی ده‌ستیدا ده‌توتیتته‌وه؟ بینیتته‌ه چۆن عه‌رشی مه‌له‌کوتیی له‌به‌ر پیتیدا نفوقوم ده‌بِن؟ ئینسان هاوار ده‌کا، ده‌گری، له‌ئه‌شکه‌وته‌کانا خوی ده‌شاریتته‌وه، په‌نا ده‌باته‌ به‌ر چاله‌کان، هه‌ول ده‌دا رابکا، به‌لام یه‌هوه وه‌ک خه‌نجه‌ریک به‌دلیدا رۆچوو!"

جاریکی تر هه‌م کچه‌ه و هه‌م منیش بیده‌نگ بووین، به‌لام من له‌قولا‌یی دل‌مرا هه‌ستم به‌سوئی خه‌نجه‌ره‌که ده‌کرد.

ئه‌و رۆژه‌ه هه‌نگاوی یه‌که‌مین بوو بۆ هه‌لایسانی ئاره‌زووم به‌ره‌و بینین و ده‌ست لیئانی به‌سته‌ری رووباریک که خواوند له‌کاتی تپه‌ه‌ریوونیدا به‌بیاباندا شه‌قاری کردبوو، ئاره‌زووی ئه‌وه‌ی پیمه‌ ناویه‌وه وه‌ک چوونی مرۆقیک‌ بۆ ناو لانه‌ی شیر. هه‌نوکه‌ش سوپاس بۆ خودا که ئه‌و ساته‌ی بۆ رده‌خساندم تا ئه‌م برسیتیه‌شی تیدا دامرکیتته‌وه.

سه‌فه‌ره‌که‌م له‌خه‌ونئیک‌ی خیرا، له‌خه‌ونئیک‌ی ناگرین و جادوویی ده‌چوو، له‌ئۆرشه‌لیمه‌وه بۆ سوپس، پاشان له‌سوسیه‌وه بۆ رایسو و به‌نده‌ری ئارابیا پیتراو له‌ویشه‌وه به‌ره‌و تووری سینا. چیاکان شینی کال و ئاهه‌کان مه‌یلوه سه‌وز، به‌نده‌ر فه‌راوان و به‌رین به‌به‌له‌می سوور و زه‌رد و ره‌شه‌وه، چه‌ندین کوختی داته‌پیش به‌دریژی که‌نار زه‌ریا، ئارامیه‌کی مه‌زن، دوو وشتر له‌که‌نار زه‌ریا ده‌بینران، به‌خیری ئاوپیک‌یان له‌که‌نار دایه‌وه و به‌چه‌ند هه‌نگاوی زل زل و ریتمیک‌ له‌نیو کوخته‌کانا بزبوون. به‌له‌میک‌ به‌چارۆکه‌ی سپیه‌وه هاوتوو من بیات، راهیبیک‌ی منالکاری قه‌له‌وه له‌به‌له‌مه‌که‌دا بوو، باپیانی سینای دانیشستوی قاهیره‌ه، هه‌والی ها‌نمیان راگه‌یانده‌بوو. هه‌ر که پیم نایه‌ سه‌ر زیخ و چه‌وی زهر، دل‌م له‌ شادیدا که‌وته سه‌ما. تۆ بلتی ئه‌مه‌ خه‌ون بِن؟ هیلتی رۆخی زه‌ریا پر پر بوو له‌سه‌ده‌فی گه‌وره‌گه‌وره‌ه، خانوه‌کان له‌و دارانه‌ی له‌ زه‌ریا دهره‌یترا بوون، له‌ مه‌رجان و ئیسفه‌نجه‌ به‌ردینه‌ه، له‌ پیستی نه‌ستیهری زه‌ریایی و ره‌قه‌ی زه‌بلاخ رۆنرا بوون، چه‌ند جوتیاریک‌ که له‌ناری له‌نگه‌رگه‌دا راوه‌ستا بوون، دزاشه‌ سپیه‌کانیان، زیده‌تر پیسته‌ ره‌شه‌که‌یانی به‌رجه‌سته ده‌کرد، کچۆله‌یه‌کی ره‌شتاله‌ به‌جلیکی ورشه‌داره‌وه وه‌ک گوله‌ قاقزی له‌سه‌ر له‌که‌ گه‌مه‌ی ده‌کرد. نه‌ختی ئه‌ولاتر چه‌ند خانویه‌کی شیوه‌ ئه‌وروپایی ده‌بینران که له‌ دار و ته‌خته‌ رۆنرا بوون به‌بانیزه‌ه و چه‌تری ره‌نگاوپه‌نگی گه‌وره‌وه، باخگه‌لی بوکه‌شووشه‌یی ئاسا و قوتوی ته‌نه‌که‌یی به‌ملاولادا بلاو بوونه‌وه، دوو ژنی ئینگلیز له‌به‌ر هیوانئیک‌ی سه‌وزدا دانیشتبوون، له‌م

(*) نهره‌بیا پیترا (Arabia Petraea) واته‌ عاره‌بستانی به‌ردین. پیترا عاره‌بیه‌که‌ی (به‌ترا) به. پایته‌ختی نه‌به‌تیه‌کان، ویرانه‌کانی ئه‌و شاره‌ له‌ دۆلی موسا یاخود له‌لای چپای هاروونه‌وه له‌مه‌مله‌که‌تی ئوردونی هاشمی ده‌بینرین.

بیابانه گهرمه‌دا، بئنه‌دازه بئنه‌نگ و هه‌لپوووکا و دیار بوون، وهک له هوشخۆ چوو بیتن وه‌هابوو.

ئه‌و راهیبه‌ی هاتوو بمبات، گوتی که حاجیبه‌کان له مه‌ککه ده‌گه‌رینه‌وه، لیره له (رایسو) بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی تهن‌دروستیایی راده‌گیرین، له‌و کاتانه‌دا ئه‌م که‌نار زه‌ریا چۆل و هۆله تژیی ده‌بئ له‌هه‌زاران حاجی، ده‌بیتته هاتوه‌وار و ساز و زورنا ژهنینه‌ی نه‌بیتته‌وه، حاجیبه‌کان له‌سه‌ر چۆک داده‌نیشن و ده‌که‌ونه خوتینه‌وه‌ی قورتان.

گه‌یشتیینه (به‌خشیتران) ه‌کانی باپیرانی سینا له‌رایسو، ئیتر لیره‌وه به‌سواری وشتر به‌ره‌و سینا که‌وتینه‌ی، چهنده‌وه‌یه‌ک به‌ده‌ورانده‌وری سه‌وشه‌گه‌وره‌که‌دا هه‌بوو، چهن‌دین ژووری تایبه‌تی میوان، قوتابخانه‌یه‌کی کورانه، قوتابخانه‌یه‌کی کچانه، چهنده‌مه‌بار و ئاشپه‌زخانه و خانیک، نوێخانه‌که که‌وتبووه ناوه‌راستی سه‌وشه، به‌لام گه‌وره‌ترین موجیزه له‌م بیابانی عاره‌به‌ستانه‌دا دلئ به‌سوژ و پر له‌میهری (ئارکی مه‌ندره‌یت تیۆدۆستیوس) ی سه‌ره‌رشته‌یاری ده‌یره‌که بوو. گرگیه‌یه‌کان به‌ده‌گه‌من رییان ده‌که‌وته ئه‌م چۆله‌وانیسه، ئاخ‌ر تیۆدۆستیوس هیلینیسه‌کی بالابه‌رز و شکۆمه‌ند بوو، خه‌لکی (تیسوموس) ی ئاسیای گچکه بوو، به‌جۆرئ به‌خیره‌هاتنی کردم، ده‌تگوت به‌خیره‌هاتنی خودی گرگیه‌کان ده‌کات.

هه‌موو رپوره‌سمی ئاهه‌نگی میوانداری پیروزیان بۆ به‌رپه‌رده‌م، رپوره‌سمیک که ئیدی ته‌واو پیتی ئاشنا بووم، که‌وچکیک مره‌با، قاوه‌ی تورکی له‌گه‌ل په‌رداخیک ئاوی سارد، میزی خواردنی شاهانه به‌روومیتری سپی و بۆن خوشه‌وه، گزنگی شادومانی له‌روخساری پیشوازیکه‌رانه‌وه ده‌باری، ده‌متوانی له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه زه‌ریای سوور ببنم که ده‌ده‌وشایه‌وه، چیاکانی (تیباید) له‌دووره‌وه ده‌ببنران که نوقوم بوون له‌روشنایی. له‌گه‌ل سه‌ره‌رشته‌یاری له‌باره‌ی (هه‌فتا دارخورما) (*وه سه‌ری قسانم دامه‌زاند، ئه‌وه‌ی له‌ته‌وراتدا باسی ده‌کا که یه‌هودیه‌کان له‌کاتی تیپه‌رین به‌زه‌ریای سووردا له‌م گونده چکۆله‌یه دۆزیویه‌ته‌وه. سه‌بارته به (دوازه‌کانی) (** به‌جۆرئیک پرسیارم له‌کابرا کرد، وهک ئه‌وه‌ی حالته‌حوالی ئازیزی دووره‌والاتی لئ به‌رسم. گه‌لئیک شادومان بووم کاتی پیتی گوتم بئیشه‌ی دارخورماکه هه‌ر ماوه و کانیه‌کانیش هه‌شتا هه‌ر ئاویان لئ هه‌لده‌قولیت.

له‌ژیاغه‌دا گه‌لئ جارن تامی به‌خته‌وه‌ری له‌م چه‌شنه‌م کردوه، په‌رداخئ ئاوی سارد پاش هیلاکیی دوا‌ی سه‌فه‌ر، مالیکی ساکار و دل‌فین، دلئ ئینسانیکه‌ی نه‌ناسراو که له‌گۆشه‌یه‌کی په‌رت له‌م دونیا‌یه‌دا ده‌ژی و ئاماده‌یه‌ سوژ و میهره‌بانی به‌خشیته‌ غه‌ریبه، کاتیک ئه‌و غه‌ریبه‌یه له‌و سه‌ری شه‌قامه‌وه ده‌رده‌که‌وئ، ئیدی له‌خوشیدا دلئ ده‌که‌ویته سه‌ما چونکه ئینسانیکه‌ی دۆزیوه‌ته‌وه که میوانداری ده‌کا و خوشی ده‌وئ. ئاخ‌ر ئه‌وه‌ی ده‌به‌خشی شادمانتره له‌و که‌سه‌ی که وه‌رده‌گرئ.

من و به‌رپرسیاری به‌خشیتران، پیکه‌وه نامان خوارد و وهک دوو هاوئ که له‌دیته‌ی یه‌کدی گه‌لئ

خوشحال بن که‌وتینه‌ قسان، له‌م بیابانه‌دا گه‌لئ پرسیار میسکی ئه‌ویان وروژاندیوه که حه‌زی ده‌کرد من وه‌لامیان بده‌مه‌وه، گه‌لئیک تشتم له‌باره‌ی شاره‌گه‌وره‌کان، بئ بروایی و عه‌زایی مرۆفی سه‌رده‌م، غرووری سامانداران و بئ وه‌زعیی هه‌ژاران، بئ خبیر و بئیری نه‌جیسزادان بۆ باس کرد. پاشان باسی ئه‌و ئالگوژانه‌م بۆ کرد که له‌ روسیا روویان دابوو.

به‌نیگه‌رانیسه‌وه پرسئ: "باشه ئه‌م روسانه بروایان به‌خودا هه‌یه؟"

- "نا، بروایان به‌ئینسان هه‌یه!"

به‌سووکا‌یه‌تیسه‌وه گوتئ: "بروایان به‌و کرمانه هه‌یه؟"

منیش کوتوپر که‌لله ره‌قیم هانی دام داکۆکی له‌و کرمانه بکه‌م، بۆیه زۆر سه‌ره‌خته‌گوتم: "به‌لئ باوکه تیۆدوسیوس، بروایان به‌و کرمانه __ هه‌یه!"

ویستیکی شه‌یتانانه له‌ ناوه‌مه‌را وروژا بوو، ماره‌که به‌دره‌ختی ماریفه‌تدا هه‌لده‌گژا و ده‌یفیشکاند. راهیبیش به‌تاسوقه‌وه گوتئ بۆ رادپرابووم.

به‌م شپه‌یه، به‌راکتشانی دلئ ئه‌م زاهیده به‌ره‌و ئه‌زمون و هه‌لگه‌یانه‌وه‌ی دلنیا‌یه‌که‌ی به‌دلته‌راوکت، به‌باشترین شپه‌ پاداشتی میوانداری به‌که‌یم دایه‌وه.

تۆعمه و مه‌نسور و عه‌وا سئ وشتره‌وان بوون، هاتن. دزداشه‌ی ره‌نگا‌وره‌نگ له‌به‌راو عه‌گالی چنراو به‌مووه وشتر له‌سه‌ردا و خه‌نجهر له‌به‌ر پشت، ئه‌وان له‌ عاره‌به بیابان نیشینه‌کان بوون، هاتبوون به‌چاری چکۆله‌ی هه‌لئوئاسا و پتوپلی بارکیانه‌وه، هاوئ و پارێزه‌ری من بن له‌و سئ شه‌و و رۆژده‌دا که ده‌چووم بۆ ده‌یر و ئه‌گه‌ر مه‌ترسیه‌کم رووبه‌روو بیتته‌وه به‌رگریم لئ بکه‌ن. میژووی کۆن ده‌لئ خه‌لکی به‌دو، چاویان دوو هینده له‌ئیمه‌ تیتره و له‌دووری سئ میله‌وه بۆن ده‌که‌ن و ده‌زانن ئه‌وه چ جۆره داریکه که ده‌سووتئ، هه‌روه‌ها جیگه پتئ پیاوو ژن، ته‌نانه‌ت شوئین پتئ ژن. بپه‌ژن، کچ و ژنی دووگیان له‌ یه‌ک جیا‌ده‌که‌نوه. به‌بئ دوولتیه‌کردن و به‌دانانی ده‌ستیان له‌سه‌ر ده‌م و ته‌ویل و سنگیان سلایان لئ کردین. له‌حه‌وشه و له‌پشت سه‌ریانه‌وه سئ وشتری بارکراو ئاماده‌بوون: خوارده‌مه‌نی پتویست و په‌تۆ و چادریان لئ بارکردبوون، چهنده‌شه‌یه‌کی عاره‌بیش که بۆ ئه‌م سه‌فه‌ره سئ رۆژیبه پتویست بئ فیربووم وهک: خویز، مای، نار، الله.

وشتره‌کانیان یخ دا، چاوه‌دره‌وشاوه‌کانیان جوان، به‌لام چۆل و هۆل له‌میهره‌بانی، ره‌شمه‌کانیان به‌گولینه‌که‌ی خوری پرته‌قالی و ره‌ش رازابۆوه.

سه‌ره‌رشته‌یاره‌که‌یان به‌زویانیکه‌ی فه‌رمانده‌رانه گوتئ: "چهنده‌نکه خورما بده‌نه ئه‌و وشترانه نه‌با هه‌وه‌سیان هه‌ستا‌بئ!" وای گوت و راهیبی جحیل که هه‌ر دوو مستی پر بوو له‌ خورما، به‌په‌له‌ لئیان چووه پتئ.

من و سه‌ره‌رشته‌یار باوه‌شمان کرد به‌یه‌کدا. هه‌ردوو‌کمان دل‌مان پرپوو، لئیک جوئ بووینه‌وه، له‌ودیو به‌خشیتران ده‌یره‌وه بیابان ده‌ستی پئ کرد. بیابانیکه‌ی خۆله‌میشی و بیده‌نگ و بئ به‌ره‌که‌ت.

جووله‌ی ریتمیک و دلنیا‌ی وشتر، جه‌سته‌ت به‌ره‌و پتئ ده‌با و خوتنه‌که‌ت به‌ریتمی ئه‌م شه‌پۆل‌دانه

(*) و (** له‌ده‌روازی پانه‌ی (سیفرخروج) دا باسی (هه‌فتا دارخورما و دوازه‌کانی) کراوه به‌م شپه‌یه: (پاشان هاتن بۆ ئیلیم و له‌وئ دوازه‌کانی و هه‌فتا دارخورمای لئ بوو... له‌وئ لای ئاوه‌که دابه‌زین).

پادئ و پوحيشت خو بهه مان جو له وه ده گري. زه من خو له دابه شكار بيه نه دانه بيهه كان رزگار ده كا كه زه بيه هوشيار و تنكي خورتاوا له خويدا روبردوه، به لام ليبره و له گه ل له رهي (كه شتي بيابان) دا، زه من له سنوره ماتماتيكيه چه سپاوه كاني رزگاري ده بي، زه من ده بيته ماده ده يه كي شله مه ني كه دابه شكر دني مه حال بي، سه ره گيژه به يه كي سوو كه له و سه ره مه ستانه ش نه نديشه ده گورتيته موسييك و نه غمه به كي خه وه يتن.

كاتن بواوه ي چند سه عاتيڪ خوم دابه ده ست هم جو له رپتمبكه وه، تيگه يشتم بوچي خه لكي نه نادول له كاتي خوتنده وه ي قورتاندا، وه كه نه وه ي به سواري وشتره وه بن، بو پيش و دواوه خو بيان پاده يتن، ناخر نه وان به م شيوه به جو له به يه كي يه كتا و سه ره مه ستانه ده به خشنه روحي خو بيان كه به ره وه بياباني گه وه و ناديار، به ره وه نه شوه، رپتونيبيان ده كات.

تا چاوپر كا روو به رتيكي توفانزاو گولر نه گ له پيشمانه وه راخرا بو، وام زاني زه رايه به عاره به كان ليكتر نيتر بک بوونه وه، ملي رپگه مان گرتوه به ر، زه ربا نه بو، نه وه روو به ره گولر نه گه هه مووي بيابان بوو كه گه رده لولو ليكي خه ته رناك پيكيده دده و هه وري له گراوييه كان رهنكي گولي ده نواند. زوري نه خاياند چويونه ناو گه رده لولو لي له وه، هه ناسه بركيتمان بي كه وت. توعمه وازي له گوراني گوتن هيتا و هه رسپيكيان عه باكانيان له خزيانه وه نالاند و دهم و كه پووي خو بيان بي دا پوشي.

لم هه لده سايه وه و دهيدا به سه ره و چاوماندا و برينداري ده كرد، وشتره كان به ملاولودا ده كه وتن و هواسه نكيي خو بيان بي رانه ده گيرا، گه رچي سي سه عات بوو له توفاني مدا بوو، به لام له دلته وه خو شحال بووم كه هم گه رده لولو له خه ته رناكه يشم بو سه ره نه زمونه كانم زياد كرد.

خور له ناوا بووندا بوو، گه رده لولو مان جي هيشتبوو، له كتيوه كان نزيك ده بوينه وه، كه م كه م رهنكي بيابان مؤر هه لده گه را و سيبه ر بالي به سه ردا ده كيشا.

توعمه كه پيشه نكي كاروان بوو، راوه ستا و فه رماني وه ستاني دا. وشتره كان پرمانيان و نه ژنوي قاچي راستيان دادا و ئينجا له سه ره دوو پتي پاشه وه خو بيان به عه ري دادا. خو به عه رددانه كه يان هه ر ده تگوت زرمه ي دارووخاني خانوه.

باره كانمان داگرت و رشمالمان هه لدا. عه وا باوه شيك چيلكه و چه ويلي كومهل كر دبوو كه له رپگادا به وردبي كوي كر دبووه، پاشان ناگري تي به ردا. مه نسور له يه كييك له تيپه كانا گوشت و نارد و برنج و كه رهي ده رهيته و ده ستی كرد به تيشت ليتان، توعمه يش ناو و ناردی تيگه ل كرد و هه ويره كه ي له ناو تاوه يه كدا پان كر دوه و ناني بز برژاندين. له م كه ين و به ينه دا بوني خو شي پلاو بلاو بووه، له دهوری ناگره كه كويوبينه وه و نامان خوارد، پاشان چامان دهم كرد و ئينجا به دهم سه ير كر دني نه ستيره بي توفره هه لواسراوه كاني ژور سه رمان و امان له ناگري به خو له ميتش بووه كه وتينه سيگار كيشان. هه ستبيكي سه ير به خو شنودي رژايه جه سته م، به لام هه ولم دا نه وه موو رومانسيه ته - عاره بستان و بيابان و بيابان نشين - له ناخدا كونترول كم، گالته م به دلتمكرد كه ناوه هه ژا و ليی ددها.

له نيپه رشماله كه دا راکشام و چاوانم ليك نا، ورته رتي تاسينراو و شارواهی بيابان له سه رمدا ده هات

و ده چوو، وشتره كان له ده ره وه كاوتريان ده كرد، گويم له ته قهي شه ويلكه يان بوو، سه رانسه ري بيابان يش وهك وشتر كاوتري ده كرد.

سپيده ي به يان به نيپو شاخ و داخدا سه فه رمان ده ست بي كر دوه، به نيپو نه و شاخ و داخه چول و رووته ن و قاقرا نه ي كه رقيان له ئينسان و قيزيان ليبي ده هاته وه، جارنا جار كه ويكي بوو له نيپو چاله به رديكدا باله كاني ليك ددها، جار نا جار يكيش قه له رپه شيك به ژور سه رمانه وه ده فري و ده سو را يه وه وهك نه وه ي بيه وي بون كا بزاني بوگه مان كر دوه يان نا، تا هيرشمان بو بيتن.

به دريژايي رول له گه ل رپتمی رپرويشتنی وشتره كان و گوزانيه هيمن و يهك نه زمه كه ي توعمه دا، خور وهك ناگر به سه رماندا ده باري و هه وايش به سه ره به رده كان و به ژور سه رمانه وه ده لرزي.

به هه مان نه و رپگه يه دا ده رويشتين كه سي هه زار سال له مه ويه ر قه ومي به ني ئيسراييل بو هه لپه اتن له سه ر زه ميني به پستي فيرعه ون گرتبو يانه به ر. هم چوله وانبييه ترسناكه ي ئيمه ي پيدا ده رويشتين، كارگه يه ك بوو به ني ئيسراييلي تيا دا تينوو بسوون و تيايدا نازاريان چه شتبسو، هه ر له ويتشدا پيگه يشتبسوون. به چاوانتيكي نيگه رانه وه له يه كه يه كه ي گاشه به رده كانم ده نوري، ده چومه ناو دوله پيچاوپيچه كه وه و لوتكه ي دره وشاوه ي شاخه كانم له زه ينمدا دهنه خشان. بييرم كه وته وه چون رولتيكيان له كه ناري گريكستاندا چه ندين سه عات به ناو نه شكه وتيكي پر له چلوره ي بلورين و گاهه ردا رويشتبووم كه له ژير تيشكي لاينه ده ستبييه كه دا پرشنگيكي سووريان هه بوو. نه و نه شكه وته رولتيك منالديني رووياريكي گه وه بووه و پاشان وشكي كر دوه، له به رته وه ي رووباره كه به دريژايي سه ده كان ره وتي خزي گوريوه. نه نديشه يه ك له زه ينمدا پرشنكي دا به وه ي هه مان شت به سه ره هم دوله ها تووه كه نه لعان له ژير هه تاودا پيايدا ده رزين. خواوه ند - يه وه ي توندوتير - هم زنجيره شاخه ي هه لكه ندوه تا بتواني به ويدا ره تبي.

به ر له تيپه رپوون به م چوله وانبييه دا، يه هوه شوناسنامه ي خو ي ناشكرا نه كر دبوو، چونكه هيشتا گه له كه ي دياربي نه كر ابو، (ئيلوهيم) (* ه جزراو جو ره كان يه ك نه بوون، رولگه ليكي بي شومار بوون و سه ره گردان له هه وادا، نه ناويان هه بوو، نه ده توانرا بيبرين، نه وان بوون روحي ژيانيان ده ده مانده دونيا وه و وه چهيان ده خسته وه، نه وان بوون له ناسمانه وه داده به زين و خو بيان ددها به سه ره ژاندا، كوشتاريان ده كرد، ده بانگرماند، ده بانتريشقاند و له شيوه ي برووسكه دا له سه ره عه رده داده به زين. نه وانه نيشتمانينان نه بوو، سه ره به هيچ كه س و هيچ خيلاييك نه بوون، به لام ورده ورده گوشتيان گرت و بيران، په رستگه كاني خو بيان له سه ره گاشه به رده كان روتا، ئيدي خه لكه كه چه وريبيان به سه ره نه و به ردا نه دا ساوي و قوربانبيان بو سه ربرين، تا نه و گاشه به ردا نه يان به خو ين دا پوشي. پيويست بوو له سه ر ئينسان به لايه وه هه رچيه ك بووي - كوره نويه ره كه ي ياخود كچه تاقانه كه ي - بو خواوه ندي خو ي بكا ته قورباني تاكو به زه بي و عينا يه تي نه وي بي عه تا به رمووي.

(* ئيلوهيم: ELOHIM ناوتيكي عيبرييه بو خواوه ند له چند پرگه يه كي ته وراتدا به كار هيتراوه كه ده گه رپته وه بو دوا قوناغه كاني ميتزوي ته وراتبي.

له‌میان‌ه‌ی چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک خوش‌گوزهرانی‌دا، بونیاده‌م هی‌تور هی‌تور خۆ‌ی گونجاند و بووه‌ خاوه‌نی شارستانییه‌ت، ئیدی له‌بری ئینسان، ناژهل‌یان ده‌کرده‌ قوریانی. روخسارگه‌لی ئاشنای وه‌ک: مار، شه‌ه‌ین، گوێره‌که‌ی زترین(*) و هه‌ره‌مه‌گه‌لی بال‌داریان(**) پین ده‌به‌خشی، به‌و جوژه‌ له‌م عه‌رده‌ به‌بیته‌ی میسر‌دا خاوه‌ندی به‌نی ئیسراییل که‌وته‌ دامرکان‌دنه‌وه‌ی رق و توورپه‌ی خۆ‌ی، به‌لام کو‌توپر فی‌عه‌ونه‌ نه‌یاره‌کان هاتن و ره‌گورپه‌سه‌ی به‌نی ئیسراییلیان له‌سه‌ر ئه‌و عه‌رده‌ به‌بیته‌ هه‌لکه‌ند و له‌ بیابانی عاره‌بستان‌دا فری‌یان دا. ئیدی برسیتی و تینویتی ده‌ستیان پین کرد. هه‌روا بی‌زاری و یاخی‌بوونیش ده‌ستیان پین کرد. بی‌گومان له‌م ناوچه‌یه‌دا بووه‌ که‌ رۆژتیک له‌کاتی نیوه‌رۆ‌دا، له‌تاو برسیتی و تینویتی هاواریان لێ هه‌ستاوه‌ و گوتوویه‌نه: "خۆزیا ئه‌و کاته‌ی له‌ میسر بووین و به‌ده‌وری مه‌نجه‌له‌ گوشتا داده‌نیشتین و تاسنوری ئینته‌لاکردن تیشتمان ده‌خوارد، خۆزیا هه‌ر ئه‌و کاته‌ به‌ده‌ستی خاوه‌ند مردبا‌ین!" ئیدی موسا به‌توورپه‌ی و نا‌ئومیدییه‌وه‌ ده‌س هه‌لدینن و هاوار ده‌کات: "خودایا چی له‌گه‌ل ئه‌م قه‌ومه‌ ناشکوره‌دا بکه‌م؟ تاویتی تر به‌رد هه‌لده‌گرن و ده‌که‌ونه‌ به‌رد باران کردنم."

ئیدی خاوه‌ندی‌ش به‌سه‌ر گه‌له‌که‌یدا دانه‌وتیه‌ و قسه‌کانیانی ژنه‌فت، تاویتی خۆراکی ئاسمانی بو‌ دهناردن و هه‌ندیک جاریش شمشیر بو‌ له‌توکوت کردنیان. هه‌رچی زیاتریش له‌بیابان‌دا رۆ‌ده‌چوون، خاوه‌ندی‌ش رۆژ به‌رۆژ توورپه‌تر و رق ئه‌ستوورتر مامله‌ی ده‌کردن، شه‌وانه‌ ده‌بووه‌ ناگر و به‌سه‌ریان‌دا ده‌باری و به‌رۆژی‌ش ده‌بووه‌ عامودیک دووکه‌ل، ده‌چوه‌ تابووتی په‌یمان‌ه‌وه‌ و (لاویه‌کان) (***) به‌ترسه‌وه‌ هه‌لیان ده‌گرت. هه‌ر ده‌ستیک به‌ری که‌وتبا ده‌بووه‌ خۆله‌می‌ش.

چه‌ندیک زیاتر قلاقه‌تی ئاشکرا بوویه، رق ئه‌ستوورتر و روخساری توندوتیژی ئیسراییلی به‌خۆ‌وه‌ ده‌گرت، ئه‌و ئیدی کۆمه‌له‌ رۆحیتی بێ ناو و نه‌بیراو نه‌بوو که‌ له‌ هه‌وادا په‌رته‌وازه‌ بووبن، ئیدی خاوه‌ندی سه‌رانسه‌ری عه‌ردیش نه‌بوو، به‌لکه‌ ئه‌و یه‌هوه‌ بوو، خوایه‌کی رقه‌ه‌لگر و تۆله‌ستین و خۆینه‌خۆری قه‌ومیتی تاقانه، خۆی قه‌ومی به‌نی ئیسراییل بوو. ئه‌و ناچار بوو رقه‌ه‌لگر و تۆله‌ستین و خۆینه‌خۆری، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌هه‌لومه‌رجیتی دژواردا تیده‌په‌ری، له‌گه‌ل ئه‌مالیک(****) و میدیانییه‌کاندا(*****) له‌شه‌ردا بوو، ده‌با له‌ریگه‌ی به‌رگه‌گرتنی عه‌زاب و له‌ریتی فرتوفیل و کوشتاره‌وه‌، به‌سه‌ریان‌دا سه‌رکه‌وئ و خۆی رزگارکات.

(*) هه‌مان ئه‌و شه‌به‌ که‌ له‌کلتری ئیسلامییدا گوێره‌که‌ی سامه‌ری پینده‌لین.

(**) بوونه‌وه‌ریتی ئه‌فسانه‌یه‌به‌ له‌ میسۆلۆژیای گریکییدا که‌ جه‌سته‌ی شیر و بالی ته‌یر و مه‌مک و سه‌ری ژنی هه‌یه.

(***) Levite's خزمه‌تکارانی بیت المقدس و نېسه‌ته‌ بوختلی (لاوی) عیبری. له‌ ته‌وراتیشدا به‌ (لاوی) ناوبراون و یه‌کیک بوون له‌ قه‌ومه‌کانی میسر که‌ له‌وئ ده‌رکراون و خزمه‌ت و پاراستنی په‌رستگا‌کان و تابوتی به‌لین (ئه‌و باوله‌ی که‌ په‌یمان‌ه‌ی خاوه‌ندی تیدا بوو) به‌وان سپی‌رایوو.

Amalekites (****)

Midianites (*****)

ئه‌م دۆله‌ قاقری و بێ به‌ر و نا‌ئینسانییه‌ی پیایدا ده‌رۆیشتین، کی‌تانی سامناکی یه‌هوه‌ بووه‌، وی به‌نه‌عه‌رته‌ لیدانه‌وه‌ لێره‌وه‌ تپه‌په‌ریوه‌.

چۆن ده‌کرئ بونیاده‌م به‌باشی قه‌ومی به‌نی ئیسراییل بناسن گه‌ر به‌م بیابانه‌ ترسانکه‌دا تینه‌په‌ری و تاقی نه‌کاته‌وه‌؟ ئیمه‌ سه‌ی رۆژی له‌سه‌ریه‌ک به‌سواری وشتره‌وه‌ به‌م بیابانه‌دا به‌رته‌په‌بووین، گه‌رووت له‌ تینویتی‌دا وشک ده‌بین و سه‌رت له‌گه‌ژه‌وه‌ ده‌چن و له‌کاتی داگه‌ران به‌دۆلی خز و پینچاوی‌پینچا میتشکته‌ وه‌ک فرۆژکه‌ ده‌خوینته‌وه‌، قه‌ومیک که‌ بۆ ماوه‌ی چل سا‌ل له‌م کوره‌یه‌دا خارا بووبن، کین ده‌توانی ناوی له‌ناو ناواندا بسپه‌رته‌وه‌؟ شادومان بووم به‌بینینی ئه‌و گاشه‌به‌رده‌ سامناکه‌ی که‌ فه‌زله‌تی قه‌ومی یه‌هودی له‌سه‌ر له‌دایک بوو: به‌رخۆ‌دان، هی‌زی ئیراده‌، سه‌رسه‌ختی و توانایان بۆ به‌رگه‌گرتن، بالا‌تر له‌مانه‌ خاوه‌ندی‌ک که‌ گوشتی له‌گوشتی ئه‌وان و بلتیه‌ی له‌ بلتیه‌ی ئه‌وان پیک هاتبوو، ئه‌و خاوه‌نده‌ی که‌ هاواریان لێ کردبوو: (خۆراکمان بده‌، دوژمنانمان بکوژه‌، رینوینمان به‌ به‌ره‌و سه‌ر زه‌مینی مه‌وعودا!)

قه‌ومی یه‌هود قه‌رزباری ئه‌م بیابانه‌ن له‌توانای هه‌میشه‌ییان بۆ مانه‌وه‌ و بۆ ئه‌و چاکه‌خوازی و خراپه‌کاریانه‌ی کۆنترۆلی دنیایان پین کرد. ئه‌مرۆ‌یش، له‌م قۆناغه‌ گه‌ژ و ناله‌بارو تۆله‌ستین و توندوتیژه‌دا که‌ پیایدا تیده‌په‌رین، پینده‌چن جاریکی تر یه‌هود گه‌لی هه‌لبی‌ترراوی خوا بێ بۆ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی ترسناک له‌ عه‌ردی کۆیله‌.

دواجار، له‌و پاش نیوه‌رۆ‌یه‌دا گه‌یشته‌ینه‌ ده‌یری سینا، به‌سه‌ر به‌رزاییه‌که‌ی (میدیانی)‌دا سه‌رکه‌وتبووین که‌ زیاتر له‌ پینچ هه‌زار پین به‌رز بوو. شه‌وی رابوردوومان له‌قه‌برساتیکی موسولمانان رۆژ کردبووه‌، له‌به‌رده‌م مه‌زاری (شیخ)‌دا چادرمان هه‌لدابوو، سپیده‌ی به‌یان له‌خه‌و هه‌ستاین، سه‌رما وه‌ک مار پتویه‌ ده‌داین، به‌فر چادره‌که‌مانی داپۆشیبوو، ده‌تگوت مافوری ئه‌لماست له‌و پینده‌شته‌ی به‌رده‌مان راکستوه‌، له‌ بنمیچی کوخته‌ رووخاویکی گۆرستانه‌که‌دا چه‌ند داریکمان ده‌رکیتشا و ناگرێکمان کرده‌وه‌، بلتیه‌ی ناگر به‌رز بۆ‌وه‌ و هه‌رچوارمان به‌ده‌وری ناگره‌که‌دا هه‌لکه‌ورمان تا گه‌رمان بپه‌ته‌وه‌، وشتره‌کانیش هاتبوونه‌ پیشه‌وه‌ و ملیان به‌سه‌رماندا شوپ کردبووه‌. ئاره‌قی خورمانان خاوه‌ده‌وه‌ و چامان دم کرد، پاشان به‌دوو‌ه‌کان سه‌سیرتکیان له‌سه‌ر به‌فره‌که‌ راکست و روخساره‌ لاوازه‌ هه‌تاوبردوووه‌ که‌یان کرده‌ مه‌که‌که‌ و که‌وتنه‌ نوێژکردن. نو‌قمی جه‌زه‌بوون و روخساریان ئارنگی ده‌دا، به‌چاوی ریزیکی مه‌زنه‌وه‌ له‌و سه‌ جه‌سته‌ ئارام و برسی و عه‌زاب چه‌شتوه‌م ده‌نۆری که‌ ئاوها تیر بیوون. ئاخ‌ر مه‌نسور و تۆعه‌مه‌ و عه‌وا به‌جو‌ریک هه‌لگه‌ژابوون، که‌ ئیدی ده‌رکی به‌هه‌شتیان به‌روودا کرابۆ‌وه‌ و چوو‌بوونه‌ ژووری. ئه‌وه‌ به‌هه‌شتی تابه‌تیی خۆیان بوو، به‌هه‌شتی موحه‌مه‌دی، به‌هه‌شتی خۆر بوو.

وشترگه‌لی سه‌پی و گامبشی له‌وه‌راو له‌چه‌مه‌نزاری سه‌وزدا، چادری په‌نگاره‌په‌نگ و ژنانیتیک که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی چادره‌کاندا له‌سه‌ر ئه‌نۆ دانیشتیبوون، ژنانیتیک که‌ کاتی پینده‌که‌نن سه‌ریان بۆ دواوه‌ ده‌گه‌په‌یه‌وه‌، ژنانیتیکی بازنگی ئالتون له‌مه‌چه‌ک و پاوانه‌ له‌ پا، ژنانیتیکی چاوان به‌کل و پرچ و که‌زی خه‌نه‌کراو و دوو خال له‌سه‌ر گۆنا کو‌تراو، له‌ولایشه‌وه‌ هه‌لم له‌ چیشته‌که‌یان به‌رز ده‌بووه‌: پلاو له‌گه‌ل ماست، خورما، نانی گه‌نم، گۆزه‌یه‌ک ناوی سارد، سه‌ی چادری گه‌وره‌تر له‌ چادره‌کانی تر، سی و سه‌ی وشتری خیراتر له‌

و شتره‌کانی تر، سځ سهد و سځی و سځی ژنی نه فسووناویتر له ژنه‌کانی تر: چادر و وشتر و ژن بۆ مه‌نسور
تۆعمه و عه‌وا.

نوێژ ته‌واو بوو، به‌هه‌شت ده‌رگا‌کانی داخست، به‌دوو ده‌کانیش دابه‌زیبونه‌وه سه‌ر به‌رزایه‌سه‌ه‌کانی
(میدانی) و به‌بیده‌نگی له‌ئاگره‌که نیتیک بسوونه‌وه، به‌جۆش و خرۆشه‌وه که‌وتبوونه‌وه کاروباره
ئاساییه‌کانی رۆژانه‌یان. گ‌رنگ نه‌وه‌بوو چه‌ندیک ئه‌م ژبانه درێژه ده‌کیشی؟ به‌هه‌شت کۆتاییه، هه‌ر بۆیه
ئارامگرتن شتیکی جوانه.

ده‌ستم بۆ لای تۆعمه رایه‌ل کرد که له‌لای راستمه‌وه دانیشتیبوو. گوتم: (الله اکبر، اشهد ان لا اله الا
الله، اشهد ان محمدا رسول الله.) تۆعمه له‌سه‌رسورماندا راچله‌کی، وه‌ک بلتی نه‌یتیه‌سه‌که‌یم
ئاشکر کردین، روخساری له‌شادومانیدا پرشنگی دا و ته‌ماشای کردم. پاشان ده‌ستی گویشم.

که‌وتینه‌وه رۆی، به‌پیتی پیاده ده‌رۆیشتم، ئیدی هه‌سه‌له‌ی جووله‌ی هیتور و ئارامی وشتره‌کانم نه‌بوو.
چیاگه‌لیک له‌ به‌رده چه‌خماخی سوور و سه‌وز له‌هه‌ردوو لمانه‌وه قه‌دیان راست کردبووه، ناو به‌ناو
مه‌لیکی چکۆله‌ی ره‌ش به‌کاکۆلیکی ورد و سپییه‌وه به‌ژوور سه‌رماندا تینه‌ده‌پری، له‌سه‌ری رێگه‌که‌شه‌وه
کاروانیکی وشتر و ه‌دیاره‌که‌وتن، به‌دوو ده‌کان له‌خۆش‌حالییدا هاواریان کرد و راوه‌ستاین.

دوو وشتره‌وانی پێشه‌نگی کاروانه‌که نریک بوونه‌وه و گوتیان: "سه‌لامون عه‌له‌یکوم." ته‌وقه‌یان له‌گه‌ل
وشتره‌وانه‌کانی ئیمه‌دا کرد و ماچومووچیان کرد. ئیدی به‌ده‌نگیکی نرم و هیتور سه‌ری قسه‌ بۆ
هه‌والپرسینی ئاسایی و دیرینه دامه‌زرا: (وه‌زعی ئیوه چۆنه؟ ژنان خه‌ریکی چین؟ وشتره‌کان چۆن؟ له
کوێوه دین و بۆ کوێ ده‌چن؟) وشه‌گه‌لی (سه‌لام) و (الله) لیکدا لیکدا له‌زاریان ده‌هاته‌ده‌ر. ئه‌م دیداره
بیابانییه‌ی ئه‌وان مانایه‌کی به‌رز و پیرۆزی وای به‌خۆوه ده‌گرت که ده‌بوو به‌پیته سه‌ر مه‌شقی دیداری
ئینسان له‌گه‌ل ئینساندا.

من له‌قولایی ده‌وه ستایشی ئه‌م کورانه‌ی بیابان ده‌که‌م، بنۆره چۆن ده‌ژین- به‌چه‌ند ده‌نکیک خورما،
مستی گه‌نم، کوپیک قاوه- که‌چی جه‌سته‌یان چاپووک و قاچ و قولیان باریک وه‌ک قاچی بزنه کتیی و
چاوانیشیان تیبژ به‌وتیه‌ی چاوی شه‌هین. ئه‌وانه ده‌سکورتترین خه‌لکانی ئه‌م دونه‌یه‌ن و له‌هه‌مان کاتیشا
سه‌خی ته‌بعترینیان، برسیتییان هه‌ر چه‌ندیک بێ تا راده‌ی تیربوون ناخۆن، تۆزیک قاوه و تۆزیک
شه‌کر و مستیک خورما لای خۆیان گل ده‌ده‌نه‌وه تا بۆ ریبواریکی دانین. له‌ راسۆ سه‌ره‌شته‌یاری
ده‌یره‌که بۆی گتیرامه‌وه چۆن ژنیکی کورته‌بالای به‌دو راوه‌ستاوه و له‌گه‌شته‌یاریکی ئینگلیز ورد بۆته‌وه که
قوتویه‌ک خواردنی کردۆته‌وه و که‌وتۆته‌وه خواردنی، کابرای ئینگلیز پاروویه‌کی به‌ش داوه، به‌لام ئه‌م
عیزه‌تی نه‌فسی رێگه‌ی نه‌داوه و ه‌ری بگرئ، پاشان کوتوپر برسیتیی زۆری بۆ هیتاوه و له‌هۆش خۆی چووه
و بووراوه‌ته‌وه.

یه‌که‌مین نه‌قینی به‌دو خۆشه‌ویسته‌یه‌تی بۆ وشتره‌که‌ی. سه‌رنج ده‌دا چۆن کاتێ یه‌کێ له‌وشتره‌کان
چکۆله‌ترین ناھی لێ به‌رز ده‌بیته‌وه، گوێچکه‌ی تۆعمه و مه‌نسور و عه‌وا له‌حه‌زمه‌تا ده‌که‌ویتته له‌ره،
ئیدی راده‌هه‌ستان، هۆره‌که‌ی سه‌ر پشتیان پیک ده‌کرده‌وه، پاشان چاویان به‌ژیر زگ و ژیر پیتیدا ده‌گتیرا و

هه‌رچه‌ندیک ئالفیان شک بردبا له‌به‌رده‌میدا دایان ده‌نا، ئیوارانیش هۆره‌که‌یان داده‌گرت و وشتره‌که‌یان
به‌به‌تانی خوری داده‌پۆشی. زۆر به‌وردی خواردنی وشتره‌کانیان له‌ شتی پیس ده‌بژارد.

شعیرتکی کۆنی عاره‌بی هه‌یه ئاوها ستایشی ئه‌و هاواری ئازیزه‌ی به‌دو ده‌کا:

و شتر به‌بیاباندا ده‌روا و ده‌چیتته پیتش

و شتر تۆکه‌یه وه‌کو داری تابووت

رانی هه‌ر ده‌لێی ده‌روازه‌ی بوج

ئاسه‌واری قایش له‌نیو قه‌د

هه‌ر ده‌لێی ده‌ریاچه‌ی وشکی پر له‌چه‌وه

ده‌ست له‌سمتیه‌وه بده، وا ده‌زانیت

ده‌ستت له‌فینکه‌که‌روه‌وه داوه

له‌ پر دیک ده‌چی که‌گریکیه‌ک رۆی نابێ و

سیرامیک پۆشی کردبێ.

به‌په‌له به‌سه‌ر چیاکاندا هه‌لگژاین، په‌رۆش بووین بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ره‌نجام بگه‌ینه ده‌یره‌که، تۆزیک ئاو
له‌هه‌ستتیرکیکی سروشتیدا، چه‌ند دارخورمایه‌ک، کوختیکی به‌ردین و ئه‌ولاتریش خاچه‌ دارینه‌یه‌کی دانراو
له‌ سه‌رگاشه به‌ردیک، کوتوپر تۆعمه ده‌ستی هه‌لپری و هاواری کرد: "ده‌یر!"

له‌خورمانه‌وه، له‌مابه‌ین دوو چیاوی به‌رزدا، ده‌یری به‌ناوبانگی سینا به‌دیواری بلند چوارده‌ور گیراو
وه‌دیاره‌که‌وت. له‌قولایی ده‌وه تامه‌زۆی بیینی ئه‌م ساته‌وه‌خته‌بووم، که‌چی هه‌نووکه که‌ به‌ری ئه‌و هه‌موو
هه‌وله‌م له‌نیو ده‌ستا بوو، بێ هات و هاوار و به‌ئارامیی، خۆش‌حالیی خۆم ده‌رده‌پری، هه‌نگاوه‌کانیشم
خه‌یراتر نه‌کرد. بۆ له‌حه‌زه‌یه‌ک هه‌ستم کرد شتیکی هانم ده‌دا بگه‌ریمه‌وه، له‌زه‌تیک سهرسه‌ختانه له
ناوه‌وه‌م پرشنگی ده‌دا که میوه‌ی ناره‌زووم لێ نه‌که‌مه‌وه و نه‌بخۆم، به‌لام له‌ناکاوتیکرا شه‌یه‌کی گه‌رم
هه‌لی کرد و بۆنی دره‌ختانی پر له‌شکۆفه‌ی بۆ هیتام، ئیدی ئینسانه‌که‌ی ناوه‌م بریدییه‌وه و به‌ره‌و پیتش
رۆیشتم.

هه‌نووکه ده‌متوانی ئاشکراتر روخساری ده‌یره‌که بیینم، ده‌متوانی ئاشکراتر دیوار و بوج و نوێزخانه و
دارسه‌رووه‌کانی بیینم، گه‌یشته‌ینه‌ باخچه‌ی راهیب که‌ که‌وتبووه ئه‌مدیوی شورا‌کانه‌وه، له‌ په‌رژینه‌که
سه‌رکه‌وتم و دار زه‌یتوون و پرته‌قال و گوێز و هه‌نجیر و چه‌ر داربایه‌می پیرۆزیشم بینی، هه‌موو ئه‌وانه
لیره، له‌ دلێ بیاباندا و له‌ژیر هه‌تاودا ده‌ره‌وشانه‌وه، به‌و گه‌رما فینکه و به‌و بۆنی عه‌تره و به‌ویزه‌ویزی
میشووله بچووکه‌کانییه‌وه، ئیره ئیدی به‌هه‌شت بوو!

ماوه‌یه‌کی درێژ تاه‌ی ئه‌و روخساره‌ی خواوه‌ندم کرد، روخساریکی ره‌زاسووک که‌ ئینسانه‌کانی خۆش
ده‌وی، له‌خاک و ئاو و ئاره‌قه دروست بووه. له‌میانه‌ی سځ رۆژی رابورده‌ودا له‌گه‌ل روویه‌کی تریدا
روویه‌روو ببومه‌وه. روویه‌کی ترسناک و تاریک که‌ ته‌نها له‌ به‌ردی چه‌خماخ دروست بووه، له‌دلێ خۆدا

گوت: "نم ناگره‌ی که ده‌سووتینن، نم برده چه‌خماخه توند و تۆله‌ی که به‌دهستی ئینسان نابیتته مۆم، نه‌مانه خواوه‌ندی راسته‌قینه‌ن!" به‌لام نه‌لعان که به‌سهر په‌رزینه‌که‌دا دانه‌ویبوموه و له‌و باخچه‌ پر شکۆفه‌یهم ده‌نۆری، به‌خۆشه‌وه و ته‌ی زاهدیم به‌هاوار گوت: "خواوه‌ند راچه‌نین و فرمیتسکیکی شه‌نگه!" بوزا ده‌لتی: "دوو جۆر موجیزه‌ ههن: موجیزه‌کانی جه‌سته و موجیزه‌کانی رۆح، من پروام به‌دووهمیان هه‌یه نه‌که به‌یه‌که‌میان!"

ئاخر ده‌یری سینا موجیزه‌ی رۆحه، نم ده‌یره له‌ناوه‌راستی بیابانی نائینسانی و به‌چوارده‌وری بیره‌ئاویکدا دروست کراوه و خیلتی زویان و مه‌زه‌ب جی‌اوازی له‌ده‌ور کۆبوونه‌ته‌وه. نم ده‌یره ماوه‌ی چوارده‌ سه‌ده‌یه وه‌ک قه‌لایه‌ک سه‌ری هه‌لبیوه و له‌به‌رامبه‌ر هه‌تزه‌ سروشتی و مرۆبیه‌کاندا خۆی راگرتوه. به‌شانازیبه‌وه بی‌رم له‌وه کرده‌وه که ویزدانیکی بالای ئینسانی لیره‌ هه‌یه. لیره‌ چاکه‌خوایی ئینسانی، سه‌ری به‌بیابان نه‌وی کردوه.

به‌زه‌حمه‌ت توانیم جله‌وی شادومانیم بگرم، پیتم عه‌ردی نه‌ده‌گرت، لیره‌ له‌نیتوان لووتکه‌ی ته‌وراتی و ته‌پۆلکه‌ی به‌رزی (سه‌رده‌می دیرین) دا بووم! له‌خۆرئاوا (چیای مه‌عریفه) راکشابوو. نه‌و چیا‌یه‌ی که موسا ماره‌ مسینه‌که‌ی لێ را‌ده‌هینا، له‌و دیوه‌وه زیدی زه‌به‌لاحه‌کان و چیاکانی (ئاموریت)، لای باکو‌ریشه‌وه شاخه‌کانی (کیدار) و (ئه‌دومیه) و (تیمان) که تا بیابانی (مواب) ده‌گه‌یشتن، لای باشو‌وریش ته‌نگه‌ی (فاران) و زه‌ربای سوور، دواجار به‌ره‌و لای خۆرئاوا، زنجیره‌ چیاکانی سینا به‌ترۆپکه‌ پیره‌زه‌که‌یه‌وه، نه‌و ترۆپکه‌ی که موسا له‌ویدا له‌گه‌ل خواوه‌ند ئاخفت، دوورتریش چیای قه‌دیس کاترین. باخچه‌ی ده‌یره‌که له‌ماه‌بینی خۆر و به‌فردا ده‌دره‌وشایه‌وه، دار زه‌یتونه‌کان هه‌توره‌هه‌تور خسه‌یان له‌گه‌لا‌کانیان ده‌هینا، پرته‌قاله‌کان له‌ماه‌بینی په‌لکه‌کاندا پرشنگیان ده‌دا، دارسۆنه‌ره‌کان عاریفانه‌ قه‌دیان راست کردبووه و ره‌ش ده‌چوونه‌وه، بوئی داربادامه‌ شکۆفه‌کردوه‌کان وه‌ک هه‌ناسه‌ی خواوه‌ند، هه‌تور و هاوسه‌نگ ده‌هات و زه‌ین و که‌پووی بونیاده‌میان تژیی ده‌کرد له‌دخۆشی.

له‌راستیدا نم ده‌یره قه‌لایه، چۆناوچۆنی توانیبوی خۆی له‌به‌رامبه‌ر هه‌ناسه‌ی ورووژینه‌ری نم (با) به‌هاریه‌دا راگری؟ به‌دریژایی سه‌ده‌یه‌ک له‌دوای یه‌که‌کان چۆناوچۆنی به‌ناخی عه‌ردا رۆنه‌چوه‌؟

***

له‌ده‌روازه‌ به‌رزه‌که‌وه خۆم کرد به‌ده‌یره‌که‌دا، نوێرخانه‌که له‌ناوه‌راستی هه‌وشیکی گه‌وره‌دا بو، مزگه‌وتیکی چکۆله‌ش به‌مناره‌یه‌کی باریه‌که‌وه له‌ ته‌نیشیدا. دواجار لیره‌ خاچ و هیلال یه‌کانگیر ببوون. ده‌روبه‌ری هه‌وشه‌که به‌به‌فر پۆشراو و وه‌کی نه‌لماس ده‌دره‌وشایه‌وه، ژوور و هۆده‌ی میوانان و نه‌مباره‌کانی لێ بوون. سێ راهیب خۆیان دا‌بووه به‌ر خۆر، ماوه‌یه‌کی درێژ له‌جیتی خۆم راوه‌ستام و به‌په‌رۆشه‌وه گویم بۆ قسه‌کانیان را‌دایرا، قسه‌کانیان له‌سکوتی مه‌زنی هه‌وادا ده‌نگی ده‌دا، هه‌ریه‌که‌یان ده‌یویست بئاخفتن و باری شانی خۆی سووک کات، یه‌که‌کیان له‌باره‌ی نه‌و موجیزانه‌وه ده‌دا که له‌مه‌ریکا بینیبوونی: که‌شتیگه‌لی بوخاری، ئاپارتمانی به‌رز، ژنان، رووناکیی پرشنگدار له‌شه‌ودا. نه‌وی تریان باسی نه‌وه‌ی

ده‌کرد که چۆناوچۆنی به‌رخ له‌زیده‌که‌یدا ده‌برژتین. سییه‌میشیان باسی موجیزه‌کانی قه‌دیس کاترینی ده‌کرد که چۆن مه‌لایکه‌ته‌کان له‌ نه‌سکه‌نده‌ریبه‌وه هه‌یناویانه‌ بۆ ئیره، هه‌یناویانه‌ بۆ سه‌ر ترۆپکی چیاکی و چۆن بونیاده‌م ده‌توانی جینگه‌پێکانی به‌سه‌ر گاشه‌ به‌رده‌کانه‌وه بناسیتته‌وه.

بۆ سه‌ر بورجه‌که سه‌رکه‌وتم تا ته‌ماشایه‌کی ده‌روبه‌ر که‌م، راهیبیکی گه‌نج و په‌نگه‌په‌یو بینیمی و به‌راکردن بۆ به‌خه‌ره‌هه‌ینانم هات. ده‌رکه‌وت ته‌مه‌نی هه‌ر ده‌ سالیکه و خه‌لکی کره‌ته، به‌هۆی هه‌تاوه‌وه مووی تازه‌ هاتووی لاجانگی به‌ره‌نگیکی ته‌نکی خورمایی ده‌ینواند، هه‌روا که له‌باره‌ی زیدی خۆمانه‌وه سه‌ری قسه‌مان دامه‌زراند، پیره‌میردیکی نوورانی و ئارام، که ته‌مه‌نی ده‌روبه‌ری هه‌شتا سالیکی ده‌بوو، به‌هانکه هانک لیتمان نزیک بۆوه، سه‌ری له‌ گوێ قه‌بر ده‌له‌زری و ته‌مه‌نای خه‌ر یان شه‌ری له‌ده‌ستدا و هه‌ناوی چۆل. ئیدی به‌و جۆره‌ی لێ هاتبوو که بوزا ده‌یویست.

سێ قۆلی له‌سه‌ر نه‌سکه‌ملیکی درێژ له‌به‌ر هه‌تاوا دانیشترین، راهیبی گه‌نج مستی خورمای له‌ چاکی کراسه‌که‌یدا ده‌ره‌ینا و دایه‌ ده‌ستم، هه‌یشتا گه‌رمایی جه‌سته‌ی به‌خورماکه‌وه بوو، پیره‌میرد ده‌ستی هه‌ینا به‌ئه‌ژنۆمدا و که‌وته گه‌یترانه‌وه‌ی نه‌وه‌ی چۆن ده‌یره‌که رۆنراوه و چۆناوچۆنی به‌دریژایی سه‌ده‌کان به‌رگه‌ی گرتوه، هه‌روا که له‌به‌ر هه‌تاو و له‌ماه‌بین نم چیا نه‌فسانه‌بیابانه‌دا دانیشتیبووم، هه‌کایه‌تی ده‌یره‌که به‌لامه‌وه، وه‌ک ساکاری و راسته‌قینه‌یی هه‌کایه‌تی په‌رییان بوو:

- "ئیمپراتۆر (جوستینیان) نم ده‌یره‌ی به‌ده‌وری بیره‌ئاویکدا رۆنا که کیژانی بیترۆ (*). مه‌ره‌کانیان لێ ئاوه‌دا. رێک له‌و جینگه‌یه‌دا که پنچک سووتا به‌لام له‌ به‌ین نه‌چوو. جوستینیان دووسه‌د خه‌یرانی له‌ (بونتوس) و میسه‌روه‌ نارد تا له‌نزیک ده‌یره‌که‌دا نیشته‌جج بن و بینه‌ خه‌مه‌تکار و پارێزه‌ری. سه‌ده‌یه‌ک دواتر، محمه‌د هات و دیدنه‌ی کیتی سینای کرد، هه‌یشتا شوێنپه‌ی و شتره‌که‌ی به‌سه‌ر له‌وحی چه‌خماخه‌ سووره‌که‌وه ماوه‌ته‌وه. په‌هه‌بانه‌کان به‌شکۆ و رێژیکی فروه‌ به‌خه‌ریان هه‌یناوه که بۆته‌ مایه‌ی خۆش‌حالی محمه‌د و بووه‌ هۆی نه‌وه‌ی ئیمتیازاتی گه‌وره‌ به‌ده‌یر به‌خشی، هه‌موو نم به‌سه‌رهاته‌ به‌ده‌سه‌ختی کوفی له‌سه‌ر پسته‌ ناسک نووسراوه‌ته‌وه. له‌په‌ی ده‌ستی بۆ ئیمزاکردن به‌کاره‌یناوه، هه‌لبه‌ته‌ نه‌و نه‌یده‌زانی بنووسی، له‌و ئیمتیازیانه‌دا هاتوه: (ئه‌گه‌ر راهیبیکی کیتی سینا له‌ ده‌شت یان له‌سه‌حرا، له‌ شاخ یان له‌ نه‌شکه‌وت په‌نا بگری، نه‌وا من له‌گه‌لی دام و له‌هه‌ر جۆره‌ ئازاریک ده‌یبارتیم، له‌سه‌ر راهیبه‌کانی کیتی سینا دیمه‌ ده‌نگ له‌هه‌ر کوپه‌که‌ بن - له‌سه‌ر وشکایی بن یان له‌ زه‌ریا، له‌خۆره‌ه‌لات بن یان له‌خۆرئاوا، له‌باکوور بن یان له‌باشوور- نه‌وان ناچاری باجدان نین، بۆ خه‌مه‌تی ئیجباری بانگ نا‌کرتین، زه‌کاتیان له‌سه‌ر نییه، بالی ره‌حمه‌ت به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه ده‌سه‌کیتته‌وه.)

هه‌روا که پیره‌میرد ده‌دا، ده‌نگی له‌و هه‌موو به‌ریه‌که‌وته‌ ئینسانیه‌دا هه‌یند ده‌له‌زری که گیانی ده‌کرد به‌به‌ری چیا و دیواره‌ بیزانسیه‌کانی ده‌روبه‌رمدا، فه‌زا تژیی بوو له‌ قه‌دیس و شه‌هید. جحیله‌ کریتیبه‌که به‌ده‌می دا‌په‌چرپه‌وه‌ گوتی بۆ نه‌و نه‌فسانه‌ موجیزه‌ی اسایه‌ را‌ده‌دایرا و نوقمی نه‌شوه‌ ببوو، له‌

(*) Jethro خه‌زووری موسا.

خواربیشه‌وه له‌حه‌وشه، راهیبه‌کان له هۆده‌کانیان هاتبوونه ده‌ری تا ئه‌و گه‌مه بکیشن که عاره‌به‌کان هیتابوویان، ده‌رگای مویه‌قه‌که کرابۆوه و ده‌متوانی لیبه‌وه میتیکی درێژ ببینم که پریوو له قوژالی سوور و گه‌وره‌ی زه‌ریایی، راهیبیکی رهنگه‌په‌ریوو خۆی له به‌تانیبه‌کی قاوه‌بیبه‌وه پیتچابوو، وینه‌ی سه‌ده‌فیتیکی زلی زه‌ریایی ده‌کیشا.

پیره‌مێرد به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: "ئه‌وه باوکه (پاکومیوس)ی شیتۆکه‌به و وینه ده‌کیشی!"

منیش که ده‌مویست به‌رگری له هه‌موو هونه‌رمه‌ندان بکه‌م، گوتم: "ئه‌دی خۆ لوقا پیتغه‌مبه‌ریش هه‌ر وینه‌کیش بووه!"

- "کوره‌که‌م ئه‌وه خایله‌گه‌لیکی خه‌ته‌رناکه، خاوه‌ند لیت به‌دوورکات، ده‌بێ پیتغه‌مبه‌ر بیت بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت به‌رگه‌ بگریت!"

راستی ده‌کرد، من بیده‌نگ بووم، هه‌ستام و بۆ هه‌وشه‌ دابه‌زیم، راهیبه‌کان وه‌ک مندال له به‌فره‌که‌دا که‌وتبوونه شه‌ره‌ تۆپه‌ل، به‌بارینی به‌فر خه‌نی بوون، چونکه ئه‌مه ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند که گژوگی له بیاباندا شین ده‌بێ و مه‌ر و بزنی لیبی ده‌خۆن و خه‌لکی ده‌توانن نان به‌شی خۆیان دا‌بین که‌ن.

چهند کۆپله‌یه‌ک هاتن و له‌پال دیواری ده‌یره‌که‌دا دانیشتن، جگه‌ره‌یان ده‌کیشا و کپنۆشیان ده‌برد و ده‌دوان، چهند ژنیکی پیس و پۆخ‌ل و پیتخاوس و ره‌شپۆشیان له‌نێودا بوو، په‌رچه‌میان به‌سه‌ر نیتوجه‌وانیاندا دا‌بوو، وه‌ک گۆلینه‌کی ره‌شمه هۆنیه‌بوویه‌وه. روه‌ساریان له‌که‌پوه‌وه به‌ره‌و خوار به‌زنجیری باریک که سه‌ده‌ف و پارهی وردی زیوین به‌کۆتایی هه‌ر یه‌کیکیانه‌وه کرابوو، پۆشیه‌بوو. هه‌ر یه‌کیک له‌ژنه‌کان کراسه‌که‌یان هه‌لدا‌یه‌وه و منالیکیان ده‌ره‌یتنا و به‌رامبه‌ر خۆیان له‌سه‌ر به‌رده‌که‌ دا‌ياننا، هه‌مموان چاوه‌ری بوون راهیبه‌کان بێن و به‌شه‌ رزقی خۆیانیان ده‌نی: سێ کولیره‌ی چکۆله‌ بۆ هه‌ر پیاویک و دوو کولیره‌ بۆ هه‌ر ژن و مندالیک، ده‌شبوو هه‌ر که‌س خۆی بۆ وه‌رگرتنی کولیره‌کانی بیت، هه‌ر بۆیه چهند سه‌عاتیک له‌وه‌یه‌ر له‌خپه‌ته‌کانیان هاتبوونه ده‌ره‌وه تا له‌کاتی خۆیدا بگه‌ن. به‌لام برسیته‌ییان به‌و کولیره‌ چکۆلانه‌ دانه‌ده‌مرکایه‌وه، ناچار کولله‌شیان کۆده‌کرده‌وه، وشکیان ده‌کرده‌وه و ده‌یانکوتی و ده‌یانکرده‌ نان.

به‌بێنی ئه‌و برا کۆپلانه ته‌واویک نیگه‌ران بووم، ناخه‌ر ئه‌وانه له‌چهن‌دین سه‌ده له‌وه‌به‌ره‌وه، به‌ده‌وری ئه‌م شورا بیزانسیانه‌دا کۆبوونه‌ته‌وه و وه‌ک به‌رد کولیره‌یان بۆ هه‌لده‌دری، له‌ریتی هه‌ره‌شه‌و گوره‌شه‌ی ده‌یره‌وه ده‌ژین و ده‌مرن. ئه‌مه‌رۆیش هه‌ر وه‌ک ده‌ورانی (بیترۆ) کپژان ته‌نها مه‌ر ده‌له‌وه‌رین، هیه‌چکس مه‌زاحیمیان نای، کاتێ دوو گه‌نج عاشقی یه‌کتر ده‌بن و شه‌وانه به‌نه‌یتی ده‌چنه‌ شاخ، کوره‌که ده‌که‌وه‌یته نه‌یه‌نین و که‌نیشک‌ه‌یش ده‌که‌وه‌یته‌ گۆرانی چرین، به‌بێ ئه‌وه‌ی هیه‌چ کامیان ده‌ستی به‌ر ئه‌وی تریان بکه‌وی، پاشان کوره‌که به‌مه‌به‌ستی کپینی دو‌لبه‌ره‌که‌ی له‌چیا دا‌هه‌زی، خه‌زوری ئاینده‌ی له‌ده‌ره‌وه‌ی خپه‌ته‌که‌ی دانیشتوه، کچه‌ش ده‌گاته‌ جێ و ئه‌م عه‌باکه‌ی خۆی به‌سه‌ر کپه‌که‌دا ده‌دات. باوکی کوره‌ و (شیتخ)یش ده‌گه‌نه‌ جێ، باوکی کچه‌ و کوره‌، گه‌لا خورمایه‌ک ده‌گرن و دوو که‌رتی ده‌که‌ن، پاشان باوکی

کچه‌ ده‌لی: "هه‌زار لیره (*م به‌رامبه‌ر کچه‌که‌م ده‌وی!"

شیتخ به‌سه‌ر سوورمانه‌وه ده‌لی: "هه‌زار لیره! کچه‌که‌ت دوو هه‌زار لیره‌ش ده‌هینێ و زاواش ناماده‌یه ئه‌و بره‌ لیره‌یه‌ بدات، به‌لام له‌به‌ر خاتری من پینج سه‌د لیره وه‌ره‌ خواره‌وه."

باوکی کچه‌ وه‌لام ده‌داته‌وه: "ئه‌مه پینج سه‌د لیره‌ش له‌به‌ر خاتری شیتخ."

له‌م هه‌یس و به‌یسه‌دا، خزم و خوتیش یه‌ک یه‌ک گه‌یشتوونه‌ته‌ جێ و چوار مشقی له‌به‌رده‌م خپه‌ته‌که‌دا دانیشتون، له‌وکاته‌دا هه‌مموان هه‌لده‌سه‌ سه‌ریه‌ن.

- "له‌به‌ر خاتری من پینج سه‌د لیره‌ی تریش وه‌ره‌ خواره‌وه!"

- "سه‌د لیره‌ی تریش!"

- "په‌نج لیره‌ی تریش!"

- "بیست و پینج لیره‌ی تریش!"

تا دواجار بره‌ پاره‌که بۆ یه‌ک لیره‌ دا‌هه‌زی، پیک له‌و کاته‌دا ژنان که له‌ قوژنیکدا خه‌ریکی گه‌نم هاریان، ده‌ست ده‌که‌نه هه‌له‌له‌ کیشان، باوکی کچه‌ هه‌لده‌سیتته سه‌ریه‌ن و ده‌لی: "له‌به‌ر خاتری ئه‌م ژنانه‌ی گه‌نم ده‌هاریان، کچه‌که‌م به‌نیو لیره‌ ده‌ده‌م!" ئیدی شه‌وی زه‌ماوه‌ند، هه‌مموان ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه و سه‌ما ده‌که‌ن.

به‌م جۆره، داب و نه‌ریتی بیابان به‌درتیا‌یی هه‌زاران سا‌له وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه.

***

کریته‌یه جحیله‌که هات و گوتی: "باوکانی پیرۆز له‌هۆلی پیتشوازی چاوه‌ریت ده‌که‌ن، به‌رموو!"

نزیکه‌ی بیست راهیب له‌هۆلی گه‌وره‌ی پیتشوازی دانیشتبون. به‌کونجکاوییه‌وه سه‌یریان ده‌کردم، ویستم ده‌ستی یه‌که به‌یه‌که‌یان ماچ که‌م، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ژماره‌یان زۆر بوو ته‌نها ده‌ستی (عابید)م ماچ کرد. عابید لاواز و مۆن، بێ دوولتیه‌کردن له‌ناوه‌راستا دانیشتوو، جارتیکی تریش قاوه، که‌وچکی مره‌با، په‌رداخیک شه‌رابی خورما و قسه و باسی ها‌که‌زایی وه‌ک: خه‌لکی کوی؟ کبیت؟ خۆش هاتیت.

عابید، ئه‌و داربه‌رووه پیره‌ی که هه‌وره‌برووسکه‌ی خودا کردبوویه خه‌لووز ته‌ماشای کردم، به‌لام دلنیا بووم نامبێنی، ناخه‌ر چاوانی تاریک دا‌هاتبوون، چیدی به‌ناشکرا دونیای بینه‌راوی بۆ له‌یه‌کتر جیاوه نه‌ده‌کرا، هه‌نووکه ئیدی دونیای نه‌بینه‌راوی ده‌دیت، ته‌ماشای ده‌کردم و له‌و دیومه‌وه شارگه‌لی گه‌وره‌ی ده‌دیت، (دونیا)یه‌کی ده‌دیت که له‌زه‌لکاوی گونا‌ه و فیز و چه‌قاوه‌سویی و مه‌رگدا په‌له‌قاژتی بوو.

پیم گوت: "من له‌ ته‌نگه‌یه‌کی گه‌وره‌دام و هیوادارم نیجازه‌م به‌ده‌نی چهند رۆژتیک له‌ ده‌یر بمیتمه‌وه تا

(*) له‌ده‌قه ئینگلیزییه‌که‌دا پاوه‌ند Pound به‌کار هاتوه، که خۆی ده‌شیت جونه‌یه‌ یاخود دینار بیت... به‌لام له‌ هه‌ردوو ده‌قه فاسی و عاره‌بیه‌که‌دا لیره به‌کار هاتوه.

به شکم رۆحم هیوربیتتهوه و بگاته برپاریک!

عابید پرسى: "دهتهوئى خواوهند بدۆزیتتهوه؟" بۆم دهركهوت يه كه م جار ه ده مبینى، ناخر پيشتر تنها ته ماشای کردبووم.

وه لاميم دایه وه: "دهمهوئى دهنگى ببییه م، دهخوازم داواى لى كه م پینم بلتى كام ریگه بگرمه بهر، ناخر تنها له بیاباندايه رۆح دهتوانئى دهنگى وى ببیهت!"

عابید گوئى: "لیتره له بیابان هه موو دهنگه كان ده بیسترتین: به تاییه تى دوو دهنگ كه جیاكردنه و بیان له یه كترى زهحه ته، ئەوانیش دهنگى خواوهند و دهنگى شهیتانه، كورم وریابه!"

دوو راهیب هاتنه ژووره وه تا ئەم حاجییه تازه به ببینن و به خیرى بپنن، یه كێكیان بهرپرسى میواندارى بوو، زه لامیكى قهله و خواوهند ریشتیكى لوول و چوانیكى شین و خه ندان، كاركه ی بریتى بوو له سه ره رشتیكردنى بیانییه كان، راهیبه كه ی تر زه رده خه نه یه كى خه مین و گالته جاربیانه ی له سه ر لیتو بوو، بالای بهرز، ریش و سمیل و برۆى سبى وه ك به فر، قامك و نینۆكه درێژه كانیشى هه ر سبى، ئەو له گه لم نه دوا، به لكو تنها به زه رده خه نه وه دیقه تى دام، نازانم زه رده خه نه بوو یان مه سه خه ره؟ له وه ساته دا نه مده زانى، چه ند رۆژ دواتر تیگه یشتم.

عابید هه ستا، ده ستى بۆ رایه ل كردم و گوئى: "خودا بكا ئەوه ی تا ئیستا بیته وه له دونیادا به دوویدا گه راویت، له بیاباندا بیدۆزیتته وه."

راهیبى رای كرد تا ده رگا كه ی بۆ بكا ته وه، عابید به هه نگاوى قورسه وه كه وته پى و دیاره نه ما.

ئەو راهیبه ی بهرپرسیارى كاروبارى میواندارى بوو، به ره وه لام هات و گوئى: "وه ختى شتیه. تكایه به فرموى بۆ هۆلى ناخواردن."

راهیبه كان به ده وری میترى كى درێژكۆله دا دانیشتبوون و عابید له سه رووى هه مووانه وه، راهیبى خزمه تچى ژمه خواردنى هینا، قرژالى سووره وه كراو و سه وزه له گه ل كۆلێره یه ك و په رداختى شه راب بۆ هه ر كه سىك. باوكه كان كه وته خواردن، كه س دوو لیتو ده نده كرد، خه تیب سه ركه وته سه ر مینبه رى كى نزم و كه وته راڤه كردنى وانەى ئەو رۆژه: گه رانه وه ی كور ه لاساره كه.

چه ندین جار و له چه ندین ده برى جۆراوجۆردا، گوتم له و ئاوازه ریتمى كه مه زه ببییه ی سه ر سه فره ببوو، ناخر له م رپیه وه ژمه خواردنه كه ئەه میبه تى كى تایه تیبى عیرفانى له خۆده گرت، جارێكیان حاخامى ك گوئى: "مرۆڤى ئیماندار له كاتى خواردنا، خواوهندى ناو خواردنه كه نازاد ده كات!"

خه تیب به نه غمه وه له به ره ی كور ه لاساره كه وه ده دوا، له به ره ی عه زاب و ریسوا بییه كانییه وه دوور له ماله باب، له به ره ی ئەوه وه كه چۆناوچۆنى وه ك به راز خرنووكى خواردوو و چۆناوچۆنى رۆژتێكیان ئیدى پرزه ی لى براوه و به ره و لای بابى گه راوه ته وه.

له نیتو ئەم سه روته ئیمانداریه مه سیحییه دا، به خۆم گوت: "له ده برى كى تر دا، كه زیاتر یه كانگیرى له گه ل ناآرامى و یاخیگه رپیتى رۆحى سه رده مدا هه بى، ئاكامى كى شكۆدار، وه ك ئەوه ی خواره وه، له وه به سه رها ته ده كه ویتته وه:

كور ه لاساره كه شه كه ت و تیشكاو بۆ ماله هیمنه كه ی بابى ده گه رپیتته وه، له وه شه وه دا كه له سه ر جینگى گه رم و نه رم را ده كشین تا بنوى، ده رگا كه به ئەسه پایی ده كرتته وه و برا چكۆله كه ی دیتته ژووره وه و ده لئى: (ده مه وئى برۆم، ماله بابم لى بۆته زیندان!) براى تیشكاو به بیستنى ئەو قسانه خۆشحال ده بى، برا كه ی له ئامیز ده گرى و ده كه ویتته نامۆزگارى كردنى كه پتوبسته چ بكا و ئاراسته ی كام ریگه بگرتته بهر، زۆرى لى ده كا له م ئازاتر و باوه ر به خۆتربى و هه رگیز خه یالى گه رانه وه بۆ (ته وبله) ی باب له كه له لى نه دا. (ناخر ئەو به ماله بابى ده گوت ته وبله!) برا كه ی تا به رده رگا به رپى ده كا و ته وقه ی له گه ل ده كات، بىر ده كاته وه و له دلئى خۆدا ده لئى: برا كه م له من به هیتر ده بى و ناگه رپیتته وه!

***

چۆناوچۆنى ده توانم یه كه مین شه ویتك له بىر كه م كه له قه لا بیابانییه كه ی خواوهندا رۆژم كرده وه؟ بیده نگی تژی بوو له تارما یى، ئەو بیده نگییه چوارده وری ته نیبووم وه ك ئەوه ی كه وتبیتتمه بنى بىرتى كى وشك و تارى كه وه، پاشان له ناكاو یكرا بووه دهنگ و رۆحى هینامه له رزه.

- "لیتره، له ماله كه ی مندا چ ده كه ی ت؟ تۆ یاك و شه رافه تمه ند نیت، نىگات به ملا ولادا ده فرى، من متمانه م پیت نبییه، تۆ له هه ر له حزه یه كدا بى ئاماده ی خیانته كرد نیت، ئیمانته تى كه له به كى ناموقه ده سه له بى ئیمانى. ناخر تۆ نازانیت كه خواوهند له كۆتایى هه ر ریگه یه كدا دانیشتوو، به لام تۆ هه میشه په له ته و هه میشه له نیوه ی ریگه دا ناھومید ده بیت و ریگه یه كى تر ده گرتته به را!"

خه لكانى ئاسایی (سایرین) (*ه كانیان بۆ نا بىرنى و ناتوانن گۆزانى له فه زادا ببییه ن، كه ر و كویر و داماوانه له سه ر عه رد ژبان ده گوزه رپن، به لام ده سه برێره كان، ناخواوهنده كان، دهنگى (سایرین) یك له ناخیانرا، له قولایى رۆحیانرا ده بییه ن و نازایانه شوینى بى ئەو دهنگه هه لده گرن. پیتتوايه جگه له مه چ شتى كى تر هیه نرخ بداته ژبان؟ به لام ناخواوهند فه قیر و خانه گومانه كان، دهنگى (سایرین) ده بییه ن و باوه ر ناكهن، خۆیان له پشت هه زه رو تر سنۆكییه وه مه لاس ده دن و به درێژایى ته مه نیان بیانوه ئەرى و بیانوه نه رتكان به ته رازووى وردى شىكارى ده كیشن، خواوهندیش كه نازانى له كوئیان دا بنى و هه زیش ناكات بیانكاته زینه ت بۆ دۆزه خ، یاخود به هه شتیان پى ئالووده كا، له به ر ئەوه فه رمان ده دا لنگه و قوچ له فه زادا له نیتوان گه نده لئى و پا كژییدا بچینه وه.

دهنگه كه نه ما، چاوه رپیم كرد، سه ر روومه ته كانم له شه رم و تووره ییدا سوور هه لگه رابوون، پاشان له جیگه یه كه وه، كه نازانم له خودى بیابانه وه بوو یان نا - هیترم تى هاته وه تا سه رى نار ه زابى و یاخیبوون هه لپرم.

- "ئەز گه یشتوو مه ته كۆتایى و له كۆتایى هه ر ریگه یه كیشدا خه رنده م دۆزیه ته وه."

- "تۆ ناتوانیت له وه زیاتر برۆیت، خه رهند ناوتیكه ده بیده نه هه موو ئەو شتانه ی ناتوانین لیتو بیان

(* له په راویزه كانى پیتشودا ناماژه ی بۆ كراوه.

تیپه‌پرین، ئەگینا چ خەرەندیکی بوونی نییە، ڕێگەیش کۆتایی نییە، بەلکو تەنها ڕۆحی ئینسان ھەبە کە شتەکان بەگۆڕیە ئازایەتی و ترسۆکییان ناو دەنێ. مەسیح و یوزا و موسا، ھەموویان بەخەرەند گەیشتن، بەلام پردیان لێدا و بەسەریدا پەڕینەو، چەندین سەدەییە و تا ئێستا جەماوەری خەلک لەدوایانەو دەپەڕنەو.

- "ھەندئێ کەس بەفەرمانی خواوەند دەبێتە قارەمان، ھەندئێکی تریش بەبەرخۆدانی خۆیان، من تێدەکوێشم!"

پێتکە نینتێکی ترسناک لە دەورەبەر و لەناو دەمرا تەقیبەو.

- "قارەمان؟ بەلام بوون بەقارەمان واتە خۆسپاردن بەڕیتمیک کە ئینسان لە تاکیتی تێدەپەڕنێ، بەلام تۆ ھێشتا تزییت لەنیگەرانی و تەمبەلی، نەتوانینت بۆ زالبوون بەسەر فەوزای ناو وەت و دەستەپاچەبیت لەخولقاندنی (وشە)ی کامڵ و ھاوگونجاو، وات لێ دەکا سەرزنشتی خۆت بکەیت و بلتیت: (شکلە کۆنەکان زۆر سنووردارن!) بەلام ئەگەر تۆ لەفیکر و لە کردەو دەدا لەمە زیاتر بێ ھەلگری، ئەوا دەتوانیت بگەیتە سنوورەکانی قارەمانیت، دەتوانیت بگەیتە ئەو مەرزانییە کە (دە) ڕۆحی وەک ڕۆحی خۆت لەناویدا جێگەیان دەبیتەو و دەتوانن کاریکەن. گەر خواستەکانت لەھیتما ناسراو ناسمانیبەکانەو وەرگری، ئەوا دەتوانی کەشتی ئەزمونە تاییەتیبەکانی خۆت بخەیتە جوولە و شکلتیکی ئەمڕۆیی بەخواوەند و بەئینسان ببەخشیت. دەئەمەش ئەو شتەبە کە بەدوایدا دەگەریت، بەلام ھێشتا نەتدۆزیووەتەو!"

- "تۆ بێ وێژدانیت، ڕوح بێ لە دلتا نییە، ھۆ ئەو دەنگی بێ ڕوح، پێشتریش ھەر گوێم لەتۆ بوو، ھەر کاتێ لە دوورپیانیکدا ڕاوەستابم و لەبیری ھەلپژاردنی ئەو ڕێگەیدا بووم کە پێوستە بیگرمەبەر، گوێم لە تۆ بوو!"

- "ھەمیشەیش ھەرکاتێ ڕابکەیت، گوێت لێم دەبێ!"

- "قەت ڕام نەکردوو، ھەمیشە بەرەو پێشەو چووم و ھەر شتێ خۆشم ویستبێ جێم ھێشتوو و دلم دوو کەرت بوو!"

- "تاکەئ ھەر ئاوا دەکەیت؟"

- "تا ئەو کاتە دەگەمە ترۆپیکەم، لەوێ دەحەویمەو!"

- "چ ترۆپیکێک بوونی نییە، تەنها بەرزایییە، چ حەوانەو کە نییە، تەنها بەرخۆدان ھەبە، بۆ سەرت سورماو؟ بۆچی ئاوا بەچاوانتیک زەقەو سەیرم دەکەیت؟ ھێشتا نامناسیتەو؟ پێتوایە من دەنگی خواوەندم؟ نەخێر، من دەنگی خودی تۆم، ھەمیشە لەگەلتدا دەپۆم و ھەرگیز لیت نامەو، ھاوار بەمالم گەر تۆم بۆ خۆت جێ ھێشتبا! جارتکیان، ئەو جارە بەتووربێ لەنھێتیخانە بوننەو بەزۆر دایە دەروە، ناویکت لێنام، ئەو ناوێم لای خۆ پاراست لەبەرئەوێ خۆشم ویست. ئاخر من - ھاوڕێی سەفەری تۆ، مێیە پلنگ-م!"

دەنگە کە ئەما، بەناسینی ئەو، ھەستی دلتاییی دایگرت. بۆچ دەبێ لەو مێیە پلنگە بترسم، ئێمە

ھەمیشە پێتکەو سەفەرمان کردوو، ھەموو شتێکمان بینیو و پێتکەو لەزەتمان لەشتەکان چەشتوو، ھەردوو کمان پێتکەو لەولاتە بیگانەکاندا خواردوو مانە و خواردوو مانە تەو و ڕەنجمان کیشاوە. پێتکەو تەمێ شار و ژن و فیکرەکانمان کردوو، کاتێ بۆ ھۆدە بێدەنگە کەمان دەگەریتەو، ئەو ھۆدەبەیی کە پڕە لە دەسکەوت و شەللە لەبرین، ئەم مێیە پلنگە بەئەسپایی بۆ لانی کە لەتوقی سەرمدا دەگەریتەو، خۆی بەملاولای کەللەسەر مەو دەنووسین و چنگالەکانی بەنێو مۆخدا ڕۆدەبا، ئیدی ئەوسا دوو قۆلی، بێ ئەوێ هیچ کامان دوولتووبکا، ڕادەمێنێ لەوێ کە ببینیومانە و پەرۆش دەبێ بۆ ئەو شتە کە پێوستە ببینین.

ئێمە خەنێن چونکە دونیای بێنراو و نەبێنراو لوغزێکی قوول و شاراو، لەژوور تێگەیشتنەو، لەو دیوێ ئەقلەو، لەو دیوێ ئارەزوو، لەو دیوێ یەقینەو، من و مێیە پلنگی ھاوڕێی سەفەر، پێتکەو دەناخێق و پێدەکەن، لەبەرئەوێ سەرسەخت و نەرم و نیان و نیگەرانی، گەرچی دلتاییان دەمەو عەسریک چنگی خۆل دەخوین و تیر دەبێ، ئەوسا بەتیر نەخۆری خۆمان پێدەکەن.

ئەو ڕۆحی ئینسان، ھاوڕێی سەفەر، ئەو مێیە پلنگ: وای چەندە بەچێژە بژین و عەردمان خۆش بوو و بەبێ ترس لە مەرگ بنۆرین.

بوولتەئەو بەیان ھەستام، حەزم لە پێسەبەکی بیابان بوو، ئەستێرە بەیان ھێشتا دیار و ڕۆشاییبەکی تەنک خۆی لە ترۆپیک چیاکان ھەل دەسو، کەو دەکان لەخەو ھەستا بوون، لەھەموو کێو دەدا، بە ترۆپیکە پێرۆزە کە یەھو (یەھو) لەسەر داہەزیسو، نەغمە قاقیہ قاق دەنگی دەدا یەو. ئاسمان سامال و بەفرە کەلە کە بوو کانی خوارو توابوونەو و لم ھەلی مژتیبوون، بەلام بەفری سەر چیاکان لەژێر یەکەمێن ڕۆشایی خۆردا، ھێشتا بەرەنگێکی پەمەیی دەدرەوشا یەو. چ دەنگی نەدەبیسرا، ئا و چ سۆراغێکی نەبوو، چ گزۆگیایەکی سەوز نەبوو، تەنێ گۆشەگیریبەکی نائینسانییانە بوو کە لەخواوەند و لم پێکھاتبوو.

ھەلبەت تەنھا دوو جۆر لەخەلکی دەتوانن لەم بیابانەدا بەرگە بگرن: ئەوانیش شیت و پێغەمبەرانی. لێرە ئەقل لە ترسا تیکناچێ، بەلکو لەسامی پێرۆزدا تیکدەچێ، دەشتی ھەندئێ جار ھەرەس بێت و دلتایی لەئینساندا پڕەوتتەو، دەشتی ھەندئێ جاری تر بەرەو بالا بکشێ و بچیتە ئاسمان، ڕووبەر و خواوەند ببینێ و دەست لەچمکی جەبە کلپە سەندوو دەکە یەو. بێ ئەوێ بسووتی، گوێ لەقسەکانی ڕادەدێری، کە قسەکانی وەرگرت، ئەوسا دەیانخاتە قولایی ھۆشیاری ئینسانەو.

تەنێ لەبیاباندا یە لەدایکبوونی ئەم ڕۆحە درندە و دەستەمۆ نەبووانە دەبینین، ڕۆحگەلێک کە تەنانەت دژی خواوەندی ھەل دەگەریتەو و بێ ترس لەبەرامبەریدا ڕادەوستن، خواوەند دەیانبینێ و شانازییان پێو دەکات، چونکە ئیدی دلتاییە کە فووەکە لە ڕۆحی ئەواندا بەھەدر نەچوو، دلتاییە کە لەواندا، سازشی بۆ ئەو نەکردوو بێتە ئینسان.

جارتکیان، دوو پێغەمبەر بەبیاباندا دەپۆن و دەکەوێ دەمەقالتی. یەکتێکیان دەلتی: خواوەند ناگرە، ئەوێ تریشیان دەلتی: خواوەند شانە ھەنگوینە. سەرەرای ئەو ھەموو دەمەقالتی و ھاوھاوارە، کەچی ھیچ

کامیان ناتوانیِ ئه‌وی تر بهیئتته سهر باوهری خوئی.

دواجار، یه‌که‌میان له‌وپه‌ری هه‌ژاندا ئاماژه بۆ کیتوه‌که‌ی به‌رامبه‌ری ده‌کا و ده‌لئی: "که‌ حه‌قیقه‌ت ده‌لیم، ئه‌و کیتوه‌ ده‌که‌وئته‌ له‌رزه‌!"

هه‌یشتا قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردوه‌، کیتوه‌که‌ ده‌که‌وئته‌ له‌رزه‌.

په‌یغه‌مبه‌ری دووهم به‌سووکا‌یه‌تی په‌یکردنی‌که‌وه‌ وه‌لامی ده‌داته‌وه‌:

- "جا ئه‌وه‌ که‌ی به‌لگه‌یه‌!"

په‌یغه‌مبه‌ری یه‌که‌م ده‌لئی: "که‌ حه‌قیقه‌ت ده‌لیم، مه‌لایکه‌تیک له‌ئاسمان دیتته‌ خواره‌وه‌ و په‌یوولم ده‌شوات!"

هه‌یشتا قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردوه‌ مه‌لایکه‌تیک دیتته‌ خواره‌وه‌ و ده‌که‌وئته‌ شتتی په‌یوولی.

به‌لام په‌یغه‌مبه‌ری دووهم، به‌شان هه‌لته‌کانده‌وه‌ ده‌لئی: "ده‌ی ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ نبیه‌!"

په‌یغه‌مبه‌ری یه‌که‌م ده‌لئی: "که‌ حه‌قیقه‌ت ده‌لیم، خاوه‌ند ده‌لئی: ئه‌مه‌ حه‌قه‌!"

هه‌یشتا قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردوه‌، ده‌نگتیک له‌ئاسماندا ده‌نگ ده‌داته‌وه‌ و ده‌لئی: "ئه‌مه‌ حه‌قه‌!"

به‌لام په‌یغه‌مبه‌ری دووهم هه‌مدیس شان هه‌لته‌که‌ئیتته‌وه‌ و ده‌لئی: "ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ نبیه‌!"

رێک له‌و کاته‌دا، ئه‌لیاس به‌ئاسماندا تینده‌په‌رئ، کاته‌ی خاوه‌ندی بیینی پینده‌که‌نی، لیتی نیزیک ده‌بیتته‌وه‌ و ده‌پرسی: "خاوه‌ند ئه‌وه‌ بۆچی پینده‌که‌نی؟"

خاوه‌ند وه‌لام ده‌داته‌وه‌: "ئه‌لیاس، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی خو‌ش‌حالم. له‌خواره‌وه‌، له‌سه‌ر عه‌رد دوو نه‌فه‌ر ده‌بینم سه‌رگه‌رمی ده‌مه‌قالین، ئه‌وانه‌ کورانی راسته‌قینه‌ی خو‌من!"

هه‌روا که‌ به‌رێگاوه‌ ده‌رۆشتم، بیرو ئه‌ندیشه‌م تژیی بو له‌م دوو په‌یغه‌مبه‌ره‌ سه‌سه‌خته‌، وه‌ک بلتی هه‌یشتا جی پینکانیان به‌سه‌ر له‌که‌وه‌ بیینم. به‌خۆم گوت: "به‌خته‌وه‌ر ئه‌و باوکه‌ی کوری ئاوها‌ی هه‌بی!" هه‌مدیس به‌خۆم گوت: "به‌خته‌وه‌ر ئه‌و بیابانه‌ی دوو شیتری ئاوها‌ی به‌خۆوه‌ بیینوه‌ که‌ به‌سه‌ریدا ده‌رۆن و له‌دارستانه‌کانی خاوه‌ند ده‌چنه‌ ده‌ره‌وه‌!"

***

بۆ سه‌به‌ینی، له‌گه‌ل باوه‌ ئاگا‌پیتوس و باوه‌ پاکومیۆسی وینه‌که‌شدا، چووینه‌ ترۆپکی په‌رۆز که‌ له‌وئ موسا رووبه‌روو خودای بینبوه‌ و قسانی له‌گه‌ل کردوه‌، هه‌لتی ئاسۆیی کیتوه‌که‌ له‌دوو‌روه‌ له‌یالی به‌رازکی کیتوی ده‌چوو، کتیبی په‌رۆز ده‌پرسی: "کیتوه‌ ئه‌ی کیتوه‌کانی تر، ئه‌ی کیتوه‌کانی پۆشرا به‌گژوگیا، پر له‌مه‌ر و په‌نیر، کیتوه‌ به‌که‌لکی چ دین؟ ته‌نها و ته‌نها کیتویکی واقیعی هه‌یه‌، ئه‌ویش کیتوی سینایه‌ که‌ خاوه‌ندی لی دابه‌زی و هه‌نووکه‌ وی له‌وئ نیشه‌جیبیه‌!"

(یه‌هوه‌) سه‌رکرده‌ی خه‌ته‌رناکی به‌نی ئیسراییل، وه‌ک ئاگر چوارمشقی له‌سه‌ر ترۆپکی ئه‌م ئۆلۆمپه‌ عیبرییه‌ دانیشته‌ و کیتوه‌که‌ی وای کرد ببیتته‌ هه‌لم، نه‌ که‌س ده‌یتوانی ده‌ستی لێوه‌ بدا و نه‌ که‌سیش ده‌یتوانی رووبه‌روو چاوه‌ له‌چاوانی به‌رئ، هه‌ر که‌سێ ده‌بیینی ده‌مرد، یه‌هوه‌ یه‌کسان بوو به‌ئاگر، قه‌ومی یه‌هود هه‌ر شتیکیان ده‌خسته‌ ئاگره‌که‌وه‌ ئه‌م ده‌یسوتاند، له‌سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه‌ حه‌زی به‌وه‌ بوو

مناله‌کانی ئه‌و قه‌ومه‌ له‌ بلتیه‌ی خویدا بسووتین.

به‌کیتوه‌که‌دا سه‌رکه‌وتین، ئه‌و کیتوه‌ له‌ دامیتته‌وه‌ تا ترۆپک ۳۱۰۰ پله‌یه‌، له‌کاتی سه‌رکه‌وتندا به‌لای ده‌رگا‌یه‌کی نزمی که‌وانه‌بییدا تپه‌هه‌رین که‌ له‌گاشه‌ به‌رد هه‌لکۆلر‌ابوو، له‌و ده‌رووزه‌مانه‌دا که‌ خه‌لکی له‌ ده‌ستیوه‌دانی ترۆپکی سینا ده‌ترسان، ئیعتیرافه‌ریک لێرده‌ا داده‌نیشته‌ و گوئی بۆ ددان پیاوانی ئه‌و خه‌لکانه‌ راده‌دێرا، هه‌ر که‌سێ به‌سه‌ر ئه‌م کیتوه‌ی خاوه‌نددا هه‌لگژایا، ده‌بوو خاوه‌ن دوو ده‌ستی پاک و دلێکی بیگه‌رد با، ئه‌گینا ئه‌و ترۆپکه‌ ده‌یکوشت. ئه‌م‌رۆ ئه‌و ده‌روازه‌یه‌ چۆل کراوه‌، ئاخ‌ر ده‌ستگه‌لی پیس و دلگه‌لی گونا‌هه‌بار ده‌توانن به‌ ترس لێره‌وه‌ تپه‌هه‌رن، ئیدی ئه‌و ترۆپکه‌ که‌س ناکوژن.

له‌ ده‌روازه‌که‌وه‌ ئاودیو بووین.

سه‌رووتر، ئه‌شکه‌وتیک بوو له‌ویدا (یه‌شاع) په‌یغه‌مبه‌ر وه‌حییبه‌ مه‌زنه‌کانی بۆ نازیل ببوو، چوو‌بووه‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌وه‌ و که‌لامی خودای بۆ هاتبووه‌ خواره‌وه‌: (سه‌به‌ینی په‌رۆ و له‌حزووری خودادا راوه‌سته‌، گه‌رده‌لوولتیکی به‌هه‌تت به‌سه‌را هه‌لده‌کا که‌ شاخه‌کان له‌بنه‌وه‌ هه‌لده‌که‌نی و گاشه‌ به‌رده‌کان تیکووتیک ده‌شکینن، به‌لام خاوه‌ند له‌و ره‌شه‌بایه‌دا نبیه‌، دوا‌ی ره‌شه‌باکه‌ بوومه‌له‌رزیه‌ک رووده‌دا، به‌لام خاوه‌ند له‌و بوومه‌له‌رزیه‌دا نبیه‌، دوا‌ی بوومه‌له‌رزیه‌که‌ ئاگریک پینده‌هه‌ن، به‌لام خاوه‌ند له‌و ئاگره‌شدا نبیه‌، دوا‌ی ئاگره‌که‌، شنه‌یه‌کی فیتک و خو‌ش هه‌لده‌کات، ده‌ی خاوه‌ند له‌و شنه‌یه‌دايه‌ (*).!

پۆح ئاوها دئی، دوا‌ی گه‌رده‌لوول و بوومه‌له‌رزیه‌ و ئاگر: شنه‌یه‌کی خو‌ش و فیتک. له‌م رۆژگاره‌ی ئیتمه‌شدا پۆح هه‌ر ئاوها دئی، ئیتمه‌ به‌زهمه‌نی بوومه‌له‌رزیه‌دا تینده‌په‌رین، پاشان نۆره‌ی ئاگر دئی و دواجار - که‌نگی؟ دوا‌ی چه‌ند نه‌وه‌؟ - شنه‌یه‌کی خو‌ش و فیتک هه‌لده‌کات.

له‌ ژوو‌ر ئه‌م ئه‌شکه‌وته‌وه‌، پاکومیۆس وه‌ستا و ئاماژه‌ی بۆ لێواری تاویره‌ به‌ردتیک کرد و گوئی: "ئه‌و رۆژه‌ی به‌نی ئیسراییل له‌گه‌ل زه‌به‌لاحه‌کاندا که‌وتنه‌ جه‌نگ، موسا لێرده‌ا راوه‌ستا، مادامه‌کی ده‌سته‌کانی به‌رز راگرتبوو، به‌نی ئیسراییل له‌سه‌رکه‌وتنا بوون، به‌لام کاتیک ماندوو بوو، ده‌سته‌کانی داگرت، ئیدی زه‌به‌لاحه‌کان غیره‌ت گرتنی، له‌وکاته‌دا (هارون) و (حور) هاتن و ده‌ستی موسایان به‌رز کردوه‌، تا سه‌ره‌نجام دوا جه‌نگاوه‌ری دوژمن به‌نوکی شمشیر به‌زینرا (*)."

ته‌واوی ئه‌م ئه‌فسانانه‌ له‌رۆحه‌ ساکاره‌که‌ی پاکومیۆسدا گرنگییه‌کی ده‌گمه‌نیان هه‌بوو، به‌چاوانتیکی زه‌قه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌کرد وه‌ک بلتی له‌باری هیولاگه‌لی په‌رۆزه‌وه‌- داینا‌سۆر گه‌ل و مه‌گاتریۆم گه‌ل-وه‌ بدوئ که‌ هه‌یشتا به‌چیاکاندا دین و ده‌چن و خاوه‌ن دلّه‌ بیگه‌رده‌کان ده‌توانن بیانین.

باوه‌ (ئاگا‌پیتوس)ی لاواز و باربه‌که‌له‌، به‌گورجوگۆلیی گه‌نجیک رینوئینی ده‌کردین، دوو لێوه‌ی نه‌ده‌کرد، له‌زۆر بلتییی پاکومیۆس قه‌لس ببوو، ده‌یویست هه‌رچی زوو‌تره‌ خوئی بگه‌یه‌نیتته‌ لوتکه‌.

کاته‌ی پیم نایه‌ سه‌ر ترۆپکی په‌رۆز، دلّم که‌وته‌ ته‌په‌ ته‌پ، چاوانم له‌وه‌به‌ر هه‌رگیز ئاوها دیمه‌نیک

(*) به‌ده‌سکارییه‌وه‌ له‌ئه‌هدی ئه‌تبه‌قه‌وه‌، کتیبی یه‌که‌می پادشایان، ده‌روازه‌ی نۆزده‌هه‌م.

(**) ئه‌هدی ئه‌تبیق، سیفری خروج، ده‌روازه‌ی هه‌ژده‌هه‌م

به شكۆ و تراژیدیایی نه بیینیوو، خواره وه مان (ناریبا پیتر) بوو به چیا ئرخه وانیه کانییه وه، له و دووره شه وه، زنجیره شاخه شینه کانی (ناریبا فلیکس) بوو، زه رای سوز وه ک مرواری دده ره وشایه وه. لای خورئاواوه، بیابان له ژیر خوردا هه لمی لئ هه لده سا و له و دیوشه وه، دوور دوور، شاخه کانی نه فریقیا بوو. به خۆم گوت: "لیتره دایه رۆحی ئینسانی باوه به خۆبوو، یان رۆحی ئینسانی ناومیتد، ئه وپه ری به خته وه ری دده ژیتته وه."

خۆمان کرد به نوێژخانه یه کی چکۆله ی سهر دهنده که دا، پاکومیۆس به نینۆک که وته کرانندی دیواره کان تا به شکم پاشماوه ی نیگاری دیرنیان له سهر بیینی، به شیهه زوبانیکی شه لال له سهر که وتن ئیشاره تی بو ستوونی بیزانسی چکۆله ی په نجه ره کان کرد و به شانازییه وه بانگی کردم تا سومبولی رولقودس بیینم: جوتیک کۆتری بیزانسی که دهنوکیان له دهنوکی به کتر تالا بوو. باوکه پاکومیۆس له هه ولی دۆزینه وه ی ژبانی دیرین و سهر له نوێ رۆخانه وه پیدا بوو، حزی نه ده کرد رابردو تپه ری.

لیتره.. له سهر ئه م ترۆپکه ی که خواوه ند وه ک بلتیه سه یه کی نه مر لئی دابه زی، رۆحی هه لکۆلینی ئاسه ورناسی قه لسی ده کردم، رووم کرده راهیبه که و پرسیم: "باوه پاکومیۆس، به رای تو خواوه ند له چ ده چی؟" به گومانه وه سه برتیکی کردم و دای ساتیک بیر کردنه وه وه لامی دایه وه: "له باوکیک ده چی که مناله کانی خۆی خۆش ده ی!"

هاوارم کرد: "چ شه ره زاریه که! لیتره.. له سهر ترۆپکی کتوی سینا، چۆن ده ویریت ناوا له باره ی خواوه بدوییت؟ مه گهر کتیبی پیروژت موتالا نه کردوه؟ ئاخو خواوه ند خواوه ندی ئاگری بوون سووتیه ره!"

- "بو ئه مه م پیده لیتیت؟"

- "بو ئه وه ی لیگه ریتیت ئه وه هه موو ئه م شتانه بسووتینی، مه به ستم له رابردوه، پاکومیۆس شویتینی ئاگری خواوه ند هه لگه ره و خۆله میتسه کان کۆ مه که ره وه!"

دواچار، باوه ئاگاپیۆس لیوی هه لیتنا و گوتی: "گوتی له نامۆژگاریم بگه ره و له سه روو سروشتی خواوه ندوه، مامله له گه ل خۆتا مه که، یاری به ئاگر مه که ئه گینا ده سووتیت، هه ول مه ده خواوه ند بیینیت ئه گینا کویراییت دایه ت!"

ئه وجا جانتا که ی کرده وه و له ناویدا دوو کۆتری برژاو و دوو قوژالی زه ریایی و بریک گوێز و خورما و گۆزه یه کی دارینی پر له ئاره قی خورما و کولتیره یه کی گه وره ی گه می ده ره ینا.

- "بفرموون، خوارنه که ئاماده یه!"

کوتوپ زانیمان چه ندمان برسییه، خوارنه که مان له سهر سه کۆبه کی به ردین دانا، وه ک ده یانگوت هیتشتا ده توائی جیتیی موسا به سهر ئه م سه کۆبه وه بیینری: سه کۆبه کی داچووی ریک وه ک تابووتی منالیک چکۆله. پاکومیۆس ئه وه دوو کۆتره عاشقه ی له بیرخو برده وه که خه ریکی ماچوموچ بوون و به ئیشتیه یه کی فره وه هورۆمی بو کۆتره برژاوه کان برد. پیشتر چ که سیکم نه بیینیوو وه ک ئه وه له کاتی خوارندا به ناوا حیرسیک چاو و ده ست و ددانی به کاربیتنی. ته نانه ت به رماوه ی ئیسقانه چکۆله کانیسی

له به رده می خۆیدا کۆکرده وه و که وته کراننده وه یان.

به پیکه نینه وه پیم گوت: "باوه پاکومیۆس، کۆتره کان رۆحیان تی هاتوته وه، برۆ نوێژخانه که تا به چاوی خۆت بیینیت له وئ نه ماون!"

پاکومیۆس گوتی: "بو پیده که نیت؟ هه موو شتیک ده بی!"

ئاگاپیۆس که خۆی له نه وسنهی پاکومیۆس نه گه یانده بوو، گوتی: "به لئ! گهر رولقودس کۆتریا، ئه وا ئه ویشته ده خواردا!" وای گوت و خاچی کیتشا و به ده م هه ناسه هه لکیتشانه وه چاوی بریه بیابان.

لیم پرسی: "باوه ئاگاپیۆس، بوچی هه ناسه هه لده کیتشیت؟" په رۆش بووم زیاتر له باره ی ئه م راهیبه سهر سه خته وه شت بزانه که به و پیرییه وه ناوا گورج و گۆل به کتیه که دا هه لده زنی.

وه لامی دامه وه: "گوره که م، چۆن ده توانم هه ناسه هه لنه کیتشم که ده ست و پی و دلیم به زله کاو پۆشرا بی؟ ئیتر کاتی ئه وه یه دواچار له حزووری دادی خواوه نددا ئاماده بم، به لام به چ ده ست و پی و به چ روویه که وه؟ ئاخو ده سته کانه خوتوین و قاچ و قولم قور و لیتاوییه. کئ ده توانی بۆم پاک کاته وه؟"

پاکومیۆس بو ته سه لادانه وه ی گوتی: "باوکه ئاگاپیۆس، مه سیح پاکیان ده کاته وه، ئه گینا بوچی داده به زیه سهر عه رد؟ پیوسته پی پی بلتی: ئه ی مه سیح، ئه مه ده ست و ئه مه ش پیولم، ده ی فره موو بیانشو!"

من پیکه نیم، ئاخو ئیسی خواوه ند ئه مه یه پیولمان بشوا؟

پاکومیۆس به بیزارییه وه گوتی: "بو پیده که نیت؟"

وه لامیم دایه وه: "باوه پاکومیۆس به یارمه تی، به مه سه لیک وه لامت دده مه وه. هه بوو نه بوو پادشایه ک له دوورگه ی عاره بستان هه بوو، پادشایه کی فیلباز بوو، ئه م پادشایه هه موو به یانییه ک به ر له خوره لائن کۆبه کانی خۆی کۆده کردوه تا فره مانی هه تاو که وتتی نه دابا، نه یده هیتشت کۆبه کانه بچه سهر ئیسه کانیان. رۆژیکیان هه کیمیک پی ده چیته لای و پیی ده لئ: (خواوه ن شکۆ مه گهر نازانیت خور چاوه رپی فره مانی تو نییه؟) پادشا وه لامی ده داته وه: (ده زانم، ماموستا پیره که مان ده زانم، به لام گهر خواوه ند نه بوایه ته که ره سته یه کی ده سستی من، پیم بلتی ئه وسا چۆن خواوه ندیکمان ده بوو؟) ده ی باوه پاکومیۆس، ئیستا تیگه یشتیت؟"

به لام کاتیک من قسه م ده کرد، پاکومیۆس ئیسقانیکی وردی دۆزیه وه که توژیک گوشتی پیوه ما بوو، که وتبووه کراننده وه ی وه لامی نه دامه وه.

بو ئه وه ی باسه که بگۆرم، ناوړم بو باوه ئاگاپیۆس دایه وه و لیم پرسی: "باوه ئاگاپیۆس، چۆن بوویت به راهیب؟"

- "چۆن بوومه راهیب؟ ئه وه حه زی من نه بوو، به لکو حه زی خودا بوو. کاتیک ته مه نم بووه بیست سالان، په رۆشییه کی گه وره م بو پۆشینی جبه ی راهیبی تیدا وروژا، به لام شه یتان کۆسپی له ریکه داده نام، لیم ده پرسیت چ کۆسپیک؟ باشه.. منیش هه ر ئه مه ت پیده لیم: کاروباره کانه به باشی به رتیه ده چوون و پارم په یدا ده کرد، پاره په یدا کردن یه عنی چی؟ یه عنی له بیرکردنی خودا، به لئنده ر بووم

و پرد و خانووم رۆدهنا و ڕینگام رادهکیشا و پارهبهکی زۆرم چنگ دهکوت، ههمیشه بهخۆم دهگوت: هەر کاتێ پارهم بهدهستهوه نهما، ئەوسا دەرۆم دهمه راهیب و خودا بهزهبی پیمدا دیتهوه، لهموزایهدهیهکدا تهناتهت جلکهکانی بهریشم دانا. گوتم: سوپاس بۆ خودا، ههموو داویکی پهیهوهدنیم لهگهڵ دونیادا پچری و گۆشهگیربووم، میزهلانت بینیهوه که پهتهکهی دهپچرێ چۆن بهحهوادا دهچی؟ منیش هەر ناوها تهرکی دونیام کرد!

روخساره رهنگپهريوهکهی سوور داگهرا، بیری کهوتهوه که خۆی لهدunia داپهوه و ههستی خوشحالی داگرت.

- "ئاوهاوو هاتم بۆ ئیتره، نههمدهزانی بچم بۆ کوێ، خودا بهرهحمهتی فراوانی خۆی دهستی گرتم و بۆ ئیتره هینام. هاتم، بهلام هیشتا گهنج و بهقلافت بووم، حال و وهزعی ئیستاکیم مهبینه، ههنوکه پیربووم و وهکی میوژ ههلهچرووساکوم، بهلام ئەو کاتانه، هیشتا خوین لهناوهوهمرا قولپی ددها، نههمدهتوانی دهستهو نهژنۆ بم و بچ ئیش دانیشم، عیبادت تهسهللای نههدام، هەر بۆیه تیههلهچووم، جاددهم راکیشا، تهواوی ئەو جاددانهی که پێیاندا هاتین هی منه، لیتره جادده راکیشان ئیسی سههرکی من بوو، ناخر من بۆ ناوها کاریک هاتومهته دنیا، خۆ گهر بچمه بهههشت، ئەوا بهو جاددانهدا دهچم که خۆم رامکیشاوان!" پیکهنی و بیستی گالته بهو خهوانهی خۆی بکات. گوتی: "تړحیو! بهههشت! ئەدی توخودا ئا بهم وهزعهوه بونیادهم دهچیته بهههشت؟"

پاکومیۆس، که زۆرخۆری مری کردبوو، بهتانییهکی ئەستووری لهخۆوه پێچابوو، وهنهوزی ددها و قسهکانی ئەو دواي ناگاپیۆسی گوێ لێ بوو، چاوانی کردهوه و بهدهنگیکێ زولال گوتی: "ناگاپیۆس، دل لهدل مده، دهچیته بهههشت!"

ناگاپیۆس پیکهنی و گوتی: "ههموو شتییک لای تۆ تهواوه، چ ترسیکت نییه، تۆ بهرنگ و فلچه بهههشت دروست دهکویت و پاشان تیی دهچیت، بهلام ئەدی من چ بکه؟ ئای خودایه! من هەر دهیی رۆبنیم و رۆبنیم و پێویسته لهسهرم تا بهر دهرگای بهههشت ڕینگه لیدهم و تا ئەوی بکهمه جادده، ئەگینا نامکه نه ژووری، هەر کهس بهقهده هیممهتی خۆی خانوو رۆدهنی!"

پاشان رووی کرده من و پرسی: "ئەدی تۆ چۆن؟"

- "من؟ من چومومهته بهههشت. له مهزهندهی مندا بهههشت دهبینم کیتوتیکه بهرز، نوێژخانهیهکی چکۆله بهترۆیکه کهیهوتی، لهدهرهوهی نوێژخانهکەش سهکوێکی بهردین و گۆزهیهک ئارهقی خورماش لهسهر سهکوێکهیه، دوو کوتری برژاو و بریک گوتیز و خورما، دوو پیای میهرهبانم لهگهڵدان، ههموومان لهبارهی بهههشتهوه دهئاخفین!"

بهلام پاکومیۆس ههڵدهلهرزی، توندتر بهتانییهکهی لهخۆوه پێچا و ههستایه سههرین، لیوی شین ههلهگهراپوو، دانهویوه و گۆزهکهی ههلهگرت و پاشماوی ئارهقهکهی چۆرپ کرد.

- "بۆ خاتری خودا ههستن با برۆین، لیتره له سهرمادا رهق دهبینهوه!"

وای گوت و کهوته دابهزین.

ئهو شهوه لهژورهکهمدا بهتاقی تهنها لاپههکانی تهوراتم ههڵدهدايهوه و زهینم لیواولیو بیوو لهویتهی بیابان، ههلهبهت هیچ کهس له بیاباندا نیشتهجی نهبووه مهگهر یهک کهس، ئەو کهسهش نه دهبووری، نه زهردهخهنه دهیگرێ، نه بهزهبی دهجوولێ. ترس فهرمانهرای بیابان نییه، تینوویتی و برسیتی و شهکهتیش نین، مردنیش نییه، بهلکو خودا فهرمانهرای بیابانه.

ههروا تهوراتم موتالا دهکرد و گهیشتمه ئەو پنچکهی که کلپه دهسهنی بهلام ناسووتنی، مهزندهم کرد ههمدیس چوممهتهوه ئەو دۆله ترساکهی که یههوه لهنیوان چیاکاندا شهقی کردبوو تا لیوهی تیهههری، کتیبی پیرۆز لهزنجیره شاخیک دهچوو بهترۆیکێ زۆروه که پیغهمبهران بهنهعهتهکیشان و بهستراو بهگوربس و پێچراو لهجلکی شهوه لهسهری دابهزبون.

ههروا که بهسهر کتیبی پیرۆزدا چهابوممهوه و لهگهڵ هەر لاپههیهکدا که دهمخویندهوه، له دوندیکهوه بازم ددهایه سهر دوندیکێ تر، بیری ئەو کیژهم کهوتهوه جاریکیان بهوروژانهوه باسی ههزرهکاریکی در و قۆزی بۆ کردم که سههرای نارهزایی خهلک، خودا بهپادشا ههلی برژاردبوو.

ئیدی (سامۆبیل)، ئەو پیغهمبهره پیرهی بهرامبهه ئەو بریاره لاساری نواند و بووه بازچهی دهستی خواوند، دلی پرکردم لهپهژاره و گومان. قاقزم ههلهگرت و کهوتمه نووسین تا دلهم هیترکهمهوه، ئاخر نووسین ئەو کههسته ترسنۆکانهیه بووه که راهاتبووم بۆ هیترکردنهوهی خهमेکانم هانای بۆ بهرم.

***

- "سامۆیل!"

پیغهمبهری پیر بهقایشه چهرم و جلکه چرچ و لۆچهکهیهوه چاوانی بریبوو شار، هاواری خودای نهدهژنهفت، خۆر بالیک لهئاسۆ ههلهکشابوو، (جلجال) ی گوناهاوار لهو دوروی دوروه، لهخوارهوه، لهنیوان دوو گاشه بهردی سووری چپای (کهرمل) دا، بهدارخورمای شمشیرئاسا و دارهههنجیره کتیبیه تهواو کهیبوهکانیهوه، شنه شنی بوو.

دهنگی خواوند جاریکی تر سهدای دایهوه: "سامۆبیل، سامۆبیل ئەی بهندهی ئیماندارم، پیربوویت، مهگهر گویت له دهنگم نییه؟"

سامۆبیل راچلهکی، برۆ چرکهکانی لهتورهییدا هاتنهوهیهک و ریشه درێژ و بژکهی لهریبهوه، گوئی وهک سهدهفی زهریا فیکهکی دهکیشا، لهعنهت لهههناویدا وهکی مایینیکی چهموش حیلانندی، دهستی بۆ ئەو شارهی که پیدهکەنی و گۆزانی دهگوت و وهک پورهههنگ ویزه ویزی بوو رایهال کرد و نهوانندی: "لهعنهتی من لهههسوو ئەو کهسانه بی که پیدهکەن، لهعنهتی من لهههسوو ئەو قوربانیهه ناشههعیبانه بی که روخساری ناسمانیان رهش داگهراوندوو، لهعنهتی من لهو ژنه بی که پاژنهی قاپقاپهکهی بهبهردی شهقامهکاندا دهکووتی! خودایا.. چما برووسکه له لهپی دهسته برۆنزییهکانندا کوژاوهتهوه؟ ئەم بهلا پیرۆزهت بهسهر جهستهی بی خهوشی پادشاکهماندا هیتا کهچی لهکاتییکدا ئەو وهک گوئیچکه ماسی کهفی دهچراند و وهک کیسهه هانکه هانکی بوو، بهلادا هات و کهوته سهر عهرد.. بۆچی؟ چی لێ کردبوویت؟ من پرسیمارت لێ دهکهم، وهلام دهوه! کهواته گهر دادوهریت، ئەوا تاعونیک بۆ ههموو

به شه‌ریبه‌ت بنیره، تۆوی پیاوه‌تی له لاکه‌له‌که‌یان ده‌ریبینه و به‌گاشه‌به‌ردیدا بماله!"
ده‌نگی خواوه‌ند بۆ جاری سیتیهم، وه‌ک هه‌وره‌گرمه‌ ده‌نگی دایه‌وه: "سامۆبیل بێده‌نگ به! سامۆبیل
گوتم بۆ رادبیره!"

جه‌سته‌ی پیتغه‌مبه‌ر که‌وته هه‌له‌له‌زین، کاتێ به‌گاشه‌به‌ردیتکی خۆیناوییه‌وه که‌ قوربانیه‌کانی خواوه‌ندی
له‌سه‌ر سه‌ر برابوون، پالێ دایه‌وه تا نه‌که‌وێ، هه‌ر سه‌ن هاواره‌که‌ی خواوه‌ندی به‌یه‌که‌جار ژنه‌فت، باوه‌شی
بۆ سه‌روه‌ه کرده‌وه و گوته‌ی: "خواوه‌ندا.. ئه‌مه‌ تام لێره!"

- "سامۆبیل، گۆزه‌که‌ت پرکه‌ له‌زه‌یتی پیتغه‌مبه‌ریتێ و بچۆ بۆ به‌یتله‌حم!"
- "به‌لام ناخه‌ به‌یتله‌حم زۆر دووره، سه‌ده‌یه‌ک کۆیلایه‌تیکردنی تۆ پیتوبلی پیتوه‌ نه‌هیتشتووم، خواوه‌ندا
که‌سیتکی تر بدۆزه‌وه، من ئیتر توانام نه‌ماوه!"

- "من له‌گه‌ل جه‌سته‌دا نادویم، رقم لێیه‌تی و ده‌ستی لێوه‌ نادهم، من له‌گه‌ل سامۆبیلدا ده‌دویم!"
- "خواوه‌ندا بدوێ، ئه‌مه‌ تام لێره!"

- "سامۆبیل، گۆزه‌که‌ت پرکه‌ له‌زه‌یتی پیتغه‌مبه‌ریتێ و برۆ بۆ به‌یتله‌حم، بێ لێوه‌له‌هتیناوه، بێ ئه‌وه‌ی
به‌هتیت که‌سه‌ت له‌گه‌لدا بێ، له‌ ده‌رگای مالتی (یه‌سی) (*) بده!"
- "ناخه‌ من پیتشته‌ قه‌ت بۆ به‌یتله‌حم نه‌چووم، ئیتر چۆن مالتی (یه‌سی) م بۆ ده‌دۆزیتته‌وه!"

- "ده‌رگای ماله‌که‌یانم به‌جیتیه‌نجی خۆیناوی نیشانه‌کردوه، له‌ده‌رگای ماله‌که‌ی بده و له‌نیو حه‌وت
کۆپه‌که‌یدا یه‌کتیکیان هه‌لبژیره!"
- "خواوه‌ندا کامیان هه‌لبژیرم؟ چاوانم تاریک داها‌توون و ناتوانم به‌باشی ببینم!"

- "کاتێ له‌ به‌رامبه‌ردا ده‌هه‌ستیت، دلت وه‌ک گولکیتیک ده‌مپیتێ، ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ کۆپه‌پانه‌ که‌ ده‌بێ هه‌لی
بژیریت! قژی لاده، ته‌وقه‌ سه‌ری بدۆزه‌وه، به‌ناونیشانی پادشای ئیسراییل ته‌وقه‌ سه‌ری بۆ چه‌ورکه‌!"
- "به‌لام ناخه‌ شاول (***) پیتده‌زانێ و له‌گه‌رانه‌وه‌مدا بۆسه‌یه‌کم بۆ ده‌نیتته‌وه و ده‌مکوژێ!"

- "من چ باکم به‌وه هه‌یه! من هه‌یچ ژبانی به‌نده‌کانی خۆم بێ گرنگ نییه، ده‌ی بکه‌وه‌ پێ!"
- "نه‌خیر، نارۆم!"
- "سامۆبیل، ئاره‌قه‌ی روخسارت بسره، ددانه‌کانت توند له‌سه‌ر یه‌ک دانێ تا چۆقه‌پان نه‌یه‌ت، ئه‌وسا
له‌گه‌ل من، له‌گه‌ل خواوه‌ندا بدوێ! سامۆبیل منگه‌ منگی چیته، به‌ناشکرا بدوێ!"

- "منگه‌منگ ناکه‌م، گوتم نارۆم!"
- "هه‌یواشته‌ر بدوێ، هاوار ده‌که‌یت وه‌ک ئه‌وه‌ی بترسیت! بۆ نارۆیت؟ من دلنیام سامۆبیل وه‌لام
ده‌دا‌ته‌وه و به‌قه‌سه‌م ده‌کا، ده‌ترسیت؟"

- "نا، ناترسم، خۆشه‌ویستی رینگه‌م نادا برۆم، ناخه‌ من بووم (شاول) م وه‌ک پادشای ئیسراییل
Jesse (*)
Saut (***)

چه‌ورکرد، له‌کۆپه‌کانم زیاتر خۆشده‌وێ، رۆحی خۆم ده‌ماندۆته‌ نیتو لێوه‌ رهنگ په‌رپوه‌کانییه‌وه، رۆحی
پیتغه‌مبه‌ریتێ، رۆحی من بوو که‌ به‌ناوبانگی کرد، ئه‌وه‌ ئییدی جه‌سته و رۆحی منه، خیانه‌تی لێ ناکه‌م!"
- "بۆچی بێده‌نگ بوویت؟ چما به‌م خیرایییه‌ دلێ سامۆبیل چۆل بوو؟"

- "خواوه‌ندا، تۆ قادیری ره‌هاتیت، گه‌مه‌م پێ مه‌که، بکۆزه! چ چاره‌یه‌کی ترت نییه، بکۆزه!"
چاوانی سامۆبیل پرپوون له‌خۆین، چنگی به‌گاشه‌ به‌رده‌که‌دا کرد و چاوه‌رێ بوو، جارێکی تر نه‌راندی:
"بکۆزه! بکۆزه!"

- "سامۆبیل..!"
هه‌نوکه‌ ده‌نگی خواوه‌ند میه‌ره‌بانانه‌ تر بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی تکای لێ بکات، به‌لام پیتغه‌مبه‌ری پیر
تووره‌تر و که‌له‌له‌ه‌تر بوو.

- "بکۆزه! بکۆزه! چاره‌یه‌کی ترت نییه!"
وه‌لام نه‌بوو، نیوه‌رۆ تیتپه‌ری و خۆر خلۆربۆوه، کوریتکی ره‌شتاله و پیتپه‌تی ده‌رکه‌وت، به‌کۆپه‌
ریتگه‌که‌دا سه‌رکه‌وت و به‌ترسه‌وه له‌پیتغه‌مبه‌ر نزیک بۆوه، پیتده‌چوو له‌ لیتواری خه‌ره‌ندیک نزیک بیتته‌وه،
ژه‌مه‌ خواردنه‌که‌ی پیتغه‌مبه‌ری که‌ بریتی بوو له‌ خورما و هه‌نگوین و نان و گۆزه‌یه‌ک ناو له‌سیتبه‌ری
گاشه‌به‌رده‌که‌دا دانا و پاشان به‌په‌له‌په‌ل و به‌هه‌ناسه‌ برکتیه‌ له‌کتیه‌که‌ دابه‌زی، چۆوه ناو شارو خۆی خزنده
کوخته‌ په‌رپووته‌که‌یانوه، دایکی دانه‌وێوه و له‌نامیتزی گرت. به‌ده‌نگیتکی له‌رزۆکه‌وه‌ پرسێ: "هه‌یتشتا
هه‌ر...؟ هه‌یتشتا هه‌ر...؟"

کۆپه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه: "به‌لێ، هه‌یتشتا هه‌ر له‌گه‌ل خواوه‌ندا له‌جه‌نگدایه!"
خۆره‌ که‌وته ئه‌ودبوو چیاکانه‌وه، ئه‌ستیره‌ی ئیواره‌ ده‌رکه‌وت و وه‌ک سه‌ره‌به‌زوتکتیک به‌ژوور شاره
گوناهه‌باره‌که‌دا هه‌لواسرا، ژینیکی رهنگه‌په‌ریو له‌ودیوی په‌رده‌وه ئه‌ستیره‌که‌ی بینی و قیزاندی: "هه‌ر ئه‌لعان
ده‌که‌وێ و دونیا ده‌سووتینێ!" ئه‌ستیره‌کان له‌ ئاسماندا گه‌مه‌یان ده‌کرد و به‌ژوور پرچه‌ درتیه‌کانی
پیتغه‌مبه‌ره‌وه ده‌ده‌ره‌وشانه‌وه، گوێ قولاغ به‌سه‌ر په‌رپوه‌یه‌کی نه‌بینه‌راوه‌وه ده‌سوورانه‌وه. هه‌روا که
له‌نیویاندا راوه‌ستا‌بوو، هه‌لده‌له‌رزێ. خۆیان کرد به‌قژیدا و وه‌ک ده‌نکه‌ ته‌رزه‌ به‌ر لاجانگه‌کانی که‌وتن.

له‌بوولیتله‌ی به‌یاندا، سامۆبیل که‌وته ورته‌ورت: "خواوه‌ندا.. خواوه‌ندا!" له‌وه‌ زیاتر نه‌یتوانی هه‌یچی تر
بلێ، گۆزه‌که‌ی داگرت، پری کرد له‌زه‌یتی پیتغه‌مبه‌ریتێ، ده‌ستی دایه‌ گۆچانه‌که‌ی و به‌چیاکه‌دا که‌وته
دابزه‌ین، پیتکانی بالیان ده‌کردبوو، دلۆپه‌ شه‌ونم وه‌ک ئه‌ستیران به‌سه‌ر ریشه‌ سپیه‌که‌یه‌وه پڕشنگیان
ده‌دا، دوو منال که‌ له‌سه‌ر قالدیره‌ی یه‌که‌مین مال سه‌رگه‌رمی وازی بوون، به‌بینینی جلکی چرچو لۆچ و
میتزه‌ره‌ سه‌وزه‌که‌ی پیتغه‌مبه‌ر رابان کرد و هاواریان کرد: "وا هات.. وا هات..." سه‌گه‌کان کلکیان کلافه
کرد و له‌قۆزینه‌کاندا هه‌لتروشان، گۆلکیتیک که‌ ملی نابوو سه‌ر عه‌رده‌که‌ بۆراندی، ره‌شه‌بایه‌ک هه‌لی
کرد، ده‌رگا‌کان داخرا، دایکان مناله‌کانی خۆیان له‌کۆلان بانگ کرده‌وه و بۆ ماله‌وه‌یان بردنه‌وه،
سامۆبیل له‌کاتیکدا که‌ گۆچانه‌که‌ی به‌به‌ردا ده‌کیشا، به‌هه‌نگاوی گه‌وره‌وه به‌شاردا تیتده‌په‌ری،
له‌به‌رخۆبه‌وه گوته‌ی: "هه‌ست ده‌که‌م جه‌نگیت وه‌ک تاعون، وه‌ک خواوه‌ند، ژوور سه‌ری خه‌لکی ته‌نبوه!"

دوو شوان سهر و گۆچانتيكى دريژبان به دهسته وه بو، له پنگا كه دا دهركه وتن، ههركه پيغه مبهريان بيئي كړنو شيان بۆ برد.

- "خواه نندا، ئه مرم پي بكه تا به گۆچان ميتشكيان بپيژنيم، له گه ل دلمدا بدوي، من نامادم!"
به لام چ دهنگي ك نه هات، ئه ميس له كاتي كدا كه له عنه تي له توخمى به شه ده كرد، پنگه ي خۆي گرته بهر.

خۆر هه لاي ساو و ته پ و تۆز له ژي ر پييدا بهرز ده بو وه و هك هه ور خۆي لي تيه وه ده ئالاند، هه ستي به تينو و پي تيه كي ناكو كرد و هاواري كرد: "خواه نندا، شتي كم به روي بيخۆمه وه!"
دهنگي كي ئارام، دهنگي كي ميه ره بان له ته نيش تيه وه، دهنگي كي سازگار وهك خو روي ئاو، گوتي: "بخۆزه وه!"

ئاوري دا به وه و بيئي ئاو له قه له شي به ردي كه وه ده تكي و له چالي كدا كۆي ته وه، دانه و تو ه، سميلي لادا و ده مي به ئاو ه كه وه نا، فينكايي ئاو تا پاژنه پيي به رش بو وه و گوري تي هاته وه.

هه مديس كه و ته وه روي، خۆز دا جو، پالي به قه دي دار خو رما به كه وه دا، ده ستي راستي خسته ژي ر گۆنای و خه وي كي قو ولي لي كه وت، چه قه له كان له ده وري كۆبو نه وه، به لام كاتي ك بۆنيان پيه وه كرد، له تر سا تييان قوچاند، ئه ستي ره كان وهك شم شير به ژوور سه ريه وه هه لئو اس را بوون، به ره به يان خه به ري بو وه و سه ر له نو ي كه و ته وه روي.

رۆژي ستي به م، ده شت له مياني باري كه ر پي شاخه كانه وه ده ركه وت، رو و ياري ئوردون له نا وه ندي ده شته كه دا وهك ماري كي تير و خاو و خلي چك، ماري كي په له په له ي سه وز ده ره وشايه وه. سي رۆژي تر تي به ري و پاشان له ناكو خانو وه كاني به يته لم، سي وهك ئه لماس له پشت دار خو رما كانه وه ده ركه وتن.

پۆلي ك كۆتر به سه ر سهر ي پيغه مبه ردا تي به رين، بۆ ساتي ك له فرين كه وتن و پاشان به تر سه وه وهك تير به ره و شار دا بان له شه قه ي بال.

له ده روزه گه و ره كه ي با كوري شاردا، بۆ دري مه رومالات ئه و نا وه ي ته ني بو، له نزبك ده روزه كه وه كو ير و گه ر و گوله كان سوالي نانيان ده كرد، پيره مي ردان له چاو هرو اني پيغه مبه ردا را وه ستا بوون، زنده قچو وانه له نيو خوياندا كه و تيو نه ورته ورت و ده يانگوت: "په تاي گه ربي له نا وماندا بلا و ده بي ته وه، خوا وه نندا نا به ز يته سه ر عه رد ته نها بۆ ئه وه نه بي مه خلۆقه كاني خۆي ويران كات!"

پير تر نيان پي به جهرگي خۆيدا نا، هه نگا وي ك هاته پيش و گوتي: "من قساني له گه ل ده كه م!"
پيغه مبه ر له گه ل هه وري ك ته پو تۆزدا گه يشت و جل كه چرچ و لۆچه كه ي وهك ئالاي درا وي جهنگ ده شه كا به وه.

- "چيت بۆ هينا وين؟ ناشتي يان كوشتار؟"
پيغه مبه ر ده ستي رايه ل كرد و وهلامي دا به وه: "ناشتي. بچنه وه مالي خۆتان و شه قامه كان چۆل كه ن، ده مه وي به ته نها پيا ياندا تي به رم!"

شه قامه كان چۆل كران و ده رگا كان داخران، سامۆييل له گه ل تي به ر پييدا يه كه يه كه ده رگا كاني به و ردي ده پشكني و په نجه ي پيدا ده هينان. له قه راغ گوند، به سه ر ده رگاي دوا ماله وه، جي به نجه خوي نا وي به كه ي ناسي به وه. له ده رگاي دا، خانو وه كه له رزي و (يه سي) پير به تر سه وه هه ستايه سه ريخ و ده رگا كه ي كر ده وه.

- "يه سي مالت له ئه ماندا بيخ و هه ر جه وت كور ه كه يشت له عا في به تدا، هيو ا دارم بوو كه كان ت كو رت بۆ بخه نه وه، خوا يار و يا وه رت بيخ."

يه سي شه وي له ي خوا ره وي له رزي و وهلامي دا به وه:

- "مه شي ته ت، مه شي ته تي ئه وه!"

پيا وي ك له بهر ده رگا كه ده ركه وت، سامۆييل ئاوري دا به وه و به بيئي خۆش حال بو، پيا وي كي كه ته و قژي ر دش و لوول، سينگي كي پان و كو لكن، قاچي ئه ستوور وهك دوو ستو نكي برۆنز.

(يه سي) به شانازي به وه گوتي: "ئمه (ئه لياب) ي كور ه گه و ره مه!"

سامۆييل هيجي نه گوت، چاو ه ر پي هاواري دل ي بو، ئه قلي ده ي گوت: "ده بيخ خۆي بي، يي گومان خۆيه تي، خوا وه نندا.. بۆ قسه نا كه يت؟"

قه ده ريك چاو ه ر پي كرد، به لام كو تو ير ده نگي كي تر سناك له نا خيدا ته قيه به وه: "ئمه چه نه بازي به چيه؟ ئه قلت ئه وي هه لئو ار دوو.. راسته؟ به لام من ئه وم ناوي، ئه وم ناوي، من دل تاقي ده كه مه وه، قولا يي دل ده گه ريم و به ره ر پدي پشتا رۆ ده جم، مۆخي ئيس كه كان وه زن ده كه م، من ئه وم ناوي!"

سامۆييل فه رمان ده رانه گوتي: "كو ري دو وه مت بيته!" واي گوت و رهنگي لي وي به ري.

كو ري دو وه هات، به لام ئه م جار ه ش دلي سامۆييل له جي خۆي ما به وه و جو له ي نه كرد:

- "ئو ني به، ئو ني به!"

هه روا كه به چاو گي ران به پشت، ئه ژنو، نيو چه وان و برۆ و دم و دداني يه كه يه كه ياندا - وهك ئه وي به رانه كي وي بن - هه ر شه شي اني ره ت كر ده وه و هاواري كرد: "ئو ني به، ئو ني به، ئو ني به!"

هي ندي شه كه ت بوو كه ئيدي له پي كه وت و له بهر ده رگا كه دا كه وت و له تا و ئازار هاواري كرد: "خواه نندا، فريوت دام، تو هه ميشه في لبا ز و هه ميشه بي به زه بيت، تو روحم به به شه ري به ت نا كه يت، ده ركه وه! من سامۆييلم، بانگت ده كه م! بۆ قسه نا كه يت؟"

(يه سي) شه لئا و هات بۆ لاي. گوتي: "هي شتا (داود) ي كور ه چكۆ له م ما وه، ئه و لاي په زه كانه!"

- "بنيره به دا يدا!"

باوكي گوتي: "ئه لياب برۆ برا كه ت بانگ كه وه!"

ئه لياب نيو چه واني گر ژ كرد، باوكه كور ي دو وه مي بانگ كرد: "ئه بي نا دا ب برۆ برا كه ت بانگ كه وه!"

ئه ميش نه جوو، هيج كام له برا كان نه چوون، سامۆييل له بهر ده رگا كه هه ستا. گوتي: "ده رگا كه بكه وه، خۆم ده جم!"

پيره مي رد لي ي پر سي: "ده ته وي شيوه يت بۆ هه لدم تا بتوانيت بي نا سي ته وه؟"

- "نا.. له باب و دایکی باشت دیناسمهوه!"

پاشان، له کاتیکدا که پیتی له بهردهکان هه لده نگوته به گردۆلکه که دا سهرکهوت، به دهم سهرکهوتهوه هاواری ده کرد: "نامهوئ، نامهوئ!"

لهو ساته وهخته دا گه نجیکی بینی له نپوه مه ره کانیدا ویتساو و قره سووره که ی وهک خوری گزنگ دهره وشایه وه، له جتی خزیدا تاسا، وهک گۆلکیک مړاندی.

فرمانده رانه بانگی کرد: "داود... وهره ئیره!"

داود وهلامی دایه وه: "خۆت وهره ئیره، من ناتوانم مه ره کانم جی بیلم!"

ساموئیل هه روا که لیواولیو له رق، ده چوه پیتش، نه راندی: "خۆیه تی.. خۆیه تی!"

که گه بیسته لای، شانی گرت، به نجیه ی به پشتیدا رۆ برد و دهستی به قاچیدا هینا و له وتیوه گه راپه وه بۆ سه ری.

داود به توریه یی سه ری برده دواوه و گوتی: "تۆ کیتیت؟ بۆچی ده پیشکیت؟"

- "من ساموئیلیم، به نده ی خودا. خودا پیم ده لئ برۆ و منیش ده رۆم، پیم ده لئ هاوار بکه و منیش هاوار ده کم، من پیتی ئه و، ده می ئه و، دهستی ئه و و سیبه ری ئه وم له سه ره عه رد. ده ی سه رت دانه وینه!"

هه ر که ته وقی سه ری کوپه ی بینی، زه یت پیروزی پیدا رشت.

- "من رقم لیته، تۆم ناویت، که سیکی ترم خۆشه ویت، به لام (با) ی خواوند به ژوور سه رمه وه هه لی کردوه و بروه چۆن پیچه وانه ی ویستی خۆم ده ست به رز ده که مه وه و زه یت پیچه مه راپه تی به ته وقی سه ری تۆدا ده رتۆم. داود پادشای چه ورکراوی ئیسراییله، داود پادشای چه ورکراوی ئیسراییله!"

وای گوت و گۆزه ی زه یته پیروزه که ی کیشا به به رد پکدا و شکاندی.

- "خواه ندا، تۆیش دلئ ئیمه ت ناوها شکاند. ئیدی من نامه وئ بریم!"

ئه وسه حه وت قه له رش له قوولایی ئاسمانه وه هاتنه دهر، له باز نه یه کی چکۆله دا به ژوور سه ریبه وه ده فرین و چاوه ری بوون، پیغه مه به ر میزه سه وزه که ی داگرت و وهک کفن له سه ره عه رده که راپیخت،

قه له ره شه کان نیزیکتر بوونه وه و زیاتر تازایه تبیان هاته به ر، پیغه مه به ر ده موچاوی خۆی به جبه شه که ی داپۆشی و ئیدی دوا ی ئه وه چ جووله یه کی نه کرد.

***

به ناوها دونیا بیسیه که وه له باره ی مرۆقیک که به یه وده سه ری پیچی خواوند ده کات، خه ون بۆ دووری رفاندم و بچ هیچ به رگریه ک خۆم به ده ستگه لیکه نه به یئراو سپارد. به و جوړه، ئه و شه وه که زۆری لئ

ده ترسام، به خۆشی و به بچ بینی چ خه ونیک تیه ری.

که گزنگی دا ته واپیک خۆش حال دابه زمه حه وشه، راهیبه کان له و بولیله دا وهک تارمایی ده هاتن و ده چوون و پاشان به که یه که له نویتزخانه که دا بزر ده بوون، له گه لئاندا چومه ژووره وه تا له سه ره

ئه سه که ملتیک دانیشم و گوتی بۆ نزای به یانی رادترم. دوو پیوسۆز له به رامه به ر میحراه که دا ده سووتان-

جگه له وه چ رۆشنا بیسه کی تر نه بوو- به لام له و تاریکاییسه دا توانیم قلا فته تی عه زا بدیده ی مه سیح و روخساری مه به ربه بان و خه مینی پاکیزه ی پیروژ له پالیدا بیسیم. هه وا تژی بوو له بوئی مۆم و بخوور،

په لکی دار دیمشتی تابه ت به جیژی پاک، هیتستا له سه ره به رده کانی عه رده که په رش بوو. به خۆم گوت:

"چ به خسته وه ریبه ک لیره دایه و چ گۆشه گیری به ک! چه ند دووره دونیای پر واته وات؟ بۆچی له ژیر بالی مه سیح راکه م و کوپه بچم؟ بۆچی له دل سوژی و شادی به چکۆله کانا غه رق بم؟ سه ده فه که لیره یه، ئه و

سه ده فه ی که مرواری به گه وره که ی تیدا به. کۆنترۆلی جه سته و رۆحی خۆم ده کم، ته وای ئه و په لکه وردانه ده قرتینم که ده بنه مایه ی وشکه ه لگه رانی تاج، جگه له تاج چ شتی له من جی نامینی و پاشان

پاده م، تیکۆشه ریکی مه زنه به رامه به ر و منیش شو تپیتی هه لده گرم، تیکۆشه ریک که به ره وه هه لگزانیکی خه ته رناک ده روا و منیش له گه ل ویدا هه لده گرتیم!"

له به ر رۆشایی نهرم و نیانی پیوسۆزه کانا، دیقه تم دایه قلا فته تی عه زا بدیده و پته و ی مه سیح، بینی نی ئه و ده سته ناسکانه ی که توند توند دونیایان گرتبوو نه یانده هیتشت رۆبجیته عه ده مه وه. بۆم ده رکه وت

مه سیح لیره، له سه ره عه رد و به درژیایی ژیاغان به نده ریک نه بووه ئینسان بتوانی له نگه ری خۆی تیدا بگری، به لکو به نده ریک بووه که بونیاده م لیه وه چارۆکه ی خۆی هه لداوه و له که نار دوور که وتۆته وه

و به گز زه ریایه کی تووش و تۆفانا ویدا چۆته وه و به درژیایی ته مه ن بۆ ئه وه تیکۆشاوه له خوا ونددا له نگه رگری. مه سیح کۆتایی نیبه به لکو سه ره تاپه، ئه و (به خیری بی) نیبه به لکو وی (خودا حافیزه)،

ئه و له هه وه ته که کانا راناکشی، به لکو چاوانی له ئه ستیره ی ته وه برپوه و ده ست له سه ره سوکان وهک ئیمه شه پۆله کان خۆیانی پیدا ده کیشن، هه ر له به ره مه بوو خۆشم ویست، هه ر له به ره ئه مه بوو شو تپیتییم هه لگرت.

ئه و ده ی له سه روو هه موو شتی که وه به ره و لای خۆی راپیکیشام و ئومیدم پیتی به ست، ئه وه یه که به چ به ر خۆدان و تازایه تیه کی پالنه وانه وه، ئه و ئینسانه - ئینسانیک که خۆی له مه سیحدا دۆزیبه وه -

که وه ری تا به خواوند بگا و له گه لیدا یه کانگیر بچ، یه کانگیر بوونیک که ئیدی ناکری له ت بگری. جگه له مه چ ریگه یه کی تر نیبه به ره و خواوند، به شو تپیتی هه لگرتنی ریگه خوتناوی به که ی مه سیح،

پیوسیته له سه رمان تیکۆشین ئینسانه که ی ناخمان بۆ رۆح بگۆرین تا ئیدی له گه ل خوا ونددا یه کانگیرین.

ئه م سه روشته دوانه بیسه ی (مه سیح) (*م هه میسه پی نه تپیتیبه کی قوول و شاراه بووه، به تابه تپیتی تامه زرۆیی ئینسانی و سه روو ئینسانی مه سیح بۆ گه یشتن به خواوند، یان وردتر، گه رانه وه به ره و لای

خواوند و خۆیه کانگیر کردن له گه لیدا. ئه م نوستالیژیا نه تپیتا میزه فره رۆحیی و فره واقیعیه، برینی قوولی کرده بوونه وه، به لام هه مدیس چاوه گی تری تیامدا ته قانده وه.

هه ر له سه ره تای تافی لایمه وه، تازاری سه ره کیی و سه رچاوه ی تیکرای خه م و دلخۆشی به کانم

(*) لیره وه تا چه ند لاپه ره یه کی تر وهک خۆی له پیشه کی (دوا وه سه وه ی مه سیح) دا هاتوه.

لهجەنگى ھەميشەبىي و درېدانەى نيوان رۆح و جەستەو ھاوگەى گرتووه. له ناووهەمرا، ھېتە تاريك و ئەزەلبىيەكانى ئىبلىس، ئىنسانىي و بەر له ئىنسانىي بووه و ھېتە درەوشاوەكانى خواوهندىش ھەر ئىنسانىي و بەر له ئىنسانىي بوون، رۆحىشم گۆرەپانى جەنگى نيوان ئەم دوو سوياپە بوو.

ئەم نازارە نازارەىكى بەسوئى بوو، جەستەم خۆشەدەويست بەلام نەمدەويست فەناپ، رۆحم خۆشەدەويست بەلام نەمدەويست بۆگەن كا، ئىدى كەوتە جەنگەو تا ئەم دوو ھېتە دژ بەپەك و خۆلقىتەرەى دونيا ناشت كەمەو، كەوتە جەنگەو تا لەو دوو ھېتە بگەپەنم كە ئەوان دوژمنى بەكتر نېن، بەلكو ھاوکارى بەكترن، كەوتە جەنگەو تا بەپەكانگىرىي بەكتر خۆشووود بن و منبىش لەگەلباندا خۆشووود بم.

ھەر بونىادەمىتەك نىوہى خواوئەندە و نىوہەكەى تری ئىنسان، ھەم رۆحە و ھەم جەستەش، لەبەرئەوہ لوغزى مەسىح، لوغزى ئانىيتىكى تايەتپىي نىبە، بەلكو گشتىي و جىھانىيە، مەلەئىتى نيوان خواوئەند و ئىنسان، ھاوشان لەگەل خواستى بەكانگىرىي، لەناخى ھەر كەسەكدا دەتەقیتەوہ. ئەم مەلەئىيە، دەشى زۆر جار كەمخايەن و نااگاىانە بى، رۆحى لاواز ناتوانى بۆ ماوہەپەكى دىرئىز خۆى لەبەر مفاوہەمەتى جەستەدا رابگرئ، ئاخى رۆح قورس دەپى و دەپتە گۆشت و كۆتايى بەپەرخۆدان دئ، بەلام لەنپو ئىنسانە بەرپرسىارەكاندا، ئەوانەى كە بەشەو و رۆژ چاوپان لە (ئەركى بالا) برپوہ، مەلەئىتى نيوان رۆح و جەستە بەتەرزىكى بىرچومانە دەتەقیتەوہ و دەشى تا مردن بەردەوام بى.

ھەرچەندىك گورى رۆح و جەستە زىاتر بى، ئاكامى مەلەئىيەكە دەولەمەندتر و دوا يەكانگىرىبوونەكەيش دەولەمەندتر دەپى، خودا رۆحى زەبوون و جەستەى تەمبەلى خۆش ناوئ، ئاخى رۆح دەپەوئ لەگەل جەستەپەكى تۆكەم و تژبى لە مفاوہەمەتدا بەكەوتە مەلەئىيە، رۆح مەلىكى گۆشتخۆرى ھەميشە برسپىيە، جەستە دەخوا و بەھەر سكردى دەبشارىتەوہ.

بەرخۆدان و مەلەئىتى نيوان رۆح و جەستە، ياخىبوون و مفاوہەمەت، سازش و خۆپەدەستەوہدان، دواجار - ئامانجى بالائى مەلەئىيەكە - يەكانگىرىبوونە لەگەل خواوئەند. ئەمە ئەو ھەلگۆزانەپە كە مەسىح پىتوہى پابەندبوو، ئەو ھەلگۆزانەى كە داوامان لى دەكات ئىمەيش پىتوہى پابەندبىن و شوئىتپىتى ھەنگاوه خوتىنپەكانى - شوئىتپىتى ھەنگاوه خوتىنپەكانى مەسىح - ھەلگىرن.

رۆيشتن بەرەو ئەو دوندە بەرزەى كە مەسىح، بەكەمىن كۆرپەى رىزگارىي چوہە سەرى، ئەركى بالائى ئىنسانى بەرخۆدەرە. بەلام دەى چۆن دەست پى بەكەن؟

ئەگەر بمانەوئ گورى رۆيشتن بەرپەگەى وىدا پەيداكەين، ئەوا دەپى ناسىنپىكى قوولمان لەبارەى مەلەئىيەكەپەو ھەبى و سەرلەنوئ لە نازارەكانىدا بژىينەوہ، ھەر لە سەر كەوتىنپەوہ بەسەر تەلە دانراوہكانى سەر عەردا تا قوربانىدانى بەشادومانىيە چكۆلە و گەورەكانى ئىنسان و ھەلگۆزانى لەقوربانىيەكەوہ بۆ قوربانىيەكى تر و لە نەبەردىكەوہ بۆ نەبەردىكى تر تا گەيشتن بەتروپكى شەھادەت، واتە گەيشتن بەخاچ.

من ھەرگىز پىشتەر بەو توندوتىژىيە شوئىتپىتى سەفەرى خوتىناوئى مەسىح بۆ جەلجەتا، وەك ئەو رۆژان

و شەوانەى كە لە نۆرشەلەم و جەلەل و كەنارى بەحرلەيت بووم، ھەلگۆرتوہ (*).

چ كاتىك بەئاوھا لىكەحالىبوون و عىشقىكەوہ ژيان و موسىيەتەكانىم ئەزمون نەكردوہ، ھەرگىز پىشتەر بەئاوھا شىرىنپەك و بەئاوھا عەزەبىكەوہ ھەستەم بەخوتىنى مەسىح نەكردوہ كە قەترە قەترە دەرژىتە دلەم.

لەبەرئەوہى بۆ ھەلگۆزان بەخاچدا، كە تروپكى قوربانىيە، بۆ ھەلگۆزان بەرەو لای خواوئەند، كە تروپكى مەعنەوييەتە، مەسىح بەتەواوئ ئەو قۆناغانەدا تىپەپوہ كە ئىنسانى كۆلنەدەر پىياندا تىپەپوہ. ھەر بۆيە نازارەكانىمان ئاوا پى ئاشناپە، ھەر بۆيە بەزەبىمان پىيدا دىتەوہ و ھەر بۆيەش سەر كەوتنى ھىجگارىي وى سەر كەوتنى تايەتپىيە كە لەئايىنەدەدا و دەستى دەھىنن. ئەم لايەنە لەسروشتى مەسىح كە بەشىوہەپەكى قوول سروشتىكى ئىنسانىيە، يارمەتيمان دەدا تىي بەگەين و خۆشمان بوئ و شوئىتپىتى نازارەكانى ھەلگىرن، ھەر وەك ئەوہى نازارى خۆمان بى. گەر ئەم توخمە بەشەرىيە گەرمە لەناخى وىدا نەبا، ئەوا نەپەدەتوانى بەو ھەموو مەپھەربانى و دلئىيايىيەوہ ژبى دلئان بەھىتە لەرە و نەپەدەتوانى بىتە نمونەى ژيانمان. كاتى تىدەكۆشەين، ئەوئىش لە تىكۆشاندا دەبىنن و بەبىننى وى گورمان تى دىتەوہ، تىدەگەين ئىمە لەدونىادا تەنھا نېن، بەلكو ئەومان ھەپە كە لەپالماندا دەجەنگى.

سات بەساتى ژيانى مەسىح مەلەئىيە و سەر كەوتنە، وى بەسەر جادووى نەبىنراوى لەزەتە ساكارە بەشەرىيەكاندا زال بوو، بەسەر وەسوہەدا سەر كەوت و ھەلگۆزانى تى ھات، ھەر كۆسپىكى سەر رىگای سەفەرەكەى بووہ دەرفەتەك بۆ و دەپھىنانى سەر كەوتنى زىاتر و بووہ نىشانەى ئەو سەر كەوتنە. ئىمە ھەنووكە نمونەپەكمان لە بەردەمداپە، نمونەپەك كە رىگەمان بۆ دەكاتەوہ و ھىزمان پى دەپەخشى.

لەنيوان ئاسمان و عەرد و لەناخى دلئى ئىمە و ھەر مەخلىقەكى زىندوودا ھەناسەپەك ھەپە - ھاوارىكى مەزن-كە لەھەلگۆزانەپەوہ و ناومان ناوہ خواوئەند. ژيانى رۆوہك تەمەنناى دەكرد لە كەنار ئاوہ مەنگەكاندا درىزە بەخەوى قوول و بى جوولەى خۆى بەدات، بەلام ھاوار لە ناخىدا تەقىيەوہ و بەتوندى رەگەكانى ھىناپە لەرزە: بۆ دوور برۆ! عەرد جىبىتە، بەكەوہ رى! گەر درەخت بىتوانىيا بىركاتەوہ و حوكم بەدا، ئەوا ھاوارى دەكرد: (نامەوئ، من بۆ ئەنجامدانى چ شتى دەنپىرت؟ تۆ داواى مەحالم لى دەكەپت!)

بەلام ھاوارەكە بىرچومانە بەردەوام دەپى لەراتەكاندى رەگى درەختەكە و دەلئ: بۆ دوور، عەرد جى بىتە و بەكەوہ رى!

ھەزارەھا مىليۆن سال بەو شىوہەپە ھاوارى كرددوہ، ھەنووكە بنۆرە، لەئاكامى خواست و بەرخۆداندا، ژيان لەدرەختى بى جوولە ھاتە دەرەوہ و نازاد بوو.

(* ئەم رستەپە لە پىشەكى رۆمانى (دوا وەسوہەى مەسىح)دا بەم شىوہەپە: من ھەرگىز پىشتەر بەو توندوتىژىيە شوئىتپىتى سەفەرى خوتىناوئى مەسىح بۆ جەلجەتا، وەك ئەو رۆژان و شەوانەى كە خەرىكى نووسىنى (دوا وەسوہەى مەسىح) بووم، ھەلگۆرتوہ.

ناژهلان وهديارکەوتن - کرمەکان - لە ئاو و لە زەلکاوهکاندا جیتی خۆیان خۆش کرد. گوتیان: "تیرە بۆ ئیتمە زۆر چاکە، خاوەن ناشتی و ئارامین، ئیدی لێرە ناچووتین!"

بەلام هاواری ترسناک بپروحمانه بەسەریاندا داگەوت: "زەلکاوه جیبیلتن، رابن.. باشتەر لە خۆتان بپننه دونیا!"

- "نامانەوئ! ناتوانین!"

- "ئێوه ناتوانن، بەلام من دەتوانم، یاللا هەستن!"

ئیدی پروانه دواي هەزارهەا ملیۆن سال، ئینسان دەرکەوت لەکاتیکیدا که خۆی بەسەر قسچە نەرمەکانیەوه نەدەگرت.

ئینسان سانتورە، نالە ئەسپییەکانی بەخاکدا رۆچوون، بەلام لەناوقەد بەرەو سەرەوهی، هاواریکی بپروحم هەیه و عەزایی دەدا، وی جاریکی تر بۆ ماوهی هەزاران ملیۆن سال جەنگیوه تا وەک شمشیر خۆی لە کالانە ناژهلێبەهە دەریکشی، هیشتاکش هەر دەجەنگی - ئەمەش جەنگی تازی ئەوه - تا خۆی لە کالانە مرۆفانەهە دەریکشی، ئینسان لە ناوئێمیدیدا هاوارەکا: (دەتوانم کوپوه بچم؟ ناخر ئیدی گەیشتووومەتە ترۆپیک، ئیدی لەو دیووه هەلدێرە!) هاوارەکه وهلامی دەداتەوه: (من لەو دیووهوم، هەستە!) هەموو شتیکی سانتورە، گەر ئاوها نەبا، ئەوا دونیا لە زەلکاویکی مەنگ و تورەهاتادا رۆدەچوو.

هەروا که سەعات دواي سەعات لە بیابانی دەرووبەری دەبرەکا دا پیا سەم دەکرد، خاوەند هیتور هیتور خۆی لە دەستی قەشەکان رزگار دەکرد، لەو کاتەوه ئیدی خاوەند بەلای مەنوه بووه ئەو هاواری.

بەتێپەربینی رۆژەکان لەم گۆشەگیرییە مەلەکوئیەدا، دلم ئارام بۆوه. پێدەچوو پڕپڕ بووبی لە وهلام، ئیدی پرسیارم نەدەکرد، ناخر گەیشتووومە یەقین، هەمووشتیکی: لە کوپوه هاتووین، بۆ کوئ دەچین، ئامانج لەبوونمان لەسەر عەرد چیبیه، لەم خەلۆتە خاوەندییەدا ساکار و یەقیناوی بوو. ئیدی هیتور هیتور دلم لەسەر ئەو ریتەمە خاوەندییە راها: نوێژی بەیانی، شتیوی پیرۆزی رەبانی، نوێژی شیوان، مەزامیرەکان، هەلھاتنی خۆری بەیانی و ئاوابوونی لە ئیوارەدا. کۆمەلەئە ئەستیران که هەموو شوویک وەک چلچرا بەژووور دەبرەکاوه شۆردەبوونەوه. هەموو شتیکی گوتراپەل و ملکهچی یاسا ئەزەلیبەکان دەهاتن و دەچوون و هەمان ریتمی خاوەندیان دەبەخشییە خۆینی ئینسان. دونیام وەک درەختیکی دەبینی، سپیداریکی تۆکمە، منیش وەک گەلایەکی سەوز که لاسکی ناسکی خۆم بەچلچیکەوه نووساندبوو. لەکاتی هەلکردنی (با)ی خاوەنددا، لەگەل هەموو درەختەکا دا پادەپەرم و دەکەوتە سەما.

لەگەل رۆحمدا دەوام و بەعەزابهوه لیم دەپرسی: ئیمانەت هەیه؟ چما ئامادەیی ئەوت هەیه تەواوی بوونت بەخەیتەگەر؟ ئامادەیت؟

ئەوهی من دەمویست، هاوگونجان بوو لەگەل ئەو سیستیمە توندوتیژەدا، ناووسینم بوو لەو سوپایەدا و چوونم بوو بۆ و دەبیتانی خەونی بالا، تا منیش سواری کەشتی مەسیحییەت بم و شانەشانی زاھید و قەلەندەر و قارەمانانی ساکاری ئەم کەشتییە، چارۆکەکی سوور هەلدەم، تا میتوی نەپینئامیزی خوانی

پیرۆزی رەبانی لە قەدە رەسەنەکاوه چرۆ دەکا و وەک چەتەئە زەریا مووی زتیرینی نەمری لەسەر شانی خاوەند دەفرتیم. ئەوهی دەمویست ئەو بوو منیش بەنۆرەئە خۆم، بەسەر تورەهات و لەزەت و مەرگدا زال بم.

هەموو رۆژتیک چەند سەعاتیکی بەبیاباندا دەگەرێم و دەمزانی پڕپاریکی نەپنی خەریکە لەناووهومرا چرۆدەکا، پڕپاریکی که هیشتا جورئەت ناکا خۆی ئاشکراکات، عەسران که دەگەرێمەوه، راییبەکانم لە دەرهوهی هۆدەکانیان دەبینی، تینی گەرماي رۆژ دەشکا و ئیدی فینکایی شەویان هەلدەمژت.

گۆشەگیری بۆ رۆحیکی لەئەقینی گەرەدا نەسووتی، گۆشەگیرییەکی وێرانکەرە. گەر راییبیک لە گۆشەگیری خۆیدا نەتوانی تارادەئە شیتبوون خاوەندی خۆش بوئ ئەوا تیا دەچێ. ناخر چەند راییبیک ئەقلیان تیک چوو بوو، ئەو برادەرە نە بیریان لەشتیکی دەکردهوه و نە ئارەزوویەکیان لە کەللەدا بوو، بەچاوانیکی نیوه داخراوهوه بەبەک ریز لەحەوشە دادەنیشان و چاوەرێئە ئەویان دەکرد کەنگی خۆیان بکەن بەنوێژخانەکا و کەئە بچنە هۆلی ناخواردن و کەئە بچنەوه هۆدەکانی خۆیان، ئەمە هەموو شتیکی و تەواو. زەینیان تاریک داهااتبوو، ددانەکانیان وەریسوو، پشت ئیشەیان گرتوو، بەکورتی ئینسان نەبوون، هەرەها ناژهلێش نەبوون، هیشتا نەبوسنە مەلاییکەت، نە پیاو بوون و نە ژن، نە زیندوو بوون و نە مردوو. بەیاسکی وەک خاچەوه چاوەرێئە مەرگ بوون، تەواویک وەک ئەو نەمامە پرووت و قووتانەئە چاوەرێئە هاتنی بەهار دەکەن.

یەکیکی لەو راییبانە بەردەوام باسی ژنەکەئە دەکرد و لێکا لێکا تفی رۆ دەکرد، یەکیکی تریان دەفتەریکی یاداشت و پاکەتیکی قەلەم بۆیە لەچاکی کراسەکایدا بوو، جارناجار دەری دەهینا و داہەئە خاوەندیکی یەک وێنەئە دەکیشا: وێنەئە مەسیح بەدوو مەمکەوه که شیر دەداتە داکی، سیبەمیشیان هەرکە رۆژ دەبۆوه دەچوو حەوشە و لە حەوزەکا ئاوی بەخۆیدا دەکرد، لەبەرئەوهئە شەو لەخەودا شەیتانی ببوو. ئەم راییبە هەمیشە لەحەوشە لەیەک شوپندا دادەنیشان و کتیبیکی داخراوی لەسەر ئەژنۆئە دادەنا، ئەمە هەمان ئەو راییبە بوو که یەکەمین رۆژی گەیشتنمان، لەگەل راییبی بەرپرسی میوانداریدا هاتە بارەگاکی عابید. ئەم راییبە لەگەل کەس نەدەدوا، هەر کاتێ دەهاتە حەوشە سەری هەلدەپری و سەیری دەکردم، هەندێ جار زەرەدەخەنەبەکی میهرەبانانەئە دەهاتنی و هەندێ جاری تریش زەرەدەخەنەبەکی گالتهجاریبانە. کاتیکی بەبەرەمیدا تێدەپەرم، تەکانیکی دەدایە خۆ تا هەستێ و قسانم لەگەل کا، بەلام هەمدیس دادەنیشانەوه و زەرەدەخەنەکەئە سەر لێوی دەپەویبەوه.

حەوت رۆژ لەم گۆشەگیرییە خاوەندییەدا لەزەتم وەرگرت و خەنی بووم. رۆژی حەوتەم، بەرپرسیاری میوانداری، خۆشحال و دەم بەپێکەنێن وەک خوری هەمیشەیی خۆی، هاتە ژووورەکەم.

- "عابیدی پیرۆز نارووومییە لات تا بزائم رۆحت لە چ قوئاغێکدا یەوه و بریاری چیت داوه؟"

وہلامیم داہەوه: "دەستیان ماچ دەکەم، حەز دەکەم بەرلەوهئە وهلامیان بەدەمەوه، بچم ددان بەگوناھەکاندا بنیم!"

راییبی بەرپرسیاری میوانداری بۆ لەحزەبەک تیا ما و دواجار لێئە پرسیم: "حەز دەکەیت لە لای ئیتمە

- "حه زده کهم لای خواوند بمبیتتهوه، لیره له بیاباندا ههست ده کهم خواوند له ههر شوتینیکی تر لیم نزیکتره، به لایم به داخهوه هیشتا تهواوی نهو ره گوریشانهی منی به عه ردهوه به ستوتهوه ریشه کیش نه بوون، له جزووری عابیددا ئیعتیراف ده کهم و با نهو خۆی بریار بدات!"

- "وربا به، عابید زۆر له ئینسان راده بینتی!"

- "باوکه، منیش زۆر له خۆم راده بینم، ههر له بهر نهو ههشه نهو ونده دردۆنگ و جینگه به خۆم ناگرم!"

لهو ساته دا که ده رگاکه ی کردهوه بجیتته ده ره وه، راره ستا.

- "باوکه (یهواکیم) نامه بهکی داومه تن، ده به وئ بتبینتی."

- "باوکه یهواکیم؟"

- "هه مان نهو پیره مێردهی له گه ل مندای هات بۆ هۆلی پیتشوازی تا به خیرت بینتی!"

خۆش حال بووم، دوا جار له ماهیبه تی نهو راهیبه غه ریب و بیده نگه ده گم.

پرسیم: "کهنگتی؟"

- "ده لیت نه مشهوه، له هۆده کهی خۆی."

- "زۆر باشه، پیتی بلتی لای ده بم."

- "رۆژ و رۆژگارێک خاوهن پلهو پایه بووه، دانووی له گه ل که سدا ناکوئتی، ته نئ له گه ل خواوه نندا ده ناخقی، ناوه کهی زانیبویت و ده به وئ بتبینتی، به ریتزه وه له گه لیدا بدوئ!"

بئ نهو هی چاوه رپتی وه لایم بئ، بهو قسانه وه له ده رگاکه وه تاودیو بوو.

نارامم گرت تا به تهواوی شهو درهنگ دابئ و راهیبه کان خهویان لئ بکه وئ، چرای هۆده کان یه که یه که ده کوژانه وه. له سه ر نووکی بئ، به راره وه دریتزه که دا که و ته رئ تا گه یشتمه هۆده که ی باوکه یهواکیم، راره ستام تا هه ناسه م بئته وه بهر، پیده چوو رام کرد بئ که ناوها هه ناسه برکیم بئ که و تبه وو. هۆده که رووناک بوو، گوتم نا به ده رگاکه وه و به وردی گوتم رادیرا، سه راپا بیده نگی بوو. لهو کاته ی ده ستم بهرز کرده وه تا له ده رگاکه به دم، ده رگای ژوره که کرایه وه و باوکه یهواکیم وه دیارکه وت، سه ری رووت و قزه چهرمووه که ی به سه ر شانیدا به خش ببوو، گورسیکی نه ستوو و گری گری له ناوقه دیبه وه پیتچابوو، پیتی په تی بوو.

گوتهی: "خۆش هاتیت، هیوادارم که س نه ببینیییت. و ره ژوورئ!"

دیواره کان روو توقووت، له قوژبیتیدا دۆشه کله یه کی باریکی پووش له سه ر دوو پای ئاسنین دانرابوو، دوو کورسی و میتزیکێ چکو له و گۆزه یه ک له قه له شی دیواره که دا، کتیبیتیکی نه ستوو ته جلیدکراو له سه ر میتزه که بوو، دیاربوو نهو چوار ئینجیله که بوون، خاچیکی گه وه و دارین به دیواره که ی به رامبه ره وه، وینه ی مه سیحی له خاچدرای به سه ره وه نه بوو، به لکو وینه ی مه سیحی له سه ر بوو له کاتی رابوونه وه دا.

چهند ریزیک سئو وه ک ته سبیح کرابوون به ده زووه وه و هه لئواسرابوون، هۆده که شه لال بوو له بوئی میوه ی گه نیو.

باوکه یهواکیم ده ستنی راپه ل کرد، هۆده که هیند ته نگ بوو که ده ستنی له م سه ری دیواره که وه له وه به ری ددا، به زه رده خه نه یه که وه گوتهی: "ئیره قۆزاخه که ی منه، خۆم وه ک کرمی ئاوریشم تیدا زیندانی کرده وه، چاوه رپتی نهو رۆزه ده که م که به په پوله یی لئی بچمه ده ر!"

وای گوت و سه ری بادا، من نهوم ده بینتی له لای چراکه وه راره ستاو و رۆشنایی چراکه روخساره په ژمورده که ی رۆشن ده کرده وه، ده مبینتی لئوه ناسک و قلیش قلیشه که ی ده گه زئ، دهنگی تزیی بوو له تالی و تفتی و گالته جاریی.

- "جگه له بال، مه زنده ده که ی کرمی ئاوریشمی نه گبه ت خه ون به چی تره وه بینتی؟"

بیده نگ بوو، ئاوری دایه وه سهیری کردم، گالته جاریبه که ی ره ویبۆوه و روانینه که ی روانینی ئینسانیک بوو پتیوستی به یارمه تی بئ.

- "تۆچ ده لیت؟ بۆچی کرمی ئاوریشم خه ون به باله وه ده بینتی؟ چما نه وه له به رائه تیکێ سافیلکانه وه یه؟ یاخود له چه قاره سووی؟ یاخود ده شی له به رته وه بئ شان کانی به هۆی نهو بالانه وه که خه ریکه له سه ری ده روین، بیرزینه وه؟"

به خیرایی باسکی جولاند، وه ک نهو هی ئیسفه نجیک له له یی ده ستیدا بئ و شتیکی بئ پاک کاته وه.

گوتهی: "تا ئیره و له مه دوورتر نا، به خیراییه کی زۆر گه یشتینه قولایی، نه مه ش به سه! ده ست بده ره کورسیبه ک و دانیشه. بانگم کردیت تا شتیکی ترت بئ بئیم. باشه، دانیشه و گوئ مه ده ره من، من ناتوانم دانیشم!"

پیتکه نی و له سه ر قسه کانی به رده وام بوو: "ده زانیت بیده یه ک هه به ده لئتی: (هه میشه له سه ر قاچ به!) سالانیکه، ههر له منالیمه وه تا نه لعان پهیره ی لهو بیده یه ده که م!"

- "باوکه، به لایم من نه هلی بیده یه کی ترم، بیده یه ک که ده لئتی: (هه میشه نا نارام به!) ههر له منالیمه وه تا ئیستا له جه نگدام!"

- "له گه ل کئ؟"

دوودلی گرتی، کوتوپر ترسیک بالی به سه ردا کیشام، راهیب لئی دووباره کرده وه:

- "له گه ل کئ؟" وای گوت و به سه رما دانه ویبه وه و دهنگی نرم کرده وه و گوتهی:

- "له گه ل خواوه نند؟"

- "به لئتی!"

پیره مێرد به بیده نگی دیقه تی دام.

- "باوکه ده شیت نه مه نه خۆشی بئ؟ چۆن ده توانم چاک بمه وه؟"

- "نومیده وارم قه ت چاک نه بیتته وه!"

دهستی هه‌لېری وهک ئه‌وه‌ی بیه‌وئ به‌ره‌که‌تم بدا، یاخود به‌نه‌فره‌تم کات.

- "واى به‌حالت گهر ناچاربايت له‌گه‌ل دورژمنانیتکی هاوشانی خۆت، یان خوار خۆت جه‌نگیبايت. به‌لام مادامه‌کی له‌گه‌ل خواوه‌نددا ده‌جه‌نگیت وای به‌حالت گهر له‌م نه‌خۆشبییه‌ چاک بیته‌وه!"

بۆ ساتیتیک بیده‌نگ بوو، پاشان له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: "لېتره له‌ بیابان، زۆر جار خایله‌ دیتته بن کلێشه‌مان. شه‌ویکیان، له‌خه‌ودا خایله‌یه‌کی سه‌یر گرتمی، خۆم له‌ وینه‌ی حه‌کیمیکی مه‌زندا له‌ئۆرشه‌لیم بینی، ده‌متوانی نه‌خۆشبیی جوژاو جوژ شه‌فابده‌م، به‌لام به‌ر له‌هه‌ر شتیک ده‌متوانی رۆحی شه‌رانگیز له‌جه‌سته‌ی ئه‌وه‌ که‌سانه‌دا ده‌رکیشم که‌ جنۆکه‌ ده‌ستی لی وه‌شانده‌بون. خه‌لکی له‌هه‌موو لایه‌کی فه‌له‌ستینه‌وه‌ نه‌خۆشبیان بۆ ده‌هیتام، رۆژتیکیان مه‌ریه‌م، ژنی یوسف له‌ (ناسیره) وه‌ هات و (عیسا) ی کوره‌ دوانزه‌ سالانه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی هیتابوو، که‌وت به‌سه‌ر پیتمدا و به‌گریانه‌وه‌ هاواری کرد: (ئه‌ی حه‌کیمی به‌ناویانگ، رۆحمم پێ بکه‌ و کوره‌که‌م چاره‌سه‌رکه‌، شه‌یتانگه‌لێکی زۆر له‌ناخیدان!) داوام له‌ باب و دایکی عیسا کرد بچنه‌ ده‌روه، ئیدی من له‌گه‌ل عیسادا به‌ته‌نی مامه‌وه، ده‌ستم به‌شانیدا هیتا و لیم پرسی: (کوره‌که‌م چیته‌؟ کویت دیتشی؟)

عیسا ناماژه‌ی بۆ دلێ کرد و گوتی: (ئیره‌م.. ئیره‌م دیتشی!)

- (باشه‌ چیته‌؟)

- (خه‌و و خۆراکم نبیه‌، ناتوانم کاربکه‌م، به‌کوژانه‌کاندا ده‌گه‌ریم و ده‌جه‌نگم!)

- (له‌گه‌ل کێ؟)

- (له‌گه‌ل خواوه‌ند، ئه‌دی مه‌زنده‌ ده‌که‌یت له‌گه‌ل کینی تردا به‌جه‌نگم؟)

مانگیتیک لای خۆم هیتشه‌مه‌وه، نازم ده‌کیشا و به‌میهره‌بانیه‌وه‌ له‌گه‌لیدا ده‌وام، داو و ده‌رمانی گژوگیام ده‌رخوارد ده‌دا تاخه‌وی لیبیکه‌وئ، له‌دووکانیتکی دارتاشیدا دامنا تا پیشه‌یه‌ک فیریی، پیکه‌وه‌ ده‌چووین بۆ پیاسه‌ و له‌باره‌ی خواوه‌نده‌وه‌ قسانم بۆ ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی خواوه‌ند هاوړی و هاوسپیه‌ک پێ و ئیواران پێ بۆ لامان و له‌گه‌لماندا له‌به‌ر ده‌رگا دانیشی و بناخقی، چ شتیکێ نالۆز یان کاربگه‌ر له‌قسه‌کانمانا نه‌بوو، له‌باره‌ی هه‌وا و کیتلگه‌ی گه‌نم و رز و کچگه‌لێکه‌وه‌ ده‌دوان که‌ ده‌چنه‌ سه‌ر کانی. له‌کۆتایی ئه‌وه‌ مانگه‌دا به‌سوع به‌ته‌واوی چاک بۆوه، ئیدی له‌گه‌ل خواوه‌نددا نه‌ده‌جه‌نگی و بووه ئینسانیتکی وه‌کی ئینسانه‌کانی تر، پاشان چوو بۆ (جه‌لیل) و دواتر زانیم به‌ناویانگترین دارتاشی ناسیره‌ی لێ ده‌رچوو!

راهیب سه‌یریکێ کردم و پاشان لینی پرسیم: "تییگه‌یشتیت؟ به‌سوع چاک بۆوه. له‌بری ئه‌وه‌ی دونیا رزگارکا، بووه چاکترین دارتاشی ناسیره‌. که‌واته‌ نه‌خۆشکه‌وتن و چاکبونه‌وه‌ یانی چی؟ باشه‌ - وا چاکتره‌ با به‌ته‌که‌ بگۆزین - پیده‌چی ماندوو بیت. دانیشه‌!"

له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ و له‌ژێر په‌یکه‌ره‌که‌دا دانیشتم و له‌پیتی په‌تی راهیب له‌سه‌ر عه‌رده‌ به‌رد ریتۆراوه‌که‌ وردبوومه‌وه، له‌ ئیسکه‌ ناسکه‌کانی قاچی وردبوومه‌وه، له‌قوله‌پیتی باربک و قامکه‌ درپژ و ریکه‌کانی، رۆشنایی چراکه‌، په‌نگی به‌وینه‌ی مه‌رمه‌رپیکێ دیرین که‌ خۆر سووری هه‌لگه‌راندی، ده‌رهیتابوو.

دوو هه‌نگاو گه‌راپه‌وه‌ دواوه‌، پاشان سه‌رله‌نوئ له‌پالما وه‌ستا و ده‌سته‌کانی خاچناسا له‌سه‌ر سینگی دانا و به‌ده‌نگیتکی میهره‌بان، به‌ده‌نگیت که‌ هه‌ر وه‌ک بلێی قسه‌ له‌گه‌ل مندالیکدا بکا، گوتی: "باش سه‌یرم که‌، نامناسیته‌وه‌؟"

به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ وه‌لامیم دایه‌وه: "به‌هه‌موو ته‌مه‌نم تۆم نه‌دیوه‌!"

- "هیچ شتیک له‌یاده‌وه‌ری مندالدا ناسریته‌وه‌، دلنیام رۆخسارم هیتشتا له‌جیتگه‌یه‌کی قوولی یاده‌وه‌ریتایه‌، ئه‌م رۆخساره‌ چرچ و لۆجه‌ نا، به‌لکو رۆخساریکی تر - رۆخساریکی جوان و تۆکمه‌ و پیاوانه‌ - گوئ رادپیره: من هاوینتیکیان له‌ کریت بووم، ئه‌وه‌ کاته‌ تۆ ته‌مه‌نت نه‌گه‌یشتبووه‌ پینج سالان، ئه‌وه‌ کات من فرۆشیاوی جومله‌ بووم و مامله‌ی لیمۆ و خرینوک و میوزم ده‌کرد، باوکت یه‌کیتیک بوو له‌وه‌کیله‌کانم، ئه‌ری هیتشتا له‌ژیاندا ماوه‌؟"

- "به‌لێ، به‌لام ئیستا پیرتیک پشته‌ کۆماوه‌ی ددان وه‌ریوه، به‌درپژایی رۆژ داده‌نیشی و کتیبی نزا موتالا ده‌کات!"

راهیب ده‌ستی هه‌لېری و نه‌راندی: "ئه‌مه‌ ناعه‌داله‌تیبیه‌! جه‌سته‌ی وه‌ک جه‌سته‌ی وی نابێ داکه‌وئ، ئه‌وه‌ جوژه‌ جه‌ستانه‌ ده‌بێ کاتیک ده‌رۆن و عه‌رد له‌ژێر پیتیاندا ده‌نگ ده‌داته‌وه‌، ده‌بێ کوتوپر و به‌یه‌کجار بکه‌ون و بمرن. مه‌رگ ئیشی خواوه‌نده‌، ناوی خالیکه‌ که‌ له‌ویدا خواوه‌ند ده‌ست له‌ ئینسانه‌وه‌ ده‌دا، به‌لام هه‌ره‌سه‌ننانی جه‌سته‌ ئیشی خبانه‌تکارانه‌ و په‌زیلانه‌ی شه‌یتانه‌. هه‌ر به‌راسته‌ چۆن ده‌بێ کاپتن میخاییل پیر و په‌که‌وته‌ بپێ؟"

تۆزیک بیده‌نگ بوو، خه‌م رژیایه‌ چاوانی، به‌لام زوو به‌زوو هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی دا و له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو:

- "باوکت میوز و خرینوک و لیمۆ بۆ ده‌کریم و منیش له‌که‌شتیه‌کانم بار ده‌کرد و به‌ره‌و (تریسته‌)م په‌وانه‌ ده‌کردن، ئیشم چاک و پاره‌یه‌کی زۆرم ده‌ست ده‌که‌وت و به‌ده‌ست بلاویش خه‌رجم ده‌کرد، ناژه‌لێکی کتیبی بووم و له‌خواردن و خواردنه‌وه‌ و زه‌یناکردن تیر نه‌ده‌بووم. ناخر رۆحم به‌شه‌یتان فرۆشتبوو، جه‌سته‌م پێ کۆنترۆل و هه‌وسار پچراو. گالته‌م به‌خواوه‌ند ده‌کرد و ناوی خیتو و داهۆلم لیتابوو، داهۆلێک که‌ جگه‌ له‌ترساندنێ چۆله‌که‌ی پێ میتشک و دوورخستنه‌وه‌یان له‌ زه‌رعات چ کارتیک تری لێ ناوه‌شیته‌وه‌. هه‌موو ئیوارانیک دواي ته‌واو بوونم له‌ئیش، تا رۆژ ده‌بۆوه‌ بيشه‌رمانه‌ خۆم ده‌هاویشته‌ باوه‌شی عه‌یش و نۆشه‌وه‌.

هه‌نوکه‌ هه‌ول به‌ بیه‌ر خۆتی به‌ینه‌ره‌وه‌: به‌یانیه‌کیان زوو، تۆ له‌به‌رده‌م دووکانه‌که‌ی باوکتا راره‌وستابوویت، کوتوپر ده‌نگی گۆرانی و پیکه‌ن هاته‌ گویت و عاره‌بانه‌یه‌کی چوار تایی به‌وه‌په‌ری خیرایی به‌لاتدا تیبه‌ری، که‌ ئاوړت دایه‌وه‌ شه‌ش ژنی مه‌ست - له‌ گۆرانیه‌یژانی کافه‌کان - ت بینی که‌ به‌ده‌م گوێز و هه‌نجیر گرتنه‌ خه‌لکیسه‌وه‌، ده‌یانزریکاند و خه‌ریک بوو له‌پیکه‌نیا ژانسان ده‌کرد، عاره‌بانچیه‌که‌ش قلاقه‌تیکێ شاهانه‌ی هه‌بوو، کلاوتیکێ له‌گه‌نیه‌ی بریقه‌داری له‌سه‌ردا و قامچی له‌ ئه‌سپه‌کان ده‌سه‌رواند، ئه‌سپه‌کانیش به‌ورووژانه‌وه‌ ده‌یانحیلاند و غاریان ده‌دا، له‌و کاته‌دا ترسایت، وات

زانی ریتک و راست پرووبه پرووی تو دین، هەر بۆبه قیژانت و رات کرد تا له پشت باوکتسهوه خۆت هشاردهیت. بیرت دئی؟ ئیستا بیرت کهوتهوه؟ دهی عاره بانجیبه مهسته که من بووم، کلاویکی له گه نییم له سهرابوو، هەر بۆ ئهوهی بتترستیم راستهوخو قامچیبه کهم گرته تو و له ههوادا دامگرت، ئیستا بیرت دیتهوه؟"

ئهو جا دانهوئیه و دهستی نایه سه ر شانم و رایوه شاندم:

- "ئه دی بیرت دیتهوه.؟"

من چاوانم نووقاند و ههروا که گویم رادیرابوو، ههولم ددها یه که په رده که له که بووه کانی سه ر سالانی تافی منالیم هه لده مه وه. هیتور هیتور تاریکی ته نک بۆوه، ئیدی له ناکاو چوار ئه سپ، ژنه گۆزانیبێژانی مه ست، کلاوی له گه نیی و وژهی قامچی به ژوو سه رمه وه، له قولایی یادوه ریمه وه ده رپه رین.

هاوارم کرد: "به لئ، به لئ، بیرم دیته وه، باوکه، ئه و پیاوه تو بوویت؟ تو؟"

راهیبی پیر قسه که می نه ژنه فت، پالی به دیواره که وه دابۆوه و چاوانی نووقاندبوو، به و شپوهیه و به چاوانیکی نووقاوه وه درێژهی به قسه کانی دا:

- "به یانیبه کیان ههستم کرد ئیتر به سه، مه و دای جهسته زۆر فهراوان نییه، یه کسه ر ده گاته خالی کو تایی. دهخۆیت، دهخۆیته وه، ماچ ده که یه... هه مدیس دهخۆیت، هه مدیس دهخۆیته وه، هه مدیس ماچ ده که یه. ئیدی چ شو تینیکی تر نییه بۆی پرۆیت. دوا جار ههستم کرد ئیتر به سه، رۆحم بیره که وته وه و سواری عاره بانه یه که بووم و چووم بۆ ده ریتک له کیتی ناتووس، سنی مانگ له وئ مامه وه، عیبادهت، رۆژوو، نوێژی به یانی، خوانی پیرۆز، نانی جو، زهیتوونی ترشاو، پاقله ی کولاو- هه ر زوو قیزم له هه موو ئه و شتانه هاته وه، هه مدیس نارده مه وه به دوا ی عاره بانجیبه که دا، هات و بردمی. به للام هه نووکه له م دونیا یه دا ده متوانی چیم کردبا؟ ئاخو ر دنیا ئیدی یه که له زه تی تری شک نه ده برد پیتی به خشی، ته نانهت گونا هیککی نه چی تراویشی شک نه ده برد.

گه رامه وه دهیر، به للام داوام له عاره بانجیبه که کرد ئه مجاره یان له نزیکترین گوند مینیته وه، ده شی پتو بستم پیتی بی. له راستیدا زۆری نه خایاند پتو بستم پیتی بۆوه، جاریکی تر له دهیر هه لاتم.

ژیانم که وتبووه هه لده رده وه و ئیدی له حه وه سه له دا نه مابوو، له نیوان ئاسمان و عه ردا مابوو مه وه، له میانه وه ده رپه ریمه وه ئه ویان و هه ر دوو کیشیانم پین قه بول نه بوو. چووم بۆ لای زاهیدیکی پیر، که دوور له دهیره کانه وه، له شه که وتیکدا ده ژیا، ئه شه که وتیک له سه ر گاشه به ر دیک لیژ هه لکو لرا و و به سه ر زه ریا دا ده بنۆزی، چووم بۆ لای ئه و زاهیده پیره و داوام لئ کرد گوئ له ددانپیانانه کانم رادیرئ:

- (باوکی پیرۆز چ بکه م؟ ئامۆزگاریم ده که یه؟)

زاهیدی پیر دهستی نایه سه ر سه رم و گوئی: (کو ره که م، ئارامت هه بێ، په له مه که، په له په ل یه کیکه له ته له کانی شه یان، چاوه رئ که و ئارام به!)

- (تا که نگێ؟)

- (تا ئه و کاته ی رزگاریبت تیدا پیده گا! ده رفهت بده ره به رسيله تا ئه و کاته ی ده بیته تری!)

- (باوکه ئاخو ر چۆن بزائم که ی به رسيله ده بیته تری؟)

- (به یانیبه که هه لده سی و ده بینی دنیا گۆراوه، به للام کو ره م له راستیدا ئه وه ی گۆراوه خۆتیت نه ک دنیا، رزگاری له تو دا پتیه کیبه، له و له حزه په وه خۆت بده ره ده ست خوا وه ند، ئیدی هه رگیز خیا نه تی لئ ناکه یه ت!)"

- "ریتک ئه مه رووی دا، به یانیبه کیان په نجه ره ی ژوو ره که م کرده وه، خۆر له و ساته دا گزنگی دا، ئه ستیره ی سه حه ر هیشتا له ئاسمان دا ورشه ی ددها، زه ریا ئارام. هه روا که خۆی به که ناردا ده کیشا، به هیمنی و میه ره بانجیبه وه هه ناسه ی هه لده کیشا. هیشتا له چله ی زستان دا بووین، که چی (دار نه زگیل) تیک، به رامبه ر په نجه ره ی هۆده که م شکۆفه ی کردبوو، بۆنی تیژ و شیرین بوو وه کی هه نگوین، باران له و شه وه دا باریبوو، گه لاکان هیشتا دلۆپ دلۆپ ئاونگیان لئ ده تکا، ته واوی عه رد ده دره وشایه وه. به چرپه گوتم: خودایه، خودایه، ئه مه چ موجیزه یه که! وام گووت و کوئی گریانم به ربوو، ئه و کات تیگه یشتم رزگاری هاتوو، ئیدی هاتم بۆ ئیره، هاتم بۆ بیابان و له م هۆده یه دا، به ته خته نوینه شه ق و شه که ی و به گۆزه ئاوه که ی و به دوو کورسیبه چکو له که یه وه خۆم له چال نا. هه نووکه ش چاوه رئ ده که م. چاوه رپی چی؟ خودایه تۆیه، هه ر به راستی نازانم چاوه رپی چ ده که م، به للام ئه م مه سه له یه ئازارم نا دا، هه رچی دئ، به خیر بی. پیم وایه به هه ر شپوه یه که بی سه رفراز ده دره چم. له راستیدا ئه گه ر ئاخیره تی هه بێ، ئه و من له دوا له حزه دا تۆیه ی خۆم کردوو. ئه دی چما مه گه ر مه سیح به لینی پین نه داوین که ته نانهت یه که چرکه یش به ر له مه رگ، تۆیه ده بیته مایه ی رزگاری؟ خو گه ر چ ئاخیره تیکیش له گو رئ نه بێ، ئه و من له زه تم له ژیا نه وه رگرتوو. به ده ست شیله که یم گو شیوه و پاشان وه ک تۆیکله لیمۆ بۆ پشته وه م توور هه لدا وه. تیگه یشتیت؟ بیر له چ ده که یته وه؟

- "باوکه، بیرم له وه ده کرده وه که بۆچی ئه مشه و بۆ ژوو ره که ت بانگ کردم؟ دلنیا م ده ته وئ جگه له مه شتیکی ترم پتیبیت!"

گۆزه که ی لار کرده وه و په رداخی ئاوی تی کرد و پاشان قومیکی لئ دا، له به ر ئه وه ی سالانیکی زۆر بوو واژی له خووی قسه کردن هینابوو، بۆیه قورگی وشک ده بوو.

- "هه لبه ت ده مو بستم شتیکی ترت پین بلیم، به للام ده بوو یه که م جار بزانیتم من کیم و چ بووم، ته نها به و شپوه یه ده توانیت له قسه کانم بگه یه ت و ده توانیت حقه ی ئه وم ده بیته ئه و قسانه ت بۆ بکه م." بۆ ساتیک بیده نگ بوو، به للام دواتر هه روا به ده م هه لگۆزانی وشه کانیبه وه، به ده نگیکی لئوا لئو له ووروژان له سه ر قسه کانی به رده وام بوو: "ته نها حقه نا، به لکو ئه ر کیش!"

سه رم هه لبری تا سه یری که م، وه ک عامود ره پ و راست له ناو ده راستی هۆده که دا را وه ستابوو، لئی ورد بوومه وه و نوقمی سه رسورمان بووم، ئه م پیاوه له رپی جه نکه وه له گه ل خوا وه ند تامی چ له زه ت و چ هه قاره تگه لیکه چه شتوو و چ نازایه تیبه کی نواندوو! سه رم سو رمابوو له وه ی چۆن هاتۆته بیابان بێ له وه ی شته کانی بیر بچنه وه، سه رم سو رمابوو له وه ی چۆن به نازایه تیبه وه رپی دا وه کاروانی گونا هه کانی

دووی کهون تا تژیی له دلنیا یی له گه لیا ندا به رهو لای خواوند بچیتته پیش.

بیته دنگ بو، دیاریو له هه و لای ته و دابوو وشه کانی هه لگۆزی و بزانی چۆناو چۆنی ده ریانبری که ههستی منی پی بریندار نه پی، له بهرته وهی ده بیینی توورده و هه دادانم نییه و له سهر کورسییه که جی به خۆم ناگرم.

دوچار گوتی: "حهز ده کهم بزانیته له ته وای له زه ته کانی دونیا - نه فرته له دونیا پی که خاوند له زه ته یی نه ژماره - له هه موویان زیاتر ریز له جحیلی ده گرم، له کاتی کهدا جحیلیک له مه ترسیدا ده بییم، وا ههست ده کهم پیشه نگی خواوند، یان هه موو ژیان له خه ته ردایه، ئیدی ده که مومه یارمه تیدانی و تا نهو شوینه ی بتوانم هه ول ده دم نهو جحیله له فه نا بوون بیاریزم، به واتایه کی تر هه ول ده دم نه هیلیم گومرایی و گوله کانی هه لوه ری و بهر له واده ی خۆی پیر بی. هه ر بو ته مه ش بوو ته مشه و بانگم کردیته ئیره!"

راچله کیم . پرسیم: "مه گه ر من له خه ته ردام؟"

نه مده زانی توورده ی یاخود پیبکه نم.

پیره میرد بو هتور کردنه ووم، به نه سپایی دهستی بو پیش و دوا ده برد.

- "توورده مه به، پیبکه نه، به لام ورد گوی رادیره! له رووی نه زمونی تالی شه خسییه وه قسانت بو ده کهم. پیبسته له سه رت گوی رادیریت، حهوت رۆژه ناگام لیتته وه ک په روانی شه و به ده وری بلتیه سی خواونددا ده خولیتیه وه، من ریگه ناده م بسووتیت، نا، تو نا .. دوو باری ده که موه جحیلی، من به زه بیم به گۆنا کانتا دیتته وه که هیشتا پۆشراو له زیبکه ن، به زه بیم به لپوه کانتا دیتته وه که هیشتا تامی ماچیان نه چه شتوه و به کوفر نا لوده نه بوون، دلیم بو رۆحه ساکاره کی تو ده سووتی که وه ک تیر بو پیشه وه ده هاو تیزی تا به بیینی پرشنگی رۆشایی خواوند خۆی بسووتینی، به لام من نا هیلیم! تو به لپواری خه رنده وهیت، نا هیلیم هه لدری تیت!"

- "هه لدری کی؟"

- "هه لدری خواوند!"

به گوتنی تهو وشه یه هۆده که دنگی دایه وه، مه خلوقیکی نه بیئراو هاتبووه ژووری، هپچ کاتی تهو وشه یه که هه میشه به بی حورمه تی هینا بوومه سه ر زوبان، ئاوا ترسیکی له مندا نه ورو ژاند بوو. هه مان تهو ترسه ی له تافی منالیدا به بیستنی وشه ی (به هوه)، که وه ک بلتی له ناو نه شکه و تیکی تاریکی پر له ژاوه ژاو بیته ده ره وه ههستم پی ده کرد. هه مان ترس جاریکی تر له ناخمد ژایه وه، هه مان تهو ترسه ی که له منالیه وه تا ئیستا وشه ی (کوشتار) تیتدا ده بو رو ژینی.

له سه ر کورسییه که هه ستام و له قوژنی کهدا هه لته و وشکام، به ورته ورت گوتم: "باوکه به رده وام به، ورد گوتیم بو رادیراویت!"

- "خۆره ی نه خۆشییه کی گه وره رۆچۆته رۆخته وه، به چاوه سووتینه ر و به برۆکانتا ده زانم که هه میشه هه لبه ز و دابه زبانه، به دهسته کانتا ده زانم که هه میشه کویره کویره له هه وادا ده گه رین، هه ر وه ک ته وه ی کویره بیت یاخود هه و به ده نییک بی و تو دهستی لپوهیده بیت. ناگادار به، ته م دلته راوکییه یان به رهو شیت بوونت

ده یا یاخود به رهو که مال!"

ههستم کرد سه یر کردنه کی ناوه وم ده بری و ناخم ده سووتینی.

- "کام دلته راوکی؟ باوکه نازانم مه بهستت له کام دلته راوکییه؟"

- "دلته راوکییه قه دیس بوون. مه ترسه، تو خۆت لپی بی ناگایت، له بهرته وهی تیتیدا ده ژیت، بوچی ته مهت پی ده لیم؟ بو ته وهی بزانیته چ ریگه یه کت گرتۆته بهر و چ ناراسته یه کت هه لپژاردوه. ته مهت بو یه پیته لیم تا نه هیلیم گومراییت، گه رچی تو له قورستترین هه لگژان بوویته ته وه، به لام هیند په له ی گه یشتنته به لووتکه که پیته وایه ده توانیت بهر له تپه رین به دامین و بناره کانی کیته که دا بگه یته ته وئ. وه ک ته وه ی هه لویه کی تیژرۆ بیت، به لام ته ودهت بیر نه چی که تو یه ک ئینسانیت، یه ک ئینسان. نه زیاتر و نه که متر، تو پیته هه یه نه ک بال! به لئی ده زانم قه داسهت ناره زووی به رزی ئینسانه، ده ی باشه، به لام سه رتا ده بی تیکرا ناره زوه نزمه کان بخه یه ژیر پی، ده بی رقمان له جهسته و رقمان له تینووتیتی ده سه لات و رقمان له ئالتون و یاخیسوون پی، مه بهستم ته وه یه پیبسته جحیلی و هه موو ههست و سۆزه کانی له سه رمان بکه یه ده ر. ده بی هه موو ته و بتانه له ناوه رۆکه کانیان به تال کینه وه و پروا بیین که پر بوون له (با) و له (کا). ده بی خۆمان به تال کینه وه و خۆمان پاک که یه وه تا چیدی حه ز له وه نه که یین ئاوپر بو دواوه بدینه وه. ته و کاته یه و ته نها ته و کاته یه ده شی له حزووری خواونددا ئاماده یین، موجهیدی راسته قینه ئاوا ره و تار ده کات!"

وه لامیم دایه وه: "تا توانم واز له مللانی کردنی خواوند بینم، تا دوا له حزه که له به رده میدا ئاماده ده بم، دریزه به مللانی کردنی ده دم، پیتم وایه ته مه یه قه ده ری من: نه گه یشتن به ئامانج - که قهت ناگه م - به لام جهنگین!"

راهیب هاته نریکتر و به میهره بانیه وه دهستی به شاندا هینا.

- "واز مه هیته له شه رکردن له گه ل خواوند، چ ریگه یه کی تر نییه باشتر له مه، به لام وا مه زانه بو ته وه ی به باوه ر به خۆبوونیکی زیاتره وه بجه نگیته ته و پیبسته ره گوریشه تاریکه کانی ناخ - مه بهستم له غه ریزه کانه - ده رکینشیت. دیداری ژنییک، تا راده ی مه رگ تو ده ترسینی، پیی ده لیت: شه یتان، به لئی شه یتان .. به لام گه ر ده ته وئ به سه ر وه سه وه دا زال بیت، ته و ته نها ریگه یه ک له بهر ده متایه: ته ویش ته وه یه ته و ژنه له باوهش بگریت، بیچیژیت و فیربیت چۆن نرم لپی پروانیت، ته و کات ئیدی نایه ته بن کلشیت و وه سه وه ست ناکا، ته گه ر نا .. ته و گه ر سه د سالیش بژیت و له زهت له ژن نه که بیت، ته و اچ له خه ودا بیت و چ به ناگا، به سوؤراغت دی و خه ون و رۆحت نا لوده ده کات. جاریک گوتم و هه مدیس ده یلیمه وه: هه ر که سیک غه ریزه کانی ریشه کیش کا، ته و ا قودره تی خۆی ریشه کیش کردوه، چونه که به زه من و تیرکردن و مه بده ته ده توانی ته م ماده تاریکه بکریته رۆح!"

سه یریکی له ملالای خۆی کرد و به رهو لای په نجه ره که چوو، وه ک ته وه ی بترسی نه با که سیک گوتی هه لخشستین، پاشان هه روا که لیم نریک بووه، به ده نگیکی نرم و وروژا و چرپانندی به گوتیمدا: "ده بی شتیکی تریشت پی بلیم، هه ر خۆمانین و که س گوتی لیمان نییه!"

گوتم: "خواه‌ند ده‌توانی گوتی لیمان بی!"

- "من له خه‌لک ده‌ترسم نه‌ک له خواوه‌ند، خواوه‌ند تیده‌گا و ده‌بووری، به‌لام خه‌لک نا! نامه‌وی له هه‌ر هه‌لومه‌رجیتک‌داین ئه‌م ئارامیه‌ی لیره له بیابان وه‌ده‌ستم هیتاوه له کیس خۆمی بده‌م، که‌واته گوتی رادیره و ئه‌وه‌ی پیت ده‌لیم له‌میشکی خۆتا تۆماری که، دلنیا‌م یارمه‌تیت ده‌دات."

بۆ تاو‌تیک ر‌اوه‌ستا و به‌چاوانیکی نیوه داخراوه‌وه له‌میان‌ه‌ی پیت‌لوه‌کانیه‌وه سه‌یری کرد‌م، هه‌ر وه‌ک بلیتی بیه‌وی هه‌لمسه‌نگینتی.

چریان‌دی: "دلنیا نیم بتوانیت به‌رگه‌ی بگرت!"

به‌نا‌ئارامی وه‌لامیم دا‌یه‌وه: "ده‌توانم، ده‌توانم، باوکه به‌نا‌زادی قسان بکه!"

ده‌نگی زیاتر نزم کرده‌وه و گوتی: "مه‌لایکه‌ته‌کان چ شتی‌ک نین جگه له شه‌یتانگه‌لی پاکه‌وه‌بوو، رۆژتیک - ناخ... چ ده‌بوو ته‌مه‌ن بواری دا‌بام ئه‌و رۆژه‌م بینیا - رۆژتیک دئ که بونیاده‌م له‌مه‌ه‌حالی ده‌بین و ئیدی ئه‌و کات..."

سه‌ری خسته بنا‌گوتم، بۆ به‌که‌مین جار ده‌نگی له‌رزی:

- "ئیدی ئه‌و کات ئایینی مه‌سیح هه‌نگاو‌تیک پیتشفه‌تر ده‌چن، ته‌واوی بوونی ئینسانه‌کان له‌ ئامیز ده‌گرئ نه‌ک نیوه‌یان، نه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی که ئه‌لعان ته‌نه‌ها رۆحیان له‌ ئامیز گرتوه، ره‌حمه‌تی مه‌سیح به‌رفه‌راوان ده‌بین و جه‌سته‌ش وه‌ک رۆح له‌ئامیز ده‌گرئ و به‌ره‌که‌تی ده‌دا. ئیدی ده‌بینی - مه‌وعیزه ده‌دا - که ئه‌وانه دوژمنی به‌کتر نین، به‌لکو هاو‌کاری به‌کترن. به‌لام هه‌نوکه چۆن؟ گه‌ر خۆمان به‌شه‌یتان بفرۆشین، ئه‌وا ها‌ئمان ده‌دا نکولی له‌ رۆح بکه‌ین، خۆ گه‌ر خۆشمان به‌خواوه‌ند بفرۆشین ئه‌وا ها‌ئمان ده‌دا نکولی له‌ جه‌سته بکه‌ین. که‌نگی مه‌سیح دلی هیتند فراوان ده‌بین که نه‌ک ته‌نه‌ها بۆ رۆح، به‌لکو بۆ جه‌سته‌ش بسووتی و ئه‌م دوو ئاژه‌له‌ کتوبه‌ درنده‌یه ئاشت کاته‌وه؟"

به‌قوولی که‌ومه ژیر کاریه‌ری قسه‌کانیه‌وه.

- "باوکه، سوپاس بۆ ئه‌و دیاریه‌ی گرانیه‌هایه‌ی پیت به‌خشیم. سوپاس!"

- "تا ئه‌م ساته‌وه‌خته به‌دوای گه‌نجیک‌دا گه‌راوم به‌ر له‌ مردنم ئه‌م ئه‌مانه‌ته‌ی پین بسپیرم، فه‌رموو ئه‌م ئه‌مانه‌ته‌ وه‌رگه‌، ئه‌مه به‌ری ته‌واوی قوتابیتیمه بۆ جه‌سته و رۆح!"

- "تۆ بلیتیه‌ی ته‌واوی ژیا‌نتم پین ده‌سپیریت، چما ده‌توانم بۆ پیتشتی به‌م و بی‌گۆرمه‌ رووناکی؟"

- "مه‌پرسه له‌وه‌ی چما سه‌رده‌که‌ویت یاخود ده‌به‌زیت! ئه‌م مه‌سه‌له‌یه هیتند گرنگ نیبه، ئه‌وه‌ی گرنگه، هه‌ولتی تۆبه بۆ پیتشتیردنی، خواوه‌ند ئه‌مه‌ی خستۆته سه‌ر شانی ئیمه، سه‌رکه‌وتن و به‌زین په‌یوه‌ندی به‌خۆیه‌وه هه‌یه نه‌ک ئیمه!"

ماوه‌یه‌ک هه‌یج کا‌ئمان دوو لیه‌وه‌مان نه‌کرد. شه‌وی بیابان به‌ده‌نگه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌ گو‌مانا‌ویه‌کانیه‌وه به‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌دا تیده‌په‌ری، له‌ دووره‌وه لووره‌ی چه‌قه‌ل ده‌هاته گوتی، ئه‌وانیش له‌ژیر چه‌نگالی ئه‌قین یاخود برسیتیدا بوون. پیره‌میرد به‌ده‌م خا‌چکیشانه‌وه به‌چرپه گوتی:

- "ئه‌وه ده‌نگی بیابانه، ده‌نگی می‌شه‌که‌رانه و چه‌قه‌له‌کانه، دوورتریش، شیره‌کانن. به‌لام له‌ناو ده‌یره‌که‌دا، راهیه‌کان نوستوون و ئه‌ستیره‌کان به‌ژوور سه‌رمانه‌وه‌ن له‌ ئاسمان، خوداش له‌هه‌موو شو‌یتیک‌دا‌یه!"

ده‌ستی بۆ خودا‌حافیزی ر‌ایه‌ل کرد و گوتی: "کوره‌که‌م، چ قسه‌یه‌کی ترم نیبه!"

به‌هه‌نگاوی هیتور گه‌رامه‌وه هۆده‌که‌م، زه‌ینم رووناک و دل‌م به‌ئه‌سپایی لیتی ده‌دا.

قسه‌کانی باوکه (یه‌واکیم) جامی‌ ناوی سازگار بوون و منیش تینوو، فینکایی ئه‌و ئاوه تا ناو مۆخی ئیسکه‌کانم رۆچوو بوو، بارو بنه‌م پیتچایه‌وه و دام به‌کو‌ل‌دا و ده‌رگا‌که‌م کرده‌وه، دلنیا‌بووم رۆژتۆته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئاسمان ره‌نگی شیری و چکۆله‌ترین ئه‌ستیره‌یش له‌کو‌ژانه‌وه‌دا بوو. له‌و خواره‌وه‌ش، له‌دۆل و زنا‌ره‌که‌دا که‌ویتک ده‌یقا‌سپاند.

هه‌روا که سپیده‌ی پی‌رۆزم به‌ره‌و سه‌یه‌کانم ده‌نارد، خا‌چم کیتشا و به‌چرپه گوتم: "به‌ناوی خودا..."

جاریکی تر به‌پاره‌وه‌که‌دا تیتیه‌ریم، هیتشا چرای ژووری پیره‌میرد هه‌ر دا‌گیرسابوو، له‌ ده‌رگا‌که‌م دا، کردیبه‌وه و سه‌یری کرد‌م، به‌بینی کۆله‌ پشته‌که‌م بزه‌یه‌کی هاتی. له‌کاتیک‌دا بۆ ده‌ست ما‌چکردنی دانه‌ویم، گوتم: "باوکه، من ده‌رۆم... به‌ره‌که‌تم بده!"

ده‌ستی نایه سه‌ر سه‌رم و گوتی:

- "کوره‌که‌م، خودا یار و یاوه‌رت بێ، خودات له‌گه‌ل بێ!"

کربت

شه‌که‌ت بسووم، ئاخ‌ر جحیل بووم و هه‌لیه و نیگه‌رانیی جحیل‌تیش باریکی قورسه و چ گوتی به‌وه نادا توانا و هه‌وسه‌له‌ی ئینسان سنوورداره، زۆر داوا ده‌کات به‌لام هه‌یچی له‌ده‌س نایه‌ت. دوا‌ی هه‌ولم بۆ گه‌یشتن به‌و سنوورداریانه و دوا‌ی ماندوو‌بوونم له‌به‌رخۆدان، گه‌ره‌کم بوو هه‌مدیس شاخه‌کا‌ئمان بینمه‌وه، ئالا‌هه‌لگه‌ره‌کا‌ئمان ببینمه‌وه به‌کلاو و پیتکه‌نینه‌کانیا‌نه‌وه و که‌ره‌تیک‌ی تر گوتی ر‌ادیرمه‌وه بۆ باسی جه‌نگ و ئازادی، ده‌موسه‌ت هه‌مدیس به‌سه‌رزه‌مینی زیده‌که‌مدا بگه‌ریم تا هیتیم تی بیته‌وه.

با‌بم لیتی پرسیم: "له‌کو‌توه دیتیه‌وه؟"

وه‌لامیم دا‌یه‌وه: "له‌و ولاته‌ دوورانه‌وه!" وام گوت و چ شتی‌کم له‌بار‌ه‌ی سه‌رکیشیه‌که‌ی ئه‌و جارمه‌وه له‌ سینا باس نه‌کرد که ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو به‌سو‌یتند‌خواردنم بشکیته‌وه.

ئه‌وه دووه‌مین جار بوو که هه‌ولم بۆ به‌قه‌دیس بوون به‌با چوو بوو، گه‌ر له‌بیرتان بێ یه‌که‌م جار له‌تافی مندالیمدا بوو، ئه‌و کاته‌ی چووم بۆ به‌نده‌ر و به‌ره‌و لای ناخودای که‌شتیه‌که‌ ر‌ام کرد که خه‌ریکی هه‌لکردنی چارۆکه‌که‌ی بوو. تیا‌یدا پارامه‌وه تا له‌گه‌ل خۆیدا به‌ره‌و کیتی (ئاتوس)م به‌ری تا له‌وی بیمه راهیب، که‌چی ناخودا، که خه‌ریک بوو له‌پیتکه‌نینه‌ ژانی ده‌کرد، به‌ها‌وارها‌واره‌وه گوتی: (بۆ ماله‌وه، ده‌ی بۆ ماله‌وه!) وه‌ک ئه‌وه‌ی جووجه‌له‌ بم، ده‌ستی به‌یه‌که‌دا‌دا تا له‌و ناوه‌ دوورم خاته‌وه. وا هه‌نوکه‌ش هه‌مان

شت دووباره بووه. ناخر باوکه (یهواکیم) پش هاواری کرد: (بگه پیره وه دونیا، له م ده ورزه مانه دا، دونیا دهیری راسته قینه به، له وئ ده توانیت بیته راهیب!)

بۆ نه وه گه رامه وه نیشستیمان تا هیزم تن بیته وه. میگالۆ کاسترۆم جی هیشته و به پیتی پیاده پروم کرده گونده کان، له وئ له گه ل شوان و جوتیاره کانداهمخوارد و دهمخوارد وه، شهرمه زاری دایده گرم کاتی ده مینی ژبانی تمه به ل و ته وه زه لانه ی دهیر ریک پیچه وانه ی ژبانه له ته واری سهرزه مینی کریتدا، نه و سهرزه مینه ی بن هدادان له گه ل لافاو و له گه ل نه هاته سالی و له گه ل تورکدا دهجه نگی، شهرمه زار بووم له وه ی ویستوو مه پیچه وانه ی خواستی خۆم ره وتارکه م و به راهیب بووم خیانه تی لی بکه م. باوکه یه واکیم راستی ده کرد، دونیا دهیری راسته قینه ی نیمه به، راهیبی راسته قینه که سیکه که له گه ل خه لکیدا ده ژی و لیره له گه ل خواوند و مرۆقه کانداه کارده کا. خواوند به ژوور هه وره کانه وه، له سه ر عهرشیک دانه نیشستوه، به لکو لیره له سه ر هرز و له پال نیمه دا دهجه نگی، ئیدی گو شه گیری ریکه ی ئینسانی تیکۆشه ر نیسه. نوپژی راسته قینه، نه و نوپزه ی ریک ده تاته وه مالی خواوند و ده تکتات به ژووردا، بریتیه له کاری شه رافه مندانه، نه و رۆ جه نگاهوری راسته قینه ناوهای نوپژ ده کات.

جارتیکیان کریتیه که پیتی گوتم: کاتی له بهرده م ده روزه کانی ئاسماندا راده وه ستیت و به پروتا ناکریتیه وه، نه و ده ست بۆ ته قولبا به که مه به تا له ده رگا بدهیت، به لکو تفه نکه که ت له شانته داگره و گولله یه کی پیوته نی!

- پیتویه به و جۆره خواوند بترسی و ده روزه کانی ئاسمانت به پروتا بکاته وه؟

- نا.. کورم، خواوند ناترسی، به للام ده روزه کانی ئاسمانت به پروتا ده کاته وه چونکه ئیدی ده زانی که تۆ له شه ر گه راپوینه وه!

هه میشه له ژبانه دا قسه گه لیکم به و قولیه له جوتیاره وه ژنه فتوه زیاتر له وه ی له پروتا کبیریکه وه بیستیتیم، به تاییه تی جوتیاره پیره کانیان، نه وانه یان که هه مو ته مه نیان به ر خۆدان بووه و نه لعانیش هه ست و سۆزیان له ناوه و بانرا دامرکا بووه و له بهر ده رگای مه رگدا راده ستا بوون و به میهره وه دوا ئاوریان له دوا وه ده ایه وه.

پاش نیوه رۆی رۆژتیکیان، له کویره تیه کی چیا، به پیره مه یردیک گه یشتم. پیره مه یردیک لواز و چرچۆل، قژی سپیی وک به فر، شه روا لیک پیه پیه ی له پیتدا و جوتیک که وش کون کونی له پیتدا. به دابی شوانانی کریت، گو چانه که ی نابوه نیوان هه ردوو بالی و هیتور هیتور له به ر دیکه وه هه لده به زبیه سه ر به ر دیکه تر، جار ناجارتیکیش راده وه ستا و ئاوری له شاخ و ده شتی دوور و له که ناری زه ریا ده ایه وه که له دووره وه، له مابه ینی هه ردوو قه دپالی زاره که وه دیار بوون.

بانگیم کرد: سلاو باپیره، نه وه لیره به ته نی چ ده که یت؟

- کورده که م، خه ریکی خود احافیزیم!

- له م چۆله وانیه دا؟ من چ که سیک له م ناوه دا نابینم! باشه خود احافیزی له کی ده که یت؟

پیره مه یرد به تووریه ی سه ری راده شانده و گوتی: کوره چۆله وانی چی؟ مه گه ر زه ریا و شاخه کان نابینیت؟

نه دی چما خودا بوچی چاوی پی به خشیوین؟ مه گه ر جریوه جریوی مه له کان به ژوور سه رته وه نابیه یت؟ نه دی چما خودا بوچی گوتی پی به خشیوین؟ به ئیره ت گوت چۆله وانی؟ نه مانه هاوړتی من، پیکه وه ده ناخفین، بانگیان ده که م و وه للام ده ده نه وه، من شوانم و دوو نه وه به له گه ل باندا ده ژیم، به للام ئیدی کاتی نه وه هاتوه له یه کتر جیا بینه وه، ناخر ئیدی خۆر ناوا بووه!

وام زانی به هۆی پیری به وه چاوانی کز بووه، گوتم: به للام باپیره، هیشته تازه پاش نیوه رۆیه، زۆری ماوه خۆر ناوا بن!

به سه ر راده شانده وه گوتی: من خۆم ده زانم چ ده لیم، من ده مه وئ پیت بلیم ئیدی ئیواره به. ئیواره... خود احافیز!

- باپیره، تۆ ته نانه ت (ئیزراییل) یش ده به زتینیت!

پیکه نی و گوتی: خه مت نه یخ، پیتشته به زان دوومه، هه مان فیله کۆنه که م به کاره ینا، واته له رتی نه ترسان لیه وه به زان دوومه. ده ی خودا حافیز! کورپ ئازیم، تۆیش بیبه زینه تا دوعای خیری منت پی بپری!

نه متوانی لینگه ریم پروا.

- باپیره، ناوی خۆتم پی بلن، ده مه وئ له یاده وه ریمدا بیت.

- مادامه کی وایه، دانه وه به ر دیک هه لگره و ناوی منی لی بپرسه، پیت ده لنی: من ناوم (ماسانوس) ه، خه لکی (کافرو هۆری) م. ده ی باشه، نه وه نده به سه، بمبوره، وه ک ده بینی په له مه، خود احافیز!

وای گوت و به چیا که دا که وه ته وه هه لزنین، له کاتی هه لزنیندا به هۆی کزیی چاوانیه وه پتی هه لده نگوت.

راسته ناتوانین مه رگ بیه زینین، به للام ده توانین به سه ر نه و ترسه دا زال بین که له مه رگ هه مانه، نه م چیا نشینه پیره، به و په ری ئارامیه وه له گه ل مه رگدا روو به روو بوته وه، چیا کان بوونه ته شورای رۆحی، چ قاییل نه بوو له بهرده م ئیزراییلدا بکه ویتته سه رچۆک، نه وه ی نه و ده یوست ده رفه تیکه چهنه رۆزه بوو، تا تیایدا خود احافیزی له هاوړی دیرینه کانی بکات، خود احافیزی له هه وای پاک و شیوه ران و به رده.

به للام رۆژتیکیان که له نزیک (پایستوس) وه پیاسه م ده کرد، پیره مه یردیک ترم بینی ته مه نی نزیکه ی سه د سالییک ده بوو، له بهرده می کوخته چکۆله که یدا خۆی دابوه به ر هه تاو، چاوانی ده تگوت دوو برینی سوررن، ئاو به دهم و که پوویدا ده هاته خواره وه، بۆنی میز و تووتنی لی ده هات.

کاتیک چومه نه و گونده، یه کیک له نه بیره (*) کانی نه و پیره مه یرده، به پیکه نیسه وه له باره ی باپیره یه وه قسانی بۆ کردم، هانی دام بچم و ببینم و بزانه چۆناوچۆنی هه مدیس منال بوته وه. نه و پیره مه یرده هه مو عه سرانیک لای کانیه که وه داده نیشته و چاوه رتی ده کرد تا کچگه ل بۆ پرکردنی گۆزه کانیان ده هاتن.

(*) نه بیره: نه وه ی نه وه

نه بیره ی نهو پیره میترده پتی گوتم: "کاتن باپیره گوتی له ته په ی پتی کچگهل ده بی، سهره لده بری، ناخر باپیره نیمچه کویره و ناتوانن به باشی کیژه کان له یه کتر جی او ده کا، بویه دهستی رایهل دهکا و بانگیان دهکات: (هتی بزائم تو کیتیت؟ کچه کهم گهر ده تو دوعای خیری منت به نسیب بیت، وهره ئیره، نریکم بهروه تا بتبینم!) ئیدی کیژه که به تریقه تریقه ده چیت بولای، باپیره شم دهست بولای، روخساری کیژه که دهبا، وک نهوه ی گهر کی بی بیخوا دهست بولای، پاشان دهستی خه ریکه بهروه لاملی کیژه که داده کشی، بهلام نهو لی ناگهری، زریکه یه ک دهکا و به قاقای پتکه نینه وه هلدی، هلدی و باپیره به دهستانی کی کراوه و کولتیک ناخ و ئوقه وه جی دیلی!

وای دهکه ویتنه چ ناخ و ئوفتیک! خوزیا لهوئ ده بیت و ده بیینیت! ناخ و ئوقه که ی له بوره ی گایه کی کیتی دهچی. روژتیکان لیم پرسی: (باپیره نه ری نهو ناخ و ئوقی چیتنه؟ چیت لی قه و ماوه؟) به چاوانتیک فرمیسک تیزاوه وه وهلامی دامه وه: "پیت وایه چیمه؟ مه گهر کویتیت؟ نه دی نابینیت و خه ریکه داده خزیمه گوره وه و نه که نیشکه جوانکیلانهش جی دیلم! ناخ چ ده بو پادشا بام و فرمانی قه تلوعا مکردنی چتاقیانم درکردبا تا بمتوانیا له گهل خومدا بولای گویم بردبان!"

دوای نهوه ی باپیره ههستی کی چری شهرمه زاری دایده گری، نهوسا دهکه ویتنه چینی (مانتنیا)، هه میسه شه به دهنگه قرخنه که ی هه مان برکه ده لیتنه وه:

حیفیک نهو روژانه به سه رجون، نهو روژه خوشانه

نای گهر توانیام بمگه راندنا یه ته وه دوا

ته نانهت گهر له ههر سالتیکش روژتیک با!

کاتیک نه م قسانه ی نهوه ی پیره میترده کهم ژنهفت، خوم پین رانه گیرا و رویشتم تا نه داره پروه ته من سده ساله یه ببینم. کوخته که یان پیشان دام، که چوم بینم له بهر هه تاودا خوی هه لختیبوو تا گهرم دای، چوم بولای و گوتم: "باپیره بیستومه عومرت سده ساله، بلتی بزائم له م سده ساله دا ژیان به لاتنه وه چون بووه؟"

چاوه هه لاسا و بی پیلوه که ی هلبری و گوتی: "کورده کهم ههروه ک جامتیک ناوی سارد و هها بووه!"

- "باپیره هیشتا هه تینووته؟"

ههروه ک نهوه ی بیهوی شتیک به نه فردهت کات، دهستی هلبری و گوتی: "هه ی نه فردهت لهو که سه ی تینوی نییه!"

***

سین روژ له ده بریکدا مامه وه، نهو ده بره به سه ر زه ریای لییدا دهینوری، من هه میسه حزم له ژیانیا ناها و ناهاهنگ به زه منی ده بره کان بووه، ریتمی دیرینه یان، راهیبه کان به چاوانی فیلبازانه یاخود خه الوویان، بهورگی هه لاسا و یاخود به تالیان، به دهستی زلیان که جاریک داس یاخود بتلیان پییه و ساتیکی تریش جامی پیروز و قاپی خواردنی خوانی خواوه ندی. هه میسه حزم بووه له بزنی بخور،

هه میسه حزم بووه له نه غمه ی نوژی به یانی له نوژخانه (که دوا نوژ راهیبه کان په له پهل ده که ونه خول تا خویان بگه به ننه هولی خوارن که بونی پاشه روژ و زهیتوونی ترشای گرتوه) حزم بووه له قسه و یاسی هیمنی ئیوارانی سه ر بانیه ی ده بر و سکوتی نیوان نهو قسانه که تریبه له دهنگدانه وه ی دوری دونیا. زور دهگمن له بهاری مه سیحه وه ده واین. ناخر ئیدی وی وه ک پیشه وایه کی به زه بروزنگ به لام بز هه لکشابوه ناسمان و دهه ستویتوه نده که ی به ته نها له کوشکه که یدا جی هیشتبوو، نه مانیش بیشه رمانه ده رکی نه مباری زه خیره که یان شکانده وه و دابه زبونه ته ژیرزه مینی شه رابه که وه و له سه ر نوینه نه رمه که ی لی پراکشاون. واته دوا دیارنه مانی پشیله، نهوان وه کی مشک که و تیبونه تیلی لی لی... به لام نای گهر له ناکاودا و له بهر درگا پیدا بوایه! ده تیینی که چون میتری نه م جبه پو شان ی قلیپ ده کرده وه و ده بخستنه چ هاوار هاوارتیک، ده تیینی نهوسا چون که وانی خواوه ند ده که وته دهنگ!

روژتیکان له گهل راهیبه کدا له بانیه ی ده بره که دانیشتیبوون، قسه کانم به لای راهیبه کدا برد که بی نه اندازه خوشم دهوی، نهویش (فرانسیسکوسی ناسیزیایی). نه مان راهیبه هه رگیز ناوی نهو قه دیسه ی بهرگوتی نه که و تیبوو. که ناوه که ی له زاری منه وه بیست، رووی گرژکرد (فرانسیسکوس قه دیستی کاسولیک، بیدعه تکاریک بوو...) به لام دوا جار ههستی کونجکاووی گریکی بریدییه وه.

- "زور باشه جه ناب، فرموو تو قسان بکه و من گوتی راده دتیرم!"

وای گوت و دهستی نایه سه ر ورگی و خوی ناماده کرد تا هه رجیبه ک بلیم به ربه رچم بداته وه.

گوتم: "نه م قه دیسه و راهاتیبوو له دوعا کانیدا به خواوه ندی ده گوت: خودایه، چونا و چوینی له زرت له به هشت و هرگرم له کاتیکدا که ده زانم دوزه خ هه یه؟ نه ی خودای میهره بان، یان روحم به نه فره تلیرکراوان بکه و نهوانیش بخه ره به هه شته وه، یاخود روخسه تم بده منیش بجمه دوزه خ و تهسه لایان بده مه وه. ناخر من فیرقه یه ک روژده نیم که نامانجی چونه دوزه خ و تهسه لادانه وه ی غه زب لیتگیراوان بی، خو گهر نه توانین له تازاره کانیا ن که م که ی نه وه، نهوا خویشمان له دوزه خدا ده مینییه وه و له گهل نه واندا تازار ده چیژین!"

راهیب دایه قاقای پتکه نین و گوتی: "با ئیستا حه کایه تیکی خوشت بول بگیرمه وه... روژتیک له روژان پادشایه ک گه دایه کی بوشی داوهت کرد. قاپتیک زهیتوون و قاپتیک کافیار ی ره شی له به رده میدا دانا، کارای گه دا بیته وه ی سه بری قاپه زهیتوونه که بکا، هوروشمی بول قاپه کافیاره که برد و هه مووی خوارد. پادشا پتی گوت: کاکو برا، توژتیک زهیتوونیش بخو! گه دا وهلامی دایه وه: پادشا فه نیی بوجی؟ چما کافیاره که چ عه بیته کی هه یه! ئیستا حالی بوویت؟ به هه شت کافیار ی ره شه، ببوره، به لام من پیماویه، هاوړتیکه ی تو... فرانسیسکوس، گوت ناوی چ بوو؟ نهویش یه کتیک تره لهو کاسولیکه گیله پیاوانه!"

نهو روژه ی نهویم جی هیشتم، بهر له سپیده هه ستام و چوم بول نوژی به یانی، ده موبست گوتی رادتیرم بول نهو نه غمه یه کتا و له ره نامیزی راهیبه کان له حزوری خودادا دیا نچری. ده موبست گوتی رادتیرم بول نهو وشه کاریگه ره پر له پشه شیمانیا نه ی ئیماندارانی روژانی دیرین بهر له سپیده به به رقا پی خواوه نددا ده یانپرژاند و سلاویان لی ده کرد: "خودایه، خودای په روه درگار، بهر به یان ها تومه ته بهر درگات، روچم

نه با بترسئ- من غه ريبه م و چ شوئتيك شك نابه م لئى بنوم، لوتف ده كه يت مالى قه شه م پيشان ده يت!

- "به چاوان، من چراكه ده گرم تا پيت هه لئه نگوئ. خودا - به قوربانى ناوه كه ي بم- خوئلى به هه نديك كه س به خشيوه و به هه نديكى تريش به رد. نسيبى ئيمه مانان به رد بوو. دهى چاوت له بهر پيتى خوئ بئ و وهره!"

به چراكه وه پيشم كه وت، له سووچى كوئانتيكه وه داگه رايين و گه يشتينه بهر ده رگايه كى كه وانى. چرايه ك به ده رگايه كه وه هه لواسرابوو.

پيرئزن گوئى: "ئيره مالى قه شه يه!"
چراكه ي هه لئيرى، رووناكى له چاوانى دام و هه ناسه به كى هه لئكيشا، ويستى شتيك بلئى به لام ژئوان بووه.

گوئى: "سوپاس خانى به رئيز، شهرمه زارم ئه زيه تم دايت. شه وباش!"

به لام ئه و سه برى كردم و نه رويشت.

- "گه به مالى هه ژاران قايليت، ده توانيت ئه مشه و له ماله كه ي مندا روژ كه يته وه!"

به لام ئيدى من له ده رگاي مالى قه شه م دابوو. دهنگى هه نگانوانتيكى شه كه تانم له حه وشه كه وه هاته گوئ. ده رگايه كرايه وه، پيره ميترديك به ريشتيكى سببى وه ك به فر و قئتيكى بزه وه له به رامبه رمدا وه دياركه وت. بئ ئه ودى له ناوم پيرسئ و بزاني چيم ده وئ، ده ستى رايه ل كرد.

- "خوشه اتيت. غه ريبه يت؟ فه رموو وهره ژوورئ!"

كه چومه ژوورئ گوئى له جوژه دهنگيى بوو، ده رگايان ده كرانه وه و داده خران، چهنه ژئتيك به په له هاتنه ژووره كه ي ئه مديو و ديارنه مان. قه شه فه رموى لئى كردم له سه ر كه ره يته كه دانيشم.

- "وه زعى ژنه كه م زور باش نسيه. لئى بسووره. خوئ شئوت بو ئاماده ده كه م و جئى نوستنت بو داده خه م."

دهنگى قه شه كپ و تئيبى بوو له عه زاب. سه برىم كرد، رهنگى په ريبوو، چاوانى وه ك بلئى به وئى گريانه وه ئاوساو و سوور هه لگه رايين. نانم خوارد و نوستم، كه روژ بووه قه شه به سينييه ك نان و په نير و شيره وه هاته ژوورئ. ده ستم بو رايه ل كرد و سوپاسم كرد و خودا حافيزم لئى كرد.

گوئى: "كوړه كه م له ئه مانى خودادا بيت!"

مالى قه شه م جن هيشت. له وسه رى ئاوايى پيره ميترديك وه دياركه وت، ده ستى به سينيگه وه گرت و سلاوى لئى كردم. لئى پرسيم: "كوړه كه م ئه مشه و له كوئى بوويت؟"

- "له مالى قه شه بووم!"

پيره ميترد هه ناسه به كى هه لئكيشا و گوئى: "هئى قه شه ي به سته زمان! ئه دى باشه سه رنجى چ شتيك نه دا؟"

- "سه رنجى چيم دايئ؟"

- "دويئى به يانى كوړه كه ي مرد، كوړه تاقانه كه ي، ئه دى چما گوئيت له شيوه ن و گريانى ژنان نه بوو؟"

- "نا، گوئىم له هيج شتيك نه بوو، له هيج شتيك!"

- "ئه وه تهرمه كه يان بو ژووره كه ي ناوه راست گواستوتته وه. هه لئه ت بوئه شيوه نيان نه كردوه نه با تو

گوئيت لئى بئ و نيگه ران بيت! دهى خوات له گه ل، سه فه رتيكى خوئ!"

چاوانم پر بوون له فرميتسك.

پيره ميترد به سه رسورماويى پرسى: "بوچى ده گريت؟ نا... زانيم، تو هيشتا جئيليت و هيشتا به مردن رانه اتوويت. دهى سه فه رتيكى خوئ!"

***

مانه وه له كريت شتيكى باشه، به لام تهنئى بو هيز تته اتته وه. دواى چهنه مانگيى كه م هه مديس هه ناسه تهنكى دايرگه وه. ريگه كان له بهر چاواندا ته سكوئروسك بوونه وه، مالى بابم لئى هاته وه يه ك، ريجان و نه عناي حه وشه بوئيان نه ما، روحم چوو له دمه نى داسه كنيى هاوړئ دئرينه كانم. سوئندمخوارد كه هه رگيز خوئ له نئيو چوارديوارى نوسينگه به كدا زيندانى نه كه م و له گه ل ژبانى خوئ و ناچاريدا رانه يه م. خووم به وه وه گرت بچمه به ندهر و له زه ربا بنورم، وا پئنده چوو ئه وئ ده روازه يه ك بئ بو ئازادى. وهى چ خوئ بوو ئه و ده رگايه ت كرديا به وه و راتكرديا!

مات و بيده نك به ماله كه دا ده هاتم و ده چووم، بابم ته ماشاى ده كردم و نيوجه وانى گرژ ده كرد. روژتيكيان گوئىم لئى بوو به دا يكمى گوئى: "ئه رئ ئه م كوړه ي تو چيبه تى؟ كام خوژه داوييه تيبه روحي؟ له برى ئه ودى ته ماشاى به رده مى خوئى بكا و ده ستى له شتيك گيركا، كه چى به دووى شتيكى مه حالدا ويل بووه. پئى وايه دوو چوله كه به سه ر داره وه له چوله كه به كى نئيو ده ست باشتره (*). دروژن بم گه ر ئه م كوړه ي ئيمه وه كى ئه و شيتانه نه بيت كه له حه كايه تى په ريباندا باسيانكراوه، وه ك ئه وانى سه رتاسه رى ئه رز ته ي ده كه ن گوايه ئاوى حه يات ده دوزنه وه!"

به لام ئيدى گوزه شكاو و جامى ياده رژاو (**)، بابم چاوه روانى ئه وه بوو نوو سينيگه يه ك بكه مه وه و له گونده كاندا شاهيدى غوسل و رپوره سمى ژنه يتان بم تا هاوړيگه ليك په يداكه م و بو پارله مان هه لئيردريم، هه روا له روژنامه ناوخوييه كاندا شت بنوسم و ناميلكه يه ك ده ركه م تيايدا ئه وه بخه مه روو كه خه ريكه كريت تيا ده چئ و پئويسته نه ودى نوئ جله وى كاروباره كان بگريته ده ست.

ئيدى روژتيكيان بابم خوئى پئ رانه گيرا و لئى پرسيم: "ئه رئ بوچى هه ر ئاوها ده سوور پئسته وه و هيج ناكه يت؟ كهنگى نوو سينيگه يه ك ده كه يته وه و خوئ به شتيكه وه خه ريك ده كه يت؟"

- "هيشتا ئاماده نيم!"

- "هه مديس پئويستت به چيبه ؟"

(*) له ده كه دا: دوو مه ل له ته لاند، به هاى مه ليكيان هه يه له نئيو ده ستا.

(**) له ده كه دا: به لام ئه و به سه ر شيرى رژاودا ده گريا.

پتوبستم به هیچ نه بوو، هاوکاتیش پتوبستم به هه موو شتتیک بوو. هیشتا سه رچلتی و حیرسی جحیلتی نازاریان ددهام. ئاخو گۆشه گیرانی (تیبه) به ئاره زوویان بۆ ره هایلی له ناوه دیانرا له جۆش و خرۆشدا بوون، هه نوو کهش هه ر بهو ته رزن، هه روا موسافیره گه وره کانیش که به سه فه ره کانی خۆیان دونیایان به رین کرد.

غیره تم دایه به ر خۆم و هه مدیس گوتم: "هیشتا ئاماده نیم، زانکۆی ئه سینا بهس نییه. من ده بی درتزه به خوتندنی بالا بدهم."

- "مه به ستت چییه؟"

هیچم نه گوت. بابم له جیگه هه می شه بییه که ی خۆی، له سه ره قه نه فه ی بهر په ئجه ره که، رووه و هه وشه دانیشتبوو. بی ئه وه ی ته ماشام کا، لیکدا لیکدا سیگاری ده پتچایه وه و ده بکرده وه. پاش نیوه رۆی رۆژیکی یه کسه مه بوو، تیشکی خۆر له شوو شه ی په ئجه ره که وه دهیدا له روخساره مۆن و هه تا و بر دوو ده کی، دهیدا له سمیله ئه ستوره که ی، دهیدا له و زامه ی نیوچه وانی که بیشک کاتی خۆی به شمشیری تورک نه نگتورا بوو.

سه ری به رز کرده وه و دیقه تی دام. هه مدیس گوتی: "مه به ستت چییه؟ ده ته وئ بچیته دره وه؟"

- "به ئی!"

- "بۆ کوئی؟"

- "پاریس."

وا بزانه له کاتی وه لامدانه ودها ده نگم ده لرزی.

بابم بۆ چه ند له حزه یه ک بیده نگ بوو. دوا جار گوتی: "ئه دی چاوه رتی چیت؟ بۆ نا رۆیت؟"

بابم کتوبی و نه خوتنده وار بوو، به لام گه ره سه له که په یه وندی به خوتندن و گه شه ی ئه قلیی منه وه با، ئه و ا چ دهستی نه ده هینایه ریگه م. رۆژیکیان که یفی هه بوو، گوتم لیبی بوو به ره فیقیکی خۆی گوت: "کئ له ره زی نه فره تی و له مپوژ و شه راب و زه یتی زه یتوون ده پرس، هه چیانم پئ گرنگ نین، ده ی با هه موو به ری ره نجم بیته قاقز و مه ره که ب بۆ کوره که م. من بروام بیته تی."

بابم له و پینا ودها ئاماده ی هه ره ته رزه قوربانیدانیک بوو، پتده چوو له پینا وای رزگار بوونی خۆیدا، ته و او پیک ئومیدده کانی له سه ره من هه لچینی، ئاخو گه ره من رزگار بام، ئه و ئه ویش و ته و او ی زیده که م رزگار بام ده بوو.

که منال بووم، جارێکیان پتیم گوت: "گه ره که م فیری زوبانی عیبری بم تا بتوانم ته ورات به زوبانی ئه سللی خۆی مو تالا که م." ئه و سه رده مه له میگالۆ کاسترۆ خه لکانی جووله که هه بوون. بابم حاخامی بانگ کرد و له سه ره ئه وه ریک که و تن که بۆ فیری بوونی زوبانی عیبری هه فه تی سئ رۆژ بچم بۆ لای. به لام کاتیک خزم و خوتیش به مه سه له که یان زانی، ئیدی مووی سه ربان راست بۆ وه و به هه له داوان خۆیان گه یانده لای بابم. به هاوار هاوار و نه رنه ر گوتیان: "ئه وه تۆ چ ده که یت؟ مه گه ر کوره که ت خۆشناوی؟ مه گه ر گوایه نازانیت ئه و له خا چده رانه، له رۆژانی هه یینی پاکدا منالانی مه سیحی ده خه نه ناو ته شتی

بزماره وه و خوتیان ده مژن!"

دوا جار بابم، له تا واته واتی ئه وان و گریان و کپور زانه وه ی دایکم برستی لئ بر. ئیدی رۆژیکیان پتیم گوتم: "چاک خۆمان له سه ر ئیشه یه کی قۆره وه گلان دووه، له و فیری بوونی عیبری به گه ری! که گه وره بویت خۆت فیری ده بیت!"

هه رکاتیک ویستبام زوبانیک بیانی فیریم. ده یگوت: "یاللا ده ی، ئه دی چاوه رتی چیت؟ به لام به مه رچیک فالینه یه کی تر بیوشیت!"

پتده چوو لاواز بوو بیتم و خه می منی بووین. به ره وه ی کریت جئ بیتم، خۆم فیری سئ زوبانی بیانی کرد و ناچار بووم سئ فالینه ی زیاده له به ره که م، که چوومه زانکۆی ئه سینا دام که ندن!"

هه مدیس گوتی: "چاوه رتی چیت؟"

له خۆش حالیدا نه مه دزانی چ بکه م، دانه ویم تا دهستی بگرم و ماچی که م. به لام دهستی کتشیایه وه و گوتی: "خۆ من قه شه نیم!"

رۆژی دواتر دهستی دایکم ماچ کرد، دۆعای خیری بۆ کردم و سوئندی دام له بهر خۆشه وستی خوا وهد نه مه کاسۆلیک. پاشان نوشته یه کی کرده ملم که پارچه یه ک خاچی راسته قینه ی له ناودا بوو. پتده چوو با پیره م له جه نکه کاندان ئه و نوشته یه ی وه کی گولله به ند کرد بیته مل.

بابم تا به نده ر به رتی کردم. جار نا جار به نیگه رانی و کونجکا و بییه وه به تیله ی چا و سه یری ده کردم، نه یده توانی تیبگا من کتیم، نه یده توانی تیبگا چیم ده وئ و بۆچی له بری ئه وه ی له کریت داسه کتیم، کتیج که و تۆته که و لم و هه ره ئه ملا ولامه!

خه ریک بوو ده گه یشتینه به نده ر. کوتوپر گوتی: "وا بزانه تۆ له با پیره ت ده چیت، بابی دایکت نا، به لکو بابی خۆم. ئه و چه ته ی زه رایا به ده لیم..."

دوای وچانیک له سه ره قسه کانی به رده وام بوو: "به لام وی هیرشی بۆ که شت بییه کان ده برد، کوش و کوشتار و تالانکاری ده کرد، ئه دی تۆ؟ تۆ هیرش بۆ کامه که شتی ده به یت؟"

گه یشتینه به نده ر. دهستی گویشیم، سه رتکی له قاند و گوتی: "خوات له گه لیبی، به هیوای به خته وه ری... له بیرت بی به دوای چییه وه یت!"

وای گوت و سه ری راوه شان، ئاخو ئه و هه رگیز له کوره تاقانه که ی رازی نه بوو.

هه ره به راست، من هیرش بۆ کامه که شتی ده برد؟

***

پاریس. نیچه

شه هیدی مه زن

سپیده، نه مه باران ده باری. روخسارم نابوو به په ئجه ره ی گالیسکه که وه و له ویدو تویری رووناکی بارانه وه

(پاریس) م دهیبینی که تینده پهری. له میانهای فرمیسه که کانیدا پینده که نی و به خیری دهینام. پرده کانم دهیبینی، ئاپارتمانگه لی چند نهوم و دوکه لاوی و پارک و کلتیساگه ل، داربه رووی رووت و بئ گه لا، خه لکیم دهیبینی که په له پهل به شه قامه پانویژر و روونا که کاندا هه ننگاویان دهنه. له نیو داوه هه لئو اسراوه کانی باراندا، سیمای نه فسووناوی و ئیسک سووکی پارسم دهیبینی که له نیو نهو تاریکییه دا زه رده خه نهی دههاتی و پرشنگی ددها، تهواویک وهک و دیار که وتنی جولا لهودیو تاله دهزووه کانی مه کوژی جولا بییه وه.

له خوم پرسى: "چما ده بیئ ئه م شاره چی بؤ من بیئ بیئ؟ ئه م شارهی که له راده به در تامه زروزی دیداری بووم!" سه رزه نشتی رۆحی ئاده میزادم کرد که ناتوانی بؤ نیو سه عاتیکیش چیه پیشینیی ناینده بکات. چما ده بیئ رۆح دهسته و نه ژنۆ دانیشی و پالی لی بداته وه و چاوه ری کا تا نه وهی له دایک نه بووه له دایک بیئ؟ چما ده بیئ نه ویش وهک جهسته فسه ل و بیونید بیئ؟ سه رم سوپا بووه له وهی ئایا ده توانم له م شاره که وره یه دا نهو شته وه دوزم که به دوایدا ده گه ریم؟ به لام هه ر به راست من به دواى چیدا ده گه رام؟ ده مویست چی بدوزمه وه؟ مانای وایه ئیدی نهو مورشیده تاجی درک له سه ره ناتوانی تینو پیتیم بشکینتی، نهو مورشیده کی که وهکی رینونیتیک به سه ر ترۆپکی چیا به کی له به رد و خوین رۆنراوه وه راوه ستاو و ریگه کی نیشان ددهام! ناشی قسه ی باوه یهواکیم بیئ که هانی دام گه ر ده خوازم بچمه به هه شت، نهوا ده بیئ به دوزخ و به رزه خى زه مینیدا تپه ریم تا شادومانی و ئازار و گونا هه جروه که م و پاش نهو له ریتی گه یشتن به رزگاری، له شادومانی و ئازار و گونا هه تپه ریم!

رۆشنایی که مپیک سه ری به رز کرد بۆوه. خۆریکی پاکژ خۆی هه لئواسیبوو به م ئاسمانه غه ربه دا که له ته م و خه مۆکی و هاوگونجاوییه کی له وه سف به در پیکه اتبوو. چند ده ستوین سپی بوو نه م گالیسه که چیه یال دریتزه ی گریکستان (*) له م غه ریبیه دا. ئاخ له و دووراییانه را، له نیشتمانی خۆیدا، هه موو شتیکی رووت ده کرده وه و هه مدیس له ژیر روونایی خۆیدا ده بیوشانده وه و رۆحی و لی ده کرد وهک جهسته ببنراو و راشکاوانه بدرهوشیتته وه. شه یئانگه ل له کوچی تاریکی خۆبانه وه دههاتنه در، روونایی تا سه ر ئیسکی قه ترانییان رۆده چوو، نهوانیشی وهک ئینسانه کان ده کرده مه خلوگه لی پاکژ و له پز شیرین. به لام خۆر لیره جیاواز بوو، واته روخساری نه رز و رۆح جیاواز بوو. ده بوو فیرین ته ویلی نیوه رووناک، زه رده خه نهی شاروه و نازکیی شارووهی جوانیی تازه مان خوش بوئ.

هه روا که به حیره سه وه دیکه تم دابوو درهخت و ماله کان، دیکه تم دابوو ژنانی ئارایشتکراو و کلتیساگه لی خه مین، به خوم گوت: "نه مه روخساری نویی خواوه نده، ئیدی داده نه ومه وه و نویژی بؤ ده که م."

یه که مین به رکه وتی من له گه ل نه م روخساره نوییه ی نه رزدا، نه شو به ک بوو که چه ندین رۆژ و بگره چه ند هه فته یه ک دریتزه ی کیشا. شه قامه کان، پارکه کان، کتیبخانه کان، موزه کان، کلتیساگه لی گوتیی،

(*) مه به ست له خۆره.

ژنان و پیاوان له سینما و جادده کاندانا. به فریکی دلگیر که وتبووه بارین، نه مانیش سه ر خوش بوون و له به رامبه ر رۆحی سه ر خوشمدا ده سوورانه وه تا دوا جار مه ستی ره وییه وه و دونیا خۆی ئارام کرده وه و له جووله که وت.

رۆژتیکان له کتیبخانه ی (قه دیس جنقیاف) (*) خه ربکی موتالاگردنی کتیبیک بووم، کیژتیک هات بؤ لام. کتیبیکه یه ده سه ته وه بوو وینه ی پیاویکی تیدابوو. له پی ده ستی له خوار وینه که وه دانابوو تا ناوه که ی بشاریتته وه. کیژکه به سه رمدا دانه ویتوه و به سه رسورمانه وه دیکه تی دام. پاشان ئاماژه ی بؤ وینه که کرد. لیبی پرسیم:

- "نهو کتیه؟"

شانم له قاند و وه لامیم دایه وه: "له کویتوه بزائم؟"

- "نهو وینه ی تویه! به موو فرقتان نییه. سه یری نیوچه وان، برژی پر و چاوه به قوولا چوووه کانی بکه... تاقه جیاوازی نه وه یه که وی سمبلیکی نه ستور و شوپی هه یه و تو نیته!"

ته ماشای وینه که م کرد و راچله کیم.

هه روا که هه ولتم ددها ده ستی کیژکه له سه ر وینه که لابه رم، گوتم: "باشه، وینه ی کتیه؟"

- "نایناسیت؟ یه که م جار ده بیینیت؟ وینه ی (نیچه) یه!"

- "نیچه! ناویم بیستوه به لام چ کتیبیکه نه خویندۆته وه."

- "له دایکبونی تراژیدیا (*) یان زه راده شت (***) ت نه خویندۆته وه که ده رباره ی (گه رانه وه ی نه مری) و (سو په رمان) ه؟"

به شه رمه وه گوتم: "هیچیان... هیچیان!"

کیژکه گوتی: "لیره به!" وای گوت و به راکردن رۆشیت، دواى ساتیک به کتیبی زه راده شته وه گه راپه وه.

به پیکه نینه وه گوتی: "گه ر خاوه نی نه قل بیت و نهو نه قلنه ش برسی بیئ، نهوا نه م کتیبه نه قلته به یتز ده کا و خۆراکی ددهات!"

***

نهو له حزه یه یه کتیک بوو له چاره نووسازترین ساته وه خته کانی ژیانم. ئاخ به هۆی ده خاله تی کیژتیکه نه ناسیوا ی زانکۆوه، قه دره له کتیبخانه ی سانت جنقیاف بۆسه یه کی بؤ نابوومه وه. نهو دژه مه سیحه، نهو جه نگاوه ره ناگرینه له خویندا شه لاله لیره چاوه ریتی ده کردم.

(*) Biblio the que Sainte - Genevieve

(**) The Birth of Tragedy

(***) Zarathustra مه به ست له کتیبی (ئاوه ای گوت زه رده شت) ه.

سهرتا تهواوېک زندهقی بردم. ناخر وی ههموو شتیکې ههبوو، چنگ و ددان و بالی ئیبلیس، سهرکیشی و چه تونی، زهینیکې سهرچل، تووره بییه کی شیتانه بو ویرانکردن، گالته جاری و گومان و پیکه نینی کوفرامپز، ئهو ههموو ئه مانه ی هه بوون.

بهلام چه تونی و خزیه زلانییه که ی رایانچله کاندم، خه تهرناکییه که ی سهرمهستی کردم، به ترس و ئومئیده وه خوم فرتدایه نیو کتیبه که یه وه. وا پینه چوو ریم که وتیبته ناو دارستانیکی خه ترناکی پر له درنده ی برسی و گزویای سهرگیز که ره وه.

رژانه نهمده توانی چاره پتی تهواو یونی وانه کانه له سوزین بکه م و تا شه و ددان به خودا بگرم، ناخر ده موبست هه رچی زووتره خوم بگه یه نمه وه مالی و کتیبه کانی بخوینمه وه. کتیبه کانی له سهر میزه که م هه لچنرابوون. په له م بوو له جه ننگه که یدا به شداریم.

هیور هیور به دهنگی راهاتم، به هه ناسه ته نگییه که ی، به هاواره پر له نازاره کانی راهاتم. نهمده زانی ئه م دژه مه سیحه - ئه لعان ئه وه م که شف کردوه - تهواو یک وه ک مه سیح ده جه نگی و عه زاب ده چیژتی و هندی جاریش له ساته وه خته کاره ساتاوییه کاندا روخساریشیان ده بیته یه ک روخسار.

گوته کانیم پین گومرایانه و سوه رمانه که شی بکوژی خاوه ند بوو، به لام ئه م گومرایه خاوه ن سیحرکی په نهان بوو، سیحری په یقه کانی بونیاده می گیت و مه ست ده کرد، دلپان ده خستیه سه ما. له راستیدا فیکری وی سه مایه کی دیونیزبو سی بوو، له نا ئومئیدترین ساته وه ختی تراژیدی ئینسانی و ژوو ئینسانیدا خاوه نده کی شیفا به خش به سهر که وتنه وه هه لده سایه سهریا، ناچار بووم عه زاب و نه خوت و سه فای وی ستایش کم، هه روه ها سهر سامیش بووم به و دلویه خوینانه ی که به سهر برؤکانیدا چوراوه گیان به ستیوو، وه ک بلتی ئه م دژه مه سیحه ش تاجی درکی به سهر وه بی.

به تهرزیکې نااگایانه، ئه م دوو روخساره، واته ئه م مه سیح و دژه مه سیحه، ورده ورده له زینمدا یه کانگیر ده بوون، که واته بلتی راست بی که ئه م دووه دوژمنی هه میسه یی یه کدی نه بوون؟ چما شه ی تان دوژمنی خودا نه بوو؟ چما دوا جار شه له خزمه تی خیردایه و هاوکاری ده کات؟ به مرووری زه من، هه روا که کاره کانی ئه م پیغه مبه ره دژه خاوه نده م موتالا کرد، په پله گه یستمه یه کانگیریه کی سؤفیانه ی سافیلکانه. په لای یه که م له سهره تادا وه ک به خوم ده گوت: خیر و شه ر دوژمنی یه کدین. په لای دووه م و سهره وه: خیر و شه ر هاوکاری یه کترن، دوا په ل، دوا په ل یه ک که حالی حازر تانویم بیگه من ئه مه بوو: خیر و شه ر یه کتکن. له م په لیه دا راوه ستام، له و به دگومانیه لهرز دایگرم که له نه قلتمدا پرشگی دا: ده شی ئه م کافره قه دیسه بیه ویت هانم بدا تا بیه به شدار ی کوفره که ی.

تهواوی زستانم به م شه ره وه به سهر برد. به مرووری زه من گوره پانی ئه م جه ننگه چکوله تر بووه، هه ناسه ی دوژمن هه لده مژت، هه ناسه ی قول و نازاروی له دوو راییه کی زوره وه، تا رق به لایه کدا که وت و بی ئه وه ی به خوم بزانه جه ننگه که بووه نامیتز بو کردنه وه. پینشتر له هه موو ژانمدا به ناوا به لگه و سهرسورمانیکه وه هه ستم نه کردبوو به وه ی که رق به تیبه ری بی به لیکه حالییوون و سوز و هاودلیدا ده توانی بیته نه فین. به خوم گوت: ده کری له جه نگی نیوان خیر و شه ریشدا هه مان شت روویدا. وه ک بلتی

له پیشان یه کیک بووین و پاشان لیک جیابوویته وه و ئه لعانیش له جه ننگدا بن تا هه مدیس یه کانگیر بینه وه. به لام هیشتا زه منی ناشتی تهواوته ی نه هاتبوو، له گه ل ئه مه شدا، ده متوانی له میانه ی نه زمونی خوموه حوکی ئه وه بده م که ناوا زه منیک ده ره خسی، واته رژیک دین ددان دهنری به خه سم و به شداریکردنه نازادانه که یدا له م پیکه اته که ونه ی که ناو نراوه که ونی هاوئا هه نگ - کوسموس، به مانایه کی تر هاوئا هه نگی و یه کانگیری - هارمونی.

ئهی شه هیدی مه زن، ئه وه ی به ره له هه موو شتیک رایچله کاندم، ژپانه تراژیدییه پیروزه که ت بوو، نه خوشی دوژمنیکې گه وره و هاوارییه کی گه وره ت بوو، تا مردن به رامبه رت وه فادار مایه وه. هه رگیز دهرفه تی حه وانوه و ئه وه ی پین نه ادایت که وه ک خوت بمینسته وه، هه رگیز ریگه ی نه ادایت بلتیت: ئیرم باشه، لیره ناروم. تو بلتیه بوویت، کلپه ت سه ند، کوژایته وه، له دوا ی خوته وه خوله میسه که ت جی هیشت و رژیشتیت!

به لای ده زانم له کوپوه دیم

تینووم هه روه ک بلتیه

ده سووتیم و ده سووتیم

ده ستم به ره هه ر شتیک بکه وی ده بیته روونایکی و

هه ر شتیکیش له دوا ی خومه وه جی بیلیم

ده بیته ره ژوو

هه ر به راست... ئه ز بلتیه م.

که به هار هات، هه وا که میک گهرمتر بوو، برپارم دا دیدنه ت بکه م تا شوتیپی دلویه خوینه گهرمه کانی تو له سهر ترؤپکه کانی به رخودان و شه هیدبوونی قاره مانانه ت هه لگرم.

سه ره له بیانییه کی بارانای، به نیو ته مومژدا و له نیو کولانه ته ننگه به ر و قوراوییه کانی گونده که تانا به دواتا ده گهرام، پاشان مالی دایکت له شارؤچکه یه کی ئه ولاتر بینیه وه، شارؤچکه یه ک به کلتیا گوتی و بلنده کانییه وه. له میانه ی نوره (تا) توندوتیژه کانتا، په نات بو ئه ماله دهرد و له وی دعه وایته وه، پاشان شه قامه مه له کوتیه کان به درتژیای کوژیسی جه نه وا، له وی چیژیکې گهره ت له زه ریا و شیرینی ئاسمان و خه لکه خونه ویسته کان وهرده گرت. ناخر تو هینده میهره بان و خونه ویست و هه ژار و شادومان بوویت که پیژناتی دهردراوس ناویان نابوویت قه دیس. بیرت دین، له سهره تاوه نه خسه ی ئه وه ت داده رشت که ژبانیکې زور ساکار و هیمن بگریته به ر... (نیازمه به شیوه یه ک سهره خوم که سهره خوی من نه بیته مایه ی نازاردانی هیچ که س، کیریایکی شاراوه و نهوازشکارانه م هه پین، بی خه م بنووم، خوم له شه راب خوارده نه وه به دوورگرم، به دهستی خوم خواردنی هه ژارانم ناماده کم، هاواریگه لی به ناوبانگ و خوسه پینه رم نه پین، له ژنان نه نورم، رژینامه نه خوینمه وه، به دوا ی ناو و ناوبانگدا نه چم، ته نای له گه ل خه لکانی ریزه ردا هه ستم و دانیشم، خو گهر که سیکی ریزه ردم ده س نه که وت، ئه وا له گه ل خه لکانی ئاساییدا تیکه ل بم.) تهواو یک سهرسام بووم کاتیک له ژیر خوره تاویکی به هاریبیدا له (نه نگادین)،

له‌نیوان (سیلسماریا) و (سیلقا پلانا) دا به‌دوای ئه‌و به‌رده‌شیتوه هه‌رمه‌میه‌دا ده‌گه‌رام که له‌وێ بۆ یه‌که‌م جار خه‌ونی (گه‌رانه‌وه‌ی نه‌مریی) داگیر کردیت. به‌نالئه‌و و گریانه‌وه‌ هاوارت کرد: "گه‌رچی ژبانه‌م تالئه‌ و به‌رگه‌ ناگیریت، به‌لام با هه‌ر به‌به‌ره‌که‌ت بێ و هیوادارم هه‌ر دووباره‌ و دووباره‌ بینه‌وه‌!" چونکه‌ له‌زه‌تی تالی قاره‌مانانه‌ت ده‌چه‌شت، له‌زه‌تیک که به‌لای رۆحه‌ نه‌وییه‌کانه‌وه‌ له‌شه‌هادته‌ ده‌چوو: (ببینینی هه‌لدێره‌که‌ی به‌رده‌مت و به‌ره‌و پیشقه‌چوون بێ ئه‌وه‌ی ترس سازشت بێ بکات!)

ترۆپکه‌کانی به‌رده‌م له‌ژێر هه‌تا‌ودا هه‌لمێکی شینیان ده‌رده‌دا، له‌دووره‌دا ده‌نگیکم ژنه‌فت و له‌ناکاوێکرا چپایه‌ک به‌فر هه‌ره‌سی هینا. بیرم هاته‌وه‌ هاوێرکه‌ت چی بۆ نووسی‌بوویت. بۆی نووسی‌بوویت: (که‌ کتیبه‌کانت ده‌خوێنمه‌وه‌، وا هه‌ست ده‌که‌م له‌ دووره‌و تافه‌تافی قه‌له‌به‌زه‌ ده‌بیه‌م!)

له‌ ڕێگه‌مدا به‌ناو سیلسماریادا، کاتیک له‌په‌ردیکی بچوک ده‌په‌ریمه‌وه‌ که به‌گۆرستانیکی هاکه‌زایی کۆتایی ده‌هات، له‌رزله‌رز به‌لای راستدا لام کرده‌وه‌، ته‌واوێک وه‌ک هه‌ستێتیکردنی زه‌رده‌شت له‌لاته‌وه‌، منیش هه‌مان شتیه‌ هه‌ستم ده‌کرد سێبه‌ره‌که‌م بووته‌ دووان و تۆ له‌پالما ده‌رۆیت.

ئهی شه‌هیدی مه‌زن، ته‌واوی جه‌نگ و میحنه‌ته‌کانت له‌زه‌ینمدا وه‌دیار ده‌که‌ون، کاتیک که‌ لیوێژ بوویت له‌ جحیلی و ئاره‌زوو، هه‌میشه‌ پالئه‌وانانت ده‌خسته‌ به‌ر لیژمه‌ی پرسیار، تا ئه‌و پالئه‌وانه هه‌لژێرت که‌ دلته‌ قۆزخ ده‌کات. ئیدی ئه‌و رۆژه‌ هات له‌گه‌ل شۆپینه‌هاوه‌ر، ئه‌و به‌ره‌مه‌نه‌ی باکووردا رووبه‌روو بیه‌توه‌، له‌به‌ر پێیدا دانیشتی و که‌وتیه‌ته‌ دۆزینه‌وه‌ی خه‌ونی قاره‌مانی و نا‌ئومیدانه‌ی ژبان: دنیا خولقیترای خودی خۆمه‌، هه‌موو شتییک، چ دیار و چ نادیار، خه‌ونیکی فریوده‌رانه‌یه‌، جگه‌ له‌ ئیراده‌ چ شتیکی تر بوونی نییه‌، ئه‌ویش ئیراده‌یه‌کی نابینا، بێ سه‌ره‌تا، بێ کۆتایی، بێ ئامانج، سه‌ره‌رۆ، نه‌ ئه‌قلی و نه‌ ناه‌قلی، به‌لکو هی‌زلائی. کاتیک ده‌که‌وتیه‌ته‌ چوارچینه‌ی زه‌مه‌ن و شوێنه‌وه‌، ده‌بینه‌ شتیه‌گه‌لی بێشومار. ئه‌م شتیوانه‌ ده‌سه‌رته‌وه‌، پاشان شتیوه‌ی نوێ ده‌خولقیته‌ و هه‌مدیس ده‌یانلێشینه‌توه‌ و تا هه‌تا هه‌تایه‌ به‌م شتیوه‌ به‌رده‌وام ده‌بێ. شتییک نییه‌ به‌ناوی پیشقه‌چوون، چاره‌نووس له‌ژێر فه‌رمانی ئه‌قلدا نییه‌، نایین و ره‌وشت و فیکره‌ مه‌زنه‌کان ته‌سه‌للایه‌کی بێ نرخ و ته‌نی به‌که‌لکی ترسۆک و گیلۆکه‌کان دین. ئینسانی به‌هێز که‌ ئه‌مه‌ ده‌زانێ، ئه‌وسا به‌ئارامی رووبه‌رووی زنجیره‌یه‌ک وه‌هم له‌دنیادا ده‌بیتته‌وه‌ و به‌بینینی ده‌مامکی چه‌ند شتیوه‌ و ته‌مه‌ن کورتی مایا(*) دلشاد ده‌بێ.

ئهی په‌یامبه‌ری ئاینده‌ی ئینسانی بالا، ئه‌وه‌ی که‌ پیشتر پێشبینیت کردبوو، هه‌نوکه‌ به‌وێنه‌ی تیۆریه‌کی تۆکه‌م و چنراو وه‌دیارکه‌وته‌وه‌ و گه‌یشه‌ ترۆپکی خه‌ونی قاره‌مانیی، شاعیر و فه‌یله‌سوف و جه‌نگاوه‌ر که‌ پیشتر له‌نیو دلته‌ به‌شه‌ره‌هاتبوون بوونه‌ برا، ئیدی زاھیدی جحیل، له‌ مۆسیک و

(*) Maya له‌به‌رته‌دا هیزی سبخر و جادوو، له‌کۆتایی دنیادا هیزی مایا له‌کار ده‌وستێ و هه‌موو شتییک ده‌گه‌رته‌وه‌ بۆ ئه‌سلی خۆی. مایا نه‌ واقیعییه‌ و نه‌ ناواقیعی، نه‌ بوونه‌ و نه‌ عه‌دم، له‌هه‌مان کاتدا نه‌بوون و عه‌دمه‌یشه‌. مایا مه‌رزی نیوان وه‌دیارکه‌وتنی بوون و دیارنه‌مانی وییه‌.

گۆشه‌گیری و پیاسه‌ درێژه‌کانیدا بۆ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو تامی به‌خته‌وه‌ری چه‌شت. جارێکیان که‌ له‌چیا بارانییک به‌لیژمه‌ به‌سه‌رتا دای کرد، نووسیت: "واتا ئه‌خلیاتییه‌کان به‌من چی؟ ئه‌مه‌ بکه‌ و ئه‌وه‌ مه‌که‌ به‌من چی؟ برووسکه‌ و تۆفان و ته‌رزه‌ شتیکی ترن، هیزی ئازاد و خالین له‌وانه‌ی ئه‌خلاقی.. چه‌ند به‌خته‌وه‌ر و به‌هێز ئه‌و قووره‌تانه‌ی که‌ دوورن له‌گوشاری فیکرا!"

رۆژتیکیان له‌ به‌هاری جحیلیدا، کاتیک قه‌ده‌ر تۆی له‌گه‌ل مورشیده‌که‌ی ترت، دوا‌ی شۆپینه‌هاوه‌ر به‌یه‌ک ناساند، رۆحت تژی بوو له‌تالی و تفتیی. ئه‌و پیاوه‌ (شاگه‌هر) بوو، پیاوێک که‌ گه‌وره‌ترین له‌زه‌تی ژبانی بێ به‌خشیت.

ساته‌وه‌ختیکی مه‌زن بوو، ته‌مه‌نت بیست و پینج سالان بوو، ره‌وتارت ئارام و به‌شکو و چاوانت ئاگرین و به‌قوولاچوو. شاگه‌هر ته‌مه‌نی په‌نجاو نوو سالان بوو، له‌ترۆپکی هیندا، تژی له‌خه‌ون و کار، هینتیک سروسشی بوو که‌ به‌سه‌ر سه‌ری نه‌وه‌ی نویدا ته‌قییه‌وه‌. به‌جحیلانی ده‌گوت: "شانۆیه‌کم ده‌وێ تیایدا به‌ئازایی بکه‌ومه‌ داھینان، وه‌رن و ئه‌وه‌م بده‌نێ. خه‌لکیکم ده‌وێ له‌قسه‌کانم بگن، ده‌ی ئیوه‌ ببنه‌ خه‌لکی من، یارمه‌تیم بدن، ئه‌رکی ئیوه‌یه‌ یارمه‌تیم بدن، من به‌ره‌و بالا‌یی بوونتان ده‌بم!" هونه‌ر تاقه‌ ڕێگه‌ی رزگاری بوو. شاگه‌هر ئاوها بۆ (شا لويس‌ی) نووسی: (هونه‌ر له‌نومایشکردنی ژباندا به‌شیتوه‌ی گه‌مه‌، ترسناکترین لایه‌نه‌کانی ئه‌و ژبانه‌ ده‌کاته‌ وێنه‌ی جوان. به‌و جوژه‌ به‌ره‌و بالا‌یمان ده‌با و سه‌بوورمان ده‌داته‌وه‌.)

به‌وردی گه‌یت راده‌دێرا و وشه‌کانی مامۆستات ده‌کرده‌ گۆشت و خوێن و له‌پالیدا ده‌جه‌نگیت. سه‌رنجی فه‌یله‌سوفانی پێش (سوكرات) تدا، ناكاو له‌ئه‌رزوه‌، قۆناغیکی گه‌وره‌ و قاره‌مانانه‌ له‌پیش چاوانت وه‌دیارکه‌وت، قۆناغیکی پر له‌ پریشکی به‌سیره‌ت و خه‌رافه‌ی ترسناک و بیری تراژیدیانه‌ و رۆحگه‌لی خه‌مین که‌ هه‌لدێریان به‌ئه‌فسانه‌گه‌لی شادی هین داپۆشی و به‌سه‌ریدا زال بوون. ئیره ئیدی گریکستانی ئه‌فسانه‌یی نه‌بوو که‌ مامۆستایانی قوتابخانه‌ بۆیان وینا کردبوون، به‌لکو سه‌ره‌مه‌ینیکی به‌خته‌وه‌ر و هاوسه‌نگ بوو که‌ به‌ئارامییه‌کی دل‌سافانه‌ و زه‌رده‌خه‌نه‌ ئامێزه‌وه‌ رووبه‌رووی گریان و مه‌رگ ده‌پۆوه‌. ئه‌م ئارامییه‌ کۆتایی هات، ئه‌مه‌ش به‌ری دره‌ختیک بوو که‌ که‌وتیوه‌ ژاکان. به‌ر له‌ئارامبوونه‌وه‌، بێ سه‌روبه‌ری له‌ سینگی گریکستاندا نه‌راندی: (خواوه‌نده‌کی کیتیوی - دیونیزبۆس - له‌چیا و ئه‌شکه‌وته‌کاندا، ژنان و پیاوانی بۆ سه‌مایه‌کی شیتانه‌ راکیشا. ته‌واوی گریکستان وه‌کی ماینادا) (*) سه‌مای ده‌کرد.

له‌نیو تاوی ئه‌قلی تراژیکدا، هه‌نوکه‌ هه‌ولت ده‌دا که‌رت که‌رتیی خه‌ونه‌که‌ت له‌ گشتیکدا جیگه‌ که‌یتته‌وه‌، ئاپۆلۆ و دیونیزبۆس، دوانه‌یه‌کی پیروژ بوون که‌ تراژیدیایان هینایه‌ دنیا. ئاپۆلۆ خه‌ونی هاواشه‌نگی و جوانیی دنیا ده‌بینی، بێجوولته‌، له‌ئابلۆقه‌ی ئیندیقادیۆلییه‌تی خۆیدا ماوه‌ته‌وه‌، هیتور و

(*) Maenad له‌ ئه‌فسانه‌ی گریکییدا ماینده‌کان له‌گه‌ل دیونیزبۆسدا. تاجی لاولاو به‌سه‌رو رمی تاییه‌تی یاخود جام به‌ده‌ست و گوزارشته‌ری رۆحی به‌ده‌سته‌یین.

دلتیا له نیو زه ربای به لرفه ی دیارده کاند اړاوه ستاوه و چیژ له و شه پولا نه ده بیښی که ده ژیتنه خه ونه کانیسه وه. نیگای لیوړیژه له نور. ته نانه ت کاتیک خه م یان تووړه یی کونترولی ده که ن، هاوسه نگیی مه له کوتی له ق نابیی.

دیونیزویوس گه ماروی ئیندیقادیولیه ت تیکو پیک ددها. خوئی هه لده داته ناو زه ربای دیارده کان و شوئینپی شپوله ترسناک و رهنگا ورهنگه کان هه لده گرئ. ئیدی ئینسان و درنده ده بیه برا، مهرگ له شپوه ی یه کیک له ده مامکه کانی ژیاندا وه دیار دهرده که وی. وه همی (چند شپوه) دوو که رت ده بی و ئیدی خو مان رو به پرووی حه قیقه ت ده بیښه وه. کام حه قیقه ت؟ حه قیقه تی له وه ی ئیمه هه موومان یه کیکین، هه موومان پیکه وه خواوند ده خو لقیښین، حه قیقه تی له وه ی که خواوند سه له فی ئینسان نییه، به لکو وچه یه تی.

گریکیه کان له پال قه لای ئاپولودا، له سه ره تادا هه ولیان دا شورا یه ک له به رده م هم هیزه جلّه و نه بووه دیونیزویوسییه دا هه لچن که له نرز و زه ریاوه ده هات تا خوئی بگه یه نیته سه ر زه مینی گریکستان، به لام نه یان توانی به ته واوه تی دیونیزویوس که ویی که ن، ئیدی پاشان پیکه وه بوونه هاوړی و تراژیدیا یان خو لقا ند.

دیوه دیونیزویوسییه کان له درنده یی دامالران و یقاری پروگیری خه ون نوقمی شکوی کردن، به لام دیونیزویوس وه ک پال هوانی هه میشه یی و تاقانه ی تراژیدیا مایه وه، ته واوی قاره مان و ژنه قاره مانانی تراژیدیا ده مامکی هم خواوند خواونده ن، له وان زه رده خه نه و فرمیسیکی ناسکن و به شکوی ئاپولونی ده دره و شپینه وه.

پاشان تراژیدیا ی گریکی له ناکا و محف بوو، شیکاری لوژیکانه کوشتی. سوکرات به دیالکتیکی خوئی هوشیاری له پولونی و مهستی دیونیزویوسییه نه ی ته فروتونا کرد. تراژیدیا له لای یوربیدس، له بری سوژی خواونده نانه، بۆ ئاستیکی ئینسانیی دابه زی و بووه مه وعیزه یه کی سو فیستیایی بۆ بانگه شه ی بیروئی. ئیدی جه وه ره تراژیدیه که په ییوه و بز بوو.

به لام مهستی دیونیزویوسی و هک خوئی مایه وه و له سونه ته نه ینیی و ساته وه ختی نه شوه مه زنه کانی ژیانی مرؤقدا دریزه ی به مانه وه ی خوئی دا. به سه ره سو رمانه وه له خو ت په رسی چما ئیا هه مدیس خوئی له قلاقه تی خواونده نییانه ی هونه ردا ده راز ینیته وه؟ ئیا رچی سوکراتی- به واتا یه کی تر زانست- هه تا هه تابه دیونیزویوس به زنجیر کراوی ده هیلتیه وه؟ یاخود هه نووکه که له قلی ئینسان په ی به سنوره کانی خوئی بر دووه، ده شی شارستانییه تیکی نوئی که سوکرات روخساری بچ- سوکراتیک که دوا جار موسیکی ده ژند - وه دیار که وی؟

تا هم قوناغه، ئامانجی شارستانییه تی ئیمه بیرباری نه سه که نده ریه بوو. به لام تاجی سه ر سه ری زانست له ق بیوو، رچی دیونیزویوسیانه هه میشه له رچه نیندا بوو. موسیکی له لمانیایی له (باخ) وه تا فاگنه راگه یه نه ری له و رچه نینه بوو، سپیده ی شارستانییه تیکی تراژیکی نوئی له وه دیار که وتنا بوو. تراژیدیا له نه زمونی له دایکبوونیکي تردا بوو، ئیدی چو ن هم دنیا وه همییه، چو ن له و به ره هوته تاریک

و نوته که ی شوپینهاوهر گورا؟ چوناوچونی هه موو شته بی گیان و مردووه کان که وتنه ناو گه رداوی ره خنه ی له لمانیا یییه وه!

پیغه مبه ری جحیل هاواری کرد: (به لئ هاوړی انم! فیترین وه ک من باوهر بیتن به ژیانی دیونیزویوسی و له دایکبوونه وه ی تراژیدیا ی دیونیزویوسی. سه رده می سوکراتیی کوتایی هات، رمی باخوس به ده سه وه بگرن، تاجی لاو لاو له سه رنیتن، بویرن بیسه ئینسانیی تراژیک، خو تان بۆ جه نگی مه زن ناماده که ن، باوهر تان به دیونیزویوسی خواونده ی خو تان هه بی!)

ئهی نیچه! ناو ها بوو له و ئومیدگه له ی که له سه ر کاره کانی فاگنه ره هلت چنیبوون. شارستانی تراژیدیا یی نوئی له له لمانیا وه هه لده قولی. نه سخیلوسی نوئی زرپ و زیندوو له پیش چاوانتا ده جه نگی، وی سه رگه رمی نه فراندن و ده یخواست کومه کی بکه ین.

به لام پیش بییبه کانی توچ وه لامیکی نه ورووژان. لیکوله ره وان ته حقیران ده کدیت و نه وه ی نویش بی جووله. گینگلت ددها و گومان چنگی به بوونتا ده کرد، به راده یه ک که ئیدی که وتیه گومان له وه ی ئینسانیی هاوچهره بگاته بالایی، نه خو ش که وتیت و قوتابییه کانیشت له زانکو ده سه ردارت بوون.

نازاریک دلی ده گوشیت، شاعیره که ی ناخ هه لدره که ی به گولی هونه ر ده پو شاندا، به لام فه یله سو فکه ی ناخ که به به های مهرگ ئاره زوی فیروونی هه بوو، رقی له هر تره زه ئارامییه ک بوو به ئارامیی هونه ریشه وه. یه که میان- شاعیره که - ده یخولقا ند و ئومیدی ده ژیا نه وه. نه قلی ره خنه ییت بته کانی ده شکاندا، فه یله سو فکه که - راقه و شیکاری ده کرد و نا ئومیدی ده ژیا نه وه. نه قلی ره خنه ییت بته کانی ده شکاندا، هه میشه له خو ت په رسی: (هونه ری فاگنه رچ به هایه کی هیه؟ هونه ریکی بی شپوه و بی باوهر، له وه چ نه بوو جگه له سو فیستیاییه کی به تال له سه رمه سستی و نه جابه تی پیروژ، ریک وه ک هونه رده که ی یوربیدس، هونه ریک که ته نی به که لکی خه لکانی فیدار و ته له که باز و په که و توو دی!) هه نووکه نیمچه خواونده که ی تو بۆ مه رزی مرؤقیکی ریاکار هات بووه خوار، فریو دابوویت، له سه ر به لینی خوئی نه بوو، هه نووکه کاری له سه ر باه ته مه سیحییه کان ده کرد و (پارسیفال) (*ی ده نووسی. قاره مان- هه مان له و که سه ی به لینی دا نه فسانه ی نوئی بخولقیښی و پلنگی له قل به گالیسه که ی دیونیزویوسه وه بیه سستی- تیکو پیکشکا و و له بهر پیی خاچدا که وتبوو.

هونه ر حه قیقه تی ترسناک به وینه ی جوان جوان ده پو ش، هه ر بویه ده بیته ته سه لای ترسنوکان. همه بوو هاواری تازی تو، به لام ئیمه چیمان کردبا؟ ده بی حه قیقه ت بدو زینه وه گه ر له و دو زینه وه یه به به های ویرانوونی دنیاش بی!

هم هاواره نوئییه، پیچه وانه ی هاواری یه که م بوو. ره خنه گر که ی ناخ به سه ر شاعیردا سه رکه وت و حه قیقه ت جوانی کونترول کرد. به لام هه نووکه شوپینهاوهریش نه یده توانی برینی خواسته زینییه کانت هه توان کات، به لکه ئیراده ی ده سه لات بوو، ژیان به ته نی ئیراده ی ژیان نه بوو، ژیان به ته نی به پاراستنی

(* Parsifal نوری پارسیفاله سنایشی مه سیحییه ت و به زه یی و نه قینی عارفانه دا.

خود داناسه کنځ، به لږکو ناروزوی له پخوانوازی و کونترولکردنه.

هونه چیدی نامانجی ژبان نه بوو، به لږکو پشوویه کی که مخایه ن بوو له جهنگی ژباندا. مه عریفه بالا تر له شیعرو و سوکراتیش گوره تر له نه سخیلوؤس. گهرچی حقیقهت مهرگبار، به لام له دره وشاوه ترین و به سه مه ترین دروگان بالا تره. به دلنیکي شکاو و جهسته به کی نه خوښه وه، درگا به درگا و کتو به کتو ده گه رایت، گهرما له په لویو خستبوویت، به فر چوانتی دهرژانه وه، نه عسابی بهر قامچی دابوویت، به هوئی بی خه و بیه وه خووت به به کاره پتانی مادهی هیورکه ره وه گرت، له ژوروی سارد و ناخوش و په رپوتدا ده ژیايت، به لام به شانازیبه وه ده تگوت: (ئینسانی نه خوښ بوئی نییبه نه فرته له ژبان کا!) سرودی خوښوودی و له شساخی، سرک و دره وشاوه له ناخی نازاره کانتنه وه له ده قولی.

هه ستت ده کرد تویکی مه زن له ناختا شین ده بی و هه ناوت ده جوئی. روژتکیان له نه نگادین پیاسه ت ده کرد، له ناکاویتکرا پاره ستایت، کاتی بیرت له وه کرده وه که زه من بئ سنوره و ماده دیش سنوردار، ترس سه راپاتی له خوگرت. بویه ده بی به ناچاربی سته وه ختیکی نوئی به رپوه بی که ته اوئی پیکه پتینه ره کانی ماده، ریک وه کی پتیشوو، هه مدیس له دایک بینه وه. دواي هه زاران سه ده، که سیتیکی وه ک تو - له راستیدا خودی تو - هه مدیس له سه هه مان هم گردولکه به راده وستی و هه مان بیرگه کی بو دی، نه مه ته نی به ک که رت رو نادات، به لږکو ژماره به کی بیتشومار جار. به م جوړه چ نومیديک نییبه به ناینده به کی باشتر، چ رزگار بیبه ک له گوړی نییبه، بو هه تا هه تابه و به هه مان جوړ و به شپوه به کی به کسان به دهوری ره وره ی زه مندا ده سوور بیته وه. به م ریکه به، ته نانه ت زو تپه رترین شته کانی شته به نه مری ده گن و ناچیزه ترین کرداره کافان گرنگیسه کی له راده به در وه دس دین. له نه شوه ی نازاردا غه رق بویت. گه رانه وه نه مری، مانای نه وه بوو که عه زابی تو بی کوتابی و عه زابی دونیاش بی چاره سه ر، به لام غرووی زاهدانه ت هانی دایت به خوښوودیبه وه درگا به رووی شه هاده تدا والا که ی ت.

به خو ت ده گوت: "ده بی کاریکی نوئی به خو لقی نری، نه رکی منه بی خو لقی نری تا ئینجیلکی تر به به شریبه ت را گه به نم. به لام له چ قالبیکدا؟ سیسته می فله سه فی؟ نا! ناخر فیکر ده بوو به سه به کی غه زل سه رکا. داستان؟ پتیشینی؟ له ناکاویتکرا فورمی زه رده شت له زه پتندا پرسنگی دا.

له میانه ی هم نازاره چی ژبه خسه دا بوو که (لوسالوم) توئی بینی. هم سلاقه ناگرینه به زه پتینیکی تری له وروژان و کوچکاویبه وه له به رامیه تر توئی شهیدی گوره دا کرنوشی برد و له دل هه ورا گوئی بو رادیرایت، تو سه خاوه تهمندانه روچی خو ت پین دا، نه ویکیش که هه رگیز تینویتی نه ده شکا، به زه رده خه نه وه تا دواين دلوی لی نوشی. چنه د سالیک ده بوو دروازی دل ت به ناوها دلنییا بیبه که وه نه کرد بووه، بلتیه سی تین و تاو و سه مه ریک که ژنان له روچی نیمه دا پتی ده کن، له روحتا بی نه بیوو. هه ستت کرد دل ت له ژیر زری جه نگیسه که تا ده تویتته وه. نه وه دمه و ئیواره به ی خو ت کرد به هو ده زاهدانه بیبه که تا، بو به که مین جار فه زای ژیا ت بوئی ژنی گرت و نه بو نه ت تا قولایی روحت هه لمزت.

نه ی زاهد، شیرینترین رچه نین تا نه و چیا یانه کی په نات تیا یاندا گرت به دواتا هاتن. به نارامی چاوه پتی گه یشتنی نامه ی نه و ژنه بویت. روژتکیان چوار به ی ت شیعری بو ناردیت، تویش هه روا که وه ک کوریکی ته مه ن بیست سالان دل ت وه خورپه که وت، له ژیر دار سنه و به ره لاکه و ته کانا که وتیته

خوتیندنه وه ی:

نه سیری ده ست و چوانی تو

له کوپوه ده توانیت هه لبتیت؟

گه ر بیه نه سیری تو، ناخوارم هه لبتیم

پتیم وانیه ته نی به ویران کردنه وه بوه ستیت

ده زانم تو به سه ر هه موو مه خلوقیکی زه مینیدا تیده په ریت

چ شتیکی له سه ر عه رد نامینی ده ستی لپوه نه ده ی ت

ژبان به بی تو جوان ده ی ت

به لام له گه ل نه وه شدا... تو زور شایسته ی نه وه ی ت پرت.

پاشان به که سه ر روژانی شومی جو دایی هاتن، نه و ژنه ت تو قاندا، ده تگوت دارستانیکیت شهوت به سه ردا هاتبی. له و تاریکاییبه ی تو دا، نه و ژنه نه ی توانی خوا وه ندی چکوله ببینی که زه رده خه نه ی بو ده کرد و قامکی نابوه سه ر زاری. سه رله نوئی شه هید بوویتته وه، نه خوښی و گوشه گیری و بیده نگی، له دره ختیکی ده جوویت له ژیر باری میوه دا چه مایپته وه و خواخوای ده سگه لیکي بی، بیتن و میوه کانی برنن. چه ندیک له وسه ری ریکه کان ده وستایت و له شاره کانی ئینسانت ده نوئی، که چی که سیک نه هات. له گوشه گیری تدا هاوارت کرد: "چما چ که سیک نییبه خو شی بویم؟ چ که سیک نییبه سووکا یه تی و گالته م پی بکا؟ کوانی کلنسا نه فرته که کانی به سه ردا دابارتینی؟ کوانی ده ولت سه رم به رپتینی؟ من هاوارده که م و هاوار ده که م، نه ری که س گوئی لیم نییبه؟"

به لام له ته نه یایی و له م هیجرانی یارده ا، نومیديکی نوئی له ناوه ت را پرسنگی دا - توویکی نوئی، سوپه رمان - سوپه رمان بوو که نامانجی دونیای پیک ده هیتا، نه و بوو که رزگاری له له پی ده ستی دا و نه و بوو وه لامی پرسپاره دیرینه کانتی ده دایه وه، وه لامی نه و پرسپاره ی که چما ده کرئی ئینسانی هاوچه رخ به بالایی بگات؟ به لئ ده شی، ئینسان ده توانی به بالایی بگات، مه سیح هم بالییه ی به ئینسان نه ده دا، وه ک نه وه ی فاگنه ر له کاره نوپیه که یدا وه عزی بو ده دا، به لږکو له ریکه ی خودی ئینسانه وه، له ریکه ی فه زل و هه وله کانی نوزستوکر اتیه ته نوپوه ئینسان ده ی توانی سوپه رمان وه دیبتی. گه رانه وه ی نه مری چنگی له گه روت نابوو، سوپه رمان (*) یکی نوئی بوو که ده ی توانی به سه ر ترسی ژباندا زالبی. هونه ر نا، به لږکو هیز. نه ی دونکی شو ت، تو خوا وه ندت به ناشیکی هه وایی زانی و که وتیته ویران کردنی.

هاوارت کرد: "خوا وه ند مرد!" وات گوت و نیمه ت هینایه لپواری خه رند. ته نی نومیديک هه به، نه ویش نه وه به که ئینسان پتو یسته له سروشتی خوئی نه ولاوه تر بروا و سوپه رمان به خو لقی نری، نه مه نه و کاته به که ئیداره ی ته واوه تی و ریکه خستنی سه راپا گیری که ونی ده که ویتته نه ستو و گوری هه لگرتنی

(*) Chimera ناله لیکي خه یالنی له شپو و بزنه مین ده جوو، هه ندی جار له شپوه ی ناله لیکدا به سه ری شپو و له شی بز و کلکی هه ژدیها به رجه ستیه ان ده کرد، هه ندی جاری تریش به سه ری شپو و سه ری بز.

ئاوھا ئەرکىتىكى دەپى. خواھەند مرد و ەرشەكەى چۆل و ھۆل، ئىمە لەجىگەكەى دادەنىشىن. چما ئىدى ھەنووكە ئىمە لەدونىادا تەنھان؟ چما ئاگاكەى سەرى مردووه؟ باشتەر، لەمەولا كار دەكەين، نەك لەبەرئەوھى ئەو ئەمرمان پى دەكا، نەك لەبەر ئەوھىش كە لىتى دەترسىن يان ئومىدما ن پىبەتە، بەلكو لەبەر ئەوھى خۆمان دەمانەوئى كار بكەين.

(گەرئەوھى نەمرى) چۆلھۆل بوو لەئومىد و سۆپەرمانىش ئومىدى مەزن. ئەدى چۆناوچۆنى دەتوانرى ئەم دوو دژە ئاشت بکرىنەوھ؟ ئەمە ئازارىكە بەدەر لەوھەسف. لەو كاتەوھ بەدوا رۆحت بەسەر گەرداوى دىوانەبىبەوھ بالى لىك دەدا، زەردەشت تەنى وەك ھاوارىك ماىوھ، ئەم شىعەرە تراژىكەت بەنبوھناچلى جى ھىشت و ھەنووكە ھەولت دەدا بەشپوھىەكى زانستى بىسەلمىنىت كە جەوھەرى ژيان ئىرادەپە بۆ قودرەت.

ھاوارت كرد: (ئەوروپا لە نغرىبوونداپە، دەپى گوى بۆ پرهەنسىپى توندوتىژانەى رابەرەكانى رادىرى، رەوشتى باوى ئەمىرۆ رەوشتى كۆپلەكانە، پىلاننىكە لاوازەكان دژى بەھىزان چىوانە، مىگەل دژى شوان ھۆنىوانەتەو، كۆپلەكان موزىرئانە بەھاكانىيان بۆ سوودى خۆيان ئاوەژوو كرىدۆتەو، بەھىز بووئە خوتىرى و لاواز و نەخوشىش بوونەتە چاك. ئاخەر ئەو كۆپلەگەلە بەرگەى عەزاب ناگرن، ئەوانە مرۆدۆست و مەسىحى و سۆسىالىست، تەنى سۆپەرمانە دەتوانى دەستوورى نوئى دارىژى و ئامانجى بالا و نوئى بەجەماوهر بىخەشى.)

ماھىبەتەى ئەم ئامانجە، رىكخستنى گونجوى خەلكانى پىزەپەر و رەشەخەلك، رۆلى جەنگ لەم قۇناغە تراژىكەى نۆبەى مېژووى ئەوروپادا، ئەمانە لەو كىشانە بوون كە لە دواپەمىن سالانى لەشخاىتدا شەكەتەيان كرىدبووت، كاتىك نەتتوانى چارەسەريان بكەيت، ھەمدىس سەرلەنوئى خۆت بۆ قەسىدە دىۆنىزىۆسىسىبەكان تەرخان كرىدەو. ئىدى بەرەشپىنبىبەكى تالەوھ سترانى خۆت چرى:

خۆر رۆدەنىشى

ئىدى تىنوتىبى زۆرت بۆ ناھىتى

ئەى دلى سووتام

ئەمىرۆ تەرپوېرەبەك ھەپە لەفەزادا

ھەست بەھەناسەى نىو زارى نەناسان دەكەم

سەرمای مەزن بەرپوھىە.

ھەوا سەير و پاكزە

چما ئەمشەو

سەرنجىكى گالتەجارانە و فرىودەرەنى نەدام؟

ئەى دلى ئازاى من... ھەر بەھىز بە مەپرسە بۆ!

ئەمە ئىوارەى ژبانمە

خۆر رۆدەنىشى.

ئەوھى ئىنسان مۆلەتى بىنىنى نىبە، تۆ بىنىت. لەودىو ھەوسەلەى ئىنسان و لە لىتوارى خەرەنددا سەمات كرد و پاشان تىادا نوقوم بووت.

تارىكى بەخىراپى ئەقلى كۆنترۆل كرىت، ئەم تارىكەبىبە، يانزە سال، تا كاتى مردنتى خاىاند. ھەندى جار كىتەبىكە بەدەستەوھ دەگرت و دەتپرسى: (منىش كىتەبى نایام نوسى... واىه؟) كاتى ویتەى فاگنەريان پىشاندايت، گوت: (ئەم پىاودم زۆر خۆشەدەوېست!)

***

ھەرگىز ھاوارىكى لەمە جەرگىرتر لە سىنگى ئىنسانەوھ بەرز نەبىوھ، ھەرگىز بەئاوھا توندوتىژىبەكەوھ ژيانى قەدىسەك نەژىابووم، تەنانت ئەوھ لەمنالىتەشدا، كاتىك ئەفسانە پىرۆزەكانم موتالا دەكرد، تەجرىبە نەكردبوو. پىم واپە دواى كۆتابى ھاتنى دىدەنبىبەكەم لەجەلجەتائى نوئى و گەرئەوھم بۆ پارىس، دلم بەر لەزەنىم گۆرئو. بەئاوھا توندوتىژىبەكەوھ عەزابەكانى ئەم شەھىدە گەورە و بىن ئىمانە ژىابووم. ھەروا كە ئاسەوارى شوئىن خوتىناوېبەكەم ھەلدەگرت، زامە دىزىنەكانم بەجۆزىكى وا دەكولانەوھ كە شەرم لە ژيانى رىك و تۆكەم و ترسنۆكانەى خۆم دەكرد، ژيانىك كە ئازابەتەى ئەوھى نەبوو پردەكانى دواى خۆى وىران كا و بەتاقى تەنى بەرەو گۆرەپانى ئازابەتەى و ناؤمىدى رەھا بىرا. ئەدى ئەم پىغەمبەرە چى كرىدو؟ داواى لى كرىن بەپلەى يەكەم چ بكەين؟ پى گوتىن حاشا لە تەواوى تەسەللاكان كەين، حاشا لە خواوھەندەكان، لە زىدى باوان، لە ئەخلاق و لە حەقىقەتەكان. لەو كاتەيدا كە تەنھا و بى ھاودەم دەمىنەوھ، جگە لە تواناى خۆمان پەنا بۆ چ شتىكى تر نەبەين و بكەوېنە فۆرمۆلەكردنى دونىابەك كە دواجار دلمانى پى شەرمەزار نەبىن. خەتەرناكترىن رىگە كامەپە من ئەوېانم دەوئ. گەرداوا لەكوتىوھ بىن رىگەى من بەرەو ئەوېبە. ئازابانەترىن لەزەتە چىبە؟ برىتەبە لەقەبوولكردنى بەرپرسارىبەتەى تەواو!

ھەروا كە بەژىر داربەرەوھەكانى پارىسدا، ياخود بەكەنارى رىوېارە بەناوبانگەكەيدا پىاسەم دەكرد، ھەندى جار لەناكاوتىكرا سىبەرەكەى ئەوم لەپال خۆمدا ھەست پىن دەكرد، تا خۆرئاوېون بىدەنگ لەپال بەكدا دەرپۆشتىن، ھەمىشە تەنگەنەفەس و بۆنى گۆگردى لى دەھات، وا دەھات بەخەيالمد لە دۆزەخ گەرپايتەوھ. ھەناسە لەسەنەمدا گىرا و كەوتە ھەناسەبىرەك، بەلام چى دى نەدەجەنگەين، ھەنووكە ببوېنە ھاورى، تەماشائى دەكردم و روخسارى خۆم لەبىلبىلەى چاوانىدا بىنى، ھەرچۆنىك بوو عەزابىكى بەچىز بوو، ھەمرو كىشەو گرىتەكانى بۆ گواستىبومەوھ، لەپال وىدا شەرى خۆم بۆ ھاوېرەنگكردنى ناھاوېرەنگ دەسپىكردبوو - ئاشتكرنەوھى ئومىدى رەھا لەگەل ناؤمىدى رەھا و كرىدەوھى دەرگاىەك بۆ ئەوسەرى ئەقل و يەقەن -.

ئىوارەپەكەيان كاتىك خۆر لەئاوېووندا بوو، دەمانوېست لەپەكتر جىبابىنەوھ، ئەوتىك كە ھەرگىز لەگەلمد نەدەدوا، روى تى كرىم و گوتى: "منم دىۆنىزىۆسى لەخاچدراو، منم نەك ئەو... دەنگى تڑى بوو لە ھەسەد و رقى و ئەقەن.

پۆژی دواتر که گویم بۆ دهنگه ئەفسووناوییه که ی بریگسۆن رادیرا، دلم هیوربۆوه. وشه کانی سرووتیکی ئەفسووناوییی بوون که دەرگایه کی چکۆله یان له قولا یی تاریکیدا وای له دکرده و لیده گه ران رووناک ی بۆ دهره وه برژی. بهلام زام و خوین و ناھ و ناله ی مەزن، تهواوی ئەو توخمانه ی که جحیلی وهک توخمی ئەفسوونکار دهیانینی، بزبوون. ئیدی خووم به وهه گرت بچمه دهره وه و همدیس له ژیر داربهرووه کاندایه کهومه ییاسه، تا ئەو کهسه ی تر بینم، ئەو کهسه ی که بریندار دهکات.

ئەو پۆژانه هەرگیز زام به قسولیی پۆنه چوووه بوو، دهبوومه شه ریکه نازاری، بهلام به ته رزیک ی رووکهش، ههروه کی قه دیس فرانسیسکۆس، کاتیک که پیغه مبه ری کیتی برینیکی ناسۆر له جهسته ی پهیدا ده بوو، ئیشی برینه کی ده گه ییبه جهسته ی منیش، پیستم رهش و شین هه لده گه را، هه ره ئەوه نده و ته وای. دواتر بوو زامه کانه ده میان کرده وه، واته ئەو کاته ی که مه لایکه تی عه زاب – وهک ئەوه ی که وی پیشبینی کردبوو – به سه ره خه لکیدا دابه زی. به لئ، بیرم دیته وه دواتر، دوا ی چه ندين سا ل له لهنده ن، هه ممدیس وه رزی پاییز بوو، له باخیکدا له سه ره سه کۆبه ک دانیشتنبووم، فه زای لئو اولئو بوو له ترس. سۆپه رمان له گۆشه یه کی دنیادا له دایک بیوو، به وریکی چنگ به خوین له جیگه یه کی ئەم دنیایه دا پیی وابوو که وی سۆپه رمانه، ئیدی له لانه که یدا خۆی بۆ دابین نه ده کرا و تاسه ی ده سه لاتخوازی قۆرخی کردبوو. جهنگیزخان ئەنگوستیله یه کی ئاسنینی کردبووه په نجه که ئەم وشانه ی له سه ره هه لکۆلرابوو: (راستی روستی) واته (هینز حه قه). سه ده ی ئیمه یه هه مان ئەنگوستیله ی کردبووه په نجه. دیتی سه رده مه که ی ئیمه له و پادشا ئەفریقاییه ئەفسانه ییه ده چوو که له گه ل دوازه ژن و دوازه گۆزانیبیژ و به بیست و چوار به رمیل شه رابه وه بۆ به رزترین قه ل له قه لاکانی سه رده که وت، ئەم پادشایه درێژ وهک بورج و قه له وهک به راز و کولکن بوو وه کی مهبوون، ته وای شار له سه ما و گۆزانییدا ده که وته له رزه، کوخته دیرینه کان دهروو خان. پادشا سه رته تا سه مای ده کرد، پاشان که شه که ت ده بوو له سه ره به ردیك داده نیش و ده یاده قاقای پیکه نین، که له پیکه نین ماندوو ده بوو، ئەوسا ده که وته باویشکان و هه ره بۆ سه رگه رمیی خۆی، یه که یه که ژن و گۆزانیبیژ و به رمیلی به تالی شه رابه کانی له قه لاکه وه فری ددایه خواره وه، به لام به وه شه وه هیشتا هه ره دلئ هیتور نه ده بۆوه و ئیدی ده که وته لاوانده وه ی ئیش و نازاری له سه بووری نه هاتووی پادشایان.

منالیک ی پۆژنامه فرۆش هات و به دهنگی به رز دوا هه وئه کانی جهنگی ده خوینده وه، خه لکی له شه قامه کاندایان له مستیاندای بوو، وای پین ده چوو دلایان له لیدان که وتین، هه ندیکیان به په له ریگه ی ماله وه یان ده گرت به ره، وهک ئەوه ی بیانه وئ دلنایان له وه ی که هیشتا منداله کانیان زیندوون!

تارماییه که هات و له لامه وه دانیش، که سه بیرم کرد له رز دایگرت، خۆی بوو. ئەوه کتی بوو ئەو کهسه ی هاواری کرد: جه وه ره ی ژبان بریتیه له په ره شوون بۆ پاوانخوایی و کۆنترۆلکردن. ته نه قودرته که شایانی حه ق؟ کتی پیشبینی سۆپه رمانی کرد و له گه ل پیشبینی کردیدا له گه ل خۆیدا هینای؟ سۆپه رمان هاتبوو، پیغه مبه ره تر سنۆکه که شی لیره بوو، هه ولی ددها خۆی له ژیر پاییزه دره ختیکیدا وهشاری. ئەوه ئەوه لاین جار بوو هه ستم به ناو ها هاوسۆزییه کی تراژیکیانه له گه لیدا ده کرد، چونکه

یه که مین جار بوو به رۆشنی ده مبینی که هه موومان شمشالی شواتیکی نادیارین، فوومان پییدا ده کا و نه غمه خۆشه که ی خۆمان پین ده ژهنی، نهک ئەو نه غمه یه ی خۆمان هه زمان به ژنه فتنییه تی.

له چاوانی به قولا چوو، برۆی پو و سمیله شوپه که ییم روانی و به ئەسپایی پییم گوت: "سۆپه رمان هاتوو، ئەمه ئەوه بوو که تۆ ده تویت؟"

وهک وه حشیتیکی بریندار که له هه ولی خۆحه شارداندا پین، خۆی گرمۆله کرد، دهنگی پر له شانازی و نازاری له و دنیای تره وه دهنگی دابه وه: "به لئ!"

له و کاته دا هه ستم ده کرد که چۆن دلئ شه قار ده پین.

- "تۆ ئەوه ت چاند، ئەلعان بنۆره چیت دووربوه ته وه... ئەمه ت پیخۆشه؟"

هه ممدیس له و دنیای تره وه هاواریکی نا ئومیدانه و به سوئی به رز بۆوه: "به لئ!"

ئهمجاره ش ته نها که وتمه وه و له سه ره سه کۆکه هه ستم تا باخه که جی بیلم. ریک له و ساته دا بۆم هاواریکی به ئاسمانی ئەو شاره تاریکه وه گرماندی، فرۆکه بوو، فرۆکه یه که له یۆناردۆ دا قینشی له شپه یی بالنده یه کی قاقزینی مبه ره باندا مه زه نده ی ده کرد که له کاتی هاویندا، به ره له دوندی به رزی چیپا کانه وه هه لده گرت و به سه ره شاره کاندایه پیرۆتینی تا فینکیان کاته وه، ئەلعانیش به باری بۆمه وه به ژووور سه رمانه وه تیده په ری. بیرم کرده وه به هه مان شپه – له کاتیکدا که هیشتا پیغه مبه ری ناشتخوازی جهنگم له زه یندا بوو – ئەندیشه کان هه ره وهک بولبولانی سپیده، له زه ینی ئینسانه وه به رز ده بنه وه، به لام هه ره که سه رنجی چاوچنۆکانه ی مرۆقیان به رده که وئ، ئیدی ده بنه ده عباگه لی برسی و مرۆخۆر. ئەم پیغه مبه ره به ده خته، نا ئومیدانه هاواری نارزه یه تی لئ به رزه بیتته وه که: (ویستی من ئەمه نه بوو!) به لام ده عباکان به هه را و زه ناوه به ژووور سه ریدا تیده په رن و به نه فره تی ده کن.

له م ساته وه خته برسی و قهیراناوییه ی جحیلیدا، نیچه خۆراکیکی به هیزی وهکی خۆراکی شیری دهرخوارد دابووم. ئاخ من له ناز و نیعمه تدا گه وه ببووم، ئەلعانیش هه م ئینسانی هاوچه رخ که خۆی له هه لومه رجیکی نه ویدا بینیبۆوه و هه م مه سیح که ئینسان نه وی کردبۆوه، له هه لومه رجیکی زۆر سنوورداردا بوو. له توره ییدا هاوارم کرد: ئاخ له دهغه لبازی مه زه ب که پاداشت و سزای حه وئه ی ئاخیره ت کردوو تا ترسنۆک و کۆبه و خه مینان ته سه للا بداته وه که به ئارامیه وه سه ره بۆ ئاگانیان نه وی که ن و پین هیچ ئاخ و ئوفیک به رگه ی ژبانی ئەم دنیا بگرن. چ بازاریکی جووله کانه یه که له م دنیا فلسیک داده نییت و له و دنیا هه زاره ها فلس (*) وهرده گرت، چ دهغه لبازی و به رتیلخۆری و حه ماقه تیکه. نه خیر، ئەو ئینسانه نازاد نییه گه ره به هیوای به هه شت بژی و زه نده قی له دۆزه خ چوین. ئای چه ند شه رمه زارین گه ره ناو ها له مه یخانه کانی ئومید و ژیره مینه کانی ترسدا سه رگه رمی مه ست بوون پین. چ سالانیک ژیا بووم و له مه نه گه یشتبووم، ده بوو پیغه مبه ری وه حشی بیت و چاوانم بکاته وه.

(*) له دهقه که دا "فازهنگ" به کارهاتوه که پاره یه کی به ریتانییه و به هایه کی زۆر که می هه یه و ئامازه یه بۆ هه ره شتن که ناچیزه و بیتخ پین.

تا هه نووکه بهر پتوه بردنی ته وای ئینسانمان به خودا سپاردبوو. چما دهکرا نۆرهی ئینسان بۆ له کۆلگرتنی بهرپرسیاری- نۆره مان بۆ خولقاندنی دونیایه کی تایبهت به خوومان، به ئارهقهی نیتوجه و امان- هاتین؟ شنه په کی نه هریمه نانهی سه رچلتی له مابه یینی لاجانگه گانه وه هه لئى کرد. هاوارم کرد: کاتی ئه وه هاتوو که ئینسان ده بێ ته وای خه ون و ئومیده کان به گیان قه بوول کات و بێ ئه وهی چاوه پتی کۆمه کی خوا وه ند بێ نه زم و نيزام له تیکه لپیکه لیبی هه لگۆزی. به واتابه کی تر، تیکه لپیکه لیبی بگۆرئ به که وه نیتکی هاتا وه ننگ. ده بوو پارێزگاری به ئازادیی شه خسیی خو مانه وه بکه ین و به هینز و خو گرتوو له سه ری بیتی نه وه، تا به لکو ئه و ساته وه خسته بێ که هاواره بیده ننگه کان ده که ینه په یامیتکی ساکار و دروست، ده یکه ینه هه ولتکی مژده به خش و له م شه پۆله جیهانگیریهی ئیستادا، خو مان له سه ر پیتی خو مان ده بین.

ئهم مژده یه وه که نه غمه یه کی دوور و یه که مین شنه ی به هاری ژنه فت. دلم له داربادام ده چوو، ئه و دره خته ی که زستان سه رگه رمی قامچی لیدانیتتی و ئاسمانه که ی ژوور سه ریشی تاریک، که چی هه ر له گه ل وه رگرتتی ئامازئی نه یینی هاتنی به هاردا، شه لال ده بی له شکۆفه و له بهر چاوانماندا وه دیارده که وئ. ئهم دره خته زستانانیش نوقمی شکۆفه یه، گه رچی له بهر بارێزه شدا ده له ززی، دلی شکۆفه کردوو می ش ده له ززی. ده شی بارێزه یه که هه لبا و هیچی پتوه نه هیتلی، به للام قه ییدی ناکا، وی ئه رکی خو ی به ئه نجام گه یاندروه. پر به گه رووی هاواری کردوه که به هه رتک چاوانی خو ی به هاری بینوه. شه ویکیان خه ونیکم بینی. له سه رایای ژیا ماندا خه ون هه می شه رپتو نیتکی به لهد بووه، ته وای کتیشه و گیرو گرتیتکم که له حاله تی بیداریدا ئه قلیان ئازار داوم و له دووی رتیکه چاره یه کی ساکار و دلنیا بووم بۆیان، له خه ونه گامدا یه کلایی بوونه ته وه. ئاخه خه ونه کان کاژی زیاده گه ربیه کان له خو دده مالن و ده بنه کاکله یه کی ساکار و ئیدی ئهم کاکله یه ش ئازاد ده بی. له ته وای ئهم ماوه یه دا، وه که (سان سیباستیان) ببومه جینیشانه ی تیره کانی ئهم دوا پتغه مبه ره ی (گه رانه وه ی نه رمی). زه ینم له میانه ی تاریکیه که کۆنترۆلی کردووین و ده مانتاسیتتی، بێ هووده هه ولتی ده دا تا بناغه ی ئه رکی ئینسان بدۆزیتته وه. پاشان شه ویکیان خه ونیکم بینی، وا بێ ده چوو له که ناری زه ریا را وه ستام و له دوور بنۆرم. ئوقیانووس شینیتکی شه به ق ره نگ و لیوانلیو له ترس و تووره بی، ئاسمانیش ره ش و قورس و ترسناک، چ شنه یه که نه ده هات، بیده نگ و یه که رپتمیی ترسناک بوون، خه ریک بوو هه ناسه م له بهر ده برا، نه مده توانی هه ناسه بده م، کۆتوپر چارۆکه یه کی سپی و ته نک له وه ده لاقه ته نگه وه که هیشتا له نیتوان زه ریا و ئاسماندا بوو دره وشایه وه. به له میتکی چکۆله له میانه ی هیمنییه کی تاسیتنه ردا له نیتوان ئه و دوو تاریکیه دا پرشنگی ده دا و به خیراییه کی شیتانه ده هاته پیش. چارۆکه که ی هیند پر له هه و بوو که خه ریک بوو ده درا. ده ستم به ره لای رایه لکردو هاوارم کرد: (وای دلم!) وام گو ت و ئیدی خه به رم بۆوه.

ئه و خه ونه یارمه تیه کی فره ی له ژیا ندا داوم، مایه ی شه رمه زاری بوو که نه مده توانی به دوای باوکی ئومیدو نا ئومیدکه ردا بگه رپم و له مانای شاره وه ی خه ونه که م خه به ری بده م. چما ئه دی ئه مه هه توان نه بوو بۆ ساریژکردنی ته وای نیگه رانییه کانی؟ مه گه ر ئه وه نه بوو که له میانه ی نا ئومیدیی په هادا کۆمه کی

له م به له مه بێ په روایه ده خواست؟ ئهم به له مه بێ په روایه ی که به (با) ی خو ی ده رۆیشت و خوا وه رۆشنا یی تایبه تیی خو ی و چ پتو یستیه کی به که س نه بوو.

جاره های جار، له ساته وه خته دژوار و قه برانا و بییه کاند، کاتیک که هه موو شتیک چوارده ورم تاریک داده اتن و ئازیزترین هاواری و ئازیزترین ئومیده کانم جییان ده هیشتم، چاوانم لیک دنا و ئه و به له مه چکۆله یه م له نیتو پیلوه کاند ده بینیه وه. ئیدی دلم ئازایه تی ده هاته بهر و ده که وته بازدان و هاواری ده کرد: چارۆکه به رزگه وه و مه ترسه! وام ده گو ت و دلم تاریکی شه ق ده کرد!

برینگه لیک نیچه کردنییه ناخمه وه برینگه لی قوول و پیرۆز بوون که هه توانه سۆفیه کانی بیرگسۆن نه یانده توانی ساریژیان بکه ن، به شتیه یه کی کاتی هیتوریا ن ده کردنه وه به للام هه ر زوو ده هاتنه وه سو ی و خو نیتیا ن لی ده چۆرا، له بهر ئه وه ی به درتیزی تافی جحیلیم له هه ر شتیک زیاتر زام خوا ستوه نه ک هه توان.

له م قۆناغه دا بوو جهنگی من له گه ل نادیا ردا بووه جهنگی هۆشیارانه و بپرو حمانه.

له و سالانه ی یه که مدا، تووره ی بوونی قووخ کردبوو، وه به برمدیتته وه هه سه له ی به رگه گرتنی ئاگر یازییه کانی بوونی ئینسانیم نه بوو، ژیا ن له لام بۆ ساتیک کتپه ی ده سه ند، له شتیه ی پزیسکی ره نگا وره نگ و بئیشومار له فه زادا په خش ده بووه، ئیدی پاشان بۆ یه کجاری دیار نه ده ما، کێ دا یده گیرساند؟ کێ ئه و حه مکه سیحر و جوانیه ی بێ ده دا و پاشان له نا کاورا بپه زه بییانه ده یکو ژانده وه؟ هاوارم ده کرد: (نا، من ئه مه م پت قه بوول نییه، رتیکه یه که ده دۆزمه وه که بهر له کۆژانده وه بگرت!) له بهر ئه وه ی دلم به رۆخی ئینسان ده سووتا و به وه ده سه پهنرا وه کانی سه رسام بووم. چما ئهم کرمی ئاوریشمه خاو و خلیچکه چۆناوچۆنی ده بیتوانی ئاوها ئاوریشمیتکی مه له کوتی له ناخیدا ده ردا؟

کرمی ئاوریشم به ته ماعتیرین کرمه. له زگ و دهم زیاتر چ شتیک تری نییه، ئهم بۆریه پیسه دوو کونییه، ده خوا و ده ری و هه مدیس ده خوا، پاشان کۆتوپر ته وای خو راکه کانی ده کاته ئاوریشم. ئینسانیش هه ر ئاوها یه، عه رد و ئاسمان ده ره وشیتنه وه، ئه ندیشه کان به به های گرانترین جو ری ئاوریشم ده ره وشیتنه وه که ئینسان پتی پۆشیون، که چی له نا کاورا پتیه کی زل دئ و کرمی موجیزه نو ین ده پلی شیتیتته وه.

سافیلکه یی و ناز و نیعمه تی مندالی به (با) چون. هه نووکه ده مزانی که ئاسمان بێ سه ره به ربیه کی ره شه و تزییه له بیده نگ و بیباکی. بینبووم که له ناو گو ردا چ به سه ر جوانی و جحیلیدا دئ. ئیدی دلم چ ته سه ل لایه کی ئومیده له بهر دلان و ترسۆکه کانی قه بوول نه بوو.

هیوره یور و به هه نگاوی دردۆنگانه له خه رنه د نیتزیک ده بوومه وه، به للام سه رنجم هیشتا نا به لده و نه مده توانی چا و له چاوانی بیرم، رۆح هیشتا نیگه ران و مۆلق، گا هه لده سایه سه ر پت و به با وه رتیک گه نجان هه روو به رووی قه ده ری ئینسان ده بووه، گا پاشه کسه ی ده کرد و ره شبینییه کی رۆمانسییانه دا یده گرت.

دوای ماوه یه کی زۆر، زۆر زۆر، توانیم به ئه ژنۆی پته وه وه له سه ر لیواری هه لدیتر را وه ستم و بێ ترس و

***

چ شەۋانئىكى مەلەكوتىم لەكار و خوتىندەنەۋە لەو ژوورە چكۆلەبەدا، دوور لە ياران و دوور لەنىشتىمان گوزەراند! ناۋ بەناۋ ھاوار و پىكەنەن و نىۋەشەۋان گۆرانى عاشقانەم لە شەقامەكانى خوارە دەژنەفت. ھەندى جارى تىرش تەنچ ھەر بەفرى سىپى و ھىپور بوو لەسەريانەكان دەنىشت. لەبەر زۆپاكە و لەژىر رووناكىي چراكەدا كە تا درەنگانى دەسووتا، سەرم بەسەر كىتیباندا شۆر دەكردهۋە و نەبەردە فيكرىبەكانى بەشەرىبە تەم دەژياندەۋە.

بەناۋا ئەندىشەگەلىكى پىشەنەۋە، ئەندىشەگەلى ھەلگۆزراۋ لەجىتلى و لەھەمان كاتدا لە پىرىش. ئەو سالانەم بەرئى كرد كە لەپارىس نىشتەجى بووم، خاۋەن مالىكەم بەجۆرئىك لەجۆرەكان لىم كەوتە گومانەۋە و بىزارى بەرۋىخسارىبەۋە ۋەدىار كەوت. بەتېلەى چاۋ دىقەتى دەدام و سارد و سىر سلاۋەكانى دەسەندەۋە. ئىدى رۆژئىكىان لەۋەندە زىاتر خۆى پىن پانەگىرا و ھاوارى لىبەرز بۆۋە: "جەناب تا كەنگى ئەم ۋەزە بەردەۋام دەبى؟"

- "كام ۋەزە؟"

- "ئەۋەى كە عەسەران زوو دەگەرئىتەۋە مالىكەۋە. ھېچ كەس، چ پىساۋ و چ ژن سەردانت ناكەن، شەۋانئىش تا درەنگانى گۆزى ژوورەكەت ھەر داگىرساۋە. ئەدى تۆ پىتۋايە ئەم ۋەزە ئاسايى بى؟"

- "بەلام ئاخىر مەن بەدرئىزايى رۆژ لە زانكۆم و شەۋانەئىش دەخوتىنمەۋە و دەنوسم. چما ئەمە قەدەغەبە؟"

- "نەخىر. بەلام كرىچىبەكانى تر شكاتىيان لى كر دوويت. تۆ شتىكت لەبن سەردايە، ئەم نەزاكەت و گۆشەگىرى و بىدەنگىبە لەخۆرايى نىبە. واى خودايە، نە ھاۋرپىبەك، نە ژئىك، ھەلبەت تۆ نەخۆشئىت، بەلئى بىگومان نەخۆشئىت. لەگەل رىزى زۆرما ناچارم بلىم ئەم ماستە بىن موو نىبە. بمسوورە، نابى ئەم بارودۆخە درىژە بكىشى!"

يەكەم جار خەرىك بوو ھەلچەم، بەلام يەكەندەردوۋ تىگەبىشتم خاۋەن مالىكەسەر حەقە. كاتى بونىيادەم لەكۆمەلگەبەكى نائەخلاقىي و بى سەرووبەردا، بەنەزاكەت و سروسىتى بى و ژنان و پىساۋان سەردانى نەكەن، ئەۋا سەرىچى ياساى كر دوۋە، ناكرى لەكەسىكى ئاۋا ببووردى. لەۋتوۋە كە ژبانى مەن ھەمىشە زۆر ساكار بوۋە، خەلكى ئەۋەيان بەخەتەرنەك و سەخت لىكداۋەتەۋە. ئاخىر قسە ۋە ھەلسوكەۋەتم ھەرچۆنىك بوۋى، بەپىچەۋانەۋە لىكداۋەتەۋە ۋە ھەمىشە ھەلدرائە پەى بەپەنھان و شارائەكان بىرى.

دواتر، تەننەت ئازىزترىن ھاۋرپم نەيتوانى ساكارىبەكى لەو جۆرەى پىن قەبوول بى. كاتى قەبوولئىشى كر، پىتۋابوۋ ئەۋا ساكارىبەك شتىكە بەدەر لە حەوسەلە ۋە بەرگەگرتن. شەۋىكىيان لەحەۋشە دانىشتىبووم و لە ئەستىرانم دەنۆرى. ئاخىر ئاسمانى پر لەئەستىرە ھەمىشە بەلامەۋە و روۋژىنەرتىن و ئاۋا سەرتىن دىمەن بوۋە، چ شتىكى نەداۋمەتتى، جگە لە ترس ھېچ شتى. ھەر كە سەرىم دەكر، ترس

چىنگى بەدلما دەكر، ھاۋرپىكەم ھاتە حەۋشە ۋە بەسەرسامىبەۋە پىرسى: (ئەۋە چ دەكەيت لىرە؟) پاشان گوتى: (ئاھ، قسە ناكەيت. بۆچى؟) ئەۋسا نىكتىر بۆۋە، بەسەرما چەمايەۋە و دلۆپى درشتى فرمىسكى بىنى كە بەگۆنمادا دەھاتە خوارەۋە. كە ئەۋەى بىنى دايە قاقاي پىكەنەن و ھاۋارى كر: (ھىيى درۆزن! رىكارا! دەتەۋى وا خۆت نىشاندەيت كە سەرىكردى ئەستىران كارىگەرە ۋە ئەۋەتا تۆى ھىتاۋەتە گرىبان. بەلام ئەى يەسوعىي، تۆ ناتوانىت فرىوم دەيت. ھەلبەت لە خەيالى يەكىن لەم كۆترە مېيانەدايت كە بەدەورتا بالەفرە و كلكە لەقېيانە!)

پاش ئەمە، جارىكى تىرشىيان لە روسيا (پانائىت ئىستراتىي) (*م ناسىي و پىكەۋە گەراپىنەۋە گرىكسىتان. بەدرئىزايى سەفەر لىم خورد دەبۆۋە، بەردەۋام سەرى دەكرم و بۆى ھەلئەدەھاتەم. لەئەسىنا لەو بارەبەۋە لەرۆژنامەۋانئىكى پىرسى، رۆژنامەۋانەكە ۋەلامى دايەۋە: (بەخودا چ بلىم؟) ۋى پىساۋىكى ئاسايى نىبە!) پانائىتى بەستەزەمان بەدردۆنگىبەۋە پىرسى: (ئاخىر دەكا؟) رۆژنامەۋانەكە ۋەلامى دايەۋە: (رېك ئەمە كىشەكەبە، ھېچ شتىك ناك، تەننەت جگەرەش ناكىشى!)

ژيانم ئاۋا بوو لەپارىس لەمىيانەى ئەۋ سى سالەدا كە لەۋى بووم، بىن ۋەى و پەرۋش، بىن چ جۆرە سەرجلېبەك، بىن عەشقىزى، بىن مەبىخۆرى لەگەل قوتابىيان، بىن چ پلاننى سىياسى ياخود فىكرى. دواچار تەننەت ژنەى خاۋەن مالىش لەگەل پراھات، ئەۋ پىتى ۋابوۋ پەى بەنھىنئىم بر دوۋە و ئىدى لە نەزاكەت و ساكارىي ژيانم گەبىشئوۋە، ژيانئىك كە پىشتر پىتى غەرىب بوۋە.

گوتم لىتى بوو بەرئىكى ھاۋسىيانى گوت كە ئەۋىش بەيانى و ئىۋارە بەنىگەرانىبەۋە لىم خورد دەبۆۋە: "ھەبى ۋەبىن لەۋلاتەكەى خۆيدا سەر بەمەزەبىكى ئابىنى ۋە ئەم بەستەزەمانەش دەبەۋى شتىك بكا، بەلام ئەۋ مەزەبە رېگەى پىن نادا و تىشى وا لەۋ ئابىنەدا حەرامە!" ھاۋسىكەى بەتورەبى پىرسى: "باشە گەر ئەۋ ئابىنە ئاۋاھى، ئەدى بۆچى ۋازى لىن نەھىن؟" خاۋەن مالى ۋەلامى دايەۋە: "دەى باشە، تا قە رېگەچارەشى ھەر ئەمەبە!"

جانناكەم پىچاۋبۆۋە لەۋەدا بوو برۆم، لەگەل (سۆزانا)ى كچىدا ھاتە ژوورەكەم. ئەۋ ژنە كە شىتى درۆنگ كرندم بوو، پىرسى: "ھەنوۋەكە كە گەرەكتە برۆيت، كچەكەم ماچكە!" كاتىك كچەكە بىنى لىتى نىك دەبەۋە، بەنارەزايىبەۋە گوتى: "نامەۋى نىچەۋانم ماچكەيت!"

- "ئەدى كۆپت ماچ كەم؟"

- "فەقىر، ھەركۆبىبەكت پىن خۆشە!"

ژنەكە كە خەرىك بوو لەتاۋ پىكەنەن دەكەوت بەپىشتا، ھاۋارى كر:

"گىلە، دەمى ماچ كە!"

دانەۋىمەۋە و گۆنایم ماچ كر.

***

(* Panait Istrati له فەسلنى رووسىادا، بەدىدارى كانانتراكىس لەگەل پانائىت ئىستراتى دا ئاشنا دەبىن.

بهرله‌ودی پاریس جی بیلیم، نیواری ریژنیکیان چووم بۆ کلتیسیای نۆته‌ردام تا خودا حافیزی لی بکه‌م. یه‌که‌مین جار که ئەم کلتیسیایم بینی له‌را‌ده‌به‌ده‌ر رایج‌له‌کاندم و له‌م باره‌یه‌وه هه‌میشه سوپاسگوزاریم. گومه‌زی کلتیسانکی ئیتمه یه‌که‌نا‌نگیری نیوان سنووردار و بی سنوور، نیوان ئینسان و خواوند وه‌بیری ئینسان دیننه‌وه. په‌رستگه‌که به‌ته‌رزیک له‌ئه‌رزوه به‌ره‌و ژوور هه‌لکشاهه که پینده‌چێ بیه‌وئ خۆی بگه‌یه‌نیته ئاسمان، به‌لام ئەم جه‌ساره‌ته له‌نا‌کا‌وی‌کرا ده‌بیته خۆنه‌ویستی و له‌هه‌مبه‌ر ره‌هایی مه‌حالدا سه‌ر نه‌وی ده‌کا و (قودره‌تی بی هاوتا) له‌ژیر گومه‌زه‌که‌یدا ده‌نه‌خشینی.

کلتیسیای گۆتیک حال و وه‌زعیکی تری هه‌یه، نۆته‌ردام به‌ته‌رزیک له‌ئه‌رزوه هه‌لده‌گژی که وا پین ده‌چێ بیه‌وئ ته‌واوی به‌رده‌کانی بکاته تیریکی تیژ و وه‌ک بروسکه‌پر بۆ ناسمانی به‌ها‌ویژنی. له‌م بیناسازییه‌ پیرۆزه‌دا هه‌موو شتیکی رووه هه‌لگژانه و ده‌بیته تیر. لی‌ره ئیدی چ خه‌به‌ریک له‌لۆژیکی لاکیشه و چوارگۆشه‌ی سه‌بکی گریکی نییه، لۆژیکی که له‌سه‌روو تیکه‌لپیکه‌لییه‌وه، نه‌زمیکی ئینسانی پینک دینی و هاوسه‌نگیه‌ک له‌نیوان جوانی و خواستدا دروست ده‌کا و په‌یوه‌ندییه‌کی ماقوول له‌نیوان ئینسان و خواونددا هه‌لده‌چنی. لی‌ره له‌بری ئه‌وه سه‌رگه‌رمی شتیکی ناماقوول، جو‌ریک دیوانه‌یی هه‌لگۆزازه‌وه له‌غه‌یب که ئینسانه‌کان ناماده ده‌کات و هانیان ده‌دا هێرش به‌رنه سه‌ر بیابانی پر خه‌ته‌ر و شین تا پریشکی مه‌زن - واته خواوند - له‌سه‌ر ئه‌رز دابه‌زین.

کێ چووانی، ده‌ش عیباده‌ت و رۆحی ئینسان ئاوهایی بن، به‌مۆلدانی ترس و ئومیده ئینسانیه‌کانی خۆمان، ده‌بی ئه‌وانه وه‌کو تیر به‌ره‌و تروپکه دووره ده‌ست و ئینسانیه‌کان به‌ها‌ویژنی. رۆحی ئینسان لاسار و له‌خۆیاییه، هاواریکه له‌ماه‌بینی بیده‌نگی ترسنۆکانه و به‌ده‌ر له‌حه‌وسه‌له و به‌رگه‌گرتن، پمیکه توند و پته‌وه که نا‌هیلنی ئاسمانمان به‌سه‌ردا پرووخی.

به‌دیقه‌تدانی ئەم تیره‌ی بی ترس به‌ناخی ئاسماندا هه‌لده‌گژی، هه‌ستم کرد رۆح توند و تۆکه‌مه‌تر ده‌بی و ده‌بیته تیر.

کو‌توپر له‌خۆشیدا هاوارم کرد. چما هاواری نیچه‌ش ئاوهایی بوو؟ چما هاواری ئه‌و تیریکی نه‌بوو به‌ره‌و ئاسمان ها‌ویژرا؟ ئەدی برووسکه‌پرێک نه‌بوو که ته‌مای بوو خواوند ده‌سگیر کا و له‌سه‌ر عه‌رشه‌که‌ی دایگری؟

چ هه‌ستییکی به‌خته‌وه‌ری دایگرتم کاتی خۆرنشینان ئاوا له‌ژیر که‌وانه گۆتییه به‌رزه‌کاندا پیاسه‌م ده‌کرد و شه‌لال ده‌بووم له‌م رۆحه زه‌رده‌شتیه‌ی له‌به‌رد و ئاسن و زه‌خه‌فه‌ی رهن‌گا‌وره‌نگ و ده‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌رگه‌نونی نادیار و مه‌له‌کو‌تی پیکه‌تووه.

ئاوا هیتور هیتور، به‌دلیکی تژی له‌پرسیار و ترس و ئومید خودا‌حافیزییم له‌پاریس کرد. ده‌ریشتم و ئیدی دل‌م ئارامی و دل‌نایی خۆی له‌ده‌سدابوو. ئه‌و زا‌هیده کێ بوو ده‌یگوت: (ئارام داده‌نیشیت و دل‌ت ئارامه، به‌لام گه‌ر ده‌نگی په‌ره‌سه‌یلکه‌یه‌کیش بیه‌یت، ئیدی دل‌ت هه‌مان ئارامیی پینشووی و ده‌س نا‌هینیه‌وه!) ئەدی من چم گوتبا؟ منیک که دل‌م هاواری شه‌هینیکی کینی ژنه‌قتبوو؟

پاریسم جی هیشته‌ت و زامه‌کانی ده‌ست و پین و ئه‌ملا‌ولام - ته‌واوی زامه‌کانی له‌خاچدان - ساریژ

بیوون، به‌لام له‌جیتی ئه‌و زامانه رۆح به‌ته‌رزیک ترسناک نازاری ده‌دام و له‌ناخه‌وه یاخی و خۆیناوی هه‌لده‌سایه سه‌ریین.

هه‌میشه هه‌ر کاتیک به‌یه‌قینیکی گه‌یشتم، ئارامی و دل‌نایییم ته‌مه‌ن کورت بوون، گومان و دل‌ه‌را‌وکی ئه‌و له‌م یه‌قینه نۆیه‌وه هه‌لقو‌لیون و ناچاربووم سه‌رله‌نۆی نه‌به‌ردیکی تر ده‌س پین بکه‌م تا له‌یه‌قینه‌که‌ی پینشوو رزگاریم و یه‌قینیکی تازه بدۆزمه‌وه. تا ئیدی دوا‌جار ئەم یه‌قینه نۆیه‌ش کۆن ده‌بی و ده‌بیته نایه‌قین. که‌واته چۆن ده‌توانین پیناسه‌ی نایه‌قین بکه‌ین؟ نایه‌قین دایکی یه‌قینی نۆیه‌.

نیچه فی‌ری کردم دل به‌تیبۆره گه‌شینه‌کان خۆش نه‌که‌م، ده‌مزانای دل‌ی ژنانه‌ی ئینسان گه‌ره‌کی به‌ته‌سه‌للادانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی هه‌یه. پیندا‌ویستییه‌ک که ئه‌قل، ئه‌و سو‌فیسته مه‌که‌ریزه هه‌میشه له‌به‌خشینیدا ئاماده‌ی کۆمه‌که. هیدی هیدی هه‌ستم ده‌کرد هه‌ر ناینیک به‌لینی و ده‌یه‌یتانی خواسته مرۆییه‌کان بدا، ئه‌و ئایینه په‌نا‌گه‌ی خه‌لکانی ترسنۆکه و شایانی ئینسانی راسته‌قینه نییه. له‌خۆم ده‌پرسی: ئایا ریگی مه‌سیح ریگه‌یه‌ک بوو ده‌چۆوه سه‌ر رزگاری ئینسان یاخود ته‌نی حه‌کایه‌تیکی توندوتۆل چناره‌وه که به‌زیره‌کی و مه‌هاره‌تیکی فره‌وه به‌لینی به‌هه‌شت و نه‌میری ده‌داته ئیمانداران تا هه‌رگیز نه‌توانن له‌وه بگه‌ن که ئەم به‌هه‌شته جگه له‌پینچه‌وه‌وه‌ی تینو‌یتی خۆمان چ شتیکی تر نییه، چونکه دوا‌ی مه‌رگه که ده‌توانین له‌م باره‌یه‌وه دل‌ناییین و هیچ که‌سه‌یش له‌زیدی مردوو‌انه‌وه نه‌گه‌راوه‌ته‌وه تا ئه‌وه‌مان بۆ سه‌لمینی.

هه‌ر بۆیه پیوسته نائومیدانه‌ترین دنیایی هه‌ل‌بێترین، خۆج باشتر گه‌ر به‌ریکه‌وت خۆمان فریوداین و ئومیدیکی هه‌بێ. به‌م ته‌رزه رۆحی ئینسان حه‌قیر نابێ و نه‌ خواوند و نه‌ شه‌یتان ناتوانن به‌و قسه‌یه‌ی گوايه رۆح وه‌ک مرۆیه‌کی حه‌شیشه‌خۆر نه‌شه‌ ده‌یگری و به‌هۆی سافیلکه‌یی و ترسنۆکی خۆیه‌وه به‌هه‌شتیکی خه‌یالی ده‌خولقینی تا هه‌لدیری پین دا‌پۆشی، سو‌کایه‌تی به‌رۆحی ئینسان بکه‌ن. ئیمانی به‌تال له‌ئومید، نه‌ک راسته‌قینه‌ترین به‌لکو نازیانه‌ترین ئیمانه. ئومیدی میتافیزیکی به‌لامه‌وه چه‌شه‌ته‌له‌یه‌کی موغریبه که ئینسانی واقیعی ده‌می بۆ نابا، شتیکی ده‌ویست له‌هه‌موو شته‌کانی تر قورستر، شتیکی پر به‌بالای ئینسان، ئینسانیک که نانا‌لینی و پاشه‌کشێ نا‌کا و به‌تکا و پارانه‌وه‌وه تیناپه‌ری. به‌لێ، من ئه‌وه‌م ده‌ویست. سه‌د ئافه‌رین بۆ نیچه، بکوژی خواوند، ئاخ‌ئو بوو غیبه‌تی دامه‌به‌ر بلیم: ئەمه ئه‌وه بوو من ده‌مویست!

کلتیسیای مه‌سیح، له‌و هه‌لومه‌رجه‌دا که قه‌شه‌گه‌ل بۆیان دروست کردبوو، به‌لامه‌وه ته‌ویله‌یه‌ک بوو تیایدا هه‌زاران مه‌ری ترساو شه‌و و رۆژ ده‌یان‌عاند. شه‌و و رۆژ یه‌کدی پال ده‌دن و مل درێژ ده‌که‌ن تا ئه‌و ده‌ست و چه‌قۆیه بلێسنه‌وه که سه‌ریان ده‌پری. ژماره‌یه‌کیان له‌ترسی برژانی هه‌تا هه‌تایی نا‌و نا‌گر زنده‌قیان چوو، ژماره‌یه‌کی تریشیان په‌له‌یانه زوو بکوژرین تا جا‌ویدانه له‌چه‌مه‌نزاره به‌هارییه‌کاندا بکه‌ونه له‌وه‌رین.

به‌لام ئینسانی راسته‌قینه مه‌ر نییه، سه‌گی پاسه‌وانی یان گو‌رگ یاخود شو‌انیش نییه. به‌لکو‌وی پادشایه‌که که ده‌سه‌لاته‌که‌ی له‌گه‌ل خۆیدا هه‌لده‌گری و ده‌روا، له‌به‌ره‌وه‌ی ده‌زانی به‌ره‌و کو‌ی ده‌روا، بۆیه

ده گاته لیتواری خه رهند، تاجه مقه بایبیه که له سه ری داده گری و بو دووری توور هه لده دا، پاشان رووت ده بیته وه له ده سه لاته که ی، وهک غه وو اسپیک رووت ده بیته وه، ده ست و پی جووت دهکا و به سه را خوی هه لده داته خواره وه و فه نا ده بی. به سه رسامیه وه له خوم ده پرسی: چما منیش ده توانم به ناوها نیگای نارام و نازایانه وه چاو له چاوانی خه رهند بیرم؟

سه رسامم که تو بلتی ناوها هاوارتیک پیشتر له سه ر ئه رز بیسترابی! هاوارتیک له خویا بیانه که گالته ی به ئومید دئ! ته نانه ت نیچه ش بو ساته وه ختیک ترسا، گه رانه وه ی نه مری رایچه کاند به وه ی شه هاده تیک له کو تایی نه هاتوه، له ناخی ترسی خویدا، ئومیدی گه وره - رزگار کهری ناینده، سوپه رمان- ی فۆرموله کرد، به لام سوپه رمانیش به هه شتیک تره، سه رابیک تره که مرؤقی به سه زمان و کلۆل فریو ددها و ئاماده ی دهکا تاخوی له به رده م ژیان و مهرگدا راگری.

ڤینا... نه خوش که وتتم

جه سته م هیند شه که ت و رۆحم هیند ته نگ بوو که له واگونی قیتاره که دا ناچار بووم پیلوو لیک نیم و نه و ولاتانه نه بینم که بیایاندا رهد ده بووم. ناخر که وانه که هینده کشابوو که دهنگی جیره ی سیمه که میم ژنهقت. ئیتر له ودها بوو بیچری.

لاجانگه کانم و ده ماره کانی ملم به توندی لیجان ددها، هه ستم ده کرد گوپ و هیز له میشک و پشت و بنه پیم ده نیشی و ده رپه پته وه. به خوم گوت: "گه واته مهرگ ناوهایه!" نارام و له راده به دهر میهره بان، ته و اویتک وهک خوکردن به حه مامیکی گه رمدا و برینی ده مار. ژنیک منالیک به با وه شه وه بوو، ده رگاکه ی کرده و تا بیته نه و واگونه وه که منی تیا دا به ته نها پاکشابوووم. کاتن بینیمی، به په له ده رگاکه ی داخسته وه و رای کرد. وا هات به خه یالمد، که ده شی سه رم بو بیته که له سه ر، بۆیه نه و ژنه به و راده یه ترسا وه.

گه وره م، چهند خوشه مهرگ نه قلی نه پیکابام، وهک نه وه ی ده رحق به تو کردی. کاتیک گه یشتینه ڤینا ته وای گوپ و هیزم خسته کار تا له قیتاره که دابه زم و رۆژنامه یه ک بکرم، به لام هه لخلیس کام، سه رم به ر عامودیک ئاسن که وت و بوورامه وه و ته ختی ئه رزه که بووم.

دوای نه وه چ شتیکم بیرنا یه ته وه، که چاوانم کرده وه خوم له نه خوشخانه بینیه وه. شه و بوو، گلۆپیک چکۆله ی شین به ژوو سه رمه وه داگیرسابوو، سه رم پیچرابوو، تارماییه کی سپی به دوو بالی شینه وه، له هه ر لاجانگه یه کیدا بالیک، به ره و لام هات، ده ستی سارد و میهره بانی له سه ر دلّم دانا و زه رده خه نه یه کی هاتی. به تارامی گوتی: "بنوو!"

چاوانم لیک نا، خه و، خه ویک سهر و قورس هه مدیس له خۆبه وه پیچام، هه ستم ده کرد رۆچومه ته نیو قورقوشمه وه، ده ست و قاچم هیند قورس بیوون که نه مده توانی بیانجو لیتیم، وهک بلتی باله کانی رۆحم به یه که وه لکان.

نه و رۆژانه ی نه خوشی له جیگه دا خسته می، سه راپا بریتی بوون له خه و ی قوول. چهن دین رۆژ زاد

نه چوه ده مم، خه ربیک بوو ده توامه وه، نه مده توانی له جیگه که م هه ستم و بجوولیم، رۆژانه هه ستم ده کرد هیتور هیتور له نیو قه ده وه تا سینگ و تا گه روو له نیو زه لکاویکی نه رم و شله تین رۆده چم، زه لکاویک که بوئی گه لای رزوی لی ده هات، پیم و ابوو هه بی و نه بی نه مه مهرگه. جارنا جار سه رم به رز ده کرده وه، له م کاتانه دا که هه مدیس رۆشنایی ده رۆزایه وه هۆشیاریم. سیسته ره که م بانگ ده کرد، نه ویش به باله سپیه کانی لاجانگ و قه له م و قاقز به ده سته وه ده هات، ده هات و ئاماده ده بوو بو نووسین، زه نیم ده که وه کار و به رگری ده کرد و پرکیشی ده نواند که هاوشان له گه ل نه دنامه کانی تری به ده مند رۆنه چیته زه لکاوه وه. سیسته ره که م و راهیتابوو نه وه ی ده یلیم بینووسی. زۆر له و نووسینانه له به یین چوون. دوای هاتنه ده ره وه م له زه لکاوی مهرگ، نه و نووسینانه ی تر که مایوون به ریز خسته منه نیو نووسراوه کانه وه.

سیسته ره که له کاتیکدا که ده ستی ده گرتم و زه رده خه نه ی ده هاتی، ده یگوت: "ئاماده م!" هه میسه قاقزه که ی له سه ر نه ژنوی داده نا و ده ینووسی. ده سته باریک و سپیه کانیم له به ره، چاوانم ده نو قاند و ده مگوت بنووسه: "سلاو نه ی ئینسان، سلاو نه ی که له شیری سپی په رلی، راسته - گرنگ نییه خه لکی چ ده لین - گه ر تو نه قووقینی خو ره لئا یه ت!"

سیسته ره که پیده کانی و ده یگوت: "نه ری له م ورینه ی (تا) یه دا، چ ده هۆنییه وه!" بنووسه: "گه ر دلّم بکه نه وه، چیا یه کی به رزو هه لمه موت ده بیننه وه که ئینسانیک ته نها پیایدا هه لده گرتی!"

نه مه ش بنووسه: "نه ی داربادامی په رتشان، گه ر هه نوو که له دلی زستاندا چرۆ بکه یه ت، به فر دئ و نابووت دهکات. هه موو به هارنیک داربادام وه لام ده داته وه: ده ی با بیته!"

سیسته ره که که ده یبینی ره نگم په ریوه، ده یگوت: "ئیدی نه مرۆ به سه!" ده مگوت: "نا، نا، نه مه ش بنووسه: ده خوازم نه قلّ بیینم له ده رگای ئاسمان ددها و سوال له خواوه ند ده کات، خواوه ندیش ده رگای به روودا ناکاته وه و له تیک نانی ناداتی!"

سیسته ره که به حیره وه ده یگوت: "به سه... به سه!"

- "نا، نا، نه مه ش بنووسه، تا که مردم، خه لکی له وی، له گریکستان بزنان: بو هه ر کوئی برۆم و له هه ر کوئی نیشه جی بم، گریکستانم وهک گه لپی داردیمشت له مابه یینی ددانه کاندما هه لگر تووه!"

چاوانم نوو قاند، زه نیم به تالّ بیووه. به چرپه گوتم: "خوشکی مان دووم!" وام گوت و هه مدیس له زه لکاوا رۆچومه وه. چیژ و به رزایی و نشیویه کانی ژیانم، خه لکانیک که خو شم ده یستان، ولاتگه لیک که بینیبوومن، هه موو له سه رمدا مه له بان ده کرد. بو ساتیک ده هاتنه وه یه ک، پاشان ده رپه یه وه و نه ده مان، هه وری تر به رز ده بووه، گا له لاجانگه ی راسته وه و گا لای چه پ. ناخر نه وه به ند بوو به و ناراسته یه وه که (با) لیوه ی هه لی ده کرد.

رۆژیکیان له گیتنه ی (تا) دا، پاکیزه ی هه نگاو ئالتونیم هاته وه یاد (*). نه وه ده یریکی کریتییه که

به‌سه‌ر زه‌ریای لی‌سییدا ده‌نۆڤی. وای چ پۆڤتیک بوو! چ خۆڤتیک دلفیستی به‌هاری! چلۆن زه‌ریا ده‌ده‌وشایه‌وه و به‌ره‌وه که‌ناری مه‌غریبی خۆی ده‌کوتا. عابیدی ش پیره‌میردیک کورته‌بالا و چوست و چالاک و به‌خۆ، ریش سیی و سمیل قنج، تا بلتی خوش مه‌شرب. منی بۆ بیینی گۆڤرستانی ده‌یره‌که برد، گۆڤری راهیبه‌کانی پیشان دام که له‌سه‌ر گابه‌رده‌کانی گۆڤرستانی ده‌یره‌که هه‌لده‌سا، زه‌ریا هورۆمی بۆ خاچه‌دارینه‌ره‌سه‌کان ده‌برد. ئاکام ته‌واوی ئه‌و ناوانه‌ سه‌رپاوه‌نه‌وه که له‌سه‌ر خاچه‌کان هه‌لکۆلرا‌بوون. ده‌مویست بگه‌ریمه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی پیم و ابو‌گه‌ران به‌ناو گۆڤره‌کانا شتیکی بیته‌وه‌ره، به‌لام عابید توند باسکی گرتم و به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی:

"وه‌ره، کوربه‌ ئازاکه‌م وه‌ره، مه‌ترسه، خه‌لکی ده‌لین: ئینسان ئازده‌لێکه‌ بیره‌ له‌مه‌رگ ده‌کاته‌وه. به‌لام من وا نالیم، نا، به‌لکو من ده‌لیم: ئینسان ئازده‌لێکه‌ بیره‌ له‌به‌رده‌وامی ژیان ده‌کاته‌وه، ده‌ی وه‌ره و بنۆڤه!" لای گۆڤتیک هه‌لکه‌نراو و به‌تال راوه‌ستا. گوتی: "ئه‌مه‌ گۆڤی منه، کورپ خۆم مه‌ترسه، نزیک به‌ره‌وه، هیشتا به‌تاله، به‌لام دواجار هه‌ر پر ده‌بیته‌وه. وه‌ره و سه‌یره‌که!"

وای گوت و دایه‌ قاقای پیکه‌نین، ئه‌و خۆی گۆڤه‌که‌ی به‌پاچ هه‌لکه‌ندبوو، کیتی قه‌بره‌که‌شی ئاماده‌کردبوو. گوتی: "بنۆڤه‌ چیم لێ نووسیوه، بۆ دانانه‌ویته‌وه و بیینیته‌؟ پیم وتیت ترس به‌سه!" ئه‌وسا که‌وته سه‌ر چۆک، خۆله‌که‌ی له‌سه‌ر نووسیینه‌که‌ لادا و خۆتندییه‌وه: "هپی مه‌رگ، من لیت ناترسم!" سه‌یری کردم، ته‌نانه‌ت گۆڤتیکه‌کانیشی پیده‌که‌نین. گوتی: "ئه‌دی بۆ ده‌بی له‌مه‌رگ، له‌م رنده‌ پیره‌ بترسم، ئه‌و بۆ خۆی هیشتره، ده‌ی من سواری ده‌بم و ناچاری ده‌که‌م تا لای خواوه‌ندم به‌ری!" پیم وایه‌ پرێک له‌ده‌وله‌مه‌ندترین ساته‌کانی ئینسان، ئازادترینیان له‌قه‌یدی زه‌من و شوین و لۆڤیک، ساته‌وه‌خته‌کانی (تا)ن.

ناوه‌راستی به‌هار بوو که دواجار توانیم له‌نه‌خۆشخانه‌ بیه‌مه‌ ده‌ری و پێ بنیسه‌وه رووناک. گوله‌ یاس له‌باغه‌کانا شکۆفه‌یان کردبوو، ژنان جلکی ره‌نگاوه‌نگی گۆلگۆلییان پۆشیبوو، کیژان و کوران له‌ژیر دره‌خته‌ تازه‌ سه‌وز بووه‌کاندا، له‌گه‌ل یه‌که‌یدا چه‌چه‌یان بوو، وه‌ک بلتی رازی گه‌وره‌یان پێ بی و بیانه‌وی به‌یه‌کدی بلتین. ئه‌و پاش نیوه‌رۆیه‌ی له‌نه‌خۆشخانه‌ مه‌رده‌سه‌یان کردم، شنه‌یه‌کی فینک هه‌لی کردبوو که بۆنی که‌زی و بۆنی روخساری تازه‌ ئارایشکراوی ژنانه‌ی له‌گه‌ل خۆیدا هه‌لگرتبوو، لیکدا لیکدا به‌خۆم ده‌گوت: "ئه‌مه‌ عه‌رده، ئه‌مه‌ دونه‌ی سه‌رتیه‌، چه‌ند خۆشه‌ زیندوو بیت و هه‌ر پینج هه‌سته‌که‌ت ئیش بکه‌ن - ئه‌و پینج ده‌روازه‌یه‌ی دونه‌یان لێوه‌ دیته‌ ژووری - چه‌ند قه‌شه‌نگه‌ بلتیت دونه‌یا جوانه‌ و خۆشم ده‌وی."

عه‌ردی به‌هه‌تاو شو‌راو هه‌ستیکی نازکی تیمادا خولقاند و تا راده‌یه‌کی فره‌ رووژاندبوومی. هه‌ستم ده‌کرد تازه‌کی له‌دایک بووم و بۆ ساتیک بۆ دونه‌ی ژیرئ دابه‌زیبووم، ئیدی ترس دا‌بگرتبووم، رایه‌ریبووم و چاوانم کردبوونه‌وه و جاریکه‌ی دی خۆم له‌به‌ر رو‌شنایی ئاشنا و پیرۆژدا بیینیسه‌وه که وا له‌ژیر دره‌خته‌کاندا پیاسه‌ ده‌که‌م و گویم بۆ قسه‌ و بۆ پیکه‌نینه‌ی خه‌لکی رادیراوه‌.

هیور هیور هه‌نگام دهن، هیشتا ئه‌نۆم ده‌له‌رزی، سه‌ره‌گیته‌یه‌کی نه‌رم و خۆش و ره‌نگاوه‌نگ وه‌ک

ته‌مومژی سپیدان زه‌ینمی له‌خۆه‌ پینچابوو. له‌ودیو ئه‌م ته‌مومژه‌وه، دونه‌یام ده‌بینی نیوه‌ی توندوتۆل و نیوه‌که‌ی تری له‌خه‌ون چنرابوو. په‌یکه‌ریکم که‌وته‌وه بیره‌ که جاریکیان - نازانم له‌کام کلتیسا - بیینیبووم. وینه‌که‌ له‌ دوو ئاست پیکه‌تیبوو، له‌ناستی خواره‌وه، قه‌دیس ژیرۆژی به‌هتیز و کاکۆل زه‌رد، به‌سه‌ر ئه‌سپیکه‌ی سه‌رکه‌شه‌وه ره‌مه‌که‌ی له‌ جه‌سته‌ی ئازده‌لێکی ترسناک و گه‌وزاو و که‌فکردوو رۆبردبوو که ده‌می ره‌نگاوه‌نگی کردبووه و خه‌ریکی خواردنی بوو. هه‌مان نه‌به‌رد له‌ناستی سه‌رووی وینه‌که‌شدا هه‌بوو، ئه‌وه‌ نه‌بێ که قه‌دیس ژیرۆژ و ئه‌سپ و ئازده‌له‌که‌ له‌هه‌وریکی ته‌نک خولقا‌بوون و خه‌ریک بوو له‌هه‌وادا ده‌ره‌وینه‌وه و دیار نه‌ده‌مان. هه‌روا که به‌ئه‌نۆی له‌رۆکه‌وه به‌باغ و شه‌قامه‌کانی قینادا تیده‌په‌ریم، ئه‌م ئاسته‌ی سه‌روه‌ی وینه‌که‌م ده‌بینی که له‌ تابلۆی دونه‌یا کیتشراوه و نیگه‌رانی ئه‌وه‌ بووم نه‌بادا (با)یه‌ک هه‌لکا و بیره‌ویته‌ته‌وه.

له‌کۆتیه‌ بزانیا له‌مه‌یانه‌ی چه‌ند رۆژتیکه‌ که‌مدا ئه‌و (با)یه‌ هه‌لده‌کا و به‌راستی ئه‌و وینه‌به‌ په‌رت ده‌کات.

قینا شاریکی ئه‌فسووناوی و سه‌رنج‌اکیشه‌، بونیاده‌م هه‌میشه‌ وه‌ک دوله‌ریک وه‌یادی دیتیته‌وه، دوله‌ریکی قه‌شه‌نگ و به‌ناز و له‌خۆیایی، دوله‌ریک که‌ ده‌زانێ چه‌ن جلک ده‌پۆشی و چلۆن خۆی رووت ده‌کاته‌وه. ده‌زانێ چلۆن خۆی به‌ده‌سته‌وه بدا و چه‌ناوچه‌نی خیانه‌ت بکا، نه‌ک له‌رووی رق یان ئه‌قینه‌وه، به‌لکه‌ له‌رووی گالته‌وه، دوله‌ریک که‌ نا‌روا، به‌لکو سه‌ما ده‌کا، بانگ نا‌کا به‌لکو گۆرانی ده‌چرێ، باران ته‌ری ده‌کا و به‌فر دا‌یده‌پۆشی و خۆر گه‌رمی ده‌کاته‌وه. ده‌بیینیته‌ به‌دیه‌ژایی که‌ناره‌کانی دانووب له‌سه‌ر پشت راکشاه، هه‌موو شتیکی ده‌بینی و وی چ شتیکی لێ حه‌شار نادات.

چه‌ند رۆژێ دوای گه‌رانه‌وه‌م بۆ ژیان، له‌زه‌تم له‌م شاره‌م ده‌م به‌پیکه‌نینه‌ برد، له‌زه‌تم برد له‌رو‌شنایی، له‌ بۆنی نه‌رز، له‌گفتوگۆی خه‌لک و له‌ سه‌روو ئه‌مانه‌یشه‌وه له‌زه‌تم برد له‌ ئای سازگار و له‌نانه‌ی به‌تام و له‌میوه. له‌بانیژه‌ی ژووره‌که‌مدا راده‌هه‌ستام و چاوانم لیک دهن، گویم بۆ ژاوه‌ژاوی دونه‌یا راده‌دێرا، دونه‌یا ده‌تگوت پوره‌ هه‌نگه‌، پر له‌ کړیکار و نیره‌ هه‌نگ و هه‌نگوین، شنه‌ی به‌هاران وه‌ک ده‌ستیکی سارد و میه‌ره‌یان خۆی له‌ روخسارم هه‌لده‌سوو.

به‌لام هه‌روا که جه‌سته‌م پر و گیانم هه‌مدیس جله‌وی گرته‌وه ده‌ست، هیور هیور ته‌واوی ئه‌و له‌زه‌تانه‌م پوچ و تووره‌هات هاتنه‌ پینچا. پینچه‌وانه‌ی خواسته‌ قووله‌کانم بوون، بونیاده‌م وای هه‌ست ده‌کرد که‌سیک ته‌واوی پیاوان و ژنانه‌ی ئیره‌ ختوکه‌ ده‌دا، ئه‌مه‌ پیکه‌نینه‌ به‌رده‌وامیانی رافه‌ ده‌کرد، به‌لام من ئینسانم پێ ئازده‌لێکی میتافیزیکی بوو، ئه‌وکات ئه‌نجامگیریم له‌باره‌ی ئینسانه‌وه ئاوه‌یای بوو: پیکه‌نینه‌، بێ باکی و گۆرانی به‌لامه‌وه جو‌ریک بوون له‌ خیانه‌ت و لاساری. با‌م بیره‌که‌وته‌وه که پیکه‌نینه‌ی به‌جو‌ریک لاساری داده‌نا، نه‌یده‌زانێ بۆ! به‌لام من هۆکه‌بیم ده‌زانێ و ئه‌مه‌ش ته‌نێ هه‌نگاوێک بوو له‌ گه‌وره‌ده‌وه‌ی کور له‌ باب.

ده‌نگی گر و بێ روحمانه‌ی پیغه‌مبه‌ری خه‌مین که خۆشم ده‌ویست، تا راده‌یه‌کی ژور ئاشکرا له‌ناخدا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، ئه‌م ده‌نگه‌ی ناخ نه‌عه‌ره‌ته‌ی ده‌کیشا: (شه‌رمه‌زارییه‌! ئه‌مه‌ ئه‌و ئه‌قله‌ توندوتۆله‌

شیرانه‌ییه که دهرخواردم دایت؟ ئەمە مەگەر فیتیم نە کردیت لە بەرامبەر دلدانەوه‌دا سەر ئەوی نە کەیت؟ تەنێ کۆیلە و ترسۆنگان ئومیدیان هەبە - وا باشتره ئەم واقعییه‌تەیان قەبوول بێ. دونیا بۆسە بەکە خواوەند ناویەتییه‌وه، سازش مەکە، نە کەیت دەم بۆ چەشتە تەلەکە‌ی بەریت، لەبری ئەوه له برسا بمره!

پاشان بەدەنگێکی نەرمتر و مەحرمانە گوتی: (من ترسام و شکستم هینا، تۆ دەبی ببیەیتەوه!)

هەندێ جاری تر ئەم دەنگە، بەچریه و تەنزنامییز بەرز دەبۆوه: (مەبەستت چییە لەم بەخۆدانازین و بانگەشەکردنە بەو‌ی مەخالەوه‌یت و باوەرت بەئایینیکیه که سەر بۆ تەسەللادانەوه دانانەوین، کەچی هەمیشە لەو مەخالانە‌ی ئومید- لە کلتیساکاندا - خەریکی خۆ مەست کردنیت. لەحزوری ناسیریدا سوژدە دەبەیت و دەستی سوآل رایەل دەکەیت و دەلێتی: خواوەند زگرم کە! بەتاقی تەنێ بکەوه رێ، بچۆرە پیتش، بگەرە کۆتایی رێگە، لەوێ خەرەند دەبینی، لێی بنۆرە، هەموو داوایەکی من لەتۆ ئەوه‌یه لەخەرەند بنۆرە بەبێ ئەوه‌ی ترس قۆرخت کا، ئەمە و هیچی تر نا، خۆیشم هەر وام کرد، بەلام ئەقلم نەرووخوا، با ئەقلت تۆکمە و جینگیر بێ!)

دلی ئینسان نەهیتییه‌کی تاریک و لەکردنەوه نەهاتوه، گۆزەیه‌کی کون کونە بەدەمیکی هەمیشە کراوه‌وه، گەر تەواوی رووبارەکانی دونیای بکەیتە سەر، هەمدیس هەر خالی و تینوو دەبیتەوه. گەورەترین ئومیدەکان بۆی پر نەکران. چما هەنووکە بەگەورەترین ئومیدییەکان پر دەبێ؟

ئەمە ئەو ئاراستەیه بوو کە دەنگی بپروحم هەمیشە هانی دەدام بیکرمە بەر. مەزەندەم دەکرد هەول دەدا بەشوینپیتی هەنگاوه‌کانی چ کەسێکدا بمانی، هەنگاوه‌لیک کە تۆکمەو دلنیا بەرەو هەلدێر دەچنە پیتش. ئەم رێڕۆشستەنە گا خیرا و گا سست نییە، بەلکو بەهاوسەنگی و بەشکۆیه‌کی شاهانە‌وه‌یه. دەنگە کە لیکدا لیکدا دەبگوت: (ئەوه داوایەمین زگراکەر کە بونیادەم لە ترس و ئومید و خواوەندەکان قوتار دەکات، دواي کەوه، من خۆم نەمتوانی ئەوه بکەم، لەبەر ئەوه‌ی سۆپەرمان لەکاتیکی ئومیدیکی گەورە‌ی پێ بوو بۆم، تێبەری و ئیدی منیش رێگەم لێ بزر بوو، ئیدی چ دەرفەتیکم شک نەدەبرد تیایدا بیهیتنە لاوه و لەگەڵیدا پیک بێم. بەلام سۆپەرمانی ناسیری بیهیتنە لاوه و ئەو شتە بەدی بێنە کە من نەمتوانی بەدی بێنم: ئازادی ره‌ها! (دەنگە کە بەم تەرزە بپروحم و سەرسەختانە‌یه، بەحیرسەوه هەولێ دەدا و هیورهیور پیغەمبەری زگاری ره‌ها و کامل بەبێدەنگی لەناخما هەلدەسایە سەری، هەناوم ببوو گۆلە نیلۆفەر و وی چوار مشقی لەناویدا دانیش، دوو گالیسکە‌ی عاریفانەش لەسەر بنی پیتی هەلکۆلراوو. قامەکەکانی لێزانانە پیکداچوو، لۆولەکیکی رەش وەک چاوی سیتیەم لە مابەینی برۆکانیدا بوو. زەرەدخەنە ئەهریمەنانە و ئارامە‌کە‌ی لە لیوانی نازکییه‌وه تا گۆی زلەکانی و لەویش‌هوه تا هەنیه‌ی دێژ ببۆوه، پاشان وەکی هەنگوین داچۆرابووه خواری و هەموو جەستە‌ی داپۆشیبوو، گەبشتبووه بنی پیتی و ئیدی لەویدا دوو گالیسکە‌کە کەوتبوونە جوولە، وەک بلتی پەرۆشی رۆشیتان بن.

***

بوزا! سالانیک لەوه‌وه‌ی ژباننامە و پەيامە ناومیدانە کەبیم خۆتیندبۆوه، بەلام هەموویم بپروبووئەوه. ئاشکرايه ئەو دەم هیشتا منال بووم بۆیه سەرنجی رانه‌کیشابووم، پاشان دەنگی ویم پێ دەنگیکی نامۆ و ئەفسووناوی بوو کە لەقوولایی ئاسیاوه، لەجەنگە‌لی پر له مار و گیا سالمە‌ی سەرگێژکەرەوه دەهات، بەلام منی گێژ نەکرد. دەنگیکی ئاشنا و پر له‌شیلە لەناخەوه‌را بانگی دەکردم و بەدلنیا بیییه‌وه دەچومە پیتش تا دیدەنبی بکەم. بەلام هەنووکە لەمیانە‌ی قاقای پیکە‌نبینی ئەم شارە‌دا، هەمدیس دەنگی وی وەکی شمشالکیکی نامۆ و ئەفسووناوی دەرژایه‌ گوتیم. وە‌ی کە چلۆن چاوانم لیک نا و بەخیرم هینا! هەنووکە دەنگە‌کە ئاشناتر بوو، وەک بلتی هەرگیز لە ناخمدای کپ نەبووی، بەلکو تەنێ دەنگی شەیبوری رۆژی حەشری مەسیحییه‌ت داپۆشیبوو.

چ گومانی تیدا نییە کە خۆراکی شیرانە‌ی پیغەمبەری شەیتانی گوری پێ بەخشیبووم، چونکە ئیدی شەرم دەکرد لەهە‌ل‌دان بۆ داپۆشینی خەرەند بەپەردە‌ی ئالووالا. هیشتا نەمدەوێرا بێ کەلەک له ئاو بەدم و پرووبەرووی خەرەند وەک ئەوه‌ی هەبە - رووت و تاسیتەر - بێمەوه. مەسیح له‌ نیوانی من و خەرەندا دل‌سۆزانە دەستەکانی رایەل کردبوو تا نەهیلێ خەرەند بێنم و لیتی بترسم.

کەوتە ئازاردانی رۆحم. گەرچی رۆحم خوازیاری ئەوه‌بوو هەر پابەندی جەستە‌ی پێ و دەم و هەردوو دەستی بیه‌خشی تا دونیایان پێ ماچ کا و دەستیان تێوه‌دا، رۆحم ئیدی نەیدەویست بەچاوی دوژمنەوه سەیری تویکلی جەستە بکات، بەلکو هەردووکیان ببوونە هاواری تا بتوانن دەست لەنیو دەستی یەکترا سەفەرکەن و تەن‌ها لەگۆردا لەیه‌کتر جیاوین. گەرچی رۆحم خوازیاری ئەو هەمووه‌ بوو، بەلام من رێگەم لێ گرتبوو، کام من؟ دیوه‌کە‌ی ناخ، دیویکی نوێ - بوزا، ئەم دیوه‌ هەمیشە هاواری دەکرد: (ئارەزوو بلتیسە‌یه، عیشق بلتیسە‌یه، چاکە‌خوازی و ئومید و من و تۆ و بەهەشت و دۆزەخ بلتیسە‌ن. تەنهاو تەنها شتی‌ک لەرووناکییه، چاوپۆشین لە بلتیسە، بلتیسە‌گە‌لیک کە تۆ دەسووتین، وەری گره، وەری گره و بیکەرە روناکی، پاشان رووناکییه‌کە بکوژیتەره‌وه!)

لە هیندوستان کاتیک کاری رۆژانە کۆتایی دەهات و سبەر دەکەوتە سەریان و کۆلانی گوند و سینگی خەلک، جادووگەریکی پیر (*) بەمەبەستی پیاوسە‌یه‌ک له‌ گوند له‌ کوخته‌کە‌ی دەهاتە دەر. (نە‌ی) بەکی ئەفسووناوی لەمابەین لیویدا و دەرگا بەدەرگا دەگەر، نەغمە‌یه‌کی شیرین و لایلایه‌ نامیژی وەک سبیریکی شەفابە‌خش دە‌ئەند. ئەو نەغمە‌یه‌ ناو‌را - نەغمە‌ی پلنگ - و دەلێن زامی رۆژی ساریژ دەکرد. ئەمە ئەو نەغمە‌یه‌ بوو کە ئارەزووی ژنەفتنیم بوو، جا بۆ ئەوه‌ی بەو مەرامه‌ بگەم، دەرگای ژوورە‌کەم لەسەر خۆم کلۆم دا و شوو و رۆژ سەرم بەسەر کتییی ئەستور ئەستوردا شوپ کردوه و کەوتە مۆتالای سرووتە‌کانی بوزا و وانە‌کانی.

(له‌ هەر تە‌ی جحیلیمدا، بەقۆرە‌ش و لۆولە‌کە‌مه‌وه، له‌ ترۆپکی له‌ززه‌تی جحیلیمدا، له‌ئە‌وه‌‌لێن شانازی هیزی پیاوه‌تیدا سەرم سفر کرد. جبه‌یه‌کی زەردم پۆشی و دەرگای ماله‌کەم کردوه و رووم کرده سەحرا!)

(*) و دەدەر نەری رۆحه‌ شەرانگێزه‌کان.

لیتروه شه‌ره‌کانی تهریقته‌ی زاهیدانه ده‌ستیان پین کرد. (باسکم ده‌تگوت قامیشی وشکه‌ه‌لاته‌یه، به‌یانی و به‌یانی ده‌نکین برنجم ده‌خوارد، پیت و نه‌بین برنجی نه‌وکات له‌هی ئیستا گه‌وره‌تریووبین، هه‌روه‌کی یه‌ک بوون، رانم وه‌ک قاچی وشتر و، برپه‌ی پشتم وه‌ک ته‌سیح و ئیسیکیشم هه‌روه‌ک بیجمی گوندیکی ویران ده‌ره‌په‌ریبوون، رۆشنایی چاوانم ده‌تگوت دره‌وشانه‌وه‌ی ناوه له‌ بنی بیریکی قولدا، سه‌رم له‌ کووله‌که‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌چوو که له‌به‌ر هه‌تاودا وشک ده‌بین و ده‌رۆن!)

به‌لام زرگاری له‌م ریگه‌ سه‌خته‌ زاهیدانه‌یه نه‌که‌ته‌وه، بوزا بۆ گوند گه‌راپه‌وه، خواری و خواری‌یه‌وه، به‌تارامی - نه‌ به‌خته‌وه‌ر و نه‌ خه‌مبار - له‌ژیر دره‌ختیکدا دانیشتم و گوتی: (هه‌لناسم، هه‌لناسم، تا زرگاری نه‌دۆزمه‌وه له‌ژیر ئه‌م دره‌خته‌ هه‌لناسم!)

به‌روانیی روون و رۆحیتیکی پاکیزه له‌ ژه‌نگ فه‌نای بینی. بینی ژبان له‌سه‌ر عه‌رد هه‌لده‌سی و دیارنامینتی، خواوه‌ندانی بینی که وه‌ک هه‌ور له‌ ئاسماندا بلا‌وده‌بنه‌وه، ته‌واوی بازنه‌که‌ی بینی و پاشان پالی به‌دره‌خته‌که‌وه‌ دا، هه‌رکه‌ نه‌وه‌ی کرد، شکۆفه‌گه‌لی دره‌خته‌که‌ به‌سه‌ر کاکۆل و نه‌ژۆیدا که‌وتن و په‌یامی مه‌زنیش به‌سه‌ر زه‌ینیدا.

ناوری بۆ چه‌پ و راست، بۆ پیتشه‌وه و پاشه‌وه‌ دایه‌وه، خودی ئه‌و بوو له‌ درنده و ئاده‌میان و خواوه‌ندیاندا نه‌عه‌ره‌ته‌ی ده‌کیشا، ئه‌قین پالی به‌سه‌ردا کیشا، ئه‌قین و هاوسۆزی بۆ خودی خۆی که به‌سه‌راپی دنیادا بلا‌وبه‌وه و له‌کیشمه‌کیشدا بوو. ته‌واوی عه‌زابی عه‌رد، ته‌واوی عه‌زابی ئینسان عه‌زابی خودی ئه‌و بوو. (ئینسانیک له‌م جه‌سته‌ ناسکه‌دا - له‌م تیکه‌له‌ی خۆین و ئیسک و مۆخ و گوشت و به‌لعم و هیلکه و ئاره‌قه و فرمیسک و پاشه‌رۆیه‌دا - چۆناوچۆنی ده‌توانی دلشادی؟ ئینسانیک له‌م جه‌سته‌یه‌دا که جه‌سه‌د و نه‌خۆشی و پیری و مه‌رگ حوکمی ده‌که‌ن چۆناوچۆنی ده‌توانی به‌خته‌وه‌ر به‌ن؟ هه‌موو شتییک - گیا و هه‌شه‌ره و ئاژه‌ل و ئینسان - رووه‌ فه‌نابوون ده‌رۆن، له‌ دواوه‌ بنۆره، له‌وانه‌ بنۆره که ئیتر نین. له‌پیتشه‌وه‌ بنۆره، له‌وانه‌ بنۆره که هیشتا له‌دایک نه‌بوون، ئینسان وه‌ک گه‌نم شین ده‌بین، وه‌ک گه‌نم ده‌که‌وی و سه‌رله‌نوێ چرۆ ده‌کاته‌وه، ئوقیانوسه‌ به‌ سنوره‌کان وشک ده‌که‌ن، چی‌اکان داده‌رمین، ئه‌ستیره‌ی ته‌وه‌ر داده‌گیرسێ و ده‌کوژیتنه‌وه و خواوه‌نده‌کان مه‌حف ده‌بن!)

هاوسۆزی رینۆینی سه‌راستی سه‌فه‌ری بوزاییه‌یه. له‌ریگه‌ی هاوسۆزییه‌وه‌ خۆمان له‌جه‌سته‌مان قوتارده‌که‌ین، په‌رده‌که‌ ده‌دپرتین و یه‌کانگیری عه‌ده‌م ده‌بین. (ئیمه‌ هه‌موومان یه‌ککین، ئه‌م یه‌که‌ش نازار ده‌چیتێ، پینوسته‌ زرگاری که‌ین. ته‌نانه‌ت گه‌ر یه‌ک دلۆبی له‌رۆکی ئا نازار بچیتێ، منیش نازار ده‌چیتێ!)

(چوار حقیقه‌ ته‌ بالا‌که) له‌زه‌ینیدا شکۆفه‌ ده‌که‌ن، دنیا تۆرێکه‌ تیی که‌وتووین، مه‌رگ زرگارمان ناکا له‌به‌رته‌وه‌ی سه‌رله‌نوێ له‌دایک ده‌بینه‌وه، وه‌رن تا به‌سه‌ر تینوویتیدا ژال بین، وه‌رن تا ئاره‌زوو ریشه‌کیش که‌ین، وه‌رن تا هه‌نوامان به‌تال که‌ین، مه‌لێ: (ده‌مه‌وی بزم) یان (نامه‌وی بزم)، به‌لکو‌ بلێ: (چ شتییک ناوی!) با زه‌ینت له‌ژوو ئومید و ئاره‌زووه‌ به‌ن، ئه‌وکات له‌کاتییدا که هیشتا له‌م دنیا به‌دایت و ده‌توانیت بچی نه‌شوه‌ی جوانی عه‌ده‌مه‌وه، به‌ده‌ست و بازووت ره‌وه‌وه‌ی له‌دایکبوونیکێ تر راده‌گری!

هه‌رگیز روخساری بوزا به‌ئاوه‌ رۆشناییه‌کی پرشنگداره‌وه له‌به‌رامبه‌رمدا قه‌دی راست نه‌کردبۆوه. پیتشتر کاتیک (نیرفانا)م به‌هاویه‌کسانی نه‌میری داده‌نا، بوزام ده‌بینی وه‌ک ژه‌نه‌رالییک له‌ژه‌نه‌راله‌کانی تری ئومید که سوپاکه‌ی پیتچه‌وانه‌ی ئاراسته‌ی ره‌وتی دنیا پیتشه‌وه‌ی پین ده‌کرد. تازه‌ تیده‌گه‌یشتم که بوزا ئینسان هان ده‌دا به‌مه‌رگ قایل بێ، له‌چاره‌ به‌ده‌ری خۆش بوی، دل به‌گۆرانکاریه‌ جیهاناییه‌کان هاوئاه‌ه‌نگ کات، به‌بینینی راکه‌راکه‌ی ماده‌ده و زه‌ین و یه‌کگرتن و له‌دایکبوون و فه‌نابوونیان بلێ: ئه‌مه ئه‌وه‌یه من ده‌مه‌وی!

له‌نیوه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌دا که له‌سه‌ر عه‌رد له‌دایک بوون، بوزا له‌تۆرێکه‌دا یه‌. وی رۆحیکه‌ پاکژ و ساخ، بێ ترس و بێ نازار، پیر له‌به‌زه‌یی و حیکمه‌ت، ده‌ست رایه‌ل ده‌کا و به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شکۆداره‌وه‌ ریگه‌ی زرگاری ده‌کاته‌وه، بێ په‌روا ته‌واوی بوونه‌وه‌ران شویتینی هه‌لده‌گرن، هه‌روا که نازادانه‌ خۆیان ته‌سلیمی له‌چاره‌به‌ده‌ری ده‌که‌ن، هه‌روه‌ک کارژۆله‌ که ده‌خوازی شیری دایکی بمژی، ده‌که‌ونه‌ هه‌لبه‌ز و دابه‌ز، هه‌ر ئینسان نا، به‌لکو‌ ته‌واوی بوونه‌وه‌ران: ئینسان، نازه‌ل، دره‌خته‌کان. به‌پیتچه‌وانه‌ی مه‌سیحه‌وه، بوزا ته‌نی ئینسان ده‌سچن ناکا، به‌لکو‌ ئه‌و هاوسۆزی بۆ هه‌موو شتییک هه‌یه و زرگاری به‌هه‌موو شتییک ده‌به‌خشی.

چه‌ن‌دین رۆژ و چه‌ن‌دین هه‌فته له‌م سه‌رکیشیبه‌ نوێه‌دا رۆچووم، دلێ ئینسان چ خه‌ره‌ندیکه‌! لیدانی دل چۆن ریگه‌ پیتشینی نه‌کراوه‌کان ده‌گریته‌به‌ر! ئایا ده‌شی ته‌واوی ئه‌قین و په‌رۆشیم بۆ نه‌میری به‌ره‌و عه‌ده‌می ره‌ها په‌لکیشم کات! ناشی نه‌میری و عه‌ده‌م یه‌ک شت بێ؟

کاتی بوزا له‌ژیر دره‌خته‌که‌دا هه‌ستا، ئه‌و شویتنه‌ی که حه‌وت سال تیایدا له‌دووی زرگاری ده‌گه‌را، که‌وته ری و هه‌نووه‌ که ره‌ها له‌گۆره‌پانی شاریکی گه‌وره‌دا چوار مشقی دانیشتم. که‌وته ئاخافتن و ئیدی به‌گژاده و بازگان و جه‌نگاوه‌ران له‌ده‌وری کۆبوونه‌وه و ئه‌میش په‌یقی زرگاری به‌گوتیدا ده‌دان. یه‌که‌م جار ته‌واوی ئه‌و کافرانه‌ گالته‌یان پین کرد، به‌لام هیتوره‌یتور هه‌ستیان کرد که هه‌ناویان به‌تال ده‌بێ و پاکژ ده‌بنه‌وه له‌ ئاره‌زوو، ورده‌ ورده‌ جلکه‌ ره‌نگاوه‌نگه‌ سپی و سوور و شینه‌کانیان وه‌کی جبه‌که‌ی بوزا زه‌رد هه‌لگه‌را. به‌هه‌مان شپوه‌ منیش هه‌ستم کرد هه‌ناوم چۆل ده‌بێ و زه‌ینم جبه‌ی زه‌رد ده‌پۆشی.

شه‌ویکیان به‌مه‌به‌ستی پیاسه‌ چووم بۆ (پراتیر) (*) که یه‌کیکه‌ له‌باخه‌ گه‌وره‌کانی قینا. کیرتییک له‌ گروهی خوشکانی ئارایشترکراو به‌ره‌و لام هات. له‌ ترسا هه‌نگاوه‌کانم خیرکرد، به‌لام وی پیتشی دامه‌وه و قۆلی گرتم. بۆنی قورسی وه‌نوشه‌ی لێ ده‌هات، له‌ژیر رووناکیدا ده‌متوانی چاوانی شین و لیتی سوور و سینگ و مه‌مکی نیوه‌ رووتی ببینم.

به‌ده‌م چا و داگرتنه‌وه به‌چریه‌ گوتی: "وه‌ره له‌گه‌لم!"

وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌خه‌ته‌ریکدا بم، هاوارم کرد: "تا... نا!"

قۆلی به‌ردام و گوتی: "بۆچی؟"

- "بیووره کاتم نییه!"

کیژده که به به زهییبه وه سهیری کردم و گوتی: "شیت بوویت؟ تو کیتیت؟ راهیبیت؟ کهس نامانیینی!"
دهموست بلتیم: "ناخر بوزا دهمانیینی!" بهلام ددانم بهخوډا گرت. لهو کاته دا کیژده که چاوی به که سیتیکی تر که وت، به رهو لای رای کرد تا قسانی له گهل کا. هه ناسه به کی قوولم هه لمژت، هه ستم ده کرد له خه ته ریتیکی گه وره رزگارم بووه، ئیدی به په له گه پامه وه ژوو ره که م.

خوم له زه ریای بوزادا نوقوم کردبوو، زه نیم بیووه گو له به رۆژ و بوزاش به خور. هه روا که سه ری له ناسو ده ره ده پینا، ده گه بیسته نیوهره به رهو ناوا بوون ده چوو، من هه ره به دوا به وه بووم. جار تیکیان پیره م پیردیکی رۆمیلیایی پتی گوتم: (ناو ده نوئی، بهلام رۆح ناوئی!) بهلام نهو رۆژانه وا پیده چوو رۆحم له خه ویتیکی پیرۆزدا نوقوم بووین و له زه ریای نارامی بوزادا غه رق بووین، رتیک وه که نه وهی که خه ون ده بیینی و ده زانیت خه ون ده بیینی و ئیدی ته واوی نه وهی له خه ون دا ده بیینی، چ باش و چ خه راپ، شادی و ترس و خه مت تیدا ناو رووژتین، له به ره نه وهی دلنیایت وه ناگا دیتته وه و هه موو شتیک ده ره ویتته وه. منیش بی نه وهی ترس یاخوډ شادی دامگرن، بی توژ قالییک شپزه بی، له تارما بییه کانم ده نۆزی که به پیش چا وندا تیده په رین.

بو نه وهی به ره له ره وینه وهی خیرای نه م وینه خه و ناویبانه بگرم و بو نه وهی له رتیکه ی وشه وه توکمه بی زیده تر به خشمه رزگاری ته وا وه تی، که وتمه نووسینی و توو پتیک له نیوان بوزا و نااندا ی موریدی نازیزیدا.

***

وه حشییه کان له چیاکانه وه دابه زیوون و شاریان گه مارۆد ابو، بوزا ده م به زه ره ده خه نه له ژیر دره ختیکه چرۆ کردو دا دانیشتیوو. نااندا سه ری نابووه سه ره نه ژنوی بوزا و چاوانی لیک نابوو تا نه هیلتی دیمه نی خه و نا لودی دنیا فیکری گومراکات. کۆمه لیک له گو تگران به ده وراندا دانیشتیووون و گه ره کیان بوو بینه مورید، گه ره کیان بوو قسان له به ره ی رزگاری به بیه ن، به لام لهو کاته پیدا که زانیان وه حشییه کان جهنگیان هه لایساندوو، ئیدی هه ماسه ت گرتیوونی.

هاواریان کرد: "ههسته مهولا! بو به ره په رجه دانه وهی وه حشییان رابه رمان به، دواتر نه یینی رزگاریمان بی بلتی!"

بوزا سه ری راوه شان و گوتی: "نا، من نایه م!"

خه لکه که به ته وره بی هاواریان کرد: "هیاکیت؟ ده ترسیت؟"

بوزا به ده نگتیک که له شه که تی و ترس و وره ی نیشتمانی به ره ی تپه پرا ندبوو، وه لامی دانه وه: "من ئیدی سه فه ره که م گه یاندۆ ته کۆتایی!"

نه وان هاواریان کرد: "باشه، باخۆمان برۆین و به رگری له سه ره زه مینی باوا مان بکه یین!" بوزا ده سستی بو به ره که تدا نیان هه لپری. گوتی: "برۆن و دۆعای منتان له گهل بی، ناخر من بو نه وه جتیکه ره ریشتموم که نه نگوی بو ده رۆن، رۆیشتموم و گه پامه ته وه، ئیدی له ژیر نه م دره خته شکۆفه کردو وه دا دانه نیشم و

چاوه رتی گه پرا نه وهی ئیوه ده که م. ته نی نه و کاته ی هه مووان له ژیر نه م دره خته چرۆ کردو وه دا دانه نیشین، هه ره قسه یه ک من ده یلیم و هه ره قسه یه ک ئیوه ده یلین، بو هه مووان هه لگری یه ک مانا ده بی. به لام هه نوو که هیشتا زۆر زووه، من شتیک ده لیم و نه نگۆ له شتیکه تر حالی ده بن، ناخر ئیمه یه ک زویان نا دوین، که واته تا نه و کاته ی یه کتر ده بیینه وه، سه فه رتیکی خوشتان بو به ناوات ده خازم!"

ساریووتا گوتی: "ماموستا من تیناگه م، هه مدیس به زویانی لوغز له گه لماندا ده نا خفیت!"

- "ساریووتا کاتی ده گه ریتته وه تیده گه یه ت. وه ک گوتم هیشتا زۆر زووه. ساله های سال ژبان و عه زایی به شه ریبه تم به گیان کریوه، ساله های سال پرپووم و پرپووم و پتیکه یشتوم. هاو پیکانم، به ره له وه هه رگیز به ناوها نازادیه ک نه گه ییووم. نه دی بوچی به م نازادیه گه ییم؟ له به ره نه وهی بریاریکی مه زم دابوو." نااندا پرسی: "پریاری مه زن؟" سه ری هه لپری و دانه ویبه وه تا پای پیرۆزی بوزا ماچ کات.

گوتیبه وه: "ماموستا، چ بریاریک؟"

- "ناخوازم رۆحم به خواوه ند، به وهی ئیوه ناوتان ناوه خواوه ند بفرۆشم، ناخوازم رۆحم به شه یبتان، به وهی ئیوه ناوتان ناوه شه یبتان بفرۆشم، نامه وی خوم به هیچ کهس بفرۆشم، من نازادم، خو ش به حالی نه و که سه ی له چنگی خواوه ند و شه یبتان رزگاری ده بی. نه و، ته نی نه و که سه یه که رزگاری ده دۆزیتته وه!"

ساریووتا که ئاره قه به هه نیه یدا چۆراو گه ی به سستیوو، پرسی: "رزگاری له چی؟ رزگاری له چی؟ ماموستا هیشتا وشه گه لیک به سه ر زارته وه ن، ده تسووتین!"

- "ساریووتا نا، نامسووتین، به لکو فینکم ده که نه وه. بمه خشه، به لام نازانم چما به رگه ی ژنه قتنی نه م وشانه ده گرت و زنده قه ناچی؟"

ساریووتا گوتی: "ماموستا، ئیمه له وه داین بچین بو جهنگ و رهنه گه ئیتر نه گه ریتینه وه، ده شی دووباره نه تانیسه وه، نه م دوا یین وشانه مان بی راکه یه نه. رزگاری له چی؟"

هتور و قورس، وه ک هه لدرانی جه سته یه ک بو ناو خه رهنه، وشه کان له زاری کۆمدرای بوزا وه به ربوونه وه:

- "له رزگاری!"

ساریووتا به سه رسوپرمانه وه پرسی: "له رزگاری؟ رزگاریون له رزگاری؟ ماموستا من تیناگه م!"

- "ساریووتا چ باشتر! ناخر گه ر تپیکه یه ت زنده قه ده چی. له گهل نه مه شدا نه ی هاو پتیانی من، ده مه وی بزانه شتیه ی نازادی من ناوهایبیه، من له رزگاری رزگارم بووه!"

بیده نگ بوو، به لام ئیدی نه یه توانی خو ی کۆنترۆل کات.

- "ده مه وی بزانه، هه ره شتیه یه کی تری نازادی کۆیله بییه، گه ره هه مدیس له دایک بام، نه وا له پیتناو نه م نازادیه گه وره یه دا، له پیتناو رزگاریون له رزگاری ده جه نگیم. هیتنه به سه، هه نوو که قسه کردن بو ئیمه گه لیک زووه. کاتیک له جهنگ ده گه ریتنه وه - نه گه ره پرا نه وه - نه وسا هه موو شتیک به به کتر ده لپین. مالتاوا."

هه‌ناسه‌یه‌کی قوولێ هه‌لکیشا، کاتێ بینی موریده‌کانی دوو‌دڵن له‌ روڤشان، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتنی و پرسی: "بۆ‌راوه‌ستاوان؟ هه‌شتا‌ئه‌رکی سه‌رشانی ئیوه‌ جه‌نگه، که‌واته‌ ده‌ی، ده‌ی بۆ‌ جه‌نگ... مال‌ئاوا."

ساریبۆتا‌گوتی: "مامۆستا مال‌ئاوا، ده‌ی باب‌ڕۆین، به‌ئومیدی خودا!"

ئاناندا له‌ جیگه‌که‌ی نه‌جولا، بوزا به‌ئاسوده‌بیبه‌وه‌ به‌تبه‌لی چا‌و‌دیقه‌تی دا.

موریدی ئازیز که‌ تا بناگوتی سوور هه‌لگه‌را بوو، گوتی: "مامۆستا من ده‌مه‌وئ لای تو‌ بمینمه‌وه!"

- "ئاناندا ئازیز، له‌به‌ر ترس؟"

- "مامۆستا له‌به‌ر عیشق!"

- "هاورپتی وه‌فادارم، ئاخ‌ر ئیدی عیشق به‌س نییه!"

- "مامۆستا ئە‌مه‌ ده‌زانم، که‌ ده‌داویت، خۆم بیه‌نیم ب‌لێسه‌ زاری ده‌لێسایته‌وه!"

- "ئاناندا ئە‌وه‌ ب‌لێسه‌ نه‌بووه، به‌لکو وشه‌کانی خۆم بوون. هاورپتی ج‌حیل و وه‌فادارم، له‌م وشه‌ سه‌روو ئینسان‌نیانه‌ ده‌گه‌یت؟"

- "به‌لێ پێم وایه‌ تێیان ده‌گه‌م، هه‌ر بۆیه‌ له‌گه‌لتا ده‌مینه‌وه."

- "چییان لێ تیده‌گه‌یت؟"

- "کۆله‌یه‌ ئە‌و که‌سه‌ی ب‌لێ رزگاری بوونی نییه، له‌به‌رئ‌وه‌ی هه‌ر له‌حه‌زه‌یه‌ک هه‌موو وشه‌یه‌ک له‌ وشه‌کانی و هه‌موو کارێک له‌کاره‌کانی هه‌لده‌سه‌نگینێ، به‌ترس و له‌زه‌وه‌ له‌خۆی ده‌پرسێ: چما رزگارم بێ یاخود نه‌فهره‌تم به‌سه‌ردا دا‌بارئ؟ به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌ڕۆم یاخود به‌ره‌و دۆزه‌خ؟ ئاخ‌ر رۆحیک ئومیدی هه‌بێ چۆن ده‌توانی ئازاد بێ؟ هه‌ر که‌سێ ئومید‌ده‌وار بێ، ئە‌وا له‌ ژيانی خۆی و له‌ دونه‌ی ئاخیره‌ت ده‌ترسێ. بێ چ بریارێک له‌نیوان ئە‌رز و ئاسماندا ماوه‌ته‌وه‌ و چاوه‌پێی شانس یاخود ره‌حمه‌تی خودا ده‌بێ!"

بوزا ده‌ستی به‌قژه‌ ره‌شه‌که‌ی ئاناندا دا‌هینا و گوتی: "به‌ینه‌ره‌وه!"

له‌کاتێکدا بوزا هینور و به‌خۆشه‌ویستییه‌وه‌ ده‌ستی به‌قژی موریده‌ ئازیزه‌که‌یدا ده‌هینا، ماوه‌یه‌ک له‌ژێر دره‌خته‌ شکۆفه‌کردووه‌که‌دا بیده‌نگ بوون.

- "رزگاری واته‌ رزگاربوون له‌هه‌موو رزگارکه‌ران، ئە‌مه‌یه‌ ترۆپکی به‌رزی ئازادی، واته‌ جیگه‌یه‌ک که‌ ئینسان به‌زه‌حمه‌ت ده‌توانی هه‌ناسه‌ی تیدا‌دا. ئایا ده‌توانیت به‌رگه‌ بگریت؟"

ئاناندا سه‌ری داگرت و هه‌یچی نه‌گوت.

- "به‌واتایه‌کی تر، هه‌نوکه‌ تیده‌گه‌یت رزگارکه‌ری ته‌واو چ که‌سه‌یکه‌..."

بوزا بۆ‌ساتێک بیده‌نگ بوو، پاشان له‌ کاتێکدا چ‌رۆیه‌کی له‌نیوان په‌نجه‌کانیدا ده‌وتی که‌ له‌ دره‌خته‌که‌وه‌ که‌وتبووه‌ خوارئ، گوتی: "رزگارکه‌ری ته‌واو ئە‌و که‌سه‌یه‌ که‌ به‌شه‌ریه‌ت له‌ رزگاری رزگار ده‌کات!"

***

به‌بیست و شه‌ش پیتنه‌ ئە‌بجه‌دییه‌که‌ ئە‌و رێگه‌یه‌م شه‌ق کرد که‌ ده‌چۆوه‌ سه‌ر رزگاری، هه‌نوکه‌ ده‌مزانی، ده‌مزانی و هه‌ر له‌به‌ر ئە‌م هۆیه‌ ئارام و بێ‌ ترس له‌ دونه‌یام ده‌نۆی، له‌به‌رئ‌وه‌ی که‌ ئیدی نه‌یده‌توانی فریوم بدا. له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ بۆ‌ ده‌ره‌وه‌ دا‌ده‌هاقمه‌وه‌ و له‌بیاوان و ژنان و ئوتومیته‌لکان و له‌ مه‌غازی پر له‌ گۆشت و شیرمه‌نی و مه‌ی و میوه‌ و کتیبم ده‌نۆی و زه‌رده‌خه‌نه‌م ده‌هاتنی. هه‌موو ئە‌وانه‌ چ نه‌بوون جگه‌ له‌ هه‌وری ره‌نگاوهرنگ، شنه‌یه‌کی فیتک هه‌لی ده‌کرد و هه‌مووی ده‌رواندنه‌وه، ئاخ‌ر قودره‌تی شه‌یتان ئە‌وانه‌ی خولقاندبوو، بۆیه‌ک دوو سه‌عاتیک برسیتی و تینوتی ئینسان ده‌ی کردبووه‌ ناویانه‌وه، له‌و دیوه‌وه‌ شنه‌یه‌ک هه‌لی ده‌کرد و ویرانی ده‌کردن.

چوممه‌ سه‌ر جادده، تینکه‌ل به‌شه‌پۆلێک خه‌لک بووم که‌ هه‌مووان به‌خه‌یراییه‌کی زۆر رایان ده‌کرد، منیش له‌گه‌ل‌یاندا رام کرد، ئیدی له‌چ شتێک نه‌ده‌ترسام. به‌خۆم گوت: "ئە‌وانه‌ تارمایی، ته‌متومانێکن له‌ دۆیه‌ شه‌ونم، ئە‌دی بۆچی لێیان بترسم؟ بۆچ نابێ له‌گه‌ل‌یاندا ب‌ڕۆم و بزانه‌م چ ده‌کهن؟" گه‌به‌شتینه‌ سینه‌مایه‌ک به‌رووناکییه‌ سوور و شین و سه‌وزه‌کانییه‌وه‌. چووبه‌ ژووری و له‌سه‌ر کورسییه‌ مه‌خمه‌لییه‌کان دانیشتی. له‌سه‌ری هۆله‌که‌وه‌ په‌رده‌یه‌کی رووناک که‌ سێبه‌ره‌کان به‌خه‌یرایی له‌سه‌ری ده‌هاتن و ده‌چوون. ئە‌دی ئە‌م سێبه‌رانه‌ چییان ده‌کرد؟ ماچیان ده‌کرد و ده‌یانکوشت و ده‌کوژران. کێژتکم له‌لاوه‌ دانیشتیوو، ده‌می بۆنی دارچینی لێ ده‌هات، که‌ هه‌ناسه‌یده‌دا هه‌ستم ده‌کرد سینگێ به‌رز ده‌بیتنه‌وه، جار ناچار ئە‌ژنۆی به‌ر ئە‌ژنۆم ده‌کسوت، له‌رزتیک رۆچوه‌ گیسانه‌وه، به‌لام دوور نه‌که‌وتمه‌وه، لای کرده‌وه‌ و بۆ‌ساتێک ته‌ماشای کردم، له‌و نیمیچه‌ رووناکییه‌ی هۆله‌که‌دا پێم وابوو زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی سه‌ر لێویم بیه‌نوه.

زۆر زوو له‌ ته‌ماشای ئە‌و سێبه‌رانه‌ بێزاربووم و به‌مه‌به‌ستی جیه‌بیتشتنی هۆله‌که‌ له‌جیگه‌که‌م هه‌ستم، کچه‌که‌ش هه‌ستا، له‌چوونه‌ ده‌ره‌وه‌دا هه‌مدیس لای کرده‌وه‌ و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بۆ‌ کردم. که‌وتینه‌ قسان، هه‌روا که‌ مانگ به‌ژوور سه‌رمانه‌وه‌ پرشنگی ده‌دا، رێگه‌ی باخه‌یکمان گرت‌به‌ر و له‌سه‌ر سه‌کۆیه‌کی چکۆله‌ دانیشتی. هاوین بوو، شه‌و هه‌روه‌کی هه‌نگوین شیرین، گوڵه‌یاس هه‌وای پرکردبوو له‌بۆنی عه‌تر، جووته‌کان(*) ده‌هاتن و ده‌چوون، ئە‌وانی تریش له‌سه‌ر چیمه‌نه‌که‌ راکشابوون و یه‌کتریان له‌نامیزگرتبوو، بولبولێک که‌ خۆی له‌نیوان دوو گوڵه‌یاسدا هه‌شاردا‌بوو، که‌وته‌ خوتندن و دلم‌ راچله‌کی، ئە‌وه‌ مه‌ل نه‌بوو، هه‌له‌ت شه‌یتانیکی فیل‌باز بوو، وایزانم له‌کاتی هه‌لگژان به‌چیای پسیلوریتیدا ئە‌و دهنگه‌م ژنه‌فتبوو، ده‌شمزانی ده‌لتی چی، ده‌ستم رایه‌ل کرد و له‌سه‌ر که‌زیی کێژه‌که‌ دا‌منا.

لێم پرسی: "ئاوت چیه‌؟"

به‌پێکه‌نینه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه: "فریدا! پتوبست به‌پرسیار نا‌کا، ناوم ژنه!"

هه‌مان سات شتێکی خه‌ته‌ر له‌ زارم ده‌رچوو، ئە‌وه‌ی گوتم قسه‌ی من نه‌بوو، به‌لکو هی ئە‌وی تر بوو، هی بابیشم نه‌بوو که‌ رقی له‌ ژن بوو، قسه‌ی ئە‌و که‌سه‌ی تر بوو. ئە‌وکاته‌ی ئە‌و قسانه‌م به‌زاردا هاتن،

(*) مه‌به‌ست له‌ کوپ و کچی هاورپتی یه‌ک‌دین نه‌ک ژن و می‌زد.

ترس سهراپای بوومی له خووه پیتچا، بهلام ئیدی کات درهنگ بوو.

- "فریدا ته مشهوه له گهلم دهیبت؟"

کیژده بهیتمی وهلامی دایهوه: "ته مشهوه نا، ناتوانم، سبهینی."

ههستم بهحهوانهوه کرد، بهپهله ههستام، جیابووینهوه، خیرا گهرامهوه ژوورهکه، پاشان شتیکی سهیر رووی دا که ئهقل نابیرئ. رووداوێک که ههتا ئیستایش کاتئ بیرم دهکهو پیتهوه لهرز دامدهگرئ. ههر بهراست روچی ئینسان نابووت نابئ، پر له بهرکهت و شکۆ، بهلام جهستهیهکی ههنگرتووه که روژ بهروژ بوگه نتر دهکات. له پرتی گهرا نهوه دا بو ژووره که، وژهی ههنگرتانی خوینم بو سهرم دهژنهفت، روحم تووره و کاتئ ههستی کردبوو دهخلیسکیته گونا ههوه، لپوریز له بیزاری و توورپیی ههستابوو سهیری و بو ساتیکی هه دادانی نهبوو، لیکدا لیکدا خوین بو سهری بهرز دهبووه و له روخسارمدا کو دهبووه. تا هیتور هیتور ههستم کرد لپو و گوئا و نیوچه وانم زامدار بوون. چاوانم هیند چکۆله بیو نهوه که هیندهی دوو کونیا لئ ما بووه و زور بهزحهمت ده متوانی شتیکی ببینم.

له ترم ددها و پهله م بوو زوو خویم بهگه یه نهوه مالهوه و وهزعی خویم له ئاوینه دا ته ماشاکه م.

دوچار کاتئ گه یه شتم و گلۆیه که م داگیرساندو ته ماشای ئاوینه م کرد، له ترسا هاوارم لئ ههستا، ناخر تهواوی روخسارم به شپوهیهکی ترسناک ههلاوساو و شتیواو بوو، چاوانم بهزحهمت له میانای دوو کورته گوشتی سووره دیار و ده مم بیووه باریکه قهیتانیک که نه دهکرا بهوه. فریدام که وهتوه بیر، ناخر به وه زعیکی ئاوا نه فرده تاوییه وه چون ده متوانی ببینم؟ برووسکه به کم بهم وشانه بو کرد: "سبهی ناتوانم بیتم، دوو سبهی دیم!" شه لال له ئاومیدی خویمدا به تهخته نوینه که دا. له خویم پرسیی: "بلتی ئه مه چ نه خو شیبه ک بئ؟ گه ریبه؟"

که منال بووم، له کریت به زوری گه ره کانم به روخساری ئاوساو و قلش قلیش و سوور وه ک خوین ده بینی، هه نووکه هاته وه بیرم که ئه وکات ترسیکی وه هایان تیدا چاندبووم که روژتیکیان گوتم: "گه ر پادشا بام، ئه وا هه موو گه ره کانم ده گرت و به ردم به ملیانه وه شه ته ک ددها و ده مخسته نه زه ریا وه!" ده شی ئه و نه بیئرا وه، یه کییک له نه بیئرا وه کان، ئه و قسه ئا ئینسان بییه ی منی بیرکه و تیته وه و له تۆله ی ئه وه دا ئه م نه خو شیبه ترسناکه ی بو ره وانه کردبم!

ئه و شه وه له حزه یه ک خه و نه چوه چاوانم، په رو شئ هاتنی سپنده بووم. به خویم ده گوت و به وه دلخو شیی خویم ده دایه وه که ره نگه تا هاتنی سپنده نه خو شیبه که به ریدابم. لیکدا لیکدا دهستم له ده موچاومه وه ددها تا بزانه چما ئاوساوییه که م نه شتو ته وه یان نا. کاتئ سپنده ی دا له ته خته نوینه که په ریبه خواری و خویم گه یانده بهر ئاوینه که، ده مامکیکی ترسناک له گوشت، روخساری پو شیبووم، پیستی ده موچاوم قلیش قلیش و ئاوکی سپیی مه یله و زه ردی لئ ده هاته ده ره وه، ئینسان نه بووم، به لکو شه ی تانیک بووم بو خویم.

خز مه تچیبه که م بانگ کرد تا برووسکه که ی بده مئ، هه ر ئه و ساته ی ده رگا که ی کرده وه و منی بینی، زریکه یه کی کرد و روخساری له ما به ینی هه رتک ده ستیدا هه شاردا. بئ ئه وه ی بویری نزیک بیته وه،

برووسکه که ی رفاند و رویشت. روژتیک و دووان و سیان و ههفته یه ک و دوو ههفته تیپه ریبن. هه موو روژتیک و له ترسی ئه وه ی نه با فریدا بئ بو لام و به و وه زعه وه ببینی، هه مان برووسکه م بو دنا رد: "ئه مرۆ ناتوانم بیتم، سبهینی دیم!"

تو ز قالیکی ههستم به ئازار نه ده کرد، بهلام له کاتی خواردندا نه مده توانی زار هه لپینه وه، خو راکم ته نی شیر و شه ربه تی لیمو بوو که به قامیش ده مخواره وه. دوچار ئیدی پرستم لئ برا، چه ند کتیبیک تابهت به ده رووناسی، هی (ولییه م ستیکیل) ی قوتایی به نپوانگی فرۆیدم خویند بووه، چووم به دوایدا گه رام، ده روونم منی دوو چاری ئه م نه خو شیبه کردبوو به بئ ئه وه ی هۆکه ی بزانه م. مه زنده م کردبوو هه موو ئه و شتانه له بن سه ری ده روونمان. مامۆستای دانا گوئی بو ئیعتیرافه کانم رادیرا، حه کایه تی ژیانم بو گپه ریبه که چۆن له تافی هه رزه کاریه وه به ره و ژوور به دوا ی رزگاریدا گه راوم و چۆن سالانیکی به دوا ی مه سیحدا رویشتووم و چوناو چۆنی دوچار ئایینه که میم زور ساکار و گه شبنانه بینیوه و چلۆن ده سه ردا ری بووم و له بری وی شوینی بوزام هه لگرتووه.

پرو فیسۆر زه رده خه نه یه کی هاتئ و گوئی: "گه ران به دوا ی سه ره تا و کو تایی دنیادا نه خو شیبه، ئینسانی سروشتی ده ئی، هه ول ددهات، خه م و شادی ته جروه ده کات، ژن ده هیئ و منال ده خاته وه و کاتی خو ی به پرساری له کوئی و بو کوئی و بو چیبه وه به هه ده ر نادان. بهلام تو چیرۆکه که ت ته واو نه کرد، هیشتا شتیکم لئ ده شاریته وه، ددان به هه موو شتیکی بئ!" بو م گپه ریبه وه چۆن فریدام ناسیوه و واده یه کمان بو یه کتر بینین دانه. ئوستاد دای له قاقای پیکه نینیکای قام و گالته ئامیز، به توورپیی ته ماشایم کرد، رقم لپیی ده بووه چونکه نه پینیه کانی له ژیر زه ره بینه که یدا ده پشکنی و له هه ولئ ئه وه دا بوو به گوشار ده رگا داخرا وه کانی نا وه م بکاته وه.

گوئی: "به سه، به سه، تا له قینا بیت ئه م ده مامکه به روخسارته وه ده مینئ. ئه و نه خو شیبه ی دوو چاری بویت پیی ده گوئری (ده رده زا هید). له م سه رده مه ی ئیمه دا ئه م نه خو شیبه زور ده گمه نه. چونکه ئه ورۆ کام جهسته هیه گوترا یه لئ رو ح بئ؟ ئایا هه رگیز ئه فسانه ی قه دیسانت خویندۆته وه؟ ئه و زا هیده ت بیردیته وه که بیابانی (تیبس) ی جئ هیشت و به هه له داوان خو ی گه یانده نینیکترین شار، چونکه له نا کاو تیکرا دپوی زینا سواری کوئی بیو، هه ستی ده کرد ئیدی ناچار ده بی له گه ل ژنیکدا بنوی. رای کرد و هه ر رای کرد، بهلام هه روا که ده بو یست له ده روازی شه ره و بچیته ژووری، سه بری خو ی کرد و به ترسه وه بینی گه ری داویتیبه بده نی. بهلام ئه وه گه ری نه بوو، هه مان ئه و نه خو شیبه بوو که ئه لعان تو دوو چاری بویت. به ئاوا روخساریکی شوومه وه چۆن ده ی توانی له گه ل ژنیکدا رو به روو بیته وه؟ چ ژنیک هه یه چه زکا ده ستی لپوه دا؟ هه ر بۆیه به په له به ره و بیابان، بو سه مه وه که ی خو ی گه راپه وه و سو یاسی خودای کرد که له گونا هیک رزگاری کرد، خوداش لپیی بوورا و نه خو شیبه که ی له جهسته یدا نه هیشت. ئیستا تیگه یشتیت؟ تو که له دنیای بینی بوزادا غه رق بویت، ئیدی رو چی تو نوستا له گه ل ژندا به گونا هیک دادنه ی که لپخو شبوونی نیبه، هه ر بۆیه مؤله ت به جهسته نادا له ئاوا گونا هیکه وه بگلئ. له م سه رده مه ی ئیمه دا رو حگه لی له م جو ره ده گمه نن، به دریزایی ئه و سالانه ی له ده رووناسیدا کار ده که م ته نها یه ک حاله تی

هاوشیتوی ئەمەم بېنیو، ئەویش خانمیکى تا بلتیی ئیماندار و داوینپاکی قینایی بو، ئەم ژنە مێردەكەى زۆر خۆشەووست، بەلام ئەو لەبەردى جەنگ دەبێ كە بەرپەكەوت كورپىكى جحیل دەبىنى و عاشقى دەبى. شەوئىكیان لەو دەابوو خۆى بە دەست كورپى جحیلەو بەدا، رۆحى ياخى دەبى و قەد راست دەكەتو، ئىدى روخسارى هاوشیتوى روخسارى تۆ ناشیرین و هەلەئاوسى. ناومێدانه سەردانى كردم، دلنایام كردهو هەر لەگەل گەرانەوى مێردەكەیدا چاك دەبیتەو. لەراستیدا هەر لەگەل گەرانەوى مێردەكەیدا، بەواتایەكى تر، هەر لەگەل لاچوونى خەتەرى گوناھدا، روخسارى خانمەكە جوانبى جارانى بۆ گەراپەو. بۆ تۆبىش هەر هەمان شتە، لەگەل جیھتشتنى قینا و دەسبەرداربوون لەفەردا، چاك دەبیتەو. "

قەسەكانى نەچوون بەئەقلمدا، هەر و لە كاتێكدەكە بەحالهتى وروژانتيكى سەرسەختانەو لەعەيادەكە دەچومە دەر، بەخۆم گوت: "ئەمە خەرافاتى عىلمە، لە قینا دەمێنمەو وەزەم باش دەبى!"

مانگىكى تر مامەو، بەلام دەمامكەكە لە روخسارم دانەمالرا، بەردەوامىش برووسكەم بۆ فەردا دەكرد: "ئەمە نائوانم بېم، سەبەى دېم!" هەلبەت قەت ئەو سەبەبى نەهات. بەيانىيەكیان كە ئىدى تەواوئىك وەزەم ناچۆر بو، بېرىارى سەفەرم دا. لە تەختەنوئینەكە دابەزم، جانتاكەم هەلگرت، بەپىيليكانەكاندا ھاتمە خوارەو، چومە سەر جاددە و رېگەى وئىستگەى قىتارم گرتەبەر. بەيانى زوو بو، شەپەكى فېنك هەلى كردهو، كرىكاران، پىاوو ژن پۆل پۆل بەرەو كار دەچوون، هېشتا بابۆلەى خوارنەكانيان دەجوو، هېشتا رووناكى خۆز نەگەيشتەو شەقامەكان، چەند پەنجەرىيەك كرابوونەو، شار لەدەمى بېداربوونەو دا، مېزاجم ئارام و بەھەنگاوى هېور دەرۆيشتم، منىش رېك هەر وەكو شار خەرىك بوو بېدار دەبوومەو. هەر و لە دەچومە پېش ھەستم دەكرد قورسايى سەر روخسارم دادەگيرى، چاوانم نازاد دەبن، ھەنووكە دەمتوانى بېنم، ناوساوى لچ و لئوم نېشتەو و وەكى مندالتيك كەوتە فېكەكيشان، شەپەكى فېنك وەك دەستىكى مېھەبان بەسەر روخسارمدا دەهات، كە گەيشتمە وئىستگەى قىتار، ئاوتنە چكۆلەكەى گىرفانم دەرھېنا تا تەماشای خۆمى تېدا بكەم. وەى چ خۆشپىيەك! چ شانسيك! ھەلاوساوى روخسارم بەتەواوئەتى نېشتەو، روخسارى پېشووم- لووت و دەم و گۇنا- كرابوونەو، ئىدى شەيتان تېبى تەقاندبوو، جارتيكى تر بېوومەو بەئىنسان.

لەو رۆژەو پەيم بەو برد كە رۆحى ئىنسان چاوكەپەكى ترسناك و خەتەرى ئاژاوەكانە. بى ئەوئى خۆمان بزائىن ھەلگىرى ھېزتيكى تەقېنەوئەبى گەورەبە لە گۆشت و بەزدا، خەراپتر لەمە ئەوئەبە خۆمان نامانەوئى بزائىن، چونكە ئەوكات بېانووئەكانى ناپاكي و ترسنوكى و درۆزنى بزر دەكەبن، ئىدى ناتوانىن لەودىو دەمامكى وەھمىي لاوازى و بېتوانايى ئىنسانەو خۆ حەشاردەبن، گەر ناپاك و ترسنوك و درۆزىن، دەبى خۆمان بەرپرسارىتېيان ھەلگىرىن، چونكە گەرچى ئىمە ھېزتيكى بەگورمان لەناخداپە، لەبەرتەوئەى نەبا نابوتمان كا، جورئەتى خستەنەگەرىمان نىيە. لەبى ئەو رېگەپەكى ئارام و ئىسراحت دەگرېنە بەر و لى دەگەرىن ئەم ھېزە ھېورھېور دامرکېتەو و بېتتە گۆشت و بەز. چەند ترسناكە بېخەبەر بوون لەوئى خاوەنى ئاوا ھېزتيكىن! گەر بەوئەمان زانبا ئەوا شانازمان بەرۆحى خۆمانەو دەكرد. لەتەواوى ناسمان و لەسەرپاى ئەرزدا، چ شتيكى تر نىيە ھېندەى رۆحى ئىنسان لە خواوند بچى.

بەرلین

قینام جى ھېشت و چوم بۆ بەرلین. ھەرچەند بوزا زۆر لەتینووئیتىبەكانى ناوئەمى شكاندبوو، بەلام نەتوانبوو تینووئیتىم بۆ بېننى سەرزەمىن و زەرباكان، ئەوئى كە لەتوانامدا ھەبە، دامرکېتتەو. ناخر وى شتيكى پى بەخشىم كە خۆى ناوى ناوہ چاوى فېل، توانای بېننى ھەموو شتيك بۆ بەكەم جار و مالئاوايى لىكردنبا، توانای بېننى ھەموو شتيك بۆ دوايەمىن جار و مالئاوايى لىكردنبا.

ھەمیشە بەخۆم دەگوت دونيا تارمايىبە و مرۆفەكانىش تارمايى، ئەوانە بوونەوئەرانى شەوئىن، فەرزەندانى شەوئىش خىرا ديارنامىن. بوزا، ئەو خۆزە رەشە ھەلا تىوو، ئەوانىش توابوونەو و بېوونە ھېچ. بەلام ھاوسۆزى، ھاوسۆزى و ئەقېن باليان بەسەر رۆحمدا كېشا. چ دەبوو گەر بمتوانبى ساتيكتەر ئەم تارمايىبانە لەكەنارى خەونەكانغا گلەمەو و نەھىلم لەناوېچن! ھەستم دەكرد دوا ترپەى دلەم خۆى لەجەبەى زەردەو نەپىچاوە، ھېشتا ترپەپەكى سوورى تۆخ مابۆو و سەرسەختانە لىدەدا، ملئ نەدەدا و لى نەدەگەرا بوزا بەتەواوى داگيرمكا. كرىتېبەك لە ناخدا دەستى نارەزايى بەرزكردبۆو و قايل نەبوو يەك فەرزەنغ (*!) سېن وەك باج بداتە ئەو داگيركەرە ئاشتىخوازە.

لە بەرلین بوو ھەستم بەھەمو ئەمانە كرد، ھەنووكەش كاتىك چاوانم لىك دەنېم و گوناھەكانم - گوناھە كۆزەرەكانى يەكئە لەپەيرەوانى بوزا - لەو شارە دزىوئەدا وەبىر دىتەو، يادەوئەرىم پى دەبى لە پىكەنېن و وشەگەلى ناگرېن، پردەبى لە شەوانى گەرم و گور كە بى ئەندىشەى خەون تېپەرىن، پى دەبى لە داربەرەو و دار ئالبالووى شكۆفەكردوو، پى دەبى لە چاوانى ھەمیشە برسېى بەھودى، پى دەبى لەبۆنى تىزى بن بالئى ژن و ئىدى ناتوانم شتەكان لەشۆئى گونجاوى خۆياندا دانېم.

پەپەپە دەفەترى زەردەھەلگەراوى يادەوئەرىيەكانم ھەلەدەمەو و ھەول دەدەم وەبىر خۆمى بەئىنمەو كە چما كامەيان بەكەم و كامىان دواتر رووى دا، چ سوئندىكمان خوار و ھۆى جىابوونەو چ بوو. بەراستى مەزە قودرەتى پىتەكانى ئەلفوئى، ئەو بىست و شەش سەربازە وردىلەپەى كە لە لىتوارى خەرنەدا رادەوستن تا گەر بۆ ماوئەپەكى كورتيش بى پارىزگارى لە دلئى ئىنسان بکەن و بەر بگرن لەھەلدېيران و نوقوم بوونى لەچاوانى رەش و بى بنى بوزادا.

دووھى ئۆكتۆبەر

ھەنووكە سى رۆژە بەنئەو شەقامە بى كۆتابى و يەك رەنگەكانى بەرلېندا دەگەرىم. داربەرەوئەكان رووت بوونەتەو و باپەكى گەلىك سارد ھەلى كردهو، دلەم بۆتە شەختە. ئەمە لای دەروازەپەكى گەورەو تىپەرىم كە بەپىتى درشت لە سەروپەو نووسرابوو: (كۆنگرەى رىفۆرمى پەرودەبى). بەفر دەبارى و سەرمام بوو، چومە ژوورئى، ھۆلەكە جمەى دەھات لەژن و پىاو و مامۆستا، گەرام بۆ جىگەپەك لىتى

(*) دراوتىكى كەم باپەخى بەرىتانبىيە.

دانیشم، له ناکا ورا بلوسیکی پرته قالیم بینی که له نیو چاکه ته بۆر و ره شه کاندای دره وشه ی دهات. چۆن رهنگی گول مپروو بۆ لای خۆی کیش دهکات، ئاوها منیش به ره و لای ئه و کپزه بلوس پرته قالیبه کیش بووم. کورسیبه که ی لایه وه چۆل بوو، دانیستم. یه کچی له مامۆستاکان به تره زۆکی پیکه نیناوی دادهاته وه و راست ده بۆوه، نه ره ته ی ده کیشا، نه ختیک ناوی ده خواره وه و که مپیک هپور ده بۆوه، پاشان هه مدیس ناگری ده گرت ه وه، ته و اوی قسه کانی له باری ئه وه وه بوو چۆن گه ره کبیته تی به رنامه ی قوتا بخانه کان بگۆرئ و نه وه یه کی نوئی ئه لمانیایی دروست کات، نه وه یه ک که گالته به ژبان و مهرگ بکات. ئاخه ئه مپیش رزگار که رتیکی تر بوو که ده یویست دونیا به ویران کردنی رزگار کات.

لام به لای کپزه که دا کرده وه، که زبی ره شتیکی قه ترانی و چاوانی گه وره و رهش و بایامی و که پوویشی که مپیک چه ماوه، پیتست ئه سمه ر به رهنگی که ره مانای دپین، چند په له یه کی ته نک به روخساریبه وه. بۆی دانه و به وه و لیم پرسی: "بزانه ده زانیت خه لکی کویم؟"

تا بناگۆئ سوور هه لگه پرا و وه لامی دایه وه: "سه رزه مینی هه تاوا!"

- "راسته، لیره خه ریکه ده خنکیم، ده لیتی چی بچینه ده رئ و پیاسه یه ک بکه یین؟"

- "به لئ، با پڕۆین!"

که چوینه ده ره وه، وه ک مندالیک یاریبه کی نویمان پین به خشیبی که وته هه لبه ز و دابه ز و پیکه نین.

- "ناوم ساریتایه، جووله که م و شیع ده نووسم!"

چوینه باخیکه وه، گه لای ورد له سه ر عه رده که که له که ببوو، له ژئیر پیماندا خرمه ی دهات، دهستم نایه سه ر قۆی، گه رم و نه رم و نیان بوو وه کی ئاوریشم، بی سرت ه راوه ستا و گه ردنی درێژکرد وه ک ئه وه ی گۆئ بۆ شتییک رادیرئ. گوئی: "ده ست هیز ده به خشئ. هه ر ده لیتی گۆزه یه کم که له کانی پڕکرام له ئاوا!" کات پاش نیوه رۆ بوو. گوتم: "باشتره پڕۆین شتییک بخۆین، شۆربایه کی خه ست و له کول تا گه رم بینه وه."

- "رۆژووی یه هودیبانه، خواردن گونا هه، منیش وه ک تو برسی و سه رمامه، به لام خواردن گونا هه!"

- "که واته وه ره با گونا هه که یین تا دواتر بتوانین تۆبه که یین و خواوه ندی تو، یه هودی ترسناک لیمان ببوورئ!"

پیتده چوو نیگه ران بووی، له به ره ئه وه ی که ئاوها به تانه وه ناوی خواوه نده که ییم بردبوو.

- "ده ی فه رموو بزانه خواوه نده که ی ئیوه کبیته؟"

پرسیاره که ی له رزتیکی رۆبده جه سه ته مه وه، هه ستم کرد به رامبه ر خواوه نده که ی خۆیشم دوو چاری گونا هه بووم. به درێژایی ئه و کاته بیرم چوو بۆوه که ئه م روخساره و ئه م که زبیبه و ئه م پیتسته که هه مانیبه جگه له تارمایی چ شتیکی تر نیبه و بۆ ره واندنه وه ی فووم نه کرد، ئاخه نه مویست فوو بکه م.

کیژۆله که به پیکه نینه وه پرسی: "دیونیزبۆس؟ مه یئۆشی گه وره؟"

- "نا، نا، که سیتیکی تر، که سیتیکی ترسناکتر له یه هوه ی خواوه ندی تو... مه پرسه!"

ده بوو له هه مان ساتدا هه ستم و پڕۆم، به لام دل به حالی له شی خۆم و جه سه ته ی وی سووتا و مامه وه. بۆ ئه وه ی خه یالی به ره و لایه کی تر به رم، گوتم: "یه کچی له شیعه رکانت بخۆینه وه!"

روخساری پرنشگی دا، دهنگی نه وازشکه ر و خه مینتر بوو:

ئهی نه فیکراوان که هیشتا په یتان به وه نه بر دووه

مه نفایه نیشتیمان

کاتی پین ده نیینه شارگه لی نوپوه

نیشتیمان وه ک خوشکی له لامانه وه ده روا

ئهی ئه و نه فیکراوانه ی هیشتا په یتان به وه نه بر دووه

گه ر له دل نه فیکراوه کانا

زه رده خه نه یه ک بیه خشین

ئیدی غه زه لی غه زه لان ده س پیتده کا!

چاوانی پڕ بوون له فرمیسک، پرسیم: "ده گرت؟"

وه لامی دایه وه: "ده ست له هه رکوتی جه سه ته ی یه هودیبانه وه بده یته، ده ست به ر برنییک ده که وی!"

سیی ئوکتۆبه ر

چ ده بوو گه ر ئینسان بیتوانیا هه مپیشه سه رمه ست بمایه ته وه! چ ده بوو گه ر دیونیزبۆس قادیری ره ها با! به لام سه رمه سته ی به خیرایی له به یین ده چی، زه یین رووناک ده بیته وه و جه سه ته ی گه رم و تۆکه ده بیته وه به تارمایی. رۆژی دواتر زه یینم بیدار ببۆوه، به رق و زه بر و زهنگه وه ته ماشای ده کردم و هاواری ده کرد: (هه ی زندیق، خایین، په یمان شکین، شه رمه زارم له گه ل تۆدا ده ژیم و سه فه ر ده که م، ده ش بوزا بتوانی لیت بسوورئ، به لام من ناتوانم. وای گه ر جارێکی تر پین بخه یته بۆسه ی کیژۆله پرته قالی ره نگ پۆشه که وه!)

له گه ل ئه مه شدا یه که مین شتی له و به یانیبه دا کردم، هه مان رنکه ی لای ویم گرت به ر و گه رامه وه هۆلی کۆنگه. سه رنجم دا، کیژهی پرته قالی پۆش چ ئه سه ری نه بوو، گه رچی ده مویست شادومان بم، به لام نه مستوانی. هه مدیس قسه ی توره اتم له هۆله که دا ده ژنه فت، زۆریه ی گوێگره کان بۆ هپور کردنه وه ی برستییبی خۆیان ستویان ده خوارد، ژماره یه کیش دانه ویبونه وه و خه ریکی تیبینی و سه ره قه له م نووسین بوون، کوتوپر له دووه هه ستم به شتییک کرد، شتییک وه ک هه ناسه ی گه رم، روخساریک به دوامدا ده گه رپا و له سه رم گیرسایه وه. ئاورم دایه وه و له وسه ری هۆله که وه ببینیم، شالیتیکی زه ییتوونیی توخ و دره وشاوه ی پۆشیبوو، له به ره وه ی هۆله که سارد بوو، ئیخه ی پالتۆ خوربیبه که ی به رز کرد بۆوه، زه رده خه نه یه کی بۆ کردم، روخساری وه ک په یکه رتیکی مه رمه پینی به ره هه تاو پرنشگی ددها.

ئیدی بۆ ببینی ئاورم نه دایه وه، هه ولتم دا بچمه ده ره وه، به لام له راره وه که خۆی گه یاندمی و

نامیله که یه کی شیعره کانی دا پیم، کهوته پیکه نین و ههلبه ز و دابه ز، سه رمه ستیی رۆژی پیشووی تیدا نه ره و بیووه، به لام نیگه رانی لئ جیابونه وهی و جیه هیشتنی بووم. بۆ ساتتیک که دانه ویه وه و بۆ خود احافیزی دهستم بۆ لای رایه لکرد، سه رنجم دا به چاوانیکی پر له پرسیار و گومانای که سببه ریک له ترس بالی به سه ردا کیشابوو، سه یرم دهکا. جهسته ی چکۆله تر و چه ماوه تر دیاربوو، چوو بۆوه ناو خۆی، دلّم بۆی سووتا و له حه یوه تا دهستم نایه سه ر پشتی و شان له اوزه کانییم گوشی. له تاو ئازار و خۆشی زیرکاندی.

خۆی راپسکاند و ویستی راکا. پرسی: "بۆ ئازارم ده دهیت؟"

- "له بهرته وهی تۆ له قوریکه تر دروست بوویت و له بهرته وهی خواوه نده کی ترت هه یه. له بهرته وهی به درتزیایی شهو بیرم لئ کردیته وه. ده مویست پرسیارگه لیکت لئ بکه م، به لام ده بیی به راستی وه لامم بدیته وه."

- "بۆچ راستی نالیم؟ من لیبی ناترسم، من جووله که م!"

- "خواوه ندی تۆ فه رمانت پیده کا چ بکه یه؟ چ ئه رکیکت ده خاته سه رشان؟ ده مه وئ بهرله وهی له مه زیاتر په یوه ندیبه که مان په ره بسینی، ئه مه بزائم!"

- "رق! ئه مه یه که مین ئه رکه. ئیسراحتت کرد؟"

له ناکاوا روخساری گرژ بوو، گهرچی لیبه گوشتنه کانی ئیدی قسه یان نه ده گوت، به لام هه ر ده له زین. له ودیو روخساره ئه سمه ر و جوانه که یه وه دوو چاوی زهرد و شه ویله ی زلی من پلنگی وه دیارکه وت. هه مدیس به گالته جار ی و به چره وه گوتی: "هه نووکه ئیسراحتت کرد؟"

قسه که ی بوزام بیرکه وته وه که ده بیژئ: (گه ر وه لامی رق به رق بدینه وه، ئه وا هه رگیز دنیا رزگاری نابیت له رق!)

وه لامیم دا به وه: "رق ئه و خزمه تکاره یه که له پيشه وه ده روا و ریکه پاک ده کاته وه تا سهروه ری پيدا بپوا!"

- "سهروه ر کتیه؟"

- "ئه قین!"

کیژه ی جوو به گالته جار پیه وه پیکه نی، گوتی: "ئه وه مه سیحه که ی تویه ئاوا ده باعیتن. به لام یه هوه که ی ئیمه ئه مر دهکا: گه ر که سیک ددانیکی شکانیت، تۆیش ته واوی ددانه کانی وی بشکینه! تۆ به رخیت و منیش ده له گورگیتکی زامدار. ئیمه هه رگیز ناتوانین تیکه لاو بین. زۆر جوانه که بهرله وهی یه کتر ماچ که یین درکمان به و مه سه له یه کرد!"

- "دو نیا چ خهرا په یه کی به رامه ر کردوویت؟ بۆچ ده ته وئ ویرانی که یه؟"

- "من گومانم هه یه تۆ پیشتر برسی بوویت. نا، تۆ برسیتیت نه چه شتوه، له ژیر پردا نه نووستویت، هه رگیز له قه سا بخانه یه کی نه خسه بۆ دار پتزاراوا دایکت سه رنه براره و. به کورتی تۆ مافی ئه وه ت نییه برسیت، ئه م دو نیا یه - دو نیا که ی تۆ- زالم و گه نده له، به لام دلّی ئیمه ئاواهی نییه، ده مه وئ کۆمه کی

هاو پیکانم که م تا ویرانی که ن و دو نیا یه کی تری له سه ر رۆنن، دو نیا یه ک که دلّمانی تیدا شه رمه زار نه بی!"

به ژیر دره خته رووته نه کاند ده رۆشتن، هیشتا چه ند گه لایه ک به په لکی دره خته کانه وه ما بوون، به لام با یه کی توند ئه وانیشی لیکر دته وه و به سه ر و شانی ئیمه دا که وتن. کیژه ی جوو هه لده له زری، ده سکیشه کانی کون کون بوون، بلوسه که ی ته نک و پاژنه ی پیلاره کانی له وه دا بوو به ری بدا. بۆ ساتتیک به تیله ی چا و سه یرتکی چاوانیم کرد و به ترسه وه بینیم له من ده نۆرن و له رقدا هه لایسا ون.

ده بیی چ به سه ر ئه م کیژه دا هاتیی که به ئاوا رقیکه وه ده وئ؟ به خۆم گوت: "زه نگه بۆ ساتتیک ترسابی که نه با له بهر ی دوژمن عاشقی پیاو تیک بیی!"

لیوانی له تا و سه رما شین هه لگه رابوون، چۆقه ی ددانی ده هات، به شه رمه وه پالتۆکه م له به ری خۆم دا که ند و بهر له وهی هه لیبی به په له دام به شانیدا. به رقه وه سه له مییه وه و هه ولّی دا پالتۆکه له سه ر شانی داگرئ، به لام من توند گرتم و تکام لئ کرد دا ینه گرئ.

راوه ستا، وه ک ئه وهی هه ناسه ی ته نگ بووی، ده ستی له به ره نگاریی هه لگرت، هه ستم کرد گه رمای ی جه ستم له رتی پالتۆکه وه هیتور هیتور و به قوولّی رۆده چیته جه سته یه وه. هه مدیس لیوی سوور هه لگه را، ورده ورده روخساری هه مان جوانی پیشووی وه ده س هینا یه وه، خۆی پتیه راگرتم، پیده چوو ئه ژنۆی سپر بووی.

به چره گوتی: "گه رمبوونه وه شتیکی باشه، که گه رمت ده بیته وه وا هه ست ده که یه ژبان له گۆر اندایه!" خه ریک بوو چاوانم پر ده بوون له فرمی سیک. له فیکره وه چووم: "تۆزتیک گه رما، تیکه یه ک نان، سا پیتیه ک به ژوور سه ره وه، قسه یه کی خۆش و ئیدی رق ده ره ویتته وه!" گه شتیبوینه ماله که ی.

پرسیم: "کهنگی بتینمه وه؟"

گوتی: "ها پالتۆکه ت بگه ر. ئه لعان تیکه یه شتم که سیک پالتۆبه کی فه رووی له به ردا بی، بۆچی وه کی تۆ ده ناخقی! ها بیگه ر، دلّم خه ریکه له لیدان ده که وئ!"

- "سارینا دلّت نا، به لکو رقت!"

- "جیاوازی نییه، پیروزیی سه رما و برسیتی، بی ئه وانه له خۆشیدا نو قوم ده بم، به واتایه کی تر ده مر م و ده مه جه نازه، خود احافیز!"

ده ستی بۆ رانه گرتم، جانتا که ی کرده وه کلله که ی ده ره ینا تا ده رگا که بکاته وه.

هه مدیس گوتم: "کهنگی بتینمه وه؟"

روخساری هه مدیس ده مامکی زه ردی رقی پۆشیه وه، بی ئه وهی وه لام بدا ته وه ده رگا که ی کرده وه و له تاریکیدا بز بوو.

ئیدی جار تکی تر نه مبینیه وه.

له ژووره که دا خوم به بند کرد، دلّم بېووه هه مبانه یه ک کرمی ئاوریشم، دونیا له ناکاو پیکرا دووباره گوشت و ئیسکی پویشییه وه. وا پیده چوو له راستیدا بونی هه بئ. تینوویتیبیه پینجانه که له جهسته مدا کرابوونه وه و که و تمه بانگ کردنی بوزا تا بئ و شه یسانی لئ و ده درنی. کاتی خۆی قه دیسیکی گه وره دواى چل سال زوهد نه یتوانیبوو بگاته خواوهند، شتییک هه بوو له پیکه یدا ده وه ستا و نه یده هیتشت بگاته خودا. دواى ئه و چل ساله، ئه وسا تیکه یشت ئه و ریگره گۆزه یه کی چکۆله بووه که له راده به در خوشی و یستووه، چونکه ئه و ئاوه ی سارد ده کرد که تیبی ده کرد، گۆزه که ی شکاند و به کسه ر یه کانگیری خواوهندبوو. ده مزانی، ده مزانی سه باره ت به منیش، پیره گۆزه جهسته ی پر له زه تی کیژۆله که بوو. ئاخر گه ر منیش و یستبام له گه ل خواوهنددا یه کانگیرم، ئه وا ده بوو ئه م جهسته یه م له ناویردا که چه قی ریکه ی لئ گرتیووم. کاتی ههنگیکه بیکانه دزه ده کاته شان یه که وه تا ههنگونه که ی به تالان به رئ، ههنگه لی کرتیکار هیرشی بۆ ده بن، جهسته ی له تۆرتیک مئیوی بۆنخۆشه وه ده پیتچن و ده یخنکیتن. تۆری مئیوی من له وشه و شاعر و قافییه پیکهاتوه. به م قاقزه پیرۆزانه ساریتام ده پیتچایه وه و نه مده هیتشت ههنگونه که م به تالان به رئ.

خوتین بۆ لاجانگه کانم هه لگژا، خه یاله په رته کانم کۆکردنه وه و هه ولّم دا گوو و هیزم له سه ر جهسته یه ک، دهنگیک، دوو چاوی ره شی گومانایوی چرکه مه وه. ده مویست هه موو ئه وان هه وده درنیم، چونکه له بوزایان جوئ ده کردمه وه.

***

وشه کانم کۆکردنه وه و خوم پینشیان که وتم و بۆ جهنگ چووم. که وتمه نووسین، به لام هه رچه ندیک زیاتر ده منوسی، مه به سه ته که م لئ دوور ده که وته وه و په رۆشیم زیده تر ده بوو. ئیدی ساریتا دوور و دوورتر ده که وته وه، چکۆله و چکۆله تر ده بووه و دیار نه ده ما. په یژه یه ک له به رده مدا دره وشایه وه، پیتلیکانه یه کی شتیه به ردین که جیکه پتی سووری به سه ره وه و ئینسانیتکی پیدا هه لده گژا- پیتی هیرۆگلیفی ساکار که به که مترین هیلّ ره سم کرابوو- ژیانم تیدا ناسیبه وه، به کردنه وه ی نه نینیبه کانی بۆم ده رکوت چ سافیلکانه و به چ ئومئیدی که وه که وتوومه ته رئ. و یستگه گه لی جۆراوجۆر که به شپۆیه کی کاتی په نام تیباند گرتیوو تا هه ناسه م بیته وه به ر و هه مدیس هیزم تی بیته وه. کامیان بوون - خود، نه ژاد، به شه ربیه ت، خواوهند، چۆناوچۆنی کوتوپر ترۆپکی به رزم له ژوور سه رمه وه بیینی- (بینه دنگیی)، بوزا.

دواجار سه رنجی ئه و په رۆشیبه م دا که له ناوه مه را قولیبی ده دا. په رۆشیبی خۆقوتار کردنی هه تاهه تایی له فریوه کان، فریوه زه مینی و ئاسمانیبه کان و پیتسه ر ویکردن بۆ گه یشتن به م ترۆپکه دوور و چۆله. کاتی په ره نووسراوه کانم که له سه ر ئه رزه که بلاو بپوونه وه، کۆم کردنه وه و خوتنده مه وه. ترس بالی به سه ر بوئمدا کیشا. ئاخر من و یستبووم به نووسینی دۆعایه ک ساریتا له ناو به رم، که چی له بری ئه وه دۆعایه کم نووسیبوو بۆ رزگار بوون له هه موو که ون. بوزا دلنیا و بئ جووله له سه ر ترۆپکه که دانیشتبوو له هه وله کانی ده نۆری و به سۆز و میهره بانیبه وه زه رده خه نه ی ده هاتی.

دواى ئه وه ی پرسیاره دتیرینه کانم ریکخسته نه وه، دواى ئه وه ی وشه کانم دۆزینه وه و وه لامه کانم دانا، هه وامه وه. هه ستام و چوومه ده رئ تا هه وایه ک هه لمژم و بایه کی بالی خوم بدم. شه و داها تیبو، هه لیه ت خه لکی شتیبان کردبوو، به فر و باران نه ده بارین، هه ر بۆیه خه لکی رژابوونه شه قامه کان. گلتۆبی ره نگا وره نگم به ده روا زیه کی گه وره وه بیینی، بانگه شه ی ره نگا وره نگ که لیسیان نووسرابوو: (سه ما له جاوه وه). له ناوه وه دنگی مۆسیقایه کی به شکۆ و تژی له سۆز ده ر ژایه گوئ، ژن و بیوا و خویان ده کرد به ژووردا. منیش چوومه ژووره وه.

سه ما و ئاسمانی پر له ئه ستیره هه میسه له ترۆپکی هه ر هه موو ئه و دیه نانه دا بوون که نه شه یان به رۆحم به خشیوه. هه رگیز شه راب، ژن، ته نانه ت ئه ندیشه کانیش وه ک ئه و دووانه جه سه ته میان ئه وها قولّ نه روورۆزاندوو، بۆیه دواى ئه و هه موو رۆژانه له رۆژوی زاهیدانه، خۆشحال بووم ئه مشه و نه ک ته نی جه سه تم ده حه ویته وه و خۆشنوود ده بی، به لکو زه یین و رۆحم له گه لمدا خۆشنوود ده بن- ئه و سی هاوسه فه ره هه رسیکیان پیکه وه.

که چوومه هۆله که وه، سه ما ده ستی پئ کردبوو، گلتۆیه کان کۆرابوونه وه، جگه له تیشکیکی شین و سه وزی تاریک که ته خته ی شانۆکه ی رووناک ده کرده وه و کردبوویه بنی زه ربایه کی خۆره لاتی. هه رزه کاریکی ره ش و باریک ئه ندام که جلکیکی سه وزی ئالتسوونی له به رداو زپو و زیوی سه بر و سه رسوریه تئنی کردبوو به خۆدا - وه ک میروویه کی تیر له هاوینه وه رزی جووتبووندا - له به رده م ژنیکی گه نمه نگ و ئیسک سووکدا سه مای ده کرد و جووانی له شی خۆی بۆ نومایش ده کرد. ژنه که بئ جووله راوه ستابوو.

وه ی چ هیز و چ سیحریکی هه بوو! ته نها ئه و بوو شایانی ئه وه بئ له گه ل ئه م ژنه دا جووت بئ و کورپکی لیبی ببئ، تا ئه م هه موو هیز و چاپوکی و سیحره له بری ئه وه ی به فیرۆ بچن، بۆ ئه و کوره بگوتیرته وه. ژنه که بئ جووله راوه ستابوو، چاوه رپیی زاری ده کرد، لیبی ده نۆری و هه ولی ده دا پرپار بدا، ئیدی له ناکاو پیکرا پرپاری دا و خۆی به سه ما سپارد. هه رزه کاره که زنده قچوانه چوه لاه، هه نووکه نۆره ی ئه م بوو بئ جووله و ئه فسوونبوو راوه ستئ و له ژنه که بنۆرئ. ژنه له به رده م هه رزه کاره زنده قچوه که دا سه مای ده کرد، باسکی کرده وه، سه رپۆشه که ی لادرا به جۆرتیک که جه سه ته ی بۆ ساتیک له ره نگیکی سه وزی شیناودا پرشنگی دا و ئیدی دیار نه ما. لیبی نزیک بۆه، وا خۆی پیشان ده دا گه ره کیبه تی خۆی له نامیزی بنئ، ئه ویش هاوارپکی سه رکه وتنی کیشا و نامیزی کرده وه، به لام ژنه که له چاوتروو کانیکدا لیبی هه لات.

له هه ر جه وله یه کی سه مادا، ده مامکی زوو گوژه ره له روخساری مه ل و ئاژۆل و ئینسان ده که ون و له ودیو هه موو ئه م ده مامکانه وه هه میسه هه مان روخسار وه دیارده که وئ. روخساری نه مری ئه قین. به سه برکردنی ئه م جووته جاوه بییه، له خوم پرسئ: (چما له ودیو ئه م سه مای ئه قینه وه سه مایه کی دی هه یه - بۆ نمونه سه مای خواوهند- که بتوانئ له جه وله ی خۆیدا ئه م ده مامکی ئه قینه لاه برئ؟) به سه رسورمانه وه پرسیم: (بلیئ ئه وکات چ روخساریکی ترسناک وه دیارکه وئ؟) هه ولّم ده دا تا دوا روخسار له ودیو هه ر

دهمامکینکهوه ببینمهوه، بهلام نهمدهتوانی. بهسرسورپمانهوه پرسیم چما نایا نهم دوا روخساره، ههواى بهتال- روخساری بوزا- دهبی؟ دوو سهماکه ره که، ژنه و پیاوه که، هه نوکه یه کدییان له تامیتر و باسک له نیو باسکی به کتردا سه مایان ده کرد، له هه وادا بازبان ددها، ده که وتن، هه مدیس بهرز ده بوونه وه و له میانیه نه شوهی ناره زوودا هه ولیان ددها له سنوره کانی ئینسان نه ولاره تر بچن.

له هه له که هاته ده ری و تا دواى نیوه شه و به شه قامه کاندایا سپاسم کرد، کلوه به فر پهرت پهرت دهباری، به هه شتیکی ئارامی به خیریان هیتام، له بهر نه وهی لیوه هه لایسا وه که میان فیتک ده کرده وه. پرسیری نوئ له ناوه وه مرپا هه لگزان، ناخر سه ماکه ی نه وه شه وه، سه رچاوه دیرینه کانی له هه ناومرپا ته قاندیوه، سه رچاوه گه لیک که پیتم واپوو وشک هه لگه راون. بوم ده رکه وت هه ناوی کریتی به و هاسانییه به تال نایسته وه. له ناوه وه مرپا باوانی ترسناک هه بوون که وه ک پیوست گۆشتیان نه خواردبوو، شه رابیان نه نوشیبوو، ژنیان ماچ نه کردبوو، هه نوکه ش به زهر و زهنگه وه راده پهرین تا بهر له مردنی من و - خویمان - بگرن. هه به راست بوزا چ ئیشیکی له کریت هه بوو؟ دهیتوانی چ ئومیدیکی له کریت هه بی؟

له ژیر روونکی گله پیه کانی شه قامدا له کلوی به فر ورد ده بوومه وه، نه ژن و پیاوه جاوه بییه بیان وه بیهره هیتامه وه که نه و ئیواریه ببینیسوون. ژماره یه کی بی شو مار ژن و پیاویان وه بیهره هیتامه وه که نومایشی سه ما - راوه دوونان و شه ر و هه وه س - بیان دووباره ده کرده وه و له دوا به من جووله دا یه کانگیری یه کدی ده بوون تا کورپیک دروست که ن و نه مرپی خویمان مسوگه رکهن. ناخر شکاندنی تینوویتی نه مری قورستره له شکاندنی تینوویتی مهرگ.

ته و او یک شه که ت بووم، راکشام تا بنووم، وه که هه همیشه کاتیک زهینم بیداری، پرسیاره کان نازاری ددهن و ناتوانی خزی لییان قوتارکات، خو شبه ختانه ئیدی خه دئ و پرسیاره کان ساکار ده کاته وه و ده یانکاته که کایه ت. ئاوه ایه تر پیکى ماددهی نوستوی حه قیقه ت وه ختییک شکوفه ده کات.

له خه وندا به سه ر شاخیکدا هه لده گزام، به ریوره سمی شوانانی کریتی گۆچانه که م نابوو ه سه ر شان و گۆرانیم ده گوت. بیرم دئ گۆرانیه کی فولکلوری بوو که زۆرم حه ز لیبی بوو:

تۆوی ببهرم له سه ر لیوی مارگارۆ چاند

په لک و گه لای کرد، بهرز بۆوه، پیته گیی

هه نووکه گریکییان لیبی ده که نه وه و تورکان ده یگوتیزنه وه

مارگارۆش له هه لگزانى خویدا دره وی کرد.

له ناکاویکرا پیره مه یتر دیک له نه شه که وه تیکه وه هاته ده ر، سه ر قۆله کانی بهرز کرد بۆوه و ده ست و پلی قورای بوو، په نجی نایه سه ر زاری تا بیده نگ بم. به نه غمه یه کی فه رمانده رانه گوتی: "به سه گۆرانی چرین، من پیوستم به بیده نگه یه هیه، مه گه ر نابینی خه ریکی ئیشم؟"

واى گوت و ئاماژه ی بۆ ده سه ت کانی کرد.

پرسیم: "چ دروست ده که یه ت؟"

- "مه گه ر چاوت نبیه؟ له م نه شه که وه تده قوری رزگار بوو ده شیلما!"

هاوارم کرد: "رزگار بوو؟ کییه رزگار بوو؟" وام گوت و هه مدیس برینه دیرینه کان له ناخرپا هاته وه سوئ.

پیره مه یتر گوتی: "رزگار بوو نه وه که سه یه تیده گاو خو شه ویستی ده کا و له گشتگیری دا ده ژئ!" واى گوت و به په له خو ی کرده وه به نه شه که وه ته که دا.

نه وه که سه ی تیده گاو و خو شه ویستی ده کا و له گشتگیری دا ده ژئ!

به دریژی روژ نه وه قسانم ده گوتنه وه و له دووباره گوتنه وه بیان هیلاک نه ده بووم.

به سه رسورپمانه وه پرسیم: "چما نه مه دهنگی خواهنه بوو؟ ده نگیک که تنه ا شه وان، نه وه خسته ی زهینی چه نه باز زاری لیک ده نئ، ده ژنه فری؟" ناخر من هه میشه باوه ریم به و ئامۆژگارییه بووه که سه عاته کانی زولمه ت ده مان کات، هه لبه ت شه و قوولتر و پیروتره له روژی ساقیلکه. شه و به زه بی به ئینساندا دپته وه.

چه ند روژ تیپه رین و نه وه دوو دیوه بی خه وه، به لئ و نا، له ناخرپا یه کیان ده هینا و ده برد، هه ر کاتی وه لامئ بۆ نه و پرسیارانه ی نازارم ددهن ده دۆزمه وه، هه میشه به نارحه تی به خو میان ده سه لمینم، له بهر نه وه ی ده زانم که هه لبه ت نه و وه لامه پرسیری نوئ ده خاته وه. به م جوژه راوه دوونانیک که نه م دوو دیوه له ناخرپا ده یکن، راوه دوونانیک بی کۆتایییه. وا پئ ده چی هه مو وه لامیک پرسیری ناینده یی له تان و پۆی یه قینه کاتییه که یدا حه شاردا بی. هه ر بۆیه هه میشه به ئارامی نا، به لکو به نا ئارامییه کی شاروه وه له هاتنی ده نۆرم.

مه سیح تۆوی بوزای له قوولایی بوونی خویدا حه شاردا بوو، به سه رسورپمانه وه پرسیم: چما بوزا چی له ژیر جبه زه رده که یدا حه شاردا بوو؟

***

یه کسه مه یه کی بارانای، به کاوه خو به مزه خانه یه کدا ده گه رام و ته ماشای ده مامک گه لیک تۆکه ی نه فریقاییم ده کرد که له دار و پیسته و که له سه ری ئینسان دروست کرابوون. له هه ولدا ندا بۆ کردنه وه ی نه ییتی نه وه ده مامکانه، به خو م گوت: ده مامک روخساری راسته قینه ی ئیمه یه. نه م هیولا ده موپل خویناوی و لچ شوپ و چاو ترسناکانه ئیمه یین. له و دیو روخساری جوانی ژنیکه وه که خو شمان ده وی ده مامکیکی ناشیرین ده لووریتن، له و دیو دونیای تیکه لپیکه لئ و له و دیو روخساری میهره بانى مه سیحیشه وه بوزا. هه ندئ جار له ساته سه رسورپهینه کانی نه قین و رق و مه رگدا، سیحری فریوده رانه مه حف ده بی و سیمای سه رسورپهینه ری حه قیقه ت ده بینن. له رزیکم تی هات و کپۆله ئیر له ندا بییه که ی ناو نوپرخانه چکۆله که ی سه ر کپوه که م بیرکه وته وه، هه رکه لیوم نایه سه ر لیوی، ئیدی وه ک بلتی روخساری بگه نئ و شله یه کی لی بیته ده ری و مه یوونیک ترسناک و فیدار و نه خو شم لی وه دیار که وی و گیانم تژی کا له ترس و نه فره ت. له و روژه وه، گه رچی به زه حمه ت خو م به دوور گرتوه له روو تکرده وه روخساره راسته قینه کانی به شه ربیه ت، له بهر نه وه ی نه و کات ریز و لیک حالیبوون دیار نامینن، وا خو م پیشان ددهم باوه ریم به روخساره کانی به شه ربیه ت هه یه وه له م ریگه یه وه ده توانم له گه ل هاوړه گزه کانی

خۆمدا بژیم.

ئەم خەلکە ئەفریقا کە دەمامکەکانیان داتاشیبوو، ھەموو رۆژتیک بەر لەھەلاتنی خۆر بەنیتزیکترین گەردۆلکەدا سەر دەکەوتن و دەپارانەو و داوایان لە خۆر دەکرد کە ھەلجێ. ئەوان لەو تۆقیبسون نەبادا جاریتیک تر خۆر ھەلنەیت. لای ئەوان باران پرپوو لەرۆحگەلی نیتزینە کە رۆچوو بوونە عەرەدو و بەپیتیان دەکرد، شەوقی برووسکەکش نیگای توورەدی سەرودری نەبیزاو بوو. گەلای درەختان تەواوتیک وەک ئینسان دەئاخفین، ھەندتیک لە پیریتزان لەزوبانیان دەگەشتن. کاتێ خەلکی ئەم ناوچەپە لە روبرایتک دەپەربنەو، ئەو روبرابەر بەرەو لای خۆی کیشی دەکردن تا غەرقیان کا، بەلام ئەوان بەکوژدەنەو و تەواوی ھیزی خۆیان و بەوپەری خیرایی دەپەربنەو و کاتێ دەگەشتنە کەناری روبرابەر دەیاندا لەقاسای پیکەنێن چونکە بەسەلامەتی پەریونەتەو. ھەموو شتەکان دەئاخفین، برسی دەبوون، دەیانژنەفت، نیترومی بوون و جوت دەبوون، ھەوا لیسورپژ بوو لە رۆحی مردوان، خەلکە کە بوو ئەو رۆحی ئەو مردوانە لەسەر ریتگەلی خۆیان لایەن، قۆلیان رایەل دەکرد و بەدەوری خۆیاندا دەیانسووراندەو. لەبەر ئەمەبو دەیانترانی لەمدیو رووکەشەو ھەقیقەت بەم ئاشکرایییە ببین و لەودیو روخساری زوو گوزەرشەو دەمامکی نەمری ھەلگرن.

کیژۆلەبەک ھات و لەلامەو ھاوھەستا، ئەویش وەک من کەوتە تەماشای دەمامکەکان. خەریک بوو لەمۆزەخانە کە دەچومە دەری، چونکە کاتێ تەنھام و لەشتتیک سەرنجراکتیش دەتۆرم، گەر کەسیتیک تر بێ و لەھەمان ئەو شتە ی من بنۆرێ، ئەوا بیتار دەبم و ئیدی من ھوسەلە تەماشاکردنی شتە کەم نامیتێ. کیژۆلە کە گۆشتن و کورتەبالابوو، خاوەن سینگیتیک بەرز و چەناگەبەکی تۆکمە و کەپووبەکی ھەلۆی و چاوانتیک بەبژانگی گەرەو.

لای کردو و سەرنجیتیک دیتێ و تیرامانانە ی لێ دام. پیندەچوو وەک دەمامکتیک لە منیش بنۆرێ!
پرسی: "ئەفریقاییت؟"

بەپیکەنەو گوتم: "بەتەواوی ئەفریقایی نیم، تەنھا دلە ئەفریقایییە!"

گوتی: "روخسارت، دەستتیش ئەفریقاییین. من جوولە کەم!"

بۆ ئەو سەر بنیمە سەری گوتم: "ئێو مەیللەتتیک ترسانکن، خەتەرن، مەیللەتتیکن وا پێ دەچن بئانەوئ دوتیا رزگارکەن، چما ئێو ھیشتا چاوەرپێ مەسیحن؟"

- "نا، نا، ئەو ھاتووە؟"

- "مەسیح؟"

- بەلێ مەسیح!"

ھەمدیس پیکەنیم: "کە ی؟ لەکوئ؟ ناوی چیبە؟"

- "لینین!"

کوئوپ دەنگی گری و چاوانی خەمین بوون.

لینین! وا پیندەچوو تەواوی دەمامکەکانی بەردەم بۆ ساتتیک بچوولتین و شەوئیلەکانی خۆیان لیتک بترازتین. کیژۆلە کە بەپیندەنگی لە ئاسمانی رەشی دەرەوی دەنۆری.

بەخۆم گوت: بەلێ، (لینین) یش رزگارکەرتیک دی بوو، رزگارکەرتیک نویتتەر بوو کە کوئیلە و برسی و ستەمدیدان خولقاندیان تا گوری ئەو پان پین بپەخشێ بەرگە کوئیلەیی و برسیتیی و ستەم بگرن. دەمامکتیک تری نوئ بوو بۆ ئومید و ئاومیدی بەشەریبەت!

- "من مەسیحیتیک تر دەناسم کە ئینسان لە برسیتیی و تیرتیی رزگار دەکات، ھەروا لەزۆم و لەدادەریش قوتاری دەکات. لە ھەموو ئەمانەش گرنگتر، لە ھەموو مەسیحەکانی تریش رزگار دەکات!"
- "ناوی..."

- "بوزا!"

بەبیزاریبەو زەردەخەنەبەکی ھاتێ. پاشان بەنەغمەبەکی توورە گوتی: "ناویم بیستوو. ئاخر مەسیحە کە تۆ تارمایبی، بەلام ئەو ی من لە گۆشت و خوتنە!"
لە ناکاوتیکرا ھەلبەزبیبەو، بۆنی تیرتیی ئارەقە ی جەستە ی لەبەخە ی کراو ی کراسە کەبەو ھەلەسا. بۆ ساتتیک چاوانم قورس بوون.

دەستم بەباسکیدا ھینا و گوتم: "توورە مەبە، تۆژنیت و منیش پیاو، دەتوانین لیتک حالی بین!"
بەچاوانتیک نیو کراو ھەسیری کردم، برۆی دەلەرزێ.

بەدەم سەیرکردنی دەمامکەکانەو، بەدەم سەیرکردنی خواوندگەلی تەختەیی و بەدەم ھەلمژتتی بۆنی سەیر و نامۆی دەوربەرمانەو گوتی: "ئەم جیتگەبە ھەر دەلێتی قەبرسانە، خەریکم دەبووریمەو. لە دەرەو باران دەبارێ، وەرە با برۆین تەربین!"

لەو بارانەدا، چەند سەعاتتیک بەژێر درەختە بەژن زراڤەکانی باخدا پیاسەمان کرد. ئەو کیژۆلەبە چەند رۆژتیک لەووبەر لە روسیا- لە بەھەشت - گەرابۆو و سەراپای بوونی لەئەقین و رقدا تاوی دەدا، ناوی (ئەتیکا) بوو. گوتم بۆی رادیترا، سەرەتا بەرپەرچم داہو، بەلام زوو بەزوو بۆم دەرکەوت ئیمان لەجیتگەبەکی بالای سەری ئینساندا ھوکم دەکا کە ئەقل ناتوانێ دەستی بیگاتێ.

بۆبە ئیدی لێوم ھەلنەھینایەو و لیتگەرام بەئارەزووی خۆی دوتیا ویران کا و رۆی بنیتەو. ئیوارە داھاتبوو، ریتواران کەم ببوونەو، گلۆبەکان داگیرسابوون، پیندەچوو کوئوپ خەلک و مال و درەختەکان لەژێر بارانی رووناکدا نووقوم بوون.

کیژۆلە کە خۆی بەباسکەو گرت و گوتی: "ماندووم. وا باشترە بچینەو مائە کە ی من!"

باخە کەمان جێ ھیشت و بەنێو کۆلانە باریکەکاندا کەوتینە رێ و گەیشتینە گەرەکی کرتیکاران.

- "لە مائەو سێ ھاویرم دەبنیت. ئەم ئیوارەبە پیکەو چا دەخۆینەو. بەکیکیان شتوکارە، لەگەل رەنگەکاندا شەریبەتی، شتتیک دروست دەکا و پاشان تیکووتیک دەدانەو. ھەمیشە دەگەرێ، بەلام نازانی بۆچی دەگەرێ، دەلێ ئەو کاتە ی دەیدۆزمەو ئەوجا دەزانم بۆچی گەرەو، ئەم ھاویرتیم ناوی

(دینا) یه و جووله که یه. هاوړیکه‌ی تریشم نه‌کته‌ره، نه‌ویش وهک دینا ده‌گه‌ړئ، ده‌چیتته ناو هه‌موو نه‌و کاراکته‌رانه‌وه که روژه‌کانیان ده‌بینئ، به‌لام کاتئ نواندنه‌که‌ی کوژتایی دئ و لییان ده‌چیتته دهرئ، ئیدی خزی شه‌لوکوت ده‌کات. ئەم هاوړیپیه‌شم ناوی (لیا) یه و نه‌میش هه‌ر جووله‌که‌یه. هاوړیپي سیتیهم کیژۆله‌یه‌کی گه‌لیک جوانه، به‌لام تا بلتی نازنازی و بی‌که‌لکه، باوکه ده‌وله‌م‌نده‌که‌ی به‌م ده‌ست پاره‌ی ده‌داتئ، نه‌میش به‌و ده‌ست جلکی شه‌وی پییده‌کړئ، بۆن ده‌کړئ، له‌گه‌ل هه‌ر پیاوړیکدا بیه‌وئ دهنوئ. ئەم هاوړیپیه‌شم ناوی (رؤسا) یه و جووله‌که‌ نییه، خه‌لکی قینایه، خو‌شمده‌وئ. نازانم بۆ!"

بۆ ساتیتیک بی‌ده‌نگ بوو. هه‌مدیس گوتی: "ره‌نگه‌ له‌به‌رته‌وه خو‌شم بوئ که حه‌ز بکه‌م وهک نه‌و به‌م... کئ چوزانئ!"

وا خو‌م پیشان دا گوتم لئی نه‌بووه، به‌لام له‌قولاییم‌را زۆر خو‌ش‌حال بووم، له‌به‌رته‌وه‌ی ده‌نگی جاویدانایی ژنم ده‌ژنه‌فت که به‌سه‌ر بیه‌ر و تیوره‌کانی تایه‌ت به‌رووخاندنی دونیا و سه‌رله‌نوئ روژانه‌وه‌یدا هه‌لده‌گژا.

هاوړیکانی له‌وئ بوون. رؤسا شیرینی و میوه‌ی هینابوو، سفره‌ی رازاندبۆوه و چاوه‌ړئ بوون، روسا له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که راکشاپوو سوورای ده‌کرد، دوانه‌که‌ی تریش به‌حیرس و تووره‌بییه‌وه روژنامه‌یه‌کیان له‌به‌رده‌میاندا راخستوو ده‌یانخوژنده‌وه. خه‌لکی هه‌مدیس وروژابوونه‌وه و دنیا تاوی سه‌ندبوو.

به‌سه‌یرکردنی ئەم چوار مه‌خلوقه‌ درنده‌یه‌ی ده‌ورویه‌رم، به‌خو‌م گوت: "سوپاس بۆ ئەو قه‌ده‌ره‌ی که هه‌میشه‌ ده‌مخاته ناو جووله‌که‌وه، پتیم وایه له‌ناو ئەمانه‌دا باشت هه‌لده‌که‌م وهک له‌مه‌سیحییه‌کان!"

کاتیک خو‌مان کرد به‌ژوردا، سئ کیژۆله‌که قیژه‌یه‌کیان کرد، ئاخ‌ر چاوه‌ړتی ئەوه نه‌بوون پیاوړیک خزی بکا به‌مالدا.

ئه‌تیکا به‌پتیکه‌نینه‌وه گوتی: "ته‌نانه‌ت ناشزانم ناوی چیبیه، له‌مۆزه‌خانه‌ی ئیستۆلۆژی دۆزیومه‌ته‌وه، نه‌میش ده‌مامکتیکه!"

رؤسا دانیشتنه‌که‌ی ړتیک کرده‌وه و هه‌وا پرپوو له‌بۆنی عه‌تر، بۆنی هه‌ناسه‌ی گه‌رم و جحیللی نانا‌رام نا‌رچه‌تی کردم، نازانم بۆ، به‌لام بوونم له‌نیو‌ئوه هه‌موو سینگ و مه‌مکه ژنانه‌یه‌دا، بوونم له‌نیو‌ئوه هه‌موو چاوه‌ گومانای و لیتوه ره‌نگینه‌دا پری کردم له‌شه‌رم و ترس. وام پئ باشت بوو ئەوئ جئ بی‌لیم. به‌لام چایان هینا، له‌سه‌ر سه‌رینه‌کان له‌ نه‌رزه‌که‌دا دانیشتن و نه‌ژنۆمان به‌ریه‌که ده‌کوت. هه‌نوکه‌ دوا‌ی ئەو هه‌موو سالانه، جگه‌ له‌ ئەتیکا چ شتیکی ترم له‌و ئیواره‌یه بیرنا‌یه‌ته‌وه – ئیواره‌یه‌که که زۆر قورس له‌سه‌رم که‌وت – ته‌نئ ئەتیکام بی‌ردیتنه‌وه که زۆر به‌په‌رۆشه‌وه له‌باره‌ی مۆسکۆوه، له‌باره‌ی پایته‌ختی سووری دونیاوه ده‌دوا، باسی نه‌ویتی ده‌کرد و رؤساش پییده‌که‌نی. دوا‌ی چا خو‌اردنه‌وه هه‌مدیس که‌وته‌وه سووراو‌کردن، دوو کچه‌که‌یتیش به‌دوو چاوی ئەبله‌قه‌وه سه‌ریان ده‌کرد و هیجان نه‌ده‌گوت.

شه‌و داها‌ت، سئ کیژه‌که به‌نیازی رویشتن هه‌ستان، منیش هه‌ستام، به‌لام ئەتیکا ده‌ستی گوشیم و ئاماژه‌ی بۆ کردم بپنمه‌وه. مامه‌وه، ئەو شه‌وه بوزا له‌ ناخدا ره‌نگی په‌ری، ئیدی ئەوکات بۆم ده‌رکه‌وت دونیا تارمایی نییه، جه‌سته‌ی ژن گه‌رم و توکمه‌یه و تژییه به‌تاوی ژیان و مه‌رگ چ بوونیکي نییه.

شه‌وانتیکي زۆر له‌لای ئەتیکا مامه‌وه، چ قسه‌یه‌کی له‌باره‌ی خو‌شه‌و‌یستییه‌وه نه‌کرد، ئاخ‌ر دل زاتی نه‌ده‌کرد گه‌مه‌ی پیروژ و رووتی ئیمه‌ به‌نا‌ه و سویتند تیکوپتیک بدا. هه‌نوکه‌ جگه‌ له‌ جه‌سته‌ چ شتیکی تر له‌ ئارادا نه‌بوو، وهک ئاژده‌ل ده‌جه‌نگین و پاشان شه‌که‌ت و خو‌ش‌حال له‌ خه‌ودا رو‌ده‌چووین. لیکدا لیکدا ده‌مگوت: "ئا‌ه.. بوزا.. بوزا!" وام ده‌گوت و پییده‌که‌نیم.

چ ئارامبه‌خشه‌ کاتیک جه‌سته‌ به‌نه‌وازشه رو‌حییه‌کان ئالوده‌ نه‌بووی و پاکیزه‌ و توکمه‌ وهک ئاژده‌لیک له‌سه‌ر عه‌رد مایپته‌وه. ئاخ‌ر مه‌سیحییه‌ت په‌یوه‌ندی ژن و پیاوی خه‌راپ کرد کاتئ به‌های (گوناه) ی به‌و په‌یوه‌ندییه‌وه لکاند، پیتستر نه‌و په‌یوه‌ندییه‌ پیروژ بوو، خو‌به‌ده‌سته‌وه‌دانیکي خو‌ش بوو به‌ئیراده‌ی خوا‌وند، به‌لام له‌رو‌حی زنده‌ده‌چجوی مه‌سیحیدا که‌وته نیو‌گه‌رداوی گونا‌هه‌وه. به‌ر له‌مه‌سیح، سیتکس سیتوه لاسووره‌یه‌ک بوو، پاشان مه‌سیح ها‌ت و کریمیکی کرده‌ ناو ئەو سیتوه‌وه و ئیدی ئەوسا که‌وته داخ‌رماندی.

به‌سه‌رسامییه‌وه له‌م کیژۆله‌ هه‌لایسا‌وه‌م ده‌نۆری، به‌دریژایی شه‌و درنده‌یه‌کی برسی و مرو‌خۆزی وه‌ها‌بوو که هه‌ر زه‌ریه‌یه‌کی رو‌حی ده‌بووه جه‌سته، به‌دریژایی رو‌ژیش بلتسه‌یه‌که‌ بوو له‌وه‌پری پاکیدا. ئەم کیژۆله‌یه ژنیکي ده‌گمه‌نیتري وه‌یاده‌ینامه‌وه که نه‌ویش وهک ئەم یان هه‌مووی جه‌سته بوو یان هه‌مووی رو‌ح. ئەو ژنه (قه‌دیس تیریزا) بوو. رو‌ژتیکان راهیبه‌کان بینیان به‌ئیشته‌یاهه که‌ویکی برژاو ده‌خوا، ئیدی راهیبه‌ سافیلکه‌کان بۆی که‌وته ته‌مۆت هه‌لبه‌ستان، به‌لام قه‌دیس تیریزا پتیکه‌نی و گوتی: "له‌ کاتی عیبا‌ده‌تکردندا عیبا‌ده‌ت بکه‌ن و له‌ کاتی که‌و خو‌اردنیشدا که‌و بخۆن!" ئەو ژنه‌ به‌دل و به‌گیان خزی به‌ده‌ست کرداره‌کانییه‌وه ده‌دا و به‌په‌رۆشییه‌کی به‌کسانه‌وه رو‌ح و جه‌سته‌ی خو‌راکده‌دا.

ئه‌تیکا به‌دریژایی شه‌و گه‌مه‌ی له‌گه‌لمدا ده‌کرد، به‌لام که‌ رو‌ژ ده‌بۆوه نیو‌چه‌وانی ده‌دا به‌یه‌کدا و به‌ر‌قه‌وه ته‌ماشای ده‌کردم. هه‌میشه‌ لئی ده‌پرسیم: "شه‌رمه‌زارنیت له‌وه‌ی خو‌ش‌حال و ده‌وله‌مه‌ندیت؟ شه‌رمه‌زار نیت له‌وه‌ی نه‌ برسیت، نه‌ زستانان له‌سه‌رمادا هه‌لده‌له‌رزیت، نه‌ پیتلا‌وه‌که‌ت هه‌لاه‌لایه؟ شه‌رمه‌زارنیت له‌وه‌ی به‌شه‌قامه‌کاندا ده‌رۆیت و به‌خۆت ده‌لپیت: دونیا جوانه و خو‌شم ده‌وئ؟" منیش پتیم گوت: "من نالیم دونیا جوانه و خو‌شم ده‌وئ، به‌لکو‌ ده‌لیم دونیا زنجیره‌یه‌که تارمایییه، برسیتی و سه‌رما و پیتلا‌وه‌ هه‌لاه‌لای بئ یان نا – تارمایی، شه‌ن‌با‌یه‌کیان به‌سه‌ردا هه‌لده‌کا و هه‌موویان ده‌ره‌ونه‌وه. من وا ده‌لیم!"

به‌تووره‌بییه‌کی شیتانه‌وه هیرشی بۆ هینام و ده‌می گرتم: "بی‌ده‌نگ به‌! ئیتر نامه‌وئ وشه‌یه‌کی تر بیستیم. که‌واته ده‌بی راست بئ که ئیوه‌ی ده‌وله‌مه‌ندان هه‌مووتان دل‌تان نییه‌ بۆیه هه‌ست به‌به‌زه‌بی ناکه‌ن؟ چما ئیوه‌ چاوتان ده‌بینئ؟"

فه‌رموو وهره سه‌یرکه‌!

له‌گه‌ل خو‌یدا بۆ گه‌ره‌کتیکي هه‌ژارنشینی بردم، هه‌مووان له‌وئ ئەویان ده‌ناسی. چو‌وینه ناو کوخته‌ داروو‌خواوه‌کانه‌وه و دایکانی چاوه‌ به‌فرمیتسک و منالانی برسی و پیره‌متردانی بئ کاری پیشان دام که‌ دانیشتبوون و له‌بی‌ده‌نگیدا لیتی خو‌یان ده‌کرۆژت. کاتئ پرسیاریکم لئ ده‌کردن، سه‌راپا دیقه‌تیان ده‌دام و پاشان روویان وهرده‌گیترا.

له ئەتیکام پرسیی: "بۆچی نادوین؟ بۆچی؟"

- "دەدوین، هاوار دەکەن، بەلام کەنگەن غوونە ی وەک ئەنگۆ دەتوانن دەنگیان ببینن. لەگەڵ ئەمەشدا خدمت نەبێ، رۆژتیک دێ دەنگیان ببیەت!"

چاوی بریبه چاوانم تا بەلکو کاریگەری عەزابی بەشەریبەت لەروخسارم بخوینتەتەوه. بەلام من بەگالتەجاریبیهوه وەلامم دا یهوه: "مایه‌ی شەرمەزاریبیه منیش بۆ شیرینکردنی دەمم نوقولتیک نەمژم، نوقولتیک لەو بەرهمه بەتامانه‌ی که هونەری شیرینسازی بەشەریبەت: خواوند، نیشتیمان یاخود کارل مارکسی هاوڕێتی نازبۆت بەرهمه می هێناوه. جاریکیان بەهەختەوه‌ترین مرۆفی دۆنیا ناشابووم، دوو نوقولی پتیکه‌وه‌نابووه زاری: مەسیح و مارکس. لەبەر ئەوه‌ی وی مەسیحییه‌کی توندرو و مارکسییه‌کی توندرو بوو، توانی ته‌واوی کیشەکانی ژیانی چاره‌سەرات، کیشە ئەززی و ئاسمانییه‌کان!"

قەریحه‌ی نوکته‌بازیم کرابۆوه، بەلام که دەئاخوێم ههستم دەکرد تالی و سۆز قورساییبیان خستۆته‌ سەر رۆحم، بەلام بەهۆی ههستی درۆزانانه‌ی عیززه‌تی نەفسه‌وه ئەم ههستم دەشارده‌وه، سووربووم لەسەر بەرپەرچدان‌ه‌وه و شانازی به‌په‌نا نەبردن بۆ تەسەللا به‌نوقول مژین، گوايه ئەوها تەسەللاگەلێتکم حەز پێ نییە، ئاخر هەرچۆره مەزەبێک بەلێنی پاداشت و به‌خته‌وه‌ری بدا بەلای من‌ه‌وه تەسەللادان‌ه‌وه‌یه‌کی تر سنۆگانه‌یه که شایانی خەلکانی خەل‌ه‌فاو و لاواز و ناکامله!

بەتوورەیی وەلامی دامه‌وه: "من نەخەل‌ه‌فاوم، دەستەپاچه و ناکاملتیش نیم. واز له‌ له‌خۆباییبوون بێته، ئاخر بوزاکه‌ی تۆیش وەک ئەوانی تر نوقوله. شتێکی تر، ئیتر نامه‌وئ گۆتیم له‌ قسه‌ت بچ و ناشمه‌وئ بیتییم!"

بەتوورەیی سەری بۆ دواوه وەرگێرا و قۆلی بەردام و لێی دا رۆبشت!

بەلام لای ئیواره، زەرده‌خەنه‌ رژا یه‌وه سەر لێوه‌ گۆشتنه‌که‌ی و گوتی: "بەدرێژایی رۆژ هەرچیمان گوتوه نەخشی سەر ئاو بووه، ئەلعان ئیتر نۆرە‌ی شه‌وه!"

بەیانیان له‌یه‌کتر جیسا ده‌بووین‌ه‌وه، ئەو ده‌چوو بۆ کارگه‌ و منیش به‌تاقی تەنها به‌نیوه‌گه‌رکه‌ هه‌ژارنشیبه‌کاندا ده‌گه‌رام. ئیدی نەمده‌توانی له‌گەڵ تاتیکادا بۆ ئەوئ پرۆم، ئاخر کاتیک له‌گەڵ ویدا ده‌بووم، عیززه‌تی نەفسم ده‌یخستمه‌ بەرگری و دل‌می به‌کلۆمدراوی ده‌هێشتنه‌وه، بەلام که تەنها ده‌بووم، عەزابی ئینسان له‌ تارمایتی ده‌که‌وت، ئیدی دۆنیا سێبەر نەبوو، بەلکو جه‌سته‌یه‌کی واقعی و برسی بوو که ده‌ینالاند و خوینی لێ ده‌چۆرا.

خودایه، هه‌موو ئەوه مه‌ده‌ره ئینسان که ده‌توانی بەرگه‌ی بگرن! هەرگیز نەمده‌زانی ئەم هه‌موو عەزاب و برسیتی و زولمه‌ له‌دۆنیادا هەن. تا ئەوکات قەت ئاوها له‌ نزیکه‌وه له‌گەڵ روخساری ترسناکی نەبوونیدا رووبه‌روو نەببوومه‌وه، تابلۆی یاساگه‌لیتر لێره‌ حوکمی ده‌کرد و یه‌که‌مین ئەرکیشی رق بوو. ده‌بوو (ده‌) وه‌سیه‌ته‌که‌ لێره‌ بگۆرێن، له‌ پیشدا گۆررا بوون، ئەقین، رق، جه‌نگ و ره‌وشت مانای نوێیان له‌خۆگرتبوو. رۆژتیکان ژنیکی لاوازم بینی له‌سەر شوسته‌یه‌ک که‌وتبوو، له‌جلکه‌ دپاوه‌کانیبه‌وه‌ عه‌وره‌تی دیاربوو، دل‌م بۆی سووتا، راوه‌ستام تا پێی بلێم: خوشکێ عه‌وره‌تت داپۆشه، گوتم: "عه‌وره‌تت دیاره!"

ئەویش شانی هه‌لتەکاند و به‌پێکه‌نینیکی گالتەجاریبانه‌وه‌ گوتی: "من برسیمه‌ و تۆ له‌بارە‌ی عه‌وره‌ت داپۆشینه‌وه‌ ده‌دویتی. ئاخر ئابروو هی ده‌وله‌مه‌ندانه!"

نەمده‌توانی بەرگه‌ی ئەم حه‌مه‌که‌ ترسه‌ بگرم، گۆنا قویاوه‌ به‌هۆی برسیتیبه‌وه، منالانی باریک و بنیسی که له‌خۆله‌ عه‌مه‌له‌کاندا به‌دوای پاشماوه‌ی خۆراکدا ده‌گه‌ران، زگیان سه‌وزیاو و هه‌لاوساو، پتویلیان بریتی بوو له‌ ئینسکیکی له‌ پیتستی زه‌رده‌وه‌ پینچراو، ژماره‌یه‌کیان خۆیان به‌گۆچانه‌وه‌ راگرتبوو، له‌بەرئەوه‌ی ئیدی قاچیان نەیده‌توانی هه‌لیانگرن، هه‌ندیکیشیان تازه‌کی ریشیان لێ روا بوو. ئیدی له‌وه‌نده‌ زیاتر برستی بینی ئه‌وه‌ وه‌زعه‌م نەبوو، رووم به‌لايه‌کی تردا وەرگێرا، چونکه‌ هه‌ستم به‌شەرمه‌زاری ده‌کرد.

***

ئەمەم باش له‌بیره: به‌ر له‌به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ به‌به‌شەریبه‌تدا، ئەو شه‌رمه‌ ناوه‌کیبهم هه‌ست پێ کرد. شه‌رمه‌زاربووم له‌دیتنی عەزابی به‌شەریبەت و هه‌ولم ددا ته‌واوی ئەو ترسه‌ بکه‌مه‌ دیمه‌نیکی زوو تیبهر و بیتهووده. به‌خۆم ده‌گوت ئەمه‌ هیچی راست نییە، ئاخر نەده‌بوو وەک که‌سیکی سافیلکه‌ به‌ره‌و گومرایی بچم و باوهر بیتم. نا، برسیتی و تیری، دل‌ته‌نگی و شادی، ژیان و مه‌رگ هەر هه‌مووی تارماپین، ئەمەم ده‌گوت و دووبارم ده‌کرده‌وه. بەلام به‌بینینی برسیتی و به‌بینینی منالانی گریا و ژنانی گۆنا چرچ و چاوانی لیورپژ له‌عه‌زاب و رق، دل‌م وه‌کی مۆم هیتوهریتور ده‌توايه‌وه. به‌ورووژانیکی فره‌وه له‌م ئالوگۆزه‌ پیتیبینی نه‌کراوه‌ی ناخم ده‌نۆری، سه‌ره‌تا شه‌رم له‌ دل‌مدا تریه‌ی ده‌هات و دواي ئەویش به‌زه‌یی. هه‌ستم ده‌کرد نازاری خەلکانی تر نازاری من، پاشان توورپیی هات و دوايي تینووتیتی و دواتر دادپه‌روه‌ری و... له‌ژوو هه‌موو ئەمانه‌شه‌وه‌ هه‌ستی به‌رپرسیاری. به‌خۆم گوت: "شایانی سه‌رزه‌نشتم که ئەم هه‌موو برسیتی و زولمه‌ له‌ دۆنیادا هه‌یه، من به‌رپرسیاری ئەوهم!"

ده‌بوو چیم کردبا؟ بۆم ده‌رکه‌وت ئەرکه‌که‌م ده‌گۆرێ. دۆنیا به‌رفه‌راوان ده‌بوو، پیتداویستی له‌وه‌ گه‌وره‌تریو بتوانی کۆنترۆل کری. ئەرک له‌جه‌سته‌یه‌کی چکۆله‌ و رۆحیکی چکۆله‌دا هه‌ستی به‌دیلتی و هه‌ناسه‌ته‌نگی ده‌کرد. ئاخر ده‌بوو چ بکری؟ ده‌بوو کام ئاراسته‌ بگیریته‌به‌ر؟ له‌ قوولایی ناخدا ده‌مزانی ده‌بی چ بکه‌م؟ بەلام جورته‌تی دۆزینه‌وه‌یم نەبوو. وا پیتده‌چوو ئەم ئاراسته‌یه‌ پیتچه‌وانه‌ی سروشم بووی و دل‌نیاش نەبووم ئینسان به‌هۆی ئەقین و هه‌وله‌وه‌ بتوانی له‌سروشستی خۆی تیبهریتنی. بەلام بیرم له‌مه‌سه‌له‌که‌ کرده‌وه. به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ له‌خۆم پرسی: "چما ئینسان ئەم هه‌موو هیزه‌ خولقینه‌ره‌ی هه‌یه؟ گەر هه‌یبێ ئەوا چ بیانویه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌ نامیتنی ئەگەر له‌ ساته‌ قه‌یراناوییه‌کاندا هه‌ولتی تیشکاندنی سنوره‌کانی خۆی نه‌دا!"

له‌و رۆژه‌ سه‌ختانه‌دا، کاتێ دژی چاره‌نووسی خۆم له‌ هه‌ولدا بووم تا له‌خۆمی توره‌هات تیبهریتم و له‌پیتا ساریژکردنی رنجی ئینساندا پیشوازی له‌ بازار بکه‌م. نمونه‌ی بالایی قوربانی و ئەقین به‌زه‌ینمدا هات - گوايه‌ گه‌ره‌کی بوو ریگه‌م پیشان بدا - یه‌کێ له‌گوته‌کانیم بیره‌هاته‌وه‌ که ده‌لتی: "پیتویسته‌

لهسهرمان همهمیشه سهرنجی هاواری ئینسان بدهین کاتج داوای یارمه تی دهکات!"

یهکهم جار، کاتیک لهسهردانهکهمدا بۆ ئیتالیا، چوممه کۆلانه باریکهکانی (ئاسیزی)یهوه و زرنگه ی زهنگی خۆشنودانهی ناخوسهکانم لهبورجی کلتیسی قه دیس فرانسیسکۆس- گه دای خواوهند- و له دهیره چکۆلهکهی قه دیس (کلارا)وه هاته گوی، بهختهوهرییهکه که لهوهسفرکردن نایهت، دایگرتم. لهکۆشکی کۆنتیسه ئه ریچتا هاتمه خوارهوه، چهند مانگیک لهم شاره پیرۆزه مامهوه و ههزم نهدهکرد جی بیلم، هه نووکهش لهم رۆژه دژوارانهدا که رۆحم دهجهنگی تا نهختیک بال لهیهکدا، دلیم کرایهوه و ئاسیزی لئ هاتهدهر. لهم رۆژه قهیراناویانهدا، (بیرناردۆن) (* کوره جلک دراو و پئ بهتیبیهکه لهناو رووناکییهوه هاتهدهر، ههنگاوی بۆ پیشهوه نا و بهدهست ئامازهی بۆ ریگهکهم کرد. ریگه نهبوو، بهلکو پیتلیکانهیهکی بهردین و لیژ بوو، بهلام سهراپای فهزای دهووبهیری شهلال بوو له بۆنی خۆشی قهدهدوس. ئه و رۆژهم بیرکوتهوه که به (فیرنا)، کتوی شههادت و شکوی فرانسیسکۆسدا هه لگژام، باهکی توند و سارد هه لئ کردبوو، زنارهکان خۆله میشی و رووتن، چۆل له سهوزایی و گژوگیا، درهخته زههکان رهش داگهرا بون، ناوچهکه لهخه م و عهزاب و کوله مه رگیدا دهینالاند، چ شتییک ئهسهری نهبوو جگه له ههژاری و رووت و پهجالئ و ته نهایی، تاریکی نیتزیکدهبووه، رووناکی پهراگهنده و بئ پرشنگ، ترۆپک لهپیش چاواندا هه لکشابوو، بپهوهده ههولم دها نارهزوم چپکه مهوه وه هه مو هیزم بخه مه گه ر، ههستم دهکرد ترس کۆنترۆلئ جهستهی برسی و به شهخته بووم دکا، جهسته یه که شهو خهریک بوو له م چۆله وانبیه دا قووتی دها، پاشان کوتوپر موجیزه روی دا، پیده چوو ئه م ناوچه نامرۆیی و بئ شکۆفه ی گۆلهی دهووبه ر، جیگژۆکی بکا و به ههنگاوی عیرفانییهانه بهرز بیته وه، ههستم دهکرد لیتره، له دهووبه رمدا ههژاری - ههژاری فرانسیسکۆس- توندوتیزبوو لهسه ر جهسته، بئ بهزهیی بوو بهرامبه ر ئاکاری ئینسان و چیتزه کاتییهکانی.

هه مان قه دیس بوو کهوته زهد، نکۆلی لهههستی پینجانه کرد، بهلام کاتیک ملچه ملچه شهیتانی ناخی ژنهفت، خۆله میشی کرده خوارده کهی خۆبه وه، لهچلهی زستاندا، لهجۆگه له شهخته بهندهکاندا شهونخوونی دهکیشا، برسی و سه رما ی دهبوو، هینده جهسته قوراوییه کهی نازاردا بوو که لهنیو نویتنی مه رگدا بهزهیی بهجهسته پدا هاته وه، روی تی کرد و گوتی: "برای گویدریتژم، بمووره زۆرم عه زب دایت!" بهلام ئه وه ههژارییه، ههژارییهکی فرانسیسکۆسی بوو: دلنیا لهسه ر و سامانی خۆی، دلنیا لهو بههاره عیرفانییهی که دهیهیتنا و دلنیا لهو هاوینه گه رم و تژی لهومیهوهی لهناخی ئه م بههارددا ههشاری دا بوو. عهسری ئه مرۆش چپای رووتهنی فیرنا، کوتوپر لهقولایی زهینمدا نهتیبیهکانی کرده وه و بووه دیه نیکی ئهفسووناوی له بهههشتی ناوه وه مان، بهههشتیکی پر بهرکهت، بۆندار، پر له ههنگ و پهپوله. منیش هه نووکه ههمدیس بهو چپا سه رله نوئ رۆنراوه دا هه لده گژام و هاوارم دهکرد: خوشکه فیرنا، ئه ی خوشکی ههژاری ناوتان بهرکهت!

(*) بیرناردۆن، هه مان سان فرانسیسکۆسه.

بههار هات، ئه دی چۆناوچۆنی ده متوانی ئیره جی بیلم؟ لهکۆشکی کۆنتیسه ئه ریچتا دا بهرامبه ر دهیری چکۆلهی قه دیس کلارا به بهخته وه ری دهژیا م. قهت ئاوها به قسولی هاوگونجانی نیوان قه دیس فرانسیسکۆس و بههارم ته جروبه نه کردبوو، له بهرئه وهی له میانهی سه دروشمه کهی ههژاری و پاکژی و تاغه تی فیرقهی فرانسیسکۆسییهکاندا، هیچیان وهک پاکیزهیی بههار له هاوئا ههنگی تهواودا نییه بهرۆجی رهسن و هه میشه له دایکبووهی فرانسیسکۆس. له ناوچهکانی تردا، بههاران چهندها چاری رۆجی ئهفسوون و هه سه رته دیدهی ئینسان به یاده وه ری جحیلتی، بهژنییک که خۆشی دهوی، بهکیژه چکۆله کهی، دهپشکون. چهندها جار بیزاری دهوورۆتینی که بۆچی تا ئه م رادهیه سهروشت سه رله نوئ دهوورۆتینیه وه که چی ئینسان ناتوانی جحیلتی بگه رتینیه وه؟ چهندها جار رۆجی ئینسان هان دها به خیلی بهزنار و چپاکان بهرئ له بهرئه وهی چاوهروانی مه رگ نین و پیری ناسن. بهلام بههار له ئاسیزی قلاقه تی فرانسیسکۆسی لهخۆده گرت، ئه م خاکی (ئه مبریا) (*یه، خاکیک که بهختی وه به رهیتانی ئاوها میوهیه کی ههیه، به رفهراوانتر و دهوله مندتر دهین، ده رگا بهرووی بههارانی دووانه و سییا نه دا دهخاته سه ر پشت که تبایدا هه ر گۆلیکی ئاسیزی، بئ ئه وهی چاره نووسی بهخته وه رانه ی ون کات، بۆ ترۆپکی روخساری پیرۆزی پشکوتنی رۆجی ئینسان هه لده گۆن.

فرانسیسکۆس لهو یه که مین که سانه بوو، یه که مین گۆلیک بوو له بیایانی سه دهکانی ناوه راستدا روا، دلئ ساکار و بهخته وه ر و پاکژ، چاوانی ههروهک چاری منال و شاعیر هه میشه دنیایان بۆ یه که مین جار ده بینی. چما دهین فرانسیسکۆس چهند جارن له میروویهک، له گۆلیکی ها که زایی، له سه رچاوهی ئاویک ورد بوویته وه و چاوانی پر بووبن له فرمیسیک؟ دهین چهند جارن به خۆی گوتین: (وهی ئه مه چ دیه نیکه! چ لهزه تیکه! گۆل و ئاو و میرووگه ل چ نهیتیکه لیکه مه له کوتین؟) دوا ی ئه وه هه مو سه دهیه، فرانسیسکۆس یه که مین که سبک بوو دنیای به چاوانیکی پاکیزه وه بینی، تهواوی زری قورس و ناقولاکانی سکۆلاستیکی (**) سه دهکانی ناوه راست داکه وتن و ئیدی جهسته و رۆح رووتوقوت مانه وه و کهوتنه بهر شنه شنی بههار.

چهند مانگیک دواتر، بۆ دووه مین جار ئاسیزیم بینی، نه مده توانی لیتی دوور بکه ومه وه. میترگی ئه مبریا به رهزی پر بهرکهت و باغی ههنجیر و زهیتوونستانه کانیه وه هه نووکه تژی بوو له میوه. بهدریایی ریگه که هه ر ده رۆیشتم و جاریکی دی له گوندیکه وه دهچوم بۆ گوندیکی تر و بههتوریهی کی بیدهنگه وه له زتم ده برد لهو خا که به ژۆینه: ئه رزیکی پیرۆز و پاکیزه که به ته سلیمبوونه وه خۆی له بهر نازاری کیتلان و بیلدا راگرتوه و هه نووکهش به باوه شی پر له میوه و به ئاسووده بییه وه لیتی راکشابوو. ههستت ده کرد بۆیه ئاسووده و ئارامه چونکه ئه رکی سه رشانی خۆی ئه نجام داوه. بههۆی گۆتپرایه لیبیه وه بۆ

(*) هه رتیمیک له ئیتالیا.

(**) فهلسه فه یه که له سه دهکانی ناوه راستدا برهوی بوو. له هه ره تایبه ته ندیهی کانی ئه و فهلسه فه یه ته رخان کردنی

فهلسه فه بوو له خزمهت لاهوتدا. له دیارترین پیشهروانی ئه م فهلسه فه یه تۆما ئه کونیی بوو.

ریتساکانی نه مری، به تیتپه پرنی به ته وای قونآغه کانی تیرامان و نازاردا، نارام و باوه پره خو بو، توانیبوی ئه م بهره به بهره که ته ی چاکه خوازیی خو ی بجنیتته وه.

کوتوپر، بی چ ههولتیکی ئاگایانه، جارتیکی دی مانای قوولتی (تاعهت) سیپه مین دروشمی فیرقه ی فرانسیسکۆسیه کانم ته جروبه کرد، تاعهت بز ئامازه ی توندوتیژ و خۆره هاگردن بدهست هیزه کانی سهروو دهووریه ر و ناخمانه وه، هیزه دیار و نادیاره کان، به باوه رتیکی پته ووه به وه ی ئه مانه هه موو شتییک ده زانن و ئیمه چ شتییک نازانین، ئه مه یه تاقه رتگی گه یشتن به به پیتی، ئیدی رتگیه کانی تر زو و فریوده رن، چونکه رینۆنییمان بز چ جیگه یه ک ناکهن و دوا ی گومراییبه بیهووده کان هه مدیس ده مانبه نه وه بز خوده داماو و نه فره تیبه کانیان.

ئاوها بو فرانسیسکۆس له م سه رزه مینه وه که عاشقی بو، سه ری هه لئینا، بینیم له سه ر عه رد راکشوو، ته وایتیک وه ک ئه و به یانیبه زووه ی ره هبانه کان بینیان له باخه که ی قه دیس کلارا راکشوو و به ده م گیانده نه وه سه روو دی سوپاسگوزاری بو خۆر و ئاو و ناگر ده چرئ. ئاخو ئه و ئیدی به خته وه ر بو، خو ی گری دابو به یاسای نه مریبه وه، دهستی پر بو له میوه و وه ک رتیکارتیکی میهره بان بهره لای خوا وه ندی خو ی ده گه راپه وه.

له میانه ی ئه و مانگانده دا، کاتی به کۆلان و کیتلگه کانی ئاسیزیدا ده گه رام، یاخو له تابلۆکانی کۆشکه مه زنه که ی ئه م گه دایه ورد ده بو مه وه، بیرم دئ هه ولتم ده دا چه ندتیک له توانامدا بی به ئاوها به هارتیک یان به پاییزتیکی وه کی وی ناشنابم. ئه و سالانه چ سالانیکی سرک و پر له په رۆشی بوون، هه موو به یانیبه ک خو شحالی و ناومید هه ر له سپیده وه ده چومه ده ری و به و ده قه ره پیروزه دا ده گه رام، هه ستم هه ر وه ک هه سستی جحیلانی تر بو، وه ک هه سستی ئه و جحیله ئه سپارتیه بو که گوشتی رووتی جه سته ی نایه به رده م رتوی و له گه ل کوت کوتکردنی جه سته شیدا نه قسه یه کی کرد و نه هاوارتیکی لئ به رز بۆوه، نازاری ده چه شت و شانازی به ووه ده کرد که توانیوه تی به سه ر نازاره کانیدا سه رکه وی.

به لام بی ئه وه ی خو م مه وی، روخسارم نه تینی هه ول و عه زامی ئاشکر کردبو، چونکه روژیکیان به تیتپه پرن به ده روازه ی قه دیس کلارادا شارم جی هیشته. پیاویتیکی بالابه رز و باریکه له - که قه ره زه رده که ی ماش و برنجی ببوو- هاته سه ر رتگه م. گه رچی زۆر جارن ئه و پیاوهم بینیبوو وه ک من به م ده قه رده ا پیاسه ی ده کرد، به لام چ قسه یه کمان له گه ل به کدیدا نه کردبو، هه ر کاتی به به ک گه یشتبووین، له رووی ئه ده به وه زه رده خه نه مان بز به کتر کردبو، پاشان ئیدی هه ربه که مان به رتگیه ی خویدا رویشتبوو، وه ک بلئی هیچ کامان نه یوستیج ته نهایی و ئارامیی ئه وی تر تیکویتییک بدات.

به لام ئه مرۆ به یانی، ئه م پیاهه غه رب و نه ناسه راوه ستا، ته ماشایه کی کردم و پاش ساتیک دوودلی، پرسی: "حه ز ده که یت پتکه وه پیاسه یه ک بکه یین؟"

- "به لئ حه ز ده که م."

دوا ی ئه وه ی چه ند هه نگا ویتکمان نا، گوتم: "من خه لکی گریکستانم، بز ئاسیزیی هاتم و عاشقی قه دیس فرانسیسکۆس بووم!"

وه لامی دامه وه: "منیش خه لکی ئه وسه ری ئه وروپام، خه لکی دانیمارکم، منیش هه ر عاشقی فرانسیسکۆس بووم، سالانیکه لیره له ئاسیزیی ده ژیم، ناتوانم جیی بیلم، ناوم جوړگسنه." راجله کیم و گوتم: "هه مان ئه و که سه ی ئه و کتتبه نابابه ی له باره ی قه دیس فرانسیسکۆسه وه نووسیوه؟"

جوړگسن زه رده خه نه یه کی تالی هاتی و سه ری به نیشانه ی به لئ راوه شاندا: "کتی ده توانی حه قی ته و او به فرانسیسکۆس بدا؟ ته نانه ت (دانتی) یش نه یوانی. سه روو دی یانزه همی پارادیزۆ (*ت خویندۆ ته وه؟" خه نی بووم، رتیک له و روژانه دا ئه فینتیکی مه زنم بز ئه و فه سله تیدا خو لقا بوو، هه روا له پیاسه کانی ته نهاییمدا به شه قامه کانی ئاسیزیی یاخو د ئاوییه کانی ده وروبه ردا، به زۆری سی به یتی به که می ئه و سه روو ده م له به رخۆوه ده گوتم:

ئهی چاره سه ری نا ئاقلانه ی فانیان

چ درۆزانه یه بیانو و گه لیک که

واتان لئ ده کا باله کانتان رووه و زه لکا و لیک ده ن!

کوتوپر به ژیر بالی شیعر و له ها وئا هه نگیه کی برابانه دا، پتکه وه که و تینه خویندنه وه ی ئه م شیعره قووله. رتگیه کی به رزمان گرت به ر که ده یزوری به سه ر خوانی پر له نیعمه تی ره ز و چه زه یتونستانه کاند. هه نوو که خو ر دیار و دونیای روونا ک کرد بۆوه و پری کرد بوو له سیپه ری درتژدریژ. ماوه یه ک بیتدنگ بووین، دوا جار هاو و پتکه م رووی تی کردم و پرسیی: "بۆچی فرانسیسکۆست خو شده وی؟"

به لام یه کسه ر له پرسیاره که ی ژتیوان بۆوه و گوتی: "مبووره، ئاگام له خو م نه بو!"

وه لامیم دایه وه: "ویم له به ر دوو هۆ خو شده وی. یه که میان له به ر ئه وه ی شاعیره، یه کتیکه له گه وره ترین شاعیرانی پیش رینسانسه. به دا هاته وه به سه ر ناچیزه ترین مه خلوقاته کانی خوا وه نددا، توخمی نه مری ناخیانی، واته نه غمه یانی ده ژنه فت!"

جوړنگسن پرسی: "ئه ی هۆی دووه م؟"

- "دووه میان، ویم خو شده وی له به ر ئه وه ی له رتی ئه فین و ته ر یقه تی زوه ده وه، رو حی وی توانیوه تی واقعییه ت به زتیج. برسیتی، سه رما، نه خو شی، گالته جاری، زولم و زۆر و دزئوی- هه موو ئه و شتانه ی که مرۆگه لی بی بال ناویان ناوه واقعییه ت- هه روه ها توانیوه تی سه رکه وی له گو پرنی ئه م واقعییه ته به خه ونیتی به چیتژ و هه سته پیکرا و راسته قینه تر له خودی حه قیقه ت. وی ئه و نه تینیانه ی که شف کرد که کیمیا گه رانی سه ده کانی ناوه راست به په رۆشه وه له دووی ده گه ران، واته گو پرنی ناچیزه ترین کانتزا به زتری ساخ.. چونکه کیمیا لای فرانسیسکۆس شتییک نه بو مه حال و به دهر له ئینسان که تا به یه کدادانی یاسا سه روشتییه کان بتوانی دس به خری، به لکو کیمیا خودی دلئی وی بو. به م پییه له رتی ئه م موجیزی

(* به هه شت، به شتیکی کۆمیدای خوا وه ندیی، شاکاری دانتی.

کیمیا عیرفانییه و واقعییه تی دهسته مؤ کرد، به شه ریبه تی له چنگی ناچارایی رزگار کرد و ته وای جهسته ی کرده رۆح. قه دیس فرانسیسکۆس بۆ من ژنه رالیکی مه زنه که له شکر ی ئینسانی بۆ سه رکه و تنیکی نامه رجدار رینۆینی کرد!

- "هر ئه مه؟"

وه لامیم دایه وه: "ده زانم ده ته وئ پرسیاری چیم لئ بکهیت، نا، چ شتیکی تر نا، ژنه رال و شاعیر، له و دوو زیاتر چ شتیکی تر نا!"

همه دیس بیده نگ بوینه وه. به لام جۆرنگسن خیرا گوتی: "ئه مه بهس نییه!" خه ریک بو وه لام بده مه وه، به لام ددانم به خۆمدا گرت، ناخر ترسام نه با قسه یه کی خه راپ به زارمدا بئ. جۆرنگسن وه ک بلتی قسه یه کی نه گوتراو ته و اوکات، گوتی: "له بهر ئه مه یه روخسارت ناوها ماندوو دیاره، تۆ هیشتا له ملام لئیدایت، ده ستت به رزگاری نه گه بیوه، ئه م ملام لئیه ش رۆژ به رۆژ ماندوو ده کا، هر له بهر ئه م هۆیه ش بو ئه م به یانییه رامگرتیت و له گه لندا که و ته قسان!"

به ده نگیکی خۆنه ویستانه، ده نگیک پر له تووریه ی و گالته جار ی لیم پرسی: "با وا دانین تۆ ده توانیت له و ملام لئیه دا یارمه تیم بدهیت!"

هه ستم به شه رم کرد، ناخر هه ندئ جار به رله وه ی رۆحمان ده رفه تی کۆنترۆل کردنی جهسته ی ده سه که وئ، قسه له زارمانه وه ده رده پهرئ.

جۆرنگسن گوتی: "خۆت کۆنترۆلکه، من ناتوانم یارمه تیت بدهم، له سه ره موو مرۆقیک پنیوسته رتگی تایبه ت به خۆی بدۆزیته وه و خۆی رزگار کا. له چیی؟ له زوو تیه پر، له زوو تیه پر خۆی رزگار کا و نه مری بدۆزیته وه!"

هیشتا تووریه ی به ری نه دا بووم. گوتم: "به روخساری هیمن و ریرۆیشتنی ئارام و دلنیا و دهنگی هه میشه خۆشته وه وا پیده چی رتگی خۆت دۆزیه تته وه. چ گومانی تیدا نییه که به هاوسۆزی و ده شئ به به زه یه شه وه له ئیمه مانان، ئیمه مانانیک که هیشتا له ملام لئیداین، بنۆریت. ده شئ تایبه ته مند به سیفات ی هاوسه نگه وه له دایک بوویت و هه رگیز تامی ملام لئیت نه چه شتی!"

جۆرنگسن راوه ستا و بۆ ساتیک سه بری کردم، ئه م جار به حیره سه وه ده ستی بۆ رابه ل کردم و قۆلئ گرتم، وه ک بلتی ده ستی خنکاو یک بگرئ، گوتی: "تۆ هیشتا جحیلیت، خۆنه ویستیت که مه، هیشتا داوای یارمه تیکردن به شیوا ی شان و شه وکه تی خۆت نازانیت! روخسه تم بده شتیکت پئ بلیم، نا... من تایبه ته مند له دایک نه بووم، گه لیک باش له مانای عه زاب و تیکۆشان و له خۆبایی بوون ده گه م، رۆمانگه لیک ی پر له هه ست و ئه فین و گالته جاریم نووسیوه. ئیدی له گه ل رۆژاندا هونه رم زۆر پئ سنووردار بو، خۆم بۆ زانست ته رخان کرد و بوومه لایه نگیری توندرویی داربوونیم و هه ر بیرتکی دژه مه سیحیه ت. ده مویست حوکه مت، کلئیا، ره وشت و ته وای کۆته کان پسیتم. ئیدی له سه ره شه که م له دلئ ئیاندا دانیشتم و جه نگم دژی دوژمنی دیرین راگه یاند، دوژمنی دیرین ناویک بو که له خوا وه ندم نابوو. ده منووسی، له هه موو جینگه یه ک نوتقم ده دا، ئالا به ده ست رام ده کرد و هه ر رام ده کرد، به لام له

ناکاو یکر راوه ستام و بیده نگ بووم، نه خۆشییه کی نه ناسراو پتیشبینه کراو چنگی به دلندا کرد، سه رجاوه که یم نه ده زانی، ده شئ له ته وای هه موو ئه و ماوه یه دا هه ر له ناخمدای بووی و چاوه رتی هاتنی ده وره که ی بووی. بۆ ئه وه ی له هاو رتییان و له ئاکاره دیرینه کانی خۆم راکه م، دانیمارکم جیه تیشت و سه فه رم بۆ گر بکستان کرد و له و یوه چومه ئیتالیا و ئیدی هاتم بۆ ئاسیزی...

زه رده خه نه یه کی هاتئ و پاشان گوتی: "ئه وه بهر له سی سال بو، ئه و سی ساله م لیره، له ژئیر سایه ی فرانسیسکۆسدا گۆزه راند، سوپاس بۆ خودا!"

له ناوه و هرا وروو ژابووم. گوتم: "ئه دی پاشان؟ جگه له فرانسیسکۆس چ کتیبیکی تری تۆم نه خۆیندۆته وه!"

- "ئه مه باشتر. کتیبیکی سه فه رنامه م چاپ کردوو ته ییدا له و هه سته ده دویم که له کاتی بینه ی شاره دیرینه کان به کۆشک و کلئیا و تابلۆکانیا نه وه تیدما وروو ژاوه. پتیشتر چو بووم بۆ ده بری فیرقه ی (به ندیکت)، به لام ترساندمی و رۆژی دواتر به کسه ر گه رامه وه، گه رچی که رتیره سمی عیبا ده تی ره هبانان بۆ من جیلوه یه کی سه رنجرا کتیشی هه بووه و پتچه وانه ی شتوازی ژبانم بووه، هه رچه ند بۆ یه که مین جار توانای ئه وه ی پئ به خشیبووم پتیم به سلئ کام رتگه ده چیته وه سه ر به خته وه ری، به لام له گرتنه به ری ئه و رتگه یه دا دوودل بووم!"

جۆرنگسن ناوی دایه وه و به خه نبیوونیکی فره وه ئاماژه ی بۆ ئاسیزی پیرۆز کرد به دیوارگه لی دیرینی رۆکا گراند و ئه کرۆپۆلۆس و کلئیا ی مه زن و له قه لآچوری قه دیس فرانسیسکۆسه وه. پرسی: "مۆلته ده دهیت بگه رتینه وه و ببینه ی؟"

گه راینه وه و ئه و رتگه یه مان گرت به ر که ده چۆه ئاسیزی، جوتیارانی لاواز و چاوان هه لایسا و به لاماندا تیدد پهرین، له دوا ی (گا) کانه وه گای سپی و به ئه م بیری ناسراو، له ژئیر قورسای گاسندا خا و خلیچک ده رۆیشتن، قۆچه چه ماوه کانیا ن

به گوله گه نم رازابۆه، کیژه جوتیاریکی قژ ره ش و شه به قه ره نگ سلاوی لئ کردین: Pax et bonum جو رگنسۆنیش به شتوازی مه زه بیی فیرقه ی فرانسیسکۆسی سلاوه که ی سه نده وه، پاشان ئاماژه ی بۆ کۆشکی مه زنی سه لته نه تیی کرد له دامینی ئاسیزی. نوێژخانه چکۆله که ی فرانسیسکۆس (پۆرتیۆنکولا) ی له ناودا بوو. گوتی: "له وئ له پۆرتیۆنکولا، به ته ماشا کردنی قه دیس و بینه ی پتین زامه که ی جه سته ی، بۆ یه که م جار به ناچار ی کرۆشم برد، به لام هه ستم به شه رم کرد، به تووریه ی هه ستامه وه سه رپا و ئه ویم جئ هیشت. هه میشه به تووریه ی له خۆم ده پرسی: چیی وای لئ کردم سوژده به رم؟ چیم به سه ره هاتوو؟ به لام له هه مان کاتدا ئارامیه کی له راده به در سه رپای بوونی له خۆگرت. هه مدیس له خۆم پرسی: بۆچی؟ بۆچ ده بئ ناوها ئارامیه ک هه ست پئ بکه م؟ له راستیدا ئه م به خته وه ریبه له هه موو ئه و له زه تانه ی تیه پراندبوو که تا ئه و ساته تامم کردبوون. له گه ل ئه مه شدا، شتیکی له ناخمدای هه بوو که نه یده ویست باوه رپتنت، رقی له هه ر شتیکی بوو له سه روو سروشته وه بئ، باوه ر و متمانیه ته نئ به یه ک شت هه بوو، به ئه قلی ئینسان و ئه وه ی ئه قل ده یگوت. ئه مه بوو که له بهر ده رک ی دلندا راوه ستاو و

نەپدەھیتشت موجدەزى لى بىتتە ژوورەو!

ھەر كە بىنىم سەرلەنۇي بىدەنگ بوو، بەناتارامى پرسىم: "باشە ئەدى داۋىي؟ چۆن رزگاريت بەرەو روو ھات؟"

- "وەك ھەمىشە ئارام و بى ھاتويات، تەواۋىك وەك گەبىنى مېو و شىرىن و ئاودارىونى، دللى منىش ھەر ئاوا شىرىن و ئاودارىو. كوتوپ ھەموو شتتېك بەلامەو ساكار و يەقىناوى وەدباركەوت، ئازار و دوولتى و شەرەكان بەنەبى بوون، لەبەر پىتى فرانسىسكۆسدا دانىشتەم و چومە بەھەشت. فرانسىسكۆس، خودى فرانسىسكۆس- بىرە دەرگەوانى بەھەشت- دەرگای لى كىرەمەو.

دوچار لە ئاسىزى نىزىك بوۈنەو، خۆر بەسەر قەلا خوتىرەنگ و نىو و پىرانەكەى شاردا پرشنگى دەدا، زەنگى چكۆلە و گوپتەوازى قەدىس كلارا شاد و وەك كەوى چىپان دەيقاسپاند.

جۆرگىس گوتى: "دەبى مېوروت لەبارەى خۆمەو وۆر دوام، ئەو قسانەم بەدەنپانان لى وەرگەر، تەمەنم لە تۆزباترە و چىژ لەو دەبىنم لای خەلكانىك ئىعتىراف كەم كە بەتەمەن لەخۆم چكۆلەترن، چونكە دەشتى ئەمە تاقە جۆرىكى ئىعتىراف بى كە ئىستىفادەى ھەبى!"

بۆ ئەوۋى وروژانى خۆم ھەشاردەم، بەپىكەنەنەو گوتم: "وې چ دەبوو گەر ھەر بەراستى فرانسىسكۆس دەرگەوان با! چ خۆشپىك! قەدىسان و گوناھاران و باوپرداران و كافران، تەنەت رېگەى بەملىۋىتەرەكەنىش دەدا بچنە بەھەشت. بەلى، رېگەى بەنەفرەتاۋىترىن بوونەوۋەرىش دەدا، رېگەى بەمشك و كرم و كەمتىارەكەنىش دەدا!"

جۆرگىس بى ئەوۋى زەردەخەنە بېگى، گوتى: "ئەوكات دەبوو ئاژاۋە، نەك ھەر ئاژاۋە، بەلكو دەبوو ناعەدالەتېش!"

بەژىر دەرۋازى قەلاكەدا تىپەرىن، دەبرى قەدىس كلارا لای چەپمانەو و ئەو خانوۋەش كە منى لى دەژىام لەلای راستمانەو.

ھاۋرېكەم گوتى: "لەگەلتا دېم تا سلاۋىك لە كۆنتىسەى پىر بكم، يەكەمىن جارم لەيادە كە بىنىم، شۆخترىن ژنە خانەدانى ئاسىزى بوو، بەجھىلتى بىۋەژن كەوت و ئىدى ھەرگىز شوى نەكردەو. بىرم دى بەسۋارى ئەسپىتىكى سىپى دەچو بۆ سەردانى مولكەكانى- زەيتونستان و رەزەكانى- گەر لەرۆژگارى سان فرانسىسكۆسدا زىبا، ئەوا رەنگە بىۋايەتە قەدىسە كلاراي وى!"

- "باۋەر ناكەم ھەمان باۋەرى مەزەبى تۆى ھەبوۋى!"

جۆرگىس ۋەلامى داپەو: "ئەى مەگەر روخسارى ناپىنى چەندىك نوورانىيە!"

بەپىلېلىكانەكاندا سەركەوتېن، ھەواى كۆشكە گەورەكە سارد و لەژوورەكەى كۆنتىسە ئاگرىك پىكرابو. ئارمىلېلىندى كارەكەرى خەرىكى نامادەكردنى سفەر و ھىنەنى قاۋە و شىر و نانى گەنم بوو بۆ خانمەكەى. كە ئىمەى بىنى دوو فنجانى تىرشى دانا. دانىشتىن.

بەلى، ھەر بەراستى لەروخسارى سالخوردهى ئۆرستۆكراتيانەپەو نوور پرشنگى دەدا، چاۋانى رەش و

گەورەى پارىژراۋ بوون لەغەدرى زەمەن. دەرگای ئەوسەرى باخەكە كراپەو، تەلاننىكى شكۆفەكردوۋى گولەباخ لەژىر تىشكى ھەتاۋا دەدرەوشاپەو. كۆنتىسە پرسى: "ئىۋە ھەردووكتان بەو بەيانى زوۋە بۆ كۆى چوون؟ دلتىام لەبارەى قەدىس فرانسىسكۆسەو دەدان!"

جۆرگىس بەپىكەنەنەو سەرىكى كىرەم و گوتى: "ئەدى تۆ لەكۆتوۋە دەزانىت؟"

كۆنتىسە پىكەنى و گوتى: "چونكە ساتىك لەمەۋەر، كاتىك چومە باخچەكە، لە دوورەو ئىۋەم بىنى بەرەو ئىرە دەھاتن و ھەردووكتان بلتسەتان تىۋە ئالابو!"

***

چەند رووناك ئەو رۆژانەم بەتەۋاۋى وردەكارىيەكانىانەو ۋەبىر دېنەو. من داۋاى يارمەتىم لەفرانسىسكۆس نەكردبوو، كەچى ئەو لە پىشمەو راي دەكرد تا رىنوتىم كات. چ دەبوو گەر گورم تىدبا، ئاخ كە لەدوورەو دەبىنى باۋەشى بەگەرەكاندا دەكرد، دلتىكەلاتن و ترس باليان بەسەر بوۋمدا دەكىشا، كاتىك دەبىنى بەپىتى پەتى دەگەرە و مەۋعەزەى دەدا و لە ھەمان كاتىشدا خەلكى ھوھايان لى دەكىشا و بەردبارانىان دەكرد و ئەمىش نوور لەروخسارىيەو پرشنگى دەدا، ئىدى دلەم دەكەوتە بەرگى، لەگەل ئاگىمدا بەناچىزىم، بەخۆم دەگوت: "ھەموو شتتېك و ئەو نا، باشتر واپە ئىنسان لەشەھىدبوۋىنىكى ناكادا تىباچى، ئاخ روۋبەرۋوۋونەۋدى بەردەوام لەگەل سوكاىەتى و گالتهجارىدا لەسەروو ھەسەلەى مەۋە بوو. ھەمىشە پەيوەندى راستەۋخۆم بەخەلكەۋە، پەستى و بىزىرى لى كەوتتەو. خەنى دەبوو بەپىتى تواناى خۆم يارمەتېيان بەم بەلام لەدوورەو، ھەموانم خۆشەۋىستىن و ھاۋسۆزىم بۆ ھەمووان ھەبوو، بەلام ھەر كاتىك لىيان نىزىك بوومەتەۋە مەھال بوۋە بتوانم خۆم لەبەر زوبان درىژياندا راگرم، ئەوانىش ھەمان ھەستىان دەكرد و ئىدى جىبا دەبوۋىنەو. ئاخ من ئەقىنىكى بەلرفەم بۆ بىدەنگى و تەنھايى ھەپە، دەتوانم بەسەعات لە ئاگر ياخود لەزەرىا بنۆرم، بى ئەۋەى پىۋىستىم بەچ ھاۋدەمىكى تر ھەبى.

ئەم دوۋە ھەمىشە يارانى بەۋەفا و ئازىزم بوون، ھەر كاتى عاشقى ژنىك ياخود ئەندىشەپەك بوۋىم، لەبەر ئەۋە بوۋە لە ژناندا سىفەتى سەرەكى ئاگر و زەرىام بىنىۋەتەو.

زىاتر لەمە (وام بەخۆم دەگوت تا پاساۋ بۆ نەتوانىم بىنەمە لەگرتنەبەرى رى ھەلگزانەكەى فرانسىسكۆس) چۆناۋچۆنى ئەم گەداى خواۋەندە، ئەم دۆن كىشۆتە ئاسمانىيە، بەھەمان ساكارى و سافىلكەبىيە، بەھەمان سەفا و ئەقىنەۋە - دەتوانى لەم سەردەمى مەمون(*) و مولوخ(**)ەى تىايدا

(*) مەمون: زاراۋەكى سىرانييە بەماناى دەۋلەت. ئەھرىمەنى تەماع و ساماندستىي.

(**) مولوخ: خوۋاۋەندىكى سامىيە كە دەبوو بۆ پەرسىتى، مىلانى بۆ سەرىدېرىن. ئەم بىتە لە مس دوستكراۋ و لەسەر كورسىيەكى مسىن دادەنىشتىرا، كورسىيە و بىتەكە كلۆر بوون و لەو كلۆزايىبە ئاگر دەكرابەۋە و ھەر كە پەلى گەرماكەى دەگەبىشتە رادەى سووربوۋنەو، قوربانىيەكەى دەخراپە سەر و يەكەندەردوۋ دەپىزا.

دهژین، هممیس لهسەر ئەرژ دهرکهویتیتهوه؟

ئهمم دووباره و دووباره هینایهوه سەر زویان تا تهسهللای خۆم بدهمهوه. نهمدهزانی گهدايهکی نوئی خواوهند لهسەر عهر دهرکهوتوتهوه و ئهوه گهرانهی دهوریان داوه له زنجیهکان بوون. گهر لهو رۆژه قهیرانای و یهکلاکهرهوانه دا له بهرلین که هانی دهدام لهووروزانی بوزایی بيمه دهر و بهره ناخی جوولهی شوپشگيرانه ههنگاوینیم، سهرنجم لی دابا، ئهوا زیاتر له ترسنوکیی خۆم شهرمهزار دهبووم. دواي ئهوه بهماوهیهکی زۆر سهرنجم لیدا. ئهوه کاتیک بوو که ئیدی نهمدهتوانی، دهشی له بهرزهوه نديشم نهبووی روهتی ژبانی خۆم بگۆرم. ریگهیهکی تهواو جیاوازم بو ئه نجامدانی ئهرکی سهرشانم گرتبووه بهر. لهو پاش نیسهوړیهی مانگی نابدا، کاتئ ئهو باریکه پتیه م گرت بهر که به گوندی گونزباخ له دارستانهکانی نالستیا کۆتایی دههات، لیورپژبووم له وروژان. قه دیس فرانسيسکۆسی سهردهمه کهی ئیمه (*) خوی دهرگاکهی کردهوه دهستی بز رایه لکردم. دهنگی قول و گهرم، ديقه تی دام و لهو دیو سمیلله ماش و برنجی و پرکه یهوه زهرده خه نه یهکی هاتی. بینیبووم جهنگاوه رانی کریتی ریک وهک ئهو بوون، تژی له میهره بانیی و له ئیراده یهکی پتهو.

قه دهر وای خواست ئهم ساته وهخته پیرۆزه پیتشی. دهرکی دلمان بهرووی یهکتردا کردهوه، تا شهو پیکهوه ماینهوه و له باره ی مهسیح، هۆمهر، گهرهکان و سپهستیان باخ هوه دواين. دهمه و ئیواره بهرهو کلتسا چکۆله کهی گوند کهوتینه ری.

به درپژایی ریگه پیی دهگوتم: "وا باشتره بیدهنگ بین!" وروژانیک قوول روخساره گرژه کهی پۆشیبوو.

به رهو ئۆرگه که چوو تا موسیقای باخ بژهنی، دانبشت، و ایزانم ئهو ساته وهخته له بهخته وه درترین ساته وهخته کانی ژبانه.

له پتی گهرانه ودا، گوئه کتیبیه کم له قهراعی جاده که بینی، راهه ستام تا لییکه ممهوه. دهستی گرم و گوتی: "لیی مه که رهوه، ئاخو ئهو گوئه زیندوو، ده بی حورمه تی ژبان راگری!"

میرووله یهک به یه خه ی چاکه ته که یدا دهچوه سه ری و دههاته خوار، به میهره بانیه کی له پرا ده به دره وه میرووله که ی گرت و له سه ر ئه رزه که، له جیگه یهک که که س پتی پیدا نه نی، داینا. گهرچی هیچی نه گوت، به لام گوته ی (میرووله ی برا) به سه ر زارییه وه بوو. ئهمه گوته یهک بوو لهو گوته خوشانه ی که له ناسیزی باوانیه وه بو مابۆه.

که شهو داها ت له یه کتر جیا بوینه وه و من گهرامه وه بو ته نه یایم. به لام ههرگیز ئه و رۆژه ی مانگی ئابم له بیسه وه ریدا نه سررایه وه. ئیدی من ته نه ا نه بووم، به لکو ئهم تیکۆشه ره، به دلنیا ییه کی تۆکمه و به ههنگاوی پتهو و جیحیلا نه وه له گه لمدار تی ده کرد، گهرچی ریگه ی ئه و ریگه ی من نه بوو، به لام

ته ماشا کردنی وی که ئاوها به باوه ر و سه رسه ختانه به میعراجی خویدا هه لده گژا، بو من ته سه له لایه کی مه زن و وانه یه کی بالا بوو. ئیدی لهو رۆژه وه به دوا، باوه رم به وه هینا که ژبانی قه دیس فرانسيسکۆس حه کایه تی په ربیان نیسه، له وه به دوا دلنیا بووم له وه ی که هیشتا ئینسان ده توانی له سه ر ئه رز موجیزه بخولقیتی. من موجیزه م بینیبوو، دهستم تیه دابوو، له ته کیدا دوا بووم، ئیمه پیکه وه پیکه نیبووین و ههر پیکشیه وه بیدهنگ بیووین.

لهو رۆژه وه به دوا، دلهم ههرگیز نه یه توانیوه ئه و دوو روخساره له یه کتر جیا وه کا. ئه و دوو روخساره ئه فسوونگه ره ی که له زهمه نی فانیی سررا بو نه وه و یه کگر تیتیکی له جیا بو نه وه نه هاتوو له ئه به دییه تدا، واته له سینگی خواوه نندا، یه کانه گیری یه کدی بیوون. ئاخو ئه و دووه وهک دوو برا له یهک ده چن: قه دیس فرانسيسکۆس و ئالبیرت شوایتزه ر (*). ههر دوو کیان ئه قینتیک میهره بانانه و پر شهق و شو ربان له گه ل سروشتدا هه یه، شهو و رۆژ سروودی سوپاسگوزاریی بو خۆزی برا و مانگ و زه ریا و ئاگری خوشک له دلایندا دهنگ ده داته وه. ههر به که یان گه لایه کی به سه ر په نجه کانی گرتوه و له گه ل به رز کرد نه ویدا بو رونای، تیا یدا موجیزه ی ته وای که ون ده بینن.

ههر دوو کیان هه ستیک ناسک و پر دل سوژی نه و عدو ستیبان بو ئینسان - مار و میروو - هه موو ئه وانه ی ده ژین و هه ناسه ده دن، هه یه. ههر دوو کیان به چاوی ته قه ددوسه وه له ژبان ده نۆرن، ههر دوو کیان کاتئ به سه ر بو نه وه ری زیندوو دا دادینه وه و وینه ی ئه فرینه ره به ته وای که ماله وه له چاوانیادا ده بینن، ئیدی له خوشیباندا له رز دایانده گری، له مار و میروو ئینسان ده نۆرن، ده گه نه ئه وه ی (گه یشتتیکي خۆشحالانه) که هه موو شته کان برای یه کن.

سوژ و میهره بانن (له پۆشاکي کاردا) بو ههر تشتیک تازار بچیتئ لای ئه و دووانه یه کسانه، ههر دوو کیان گهره کانیان هه لبژارد، قوولترین و ترسناکترین هه لدیری کویره وه ری و عه زاب: یه کیکیان گهره سپی پیسته کان و ئه وی تریشیان گهره ره ش پیسته کانی ئه فریقا. گوتم سوژ و میهره بانن، به لام زاراوه ی (میتا) شیاو تره. ئاخو ته نی ئهم زاراوه بوزاییه ده توانی به راستی گوزارشتکه ری تازاری هه ستیک بچ که عه زابی ئینسان لهو دوو برایه دا ده وروژینتی. له میهره بانن و سوژدا دوالیمتیک هه یه، که سیک که تازار ده چیتئ و که سیکش که سوژی به رامبه ری هه یه. له لایه کی تر، له میتادا هاوگنجانیکی وه ها هه یه. کاتیک گهریک ده بینم هه ست ده کم خۆم گهرم. (سری السقتی) سو فی سه ده ی ئویه م له م باره یه وه ده لئ: "له نیتوان دوو که سدا چ ئه قینتیک ته و او بوونی نیسه، کاتیک نه بچ که ههر به که یان ئه وی تر به (ئهی من) بانگ ده کا!"

دیوانه یی مه له کوتی له ههر دوو کیاندا یه کسانه - چاویوشین له هه وه سه کانی ژبان، قوربانیدان به مرواری گچکه له پیتناو مرواری گهره دا، دوورکه و تنه وه له ریگه ی هه موار که به به خته وه ری هه رزان کۆتایی دئ و

(*) ئالبیرت شوایتزه ر- پزیشک و موسیقار و پیاویکی نایینی فه رهنسایي که نه خۆشخانه یه کی له گابۆن رۆناو سالی خه لاتئ وه رگرت.

(*) کازانتزاکیس رۆمانی (فرانسيسکۆس... قه دیسی من) ی پیکش که به ئالبیرت شوایتزه ر کرده وه و به فرانسيسکۆس، کو ری ئهم سه رده م می ئیمه ناوی برده وه.

هه‌لبژاردنی رتگه‌ی ناهه‌موار و به‌رده‌لان که له‌تیو دوو هه‌لدیره‌وه به‌ره‌و ترۆپکی دیتوانه‌یی مه‌له‌کوئی هه‌لده‌گژی- دیتوانه‌یی هه‌لبژاردنی نازادانه‌ی مه‌حال.

خۆش‌ته‌بعیی بی‌فرتوفیل له‌هه‌ردووکیاندا به‌کسانه: پیکه‌ن له‌دلی چاکه‌خواییه‌وه ده‌تکتی، خۆش‌حالیی کیزی نازیزی رۆح شه‌لاله له‌نیعمه‌ت، قودره‌تی دیتن و قه‌بوولکردنی واقیعییه‌تی رۆژانه به‌میهره‌بانی و لیک حالییوونه‌وه. ئەسپارتیییه مۆنه‌کان میحرایتکیان بۆ خواوه‌ندی پیکه‌ن رۆنا، ناخر بی‌ئالووالایی ره‌ها هه‌میشه‌کوتمه‌ک له‌پیکه‌ن ده‌خوای، چونکه‌ته‌ن پیکه‌نینه له‌توانایدا به‌یارمه‌تی رۆحییکی قوول‌بدا تا به‌رگه‌ی ژبان بگری. خواوه‌ند دلی شادی به‌م دوو براهه‌عه‌تا فه‌رموه، هه‌ر له‌به‌رته‌مه‌یه ئەوان به‌شادی به‌ره‌و ترۆپکی هه‌ولێ خۆیان، به‌ره‌و خواوه‌ند سه‌فه‌رده‌که‌ن.

هه‌ردووکیان عیشقییکی پر شۆریان بۆ مۆسیک هه‌یه. ئەوه‌ی (تۆماس)ی خه‌لکی سیلانۆ له‌باره‌ی به‌کێکیانه‌وه گوتی، له‌باره‌ی ئەوی تریشیانه‌وه به‌ته‌واوه‌تی راسته: (به‌رده‌به‌کی گه‌لێک ته‌نک برا فرانسسیسکۆس له‌ئبه‌دییته‌جیاده‌کاته‌وه. بۆیه‌وی هه‌میشه‌نه‌غمه‌ی خواوه‌ندانه‌ی له‌م به‌رده‌ته‌نکه‌وه ده‌ژنه‌فت.) به‌گوترا‌دی‌تران بۆ ئەم نه‌غمه‌یه، هه‌ردووکیان پر ده‌بوون له‌چێژ و نه‌شوه: (فریشته‌گه‌لێک که له‌خه‌ونه‌کاندا فیولا ده‌ژهن، گه‌ر ته‌ن پیکه‌ن جارێ تر که‌وانه‌کانیان به‌سه‌ر ژیکانیاندا هینابا، ئەوا هیند به‌خته‌وه‌ر ده‌بووم که ئیدی رۆحم خۆی له‌دیلی جه‌سته‌نازاد ده‌کرد!) به‌که‌میان وای ده‌گوت، دلنیام دووهمیشیان له‌کاتی ژهنینی مۆسیکی (باخ)دا ئاوا به‌خته‌وه‌رییه‌ک له‌خۆوه‌ی پێچاوه.

هه‌ردووکیان کیمیایان هه‌یه، ئەوه‌ی که ناچیزه‌ترین کانا ده‌کاته ئالتون و ئالتونیش ده‌گۆپیتته جه‌وه‌هه‌ری رۆح. ئەوان نه‌خۆشی، برسیتی، سه‌رما، زوڵم و زۆر، دزیتوی- واقیعییه‌ت له‌ترساکترین روخساریدا- وه‌رده‌گرن و ده‌بگۆرنه واقیعییه‌تیکی واقیعیتر که هه‌ناسه‌ی رۆح تیایدا هه‌لی کردبێ. نا، هه‌ناسه‌ی رۆح نا، به‌لکو هه‌ناسه‌ی ئەقین- خۆری ئەقین له‌دلی ئەواندا- وه‌ک خۆری ئاسمانی ئیمپریاتۆریه‌ته مه‌زنه‌کان هه‌رگیز ئاوا نابێ.

***

به‌لام زۆر دره‌نگ له‌هه‌موو ئەمانه‌گه‌یشتم. له‌و رۆژه‌قه‌یراناویاندا له‌به‌رلین له‌مانه‌حالی نه‌بیسوم. کاتێ موجیزه‌ی ئینسانیم له‌گونده‌که‌ی وی، له‌ئالستیایی بیی، به‌نجه‌کانم مه‌ره‌که‌باوی بوون، دیتوانه‌بییه‌کی قوول‌منی بۆ گۆرینی ژبان به‌وشه و لیکچواندن و سه‌روا راکیشابوو، بۆ ناستی قاقز ره‌شکه‌روه‌یه‌کی توپه‌هات دا به‌زیبوم (هه‌نوکه‌ش نازانم چۆن) ئەوه‌ی به‌سه‌رمدا هات ته‌واویک هه‌مان ئەو شته‌بوو که زیاتر له‌هه‌ر شتیکی تر رقم لیبی بوو، واته دامرکانده‌وه‌ی برسیتی به‌قافز.

ئهم دوو هه‌ژاری خواوه‌نده‌دیانتوانی له‌تاقه‌بواریکی ساکار به‌لام زۆر به‌نرخدا یارمه‌تیم بده‌ن، واته پیشانم بده‌ن ئینسان ده‌توانی و پتیوسته‌له‌سه‌ری، بگاته‌دوورترین خالی ئەو رتگه‌یه‌ی که هه‌لی بژاردوه- کێ چوانی- ده‌شی له‌سه‌ره‌ی رتگه‌دا تیکۆشه‌رانی جۆراوجۆر به‌یه‌ک بگه‌ن، به‌م پتییه‌ ئەوانم بۆ بسوونه‌نمونه: نمونه‌گه‌لی به‌رزی سه‌ر راستی، ئارامی و ئومید، خودا پاداشتی خیریان بداته‌وه. چونکه

ئهم دوو تیکۆشه‌ره‌فیریان کردم ته‌نها له‌رتگه‌ی ئومیدوه‌ده‌توانین ئەو شته‌وه‌دی به‌ینین که له‌ودییو ئومیدوه‌یه.

ئەوانم کرده‌سه‌رمه‌شقی خۆم و هه‌ولم دا به‌سه‌ر سه‌روشتی خۆمدا زال بم. رتگه‌به‌کم گه‌رته‌به‌ر که میهره‌بانی و تووریه‌ی و وشه‌برنده‌کانی ته‌تیکا له‌به‌رده‌مدا راخراوو، ماوه‌یه‌ک هه‌روام کرد و ژیتوانیش نیم. کاتی بۆ رتگه‌ی سه‌روشتی خۆم گه‌رامه‌وه، هه‌ستم کرد دل‌م پر بووه له‌عه‌زایی ئینسان و تاقه‌رتگه‌ی خۆزگارکردنیش زنگاریی ئەوانی تره، یان هه‌ولم بۆ زنگارکردنی ئەوانی تر- ئەمه‌ش به‌سه‌. هه‌روه‌ها بۆم ده‌رکه‌وت دنیا واقیعییه‌ نه‌ک تارمایی، رۆحی ئینسانیش پۆشراوه‌به‌جه‌سته- نه‌ک به‌و ته‌رزه‌ی بوزا ده‌یگوت- پۆشرا به‌(با).

به‌لام له‌و کاته‌دا که هه‌ولم ددا بپاری خۆم بده‌م، ئەقلم به‌ره‌نگارییه‌کی توندی نواند، ناخر هینشتا خۆی له‌جبه‌زه‌رده‌که‌ی بوزاوه‌پێچابوو، هینشتا به‌دل‌می ده‌گوت: (بیه‌ووده‌یه هه‌ول‌دان بۆ ئەو شته‌ی ده‌ته‌وی ئه‌نجامی بده‌یت، ئەو دنیایه‌ی تۆ ده‌ته‌وی، دنیایه‌ک که هه‌یج که‌سیک برسی و سه‌رما‌ی نه‌بی و زوڵم و زۆر و عه‌زاب نه‌چیت، دنیایه‌که‌ بوونی نییه!) به‌لام گوت‌م لێ بوو دل‌م له‌قوولایی بوونمه‌وه وه‌لامی ده‌دایه‌وه: (گه‌رچی دنیایه‌کی ئاوه‌ی بوونی نییه، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی من ده‌مه‌وی، ئەوا دیتته‌بوون. من ئەو دنیایه‌م ده‌وی، له‌گه‌ل هه‌ر تره‌یه‌کی دل‌مدا ده‌مه‌وی، من باوه‌رم به‌دنیایه‌که‌ بوونی نییه. به‌لام به‌باوه‌رپوون ده‌یخولقیتم. ناخر هه‌رچییه‌ک به‌قودره‌تی ته‌واو ئاره‌زوومان نه‌کردبێ، عه‌ده‌می ناوه‌دنیین!)

وه‌لامه‌که‌ی دل‌م خستیمه‌ تین و تاو. گه‌ر ئەوه‌ راست بێ، ئەوا ئینسان به‌رپرسیارییه‌کی ترسناکی له‌سه‌رشانه‌ بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی ته‌واوی زوڵم و زۆر و ته‌واوی نه‌نگیه‌کانی دنیا.

***

له‌ماوه‌ی چهند رۆژیکدا، رووداوه‌کان به‌پیتمیکی خیراتر ده‌چوونه‌پیش. ده‌شی له‌به‌ر ئەوه‌ بووی که دواجار رۆحی من ناماده‌بسوو، رووداو به‌دوای رووداوا ده‌هات و منی بۆ به‌ره‌و پیشتر ده‌برد، له‌هه‌ر کاتیکی تردا با، ده‌شیا ته‌ن به‌رووداوی روتم وه‌رگرتبان، به‌لام هه‌نوکه‌ بیوونه‌گۆشتی جه‌سته‌م. به‌یانیه‌کیان، هینشتا هه‌لنه‌سابوم، هاتوایتیکی کیم ژنه‌فت، له‌دووره‌وه‌ ده‌نگی بۆ به‌بۆرم ده‌هاته‌ به‌ر گوتی، وه‌ک بلتی له‌دووره‌وه‌ گایه‌لیک به‌ره‌و قه‌سابخانه‌ به‌ن و سووسه‌ی په‌رۆ سووره‌که‌ی ملیان کردبێ و ئیدی له‌هه‌مه‌تا که‌وتبته‌ بۆراندن.

ئه‌تیکا له‌ته‌خته‌نوتنه‌که‌ی بازی دا، پالتۆ شه‌ره‌که‌ی پۆشی و بی‌ئوه‌ی ته‌ماشام کا به‌په‌له‌ به‌پیلیکانه‌کاندا چوه‌خواره‌وه، ورده‌ورده‌ ده‌نگی بۆ به‌بۆرکه‌ نێزیک ده‌بۆوه، به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ رام کرد و کردمه‌وه، کلوکلۆ به‌فریکی ته‌نک ده‌باری. چیا و زه‌ریاکان له‌گه‌ریکستان له‌پروناکی به‌ره‌به‌یاندان ده‌دره‌وشانه‌وه، به‌لام رووناکی لێره، که له‌سه‌ر ئەسفاله‌ به‌به‌فر پۆشراوه‌که‌ ده‌خلیسکا، زامدار و قوراوی ده‌بوو.

نه ئينسانينيك و نه سه گيگك. شه قام ته او وپك چول، به لام له دووره وه، له هممو شونينيكى فه زاوه، تنهها نم دهنكى بږه بږه يو كه نيزيك و نيزيكر ده بووه. چاوه پتم كرد، ورده ورده جادده رووناك بووه، دوو قزقره هاتن و بڼ هاتويات له سهر درهختيكي به به فر پوشر او نيشتنه وه. نهوانيش هه چاوه وړې بوون. له ناكاو وپكرا ژنيكي بالا بهرز و لاوازم بيني به قزى ئالوزكاوه وه بهره و نهوسه رى شه قامه كه راي كرد. نه ده وړويشت، به لكو بازي ددها، وهك بلتي سها ما بكات، ئالايه كى رهش به ژورور سه ريبه وه ده شه كايه وه، ريك له دوايه وه سوپايه ك پياو و ژن و منال وه دياركه وتن و له ريزيكي دريژدا به ناو به فره كه دا هاتنه پيش. رووناكى، ته پوتوزاوى به سه رياندا هه لات. جگه له روخسارگه لى سپى و تووره، به كوني ره شه وه له جيتى چاو، چ شتيكي ترت نه ده بينى. ده تگوت سوپايه ك كه له سه رى كوتير و كرم خوار دوون و هه ره نه لعان له گور هاتونه ته ده رى.

هه نو كه روښنايى توژنيك زياتر خوځى په خش كرد، ده متوانى ئاشكراتر ده روهه بيىنم. چنه د دوو كانداريكي له ده رهينانى كليله كانياندا بوون تا دوو كانه كايان بكه نه وه، كه چاويان بهو سوپا درنده يه كهوت، دووباره كليله كانيان نايه وه گيرفانيان و خوځيان له پال ديواره كاندا په نادا. ژنه كه نه دوو كاندارانه ي بينى، چوه سهر شوسته كه و ئالا ره شه كه ي به ژورور سه ريانه وه شه كانده وه. دهن گيكي زيغن هه و اى شه قى كرد: "برسيما نه!"

ريك هه ره عه يينه لهو كاتهدا سه رى هه لبرى و منى له بهر په نجه ره كه دا بينى و ده مى داچيرى. مه زنده ي نه وه م كرد گه ره كييه تى چ بلتى و زنده قم چوو. بڼ نه وه ي خوځشم به ته و اوى بزانه دلتم چى، هاوارم كرد: "بيدهنگ! بيدهنگ!"

په نجه ره كه داخست و له پال ديواره كه دا خوځ هه شاردا، منيش ريك وهك دوو كانداره كان بووم، ته و اوپك په شوكا بووم. به چرپه گوتم: "نه وانه برسین، نه وانه برسین، نه وانه سوپای برسیتين!" به دريژايى نه و روژه نه متوانى - نه موپرا - بچمه ده رى. ده ترسام نه با ژنه ي ئالا به ده ست له ريگه ميينى، ئاخري ئيدى نه مجاره بوارى نه ده دام و وشه گه له فيغاناوى و گورچك پره كاني به سه ردا ده باراندم. ده مزانى نه و وشانه چين، هه ره له بهر نه مه ههستم به ترس و شه رم ده كرد.

نه تيكا لاي نيوه وړو، رهنك په ريو و شه كه ت گه رايه وه، پال تو شپه كه ي له سه ر نه رزه كه فريدا و به ناو ژوره تنگ و ترووسكه كه دا كهو ته پياسه. من له قورژنيكدا چيچكه م كردبوو، چاوه وړې بووم، هه ناسه قوله كانيم ده ژنه فت، كوتوپر ئاورى دايه وه و ئاماژه ي بز كردم و قيزاندى: "تو ده بى سه رزه نشت بكرتې، تو و هه موو نه و كه سانه ي وهك تو كه له يه ك قوماشن، تو و هه موو نه و كه سانه ي بڼ وه ي و خوځ خوژراك و بڼ باكن. تو ده بوو له ماناى سه رما و برسيتى گه يشتبايت، مانا گه ليكت هه بان برسى و سه رمايان با، بتويستبا كار بكه يت و كاريان پڅ نه دابايت، من چاوه وړې نه مه بووم له تو، نهك نه م شار و نه و شار كردن و دم داچيرين به ديار موزه خانه و كلتيساى كو نه وه، نهك نوو كه نوو كردن به ديار ته ماشا كرنى نه ستيرانه وه، گوايه له بهر نه وه ي نه ستيره كان زور جوان و ترسانكن. فه قير، روانيت داگره و له و منالانه ي به رپيت بنوره كه و ا گيان ده دن!"

بو ساتيكي بيدهنگ بوو، پاشان گوتى: "تو شيعر ده لئيت، له باره ي هه ژارى و زولم و زور و ناپاكييه وه ده دويى - واته تازا يه تى قسه كردنت هه يه - به گورپنى تازارى ئيمه بو جوانى، خو ت له شه رى نه و تازاره رزگار ده كه يت. نه فره ت له جوانى كاتيكي و له ئينسانينيك ده كا تازارى ئينسانى بڼر بچيته وه!" دوو دلويه فرميسك له چاوانيينيه وه چورانه خوار، لئى نزيك بوومه وه، ده مويست ده ست به سه ريدا به يتنم و ئارامى كه موه، به لام روخسارى گرژكردبوو، پالتيكي پيوه نام و هاوارى كرد: "ده ستت لابه!" سه ريكردنيك سه رى كردم، نهك هه ر پريو له بيژارى و سه رزه نشت، به لكو شه لاليش بوو له رق.

خوځين وروژمى بو سه رم هينا و به تووره يى هاوارم كرد: "نه رى ده ته وى چ بكه م؟ من ده توانم چ بكه م؟ وازم لى بيتنه!"

- "نا، وازت لى ناهيتنم! تو گه ره كته وازت لى بيتنم، هه ز ده كه يت ركه يت. به لام من و ا ناكه م. ناتوانيت رقت تيدا بوور و ژى؟ ها... باشه من فيرت ده كه م. ناتوانيت بجه نگيت؟ من فيرت ده كه م!" پيكه نينيتك روخسارى پوځى، پيكه نين نه بوو، به لكو گرژيى روخسارى بوو، هه نكا وپك نيزيكرت بووه.

- "نه و په نده خوځره لاتييه ت بيستوه كه ده لى: نه وه ي سوارى پلنگ بڼ، ئيدى ناتوانى لئى دابه زى؟ ده ي تو سوارى پلنگ - من - بوويت و ئيدى قه ت ناهيلم دابه زيت!"

دولا به به تاله كه ي كرده وه، توژنيك نان و كه ره و چنه د سيوتيكى ده ره يتنا، ته پاخه نه و تيبه كه ي داگيرساند و چاى دم كرد. بڼ نه وه ي قسان بكه ين كه و تينه خواردن. له برژكانيم ده نوژى كه ده له رزين، كويى چاكه ي به رزكردوه به لام بيىرى چوو بيخواته وه، ئيدى ده ستى له هه وادا مايه وه، خه يالى له جيتگه يه كى تر بوو، نه نديشه يه ك تازارى ددها، منيش به سه رشوژى و شه رمه زارى نانه كه م ده خوارد، چونكه ههستم ده كرد نه م ژنه له من به هيتزه.

نانه كه مان خوارد، سه رى هه لبرى و ته ماشاى كردم، هه نوو كه چاوانى پرشنگيان ددها و لئوى سوور هه لگه رابوو.

- "مبووره كه نه وها ناشيرين له گه لتندا دوام، به لام هه ره نه لعان له سوپاى برسيتى گه رابوومه وه!" هه ستا، چوو به ره لاي په نجه ره كه و په رده دراوه كه ي دادايه وه، رووناكيبه كى ئارام و ميه ره بان رژايه ژووره كه وه. تا توژنيك بوار بكا ته وه، ميژه چكو له كه ي برده نه ولاره. پاشان چوو بو لاي ته خته نوينه كه وه و چه رچه فه كه ي لا برد، به تيله ي چاو سه رى كردم، قوځيه ي كراسه كه ي ترازاند، ئاورى دايه وه و سه رنجيكي لى دام.

به پيكه نينه وه پرسيم: "خه وت دى؟" وه لامى دايه وه: "نا!" نه وسا به ده نگيكي كپ گوتى: "وه ره!" روژى دواتر، به ره به يان هه ستا و به په له جانئا چكو له كه ي كرده وه، به ره و لاي ته خته نوينه كه هات و خه به رى كرده مه وه.

گوتى: "ده روم!"

لەرز دایگرتەم و پرسیم: "بۆ کوێ؟"

- "بۆ جێگەیهکی زۆر دوور. مەپرسە ئەو جێگەیه کوێیه. تا دیداریکی تر مائاوا!"

- "دیداری تر؟ کەنگی؟"

شانی هەلتەکاندا، شالەکی توند بەسەرپییه بەست، دانەوتیوه و جانتاکە هەلتگرت. پاشان تەماشای کردم، چاوه شینەکانی بێ پرشنگ و توورە، لێوه گۆشتنەکی تژی لە زەردەخەنە. گوتی: "سویاس بۆ هەموو ئەو شەوانە پیکەوه بووین، ئەرکی خۆمان بەتەواوەتی بەرامبەر جەستە بەجی هینا، فاتیحە یوزا خوتیرا، وەدەرمان نا... بۆچ ئاوا سەرم دەکەیت؟ ژێوانیت؟"

هیچم نەگوت، شەهیدیکی تال وەکی ژەک رۆنیشتبوو هەناومەوه، تێکرای ئەو شەو و رۆژانە تیکەلای ناخم ببوون و پریان کردبووم لەعەزاب و لەزەت.

هەمدیس پرسی: "ژێوانیت؟"

گەشتبوو لای دەرگاگە و خەریکی کردنەوی بوو.

بەتوورەیی وەلامییم دایەوه: "بەلێ ژێوانم، ناخر تۆ قەلای بوزات لەدلما و پیران کرد، ئیدی دلم چۆل و هۆلە!"

بەگالته جارپییه و پیکەنبی: "بەلێ، کەواتە تۆ پتویستت بەسەروریک هەیه... وایه؟"

- "بەلێ پتویستم. سەرورە باشترە لە فەوزا، بوزا ریتمیکی بۆ ژیانم دانابوو، نامانجیکی بۆ دەسنیشان کردبووم، شەیتانەکانی لەناوەدمرا جلەو کردبوو. بەلام هەنووکە..."

برۆی گرژ کرد، ئیدی پیتەدەکنی.

گوتی: "هاوێ - یەکەمین جار بوو بەهاوێ بانگم کا - دلت بەتال بۆوه و پاکریش بۆوه. هەنووکە ئامادەیه. من ئەمەم دەویست، من بروام پیتە، گوێ مەدەرە ئەو قسانە لە ساتەوختی توورەبیدا گوتووم. تۆ پیاویکی شەریف و مەویەکی هاسان نیت. من متمانەم پیتە!"

تۆزیک لە فیکرەوه چوو. پاشان گوتی: "نا، باوەرم بەتۆ نییه، بەلکو باوەرم بەهاواری ئەم سەدەیه مان هەیه. بێدەنگ بە، ئەو هاواری دەبییهیت. مائاوا!"

دەرگاگە کردەوه و گوێم لەدەنگی هەنگاوەکانی بوو کە بەپتیلیکانەکاندا دەچوو خوار.

***

"بێدەنگ بە! ئەو هاواری دەبییهیت!" شەوان و رۆژانیتی زۆر ئەم وشانە ئەتیکام لەگەلدا بوون. بێدەنگ دەبووم و بەوردی گوێم رادەتیرا و هەلەم دەدا ئەو هاواری بیییم، لەو کۆرانەدا ئامادە دەبووم کە لایەنگرانی رووس سازبان دەدا، کتیب و بلاوکراره کانیاوم دەخوتیندەوه، شەوانە درەنگانیک بەگەرە کە هەژارنشینەکانی بەرلیندا پیاسەم دەکرد، هەژاری و رووت و رەجالیم دەبینی، و تووێژ و دەنگوباسی شووم دەژنەفت، هەوایەکی تژی بەتوورەیییم هەلەمژت. یەکەم جار دلتەنگی و هاوسۆزی و پاشان توورەیی بالیان بەسەرداکیشام و ئیدی دواجار یەقینە تالە کە بەخەگیرم بوو، یەقینی ئەوهی کە من خۆم

بەپرەسیارم. ئەو کیژە یەهودییه ناگرینه راستی دەکرد. خەتای من بوو، بۆچی؟ چونکە رانەدەپه پیم هاوارکەم، چونکە دەمیینی و بەزەیییم دەورووژا و پاشان دەمۆدەست بیرم دەچۆوه، چونکە شەوانە رادەکشام و لەنۆنی گەرمدا دەنۆستم بێ ئەوهی بێر لەو کەسانە بکەمەوه کە ساپیته یەکیان بەژوور سەرەوه نییه.

یەکتیک لە قوتابییهکانی فرانسیسکۆسی ئاسیزیایی، لە شەویکی چلە ی زستاندا مامۆستاکی بینی رووتوقوت بەرپیکەدا دەروا و لەسەرمادا هەلەلەرزئی. بەسەر سورمانەوه گوتی: "باوکە فرانسیسکۆس، بۆچی بەم سارد و سەرما یه رووتوقوت بەرپیکەدا دەرۆیت؟" ئەویش وەلامی دایەوه: "براکەم، لەبەر ئەوهی لەم ساتەوختەدا، هەزاران هەزار خوشک و برا سەرما یانە، ناخر بەتانییه ک شک نابەم بیاندمی تا گەرمیان بپتەوه، بۆیه ئاواهیی دەبە شەریکە سەرما یان!"

گوتەکانی گەدای خواوەندم بپههاتەوه. بەلام هەنووکە تپدەگەم کە تەنێ شەریکیبون لە سەرما ی خەلکانی تردا بەس نییه، بەلکو بونیادەم دەبێ هاوارکا: "ئەو هەموو ئەو کەسانە ی برسی و سەرما تانە، بۆ پیتەوه، بەتانیی زیاده زۆره، برۆن بیهیتن و رووتوقوتی خۆتانی پین داپۆشن!"

ورده ورده کەوتە مەزەندەکردنی گرنگی سەرپاگیر و ئینسانییانە ی ئەو ئەزمونە خوتنوییه ی لەسەر زەمیینی بەرفەرراوان و رۆحی بەرفەرراوانی روسیادا رووی دا، زەینم بەلێبوردنەوه ئەو دروشمە شۆرشگیرانانە ی قەبوول دەکرد کە پیتەر بەلامەوه لەوپه ی سافیلکەبی و خەیا لپلاویدا بوون. لەسیمای برسی و گۆنای قویاو و مشتگەلی و ویک هاتووم دەنۆری، پەیم بەتایبەتەندی مەلەکویتی ئینسان برد، پەیم برد بەباوەر هینانی وی بەئەفسانە و بەئارەزوو لیکردنی و بەنامیتەکردنی بەخوتن و ئارەقه و فرمیسیکی خۆی - ناخر بەتەنێ فرمیسیک بەس نییه، بەلکو خوتن و ئارەقه ش پتویستن - دواجار ئەوه ئینسانە کە ئەو ئەفسانەیه دەکاتە واقع.

ترسام، بۆ یەکەمین جار تیکە یستم دەستیورەدانی ئینسان چەند خولقیتهر و بەپرەسیارییه کی تا چ ئەندازەیک مەزنە. گەر واقعییهت ئەو فۆرمە بەخۆوه نەگرێ کە ئیتمە ئارەزووی دەکەین، ئەوا ئەوه ئیتمە دەبین کە شایستە ی سەرژەنش دەبین. هەر شتییک بەقودرەتی تەواو ئارەزوومان نەکردبێ، ناومان ناوه عەدەم. ئارەزوویکە، ئامیتەیکە بەخوتن و ئارەقه و فرمیسیک، پاشان فۆرمی خۆی وەردهگرێ. ناخر واقعییهت چ نییه جگە لە وەهتیک کە لەژێر رکیتی خواست و ئازارماندایه.

دلم بۆ برسی و ستەملیکراوان کەوتبووه لیدان. ئیدی جامی ئارامیان لیتی دەرژا و هیرشە کەیان دەس پین کردبوو. پیتەچوو خوتنی کریتییهانەم بۆنی شۆرشی کردبێ، بۆیه ئاوا کەوتبووه قولیدان. هەمدیس ئازایەتی و کۆیلایه تپیم - ئەم دوو دۆژمنه ئەزەلییه - لەبەر دەمدا دەبینی و کریت لەناخندا هەستا بووه سەری و هاواری خۆی دەکرد.

ناشی ئەم هاواری ئەوه بووی کە چاوەرپی ژنەفتنی بووم؟ دەشی. ناخر لەساتەوختە چارەنووس سازەکانی ژیاندا، کریت هەمیشە لەناخندا هەستاو ته سەری و هاواری کردوووه.

ئیاواریه کیان، شەکەت لەبینینی دیمەنە ترسناکەکانی رۆژ، بەسەر میزە کەمدا داها تەوه و کتیبیکم بینی

له باره هونهری رینسانسه وه. ههولم دا به خویندنه وهی ئه و کتیبه هه موو ئه و شتانه بیر خۆم بهرمه وه که به درتیاوی رۆژ بینیبوم و ئازاریان دابوم.

هونه ره شه راب و ئه فین و فیکر زیاتر توانای راکتیشانی ئینسان و ئاماده کردنی وی بۆ بیرچونه وه هه به. هونه ره جینگه ی ئه رک ده گرتنه وه، ده جنگی تا تیه بهر بکاته نهر و ئینسانیش بکاته جوانی. چ خه م گه (ته روا) ببوایه ته خۆله مییش و (پریام) و کوره کانی کوژرابان؟ گه ته روا له ژبانی به خته وه ری بهرده وام با و هۆمه ره نه هاتبا کوشتار بکاته شیعیری جوان، ئه وا دونیا کام ریگه ی ده گرته بهر و رۆجی ئینسان چ بی چاره تر ده بوو؟ په یکه ره، شیعیر، تراژیدیا، شیهه کاری... ئه مانه یاده وه ری بالان که ئینسان له سه ره ئه رز خولقاندوونی.

بالا و له هه مان کاتیشدا خه ته رناک بۆ عه زابی رۆژانه ی ئینسان. هونه ره وامان لی ده کا قیزمان له شتی رۆژانه ی وه ک خواردن و ته نانه ت دادوه ریش بیته وه. ئاخه ئیمه له یادمان ده چیته وه ئه مه به ئه و ریشه به ی گولی نه مری خۆراک ده دا.

مه سیحیه کانی پیتشو له سه ره حه ق بوون که نه یانده ویست هونه رمه نده کانیان وینه ی مه ره به می پاکیزه جوان له تابلۆکانیاندا بنه خشیتن. چونکه جوانیی وی فریومان ده دا و بیرمان ده باته وه که ئه و دایکی مه سیحه .

له ناکاو پیکرا له ده رگا درا، کرده وه. برووسکه به ک له مۆسکۆوه! له سه رسورماندا چاوانم هه لگۆفت و دووباره و دووباره خویندمه وه. برووسکه که م له بهر رووناکای گۆپه که دا راگرت، هه لگیترو داگیتروم کرد، وه ک بلتی نه یئیه کی خه ته ری تیدایی و به رله وه ی چ بریاریک بده م به وی ئه و نه یئیه له بهر رووناکیدا ئاشکراکه م. به خۆم گوت: "ده شی ئه م پارچه قاقزه، نامه به ک بی له قه ده ره وه تا ژیانم بگۆری. چما له به رزه وه ندیه یاخود له دۆم؟ کئ ده توانی متمانه به قه ده ره بکا؟ کویر نییه، به لām کویر ده کات!"

برۆم یان نه رۆم؟ برووسکه که بانگه یشتییک بوو بۆ من تا سه فه ره بۆ مۆسکۆ بکه م و وه ک نوینه ری رۆشنیرانی گریکستان له ده به مین سالوگه ری شوپشی گه ورده ا ئاماده بم. له سه رانه ری دونیا وه، حاجیه کان هوروژمیان بۆ مه که که ی سوور ده برد. ده بی کئ ناوی منی دای و ئه م داوه تنامه به ی بۆ ریکه خستیم؟ ئه دی بۆچی من هه لبرۆم دراوم؟ سئ رۆژ دواتر حالی بووم. نامه به کی کورتم له مۆسکۆوه به ده ست گه یشت، داوه تنامه به کی گالته ئامیز بوو له ئه تیکاهه: "سلاوت لی بی ئه ی بوزایی درۆزنی تیر، ئه ی نۆرستۆکراتی، ئه ی ئازارچه شتووی که یفساز، تا ئه لعان به دوا ی روخساری خواوه نندا گه راویت و له خواوه نده کی درۆزه وه بۆ خواوه ندیه کی درۆزنی تر چوویت، هاوپی داماو، وه ره بۆ ئیره، تا روخساری راسته قینه ی خواوه نندا، تا روخساری ئینسان بدۆزیه ته وه. گه ره گه کته رزگارییت، ئه وا وه ره. دونیا به ک که ده خوازی رۆی نیین هیشتا له وه وه که یدا به تی، تۆیش به نۆزه ی خۆت، دابیره وه و به ردیک دانئ. بوزا باشه، هه ره به راست باشه، به لām بۆ ریش سپیان!"

***

هه نوکه شه و داها تبه و، هه ستام و په نجه ره که م کرده وه. له ده ره وه هه موو شتییک له ئارامیدا بوو. به فر خۆشی کردبووه، له وه هه وا سارده دا زرنکه ی له گویدا شیرینی زهنگیک له بورجی کلئیساکه وه ده گه بییه گوئ. دره خته کان له شه قامه کانی خواریدا پرشنگیان ده دا و به چلووره پۆشرا بوون. هه روا که سه رنجم له تاریکی شه ودا بزر بوو، کوتوپر روسیا له به رده مدا راخرا. بی سنور، کفنراو به سپی، به مالۆچکه ی گه رم و رووناک و به گالیسکه گه لیبه وه که له سه ره به فر ده خلیسکان. هه لām له که پووی ئه سپه کانه وه ده اته ده ری و ته نانه ت زرنکه ی زهنگۆله چکۆله کانی ملیانم ده ئه نه فت. له دووریشه وه، له رۆجی به فره که دا، گومه ره زه زپینه کان ده ره وشانه وه، خاچیان پیتوه نه بوو، به لکو ئالاگه لی سوور بوون و ده تگوت بلئیه سی ئاگر. راهیه شیتۆکه که ی (ئه تۆنیت) م بیرکه و ته وه که پیتی گوتم: (له سه ره ته وه سه ری هه ر ئینسان و هه ر شتییک هیشو به ک بلئیه هه به، گه ره ئه و بلئیه دامرکینه وه، ئه وا ئینسان و شته که ش نامین!) راستی ده کرد، له فیکره وه چووم: (که واته له سه ره ته وه سه ری روسیا هیشو گه لیک بلئیه هه ن، گه ره ئه و بلئیه بکوژینه وه، ئه وا روسیاش نابوت ده بی!)

په له په له په نجه ره که م داخست. بریارم دا به ره و مۆسکۆ بکه ومه ری.

روسیا

موجیه قۆچ له واقع ده دا، درزکی تی ده کا و دپته ژووری. که واده ی هات، لینین خرتکه و پرتکه کانی پیتچایه وه، ده سنوسه کانی کرده به سته به ک، دارونه داری کرده کۆله پشتیکه وه و مالئاوایی له و پینه چیه سویراییه کرد که ژووریتی له خانوه که ی ویدا له سویرا به کری گرتوو.

خاوه ن مال هه روا که ده ستی لینین ی له نیو ده ستا و به به زه بییه وه دپته تی وی ده دا، گوتی: "فیلادیمیر ئیلیچ بۆ کوئ ده چیت؟ خو شیت نه بویت وا ده گه ریته وه روسیا؟ ئه دی له وی چ ده که یه ت؟ پیتویه له روسیا ده توانیت ژووریتیک به کری بگریت یان کاریک بدۆزیه ته وه؟ فلادیمیر ئیلیچ به قسه م بکه و لیره بۆ خۆت به سلامه تی بۆ!"

لینین وهلامی دابه وه: "ده بی برۆم!"

- "ده بی؟ بۆچی؟"

لینین هه مدیس به ئارامیی گوتی: "ده بی برۆم!"

- "به لām ئاخه تۆ هه موو کریکه ت داوه و هیشتا نه بوته سه ری مانگیش. ده بی بزانیته باقیی پارکه ت ناده مه وه!"

لینین وهلامی دابه وه: "گرنگ نییه، باقییه که بۆ خۆت. من ده بی برۆم!"

وای گوت و رۆیشت. کلاوتیکی چکۆله ی له سه ردا و کراسیکی کۆن و پاک و چاکه تیکی شری له به ردا و پیتی نایه وه خاکی روسیا- سوپایه کی تاقه نه فه ری- کورته بالا، ره نگ په ریوو بی چه ک. له به ره ی دژیشدا، عه ردی به رفراوانی روسیا، موژیکه گه لی شه رانگیژ، نۆریستۆکراتیکه لی به عه یش و نۆش،

قه‌شه‌گه‌لی زالم، قه‌لا، کۆشک، زیندان، رازگه، یاسای کۆن، ره‌وشتی کۆن و قامچی. ئیمپراتۆریه‌تی تا بینه‌قاقا چه‌کدار. ئه‌میش به‌خۆی و کلێته چکۆله‌که‌ی سه‌ریه‌وه له‌ویدا راوه‌ستا. چاوانی مه‌غۆلییانه و وردی بریبه فه‌زا، به‌لام له‌ناوه‌وه‌ی ئه‌هرمه‌نیک که‌وتیوه سه‌ما و به‌فیکه‌کیشان و ددان جیبرکردنه‌وه و ده‌گیوت: "فیلادمیتر ئیلیچ، ئه‌مه هه‌مووی بۆ تۆ، من به‌خۆرای هه‌موویته ده‌ده‌م، ته‌نێ رسته‌یه‌ک به‌لێ، ئه‌و رسته ئه‌فسوناوییه به‌لێ که‌ سه‌له‌های سه‌له به‌گوتیتا ده‌بوینم. رسته‌ی (ئه‌ی کرێکارانی دونه‌یا به‌گرن!) ئه‌و رسته‌یه‌ بێژه و ئیدی هه‌رچی قه‌یسه‌ر و هه‌رچی قه‌شه‌ی ریش بزنی و پشتۆین ئالتوونی و هه‌رچی ورگ ئاوساو و جوانپۆش هیه هه‌موویان به‌پشتا ده‌که‌ون. فیلادمیتر ئیلیچ، ئه‌وسا به‌سه‌ر لاشه‌کانیانا پرۆ، کورپه‌ بۆ پێشه‌وه، به‌سه‌ر لاشه‌کانیانا پرۆ و سه‌رکه‌وه، ئالای سوور به‌کریملیندا داکوته، به‌چه‌کوش که‌له‌سه‌ریان تیکۆپنیک بشکێته، به‌داس گه‌روویان هه‌لاهه‌لاکه‌!"

لینین هه‌روا که‌ به‌مشتی ویکهاتوه‌وه گوتی بۆ ئه‌هرمه‌نه‌که‌ی ناخی رادیرابوو، په‌یتا په‌یتا ده‌پرسی: "ئه‌دی تۆ کێیت؟ ناوی خۆتم په‌ی به‌لێ! ده‌مه‌وئ بزاتم تۆ کێیت؟"

ئه‌هرمه‌ن وه‌لامی دایه‌وه: "من موجیزه‌م!" وای گوت و ئیدی روسیای به‌ر قۆچ دا.

تا هه‌نووکه، ته‌نها چه‌ند که‌سیک، که‌ به‌په‌نجه‌کانی ده‌ست ده‌ژمێردرین توانیوانه به‌چاوانیکی رووناک و بی‌غهرز له‌ روسیا بنۆرن. تا هه‌نووکه خه‌لکی نه‌یان‌توانیوه له‌روخساری چه‌ند ره‌هند و پر له‌سه‌به‌ر و رووناکی روسیادا، له‌ ته‌رزی دونه‌یا به‌که‌نگه‌دا بنۆرن. ناخر که‌لێتیکه‌ گه‌وره رۆحی سلاقی له‌ رۆحی خۆراواوی جیاده‌کاته‌وه. روسیایی له‌توانایده‌ ئه‌و دژه‌ ناوه‌کییانه هاوئاهاه‌نگ کات که‌ له‌چاوی ئه‌قله‌گه‌راییه‌نه‌ی ئه‌وروپاوه ناهاوگونجاوه. لای ئه‌وروپایی به‌لگه‌خواری لێژیکه‌ له‌سه‌روو هه‌موو ئیعتیباریکه‌وه‌یه. به‌لگه‌خواری لای ئه‌وان له‌ژێر ده‌سه‌لاتی پێوانه‌ی ئه‌قلی به‌هاکاندایه. به‌لام لای روسیایی رۆح له‌ سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه‌یه، واته‌ ئه‌و هێزه‌ تاریک و ده‌وله‌مه‌ند و هاوژ و ئالۆزه‌ی که‌ ئینسان به‌ره‌و ده‌ره‌وی سنوره‌کانی ئه‌قل، به‌ره‌و سوۆی توندوتیژی و نامه‌سولانه‌ ده‌با، ناخر هێشتا هێزی نابینا و ئه‌فرینه‌ر له‌ودا له‌به‌یه‌کداها‌تێتیکه‌ ئه‌قلییه‌نه‌دا به‌رجه‌سته نه‌بوون. روسیایی هێشتا توند به‌ئهرزه‌وه لکاوه، وی لێ وریژه له‌ ئه‌رز و تاریکاییه‌ک که‌ دونه‌یا لێوه له‌دایک ده‌بێ.

له‌ روخساری لینین رامام، هه‌مان روخساری پر له‌ رووناکی و کلپه. له‌به‌رامبه‌رمدا، هه‌وری تاریک - موژیک - ده‌بینی که‌ ئه‌م زه‌ینه سه‌ره‌خته به‌لێنی دابوو جیاسایی بۆ بکا. به‌توندی په‌رۆش بووم ئه‌م دوو هاوڕێ و دوژمنه‌ ئه‌زله‌یی و قین له‌ دله - رۆح و ماده‌ - ببینم که‌ له‌ناو نه‌به‌ردگه‌ی داخواری کریملیندا که‌وتیوه‌ گیانی یه‌کتر.

لینکا لێکدا به‌فر ده‌باری و سه‌راپای ده‌شته کیلراوه‌کانی داده‌پۆشی، گه‌نم له‌ژێر به‌فردا خۆراکی هه‌له‌ده‌مژت. موژیکه‌کان - جوتیارانی روس - ئارام و بی‌په‌له، وه‌ک به‌لێنی نه‌مر بن، ده‌هاتن و ده‌چوون. ناو به‌ناو قه‌له‌ره‌شیک هیتور هیتور له‌ شه‌ققه‌ی بالی ده‌دا و به‌ره‌و مه‌سکه‌نی ئینسان ده‌چوو تا شتیکی بۆ خواردن ده‌سه‌که‌وێ.

چه‌ند سه‌عاتیک چاوه‌رپێ قیتار بووم. له‌ ویستگه‌که‌ ده‌وره درابووم به: روخسارگه‌لی مه‌غۆلی،

به‌خاوه‌ن چاوانی شوژ و ریشگه‌لی پر له‌ ناوکه‌ کاله‌ک، به‌دوو ژنی فالگه‌روه و جوتیاریکی ریش سپی که‌ چای ده‌کرده قاپیکه‌وه و به‌له‌زه‌تیکه‌ ئاژه‌لانه‌وه هه‌لی ده‌قوراند. ده‌وره‌درابووم به‌دایک گه‌لی چینی که‌ به‌تانیی پیسیان له‌خۆه‌ پیتچاو و مناله‌کانیان له‌ کۆلی خۆ به‌ستبوو، یاخود وه‌کی که‌نگه‌ر به‌گه‌ردنیانا شوژیان کردبوونه‌وه. ده‌وره‌درابووم به‌ناپۆره‌ی خه‌لکانیکه‌ که‌ ئاره‌قیان کردبووه و بۆنیان لێ ده‌هات. له‌هه‌موو جێگه‌یه‌ک هه‌وا بۆنی ته‌ویله‌ی لێ ده‌هات، هه‌لبه‌ت وه‌ک ته‌ویله‌که‌ی به‌یتله‌حم.

رۆژ گه‌ییبه‌ نیوه‌ی ئاسمان و عه‌سر داها‌ت و ئیمه‌یش هه‌ر چاوه‌رپێن. روخساره‌کانی ده‌وره‌به‌رم هیدی و ئارام بوون. چ که‌سیک رای نه‌ده‌کرده‌ ده‌رێ تا بزانی قیتاره‌که‌ ها‌توو هه‌ یان نا! هه‌مووان چاوه‌رپێ بوون، دلنیا‌بوون که‌ ئه‌م‌رێ یان سه‌به‌ی قیتاره‌که‌ هه‌ر دێ، ناخر ئه‌و خه‌لکانه‌ کاتیان به‌کاتژمێره‌کانی ده‌ستیان نه‌ده‌ژمارد، پێیان وابوو زه‌مه‌ن مرۆیه‌کی خا‌نه‌دانه، کۆنتیکه‌ مه‌زنه، ده‌ترسان به‌ره‌ره‌کانی بکه‌ن.

ده‌مه‌و سپیده، له‌دووره‌وه گوتیمان له‌ توتیه‌ی قیتاره‌که‌ بوو. خه‌لکه‌که‌ هه‌مووی راستبوونه‌وه و هه‌مدیس ئارام و به‌کاوه‌خۆ، که‌وتنه‌ کۆکرده‌وه‌ی پریاسکه‌کانیان. پیره‌میردیک که‌ له‌پال مندا راکشاو و به‌دریژایی شه‌و پرخه‌ی ده‌هات، سه‌یریکه‌ کردم و به‌هه‌ستیکه‌ سه‌رکه‌وتووانه‌وه چاویکی داگرت. وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌لێ: "باشه‌ ئه‌ی پیره‌میرده‌ چکۆله‌که‌م، نه‌هاتنی قیتاره‌که‌ ئه‌و هه‌موو بۆله‌ بۆله‌ی نه‌ده‌هینا، ئه‌وه‌ی نه‌ده‌هینا که‌ ئاوها هه‌لچیت و به‌دریژایی شه‌و چاوی لێک نه‌نی، ده‌ی بنۆره‌ ئه‌وا ها‌ت!"

هه‌مدیس به‌فر، گونده‌کان، کلێساگه‌لی چکۆله‌ به‌گومه‌زی سه‌وز و نووکدا‌ره‌وه، دووکه‌لێکی بێ جووله‌ به‌ژوور سه‌ریانه‌کانه‌وه، قۆزیدی زیاتر، ئاسمان نزم ده‌بۆوه، به‌فر، ده‌منۆری و ده‌منۆری، چاوانم وه‌ک چاوی خه‌لکانیک که‌ له‌بیابانه‌ بێ سنوره‌کاندا ده‌ژین، قوولا‌ییبه‌کی دوور و شینی له‌خۆگرتبوو. ده‌منۆری و کو‌توپر له‌دووره‌وه له‌ به‌رامبه‌ر ئاسمانی ره‌ش و خۆله‌میشیی ره‌نگدا، گومه‌ز گه‌لی خپ و ئالتونی وه‌دیاره‌که‌وتن.

ده‌مه‌و نیوه‌رۆ، دوا‌جار نێزیک که‌وتینه‌وه و ئیدی ده‌گه‌یشتینه‌ قودسی نو‌ی خاوه‌ندی نو‌ی، ده‌گه‌یشتینه‌ قودسی کرێکار، ده‌گه‌یشتینه‌ مۆسکۆ، مۆسکۆی دلی روسیا و ده‌شی دلی ئه‌م‌رۆش!

ئه‌تیکا له‌ ویستگه‌ی قیتار چاوه‌رپێم بوو، هه‌ر که‌ ببینی، پێکه‌نی و گوتی: "ئاخریبه‌که‌ی به‌ته‌له‌که‌وه بوویت، به‌لام مه‌ترسه، ته‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، چه‌ندیک به‌ناویدا برۆیت رایه‌له‌کانیت بۆ نادۆزرتته‌وه. هه‌ر ئه‌مه‌یشه‌ مانای ئازادی. خۆشه‌اتیت!"

***

له‌ سپیده‌وه تا مه‌غریب ده‌گه‌رپیم و به‌چاوانیکی تینوه‌وه له‌مۆسکۆ، له‌م هیولا هه‌مه‌ره‌نگ و هه‌مه‌جۆره‌ ده‌نۆرم. ته‌واوی خۆزه‌لات له‌سه‌ر به‌فر هه‌له‌رژاوه: فرۆشیاره‌ ئه‌نادۆلییه‌کان به‌میتزه‌ری قورس به‌سه‌ر، چینییه‌کان به‌گۆنای چرچ و مه‌یون ئاسیانه‌وه، قایشی چه‌رم و بووکه‌شووشه‌ی چکۆله‌ی له‌ ته‌خته و قاقز دروستکراو ده‌فرۆشن، ژنان و پیاوانیک که‌ به‌حیرس و په‌رۆشییه‌وه میوه و ماسیی برژاو و مه‌مه‌که‌مزه و په‌یکه‌ری بچووک بچووک لینین ده‌فرۆشن و شوسته‌کانیان کردۆته‌ خۆله‌ عه‌مه‌له، کیژانی جحیلی جگه‌ره

به‌لیو رۆژنامه ده‌فرۆشن، ژنانی کړیکاری سه‌رپوښی سوور به‌سه‌ر له جاده‌که ده‌په‌په‌وه، ژنانی قه‌له و و مۆن به‌چاو و گۆنای مه‌غۆلبیانه‌یانه‌وه، منالانی نیوه‌رووت، کلاوی فه‌رووی شپوه گومه‌زیبان له‌سه‌ردا، ئیفلج‌جگه‌لیک که له‌سه‌ر شۆسته‌که به‌گ‌گۆلکې ده‌رۆن و ده‌ست له‌رپوواران پان ده‌که‌نه‌وه، جوتیاران به‌ریشی نالۆژکاووه تیده‌په‌رن و پیسته‌ی رهنګ پرته‌قالبی مانگیان به‌ده‌سته‌وه، هه‌وای ئه‌و ده‌وربه‌ره بۆنیکې وای لئ دئ که پیده‌چې ره‌ویک له‌ویوه تیبه‌رپیی.

کلێساکان به‌گومبه‌زی سه‌وز و دره‌وشاووه، ئه‌و ئاپارتمانانای به‌ره‌و ئاسمان هه‌لگژاون. رسته‌ی ئه‌ی کړیکارانې دونه‌یا په‌کگرن له‌شه‌قام و کلێسا و پاسه‌کان نووسراوه. به‌خه‌تیکې سوور له‌کلێسایه‌کی گه‌وره نووسراوه: (تایین ئه‌فیونی گه‌لانه). ده‌مه‌و عه‌سر، له سه‌روو ئه‌م هات و بات و ئاژاوه‌یه‌وه، له ناکاوتیکرا زه‌نگی له‌گویتا خوښی ناقوسه‌کان رژانه‌ گویئ که تایه‌ت به‌رپوړه‌سمی نویتو ئیواره بوو، ئاخ‌ر نویتو ئیواره هیشتا له‌گیانی دل زیندوواندا هه‌ر زیندووه. هه‌راوزه‌نا: ئه‌مه‌ په‌که‌مین شتیکه سه‌رنجی بونیاده‌م لیره له‌مۆسکۆ به‌لای خویدا راده‌کیشن.

(ترس) دووه‌مین کاربگه‌رییه. له‌هه‌ر شاریکی تری دونه‌یا ناتوانیت ئه‌م روخساره‌ گرز و قۆچاخ و مۆنانه‌ بیینیت. ناتوانیت ئه‌م چاوه‌ ناگرین و لپوه‌ ترنجاو و چالاکیه‌ به‌تین و تاوانه‌ بیینیت. وا هه‌ست ده‌که‌یت که‌وتوویته‌ته‌ ناو شاریکی سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌وه، شاریکی پر له‌بورج و گۆره‌پانی جه‌نگ که ئه‌سپ سوارانی زرتپۆش له‌ودیو ده‌رگا به‌سه‌نگه‌رکراوه‌که‌انه‌وه خوښان ناوه‌ته‌وه و چاوه‌رپتی شالاری دوژمن که خه‌ریکه‌ نیتزیک ده‌بیته‌وه. فه‌زا تژیبه‌ له‌ئاماده‌باشیه‌کی درنده‌ بۆ جه‌نگ. ترس و ئومیدتیکې مه‌زن به‌ژوورسه‌ری خه‌لک‌یه‌وه‌یه، شتیکی له‌فه‌زادا پیاسه‌ ده‌کا و ترس ده‌رووژتین. فریشته‌یه‌کی ناگرین وا له‌نیوه‌مه‌مو چاوه‌کاندا و شمشیرتیک وه‌ک (که‌میر) (*ی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست به‌بورجه‌کانی کرملیندا کراوه و له‌سه‌ر بورجیکې گۆتیبه‌وه به‌هه‌زاران چاو و به‌هه‌زاران شمشیره‌وه پاسه‌وانی له‌مۆسکۆ ده‌که‌ن.

کوټوپر له‌گۆشه‌یه‌که‌وه، گروپتیک سه‌ریاز به‌روخساری تووره و ئه‌فسووناوییه‌وه رژانه‌ شه‌قامه‌کان، له‌رز شۆسته‌که‌ی داگرت، رپوواران په‌له‌په‌ل ریگه‌یان بۆ سه‌ریزه‌کان کرده‌وه، ژنیکی قه‌له‌و و کورته‌بالا زه‌مبیله‌یه‌ک سیوی پی بوو، له‌ ترسا زریکاندی و سیوه‌ لاسووره‌کانی به‌ناو به‌فرده‌که‌دا بلاو بوونه‌وه. سه‌ریزه‌کان به‌هه‌نگاوی قورس ده‌رۆیشتن، کلاوی نووکارای مه‌غۆلبیان له‌ سه‌ردا و پالتۆی درتو و بۆریان له‌به‌ردا. ئه‌فسه‌رتیک له‌ پیشیانه‌وه ده‌رۆیشتن و په‌که‌مین که‌سیتیک بوو که‌وته‌ چرینی سرود. خۆم بیینیم که به‌به‌رده‌مدا تیبه‌ری، ده‌می گرز و ده‌ماره‌کانی هیند هه‌لاوسابوون که خه‌ریک بوو ده‌تره‌کین، ئاره‌قه‌ زه‌نگۆل زه‌نگۆل به‌گۆنایدا ده‌رژایه‌ خوار. ماوه‌یه‌ک به‌ته‌نئ سرودی چری، پیده‌چوو به‌ده‌م رۆیشته‌وه سه‌ماپکا، به‌ته‌نئ سرودی ده‌چری و له‌ناکاوتیکرا سه‌ریزه‌کانیش ده‌ستیان پی کرد و ئیدی شه‌قامی شه‌خته‌بند بووه په‌ک پارچه‌ بلتیه‌سه و فه‌زا هه‌ر وه‌کی گۆره‌پانی جه‌نگ تژی پی بوو له‌سه‌دا. سوکه‌ موچورکه‌یه‌ک به‌پرپه‌ری پشتمدا رت بوو، حه‌قیقه‌تی ئاینده‌- کئ چوزانی؟ وه‌ک پریشکی برووسکه‌ جه‌سته‌می بری، روسه‌کان له

(* که‌میر: بوونه‌وه‌رتیکې ئه‌فسانه‌ییه‌.

شارانی گه‌وره، له‌نده‌ن یان پاريس په‌یاده‌بن و تالانیی ده‌که‌ن، ئه‌ری چنگ به‌خوینترین و گۆشتخوژترین درنده‌ کامه‌یه؟ ئیمانی نوئ. ئه‌ی گیاخوژترین درنده‌ کامه‌یه؟ ئیمانییک که‌ کۆن بووه. ئاخ‌ر ئیمه‌ ئیدی چوو بوینه‌ گه‌ده‌ی ئیمانی نوته‌وه.

ئو ئیواره‌به‌ به‌خزمه‌تی (نیکوئلی کلیوف) (* عاریفترین شاعیرانی موژیک گه‌یشتم. هه‌لبه‌ت ئه‌و خوی تمه‌نی چل سال بوو، به‌لام حه‌فتا ساله‌ دیاروو، ده‌نگی هیور و لیوریتو بوو له‌ میه‌ره‌بانی.

به‌شانازییه‌کی شاره‌وه‌ پیتی گوتم: "من په‌کیتکم له‌و روسانه‌ی خۆم به‌سیاسه‌ت و تۆپه‌وه‌ خه‌ریک نه‌کرده‌وه، من به‌شیتکم له‌و کانه‌ ئالتونوه‌ی په‌یکه‌ر و حه‌کایه‌تی په‌رییان ده‌خولتیتن. ئاخ‌ر روسیای واقیعی به‌بوونی ئیمه‌مانانه‌وه‌ بنده‌!"

له‌ قسه‌کردن وه‌ستا، پیده‌چوو له‌و راشکاوییه‌ی ژتیوان بئ، به‌لام شانازی ناوه‌ی بۆ دووری رفاندبوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌یده‌توانی ددان به‌خویدا بگری، درتیه‌ی به‌قسه‌کانی دا: "گا و ورج ناتوانن ده‌رگای چاره‌نووس بشکینن، به‌لام دلئ کۆتر ده‌یشکینن!" ئه‌وسا په‌راده‌که‌ی پرکرد له‌ قۆدگا و قوم قوم که‌وته‌ نۆشین، له‌ له‌زه‌تی مه‌یه‌که‌دا به‌زمان ته‌قه‌ی له‌ زاری هه‌لده‌ساند، هه‌مه‌دیس له‌ قسان ژتیوان بۆوه، چاوه‌کانی تا نیوه‌ لیکنا و ته‌ماشایه‌کی کردم و گوته‌ی: "گوئ له‌ قسه‌کانم مه‌گره، نازانم چ ده‌لیم. ئاخ‌ر من شاعیرم!"

***

شه‌وی ئه‌و رۆژه‌ مه‌زنه، شوپشی روسیا ئاهه‌نگی خوینینی له‌دایکیونی خوی گیترا. زیاره‌تکارانی سپی و ره‌ش و زه‌رد له‌سه‌رانسه‌ری دونه‌یاوه‌ هاتبوون. له‌ زه‌مانی کۆندا، گه‌لانی ره‌شی خوڤه‌لات به‌هه‌مان شپوه‌ ده‌رژانه‌ مه‌که‌که‌وه، نه‌ژادی زه‌ردیش به‌هه‌مان شپوه، وه‌ک پوره‌ هه‌نگ له‌ (بنارس) کۆده‌بوونه‌وه، هه‌نووکه‌ ئیدی ناوه‌نده‌کانی ئه‌رز گویتزابوونه‌وه. ئه‌مپۆ هه‌موو چاوه‌کان، چاوانی دۆست و دوژمن، به‌خوشی یان به‌تالی، به‌خۆشه‌ویستی یان به‌رق، له‌ مۆسکۆیان ده‌نۆری.

له‌نیوه‌ جه‌رگه‌ی گۆره‌پانی سووردا، مه‌رقه‌دی پیرۆزی قودسی نوئ، مه‌ندیلی به‌فری نابوو سه‌ر. هه‌زاره‌ها زیاره‌تکار، له‌ گروپی بئ مه‌ودای چوار که‌سیدا، له‌ چاوه‌روانی کردنه‌وه‌ی ده‌رگایه‌کی چکۆله‌دا بوون. ژن و پیانو و منال له‌دوورترین خالی دونه‌یاوه‌ هاتبوون تا قه‌یسه‌ری سوور بیین که‌ به‌زیندوویی له‌تیر ئه‌رزدا راکشابوو. چاوه‌رئ بوون تا بیسین و رپوړه‌سمی ریتلینانی بۆ به‌جئ به‌یتن. منیش له‌گه‌ل ئه‌واندا هاتبووم، که‌س سرتی لپوه‌ نه‌ده‌هات، چه‌ند سه‌عاتیک له‌و به‌فر و سه‌رمایه‌دا چاوه‌ریمان کرد، چاوانان برپیسوه‌ مه‌رقه‌دی پیرۆز، کوټوپر پیاویتیک که‌ته‌ له‌به‌ر ده‌رگا چکۆله‌که‌دا که‌وته‌ جووله، ئیدی پاسه‌وانی سوور ده‌رکی مه‌زاره‌که‌ی کرده‌وه.

خه‌لکه‌که‌ چوار چوار، بئ سرتی خوښان کرد به‌ده‌رگا ره‌شه‌که‌دا و دیارنه‌ده‌مان، منیش له‌گه‌لیاندا

Nikolai Kliuer (*)

دیارنەمام، هیسورهییسور رۆدەچووینە ناخی ئەرزەو، ھەوا شەلۆل بوو لەھەناسە و بۆنی خەلک. کوتوپر روخساری ئەسەمەر و ساقیلکانەئە دوو جوتیار کە لە پێشمەووە بوون، پرشنگی دا. وەک بۆلێتی خۆزێکی پەنھانیان لێ ھەلاتیی. مەلم درێژ کرد، لەو دوورەو، لەخوارەو، دەتوانرا شووشەبەکی گەورە ببینێ کە لاشە پیرۆزەکەئە داپۆشیبوو، لەژێریدا سەرە ئەسلەع و رەنگپەریوەکەئە لێنێن دەدرەوشایەو. زەپ و زیندوو، بەبەدەلە رەسایییە کرێکارییەکەبەو راکشایوو، ئالای سوور لەناوقەد بەرەو خوارێ داپۆشیبوو، دەستی راستی نوقا و دەستی چەپیشی لەسەر دلی. روخساری بەرەنگی گوڵ و دەم بەپێکەنێن، ریشە کورتەکەئە زەرد، ناو قەفەسە شووشەبەییەکە شەلۆل بوو لە نارامی. جەماوەری روس بەنەشووە لێتی خورد دەبوونەو، چەند سالییش لەوویەر ھەمان روانینیان ھەبوو کاتێ روخساری زەرد و گوڵرەنگی عیسیان لەتابلۆ ئالتوونی و خاچئاساکاندا تەماشادەکرد. ئاخر ئەم پیاویش عیسیایەک بوو بۆ خۆی، بەلام عیسیایەکی سوور. جەوھریان یەکیک بوو: جەوھری جاویدانەیی ئینسان، خولقا و لەترس و ئومید. جیاوازییەکە تەنھا لە (نا) دا بوو.

ھاتمەدری و نوقوم لە بیرکردنەو دا بەرەو گۆرەپانە بەبەفر پۆشراوەکە چوم. تژی بیوم لە سەرسامی و بەخۆم گوت: "ئەم پیاو دەوای ئەو ھەموو بەرخۆدانەئە شایانی ئافەرینە، وەئە چەند تێکۆشا و لە مەنفادا چەند بەرگەئە ھەژاری و خیسانەت و بوختانی گرت، تەنھەت ئازیزترین ھاوڕێکانی، لە باوەر و سەرسەختییەکەئە ترسان و دەسبەرداری بوون." لەئێتو ئەو کەللەسەرە ئەسلەعەئە کە لەژێر شووشەکەدا دەبینم، لەودبو ئەو چاوە چکۆلانەئەئە کە ھەنووکە کوژاونەتەو، روسیا بەگوند و شار و دەشتی بێشومار و بەرووباری بێ پایان و خاوە و خلیچک و جار و عەردی قاقییبەو کەوتبوونە ھاوار و داوای نازادیان دەکرد.

لەوتیو کە وی بەھێزترین و وەکیتریش بەرپرستیاریترین ئینسانی روسیا بوو، گوئی لێ بیوو روسیا بانگی دەکا و ئەرکی زگاروونی خستۆتە ئەستۆی، گەر نەبویستبا ئەم ئەرکە ترسناک و چارەنووسسازە بنیتە سەر شانی ئەم بەھێزترین رۆحە، ئیدی چ پاساویک نەبوو بۆ ئەوئە لە بەرخۆدان و خوین و فرمیسکی خۆی بیخولقیتنی!

ھەروا کە بەگۆرەپانی سووردا دەھاتم و دەجووم و لە فیکرەووە چوو بیوم، ئەتیکا کە وەک رانمونی من دەسنیشان کرابوو، لیکدا لیکدا قسەئە لەگەڵ دەکردم و بەجھیلی و ئیمانی سەرسام بیوم، ئاخر کە دەدوا تەواوی جەستەئە دەبوو بەلێسە.

بەناپەزایییەو گوتی: "ھێچم لەبارەئە لێنێنەو لێ مەپرسە، دەتوانم لەو بارەبەووە چ بۆلیم؟ دەتوانم لەکوێتو دەس پێ بەکم؟ ئاخر ئەو ئیدی لە ئینسان تێپەریو، بۆتە دروشم، تاییەتەندیتیی ئینسانی لەدەس داو و بۆتە ئەفسانە. ئەو زارۆکانەئە کە لەسالانی شۆرشدا لەدایک بوون، بەمناڵەکانی لێنێن بانگ دەکرین. ئەو پیرەمێردە سەیرەئە سەری سالان دێ و دیاری بۆ منالان دەھینن، ئیدی نە قەدیس نیکۆلێسە و نە قەدیس بازیل، بەلکو ئەو پیرەمێردە لێنێن. تەواوی جوتیار و پیرێژنە چکۆلەکان گەرەکیان بەتەسەللادەرەو و پارێزەر و ھێزێکی سەروو ئینسانی ھەبە. ژنان پەیکەری پیرۆزی لێنێن

بەمیحرابی تازەئە خۆیاندا دەکەن و مۆمی بۆ دادەگیرسین. لە دوورترین گوندی روسیادا، لە ھەموو جێگەبەک، ھەر لەئۆقیانوسی بەستەلەکی باکوورەو تا ناوچە مەدارییەکانی ئاسیای ناوہراست، خەلکی عەووام- ماسیگران، جوتیاران، شوانان - شەوانە بەدەم قسە و پێکەنێن و ئاھ ھەلکێشانەو و یتنەئە لێنێن ھەلدەکوڵن. ژنان لەسەر جۆرەھا قوماشی ئاوریشم دەچن و پیاوان لەسەر تەختە و منالانیش بەخەلۆوز ویتنەکەئە لەسەر دیوار دەکێشن. جارێکیان ویتنەبەکی خۆی لەگوندێکی چکۆلەئە ئۆکرانیاوہ بۆھات. ویتنەکە مۆزاییکێک بوو کە لە دەنکە گەم دروستکراو و لێویشی لە بیبەری سوور بۆ کرابوو.

لێنێن بۆ ھەموو ئێمە، بەخۆیتنەوار و نەخۆیتنەوارەو بۆتە دروشم، ئەم ئینسانە مەزەنە بەژوور ئەو جەماوەرەو بێبە کە و بیان بەرھەم ھیناوە، بەلکو لەھەناوی ئەو خەلکەو ھاتۆتەدەر، بەتاقە جیاوازییەک کە ئەوئە جەماوەر بەنائاشرکایی ھوتافی بۆ دەکێشێ، ئەم لەشیتو پەبامیکی ھاوگونجاو دا فۆرمۆلەئە کردوو. ئەو ساتەوختەئە ئەم پەبامی تیدا فۆرمۆلە دەکرێ، ئیدی ئەگەری بزبوون و لەبەین چوونی نییە، دەبیتە دروشم و دروشمیش واتە کار."

پرسیم: "ئەدئ ستالین چۆن؟" بەرۆش بووم شتگەلێک لەبارەئە ئەم پیاووە بیبەم، ئەم پیاو دەردنە و سمیل زلە، بەچاوانی فیلبازانە و ھیلە قۆچاخ و ھاوسەنگەکانی روخسارییەو. چما بۆلێتی ستالین نەسەبی بچیتەو سەر کامە ھیولای پیرۆز.

ئەتیکا بۆ ساتینک بیدەنگ بوو، پیندەچوو وشەکانی ریزبەند کا تا نەبا شتیکی زیادە بێژی. ھەستت دەکرد پیتی ناوہتە ناوچەبەکی قەدەغەو. دواچار وشە گونجاوکانی دۆزییەو و گوتی: "لێنێن رووناکییە، ترۆتسکی بۆلێسە، بەلام ستالین خاکە. خاکی قورسی روسیایە، ئەو چنگی بەتۆوہکە، بەدەنکە گەمەکەدا کرد، ھەنووکە ھەرچی رووبدا، چەند باران یان بەفر ببارێ یاخود نەبارێ، ئەو بەتۆوہکەووە چەسپاوە، بەری نادا تا دواچار دەبکاتە گولەگەم، ئەم پیاو بەحەوسەلە و سەرسەخت و باوەرپەخۆبوو، ھێزێکی وای ھەبە بۆ بەرگەگرتن کە ناچیتە ئەقلەو. رووداویکت بۆ دەگێرمەو ھێ رۆژانی جھیلی، ھێ ئەو کاتەئە لە تفلیس کرێکار دەبن، لەم رووداوەو تیندەگەیت مەبەستم لەم قسانەم چیبە:

ئەو رۆژانە - ئەو رۆژانەئە کە ھەنووکە وەکی ئەفسانە دیتە پێش چامان - کاتێ دۆقە زلەکان سەرخۆش دەبوون، جوتیارەکانیان لەکێلگەکانیاندا ریزدەکرد و پەراوہی دەسراستییان لەسەر دەکردن، بەلام کرێکاران ئیدی کەوتبوونە خۆزێکخست، پۆلیسی قەیسەری ھەلێ دەکوٹایە سەر سەرائی چینی کرێکار و لە زیندانیان توند دەکردن، یان نەفی سبیریان دەکردن، یاخود دەیانکوشتن. رۆژێکیان ئەو کرێکارانەئە لە تفلیس باری واگۆنی قیتارەکانیان دادەگرت، مانیان گرت و گوتیان: (یان گۆزەرانیان چاک کەن تا بتوانین وەک ئینسان بژین، یاخود دەست لەکار دەکێشینەو!) ئیدی پۆلیسیان بەسەرا باری و نزیکەئە پێچا کەسیکیان لێ دەسگیرکردن و لە کێلگەبەکی دەرەوئە تفلیسدا ریزیان کردن. سەریازانی قەیسەر راوستان، ھەریکەشیان قامچیەکی بزمراوی پیتوو.

کرێکارەکان بەک لەدوای بەک پشتیان رووت دەکرد و بەبەردەم ریزی سەریازاندا دەرژیشن، ھەر

سەربازە بەھەموو ھیزی خۆی قامچیبەھە دەوێشان و خۆین فیچقەھ دەکرد و ئیدی بازار لەوێ دانەبوو بەرگە بگێرێ. زوربەیان نەیان توانی تا ئەوسەری ریزەکە بەرگە بگرن و بوورانەو، ھەندیکیشیان مردن.

نۆرە رابەری کرێکاران ھات. کراسەھە داکنەند و پشتی رووت کرد، بەلام بۆ ئەوێ خۆی لەبەر ئەو ئەزمونە سەختەدا رابگرێ، دانەوێوھە و لاسکە گیایەکی ھەلگرت و خستبە مابەینی ددانیبەھە، پاشان ھیتور و لەخۆبایی بەرەو ریزی سەربازەکان بەرێ کەوت. قامچی بێر و حمانە بەسەر جەستەیدا داواری، خۆین وەک فووارە لەبرینەکانیوھە فیچقەھ کرد، بەلام لێو ھەلنەھینا یەو و ھاوارێکی نەکرد. سەربازان توورە بیوون و سوور بوون لەسەر تەمبێکردنی. ھەر یەکەیان دوو سێ جار قامچیبەھە بۆ داھینا بۆو، بەلام ئەم نووزەھەکی لێو نەھا تەبوو. بێ چەمبەنەو و بێ نالەکردن تا ئەوسەری ریزەکە رویشت و کاتێ گەیشتە دوا سەرباز لاسکە گیایەکی لە دەمی دەرھینا و بۆی راگرت و گوتی: با بۆ یادگاریی من ئەمەت پێی، بۆرە، تەنانەت ددانیشم پێدانەناو، ئەز ناوم ستالینە!

ئەتیکا سەبیرێکی کردم و زەردەخەنە یەکی ھاتی: "ھەنووکە سالانیکە ھەر روسیاییبەھەک ئەو لاسکە گیایەکی لە مابەین ددانیدا ھەلگرتوو و ھەولێ داو ددانی پێدا نەتی. تینگەیشتیت؟"

بەھەللەرزینەو و ەلامیم دا یەو: "بەلێ ژیان توندوتیژە، بێ ئەندازە توندوتیژە!" ئەتیکا گوتی: "لەگەڵ ئەمەشدا روچی ئینسان توندوتیژترە!" وای گوت و وەک بلێی بیھوێ نازا یە تیم بداتە بەر، باسکی گویشیم.

کە گرێم بۆ قەسەکانی ئەتیکا را دێرا بوو، سەرمەھەلبریی، ھەستم دەکرد ھەناسەکی دەرووبەر و ئەرز و چارەکان بەسەرمدا ھەلنەکا. با یەکی خۆرھەلاتییانەکی لێو تێژ لە وێرانی و ئەفراندن زەینمی خستۆتە باوھخولێ.

ئەوێ کە روژانە بێ ئەندازە را یەدەچلەکاندم ئەمە بوو: لە ھەموو ژیا مندا پێشتر ئەوھا نادیارم نەدیتبوو، وەک ئەوێ لێرە لە روسیای بەھاتو باتی دەشتە بەبەفر پۆشراوھەکانیدا دەمبێنی. مەبەستم لە نادیار، بەچەمکی مەزەبیی خود، یان ھۆشیاری میتافیزیکی یاخود بوونی رەھا و کامل نییە، بەلکۆ مەبەستم لەو ھیزە نەبێنی ئامبەزەھە کە ئینسان وەک رینۆین بەکار دەھێنێ - بەر لە ئیمە ئاژەل و رووھک و ماددەکی کائزایی بەکارھیناوە - و دەچیتە پێش، وەک ئەوێ مەبەستییکی ھەبێ و رینگە یەکی تاییەتی گرتبیتە بەر. لێرە ھەست دەکەیت ھیزگەلی کوێر، خولقیتەری بێن و روونای گەمارۆیان داوێت.

لەو دیو ھەموو ئەرگبۆمبیتەکانەو، لەو دیو بێنەو بەر دەری روشتن فیکرانەو، لەو دیو خواستە ئابووری و بەرنامە سیاسییەکانەو، لە سەروو سۆقتەکان و کۆمیساریەکانی شەھە، ئەوێ روچی زەمانی ئیمە یە کە لێرە ئیش دەکا و رینۆینی دەکات. روچی خەفە تبار و مەست و بێ بەزەبی ئەم سەردەمەمان، ھەمووان، ھەر لەناچیزترین مۆژیکەو تا کەسیتی پیروزی لینین، چ ئاگا و چ نا ئاگا ھاوکاری دەکن، ئەم روچە بالاترە لەسەر کردە و بالاترە لە روسیا، بەژوور سەریانەو ھەلنەکا و لەدوای خۆیو ھە جێیان دێلێ و دونیا دەجوو لێنێ.

کاتێ بۆ ئەم تاقیگە ترسناکە ھاتم، چەند پرساریکی فەلسەفیم لەو ئیماندارانە کرد کە روسیای نوێ

روژدەنێن. ناخەر من ھیشتا لە ژێر کۆنترۆلی پەبوەندیی بێھوودانەکی شارنشینیدا بووم کە تیر دەخۆیت و کاتت بۆ گفتوگۆ و گەمە ھەبە. دونیای (دیار)م نەدەبێنی، دەمویست دونیای نادیار بێنم، ناخەر من لە چەمەنزارە بەنێرگەر پۆشراوھەکی بوزاوە ھا تەبووم.

دەگێر ئەو بە یانییەکیان سۆکراتی پیر لە (ئەگور) (*) پیاسە دەکا و چاوەرێی جھیلێکە بێت و سەری قەسەکی لەگەڵدا دامەزرینێ و روچی بیزوینێ. بەلام ئەو بە یانییە لەبری جھیلێک، حەکیمیکی ھیندوستانیی پیری بێنی، ئەم پیرەمێردە سالانیک لەو بەر بە پیتی پیاسە کەوتوو رێ تا سۆکرات بدۆزیتەو. ئەو لەحزەبەکی سۆکراتی بێنی، خۆی فریدایە بەر پیتی و گوتی: (بوزا، ئەو حەکیمی نێردراو لە دونیاو، ئەو داگیرکەری ژبان و خولیی کاملیی، ئەو پادشای خواوەندان، ئەو ئەو فیلە سپییەکی ھەنگاو ھەلنەھینیت و پەردەکی فریب و شانازی ھەلا ھەلا دەکەیت، ئەو ئەو جەستە یەکی لەو دیو سنوورەکانی چا و گوتەو، لەو دیو بۆن و چەشتن و دەست لێو دانەو دیت. دەی ئەو جامی سوالەکی بە دەستتەو یە خوارکەو و وەک قەترە یەکی پێژو ھە ئوقیانووسی عەدەمەو. ئەو ئوستاد، دەست رایەل کە و ریتی موسیبەتی نەمرانەم پیشان دە!

سۆکرات بە ئەدەبەو ئەو زەردەخەنە گالته جار ییەکی شار دەو کە ئەو قەسە ھەمەجیبانە تیا یدا و رووژاند بوو یان. وەلامی دا یەو: (ئەو پیاوی غەریب، گەر باش حالی بووم، تۆ لەبارەکی خواوەندیان و نەمریبەو دەدوویت، تۆ بۆ لای یەکیک لە ھاو پیکانم لە «ئیلۆسیس» دەبەم، وی پیاویکی روچانییە و دەزانێ دونیا چۆن دروست بوو، دەزانێ ئیمە لە کوێو دێن و بۆ کوێ دەروین، وی دەزانێ ئەستیرەکان لە پلویونز گەورە ترن، جگە لەمانەش ئەو دەزانێ کە خواوەند ھیلکە یە کە و لە ئیریوس دەدرەوشیتەو، جادووی سەرووی سپیشت فێردەکا، بەلام من بە داخەو چ وەلامیکم بۆت نییە، بواری پەبوەندیی من تەنێ بەم دونیا و بە ئینسانەو یە!

بەخۆم گوت: "گەر سبەبێت خۆم بەکەم بەکریم لێندا و ئەم پرساریانەکی کابرای ھیندوستانیی لە ستالین بەکەم، دەبێ چەند پێیکەنێ!"

***

سپێدە، لە پەنجەرە کەو بۆ دەروو دادیمەو، ئەستیرەکی سەپرو سەمەرە - داس و چەکوش و ئەستیرەکی سوور - لە تاریکایی سپێداندا وەک فسفۆز لە بلووری رووناکییە رەنگاوەرەنگەکانیاندا پرشنگ دەدەن. ھەول دەدەم پیستە بە سوور نووسراوھەکانی جیاوھەم، ھیتور ھیتور روونای زیاد دەبێ و دەخوینمەو: کرێکاران... حەوت سەعات... لێن... شوێشی جیھانی.

بەپەلە خۆم دەگۆرم، لە راپوھەکانی ئوتیلە کە و کە لە نەمۆمیکەو بۆ نەمۆمیکەکی دی دادەبەزم، تەواوی گەلانی سەر ئەرز دەبێنم. ئاپۆرە یەکی لە کرێکارانی بانگێشتکراو، کرێکارانی بێر و کرێکارانی بازو،

(*) گۆرەپانی گشتی لە شارەکانی گریکستان.

به نووسه رانی ژاپون ناشنا دهېم و زوو زوو داده و موه و روژنامه و انانی ئيراني و نه فغانستاني، دوو حاجی له عاره بستانه وه، سې قوتايی جحیلې هیندوستانی و دوو ژنی قه شهنگی هیندوستانی که شالی پرته قالی رهنگی کشمیر بیان داوه به شانیناندا، له نهژمی یه که م چاکوچونی له گه ل دوو مه غولستانی و سې ژه نهرالی چکوله ی چینیدا ده که م، له روانین و له قسه یاندا خرؤشانی خه ترناک و به که فوکولی ناسیایي هست یی ده که م.

پن هله دگرین تا له کاتی خویدا بگه ینه مه راسیمه که. کزه یه کی گه لیک سارد، ناسمان ره ساسی و هلم له زار و که پوه وه دیته ده ری، گوړه پانی سوور جمه ی دئ، لپرسراوانی حکومت به ریز له ژوور مه رقه دی پیروزی لینینه وه راوه ستاون. له بهرام به ریاندا، بانگیتشکراوان له سه رانسره ی دونیا وه، له سه ر کورسی به شپوه ی پله پله و یک له دوی یک دانراو دانیشتون. سه ر بازان بئ جوړه له ریزی یه ک وه ستاون، جه ماوهریش له دواپانه وه. وه ک بومه له رزه یه کی دوور هاتو یا تیکي چي و کپیان ناوه ته وه. نه رز له ژیر پیماندا ده لهرزی، کلئیسای نازیزی ئیشانی ترسناک له دواوه به گومه زی جوړاو جوړ و رهنگاوړه نگیبیه وه، ده لئی تارما یبیه که له ته متومانی به ره به یاندا.

ژه ناله چینیه چکوله کان به میداله کانی سه ر سینگیانیه وه له ملاو لامه وه دانیشتون. هه روا ژماره یه ک ژن و پیای هیندوستانی، روونا کبیرانی ژاپونی و رهش پیستیکي که ته ی گواړی ئالتون له گوئی، به میهره بانیه یه وه له یه کتر ده نوزین، زه رده خنه ده مانگرئ و به بیده نگی گوزارشت له خو شه ویستیمان بؤ یه کتر ده که ین. شاعیریکي ژاپونی دهستی گوشیم، من تا قه وشه یه کی ژاپونی به له دم، نه ویش وشه ی (کوگورؤ) یه و اته دل، بزه دهستم ده نیمه سه ر دلّم و به گوئیدا ده چرینیم: کوگورؤ! نه ویش هاواریکي شادومانانیه لئ هه لده سئ و باوه شم پیدا ده کا. له ناکاورا شه پیوری سه ر بازی، هه مووان هه لده سینه سه ری، روخساره کان پرشنگ دده ن، سواړه ی چه رکسی و قهوقازی و مه غولستانی و کاپوکه کان، به جلکی خو مالیه وه و به رم و ئالای رهنگاوړه نکه وه له دوی سه ر کرده که یانه وه ده رؤن که شم شیریکي رووتی به ده سته وه یه و له بهرام به ر مزاری لینیندا سلاوی سه ر بازی دده ن و دیار نامیتن. هیزی پیاده، توپخانه، زه ریاوانانی بالتیک، زه ریای رهش، هیزی ناسمانی، گاردی مؤسکو، کرئیکاران به کراسی چه رم و تفه نکه کوله کانیا نه وه، کرئیکارانی ژن به ده سه سری سوور و تفه نکه کانی شانیا نه وه پؤل پؤل دین. پاشان نوره ده گاته سه ر ئاپوره ی سه رسور هینتی خه لک، ده لئی سئ رووباری سوورن و به کاوه خو له و سئ ناراسته یه ی گوړه پانی مه زنه وه هه لده قولین. یه که م جار قوتابیان و پاشان پیته سنگان، دوی نه مان کو مؤنستانی جحیل، جوتباران، ناسیایبگه ل به سواړی وشتره وه، چینیه کان به سوار هه ژدیهای قوماشه وه که شه ویله کانیا ن داده خن و ده یکه نه وه، گو یه کی گه و ره به سه ر گالیسه که یه که وه که به زنجیریک به ستراره ته وه و منالیک به چه کوش به زنجیره که دا ده کیش و ده شکینتی. پاشان چه ند گالیسه که یه کی تر سه ر بازانی که م نه دامیان هه لگرتوه که خو شحالن و گوچانه کانیا ن له هه وادا راده وه شین، دایکان ساواکانیا ن به باوه شه وه و تیده په ری. چه ند سه عاتیک تیده په ری و کوتوپر خو ر ته مومر شه قار ده کا و روخساره جوړاو جوړه کان پرشنگ دده ن و چاوه کان تژی دهن له بلئیس. گوړه پانه که به هوتا فکیشانی

شادی و به هه نگاهی قورسی خه لکه که ده لهرزی. نه و هیندوستانی یانه ی له به رده مند راوه ستاون، شاله پرته قالیبه کانیا ن له شانیا ن ده که نه وه و به ژوور سه ریانه وه رایده وه شین.

له ملاولام دهنوړم. هه مووان ده گرین. هه مدیس ده نوزم، به لام چ شتیک نابینم. وه ک خه لکه که چاوانم پر له فرمیسک بوون، خو م به سه ر ژه نره الهه چینیه که ی نه ملامدا ده خم و له باوه شی ده گرم و هه ردو و کمان ده دینه هاړه ی گریان. رهش پیستی گواړه له گوئی به ره و پیشی راده کا و هه ردو و کمان له نامیتز ده گرئ، نه ویش هه م ده گری و هه م پیده که ننئ. نه ری چه ند سه عات نه م سه ر مه ستیه خواوه ندانه یه درتیه کیشا؟ چه ند سه ده ی خایاند؟ نه مه دوو مه ین مه زنتربن و بالاتربن روژی ژبانی من بوو. یه که مینیا ن نه و روژه بوو که شازاده ژبوژی گریکستان پیی نایه خاکی کریته وه. هه روا که ژه نره الهه چینیه که م به خو مه وه ده گو شی و کابرای رهش پیستیش هه ردو و کمانی ده گو شی، هه ستم کرد سنوره کان ده رمین و ناو و ولات و ره که زه کان مه حف دهن. ئاخ ر ئینسان به گریان و پیکه نین و له نامیتز گرتن له گه ل نه وئ تردا یه کانگیر ده بی. پزیسکی برووسکه یه ک زهینی رووناک کردبوونه وه و ئیدی به چاوانی خو یان بینیبویان: هه موو ئینسانه کان برای یه ک دین. منیش هه ستم ده کرد دلّه چکوله که م وه ک سه ر زه مینی به رفه راوانی روسیا هاوار ده کات. سوئندم خوارد که ئیدی ده بی دواچار نامانجیکي سه راپاگیر به ژیانم به خشم، خو م رزگار که م له شتوازه جوړاو جوړه کانی کو یلا یه تی و به سه ر ترس و درؤدا زال بم و یارمه تیی خه لکیش بده م تا خو یان له ترس و درؤ قوتار که ن.

ماوه یه کی زور زوره به شه ر خه ریکي زولم و زوره. ده ی من له ئیستا به دواوه سازش له گه ل نه و زولم و زوره دا ناکه م. پیویسته هه وای پاک و گه مه و فیتروون بیه خشینه منالانی سه ر رووی نه رز، نازادی و نه قین بیه خشینه ژن، ریز و میهره بانی بده ینه پیوا و گه نمیش بیه خشینه دلئ ئینسان، بیبه خشینه نه م نه سپه شه که ته ی که کلکه قوتبیه تی.

به خو م گوت: "نه مه دهنگی روسیایه!" وام گوت و سوئندم خوارد که ده بی تا مردن شوئیبی هه لگرم.

نه ی عاشق، چ عه بیی له قسه کا مدا نه بوو، سوور بووم له سه ر نه وئ ژیانم بکه مه قوربانی، بؤ یه که مین جار حالی بووم له وه ی ده بی چ له زه تیک بچیتن نه و که سانه ی له پیناوی فیکردا به ردباران ده کرین و ده سووتینین و له خاچ ددرین. نه وه یه که مین جار بوو ناوا به قولی مانای برابیه تی، مانای (هه موو ئینسانه کان یه کیکن) ته جرو به که م. په یم به وه برد که دیار بیه که هه یه بالاتره له ژیان و هیتزیکیش هه یه مهرگ تیکوپیک ده شکینتی.

***

له ژبانی قاره مانانه و پر میحنه تی (پاناییت ئیستراتی) ناگادار بووم و رو مانه کانیم خوئندبوونه وه که تژی بوون له نه فسوونی خو ره لاتیسیانه، به لام تا هه نو که ویم نه بینیبوو. روژتیکیان پارچه قاقزیکي لولکر اوم به ده ست گه یشت که به ده سه خه تیکي درشت و به په له لئی نووسرابوو: دیدهنیم که، بام گریکستانی و دایکم رو مانیه، من پاناییت ئیستراتیم!

له ئوتیلی پاساژ له ده‌رگای ژووره‌که‌یم دا. شانازی بیینی ئینسانیتیک که مانای به‌رخ‌دانی ده‌زانی، لیوریتی کردبووم له‌خۆش‌حالی. توانیبووم به‌سه‌ر ئه‌و گومان‌ه‌دا زال‌یم که هه‌ر کاتی به‌که‌سیک ئاشنا‌ده‌یم، له‌خۆمه‌وه ده‌پیتچی. هه‌ر بۆیه به‌دل‌نیایی و باوه‌ریه‌خۆبوونه‌وه بۆ دیداری پاناییت ئیستراتیجی چووم. له‌نویتی نه‌خۆشیدا راکشابوو، ئه‌و ساته‌ی منی بیینی، راست بۆوه و به‌گه‌ریکی هاواری کرد: گه‌لیکم پیتخۆشه ده‌تبینم، سویند به‌خودا زۆرم پیتخۆشه ده‌تبینم!

یه‌که‌م‌ین یه‌کتر بیین، وه‌ک ساته‌وه‌ختیکی چاره‌نووس‌ساز، یه‌کتر بیینیکی گه‌رم و گوپ بوو. هه‌ریه‌که‌مان به‌جۆریک له‌وی تری ده‌نۆری، وه‌ک بلتی بمانه‌وئ هه‌ریه‌که‌مان مه‌زه‌نده‌ی شتیکی له‌وی ترماندا بکا - وه‌کی دوو میرووله که به‌هه‌سته‌وه‌ره‌کانیان به‌ر یه‌کتر ده‌که‌ون - روخساری شه‌که‌تی ئیستراتیجی لاواز و پر چرچولۆچ بوو، قه‌ره‌ ماش و برنجی و بریقه‌داره‌که‌ی وه‌ک قژی منالیک به‌بژی به‌نیوچه‌وانیدا هات‌سووه‌ خوار، چاوانی پرشنگیان ده‌دا و لیوریتی له‌زرنگی و جوانی بوون، لیویشی به‌ته‌رزتیکی هه‌وه‌سبازانه داکشابوو.

پیتی گوتم: "ئه‌و گوتاره‌تم خۆپنده‌وه و به‌دل‌م بوو که ئه‌و رۆژه له‌کۆنگره‌ نوتقت دابوو، چاکت به‌و خۆرتاوا بییه گیلۆکانه کردووه، حه‌قی خۆیانه، پیتیان وایه‌ بتوانن به‌قه‌له‌مه‌ کورته‌بئه‌ و ئاشتی‌خوازانه‌کانیان به‌ر له‌هه‌لا‌یسانی جه‌نگ بگرن، خۆ گه‌ر جه‌نگیش هه‌لا‌یسا، پیتیان وایه‌ کرێکاران یاخی ده‌بن و چه‌که‌کانیان داده‌نین. چ گیلیتی‌یه‌که‌! من ئه‌م کرێکارانه باش ده‌ناسم، هه‌مدیس تیه‌ه‌لده‌چنه‌وه له‌ کوشتوکوشتار. به‌لێ وه‌ک گوتم چاکت پین کردوون، بمانه‌وئ و نه‌مانه‌وئ جه‌نگیکی جیهانی تر به‌رپۆیه، که‌واته‌ وایه‌ باشتره‌ خۆمانی بۆ ئاماده‌که‌ین!"

ریک له‌ چاوانی روانیم، ده‌سته لاوازه‌که‌ی رایه‌ل کرد و نایه‌ سه‌ر ئه‌ژنۆم. به‌پیتکه‌نینه‌وه گوتی: "پیتیان گوتم ده‌شیا تۆ سوفی بایت، که‌چی من ده‌بینم چاوانیکی تیژت هه‌ن و زگت ته‌نها به‌هه‌وای پاکژ تیر نابێ. چما مانای عیرفان ئه‌مه‌یه؟ باشه، ئه‌دی له‌کۆتیه‌ بزانه؟ هه‌مووی قسه‌یه... ده‌ی ده‌ستت بینه!" هه‌ردوو‌کمان به‌پیتکه‌نینه‌وه ده‌ستی یه‌کترمان گوشتی، به‌یه‌ک گوژم له‌ ته‌خته‌نوینه‌که‌ی دابه‌زی. به‌جووله‌ی خیرا و چالاک و چاوانی تکا‌کارانه و ئه‌فسووناویدا، ئه‌م پیاوه له‌پشیلله‌ی کیتی ده‌چوو، ته‌پاخه‌که‌ی داگیرساندو قاوه‌جۆشه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر.

به‌نه‌غمه‌ی گۆزانی ئامیژی خزمه‌ت‌چییانه بانگی کرد: "قاوه‌یه‌کی نیوه شیرین!" یاده‌وه‌ری گریکی‌بانه‌ی تیدا بیدار ببۆوه و خۆینه سفالۆنیاییه‌که‌ی جۆشی سه‌ندبوو. که‌وته‌ چرینی گۆزانیگه‌لیکی کۆن که له‌ (برایلا)، له‌و گه‌ره‌که‌ گریکی نشینه‌دا بیستبووی:

ئای گه‌ر په‌پوله‌یه‌ک بام و

له‌ نزیک تۆوه فریام!

گریکستان له‌ناوه‌هه‌را سه‌یری ده‌کرد، هه‌نوکه‌ کوره‌ لاساره‌که‌ په‌رۆشی گه‌رانه‌وه‌ی بوو بۆ زیدی باوان. کوتوپر لیوریتی له‌هه‌لچوون پرپاری دا: "ده‌گه‌رپه‌مه‌وه‌ گریکستان!"

ماندوو ببوو، کۆکه‌ کۆک گه‌رپه‌وه‌ بۆ نیو نوینه‌که‌ی و قومیتی له‌قاوه‌که‌یدا. له‌نوینه‌که‌یدا دانیشتم و

جگه‌ره‌ی به‌جگه‌ره‌ پینه‌کرد، به‌په‌رتبوونیکی هاوسۆزییه‌وه که‌وته‌ قسان له‌بارهی روسیا و له‌بارهی کتیبه‌که‌ی و (ئه‌دریان زوگرافی) پاله‌وانی سه‌ره‌کی کتیبه‌که‌یه‌وه که‌ نازار ده‌چیتژی له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌موو ژیانی به‌دوای هاواری ده‌گه‌رپ و نایدۆزیته‌وه. ئاخ‌ر ئاره‌زووه‌کانی وی دیسپلین نه‌کراو و دلێ یاخی و زه‌ینی ناتوانی بێ سه‌روه‌ری ریک‌خا.

به‌ئه‌قین و سۆزتیکی زیاتره‌وه له‌ئیستراتیجیم ده‌نۆری و هه‌ستم ده‌کرد ژیانی له‌به‌رامبه‌ر گۆرانکاری ریشه‌بیاده‌ و تا هه‌نوکه‌ پرپاری نه‌داوه‌ کام ریکه‌ بگریته‌به‌ر. لیکدا لیکدا به‌چاوانی ورد و کلپه‌ سه‌ندوو‌یه‌وه ته‌ماشای ده‌کردم، وه‌ک بلتی داوای یارمه‌تیم لێ بکا.

به‌پیتکه‌نینه‌وه گوتم: "ئه‌دریان، پاله‌وانی کتیبه‌کانت خودی تۆن، ئیه‌ له‌یه‌کدی ده‌چن، به‌موو فه‌رقتان نییه، تۆ ئه‌و شوپشگیره‌ نیت که پیتوايه‌ ویت، تۆ یاخیت! ئاخ‌ر مرۆقی شوپشگیره‌ میتۆد و یاسا و هاوئاه‌نگی له‌کاره‌کانیدا هه‌یه، دلێ جله‌وگه‌ر کردووه، به‌لام تۆ یاخیت و زه‌حمه‌ته‌ به‌لاته‌وه‌ بتوانیت پابه‌ندی تاقه‌ یه‌ک روانین بیت. هه‌نوکه‌ش که له‌ روسیا گیرساوینته‌وه، پیتوسته‌ مه‌سه‌له‌کان له‌ناوه‌هه‌ترا ریک‌خه‌یت و بگه‌یته‌ پرپاریک، تۆ به‌رپرسیاریت له‌وه‌ی ئه‌مه‌ بگه‌یت!"

وه‌ک بلتی ده‌ستم نایته‌ بیینی، هاواری کرد: "لیم گه‌رپ!" به‌لام پاش ساتیک به‌نه‌غمه‌یه‌کی تژی له‌ نازار پرسی: "تۆ دل‌نیایت؟"

وه‌ک به‌وئ ته‌سه‌للای بده‌مه‌وه، ده‌سته لاوازه‌که‌یم خسته‌ نیو ده‌ستمه‌وه و گوتم: "ئه‌دریان زوگرافی رۆمانیایی مرد، که‌واته‌ بژی ئه‌دریان زوگرافی روسیایی! پاناییت، هه‌نوکه‌ ئیدی کاتی ئه‌وه‌یه‌ له‌ برایی ته‌نگ و ترووسک بییته‌ده‌ر، ئاخ‌ر نیگه‌رانی و ئومیدی دونیا فه‌راوانتر بوون و ئادریانیش گه‌وره‌تر. لیکه‌رپای ریتمی ئیندیقتی‌دوالی و ناهاوئاه‌نگی وی له‌گه‌ل ریتمی جیهانی روسیادا یه‌کانگیر بێ تا له‌ کۆتاییدا هاوگونجان و باوه‌ر به‌ده‌ست بینی. ئیدی کاتی ئه‌وه‌ هاووه‌ ئه‌و هاوسه‌نگییه‌ بالایی که‌ سه‌له‌های سه‌له‌ ئه‌دریان و - پاناییت - بیه‌ووه‌ له‌دووی ده‌گه‌رپین بییته‌ کردار، چونکه‌ هه‌نوکه‌ ئه‌م هاوسه‌نگییه‌ ده‌توانی خۆی له‌سه‌ر چاره‌نووسی جه‌ماوه‌ری تیکۆشه‌ر و گه‌لیکی مه‌زن رۆبێ نه‌ک له‌سه‌ر چاره‌نووسی مۆله‌قی تاقه‌ یه‌ک فه‌رد!"

ئیستراتیجی به‌توره‌ی هاواری کرد: "به‌سه‌! چ شه‌یتانیک تۆی بۆ ئیره‌ هیتا؟ لیره‌ شه‌و و رۆژ له‌سه‌ر ئه‌م جیگه‌یه‌م بیرم له‌و قسانه‌ کردۆته‌وه که‌ ئه‌لعان تۆ کردت، به‌لام لیم مه‌پرسه‌ که‌ چما ده‌توانم. به‌سه‌رمدا هاوارکه‌: بازده‌! به‌لام لیم مه‌پرسه‌: ده‌توانیت؟"

وه‌لامیم دایه‌وه: "پاناییتی چکۆله‌! ده‌بینن، سۆز کۆنترۆل نه‌کا، بازده‌، ده‌بینن که‌ ده‌توانیت تا کۆن باز ده‌ده‌یت!"

- "خودایه‌ ئاخ‌ر ئه‌مه‌ گه‌مه‌ نییه، چۆن ده‌توانیت ئاوها بدویی؟ ئاخ‌ر ئه‌مه‌ مه‌سه‌له‌ی ژیان و مه‌رگه‌!" له‌کاتی هه‌ستاندا گوتم: "ژیان گه‌مه‌یه‌ و هه‌روه‌ها مه‌رگیش. گه‌مه‌یه‌ و بردنه‌وه‌ و دۆراندمان ته‌واویک به‌ستراوه‌ به‌ساته‌وه‌ختیکی وه‌ک ئه‌مه‌وه‌!"

- "بۆ هه‌ستایت؟"

- "باشتره برۆم. به داخه وه ماندووم کردیت!"

- "بۆ هیچ کوئی نارۆیت، لیتره دەمینیت، فهراقین دکهین و پاش نیوهرۆ پینکه وه بۆ جینگه یهک دهوین."

- "بۆ کوئی؟"

- "بۆ سهردانی گۆرکی. جوابی نارووه و چاره پیم دهکا. ئه مرۆ بۆ یه کهم جار ئه ئیستراتییه ئه وروپاییه به ناوبانگه ده بینم!"

دنگه خه مینه که ی، حه سه دیکه منالانه ی به رامبه ر نمونه ی مه زن و ده یارخست. له ته خته نوینه که ی بازیدا و جلکه کانی پۆشی. پاشان چوینه ده رۆ و به توندی قۆلی گرتبووم.

پیتی گوتم: "ئیمه ده بینه هاوړی. به لۆ، ده بینه هاوړی چونکه وا هه ست ده کهم پتووستم به وه یه بۆکسیک بمالم به که پووتا. بۆخۆت وا باشتره بزانیته که من به بی بۆکس وه شانندن هه ست به هاوړییه تی ناکه م. پتووسته جارناجار شه رپیک بکه یین و یه کیکمان که لله ی ئه وی ترمان بشکینی. گویت لییه ؟ ئه مه یه مانای ئه قین!"

خۆمان کرد به رتستۆرانی کدا و دانیشتن. شووشه یه کی چکۆله ی زه یتیه زه یتوونی لیکرده وه که وه ک نوشته کردبووه ملی و به سه ر شوژیای گوشته که دا رشتی. پاشان زه رفیکی چکۆله ی له گیرفانی هیله که که ی ده رهیئا که پر بوو له بیبه ر و برپکی زۆری کرد به خوارده که دا. به ده م لیتولسته وه وه گوئی: زه یت و بیبه ر، له سه ر دابی برایلا!

به ئیشتیهاوه که وتینه خوارن، ئیستراتییه هیتور هیتور زوبانه گریکیه که ی وه بیبه ر ده هاته وه، هه ر جاره ی وشه یه ک، وه کی زارۆک ده ستی به یه کدا ده دا و هاواری ده کرد: "چۆنیت؟ چۆنیت؟ ئه مرۆ چۆنیت؟"

به لام ئاگای له خۆ و هه ر چه ند ده قیقه جاریک ته ماشای کاتژمیره که ی ده کرد. خزمه تچیه که ی بانگ کرد، چوار بوتل شه رابی نایابی ئه مره نستانی کری، گیرفانه کانی پر کرد له زه رفی بچووک بچووک مه زه، قووتوه سیگاره که ی پر کرد له جگه ره و ئیدی که وتینه رۆ.

ئیستراتییه حه جمینی نه بوو. ناخر یه که مه یین جار بوو گۆرکی مه زنی ده بینی، هه لبه ت مه زه نده ی ماچوموچ، سه رفه ی تژی به خۆراک، فرمیسک و پیکه نینی ده کرد، مه زه نده ی قسه له دوا ی قسه و هه مدیس ماچوموچ و تا ناکوئا.

گوتم: "پانا ییت چیه، حه جمینت نییه!"

وه لاهمی نه دامه وه، به توره یی هه نگاوه کانی خیرا تر کرد.

گه یشتییه ئاپارمانیکی گه وره و به قالدردمه کانداسه رکه وتین، به تیله ی چاو له هاوړیکه م ده نۆری، له زه تم ده برده له سه یرکردنی جه سه ته ی لاواز و باریک و ده ستیله کریکاریه کانی که هه لبه ت کاری زۆری پت کردبوون، له زه تم ده برده له سه یرکردنی چاو تینه وه کانی.

لیم پرسى: "ئه لمان که ده ته وئ گۆرکی ببینیت، ده توانیت خۆت کۆنترۆل که یت؟ ده توانیت ده ست له ماچوموچ و هاوار هاوار هه لگرت؟"

به توره یی وه لاهمی دامه وه: "نا، بۆ تو پتتوایه من کیم؟ پتتوایه ئینگلیزم؟ ده بی چه ند که ره ته پت بلیم ئه ز گریکستانیم، خه لکی سفالۆنیام. من هاوارده که م، ماچ ده که م، ده بووریمه وه. جه نابت گه ر حه ز ده که یت ئه وا ده توانیت ده وری ئینگلیزیک ببینیت!" پاش ساتیک گوئی: "حه زده که م ته نه ایم، بوونی ئیوه له گه لمدا بیزارم ده کات!"

ئیستراتی قسه که ی ته واو نه کردبوو که له ناکاو گۆرکیمان له سه ر قالدردمه کان بینی و قونه سیگارکی به لیتوه وه ده ره وشایه وه. گۆرکی، که ته و ئیسک درشت، شه ویله ی به قولاچوو، ئیسکی گۆنا ده ریه ریو، چاوانی ورد و شین و لیتوولیتو له نیگه رانی و رهنج، ده م و لیتوکی هیند خه مین، که له ژیاندا که سیکه ترم نه بینیه وه به ئه ندازه یه خه م له سه ر لیتو نیشتی.

ئیستراتی که گۆرکی بینی، سۆ پتیلیکانه ی به گۆرمیک پر ی و ده ستی گرت. هاواری کرد: "پانا ییت ئیستراتی!" خه ریک بوو به سه ر شانه پانه کانی گۆرکیدا بکه وئ. به لام گۆرکی بئ ئه وه ی هیچ بلت، به هیمنی ده ستی تۆقه ی بۆ رایه ل کرد، جۆریک ته ماشای ئیستراتی کرد که چکۆله ترین نیشانه ی له شادمانی یان کونجکاوی تیدانه بوو.

دوا ی تاویک گوئی: "بفرموون!"

له نووسینگه یه کی بچووک دانیشتن که پر بوو له خه لک. گۆرکی جگه له زوبانی رووسی چ زوبانیکی تر به له دنه بوو، بۆیه دامه زرانندی سه ری قسان له گه لیدا زه حمه ت بوو. ئیستراتی ته واویک وروژا و که وته قسه ی حه له ق و مه له ق، قسه کانیم بیرنیه، به لام هه رگیز نه غمه ی ده نگ و جووله ی ده ست و روانی چاو هه لایساوه کانیم له یاد ناچۆ.

گۆرکی به له پزیک شیرین، هیتور و به کورتی وه لاهمی ده دا به وه و لیکدا لیکداش جگه ره ی پتیده کرد. زه رده خه نه خه مینه که ی که ش و هه وایه کی قوول و چری تراژیدیانه ی به قسه کانی ده به خشی. پیاویکت تیدا ده بینی که به رگه ی زۆر گرتوه و هه نووکه ش هه ر به رگه ده گرت. پیاویکت هینده دیه نی ترسانکی دیتوه، که هیچ شتیک، نه ئاهه نگ و نه هوتافه کانی روسیاو نه ناوبانگ و شانازییه ک که وه ده ستی هینابوو نه یانده توانی کاری تی بکه ن. له و دیو چاو شه نه کانیه وه، خوړخوړ خه میکی هیتور و بی هه توان هه لده قوئی.

گوئی: "به لزاک مه زنتین مامۆستای من بووه. بیهرم دئ کاتیک کاره کانیم ده خۆپندنه وه، لا په ره کانم ده دا به به ر روناکی و لیم ده نۆرین و به ترسه وه هاوارم ده کرد: ئه رۆ تاقه که سبک ئه م هه موو گوړ و هیتوی له کوئی بوو؟ چلۆن توانیه ته نه یتیه مه زن بدۆزیتنه وه؟"

پرسیم: "ئه دی دۆستۆبفسکی و گوگۆل چۆن؟"

- "نا، نا.. له نووسه رانی روسیا ته نه ا یه ک که س، ئه ویش لیسکۆف!" بۆ ساتیک پتیده نگ بوو، پاشان له سه ر قسه کانی به رده وام بوو: "به لام له سه روو هه موو شتیکه وه ژیان. من ره ئجیکی زۆرم کیشاوه و ئه قینیکی فرم بۆ هه موو ئه وانه هه یه که رهنج و عه زاب ده چیتن. جگه له مه چ شتیکه تر نا!"

پتیده نگ بوو، به چاوانیکی نیوه نووقاوه وه که وتبووه دوا ی دووکه لی شینی سیگارکه ی.

پانايبوتله شهرايه کانی دهرهینا و لهسهر مېزه که داينان، ئهوجا زهرفه مهزه کانیسی دهرهینا، بهلام جورته تی کردنه و دپانی نه بو، پیتی اوبو کاتی نییبه، ئاخو ئه و کاش و هه وایه ئه و نه بو که خوی بو ئاماده کردبو، چاوه پیتی شتیک بو ته و اویتک پینچه وانه ئه مه، چاوه پیتی ئه و نه بو که خوی و گوزکی، ئه م دوو پالنه وانه رنجیدیه پیکه و بهخونه و و بکونه هاوارکردن، بهدنگی بهرز بدوین، گوزانی بلین و سه ما بکن و ئه رز له ژیر پیناندا به لرزی. بهلام گوزکی غه رق له زه ریا ئه زمونه کانیدا و هیتشتا خا و ن ئومیدتیکی ئه و تۆ نه بو.

گوزکی ههستا، چهند که سیک له جحیلگه لی ئاماده ی مه جلیسه که بۆ لای خویان بانگیان کردبو. بۆ نووسینگه که ی پالمان چوو بۆ لایان.

که گوزکی رویشت، پرسیم: "باشه پانايبوت، رات بهرامبه ر مامۆستا چیه؟"

ئیستراتی به جو له یه کی گرژ، سه رقایی به کی له بوتله کانی کرده و و گوتی: "به رداخمان پین نییبه، ده توانیت به بوتله که بهخوته و؟"

- "به لئی!"

بوتله شهرايه که م وهرگرت و گوتم: "له خو شیت پانايبوت، ئینسان ناژه لی بیابانه. هه موو مرو قتی که به دۆزه خ که مار دواوه، چ پردتیکی لئوه دیار نییبه. پانايبوتی چکۆله، نیگه ران مه به، چما ئه مه ت نه زانیبو؟" به نه فرته و هه گوتی: "ده ی زو که بهخوره و، نۆر مه... ئاخو تینوممه!"

لئوی لسته و ه، گوتی: "ده زمانی، بهلام هه میشه بیرم ده چیتته و!"

- "پانايبوت هه ر ئه مه ش هه سستی مه زنی تۆیه، وای به حالت گه ر نه ترانیبا. ئه و کات گیلۆ که یه کت لئو ده رده چوو، به زانیشت وای به حالت گه ر له بیرت کردبا، ئه و کات ساردوسر و بئ هه ست درده چوویت. بهلام ئه لعان تۆ ئینسانتیکی راسته قینه یه ت. گه رم و گوړ و لیوړی له بیهو و ده یی هه تا مردن، کلافه به کیت له ئومید و تیشکانه کان!"

گوتی: "باشه... ئه مه ش گوزکی!" وای گوت و بوتله کانی نایه و هه گیرفانی، زه رفه مه زه کانی کۆ کردنه و و ئه ویمان جئ هیتشت.

له ریگه گوتی: "به رای من گوزکی بئ ئه ندازه ساردوسر بو، ئه دی به رای تۆ چۆن بو؟"

- "به رای من بئ ئه ندازه پر له تالی و تفتی بو، که سیک بو بئ سه بووری!"

پانايبوت به تورو به یی بۆ لاندی: "ئاخر ده بوو هاوارکات، ده بوو بخواته و و بگری تا قورسایی سه ر دلئو هه لگه یی!"

- "جاریکیان نازیزگه لی فه رمانه وایه کی موسولمان له جه ننگدا ده کوژرین، فه رمانه واکه فه رمانیک بۆ قه بیله که ی درده کا که هه یچ که سیک نابئ شین و روژۆ بکا تا نه با باری خه میان سووک بئ! پانايبوت، ئه مه پر شانازیترین دیسپلینیکه که ئینسان به هۆ به و هه توانی به سه ر خۆیدا بیسه پینتی، ده ی هه ر له به ر ئه و شه گوزکیم به و راده یه خو شویست!"

***

روژی دواتر چووم بۆ کلتیسی گه وری مۆسکۆ. ئه م به رستگه گه وریه ی که مایه ی شانازی روسیای قه بیسه ری بو، چۆل و هۆل و بئ روونای و ساردوسر. ریزی ئالووالای قه دیسان به هاله کانی چوارده و ربا نه و ه، له چۆله وانی و تاریکی زستاندا بیو نه شه خته. خانمکی چکۆله و پیری پاسه وانی سنوقی خیری کلتیسا که، که کۆیکیک زیاتر له قایی کۆمه که که یدا نه ما بو، هه ناسه ی ئه و خانم و هه دوو که ل له دهم و که پوویه و ده هاته ده ری و ئه و هه ناسانه ئه م هه مکه قه دیسه له سه رمادا هه لله رزیو ی پی گه رم نه ده کرایه و ه.

کو توپر ده نگی مه لایکه تانه ی پیوان و ژنانیکم بیست که له نه می سه ره و ه و له به شی ژناندا و یریدان ده چری. له و تاریکاییه دا گه رام تا پتیلیکانه یه کی مه رمه ریم دۆزیبه و هه پیایدا سه رکه و تمه سه ری. به ژوو ر سه ره مه و ده مه تونی له و تاریکاییه دا دوو سی پیره مێرد و پیریزن جیا و هه کم، شالیان له خۆه پینچا و و ئه وانیش به هه ناسه پرکی سه رده که و تن.

کاتی گه یشتمه دوا پتیلیکانه، خۆم له نوێخانه یه کی ئالتوونیدا بینیه و هه که مۆمی تیدا داگیرسا و و خه لکه که سه و ده یان بر دووه و میحرابه که ش پر له خزمه تچی و قه شه و مه ترانی جلکی ئالتوونی و ئاوریشم پۆش بو.

هه رگیز شیرینی و گه رمایی ئه و نوێخانه یه م له یاد ناچی. پیا و هه کان زۆریه یان پیره مێرد بوون به سمیالی شۆره و هه. پیده چوو کاتی خۆی به گزاده بووبن یاخود ده رکه وانی مالی به گزادان. ژنان سه ریو شوی و هه که به فر سپییان دا بوو به سه ریاندا، مه سیح خو شخۆراک و سوور و سپی به میحرابه که وه پرشنگی ده دا. سینگی پۆشرا بوو به مێدال - هه رتک ده سستی هه ئینسان و چاوان و دلشی له زێر و زبو.

له نئبو ئه و خه لکه سه و ده بر دووه دا به را و هه ستا و ی مامه و ه، مه حال بوو بتوانم هه ست و سوژم کۆنترۆل که م. ئاخو ئه م کۆبو نه و هه یه به مالتا و اییبه کی به سوێ ده چوو، پیده چوو نازیزیک له لایه ن هاوړیکانییه و هه بۆ سه فه رتیکی دووو درێژو خه ته رناک به ری کرئ. دوا یین ئیمانداران زۆر خه مینانه مالتا و ایییان له و پینه ی خوا و هندی نازیزی خویان ده کرد، به لام ئیماندارانی پیتشو به ته رزیکی بیرو حمانه هیتشیا ن ده برده سه ر بنه مای ترسناک و نوئی (نمایشی راز) (*) و بته کۆن و له قه کانیا ن تیکو پیک ده شکاند. ئیسه له ساته و ختیکی قه یراناوی و یه کلا که ره و هه دا ده ژین که تیا یدا کۆن ده مرئ و نوئیبه کی شه لال به خوین له دا بک ده بئ.

ئه و قوناغانه ی ئیسه ی پیدا تیده په رین قوناغانه لی دژوارن - ترسناکترن له و قوناغانه ی منال و و هه کانی ئیسه یان پیدا تیده په رن - له گه ل ئه مه شدا دژواری هه میشه بزوتنه ری ژبان و هه ناگا هیتنه ری

(*) له ده قه که دا Mystery نه پتیبه، بهلام له بهرته و هه ی به پیتی گه وره نووسراوه، ئه و مبه ست له Mystery Play (نمایشی راز). ئه م نمایشه یه کیکه له نمایشگه له مه زه بییه کانی سه ده کانی ناوه راست. له م نمایشانه دا، چیرۆکه کانی کتیبی پیروژ به رجه سه ده کران، نازاره کانی مه سیح، دابه زینی ئادم و توفانی نوح له و بابه تانه که سه رنجی شانۆنامه نووسانی سه ده کانی ناوه راستیا ن به لای خویاندا راکتیا و هه.

ئارەزوو باش و خەراپەكائانم بوو، تا لەو بەرەبەستەوه تێپەڕین كە لەناكاوئێكرا لەبەردەماندا قوت بۆتەوه. بەم پێتێه بەكۆكردنەوهی هێزەمان هەندێ جار دەگەینە خالێكی زۆر دوورتر لەوهی كە هیوای بۆ دەخوازین. پێچەوانەى ئەمە یان بەنوستوویی دەمبێتتەوه یاخود ناپرازی و بێباک كاردەكات. بۆیه ئەم هێزە كۆكراوانە نە تەنێ هێزی ئێمەیه و نە تەنهای هێزی بەشەرییه. ناخەر هێزگەلیك كە لەگەڵ بازدانى یەكەمدا لە ئێمەدا رزگار دەبێ، هێزێكی سێبەبەیه: هێزی كەسى و هێزی مەزبە و هێزی بەر لە مەزبە. ئەو ساتەوهختەى بونیادەم وەك سەپرینگ خۆی دێتتەوه یەك تا خۆی بۆ بازدان نامادەكات، تەواوی ژیاى دۇنیا لەناخماندا كۆدەبێتتەوه و باز دەدا. ئەمەش كاتێ روودەدا، كە بەئاشكرا هەست بەساكارترین راستییەكان دەكەین، ئەو راستییانەى كە زۆرجاران لەساتەوهختەكانى حەوانەوهی بێ بەردا لەبیریان دەكەین. ئەو حەقیقەتەش ئەمەیه: (ئێنسان نەمر نییە، بەلكو لە خزمەتى شتێك یان كەسێكی نەمردایە!)

كە مەراسیمەكە تەواو بوو، دوایین ئێمانداران بەپێیلیكەنە مەرەبەرییەكەدا هاتنە خوارەوه، جەحیلێكی لاواز و رەنگبەریوم لێ نزیك بۆوه. ریشێكی تەنكى زەرد و چاوانێكی شین و ماندوو، لێكدا لێكدا دەكۆكی. سەرى قسانى دامەزراند و بەو رووژاوبیەوه پرسی: "تۆ لە ئێمەیت؟ خیانەتت لە مەسیح نەكردوو؟"

وئەلامیم داپەوه: "گەر ئەو خیانەتم لێ نەكات، ئەوا من خیانەت لەو ناكەم!"

جەحیلەكە سەرى لەو قەسەیدەم سوپما، گوتی: "مەسیح هەرگیز خیانەت ناك، خیانەت ناك، بەلكووى تەنها خیانەتى لێ دەكۆك. دەى با لەم قسانە گەڕێن، هەواى دەرەوه ساردە، باشتەرە بچینەوه ماله‌وه و چایەكی گەرم هەلقوریتین!"

بابی ئەو كۆرە لە بەگزاكەكانى بەر لەشۆرش بوو، خاوەن كۆشكێكی گەوره، بەلام ئەلعان لە تەواوی كۆشكەكە تەنها دوو ژوورى بێ برابوو، ژوورەكانى تر پێر كرابوون لەخا و خێزانى كرتكاران. ئەو ژوورانەى روو و خۆر بوون درابوون بەكرتكاران لەبەرئەوهى منالێ چكۆلەیان هەبوو. ئەم جەحیلە بۆ بەرێكردنى گوزەران لەكارگەیهكدا ئیشی دەكرد، بەلام خۆی شاعیر بوو، هەر كاتێ كەمترین وەختی بۆ رەخسابا شیعەرى دەنووسى. گوتی: "ئەلعان لەنووسینی قەسیدەیهكی درێژدام. قەسیدەكە وتووێژتێكە لەنێوان مەسیح و كرتكارێكدا. بەیانییە، دەنگی شوتی كارگە دێ، لەدەرەوه بەفر دەبارێ و دۇنیا تا بێتیی سارد، پیاوان و ژنان لەسەرمادا هەلئەلەرز و بەرەو كارگە رادەكەن، جەستەیان بەزەبرى كار شیتاوه، كرتكارەكە دەستی مەسیح دەگۆرێ و بەكارگە و كانە خەلئووز و بەندەرەكاندا دەیگەڕیت. مەسیح هەناسە هەلئەكێشێ و دەپرسێ: (ئەم هەموو نەفەت لێكراوه بۆ؟ پێم بەتێ چیبان كردوو؟)

كرتكارەكە وئەلامى دەداتەوه: (نازانم تۆ پێم بەتێ!)

پاشان مەسیح دەبا بۆ كوخته شێدار و بێ تاگرەكەى، دەبیا بۆ ناو منالە برسى و چاوبەگرێانەكانى. دەرگاگە دادەخا، قۆلێ مەسیح دەگۆرێ و هاوار دەكا: (مەولا، بەتێ دەبێ رەوتارمان بەرامبەر قەیسەر چۆن بێ؟ مافی ئەو چیبە كە بیدەینى و مافی ئێمە چیبە كە لێی بسەنن!)

جەحیلەكە بیدەنگ بوو، هەناسەى تەنگ ببوو، لێكدا لێكداش بەدردۆنگى دەستی بەتوندی بۆ پێش و دوا دەبرد.

پرسیم: "ئەدى باشە وئەلامى مەسیح چ بوو؟"

دوا ئێمانداران بەترسەوه سەرنجێكی لە دەورووبەرى خۆیدا وئەلامى داپەوه: "نازانم، هێشتا نازانم. وردتر بێم لەمە زیاتر نازانم!" واى گوت و خۆی هاویشتە سەر ئەسكەمەلێكی هەلئەشاو. دەموچاوى نایە نێوان هەرتەك دەستی و نالە نال پرسی: "بۆچی؟ بۆچی؟"

لە فێكەرەوه چووم كە ئەو تەن ئێمەیش دەپرسێ و چ وئەلامى كە دەست ناكەوێ. گومانم هەیه لەوهى مەسیح تواناى وئەلامدانەوهى هەبێ. ئەدى چۆنە لە لێنێن بپرسێ!

گوتم: "بۆچی لە لێنێن ناپرسیت؟" بێ ئەوهى خۆم بۆئێ ئەم قەسەیه بەتوورپەبى لە زارم هاتەدەر.

- "لێم پرسىوه!"

- "باشە، ئەدى وئەلامى چ بوو؟"

- "كرتكارانى دۇنيا يەكگرن! بەتوورپەبى هەستامە سەربێ و هاوارم كرد: قیلا دیمێر ئیلیچ من لەبارەى رۆحەوه دەپرسم، لەبارەى خواوەندەوه، لەبارەى نەمرییهوه!"

- ئەى دواىبى؟"

- "لێنێن شانى هەلئەكەند و پێكەنى. لەژێر لێسەوه گوتى: هەى بۆرژواى... واى گوت و قونە سیغارەكەى بەپێنلاوهكانى كۆژاندەوه!"

جەنگەل گەورهیه، با لەبار

دەى كەوانەكەت هەلگەر، ئەى (بێ كۆ) بچۆ پێش

لێرەوه، لێرەوه، لێرەوه، لەوێوه

بەراز، كێ بەراز دەكۆژێ

ئەى بێ كۆ، بێ كۆى هەژار

ئەى بێ كۆ، ئەى بێ كۆى هەژار

بەلام كێ دەبخوا، ئەى بێ كۆى هەژار

دەى لەت لەتى كە، خۆت ناو سەكەكەى دەخۆیت

بۆم! بۆم! فیلێك تلى دا لەسەر ئەرز

كێ كوشتى؟ بێ كۆ

ئەى بێ كۆى هەژار، كێ عاچە گرانبەهاكانى بۆ خۆى دەبا؟

نارام گرە بێ كۆ، كلکیت بەردەكەوئ!

گۆرانى گرگنەكان

***

بەمرووری زەمەن، ھەستەم دەکرد، سیحری نەپتیی ئامیزی روسیا زیاتر و زیاتر لە ناخدا رۆ دەچن. دیمەنی زستانی قوتب تا قە دیمەنیک نەبوو ئەفسوونی کردم، ھەروا دیداری یەكەمینیشم نەبوو بەژبانی سلاڤیا. خەلک، كۆشكەكان، كلیساكان و ترویکا(*) و بۆلا لایكا(**) و سەماكانی دەوروپەرەم - بەلكو شتیکی تر بوو، شتیکی قوولتر و نەپتیی ئامیزتر. ناخر لێرە، لەم كەش و ھەوا روسیا بێبەدا، ھەستەم دەکرد ھەردوو ھێزە بنەرەتی و دونیا زاكە، بەشتیو یەكی كراو ھەو ئاشكرا لەنەبەردان. فەزای جەنگ لە دەوروپەرەتا ھێند لە قوولاییترا رۆدەچوو، كە ئیدی خۆشیت با و ترشیت با دەبوو خۆت بۆ ئامیزی یەكی لە دوو ھێزە ھاویشتبا و جەنگیبا. ئەو ھەو من لەم بوونە كەمخایەنە خۆدا چەشتبووم، لێرە لەسەر زەمینی بێ سنووری روسیا، ترسناك و بێ بەزەیی بینیم، ھەمان نەبەرد بوو، بەھەمان دۆژمنگەلی ئەزەلییەو: روونای و تاریکی. بەم پێیە ھێر ھێر لەگەڵ مەملانی روسیا یەكەنگیروو. رزگاری روسیا، بوو رزگاری منیش، لەبەرئەو ھەو روونای یەكێكە و كەرت ناکرێ، لەھەر كۆی ئەم سەرکەوێ یان تیبشكێ، ئەوا لە ناخی تۆشدا سەردەكەوێ یان تیدەشكێ.

لەو ساتەوختە كە دوا جار بەم ناسنامە ناوەكییە گەیشتم، چارەنووسی روسیا بوو چارەنووسی من. لەپالیدا دەجەنگیم و ئازارم دەكێشا. ھەنووكە لەمۆسكۆ ھەستەم بەھەناسە تەنگیی دەکرد و پرپاری رۆیشتم دا تا ھەموو ئەم گۆرەپانە گەورەییە بینم - ھەر لە (مورماتسك) ھەو لە ئۆقیانوسی بەستەلەکی باكوور تا بوخارا و سەمەرقەند، لە لینینگراد ھەو تا فیلا دیشوستوك - ھەر كۆییەك كە دۆژمنان و ھاوێمانەكانی ئەو دەلێن كەوتبوونە وێزە یەكدی.

ھەر ئینسانێك خاچی خۆی وا بەكۆلەو، ھەر گەلێكیش بەھەمان شپۆ، زۆرینە تا ساتەوختە مەرگ خاچەكە خۆیان ھەروا بەشائەوویە و چ كەسێك نییە لە خاچیان بدا. ناخر بەختەو ھەو ئەو كەسە لە خاچ دەدرێ، چونكە تەنێ ئەو كە لەزەت لە ھەستەنە دەبا. روسیا لە خاچ درا بوو، كاتێ بەكۆمارە جیا جیا و بەگوندەكانیدا دەگەرەم، لە سەرسامییەكی پیرۆزدا لەرز دای دەگرتەم، ھەرگیز ئاوا بەرخۆدان و عەزابێكەم، ھەرگیز ئاوا ئومیدیك بەسەر خاچەو نەدیتبوو. بۆ یەكەمێن جار پەیم بەو برد چەند زەحمەتە بۆ ئینسان پرپاریدا ھەنگاویك بچیتە پێش بۆ تێكۆپێك شكاندنی ئەقینی پێشوو، خواوھەندی پێشوو، داب و نەرتی پێشوو. گەرچی ھەموو ئەم شتە رۆژێك لە رۆژان رۆح بوون و بەرەو ھەلگژان ھانیان داو، بەلام بەمرووری زەمەن بوونەتە ماددەكی قورقوشمی و لەنیووی رێگەدا كەوتوون، ھەنووكەش لەبەردەم تیبەرنی ھەناسە خولقێنەرە نوێكاندا بیوونە لەمەر.

ملوتنەھا موژێك بەرگریان دەنواند، حالی نەدەبوون و نەیان دەویست رزگارین. بزماریان گرتبوو بەدەستەو بە (دایك) دا دایاندەكوتی. كار كردن لەسەر رووی خاك، نەو ھەو دای نەو كەردبوونییە خاك و رقیان لەبەلێسە دەبۆ. كرتكارانی برسی و بریندار - ھەموو لە بەلێسە - جەماوێ رەشە خەلگەكەیان

(*) گالیسكە روسیایی كە سێ ئەسپ رایدەكێشی.
 (***) ئامیزیکی موسیقی روسیایی و لە گیتار دەچن.

گا بەزەبروزەنگ و گا بەمیرەبانییەو ھەمان دەدا تا خۆیان پەبوو سەت كەن بەرێگە رزگار بێبەو. میلیلەتانی دونیا - ھیتور و تیر - بەدەوری ئۆردوگای روسیا، بەدەوری ئەو شوپنەدا كە روونای و تاریکی تیدا كەوتبوونە گیانی یەكتر، راوھستابوون. بەپێكەنێنەو دەیانگوت: (تەواو! روسیا تەواو!) ناخر ئەو زەنگ و تیرانە ھەرگیز ناتوانن لە ھێزە نادیار و ژبا نزاكانی لەخاچدان بگەن. بەلام ھەك مەسیح دەلێ: بۆ ئەو دەنگە گەمێ بێتە گولە گەم، دەبێ بەئەرزدا رۆچن و بمرێ. روسیاش بەھەمان شپۆ - ھەك دەنگە گەمێك، ھەك فیکریکی مەزن - گینگلی دەدا و رەنجی دەكێشا.

لە یەكی لە ئینجیلە ئەپۆكرینیپاكاندا(*) باسی ئەو دەگێردیتەو چۆن یۆھەنا، ئەو ھەواربێە ئازیزە خەونێکی سەیر دەبینێ كە بەگریانەو لەبەرامبەر لە خاچدراو دا راوھستاو. خاچەكە لە تەختە دروست نەكراو، بەلكە لە روونای، لە بەرامبەریشیدا لەخاچدراو تا قە كەسێك نییە، بەلكو ھەزاران پیاو و ژن و مائالە و چتاقیشیان دەنالیێن و دەگرن. ئیدی ھەواری ئازیز لەرز دایدەگرت و ناتوانی ھیچ كام لەو روخسارە بێ ئەژمارانە جیاوھەكات. خەلگەكە بەردەوام رادەكەن و دیارنامێن، ژمارەبەکیان بۆ جاری دووم دەگەڕێنەو، پاشان لەناكوپێكرا ھەموو دیارنامێن و جگە لە (ھاوار) چ شتیکی تر بەلەخاچدراوی لەسەر خاچەكە نامێنیتەو.

ئەم خەونە ئۆرۆكە لەبەردەماندا شەپۆلانییە، بەلام رزگار كەری ئەو رۆ تا قە ئینسانێك نییە، بەلكو سەراپای میلیلەتیکە. تەواوی روسیا، ملوتنەھا ژن و پیاو و مائال لەخاچ دەدرێن و ئازار دەچێن، دیار نامێن و ھەلگەقوڵێنەو. ناتوانیت روخساریکی دیاریكراو بناسییەو، بەلام لەنیو ئەم لێشاوی مەرگەدا، تەنێ (ھاوار) كە دەمێنیتەو.

چ شتیکی تر پێویست نییە. چۆناوچۆنی رزگار بوونی سەرلەنووی دونیا ئاوا بێبەو؟ ئەدی رزگاری مانای چییە؟ واتە دیتنەو پساوێکی تر بۆ ژبان، چونكە پاساو كۆنەكە گوری مانەو ھەو تیدا نەماو و ناتوانی كۆلەكە ئینسان بەسەر شانەو ھەلگرت. خۆش بەحالی كەسێك كە ھاواری زەمەنی خۆی دەبیبەت، ناخر ھەر زەمەنێك ھاواری تاییەت بەخۆی ھەو و دەبیتە ھاواری. تەنھا ئەو كەسە یە دەتوانی رزگاری بەدەست بەینێ.

ئێمە لە زەمەنی خۆماندا دەژین و نایبینین، بەلام ئەگەر فیکری نوێ كە ئەو رۆكە لە لەخاچداندا یە، كلیبە بسەنێ و دونیا نوێ كاتەو، ئەوا ئەوكات ئێمە دەچینە بازەنی یەكەمی ئاگرەو، دوا چەند سەدەبەك رەنگە ئەم سەدەبە ئێمە بەسەدەكانی ناوھراست ناویرێ نەك رێنسانس. سەدەكانی ناوھراست، بەدەرپرینیکی تر واتە تافی راوھستان. شارستانییەتێك دەكوژیتەو ھێزە خولقێنەرەكانی لەدەست دەدا و دەرمێ، ھەناسەبەكی نوێ، كە لەسینەنی چینیکی نویدا پۆنگی خواردۆتەو، بەئەقین و توانا و باوھەو شارستانییەتێکی نوێ بێ رۆدەنرێ.

(*) ئەپۆكرییا: جگە لەجوار ئینجیلەكە، ژمارەبەك ئینجیلی تر ھەن كە نووسینان نەدراو تە پال كەسێکی دیاریكراو و جیتی متمانەنی پروستانتەكان نین. ئەم ئینجیلانە لە كتیبی پیرۆزدا بەناو نیشانی ئەپۆكرییا ھاتوون.

خولقاندنی ئەم شارستانییەتە نوێیە شتیکی رەها و وەدیھاتوو نییە. ناخر لەکاری داھینەراندە چ شتیکی نییە پێشوەخت رەھا و وەدیھاتوو بێ، دەشی ئابندە کارەساتیکی لەخۆدا ھەلگرتی، دەشی سازشیکی ترسنۆکانەش بێ، بەلام ھەمدیس دەشی سەرکەوتن بێ بۆ ھەناسە ئەفرینەر، بەم پێیە ئەم قۆناغە ئینتیقالییەمان قۆناغیتە تیایدا ژانی لەدایکبوونی شارستانییەتیک تەجروبو دەکەین کە لەتافی لەدایکبووندا یە.

چ شتیکی پێشوەخت رەھا و بریاردارو نییە. بەم بەلگە، ھەر گەلێک، ھەر تاکێک لەم زەمانە مۆلەق و شێوەنە گرتوو دەدا بەرپرستیارییەتیکی گەورە، بەرپرستیارییەکی گەورەتر لەپێشوو لەسەرشانە، لەم قۆناغە مۆلەق و پڕ لە ئەگەراندەدا یە بەھای بەشداربوونی گەلێک یان تاکێک شتیکی لە پێوانە نایەت.

کەواتە ئەرکی ئێمە چییە؟ ئەرکی ئێمە ئەو یە وردبینانە ئەو ساتەوختە مێژووییە دباری کەین کە تیایدا دەژین. ھۆشیارانە توانا چکۆلەکانمان لەشەریکی دیاریکراو دا بخەینە گەڕ. ھەر چەندێک لەگەڵ تەوژمی پێشوەختە ھاواھەنگ بین، ھیندە دەتوانین یارمەتی ئینسان بەدەین لەھەلگرتنی سەخت و نادلتیا و خەتەرناکیدارو ھەر زوھو و زوھو.

***

کاتی سەردانەکەم کۆتایی پێ ھیتا و چەند رۆژێک لە بوخارا مامەوہ تا بھویمەوہ، ھەستم کرد دوا ی سەرما بێرۆحمەکی سیریا، دوا جار ھاویتیکی دلێفین بریدی پشت و رۆحم گەرم دادی. تۆزێک بەر لە نیوەرۆ گەیبیومە ئەوێ. گەرمایەکی بەتین، بەلام جاددەکان ئاورشین کرابوون و ھەوا بۆنی یاسەمینی لێ دەھات. موسوڵمانان بەمیزەرە رەنگاوریەنگەکانی سەریانەو لەژێر کەپرەکاندا دانیشتبوون و شەریەتیان ھەلدەقوراند، جھیلانی قەلەو بەکراسی قۆچە ترازاو ھە لەسەر ئەسکەمەلی بەرز لە چاخانەکاندا دانیشتبوون و گۆزانی بەسۆزی خۆرھەلاتییانەیان دەچری. بێ ئەندازە ھەستم بەتینویتی و برسیتی دەکرد، کالەکیکم کری و لەژێر سێبەری مزگەوتی (گۆک قوبە) (*) ی بەنیوانگدا دانیشتم. کالەکەم لەسەر ئەنۆ دانا و قاشم کرد و کەوتە خواردنی، بۆن و شیرینییەکی بۆ ناو ئیسکەم رۆچوو، لە گۆلی ژاگای ئەریحا دەچوو، لە فینکیای کالەکەدا غەرق بووم و گیانیکی تازەم تێ ھا تەوہ.

کیژیکی چکۆلە ی ھەوت سالان بەبەردەمدا تێپەری، پرچەکانی ھۆنیووە و لەدواوە بەزمارەبەکی زۆر قەردیلە ی زۆر چکۆلە پۆشرابوو کە سەدەف یان زەنگیانە ی شین یاخود ھیلالیکی چاوەزاری بەھەرەبەکیانەوہ کردبوو. کاتی ئەو کیژە بەبەردەمدا تێپەری، سمتی وەک سمتی ژنێک دەلەرییەوہ و ھەوا تژی بوو لەبۆنی میسک.

لای نیوەرۆ، مەلای ریش سپی و میزەری سەوز بەسەر رووہو ئاسمان دەستی نایە بن گۆچەکی و

(*) گۆک وشەبەکی تورکییە، واتە شین.

ئەوجا بەدەنگیکی خۆش و جەھووری کەوتە بانگکردنی ئیمانداران بۆ نوێژ. لەو کاتەیدا مەلا بانگی دەدا، لەقلەقێک لەزەریاچە ی ئەو ھەوا گەرمەدا سەوتی لێدەدا و لەسەر قاچیک بەسەر نووکی منارەکەوہ نیشتەوہ.

دانیشتم، پراویری گۆیم دەمژنەفت و پراویری چاوانم دەمبیینی، لەزەتم دەبرد لە کالەکە بۆندار و شیرینتر لە ھەنگوینەکە. بەختەوہرییەک دایگرتم، چاوانم لێکنا، بەلام لەترسی ئەوہی نەبا خەوم لێ بکەوی و تەواوی ئەم بەختەوہرییەم لەکیس بچم، چاوانم کردنەوہ. (ریجستان) گۆرەپانی بەناوبانگی بوخارا لەبەردەمدا چۆل و ھۆل. رۆژێک لەرۆژان، ھەموو بەھارانیکی، لەسەر زەمینە موسوڵمان نشینەکانەوہ زیارەتکارانی دێوانە دەرژانە ئەم شاروہ و ھەسەن و ھوسەینیان دەلاواندەوہ. قافلەکانی داو و دەرمان، سێو، خورما و سۆزانیگەلی پیرۆز دەگەشتن. جھیلان بەسەر ئەسپی سپی و کۆتری سپی بەدەستەوہ دەھاتن، سەریان تاشراو و خۆلەمیش و کا لیدراو، لەدوا ی ئەوانەوہ ئیماندارانی کفن پۆش و فیتگرتوو کە شمشیریان دەدا لە کەلە ی خۆیان تا خۆیان بەسەر ریش و سمیل و کفەکانیاندا چۆراوگە ی دەبەست. چل رۆژ و چل شەو پرسەیان دەگرت و دەیانلاواندەوہ: ھەسەن! ھوسەین! ھوسەین! ھوسەین! پاش ئەوہ کە ھیشتا تازەدار و شەلال لەخۆین بوون، لەژێر درەختە شکۆفەکردوہکاندا را دەکشان و سۆزانییە پیرۆزەکانیان لەخۆیان دەتاران.

بەلام گۆرەپانی ریجستان، ھەنووکە چۆل و ھۆل و مزگەوتە سەیرە رەنگاوریەنگەکەش نیوہ وێران، ئیدی خەلکەکە بیوونە تارمایی، کەلەباب خۆیندبووی و ئەوان رەو بیوونەوہ.

ئەری ئینسان ئەو ھەموو شیتگیرییە مەلەکوئییە و ئەو ھاوتیات و تازەدارییە ئاراستە ی کێ دەکرد؟ چما مەبەست لەوہ چ بوو؟

رۆحم لێوپیژبوو لەتالوتفتی، ئیدی شەکەت بووم لەزیندووکردنەوہی مردووان، جا بۆ ئەوہی بتوانم بنووم و لیبیان ھەلبییم، چاوانم لێکنا. خەونیکم دیت، لە خەوئەدا، دوو لیبی پڕ لە ئازاوە، دوو لیبی ژنانە، بەبێ رۆخسار بەفەزاوہ بوو، کەوتە جوولە و دەنگیکم ژنەفت: "خواوەندی تۆ کییە؟" بێ سێدوو وەلامیم دایەوہ: "بوزا!" بەلام لێوہکە ھەمدیس کەوتە جوولە: "نا، نا، ئییاپۆس!"

بەگۆرمیک ھەستامە سەری، ھەموو ئەو خەم و خەفەتە ی کە لەسەر مانگ لەوہو بەرەوہ لەتاریکییەکانی زەینمدا لەجوولەدابوو، ئاشکرا بوو. دەرگای ناخم کرایەوہ و بینیم، لە تەواوی ئەو ماوہیەدا، وەک ماری ناو دێک لە ئازار و تەقەللادا بووم تا بتوانم کاژ فرێدەم و کاژیکی نوێ بپۆشم. بێ ئەوہی بزەنم بۆ، ئازارم دەکیشا. ھەنووکە ئەم خەنەم بینیبوو: بوزا لە جلکی کۆندا و ئییاپۆس لە جلکی نوێدا.

ئییاپۆس، خواوەندی تەماس کە جەستە ی بەلاوہ باشتەرە لە تارمایی و وەک گورگی جەکایەتەکان بۆ تیرکردنی ورگی چاوەرپی بەلینی ئەوانی تر نییە، نە متمانە ی بەچاوە ھەبە و نە بەگۆن. گەرەکییەتی لەمس کات، دەست لە ئینسان و خاکەوہ بەدا، ھەست بکات گەرمای ئەوانە نامیتە ی گەرمای جەستە ی بووہ، ھەست بکا ئەوانە ی لەگەلدا یەکانگیر بوون، تەنانەت دەبەوی رۆحیش بکاتە جەستە تا بتوانی

دهستی لیتوهدا. خواوهدهک که لههه موو خواوهدهکانی تر زیاتر جیتی متمانه یه و له هه مووشیان کرده تره،
ئو خواوهده دی که به سه رزدا ههنگاو دهنج و ئه رزی خوئشده وئ و ئاره زوو دهکا له سه ر شیتوهی خوئی
دروستی کاته وه، ئه وه خواوهدندی من بوو.

روسیا بئ قسه و بئ هاتویات موجیزه ی خوئی ئه نجام دابوو. وهک ماریک که هیشتا کاژه نوئیبه که ی
گه شه ی نه کردبئ، سه رمایه تی و ده خزیته بهر هه تا و تا گه رمی بیته وه، روئی منیش هه ر وهک ئه و ماره
خزایوه بهر هه تاوی نوئوه. کاتی وه ناگا هاتمه وه، ئیدی ئه و که سه ی جار ان نه بووم، چونکه پیشتر
نه مده زانی و هه نووکه ده مزانی. لیکدا لیکدا له خوئم ده پرسی: ئاخو چوناو چونی خه ون ده توانی ژبانی
ئینسان بگوئی؟ منیش وه لامیم دایه وه: ناتوانی! به لکو ته نها رایده گه یه نی که گوئی نیک به یه یه!

ئه ری ئینسان هه وله شیتگیرهکانی ئاراسته ی چ شتی دهکات؟ ئامانجی چییه؟ جار ان زه رده خه نه یه کم
دههاتی و وه لامم ده دایه وه: زنجیره یهک وه هم. دونیا بوونی نییه، زولم و برسیتی و شادومانی و خه م و
هه ول هیچیان نین، هه موو شتی تارماییه و به فوویهک ده رونه وه!

به لام ئه لعان، لیوئی له ئارامی به گوئی میک هه ستاومه ته سه ر پئ. تاریکی خه ریکه شان له سه ر
گویره پانی ریجستان دادها. سه رم هه لیری: مه به ست چییه؟ مه پرسه! که س نازانی، ته نانه ت خواوهدنیش
نازانی، ئاخو چونکه ئه ویش له گه ل ئیمه دا ده چیته پیش، ئه ویش له گه راندا یه و ژبانیشی وا له خه ته ردا،
ئه ویش خوئی بو بهر خوئان سازداوه، برسیتی و زولم وان له دلدا، ئاپوره یهک تاریکی شتی تیدایه، ئه و
شخانه شی ده یانینی تارمایی نین، هه رچه ندیکیش فوو بکه یه ت، ئاره نوه وه، ئه وانه گوشت و ئیسکن،
ده ستیان تبه وه، بوونیان هه یه، ئه دی مه گه ر هاواریک له فه زادا نابیه یه؟ ئه وانه هاوار دهکن. هاواری
چ دهکن؟ یارمه تی. ئه ی هاواری کئ دهکن؟ هاواری تو. هاواری هه موو ئینسانیک. هه سته سه ریئ!
ئه رکی ئیمه پرسیارکردن نییه، ئه رکی ئیمه ده سخسته نیو دهستی به کتر و هه لگزانه به ره و میعراج!

***

له کوئی ئه و سن مانگه دا، کاتی له گه رانه وه مدها بو گریکستان هه مدیس له بهر لین و پاشان له قینا لام
دا، دونیا گوئی بوو. نا، دونیا نا، به لکو چاوانی من. سه ماگه لی پرۆزی، موسیقی مؤدیرنی وه حشیبانه،
ژنان و پیاوانی رهنگ و کریم له خوئادو، زه رده خه نه ی پرنده و سووکایه تی پیکه ر، هه وه سی ئالتوون و
ماچ، ته واوی ئه و شخانه ی که پیشتر به لامه وه سه بر و وروژینه ر بوون، هه نووکه مایه ی ترس و دل
تیکه لاتم بوون. ده مبینی ئه وانه په یکه گه لی شوومی مه رگ بوون، بوئیکی ناخوش له هه وادا بلاوببووه و
پیده چوو دونیا بگه نی - هه لبه ت سه دوم و عاموره ش هه مان بوئی گه نیویان هه بوو.

(بۆمبای) یش بهر له وه ی بیته خۆله میش ئاوها بوئیکی لی هاتوه. شه ویکیان به شه قامه
رووناکهکانی قینادا ده رۆبشتم که جمه ی دههات له ژن و پیکه نین، هه ستم کرد کوتوپر هه مدیس شاری
به نه فره ت بوو له زه نهدا وه دیار ده که ویتته وه. په که مین جار که (بۆمبای) یم بینی، زور جحیل بووم و
ئه وکات نه مده توانی ئه و په یامه وه دۆزم که بو ئیمه ی پئ بوو، له دوویشی نه گه رام، ئاخو ئه وکات

به نه قلمدا نه دههات که ده شی روژیکی له روژان چاره نووسی بۆمبای بیته چاره نووسی ئیمه. ئه وکات
دونیا هیشتا له پیش چاواندا توکمه و پته و، خوئی به شانی مه سیحه وه گرتبوو. به لام هه نووکه؟ پرپارم دا
له گه رانه وه دا جار یکی تر بۆمبای ببینم.

ئاسمان که میک هه ور بوو، گزویای به هاری بهر ده رگا و هه شه کانی پۆشیبوو. شه قامه کان چۆل و
هۆل و جئ مه یل و ئاره زووی من بوون، به تاقی ته نی و به فیکه کیشانه وه له شاری چۆلدا که وته پیاسه.
خانووهکان بئ ده رگا و بئ خاوه ن له سه ر پشت بوون، مه یخانه کان، په رستگه کان، شانۆ و هه مامه کان
هه موو چۆل، به لام هیشتا وینه ی سه ماکه ری رووت و فریشته کانی ئه فین، به نیگای گیلانه وه، وینه ی
که له باب و سه گ و وینه ی ئابروو به ری په یوه ندیی سیکسی نیوان ئینسان و نازه لان، به رده نگینکی تاریک
به سه ر دیواره کانه وه مابوو.

له ناکاویکرا دهنگیک له گوئما زرنگایه وه: (ئومیده وارم خودا گوئی ئه وم بداتی له پاریس و له نده ن
به ریگه دا برۆم و له گه ل هاواری پیناندا به رووسی بشاختم!) له رز دایگرتم، ته زووی نوقلانه یه کی ترسناک
به برپه ی پشتما تبه یه ری.

ئه مبه رکهانی بۆمبای پر، ژنه کانی پرۆزی، نه زۆک و تازه هه مامکردوو، پیاوه کانی بئ باوه ر، شه که ت
و گالته جار، ته واوی خواوهدهکانی نکولیکه ری خواوهدن - گریکستانی، ئاسیایی، ئه فریقایی - له ویدا
جمه یان دههات و وهک له گه یهک کوئبوونه وه و ناپاکی به شیتوه یه کی په کسان دابه ش کرابوو. فیلبازانه
پیده که نین و ئینسان و دیاریه کانیان دابه ش ده کرد، ته واوی شار لای بورکانی (فیو) وه له سه ر پشت
راکشاو و بئ باکانه له قاقای پیکه نیندا بوو.

چومه سه ر به زراییه ک و ته ماشام کرد. هه نووکه پاش ئه و هه مووسال و ئه و هه موو بهر خوئانه گه ورانه
تبه گه یه شتم. پرۆز بئ ئه م شاره گوناکاره بو هینانی ئه م په یامه ی که دونیا هه مووی (بۆمبای) ه تاویک
بهر له بورکان. ئاخو که لکی ئاوها دونیا یه ک چییه به ژنانی پرۆزی و پیاوانی بئ باوه ر و به ناپاکی و
نه خوئی و زولم و زۆری؟ بوچی ئه و هه موو بازرگانه فیلباز و خوئییه مرۆخو ر و قه شه خواوهدنفرۆش و
بوچی ئه م هه موو گه واد و خه سیوانه ده ژین؟

بوچی ده بی ته واوی ئه م منالانه گه وره بن و له مه یخانه و کارخانه کاندای جیتی باوکانیان بگرنه وه؟
ته واوی ئه م مادده یه له به رده م تبه پهرینی روخدا ده بیته له مه بر. ته واوی روخیک که ئه م دونیا یه روژیکی
له روژان هه یبوو، له خوئقاندنی شارستانیه تیکی پرسنگداردا، له فیکر و ئاین و هونه ر و پبیشه و
زانست و ده سکه وتدا خه رجی کرد. ئه م دونیا یه هه نووکه گو ر و هیزی چۆر پر بووه، ده ی با هه مه جیه کان
بین و ئه م ریگه نوئیبه بکه نه وه و گو زه رگه یه کی تر بو روخ بکه نه وه.

ژماره یه کی هه یجگار زور له خه لکانی چه وساره و برسی ده بینم خه مته تی میزی پر خو رکی خه لکانیک
دهکن که هیندیه بان خواردوه و هیندیه بان خواردۆته وه خه ریکه ده تره کین. خه ون له و که سانه دا ده ورووئی
که هیرشه که دهکن. به لام ئه وانی تر، دانیشتووان، کوتوپر هاتویات ده بیهن و ئاوردده نه وه. له سه رده تادا
پیده که نن، به لام پاشان رهنگیان ده په ری، به نیگه رانی سه ر داده گرن و تبه ده گن. تبه ده گن که کوئله و

خزمه تچیه کان، جوتیار و کرپکار و پین پهبان شورشیان هه لایساندوهه. ساته وهختی پیرۆزا! مه نترین دهسهکته کانی فیکر و هونه و کار، له میانه ی زه مه نه کانی هه لگزانه پر مه ترسییه کانی ئینساندا وه دی هاتون.

گه وره پساوان بۆ به رهنگاری له دهوری یه کدی کۆده بنه وه، به رهنگاری ده نوین، به لام ته وای هیزی جووله ی سه رده می ئیمه له دژیا نه، ئه وانه خواردوو یانه و خواردوو یانه ته وه و شارستانیه تیان رۆناوه و هیز و توانایان چۆر پر بووه، ئیدی ساته وهختی وه دیه پینانی دوا شتوازی وه زیفه یانه: ده بی مه حف بن!

هه ر که سفره ی نوێ راخرا و خۆراکی له سه ر دانرا، کۆپله کان ورده ورده قه لقه و بوون ده چن و ئیدی له حمزه مت تیری ده تره کین، جه ماوه ریگی زۆر لیکراوی تر له خاکه وه سه ر ده ردینتی و برستیتی و خه ون، هه رودو ژهنه راله کهی رۆح له گه لیا نندا، هه مدیس ریگه شه ق ده کړی. ئیدی ئه م ریتمه، به یی وچان تا ئه به د درێژی ده بی.

ئهمه یاسایه، ته نی له م ریگه یه وه به ژیا ن ده توانی خۆی تازه کاته وه و به ره و پیش بچی. ته وای ئه ندامه زیندوو کان (فیکر و شارستانیه ته کان ئه ندامی زیندوون) هه ست به م پیدایه ستیه نه ناوه کییه به گۆر مه ده کهن، له ودیو ئه وه وه ئه م ئه رکه هه ست پیده کهن که له ده وره ی خۆ و به یی توانای خۆ وه ری گرن و هه زمی کهن و گه ر توانیان حوکمی دونیا کهن. ئاخه فیکری نوێ برستیرین و دژبو ترین وه حشه.

به لام له هه مان کاتدا، یاسایه کی تر ده که ویتته کار: یاسایه کی بیه زه بی که هه رجه دیک ئه ندامی زیندوو وه زیفه ی خۆی له پا و انخوازی و فه رما نه وایی کردندا به ئه نجام بگه یه نی، به هه مان راده و زیاتریش له هه لدی رانی نیژیک ده بیته وه. ده شی غروور تاقه گونا هیک بی که هاوسه نگیی جیهانی به گونا هیکی گه و ره داده نی و نایبه خشی. کاملبوونی دهسه لاتی ئه ندامیک، ویرانبوونی حقه بی ئه و ئه ندامه ی لی ده که ویتته وه.

ئهم حه قیقه ته په ی پین نه برا وه هه یه: ته واییک به هۆی ئه وه وه که ئه ندامی زیندوو ئه رکی خۆی به چن هینا وه، نابووت ده بی. خۆ گه ر ئه رکه کهی نه گه به نیته کۆتایی، کاتیکی زیاتر درێژه به ژیا ن ده دا، به یی ئه وه ی بیته ئه زیه ت بۆ خه لکانی تر و بی ئه وه ش که خه لکانی تر بینه مایه ی نه فره ت بۆ ئه م.

وا پیده چن ئه م ئه رکه روو خینه ره له دلی هه ر ئه ندامیکی زیندوو دا شاراو ه بی تا ئه و کاته ی ئیشی خۆی ته و او و بی که موکوری به ئه نجام ده گه یه نی، یارمه تی ده دا له دیار نه ماندا تا نه یا له مه پر له به رده م ئه ندامیکی زیندوو ی تر دا که دهستی نا ره زایی هه لپریوه و ئه میش گه رکییه تی به نۆزه ی خۆی حوکمی دونیا بکات. پیده چن چالاکییه کی مه زن و روو خینه ره له هه موو گه ردیله یه ک له گه ردیله کانی ژیا ندا هه بی، وه ک بلتی هه موو گه ردیله یه ک جه سه ره تی ژیا نی له شیوه سه رپا گیریه که یدا هه بی و له هه ر روو به روو بوو نه وه به کدا ناماده ی ته قینه وه بی. ژیا ن له م ریگه یه وه په رۆشییه ناوه کییه کانی خۆی ئازاد ده کا و به ره و پیشه وه ده چی.

ئهم یاسایه له سه ره تا وه زالمانه خۆ ده نوینتی و تووره مان ده کا، به لام گه ر دانه وینه وه و ورد تر بنۆرین، ئه و لپور پز ده بین له ستایش، به به ره که تی ئه م یاسایه هیزی وه حشیی قودره تی بالای خۆی له دهس ده دا،

ئینسانی به دهسه لات ئیدی ده سه ردار ی له خۆ یایی بوون ده بی، چونکه له کاتی که ئه م یاسایه ها و نا هه نگی و ی ها ن ده دا دهسه لاتی خۆی تا دوا سنوور به کار بی نی، له لایه کی تره وه وه بی ری دینیتته وه که هه ر ساتیک له خزمه ت به (هه موو) دا به ره و پیش ده چی، به ره و فه نا بوونی خۆی به ره و پیشه وه ده چی.

را به ره بۆ لشه ویکه کان ئه مه نا زانن و ناشی بیزانن، چاره نووس چاویانی به ستو ته وه تا نه هیلتی بز انن کۆتیه ده چن، ئاخه گه ر بیین ئه و تین و تاویان داده مرکی.

ئه ز ده جه نگم تا ته وای باز نه ی چالاکیی ئینسان به و په ری توانامه وه له پتیه به دم، تا پیش بی نی بکه م که کام (با) یه هه موو ئه م شه پۆله ئینسانیه به ره و ژوور راده مالتی. به سه ر ئه و سه رده مه دا دادیمه وه که تیا یدا ده ئیم- ئه و هیاله ورد و هه ست پین نه کرا وه ی که باز نه یه کی به رفه را وانی هه یه. هه ول ده دم له ئه رکی ئه مرۆ گۆشه نیگایه کی روونا ک به دهس بینم، ده شی ئه مه تاقه ریگه یه ک بی که ئینسان لیبیه وه ده توانی شتیکی نه مر له ساته وهختی تپه ری ژیا نی هه لگرتته وه. نه مر له به ره ئه وه ی ها و نا هه نگه له گه ل ریتمی نه مر.

به قوولی هه ست به وه ده کم که ئینسان به خۆ سپاردنی به هه ول، له کانه وه بۆ روک و له رو ده که وه بۆ ئاژه ل و له ئاژه له وه بۆ ئینسان هه لده گۆژی و پاشان له پیناوی ئازادیدا تیده کۆشی. ئاخه تیکۆتشر له هه ر سه رده میکی چاره نووس سازدا قلاقه تیکی نوێ له خۆ ده گۆژی. ئه مرۆ را به ری پرۆ لیتاریای را په ربو، دا وای داد و به خسته وه ری و نازادی ده کات، دروشم ده داته ها وریکانی و هانیا ن ده دات، که چی چ که سیک ئه و نه نییه تر سناکی لانییه که داد و به خته وه ری و نازادی زیاتر و زیاتر دوور ده که ونه وه.

گه لیک شیوا و به به هایه گه ر هه موو ئه و که سه انه ی له پینا و ئامانجیکدا ده جه نگن، با وه ریا ن به گه یشتنیا ن به و ئامانجه هه بی و بز انن هه ر به گه یشتنیا ن، به خته وه ری سه رانه ری دونیا داده پۆشی. له م ریگه یه وه رۆح دلنیکی به هیز ده بینیتته وه و له پینا و هه لگزان ی بی کۆتاییدا نازایه تی ده یگر ی، مه سه له که ته واییک له وه ده چی که عاره بانجیه ک گورزیک ئالف له به رده م ئه سپه که یدا دان، ئه سپه که ش له کاتی را کیشانی عاره بانه قورسه که دا، مل درێژ ده کا و هه ول ده دا چلیکی لی بخوا، به لام ئالفه که زیاتر لیبی دوور ده که ویتته وه، ئه سپه که له هه ولی گه یشتن به ئالفه که دا به ره و پیش ده چی و به ره و لووتکه هه لده گۆژی.

ستا یشتیکی قوول بالی به سه ر بووندا کیشا وه، له نیو ئه م ئاپۆزه ی تاریکییا نه دا، (ها واری نادیا ر) به ئاشکرا ده بینم که هه لده گۆژی و سیخو رمه ش له مرۆ قایه تی ده ژهنی تا له گه لیدا هه لگۆژی. گه ر له سه رده میکی تر دا ژیا بام، ئه و ئه م ها واره م له نیو ئاپۆزه ی به گزاده و ها و لاتیسیان و پیشه وه ران و باز رگانانی را په ربو دا ده بی نی و ده بوومه ها و به میانیان. ئاخه ئینسانه کان که وتو نه ته دا و ی شالیوتیکه وه له خۆیان به هیز تره، شالا ویک که به ره و سه رتیا ن را پیچ ده کا و هه ر کاتی که شه ک تیش بوون، جیتیا ن دیلی و روو ده کاته که ره سه ته یه کی خا و ی تر که هیشتا هیز و گو ری خۆی له دهس نه دا وه.

ئه رکی ئیمه یه له سه رده می خۆ ماندا شو ئینپتی ئه م هیر شه جا ویدا نییه هه لگرن و کۆمه کی که بن و ها و کاری بین. ئه ورۆ زۆر له کۆپله و برسییا ن به دا وه بوون، ئه ورۆ زۆر یا ن که ره سه ته ی خا ون، جه ما وه ر نا توانی له م شالا وه بیسه زه بییه بگات، به گو ئیره ی زهینی چکۆله و ها و گونجا و له گه ل خوا سه ته

رژانه‌ییه‌کاندا، ناوی بچووک بچوکیان له و شالاوه ناوه.

ناوی به‌خته‌وه‌ری، یه‌کسانی و ناشتییان به‌سه‌ردا بریوه. به‌لام (تیکۆشه‌ری نادیار) ئەم وه‌مه فریوده‌ران‌ه‌ی که جه‌ماوه‌ر دل‌ی خو‌بانی پێ خو‌ش ده‌که‌ن، جێ دێلێ و توند و بیبه‌زه‌بیانه ده‌جنگێ تا له ئەقل و جه‌سته‌کان تپه‌رپێنێ و له ته‌واوی هاواره‌کانی تووره‌یی و برستی، په‌یامی نازادی بئافه‌رپێنێ.

دانه‌وینه‌وه و روانین بێ ئەندازه ترسناکه، ده‌شی ئەوه زنده‌قت به‌رئ، له‌به‌ر ئەوه‌ی په‌ی به‌نه‌یتیه‌کی ترسناک ده‌به‌یت: نه‌یتیه‌ی ئەوه‌ی (تیکۆشه‌ر) ئینسانی پێ گرنگ نییه، به‌لکو بلێسه‌ی پێ گرنگه که ناگر له ئینسانه‌کان به‌رده‌دا. ناخر رێه‌وتی وی هیلێکی سووره که که‌لله‌سه‌ری ئینسانه‌کان وه‌ک ده‌نکه ته‌سیح کون ده‌کات. ده‌ی من شوپنپیتی ئەو هیلێ سووره هه‌لده‌گرم، له‌میان‌ه‌ی ته‌واوی شته‌کانی دونیادا، ته‌نێ ئەم هیلێ سووره‌یه جیگه‌ی گرنگی پێدانه، گه‌رچی هه‌ستیش ده‌که‌م به‌که‌لله‌سه‌رمدا رت ده‌بێ و کونی ده‌کا و ده‌شکپێنێ. به‌ئیراده‌ی نازادانه‌ی خو‌م ناچارایی قه‌بوول ده‌که‌م.

به‌لام وا باشتره له سنوورگه‌لی ئینسانیدا راوه‌ستین، ته‌نێ له‌نیو ئەم سنوورانه‌دایه ده‌توانین کارکه‌بین و ئەرکی خو‌مان ئەنجام ده‌ین. باشتره ئەو‌لاوه‌تر نه‌چین چونکه ده‌گه‌ینه لێوار و خه‌ره‌ندیش له‌ویدا ده‌می داچهرپویه. ده‌بێ له‌ویدا تژی بین له‌ترس. بوزا، ئەو جادووگه‌ره مه‌زنه، ئەوه‌ی که به‌فوویه‌ک دنیا ده‌په‌وتینته‌وه، به‌زده‌خه‌نه رقابیه‌که‌یه‌وه له‌سه‌ر لێواری هه‌لدێر راوه‌ستاوه، به‌لام ئیمه نامانه‌وێ دنیا دیارنه‌میتنێ، هه‌مدیس ناشمانه‌وێ مه‌سیح دنیا به‌کوئیه‌وه بگرئ و بۆ ناسمانی بگوێزیته‌وه، به‌لکو ده‌مانه‌وێ دنیا بژی و لێره له‌گه‌لماندا تپه‌کووشی. ئیمه دنیا‌مان خو‌شده‌وێ، ته‌واویک وه‌ک گۆزه‌گه‌ریک که گۆزه‌کانی خو‌شده‌وێ و چه‌زی پێیانه، ناخر چ که‌ره‌سته‌یه‌کی تر شک نابه‌ین ئیشی پێ بکه‌ین، به‌سه‌ر ئەم هه‌رازه‌نا و هاتوباته‌وه، چ کیلگه‌یه‌کی تر شک نابه‌ین تووی که‌ین و دواتر بکه‌وینه دره‌وی.

قه‌وقاز

هیشتا له ئیتالیا بووم، برووسکه‌یه‌کم له وه‌زاره‌تی کاروباری کۆمه‌لایه‌تیه‌وه له‌ئه‌سینا به‌ده‌ست گه‌یشت که تیایدا داوام لێ کرابوو گه‌ر قایل بم به‌وه‌رگرتنی پۆستی به‌رپه‌به‌ریتیه‌ی گه‌شتیه‌ی ئەو وه‌زاره‌ته، ئەوا ده‌بێ به‌سه‌فه‌ریکی تاییه‌ت بچمه قه‌وقاز، بچمه ئەو شوینه‌ی له‌وێ سه‌دان هه‌زار گریکستانی له‌خه‌ته‌ردا بوون. ده‌بوو رێگه‌یه‌کم بینیا‌یه‌ته‌وه بۆ گواستنه‌وه‌ی ئەو خه‌لکانه بۆ گریکستان و رزگارکردنیان.

ئەوه‌ یه‌که‌مین جار بوو له‌ژیاندا دره‌فه‌تیه‌کی له‌و چه‌شنه‌م بۆ ده‌ره‌خسا که له‌بری مملانیی له‌وه زیاتر له‌گه‌ل تپۆر و فیکر و مه‌سیحگه‌ل و بوزاگه‌لدا، قۆلی ئیشکردنی له‌گه‌ل خه‌لکانی زیندووی له‌گۆشت و خوین خو‌لقاودا لێ هه‌لمالم. خه‌نی بووم، ناخر ئیدی له‌و شه‌ره بۆکسه وه‌میه‌یه شه‌که‌ت بیووم، شه‌که‌ت بیووم له‌م شوینه و شوینکردن به‌کوئیک پرسیار و گه‌ران به‌دوای وه‌لامه‌کانیاندا. پرسیاره‌کان هه‌میشه خو‌بان نێزیک ده‌کرده‌وه و وه‌لامه‌کانیش هه‌رده‌م جیگۆرکپیان بوو، پرسیار له‌سه‌ر پرسیار، مار له‌سه‌ر مار که‌له‌که بیوون و ده‌ستیان نابوه بینم، ئیدی کاتی ئەوه هاتبوو بزائم چما ئایا کار، کاتی به‌شمشیره‌که‌ی

گرئ کۆتره‌کانی ژیان ده‌کاته‌وه، ده‌توانی به‌ته‌نێ وه‌لامیک بداته‌وه.

هۆیه‌کی تریش که هانی دام ئەو مه‌ئمورییه‌ته‌م قه‌بوول بێ، دل‌سوواتی هه‌میشه‌ییم بوو به‌گه‌له له‌خاچدراوه‌که‌م، ئەو گه‌له‌ی که هه‌مدیس له‌چیاکانی پرۆمیسسیۆس، له‌قه‌وقاز له‌خه‌ته‌ردا ده‌ژیا. هه‌مدیس (ده‌وله‌ت) و (زه‌ه‌روه‌نگ) بزما‌ریان به‌جه‌سته‌ی پرۆمیسسیۆس، نا، به‌لکو به‌جه‌سته‌ی هه‌موو گریکستاندا داده‌کوئی و له‌چیاکانی گریکستاندا له‌خاچیان ده‌دا. ئەمه‌ خاچی گریکستان بوو، هاواری ده‌کرد، هاواری بۆ خودا نه‌ده‌برد، به‌لکو هاواری بۆ ئینسان و رۆله‌کانی ده‌برد رزگاری که‌ن. به‌م پێیه، بۆ یه‌کانگیرکردنی کاره‌ساته‌کانی ئەم‌رۆ له‌گه‌ل نازاره‌ نه‌مه‌ره‌کانی گریکستاندا، بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی هه‌راز و نشیوه‌ تراژیدییه‌ هاوچه‌رخه‌کان تا ناستی هیماکان، ئەو مه‌ئمورییه‌ته‌م قه‌بوول کرد.

ئیتالیا‌م جێ هیشته و له‌ئه‌سینا لام دا. (ده) که‌سم هه‌لبێژارد که زۆره‌یان کریتی بوون و پیکه‌وه به‌ره‌و قه‌وقاز که‌وتینه‌ رێ تا رێگه‌یه‌ک بۆ رزگارکردنی ئەو هه‌زاره‌ها گریکستانییه‌ بدۆزینه‌وه. له‌باشوور کورده‌کان هه‌ر گریکستانییه‌کیان گرتبا نالیان به‌پێیدا داده‌کوئی، له‌باکوور به‌لشه‌ویه‌که‌کان به‌ناگر و ته‌وره‌وه‌ بۆیان دابه‌زیوون، گریکیگه‌لی خه‌لکی باتوم و سوخومی و تیفلیس و قارس، رووت و برسی و نه‌خۆش له‌و ناوه‌نده‌دا گیرۆده‌ بیوون و چاوه‌رپێ مه‌رگیان ده‌کرد و تا ده‌هات ته‌وقی نیو ملیان زیاتر ده‌هاته‌وه‌یه‌ک. هه‌مدیس ده‌وله‌ت له‌لایه‌که‌وه راوه‌ستا و زه‌هر و زه‌نگیش له‌لایه‌کی تر -هاوپه‌یمانانی ئەزله‌ی-.

چ خو‌شه‌ رویشتن بۆ ئانمانجیه‌کی سه‌خت و هاوکارانی چالاک و دل‌سوۆز به‌ده‌وری خو‌ته‌وه‌ بیینیت. که‌ناری گریکستانمان به‌جێ هیشته، به‌یانیه‌کیان کۆسته‌نتینه‌یه له‌ئاسۆه به‌ره‌نگیه‌کی کال و ده‌یارکه‌وت. بارانیه‌کی خو‌ش ده‌باری، مناره‌گه‌لی سپی و دارسه‌رووگه‌لی ره‌ش، وه‌ک ئەسته‌ونگه‌ی شارێکی غه‌رقبوو ته‌متومانیان شه‌فار ده‌کرد. قه‌دیس سۆفیا، کۆشکه‌کان و دیواره‌ نیوه‌ وێرانه‌کانی ئیمپراتۆری، له‌بارانی هیتور و ئاتومیددا بز بیوون. هه‌مووان له‌پێشی که‌شتیه‌که‌دا کۆبیوینه‌وه و هه‌ولمان ده‌دا روانینمان ته‌متومانه‌ چه‌که‌ بیری تا بینین.

یه‌کێ له‌هاوکاره‌کانم گوئی: "له‌عنه‌تی لێ بێ! قه‌هپه‌یه له‌گه‌ل تورکا ده‌نوئ!" وای گووت و چاوانی پر بوون له‌فرمیسک.

ئەوی تر به‌چه‌یه‌وه گوئی: "رۆژی دێ ده‌بیته‌وه به‌هی خو‌مان!"

به‌لام دل‌م چ خو‌ریه‌ی نه‌کرد، گه‌ر له‌هه‌لومه‌رجیه‌کی تردا به‌م ئاوه ئەفسانه‌ییه‌دا تپه‌ریبام، ئەوا زه‌ینم به‌که‌ایه‌ت و گۆزانی میلیلی و ئاره‌زووه‌ به‌تین و تاوه‌کان کلپه‌ی ده‌سه‌ند و هه‌ستم به‌فرمیسکی درشت و گه‌رم ده‌کرد که له‌په‌یکه‌ره‌که‌ی مه‌ریه‌می پاکیزه‌وه ده‌رژایه‌ نیو له‌په‌ی ده‌ستم. به‌لام له‌م رۆژهدا، ته‌واوی ئەو شاره ئەفسانه‌ییه‌م وه‌ک وینه‌ی ئاره‌زوویه‌کی دوور دوور، وه‌ک مه‌خلوقیه‌کی له‌ته‌موژ و خه‌یالدا ده‌هاته‌ پیش چاو.

ماوه‌ی دوو رۆژ، له‌دوو‌روه‌ له‌کۆسته‌نتینه‌یه‌مان ده‌نۆری و چاوه‌رپێ بووین زه‌ریا هیتور بێته‌وه و به‌رئ که‌وین، خو‌شحال بووم له‌وه‌ی باران لێ نه‌ده‌گه‌را ئەو شاره‌ بینم، خو‌شحال بووم که پاسه‌وانه‌ که‌ته

تورکه کان ریگه‌یان نه‌داین له کهشتییبه که دابه‌زین و پښ بښینه نه‌و نه‌رزه پیرۆزه ته‌تریک کراوه‌وه. ناخر نه‌وانه هه‌مووی له‌گه‌ل روخساری خه‌مین و مۆنښی رۆح و دلّی نه‌دی و بدیی گیلیم هاونا‌هه‌نگ بیون که نه‌یده‌ویست نازاره‌کانی بخاته‌وه روو.

باران به‌خوږتر و کۆسته‌نتینییه‌ش تا ده‌هات نوقوو‌متر ده‌بوو، به‌لام پاشان زه‌ریا ره‌نگیکی سه‌وزی رووناکی پۆشی و شه‌پۆله‌کان ورده‌ورده هیتوربوونه‌وه و ئیدی له‌به‌یانی رۆژی سینییه‌ما به‌پښی که‌وتین. به‌(بسفۆر)دا ره‌ت بووین، باخه‌چرکه‌کان تا ده‌هات په‌رتتر ده‌بوون و خانووه‌کانیش که‌متر، که‌ناره‌کانی نه‌وروپا له‌لای راستمانه‌وه و که‌ناره‌کانی ناسیا له‌لای چه‌پمانه‌وه سیمایه‌کی وه‌حشیتریان به‌خۆوه‌گرت. چووینه زه‌ریای ترسناکی ره‌شه‌وه، هه‌مدیس بایه‌کی توند هه‌لی کرد، بۆنی زه‌ریای سوږیمان به‌سه‌ردا هات، شه‌پۆله‌کان به‌ره‌و پیشه‌وه گوژمیان دده‌ا و که‌ه‌چرچینانه خۆیان که‌وانه‌یی ده‌کرده‌وه و وه‌کی نه‌سپه سپییه‌کانی هۆمه‌ر نه‌عره‌ته‌یان ده‌کیشا. له‌ژوره‌که‌مدا کۆبووینه‌وه، له‌باره‌ی گریکستانه‌وه دوا‌ین - گریکستانی نه‌مر و گوژز لیدراو و خاوه‌ن هه‌زاره‌ها برین - له‌باره‌ی نه‌و نه‌رکه‌وه دوا‌ین که‌ بۆی هاتبووین تا پاشان شه‌رمه‌زاری نه‌بین.

لیڤه‌دا چ مه‌به‌ستم نبییه نشیو و هه‌وازه‌کانی نه‌رکه‌که‌مان تۆمارکه‌م. خۆم و هاوکاره‌کانم مانگیکمان به‌سه‌ردانی نه‌و شار و گوندانه‌وه به‌سه‌ربرد که‌ گریکییه‌کان تیا‌یاندایا په‌رته‌وازه بسوون، به‌گورجستاندا تیتپه‌رین و چووینه نه‌رمه‌نستان. له‌هه‌مان نه‌و رۆژانه‌دا، کورده‌کان هه‌مدیس گریکییه‌کانیان - نه‌مجاره سڅ که‌س - ده‌سگیر کردبوو، پاشان وه‌ک بارگیر نالیان به‌پیتیاندا داکوتیبوو، نزیک قارس ببوونه‌وه، شه‌و و رۆژ گرمه‌ی تۆپه‌کانیا‌مان ده‌ژنه‌فت.

گوتم: "ده‌بج یه‌کیکمان له قارس بمینیتته‌وه و وه‌ک سه‌رگه‌وره‌یه‌ک هه‌موو گریکییه‌کان- به‌پیاو و ژن و منال و مه‌ر و مالات و که‌لوپه‌له‌کانیا‌نه‌وه- کۆکاته‌وه و بۆ به‌نده‌ری (باتوم)یان بگوژیتته‌وه. من له‌م باره‌یه‌وه راپۆرتم نووسیه‌وه و داوام کردوه که‌شتی به‌باری خۆراک و جلک و داوده‌مانه‌وه بنیڤدری و که‌شتییبه‌کانیش له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌یاندایا نه‌و خه‌لکه هه‌لگرن. کڅ ده‌یه‌وی له‌قارس بمینیتته‌وه و نه‌و نه‌رکه بگریته نه‌ستۆ؟ پیتوسته‌ چ هه‌له‌یه‌ک روونه‌دا، ناخر نه‌رکی نه‌و که‌سه‌ی ده‌مینیتته‌وه، نه‌رکیکی خه‌ته‌ره!" ریش سپییانی گریکی خه‌لکی قارس له‌ ده‌رمان کۆبوونه‌وه و گوڤیان بۆ قسه‌کا‌مان رادیرابوو. هه‌ر (ده) هاوکاره‌که‌م هاتنه‌ پیتش، هه‌موو ده‌یانوست بمینته‌وه، نازاترینیا‌م هه‌لپژارد، وی هاو‌پۆلیکی دیرینم بوو که‌ له‌ جه‌نگه‌کانی پیتش‌وودا بریندار ببوو، که‌سه‌یکی نازا بوو، تژی بوو له‌ سه‌رچلی و بښ باکی، چه‌زی به‌به‌ره‌نگاریبوونه‌وی خه‌ته‌ره بوو.

گوتم: "هیراکلیس تۆ بمینته‌وه، هیوادارم خوا‌ه‌ندی گریکستان پشت و په‌نات بښ."

به‌پیکه‌نینه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: "گه‌ر مرده‌م گه‌ردنم نازاکه‌ن، ب پاداشتی خیرتان بدانه‌وه!" تۆقه‌مان له‌گه‌ل کرد و جیا‌بووینه‌وه. دوا‌ی چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک، تۆز و خۆلا‌ویی، ره‌شدا‌گه‌راو وه‌ک خه‌لووز و جلک دراو، له‌باتوم سه‌ر و که‌لله‌ی په‌یدا‌بووه. له‌پیشه‌وه ده‌رۆیشته‌وه و له‌دواشییبه‌وه سوپایه‌کی گه‌وره له‌گریکییه‌کانی قارس به‌گایه‌ل و نه‌سپ و که‌لوپه‌له‌کانیا‌نه‌وه، قه‌شه‌ش له‌ناوه‌راستا به‌ئینجیله به‌رگ

زیوییه‌کانه‌وه که‌ له‌ کلّیساوه هینابوونی، پیره‌میتردان په‌یکه‌رگه‌لی پیرۆزیان له‌بن هه‌نگل نابوو. ناخر نه‌وانه ره‌گوریشیه‌ی خۆیان هه‌لکیشاو و دواجار روویان ده‌کرده‌وه گریکستانی نازاد تا له‌وی ره‌گی نو‌ی به‌خاکدا داکوتن.

له‌و ماوه‌به‌دا ئیمه‌یش هه‌موو گریکییه‌کانی گورجستانمان کۆکردبووه، به‌یانیه‌یک گوتم له‌هاوار و هوتافی شادی و ته‌قوتۆقی تفه‌نگ بوو، به‌ره‌و به‌نده‌ر رامکرد، یه‌که‌مین که‌شتیی گریکستانی بۆ گواستنه‌وه‌یان گه‌یشتیوو.

چ به‌رخۆدانیکسی سه‌خت بوو! له‌تاو شه‌که‌تی و دردۆنگی و بښ خه‌وی باریک و بنیس بسووین، جارنا‌جار دزه سه‌رنجیکسی خیرام ده‌گرته‌ چیا‌ی وه‌حشی و نه‌فسانه‌یی و ده‌شتی نارام و خه‌لکانی میه‌ره‌بانی ئیره به‌چاوانی گه‌وره و خۆره‌ه‌لاتییا‌نه و شیرینی سه‌رکه‌ش و رۆخی خه‌نی و بښ په‌روایانه‌وه. نه‌وانه ده‌یانخوا‌رده‌وه و سه‌مایان ده‌کرد و ما‌چیان ده‌کرد و به‌ویقاریکی مه‌زنه‌وه وه‌ک میرووی ره‌نگا‌وره‌نگ یه‌کتریان ده‌کوشته‌وه.

له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که‌ ده‌رفه‌تم نه‌بوو، خۆیشم چه‌زم نه‌ده‌کرد فیکرم له‌سه‌ر نه‌و نه‌رکه گه‌وره‌یه‌ی که‌ له‌پیتنا‌ویدا هاتبووم، به‌لایه‌کی تردا وه‌رگیرم. پیاوان و ژنان و منالانی چکۆله‌ی برسی و نا‌ئومیدم ده‌بینی ده‌وره‌یان دابووم و چاویان له‌ چاوانم بری‌بوو - چاوه‌ری بوون رزگاریا‌ن بۆ بیتنم. ئیدی چ‌نا‌و‌چ‌ن‌یی ده‌متوانی خیا‌نه‌تیا‌ن لیتکه‌م؟ هه‌رده‌م پیم ده‌گوتن: "برایینه مه‌ترسن، چاره‌نووسی هه‌موومان به‌یه‌که‌وه گری دراوه، له‌گه‌ل ئیوه‌دا یان رزگارده‌بم یاخود تیا‌ده‌چم!" هه‌ندی جار له‌باره‌ی گه‌له سته‌م دیده‌که‌مانه‌وه بۆیان دده‌وام، له‌باره‌ی نه‌و گه‌له‌وه که‌ چه‌ندن سده‌ به‌د‌رینده و برسیتی و هه‌ژاری و بوومه‌له‌رزه و ناکۆکی گه‌مارۆ درابوو، ناخر نه‌و هیتانه و بیستویانه گریکستان بسرنه‌وه، به‌لام وی هه‌ر نه‌مر بووه، بنۆرن چۆن هه‌زاره‌ها سال ژیاوه و نه‌شونمای کردوه. نه‌و خه‌لکه به‌سه‌زمانانه به‌م جو‌ره، به‌به‌رحه‌سته‌کردنی گریکستان له‌زه‌نیا‌ندا توانیویانه به‌رگه‌ بگرن.

ته‌نڅ یه‌ک ئیواره‌بوو که‌ به‌سه‌ر لیتواری خیا‌نه‌تکردن لیتان گیرسامه‌وه. وا به‌شه‌رمه‌وه ده‌که‌ومه گیترا‌نه‌وه‌ی: ئیواره‌ی رۆژتیکیان له‌ که‌ناری زه‌ریا له‌ باتوم، له‌ باخیکسی دل‌فین که‌ نه‌رزه‌که‌ی چه‌وپژێکراو و ده‌ورانده‌وره‌که‌ی به‌دار چه‌ی‌ه‌ران په‌رژینکراو و گولی سوور و شه‌پۆلا‌وی له‌سه‌ر پشکوتیبوو. نه‌و رۆژانه، دل‌ه‌راو‌کیتیه‌کی قورس گینگلی پینه‌ده‌ام، چ خه‌به‌ریک له‌ که‌شتی زیاده‌ نه‌بوو، چما ده‌هات یان نا؟ چما هه‌موو نه‌م رۆخانه‌ی له‌نه‌ستۆم بوون رزگاریان ده‌بوو یان نا؟ چه‌ند رۆژتیک له‌وه‌وه‌یه‌ر به‌ (جو‌رجیا‌نا باربارا نیکۆلا‌یفا) ئاشنا ببووم و ئیواره‌ی نه‌و رۆژه‌ش بۆ باخه‌که‌ی خۆی داوه‌تی کردبووم، چونکه‌ ده‌یزانی له‌ چ وه‌زعی‌کدام و دلّی پیم سووتا. باربارا شو‌خترین ژنیک بوو له‌ ژیا‌ندا بینییتم، نا... شو‌خ نا، به‌لکو شتیک که‌ به‌وشه‌ ده‌رنا‌برد‌ری. چاوانی سه‌وز و بښ نه‌ندازه نه‌فسو‌نا‌ویی وه‌ک چاوی مار، ده‌نگی که‌میک خه‌مین، هه‌ر هه‌مووی به‌لین و نکولی و شیرینی، که‌ لیم ده‌نۆری زه‌ینم شیرزه‌ ده‌بوو، مه‌ره‌مپکی نائینسانی له‌که‌له‌که‌مه‌وه هه‌لده‌سا، چالی قوول و تاریک له‌ناوه‌مه‌را ده‌میان ده‌کرده‌وه و با‌پیره کولکنه‌کانی لیتوه ده‌هاتنه‌ده‌ر، ئیدی که‌ چاویان به‌باربارا ده‌که‌وت ده‌یا‌غرا‌ند.

منیش وەك ئەوان چاوم لە چاوانی بری و بەخۆم گوت: "ئیدی ئەم ساتەوختە دووبارە نابیتەوه، هەمدیس ژنیکی وەك ئەمەش پەیدا نابیتەوه، هەزارەها هەزار رێكەوت و شانس و چارەنوس، ملۆتەها ساڵ لە هەولتی ئەودا بوون تا ئەم ژن و پیاوێ بێنە دنیا تا لە ئەناریکی قەوقازی و لەنێو باختیکی پر لەدار حەیزەرانی شكۆفەكردوودا یەكتر لەئامیزگرن. ئەدی چما لێگەراییان ئەم ساتەوختە مەلەكوتییەمان لە دەس چووبا؟"

باربارا ئاوری داوێ و بەچاوانیکی نیوێ لێکنراوێ گوتی: "نیکۆلای میخایلۆفێچ، دەتوانیت لەگەڵ خۆتدا بمبەیت؟"

- "لێرەت بێم؟ بۆ کۆیت بەرم؟"

- "بۆ دوور لێرە. لەمێردەكەم بێزار بووم، ناخر من لێرە دەخنکێم و خەریکم دەژاکییم. نیکۆلای میخایلۆفێچ بەزەبیت بەجەستەمدا بێتەوه. وەرە، وەرە بۆ جێگەبەکی دوورم بەرە!"

توند ئەو کورسییەم گرتوو کە لەسەری دانیشتیووم، لەبەرامبەرماندا بەلەمێك لەنگەری گرتوو، دەترسام نەبادا راپەریم و کەمەری بگرم و سواری بەلەمەكەمی کەم و راکەین، لەگەڵ خۆمدا دەجەنگیم تا ئەو نەكەم."

- "باربارا، ئەی ئەو ئەركە چۆن کە بۆی هاتووم؟ ناخر هەزاران کەس چاوەرێن تا رزگاربان کەم!"

بەجۆرێبەکی برووسکە ئاسا ئەو پەتە ئاوریشمییهی ترازاند کە بەقژییهوێ بەستبوو، پرچە شین رەنگەكەمی بەسەر شانیدا پەخش بوو، بەتوورەیی لچی هەلقوورتاند و بەگالته جارێبەوه گوتی: "ئەرك؟ روخسەت بفرمەو تا پێت بلێم تەنھا یەك ئەرك هەیە، ئەویش ئەوێبە نەهێلێت بەختەوهری لەژێر دەستت هەلێی و دەبێ لە قژەوێ بیگریت. نیکۆلای میخایلۆفێچ دەی، بەقژ کیشم کە، کەس نامانینێ!"

لەزەریام روانی، لەناوێمەرا هەموو شەیتانەکان لە شەردا بوون، یەك فریشتەیان تێدانهبوو، قەدەر لەبەرامبەرماندا راوەستا و چاوەرێی دەکرد، ساتیکی درێژ تێپەری. پاشان باربارا لەناکاویکرا چوست و چالاک، بەرەنگیکی پەریوێهە هەستایە سەرێ. گوتی: "تازە درەنگە، نەتوانی دەموودەست قایل بیت و بەقژ کیشم کەیت، خەریکی حسیبکردنی سوود و قازانج بوویت، تازە ئیدی درەنگە! تەنانەت گەر رازیش بیت، ئەوا من رازی نام. نیکۆلای میخایلۆفێچ، لە سلامەتی تۆ دەخۆمەوه! ئافەربین، تۆ پیاویکی چکۆلە و شەریفیت، لەو نەوعەمی کە بەئەستوونگەمی کۆمەڵ ناوێدەبرێ، بەسلامەتی و بەختەوهری تۆ دەخۆمەوه!" بەدەم گوتنی ئەو قسانەوه، پێکە پر لەبەدە تالە ئەرمەنستانییەكەمی چۆرپر کرد.

هەنووکە دواي هەزاران ساڵ، لەتافی پیریدا، چاوانم لێك دەنێم و هەمدیس گولە حەیزەرانییهکان شكۆفەدەكەن و زەریای رەش خۆی بەلاجانگەمدا دەکێشێ. باربارا نیکۆلایفنا دێ و لەبەرەدەمدا دادەنیشێ، ئەمجارەیان لەسەر کورسی نا، بەلکو بەچوار مشقی لەسەر چەوه سپییەكە، لێی دەتۆرم و لەخۆم دەپرسم: "چما ئایا هەلە بووم کە لەو ساتەوختە مەلەكوتییەدا بەقژ کیشم نەکرد؟"

هەناسە هەلەدەکێشم و وەلامی خۆم دەدەمەوه: "نا، لە چ شتی ژێوان نیم!"

***

دواي دوو هەفتە قەوقازم جێ هێشت، دوايین رۆژەکان تا بلێی ناخۆش بوون، کەشتییەکان کەوتبوونە گواستەوهی خەلک، ئیدی خەریک بوو بەری هەولەكەم دەچینییهوه، لەوکاتەوه دەمتوانی مەزەندەي گریکییه زەحمەتکێشەکان بەکەم کە لە مەكەدۆنیا و تراس - ئەو سەرزەمبەنە دێرینانەمان کە ژێر چەكەمی وەحشییان کەوتبوون - رەگ دادەکوێن. ئەو عەردانە پر دەکەن لە گەنم و توتن و گریکی چکۆلە چکۆلە. دەبوو خۆشحال بام، بەلام خۆرەبەکی شاراوێ دابووێ دڵم و هیتورەیتور دیکرۆژت، هیتشتا نەمدەتوانی بەرۆشینی روخساری ئەو خۆرە تازەبە بناسمەوه، تەنێ تالاوێکەم تام دەکرد.

خەریک بوو سەردەكەوتە سەر کەشتییەكە کە پیرەمێردیکی خەلکی پۆنتۆس هات بۆ لام و گوتی: "دەلێن لە پارێس خۆتدنت تەواو کردوو، گەر ئاسایی بێ حەز دەكەم پرسیارێکت لێ بەکەم. ئایا ئەو (لیدی)یانەمی لە جەنگی تەروا بەشدارییان کرد گریکی بوون؟"

سەرسام بووم، بەخەویش نەمدەببینی لەنێو ئەو هەموو مەسەلەبەدا، ئەمەیان بێتە ماہی گینگلی ئەو پیاوێ.

وہلامیم داوێو: "گریکی؟ هەرگیز. ئەوانە لیدی بوون لە ئاسیای ناوێند..."

پیرەمێرد سەرێکی لەقاند و گوتی: "کەواتە خەلکی راست دەکەن کە تۆ نکولێ لە کلتووری نەتەوہیبمان دەکەیت. بەدووا!"

***

ئەمە دوايەمین دەنگ بوو کە لە قەوقاز بیستم.

دواتر زۆرجاران ئەو پیرەمێردەم بێردەكەوتەوه، وەرە وردە تێگەبیشتم کە زۆر گەنگ نییە کام کیشە، بێ جیاوازی گەورە و بچووکیان - ئازارمان دەدەن، تاقە شتی گەنگە، ئەویش ئەوێبە کە ئازار دەچێژین و زەمبەنە بۆ ئازار چەشتنمان دەدۆزینەوه، بەواتایەکی تر زەینمان ئامادە دەکەین تا رێگە نەدەین یەقین گێلمان کا، بچەنگین تا هەر دەرگایەکی داخراو بەکەینەوه کە لەبەرامبەرماندا دەیبینن. ئەو کەسەمی پەلەبەتی جێگیرێ و زەمبەنەمی توندو تۆل بدۆزیتەوه لەسەری راوەستێ، بێ ئەوێ ئاپۆرەمی دەمی کراو و برسی لەودیو ئەو خواردنەوه کە دەبخوا ببینن، دەلێ: (بەبێ یەقین ناتوانم بژیم!) ئەو کەسانەش کە بەوێژدانیکی ئاسوودەوه ناخۆن و بەبێ کابوس ناخەون و ئالین: ئەم دونیایە خالییە لەخەوش و با وەك خۆی بمیتێتەوه. هاوار دەکەن: (نامەوێ و ناتوانم بەبێ نایەقین بژیم!) ئەو کەسانە خودا ئاگاداریان بێ، خۆتی خواوەندن، ئەوانەن ناھیلن رۆح بەگەنن. کاتێ ئەو پیرەمێردەم بەدردۆنگییە پێکەنیناوییەكە یەوه بینی، پێکەنیم و گالته م پیتی هات. بەلام براکەم، ئەی هاوخوا بەتەم، هەنووکە گەر بمتوانیبا جارێکی تر بتبینمەوه، ئەوا خۆم فرێ دەدا یە ئامیتەوه!

***

کەشتییەكە پر لەخەلکانیك بوو کە لەسەر زەمبەنەکانیان ریشەکێش کرابوون و منیش بەرێوێ بووم بەرەو گریکستان تا لەوێ بیانرۆینمەوه. ئینسان، ئەسپ، گا، تەشتی هەویر شیلان، بێشکە، پەبەكەری پیرۆز،

کتیبی پیروز، پاچ و خاکه ناز. هه مووان له دهست به لئشه وویک و کورد هه لئه هاتن و به رهو گریکستانی نازاد کۆچیان ده کرد. چ شه رمه زاری نییه گهر بلتیم له ناخه وهر و وروژابووم، ههستم ده کرد سانتۆزیکم و ئەم کهشتیههش به ئاپۆزه ی سهرنشینه کانیهه وه جهسته مه له گهردنه وه به رهو خوار.

زه ریای رهش هه لئاوسانیتکی روژنی تی کهوت، شه پۆلی تاریکی شینباو بۆنی کاله که سووره ی لئ دههات، له لای چه په وه کهنداو و چیاکانی پۆنتۆس که روژتیک له روژان هی ئیمه بوون، له لای راستیهه وه زه ریای بهرین و درهوشاوه، قهوقاز له روژناییدا دیارنه ما، به لام پیره مێردان کۆمه کۆم له دوایه که شتییهه که وه دانیشته بوون و نه یانده توانی چاو له سه ر ئاسۆی نازیز هه لگرن. ئیدی قهوقاز دیارنه ما بوو، له تارماییه که زیاتر نه بوو، که چی له بیلبیله ی چاوی پیره مێرداندا وه ک خۆی ریک و ئاوانه بوو راوه ستابوو. ئاخو بۆ روچ بی ئەندازه زه حمه ته دلئ له زیدی خۆی، له زه ریا، له چیا، له نازیزان، له خانووی نازیز و هه ژارانه و چکۆله ی ریشه کیش کات، روچ جالجالۆکه یه که و هه موو ئەو شتانه پیتو پلی وین.

له پیتی که شتییه که دا له سه ر گوریستیک دانیشتم، ژنان و پیاوان، هه ندیکیان خه لکی قارس، ژماره یه کبان خه لکی سوخومی، ژماره یه کی تر خه لکی تایجان. نازاریان بی کۆتایی و هه ریه که بیان هه لپه ی گپرانه وه ی هه کایه تی خۆی بوو تا به شکم شتیک له باری شانی خۆی سووک کات، گویم راده دپرا و به ده م خۆه بهرگه گرتتی نه ژادی گریکیم ئافه رین ده کرد، چونکه له نیوه ندی شین و گریان بۆ نازیزه له ده سچوو ده کانیان و بۆ ماله سوو تا وه کانیان و بۆ ئەو برسیتی و ترسه ی روبه رووی ببوونه وه، له پر یه کیکیان نوکته یه کی ده گپرا یه وه و ئیدی ده مو ده ست ته واوی موسیبه ته کان ده په وینه وه و سه ره له نوێ سه ره کان بلند ده بوونه وه. ژنیکی قه له و بۆ مێرده کۆژرا وه که ی که وتیوه شیون، زه لامیتی که ته ی سمیل رهش و شوژ، دهسته زله که ی رایه ل کرد و به شانی ژنه که یدا کیشا. گوئی: "ماریوریستا ده ست له گریان هه لگه ره، ته نانه ت گه ره دوو که سیش له دونیادا مایه - گریمان من و تو- ئەوا سه رزه مینی گریکستان پر ده بیته وه له منال!" وای گوئ و چاویکی به که شتییه که دا گپرا و ئەوجا درێژه ی به قسه کانی دا: "براینه، ده زانن ئومیدی دنیا له کۆیدا نوستوه؟ ئیوه ده لئین له سه ردا؟ نا... خوارتر! ده لئین له دلدا؟ نا... براینه خوارتر! خوارتر!" پاشان سه رنجیکی خیرای له ژنه مێرد کۆژرا وه که دا و گوئی: "به و خوا به قسه م، گه ره شه رم له م ژنه نه کردبا، هه ره ئه لمان پیشانناتم ده دا ئومیدی دنیا له کۆیدا نوستوه. که واته ژنه که، مه حر بۆ ره زای خوا وه ند مه گری!"

ژنان سوور هه لگه ران، پیاوان دا بان له قاقای پیکه نین و گوتیان: "تیبۆدۆریس، هه ره وینه ت نییه، خودا خیرت بنووسه که ئاوها ئیمه ت خسته پیکه نین!"

ته نه ها یه ک که س هه بوو که له و لاهه دانیشته بوو، قسانی نه ده کرد، ئەم پیاوه پینه ده که نی و له باره ی نازاره کانیهه وه نه ده دوا، پیده چوو نه یه وئ قورسایه سه ر دلئ سووک کات. وی خاوه جهسته یه کی که ته و ملیکی وه کی ملی گا و دهستی زل و درێژ که هه لبه ت تا ئەژنۆی ده که یشتن، له کراسه کرا وه که یه وه سینگه تووکنه که ی دیار بوو، له هه موو ژیا ئندا بونیاده میکی ترم نه دیتبوو هینده ی وی له به راز بچی.

کاتی خه لکه که بلاوه یان لئ کرد و رایه خه کانیان راخست تا بنوون، ئەو پیاوه له جیتی خۆی نه بزوو ت، مه له ئەستوره که ی بردبووه پیتی و له زه ریای ده نوژی. چوومه لایه وه.

بۆ ئەوه ی سه ری قسانی له گه لدا دامه زینم، گوتم: "ئه دی تو هه یج قسه ت نه کرد!" ئاوری دا یه وه و سه بری کرد. پاشان دهستی رایه ل کرد، کرته له ئیسکه کانیهه وه هه ستا.

- "قسان بکه م؟ چ بلتیم؟ له باره ی نازاره کانه وه بدویم و هیور بیمه وه؟ ئاخو من گه ره کم نییه هیتور بیمه وه!"

بیده نگ بوو، له جیگه که ی هه ستا، وه ک بلتی حه ز نه کات بروا، هه مدیس دانیشته وه، ههستم کرد له گه ل خۆیدا له جهنگدا به، نه یده و یست باخقی، به لام دلئ لیوژی بوو له قسه. به هۆی ئەوه وه که شه و راشکاو و ئیمه یش ته نها، ههستی بۆ قسه کردن بزوا:

- "چیا و دارستانه کانی قهوقازت بینی؟ ساله های سال به تاقی ته نها هه ره مویم له پتوه دا، ناویان نابووم به رازه کتوی چونکه هاو نشینی که س نه بووم، قهت نه ده چوومه چاخانه، پیم نه ده نایه کلئسا، هه ره وک گوتم، به تاقی ته نه ی به دارستان و چیاکاندا ده گه رام، به رد به به ردی چیاکانم له پتوه دا وه، کرئیکاری کانه به رد و خه لوزه وان بووم و رووت و ره جال و برسی، به لام جحیل بووم. وه ک گا به هیز بووم و پیتوستم به که س نه بوو. به لام روژتیکیان که به چیاکاندا هه لئه گه رام، ههستم کرد هیز و گویم کۆل ده دا و خه ریکه ده مخکنیتی. جا بۆ ئەوه ی خۆم له تره کین رزگار که م، که و تمه هه لکه ندنی چیاکه و داتاشینی ئەستونگه له دارکاج دروستکرا وه کان و روژانی خانوو، خانوه که م له نزیک کانیهه که وه روژا، به ده رگا و په نجه ره و هه موو شتیکیه وه، له گونده نزیکه کانه وه، ژنان و پیاوان بۆ بینی ده هاتن، مه ی و خۆراکیان له گه ل خۆیاندا ده هینا، به لام من له سه ر به ردیک داده نیستم و سه بری خانوه که م ده کرد، کبیژۆله یه ک هات و له پالندا دانیشتم، ئەویش سه بری ده کرد، هه روا که پیکه وه سه بری خانوه که مان ده کرد، سه ره گیتزه م پیکه وت، به یانی روژی دواتر بینیم ژنم هینا وه.

هه ناسه یه کی هه لکیشا.

- "به لئ، خۆم بینی ژنم هینا وه، سه ره گیتژییه که م ره و بیه وه، له ترۆپکی ئەو چیا به رزانه وه ئە قلم بۆ گه راپه وه."

پیم گوئ: "ژنه که من ناتوانم خۆراکی تاقه نه فه ریک دا بن کم، ئیدی چۆن ده توانم خۆراکی دوو که س بده م؟ ئەی مناله کانیس چۆن؟"

گوئی: "خه مت نه بی، وه ره با بچین بۆ کلئسا."

- "بچین بۆ کلئسا چ بکه ین؟ من نایه م!"

- "به قسه م بکه با بروین!"

رویشتن، نیشانه ی خاچمان کیشا و نازایه تیمان تی گه را.

ژنه که م گوئی: "ئه لعانیس ههسته بروین له کینگه که ماندا بکه وینه ئیش!"

- "کینگه؟ کام کینگه؟ مه یه ست له به رده؟"

- "به‌رده‌کان ورد ده‌کەین و دەیکەینە خۆل!"

رۆیشتین، به‌ردمان ورد کرد و کردمانە خۆل و دانەویڵەمان چاند.

ئەمجاریان ژنەکەم گوتی: "ئەلعان وا چاکتره برۆین و دار زەیتونەکان قەلەم کەین."

- "کام دار زەیتون؟ ئەو دارە وشکانە دەلێتی؟"

- "پیت دەلێم با برۆین!"

رۆیشتین، دارە وشکەکانمان قەلەم کرد، رواندمان، قەلەمان کردن، زگی خۆمان پر لەنان و زەیتی زەیتون کرد: خودا لە باپەرەم خۆشییی که هەمیشە پیتی دەگوتم: لە هەژاری و رووتوێجالی مەترسە، بەو مەرحەیی ژنیکی میهرەبانت هەبێ!

هەمدیس بێدەنگ بوو، لایەکی گوریسەکی گرت و وەک پشیلەبەکی کتویی بەچنگ تیی کەوت، لەو تاریکییەدا گوێم لەددا نەقچیی بوو!

بەشپرزەیییەوه لێم پرسی: "ئەیی دواویی؟"

- "بەسە، پیت وایە وەک ئەوانی تر نازاری خۆم باس دەکەم؟"

- "ژنەکەت چی لێ بەسەر هات؟"

- "گوتم بەسە!"

سەری لەنێو ئەژنۆکانی نا و ئیدی هیچی تری نەگوت!

***

(فرمیستی ئینسان دەتوانی ئاشەکانی دنیا بگەرێتی، بەلام ئاشی خودای بۆ ناگەرێ!)

ئەم قەسەیی پیرەمبێردیکی سەد سالی خەلکی گوندیکی مەكدۆنیا پیتی گوتم که لەبەردەم کوخته هەژارنەکیدەدا کروشکەیی کردبوو تا خۆی بەهەتاو بدا و گەرم دابێ. سۆز و ئەقین کیژانی ئینسان نەکی کیژانی خواوند، ئەم کەشتییە چ نازاریکی لەرادەبەدەری لەگەڵ خۆیدا هەلده‌گرت و بۆ گریکستانی دەبرد! بەلام زەمەن، رەحمەتی خودای لیبیی، بەزەیی پیاماندا دیتەوه، زەمەن ئیسفەنجە و دەسپتەوه، گژوگیای بەهاری خیرا کتیلی گۆرەکان دادەپۆشی و بەهەناسەبرکتیوه هەلگژانی خۆی دەس پێدەکاتەوه.

ئاسمان لێواوتبوو بوو لە ئەستێرە، بورجە خۆشەویستەکی من، بورجی دوویشک بەکلکی هەلگەرپاوه و چاوانی سوورەوه لەزەریا هاتەدەر، عەزایی ئینسان لەدەورووبەردا و ئاسمانی تژی بەئەستێرەش بەژوور سەرمەوه، لال و ئایینسانی و تۆقینەر. هەلبەت تەواوی ئەو خالە تەنکانە مانایەکی شاراووبان لەخۆدا هەلگرتبوو، بیگومان ئەم (ئارگۆس) هەزار چاوه پاسەوانی نەهتییەکی ترسناک بوو، بەلام کام نەهتیی؟ نەمدەزانی. تاقە شتی لەقوولایی ناوه‌ومەرا هەستم پێ دەکرد ئەوبوو که ئەم نەهتییە چکۆلەترین پەبوەندی بەدلی ئینسانەوه نییە. واپێدەچوو دوو دەسلەتاداریتی جودا لەکەوندا هەبێ: دەسلەتاداریتی ئینسان و دەسلەتاداریتی خواوند.

بەناوھا و تووتیژ و رامانیکەوه، لەزەریای رەش تێپەرین، هەمدیس کۆستاننێییەمان لەدوورەوه

بینییەوه، ئەمجاریان خۆی شتبوو بەهەتاو و تژی بوو لە باغ و منارە و وێرانە. هاوسەفەرەکانم لەرووی وروژانیککی عاتیفییه‌وه خاچیان کیشاو بۆ ریزگرتن لەبەرامبەریدا نوشتانەوه. پیرەمبێردیک لەپیشی کەشتییەکیدەدا کپنۆشی برد و هاواری کرد: "دایکە، ورت هەب دایکە!" که گەشتینە بەرامبەر کەناری گریکستان، قەشە هاوسەفەرەکی خەلکی سوخۆمی، هەستایە سەرپێ و باسکە چرچ و لۆچەکی بۆ ئاسمان هەلپری و بەدەنگییکی بەرز، بەجۆرێک که دەنگی بگاتە گوتی خواوند هاواری کرد: "خودایە، خودایە، گەلەکەت رزگارکە! یارمەتییان بدە تا لەخاکی نویدا رەگ داکوتنەوه و بەرد و دار بکەنە کلتیسا و قوتابخانە و بەزوبانیک که خۆشت دەوی ناوت بەرز و پیرۆز راگرن!"

بەکەنارەکانی تراس و مەكدۆنیادا سووراینەوه، لە کتویی پیرۆز تێپەرین و چووبنە بەندەری سالونیکا. ئەرکەکەم یانزە مانگی خایاند، ئیدی پەیتا پەیتا کەشتی، خەلک و مەر و مالاتی لەقەوقازەوه هەلده‌گرت و خۆنیککی نوێ بەدەمارەکانی گریکستاندا کەوتە گەر. بۆ دەورووبەری مەكدۆنیا و تراس چووم تا ئەو کتیلگە و گوندانە بیینم که تورک دواي رۆیشتنیان جییان هیشتتیبون، خەلکانی تر دەبوونە خاوەنیان و ئیدی کەوتنە کتیلان و تۆکردن و رۆزان. پیت وایە شەرعیترین لەزەتی ئینسان، هەولدان و بینینی بەری ماندوووبونەکەیه‌تی. جارتیکیان ئەندازاریکی کشتوکالی من و ئیستراتیی بۆ دەقەرکی بیابانیی نزیک ئیستراخان برد، باوهدی کردەوه و بەهەستیکی سەرکەوتوانەوه نامتیزی کرد بەلی بەردیندا و گوتی: "هەزاران کرتیکارم هەن، جۆرە گیایەکی رەگ درێژ دەروپین که باران و خاک بەخۆیەوه رادەگرێ، لە ماوهی چەند سالیکی کەمدا هەموو ئەم بیابانە دەبیتە باغ. - چاوانی پرشگیان دەدا- بۆن! گوند و باغ و ئاو لەهەموو جیگەیه‌ک، لەدەورووبەری خۆتاندا دەبین!

ئیستراتی بەسەر سوورمانەوه پرسی: "لەکوێ؟ من هیچ شتیکی نابینم!"

ئەندازبارە کشتوکالییەکه زەردەخەنەیه‌کی هاتی و گوتی: "چەند سالیکی تر هەمووی دەبینیت!"

وای گوت و وەک ئەوهی سۆتیند بخوا، گۆچانەکی بەلمەکەدا رۆبرد.

هەنووکه دەبینم ئەو ئەندازبارە راستی دەکرد. منیش لەدەورووبەری خۆم دەنۆرم، لەو وێرانەخاکە دەنۆرم که هاوسەفەرەکانم لەنێو خۆباندا دابەشی دەکەن، دەنۆرم و دەبینم پرده‌بێ لە خاک و لە باغ و لە ئاو، زرنگەیی زەنگ لە کلتیساکانی نایندەوه دەبیەم، گەمە و پیکەنینی منالان لەحەوشی قوتابخانەکاندا دەبیەم، لێرە لەبەرامبەرمداداربادامیک شکۆفەیی کردوو، دەبێ خۆمی بگەیه‌نم و پەلکیکی پر شکۆفە لیکەمەوه، چونکه گەر بەدل و بەگیان باوهد بەشتی بێنێن که بوونی نییە، ئەوا ئیمە ئەو شتە دەخولقینین. عەدەم شتییکە که وەک پتویست ناره‌زوومان نەکردوو و بەئەندازەیه‌ک بەخۆیتی خۆمان ئاومان نەداوه بتوانی لە دەرکی تاریکی عەدەم تێپەرێ.

دوچار هەموو شتی کۆتایی هات، لەناکاوێکرا هەستم کرد چەندیک شەکەتم. نەمدەتوانی بەسەر پتویه خۆم راگرم، نەمدەتوانی بخۆم یان بخەوم یاخود بخۆنمەوه، ناخر شەکەت و کفت بووم، هەموو هیزم بۆ ئەو ئەرکانە خستبووه گەر که خواستی گەورەیی تیدا ئەنجام دەدا و خواستی گەورەش درێژەیی کیشا، رۆح یارمەتی جەستەمی دابوو، نەهتییشتبوو بەلادا بکەوی، بەلام دەمۆدەست شەرکە کۆتایی پتیهات، ئەم

مۆلّدانی ناوهکیی هیزهش له بهین چوو، ئیدی جهسته بئ بهرگری مایهوه و كهوت، بهلام نهك پيش كۆتایی هاتنی ئه مه ئمووریه تهی پیم سپیترابوو. هه نووکه ئیدی نازاد بووم، ئیستیقاله م دا و ئیدی به كسه ر رووم به لای كریتا وه رچه رخان، ناخر ده مویست هه مدیس به سه ر خا که که یدا پرۆم و ده ست له چیاکانیه وه بده م بۆ ئه وه ی هیزم تی بیته وه .

گه رانه وه ی كوره لاساره كه

كاتی ئینسان دواي سالانتيك گه ران و هه ولدان له ده ره وه ، بۆ زیدی خۆی ده گه رپه تیه وه و پال به به ردی باپیرانه وه ده داته وه و چاو به شوپنگه لی ئاشنای تژی به رۆحی نه ته وه یی و یاده وه ربی منالی و خه ونی جحیلیدا ده گپه تیه وه ، جه سه ته ی ده نیشیته سه ر ئاره قه یه کی سارد.

گه رانه وه بۆ زیدی باپیران، دلّمان ده هینیه خوریه ، پیده چی له سه رچلیگه لیک گه رابینه وه که ناکرئ باسیان کرئ، وه ک بلّی پیمان نابیه ناوچه یه کی نوئ و مه حره مه وه و کوتوپ له مانه وه ی کاتیماندا له ده ره وه قورسیکمان له سه ر دلّمان هه ست پئ کردبئ. ئه دی ئیمه چ ئیشیکمان هه یه به به رازگه لی به روو خۆری ئیره ؟ ناو له دواوه ده ده یه وه و له و زیده ده نۆرین که جیمان هیشته وه و ئاه هه لده کیشین. به وه بیهره یانه وه ی گه رمایی و ئارامی و ناز و نیعمه ت، وه کی كوره لاساره که بۆ سینیه دایکایه تی ده گه رپه تیه وه . ئه م گه رانه وه یه هه میشه له رزیک نه یینی له مندا خولقاندوو، وه ک بلّی به ره و تامکردنی مه رگ چوبم. پیده چوو دواي کیشمه کیش و ده سبالاوییه کانی ژیان، بۆ زیدی باپیران بگه رپه تیه وه ، وه ک بلّی هیزی تاریک و نه یینی، ئه نجامدانی ئه رکیکی تایه تی به ئینسان سپاردبئ و هه نووکه له گه ل گه رانه وه ی ئه و ئینسانه دا، ده نگیکی به زه به روزه نگ له ناخی عه رده که به وه به رز بیته وه و پیرسی: "ئهرکی خۆت به ئه نجام گه یاند؟ ده ی یاللا راپۆرتیک له و رووه وه بخه ره روو!"

ئه م منالّدانی ئه رزه به وردی به های هه ریه ک له رۆله کانی ده زانئ، هه ر رۆحیکی دروستکراوی خۆی، هه رچه ندیک بالائری، ئه رکی قورستتری ده خاته ئه ستو – رزگارکردنی خۆی یان گه له که ی یاخود دنیا – پله و پایه ی رۆحی ئینسان به پایه ندبوونی به یه کی له و ئه رکانه له مه حه ک ده درئ، به که م یان دووم یاخود سییه م.

سروشتییه هه ر ئینسانیک بیینی که ئه م هه لگژانه ، هه لگژانیک که رۆحی وی، ئه رکی شوپنپن هه لگرتنی ئه وه ی له سه ره ، به شپه یه کی زۆر قوول له سه ر زه مینی له دایکبوونیدا هه لگۆلراوه . له نیوان ئه م خا که ی ئیمه ی دروست کردوو و له نیوان رۆحماندا هاوپه یمانی و لیک حالیبوونیک شاراو هه یه ، ته واویک وه ک ئه وه ی که ره گ فه رمانیکی نه یینی بۆ ده رخت ده نیئ تا گوول بکا و به ر بگرئ. به م جوژه ئه و ره گانه پاساو بۆ بوونیان ده دۆزنه وه و له سه فه رده که یاندا ده گنه ئه و ئامه نجه . هه مدیس خاکی باپیرانیش ئه رکی دژوار ده خاته ئه ستوی ئه و رۆحانه ی که دروستی کردوو. وا پیده چی ئه رز و رۆح له یه ک قور شیلرابن و هه مان هیز به رن. ئیدی ئه وه رۆحه که دوا جار سه رکه وتنی ته واوه تی وه ده س دینئ.

هه میشه نکولی کردن له جحیلیت ئه فه رۆزه که تا دوا قوئاغه کانی پیری، به درتژیایی ژبانته له نه به ردا به

بۆ گۆزینی نه مامه کانی هه رزه کاریت به دره ختیکی به به ر. پیم وایه ریگه ی ئینسانی کامل ئاوه یه .

رۆح باش ده زانئ – گه رچی زۆر جارن وا خۆی پیشان ده دا شت له بییر ده کا – که ده بی حیسایی خۆی به خاکی باوان بدات، نالیم سه ر زه مینی باوان، به لکو ده لیم خاکی باوان. ناخر خاکی باوان و اتایه کی قوولتر، خۆنه ویستانه تر و پر شکۆتری هه یه و له ئیسیکی دیرین و هارراو پیکهاتوه .

ئه وه رۆژی قیامه تی زه مینی و – بئ هاوتا – یه که تیایدا کاره کانت ده پیورئ، گویت لی ده بی که بیده نگیی سه خت و دادوه رانه له خاکی باوانته وه به رز ده بیته وه و تۆیش له رز دادته گرئ، ئه دی ده توانیت چ وه لامیکه ی بده یته وه ؟ لیوت ده گه زیت و به خۆت ده لّی: ئای گه ر توانیام سه رله نوئ ژیا بام، به لام ئیدی تازه دره نگه ، ته ئی به کجار ده رفه تیان پئ داوین، ته نه ا جاریک بۆ هه تا هه تا و ئیدی ده رفه تی دووباره مان نییه !

یاده وه ربیه کانی منالیش که له هه موو ئاراسته یه که وه بالّ ده گرن، نازاره که قوولتر ده که نه وه ، توئکلیکی ئه ستوو ده وری رۆحی به ره و ژوو هه لکشاو مان ده دا و به دروستکردنی کۆمی و چرچولچ و ره وتاری دژی، هیزی گه رانی لی ده سه نیته وه . ئه م رۆحه که له هه ره تی جحیلیدا په رۆشی ئه وه بوو کۆنترۆلی دنیا بکا و قه لای به شکۆی جحیلی زۆر پئ ته نگ بو، هه نووکه له گوته ی جه سه ته یه کی ژاکا و چرچولچدا به له رزۆکی کروشکه ی کردوو. بئ هووده حیکمه تی کۆن و نوئ هانی ده دن به حه وه سه له و لیک حالیبوونه وه سه ر بۆ یاسای ناچاری نه ی کات. ئه م حیکمه ته له میانه ی ته سه لادانه وه یه کی ترسنۆکانه دا پیی ده لّی که رووه ک و ئاژده ل و خواوه ندان هه موو به هه مان شپه گوژم بۆ پیشه وه ده خۆنه وه ، ده بیه نه وه ، ده دۆرپین و ده که ون. به لام رۆحی بیانوگر خۆی ته سلیمی ئاوها ته سه لادانه وه یه ک ناکات. ئه دی بۆ وا بکات؟ ناخر وی بۆ ئه وه له دایک بووه جه نگ دژی یاسای ناچاری راگه یه نئ.

گه رانه وه به ره و زیدی باوان رووداویکی چاره نووسسازه ، توئکلی ئارام و فریو ده ر ده قلیشینی و ده رگای ته له که ده کرپه تیه وه ، ته واوی ئه و قه وارانیه دکرار رۆژیک له رۆژان هه بن و ئیمه کوشتمانن، ته واوی ئه و خوه باشرانه ی که ده مانتوانی بیینه ئه وان و به هوئ ته مه لئ و بی شانس و ترسنۆکییه وه نه مانتوانی، وه ک تارمایی دژی هه مدیس گیانیان تی دپته وه و باز بۆ وشیاریمان ده دن.

ئه م ئه زمونه قورسه کاتییک به رگه نه گیراوتر ده بی که خاکی باوکیته سه رکیش و جله و نه کراوی و چیا و زه ریاکانی و رۆحگه لیک که له ئاوها به رد و سویره ئاویک خولقاون، مۆله ت نه دنه که سییک که ته نانه ت بۆ له حزه یه کیش جیگیر و ئارام بئ و به ئاسوده بییه وه بلّی: (به سه !). ئه م کرپه شتیکی زالمانه و نائینسانییانه ی تیدایه ، نازانم چما نایا رۆله کانی خۆش ده وی بۆیه نازاریان ده دات؟ ئه وه ی ده یزانم ئه وه یه که هیند قامچییان تی ده سه ره وینئ تا خوین له جه سه تیه یانه وه فیچه ده کات.

رۆژیکیان له شخ جله یلان ی کوری حاریسه یان پرسئ: عاره ب چ بکه ن بۆ ئه وه ی هه رس نه هینن؟ ئه ویش وه لام ده داته وه : (هه موو شتییک به دلّی خۆیان ده بی مادامه کی شمشیر به ده ست و میزه ر به سه ر بۆ پیشه وه غار ده دن!) که هه وا ی کرپه هه لده مرژم و له کرپه یه کانه دنۆرم، چ خه لکیکی تری سه ر ئه رز نابینم وه ک ئه وان موو به موو ئه و وه سه یه ته عاره بییه سه رکه شه ی پراکتیزه کردبئ.

له چاره نووساسازترین ساته وخته کانی ژباند، کاتن که سیکي جحیل نه گره گه لیکي کراوه وه لاده نئ، تنهها یه کیکیان هله دهرتیر و به چاره نووسی خویه وه گرتی ددها و پاشان پی دهنیتته تافی جحیل بییه وه. سن روو داوی کریتی رۆحیان رزگار کردم. - نا، رۆحیان رزگار نه کردم، به لکو هه و لیباند رزگاری که ن- دهش رۆحی تریش رزگار که ن، هه بویه لیم دهبورن گه ر باسیان که م. نهو سن روو داوه زور ساکارن به توکلنی نه ستوری جوتیار بییه وه. به لام هه که سئ نهو توکلنه بشکینن، نهو تامی سن بابله مۆخی شیرانه و جیسایی ده کات.

***

روو داوی به که م: شوانیکی نانوگیا، نانوگیا گوندیکی دووره دهست و قاقری دامینی چیا ی پسیلوریتی بییه. نهو شوانه و راهاتبو له باره ی شته سهیر و سه مه ره کانی میگالو کاستر و وه گوئ بۆ قسه ی خه لکی گوند رادیرن. بۆیان ده گتیرایه وه که ده توانی لهو شاردها ته و او ی که لویه له کانی دنیا پهیدا که یه: لۆبیا به قاپ، ماسی که پور به زه مبیله، ماسی ساردین به بهرمیل. مه غازه گه ل پر له پیللاو، مه غازه گه ل تفهنگ و بارووت و قه له مبر و خه نجه ری لی دفرۆشن، نانه و اخانه کان هه مو به یانییه که باوهش باوهش کولتیره ی سپی و ته نک دهرتین، جگه له مهش به گوتیره ی ربوایه ته کان ژنانیک به شه شو لهو شاردها هه، که گه ر دهستان بۆ بهریت وه ک کیزانی کریتی ناکوژن. پیستی نهو ژنانه سپی و به تامه وه ک کولتیره.

کاکه ی شوان به گوتیر ادیرانی بۆ نهو موجیزانه، ناو ده زایه ده می و میگالو کاستر و له نه دتیشه بدها وه ک به هه شتی کریت، تژی له ماسی که پوروو تفهنگ و ژن دهره وشایه وه. گوئی راده دتیرا و گوئی راده دتیرا، نیوه رۆیه کیان که ئیدی برستی لی برا، پشتتینه که ی توند کرده وه، پارزینگ (* ه به نه خش و نیگار چنراوه که ی کرده کۆل، گۆچانه که ی به دهسته وه گرت و له پسیلوریتی ناو دیو بو، له ماوه ی چهنده سه عاتیکدا گه یشته میگالو کاستر و، هیشتا دنیا رووناک و دهر و اه ی شار کراوه بو. شوانه له بهر دهرگا که دا راهه ستا، هه نگاو یکی تر و ئیدی پی دنایه به هه شت. به لام کوتوپر رۆحی راهه ری و له سه ر پییان راست بۆ وه، پیته چوو و اهه ست کا هه ناسه ی به ناره زوو قانگدرایی، ئیدی نه وه ی نه نجام نه دا که ناره زوو ده کرد، ئیدی نازاد نه بو، شوانه ی کریتی به شه رمه وه برۆی هینایه وه به ک، ناخر دهبوو بهرگری له عیزه تی نه فسی خۆی بکات.

گوئی: "گه ر به موی ده چمه ژوروی، گه ر نه موی ناچمه ژوروی! که واته من ناچمه ژوروی!"
وای گوت و نهوسا پشتی کرده میگالو کاستر و هه مدیس رتی چیا ی گرتوه بهر.

***

روو داوی دووه م: جحیل یکی قۆز و به هیز له گوندیکی تری کریت، له چیا سپیبه کان مردبو. چوار که س له نیزی بکترین هاو ریکانی ههستان و گوتیان: "نه ری باشتر نییه نه مشه و بچین به دیار جه نازه که یه وه

(*) کۆله پشت.

بمیتینه وه تا ژنانیش دهست له شین و شه پۆر هه لگرن؟"

هه ر چواریان به دهنگیکی خه مین گوتیان: "به لئ با برۆین!"

نهو جحیل ی مردبوو باشترین پالیکار (* ی گوند بو، ته مه نی بیست سالان و مه رگی وی خه نجه ریک بو به دلئ هاو ریکانیدا رۆچوو بو. یه کیکیان گوئی: "نه مرۆ که میتک عاره قبان بۆ هیناوم، عاره قی شاتوه، نه م عاره قه ته نانه ت مردووش زیندوو ده کاته وه، کورینه چ ده لئین، چۆنه نهو عاره قه له گه ل خۆمدا بیتم؟"

- "دایکی منیش نه مرۆ نانی کردوه، چ ده لئین منیش چهنده نانیک بیتم؟"

- "منیش که میتک سوسیسی به رازم هه یه، چۆنه شیشیکی لی بیتم؟"

چواره میشیان گوئی: "منیش په رداخ و بریک به رووله خه یار دینم!"

ئیدی هه ربه که شتی خۆی نایه ژیر که په نکه که ی و له گه ل داها تنی شه ودا خۆیان کرد به مالتی هاو ری کۆچکر دووه که یاندا.

جه نازه کیان له نیو تابووتیکدا دریز کردبو، تابوته که له ناوه راستی ژوروه که دا له سه ر سیپایه ک دانراو و به ریتحان و شیوه ران رازتیرا بۆ وه. پیی جه نازه که رووه دهرگا که و ژنانیش به ده وریدا شیوه نیان ده کرد و ده یانلا و انده وه.

چوار هاو ریکه سلوویان کرد و به ژنگه لیان گوت: "وا باشتره ئیوه بچن بنون، ئیمه به دیار جه نازه که وه ده میتینه وه!"

ژنان چونه ژوروه کانی ناوه وه و دهرگا کیان له دیوه وه داخست. چوار هاو ریکه له سه ر کورسی دانیشتن و عاره ق و مه زه کانیان لای قاچپانه وه دانا و به چاوانیکی پر له فرمیسه که وه له هاو ری کۆچکر دووه که یان دهنۆری. نیو سه عات تیپه ری و پاشان سه عاتیک. دوا جار یه کیکیان چاوی له سه ر جه نازه که هه لگرت.

- "کورینه، نه ری پیک نه خۆینه وه؟"

هه مو وه لامیان دایه وه: "بیگومان، ناو بیته و ده ست بشۆ. نه دی خۆ ئیمه نه مردووین، باللا ده ی با بخۆینه وه!"

دانه وینه وه و ده ستیان دایه مه زه که، یه کیکیان به سووتاندنی مقه با سوسیسه که ی برژاند، ژوروی مردوه که سبخناخ بو له بۆنی خۆشی دوو که لی گوشت، نهوسا پیکه کیان تی کرد و په رداخه کیان

(*) پالیکار وشه یه کی گریکیه واته پیوا ی راسته قینه و جیسایی، پیوا ی نازا و به هیز و به توانا بۆ بهرگه گرتنی نازار. نه م نازناوه له بنه رتدا بهو سه ربازانه ی هیزی پیاده ددها که هاو ریتی سوارده یان ده کرد، به لام دواتر نه م نازناوه به هه مو سه ربازیکی نازا ددها، هه نوکه ش به هه ر جحیل یک ده لئین پالیکار که هه لگری سیفاتی سه ربازی نازابن، نه م نازناوه له گریکستانی نه مرۆدا نه و په ری ستایش کردن ده گه یه نن.

لهیهک دا.

- "خودا لیتی خوشی. دهخوینهوه بهسلامه تی خویمان!"

- "بهسلامه تی! خودا لیتی خوشی!"

پیتکیک و دووان و سیان و مهزه که بیان هممو خوارد و بوتله که بیان چۆرپر کرد و هیور هیور نه شوه گرتی.

هممدیس له جه نازه که خوردبوونهوه، کوتوپر به کیکیان راپه ری و ههستایه سه ری و گوتی: "کورینه دهلین چی؟ - به لاجا و سهیریکی جه نازه که ی کرد - دهلین چی بیننن؟"

- "باشه دهی!"

ئیدی شهرواله دهلبه کان بیان هه لکیشا و چمکیکیان له ژیر پشتوتیه که بیان نا، تا له کاتی راکردنا ده رلهنگه که ی له قاچیان نه گیریت. پاشان تابووته که بیان رووه و ده رگای ده روه برد و ده رگای رووه و حوشه بیان کردهوه.

ئهوسا تفیان له له پی دهستی خۆ کرد و به ره و ناشتنی جه نازه که کهوتنه خۆ.

ئه مهش دوا رووداوه

به گشه مهیه کی جیژنی پاک، که میک به ره له سپیده، باوکه کاپاتۆس له جیاکانی کریت به خیرایی برووسکه رادهکا و مهسیح زیندوو دهکاتهوه. پهله پهلی وی له بهر ئهوه به که ژماره ی گوندهکان زۆرن و جگه له م چ قهشهی تر له و ناوچه به دا نییه. بۆیه ده بو به له سپیده رتوره سمی زیندوو بوونهوه ی مهسیحی له هه موو ئه و گوندانه دا به نه نجام گه یاندا. باوکه کاپاتۆس قۆلی لێ هه لکردبوو، له ژیر قورسای بی جبه ره هبانییه که ی و ئینجیله قورسه به رگ زیوینه که ی دهستیدا، به سه ر جیای به رده لآن و پۆشراو به درک و دا لدا هه لده گژا. به هه ناسه برکیته به درتژیایی ئه و به ره به یانییه هه ر راده کا، ده گاته هه ر گوندیک و هاوار ده کا: "کریستۆس ئانیستی (*). واته مهسیح هه ستاوه ته وه - پاشان به زوبانیکی به په لاس بووه وه به هه له داوان به ره و گوندیکی تر ده که ویتته ری.

له دا گوند، که کهوتته نیوان دوو گاشه به رده وه، خه لکی له کلێسیایه کی چکۆله کۆبوونه ته وه. پیوسۆزه کان بیان داگیرساندوو و په یکه ره کان و سه ر ده رگای کلێسیا که بیان به گه لای دار دیمشت و گوله مۆرت رازاندۆته وه، ئه و گه لا و گولانه بیان له زاره عاسیبه که ی چیاوه هیناوه، مۆمه کان بیان به دانه گیرساوی به دهسته وه، چاوه رتی (وشه ی مهزن) تا مۆمه کان داگیرسین.

له و بێدهنگییه دا خر مه ی به ره به کهوتنی چه ویان ده که ویتته به رگویی، وا پێده چی ئه سپیک به غار به دامینی چیا دا هه لگژی و به رد له ژیر پێیدا بترازی.

- "وا هات... وا هات!"

هه مووان ده ژیتنه ده ری، خۆره لات گولپه نگ و ئاسمان بزه ی دههاتی، دهنگی هه ناسه برکیکی قورس دیتته گوی، سه گی پاسه مه ر له خۆشیاندا ده که ونه وه رین، پاشان کوتوپر له ودیو دارگوتیزیکه وه، به کراسیکی قۆچیه ترازاوه وه، شه لال له ئاره قه، سووره له گه راو به هۆی راکردنه وه، نوقوم له و مه سیحگه له ی که زیندوو ی کردبوونه وه، باوکه کاپاتۆسی پی ر و کورته بنه، به سه رو قژی ئالۆزکا وه وه وه دیارده که وئی.

له هه مان ئه و له حزه به دا، خۆر خه ریکه له ودیو چیا که وه هه لدی، قه شه بازیک ده دا و له به رده م خه لکی ئاوا پیدا خۆی ده گرتیه وه و باوه شی ده کاته وه. هاوار ده کا: (کریستۆس ئانستاکاس) (*). ئاخ و شه ی باو و دوو باره ی (ئانستی) کوتوپر به لایه وه چکۆله و هه رزان و ناچیزه خۆده نویتنی که ئیدی ناتوانی (مزگیببی مه زن له خۆ بگرئی). وشه که له سه ر زاری قه شه ده کشی و مه ودا به یکی به رینتر له خۆده گری. ئیدی یاسا کانی زمانه وانایی پاشه کشی ده که ن و له به رده م گوری ئه و هیتزه مه زنه ی رۆحدا تیکوپیتک ده شکین و یاسای نوئی ده خولقین. ئیدی بنۆره! ئه م به یانییه له خولقاندنی وشه ی نویدا، کریتی پی ر بۆ به که م جار هه ستی کرد که هه ر به راستیی مه سیح زیندوو ده کاته وه - ته وای بوونی وی و ئینج به ئینجی بالا مه زنه که ی زیندوو ده کاته وه - عیشق به ئازادی، سه ر نه ویی نه کردن بۆ قه بوولکردنی کۆیلا به تی، رۆحمان ته نانه ت له به رامبه ر به هه شتیشدا، گه مه کردنی ئازایانه له سه روو ئه قین و عه زابه وه، له سه روو مه رگه وه، شکاندنی قالبه کۆنه کان، پیروژترین قالبه کان، کاتی که ئیدی جیگه ت تییایاندا ناییتته وه - ئه مانه سی هاواره مه زنه که ی کریت.

ئه وه ی له م سی رووداوه دا، رۆح تژیی ده کات له چیتژیکی پاکژ و ساخ، ئه وه به که لیره دا فه یله سووفان و ره وشته گه ران نااخفن، ئه وانه نادوین تا له کاتی بی ئیشی و دوور له هه ر خه ته ریکدا تیسۆره دژوار و قورسه کان بیان راده گه یه نن. ئیمه لیره دا له بری ئه وانه سه روکارمان له گه ل خه لکانی ساکار، له گه ل جوتیارانی کریتیدا هه یه، سه روکارمان له گه ل ئه وانه دا هه به که شوینپی ئاره زوه ناوه کیبه کان بیان هه لده گرن و بی ئه وه ی له هه ناسه بکه ون، به به رزترین ترۆپیکدا هه لده گژین که ئینسان له توانایدا به بیگاتی، واته ترۆپکی ئازادی، واته گالته کردن به مه رگ، واته خولقاندنی یاسای نوئی. لیره دا بنچینه ره سه نه که ی ئینسان له به رجا و اماندا وه دیارده که وئی. بۆیه ده بینن چۆناوچۆنی ئه م وه حشه دوو پییه به گرتنه به ری ریگه گه لی جیاواز له ریگه ی ئه قلاتیی، ده گاته ئینسان بوون. به م پییه سه فه ره که مان به جه لجه تای دژواری ئه قلاتیدا، لیتوولیتو ده بی له به رپر سیاری، چونکه ئه لعان به بینینی کریتییه کان ده زاینن که ئه گه ر له ریگه ی به ئینسان بووندا شکست بیینن، ئه وه ته نها و ته نها خۆمان خه تابارین، هه ر له به ر ئه مه ش ئه و جوړه والا یه - ئینسان - بوونی هه یه، له سه ر ئه رز وه دیارکه وتوووه و ئیدی چ پاساو پیک بۆ ترسنۆکی و کهوتنمان نییه. له کریت ئه و که سه ی هه ولی فریودانی خۆی یان فریودانی خه لکانی تر نادا، ئه و خۆی رووبه روو له به رده م خواوه ندی یه که مه مکی ئامازۆندا ده بینیتته وه. ئه م (خواوه ندی

به‌پرسياري، يه رووی خوش پيشانی کهس نادا و له‌سه‌ر نه‌ژنوتوی چ که‌سیتک - نه‌خواوه‌ند و نه‌ئینسان - دانانیشی.

***

رؤژانیتکی زۆر به‌و په‌ناگه‌ نازیزانه‌دا گه‌رام که‌ جحیلیم تیاپاندا گوزه‌راندبوو. پیاسه‌ له‌ که‌ناری زه‌ریادا، بای فیتکی عه‌سران هه‌مان نه‌و با فیتکه‌ بوو که‌ جاران به‌سه‌ر قه‌زه‌ ره‌سه‌که‌مدا هه‌لی کردبوو. بۆنی یاسه‌مین و ریحان و شه‌وه‌ر هه‌مان بۆن بوون. بۆنیان چ فه‌رقیتکی نه‌کردبوو له‌گه‌ل بۆنیان له‌گه‌ل نه‌و رؤژانه‌دا که‌ ئیواران به‌کوژانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌کاندا تینه‌ده‌په‌ریم و ده‌رگاگان کراوه‌ بوون و کیژان له‌حه‌شه‌ ئینجانەکانیان ئاوه‌دا.

شنه‌ و بۆن و زه‌ریا خاوه‌ن جحیلیمه‌کی نه‌مر بوون، ته‌نه‌ها خانووه‌کان و هاوپیکانی جارنم پیر بپوون، زۆر له‌و هاوپیانه‌م نه‌ناسیبه‌وه‌، زۆریشیان منیان نه‌ناسیبه‌وه‌. بۆ ساتیتک دیکه‌تیا نهدام - که‌سیتک وه‌دیادان ده‌هینانه‌وه‌- به‌لام کی؟ وه‌ختی له‌ تیفکرین شه‌که‌ت ده‌بوون نه‌وسا به‌ریتگی خۆیاندا ده‌رۆیشان. ته‌نه‌ها یه‌کتک له‌و هاوپیانه‌ به‌بیینی من، به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ راوه‌ستا و ده‌ستی هه‌لپه‌ری و هاواری کرد: "هاوپی دیرین نه‌مه‌ تۆیت؟ ته‌ماشای خۆتکه‌، چ بووه‌؟"

نه‌وه‌ هاوپییه‌کی دیرینی گیانی به‌گیانیم بوو، سیتیبه‌مین نه‌ندامی نه‌جومه‌نی هاوپییان بوو، پینه‌چوو حالگوزهرانی باش بی، پاییتکی بی تووتنی به‌ده‌مه‌وه‌ تا بۆنه‌که‌ی هه‌لمزئ و به‌و ریتگیه‌- به‌فهریوانی خۆی- جگه‌ره‌ ته‌رک کات. دیکه‌تی دام، پاشان به‌توندی باوه‌شی پێداکردم.

- "چه‌ندیک لاوازو ره‌ش داگه‌راویت! گۆناکانت به‌قوولاچوون و نیوجه‌وانت په‌رپوه‌ له‌ چرچولۆج، برۆت وه‌ک درک تۆپه‌ل بووه‌ و ئاگر له‌ چاوانته‌وه‌ ده‌پۆی. چیت لی به‌سه‌رها توه‌؟ نه‌رئ تا که‌ی ده‌سووتی؟ تا که‌نگی دونیا له‌پیتوه‌ ده‌ده‌ی؟"

- "تا زیندوو بم! تا نه‌و کاته‌ی که‌ ئیدی ناتوانم بگۆریم، نه‌وسا خوشگوزه‌ران و مردوو، پاییتکی بی تووتن به‌لپتوه‌وه‌ ده‌نیم و راوه‌ستم و لاقرتی به‌ژیان ده‌که‌م!"

هاوپیته‌که‌م گوتی: "یه‌عنی من پیرم؟ یه‌عنی مردوو؟" وای گوت و دایه‌ قاقای پیکه‌نیتکی گالته‌جاریانه‌.

هیچم نه‌گوت، ئاخه‌ر بیره‌کردنه‌وه‌ له‌م هاوپی دیرینه‌م، لیپویتی کردم له‌ خه‌م و تووره‌یی. نه‌دی چۆناوچۆنی خۆشم ویستبوو؟ له‌و رۆژه‌ پر شکۆ و مه‌له‌کوته‌بیانه‌ی جحیلیدا که‌ تا به‌ره‌به‌یان شه‌قامه‌کانی میگالۆکاسترۆمان له‌پیتوه‌ده‌دا، وه‌ی به‌چ باوه‌ر و که‌فوکولیکه‌وه‌ دونیامان ویران ده‌کرد و سه‌رله‌نوێ رۆمان ده‌ناپه‌وه‌! له‌ناو چوارچیتوه‌ی ته‌نگی شاره‌که‌ماندا جیمان نه‌ده‌پۆه‌، له‌و فیکرانه‌دا جیمان نه‌ده‌پۆه‌ که‌ له‌مامۆستاگمانه‌وه‌ فیران ده‌بووین. مه‌حال بوو به‌لامانه‌وه‌ داسه‌کنان له‌ژیر سیه‌ری له‌زه‌ت و چیتزه‌ هاکه‌زاییه‌کانی ئینساندا. هه‌میشه‌ ده‌مانگوت: "وه‌رن با سنووره‌کان تیکویتی بکشین!" به‌لام کام سنوور؟ نه‌مانده‌زانی کامه‌! ته‌نه‌ها باسکمان رایه‌ل ده‌کرد، وه‌ک بلتی خه‌ریک بین بخنکین!

هه‌نوکه‌ باسکی هاوپیته‌که‌م شوێ و چ کیتسه‌یه‌کی له‌ هه‌ناسه‌داندا نه‌بوو، خۆ گه‌ر هیتشتا ئاره‌زوویه‌کی ناشه‌ری له‌ که‌له‌یدا مای، نه‌وا هه‌ولێ ده‌دا به‌کیشانی پاییی بی تووتن نه‌و ئاره‌زووه‌ دامرکینیته‌وه‌.

***

هه‌ر نه‌و شه‌وه‌ی گه‌یشتمه‌وه‌، با‌م لیتی پرسیم: "چۆن بوو چوویت بۆ روسیا؟ بۆچی چوویت؟" وای گوت و به‌توره‌یی سه‌یری کردم، به‌زه‌حه‌مت توانی جل‌ه‌وی تووره‌یی خۆی بگرێ. ئاخه‌ر سالانیتکی زۆر چاوه‌رپیتی نه‌وه‌ بووه‌ نووسینگه‌یه‌ک بکه‌مه‌وه‌ و نه‌م گوند و نه‌و گوند بگه‌ریم و بیه‌مه‌ شاهیدی رتوره‌سمی غوسلی ته‌عمید و عه‌رووسیه‌کان، ئیدی به‌و جۆره‌ هاوپیته‌گه‌لینکی زۆرم له‌ ده‌ور کۆده‌بوونه‌وه‌ و ده‌متوانی له‌و رتیبه‌وه‌ خۆم له‌ هه‌لبژاردنی پارله‌ماندا کاندید که‌م. به‌لام نه‌لعان ده‌بیینی دونیا له‌پیتوه‌ ده‌ده‌م، سه‌رباری نه‌وه‌ بلاووته‌وه‌ که‌ خه‌ریکی کتیب نووسینیشم! دوايه‌مین جارێ که‌ ببینمی، لیتی پرسیم: "چ جۆره‌ کتیبی ده‌نووسیت؟ چه‌کایه‌ت؟ نامه‌ی دل‌داری؟ گۆرانی نه‌مان نه‌مان؟ نووسین ته‌نه‌ها کاری خه‌لکانی خه‌سیو و قه‌شه‌کانه‌. چ شه‌رمه‌زارییه‌که‌! وه‌ره‌ واز له‌م ئیشه‌ بینه‌، ئاخه‌ر تۆ پیاویت، ده‌س به‌ره‌ ئیشی ئیشی پیاوان بی!" وای نه‌لعانیش به‌تيله‌ی چاوه‌ریتکی کردم و گوتی: "ناشی بووبسته‌ به‌لشه‌ویک؟ نه‌وانه‌ نه‌ خواوه‌ندیان هه‌یه‌ و نه‌ نیشتییمان و نه‌ شه‌ره‌ف. بی باوه‌ری وه‌ک خۆیان هه‌ر نییه‌!"

به‌خۆم گوت هه‌نوکه‌ کاتی نه‌وه‌یه‌ بۆی روون که‌مه‌وه‌ که‌ له‌روسیا چ رووده‌دا و له‌وئ چ جۆره‌ دونیایه‌کی نوێ رۆده‌نرێ. بۆیه‌ به‌زویانیتکی ساکار بۆم باس کرد که‌ ئیدی فه‌قیر و ده‌وله‌مه‌ند له‌روسیادا نییه‌، هه‌مووان کار ده‌که‌ن و ده‌خۆن:

- "نه‌لعان له‌وئ ئاغا و کۆپله‌ نییه‌، هه‌ر که‌سه‌ی بۆ خۆی ئاغایه‌، له‌وئ ئینسانیه‌تی نوێ و ره‌وشتی بالاو خیزانی نوێ دروست بوون، ئیدی روسیا بۆته‌ پیتسه‌ره‌ و ریتون، ته‌واوی دونیا له‌وه‌دایه‌ شویتپیتی روسیا هه‌لگرێ تا داد و به‌خته‌وه‌ری بال به‌سه‌ر سه‌راپای نه‌رژدا بکیشی."

حه‌ماسه‌ت گرتبومی و خه‌ریکبوو ده‌که‌وتمه‌ خوتبه‌دان. با‌م به‌بیده‌نگی گوتی رادیرابوو، لیکدا لیکدا سیگاری ده‌پیتچایه‌وه‌ و هه‌لیده‌وه‌شاندوه‌ بی نه‌وه‌ی دایگیرسینتی. به‌خۆم گوت: "سوپاس بۆ خودا که‌ با‌م تیده‌گات!" له‌ ناکاویتکرا به‌توره‌یی ده‌ستی هه‌لپه‌ری و ئیدی من بیده‌نگ بووم.

سه‌ریتکی راوه‌شاند و گوتی: "هه‌موو قسه‌کانت چاک و به‌رزن، به‌لام نه‌ی گه‌ر بکرینه‌ کردار چی؟" به‌واتایه‌کی تر: به‌رده‌وامبه‌! قسه‌ بکه‌ و قسه‌ بکه‌ گه‌ر پیتتوایه‌ مه‌سه‌له‌که‌ ده‌هینتی، به‌لام نه‌ی نه‌ک به‌حه‌رام، ئاگادار به‌ و قسه‌کانت نه‌که‌یته‌ کردار.

وه‌ی چهند حه‌زم ده‌کرد بمتوانیبا قسه‌کانم بکرده‌یه‌ته‌ کردار! به‌لام نه‌فسوس نه‌متوانی، ئاخه‌ر هیتزی مه‌زنی گه‌له‌که‌م له‌مندا ره‌ویپۆه‌ و که‌شتیی پر له‌چه‌ته‌ی زه‌ریایی باپیرانم غه‌رق ببوو، کردار ببوو قسه‌ و قسه‌ش به‌مه‌ره‌که‌ب. له‌جیاتنی رم هه‌لگرتن و شه‌ر هه‌لایساندن، په‌ره‌مووچیتکی چکۆله‌م گرتبوو به‌ده‌سته‌وه‌ و ده‌منووسی. تیکه‌لاو بوون له‌گه‌ل خه‌لکیدا بیتزاری ده‌کردم، هیتزی نه‌فینتی لی زه‌وت ده‌کردم. ته‌نی

لهخه لوه تى خۆم و رامان له چاره نووسى ئينساندا بوو دلم تۆى ده بوو له ميه ره يانى و ئوميد.

له گه ل گه رانه وه مدا له تاقىگه ي جيهانزاي روسيا ، نازايه تيم تى هاته وه . هه نوو كه به خۆم ده گوت: "ئينسان ده توانى به سه ر لاوازى و به سه ر خه وشه كانيدا زال بى . ناتوانى ؟ هه لبه ت ده توانى . چه ند شه مره زار بيه ناوها به تال و حه تال دانيشم و هه رچيه كه كه سه ر وش ت ده مداتى قه بو لى بى . ئيدى ئالاي ياخي بوون به رز ده كه مه وه !"

رېك له وه له حزه يه دا كه پيويستم پيى بوو ، مامى تى كه ده وه له مه ندم هات و پرېك پاره ي دا پيىم تا به قه ولى خۆى ، له برى ئه م ولا ته و ولا ت كرده بى هوو ده يه ، به ئيشى كه وه بنووسيم و نووسىنگه يه كى پاريزه رى بكه مه وه و خۆم بۆ نوينه رايه تى پار له مان هه لئيريم . ده شى رۆژ تى كيش داوام لى بكرى بيمه وه زير و به و شيوه يه ناوى خيزانه كه م به رز كه مه وه . ئاخى من دوا كه سى ئه م بنه ماله يه بووم كه به سه واد بووم و ده متوانى كتىيان بخوئيمه وه ، بۆيه پيويست بوو به و ئه ركه هه مستم .

چه ندين جار ئه و مه سه له يه م له گه ل خۆمدا هينا و برد . نا ، هيشتا نه مده توانى خۆم له نووسىنگه يه كى پاريزه ريدا زيندانى كه م چونكه ده تاسام . رېگه يه كى تر ده و ژمه وه بۆ چوونه نيۆ ژيانى ئيشكر دنه وه ، كام رېگه ؟ نه مده زانى . له خه يالى خۆمدا ، كرېكار انم كۆ ده كرد نه وه ، پي كه وه ده ستمان دده ايه ئيشىك ، يه ك جوړ خوار دمان ده خوارد ، يه ك جوړ جلكمان ده پۆشى ، خاوه ن كار و كرېكار له ميانا نه بوو ، به هه مان حه ق و حقوقى خۆم .

دواى گه رانه وه له روسيا ، خوئيشم حه زم به وه بوو هه ول بده م له كه لى شه يتان بيمه خوارى و له گه ل ئينساندا بكه ومه كار .

رېك له و كاته دا - وه ك ئه وه ي قه ده ر حه زى له گه مه بى - به كرېكارى كى پيىر كانه كان ، به ناوى (ئه لى كسيس زۆر با) ئاشنا بووم!

زۆر با

خه ون و سه فه ر گه و ره ترين يارمه تيدره انى ژيانم بوون ، خه لى كى كه م نه بى (چ زيندوو چ مردوو) له تيكۆ شاغدا كۆمه كيان نه كردووم . گه ر هه ول بده م ئه و خه لكانه ده سنيشان كه م كه كارى گه رى قووليان له ناخدا جى هيشتووه ، ده شى ناوى هۆمه ر ، بوزا ، نيچه ، برگسۆن و زۆر با بيم . هۆمه ر بۆ من چاوى كى نارام و ورد بى بوو كه به شكۆ شيفابه خشه كه ي دونياى رووناك ده كرده وه ، بوزا چاوى كى رهنك شه به قى و قوول بوو كه دونيا له ناويدا غه رق ده بوو ، ئيدى پاشان رزگارى و ده س ده هينا ، برگسۆن له و كيشه فه لسه فييانه رزگارى كردم كه له تافى جحيتيدا نازاريان دده ام ، نيچه شه هدى عه زابى نوئى به رۆحم نۆشى و فيرى كردم چۆنا و چۆنىي شكست و تالوتفتى و گومان بكه مه شانازى ، زۆر باش فيرى كردم ژيانم خۆش بوئ و له مه رگ نه ترسيم .

گه ر پرسى بارى عومرم له باره ي هه لئيرادنى رينوينى رۆخى ، يان ئه وه ي هيندۆسه كان پيى ده لىن (گۆرۆ) و راهيبه كانى چى باى ناتوس پيى ده لىن (باوك) لى بكرى ، ئه و به دلنينا ييه وه زۆر با به رينوينى رۆخى

خۆم هه لده بتريم ، له به رئه وه ي وى خاوه ن هه موو ئه و شتانه يه كه خاوه ن قه له مان بۆ رزگارى پيويستيان پييه تى . وى خاوه ن روانينى كى خۆر سكا نه بوو كه وه ك تير نيچيره كه ي خۆى به ئاسمانه وه ده پيكا ، بى هونه ر بيه كى ئه فرينه ر كه هه موو سپيدان تى كى نوئ ده بۆ وه و گو رى ئه وه ي پى ده به خشى هه ميشه شته كان بۆ يه كه م جار ببينى و پاكي ژه بى ده به خشييه توخمه رۆژانه و هه ميشه بيه بيه كان : هه ر له هه وا و زه ربا و ناگره وه تا ژن و نان . ده ستى كى به جموجو ل ، دل تى كى جحيت ل ، خاوه ن جو رنه ت بۆ راپسكاندى رۆخى خۆى ، وه ك بل تى له قوولا يير خاوه ن هيز تى كى زۆر تر بى له رۆخى خۆى ، دوا جار يش قاقاى پي كه نينه هه مه جيبانه كه ي كه له قوولا ييه كى قوولتيره وه له ناخى ئينسان هه لده قوولى ، قاقاى پي كه نينى كى كه له ساته وه خته قه يرانا وييه كاندا له سينگى پيى ريدا ده ته قيه وه و ته و اوى به ربه سه ته كانى : ره وش ت ، ئايى ن و نيش تيمانى راده مالى ، به ربه سه تگه لى كى كه ئينسان ، ئه و مه خلو قه تر سنۆ كه داماه وه ده و رى خۆيدا رۆيان ده نى تا له زه لكاوى ژيانه فه لاه كه تبار ه كه يدا ئه مانى پى به خشى و له جى گه ي خۆيدا راوح كا .

هه ركاتى كى ئه و كتىب و مامۆستايانم وه بى ر دينه وه كه ساله هاى سال هه وليان دا بۆ قايلكر دنى رۆخى برس يم چ خۆرا كى كم ده رخوا رد بدن ، پاشان كاتى (زۆر با) شم بى ر ديتنه وه كه ته نه نا له ما وه ي چه ند مانگى كدا چ رۆخى كى تۆ كمه و شى رانه ي رژانده گياغه وه ، ئيدى پيتمزه حمه ته بتوانم به رگه ي ئه و تالى و تفتى و توو ريه بيه بگرم كه له خۆمه وه ده پيچى .

كاتى ئه و قسانه يم بى ر ديتنه وه كه پيى گوتم ، كاتى ئه و سه ميا نه يم بى ر ديتنه وه كه بۆى كردم ، كاتى ئه و سه نئوره يم بى ر ديتنه وه كه بۆى ژه ندم ، چۆن ده توانم دلم رانه چله كى ؟ له و كه ناره ي كر يتدا له گه ل ژماره يه ك كرېكارى تر دا بۆ ما وه ي شه ش مانگ عه ردمان هه لده كه ند گوايه به دواى كانه خه لووزى به رديندا ده گه ر بىن ، به لام ئيمه هه ر دوو كمان ده مانزانى ئه م ناما نجه ته پو تۆزى كه بۆ به هه لبه ردى چاوانى خه لى كى ، به دلته راوكيتوه چاوه رپى ئاوا بوونى خۆرمان ده كرد تا كرېكاره كان ده ست له ئيش هه لگرن و هه ر دوو كمان دوو قۆلى سفه رى شيو له كه نارى زه ربا راخه ين و ئه وسا بكه وينه خوار دنى ژه مه دپه تاييه به تامه كه مان و خوار دنه وه ي شه رابى خه ستى كر يتى و دامه زاندى سه رى قسه !

من به ده گمه ن زارم هه لده هينا يه وه ، ئاخى (رۆشن بى ر) تى ك ده توانى چ به (غه ول) تى ك بل تى ؟ بۆيه من هه ر گويم راده دي را و ئه و يش باسى گونده كه ي خۆى بۆ ده كردم كه كه و تبه وه دامى نى چى باى (ئۆلۆمپ) وه ، باسى به فر و گو رگ و قه دى س سۆفيا و خه لووز و ژن و خوا وه ند و نيش تيمانه په روه رى و مردن ، كاتى كيش ئيدى وشه به هانا يه وه نه ده هات و هه ستى به هه ناسه ته نگى ده كرد ، يه ك قه له م بازى دده ا و له سه ر لم و ورده زيخى كه نار ده كه وته سه ما . بارى ك ئه ندام و به هيز ، بالا به رز و رى ك ، چاوانى ورد و گرد وه كى چاوانى ته ير ، سه رى نه وى ده كرد و سه ما ي ده كرد ، هاوارى ده كرد و پى زله كه ي ده كيشا به كه ناردا و ده مو چاوى به ناوى زه ربا ته ر ده كردم .

گه ر به قسه ي وى - قسه نا ، به لكو هاوار - م كر دبا ، ئه و ژيانم به ها يه كى و ده س ده هينا ، ئه و تشته ي كه ئه لعان وه كى به نگكيشان تبيدا رۆده چم و هه ول دده م به قاقز و مه ره كه ب بيناسم ، ئه و كات به خوئى ن و گوشت و ئيسك ته جروه يم ده كرد . به لام نه مو تى را . زۆر با م ده بى نى نبوه شه وان سه ما ي ده كرد و نه عه ره ته ي

دهکیشا، بانگی دهکردم تا منیش له ههشارگه‌ی ئەقل و عورف و عاده‌ت‌ه‌وه بازیک بدهم و له‌گه‌لیدا به‌وه سه‌فه‌ره بێگه‌رانه‌وه‌کان بچم، به‌لام من جووله‌م له‌خۆ ده‌پری و له‌ جیگه‌ی خۆدا هه‌لده‌له‌رزیم.

له‌ ژیاغدا جاره‌های جار شه‌رمه‌زار بووم، چونکه رۆحم ده‌ره‌قه‌تی کردنی ئەو کاره نه‌هاتوه که هه‌ماقه‌تی مه‌زن (جه‌وه‌هری ژیان) پیتی سپاردووم، به‌لام رۆحم له‌به‌رامبه‌ر چ که‌سه‌یکدا خۆی سه‌رشۆر نه‌ببینوه وه‌ک ئەوه‌ی له‌ به‌رامبه‌ر زۆربادا خۆی ده‌بینی.

پروژه‌ی کانه‌ خه‌لووز به‌ با چوو. من و زۆریا هه‌رچی‌سه‌کمان توانی کردمان تا به‌پێکه‌نین و گه‌مه و گه‌ستوگۆ به‌قولا‌یی کاره‌سات بگه‌ین، ئاخ‌ر ئێمه‌ ئه‌رزمان بۆ دۆزینه‌وه‌ی خه‌لووز هه‌لنه‌ده‌که‌ند، ئەوه ده‌مامکێک بوو بۆ چه‌واشه‌کردنی کالفام و ئاقله‌کان، تا زۆریا گوته‌نی نه‌هیلین به‌ر توێکله‌ لیمۆمان بده‌ن. زۆریا له‌ کاتی‌که‌دا له‌ تاو پێکه‌نین خه‌ریک بوو ژانی ده‌کرد، ئەو قسه‌یه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت: "به‌لام ره‌یس (وی منی به‌ره‌یس بانگ ده‌کرد و پێده‌که‌نی) به‌لام ره‌یس، ئێمه‌ خۆمان ئاما‌نجی ترمان هه‌یه، ئاما‌نجی مه‌زن!"

لێم ده‌پرسی: "زۆریا، ئەو ئاما‌نجانه‌ چین?"

- "وا پێده‌چێ ئێمه‌ بۆیه‌ ئه‌رز هه‌لنه‌که‌نین تا بزانی‌ن چ شه‌یتانه‌گه‌لێک له‌ناوه‌وه‌مانرا خۆیان هه‌شارداوه‌؟"

له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا توانیمان ئەو پارویه ته‌خشان و په‌خشان که‌ین که‌ مامی ئازیزم پیتی دا‌بووم تا گوایه‌ نووسینه‌گه‌یه‌کی پێ بکه‌مه‌وه. من و زۆریا کرێکاره‌کامان ئیزن دا، به‌رخه‌یکمان بژاند، به‌رمیلیتیکی چکۆله‌مان پرکرد له‌ شه‌راب، ئەوسا له‌ نزیک زه‌ریا و له‌به‌رده‌م کانه‌که‌دا، سه‌فره‌مان راخست و که‌وتینه‌ خواردن و خواردنه‌وه. زۆریا سه‌نتوره‌که‌ی هه‌لگرت، مله‌ پیره‌که‌ی درێژ کرد و که‌وته‌ گۆرانی، خواردمان و خواردمانه‌وه، هه‌رگیز له‌ژیاغدا وره‌ و چالاکییه‌کی هاوشیوه‌ی ئەوه‌م له‌خۆمدا هه‌ست پێ نه‌کردبوو.

پێکه‌وه‌ هاوارمان کرد: "خودا له‌ کۆچکردووانی ئازیز خۆشبین، خواوه‌ند پروژه‌ جوانه‌مه‌رگه‌که‌مان غه‌رقی ره‌حمه‌ت کا و عومری درێژ به‌خۆمان عه‌تا به‌رموئ و کانه‌ خه‌لووزیش به‌جه‌ه‌ننه‌م!"

سپێده‌ له‌به‌کتر جوئ بووینه‌وه، من که‌ به‌تیری خۆیناوی رۆح - چونکه‌ نازانی‌ن چ ناویکی تری لێ بنیین - زامیتیکی به‌سوێم تێ ببوو، هه‌م‌دیس په‌نام بۆ قاقز و مه‌ره‌که‌ب برده‌وه. زۆریا به‌ره‌و باکوور رۆشیت و له‌ نزیک (سکۆئیلچه) له‌ سه‌یرستان جیگه‌یربوو، هه‌لبه‌ت له‌و کانه‌به‌ردیکی دۆزبۆوه، کرێکارانی له‌ده‌وری پروژه‌که‌ کۆکردبووه و دینامیتی بۆ لێدانی تونیل به‌نیو ئه‌رزدا به‌کاره‌یتنا، جاده‌ی راکیشا، ئاوی هیتنا و خانووی رۆنا. به‌وه‌ی که‌ پیره‌مێردیکی تژی به‌چالاک‌ی و ژیا‌نیش بوو، بێوه‌ژنیکی شوخ و به‌که‌یفی به‌ناوی (لیویا) هیتنا و منالیتیکی لیتی بوو.

رۆژیکیان برووسکه‌یه‌کیم پێگه‌یشت. نووسیبوو: "به‌ردیکی سه‌وزی له‌را‌ده‌به‌ده‌ر جوانم دۆزیوه‌ته‌وه، هه‌ر ئیستا بکه‌وه‌ رێ. زۆریا!"

ئهمه‌ له‌و کاته‌دا بوو که‌ به‌که‌مین هاتوباتی جه‌نگی دووه‌می جیهانی به‌رگوئ ده‌که‌وت. نوقلانه‌ی تۆفانێک که‌ سه‌راپای ئه‌رزى داده‌پۆشی، ملیونه‌ها که‌س به‌مه‌زه‌نده‌کردنی ئه‌گه‌ری نه‌هاته‌ ساڵ و قه‌تلوعام

و دیوانه‌یی له‌رز دای گرتبوون. سه‌رحه‌م ئه‌هریقه‌نه‌کانی ناخی خه‌لکی بێدار ببوونه‌وه و هه‌ر هه‌مووشیان تینووی خوی‌ن. له‌و رۆژه‌ سه‌ختانه‌دا بوو برووسکه‌که‌ی زۆریام به‌ده‌ست گه‌یشت، سه‌ره‌تا تووره‌ بووم، ئاخ‌ر وا خه‌ریک بوو دونیا نغرز ده‌بوو، شه‌ره‌ف و رۆح و ئینسان و ژیا‌ن له‌ خه‌ته‌ردا بوون، له‌ وه‌زعیتیکی ئاوه‌ادا برووسکه‌یه‌کیم پێ بگا و بانگیشتمکا هه‌زاران کیلۆمه‌تر بۆ ببینی به‌ردیکی جوانی سه‌وز بېرم! به‌خۆم گوت: "نه‌فرت له‌و جوانیه‌ی بێ! ئهمه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئەو کابرایه‌ چ دلای خه‌لکی نییه‌ و سوکایه‌تی به‌عه‌زابه‌کانی ئینسان ده‌کات!"

به‌لام کۆتوپر ترسیک له‌خۆه‌ی پێچام، کاتی تووره‌ییم دامرکایه‌وه، به‌ترسه‌وه‌ په‌یم به‌وه‌ برد که‌ بانگێکی تری نائینسانی له‌ قوولا‌ییم را وه‌لامی ئەو بانگه‌ نائینسانیه‌ی زۆریا ده‌داته‌وه، هه‌لئۆیه‌کی چنگ به‌خوین له‌ناخمدا هیتانه‌ی چی کردووه، هه‌لئۆیه‌ک له‌ قوولا‌ییمرا بال لێک ده‌دا تا هانم بۆ ئەو سه‌فه‌ره‌ بدات.

ئهم‌جاره‌یش نه‌جووم، چونکه‌ هه‌م‌دیس ترسام، گوێم بۆ ئەو بانگه‌ غه‌یبی و زالمانه‌یه‌ رانه‌دێرا که‌ له‌ناخمه‌وه‌ به‌رز ده‌بۆوه و به‌و جوژه‌ شانم نه‌دایه‌ به‌ر کردنی کارتیکی خه‌ته‌ر و نائه‌قلانی. ئاخ‌ر من هه‌ر به‌ته‌نی گوێم له‌ ده‌نگی هاوسه‌نگ و ساردوسر و ئینسانیه‌ی مه‌نتیق را‌دیابوو. قه‌له‌مم هه‌لگرت و له‌ نامه‌یه‌کدا باسی ئەو وه‌زعه‌م بۆ زۆریا کرد.

وی ئاوها وه‌لامی دامه‌وه: "ره‌یس، تۆ هه‌ر قاقز ره‌شکه‌ره‌وه‌که‌ی جارانیته‌، ئاخ‌ر تۆ هه‌لی عومرت له‌به‌رده‌مدا بوو تا به‌ردیکی جوانی سه‌وز ببینیته‌ و له‌کیس خۆت دا و نه‌تبینی! ده‌ی به‌شه‌ره‌فم من زۆر جارن، کاتی بێ ئیش ده‌بم، له‌خۆم ده‌پرسم چما ئایا دۆزه‌خ هه‌یه‌ یا نا؟ به‌لام دوینتی که‌ نامه‌که‌ی تۆم پێگه‌یشت به‌خۆم گوت هه‌لبه‌ت ده‌بی دۆزه‌خ هه‌بێ تا چهند قاقز ره‌شکه‌ره‌وه‌یه‌کی وه‌کی تۆی تێ تووربدرئ!"

سالانیتیکی زۆر تێپه‌رین، سالانیتیکی ترسناک که‌ تیا‌یانا زه‌من وه‌ی خۆی کۆکرده‌وه و شیتیه‌ی له‌ که‌له‌ی دا، سالانیتیک که‌ سنوره‌ جوگرافیه‌کان که‌وتنه‌ سه‌ما و رووبه‌ری ولاتان وه‌ک ئۆکۆردوین ده‌کشان و ده‌هاتنه‌وه‌یه‌ک. له‌و رۆژانه‌دا په‌یوه‌ندی نیوان من و زۆریا پچرا، به‌لام جارن‌اجار پۆستکارتیکی بچووکیم به‌ده‌س ده‌گه‌یشت. جارێکیان پۆستکارتیکیم له‌ سه‌یرستانه‌وه‌ به‌ده‌ست گه‌یشت. بۆی نووسیبوو: "هیتنا زیندوووم، لێره‌ سه‌رمایه‌که‌ شه‌یتانیشت ده‌بیه‌ست، هه‌ر له‌به‌ر ئهمه‌بوو ناچار بووم ژن بێم، کارته‌که‌ هه‌لگێره‌وه‌ وینه‌که‌ی ده‌بینی، ژنیکی وردنه‌ندام و قه‌شه‌نگه‌، زگی که‌میتک ئاوساوه، چونکه‌ خه‌ریکه‌ زۆریا به‌کی چکۆله‌م بۆ دینتی. ژنه‌که‌م ناوی (لیویا) یه، ئهم پالتۆیه‌ی له‌به‌رم‌دایه‌ و یه‌خه‌که‌ی له‌ پێسته‌ رتویه‌یه، جازبی ئەوه، ماینیتی ره‌سن و حه‌وت به‌چه‌که‌ به‌رازیشی له‌گه‌ل خۆیدا هیتاوه، له‌ دل‌ه‌وه‌ ماچت ده‌که‌م. ئه‌لیکسیس زۆریا. بوخچه‌ نه‌کراوه‌که‌ی جارن!"

جارتیکی تر کلاویکی ئاوریشمی له‌ سه‌یرستانه‌وه‌ بۆ ئاردم، زه‌نگیک به‌گولنه‌کی کلاوه‌که‌وه‌ بوو. بۆی نووسیبوو: "ره‌یس! کاتی خه‌ریکی نووسینه‌ قۆره‌کانتیت، ئهم کلاوه‌ له‌سه‌ره‌که‌! ئاخ‌ر منیش له‌کاتی ئیشدا کلاویکی وه‌ک ئهمه‌ له‌سه‌رده‌که‌م، خه‌لکی پێده‌که‌نن و ده‌پرسن: زۆریا چیه‌ شیت بوویت؟ ئەو

زەنگە چىيىپ بەكلاوۋەكەتەو؟ بەلام من پىندەكەنم و ۋەلامىيان نادەمەو. ئاخىر رەپىس، ھەر بەتەننى ئىيمە ھەردوۋكمان دەزانىن بۆچى زەنگ بەكلاوۋەكەتەو! "

لەو ماوۋەبەدا ھەمدىس خۆم بەقاقر و مەرەكەبەو گرتىدايەو. ئاخىر ئىدى من زۆرىام درەنگ ناسىبو، ئىدى چ زىگارىبوونىكىم نەبو، دەبو مل بۆقەدەرىي ئو باش كاتىبىيەى خۆم بدم.

كەتە نووسىن، بەلام ھەرچىيەك دەنووسى - شىعەر يان شانۆنامە ياخود رۆمان - ھەمىشە نووسىنەكەم بەبى چ ھەولتىكى ئاگايانە لە مەنەو، رەنگ و شىئەيەكى بەخۆۋە دەگرت كە تىبى بو لە ھىزى بەشەپھاتوو، پر لەمىلاننى، پر لە توۋرەيى، پر لە شۆرش، پر لە گەران بەدوای ھاوسەنگىيەكى بزرېوودا، لىۋرېئۇ لەھەواللى شىووم و تىبى لەو پىزىسكانەى لە زىبانىك نىك دەبوونەو. ھەرچى ھەولم دەدا شىئەيەكى ھاوسەنگ بەنووسىنەكەم بىخەشم، كەچى خىرا رىتمىكى توندىان لەخۆدەگرت، دەنگىكى ئارام كە دەمىست بەرجەستەى كەم، بەپىچەوانەى ئارەزوومەو دەبوو ھاوار. بەھەمان بەلگە، دواى تەواۋبوونى نووسىنىك و كاتىك سەرنج دەدا ئو نووسىنە قورسايى سەر دلىمى ھەلنەگرتوو، ئىدى ئاۋمىتدەنە دەكەتە نووسىنىكى تر و ھەمىشەش بەئومىدەو بووم بىتوانم لەنىوان ھىزە تارىك و رووناكەكاندا - كە ئەوكات لە شەردا بوون - ئاشتى بەرقەرەكەم و پەى بەو شىئەبەندىيە بدم كە لەگەل ھاۋاھەنگىيە ئايندەباندا دەھاتەو.

فۆرمى درامايى لەرپىگەى بەرجەستەكردنى ھىزە سەركىشەكانى سەردەمەكەمان و رۆحمانەو لە پالەوانانى كارى ئەدەبىدا، تواناى ئەو بەئەدەبىياتى داھىنەر دەدا ئەم ھىزەنە دىسپلېن كات، ھەولم دا بەئەمانەت و وردىبىيەكى تەواۋو، ئەو سەردەمە چارەنووسساز تەجرەبەكەم كە تبايدا لەدايك بېووم.

چىنىيەكان نەفرەتتىكى سەپرىان ھەيە، دەلېن: (نەفرەتت لى بى، ھىوادارم لەسەردەمەكى چارەنووسسازدا لەدايك بىت!). ئىيمە لەسەردەمەكى چارەنووسسازى لىۋاۋلىتو لەئەزمونى دووبارە و رووداو بەيەكدادانى جۆراۋجۆردا لەدايك بوون، نەك ۋەك رابردوۋ پىكدادان لەنىۋان چاكە و خەراپەدا، بەلكو - ئەمەش لە ھەمەو مەرگەساتتەر - لەنىۋان خودى چاكەخوۋاىدا. ئاخىر چاكەخوۋاىيە ناسراۋە دىرىنەكان خەرىكە دەسەلانى خۇبان ون دەكەن، چىدى ناتوانن خواستە ئايىنى، ئەخلاقى، ئەقلى و كۆمەلايەتتىبەكانى رۆحى سەردەم ۋەلام بدەنەو. وا پىندەچى رۆحى ئىنسان بەرېنتر بووېن و ئىدى نەتوانن خۆى لە قالبە كۆنەكاندا بگۇنچىننى.

شەپكى ناوخۆى خوتىناۋىي لەنىۋان بەھاكانى سەردەمەكەماندا ھەلايساۋە، ئاگا ياخود ئاگا جەنگىك لەنىۋان بەھاكانى ھەر ئىنسانىك لەگەل سەردەمەكەيدا ھەلايساۋە: جەنگىكى ناوخۆ لەنىۋان ئەفسانەى كۆن و ئەفسانەى نوپدا، ئەفسانەى كۆن كە پىشتەر خاۋەن دەسەلاتى رەھا بوو و ئەلغانىش ھىزى پىن نەماۋە، بەلام لەگەل ئەوھشدا بەھىرسەو ھەول دەدا پارىزگارىي بەدەسەلاتىيەو بەسەر ژيانماندا بكا و رۆلى خۆى لە رىكخستنى ئەم ژيانەدا بەھىلتەتەو. ئەفسانەى نوپش كە ھەولى داۋە و ھەنووكەش ناشىيانە و بەبى رىكخستەن ھەول دەدا فەرمانرەۋايى رۆحمان كا، لەبەر ئەمەيە وا دەكا ھەموو ئىنسانىكى زىندوو، بەھۆى ئو چارەنووسە درامىيەى زەمەنەكەبەو ئىنسانىك بى لە رەنج و عەزاب.

دەدەكانى رەۋرەۋەى چارەنووس بەر لە ھەموو كەس ھونەرمەند دەشىلن. جۆرە لىو و سەرىبەنجەيەكى ھەستىيار ھەن بەر لە تۇفان، پىندەچى ھەزاران سوژىيان پىندا رۆبىرى. ئاخىر لىو و سەرىبەنجەى ھونەرمەند بەو جۆرەن. كاتى ھونەرمەند بەيەقىنىكى تەواۋو لەبارەى ئەو زىبانەو دەدوئ كە ھورۇژمان بۆ دىننى، ئەوا ئەۋەى دەناخقى خەيالى ھونەرمەند نىيە، بەلكو لىو و سەرىبەنجەكانى وىن كە يەكەمىن پىزىسكەكانى زىبانىان بەردەكەوئ. ئىيمە دەبى بەپالەۋانئىيەو خۆ تەسلىمى ئەو حەقىقەتە بىكەن كە ئاشتى و خۇشى و ئەۋەى پىندەگوترى بەختەۋەرى، مەسەلەگەلىكەن ھى سەردەمەكانى تر: ھى رابردوۋ ياخود ئايندە. بەلام ھى ئەم سەردەمەى ئىيمە نىن، سەردەمەكەى ئىيمە لە دەمىكەو چوۋەتە مەدارى پەشئىيەبەو.

بەلام من بۆ دىسپلېنكردنى ئەم پەشئىيە، بەبى چ ھەولتىكى ئاگايانە لە شەردابووم تا لەۋە تىپەپىنم و فۆرمى رىزگارى بدۆزمەو (يا بىخولقىنم). لەھەموو نووسىنەكانما، زەمىنەى كارەكانم بەزەمەن و ئەفسانە دىرىنەكان پۆشپە، بەۋەشەۋە جەۋھەرى نووسىنەكانم نوئ و زىندوو بوو، تانۋوپان بەئازار و مەسەلەگەلى ھەنووكەيى چىراۋ، بەلام ئەم ئازارنە لەچاۋ ئومىدە مۆلەق و ھىشتا نادىارەكاندا كە لەھەولتى جىگىركردنى روخسارىندا بووم، كەمتر ئازارىان داوم و ئەفسونىيان كردووم. ئاخىر ترووسكەى ئەم ئومىدە مەزنانە تواناى ئەۋەمان پىن دەبەخشن تا رىك و راست بەپىتە خۇمان راگرىن و بەدلىنبايىيەو لەۋبەرى زىبان، لەبەردەم خۇماندا، لە چارەنووسى ئىنسان بنۆرىن.

نىگەرانىم بۆ ئىنسانى ئەمرو ئەو ۋەزە لىكەبەر ھەلۋەشاۋەيدا، كەمتر بوو لە نىگەرانىم بۆ ئىنسانى ئايندە لەھالەتى دروستبوون و نەشونومايدا، ھەمىشە لەبىرى ئەۋەدابووم ئەگەر ھونەرمەندى داھىنەر تەۋا و راستگۇزبانە گوزارشت بكا لە توتۇرە قولەكانى ناخى، ئەوا بەم كارەى يارمەتى ئىنسانى ئايندە دەدا تا سەعاتىك بەر لە ۋادەى خۆى لەدايك بى و ئىدى ئەم ئىنسانەش نىزىكتر دەبى لە كاملى.

لەبەرئەمە بەئاشكرايىيەكى فرەو، بەرپرسىيارىتىي ھونەرمەندى داھىنەرم ستايش كردو، بەخۆم دەگوت: "حەقىقەت، تەۋا و ئامادە و سەرىخۆ لە ئىنسان بوونى نىيە، بەلكو حەقىقەت بەھاۋكارىي ئىنسان و بەھۆى بەشدارىي ئەۋەو دەخولقى، ئەم حەقىقەتەش رىژەيىيە بەگوتىرەى بەھى ئىنسان. كاتى بەنووسىن يان بەكار مەجرىاى روپارىك دەكەينەو، ئەوا حەقىقەت بەناۋ ئەو مەجرىاەدا دەروا و ئاراستەيەك ۋەردەگرى كە ئەگەر دەستىۋەردان و بەشدارى ئىيمە نەبى، ئەوا ئەو ئاقارە ناگرىتەبەر. ھەلپەت ئىيمە بەرپرسىيارىتى تەۋا لەئەستۆ ناگرىن، بەلام بەرپرسىيارىتىيەكى گەۋرەمان لەسەر شانە.

دەشى نووسىن لە سەردەمەكانى تردا گەمەيەك بووېن: رۆژانى ھاۋسەنگى و ھاۋگۇنجان. بەلام نووسىن ئەۋرۆكە ئەركىكى خەتەرە. ئامانچى نووسىن خەلەفاندنى ئەقلەكان نىيە بەحەكايەتى پەرىيان ياخود يارمەتيدانى ئەقلەكان بۆ لەبىركردن، بەلكو ئامانچى نووسىن ۋەدەيىتەنى دۆخىكى يەكانگىرىيە لەنىۋان سەرجەم ئەو ھىزە رووناكانەدا كە ھىشتا لەم سەردەمە ئىنتىقالىيەى ئىمەشدا تواناى ژيانىان ھەيە. ئامانچ لەنووسىن ھاندانى ئىنسانە تا ئەۋپەرى ۋەدى خۆى بەكارىننى لەپىناۋ تىسپەراندنى درندە شاراۋەكانى ناخى.

قارەمانانى تراژىدىا گرىكىيە دىرىنەكان، ئەندامانى پەرتەۋەدى جەستەى دىۋىزىۋىس بوون و لەنىۋان

خوباندا له کیشمه کیشدا بوون. پیکه لپژانیاڼ به هوی پهرته وازه بیانه وه بوو، هه ربه که بیان گوزارشتی له به شیکه خواوه نډیتی ده کرد، واته هیهچ کامیان خواوه نډتیکی ته و او نه بوون. دیونیز یوس، خواوه نډی ته و او، به نه بیبروای له جه وه هری تراژیدیا را ده وه ستاو له دایکسونی چیرۆک و گه شه و ساته وه ختی ترۆپک و پاکژیونوه (کاساریس) ی به رتیه و بهرد. به لای بیبهری سه رتایبیه وه، نه دمانانی پهرته وازه خواوه نډ، گهرچی له ناویه کدا له پیکه لپژاندا بوون، به لای به نه پیتی له قوولایی نه و بیبهره دا یه کانگیر و ته بابوون، وی ده یزانی نه دمانانه جه سته ی خواوه نډی له گه ل پیکه ده پین و له ناو یه کدا به ته رزیکی راسته قینه ته با و هاوگونجاوون.

همه میسه له و باوره دا بووم که هاوئا هه نگیی ناینده له تراژیدیا ی نه مرۆدا ده بی به هه مان شیه به ژورور دوژمنایه تی و جه نگو به بشه کیتته وه و له نیو قاره مانانی پهرته وازه و دوژمن به یه کدا به کاملی بیبیتته وه. ئاوها نه رکیتک له راده به دهر قورسه و ده شتی هه ر وه دیش نه یه ت. ئیمه خو مان له له حزه ی نابووتی که ونی و خو لقا نډنی که ونی بیبیه وه ته که ته نانه ت مه زترین هه ولی فه ردیی له زور کاتا نه زوک ده که ویتته وه، به لای خودی نه م هه وله بی سه مه رانه وه به ردین، نه ک بو ئیمه، به لکو بو نه وانه ی دوی ئیمه دین، ریگه ده کاته وه و کومه کی ناینده ده کا تا له و ریگه یه وه هه نگا و بنی.

له کاتی نووسیندا، چ له سه فه ر و چ له ماله وه و له ناو خیزاندا، هه رگیز نه م به رپر سیار تیبیه خه ته ره به ری نه داوم، سه ره تا ته نه ا وشه بوو، وشه به له کردار، کور، ته نه ا کور، کوری خواوه نډ، نه و وشه نوتفه یی پیکه وه هه ر دوو دنیای بیبرو و نه بیبرو ده خو لقا نډتی.

هیور هیور، به حه ماسه تیکه زیاتره وه، له زه رای مه ره که بیدا رۆچووم. ئیدی سیبه رگه لی مه زن - ژولیانی مورته د، نیسفرۆس فوکاس، کونستان تین بالیلوگۆس و پرۆمیسیۆس - دهوری دلیان دا بووم و له چاره وانیی ده رفه تیکدا بوون خو تینی گه رم بخونه وه تا بو ژبانیاڼ بگه ریتیتته وه. نه م رۆجه مه زن و ئازار چه شتو وانه له ژبانیاڼدا روو به رووی په نچ و نه قینتیکی فره بوونه وه و به توندی به رامبه ر خودا و چاره نووس را وه ستا بوون. زور هه ول م دا تا نه م رۆخانه له و دنیای تر ده ریتیم، تا عه زاب و به ر خو دانیان - که عه زاب و به ر خو دانی ئینسانه - له به رده م زیندوو وندا به رز و پیروژ را گرم و خویشم ئازایه تیم تیبی.

من ده زانم هه رگیز نووسینه کام له رووی هونه ریبیه وه کامل نابن، چونکه من به ده سته نه تقه ست هه ول ده ده م سنوره کانی هونه ر تیبه ریتیم، به و جو ره ش هاوئا هه نگی جه وه هری جوانی ده شک. هه رچه نډیک زیاتر نووسیم، قوولتر په یم به وه برد له نووسیندا هه ول م بو جوانی نه داوه، به لکو سه ربه ری هه ول م بو رزگاری بووه. پیتچه وانه ی نووسه رتیکی واقیعی، له به کاره ینانی گوته یه کی جوان یان سه جعیکی مه وزوون له زه ت نه برده وه. ئاخه ر من ئینسانیتک بووم له مملانی و عه زاب، ئینسانیتک له دووی رزگاری، ویستوومه له هاوار و نه عه رته ی با پیرانم قوتارم بی و بیانکه مه مه خلوقگه لی زیندوو. هه ر له به ر نه مه بوو یارمه تیم له و که سی تیبیه مه زانه ده خواست که به سه ره رفرازی له نه زمونه سه خت و دژواره کان ها تبوونه دهر. ویستوومه به ته ماشا کردنی توانای رۆحی ئینسانی بو هه لگزان به سه ره هه ر شتی کدا، ئازایه تیم تیبی، نه مه بوو نه وه ی زانیم و نه وه ی بیبیم: هه مان جه نگی هه میسه یی که له ناخی منالیمدا له پیتش چاواندا

هه لایسابوو، نه و جه نگی هیشتا بی وچان له ناخه و له دنیای ده روه دا درتیه ی هه بوو، نه و جه نگی ببوو فاکته ری بی پشوری هه موو ژبانم، له به ر نه مه یه که له ته وای کاره کاڼا، نه م دوو مملانی تیکه ره، ته نه ا نه م دووه، هه میسه که سایه تی سه ره کی بوون.

حه یفیک نووسین تاقه پالپشتیکم بووه له به ر خو داندا، هه ر له به ر نه مه ش بوو په نام بو نووسین برد. کریت و تورکیا، خیرو شه ر، روناکی و تاریکی بیوچان له ناخدا له مملانی دیا بوون. ئامانجم له نووسین، ئامانجیک که سه ره تا نااگایانه و دواتر نااگایانه، نه وه بوو که به هه موو توانامه وه یارمه تی کریت و خیر و رووناکی بده م تا سه ره که ون. ئامانجی من له نووسین جوانی نه بووه، به لکو رزگاری بووه.

کاتیک ها تمه دنیا نه م مملانی تیبیه له وه په ریدا بوو، پیتدا ویستی کومه ک کردن هیتد هه نو که یی بوو که به خیریای توانیم په یه نډی توندوتو لئی نیوان خه باتی که سیم و خه بات له دنیای ها وچه ر خدا بیبیم. هه ر دوو کمان له شه رکه ماندا بو رزگار بوون له یه ک ده چوون، رزگار بوونی من له با پیره تاریکه کام و رزگار بوونی دونیاش له کونی تا وانبار. ئاخه هه ر دوو کمان ده جه نگی تا رزگارمان بی له تاریکی.

جه نگی دووه می جیهانی هه لایسابوو، شه ر بالی به سه ره سه رانه سه ری نه رزدا کیشابوو. هه نو که به ئاشکرا ده بیبیم که هه ر سه رده میک شه ی تانیتکی تاییه تی خو ی هه یه، فه رمانه و نه و شه ی تانه یه نه ک ئیمه، شه ی تانی سه رده مه که ی ئیمه له جو ره خو تینه خو ره کانه، هه ر وه ختی دنیا ده گه نچ و پتیوسته ئیدی له به یین بچی، بارو دۆخه که به و ته رزه ی لیدن. پیتده چی نه قلیتیکی ناینسانی، سه روو ئینسانی هه بی یارمه تی رۆح بدا تا خو ی له ئینسانی گه نیو رزگارکا و به ره و سه ره وه هه لگزی، کاتی رۆح ده بیبنی دنیا به به رده میدا تیتده په ری و ریگه ی له به رده م دا ده خا، ئیدی نه و شه ی تانه خو تینه خو ره سه ریشک ده کا تا نه م دونیایه له به یین به ری و ریگه ی بو بکاته وه. ریگه ی خو تیاوی. تا ئیدی بی ترس به ریگه ی خویدا پروات.

دنیای چواره دورم ده بیبنی و ده ژنه فت که نابوت ده بوو، هه موو ئینسانیتک نابووتی دنیای ده بیبنی، رۆجه پاکزه کان هه ولی به ره نگاریو نه وه یان دا، به لای شه ی تان فوی پیتدا کردن و په رو بالیانی سووتاند.

که جه نگی هه لایسا، هه مدیس پتی چیاکانی کریتم گه رته وه به ر، ده مزانی له وئ ئارامی و سه بووری وه ده ست نه یتم، به لکو تاقه شتی به ده سته دینم شانازیبه که که بونیاده م له ساته وه خته دژواره کاندای گه ره کیسه تی تا خو ی له بی به هایی پی قووتارکات. جار تکیان جه نگا وه رتیکی پیرم بیبنی که دوی رتیره سمی یه کشه مه له سه ره سه کو ی کلنسا دانیشستوو، قسانی بو جحیلان ده کرد تا ئازایه تی بیان بخاته به ر. ده یگوت: (له ترس بنۆن، گه ر ده توانن ریک چا و له چاوانی بیب، ئیدی نه وکات ترس ده ترسی و هه لډن!) هه ربه یه منیش گۆچانه کم هه لگرت و کۆله پشسته کم له کۆل نا و رووم کرده شاخ، نه مه له وکاته دا بوو که نه لمانه کان رتی خو یان بو نه رویتز ده کرده وه و له داگیر کردنیدا بوون.

نیوه رۆیه کیان به دامینی پسیلو ریتیدا تیتده په ریم، که سیک له قه دی شاخه که وه به ده نگیکی زیقن بانگی کردم: "هیتی ئامۆزا، ئا له حزه یه ک را وه سته، گه ره کمه پر سیار تیکت عه رزه کم!"

که سه رم هه لبری، پیاو تیکم بیبنی له چیا که وه شو رده بووه، له مه به ره وه بازی بو نه و به ر ده دا و به رده کانی ژیریتی ده ترزان و ده نگدانه وه یه کی گه وره یان ده خسته وه، پیتده چوو ته وای شاخه که له گه ل ویدا هه رس

بینیتته خوارهوه، ههنوکه دهمتوانی بیینم که وی شوانیکی پیر و که تهیه، راوهستام و چاوه‌رپییم کرد. له‌خۆم پرسى: "دهبى چى لیم بوئ و ئەم ههموو پەرۆشییەى بۆ وه‌لامى چ پرسیاریک بى؟" لیم نزیک بۆوه و له‌سەر بەردیک راوهستا، سینگى رووت و کولکن و هه‌لمى لى هه‌لده‌سا. به‌هه‌ناسه‌پرکیوه پرسى: "هتیا نامۆزا، ئەرى وه‌زعى نەرۆیژ چۆنه؟" ناخر بیستبووى ولاتیک له‌خه‌ته‌رى دیلیدا. هه‌لبه‌ت نه‌یده‌زانى نەرۆیژ چیبیه و که‌وتوته کوپوه و چ جوړه بونیاده‌مگه‌لیکی لى ده‌ژین، تاقه شتیک که ده‌یزانى ئەوه بوو: نازادى له‌خه‌ته‌ردایه.

وه‌لامیم دایه‌وه: "باشتره باپیره، جیتی نیگه‌رانى نییه!"

شوانه‌ى پیر به‌دهم خاچکیتشانه‌وه، مراندی: "سویاس بۆ خودا!"

پرسیم: "حه‌زت له‌سیگار نییه؟"

- "نا، چى له‌سیگار بکه‌م؟ مادامه‌کى نەرۆیژ باشه ئیدى ئەوه‌ندهم به‌سه!" واى گوت و گوچانه‌کەى بادا، ههمدیس به‌هه‌رازدا هه‌لزنه‌ییه‌وه تا به‌گایه‌له‌کەى بگاته‌وه.

به‌خۆم گوت: هه‌ر به‌راستى هه‌واى گریکستان پیرۆزه، هه‌ر به‌راستى نازادى لێره له‌دایک بووه، ناخر چ جوتیار و شوانیکی ترم نه‌دیوه وه‌ک ئەم شوانه به‌ناو‌ها شله‌ژان و پەرۆشییه‌که‌وه ئەزمونى دژوارى سه‌رزه‌مینىکى نه‌ناسراوى ته‌جروبه‌ کردبى که له‌پیناوى نازادیدا ده‌جنگى. ناخر خه‌باتى نەرۆیژ ببووه خه‌باتى ئەم شوانه گریکستانىیه، له‌به‌رئەوه‌ى نازادى به‌لامى ئەم شوانه‌وه وه‌کى کیه‌که‌ى وه‌ها‌بوو.

هه‌روا که له‌ئارامى ژینگه‌ى خه‌زانیدا ده‌منوسى، ئەم گۆزانکارىیه نازایانه‌بەم وه‌دى هتیا به‌وه‌ى به‌رۆلى خۆم به‌شداری له‌وه‌جنگه نه‌مه‌ردا بکه‌م، به‌لام ناو به‌ناو قه‌له‌م و قاقزم وه‌لاوه ده‌نا تا ئەو رێگه‌یه بگره‌به‌ر که به‌دار زه‌یتون و رەز ده‌وره‌دراو و به‌(کنۆسۆس) کۆتایى ده‌هات. سه‌ره‌تا که ئەم موجیزه پێشبینى نه‌کراوه‌ى کریت وه‌ک هه‌لقولبى به‌هار له‌خاکه‌وه وه‌دیارکه‌وت، سه‌ره‌تا که پێیلیکانه‌ى به‌ردين، ستونگه‌کان، هه‌وشه و نیگارەکانى سه‌ر دیوارم بىنى، خۆشى و خه‌مىک دایگرتم له‌ده‌ربرين نایه‌ت، خۆشى و خه‌م بۆ دونیایه‌ک که وێران ببوو، خۆشى و خه‌م بۆ چاره‌نوسى پالەوانیه‌تیه‌کانى ئینسان، جی‌کردنه‌وه‌ى خۆى له‌رووناکیدا بۆ یه‌ک خوله‌ک و پاشان رۆچوونىکى نه‌مرانه له‌گه‌رداوى فه‌نا‌بو‌ندا.

به‌را‌ده‌یه‌ک که له‌ئهن‌دیسه‌مدا کۆشكى پادشایه‌تى رۆنرابۆوه، جارىکى تر له‌ژیر هه‌تاوى کریتدا خۆى ده‌شت، هه‌روا شه‌ره‌گا و ژنان به‌سینگ و مه‌مكى رووته‌وه، لى سووراو کراو و که‌زى لوول و په‌خشان، هه‌موو ئەوانه به‌سه‌ر دیواره نیوه وێران‌کانه‌وه زیندوو بسوونه‌وه، به‌هه‌مان ئەندازه‌ش قیامه‌تیک له‌ به‌رامبه‌رما وه‌دیارکه‌وت، باپیرانى نه‌ناسراو له‌قوولایى سه‌رده‌مه‌کانه‌وه سه‌ریان به‌رز کرده‌وه: پیاوانى لال و که‌یف‌ساز و فیل‌باز، ژنان به‌ناوه‌لگراسى چنراو به‌ئەستیره‌ى ئاسمان و چنراو به‌ئەستیره‌ى زه‌ریا و چنراو به‌گولێ ئەرز و ماری ژه‌راوى خواوه‌ندیش به‌قۆل و باسکیاندا شوپبووه.

به‌لام رۆژیکیان که ههمدیس ئەم رێگه به‌به‌ره‌که‌ته‌م گرته‌به‌ر و گه‌یشتمه چى پیرۆزى قیامه‌ت و به‌سه‌عات له‌نبو ئەو موجیزه دارووخواوه‌دا که‌وتمه پیاسه، تابلۆیه‌ک زیاتر له‌ تابلۆکانى تر رایچله‌کاندم،

وه‌ک ئەوه‌ى یه‌که‌م جار بى بیینم. بى چ دوولبیه‌ک، ترس و ئومێده‌کانى ئیستای رۆجم وه‌لامى ئەم تابلۆیه‌یان ده‌دايه‌وه، هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌ش بوو ئەو رۆژه بۆ یه‌که‌م جار په‌یم به‌مانا شاراوه‌که‌ى برد. ماسى جوړاوجۆر به‌کلکى به‌رزیا‌نه‌وه شاد و خۆشحال له‌ئاوه‌که‌دا هه‌لبه‌ز و دابه‌زیان بوو. له‌هه‌مان ساتدا، کوئوپر ماسییه‌ بالداریک له‌ناوه‌راستیا‌نه‌وه باله‌ چکۆله‌کانى کرده‌وه، له‌ ناوى زه‌ریاکه‌دا خۆى را‌ده‌پسکاند تا هه‌وا هه‌لمژى، ناخر ئاوها کاریک له‌سروشتى ماسیتى ئەوه‌وه به‌دوور بوو، به‌لام له‌هه‌مان کاتیشدا نه‌یده‌توانى هه‌موو ته‌مه‌نى خۆى له‌ ئاودا به‌سه‌ربه‌رى، له‌به‌رئەمه‌هه‌زى کردبوو له‌چاره‌نوسى خۆى ئەولاوه‌تر بچى و بۆ له‌حزه‌یه‌کى تیه‌پر، به‌گۆره‌ى توانای خۆى هه‌وا هه‌لمژى و بیته‌ چۆله‌که، به‌لام ئیدى ئەمه‌ به‌س بوو، ئەو له‌حزه‌ تیه‌په‌ره ئەبه‌دییه‌ت بوو، ناخر ئەمه‌یه‌ مانای ئەبه‌دییه‌ت.

که سه‌یرى ئەم ماسییه‌ ته‌یره‌م کرد، له‌گه‌له‌یدا هه‌ستم به‌هاودلی کرد و تژی بووم له‌ وروژان، وه‌ک بلتی ته‌ماشای رۆحى خۆم بکه‌م که هه‌زاران سال له‌وه‌ویه‌ر به‌دیوارى ئەو کۆشکه‌وه وینه‌کیشرا‌بوو. به‌چیه‌ گوتم: "ئەم ماسییه‌ پیرۆزه کریته، ماسییه‌ک که باز ده‌دا تا له‌ ناچارى تیه‌په‌رینى و نازادى هه‌لمژى!" ئەى مه‌گه‌ر عیسا، Ichthys (*) به‌تیه‌په‌راندى چاره‌نوسى به‌شه‌رى و به‌کانگه‌یربوون له‌گه‌ل خواوه‌نددا، به‌واتایه‌کى تر، به‌یه‌کانگه‌یربوون له‌گه‌ل نازادى ره‌هادا هه‌مان شتى داوا نه‌کرده‌وه؟ ئەى مه‌گه‌ر هه‌موو رۆحیکى جه‌نگاوه‌ر به‌دواى هه‌مان شتدا ناگه‌رى: تیکوینیک شکاندى به‌ره‌ست و سنوره‌کان؟" به‌خۆم گوت: "به‌خت یاوه‌رى کریت بووه و ده‌شت یه‌که‌مین جینگه‌ى سه‌ر ئەرزى له‌دایکبوونى ئەم رهمزه‌ى رۆح ده‌بینى که له‌پیناوى نازادیدا ده‌جنگى و ده‌مرى." ئەمه‌یه‌ ماسییه‌ بالدار، رۆحى ئینسانى به‌رخۆده‌ر و ته‌سليم نه‌بوو.

له‌ ماسییه‌ بالداره‌که ورد ده‌بوومه‌وه که ده‌یوست دلێرانه له‌ئاوه‌که باز بداته ده‌رى. ديقه‌تى پیاوان و ژنانیکى شوخ و شه‌نگ و ناوقه‌ باریکم ده‌دا که له‌ گۆره‌پانى به‌رد رێژکراودا له‌گه‌ل گادا گه‌مه‌یان ده‌کرد، له‌میتیه‌ شێرێکم ده‌نۆرى که‌له‌نبو گوله‌ سۆسه‌نه‌کاندا راکشابوو، هه‌ولم دا ئاماژه‌ شاراوه‌کانیان لیک بده‌مه‌وه. ئەرى سه‌رچاوه‌ى ئەو هه‌موو نازایه‌تى و خۆشحالییه‌ چ بوو؟ باسكى داگیرکه‌رانه‌ى ژن، ئەو باسکه رووته‌ى ماری ره‌شى پيدا شوپبووه، چ نوێژیکیان ده‌کرد و نوێژیان بۆ کى ده‌کرد؟ ئەم تینووتیه‌ بى کۆتاییه‌ بۆژیان و ئەم زه‌رده‌خه‌نه نازایانه و بى ترسه له‌به‌رامبه‌ر خه‌ته‌ر و مه‌رگدا، سه‌رکیشى و سه‌رچلیى مه‌رگبارى باپیران و رووبه‌روبوونه‌ویان له‌گه‌ل مه‌رگدا، له‌ مندا ده‌زیانه‌وه. وا پێده‌چوو گا و ئینسان، مه‌رگ و رۆح له‌گه‌ل یه‌کدی‌دا هاوړى بن. هه‌ردووکیان رووت، هه‌ردووکیان وه‌ک جه‌نگاوه‌ر به‌زه‌بى بۆنخۆش چه‌ورکراو. سه‌عاتیک، دوو سه‌عات تا ئاوابوونى خۆر گه‌مه ده‌کهن. شپه‌زه و تووره به‌خۆم گوت: "لێره‌دا، له‌ له‌حزه‌ى ئەم رووبه‌روبوونه‌وه‌یه‌ى نیاوان کریت و هه‌لدێردا، نه‌یتى کریت شارداوه‌ته‌وه، پتووسته له‌سه‌رم ئەو نه‌یتى به‌دۆزمه‌وه.

مه‌سیح و بو‌زا و لىن له‌ قوولاییمرا په‌نگیان په‌رپوو، خاکی کریت هۆشى پى نه‌هیشته‌بووم، هه‌نوکه

(*) ئەم وشه‌یه‌ به‌جگه‌ى گریکیه - به‌مانای ماسى دیت.

بئى ئەۋەي ئاۋرېدەمەۋە، سەرم ھەلبىرى تا بەپەرۋىشى و ترسەۋە چاۋ بېرمە ترۆپكىكى نەبىنراۋ كە ھېشتا بەھەر پۆشراۋو، چاۋ بېرمە ترۆپكى سىنا كە خواۋەندى من لەۋى، چەكدار بەلبېسىە و ياساگەلى بەزەبر و زەنگ نېشتەجى بوو. (دلم وای پېدەگوتم).

ھەستەم كە ھېزى نوئى، بەرپىسارى نوئى پڑاۋنەتە دەمارەكەمەۋە، وا پېدەچوۋ پۆم پېكەۋە لەگەل خاكى كرىندا، بەپېكەنەن و فرمىسكى دېرىنە تر شىلراىن. جارىكى دى سەرنجىم دا خاكى كرىت چەندىك توندو تۆل و پتەو و بەچ دلتىابىيەكى پەنەنەۋە پەپوۋەندى خۆى بەرۋەۋە دەخاتە روو. بەھەمان شېۋە، گولېش ھەمان ھۆشبارى ناۋەكى بەو گلە ھەپە كە بەرگەكانىدا ھەلدەگرتى و دەپتە رەنگ و بۆن.

بېنىم پۆم ۋەكو مىنىاتۆرى نەپتىئامىزى كرىت لەخوتىما پراۋە و شېۋە چارۋكەيەكى سى ستونگە ۋەرگرتوۋە، لەھەمان سەددا و بەھەمان ترس و پەرۋىشەۋە دەژيا و بەنىۋان سى كېشۋە و سى (با) بەزەبروزەنگ و نوتفەبىدا - ئاسىاي پېرۆز و ئەفرىكا ھەلايسا و ئەۋرۋاپا ھۆشباردا - سەفەرى دەكرد. پەرۋىشى ناگايانە - ياخود ناگايانە - سى سالەھى سالم بەزەرورەتېكى زىاترەۋە لەناخما ۋەئاگابوۋنەۋە. پەرۋىشى بۆ ئاشتكردەۋە ئەم سى ئارەزوۋە و ھەۋلى ناھارۋەنگ و گەيشتن بەپالەۋانېتى مەزن - گەيشتن بەپېكەتەن، واتە گەيشتن بەتاكى پېرۆز و سى كوچكەيى.

رەمى ئابىنى (سى كوچكەي پېرۆز) لە ناخما لە ئاستىكى تردا بوۋە ئاستىكى كەمتر رەمى، بوۋە واقىيەكى سووتىنەر و مەھكەم و ئەركىكى خېرا و بالا. لەساتەۋەختىكى نەشۋەدا بەلېنم بەخۆم دا كە (يان ئەمە ياخود ھېچ!) بەفەرمانىكى سەرۋە ئەم سى كوچكەيەم بەئامادەكراۋى بۆ نەھات، بەلكو دەبوۋ خۆم رۆيىم. ئاخىر ئەركى من ئەمە بوو، ئەمە و چ شتىكى تر نا. بەخۆم گوت: "بى ھوۋدە نەبوۋە كە كرىت كەۋتە نېۋان ئەۋ سى ھەناسە مەزەۋە، بىن ھۆ نەبوۋە كە پۆم بارى قەدەرى كرىتى لەكۆل نا. ئەركى من ئەۋە بوو تا ھاۋارى كرىت لەساتەكانى خەو و بېدارى ۋى لەگەل خەلكەكەي، چىكانى، زەريا كەفچېنەكانى دەۋرۋەرى، جەستە و رۆخى ۋەرگرم و بېكەمە پەيامىكى بەكانگىر. ئەدى من كورى ۋى نەبوۋم؟ چما من لەخاكەكەي ۋى نەخولقاۋوم؟ ھەنوۋەكەش كە لەگەل دېرىنترىن شكزېدا روۋبەرۋو دەبوۋمەۋە، ئەدى ئەۋ فەرمانى پى نەدەدام ماناى شاراۋى بەرخۇدانەكەي، ھۆى ھاۋارە ھەمىشەبىيەكەي لەمیانەي سەدەكاندا، چۆنىتى پەيامە تايەتېيە كرىتېيەكەي كە ھەۋلى دەدا بەمرۆقابەتى بگەيەن، ھەلبېنم؟

رېى مالمەۋەم گرتەبەر، چما كەنگى لەچرە دار زەيتون و رەزەكانەۋە تېپەرېم؟ كەنگى گەيشتمە مىگالۋاكسترو و خۆم كە بەمالدا؟ بى ئەۋەي ئاگادارېم، ماسىيە بالدارەكە لىندا لىندا لەپېش چاۋانما بازى دەدا. بەخۆم گوت: "خۆزىا بىتوانىيا رۆخىكەم خولقاندا كە بىتوانىيا بۆ ساتەۋەختىكى زوو تېپەرېشبا بازى دابا و سنورە مەۋىيەكانى تىكۋىپىك شكاندا، بىتوانىيا گەر بۆ لەحزەيەكى زوو تېپەرېشبا لە ناچارى رىزگارى با، شادومانى و خەم و ۋەھم و خواۋەند لە دواي خۆبەۋە جى بېلى و ھەۋايەك ھەلمىزى كە ئالۋودە نەبوۋىن بەئىنسان و ئىنسان ھەلى نەمژتېى."

نامەيەكەم بۆ ھاتىبو كە بەقرىدېلەيەكى رەش پېچراۋو پولى سىرستان لە زەرفەكەي درابوۋ. تېگەبىشم،

بەدەستىكى لەرزۇك نامەكەم ھەلگرت. بۆچى بېكەمەۋە، ئاخىر دەستورېد مەزەندەي ھەۋالە جەرگېرەكەم كرىبوۋ. بەچرە گوتم: "مرد... مرد!" وام گوت و ئىدى دوتيا تارىك داھات.

ماۋەيەكى زۆر لە پەنجەرەكەۋە لە ھاتى شەۋم نۆزى، بېگومان ئىۋارە گولدانەكانى ھەۋشەيان ئاۋدبوۋ، ئەرز بۆنىكى خۆشى لى ھەلدەسا، ئەستېرەي شەۋ لەسەر پەلكىكى دىكاۋىي ئەكاكيا ۋەك دلتۆپىك شەۋم شۆر بېۋە، بۆ ساتىك نامە خەمىنەكەي دەستەم لەبېر كرىد.

كوتوپر ھەستەم كە بەھەلدانم بۆ رامان لەجوانىي دوتيا، ھەۋل دەدەم مەرگ لەبېر كەم، ھەستەم بەشەرمەزارى كرىد، بەجۋولەيەكى گرژ زەرفەكەم ھەلپچرى، يەكەم جار ۋشەكان لەپېش چاۋاندا كەۋتە سەما، بەلام ھېتور ھېتور لە سەما كەۋتن و تۋانىم نامەكە بەخوتىمەۋە:

- "من مامۆستاي گوندم و ئەم ھەۋالە بەسۋىتەتان پىن پادەگەيەنم سەبارەت بەئەلىكسىس زۆريا كە لېرە خاۋەن كانەبەردىك بوو، يەكشەمەي رابردوۋ لەسەعات شەشى ئىۋارە كۆچى دوايى كرىد. لەكاتى گياندا ناگى كرىد و گوتى: (مامۆستا نېزىكەم بەرەۋە، ھاۋرېيەكەم لە گرىكستان ھەپە و ناۋى فلانە، كە مردم نامەيەكى بۆ بنوۋسە و پىتى بلى من تا دوا دەقىقە ناگام لەخۆم بوۋە و بېرم لەو كرىدەتەۋە، لە ھېچ كام لەو كارانە ژىۋان نېم كە كرىۋوم، پىتى بلى ئومىدەۋارم ۋەزى باش بىن و ئەلەانىش ئىدى كاتى ئەۋەپە ھۆش بېنىتەۋە بەر خۆى، گەر ھەر قەشەيەك ھات گوتى لە ددانپىنانەكانم بگرتى و دوعاى غىفرانم بەسەرا بەخوتىن، بەۋ قەشەيە بلى ھەرچى زوۋە لەم ناۋەدا نەمىنەي و ھەر چەندىك دەپەۋى دەتۋان بەنەفرەتم كات. لە ژياندا زۆر شتم كرىۋون، بەلام ھەنوۋەكە تېدەگەم كە ھەموۋ ئەۋ شتەنە بەس نەبوۋن، ئاخىر خەلكانى ۋەك من پىۋىستە ھەزار سال بژىن. شەۋباش!"

چاۋانم لىك نا و دلتۆپە فرمىسكى گەرم، ھېتور ھېتور بەگۆنامدا تك تك رژايەخوار. بەچرە گوتم: "ئەۋ مرد، ئەۋ مردوۋە، مردوۋە، زۆريا بەيەكجارى رۆيشتوۋە، پېكەنەن مرد، گۆرانى لىك ترازا، سەنتور شكا، سەماي سەر خەر بەردەكانى كەنار زەريا كۆتايى ھات، ئەۋ زاۋە لە پرسىار كرىد نەدەكەۋت ھەنوۋەكە پرە لە خۆل، ئىدى لەمەۋلا چ دەستىكى لەۋ مېھەبانتر و چالاكتر شك نابرى تا بەرد و زەريا و نان و ژن نەۋاش كات!"

جەجمىن نەبوۋ، نەك لەخەمدا، بەلكو لە تورپەبىدا. ھاۋارم كرىد: "ئەمە زولمە، ئەمە زولمە! ئاخىر رۆحگەلى ۋەك ۋى نابى بىرن. چما ئايا ئەرز و ئاۋ و ئاگر و رېكەۋت دەتۋان زۆريا يەكى تر دوستكەن؟"

گەرچى چەند مانگىك لە ھەۋالى بىن خەبەر بوۋم، بەلام چ نىگەران نەبوۋم، ۋەك بلىتى باۋەرم بەنەمرى ۋى ھىنابى. بەخۆم گوت: "ئەدى چۆن دەپى سەرچاۋەيەكى ئاۋا ۋشك كا؟ چۆن چىرۆن دەتۋان رۆخىكى سەركىشى ۋا ناچاركا قەپال بەخاكدا بكات؟ چما لە دوا لەحزەدا پېكەنەن، سەمايەك، يان ھەر فىلېكى ترى شك نەبرد تا چىرۆنى پى فرېۋا و لەدەستى ھەلبى؟"

بەدرىژايى شەۋ نەمتۋانى بنوم، يادەۋەرىيەكان بەخىرايى يەك لەدواي يەك رىز بىۋون تا نىگەران و شەكەت بەپىلېلىكانەي زىمندا سەركەۋن، ۋەك بلىتى بىبانەۋى زۆريا لەئەرز و ھەۋادا كۆكەنەۋە و نەھىلن

په‌رتنه‌وازه بڼ، ته‌نانه‌ت چ‌کۆله‌ترین رووداوی تایبته بهو، وه‌ک ماسایی رهن‌گاو‌رهن‌گی نی‌و ئوقیانوسییکی ته‌نکی هاوینه ده‌دره‌وشایه‌وه، ناخر پیده‌چوو ئه‌وه‌ی ده‌ستی زۆریای به‌رکه‌وتبڼ ئیدی بووبیتته شتیکی نه‌مر.

به‌دریژایی شه‌وه له‌ فیکره‌وه چووم، له‌بیری ئه‌وه‌دا بووم تو‌بلتی بتوانم چ‌دوعایه‌ک به‌خوینم تا مه‌رگ - مه‌رگی وی- له‌ خو‌مدا وه‌ده‌رنیم؟

ده‌روازه‌کانی ناخ‌مه‌وتنه سه‌رپشت و یاده‌وه‌ریی تووره‌ ده‌رده‌په‌رینه‌ ده‌ری و بڼ ئارامانه هوروزمیان ده‌هینا تا له‌سه‌ر دل‌مه‌که‌که‌ بڼ، ده‌میان ده‌کرده‌وه و بانگیان ده‌کردم تا زۆریا له‌ ئه‌رز و زه‌ریا و هه‌وادا کۆکه‌مه‌وه و بۆ ژبانی بگه‌رینمه‌وه. مه‌گه‌ر ئه‌ی ئه‌رکی دل‌ ئه‌مه نه‌بوو؟ مه‌گه‌ر ئه‌ی خواوه‌ند دل‌ی بۆ ئه‌وها مه‌به‌ستیکی نه‌خولقاندوه‌ی: ژباندنه‌وه‌ی نازیزان و گه‌راندنه‌وه‌یان بۆ ژبان؟

زیندووی که‌وه!

له‌ راستیدا دل‌ی ئینسان چال‌تیکی قوول و داخراو و پر له‌ خویننه، کات‌ی ده‌کریتته‌وه، ته‌واوی تارماییگه‌لی بڼ ته‌سه‌للا و تینوو که‌ خو‌شمان ویستون، بۆ تینووتی شکان و هه‌ستانه‌وه هوروزم دین، له‌ چوارده‌ورماندا چ‌تر ده‌بنه‌وه و هه‌وا تاریک ده‌کن، باشه ئه‌دی بۆچی بۆ خواورده‌وه‌ی خویننی دل‌مان هوروزم دین؟ چونکه ده‌زانن ئه‌مه تاقه زیندوویونه‌وه‌یانه و له‌ودا نه‌بڼ، چ‌هه‌ستانه‌وه‌یه‌کی تریان نییه. له‌و رۆژه‌دا، زۆریا له‌ پیشی تارماییه‌که‌نه‌وه به‌هه‌نگاوی به‌رین رای ده‌کرد، پالی پینوه‌ده‌نان و وه‌لاوه‌ی ده‌نان، چونکه ده‌یزانی ویم له‌هه‌موو نازیزانی ترم خو‌شتر ده‌وی.

که‌ رۆژ بۆه بریاری خو‌م دابوو، کوتوپر ئارام بوومه‌وه، وه‌ک بل‌تی هه‌ستانه‌وه له‌ پیشه‌وه، له‌ناوه‌وه‌مرا ده‌ستی پیکردبڼ، پیده‌چوو دل‌مه‌جده‌لیبه‌ک بڼ و به‌په‌له به‌ره‌وه لای گۆر هه‌نگاوین‌ی تا قیامته‌ بڼ.

تا کات‌تیکی دره‌نگ له‌نیو جیگه‌که‌م نه‌هاقمه‌ ده‌روه، خو‌ری دهم به‌پیکه‌نڼی به‌هاری هاتبووه ژوروه‌وه و په‌یکه‌ره به‌ردینه یادگاریه‌که‌ی ژوور ته‌خته‌نوینه‌که‌می رووناک کردبۆوه. با‌بم ئه‌م په‌یکه‌ره به‌ردینه‌ی دۆزیبۆوه و کات‌یک منال‌ بووم به‌ژوور سه‌رمدا هه‌لی واسیبوو. من بروام به‌به‌خت نییه، به‌لام بروام به‌قه‌ده‌ر و چاره‌نوس هه‌یه، ناخر ئه‌م په‌یکه‌ره به‌ردینه، نه‌پینی ژبانم و ده‌شت نه‌پینی ژبانی (زۆریا) شی به‌ساکاریه‌کی سه‌رسوره‌ین کردبیتته‌وه. ئه‌م په‌یکه‌ره به‌ردینه بریتی بو له‌ نوسخه‌ی به‌ردیکی هه‌ل‌کۆل‌راوی سه‌ر گۆرت‌یک که‌ تیایدا جه‌نگاوه‌ریکی رووتوقووت که‌ ته‌نانه‌ت له‌ ساتی مردنیشدا ده‌سه‌رداری کلاوه ئاسنینه‌که‌ی نه‌بووه. جه‌نگاوه‌ره‌که ئه‌ژنۆی راستی له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که داناوه و به‌هه‌ردوو ده‌ست سینگی خو‌ی ده‌گوش و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ئارام به‌سه‌ر لێوه کۆم‌دراوه‌که‌یه‌وه ده‌شیتته‌وه. جووله‌ی ئه‌م قاره‌مانه هیند ئه‌فسووناوییه که‌ نازانیت ئه‌وه‌ی ده‌یکا سه‌مایه یان مه‌رگ! خو‌ ناشی سه‌ما و مه‌رگ پیکه‌وه بڼ؟

منیش که‌ ئه‌و خۆزه دهم به‌پیکه‌نڼه، نازایه‌تی دابوومه‌به‌ر، ئه‌و خۆزه‌ی که‌ جه‌نگاوه‌ری رووناک کردبۆوه و ئه‌وی بۆ ژبان گه‌راندبۆوه. به‌خۆم گوت: "گه‌ر مه‌رگیش بڼ ده‌یکه‌ینه سه‌ما. ئه‌ی دل‌، وه‌ره من و تو‌ خوینمانی بده‌ینن تا به‌ل‌کۆ ژبانی تی بیتته‌وه، وه‌ره هه‌موو هه‌ول‌یکمان ب‌خه‌ینه کار تا ئه‌م ئینسانه

زۆرخۆره، مه‌یخۆره، ئیشکه‌ره، میباز و ناواره‌یه بۆ سات‌تیکی تر بڼ، وای له‌م سه‌ماکه‌ره قاره‌مانه، که‌ خاوه‌ن رۆح‌تیکی مه‌زن و جه‌سته‌یه‌کی به‌توانا و ده‌نگیکی ئازادانه‌یه، به‌هه‌موو ژبانم چ‌که‌سیکی ترم نه‌بینیوه و نه‌ناسیوه له‌و بچ‌ی!"

کات‌ی نه‌مامی ئۆدیسسه له‌ناوه‌وه‌مرا چ‌رۆی کرد

ئه‌فسانه‌ی زۆریا له‌ناوه‌وه‌مرا ده‌ره‌نگی، سه‌ره‌تا شو‌ریکی مۆسیقاییی بوو، رینم‌تیکی نو‌ی بوو، وه‌ک بل‌تی خوین به‌گور به‌نیو ده‌ماره‌کانما بڼ و بچ‌ی، هه‌ستم ده‌کرد تام لڼ هاتوو و سه‌رم گیت‌ژ ده‌خوا، هه‌ستم به‌تیگه‌له‌یه‌ک له‌شادی و که‌سه‌ر ده‌کرد که‌ لیک جیا‌کردنه‌وه‌ی زحمه‌ت بوو، پیده‌چوو بارسته‌یه‌کی نامۆی چاره‌گران هات‌بیتته‌ خوینمه‌وه و هه‌موو ئه‌ندامانی جه‌سته‌م بۆ وه‌ده‌رنانی هه‌ستابنه‌ سه‌رپڼ. به‌لام ئه‌و جه‌سته نامۆیه که‌وتبووه به‌ره‌نگاری، که‌وتبووه تکا و ره‌جا، ره‌گی داده‌کوتا، پری به‌ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌دا ده‌کرد و نه‌یده‌ویست بچیتته‌ده‌ر، ببوو تو‌و، ببوو ده‌نکه‌ گه‌م‌تیکی ره‌ق، پڼ ده‌چوو وا هه‌ستبکا گوله‌گه‌نم و نانی حه‌پسبووی ناو ئه‌و تۆوه له‌ خه‌ته‌ردا بڼ و ئه‌میش ناو‌میدانه‌ بجه‌نگی تا خو‌ی و - ئه‌وانیش - له‌ فه‌نابوون بپاریژی.

چوومه‌ ده‌ری و چهند سه‌عات‌یک به‌کیت‌لگه‌کاندا گه‌رام، له‌ زه‌ریادا مه‌له‌م کرد، دووباره و دووباره گه‌رامه‌وه کنۆسۆس، وه‌کی ئه‌سپیک که‌ خو‌ی راده‌وشین و هه‌ول‌ ده‌دا ئه‌و مپشه‌که‌رانه‌یه له‌خۆی بکاته‌وه که‌ به‌پیت‌ستییه‌وه نووساوه، ئاوها منیش خو‌م راده‌وشاند و له‌قه‌م ده‌هاویشته. به‌لام بڼ هه‌وده بوو، تۆوه‌که لیکدا لیکدا ره‌گی تازدی داده‌کوتی و پالی به‌سه‌ر بوومدا ده‌کیشا.

هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا دووه‌مین گۆرانکاری نه‌پینی له‌ناخدا ده‌ستی پڼ کرد، به‌خۆراکدان و ئاودانی ئه‌و تۆوه به‌خوینم، ده‌مکرده به‌شیک له‌ هه‌ناوم و به‌و پیتی به‌هه‌رسکردنی ده‌مخسته ژیر کۆنترۆلی خۆمه‌وه. ناخر ئه‌مه تاقه ریتگه‌ی رزگاریم بوو، تۆوتیک که‌ وه‌ک داگیرکه‌ریک هاتبووه بوومه‌وه، ده‌بوو یه‌کانگیریم بڼ تا هه‌ردوو‌کمان ببوینایه‌ته براوه و دۆراو.

وشه و قافییه و لیک‌چوواندنه‌کان یه‌که‌نده‌ردوو چوارده‌وری تۆوه‌که‌بان دا تا وه‌ک نوتفه‌یه‌ک خۆراکی بدن، یاده‌وه‌ریه‌ کاله‌کان ژبان‌یان تی هاته‌وه، شادی و که‌سه‌ری هاوناوتیه، پیکه‌نڼ و وتووتی شاراهه به‌رزبوونه‌وه، رۆژانی پیکه‌وه‌بیمان وه‌ک کۆتری سپیی نازدار به‌به‌رده‌مدا تینده‌په‌رپڼ، یاده‌وه‌ریه‌که‌کان چینی‌ک بالاتر له‌ حه‌قیقه‌ت، دوو چین بالاتر له‌ درۆ سه‌ریان کرد، زۆریا ورده ورده شتیه‌ی گۆرا و بووه ئه‌فسانه.

شه‌وانه جو‌رته‌تی ئه‌وه‌م نه‌بوو بچمه‌ سه‌ر قه‌ره‌وتله‌که‌م، هه‌ستم ده‌کرد تۆوه‌که له‌کاتی نووستنی مندا کار ده‌کات، له‌ ئارامی پیروزی شه‌ودا به‌هه‌موو جه‌سته‌م گویم بۆ راده‌دیرا، وه‌ک کرمی ئاوریشم په‌ره‌ په‌ریدی دل‌می ده‌جووی و ده‌بووست په‌ره‌کان بکاته ئاوریشم.

شه‌وانه به‌کۆلانه ته‌نگه‌به‌ره‌کانی میگالۆ کاسترۆدا پیاسه‌م ده‌کرد، یاده‌وه‌ریه‌ دیرینه‌کان له‌ هه‌ر گۆشه و قوونیکه‌وه ده‌هاتنه‌ده‌ر، خو‌م وه‌ک مندال‌یک ده‌بینی که‌ به‌تاقی ته‌نها ری ده‌کا و حه‌زناکا له‌گه‌ل منالانی

تردا گه مه بکا، پاشان خۆم وهک هه زه کارێک ده بێنی که له گهڵ هاورێکانیدا به سههر شورا فینسیسیاییه که دا پياسه دهکات، ئهو شورا فینسیسیاییه که به سههر زه یادا ده بێنۆی. ئیواریه و شنه یهکی فینک هه لێ کردوه، شنه یهکی تژی به خویی زه ریا، گو له یاسه مین له باخچه چکۆله کانی ده رو دروستیه، بۆنی عه تری کچه گه لێک که ئه وانیش پياسه یان ده کرد و پیده که نین و سه ریان ده کرده سه رمان تا ئاورێک بده بینه وه و ته ماشایان که یین، به لام ئیمه له بهاری خواوهنده وه ده واین و له وتووێژی ئه ودها بووین که چما رۆح نه مره یان نا! هه ر کاتێک مانگ ده بووه چواره و ده دره وشایه وه، سه رمه ستیه کی ئه فسووناوی بالی به سههر بوئمدا ده کیشا، ده رگا و خشتی سووری سه ربانی خانوه کانی سه رمه ست بوون، به رده دار و سه رچاوه و بورجی ناقوسه کان جلکی قورسیان داده کهد و له ژێر باری قورسیاییه ک خۆیان رزگاره کرد که به درێژی رۆژ پرزه ی لێ بریوون. هه نووکه رۆحیان له رووت و قووتیه کی ته واو و له ژێر تریفه ی مانگدا پرشنگی ده دا.

یه که مین پایزه باران باری، ئاسمان بۆ سههر ئه رز دابه زی، تۆوه کان سه ربیان له په ناگه کانی خۆیان وه هێتایه ده ری و شاد و خه نی چاوانیان له ئاسمان بری. هه نووکه چوارچێوه ی ماله بابم گه لێک پین ته نگ بوو، ته نه ای ته نها خۆم گه یانده خانووه یه کی چکۆله و چۆلی به کێک له هاورێکانم. خانووه که له ده ره وه ی شار و که وتبووه که ناری زه ریا وه، خاوه ن هه وشه یه کی بازه یی و چواره ده ورگیارو به دیواری به رز، دوو دار لیمۆ و دار سه روویه ک و چه ند ئینجانه ی ریحان و شیوه ران له هه وشه که دا بوون، ده رگای خانووه که قورس و له سی چینکۆی ته خته یی و به سه ئ چین دروست کرابوو که کوتومت له ده روازه ی قه لا ده چوو، کێلۆنی ده رگا که به راده یه ک قورس بوو که بۆ راکیشانی ده بوو هه ر دوو ده ست و ته وای هێزی خۆت به خستبایه گه ر. چ به خته وه ریه یه ک دایگه رتم کاتێک کێلۆنه که م راکیشا و ده رگا که م داخست، ئیدی به ته نه ئی مامه وه و چ که سه ئ نه یده توانی پێ بێتته خه له وه ده وه. به سوپاسگوزارییه وه له کێلۆنی ده رگا که م روانی و پیم گوت: "کاتی ده چه مه به هه شت، قایم له بنه نه نگلی خۆمته ده نیم و له گه ل خۆم بۆ نه وینده رت ده به م!" هه ندێ که س ئه و ئه شیایانه له بن هه نه نگل ده نین که بۆ گوزه رانی ژبان، کاریان پین کردوون، هه ندێ که سیتر ئه و رمانه هه لده گرن که پێیان جه نگیون، خه لکانیکه تر ئه و قه له مانه ده به ن که پێیان نووسیون، خه لکانیکه تریش ده ستی دولبه ره کانیان ده گرن. ده ی منیش ئه م کێلۆنه له گه ل خۆمدا ده به م.

چ به تامه ته نها بیه ت و گوێ بۆ هه ناسه هه لکیشانی زه ریا رادیریت، گوێ رادیریت بۆ دا کردنی یه که مین دلۆیه باران به سههر دار لیمۆ دار سه رووی هه وشه دا وه ستبه که یه ت وا تۆویک خه ریکه هه ناوت ده کرۆژی. زۆریا له ناوه مه را وه ک قۆزاخه یه کی پێچراو له توێکلیکی تۆکه مه و ته نک راکشایوو، جووله ی نه ده کرد، به لام هه ستم ده کرد شه و و رۆژ یزاوتیکی پێ نه یی له ئه یه و قۆزاخه یه دا له کاردا به، هێره هێره ده مه ره کانی پێ ده بوون له خوین و گوشتی جه سه ته ی نه رم ده بوو - توێکله که له هه ر ساتیکدا بۆی هه بوو لای شانه کانییه وه درزی تی بێ و باله ناکامل و نه کراوه و بێ توانا کانی وه دیار که ون. کریمیک له نیو قۆزاخه که دا راکشایوو که هه ناسه یه کی شیتانه ی کوتوپر و مه له کوتی تی هاتوو، هه ر بۆیه خواخوای بوو له شیوه ی په پوله یه که دا بیه ته ده ری. منیش خوره ی یه که مین بارانم ده ژنه فت، ده نگی قلیشبردنی عه رد که

بارانی له خۆیدا جێگه ده کرده وه، ده نگی ده نکه گه نم که له نیو خاکدا ئای ده خوازده وه و ده ناوسا و په گه سه وه تۆکه مانی خۆی به خاکه وه گری ده دا، پاشان خاکه که ی لاده برد و قه دی به ره ئاسمان هه لده بری تا گه مکه بیه ته نان و خه لکی بیه خۆن بۆ ئه وه ی به زیندوویتی بێتن و خواوه ند له مردن رزگار که ن. به رده ی گویم راده تیرا و ده نگی رۆحیکم ده ژنه فت که له پال هه ر په لکیکی چکۆله ی گیادا وه ستابوو تا له گه شه و ئه نجامدانی ئه رکه که ی له سه ر ئه رز کۆمه کی بکات. لیره له قه لا ی ته نه ایی خۆدا هه ستم ده کرد ته نه ات ناچه ره ترین مه خلوقاته کانی خودا - ده نکه گه نم، کریم، مېرووله - کوتوپر نه سه بی مه له کوتی خۆیان وه بیه رده ته وه، دیوانه یییه کی له خواوهنده وه نازیل بوو ده یانگری و ده کارن پله به پله هه لگرتن تا ده ست له غه رووی خواوهنده وه بدن و هاوشانی فریشته و مه لایکه ته کان له پالیدا راوه ستن، نه ک هه ر ئه وهنده، به لکو بۆ خۆشیان بینه مه لایکه ت.

کاتی به زۆریا ئاشنا بووم، ئه و کاته ی که هیشتا سه یه ره که ی ده که وته سه ره عه رد و زانیم نه جه سه ته ی و نه گۆزانی و ته نه ات نه سه ماکه شی هیند گه وه نه بوون جێگه ی و بیان تیده ابیه ته وه، له خۆم پرس ی چما به درزیدنی قۆزاخه که چ جوژه درنده یه ک له ناخمه وه بیه ته در. دردۆنگانه چاوه ری بووم، چ درنده یه ک، چ به ره وه تیک ی برسی، چ بلتسه یه کی نه مر و ناومید؟ به خۆم گوت: "کاتی کریم، کریمی ناچه ره گه ره کی بێ بیه ته په پوله، ئه دی ئه ی زۆریا گه ره کییه تی بیه ته چی؟"

ئه وانه رۆژانیکی پیرۆزن له رمانی پیرۆز. باران ده باری، هه وه ره کان په یه وه و خۆری تازه کی خۆشتوو وه دیار که وت، گو له لیمۆ به ری گرت و لیمۆی سه وز و پیرۆز به دره خته کانه وه ده دره وشانه وه. شه وانه ئه ستیره کان وه دیار ده که وتن و به ژوو سه رمه وه ده گه ران و له خۆرئاوا دا ده که وتن، زه مه ن وه ک ئای زه مه م خوره ی ده هات، هه ستم ده کرد سه رم به دلنیایی و نازایه تیه وه وه ک که شتییه که ی نوح به سه ره زه مه ن و گه رادا، تژی له هه موو جوژه دووانه یه ک، نازه لان، مه لان، ئینسان و خواوهنده کان - چاره که ی هه لدا وه و ده چیه ته پێش. هه موو یاده وه ریه کانم کۆکرده وه، سه ره له نوێ به هه موو گه شته کاغدا سه فه رم کرده وه و هه موو ئه و رۆحه له مه زانانه م گه رانده وه زه یین که له ژیاغدا مۆم بۆ داگیرساندبوون و ئیدی شه پۆل شه پۆل خوینی خۆم بۆ خۆراکدانی تۆوه که ی ناخم ده به خشی و چاوه ری بووم. خۆراکی ئه و تۆوه هه نگوینیکی گرانه ها بوو که دوای عومریک هه لمژینی بۆنخۆشترین و ژه هراویترین گو ل کۆم کرد بۆوه. بۆ یه که مین جار مانای واقیعی ئه فینی باوکه یه تیه چه شت و زانیم کو چ سه رچاوه یه کی نه مریه. ته وایه ک وه ک ئه وه ی که مرواری مایه ی نه خۆشیی سه ده دف و له هه مان کاتیشدا مه زنترین ده سه که وتیتی، ئاوا منیش هه ستم به شه رزه یی و (تا) م له خویندما ده کرد و له هه مان کاتیشدا په یامیکه نه یی له و سه رچاوه قوولا نه وه که له چاره نووسا زترین ساتی ژیاغدا پێیان گه یشتبووم - یان له وه دا بووم پێیان بگه م - ده هاته در. ناخه چاره نووسم له سه ره بناغه ی ئه م تۆوه، ئه م کوره دیاری ده کرا.

***

پاییز تیه پری و زستان هات، له کێلگه کێلراوه کانی ده وره به ری خه له تگه که مدا پياسه م ده کرد و وره ی ئه و عه رده بێ گزۆگیایه م ستایش ده کرد که تۆوی له ناخی خۆیدا ده پاراست و به باوه ر به خۆیوه نه وه

چاوه پتی هانتی به هاری ده کرد. منیش له گه لّ خاکدا چاوه پتمده کرد، هه ستم ده کرد جینسی خۆم گۆریوه، وهک بلتی بوویتمه ژن و وهک عهد تووه کهم - وشه - خوراکدهم و چاوه پتی بم. به خۆم گوت: "خۆزیا بمتوانیبا ته وای نازار و ئومیدده کانم لهم وشه بهدا بهرجه سته کردبا و کاتی ده رکی عهد ده که موهه تا برۆم، ئەم کوردهم له دوی خۆم جی هیتشتبا!"

زاهیدیکم بیرکه وتوه که رۆژتکیان له چپای ناتوس بینیبوم. گه لای سپیداریکی نابوه بهر رۆشنایی و دیقه تی لێ ددها و هۆن هۆن فرمیسکیش له چاوانییوه ده رزایه خوار. چه په ساو له جیتی خۆم راره ستام و پرسیم: "باوکی بیروژ، ئه ری لهو گه لایه دا چ ده بینی که ئاوها تۆی هیناوه ته گریان؟" وهلامی دامه وه: "مه سیحی له خاچدراو ده بینم!" وای گوت و گه لاکه ی ئه مدیو و ئه و دیو کرد و روخساری له خۆش حالیدا پرشگی دا.

ئه مجاره بیان پرسیم: "ئه ی هه نوکه چ ده بینی که ئاوها خۆش حالیت؟"

- "کورده کهم، مه سیحی رابوو ده بینم!"

چ ده بوو گه ر هونه رمه ندیش به هه مان شتیه توانیبای سه ره له به ری نازار و ئومیدده کانی له ناچیزه ترین به شی دنیا - له میروو، سه ده ف، دلۆیه ئاودا - بینیا. نه ک ته نها عه زاب و ئومیدده کانی خۆی، به لکو عه زاب و ئومیدده کانی هه موو که ون، چ ده بوو گه ر توانیبای له هه ر خورپه به کی دلدا، ئینسانی له خاچدراو و ئینسانی رابوو بینیا! چ ده بوو گه ر په ی به وه بردبا که میرووله و ئه ستیره مارماسی و ئه ندیشه کان وهک ئیمه له ره حمی هه مان دایکه وه هاتوونه ته ده ر و تیگه یشتبا هه موومان عه زاب ده چیژین و هه ر هه موومان چاوه پتی هانتی رۆژتکیان چاوانان بکه یه وه و بیینین هه موومان به کتیکین و - ئیدی رزگاریین.

هه رگیز ئه و مانگه عیرفانییه ی چاوه روانیم له یاد ناچیته وه، خسه ی گه لا لیمۆ، فرینی هه نگ، ئارام نه گرتن و لیکدا لیکدا ئاه هه لکیشانی زه ریا و خۆکیشانی به ده رگای ماله که مدا، تیپه رینی قۆره یه که به سه ر سه ریاندا - ئه مانه هه موو نازاریان ددهام و کولی گریانیا به رده دام. پیتده چوو خواوه نده ک جه سته می به ر قامچی دای و جه سته م ته نانه ت هه وه له ی هه لکردنی شنه یه کی به سه ریدا نه مای.

تا دواجار ئیدی رۆژتکیان نه متوانی له وه زیاتر به رگه بگرم، ئه زمونی سالانی له وه وه به رم فیبری کردبووم که تاقه رینگه ی خۆرگارکردنم له نازاری به سوئ و شاگه شکه بوون و وه ده سته هینانه وه ی نازادیم ئه وه به که به وشه گه لی سیحر ئه و نازاره یاخود ئه و خۆشییه ئه فسوونکه م. له ولاته گه رمه سیریه کاندا، کرمیکی زۆر ورد و قه یتانی، پیتستی بونیاده م درز تیده با و ده یخوا، سبحر باز ده گاته جی و (نای) ه سیحراوییه که ی ده ردیتنی و ده یژهنی، کرمی ئه فسوون بوو وه دیارده که وئ، ورده ورده خاوه ده بیته وه و دیتنه ده ر. ئاخ (نای) هونه ریش هه ر ئاوها به.

رۆژانی ئارام و به تیشکی هه تاو شۆراوی به نیوه ری هانتن. رۆژانێک که خواوه ند به مه به ره بانیی ره های خۆی له چله ی زستاندا دایناون تا مه له زه ریا ییه به سته زمان و گونا هه کان بتوانن به دلنیا ییه وه له و رۆژانه دا هیلکه کانیان له سه ر به رده کان دانین. له و رۆژانه دا جاریکیان چووم بۆ زه ریا و مه له م کرد، له

ئای زه ریا هاتمه ده ر و خۆم به هه تاو وشک کرده وه، به هه موو عومرم تامی ئارامییه کی جه سته یی و به خته وه ریه کی رۆحیی ئاوهام نه چه شتبوو. گه رامه وه ماله وه، په ره موو چه که م هه لگرت (ئاخر نابه که ی من ئه وه به) و به نه رمه له رزیک به سه ر قاقزدا نوشتامه وه.

ده منووسی و ده مکۆژانده وه، نه مده توانی وشه گه لی گونجاو بدۆزمه وه، گا وشه کان هیچ و بی رۆح بوون و گا به شتیه یه کی بی مانا ئالووالا و بری جاری تریش روو توقووت و پر له هه وا و چۆل له گه رمایی. له رتی گه رانه وه مدا له زه ریا ده مزانی ده مه وئ چ بلیم، به لام وشه ته مه به ل و جله و پساوه کان بۆ جیگه یه کی تریان کیش ده کردم. ده سنووه که م به زتر و زیو رازایه وه و له و قالبه سه ری کرد که بۆم دارشتبوو. بی شه رمانه فه زا و زه مه نیکی زیاتری داگیرکرد، لیکدا لیکدا له گۆراندابوو، نه مده توانی روخساری دیاری که م، رۆحیشم له گه لیدا ده گۆرا و سه ره له نوئ ده گۆراو نه مده توانی روخساری ئه ویش دیاری که م.

بی هه وده هه ولم ددها زاراهیه کی ساکار و بی زتر و زیو بدۆزمه وه، زاراهیه که هه ستم پر نه کا له خشل و تیکویتیکی بدا. ئه ری ئه و سو فییه موسولمانه تینوه کتی بوو که جامه که ی بۆ ناو بیتریک شۆر کرده وه تا ناو هه لگۆزی و تینوتیتی خۆی پیتشکیتنی؟ جامه که ی هه لکیشا و بینی پر بووه له زتر، زتره که ی رۆکرد و هه مدیس جامه که ی شۆر کرده وه و پاشان راپیکتیشا به وه و بینی ئه مجاره ش پر بووه له زتر، ئه میشی رۆکرد و گوتی: "خودایا، من ده زانم تۆ پریت له که نز، به لام ته نها تۆزیک ئاوم به ری بیخومه وه، ئاخ من تینومه!" جاریکی تر جامه که ی شۆر کرده وه و ئاوه که ی هه لگۆزی و خواردییه وه. وشه پتیسته ئاوها بی، بی زتر و زیو.

حالی بووم جاری کاتی نووسین نه هاتوه، ئاخ هیتشتا گۆرانکاری نهیتی ناو تۆوه که کامل نه بوو. بۆیه قه له م دانا.

بیرم دئ جاریکیان قۆزاخه یه کم له قه دی دار زه یتوونیک کرده وه و له یتو له پی ده ستمدا دامنا، له یتو توپکله ته نه که یه دا مه خلوقیکی زیندووم به رچا که وت ده جو لا یه وه، هه لبه ت پرۆسه ی نهیتی ناو قۆزاخه که گه بیبووه کۆتایی، په پوله ی ناینده که هیتشتا نازاد نه بوو، به له رزیک ئارامه وه چاوه پتی ئه و ساته پیرۆزه بوو بیتنه ده ری و سلاو له هه تاو بکا، په له ی نه بوو، پشت ئه ستوو به رووناک و هه وای گه رم و یاسای ئه به دیی خودا چاوه پتی بوو.

به لام من په له م بوو، ده مویست هه رچی زووتره شاهیدی روودانی موجیزه بم، ده مویست بیینم چۆن جه سته له گۆر و کفن دیتنه ده ری و ده بیتنه رۆح، دانه ویه وه و به هه ناسه م که وته گه رمکردنی قۆزاخه که، هه ر هیتنه و ئیدی زوو به زوو درزیک که وته پشتی قۆزاخه که و هیتور هیتور ته وای کفنه که له سه ره وه بۆ خواره وه درزی برد، په پوله ی ناکامل به ره نگییی سه وزی تۆخ وه دیار که وت، په پوله که هیتشتا گرمۆله و باله کانی نه کراوه و قاچه کانی به زگییه وه نووسابوون، له ژیر هه ناسه ی گه رم و به رده وامی مندا به ئارامی ده جو لا و زیندووتر خۆی ده نواند. به کی له باله کانی که له ره نگیی خونه ی سپیدار ده چوو، خۆی له جه سته که جیا کرده وه و که وته جو له. په پوله که هه ولتی دا ئه و باله ی زیاتر بکاته وه، به لام بی هه وده بوو، نیوه کراوه و له رزۆک مابه وه، به زوویی باله که ی تریش که وته جو له و هه ولتی دا بیکاته وه، به لام

لهماوهی سه‌هه‌ره‌که‌مدا به‌زه‌ربای ئیژده‌دا، به‌قوولی هه‌ستم ده‌کرد که له‌راستیدا په‌رده‌که وینه‌که‌یه. چه‌نده به‌سته‌زمانه‌ ئه‌و که‌سه‌ی بۆ بینه‌ی وینه‌که، په‌رده‌که لاده‌با، ئاخ‌ر جگه‌ له‌ فه‌وزا چ شتیکی تر نابینی.

چهند رۆژیکی تریش غه‌رق له‌ بیده‌نگیی گۆشه‌گیریدا مامه‌وه. وه‌رز وه‌رز به‌هار بوو، له‌ژیر دارلیمۆبه‌کی شکۆفه‌کردودا دانیشتم و ئه‌و شیعردم له‌به‌رخمۆمه‌وه گوته‌وه که له‌جیای ئاتووس بیستبووم: دار بایه‌م خوشکی، له‌باره‌ی خواوه‌نده‌وه بۆم بدوئ! که وام گوت، داربادام شکۆفه‌ی کرد و گولی گرت! هه‌ر به‌راستی په‌رده‌که به‌شکۆفه و مه‌ل و ئینسانه‌وه چنرابوو - ده‌بێ ئه‌مه‌ش خواوه‌ند بێ. ئه‌م دونیایه، به‌و جۆزه‌ی سه‌رده‌مانیک پیم وابوو پۆشاکه‌ی خواوه‌ند نییه، به‌لکو خودی خواوه‌نده، شتیه و ناوه‌رۆکیان په‌کیکه، له‌ حه‌جه ئیژده‌ییبه‌که‌م گه‌رامه‌وه و ئه‌م په‌قینه، ئه‌م غه‌نیمه‌ته‌ گرانه‌هایه‌م پیتوو. زۆریا ئه‌مه‌ی ده‌زانی به‌لام نه‌یده‌توانی بیلی، به‌لکو ئه‌وه‌ی به‌سه‌ما ده‌گوت. به‌خۆم گوت: "چ ده‌بوو گه‌ر بمتوانیبا ئه‌م سه‌مایه‌م بکردایه‌ته‌ وشه!"

کوئوپر زه‌ینم کرایه‌وه، بۆم ده‌رکه‌وت ته‌واوی ئه‌و سالانه‌ له‌ دووی خواوه‌ند بووم، که‌چی سه‌رنج نه‌داوه که رێک و راست له‌ به‌رده‌مدا بووه، ته‌واویک وه‌ک ده‌سگیرانیک که پیتی وایه ئه‌لقه‌ی ده‌سگیرانیی بزرکردوه و به‌ده‌رۆنگی هه‌موو شویتیکی له‌دوو ده‌گه‌رئ، که‌چی ئه‌لقه‌که‌ و له‌ په‌نجه‌ی خۆیدا. گۆشه‌گیری و بیده‌نگی و زه‌ربای ئیژده‌ نه‌هینی و به‌میه‌ره‌بانی هاریکاریان ده‌کردم، زه‌مه‌نیش که په‌کیکتیر له‌ هاوکارانم بوو به‌ژوو سه‌رمدا تیده‌په‌پی و تۆه‌که‌ی له‌ ناخندا ده‌ترووکاند. شانبه‌شانی مه‌لان و ئه‌ستیران خۆم به‌پنجکه‌ی ئه‌به‌دییه‌ته‌وه‌ گریدا و هه‌نوکه‌ پیم وایه بۆ په‌که‌م جار له‌ژاندا هه‌ستم کردبێ ئازادیی راسته‌قینه‌ چیه: ئازادیی راسته‌قینه‌ بریتیه‌ له‌ ته‌وقی خواوه‌ند له‌ گه‌ردنکردن - به‌واتایه‌کی تر ته‌وقی هاوئاهاه‌نگی له‌م‌لکردن.

داهینان وه‌ک ئه‌قین گه‌رائیکی ئه‌فسوونگه‌رانه‌یه، لیواولیو له‌بێ په‌قینی و خورپه‌ی کۆتری دل. به‌یانیی هه‌ر رۆژیکی که بۆ ئه‌م گه‌رانه‌ عیرفانییه‌ ده‌چومه‌ ده‌ر، دل‌م له‌تاو شپه‌زیی و کونجکایی ده‌که‌وته‌ خورپه‌ له‌گه‌ل له‌خۆبایه‌وونیکه‌ ئه‌هرمه‌نانه‌ی سه‌ر به‌ (که‌ نازانم چۆن و بۆچی) له‌خۆنه‌ویستیه‌کی قوول و له‌ وه‌سفنه‌هاتوو ده‌چوو، چونکه‌ بێ ئه‌وه‌ی پشستر ئه‌وه‌م له‌زه‌یندا هه‌بێ، هه‌ر له‌یه‌که‌م رۆژه‌وه به‌ترسه‌وه‌ په‌یم به‌وه‌ برد که له‌ دووی راوکردنی کام مه‌لی نادیار - ده‌شێ نه‌بوو - بووم.

چیاکان پر له‌ که‌و بوون و رێگه‌وبانه‌کانیش پر له‌ قومی و زه‌رباچه‌کانیش پر له‌ مراوی کتیی، به‌لام من به‌لای ئه‌م هه‌موو گۆشته‌ به‌تامه‌دا تیده‌په‌ریم و هیلنجم ده‌دا، ئاخ‌ر ئه‌ز له‌دووی راوی مه‌لیک بووم که نه‌ده‌گیرا و جارناجار له‌قوولایی دل‌مدا ده‌نگی به‌یه‌کدانی باله‌کانیم ده‌ژنه‌فت، مه‌لیک که‌ ته‌نها له‌ بال دروست ببوو، هه‌ول‌م ده‌دا جه‌سته‌ بده‌مه‌ ئه‌م مه‌له‌ تا به‌شکه‌م بتوانم راوی که‌م.

سه‌ره‌تا نه‌مه‌ده‌توانی ناویک له‌م مه‌له‌ به‌نیم، ده‌شێ خۆم نه‌مویستبێ، چونکه‌ باش ده‌زمانی ناو زیندانی رۆحه. رۆح هینده‌ ده‌گوشێ تا له‌وشه‌دا جیگه‌ی کاته‌وه، ناچاری ده‌کا تا ته‌واوی تابه‌مه‌ندییه‌ گرانه‌به‌ه و له‌گوزارشت نه‌هاتوه‌کان که ناتوانی ئالته‌رناتیفیکیان بۆ بدۆزیته‌وه، بباته‌ ده‌ره‌وه‌ی سنوووری ئه‌م ناوه‌وه.

به‌لام زوو به‌زوو په‌یم به‌وه‌برد که ئه‌م بێ ناوییه، پرۆسه‌ی راوه‌که‌ دژوار و دژوارتر ده‌کا. نه‌مه‌ده‌توانی شویتگی نه‌چیره‌که‌م بدۆزه‌وه و داویکی بۆ بنیمه‌وه. ئاماده‌یی نادیار له‌هه‌موو شویتیک پیاسه‌ی ده‌کرد. ئینسان ناتوانی پشتیوانی ئازادیی ره‌ها بێ، ئاخ‌ر ئاوها ئازادییه‌ک به‌ره‌و ئاژاوه‌ ریتونیی ده‌کا. گه‌ر بۆ ئینسان په‌خسیبا به‌ئازادیی ره‌هاوه‌ له‌دایکه‌با، ئه‌وا گه‌ر ویستبای که‌لکیکی له‌سه‌ر ئه‌رز هه‌بێ، په‌که‌مین ئه‌رکی بریتی ده‌بوو له‌سنووردارکردنی ئه‌و ئازادییه. ئینسان ده‌توانی ته‌نها له‌ گۆره‌پانیکه‌ی دیاریکراو و سنوورداردا هه‌لسووێ. له‌ کاتیکیدا که من له‌خواریانی تیه‌په‌راندنی بیتوانایی ئینسان بووم، ئه‌وا ده‌بوو ته‌سلیمی ئه‌و بیتوانایییه‌ بام. به‌م پییه‌ و به‌په‌بیردنیکی ته‌واو و تال به‌وه‌ی سنووره‌کانی ئاره‌زووم به‌رتسه‌ک ده‌که‌مه‌وه، ئه‌وا پیتویست بوو ناویک له‌و مه‌له‌ نه‌ینیه‌ به‌نیم که نیازی راوکردنیم هه‌بوو: ناویکی به‌پیتی توانا خاوه‌ن سنووری نه‌رم، به‌پیتی توانا خاوه‌ن چوارچۆیه‌ی ته‌نک، به‌شبه‌یه‌که‌ که بتوانم گه‌ر به‌ته‌رزیکی نااشکراش بێ، هه‌موو رووداوه‌کانی دواوه‌ و ده‌روبه‌ری ببینم.

ئه‌م خواسته‌ شه‌و و رۆژ به‌نه‌ینی له‌ناخندا هه‌لده‌سوورا، خۆشه‌ختانه‌ زه‌ینم ئاگای له‌وه‌ نه‌بوو، هه‌موو ئه‌وانه‌ به‌بێ ئاگاداری وی روویان ده‌دا. به‌یانیه‌کیان وه‌ئاگا بوومه‌وه و ناوی مه‌لی پیتیبینی نه‌کراو و خه‌ته‌رناک له‌ فه‌زادا دره‌وشایه‌وه. مه‌ل نه‌بوو، به‌لکو هاواریک بوو له‌ زارگه‌لی بێ شوواره‌وه. په‌که‌نده‌ردوو ناسیمه‌وه، ئه‌م هاواره‌ هه‌مان ئه‌و شته‌ بوو که له‌ دووی راوکردنی بووم - هاواری ئاینده، ئه‌و هاواری له‌ پیناویدا خۆم بازار ده‌دا و شه‌رم له‌ پیناویدا هه‌لده‌گیرساند، هاواریک که له‌ پیناویدا له‌دایک بیوم. ئیدی شته‌کانی تر - خه‌م و شادمانیه‌کانم، سه‌فه‌ره‌کانم، چاکه‌خواری و خه‌راپییه‌کانم، شتیکی نه‌بوون جگه‌ له‌پیش‌په‌ریم به‌ره‌و ئه‌و هاواره. مه‌سیح و بوزا و لینین ویستگه‌ بوون و ده‌بوو پیناندا تیه‌په‌رم، ئه‌وان بوون ده‌سنیشانی تیه‌په‌رینی مه‌لی نه‌ینییان ده‌کرد و له‌ رۆلی ته‌په‌ل لینه‌ردا، مه‌لی هاواریان له‌حه‌شارگه‌که‌ی هه‌لده‌فراند.

که‌واته‌ چ شتیکی به‌هه‌ده‌ر نه‌چوو بوو؟ پیده‌چوو شپه‌زییه‌ فیکریه‌کانم و له‌م ده‌رگا و له‌و ده‌رگادانه‌کانم هه‌ریه‌که‌یان به‌جیا، کات به‌فیرۆدان بووبن: ئاکامیکی ئه‌قلیی په‌رت. به‌لام هه‌نوکه‌ ده‌مبینی که هه‌مووی پیکه‌وه‌ هیلکی ریک و راستیان پیک هینابوو، راسته‌هیلکی که ته‌نها به‌له‌م ده‌رگا و له‌و ده‌رگادانه‌کان ده‌یتوانی له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌رزه‌ فانییه‌ بچیته‌ پیش. خیانه‌ته‌کانم به‌رامبه‌ر فیکره‌ مه‌زنه‌کان ده‌ستیان نابوو ده‌ستی په‌کدی و باوه‌ریکی تۆکه‌میان پیک هینابوو - ئاخ‌ر ده‌سه‌ر‌داری فیکره‌ گه‌وره‌کان بیوم دواي ئه‌وه‌ی پیتیان ئه‌فسوون بیوم و به‌تال بیونه‌وه‌ له‌ ئیه‌ام - پیده‌چوو شانس (ناوی چی ئی بنین؟ شانس نا، به‌لکو چاره‌نووس) خاوه‌نی دوو چاو و خاوه‌نی میه‌ره‌بانی بێ، ده‌ستی گرتبووم و راتومایی ده‌کردم، هه‌نوکه‌ ده‌زانم به‌ره‌و کوئ راتومایی کردووم و چی ئی چاوه‌رئ کردووم. هه‌له‌به‌ت چاوه‌رئ ئه‌وه‌ بووه‌ لیم که هاواری ئاینده‌ بییه‌م، ته‌واوی هه‌وله‌کان به‌کاربه‌ینم تا پیتیبینی ئه‌وه‌ بکه‌م که هاواره‌که‌ چی لیم ده‌وی و بۆچی بانگم ده‌کا و به‌ره‌و کوئ بانگیشتمان ده‌کا برۆین. خۆین هورۆمی بۆ سه‌رم هینا و له‌خۆشییاندا قولته‌ قولتی بوو. قه‌له‌م هه‌لگرت و له‌سه‌ری لاپه‌ره‌که‌وه‌ هه‌وینی خۆش‌نوودانه‌ی دوايه‌مین کاریکم تۆمار کرد که که‌وتبوومه‌ نووسینی:

"سلاو ئىنسان! ئەي كەلەبایی چكۆلەي قاچوقول رووت. راستە - گوئ مەدەرە ئەوئ خەلكانى تر دەيلين - تا تو نه قوقيتي خوري كازيوان هەلئايەت!"

***

بلىتسەيەكى فينك و بزىو لەسەر تەوقى سەرم هيتلانەي چن کردبوو، هەستەم دەکرد وەك پەرتىكى سوور لەفەزادا دەلەرييەو، مەلتيكى نەيتي و نەغمەخوئين بوو، كالاوہ ئاسنينيكي ئاگرين بوو بەگورتيكى ئەفسانەيبيەو تا توورەيي و ئوميدى جەنگاوہر زياترکات. دلەم بئ ئارامانە لتي دەدا و لەچرکردنەوئ هيتي خويدا بوو، بەلام بەبييني گەرداوي (گەرداويان خواوہند؟) بەرامبەر، ترسي لئ نيشت، جەستەي بەستەزمان چ ئامادەيبيەكى بۆ سەركيشي نەبوو، لەو خانووە چكۆلە و ئارامەدا، لەگەل دار ليمۆ و زەريا و كيلۆني قورسدا، بەئاسوودەيي پالتي لئ دابۆو و يەكبينە دەكشايە دواو و لە ترسا گرمۆلە دەبوو. بەلام خاوەن شكۆي ناديار بالاتر و راستەقینە تر لەجەستەم، بەژوور سەرمەو و دەديار دەكەوت و فەرمانی پين دەدام، بيومە كەشتي و ئامادە دەبووم تاسينگي زەريا شەق كەم، بووكي زەريا لەپيشي كەشتيەكەدا بزماركوت ببوو، دەستتيكى لەسەر مەمكى و دەستەكەي تريشي بەشپوہەيكي فەرماندەرانە: "بۆ پيشەو!" دانابوو. ئەو نايك (*يک نەبوو، بەلكو هاواری مەزن بوو، لەنيوان ئاسمان و زەريادا ريگەي پيشان دەدام.

تەواوي وشەو مەسەل و ئەو نوكتانەي دەمزانين هاتنەوہ ناو كەشتيەكە، نازيزترين هاوورتيكانم و ناهاوہرنگترين جەنگاوہرگەلپيكي ئازا كە لە ئەنديشەمدا هەبوون. هەروا ئازووقەو بەرميلە شەرابتيكى زۆرم بردە ناو كەشتيەكەو، زمارەيەكي باش لە خواوہندانى ديزينم لەگەل خۆدا برد كە ناشييانە لەسەر تەختە هەلكۆلرايون تا لە بەسەربردني كاتدا يارمەتيم بەدن، چارۆكەكان پربوون لەهەوا و بەرەو زەريا دەرچووين.

بەكام ئاراستەدا رۆيشتباين؟ چ شتتيكەم لە زەيندا نەبوو، لاجانگەكانم لەسەر پشت و (با) لە هەر چوارلاوہ بەگورتيكى يەكسان بەسەرمدا هەلتي کرد، تۆپەلە قورتيكى رەق - ئايندە-م لەنيوان پەنجەكاندا گرتبوو، دەمشيلايەو و شپوہي جياجيام لئ دەردەهيتنا - ئينسان، شەيتان - پاشان تتيك دەدانەو و سەرلەنوئ دروستم دەکردنەو. شپوہەكان لەسەر پەنجەكانم دەخليسكان و بۆ ساتتيك لە هەوادا رەق دەبوون و پاشان دەگەرئانەوہ عەدەم. پيت وانەبج گەمەم دەکرد، بەلكو تيدەكوشام - ئاخەر هەولم دەدا روخساري رۆح بەو قورە بيەخشم.

بەوئ كە نەمدەزانى روخساري رۆح كامەيە و شپوہي چۆنە، بۆيە تتيكۆشانەكەم سەخت و ئاوميدانە بوو. بەشيتلاني قورەكە هەولم دەدا ئەو روخسارە بدۆزمەو. چ متمانەيەك بەئەقل نەبوو، چونكە جگە لەجەستە و هيتلە سەرەتايبيەكاني جەستە چ شتتيكتر ناسيئەتەو، ئەو بلىتسەيە نابيني كە بەدووي جەستەدا پرشنگ دەدا و لە سەردا لرفە دەكا و وەك ئالا لە هەوادا دەشەكيتەو. رۆحيش تەواويك

(*) خواوہندی سەركەوتن لاي گريک.

ئاواهيە، هەربۆيە تەنھا روخسەتم بەهيتزە عيرفانييەكان دا تا پەنجەكانم رانومايي بەكەن.

سئ رۆزي لەسەر يەك، بئ دەنگ و بئ جوولە وەك گەدايەكي هيندوستاني دانيشتم و سەرلەنوئ ژيامەو، چ شتتيك لەبەين نەچووبوو، تەنانەت ناچيزەترينيان. دارهەنارتيكى شكۆفەکردوو لەنزىك (كالاماتا)، كالەكيكي بۆنخوشي سانتۆريني كە هيتنە گەورە بوو نەمدەتواني لەبن هەنگلي نيم، كيزۆلەيەكي چكۆلەي گەمردەنگ كە لەناپۆلي ياسەميني دەفرۆشت، تەقەتەقى قاپقاپي بيتوہژنيك كە لەحەوشي مائەكەيدا و لەزەماوہندپيكا سەماي دەکرد، برۆي كەوانبي ژنيكي چەركەسي لەمۆسكۆ، هەموو ئەوانە لەدەركي يادەوہريمەوہ دەهاتنەدەري و تزيبان دەکردم لەبەختەوہري. شەوانە كە دەچوومە نيو نوپنەكەمەو، لە خەوئەكانمدا دەكەتمە دووي سەفەرەكانم، بەو جياوازييەوہ كە هەمان ئەو سەفەرانە لەهەوادا پياسەيان دەکرد. لەراستيدا سووكەلەتر دەبوون و جەستەيەكي رۆح سووكتەر و گرانبەهاتريان پتيك دەهيتنا.

چما چ شتتيكي راستەقینە تر لەحەقيقەت بووني هەيە؟ بەلتي هەيە. ئەفسانە. ئەفسانەيە كە مانايەكي ئەزەلي دەبەخشيتە حەقيقەتي راگوزەر. هەنووكە تەواوي گەرئانەكانم پتيكەوہ گري دەدران و هاواهەنگ دەبوون و لەقالبي سەفەرتيكي بەهاداردا و دەديار دەكەوتن. سەفەرتيک كەنگي دەستی پين کردوو و بۆچي و بەرەو كوئ كەوتۆتە ري. هەر خالتيكي راوہستان، زادەي هەوہسيكي بئ ماناي شانس نەبوو، بەلكو وەجەهيتناني نەخشەي قەدەر بوو. هەموو سەفەرەكانم بيومە هيتليكي سوور كە بەئينسان دەستيان پين دەکرد و بۆ گەيشتن بەرۆپيكي بەرزي هوميد - هەلدەگزان.

رۆزي چوارەم، هەروا كە دەجەنگيم تا بيسنم ئەو هيتلە سوورەي پيشاندەري هەلدەگزانم بوو گەبيوہتە كوئ، كوتوپر سەرسامبيەكي پيرۆز سەراپاي بوئمى لەخۆيەو پيچا. ئەم هيتلە سوورە بەخوئيني من نەكيشرابوو، ئاخەر كەسيكي تر هەلدەگزا، كەسيكي تر خوئين لەبرينەكانبيەوہ دەچۆزا و نيشانەي سووري لەسەر عەرد و زەريا جئ دەهيتشت - كەسيكي بالاتر لەمن، باپيرانى كەتە و زل، جەنگاوہراني زەريا و چيانشين. من شتتيك نەبووم جگە لە سيبەري وي، سيبەرتيكي وەفادار كە وەدووي دەكەوتم، نەمدەتواني بيناسمەو، بەلكو تەنھا ناو بەناو دەنگي هەناسەداني ياخود قاقاي پتيكەنيە گرمە ئاساكەيم دەژنەفت، لە دەوروبەري خۆم دەنۆري و كەسم نەدەييني، بەلام هەستەم دەکرد هەناسەي مەزني ويم بەژوور سەرەوہيە.

بەچاوانتيكي ليوتريژ لە ئامادەيي ئەو - چاوانى قورين نا، بەلكو چاوانتيكى تر - بەسەر يەرە قافزەكانمدا چەمبمەو، بەلام ئەلعان ئيدي قاقزي سپي وەكي جارن ئاوتينەيەك نەبوو كە روخسارم پيچەوانە بكاتەوہ. بۆ يەكەمەين جار روخساريكي ترم بيني، روخساري هاوسەفەري مەزن و يەكەندەردوو ناسيمەوہ. كالاوتيكي ناخودايي بەسەرەو، خاوەن سەرنجي تيژي هەلۆ ئاسا و ريشتيكي كورت و لوول، چاوانى ورد و تيژ و فريودەر وەك چاوي مار، جووتتيك برۆي گري گري وەك بليتي بەسەرنج مەرتيک كيشانە بكا كە دەكارئ بيدزي، يان لەهەورتيك رامابئ ليوتريژي لە (با) و كوتوپر لە زەرياوہ هاتبيتە دەري، ياخود هيتي خۆي بەقەد هيتي نەمران بگري بەرلەوئ برياردا كە چما كامەيان لە قازانجبيەتي: ئازايەتي يان فرتوفيل!

قودرت له روخساریدا چاوه‌رئ بوو. بئ دنگ و بئ جوولنه و ناماده‌ی دهرپه‌رین. ناخر وی پالنه‌وانیکه ریزی مهرگ ده‌گرئ و به‌پرئیز و مه‌هاره‌توه و بئ هاوار و جنیو، زۆرانی له‌گه‌لدا ده‌گرئ و ریک له‌چاوانی ده‌نۆرئ. چتاقیان به‌زه‌بیت چه‌ورکراون و رووتوقوت له‌رووناکیدا که‌وتونه‌ته زۆران و یاسا ناسکه‌کانی زۆرانبازی په‌پروه ده‌کن. گهرچی هاوسه‌فری مه‌زن ده‌زانئ حهریغه‌که‌ی کتیبه، که‌چی ناکه‌وئته بۆسه‌ی ترسه‌وه، به‌لکو سه‌ری هه‌لده‌پرئ و له‌روخساری مهرگ ده‌نۆرئ که‌شه‌پۆلان ددها و هه‌رجاره‌ی روخساریکی جیاواز له‌خۆده‌گرئ، گا روخساری ژنیک له‌که‌ناریکی لمین که‌مه‌مکی خۆی گرتوه و گۆزانی ده‌چرئ، گا روخساری خواونده‌که‌ که‌تۆفان به‌ریا ده‌کا و ده‌یه‌وئ ئه‌م غه‌رق کا. جاریکی تر له‌شیه‌ی ستونیکه‌ی به‌ریی دووکه‌لدا، له‌سه‌ر سه‌ریانی ماله‌که‌ی- لیزی ده‌لیتسیته‌وه و له‌زه‌ت له‌هه‌موو روخساره‌کانی مهرگ ده‌با و زۆران له‌گه‌ل هه‌موویاندا ده‌گرئ و به‌په‌رۆشه‌وه هه‌ر هه‌مووشیان له‌نامیز ده‌گرئ.

تۆ بوویت... تۆ! چما چ چاره‌یه‌کی تر هه‌بوو جگه له‌وه‌ی که‌ ده‌بوو یه‌کسه‌ر بتناسمه‌وه ئه‌ی ناخودای گریکستان، ئه‌ی باپیره‌ی نازیز! تۆ به‌و کلاوه ناخودایه‌تیه‌توه و به‌و زه‌ینه هه‌میشه سه‌رکیش و برسیه‌توه که‌ ئه‌فسانه‌کان ده‌خولقیته‌ی و درۆ ده‌که‌یه‌ته کاری هونه‌ری، ئه‌ی میبازی سه‌رسه‌خت، ئه‌ی تیکه‌له‌یه‌ک له‌حه‌زمی ئینسانی و حه‌ماقه‌تی مه‌له‌کوتی، ئه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ به‌غرووره‌وه له‌که‌شتیه‌ی گریکستاندا ریک و پته و پاوه‌ستایه‌ت و هه‌زاره‌ها ساله کلاوه ئاسنیه‌که‌ت دانه‌گرتوه و هه‌زاره‌ها سالی تریش دایناگرئ! له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌تیبم و سه‌رم له‌گه‌توه ده‌چئ. گا له‌باوکیکی ته‌مه‌ن سه‌د ساله ده‌چیت و گا له‌جه‌نگاوه‌ریکی به‌هیز و بالا‌به‌رز و قژ لوول و شینی شه‌لال به‌خوتی زه‌ریا، گایش له‌منالیک ده‌چیت که‌ هه‌ردوو مه‌مکی ئاسمان و عه‌ردی گرتوه و ده‌یانمۆئ. له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌تیبم و هه‌ول ده‌ده‌م له‌قالبی وشه‌یه‌که‌دا جیگه‌ت که‌مه‌وه تا روخسارت به‌ده‌سته‌وه به‌گرم و رایگه‌به‌نم: تۆم گرت، ئیدی ناتوانی له‌ده‌ستم هه‌لته‌بیت! به‌لام تۆ وشه‌که ده‌شکینیت، ناخر چۆن ده‌توانیت له‌ناویدا جیگه به‌خۆت به‌گرت؟ له‌ده‌ستم هه‌لته‌بیت و گوتم لینه له‌فه‌زای ژوور سه‌رمدا پیده‌که‌نیت.

بۆسه‌ی چ ناوگه‌لیکم بۆ نه‌نایته‌وه تا بتگرم! تۆم به‌م ناوانه بانگ ده‌کرد: خواوه‌ندی فیلباز، خودای جه‌نگاوه‌ر، خودای جادووگه‌ر، خودای فریوکار، حه‌وت رۆح، چه‌ند زه‌بن، ئه‌قل ریزی، ئه‌قل چه‌ند په‌لک، ئه‌قل چه‌ند ترۆیک، ئه‌قل راست-چه‌پ، فریوهری دل، جه‌نگاوه‌ری دل، رینۆتی دل، مال ویرانکه‌ر، رۆح فریوهر، رابه‌ری رۆح، جیه‌هانگه‌ر، که‌وان زه‌بن، قه‌لا‌ساز، قه‌لا‌ویرانکه‌ر، جه‌نگاوه‌ری زه‌ریا، سینه ئۆقیانووس، دۆلفین، ئاده‌می پینج ئه‌قل، ئیراده‌ پۆلایین، پیشه‌وا، ته‌نها، راوچی، به‌له‌می سئ ستوونی ئومید!

جاریکیان له‌وه سه‌ره‌تایانه‌دا که‌ نه‌مده‌ناسیت، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌هیتلم دوور که‌وییه‌وه، بۆسه‌یه‌کم له‌سه‌ر ریکه‌ت بۆ نایته‌وه و پیم و ابوو زیره‌که‌نه‌ترین داو (ئیساکا) بئ نرابه‌تته‌وه، به‌لام تۆ داته قاقای پیکه‌ن، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولت دا و ئیساکا بووه هه‌زار پارچه‌وه، ئه‌وکات تیکه‌بشتم - به‌لوتفی تۆ بوو - ئه‌ی رزگارکه‌ری نیشتییمان تیکه‌بشتم ئیساکا بوونی نییه، ته‌نها شتی هه‌بئ زه‌ریا به‌به‌له‌میک به‌چکۆله‌یی

جه‌سته‌ی ئینسان که‌ به‌له‌مه‌وانه‌که‌ی ئه‌قله. ئه‌م به‌له‌مه‌وانه له‌ ژووره ئیسقانییه‌که‌ی خۆیدا راده‌وستئ، وی که‌ هه‌م نیره و هه‌م مئ، هه‌م تۆ ده‌ه‌شینئ و هه‌م ده‌زینئ: هه‌م غه‌م ده‌زینئ و هه‌م شادی، هه‌م جوانی ده‌زینئ و هه‌م چاکه‌خوازی و سه‌رجلییه‌کانی و هه‌موو تارمایییه‌ خوتناوی و نازیزه‌کانی ده‌زینئ. وی بئ جوولنه راده‌وستئ و چاوانی له‌ قه‌لبه‌زه‌ی مهرگ ده‌پرئ که‌ به‌له‌مه‌ چکۆله‌که‌ی به‌ره‌وه لای خۆی راده‌کیشئ و برسیه‌انه هه‌ر پینج هه‌سته‌وه‌ره برسیه‌کانی به‌سه‌ر ئه‌رز و زه‌ریادا راده‌خا، بئ جوولنه له‌جیگه‌ی خۆی راده‌وستئ، هاوار ده‌کا: "کورینه وهرن بۆ هه‌ر شتیک که‌ ده‌رفه‌قان بۆ ده‌چنگه‌پنانه‌ی هه‌بئ، جامی ئاوی سارد، شنه‌یه‌ک که‌ به‌سه‌ر لاجانگه‌کاماندا هه‌لبکا، هه‌ناسه‌یه‌کی گه‌رمی ژن، فیکر، هه‌رچییه‌ک له‌سه‌ر ریکه‌ماندا بئ، با ده‌ستورده‌کین، ناخر ناتوانین بدۆرین!"

عومریک هه‌ولم دابوو که‌وانی ئه‌قلم تا سنووری شکان راکیشم، بۆ ئه‌وه‌ی فیکریکی مه‌زن به‌خولقیتم بتوانئ مانایه‌کی نوئ به‌خشیتته‌ ژبان، مانایه‌کی نوئ به‌خشیتته مهرگ و ته‌سه‌للایه‌کی ئینسان بداته‌وه. هه‌نوکه‌ش بنۆره! به‌کۆمه‌کی کات و گوشه‌گیری و دار لیمۆی به‌شکۆفه ئه‌و فیکره ببوه حه‌کایه‌ت. وای چ خۆشیه‌ک! ساته‌وه‌ختی پیرۆز هاتیوو، ئید کرمه‌که ببوه په‌پوله.

حاخامیک -حاخام نوعمان- له‌رۆژگاری دیریندا سالانیک له‌وه‌یه‌ر فیری کردبووم که‌نگئ کاتی ئه‌وه‌یه لێو هه‌لبه‌تیمه‌وه و بدویم و که‌نگئ کاتی ئه‌وه‌یه قه‌لم هه‌لگرم و بنوسم. وی که‌سیتی خاکی و خۆش مه‌شربه و ئیماندار بوو، قوتابییه‌کانیشی فیکردبوو چۆن ده‌توان خاکی و خۆش مه‌شربه و ئیماندارین. به‌لام رۆژیکیان قوتابییه‌کانی که‌وتن به‌سه‌ر پیتیدا و به‌گله‌یییه‌وه پیتیان گوت: (حاخامی نازیز، ئه‌رئ بۆچی تۆیش وه‌ک حاخام سادق نادوتیت، بۆچی ناکه‌وئته خستنه‌ پروی فیکری مه‌زن و دۆزینه‌وه‌ی تیسۆره‌ی گوره‌ تا خه‌لکی به‌گوترا‌دیران بۆ قسه‌کانت سه‌رسام بن؟ چما جگه له‌ قسه‌کردن به‌زوبانیکی ساکار و حه‌کایه‌ت گه‌رانه‌وه وه‌ک داپیران، چ شتیکی ترت له‌ ده‌س نایه‌ت؟)

حاخامی میهره‌بان زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتئ، ماوه‌یه‌کی درێژ وه‌لامی نه‌دایه‌وه، دواجار زاری هه‌لته‌نایه‌وه و گوتی: (رۆژیکیان گه‌زه‌گه‌ل له‌پنچه‌ گولتیکی سووریان پرسئ: خانم! ده‌توانیت نه‌هینیی خۆتان بئ بلتیت بزاین چۆن گول دروست ده‌که‌یت؟ پنچه‌ گوله‌که وه‌لامی دانه‌وه: خوشکینه، نه‌هینیی من زۆر ساکاره، من به‌دریژایی زستان به‌حه‌وسه‌له‌و باوه‌ر و ئه‌قینه‌وه له‌خاکدا کارده‌کم و ته‌نئ یه‌ک شتم له‌زه‌بندایه ئه‌ویش: گولی سووره. باران به‌ر قامچیم ددها، (با) گه‌لاکانم ده‌اکتین، به‌فرم له‌سه‌ر که‌له‌که ده‌بئ، به‌لام من ته‌نئ خه‌یالم لای یه‌ک شته، ئه‌ویش گولی سوورا! خوشکینه ده‌ی نه‌هینیی من ئه‌وه‌یه!)

موریده‌کانی حاخام گوتیان: (مامۆستا، حالئ نه‌بوین!)
حاخام پیکه‌نیی و گوتی: (خۆیشم به‌ته‌واویی حالئ نه‌بووم!)

- (باشه مامۆستا مه‌به‌ستت چییه؟)

- (پیم وایه ده‌مویست بلیم: کاتیکی فیکریک بالیم به‌سه‌ردا ده‌کیشئ، ماوه‌یه‌کی درێژ به‌حه‌وسه‌له‌ و باوه‌ر و ئه‌قینه‌وه کاری تیداده‌که‌م. کاتی زارم هه‌لده‌هتیمه‌وه - کورپه‌کانم ئه‌مه چ نه‌هینیه‌که! - کاتی زارم هه‌لته‌تیمه‌وه فیکره‌که له‌شیه‌وه حه‌کایه‌تدا دیتته ده‌رئ!)

همدیس پینکه نیی و گوتی: (ئیمه ی بونیادهم ئەوەمان ناواوه هه کایهت و پنچکه گولیش ناوی ناوه گولی سوور!).

***

هه رگیز ههستم نه کردوه بابم له گه لندا میهره بان بووی. ترسیک که وی تیامدا دهی وروژاند هیند گه وره بوو که هه موو شته کانی تر- خۆشه ویستی و پیز و هۆگری- له ناو ده برد، قسه کانی رهق بوون و بیده نگیه که شی رهقتر، به ده گه من ددهوا، کاتیکیش زاری هه لده هینا یه وه، ئەوا قسه کانی هاوسه نگ و به وردی حیسابی بۆ یه که به یه که یان ده کرد، ئیدی چ پاساو تکت بۆ سه ره پینچیکردنی شک نه ده برد. هه همیشه ئەو له سه ره حهق بوو، هه ره ئەمهش وای لێ کردبوو هه لئوستی مه حکه م بێ. زۆر جار ان به خۆم ده گوت: "چ ده بوو گه ره بۆ ته نه نا جاریکیش هه له یه کی کردبا، ده شیا ئەوکات ئازایه تیم بدایه به ره خۆم و ره خه م لێ گرتبا، به لām ئەو هه رگیز ده رفه تیککی له و جوړی نه داوه پیم، ئەمهش شتی که که هه رگیز بونیادهم ناتوانی له ودا ببیووی، داره روویه ک بوو به قه دیککی پته وه وه، گه لای پته و، میوه ی تال و بێ گول، ته وای هه تره کانی ده ورویه ری لووش ددها و هه موو ده رختیک له سته به ری ویدا ده ژاکان، منیش له سته به ری ویدا ژاکام، نه مده ویست له نیتو مه داری هه ناسه ی ویدا بژیم. که جحیل بووم، ئالای یاخیبوونم له ناوه وه مه را به رز کرده وه، ئاماده بووم خۆم بده م له سه رکیشی گه لی خه ته رناک، به لām هه رکاتی بابم ده که وه ته وید، ئیدی ترسم لێ ده نیشته. هه ره له به ره ئەمه یه، له ترسی بابم ناچار بووم له بری ئەوه ی له بواری کرده ییدا بیه تیکۆشه ریککی مه زن، له بری ئەوه بکه ومه نووسینی هه موو ئەو شتانه ی که حه زم ده کرد بیانکه م. ئاخه ره بوو خوینی کرده م مه ره که ب.

***

دوای سه ر ژۆر، کاتی بۆ مه له چکۆله که ی که نار زه ریا گه رامه وه، ئارامیه که دایگه رم. قورسایه سته به ریک له شانم داگیرابوو، ئەو په ته نه یینی و نادیاره پسابوو که به ملکه چی و ترسه وه گرتی دا بووم. هه نووکه ده متوانی بناخه م و بنووسم و هه ره چ شتی که بوئ بیکه م، ئیدی ناچار نه بووم حیسابی که س بده م. ئیدی پاسه وان ره بشتبوو، ئەو چاوه نووقابوو که ده بیینی و نه ده بوورا، په یمانامه ی کۆیلا به تی ببوو دوو که ره ته وه، هه نووکه ئازاد و ره ها بووم.

به مه یشه وه کات زۆر دره نگ بوو. ریکه یه کم گرتبووه به ره خۆم هه لم نه بژاردبوو، به لکو ئەوه ریکه که بوو که منی هه لژاردبوو، ئاخه هه موو ریکه کانی دووه و پیتشه وه م داخرابوون. له هه ریمی دا بوونه ریتی چه سپاو و هاوسۆزی و رقی چه سپاودا جیگه ی بووم، ئیدی هه نووکه کاتی ئەوه به سه ره چوو بوو گۆرانکاری خه ر و ئالوگۆر له شه رگه کاندانا بکری. ئەو ریکه یه ی گرتبوومه به ره ده بوو بیگه یه نه کۆتایی، ئەمه و چ شتی که تر نا. به لām هه نووکه ده رفه تیککی مه زم هه بوو، سووکه له بسووم، دوا جار ده متوانی به ئارامی و به و شته وه یه ی خۆم ده مو یست به گۆرانی گوتنه وه، به پیکه نینه وه، به راوه ستان و گه مه کردنه وه هه نگا و هه لینم، ئیدی له به رامبه ره هه یچ که سه نکدا ههستم به شه رم یاخود ترس نه ده کرد، له ژیا مدا ته نی له یه ک

که س ترسابووم: ئەویش له بابم. ئیدی هه نووکه کێ هه بوو لینی بترسیم؟ که مه ناڵ بووم کاتی سه به ریم ده کرد وه ک غۆلێک ده مبینی، که گه وره تر بووم هه موو شتی که ده ورویه رم، به ئینسان و خانوو و دره خته کانه وه چکۆله تر بوونه وه، ته نی بابم بوو به و شته وه یه مه یه وه که به مه ناڵی ببینبووم: یه ک غۆل له به رامبه رمدا قه دی راست ده کرده وه و به شی خۆمی له هه تا و ده برد. بێ هووه هه ول م ددها له مه له باب نه مینمه وه، گه رچی ئاواره ییم کرده پیشه و سه فه رم کرد و خۆم هه لدا یه نیتو سه رکیشی گه لی سه ختی ئەقلیه وه، که چی سته به ری وی هه همیشه له نیتوان من و رووناکیدا له جیکه ی خۆی مه یه وه، بۆیه به ره ده وام له خۆرگیرانیککی هه همیشه ییدا سه فه رم کرده وه.

بریککی زۆر تاریکی، بریککی زۆر له بابم له مندایه ن، به درتیزی ژیا م هه ول م داوه ئەم تاریکاییه به بکه مه رووناکی، هه ولێکی سه خت و بیه رحمانه بووه، گه ره بۆ تاقه ساتیک ماندووبام و ریکه م دا با ده رفه تیککی چکۆله بکه و تاهه دوژمنایه تیه که وه ئەوا تیا ده چووم. گه ره هه ندی جاریش براوه بام، ئەوا ئەو براوه ییه چ نازار و چ برینگه لیککی لێ ده که وه ته وه! ئاخه م ناخه م پاکژ له دایک نه بووم، که و ته جه نکه وه تا پاکژ بم، لای من چاکه خوازی به ری سه رو شتم نه بووه، به لکو به ری جه نکه کانه بووه، خوا وه ند ئەوه ی بێ نه به خشیوم، به لکو ده بوو هه ول م دا با به زه بری شمشیر لیم سه ندبا، لای من خاکی چاکه خوازی ته پۆلکه یه ک شیا که یه که شکل و شته ی خۆی گۆریوه.

هه رگیز ئەم جه نکه نه برایه وه، تا ئیستا نه دۆراوم و نه به ته وایش بر دوومه ته وه، هه همیشه له جه نگدام، ده شی له هه ره له حزه یه کدا بێ به ته وای تیاچم و ده شی له هه ره له حزه یه کیشدا بێ به ته وای ره زگارم بێ. ئاخه م هه شتا به به ره زه خدا تیده په رم که به باریککی موو به ژوو هه لدیره وه ده له رته وه.

***

خۆم رووت کرده وه، خۆم دایه زه ریا و مه له م کرد. ئەو ره ژۆه ههستم به نه یینی پیره ززی فه ریزه ی غوسل له ساکارییه نه مه ره که یدا کرد، تیکه یه شتم بۆچی زۆر له ئایینه کان ئاو و حه مام، به مانایه کی دی غوسل، به مه رجیککی پیتشینه و حه قی ئەو سه رو تانه داده نین که که سه ی هیدا یه تکر او ژیا نی نوئی پین دس پین ده کات. فینکایی ئاو تا مۆخی ئیسکه کانی ره ده چن، به ره و ده گ و ره و به بیینی ئاو وه ک مه لیککی چکۆله ی زه ریا شادو مانانه باله کانی لیک ددها، خۆی ده شو و خه نی ده بی و ده بوو ژیتته وه. ئاوا ئاوی ساده ی ره ژۆانه ده بیته ئاوی نه مری ژیا ن و له دایک بوونیککی نوئی ده به خشیته ئینسان. کاتی که سه ی هیدا یه تکر او له ئاو دیتته درێ، دونه یا له به ره چاوانیدا گۆراوه، دونه یا نه گۆراوه، دونه یا هه همیشه سه ره سو ره یین و ترسناک، گونا هه بار و پر له جوانیه، به لām هه نووکه، دوا ی غوسل، ئەو چاوانه گۆراون که دونه یا ده بینن.

که له زه ریا ها ته ده وه، خۆر له ئاوا بووندا بوو، دوو دوورگه ی چۆل له به رامبه رمدا گولر نه نگ ببوون، وه ک بلتی ره ژۆ هه لاتن، شه پۆله دلر فینه کان به سه ره چه و سه بییه که دا به ئارامی چه چیا ن بوو، ته وای که نار ه دیره که به دلنیا یی زه ره ده خه نه ی ده هاتی، به له میکی ماسی گرتن به سه وه له برقه داره کانیه وه

تیپه‌ری. سه‌وله‌کان که له‌ئاوه‌که‌یان ددها و برینداریان ده‌کرد، ئاسه‌وارێکیان له‌ته‌لای تواوه له‌شوتنی خۆیاندا جی ده‌هیشت. له‌ناو به‌له‌مه‌که‌دا، ماسیگر به‌توندی ئاهی هه‌لده‌کیشا و دهنگی هه‌ناسه‌ی له‌ سکوتی ئیوارهدا لیورێژ بوو له‌شکو و سوژی شه‌هوانی. وی که جحیل و بچ‌هاو‌ده‌م بوو، به‌جوانی زه‌ریای هیند به‌رگه نه‌گیراو ده‌بینی، که ئیدی ته‌نێ ئاهه‌کانی ده‌یان‌توانی ئه‌و جوانییه له‌خۆیاندا جیگه بکه‌نوه. هه‌نوکه دوورگه چکۆله‌کان به‌رهنگی وه‌نوشه بوون و زه‌ریا تاریک تر ده‌بوو. مه‌لانی شه‌و به‌ده‌م هه‌ستکردن به‌فینکایی شه‌وه‌وه پیتلوه‌کانیان کردنه‌وه، برسی بوون. دوو شه‌مشه‌مه‌کویره به‌ده‌می کراوه‌وه به‌ژوور سه‌رمه‌وه به‌بیده‌نگی بالیان لیک ددها و به‌دووی نیچیردا ده‌گه‌ران، ئه‌وانه رۆژانیک مشک بوون -پسپۆزان ئه‌مه نازانن به‌لکو جوتیاران ده‌یزانن- به‌لام خۆیان کردووه به‌کلێسادا، له‌جه‌سته‌ی مه‌سیحیان له‌نانی پیرۆزدا کرۆژتووه و ئیدی بالیان لێ راوه. له‌بوولێلدا جه‌سته مشک ئاساکانیا‌ن ته‌ماشادا ده‌کرد و هه‌مدیس هاونا‌هه‌نگی په‌نهانی دنیا لیورێژی کردم له سه‌رسامی. بونیاده‌م و ئاژه‌لان به‌هه‌مان یاسای ساکار به‌ریتوه‌ده‌برین، سه‌رکی‌شیه‌کانی رۆحی ئینسان و خوشکه شه‌مشه‌مه‌کویره یه‌کیکن، رۆحی ئینسانیش رۆژانیک مشک بووه، له جه‌سته‌ی مه‌سیحی خواردووه، له‌شیتی په‌بانیادا به‌شداریی خودای کردووه و ئیدی بالی لێ راوه.

چ ئاژه‌لێک شک نابه‌م قیزه‌وه‌نتر له‌مشک و چ مه‌لێک شک نابه‌م نه‌فره‌تاوی تر له‌شه‌مشه‌مه‌کویره و چ قلافه‌تییکی خولقاویش له‌گۆشت و تووک و ئیسک شک نابه‌م ترسینه‌تر بچ له‌جه‌سته‌ی ئینسان، به‌لام بنۆره له‌چۆنیتیی گۆرانی ئه‌و هه‌موو پیسییه کاتی خاوه‌ند تیا‌پاندا جیگیر ده‌بین - تووێک که ده‌بیته پال-

گه‌رامه‌وه ماڵ. به‌دریژایی شه‌و ئه‌م ئه‌ندیشه‌یه سه‌بووری دامه‌وه. لای سپێده بابم هاته خه‌ونم، روخساره بیتجوه‌له‌که‌ی پرشنگی ددها و تژی بوو له‌میهره‌بانی. له‌نیو چیمه‌نیکی سه‌وزدا به‌رامبه‌رم راوه‌ستا، زۆر بالا به‌رز و زۆر ته‌نک وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌هه‌ور خولقا‌ب. هه‌روا که دیقه‌تیم ددها و به‌خۆش‌حالی خه‌ریک بوو ده‌م ده‌کرده‌وه تا ئه‌و وشه شیرینه‌ی بچ بلێم که تا له‌ژیا‌ندا بوو پیم نه‌گوتبوو، ئیدی شنه‌یه‌کی فینک هه‌لی کرد- چما ئه‌وه شنه‌ بوو یاخود هه‌ناسه‌ی خۆم؟- هه‌وره‌که جوولا و ته‌نکتر بۆوه و شیه ئینسانیه‌که‌ی پیتسوی بزرکرد و وه‌ک شه‌ونمی به‌ره‌به‌یان به‌هه‌موو لایه‌کدا، به‌سه‌ر گژوگیاکه‌دا پرژا.

کاتی و ه‌ئاگا بوومه‌وه، هه‌تاو هاتبوه‌ ژووره‌که‌مه‌وه و رووی ته‌خته‌نوینه‌که‌ی داپژشیبوو، خۆم به‌باسکه‌وه گرت تا له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه له‌ده‌ره‌وه بنۆرم، زه‌ریا پیده‌که‌نی و مه‌مه‌که چکۆله‌کانی وه‌دیارخستبوو تا تیشکی گه‌رم بتوانی نه‌وازشیان کات، ئه‌مه رۆژتیک جوانی خواوه‌ندیانه‌ی تر بوو، هه‌موو به‌یانیه‌که دنیا سه‌رله‌نوێ پاکیزه‌یی خۆی که‌شف ده‌کا. پیده‌جوو له‌هه‌مان له‌حه‌زه‌دا گه‌رموگه‌ر له‌نیو ده‌ستی خواوه‌ندوه هاتبیته‌ده‌ر. وی خاوه‌ن چ یاده‌وه‌ریه‌که نییه، هه‌ر بۆیه هه‌رگیز چرچ و لۆچی له‌سه‌ر روخساری ده‌رناکه‌وئ، نه‌ بیرری دێ رۆژی پیتسوو چی کردووه و چ نیگه‌رانیش نییه له‌وه‌ی چما ده‌بێ سبه‌ینی چ بکات. به‌لکو له‌گه‌ل ساته‌وه‌ختی ئیستادا مامله ده‌کا وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌به‌دبێ، چ له‌حه‌زه‌یه‌کی دی بوونی نییه، پیتس و پاشی ئه‌م له‌حه‌زه‌یه (هیچ)ه.

له‌به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌که‌دا دانیشتم تا هه‌تاو راسته‌وخۆ له‌سینه‌م بدا و به‌سه‌ر په‌ره قاقزی سپیدا نه‌ویمه‌وه. په‌ره قاقزی سپی نه‌بوو، به‌لکو ئاوتنه‌یه‌ک بوو که تیا‌پیدا روخساری خۆم ده‌بینی، ده‌مزانێ ئه‌وه‌ی ده‌بنوسم ددان پیا‌نانیکه، ساته‌وه‌ختی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی رۆژی قیامه‌ت بوو، له‌به‌رده‌م دادوهری نادیا‌ردا راوه‌هه‌ستیت و دلته به‌بێ شه‌رم ده‌که‌ویتته راگه‌یاندنی گونا‌هه‌کانی: دزیم کردووه، خه‌لکم کوشتووه، درۆم کردووه، زینام له‌گه‌ل ژنی دراوسیدا کردووه، سوپایه‌کی ته‌واوم له‌خواوه‌ندان پیتک هیناوه، سوژده‌م بۆ بردوون، تیکو‌پیتکم داوه‌ته‌وه، خواوه‌ندانی ترم رۆناون، جوړته‌تی ئه‌وه‌م هه‌بووه هه‌ز بکه‌م له‌ئینسان تیپه‌ریتیم و ئه‌و شته بکه‌م که تۆ نه‌توانیوه یاخود نه‌تویستوهه بیکه‌یت، ده‌ستم له‌گه‌ل ته‌واوی هینزه رووناک و تاریکه‌کاندا تیکه‌لاو کردووه تا تۆ له‌عه‌رشه‌که‌ت به‌هینمه خواره‌وه، ئه‌وسا خۆمی له‌سه‌ر دانیشم و یاسایه‌کی نوێ له‌دو‌نیادا به‌رقه‌رارکه‌م- یاسایه‌که که زولم و زۆر و برسیتی تیدا که‌مترین، چاکه‌خواری تیدا زیاتر و ئه‌قینی تیکۆشه‌رانه‌ی تیدا فره‌تر.

هه‌ستم کرد دلتم له‌ناخمدا هاوار ده‌کات، گله‌بی و گازه‌نده‌ی زۆر بوو، سه‌ره‌پیتی خواوه‌ندی ده‌کرد و کاتی ئه‌وه هاتبوو راپۆرتیک ئاماده‌کا و له‌باره‌ی تووره‌ی و عه‌زابه‌کانیه‌وه ئاگاداری کا. گالیسه‌کی عومر بۆ پیتسه‌وه خلۆر ده‌بۆوه و منیش له‌گه‌لیدا بۆ پیتسه‌وه خلۆر ده‌بوومه‌وه. ده‌بوو بناخقم و ئه‌وجا خاک زارم داخا، ئاخ هه‌ر ئینسانیک هاوارتیک هه‌یه، هاواری خۆی، ده‌یه‌وئ به‌ر له‌مردن ئه‌و هاواره بکیشن. بۆیه پیتسه‌سه‌رمان، کات به‌هه‌ده‌ر نه‌ده‌بین، نه‌با ئه‌جه‌ل بو‌رمان نه‌دات. راسته ئه‌م هاواره بیتهو‌وده له‌فه‌زادا په‌رش ده‌بێ و ده‌شێ چ گو‌تیه‌که نه‌بێ چ له‌ئاسمان و چ له‌سه‌ر عه‌رد بیژنه‌قی. به‌لام قه‌یدی ناکا، خۆ تۆ مه‌ر نیت، به‌لکو تۆ ئینسانیت. ئینسانبوونیش واته ئارام نه‌گرتن و هاوارکردن. که‌واته ده‌ی هاوارکه!

به‌خۆم گوت: مه‌ترسه.. مادامه‌کی تۆ ئاژه‌لێکی فانیته، ئه‌وا دا‌لغه‌ی ئه‌وه لیت نه‌دا که ناتوانیت ده‌س وه‌رده‌یته به‌ریتوه‌ردنی گه‌ردوونه‌وه. حه‌قیق که به‌قودره‌تی خۆت هۆشیار نیت، گه‌ر هۆشیار بایت، ئه‌وا تا هه‌نوکه له‌سنوورداریه‌کانی مرۆفایه‌تیت تیپه‌رانده‌بو!

***

به‌هار هات و من هیشتا ده‌جه‌نگیم و هه‌ولم ددها تا ئه‌و ماینه سه‌رکی‌شانه - وشه‌کان - رام که‌م. گه‌رچی هه‌زاره‌ها و ملو‌تیه‌ها ساڵ له‌په‌یدا‌بوونی یه‌که‌مین ئینسان تیپه‌ریوه، که‌چی شتیوازی له‌بۆسه‌نانی (نادیا‌ر) و یاساگه‌لی راوه‌دونانی هه‌ر وه‌ک خۆیه‌تی. هیشتا هه‌مان فیئل به‌کارده‌هینن، هه‌مان نوێژ ده‌که‌بین که به‌رژوه‌ندییه‌کی شه‌خسی له‌پشته‌وه‌یه، ده‌پارێینه‌وه، هه‌ره‌شه ده‌که‌بین، به‌هه‌مان فیئله‌وه بۆ نادیا‌ر ده‌نیینه‌وه، چونکه رۆح ناتوانی له‌ژێر باری قورسی جه‌سته‌دا بال له‌یه‌که دا. ناچاره شوتیپیتی جه‌سته هه‌لگرێ.

مرۆقی سه‌ره‌تایی له‌ئه‌شکه‌وته‌کاندا هه‌ولتی ددها وینه‌ی ئه‌و ئاژه‌له‌ درندانه بکیشن که ده‌بو‌یست راویان کا. ئه‌و بۆ ئه‌وه ئه‌م کاره‌ی ده‌کرد چونکه برسی بوو، چ مه‌به‌سته‌تیکیان نه‌بوو له‌به‌ره‌مه‌پینانی

ئىنسان. وشەكان! وشەكان! ئەفسوسوس كە بۆ من چ رېنگە يەكى تر نەبوو. جگە لە بىست و شەش سەربازى دلير- بىست و شەش پىتى ئەلفويى- دەسلەتم بەسەر چ شتتېكى تردا نەبوو. گوتم: (نەفېرېكى گشتى رادەگە يەنم و سوپا يەك پىتەكە دەنېم و دژى مەرگ دەجەنگم!)

چاك دەزانم مەرگ لە تىشكان نەهاتوو، بەلام بەهەي ئىنسان لەسەر كەوتندا نىيە، بەلكە لەبەر خۆدانىدايە لەپىناوى سەر كەوتندا، ئەمەش دەزانم كە لەو دى تر سەختترە، بەهەي ئىنسان تەنانەت لەبەر خۆدان لە پىناوى سەر كەوتنىشدا نىيە، بەلكە بەهەي ئىنسان تەنها لە يەك شتدايە، ئەویش ئازايانە ژيان و مردن و سەرنەوى نەكردنە بۆ هېچ جۆرە سزايەك. ئەم بەنەمەي سىبەمەش دەزانم كە ئەمىش لەوانى تر سەختترە: دلنبايوون لە نەبوونى سزا نابى زەندەقمان بەرى، بەلكو دەبى لىوړتېژمان كا لە شادومانى و شكۆ و جوامىرى.

هەروا كە دەمنوسى، دەمىنى هەمىشە دوو وشە و دەديار دەكەوتن و نەيان دەويست دوور كەونەوه، گەرچى من بۆ خۆم ئەو دەو بوست و لەراستىدا هەولم دەدا خۆمىيان لى بەدوور بگرم. ئەو دوو وشە يە خواوند و هەلگزان بوون. خواوند چىيە؟ هېزى مەزنە يان ئومىدى مەزن ياخود يەقىنى مەزن؟ يان دەش گومانى مەزن بى؟ گەرچى سەلەها بوو تىدەكوشام، كەچى هېشتا نەمدەتوانى وەلامىكى ئاشكرا بۆ ئەم پرسىيارە تراژىدىيە بدۆزمەوه. ئاخىر وەلامەكە لەناو دەمرا بەپى ئازايەتى يان بىروا ياخود ئەو ترسە دەگۆرا كە پۆم لەمىانەي راما نەكانىدا لەخواوند هەستى پى دەكرد. هەرگىز تەواو دلنبا نەبووم كە چما دەبى لەپال كام يەك لەم سى سايرىنەوه: هېز، ئومىد، يەقىن - راوەستم و پۆمى پى بسپىرم. ئاخىر هەر سى سترانەكە وەك يەك ئەفسوونىيان دەكردم و هەرچەندىك زياتر گوتم بۆ يەك تىكيان رادىرا، ئىدى ئارەزووم بۆ پىشەرپەيكرن كەم دەبووه، بەلام لە تەواوى تەمەندا لە يەك شت دلنبايووم، ئەویش ئەوه بووه كە تەنها و تەنها رېنگە يەك بەخواوند كۆتايى دى ئەویش هەلگزانە نەك دابەزىن، نەك رېنگەي ئاسۆيى، بەلكو تەنها هەلگزان. بى تواناييم لەجىا كەرنەوهي ئاشكراى و اتاكانى وشەي خواوند- وشە يەك كە بەهۆى زۆر بەكارهينانىيەوه چ بەهەيەكى نەماوه- چەندىن جار دووچارى دلەراو كىتى كر دووم. بەلام سەبارەت بەو رېنگە يەي بەخواوند، يان بەمانايەكى تر بەتروپكى بەرزى ئارەزووى ئىنسان كۆتايى دى، هەرگىز دوودلى لەخۆوهي نەپىچاوم.

ئەمەش بلېم، كە هەمىشە سى مەخلوقى خواوند ئەفسوونىيان كر دووم، كرم كە دەبىتە پەپوله، تەپره ماسى كە لە ئاودا باز دەدا تا بەشكەم لە سروشتى خۆى تىپەپىتى، كرمى ئاورىشمىش كە هەناوى خۆى دەكاتە ئاورىشم. ئاخىر لەگەل ئەو سى بوونەوه دەدا، هەمىشە هەستم بە يەكەنگىر يىيەكى عارىفانە كر دووه، لەبەر ئەوهي هەمىشە لەلای من سومبول بوون بۆ رېنگەي پۆم. مەحاله بتوانم ئەو شاگەشكە بوونە گوزارشت لى بكەم كە بۆ يەكەم جار بەمىنى هەلكۆلراوى قۆزاخە و پەپوله يەك لەسەر دوو تاي تەرازوويەكى ئالتونى لەقە برسانى شارى (مىس) داىگرتم. چىژتېك كە بەمىنى ئەو هەلكۆلراوه تىامدا ورووژا، لەوه سفكرن ناپەت. پەروشى قۆزاخە بۆ بەپەپوله بوون، هەمىشە رەمى بەپەلە ترين و لەهەمان كاتدا رەواترىن ئەركى ئەو - ئىنسان - بووه، خواوند لەشيوه ي كرمدا دەمانخولتېتى، ئەوه ئەركى ئىمە يە

كە دەبى هەول بەدىن بىيە پەپوله.

كاتى تەپره ماسىم بەسەر تابلۆ گەچىيەكانى (كنۆسۆس) وه بىنى، هەمان خۆشى و شاگەشكە بوون داىگرتم، بەو بالانەي بۆ خۆى دروستى كر دوون، بەسەر زەريادا دەسوورايەوه. هەستم دەكرد لە باپىره هېجگار دوورەكانم دەچم، هەنووكە دواى هەزاران سال شوتىپىيانم هەلەگرت: ئاخىر منىش سەرزەمىنى كرېتم دەكرده پال.

رۆژتېكيشيان لەگوندىكى چكۆلەي يەكى لەدوور گەكانى گرىكستاندا، ئەيكۆنى پاكىژەم بىنى - بىنىم؟ دەش لە خەوندا بىنىبىتم - كە ئىمانداران لە چوارچىوه يەكى دركبان نابوو، گەراي كرمى ئاورىشمىيان بەسەر چوارچىوه كەدا پەرش كر دوو، گەراكان ترووكابوون و كرمگەلى موجىزه نوپن رۆژانە گەلا توويان خوار دوو. رۆژتېكيان كە ئەيكۆنەكەم بىنى، كرمەكان ئەركى سەرشانىيان بەجى هېتابوو، گەلا تووهكانىيان هەرس كر دوو، كر دوويانە ئاورىشم، پاكىژەش بەقۆزاخەي سىپى لەچوارچىوه گىرابوو. بەخۆم گوتم: (چ دەبوو گەر بمتوانىسا تا بەهاری لەبەر دەم پاكىژەدا بىمايەتەوه و كەرنەوهي قۆزاخەكان و پەپوله لوولخوار دووه سىبىيەكان - بەقەولى جوتياران رۆحگەلم - بىنىبا كە بەچاوانى درەوشاوه و زۆر وردىيان داىكى خواوند لە ئامىز دەگرن.)

مەسىحىيەكى ئىماندار پىم دەلتى: (ئەوهي بىنىوتە خەون نەبووه، ئاخىر تو كرمت نەبىنىوه، بەلكو ئىمەي مرۆقت بىنىوه. كاتى ئەركى خۆمان لەسەر ئەرز بەجى دەهينىن و دەچىنە گۆرەوه، لەو پىشەوه لەشيوه رۆحدا دىينە دەرى و تا ئەبەد بەدەوى داىكى خواونددا پال لىك دەدەين. خواوند چارى پى بەخشىوين تا بەو چاوانە و بەبىنى كرمى ئاورىشم رىنوئىيمان كا. رەمى پىرۆز و پىغەمبەرانە بۆ ساتىك دلئمان دەخۆشىنى، بەلام زات ناكەين هەنگاوى تر هەلنېن: باوەر هېتان و گۆرېنى ئومىد بە يەقىن !)

***

بۆ بەيانى دونيا رووناك و هەلمى لى هەلدەسا. شەو زىيانىكى توند هەلى كر دوو، خاكى تىنو ئاوى ئاسمانى خوار دىووه و بووژا بووه. كە چوومه لای پەنجەرەكە، بۆنى خۆشى ئەرز و زەريا گەبىيە كە پووم، ئاسمان تازە خۆشترو، لە تىشكى هەتاودا بەسپىتى ئەلماس دەدرەوشا يەوه. سىنگى منىش وەك پارچە عەردىك تىر ئاو و بووژا بووه، ئاخىر ئەویش وەكى خاكى تىنو، تەواوى زىيانەكەي شەوى لەئامىز گرتبوو، ئەو چىژەي هەستم پى دەكرد هېند گەوره بوو كە پىم مەحالى بوو چەمىنەوه بەسەر پەره قاقزدا و گۆرېنى دونيا بۆ بتگەلى هەشت تەفەيلەيى، هەريۆه دەرگا كەم كر دووه و چوومه دەرى.

مانگى ئاب بوو، سەختىرىن و خۆشەويستىرىن مانگ، وەك سەرگەورەي خىزانىك، كە بەباوەشپىك ميوه ئاودارهوه، بەبىستانەكانى كالهك و بەرەزەكاندا دەگەرى و دەموچاو و جلكەكانى شەراباوى بووه، ساتىرېكى پىرۆز بەدوو غەبەغە و سى ورك و كلكىكى ستونىيەوه نەمرانە لەرەزەكاندا - گرىكستان - ترى پنى دەكات.

ئەوانە چوار خواوەندی خۆمانەن، خودایانی راستەقینە و نەمر. ئاخەر لەژێر هەتاوتیکی ئاواھا و بەرامبەر زەریایەکی ئاوا و لەنێوان ئاوا نەمرییە کدا، چۆن خواوەندیانی تر - بەبێ وەرگ، بێ شادی، بێ گەلامبێو بەلاجانگەکانیانەو، دەیاننوانی بێنە دونیاو، چۆن دەیاننوانی بەختەوەر بن؛ کورپان و کیژانی گریکستان چۆن دەیاننوانی باوەر بەبەهشتیکی جیاواز لەم بەهەشتە ئەرزییە بەین؟

چووبوو مەنیو رەزەکانەو، کیژۆلانی چکۆلە ترییان دەرنی، توند روخساریان بەسەرپووشی سپی پێچابوو تا خۆیان لەتیشکی سووتینەری هەتاو بیاریژن. کاتی پێواریک بەلایندا تێدەپەری، سەریان هەلەدەپری. جگە لەدوو چاوی ورد و رەش چ شتیکی تر نابینی، دوو چاوی ورد و رەش کە لە پوناکی خۆردا پرشنگ دەدەن و تزیین لە سیبەری پیاو.

لینگەرام جەستەم هەر رینگەیهکی پێخۆشە ئەویان بگریته بەر. لەزەتییکی زۆرم دەبرد لەوێ جەستەم رینوتینیم دەکا نەک خۆم. متمانەم پیتی بوو، ئاخەر کاتی جەستەم بەنووری گریکستان شۆردرا بێ، ئەوا ئیدی ماددەیهکی کەرو لال و بیگیان نییە، بەلکو لێرێژە لەرۆحیک کە نوورانی کردوو. خۆ گەر لینگەرییت سەربەستیی خۆی وەرگرت، ئەوا دەتوانی بریاری خۆی بدا و بەبێ دەستپێوەردانی ئەقل رینگەری راست بدۆزیتەو. بەپێچەوانەو، رۆح تارمایییەکی غەیبی نییە، لە دنیایی و گەرماي جەستە بەهەرمەند بوو و چێژتیی شەوانی لە دنیا وەرده گرت، وەک بلتی دەم و لووت و دەستی هەب و دنیایان پێ نەوازش کا. زۆر جار ئینسان خاوەن ئارامی نییە بۆ پارێزگاریکردن لە تەواوی ئینسانییەتی خۆی، ئیدی خۆی هەتک دەکا، گا ئارەزوو دەکا لە رۆحی رزگاری بێ و گا لە جەستە، پێدەچێ بەهەرمەند بوون بەهەردووکیان سزایەکی توند بێ. بەلام لێرە، لە گریکستان، ئەم دوو پێرۆز و نەمرە دەتوانن وەک ئاوی سارد و گەرم تیکەلاو بکرین و رۆح شتیکی لەجەستە وەرگرت و جەستەش شتیکی لە رۆح، ئیدی ئەو دوو دەبنە هاوێ و بەم شێویە ئینسان دەتوانن ساخ و هەتک نەکراو و بێ ژبی سەفەرکات.

لە رینگە مەرکانە ئاوتیکم بینی و راوەستام، بەزنجیریکی باریک جامیکی مسینی پێوکرابوو. تینووم بوو، ئاوتاقولە پێ بوو ژانییەو و کرتە لەئیسکەم هەستاند. ئاوتیک لەژێر دار زەیتوونیکدا راوەستام، سیسەرکەکان زگیان نووساندبوو بەقەدی درەختەکەو و دەیانزیکاند، کوتوپر بێدەنگ بوون، بەبینینی ئەم سیسەرکە زلە ترسیان لێ نیش، دوو جوتیار بەلامدا تێپەری، بارە ترێ بەسەر گویدرێژە چکۆلەکانیانەو بوو، بەدانانی دەستیان لەسەر سینگ سلاویان لێ کردم، لاسکی بۆلەترێ بەریشیاندا هاتبوو خوار، رینگەکە هەر هەمووی بۆنی شیلەیی ترێی گرتبوو، لەبەرەمبەرەمدا درەختی سەروو و خاچگەلی رەشم بینی لەو دیواری سەومەعەیه کەو هەلکشابوون، ئەوئ شۆینی مردووان و بابیشم لەنیوانیاندا بوو، گەلا زەیتوونیکم لێکردوو و لەنێوان ددانا دمانا، زارم پێ بوو لە تالی و تفتی.

لەژێر سیبەری دار زەیتوونەکە هاتە دەری و هەمدیس کەوتەوێ. ئەوکات تێگەیشتم کە جەستەم بۆ کویم دەبا بۆ لای باپیرە دێرینەکان بەچاوانی ورد و بایامیسیانەو، بەلچولتیی ئەستور و هەو سباز و نیتووقەدی باریک و ئەنگوستیلەییانەو، باپیرانیک کە هەزاران ساڵ لەمەوەر نازایانە لەگەڵ خواوەندی قودرەتمەند، لەگەڵ گادا گەمەیان کردبوو.

پێم وایە ئینسان هەرگیز ناتوانی ترسیکی قوولتر و ریشەییتر لەو ترسە دایگری کاتی بەسەر ئەو ئەرزهەدا دەروا کە باپیرانی - رەگ و ریشەکانی - لەژێردا راکشاون. لەپیتوولتەو رەگەکان درێژ بوونەتەو و بۆ قولایی ئەرز پۆچوون و دەگەرتن تا ئاوتیتهی رەگ و ریشەیی مەزن و نەمری مردووان بێن. بۆنی تیری خاک و بەیبوون ناخ تژی دەکا لەئارامی و ئارەزوو بۆ تەسلیمبوونییکی نازایانە بەیاساکانی ئەبەدییت. گەر هیشتا میوهی شیرینی مەرگ لەناوەوە ترا نەگەیی، ئەوا توورە دەبییت و ئالای یاخیبوون هەلەدەپیت، یاخیبوون لە مەحروومبوون لەرووناکی، لەبەر خۆدان، لەگەرتە مەزنەکانی ژبان. لەم حالەتەدا بەختیارییەکی تەواو بەسەر ئەم خاکەدا تێدەپەریت کە لە ئیسک و مۆخی باپیران پێکھاتوو و دەرفەت نادهیته پیتوولت رەگ بەخاکدا رۆبەری، ئیدی هەمدیس بۆ دەروە هەلەدەفیت و پێ دەنییتەو رووناکی.

خۆشانیک کە بەسەر خاکی دێرینی کۆسۆسدا هەستپێکرد، هیند چرو تژی بوو لە مەرگ و ژبان کە نەمتوانی ئاشکرا راقەیکەم و تیبیکەم.

لەبری خەم و مەرگ، لە بری ئارامیی، لە زارگەلی بەخاکبەووە فەرمانی سەخت دەهاتەدەر، هەستم دەکرد مردووان وەک دەنکە تەزییح بەپیتوولمدا شۆرپوونەتەو، نەک بۆ ئەوێ دابەزمە تاریکییە ساردەکەیانەو، بەلکو بەو مەبەستەیی بتوان دەست بەشتیکەو بگرن و لەگەڵمدا بێنە روونایییەو تاشەرەکە هەلئیسیتەو. شادومانی و تینووتییەکی هەرگیز نەشکاو، هاوکات گای زل کە لە چیمەنزارەکانی دنیای سەروو دەیانبۆزان، هەرەها خۆتی زەریا بۆنی گزوغیا، هەر هەموو ئەوانە هەزاران ساڵە لەتوپی عەرەو رۆچوونەتە خوار و ناھیلن مردووان بێن.

لەو زۆرانابزیی (گام) نۆری کە لەسەر دیوارەکان وینەکیشرابوو: چوست و چالاک و دلپیتینی ژن، هیزی بێ سنووری پیاو، شێوازی گەمەکردنیا لەگەڵ گای توورە و بەرەنگاریبوونەو بەروانی نازایانە، هەرەک ئەوێ لە ئایینە خۆرەلا تیبەکاندا هەیه، گاکەیان لە رووی ئەقینەو نەدەکوشت تا لەگەڵیدا یەکانگیرین، لەرووی ترس و جورئەتی سەبرکردنیشییەو ئەم کارەیان نەدەکرد، لەبری ئەو بەسەر سەختی و پێز و بەبێ رق و کینە، تەنانەت دەشی بەشوکرانە بێریشەو گەمەیان لەگەڵ کردب، چونکە ئەم شەرە پیرۆزە لەگەڵ گا دا، هیزی کربتی تیز دەکردهو، چاپووی و جوانی جەستە، نازکی جولەیی ناگرین و هاوکات خۆتساردانە، دیسپلینی ئیرادە و نازایەتی لەودا دەچاند، تا بێ ئەوێ ترس کۆنتروولی کا، هیزی خۆی بەهیزی ترسناکی گا پیتوانەکا. بەم جۆرە کربتییەکان ترسیان گۆری و کردیانە گەمەیهکی خۆشیتنەر کە تیایدا چاکەخوایی ئینسان بەبەرکەوتنی راستەوخۆی بەقودرەتی ناھەقیتینی دەورووژا و گەمەیهکی دەبردەو، بردنەوێ بەبەهای نابووتبوونی گا بەدەست نەدەهینا چونکە ئەوێ بەدۆزمنی خۆی نەدەژمارد، بەلکو وەکی هاوکاریک حیسابی بۆ دەکرد. ئاخەر جەستە بەبێ گا نەیدەتوانی هیند پتەو و بەهیزی بێ و رۆحیش نەیدەتوانی هیند نازا بێ.

گەر ئینسان بیەوئ جورئەتی بینی ئەم گایە و توانای ئاوا گەمەیهکی خەتەرناکی لەگەڵیدا هەب، ئەوا بێگومان پیتووستی بەراھینانیک زۆری جەستە و رۆحی هەیه. بەلام هەر کە لەراھینان دەپیتەو و فیری هونەری گەمەکە دەبێ، ئیدی هەر جوولەیهک لەجوولەکانی ساکار و دنییا و سووکەلە دەبێ،

نازایانه چاو له چاوانی ترس دهبرئ.

هروا که له شهړی هه لکولرای سهر دیواره کانم دهنوړی، به دم تهماشاکردنی تهو شهړه دیرینهی نیوان نینسان و گاهه که نهوړو ناومان ناوه خواوهند، به خوم گوت: (تاوها بووه روانینی کریتیپانه!)

له ناکاویکرا وهلام بالی به سهر زهیندا کیشا، نهک به تنی زهینم، به لکو دل و هه ناویشم. ناخر من به دواى نهوهدا دهگه رام و نهوهدم دهویست، دهبوو چاوانی نوڈیسه ییم تژی که م له م روانینه کریتیپه. سهردهمی نیمه سهردهمیکی تووړه بوو. گا (هیزه ژیر زهینیبیه تاریکه کان) به له سه بیوو، توپکلی عهرد دهقلیشا، ریز، هاوگونجان، هاوسهنگی، بهخته وهری، شیرینی ژیان، نه مانه هه موو چاکه خوازی و شادیی گه لیک بوون که دهبوو نازایه تی نهو له خوډا رابینین خودا حافیزیان لی بکه یین. نهوانه هی سهردهمانی تر، هی رابردو هی ناینده بوون، ناخر هه موو سهردهمیکی خاوهن روخساری تاییه تی خویه تی، روخساری سهردهمه که هی نیمه تووړه و روچه ناسکه کان جورته تی نهو هیان نیپه راسته وخو چاو له چاوانی بیرون.

نوڈیسه ش، نهو هی که به سهر شیعه رکانی منهوه چاروکه هی هه لدا بوو، نهو کاته هی که له خوډایپپانه به لیواری هه لدریهو گیسرا بووه - به بی ترس و نومید و ههروه ها به بی سهرچلیش - دهبوو به ناوها روانینیکی کریتیپانه وه هه لدریهو ته ماشا کردیا، لهو روژه وهی نهوهد ناوانا روژی روانینی کریتی، ئیدی ژیانم گورا، روحم لهو هه گیشته که ده بی له کویدا راوهستی و چوناوچونی بنوړئ. مه سه له گه لیک ترسناک که گینگلیان پی ددهام، هیور بوونه وه و زهرده خه نه یان دهاتئ. وهک بلتی به هار هاتئ و لاواوه کیویه کان وهک درک و دالی به هاران تژی بوو بیتن له گول. نهوه گه رانه بوو بو جحیلپیه کی پیشینی نه کراو، وهک حه کیمیکی چینیی دورانی کون، پیده چوو وهک پیره میردیک کی هه فته کار و به ریشی سپیی چون به فره وه هاتمه دونیا. به تپه رینی سالان، رهنگی ریشه که گوزای و بوو بیته بو و پاشان هیور هیور رهش بوو بیته وه و دواتر روو تاییته وه. ناخر له سالانی پیریشما گنده موویه ک له روخسارم روا.

جحیلیم جگه له دل راوکه و موته که و پرسیار چ شتیکی تر نه بووه، سالانی بالقبوونیشم جگه له وهلامی په رت چ شتیکی تر نه بوون، له نه ستیره و نینسان و فیکرگه له کانم دهنوړی، چ بی سهرویه ریه که شوپنی هه لگرتنی خواوهند! چ عه زاییکه بوونی نهو مه له شینه به چنگاله سووره که یه وه له نیوانیاندا! رتیه که یه کم دهگرت بهر، دهگه ییمه کو تاییه که هی - هه لدر - زنده قچوانه دهگه رامه وه و رتیه که کی ترم دهگرت بهر، له کو تایی رتیه که ده جاریکی تریش هه لدر، نهو جا سهر له نوپ پاشه کشئ، سهره رتیک نوپ و کوتوپر هه مان هه لدر ده می له بهر ده مده داده پچری، ته و اوای رتیه که کانی نه قل به هه لدر کو تاییان ده هات، جحیلپی و بالقبوونم له فزادا به دهوری ههردو ته و هری ترس و نومیددا سوورا بووه. بهلام هه نوو که له تافی پیریدا به نارامی و به بی ترس له بهرام بهر هه لدریدا راوه ستام، ئیدی رام نه کرد، ئیدی خوم زه لیل نه کرد، نا، من نا، به لکو نوڈیسه یه ک که خوم دروستم کردبوو، ویم خو لقا ندبوو تا به نارامی روو به رووی هه لدر بیته وه، له کاتی خو لقا ندنیدا هه ولم ددها لهو و بچم، ناخر نهو خوم بووم که ده خو لقا م، قورسای هه هه موو په رو شیه کانم خسته سهرشانی نه م نوڈیسه یه، قالبیک بوو دامده رشت تا نینسانی ناینده تی برئ. هه موو نهو هی خواستبووم و دهستم پیی گه بیبوو، نهو دهستی پیی دهگه شت، سبهرتیک بوو هه موو هیزه تاریک و روونا که کانی خو لقا ندری ناینده یه داوه وه ده کرد. باوه ر چیاکان ده لهرزنتی،

متمانته پیی هه بی و دئ. نه دی کی دئ؟ نوڈیسه یه ک که خو لقا ندبووم. وی نارکی تیپ (*) (نمونه ی نه زلیی) بوو.

خو لقا ندر بهر پرسیار بیه کی مه زنی له سهرشانه، رتیه که یه ک ده کاته وه که ده کرئ ناینده هان بدا و ناچاری بکا بریاری خو ی بدات.

له زهریای کریم دهنوړی، لهو شه پولا نه ی به شکووه هه لده گزان. بو ساتیک له ژیر هه تاودا دهره وشانه وه و په لیان بوو تا بهر ژانیا ن به سهر چه وی که ناردا، به پیکه نینه وه رو حیان ته سلیمی خو لقا ندر بکه نه وه. ههستم ده کرد خو نیم به هاتنه دهره وی له دل و بلا بوونه وهی به سهری په نجه و رتیه که کانی موودا، شوپنی نه غمه ی شه پولا کان هه لده گری. دهبوومه زه ریا، دهبوومه سه فهرتیک بی کو تایی و تژی له سه رکی شیی دور، دهبوومه قه سیده یه کی له خو تایی و ناومید که به چاروکه ی رهش و سووره وه، به ژور هه لدریه وه سه ولی لینه دا. به تر پیک قه سیده که وه، کلاوی ناخو دایی و له ژیر کلاوه که شدا، نیوچه وانیک گری و به هه تاو سووتاو، دوو چاوی رهش و دهمیکی سپیی به خو ی، خوار تریش دوو دهستی زل و غولناسا که سووکانه که یان گرتبوو.

ئیدی نهو نه یده توانی - نیمه نه مانده توانی - لهو زیاتر له زیدی تهنگ و ترووسکا هه لکا. سرکترین رو حگه لی دورو که مان هه لژارد و نهو هی بتوانین له ماله کافان هه لی گرین، هه لمانگرت و سواری که شتی بووین و رو شتین. بو کو ی؟ با هه لده کاو رتیه که مان پیشان ددها، بو باشور، به ره لای هیلین که له ههردو بهری ئیرو تاسا وه، کهو تپوه نیو مهینه تی و عه زایه وه و وهکی نیمه له ژانی دلنیاو ئیسراحت دلی گوشرابوو. به ره دورو که کریت که ده ژاکا، چونکه قودرت له فهرمان زه و اکانیدا بارکه و ونه ی پیچا بووه، له ناوه راستی زه ریا دا دهستی بهر زکرد بووه و به ریه رکانی بانگ ده کرد تا به شکم منالی لیان بی. به ره نه فریقا، به ره کو تایی عهرد، به ره به فره نه مره کان، به ره مهرگ.

سهره تا مه له شینه که به چنگاله سووره کانییه وه له پیشه وه دهریشت، بهلام به زووی شه که ت بوو، جیمان هیشت و به بی مه لی رتینون له هه وای خالیدا به نازادی ماینه وه. جار ناچار رو حگه لی گوره وه نه مر چنگیان له گوریسی که شتییه که گیر ده کرد و ده که وتنه چرینی گوزایی تا به شکم بو لای خو بانان پاکیشن، بهلام نیمه ده ماندا له قاقای پیکه نین و نه وانیش دهرسان و دهریشتن، هه ندرتچار هاوارتیک ترسناکمان ده ژنه فت که له بنی زه ریا وه ده هاتنه دهرئ: (راوه ستان! کوپه ده چن؟ به سه!) وایانده گوت و نیمه ییش پالمان به لیواری که شتییه که وه ددهایه وه و هاوارمان ده کرد: (نا، بهس نییه، بیتدنگ بن!) ئیدی ئیواره یه کیان مهرگ هات و له سهر عهرشی که شتییه که کرووشکه ی کرد، نهو ییش وهک نیمه پیسته رتوی له بهردا و کلاویکی شینی به گولنیکه ی سووره وه له سهردا، ریشی وهک به فر سپی و روخسار و سینگ و باسک و رانی پوشراو له زامی دیرین، به میهره بانیه وه زهرده خه نه ی بو کردین، تیکه یشتین، دوا جار ئیدی له کو تایی سه فره که مان نریک بیوینه وه.

له سهر یشت له سهر عهرشی که شتییه که پاکشاین، چاوانان لیکنا و بینیمان به ژور نهو کیشوهر و

Archetype (*)

زەرباianeوه که پیاياندا تێپه‌ریبووین، بەژوور ئەو ئینسانانەوه که ڕووبه‌ڕوویان ببووینەوه، بەژوور ئەو ژنانەوه که ماچمان کردبوون، بەژوور عەرد و ئاو و ئاگر و جەستەوه، سەفەرێکی تر هەبوو، لەم سەفەرەدا کهشتییەکه لەهه‌ور دوست کرابوو، کیشوهر و زەریا و خەلکێش تالە دەزووی ئاوریشمێن بوون و لەهناومانەوه هاتبوونەدر. سەروتر، لە ئاستیکی بەرزتر لەهه‌موو ئەوانەوه، کهشتییە هه‌وره‌که‌مان ڕه‌وییه‌وه تالە دەزووه ئاوریشمییەکانیش پێچران، تارماییه‌کانی دونه‌یا بزر بوون و جگه‌ له‌خۆرێکی لال و کوێرو بێ جوولە، خۆرێکی ڕه‌شتر له‌رشایی، چ شتیکی تر نه‌ما. بەخۆمان گوت: (رەنگه‌ خواوند بێ، کێ چوزانی، ڕه‌نگه‌ خواوند بێ!) هه‌ولمان دا دەستی سلاوی بۆ هه‌لبێرین، بەلام نه‌مانتوانی!

***

کاتی له‌ که‌ناری کرێته‌که‌مدا خه‌ریکی نووسینی ئەم ئۆدیسەیه‌ بووم، هێزه‌ دۆزه‌خییەکان دووه‌مین شه‌ری جیهانییان هه‌لايساند. (با)ی شیتی به‌سەر ڕه‌گه‌زی مەرفایه‌تیدا ده‌یگفاند، بناغه‌کانی عەرد له‌رزین و قلیشان. منیش به‌سەر په‌ره‌ قاقزدا چه‌میبوومه‌وه و گوێم بۆ هاتوباتی شه‌پۆله‌کان و ئینسان و هێزه‌ دۆزه‌خییەکان رادێرابوو، دەسته‌و دامیاتی ڕۆجم ببووم تا له‌ ده‌سه‌لاتی ترس قوتارم بێ. هه‌موو هه‌ولم بۆ ئەوه‌بوو تا ئەو ئینسانە‌ی له‌ودیدو کوشتار و فرمیسه‌که‌کانه‌وه‌یه، له‌ودیدو ئینسانی مه‌یونی ئەم‌پۆوه‌یه، به‌وشه‌ی ه‌اوسه‌نگ و ه‌اوتاهه‌نگ به‌ره‌و لای خۆم راکیشم. گه‌رچی به‌شێوه‌ی تارماییه‌که‌ له‌نێوه‌ندی هه‌وادا هه‌ل‌ئاسرابوو، هه‌ستم ده‌کرد خۆینی خۆمی ده‌ده‌می، من به‌تال ده‌بوومه‌وه و وی پر ده‌بوو. هێوره‌هێور جه‌سته‌ی ده‌که‌وته‌ جوولە و شێوه‌ی وه‌رده‌گرت.

رۆچومه‌ خه‌ونێکی قوولەوه، قوولترین ئاسته‌کانی حه‌قیقه‌ت مه‌حف ببوون. هه‌مان ئەو ئاسته‌ مه‌حه‌که‌مه‌ی که‌ له‌به‌رامبه‌ر عەردا بوو، به‌رزترین ئاستی حه‌قیقه‌ت، رۆحی ئینسان، وه‌ک ئاگرێک که‌ بایه‌کی توند به‌سهریدا هه‌لی کردبێ له‌ هه‌وادا کلێه‌ی سه‌ندبوو.

به‌درێژی رۆژ ده‌منووسی و به‌درێژی شه‌ویش ده‌نوستم، هه‌رگیز له‌ ژیا‌ندا نه‌مانتوانیوه شه‌وانه‌ کار بکه‌م، له‌ کاتژمێرێک ده‌جم به‌خۆر ئیش بکات، به‌بێ هه‌تاو بێسده‌نگ ده‌بم، شه‌وه‌ به‌خه‌ون و بێسده‌نگییه‌کانی خۆیه‌وه، به‌وه‌ ده‌رگا تاریکانه‌وه که‌ له‌سه‌ر ناخه‌م ده‌یانخاته‌ سه‌ر پشت، کاری رۆژی داها‌تووم بۆ ئاماده‌ ده‌کات.

سوودی بالا له‌م مه‌سه‌له‌یدا کاته. که‌ خه‌لکی ده‌بینم ده‌چن بۆ سه‌یران، یان بێ مه‌به‌ست پیاسه‌ ده‌که‌ن، یاخود به‌وتووێزی بێ که‌لک کاتی خۆیان به‌فیرۆ ده‌دن، قه‌ستمه‌ بچه‌م گۆشه‌یه‌کی شه‌قام و وه‌ک سو‌الکه‌رێک ده‌ست پان که‌مه‌وه و به‌پارانه‌وه‌وه‌ بلێم: "ئە‌ی مه‌سیحییە مبه‌ره‌بانە‌کان، خیرێکم بێ بکه‌ن، نه‌ختیک له‌و کاته‌ی خۆتانم بده‌ن که‌ به‌هه‌ده‌ری ده‌دن. سه‌عاتیک، دوو سه‌عات، هه‌رچه‌ندیک خۆتان پیتان خۆشه‌ بده‌ن!"

***

دو‌جار خۆر به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چوو، باسکم خاچ ئاسا له‌سه‌ر به‌ک دانا و سه‌رم له‌دواوه‌ به‌دیواره‌که‌وه‌ نا و که‌وتمه‌ ته‌ماشاکردنی خۆرا‌وابوون. هه‌ستم به‌شادومانی، خه‌م و شه‌که‌تی نه‌ده‌کرد. ئارامییەکه‌ دا‌یگر‌تیووم و وه‌ک بلێی هه‌ناوم به‌تال بووبیتته‌وه، وه‌ک بلێی هه‌موو خۆینی جه‌ستهم ر‌ژابێ، وه‌ک بلێی تو‌یک‌ل‌تیکی تو‌کمه‌ و ته‌نک بووبم و سیسرک‌یک له‌کاتی هیلکه‌ دانا‌نا له‌سه‌ر قه‌دی دار زه‌یتوونیک جیتی هیتتیم. به‌له‌مه‌یکی چکۆله‌ به‌چارۆکه‌ی سووره‌وه‌ له‌ راوه‌ ماسی ده‌گه‌راپه‌وه، ده‌متوانی ماسییەه‌ بریقه‌داره‌کان له‌سه‌ر عەردی به‌له‌مه‌که‌ه‌ ببنیم، دوورگه‌یه‌کی چکۆله‌ له‌ به‌رامبه‌رمدا پر ببوو له‌ وه‌نه‌وشه‌، نو‌تر‌خانه‌یه‌کی له‌خا‌ج‌دانی چۆل و چکۆله‌ وه‌ک هیلکه‌ی مریشک به‌تر‌پ‌کی چیاکه‌وه‌ به‌سه‌پ‌تی ئه‌لماس ده‌ره‌وشایه‌وه‌.

رووناکی به‌دیواره‌ به‌بۆره‌ک سواغ‌دراوه‌کانیی‌ه‌وه‌ نووساو و حەزی نه‌ده‌کرد ئەوی جێ بێتی.

له‌لای راستمه‌وه‌ گوێم له‌ده‌نگی به‌ریه‌که‌وتنی چه‌و بوو، که‌سه‌یک به‌په‌له‌ هه‌نگاوی به‌سه‌ر چه‌وه‌که‌دا ده‌نا و نزیک ده‌بۆوه. ئاو‌رم داپه‌وه، کلاو‌یکی ناخو‌دایی له‌و تاریکیی‌ه‌ به‌ئرخه‌وانی ڕه‌نگه‌که‌دا دره‌وشایه‌وه‌ و بۆنی تیر‌ی ئاره‌قه‌ی ئینسان له‌هه‌وادا بلا‌وبۆوه. له‌سه‌ر ئەو سه‌کو‌ به‌ردینه‌ی له‌سه‌ری دانیشتیووم جی‌گه‌یم کرده‌وه‌ تا له‌پال‌مدا دانیشی. گوتم: (خۆش هاتیت، چاوه‌ریت بووم!) دانه‌ویوه‌ و برێک گ‌روگیای زه‌ریایی هه‌لگرت که‌ شه‌پۆله‌کان له‌گه‌ل خۆدا هیتابوویان. گ‌روکیا‌که‌ی نایه‌ سه‌ر لێوی.

گو‌تی: "به‌دیدارت خۆش‌حالم."

شه‌ویکی شین و ته‌نک له‌ ئاسمانه‌وه‌ ده‌هاته‌ خواری و له‌ زه‌ریاوه‌ به‌رز ده‌بۆوه. له‌ پشتمانه‌وه، له‌سه‌ر وشکایی، مه‌لانی شه‌وه‌ له‌م دار زه‌یتوونه‌وه‌ ده‌فرینه‌ سه‌ر ئەو دارزه‌یتوون. دوو هاواری مه‌زن و نه‌مری ئەقین و برسیتی له‌و بێده‌نگیی‌ه‌ ڕه‌شه‌دا ده‌نگیان داپه‌وه، ئاژه‌له‌ چکۆله‌کانیش له‌نیو ته‌لانه‌کاندا خۆیان حه‌شاردبوو، ئەوانیش هه‌ر برسێیان بوو، ئەوانیش هه‌ر گه‌ره‌کیان به‌ئەقین بوو، نه‌غمه‌یه‌کی خه‌مێن له‌عه‌رده‌وه‌ هه‌ستا.

بێسده‌نگ مایه‌نه‌وه، هه‌ر کامان تریه‌ی دل‌ی ئەوی ترمان ده‌ژنه‌فت، پێده‌چوو ته‌واوی ئەو په‌رۆشیی‌ه‌ شا‌راوه‌یه‌ی شه‌وانه، ته‌واوی ئەو ده‌نگه‌ دژبه‌یه‌کانه، به‌تیی‌ه‌ ڕه‌ویان به‌هه‌ناوماندا هاوتاهه‌نگ بووین.

خۆش‌حالی و خه‌نی بوون هیند مه‌زن بوو که‌ کو‌تو‌پر کولی گریانم به‌ربوو. وشه‌گه‌لی دێرین و عی‌رفانی له‌ناخه‌مه‌وه‌ هه‌لقولین و له‌سه‌ر زارم نه‌خشین:

جگه‌رگۆشه‌کانم، مردن و ژیان وه‌ک یه‌کن

غمه‌ و شادی هه‌روه‌ک یه‌کن

له‌نگه‌رگرتن و چارۆکه‌ به‌رزکرده‌وه

سلاو و خواحافیزیش وه‌کی یه‌کن!

لام بۆ هاواری بێسده‌نگه‌که‌ی لای راستم کرده‌وه و لێیم پرسی: "ناخودا ئۆدیسە، ئەری حه‌ره‌که‌ت ده‌که‌ین؟ چما گه‌بشتین؟ پێده‌چێ زه‌مەن ڕاوه‌ستا‌ی و بووبیتته‌ ئه‌به‌دییه‌ت. فه‌زا له‌ له‌پێ ده‌ست‌مدا وه‌ک تو‌ماریکی کۆن وایه‌ که‌ وینه‌ی زه‌ریا و وشکاییی‌ه‌کانی له‌سه‌ر کیشرا‌بێ. ره‌های‌ی - ئەوه‌ی ناومان ناوه‌

په‌هایی و ناټومیدانه ده‌ست بۆ ئاسمان هه‌لده‌برین تا پټی بگه‌ین - بۆته چله‌ ږتخانه‌یه‌کی لاگویم. چما بۆنی له هه‌وادا ناکه‌یت؟"

هاورپتکه‌م هه‌ناسه‌یه‌کی قوولتی هه‌لکټیسا، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتڤ و گوتی: "له ږه‌هاییدا به‌ره‌هایی گه‌یشتوویت- ده‌نگی به‌بای زه‌ریا گر بوسو- له ږه‌هاییدا به‌ره‌هایی گه‌یشتوویت، ئەمەش بەلاترین نه‌به‌ردی ئینسانه، خزمه‌تی تۆ له حزووری ترس و ئومئیددا ته‌واوبوو، به‌سه‌ر هه‌لدټیرا چه‌ماوئیته‌وه، لنگه‌وقوچ بوونی تارمایی دونیات بینیه‌وه و زه‌نده‌قت نه‌چوو. هاورپتی ئازیزم، هه‌ردوو کمان به‌سه‌ر هه‌لدټیرا داها‌تووینه‌ته‌وه و زه‌نده‌قیشمان نه‌چوو. بیرت دئ؟"

سه‌فه‌ری ترسناک بازی دایه‌ زه‌ینمه‌وه، زه‌ریا له‌م لاجانگه‌مه‌وه بۆ ئەو لاجانگه‌م که‌وته شه‌پۆلان، یادوه‌ریم کشا و روانیم، هه‌مدیس روانیم، سه‌رله‌نوئ له‌زتم برد له‌وه‌ی که‌ چۆنا و چۆنیی خۆمان له‌کوڤ و ژن و زیدی باوان و ژبانی ئیسراحت داڤری و چاکه‌خوازی و حه‌قیقه‌تمان له‌ دوا‌ی خۆمانه‌وه جڤ هټشت، چۆنا و چۆنی به‌نیوان سیسلاو کاربید(*)ی خواوه‌نددا تیپه‌ڤین بڤ ئەوه‌ی که‌ شتیبه‌که‌مان له‌ده‌ست بده‌ین و به‌چارۆکه‌ی فوودراوه‌وه روومان کرده‌ زه‌ریای ئازاد و ئازایانه‌ ږتگه‌مان به‌ره‌وه هه‌لدټیر شه‌ق کرد.

ده‌ستم به‌ئه‌ژنوئ هاورپتکه‌مدا هټنا و گوتم: "سه‌فه‌رپکی جوان بو، وا هه‌نوکه‌ گه‌یشتین!"

به‌سه‌رسورمانه‌وه پرسی: "گه‌یشتین؟ مه‌به‌ستت چټیه‌!"

- "ده‌زانم، مه‌به‌ستم له‌وه‌یه‌ که‌ هه‌نوکه‌ حه‌ره‌که‌ت ده‌که‌ین!"

- "به‌لټ، هه‌نوکه‌ حه‌ره‌که‌ت ده‌که‌ین. بڤ به‌له‌م، بڤ زه‌ریا، بڤ جه‌سته‌!"

- "ئازاد!"

- "نا، ئازاد له‌ ئازادی. ئەودیو!"

- "ئه‌ودیو؟ کوئ؟ له‌مه‌ ناگه‌م!"

- "ئه‌ودیو ئازادی، هاورپټم ئازایه‌تی بده‌ره‌ به‌ر خۆت!"

- "ده‌ترسم له‌دوا‌ی تۆوه‌ بټم، توانام هه‌ر هټنده‌ بو، ناتوانم له‌مه‌نده‌ زیاتر ڤرۆم!"

- "باوکه‌ گرنگ نبیه، تۆ ئەرکی خۆت به‌ئه‌نجام گه‌باند، کوڤکی باشترت له‌خۆت خسته‌وه، تۆ لټیردا وه‌ک به‌له‌می فرباکه‌وتن مټینه‌وه، من دوورتر ده‌ڤۆم!"

له‌جڤگه‌که‌ی هه‌ستا، توند پشټتینه‌که‌ی به‌ست و له‌ تارباکیبیه‌که‌ی دواوه‌ی روانی، ئەستیره‌یه‌ک وه‌ک فرمټسک به‌گۆنای شه‌ودا ڤژا، بایه‌ک له‌ عه‌رده‌وه هه‌لی کرد، شه‌پۆله‌کان له‌ بټیده‌نگیدا وه‌ک ئەسڤ بټیدار

(*) سیسلاو کاربید، گاشه‌برد و ته‌ڤۆلکه‌ی ناوی له‌ته‌نگه‌ مسینای نیوان ئیتالیا و دورگه‌ی سیسل که‌ له‌زه‌مانی زوودا زه‌ریاوانانی ڤووه‌ڤووی مه‌ترسیی کردۆته‌وه. له‌ ئەفسانه‌دا سیسلاو ڤتیک بو که‌ له‌به‌شی خواره‌وه‌ی جه‌سته‌یدا شه‌ش سه‌گ هه‌بوون و هه‌ر که‌سټیک له‌ نزیکانه‌وه تیپه‌ڤیا هه‌لاهه‌لایان ده‌کرد. کاربید کټی عه‌رد و ڤۆسټیڤۆن، ڤۆژی سڤ جار له‌ ناوی زه‌ریای ده‌نۆشیی و هه‌ر هه‌موو که‌ شتیبه‌که‌ی که‌ناری هه‌لده‌وشی.

ببوونه‌وه و ده‌یانحیلاند. ده‌ستی بۆ ڤایه‌ل کردم.

وه‌ک بلټی ڤۆحم جټم بټلټ، هاوارم کرد: "ده‌ڤۆیت؟"

دانه‌وټیه، شانی راستم و پاشان چه‌پ و دواتر هه‌رتک چاوی ماچ کردم، لټوی ته‌ڤ ته‌ڤ بوو به‌خوئیی زه‌ریا، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتڤ و ده‌نگی میه‌ره‌بان و بزټو له‌ زاری ها‌ته‌ده‌رد:

- "ئه‌و زاهیده‌ کټی بوو که‌ چل سالّ به‌دووی خواوه‌نددا گه‌ڤا و نه‌یدۆزبیه‌وه؟ شټټیکی تاریک که‌وتبووه به‌ینه‌وه و نه‌یده‌هټشت، به‌لام به‌یانیه‌کیان بینی ئەوه‌ی نه‌یه‌یشتوووه خواوه‌ند بدۆزټټه‌وه، جگه‌کیی فه‌روو بووه که‌ زۆری خۆشده‌ویست و نه‌یده‌توانی ده‌سه‌رده‌اری بڤ. جگه‌که‌ی فټیدا و یه‌کسه‌ر خواوه‌ندی له‌به‌رده‌می خۆیدا بینی. تۆبش ئە‌ی هاورپتی ئازیز، جگه‌که‌ فه‌رووه‌ کۆنه‌که‌ی منیت. ماله‌ئاوا!"

زه‌نده‌قم چوو، پټیده‌چوو ئە‌م وشانه‌ی دوا‌یی له‌دوووره‌وه، له‌که‌ناریکی تروه‌ه بڤ. قنجه‌پټ هه‌ستم و له‌ تاریکیدا که‌وتمه‌ گه‌ڤان.

که‌س له‌و ناوه‌دا نه‌بوو!

کۆتایی

باڤیره‌(*)ی ئازیزم، ده‌سته‌کانت ماچ ده‌که‌م. شانی راست و شانی چه‌پت ماچ ده‌که‌م. ددان پیا‌نانه‌کانم ته‌واو، ئیدی هه‌نوکه‌ خۆت حوکم ده‌، ورده‌کاربیه‌کانی ژبانی ڤۆژانه‌م نه‌گټراوه‌ته‌وه، ئاخ‌ر ئە‌وانه‌ له‌ تلټه‌ زیاتر چ شټټیکی تر نه‌بوون. تۆ هه‌موو ئە‌وانه‌ت ڤۆکرده‌ خۆله‌عه‌مه‌له‌ی هه‌لدټیره‌وه و ده‌ی منبش هه‌ر وام کرد. ژبان به‌غه‌مه‌ چکۆله‌ و گه‌وره‌کانیبه‌وه، به‌شادومانیه‌ چکۆله‌ و گه‌وره‌کانیبه‌وه، گا برینداریان کردووم و گا نه‌وازش. ئە‌و کاروباره‌ ئاساییانه‌ی که‌ ڤۆژانه‌ ده‌سه‌رده‌ارمان بوون و ئټمه‌یش ده‌سه‌رده‌اریان بووین، ئاخ‌ر شایانی ئە‌وه‌ نه‌بوون زه‌حمه‌تی ئە‌وه‌ به‌خۆمان بده‌ین تا له‌هه‌لدټیره‌وه بۆ سه‌ره‌وه‌یان هه‌لکټشین. دونیا هیچ له‌ ده‌ست نادا گه‌ر ئە‌و خه‌لکانه‌ی ناسیومن له‌ فه‌رامۆشیدا مټینه‌وه. ئاشنا‌بوونم به‌هاوسه‌رده‌مه‌کانم زۆر کاریگه‌رییان له‌سه‌ر ژبانم نه‌بووه، خه‌لکانټیکی زۆرم خۆش نه‌ویستون، ئە‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ بووه که‌ یان نه‌متوانیوه تیبان بگه‌م، یاخود له‌به‌ر ئە‌وه‌ بووه که‌ به‌حه‌قاره‌ته‌وه ته‌ماشام کردوون، ده‌شتی له‌به‌ر ئە‌وه‌ش بووبټ به‌خه‌لکانټیکی زۆر ئاشنا نه‌بووم شایسته‌ی خۆشوستان بووبن. له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا ڤقم له‌که‌س نه‌بووه، بڤ ئە‌وه‌ی خۆم ویستبټټم چه‌ند که‌سټیکش ئازارداه، ئاخ‌ر ئە‌وانه‌ چۆله‌که‌ بوون و ویستوومه‌ بیانکه‌مه‌ هه‌لټ، هه‌ولم داوه‌ له‌شتی ڤۆژانه‌ قوتاریان که‌م، بڤ ئە‌وه‌ی توانای به‌رگه‌گرتنیانم کټیشانه‌کردبټ، به‌ره‌و پټیشه‌وه بردوومن و ئیدی ئە‌وان له‌سه‌ر عه‌رد تیکوڤټیک شکاون. ته‌نئ مردوووه‌ نه‌مه‌رکان ئە‌فسوونیان کردووم: سایرینه‌ مه‌زنه‌کان، مه‌سیح و بو‌زا و لینین. هه‌ر له‌هه‌مان ئە‌وه‌لی ژبانمه‌وه، له‌به‌ر پټیاندا دانیشتم و گوټم بۆ غه‌زه‌لی تژی له‌ عیشقیان راڤټرا. هه‌موو ته‌مه‌نم هه‌ولم دا، بڤ ئە‌وه‌ی

(*) له‌م فه‌سله‌وه‌ دیار ده‌که‌وئ که‌ ئە‌و باڤیره‌یه‌ی کازانزاکیس قسانی له‌گه‌ل ده‌کا و وه‌ک ره‌مزټیک به‌کاربده‌هټنټ، (ئیلی گریکۆ‌ای هونه‌رمه‌ندی ئیسپانیایی به‌ ره‌چه‌له‌ک کریتیبه‌ه. ئە‌و هونه‌رمه‌نده‌ له‌سالی... له‌دا‌یکبووه‌ و له..... دا مردوووه‌.

نکولی له هیچ کام له م سایرینه بکه م، خۆمیان لی په هاکه م. هه لوم دا تا ئەم سنی دهنکه دژ به یه که یه کانگیرکه م و بیانکه مه نه غمه یه کی هارمۆنی.

ژنگه لیکم خۆش ویستون، بهخت له گه لوم یار بوو که به درێژایی سه فهر به ژنگه لیک ناشنا بووم. چ پیاویک هینده ی ئەم ژنانه میهره بان نه بووه له گه لومدا و هیند له بهرخۆدانه کاغدا کۆمه کی نه کردووم، له سه روو هه مووشیا نه وه دوا یه مین ژن، به لوم روو پووشیکم دابوو به سه ر ئەم جهسته ئەقین زده دیه دا له هه مان ئەو روو پووشه ی که کورانی نوح دابوو بان به سه ر عه ورتی بابیاندا. ئەز ئەفسانه ی پیشینانمان سه بارهت ئیرووس و پسیشه (*) خۆش ده وی، هه لبهت با پیره تویش خۆشت ویستوو، ناخر مایه ی شه رمه زاری و خه ته رناکیشه چرایه ک هه لکه یهت و تاریکی بره ویتینه وه و دوو جهسته ی تیکالا و ببینیت. تو ئەمهت ده زانی، تو که (جیرونیما دیلاس کویفاس) ی دولبه رت له بولیله ی مه له کو تیبی ئەقیندا هه شاردا، ده ی منیش هه مان شتم له گه ل جیرونیما که ی خۆمدا کرد. هاوخوا به تیککی نازا، کانیه کی سارد له گو شه گیریه نائینسانیه که ماندا، نارامیه کی مه زن، هه ژاری و رووت و په جالی- به لئی، کریتیه کان راست ده بیژن که ده لێن به مه رجیک ژنیک میهره بانت هه یی، ئەوا رووت و په جالی چ نیسه. ئیمه ژنگه لیک میهره بانمان هه بوون، ژنه که ی تو ناوی جیرونیما بوو، ئەوه ی منیش ناوی هیلین. با پیره، چ بهختیک یار بوو، که سه یرمان ده کردن، چه ند جار نه مانگوتوو: په حمهت له و روژه ی تیایدا له دایک بووین!

به لوم ئیمه ریکه مان به ژنان، ته نانهت ریکه مان به نازیزترینیشیان نه دا گومرمان کن، ریکه به گول پووشاوه که ی ئەوانمان نه گرت به ر، به لکو ئیمه ئەوانمان له گه ل خۆماندا برد. نا، له گه ل خۆماندا نه مان بردن، به لکو ئەو هاوڕی جه ره زانه مان به ئیراده ی خۆیان شویتیبی هه لگژانی ئیمه بان هه لگرت.

ئیمه به درێژایی ته مه ن له دووی شتیک بووین، خه و نیککی زهر و دێرانه و توکمه - جه وه ره -. له پیتاوی ئەو خه ونه دا چ ژه ره ریکمان به ده ستی خواوه ندان و ئینسانه کان نه نۆشی و چ فرمیتسکه لیکمان نه رشت! چ خۆین و چ ئاره قه یه ک! به درێژایی ژیا مان شه یتانیک (ئه ری شه یتان یان فریسته ؟) ئارامی لی زهوت کردبووین. به سه رماندا ده چه مایه وه و پیمان نه وه ده نووسا و به گو یتماندا ده یچه رپاند: (بیهووده یه! بیهووده یه! پیتی و ابو ده توانی کۆلمان پێ بدا، به لوم به سه رته کاندانیک له خۆمانمان دوور ده خسته وه، ددانمان جیر کرده وه و وه لمان دابه وه: (کو تومت ئیمه یه هه ر ئەمه مان ده وی، ناخر ئیمه بو پاداشت کارناکه یین، داوی کریتی روژانه ناکه یین. له فه زای خالیدا، له و دیو ئومید و به هه شته وه

(*) له ئەفسانه کانی گریکستاندا ناوهای باسی حه کایه تی ئیرووس و پسیشه ده کری: پسیشه بو ی نیبه شووه که ی خۆی ببینی، هه ر جه ره هه لیک بو ئەو مه به سه تدا، ده بیته هۆی ئەوه ی که تا هه تابه ی له ده سیدا. خوشکه کانی فیری ده که ن که به دزیبه وه چرایه ک لای خۆبه وه دانێ و شووی هه ر کاتی شووه که ی خه وی لیکه وت، چرا که به رزکاته وه و شووه که ی ببینی، ئەویش ئەمه ده کا و ده ببینی حجیلکی جوان له پالیا خه وی لیکه وتوو. که نه وه ده ببینی ده خرۆش و له تاوا ده ستی ده له رزی و دلۆپ زه یت له چرا که ده رزی و به ر حجیلکه ده که وی. ئیرووس له نا کاپیکرا و ه نا گاپته وه و هه لدی و ئیدی هه رگیز توخنی ئەو ناوه ناکه ویتته وه.

ده جه نگی!

ئەم جه وه ره ناوی زۆری هه بوو. ته واوی ئەو ساوه یه ی له دووی بووین، به رده وام ده مامکه که ی خۆی ده گو ی، هه ندی جار ناومان ده نا ئومیدی بالا و هه ندی جاری تریش نا ئومیدی بالا. هه ندی جار ناومان ده نا ترۆپکی روخی ئینسان و هه ندی جاری تریش سه رابی بیابان، هه ندی جار ناومان ده نا مه لی شین و نازادی و هه ندی جاری تریش له باز نه یه کی داخرا و ده چوو که دلی ئینسان چه قه که ی بی و نه مریش چوارچیه که ی، باز نه یه ک که به ویستی خۆمان ناویکی قورس و لیوریتیمان له ته واوی ئومید و فرمیتسکه کانی دونیا لینا، ئەو ناوه ش (خواوه ند) بوو.

هه ر ئینسانیک کامل، ناوه ندیک نه یتیبی نامیز له ناخیدا، له نیتو دلیدا هه یه که هه مو شته کانی تر به ده وریدا ده سوورپینه وه. ئەم سوورپانه وه نه یتیبی نامیزه یه کانگیری به بیر و کرداره کانی ده به خشی و یارمه تی ده دا تا هاوئا هه نگیه گه ردوونی بدوژینه وه یاخود بیخولقی تینی. ئەم ناوه ند لای هه ندی که س ئەقینه، لای هه ندیک تر میهره بان یان جوانیه، لای ژماره یه کی تر تینووتیه به بو مه عریفه یاخود په رو شیه بو زیتر و زیو و ده سلات، به های ریزه یی شته کانیه تر هه لده سه نگین و ده یخه نه ژیر فه رمانی ئەم خواسته سه نتراله وه. هه ش به سه ری ئەو که سه ی که هه ست ناکا له ناوه وه یرا له لایه ن سو لتانیک دل په قه وه حوکم ده کری، ژیا نی مۆله ق و ناها وه سه نگیه (با) ی چوارینه ده یره ویتنه وه.

با پیره، ناوه ندی ئیمه یه ش، ناوه ندیک که دونیا ی بینه راوی ده نایه نیتو گالیسه که یه که وه و ده جه نگی تا به ره و بالا ترین په کانی نازیه تی و به رپرسیاریتی به رزی کاته وه، شه رکردن بوو له گه ل خواوه ند. کام خواوه ند؟ ترۆپکی سه ختی روخی ئینسان، ترۆپیک که یه کبینه له هه ولی ئەوه دا بووین بیگه ینی و ئەویش پێ وچان له هه لگژاندا و به رز و به رزتر ده بووه. روژیکیان چه ند ئاشنا یه ک به گالته پیکر ده وه لیمان پرسیم: (چما ئینسان له گه ل خواوه نددا ده جه نگی؟) هه ر به راست، چما له گه ل کبی تردا به جه نگی؟ با پیره، له به ر ئەمه بوو که هه ر هه مو ژیا مان هه لگژان بوو: هه لگژان، هه لدیر، گو شه گیر ی. له گه ل هاو سه نکه رانیک زۆر و فیکری زۆر دا که وتینه ری، هه روا که هه لده گژاین و ترۆپک شوینی خۆی ده گواسته وه و دوور تر ده که وتوو، هاو سه نکه ران، فیکر و ئومیده کان مالتا واییان لی کردین، برستیان لی برا، نه خۆیان ده یانویست و نه گوری ئەوه شیان هه بوو له وه زیاتر سه رکه ون. ئیدی ئیمه به ته نی مایه وه و چاوانیشمان له (جه وه ری بزۆزا)، له ترۆپکی گه روک بریوو. نه له خۆیا بیسون و نه به قینیک سافیلکانه ش خستینیه سه ر ئەو باوه ری که روژیک ترۆپک له جووله ده وه ستی و ئیمه یه ده یگه ینی، نه ئەو باوه ر شمان لا دروست بوو که ته نانهت بیسه گه یه سه ر ترۆپک، له وی، له و به رزاییه، به خته وه ری و په های ی و به هه شت ده وژینه وه. ناخر ئیمه هه لده گژاین، خودی هه لگژان بو ئیمه به خته وه ری و په های ی و به هه شت بوو.

سه رسام به روخی ئینسان، چ هیزیک نیبه نه له ناسمان و نه له سه ر عه رد له و مه زنتر بی. بی ئەوه ی به خۆمان بزاین له ناخی خۆماندا هه لگری هیزیک په هاین، به لوم رو حمان له ژیر قورسای گۆشت و به زدا ده پلبشیتینه وه و ده مرین بی ئەوه ی بزاین ئیمه چین و ده توانین چ بکه یین! کام هیز هه به له سه ر عه رد

بتوانی راسته و خو له سهرتا و کوئایی دونیا بنۆرئ و کوئر نه بئ؟ وشه سهرتا نه بوو (وهک ئه وهی که رۆحگه لی پلشاهوی ژیر قورسای گۆشت و بهز وه عزی بۆ ده ده ن)، کاریش سهرتا نه بوو، له کوئاییشدا نه نه مری هه به و نه پاداشت، نه به ههشت هه به و نه دۆزهخ، به لکو له کوئایییدا ناگر هه به. با پیره ی نازیز، ئیمه به نیتوان ئه دوو ناگردها سه فرمان کرد، به گوئرایه لی بۆ فرمانی ناگر و هاریکاری کردنی، که وتینه جهنگین بۆ گوئرینی جهسته به بلتیه سه، بۆ گوئرینی فیکر به بلتیه سه، بۆ گوئرینی ئومید و نا ئومیدی و شهره ف و عار و شکۆ به بلتیه سه. تۆ له پیشه وه ده رۆشتی و من شوئنت که وتبووم. فیرت کردم بلتیه سه که ی ناخمان، به پیچه وانه ی سروشتی جهسته وه، له گه ل تیه پرینی سالاندا زنده تر کلپه ده سه نئ، هه به وه هۆیه وه بوو - ئه مه م له تۆدا بینی و هه به ره ئه مه ش پیت سه رسام بووم - هه به که پیت نایه ئاستانه ی پیره وه، توندوتیژتر بوویت و له گه ل نیزیکیه ونه وه تدا له هه لدیر، نازاتر. جهسته ی سه دیس و فرمانه رایان و قه شه کانت خسته نیو بۆ ته ی نیگا ته وه و وه کی کانتا تواننه وه و ژه نکت لی دامالین و زیوی ساخت لی ده ره یان. رۆحی ئه وان، کام رۆح؟ بلتیه سه. ئه وه ت له گه ل ئه وه کلپه سه رو تینه ره دا یه کانگیر کرد که لپی له دایک بووین و ده بشمانکاته خو له مپش.

واقیعه بینه کان به وه تا وانباریان ده کردین که ئیمه باله فریشته ئاساکان گه لیک گه وه ره پیشان ده ده یین و ده خوازین تیر بۆ ئه ودیو سنوره کانی به شه ریبه ت به او وێژین. به للام ئیمه که سانیک نه بووین به نه وه ی تیر بۆ ئه ودیو سنوره کانی به شه ریبه ت به او وێژین. شه ی تانیک له ناخماندا - با ناوی بنین نیلیس، له به ره ئه وه ی وی رووناکیی هینه ره - هانی ده داین، ئه وه بوو ئاره زووی له تیه پراندنی سنوره کان و رۆیشتن بوو بۆ جیگه یه ک که نه مانده زانی کوئیه. هه موو ئه وه ی ده مانزانی ئه وه بوو، ئه وه رۆیشتنه به ره وه سه رووتر. وه کی قه دیس ژیرۆژ که شازاده یه کی نابوو هه لگه ی ئه سپه که ی تا له مه ترسی ئه ژدیها رزگاری کات. ئه م شه ی تانه هه لگه ی ژبان بوو، ژبانیک که له ناخی هه ره مه خلۆقیکی زیندوودا له مه ترسیدا بوو. له پیتاوی رزگار کردنی گیانی خویدا ناماده ی هه لاتن بوو. هه لبه ت مه موونه کان به هه مان شه یه هیزی گه ردوونییان له ناخی خویندا هه ست پین کردبوو، هیتیک که هانی ده دان له سه ره دوو پین راوه ستان گه رچی له حه یوه ت نازاریش ده یانقریشکاند. دوو پارچه داربان به به کدا مالی تا پریشکه ناگری لی که وه ته وه، گه رچی مه موونه کانی تر گالته یان پین کردن. ئاوها بوو که ئینسانه مه موون - ئینسان - له دایک بوو. با پیره گه وه ره، ئاوها بوو که هیزی نه مر و بئ روحمیش له سینگاندا که وه لنگه فرتی تا خوئی له ئینسان رها کا و بۆ ئه ودیو ئینسان سه فه رکا. ئه دی تۆ پیت وایه بۆچی ئیمه له نیو خه لکیدا گینگلمان ده دا و عه زایمان ده جه شت؟ ئاخه ئه وان هه واریان ده کرد: (ئیمه له وه نده زیاتر نا رۆین، ده ی باله کانتان جووت که ن و هیتنه تیر مه گر نه ئه م قه ده ره ی سه ری. ئه نگۆ له خوا وه ند نا ترسن و گوئ بۆ ده نگه ی نه قل رانادیرن. ده ی له جیتی خوئان داسه کنین!) به للام ئیمه هه یجه مان نه گوت، به لکو کارمان کرد، له سه ره باله کامان کارمان کرد و که وانه که ی خوئان راکیشا، ناخمان کرده وه تا شه ی تانی لیه بیته ده ری.

رۆژیکیان پشکنه ری گشتی له (تۆلیدۆ) سه ره نه شتی کردیت و پیتی گوئیت: "نه خوئیم له وه فریشتانه دی که وینه یان ده کیشیت و نه له قه دیسه کان. ئاخه له بری ئه وه ی خه لکی بۆ عیباده ت هان بدن،

سه رسامیان ده کن، ئیدی جوانی وه ک له مپه ریک ده که ویتنه نیتوان رۆح و خودا وه."

تۆ پیکه نیت و له دلی خوئا گوتت: "من ناخوام و له خه لکی بکه م عیباده ت که ن، ئاخه کئ گوتوویه تی من ده مه وی خه لک بۆ عیباده ت هان بده م؟" به للام چ قسه به کت به زارا نه هات.

جاریکی تر، نیگار کیشیکی هاو پیتی خوئا، به بینه یی (تۆلیدۆ له توفان) سه ری با دا و گوئی: "تۆ یاساکانت ژیر پین ناوه. ئه مه هونه ر نیسه. تۆ له سنوره کانی ئه قل تیه پراندوو و چوویت ته نیو مه مله که تی دیوانه ییه وه!"

زه ره ده خه نه به کت هاتئ (ئه ری چۆن له توو ره ییدا نه تره کیت؟) و وه لامت دایه وه: "کئ پیتی گوتوویت من هونه ره به ره م ده هیتم؟ من هونه ره به ره م نا هیتم و جوانیشم چ پین گرنگ نیسه، ئه قل و یاساکان جیگه یان له مندانا بیه تته وه، ئاخه من وه ک تهیره ماسی له ئاوه هیتنه کانه وه بۆ ده ره وه تاو ده ده مه خوئ و ده چه مه فه زایه کی ئه سیری تره وه که تزییه له دیوانه یی!"

بۆ ساتیک بیده نگ بوویت و له تۆلیدۆت روانی که وینه ت کیشابوو: تۆلیدۆی پیتراو له هه وری ره شه وه، قلیشبردوو به هه وه گر مه، به بووچ و کلپسا و کۆشکه کانییه وه که له جه سه به ردینه کانی خوئی رزگار کرده و تا وه ک تارمایی پۆشراو به شکۆیه کی نا تارام له قولایی ره شاییه وه بیتته ده ری. له وانته نووی و په رده کانی که پووت که و تنه له ره، ئاخه بۆنی گوگردت کردبوو. دوا ی ئه وه ی بۆ ساتیک له بیده نگیدا له فیکره وه چوویت، چنگت له سینگت گیر کرد و له حه یوه ت نازاری سه رت هاوارت کرد: (کام شه ی تان له ناخماندا؟ کئ ناگری له تۆلیدۆ به ردا؟ من هه وایه ک هه لده مرژ تزییه له دیوانه یی و مه رگ، مه به ستم له وه یه تزییه له نازادی!)

تاقه که سیک که توانی له و دیوانه ییه مه له کوئیه بگا شاعیری ک بوو (گرنگ نیسه راهیبیش بووی)، ئه ویش باوکه (هۆرتینزیۆ فیلیکس پاراقیسینۆ) بوو. ئه وه بوو تاریکایی تر سناکی بینی، هه وه گر مه ی کتوی، بالگه لی مه زن و قه دیسانی بینی که جه سه یان توابۆ وه و بیوونه مۆمی هه لایساو. رۆژیکیان ده سه ته بۆیا و بیه کانی گرتیت و ماچی کرد. گوئی: "تۆ به فریش ده که یته بلتیه سه، تۆ له سه روشت ئه ولاته تر چوویت و رۆح خانه گومان بووه له وه ی که چما ده بی کامیان له م دووه - مه خلۆقی خودا یا خود مه خلۆقی تۆ - شایسته ی ژبان بئ!" که قسانی ده کرد، ده نگه ده لرزی.

تارام و به زه ره ده خه نه وه گوئت بۆ سه وکایه تی پیتکردن و به شان و بال هه لده انه کاند را ده دپیرا. گه ره جار ناچار وا خوئا پيشان دایب که توو ره بوویت، ئه و ئه وکات توو ره یی له روخسار تا تۆفانیکي روو که ش بووه و قولایی بوونت بئ جووله بووه. چونکه تۆ له نه نیتی مه زن ناگادار بوویت، نه ترس و ئومیدت هه بوون و نه خوئریودان. ئینسانه کان له گه ل خیره شه ره، له گه ل ئه وه دوو تارماییه گه وه ره یدا له زۆراندان. (کئ چوئان، ده شت روخساری دووانه ی خوا وه ند بئ!) سافیلکه کان ده لپن خیره و شه ره دوئمنی یه کن، هه ندیکتر پله یه ک له وه زیاتر هه لده کشین و ده لپن: خیره و شه ره هاو پین، هه ندیک تریش به روانییکي شه هیتن ئاساوه له گه مه ی ژبان و مه رگ له سه ره ئه م توئکلی عه ره ده زۆرن و خوئشال له هاوئا هه نگه ی

دهبیژن: خیر و شهر یه کینکن!

باپیره، بهلام ئیمه لهو نهینیی بهئاگاین، ئیمه ئاشکرای دهکین و چ خهم که کەس باوه پیمان پینهکا، وا باشره باوه نه کەن. ئاخ ئینسانی لاواز ئهوه به که پیتوستی به تهسه لایه. گەر باوه بهیته ئهوا له ترسا زندهدقی دهچن. ئه دی کام نهیته؟ نهیته ئهوه ئه (یهک) ه چ بونی نییه!

باپیره، رۆژتیکیان چوم بۆ ماله کهت له تولیدۆ تا منیش ئهوه قه دیس و پیغه مبه و به گزارانه ببینم که وینهت کیشابون. له ژیر قورسای جهسته دا رهات کردبون و ئیدی ئاماده ئهوه بون بیانکه یته بلتسه. هه رگیز له ژیا ئندا بلتسه یه کی ئاوا به لرفه ترم نه بیسیوو. به خۆم گوت: (ئاوا جهسته ژیر ده کهوئ، ئاوا بییه ریگه ی ره ها کردنی جهوه ره له رزین. نه قاچمان و نه دهستان که له قور دروست بون، نه قژی زرد یان رهشمان، به لکو جهوه ره ی گرانه ها که له ناو ئه م مهشکه یه دا ده چنگی، هه ندی کەس پیتی ده لئین رۆح و هه ندی کەسی تر پیتی ده لئین بلتسه.)

باپیره، گەر هیشتا له ژیا ئندا بایت، ئهوا بریک ههنگوبن و پرته قالم وهک دیاری له کریته وه بۆ دههینایت. (هارید هیموس) ئهوه که مانچه زه نه به توانایه شم بۆ دههینایت که چله ریحانه ی ده نایه لاگوتی، تا ئهوه سی گۆرانییهت بۆ بچری که گه لیک حهزت به ژنه فتیان بوو:

چارۆکه که بلندکه، باوه رت له ئامیز بگره
ئیدی هه رچی ده بی با بی
چ خهم، گەر نه خشه یهک بگاته ئه نجام
یان بمری!

***

کارت له پیشه، له زه ریا مه ترسه
جحتلیت به بی قه تره فرمیسکن
له بهر پیتدا بریژه!

***

من کوری برووسکه م و نه وه ی هه وه گر مه
به ئاره زووی خۆم
برووسکه لی ده ده م و ده گر مینم
به ئاره زووی خۆم
ته رزه ده بارینم!

***

بهلام تو بووینه بلتسه، ئیدی ده توانم له کوئ بتدۆزمه وه؟ چۆنا و چۆنی ده توانم بتبینم؟ ده توانم چ دیاریه کت بۆ بینم تا کریتت وه بیی پیته وه و له گۆره که تا هه ستیت؟ ئاخ ته نه بلتسه ده توانی لای تو

به های هه بی. ئاخ گەر بمتوانیا ببومایه ته بلتسه و بگه یشتمایه ته لات!

سی و حهوت سال له م هۆده یه دا که ناوی تولیدۆیه دانیشتی. هه لبهت سی و حهوت سال پیت ناوه ته ئه م بانیه یه ی که هه نوو که منی لی راوه ستاوم. لیتره وه له روواری (تاگوس) ی لیتت روانیوه که به ژیر پردی (ئه لکانتا) دا رۆیشتوه، لی تروانیوه که هه لدی و ده چیته پیش تا بریژه ئوقیانوسه وه و مه حف بی. زهینت له گه لیدا رۆیشتوه و ههروه ها ژیانیشت، چوه ته پیش تا بریژه مه رگه وه و دیار نه میتنی. هاواری تال و یاخیگه رانه له ناخته وه به رز بۆته وه، مشتت هیناوه ته وه یهک و ناخ هه لنه کیشاوه، به لکو تووره بوویت و به خۆت گوتوه: (تا ئه لعان چ کار تیکم نه کردوه، ئاخ رۆح ده توانی به رنهنگ و قوماش چی به ره م بیته؟ شیوا ی من نییه که له مسه ری دونیا دانیشم و رنهنگه کان تیکه لا وکه م و به فلجه وینه ی قه دیس و مه سیحگه لی له خاچ دراو بکیشم. ئه م وینه له به رگرتنه وانه قورسای سهرشانم سووک ناکه ن. دونیا ته نگه، ژیا ن ته نگه، خوا وه ند ته نگه، ده بو ناگر به دهسته وه بگرم - ناگر و زه ریا و با و به رد - تا دونیا به و شیه یه رۆبینم که ده مه وئ، دونیا یهک شیوا ی پله و پایه ی خۆم بی!)

خۆر له ئاوبوندا بوو، سه ربهانه کان ئالتوونی ده یانئواند، روواری ره شدا گه راو و ئه ستیره ی ئیواره به ژوو ر چیا که وه هه لاتبوو، چراکانی ماله کهت داگیر سا بون. (ماریا گومزای کاره ر ی پیر و وه فادارت خه ریکی ئاماده کردنی شیو بوو. جیرو نیما ی هاو ده می خه ون و بیداریه کانت هاته هه یوان، تا نه با بترسیته، به ئه سپایی دهستی دا له دهسته وه و گوتی: "دونیا تاریک داها توه، به درتیایی رۆژ کارت کردوه و ده مته له زاده وه نه داوه، ئه ری به زه بیته به جهسته دا نایه ته وه؟ وه ره!"

بهلام هه نوو که ئیدی له خولقاندنی دونیا که وتبوویت و به ره و کریت با لت گرتبوو. به سه ر چیاکانی کریتدا ده رۆیشتی و ئه وه ده نگه میه ره بانه ت نه ژنه فت و ئه وه دهسته سپیه ته هه ست پی نه کرد. هیشتا ته مه نت نه گه ییبوه بیست سال، هه وا بۆنی شیوه رانی لی ده هات، به چرینی ئه وه سی گۆرانییه ی که حهزت پیتان بوو، ده سه سرتیکی ریشال داری دریژت به قژه ره شه که ته وه به ست و گولتکی هه میشه به هاریت نایه لا گوئ و چوویت بۆ دهیری (فرۆندیسی) به ناوبانگ تا مه راسیمی (ژنه پتان له قانا) وینه بکیشیت که سه رۆکی دهیره که داوای لی کردبوویت.

زهینت تژی له رنهنگی شین و سوور و سهوز، بووک و زاوا له سه ر دوو کورسی به رز دانیشتی بون، نه خشی هه لۆی دوو سه ر له سه ر کورسیه که یان کیشرا بوو، خوانی عه روسی ئاماده و میوانه کان که وتنه خواردن و خواردنه وه. که مانچه ژهن له ناوه راستیا ئندا دانیشتبوو، که مانچه ی ده ژهن د و گۆرانی خۆشی بووک و زاوایی ده چری، مه سیح هه ستا - مه ست و لیو سوور هه لگه راو - پارهیه کی زیوینی نایه سه ر نیوچه وانی که مانچه ژهن.

کوتوپر دهنگی یار، وهک ئه وه ی له دووری دووره وه بی، هاته گوتت. وه لامیت دایه وه: (وا دیم!) به زه رده خه نه وه، به دوای ژنی کدا رۆیشتیت که به میه ره بانیه وه تو ی بۆ عه رد ده گه رانده وه. به لام (ژنه پتان له قانا) ناوه ته ی ده ته نی، که مانچه ی کریتی ده یژه نی و له ناوه ترا دهنگی ده دایه وه، کوتوپر ژه مه خواردنی رۆژانه وهک خوانی عه روسی لی هات، دوو مۆسیک ژهن ت لای خۆت گلدا بون وه. به زاوا بانگت

کردن تا له کاتی خواردندا عود و گیتارت بۆ بژهنن، تا خواردن و شهرابی ههژارانهت بپیتته خوانی عهروسییی قانا، کاتیکیش دهستت له سفره کیشایهوه، ههستایت (ئهو وینهیهیت بییرکهوتهوه که لهخهیالتنا کیشابووت) و بهسهخواهتیککی پادشایانهوه دوو لیرهت نایه سهر نیوچهوانی مۆسیک ژهنهکان. لهبههرئهووی وهکی پادشا دهژبایت، رقت له رهزبیلی و دهسبلاوانه ههصوو ئهو پارانهت خهرج کرد که بههونهرکههت پهیدات دهکرد، دۆست و دوژمن سهرزهنشستیان دهکردیت و دهیانگوت: (خانووی بیست و چوار ژووویت بۆ چیبیه؟ مۆسیک ژهنهت بۆ چیبیه؟ بۆ وهک خهلهکانی تر پهیکههرهکانت ناکهیهته کۆل و بچیت لهکلێسا و دهیرهکان بیانفرۆشیت؟)

ناویان نابوویت ههوهسباز و لووت بهرز و بوغزن، گهر قسهسهیهک لهدژی تۆ بهزاردا هاتبا، ئهوا له توورهییدا ناگرت دهگرت. کاتجی نرخیان بۆ تابلۆکانت دادهنا، تووره دهبوویت و دهتگوت: (تابلۆکانی من هی فرۆشتن نهن، ئهوانه ناکردین، کاری هونهریی وهک کارهکانی من نرخیان لهسهر دانانری، بهرههن لهلاتانی دادهنیم، ههر کاتجی بهوئ پارهکانتان دهدهمهوهو تابلۆکانی خۆم دهبهمهوه.)

دادهران لییان پرسیت: (خهلهکی کویتیت؟ ئهدی بوچی هاتیت بۆ تۆلیدیۆ؟ تۆ کویتیت؟) قسهکانیانت پهن برین و گوتت: (ناچار نیم وهلام بدهمهوه و وهلا منادهمهوه!) بهلام کاتجی ناچاریان نهدهکردیت، ئهوا بهخهتیککی گهوره ناوی خۆت لهسهر تابلۆکان دهنووسی و بهشانازییهوه له ژیریشیدا نازناوی (کریتییی)یت بۆ زیاد دهکرد.

کاتجی سولتان فیلیپ، ئهو کهپوو مارتاسایه بهبینینی تابلۆی (قهدهیس مۆریس) که بۆ ویت کیشابوو، زهندهقی چوو، ددان بهخۆتا گرت و سازشت نهکرد بۆ ئهووی رهنگهکانت رووناکتر کهیهتهوه، لهبری ئهوه پیچراو لهبلتیهسه، توورهبی و شانازی و هونهری سرکت لهگهله خۆت ههگرت و بهرهو تۆلیدیۆ ههلهتیت.

چ ساتهوهختیککی مهزن بوو، ویژدانیککی پاکژ و بی پهل له تایی تهرازوودا و یهک ئیمپراتۆریهتیش له تاکهی تریدا. ئهوه تۆ بوویت، ویژدانی ئینسان بوو که تایی تهرازووهکی بهلای خۆیدا خست، ئهم ویژدانه دهتوانج له پۆژی قیامهتدا له حزووری خوادا راوهستنی و داوهری نهکرئ، بهلکو خۆی داوهریی خۆی بکات، لهبههرئهووی پاکژی و نازایهتیی ئینسان، تهنانهت خواوهندیش لیئوپرژ دهکا لهترس.

باپییره بمبووره ناتوانم ددان بهخۆدا بگرم. ئهو ساتهوهخته پر شکۆیهی که له ناستانهی (ئاسکۆرال)هوه تیپهپیت و سهرفراننه کۆچت کرد و بهقیتزهوه دهسهبرداری بهرزهوهندییه گهوره و چکۆلهکانی دنیا بوویت و لهوای خۆتهوه جیت هیشتن، ئهو ساته پر شکۆیه هینده تژی کردم لهسهرسامی و ستایش که جورتهتم کرد ئهو ساتهوهخته له پۆشاککی شیعردا برانیتمهوه تا نههیتلم بههدهر بچج. ئهم لاواندهوهیه بهمههرهکهبی رهش و بهمههرهکهبی سوور دهنووسم و بهفهزادا ههلی دهواسم:

چهماوه بهسهر سهکۆیهکی بهردین و لهژیر ههتاویکی

سووتینهردا

پادشا - کرم - بهروانیی بهرینی

له بهناکان دهنۆژی که تابووتی چوارگۆشهی تهنهايي

بهدهوریدا دروست دهکهن
سهردابیک و کۆشکیک و قهبریک
خارای کیتیی، رهق و رووت
بهسهر بهردی زردا خروشا
دهمه کهفاوییهکهی دهقلیشا و
روخساری مۆم ئاسای سپی و
جهسته چرچ و لۆچهکهی سولتانی گوناهاار
هیور هیور دادهرزا
که کوتوپر له ترۆپکی چیاوه
ههلهکی برسی، بههاواریکی شادومانانهوه
دابهزی بهسهر ئهو پهیکهره نیوه گیانهدا
سی سال بهرلهوه، بۆنی ئهو جهسته رزبوهی کردبوو
جحتلی بۆشناخی کریتی، له زهینی خۆدا
فرینی ئهو مهله نیچیرهفانهی ههست پهن کردبوو
که دهرویشت تا چهنگال کات بهجهستهی سولتانا
له ئهشکهوتهکانی ههرتک گویتیدا هیشتا
گیقهی قامچییهک دهنگی دهدايهوه
که ئهوی له پهراستهگی خهونهکانییهوه راوناوو:
(سولتان تابلۆی سان مۆریسی ناوی!)
ههوا کهوته لهرهو بلتیهسه لهههموو لایهکهوه کلپهی سهند
چهک و فریشته، سینگهکان لیئاوولیو له ناگر، غهرق له خواوهند
نیزهکان سۆسهنی شۆراو بهخۆر
لهسهر بهرده کلپه سهندوهکانهوه، گول دهپشکوین
قهلغانی له مینا و زومرود و یاقووت
لهم میاندا، رووناکی وهک شیریک بۆ نیچیر دهگهري
ئهو ههمووه ههلهلووشی
له ئاسمان، جهنگاوهرانی دلیر
بهریز تیدهپهین وهک تارمایی له تۆفانی ئهوهلیندا
جحتلان بهسهرقامکی گرژ و بههیزیان
له شیلهی ههلهلهی گهرمی کینانی کریت بارستهیهک

دروست ده‌کهن

تا ئە بەد ناوله پیمان بۆنی عه‌تر ده‌گرئ.

کات نبوه‌پۆیه، هه‌تاو له‌سه‌ر به‌رده‌کان ده‌دره‌وشیتته‌وه

مه‌رجانی نازک مه‌خلوقی‌کی تر ده‌بینی

که له‌ژێر پۆشنا‌بیدا، به‌په‌نهانی پرشنگ ده‌دا

روخساری پرووت و ئاسمانی وه‌دیارده‌که‌وئ که زه‌حمه‌ته

ببینئ

وه‌ک بالی ژاکا و که به‌ده‌نگی‌کی به‌رز بکرتنه‌وه

ده‌که‌و‌یتته‌ له‌ره، ده‌یر له‌نیو دیواره‌کانیدا وه‌دیار ده‌که‌وئ

قه‌لای سه‌نگینی ئینسان، جه‌سته‌ی دارزیو

به‌رووی ئاسماندا ده‌کرتته‌وه‌ په‌نجه‌ره‌یه‌کی شین

فریشته‌گه‌لی له‌ شپۆه‌ی مه‌لدا تا ناخی ئە‌قل داده‌به‌زن

توو‌ره‌ی بیبه‌ ره‌شه‌کانی سولتان وه‌کی سپۆه‌ لاسووره‌ ده‌له‌رتنه‌وه

به‌ژوو‌ر ئاسمانی پاکیزه‌وه

دالی ئە‌قل به‌بیده‌نگی بۆ سه‌ر مۆخی پیاوی کریتی داده‌به‌زئ

فریشته‌ی مه‌زن، به‌ده‌می تژی له‌ ناگر.

منالان تیده‌په‌رن، وه‌ک پشکۆی دوا‌ی بارانی ئیواران

راهیبان و کبژان و لۆرگه‌ل

تیده‌په‌رن به‌گۆنای دا‌که‌وتوه‌وه،

دایکانیک خۆ‌قوربانیکه‌ری پۆله‌کانیان: خواوه‌نده‌کانیان

ده‌ستانی جحیل له‌ سویتی سه‌ره‌تادا ده‌سووتین

ناره‌زووی شاراوه‌ ده‌س ده‌نیته‌ گه‌رووی

به‌زاریکی داپچراو و برسییه‌وه

قوماشی تابلۆ‌ئه‌سیرییه‌که‌ له‌ ئاسماندا ئە‌مدیو و ئە‌ودیو ده‌کا

له‌نیو مۆخیدا، ره‌نگه‌ تیژ و چه‌ره‌کان ده‌رژتین و

شادومانانه‌ قولپ ده‌ده‌ن، به‌ره‌له‌وه‌ی ده‌ست بتوانی بیان‌فیتنی.

فریشته‌گه‌لی بازوو ئە‌ستوو‌ر داده‌به‌زن

ناپۆره‌ی نه‌یزه‌که‌کان له‌ سه‌ره‌کاندا ده‌ته‌قنه‌وه

مه‌شخه‌ل به‌ده‌ست، په‌یامبه‌ران ده‌چنه‌ مۆخیییه‌وه

له‌ گه‌رانه‌وه‌دا، وه‌ک ئالای سه‌ر به‌ره‌و خواری جه‌نگ

کلپه‌کان له‌ ده‌ستیاندا، ناگره‌کان و ئە‌و په‌مه‌ پیرۆزه

جامیکی گه‌وره‌ی نه‌خشی مار له‌سه‌ر کیشراو

جحیله‌که‌ هه‌ست ده‌کا خواوه‌ندی به‌سه‌ردا دانه‌ویوه‌ته‌وه

که وه‌ک بارسته‌ی ناگر به‌سه‌ریدا دپته‌ خوار

ده‌زریکی‌نی و جه‌سته‌شی به‌سه‌ر خاچه‌وه‌ هه‌لئاسراو

ئه‌رز قولپ ده‌دا، وه‌ک زوبانی شیر

عه‌تفی خواوه‌ندی به‌ئیشتیها‌یه‌کی ته‌واوه‌وه‌ به‌رده‌ سووتینه‌ره‌کان

ده‌لیستی‌ته‌وه

قه‌واره‌یه‌کی ناوله‌مه‌یی، له‌ سه‌مایه‌کی چالاک و پر پیتچاوپیتچدا

نیو‌قه‌دی جحیله‌که‌ له‌خۆ ده‌گرئ.

سه‌ره‌په‌نجه‌کانی پریشک ده‌ده‌ن و ئە‌ویش یه‌ک یه‌ک

دایانده‌گیرسینی به‌بل‌تسه‌ی خامۆشی مۆمگه‌لینک به‌رز

دوو به‌قه‌د بالای ئینسان.

به‌پرشنگی‌کی نادونیا‌یی

وه‌ک هاله‌ی مروارینی مانگ

رووی به‌رینی خاک، له‌رزه‌ له‌رز، تیشک‌پیتی ده‌کا:

(ئە‌م جه‌سته‌یه‌ ره‌ها ده‌که‌م، لینگه‌ری با بشکی

خواوه‌ند، مۆگناتسی به‌رزی نیو هه‌وره‌کان

رامده‌کیشی بۆ هۆلی سه‌مای ئە‌سیری سینی

به‌لام سولتان، ئە‌و به‌رازه‌ ژه‌هراوییه

له‌ کولانه‌ مریشکی ته‌نگ و تاریکی خۆی وه‌ده‌رم ده‌نی

رووناکی ده‌بینی و ده‌ترسی.

نه‌فره‌ت لی‌ بئ! مالئاوا... به‌لام بزانه‌ ئە‌ی جه‌سته‌ بیژه‌نگ

که هونه‌ر نه‌ ده‌سته‌مۆیونه‌ و نه‌ یاسا

به‌لکو شه‌بتانیکه‌ قالدیه‌کان تیکوپیتک ده‌دا

من لیده‌گه‌ریم تا به‌وینه‌کیشه‌ خه‌سیوه‌ تو‌ره‌هاته‌کانت

تووکه‌ به‌ری ژنان گسک ده‌بت!

ئاوها ئاخفت و روو له‌ خۆر و خه‌لووزی به‌ردین راوه‌ستا

چاوانی، ئە‌و دوو گه‌وه‌ره‌ تۆکمه‌ گرانبه‌هایه‌ی برییه

گاشه‌به‌رده‌کانی عابیدنشین

هه لاله‌ی بۆن کرد: کریت، مێ پلنگی نازیز
هاته پیشی و له تاریکایی چری ناخیدا کهوته پیاسه
خه می قورس، ئاره‌زووی گه‌وره و پیاوانه
له سینه‌یدا وهک ته‌پل که‌وتیوه زرمه
ئاپۆزه‌ی هه‌نگان له‌نیو گولانی شیوه‌راندا ده‌فرین
قیرۆندیسی نازیز دیته سه‌ریبه‌وه
پسیلۆرتی کلپه‌ی سه‌ندوو و هه‌لمی لی هه‌لده‌سی
شه‌خته، سه‌رچاوه‌ی مه‌رمه‌ری ده‌کا به‌ژیره‌وه
پرد به‌ره‌و سه‌روه‌ه قه‌د راست ده‌کاته‌وه، که‌مانچه نه‌غمه‌ی به
سۆز ده‌ژهنی
لیوی ته‌ر ده‌کا به‌ئاوی سوێری زه‌ریا، هیتشتا ده‌توانی له‌گویی
رۆحیدا ببیهت:
- ئه‌ی که‌نزی شاراوه.
ده‌نگی مجیوری زاهید له‌ به‌نده‌ری کاسترۆ به‌ر له‌ سه‌فه‌ری
زه‌ریایی و
ئاگادارکردنه‌وه‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌کی مه‌ولا پیره‌که‌ی
که‌ گوتیوی:
"کریاکۆس تو به‌بلیسه‌ی پیغه‌مه‌رتی چه‌ورکراوی
مه‌که‌وه داوی سه‌روه‌ت و سامان
مه‌به‌ره کاسه‌لیسی ده‌ریاری پادشایان
ریتگه‌یه‌ک بگره‌به‌ر له‌وه‌به‌ر که‌سی پیندا ڤه‌ت نه‌بووبی
وا بکه‌ و به‌ره‌و پیشه‌وه برۆ!"
ئه‌ی دلێ له‌خۆیایی و هه‌وه‌سیاز
کاتی ئومیدی فریوده‌ر، سه‌خبی ته‌بعانه
خه‌ونی شیرین و کۆیلانه‌ی به‌دیاری ده‌دامی
بۆچی خۆت حه‌شاردا و
پاژنه‌ی تووهری خۆت به‌سه‌ردا نه‌دام
تا واما لی بکه‌یت برۆین؟
ئه‌ی دل بکه‌رتیوه، بۆ ماله‌وه بکه‌رتیوه!
وای ده‌گوت و رۆحی وه‌کی پلنگی هه‌دادانی نه‌بوو

گۆشه‌گیری هه‌ستایه پی، توندوتۆل
خاوه‌ند وه‌ک ئه‌ستیره به‌نیوچه‌وانیبه‌وه پرشنگی دا
له‌ دووی ده‌هات، ناوری داپه‌وه و گه‌ره‌کی بوو را‌کا
مانتینای جحیلی به‌خش
تای ته‌رازووی ئیراده‌ی قورستر کرد:
(کارت له‌ پیشه، له‌ زه‌ریا بده و مه‌ترسه
جحیلیتی بکه‌ره قوربان، بی ئه‌وه‌ی فرمیستی له‌ چاوانته‌وه
برۆیتته خوار!)

من و فرمیستک پشقا بۆ جحیلی؟ هه‌رگیز
ئارامی ته‌نگه‌نه‌فه‌سم ده‌کا، حه‌وسه‌له‌م نه‌ماوه
من و تۆ ئه‌ی دل خولقاوین بۆ ئه‌وه‌ی
به‌هیزی بازوو باله‌ به‌په‌تیه‌کانی ئازادی و لی که‌ین و
ریتگه‌ بالاگان بگرینه‌به‌ر.

شمشیریکمان به‌ده‌سته‌وه‌یه له‌ نور.
به‌ره‌و رووی خۆر برۆ، رووه‌و کریت
تا ئازادی بدۆزیته‌وه و گۆشه‌گیری پیرۆز!
به‌په‌له‌ به‌لای راستدا داده‌گه‌رێ
به‌ره‌و ماله‌ بابی له‌ په‌ناگه‌ی دوور
ترۆپکی سه‌رفرازی، پسیلۆرتی.
وه‌ک مه‌ندیلیک به‌سه‌ر زه‌ینیبه‌وه ده‌له‌راپه‌وه
پینده‌شتی (میسارا) به‌رین و سه‌وز راکشاو
ئاشنا به‌باغه‌کانی
به‌لام کوتوپر له‌سه‌ر پیتیان راوه‌ستا
دوو ده‌ستی ترسناک ده‌بگرن
ده‌نگی باله‌کان، ده‌نگی تۆفاناسای باله‌کان ده‌بیهت و
ئاه ئه‌ی پرشنگی مه‌زن
چاوانی تژی له‌ ئه‌ستیره‌ ده‌بن!
بلیسه‌ی تارمایی ناسا
سه‌وز و ژیرین، به‌خیرایی کاسه‌ی سه‌ری له‌خۆوه ده‌پیتچی و
گۆگۆد، پزیستی له‌گه‌ل ره‌شه‌بای سووتینه‌ر

فریشتەى مەزن بەسەریدا باز دەدا

باى گەرمى باشوور، بەبالی شەلال لە بۆنى هەلالە

جەحیلەكە بەسینگى بەرىنى خۆیە دەگوشى

پە بەعەردا دەكیشى و بەرەو سەرەو هەلدەگژى

جەحیلەكە لە سیلاوى بەهوروژمى نووردا پەنگى دەپەرى

دەستەسەرە کریتییهكەى توند لە هەنبییهى دەبەستى

بەچاوانى رەشى كراوه و لیوى ئەستوورى قوچاوه

لەو هەتاوه سووتییهەرە دەنۆرى،

كە قوولترین چینهكانى عەردى توندۆتەوه.

لاشەیهك لە مەزارى پرشنگى خۆردا، مێرووله بیناسازەكان

دەیشۆنەوه

چیاكان دەنەپۆن، رێگەكان دەچەمنەوه

سەردەنیتە سەر سینگى فریشتە، رووناكى درەو دەكا:

بەرزایى ئارەزوو

بالای نەبیینراوى ئەرز پادەبەن

هەنووكە سینگى ئەو فریشتەیهى كە لە ناخیدا

بەسەر ترۆپكە پاكیژەكانییهوهى دادەنى

بەتاقە هېواى سەریهستى، سەریهستى كۆپى

سەرفەرازترین پەناگەى ئینسان

كریتى بالا، نیشتمانى راز!

بەدریژایى رۆژ بەكۆلانه تەنگەبەرەكانى تۆلیدۆدا گەرام، بۆنى گۆگردم لە هوادا هەلدەمژت، وەك بلیتى

برووسكە لیتی دابى، زیاتر لەسەى سەده دواى تێپەرىنى تۆ، (با) هیشتا بۆنى درندهى كۆپى لى دەهات،

وەك بلیتى شىرێك بەم رێگەیهدا تێپەرىبى. چەند ترسناك و خۆشە برۆیت و هەست بەكەیت رۆجىكى

مەزن بەژوور سەرتەوه بەتوورەبى بال لىك دەدا.

باپیره، كاتى شەوانە دەچوو مە جىگەكەمەوه و ناخ تژی دەبوو بەهەناسەى تۆ، خەو دەهات و بۆ دوور

هەلبیدەكرد. خەو بوو یان بەلهمىكى سى دىنگە بەچارۆكەى بەرزەوه؟ سەردەكەوتم، ئەو ساتەى ئاورم

دەدايهوه تا لە ناخودا پېرسم بۆ كوێ دەچىن، ئىدى ئىمە هەر لەو ساتەدا لە میگالۆكاسترۆ لەنگەرمان

گرتبوو. بەرەدە رەشە قىنسىساییهكە لەژێر هەتاوى ئیوارەدا سوور دەچۆوه. ئالای (قەدىس ماركۆس)

بەسەر بورجە مەزنەكەوه دەشەكایهوه، شۆستەكە شەلال بوو بەبۆنى مەى و زەیتى زیتوون و لىمۆ و

پرتەقال، لەپال دەروازەى بەندەرەوه، مەبخانەى جیرونىمۆ پى بوو لە قىنسىسایى مەست و لە زەرباوانانى

باشوور و لە ژنانى برۆزى كە جیژوانیان لەنگەرگاكه بوو. هەردووكمان دانیشتىن، لەودىو بەرمىلىكى

لارەوه دانیشتىن، هیلەكە شەیتانۆكە و قرژالى سوورەوكرراوى وەك مەزە بۆ هیناين. جار دواى جار

پیتكەكانمان بەتال دەكردهوه و سەرلەنوێ پرممان دەكردهوه، هېچ كامان نەدەدواين، هەریهكەمان چاوانى

لەچاوى ئەوى ترمان بریوو.

هەردووكمان جەحیل بووین، تۆ بیست سالان و منیش حەقدە سال، گەرچى هەردووكمان هەمان كیژمان

خۆشدهویست، كەچى بەشەر نەهاتین، لەبەرئەوهى ئیمە دوو هاوړتی گىانى بەگىانىیە كتربووین، شەوانە

هەریهكەمان لەبەر پەنجەرە داخراوهكەیدا رادەوهستا و بەگۆزانى چرىن دللى خۆى هینور دەكردهوه، تۆ عودت

دەژەند و منیش گیتار، دەنگمان نامیتەى یەكدى دەبوو، دەنگى تۆ قوول و پىساوانە، دەنگى منیش

هیشتا زىقن. پاشان كیژەكەمان سەرىشك كرد كە لەمدیو پەنجەرە داخراوهكەیهوه بەئازادى یەكیكمان

هەلبێژتێ، لای سەپیدە لەیهكتر جیا دەبوینهوه. تۆ بەبێ خەو، هەرەك ئاكارى خۆت فلچەكەت

هەلدەگرت و دەكەوتیتە ویتەكیشانى فریشتەگەلى بالدار كە لە ناخى بلیسەوه دەهاتنەدەر.

منیش شەكەت رووم دەكردهوه مائەوه، تا بنووم و لە خەوندا ببینم كە پەنجەرەكە دەكریتەوه و سیتو

لاسوورەیهك دەكەوتیتە نىو لەپى دەستمەوه.

هەنووكە لە ناوهدى مەبخانەكەدا، هەریهكەمان بى ئەوهى بناخۆخى لەوى ترمان دەنۆرى، چونكە تۆ

سەپیدەى رۆژى دواى دەرویت. بۆیه دەكەوینە خواردنەوه تاسووتى لىكجىابوونەوه لەبیرخۆمان بەرىنەوه.

نىوهى شەو راشكابوو كە هەستاین مەبخانەكە جى بێلین، بادەیهكى خەستى مالىقشزىبىمان خواردبووه

و زەبىمان كرابۆوه و پەلى هاویشتبوو، تەواوى دونیای تەنبیوو.

پىتم گوتیت: "برام مینىگى، دنیا هى خۆمانە، باپۆین!"

دەستمان نایە ناوهدى یەكتر تا خۆمان بگرین و نەكەوین، هەناسەكانتم لەسەر گۆنام هەست پى كرد.

لەخۆم پرسى: "تاكەى؟ تاكەى؟ چەند سەعاتىكى تر سەپیدە دى و ئەم هەناسە ئازیزە جىم دىلێ و ئىدى

هەرگیز نایدا لە گۆنام!" بەلام من جەحیل بووم، بەرگەى ئازارم دەگرت و فرمیسك نەزایە چاوانم.

لە دەروازەى بەندەرەوه تێپەرىن و بەلای چەپدا داگەراين و بەدیواره قىنسىساییهكانى دەورى شاردا

هەلگەراين، مانگ چوارده و خەمىن بەژوور سەرمانەوه شۆرىبووه، تەنى ئەستىره گەرەكان دەباننوانى

خۆیان لەبەر تریفەیدا راگرن، لەو ئاسمانە شىرىیه بىدەنگەدا دەردەوشانەوه و زەرباى كرىتیش لای

چەپمانەوه نەعەرەتەى دەكیشا.

ئەى هاوړتی ئازیز، راوهستایت و دەستت رایەل كرد. پاشان پیت گوتم: "بنۆره، لە ئاوهكە بنۆره چۆن

هوروژم دەبا تا دیوارهكان هەللووشى و قىنسىساییهكان و دەدرن. ناتوانیت ببینیت؟ باش بنۆره، میناگى

چكۆلە ئەمانە شەپۆل نین- میناگى چكۆلە ئەو نازناوه بوو كە بۆ كىنايهت لیت نابووم- ئەوانە ئەسپن،

گرۆهى سوارهى ترسناكن!"

پیتكەنىم و گوتم: "مىنىگى، ئەوانە شەپۆلن، ئەسپ نین!"

شان راوهشان و گوتت: "تاخر تۆ بەدوو چاوانى قورین دەبىنیت، بەلام من بەهیتەر دەبىنم. تۆ جەستە

دهبينيټ، بهلام من پړوح دهبينم!"

- "دهشئ نهمه دووپاتكورهدهوى نهوه بئ كه نيمه دوو هاورپي نازيزين و ناخوازين ليك داپړيټين. چما پړوح هه زدهكا جهسته جي بيلټي؟"

ليكدابراپانمان بيريكهوتوه و خهمي ليكدابراپان همناسه لى بهر برين.

باسكت گوشيم و گوتت: "وهره، لهباره لى ليكدابراپانهوه مه دوى!"

چهند ساتيكي به ژير تريفه لى مانگدا پړويشتين، بهلام خه يالمان لى ليكدابراپان بوو، ههر دوو كمان هه ولمان ددها نهوه بير خومان بهرينهوه تا نه با بيينه نيچيرى فرميسك، شهرمان ده كرد بگرين، ناخر ههر دوو كمان نه فسانه لى قه ديسانمان خوښه پوه و به خيليمان دهر د به خوراگرى قه ديسان له ژير زهرى نازارى فيراقتدا، نهوانه گرچى تا نه بهد ليك دابهراپان، له نازيزترين خوښه ويستانيان دابهراپان، كه چى دلويه فرميسكى له چوانيانهوه نه دهر پړا. سوښدمان خوار و هك نهوان بين.

بو نهوه لى بده ننگيه كه بره وښتهوه، لى تير پريسيم: "بهر له چى ده كه يتهوه؟"

هه ولم دا هه سته كانم هه شاردهم. وهلام داپتهوه: "له هيچ ها، راسته، بيرم له وه ده كردهوه كه چهند فراوانه هم زهرى لى كريت. بهلام هه زده كه دابه زمه كه نار و تهنانت گهر بيشخنيكم له گهل شه پوله كاندا به شه پريم!"

وهلامت دامهوه: "جحتلى پيى وايه نه مره، بويه بهر ننگارى مردن ده بيتتهوه!" وات گوت و ده ست گرت، ده توست نه هيليت بو كه نار دابه زم.

خه لى بووم، ده ست گوشينه كه ت زور ناشانايانه بوو، گرچى نازارى ليكدابراپان له لام زنده تر ده بوو، بهلام خوم بئ باك پيشان دا و پيشنيارم كرد قسه كانمان به لى شته پړوانه بييه كاندا بهرين تا بو ساتيكي خهمي ليكدابراپانمان له بيريكه بين.

ليم پرسيت: "نه رى مينى چوډ ده توانيت له سه رزه مينه دوره كاندا بريت؟ توه كهس ده ناسيت و نه كهس ده تناسى و هيتشتا نه ستيره لى به ختت هه لنه هاتوه. نهوه پارانه لى كه (مانوسوس) لى براشت دا و تى پيت پارديه لى زور نييه و منيش هه خوم ده زانم توه چهند ده سبلاويت و له چاوتروو كانيكدا ته خشان و په خشانى ده كه يت. نهوى دوى نهوه؟ چما نارتسيت؟"

وهلامت دامهوه: "خهمى منت نه بئ مينى چكوله. هه چهندى كه مم پيى بهسه، هه چهندى زورم پيى بهس نييه. تيدهه گيت چ ده ليم؟"

- "نا!"

وهك منالىكي پيكه نيت، گوتت: "خوشم تيناگم، گرنگ نهوه مه سه له كه يه!" بهلام توه سه رنجى نيگه رانيه كه مت دابوو، ده ست نايه سه شانم تا ته سه للام بده يتهوه، گوتت: "مينى چكوله، هيچم به سه ر نايه ت. ناخر نامانجى مه زن له زه يندايه و هيتزيكى مه زنيش وا له ده ستمدا. له وى، له نه وروپا، ده كه ومه بهر بهر كانيكردنى تر سناكترين هيز، من ده روم بو نه وى تا پرحم ناچار كه ميان بيبا تهوه يا خود تياچى. ده بينيټ، ده بينيټ، بهر له هه شتيك، مه سه له كه له گهل - مه ترسه - مه سه له كه

له گهل مايكل نه نجيلودا يه كلايى ده كه مه وه. چهند روتيك له مه وه بهر نوسخه يه كى چكوله لى (روژى قيامت) م بينى كه له روم و وينه كيشاوه. به دلتم نه بو!"

چوانت له بهر تريفه لى مانگدا پريشگيان ددها، ده نكت وشكه لانيو، داهاتيه ته وه و بهر ديك ت هه لگرت و گرتته زهرى، وهك نه وه لى به بهر د باران كردنى شه پوله كان هيزى خوت بنويت.

- "بوچى ناوها سه ير م ده كه يت؟ پيتوايه زورم خوارده ته وه و سه رخوش بووم؟ من سه رخوش نيم، نا، من هه زنا كه م سه رخوش يم. نهوه خودايه كه جهسته ده ژينيتته وه و سه رله نوى دونيا پرده كاته وه له جهسته، من هيچيانم پيگرنگ نييه، قيامه تيكى تروينه ده كيشم، وا ده كه م، به دوو ناستيش ده يكه م. ناستيكي نرم: گوره كان - كه كراونه ته وه و كرمگه ل به قه باره لى جهسته لى نينسان، نيگه ران و به سه رى بهر زه وه، وهك نه وه لى هه وا بو ن كه ن، دپنه ده رى. ناستيكي بهر زيش: مه سيح - ته وا و يك تنها، داده نه و يته وه و فو به كرمه كاندا ده كا و ئيدى هه وا ليو اوليو ده بى له په پوله، نهوه مانا لى ژيانه ويه، ناخر پيوسته كرمه كان بينه په پوله، نهك ته نى به ره و لى نيمه بگه رپنه وه و بينه كرمگه لى نه مر!"

سه رم هه لبرى و له بهر تريفه لى سيحراوى مانگدا سه ير م كرديت، هه وا لى ژور سه ره كلپه سه ندوه كه ت سيخناخ بوو له په پوله.

ليوم هه لينا يه وه تا شتى بلتم (ناخر نه و روتى قيامه ته م بئ نه اندازه بئ هه رته قه بوو) به لام توه وروژا بوويت و په روش بوويت له ساتى گونجاودا نه نينييه كانى خوم له لادرك نيت، سپيده له ده كه وتنا بوو، ناچار بووين دوى تا و يكي تر ليك داپريټين. ئيدى باوه ر م نه ده كرد قسه كانت بو من بكه يت، به لكو هه نكاوت ددها و بو خوت دده وايت.

- "نهوان وينه لى روحلوقدس له شپوه لى كوتردا ده كيشن كه به سه ر سه رى حه واريه كاندا داده به زى. چ نه ننگيه كه! چما هه رگيز هه ستيان نه كرده وه كه روحلوقدس ده يان سوو تينى؟ نهوه مه له فه قيريه بان له كوى دوزيوه ته وه كه بو خوارن ده شى؟ چوډ ده توانن له شپوه لى روحلوقدسدا پيشانماندن؟ نا، روحلوقدس كوتر نييه، به لكو ناگره، ناگر كه نينسان هه لده لووشى، چه نكاله كانى له سه رى قه ديس و شه هيد و تيكوشه ره مه زنه كان گير ده كا و ده يان كاته خو له ميتش. نهوه پړوحه سه رشوره كانن روحلوقدس به كوتر داده نين، پيشان وايه ده توانن بيكوژن و بيخون!"

پاشان پيكه نيت و گوتت: "روتيك له روتان - گهر خودا بخوازي - وينه لى روحلوقدس به سه ر سه رى حه واريه كانه وه ده كيشم. نهوكات بييه!"

له بده ننگيدا نوقوم بوويت، پاشان به خيراى ده ستت بو سه روه و بو خواره وه جولاند، وهك نه وه لى وينه لى جيتنى گولرپزانى ناينده له هه وادا بكيشى. ليم پرسيت: "ده توانيت ناگر بكه يته رووناكى؟" هه ر كه وام گوت، ده سوپرد له و وشانه ژيوان بوومه وه، چونكه روخسارت گرژ بوو، بروت هيتايه وه يهك و وهلامت دامه وه: "ناخ له توه و له دپوانه يى توه بو رووناكى!" وات لى كردم كه پيم و ابى توره بوويت: "په لى چيته؟ نهوه نيشى توه نييه، ناخر نهوه عه رده و هه ور نييه، عه رديش له جهسته لى به گوشت و به ز و نيسك دروست بووه، ليگه رى بيكه يته بلتيسه، نهوه نهويه كه ده توانن بيكه بين و ناتوانن بئ له وه چ

شتیکی تر بکهین. ئەمە بەسە! ناگر تەنانهت لە رەگی درەخت و گەلاو لە جلکی شاهانە و گرانبەها و ئاوریشمبێندا نوستوو، دەنۆی و چاوەرێیە یەکی وەتاگای بێنیتەوه. ناگر بیدارکەوه، ئەمە ئەرکی ئینسانە، بلیسە رۆدەچیتە بەرد و ئینسان و فریشتەکانەوه، ئەم بلیسە یە ئەو شتە یە کە گەرکەمە وینە ی بکیشم. ئاخر من نامەوی وینە خۆلەمیش بکیشم. ئای گەر لە ساتی گونجاودا گەیشتم، من لەوەندە زیاترم ناوی کە لە ساتی گونجاودا بگەم. هەر بۆیە دەبینی هەناسە پرکێمە و پەلەمە، گەرکەمە بەر لەو دی بێنە خۆلەمیش بگەم!

هەستم کرد جەستەت تەنراوه بەبلیسە. گوتم:

- "هاورێم، هیتور بەرەوه، من دەترسم!"

- "مبناگی چکۆلە مەترسە، ناگر دایکی پاکیزە یە، کورە نەمرەکە ی هەلگرتوو. کام کور؟ پروناکیی ژبان. دونیا بەرزەخە، ئیسمەش دەسووتین، ئەرکی بەهەشت وەرگرتنی ئەو بلیسە یە کە نامادەمان کردوو و گۆرینبێتە بەرووناکیی. با لێگە پێین بەهەشت ئەو بەکات!"

هەمدیس بۆ ساتیک بیدەنگ بووینەوه. گوتم: (دەمەوی بزانی ئەم ئینسانە بەم پێگە یە هاریکاریی خواوند دەکات. هەندێ کەس پێم دەلین: رافیزی. چ دەلین با بیلین. ئاخر من خاوەنی کتیبی پیرۆزی خۆم و کتیبە کەشم ئەو شتە دەلی کە کتیبەکانی تر بیران چووە یاخود نەیانۆتێراوه بیلین. دەیکە مەوه و لە سیری خەلیقەتەوه دەیخوینمەوه: خودا دنیای خولقاندو لە حەوتەمین رۆژدا حەوا یەوه، لەم قوناعەدا دوا مەخلوقی خۆی - ئینسان - بانگ کرد و پیتی گوتم: کورە کەم گەر بەرە کە تی منت مەتله بە ئەوا گوتم بۆ رادێر. من دونیا م خولقاند، بەلام تەواوم نەکرد و بەنیوه ناچل بە جیم هیشتم، تۆ درێژە بەخولقاندنی بدە، دنیا بسووتین، بیکەرە ناگر و خۆلەمیشە کەم بۆ بێنە تا منیش بیکەمە پروناکی!)

لەژێر کاریگەریی هەوای پاکژ و ئەو و تووێژە ترسناکەدا بیدار بووینەوه، لەسەر گاشە بەردێک دانیشتم و چاومان لە زەریا بری، لە پێرەوتی خۆردا، ئاسمان لای ئاسۆوه سپی دەچۆوه، لەژێر شمانەوه زەریا هیشتا تاریک و بەلر فە. مینیگی، کاتێ رووم تێ کردیت، وا پێدەچوو لە بلیسە تەنرایت.

گوتم: "تۆ ئەشکەنجە دەر و بێ روحیت، جەستە ئەشکەنجە دەدیت تا رۆح رەهاکەیت!"

و هلامت دامەوه: "تۆ ئەوه ناو دەنیتی رۆح و منیش ناوی دەنیم بلیسە!"

- "من جەستەم خۆش دەوی، پێم وایە جەستە پیرۆزه، ئەویش هەر لە خودا دیه. توورە مەبە گەر شتیکی تریشت پێ بلیم: لەجەستەدا درەوشانەوه یەکی رۆحی هەیه و لە رۆحیشدا کولک و مووی جەستە، ئەوانە وەک دوو کبیژلە ی هاورێ و هاسۆن بەهاوسەنگیەکی هاوگونجاوه و لەگەڵ یەکتربدا دەژین، تۆ ئەم هاوسەنگیە پیرۆزه تیکرپیک دەدیت!"

- "هاوسەنگی یەعنی زەلکا، زەلکاویش یەعنی مەرگ!"

- "بەلام ژبان لەم بارەدا رەتکردنەوه یەکی هەمیشە یی، تۆ شتی رەت دەکەیتەوه کە توانیوە تی خۆی لەبەر تیاچووندا بگرێ و هاوسەنگی پیک بیتی. تۆ ئەمە تیکرپیک دەشکیتی و بەدوای گوماندا دەگەریتی."

- "من بەدوای یەقیندا دەگەریم، دەمامکەکان دەدرێم و چینهکانی جەستە دادەمالم. بەخۆم دەلیم: شتیکی نەمر لەژێر گۆشتدا هەیه و ناگرێ جگە لەوه شتیکی تر ی، ئەمە ئەوه یە کە بەدوایدا دەگەریم و ئەوه یە کە وینە ی دەکیشم. ئەوه ی دەمینیتەوه - گوشت و دەمامک و جوانی - بەشانا زییەوه دەیدەمە (تیتیان) (*کان و (تینتۆریتۆ) (**کان و هیوادارم چێژی لی وەر بگرن.

- "دەتوێ لە تیتیان و تینتۆریتۆ تپەهرینیت؟ ئەو گۆزانییە کریتییهت لەیاد نەچی کە دەلی: گەر هیتانە کەت لەجێگە یەکی بەرزدا دروست کرد، ئەوا پەلکە کە ی ژێری دەشکی!"

سەرت راوهشاند و گوتم: "نا، نامەوی لەکەس تپەهریم، من تەنیا و گۆشە گیرم!"

- "مینیگی زۆر بەخۆتا دەنازیت، وەک ئیبلیس!"

- "نا، من لەرادە بەدەر تەنهام!"

- "هاوریتی نازیز ناگادارە، خودا لەخۆیا بیبوون و گۆشە گیری سزا دەدات!"

بێ ئەوه ی و هلام بدەیتەوه، دوا سەرنجت لەزەریای خروشاو دا و رووت بەلای شاردا وەرگیرا کە هیشتا لەشیرینە خەودا بوو، یە کەمەین کە لەباب قووقاندی، هەستایتە سەر پێ و گوتم: "وهره، ئیدی سپیدە ی دا!"

هەمدیس دەستت نایهوه نیو قەدم و کەوتینەوه رێ، لەژێر لێوهوه بلمە بلمیکت کرد و دەمت دادەخست و دەکردهوه. ئاشکرابوو کە دەتوێ نەینیبەکم لابدرکینیت بەلام دوودل بوویت، دوا جار نەتوانی ددان بەخۆتا بگریت و گوتم: "مبناگی چکۆلە، ئەوه ی پیت دەلیم جیی خەفەتە، مېوورە، وای دانی سەر خۆشم!"

پتیکە نیم و گوتم: "هەنووکە سەر خۆشیت، دەر فەتی تەواوت هەیه هەموو ئەو شتە بلیتی کە بەهۆشیاری ناتوانیت بیانلیتی، ئاخر ئەوه بەدی مالفیتزییە کە دەتخفی نەک تۆ... باشه؟"

لە پروناکی بیدەنگی سپیدەدا، دەنگت قوول و پر لە تالی و تفتی هاتە گوتم!

- "شەوێکیان لە خواوەندم پرسی: مەولا، کەنگی لە ئیبلیس دەبوویت؟"

خواوەند و هلامی دایهوه: هەر کاتێ کە ئەو لیم ببوورێ! هاوریتی جحیلیم تیدەگەیت؟ گەر رۆژێک لە رۆژان لیت بپرسن گەرەترین هاوکاری خواوەند کتیبە، ئەوا دەبێ بلیتی ئیبلیس. گەر لیت بپرسن ئەدی خەمبێترین مەخلوقی خواوەند کتیبە، ئەوا دەبێ بلیتی ئیبلیس. دوا جار گەر لیت بپرسن: ئەدی کورە گومرکە، ئەوه ی کە بابی گوتێرە کە دابەستە ی بۆ سەر بری و بەنامیزی کراوهوه چاوەریتی گەرانه وه یەتی، کتیبە، ئەوا دەبێ بلیتی ئیبلیس!

(*) وینە کتیشکی ئیتالیا یی، لەسەدی حەقدە یەمدا ژیاوه. لە کارە شتیه کاریبەکانی: رۆنیشتی روقلوقدس لە مەرەمی پاکیزەدا، قیامت، مەسیح بەتاجی درکەوه، جیژنی تەبشیر.

(**) وینە کتیشکی ئینسیایی سەدی حەقدە یەمە. لە نیتو کارە شتیه کاریبەکانیدا، هەردوو تابلۆی (هەلگزان بەجەلجەتا) و (لەخاچدان) ناربانگیکی جیهانیان هەیه.

338	..... روسیا
365	..... قهوقاز
375	..... گهراڻهوهی کورپه لاسارهکه
383	..... زۆریا
396	..... کاتی نه مامی ئۆدیسسه له ناوهوه مپرا چرۆی کرد
414	..... نیگای کریتیپیانه
424	..... کۆتایی

سوپاس و تیبینی

* له تهرجومهی ئەم کتیبه دا، وێرای دهقه فارسییه که، سوودیشم له دهقه عاره بییه کهی (مهمدوح عه دووان) وهرگرتوه و له زۆر شوێندا بهراوردم کردوون، جگه لهو دێر و په ره گرافانهی که له یه کتیبکیانا هه بوون و لهوی تریانا نه بوون.
* سوپاس بۆ هاریکاری دلسۆزانهی کاک خالد رهشید پوور.

پێرست

.....	سهره تا
9	..... بهر له پيشه کی
11	..... پيشه کی
16	..... باپیران
22	..... باوک
24	..... دایک
31	..... کور
39	..... قوئاغی خویندنی سهره تایی
48	..... مردنی باپیره م
52	..... کریت له بهرام بهر تورکیادا
55	..... ئەفسانهی قه دیسان
58	..... تاسه ی هه لاتن
67	..... کوشتار
73	..... ناکسۆس
83	..... ئازادی
87	..... گرفته کانی هه رزه کاری
102	..... کیه ئایره له ندی
106	..... ئەسینا
113	..... گهراڻه وه بۆ کریت... کنۆسۆس
125	..... زیاره تکردنی گریکستان
145	..... ئیتالیا
154	..... هاوړی شاعیره که م... کتیوی ئاتۆس
197	..... ئۆرشه لیم
217	..... بیابان... کتیوی سینا
260	..... کریت
270	..... پاریس... نیچه شه هیدی مه زن
291	..... قینا... نه خوش که وتم
306	..... بهرلین

چاپکراوهکانی دهزگی ئاراس له سالی ۲۰۰۳

- ۱: ۱۷۷ - بیرهوه‌رییه‌کانی سه‌عید ناکام
- ۲: ۱۷۸ - البارزانی. مسرحية للأطفال. تأليف: أحمد إسماعيل إسماعيل
- ۳: ۱۷۹ - بارزانی. شانۆگه‌ری بۆ مندالان. نووسینی: ئەحمەد ئیسماعیل ئیسماعیل. وەرگێڕانی له عه‌ره‌بییه‌وه: مه‌هدی خۆشناو.
- ۴: ۱۸۰ - کابینه‌ی چواره‌م: ته‌مه‌نیکی که‌م و به‌ره‌مه‌تیکی زۆر. چالاکیه‌یه‌کانی حکومه‌تی هه‌رتیمی کوردستان له سالی ۲۰۰۲دا.
- ۵: ۱۸۱ - من مه‌باباد الی اراس. ترجمه من الفارسية الی الكردية: شوکت شیخ یزدین. نقله الی العربية: شاخوان کرکوی.
- ۶: ۱۸۲ - ته‌می سه‌ر خه‌ره‌ند. رۆمان. شێرزاد هه‌سه‌ن.
- ۷: ۱۸۳ - بارگه‌ی یاران. سه‌ره‌مه‌ی شیعی هێمن.
- ۸: ۱۸۴ - هه‌واری خالی. سه‌ره‌مه‌ی نووسینی هێمن.
- ۹: ۱۸۵ - زینده‌خه‌و - رۆمان. نووسینی: فه‌تاح ته‌میری.
- ۱۰: ۱۸۶ - پیاویکی شه‌یقه‌ ره‌شی پالتۆ ره‌شی پیتا و شین. رۆمان: د. فه‌هاد پیرپال.
- ۱۱: ۱۸۷ - هه‌یشه. رۆمانی: سه‌لام عه‌بدوڵلا.
- ۱۲: ۱۸۸ - ئاقبێستا - له‌مه‌یترینه‌ترین سه‌روودی کورد. کۆکردنه‌وه و وەرگێڕان و لیکۆلینه‌وه: جه‌لیل عه‌باسی - ج. قه‌قنه‌س.
- ۱۳: ۱۸۹ - خه‌نجه‌ره‌ زێڕینه‌که‌ی عومه‌ر قادر. نووسینی: جۆن هنری میولر. وەرگێڕانی له ئەلمانییه‌وه: ناصح ئیبراهیم عه‌بدوهره‌حمان دزه‌بی. بژارکردن و دارشته‌وه‌ی: غه‌ریب پشده‌ری.
- ۱۴: ۱۹۰ - الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين (ترکیبه. تنظیحه. أسلحته. بحرته. و أبرز المعارك التي خاضها). تأليف: الأستاذ الدكتور محسن محمد حسين.
- ۱۵: ۱۹۱ - کورد و کوردستان - لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ سه‌بارته‌ به‌باری رۆشنییری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و جوگرافی کوردستان، سالی ۱۹۲۳ له‌ فه‌له‌ستین به‌ئینگلیزی چاپ کراوه. نووسینی: کۆمه‌لیک له‌ پسه‌پۆزان و ئەفسه‌رانی سیاسی ئینگلیز. وەرگێڕانی: حسێن عوسمان نیرگسه‌جاری و حسێن ئەحمەد جاف.
- ۱۶: ۱۹۲ - ئەنفال و ئافره‌تی کورد. دانانی: عه‌داله‌ت عومه‌ر سالح.
- ۱۷: ۱۹۳ - کوردستان نیشتمانی یه‌که‌مینی سۆمه‌رییه‌کانه. نووسینی: هاوړی باخه‌وان.
- ۱۸: ۱۹۴ - الإنتفاضات البارزانية. تأليف: كاوس قفطان.
- ۱۹: ۱۹۵ - گۆزانیبێژه نه‌مه‌که‌ن - به‌شی دووهم. دانانی: باکوری.
- ۲۰: ۱۹۶ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۱. د. جمال رشید أحمد.
- ۲۱: ۱۹۷ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۲. د. جمال رشید أحمد.
- ۲۲: ۱۹۸ - کۆچره‌و... کۆچره‌و. عه‌بدوڵلا سه‌راج.

- ۲۳: ۱۹۹ - به‌هاری ره‌ش. ئەحمەد محه‌مه‌د ئیسماعیل.
- ۲۴: ۲۰۰ - به‌فر یا ئەشکه‌وتی مراز. ره‌زا سه‌بیید گوڵ به‌رزنجی.
- ۲۵: ۲۰۱ - خاتوون T. رۆمان: میلان کوندی‌را. وەرگێڕانی له‌ فه‌ره‌نسییه‌وه. د. ئەحمەدی مه‌لا.
- ۲۶: ۲۰۲ - په‌یام بۆ گریکستان. نیکۆس کازانتزاکیس. یاده‌وه‌ری. وەرگێڕانی له‌ فارسییه‌وه: دلاوه‌ر قه‌ره‌داغی.
- ۲۷: ۲۰۳ - فرانسێسکۆس قه‌دیسی من. رۆمان. نیکۆس کازانتزاکیس. وەرگێڕانی له‌ سویدییه‌وه: دلاوه‌ر قه‌ره‌داغی.